

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 55. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/5/ - zamítnutý Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/6/ - vrácený Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 754/2/ - vrácený Senátem
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) /sněmovní tisk 994/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 958/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 936/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 912/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 926/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - druhé čtení

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 959/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 954/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - druhé čtení
25. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - druhé čtení
26. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

27. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení
28. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - druhé čtení
29. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - druhé čtení
30. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - druhé čtení
31. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - druhé čtení
32. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení
33. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andřeleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - druhé čtení
34. Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - druhé čtení
35. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení

36. Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - druhé čtení
37. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení
38. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení
39. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení
40. Vládní návrh zákona o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže a o změně zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže) /sněmovní tisk 991/ - první čtení podle § 90 odst. 2
41. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 836/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 999/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Vládní návrh zákona o řízení a kontrole veřejných financí /sněmovní tisk 1001/ - první čtení
44. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o řízení a kontrole veřejných financí /sněmovní tisk 1002/ - první čtení
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1009/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení

47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 995/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1014/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 925/ - první čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 987/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s veřejným opatrovnictvím /sněmovní tisk 992/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona o statusu veřejné prospěšnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o statusu veřejné prospěšnosti) /sněmovní tisk 1005/ - první čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 910/ - první čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 998/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 816/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 862/ - první čtení

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 881/ - prvé čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1017/ - prvé čtení
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1018/ - prvé čtení
60. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 847/ - prvé čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 924/ - prvé čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 930/ - prvé čtení
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 934/ - prvé čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1011/ - prvé čtení
65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - prvé čtení
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1024/ - prvé čtení

67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 1029/ - první čtení
68. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - první čtení
69. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - první čtení
70. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - první čtení
71. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 947/ - první čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 948/ - první čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1004/ - první čtení
74. Vládní návrh zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 789/ - první čtení
75. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 790/ - první čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 957/ - první čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. .../2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 1023/ - první čtení
78. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 1025/ - první čtení

79. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 1026/ - první čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 1027/ - první čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1030/ - první čtení
82. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - první čtení
83. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - první čtení
84. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaščíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocho, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejša a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení
85. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocho a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení
86. Návrh poslance Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - první čtení

87. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocho, Augustina Karla Andrlého Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
88. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Niny Novákové, Augustina Karla Andrlého Sylora, Víta Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení
89. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - první čtení
90. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Ivo Pojezného, Květy Matušovské, Jana Klána a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - první čtení
91. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - první čtení
92. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
93. Návrh poslankyně Olgy Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - první čtení
94. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Niny Novákové, Františka Laudáta, Marka Ženíška, Zdeňka Bezecného, Jiřího Skalického, Daniela Kortehe, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubka, Michala Kučery a Petra Gazdika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - první čtení

95. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - první čtení
96. Návrh poslanců Marka Černocho, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení podle § 90 odst. 2
97. Návrh poslanců Petra Gazdika, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marka Ženíška, Leoše Hegera, Herberta Pavery, Jiřího Skalického, Niny Novákové, Roma Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markéty Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení
98. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocho, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - první čtení
99. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocho, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Víta Kaňkovského, Hany Aulické Jirovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - první čtení
100. Návrh poslankyně Markéty Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - první čtení
101. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocho, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humla, Martina Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - první čtení

102. Návrh poslanců Niny Novákové, Martina Plíška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markéty Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezceného, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/ - první čtení
103. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/ - první čtení podle § 90 odst. 2
104. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/ - první čtení podle § 90 odst. 2
105. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - první čtení
106. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 593/ - první čtení
107. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/ - první čtení
108. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 620/ - první čtení
109. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o referendu k imigračním kvótám Evropské unie /sněmovní tisk 621/ - první čtení

110. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Marty Semelové, Ivo Pojezného, Vojtěcha Filipa, Karla Šidla, Miroslava Opálky a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona o úředním jazyce České republiky /sněmovní tisk 629/ - první čtení
111. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 630/ - první čtení
112. Návrh poslanců Daniela Kortehe, Martina Novotného, Lukáše Pletichy, Petra Adama, Václava Klučky, Miloslava Janulíka, Ivana Gabala a dalších na vydání zákona o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky a profily v souvislosti s prováděním forenzní analýzy DNA (zákon o DNA) /sněmovní tisk 635/ - první čtení
113. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona o Horské službě České republiky /sněmovní tisk 636/ - první čtení
114. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - první čtení podle § 90 odst. 2
115. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranty v cizích státech /sněmovní tisk 657/ - první čtení
116. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Soni Markové, Stanislava Mackovíka, Pavla Kováčíka a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 660/ - první čtení
117. Návrh poslanců Davida Kádnera, Marka Černocho, Martina Lanka, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 675/ - první čtení

118. Návrh poslance Marka Ženíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
119. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - první čtení
120. Návrh poslankyň Marty Semelové, Aleny Nohavové a Hany Aulické Jirovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 700/ - první čtení
121. Návrh poslanců Vladimíra Konička, Miroslava Grebeníčka, Gabriely Hubáčkové a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení
122. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Miroslava Kalouska, Roma Kostfíci, Václava Horáčka, Marka Ženíška, Niny Novákové, Františka Váchy, Heleny Langšádlové, Petra Gazdika, Markéty Adamové, Františka Laudáta, Anny Putnové, Věry Kovářové, Zdeňka Bezceného a Jiřího Koubka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 707/ - první čtení podle § 90 odst. 2
123. Návrh poslanců Martina Komárka, Vítězslava Jandáka, Pavly Golasowské, Niny Novákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 708/ - první čtení podle § 90 odst. 2
124. Návrh poslanců Karla Fiedlera, Marka Černocho, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrlého Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 709/ - první čtení
125. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrlého Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 710/ - první čtení podle § 90 odst. 2

126. Návrh poslanců Olgy Havlové, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrlého Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona o zákazu halál porážek /sněmovní tisk 714/ - první čtení
127. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Stanislava Mackovíka a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - první čtení
128. Návrh poslankyně Markéty Adamové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení
129. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče, René Čípa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
130. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Jaroslava Borky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 749/ - první čtení
131. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 770/ - první čtení
132. Návrh poslance Jaroslava Foldyna na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 772/ - první čtení podle § 90 odst. 2
133. Návrh poslanců Marka Černocho a Olgy Havlové na vydání zákona proti inkluzi ve školství /sněmovní tisk 776/ - první čtení podle § 90 odst. 2
134. Návrh poslanců Marty Semelové, Hany Aulické Jírovcové, Aleny Nohavové, Soni Markové, Miroslava Opálky, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 780/ - první čtení

135. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona o Pražském hradu /sněmovní tisk 781/ - první čtení
136. Návrh poslanců Martina Plíška, Pavla Blažka, Martina Lanka, Radka Vondráčka, Stanislava Grospiče a Pavly Golasowské na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 787/ - první čtení
137. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Martina Plíška, Marka Ženíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 792/ - první čtení
138. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Ondřeje Benešika, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/ - první čtení podle § 90 odst. 2
139. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 799/ - první čtení
140. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocho, Davida Kádnera, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny, Augustina Karla Andrlého Sylora a Karla Fiedlera na vydání zákona o ochraně před ilegální migrací /sněmovní tisk 808/ - první čtení
141. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bronislava Schwarze, Marka Černocho, Vítězslava Jandáka, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (o soudnictví ve věcech mládeže) ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 817/ - první čtení
142. Návrh poslanců Marty Semelové, Gabriely Hubáčkové a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 818/ - první čtení podle § 90 odst. 2

143. Návrh poslanců Jiřího Zlatušky, Radka Vondráčka, Kristýny Zelenkové, Petra Adama, Pavla Čiháka a Vojtěcha Adama na vydání zákona o důstojné smrti /sněmovní tisk 820/ - první čtení
144. Návrh poslanců Markéty Adamové, Martina Plíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 829/ - první čtení
145. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Petra Bendla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 830/ - první čtení
146. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocho, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona o pobytu cizinců z nebezpečných zemí /sněmovní tisk 833/ - první čtení
147. Návrh poslanců Lukáše Pletichy, Petra Gazdika, Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 837/ - první čtení podle § 90 odst. 2
148. Návrh poslanců Věry Kovářové, Martina Plíška, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 856/ - první čtení
149. Návrh poslanců Niny Novákové, Jiřího Miholy, Heleny Válkové, Bohuslava Svobody, Petra Kořenka, Marka Černocho, Daniela Hermana, Pavla Bělobrádka, Mariany Jurečky, Jana Bartoška, Marka Bendy, Ondřeje Benešika, Martiny Berdychové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 858/ - první čtení
150. Návrh poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 859/ - první čtení
151. Návrh poslanců Jaroslava Klášky a Mariany Jurečky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 867/ - první čtení podle § 90 odst. 2

152. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Jany Hnykové a dalších na vydání ústavního zákona o svobodě projevu /sněmovní tisk 883/ - první čtení
153. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Jany Hnykové a dalších na vydání zákona o obecně nebezpečných náboženských společnostech /sněmovní tisk 891/ - první čtení
154. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocho, Martina Lanka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 892/ - první čtení
155. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 902/ - první čtení
156. Návrh poslanců Martina Plíška, Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 905/ - první čtení
157. Návrh poslanců Martina Plíška, Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 906/ - první čtení
158. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vypovězení Severoatlantické smlouvy Českou republikou /sněmovní tisk 908/ - první čtení
159. Návrh poslanců Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o znárodnění majetku Zdeňka Bakaly /sněmovní tisk 915/ - první čtení
160. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 918/ - první čtení podle § 90 odst. 2
161. Návrh poslance Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o výplatě dodatečné náhrady za pohledávky vedené u Union banky, a. s. v konkursu /sněmovní tisk 919/ - první čtení
162. Návrh poslance Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 920/ - první čtení

163. Návrh poslanců Zdeňka Soukupa, Ladislava Oklešťka, Karla Raise, Jany Pastuchové, Pavlíny Nytrové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 937/ - první čtení
164. Návrh poslanců Karla Raise, Petra Kořenka, Vlasty Bohdalové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 938/ - první čtení podle § 90 odst. 2
165. Návrh poslanců Augustina Karla Andrlého Sylora a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 940/ - první čtení podle § 90 odst. 2
166. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Jany Lorencové, Vojtěcha Filipa, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 955/ - první čtení
167. Návrh poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 956/ - první čtení
168. Návrh poslanců Františka Váchy, Jiřího Zlatušky, Karla Raise, Vlasty Bohdalové, Anny Putnové, Miroslava Grebeníčka, Petra Kořenka, Simeona Karamazova, Radima Holečka, Adolfa Beznosky, Františka Laudáta a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 960/ - první čtení podle § 90 odst. 2
169. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Vítězslava Jandáka, Zdeňka Soukupa, Marka Černocho, Petra Adama a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 961/ - první čtení

170. Návrh poslanců Martina Komárka, Marie Benešové, Karla Schwarzenberga, Petra Gazdika, Ivana Gabala, Marka Černocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 965/ - první čtení
171. Návrh poslanců Aleny Nohavové, Marty Semelové, Hany Aulické Jírovcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 975/ - první čtení
172. Návrh poslanců Jana Volného, Jaroslava Faltýnka, Karla Šidla, Karla Fiedlera, Františka Laudáta, Adolfa Beznosky, Jaroslava Klačky, Milana Brázdila, Miloslavy Rutové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 976/ - první čtení podle § 90 odst. 2
173. Návrh poslanců Heleny Válkové, Jitky Chalánkové, Pavly Golasowské, Miloslavy Rutové, Jany Hnykové, Hany Aulické Jírovcové a Radky Maxové na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s problematikou umísťování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 977/ - první čtení
174. Návrh poslankyň Markéty Adamové, Jitky Chalánkové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 979/ - první čtení
175. Návrh poslance Pavla Bělobrádka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 983/ - první čtení podle § 90 odst. 2
176. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Daniela Hermana a dalších na vydání zákona o turistických značených trasách /sněmovní tisk 982/ - první čtení
177. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 985/ - první čtení

178. Návrh poslance Pavla Bělobrádka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1006/ - první čtení
179. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - první čtení
180. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 694/ - první čtení
181. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení
182. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 744/ - první čtení
183. Senátní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně některých zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 797/ - první čtení
184. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 878/ - první čtení
185. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 118/2010 Sb., o krajském referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 879/ - první čtení
186. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 900/ - první čtení
187. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 901/ - první čtení

188. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 943/ - první čtení podle § 90 odst. 2
189. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 944/ - první čtení podle § 90 odst. 2
190. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 601/ - první čtení
191. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení
192. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 791/ - první čtení
193. Návrh Zastupitelstva Jihočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) ve znění nálezu Ústavního soudu č. 177/2013 Sb. a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 842/ - první čtení
194. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 846/ - první čtení
195. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 860/ - první čtení
196. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 951/ - první čtení
197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 731/ - druhé čtení

198. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Belize o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Mexiku dne 12. února 2016 /sněmovní tisk 788/ - druhé čtení
200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně Dohody o zřízení a činnosti Mezinárodní banky hospodářské spolupráce ze dne 22. října 1963 (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990) a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990), podepsaný dne 25. listopadu 2014 ve Varšavě /sněmovní tisk 795/ - druhé čtení
201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání, přijatá na 67. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 1981 /sněmovní tisk 804/ - druhé čtení
202. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Turkmenistánem o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Ašchabádu dne 18. března 2016 /sněmovní tisk 805/ - druhé čtení
203. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu odvolání výhrady Československé socialistické republiky k článku 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Organizace spojených národů o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a odvolání prohlášení Československé socialistické republiky k článku I Dodatkového protokolu k Úmluvě o promlčení při mezinárodní koupi zboží /sněmovní tisk 823/ - druhé čtení
204. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh 2 a 3 Dohody o ochraně africko-euroasijských stěhovavých vodních ptáků přijaté v La Rochelle dne 18. května 2012 a v Bonnu 14. listopadu 2015 /sněmovní tisk 875/ - druhé čtení

205. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Seychelské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 882/ - druhé čtení
206. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o provedených změnách v Dohodě o zřízení Mezinárodní investiční banky a jejích Stanovách, sjednaný dne 8. května 2014 v Havaně a podepsaný Českou republikou dne 3. prosince 2015 v Hanoji /sněmovní tisk 895/ - druhé čtení
207. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení
208. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení
209. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - prvé čtení
210. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 30. října 2016 /sněmovní tisk 996/ - prvé čtení
211. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní hospodářská a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 1000/ - prvé čtení
212. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 1012/ - prvé čtení
213. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě Rady Evropy o prevenci terorismu (Riga, 22. 10. 2015) /sněmovní tisk 1013/ - prvé čtení

214. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy proti obchodování s lidskými orgány (Santiago de Compostela, 25. 3. 2015) /sněmovní tisk 1028/ - první čtení
215. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 715/ - třetí čtení
216. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - třetí čtení
217. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb. /sněmovní tisk 861/ - třetí čtení
218. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - třetí čtení
219. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - třetí čtení
220. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - třetí čtení
221. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - třetí čtení
222. Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - třetí čtení

223. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - třetí čtení
224. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - třetí čtení
225. Vládní návrh zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) /sněmovní tisk 994/ - třetí čtení
226. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 958/ - třetí čtení
227. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení
228. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - třetí čtení
229. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - třetí čtení
230. Vládní návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 936/ - třetí čtení
231. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - třetí čtení
232. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 903/ - třetí čtení
233. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - třetí čtení
234. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 912/ - třetí čtení

235. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 926/ - třetí čtení
236. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - třetí čtení
237. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - třetí čtení
238. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - třetí čtení
239. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 959/ - třetí čtení
240. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - třetí čtení
241. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 954/ - třetí čtení
242. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - třetí čtení
243. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení

244. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - třetí čtení
245. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení
246. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení
247. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - třetí čtení
248. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - třetí čtení
249. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - třetí čtení
250. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - třetí čtení
251. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - třetí čtení

252. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - třetí čtení
253. Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - třetí čtení
254. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - třetí čtení
255. Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - třetí čtení
256. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
257. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - třetí čtení
258. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - třetí čtení
259. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu
260. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
261. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
262. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 990 a 984 ve výborech Poslanecké sněmovny
263. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 771/
264. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2015 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 796/

265. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 800/
266. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2016 /sněmovní tisk 942/
267. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 893/
268. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 907/
269. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2015 /sněmovní tisk 914/
270. Dotační programy zemědělství pro rok 2017 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 978/
271. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2015 /sněmovní tisk 941/
272. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období leden až červen 2016 /sněmovní tisk 949/
273. Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu (Deployable Communication Module, DCM) v operacích NATO Joint Enterprise v Kosovu a Resolute Support v Afghánistánu /sněmovní tisk 950/
274. 3. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 953/
275. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 970/
276. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 1007/

277. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2015 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2015 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 974/
278. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 204 k přechodu z neformální do formální ekonomiky spolu se stanoviskem vlády k němu /sněmovní tisk 969/
279. Zpráva o životním prostředí České republiky 2015 /sněmovní tisk 993/
280. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření správnosti, hospodárnosti a zákonnosti postupů osob, které jsou odpovědné za projekt, stavbu a stavební dohled při projektování a výstavbě pražského tunelového komplexu Blanka, a osob odpovědných za ochranu zájmů investora při realizaci tunelového komplexu Blanka. /sněmovní dokument 2124/
281. Informace o systému kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků /sněmovní dokument 3633/
282. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací za rok 2015 /sněmovní dokument 4676/
283. Návrh na změnu usnesení č. 896 z 31. schůze Poslanecké sněmovny ze dne 2. října 2015 ke zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí /sněmovní dokument 5663/
284. Informace ministra dopravy Dana Ťoka k problematice vysokorychlostních tratí
285. Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD
286. Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie
287. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy
288. Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA

289. Informace předsedy vlády o skutečném postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem
290. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny k Ústavě a k mezinárodním smlouvám
291. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny
292. Informace členky Evropské komise Věry Jourové
293. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
294. Ústní interpelace
295. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 990/ - druhé čtení
296. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. .../2017 Sb., a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 984/ - druhé čtení
297. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu
298. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
299. Daňové podvody ministra financí

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 55. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 21. února až 15. března 2017

Obsah:

21. února 2017

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 1554).

Řeč poslance Tomia Okamury	76
Řeč poslance Vladislava Vilímce	77
Řeč poslance Vladimíra Konička	78
Řeč poslankyně Radky Maxové	78
Řeč poslance Martina Plíška	78
Řeč poslance Jiřího Dolejše	79
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	81
Řeč poslance Jana Farského	81
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	82
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	82
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	84
Řeč poslance Jiřího Miholy	84
Řeč poslance Jiřího Petru	85
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	85
Řeč poslankyně Anny Putnové	85
Řeč poslance Josefa Kotta	85
Řeč poslance Romana Sklenáka	87
Řeč poslance Jana Farského	87
Řeč poslankyně Věry Kovářové	87

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/5/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	90
Řeč poslance Robina Böhnische	91
Řeč senátorky Jitky Seitlové	91
Řeč poslance Petra Kudely	92
Řeč poslance Jana Zahradníka	93
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	94
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	95

3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 754/2/ - vrácený Senátem

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	96
Řeč poslance Václava Zemka	97
Řeč senátorky Jitky Seitlové	97

Usnesení schváleno (č. 1555).

262. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 990 a 984 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Romana Váni	98
--------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 1556).

7. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	99
Řeč poslance Romana Procházky	101

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Stanislava Berkovce	101
Řeč poslance Herberta Pavery	101
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	102

Projednávání bodu bylo přerušeno.

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/6/ - vrácený Senátem

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč prezidenta České republiky Miloše Zemana 104

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 109

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 109

Řeč poslance Robina Böhnische 112

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Klána 114

Řeč senátorky Jitky Seitlové 115

Řeč poslance Václava Votavy 117

Řeč poslance Jana Zahradníka 120

Řeč poslankyně Jany Černochové 129

22. února 2017

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Václava Klučky 131

215. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 715/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka 132

Řeč poslance Jaroslava Krákory 133

Řeč poslance Leoše Hegera 133

Řeč poslance Jaroslava Krákory 134

Usnesení schváleno (č. 1557).

216. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Pavly Golasowské 135

Řeč poslankyně Radky Maxové 137

Řeč poslance Jeronýma Tejce	139
Řeč poslance Jana Klána	140
Řeč poslance Martina Plíška	142
Řeč poslance Ivana Pilného	143
Řeč poslance Jana Klána	143
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	144
Řeč senátora Jiřího Oberfalzra	145
Řeč poslance Jeronýma Tejce	145

Usnesení schváleno (č. 1558).

217. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb. /sněmovní tisk 861/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	149
Řeč poslance Martina Kolovratníka	149

Usnesení schváleno (č. 1559).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

219. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - třetí čtení

Projednávání bodu bylo přerušeno.

220. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - třetí čtení

Řeč poslance Antonína Sedi	154
Řeč poslance Robina Böhnische	154
Řeč poslankyně Jany Černochové	155

Řeč poslankyně Marty Semelové	156
Řeč poslance Igora Jakubčika	156
Řeč poslance Františka Laudáta	156
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	157
Řeč poslance Františka Laudáta	157
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	157
Řeč poslankyně Jany Černochové	158
Řeč poslance Robina Böhnische	158
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	159
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	159
Řeč poslance Josefa Hájka	159
Řeč poslance Antonína Sedi	160
Řeč poslance Marka Bendy	160
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	160
Řeč poslance Františka Laudáta	161
Řeč poslance Ivana Gabala	161
Řeč poslance Miroslava Opálky	162
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	162
Řeč poslance Františka Laudáta	163
Řeč poslance Igora Jakubčika	163
Řeč poslance Marka Bendy	164
Řeč poslance Martina Sedláře	164

221. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	166
Řeč poslance Martina Komárka	167
Řeč poslance Vladislava Vilímce	167
Řeč poslance Simeona Karamazova	167
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	168
Řeč poslance Milana Urbana	170
Řeč poslance Jana Farského	170
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	171
Řeč poslance Milana Urbana	172
Řeč poslance Jiřího Miholy	172

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jana Farského	173
Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	175
Řeč poslance Petra Bendla	175
Řeč poslance Jana Farského	176

Řeč poslance Leoše Hegera	176
Řeč poslance Romana Sklenáka	176
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	176
Řeč poslance Vlastimila Vozky	177
Řeč poslance Jana Farského	177
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	178
Řeč poslance Jana Farského	178
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	186
Řeč poslance Jana Farského	186
Řeč poslance Romana Sklenáka	187

Usnesení schváleno (č. 1560).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1024/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	188
Řeč poslance Stanislava Humla	189
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	190
Řeč poslankyně Jany Černochové	193
Řeč poslance Jiřího Štětiny	197
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	198
Řeč poslance Stanislava Humla	200
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	201
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	202
Řeč poslankyně Jany Černochové	202
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	203
Řeč poslankyně Jany Černochové	205
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	205
Řeč poslankyně Jany Černochové	207
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	207
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	208
Řeč poslankyně Jany Černochové	209
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	210
Řeč poslankyně Jany Černochové	210
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	210

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	211
Řeč poslankyně Jany Černochové	211
Řeč poslance Stanislava Humla	212

Usnesení schváleno (č.1561).

Řeč poslankyně Jany Černochové	213
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - druhé čtení	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	214
Řeč poslance Lukáše Pletichy	214
Řeč poslance Ivana Pilného	215
Řeč poslance Romana Procházky	216
Řeč poslance Ivana Adamce	217
Řeč poslance Ivana Pilného	217
Řeč poslance Lukáše Pletichy	218
Řeč poslance Romana Procházky	218
Řeč poslance Vladislava Vilímce	218
Řeč poslance Antonína Sedi	219
295. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 990/ - druhé čtení	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	220
Řeč poslance Václava Klučky	220
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	221
Řeč poslance Pavla Plzáka	222
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	222
Řeč poslance Václava Klučky	223
6. Vládní návrh zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) /sněmovní tisk 994/ - druhé čtení	
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	225
Řeč poslance Robina Böhnische	226
Řeč poslance Jeronýma Tejce	226
Řeč poslance Martina Plíška	227
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	229
Řeč poslance Ivana Gabala	229
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	230
Řeč poslance Pavla Plzáka	231
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	231

Řeč poslance Pavla Plzáka	234
Řeč poslance Ivana Gabala	234
Řeč poslance Milana Urbana	235

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	235
Řeč poslance Martina Plíška	236
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	236
Řeč poslankyně Jany Fischerové	237
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	237

Usnesení schváleno (č. 1562).

168. Návrh poslanců Františka Váchy, Jiřího Zlatušky, Karla Raise, Vlasty Bohdalové, Anny Putnové, Miroslava Grebeníčka, Petra Kořenka, Simeona Karamazova, Radima Holečka, Adolfa Beznosky, Františka Laudáta a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 960/- první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Františka Váchy	238
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1563 - 1. část).

Řeč poslance Romana Procházky	239
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	240
Řeč poslankyně Anny Putnové	240
Řeč poslance Ivana Pilného	240
Řeč poslance Antonína Sedi	242
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	242
Řeč poslance Karla Raise	243
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	244
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	244
Řeč poslankyně Heleny Válkové	245
Řeč poslance Františka Laudáta	245
Řeč poslance Milana Urbana	246
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	248
Řeč poslance Františka Váchy	248
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	250

Usnesení schváleno (č. 1563 - 2. a 3. část).

175. Návrh poslance Pavla Bělobrádka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 983/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 251

58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1017/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka 251

Řeč poslance Pavla Holíka 252

Řeč poslankyně Jany Pastuchové 252

Řeč poslankyně Soni Markové 253

Řeč poslance Jiřího Skalického 254

Řeč poslance Pavla Plzáka 254

Řeč poslance Ludvíka Hovorky 254

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka 255

Usnesení schváleno (č. 1564).

23. února 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

293. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 258

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 260

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 260

Řeč poslance Robina Böhnische 260

Řeč poslance Romana Sklenáka 260

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 261

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 261

172. Návrh poslanců Jana Volného, Jaroslava Faltýnka, Karla Šidla, Karla Fiedlera, Františka Laudáta, Adolfa Beznosky, Jaroslava Klačky, Milana Brázdila, Miloslavy Rutové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 976/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 1565 - 1. část).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	263
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	264
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	264
Řeč poslance Pavla Plzáka	265
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	265
Řeč poslance Františka Váchy	265
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	266

Usnesení schváleno (č. 1565 - 2. a 3. část).

173. Návrh poslanců Heleny Válkové, Jitky Chalánkové, Pavly Golasowské, Miloslavy Rutové, Jany Hnykové, Hany Aulické Jírovcové a Radky Maxové na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s problematikou umístování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 977/ - první čtení

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	267
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	268
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	269
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	269
Řeč poslance Romana Sklenáka	270

Usnesení schváleno (č. 1566).

Projednávání bodu bylo přerušeno.

82. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - první čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	270
---------------------------------------	-----

83. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 1567).

Řeč poslance Jana Farského	271
Řeč poslance Marka Bendy	273
Řeč poslance Jiřího Miholy	274

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

210. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 30. října 2016 /sněmovní tisk 996/ - první čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	275
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	275
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	276
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	277
Řeč poslance Pavla Plzáka	277
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	278
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	279
Řeč poslance Františka Laudáta	280
Řeč poslance Pavla Kováčíka	280
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	281

Usnesení schváleno (č. 1568).

Řeč poslance Pavla Kováčíka	283
Řeč poslance Františka Laudáta	284
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	284
Řeč poslance Pavla Kováčíka	285
Řeč poslance Miroslava Kalouska	285

270. Dotační programy zemědělství pro rok 2017 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 978/

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	285
Řeč poslance Ladislava Velebného	287
Řeč poslance Herberta Pavery	287
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	289
Řeč poslance Petra Bendla	289

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Pavla Kováčka	291
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	293
Řeč poslance Petra Bendla	295
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	295
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	296
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	296
Řeč poslance Petra Bendla	297
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	298
Řeč poslance Herberta Pavery	299
Řeč poslance Ladislava Velebného	300

Usnesení schváleno (č. 1569).

211. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní hospodářská a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 1000/- první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	301
--	-----

Usnesení schváleno (č. 1570).

Řeč poslance Milana Urbana	303
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	303

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

294. Ústní interpelace

Řeč poslance Jaroslava Holíka	306
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	306
Řeč poslance Marka Černocho	308
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	308
Řeč poslankyně Věry Kovářové	310
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	310
Řeč poslance Antonína Sedi	313
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	313
Řeč poslance Víta Kaňkovského	315
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	316
Řeč poslance Jiřího Valenty	318

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	318
Řeč poslance Petra Fialy	320
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	320
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	322
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	323
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	325
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	325
Řeč poslankyně Jany Hnykové	327
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	327
Řeč poslankyně Olgy Havlové	329
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	329
Řeč poslance Vladimíra Konička	330
Řeč poslankyně Věry Kovařové	331
Řeč poslance Jana Farského	331
Řeč poslance Martina Novotného	332
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	333
Řeč poslance Simeona Karamazova	333
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	333
Řeč poslance Jaroslava Holíka	334
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	335
Řeč poslankyně Anny Putnové	336
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	336

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslankyně Anny Putnové	338
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	338
Řeč poslance Antonína Sedi	338
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	339
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	339
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	341
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	341
Řeč poslance Jiřího Koubka	343
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	344
Řeč poslance Jana Zahradníka	346
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	346
Řeč poslance Jana Zahradníka	347
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	347
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	347
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	348
Řeč poslance Jiřího Petřů	349
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	349
Řeč poslankyně Niny Novákové	352
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	352
Řeč poslance Petra Bendla	353
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	354

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	354
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	354
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	355
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	355
Řeč poslance Simeona Karamazova	356
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	356
Řeč poslance Martina Novotného	357
Řeč poslance Petra Bendla	358
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	359
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	359

24. února 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Laudáta	363
Řeč poslance Jiřího Štětiny	363
Řeč poslance Romana Sklenáka	364
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	364

218. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	366
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	366
Řeč poslankyně Radky Maxové	366
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	367
Řeč poslance Miroslava Opálky	368
Řeč poslance Miroslava Kalouska	368
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	369

Usnesení schváleno (č. 1571).

Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	370
--	-----

Pokračování v projednávání bodu

219. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - třetí čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	371
Řeč poslance Josefa Nekla	371

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	371
Řeč poslance Robina Böhnische	372
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	372
Řeč poslance Jana Zahradníka	372
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	374
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	374
Řeč poslance Jana Zahradníka	374
Řeč poslance Josefa Nekla	375

Usnesení schváleno (č. 1572).

222. Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	377
Řeč poslance Petra Bendla	378
Řeč poslance Karla Šidla	378
Řeč poslance Jana Birkeho	378

Usnesení schváleno (č. 1573).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	380
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	382
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	385

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Leoše Hegera	386
Řeč poslance Bohuslava Svobody	388
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	390
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	390
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	391
Řeč poslance Davida Kasala	391
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	392
Řeč poslance Leoše Hegera	392
Řeč poslance Víta Kaňkovského	393

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	394
Řeč poslance Marka Bendy	394

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/- druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	394
Řeč poslance Pavla Havíře	396
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	397
Řeč poslance Jana Farského	398
Řeč poslance Víta Kaňkovského	400
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	401
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	406

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslankyně Gabriely Peckové	407
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	407
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	410
Řeč poslance Jana Farského	411
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	411
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	411
Řeč poslance Františka Adámka	411
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	411
Řeč poslance Pavla Havíře	412
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	412

9. Vládní návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 936/- druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	413
Řeč poslance Jiřího Valenty	413
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	414
Řeč poslance Ivana Pilného	415
Řeč poslance Jaroslava Klášky	416

47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 995/- první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	417
Řeč poslance Františka Laudáta	418
Řeč poslance Ivana Pilného	420
Řeč poslankyně Květy Matušovské	420

Usnesení schváleno (č. 1574).

Řeč poslance Františka Laudáta	421
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	422
Řeč poslance Marka Černocha	423

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1018/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	423
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	424
Řeč poslance Leoše Hegera	425
Řeč poslance Pavla Kováčíka	426
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	427
Řeč poslance Leoše Hegera	428
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	429
Řeč poslance Víta Kaňkovského	429
Řeč poslance Pavla Kováčíka	430
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	430
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	431

Usnesení schváleno (č. 1575).

28. února 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnky	433
Řeč poslance Marka Černocha	433
Řeč poslance Romana Sklenáka	434
Řeč poslance Jiřího Miholy	434
Řeč poslance Tomia Okamury	434
Řeč poslance Karla Fiedlera	437
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	439
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	440
Řeč poslankyně Radky Maxové	440
Řeč poslance Stanislava Grospiče	440
Řeč poslance Romana Sklenáka	441
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	442

283. Návrh na změnu usnesení č. 896 z 31. schůze Poslanecké sněmovny ze dne 2. října 2015 ke zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí /sněmovní dokument 5663/

Řeč poslance Adolfa Beznosky 444

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 959/ - druhé čtení

Usnesení schváleno (č. 1576).

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové 446

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 448

Řeč poslankyně Anny Putnové 449

Řeč poslance Petra Kořenka 450

Řeč poslance Karla Raise 452

Řeč poslankyně Marty Semelové 453

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslankyně Niny Novákové 457

Řeč poslankyně Ivany Dobešové 458

Řeč poslankyně Niny Novákové 460

Řeč poslance Ivana Gabala 461

Řeč poslankyně Anny Putnové 461

Řeč poslance Štěpána Stupčuka 461

Řeč poslance Karla Fiedlera 462

Řeč poslance Jiřího Junka 463

Řeč poslance Jiřího Zlatušky 463

Řeč poslance Jiřího Miholy 466

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové 467

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 467

Řeč poslankyně Anny Putnové 468

Řeč poslance Petra Kořenka 468

Řeč poslance Karla Raise 468

Řeč poslankyně Niny Novákové 468

Řeč poslankyně Aleny Nohavové 469

Řeč poslance Karla Fiedlera 469

Řeč poslance Jiřího Zlatušky 469

Řeč poslankyně Ivany Dobešové 470

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 954/- druhé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	470
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	472
Řeč poslance Lukáše Pletichy	473
Řeč poslance Josefa Šenfelda	473
Řeč poslance Petra Kořenka	474
Řeč poslance Jiřího Štětiny	474
Řeč poslance Tomia Okamury	475
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	476
Řeč poslance Petra Bendla	477

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jiřího Koubka	478
Řeč poslance Karla Fiedlera	479
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	480
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	481
Řeč poslankyně Zuzany Šánové	481
Řeč poslance Josefa Šenfelda	482
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	482
Řeč poslance Lukáše Pletichy	482
Řeč poslance Jiřího Štětiny	482
Řeč poslankyně Milady Halíkové	482
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	483
Řeč poslance Ivana Adamce	483
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	484

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/- druhé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	484
Řeč poslance Josefa Uhlíka	487
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	487
Řeč poslance Františka Laudáta	488
Řeč poslance Ivana Adamce	488
Řeč poslance Karla Raise	489
Řeč poslankyně Anny Putnové	490
Řeč poslance Jana Zahradníka	491
Řeč poslance Josefa Uhlíka	492
Řeč poslance Petra Kudely	492
Řeč poslance Petra Bendla	493

Řeč poslance Martina Novotného	494
Řeč poslance Václava Horáčka	495
Řeč poslance Jiřího Petřů	496
Řeč poslankyně Věry Kovářové	496
Řeč poslance Martina Kolovratníka	497
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	498
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	500
Řeč poslance Matěje Fichtnera	501
Řeč poslance Ivana Adamce	503
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	504
Řeč poslance Karla Raise	505
Řeč poslance Václava Snopka	505
Řeč poslance Jana Zahradníka	506
Řeč poslance Josefa Uhlíka	506
Řeč poslance Františka Adámka	506
Řeč poslance Petra Kudely	506
Řeč poslance Petra Bendla	507
Řeč poslance Martina Novotného	507
Řeč poslance Václava Horáčka	507
Řeč poslance Jiřího Petřů	507
Řeč poslankyně Věry Kovářové	507
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	507
Řeč poslance Jaroslava Klášky	508
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	508
Řeč poslance Josefa Uhlíka	508

1. března 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	510
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	510
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	510
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	511
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	511

Pokračování v projednávání bodu

- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/6/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Františka Laudáta	513
Řeč poslance Milana Šarapatky	514
Řeč poslance Robina Böhnische	514

Řeč poslance Františka Laudáta	515
Řeč poslance Ivana Pilného	515
Řeč poslance Václava Votavy	515
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	516
Řeč poslance Františka Laudáta	516
Řeč poslance Michala Kučery	517
Řeč poslance Ivana Gabala	517
Řeč poslance Václava Votavy	517
Řeč poslance Igora Jakubčíka	518
Řeč poslance Jana Zahradníka	519
Řeč poslance Martina Komárka	519
Řeč poslance Michala Kučery	520
Řeč poslance Františka Laudáta	520
Řeč poslance Igora Jakubčíka	521
Řeč poslance Jiřího Junka	521
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	522
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	523
Řeč poslance Michala Kučery	523
Řeč poslance Václava Klučky	524
Řeč poslance Igora Jakubčíka	524
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	524
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	525
Řeč poslance Jiřího Junka	527
Řeč poslance Robina Böhnische	528
Řeč poslance Vladislava Vilímce	528

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jaroslava Holíka	532
Řeč poslance Františka Váchy	533
Řeč poslance Jana Zahradníka	534
Řeč poslance Václava Zemka	534
Řeč poslance Petra Bendla	537
Řeč poslance Miloše Babiše	538
Řeč poslance Jana Klána	539
Řeč poslance Jiřího Junka	540
Řeč poslance Miroslava Kalouska	540
Řeč poslance Jana Zahradníka	540
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	542

Usnesení schváleno (č. 1577).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	543
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	544
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	544
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	545
Řeč poslance Romana Sklenáka	546
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	546
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	548
Řeč poslance Romana Sklenáka	549
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	549
Řeč poslance Marka Černocho	549
Řeč poslankyně Marty Semelové	550

Projednávání bodu bylo přerušeno.

291. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	550
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1578).

259. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Řeč poslance Martina Kolovratníka	551
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

260. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Řeč poslance Martina Kolovratníka	552
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	553
Řeč poslance Martina Kolovratníka	554

Projednávání bodu bylo přerušeno.

261. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Řeč poslance Martina Kolovratníka	554
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 555

Pokračování v projednávání bodu

259. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Řeč poslance Martina Kolovratníka 555

Usnesení schváleno (č. 1579).

Pokračování v projednávání bodu

260. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Řeč poslance Martina Kolovratníka 555

Usnesení schváleno (č. 1580).

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

261. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Řeč poslance Martina Kolovratníka 555

Usnesení schváleno (č. 1581).

Pokračování v projednávání bodu

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - druhé čtení

Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky 557

Řeč poslance Víta Kaňkovského 558

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 558

Řeč poslance Miroslava Opálky 560

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	561
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	561
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	562
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	562
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	563
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	563
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	563
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	564
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	564
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	564
Řeč poslance Romana Sklenáka	564

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	565
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	566
Řeč poslankyně Jany Hnykové	567
Řeč poslance Antonína Sedi	567
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	568
Řeč poslance Miloslava Janulíka	569
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	569
Řeč poslance Václava Klučky	571
Řeč poslankyně Jany Hnykové	572
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	573
Řeč poslance Antonína Sedi	573
Řeč poslance Miloslava Janulíka	573
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	573
Řeč poslance Václava Klučky	573

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 912/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	574
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	574
Řeč poslance Vladislava Vilímce	575
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	576
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	577
Řeč poslance Romana Sklenáka	578
Řeč poslankyně Jany Hnykové	579
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	579

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	580
Řeč poslance Michala Kučery	580
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	581
Řeč poslance Romana Sklenáka	582
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	582
Řeč poslankyně Radky Maxové	583
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	583
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	585
Řeč poslance Václava Votavy	586
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	587
Řeč poslance Karla Fiedlera	587
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	588
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	588
Řeč poslance Michala Kučery	589
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	589
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	593
Řeč poslance Františka Laudáta	594
Řeč poslance Stanislava Grospiče	594
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	595
Řeč poslance Romana Sklenáka	595
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	596

Projednávání bodu bylo přerušeno.

192. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 791/ - první čtení

Řeč hejtmana Libereckého kraje Martina Půty	597
Řeč poslankyně Věry Kovářové	597
Řeč poslance Vladislava Vilímce	599
Řeč poslance Herberta Pavery	602
Řeč poslance Ivana Adamce	603
Řeč poslance Antonína Sedi	606
Řeč poslance Ivana Adamce	606
Řeč poslance Josefa Uhlíka	606
Řeč poslance Michala Kučery	607
Řeč poslance Václava Horáčka	607
Řeč poslance Ivana Adamce	608
Řeč poslance Bohuslava Svobody	609
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	609

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Michala Kučery	611
Řeč poslance Karla Fiedlera	612
Řeč poslance Vladislava Vilímce	613
Řeč hejtmana Libereckého kraje Martina Půty	613
Řeč poslankyně Věry Kovářové	613
Řeč poslance Romana Kubíčka	614

Usnesení schváleno (č. 1582).

Pokračování v projednávání bodu

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 912/ - druhé čtení

Řeč poslance Františka Laudáta	615
Řeč poslance Miroslava Opálky	615
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	618
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	620
Řeč poslance Miroslava Opálky	620
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	620
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	621
Řeč poslance Františka Laudáta	621
Řeč poslance Miroslava Opálky	624
Řeč poslance Romana Sklenáka	624

2. března 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	627
Řeč poslance Jiřího Miholy	627
Řeč poslance Martina Kolovratníka	628
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	628
Řeč poslance Ivana Adamce	629
Řeč poslance Pavla Kováčka	629
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	630

284. Informace ministra dopravy Dana Ťoka k problematice vysokorychlostních tratí

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	631
Řeč poslance Karla Šidla	632

Řeč poslance Františka Laudáta	634
Řeč poslance Martina Kolovratníka	637
Řeč poslance Ivana Gabala	640
Řeč poslance Antonína Sedi	640
Řeč poslance Jiřího Koubka	640
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	641
Řeč poslance Františka Laudáta	643
Řeč poslance Ivana Pilného	643
Řeč poslance Petra Kudely	644
Řeč poslance Karla Fiedlera	645
Řeč poslance Františka Petrtýla	645
Řeč poslance Karla Šidla	646
Řeč poslance Martina Novotného	648
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	648
Řeč poslance Karla Šidla	648

Usnesení schváleno (č. 1583).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

25. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	650
Řeč poslance Jana Klána	651
Řeč poslankyně Květy Matušovské	652
Řeč poslance Jana Farského	652
Řeč poslance Ivana Pilného	653
Řeč poslance Petra Bendla	653
Řeč poslance Jana Farského	654
Řeč poslance Petra Bendla	654
Řeč poslance Jana Klána	654

Pokračování v projednávání bodu

173. Návrh poslanců Heleny Válkové, Jitky Chalánkové, Pavly Golasowské, Miloslavy Rutové, Jany Hnykové, Hany Aulické Jírovcové a Radky Maxové na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s problematikou umístování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy

ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních
a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 977/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 655

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

83. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - prvé čtení

Řeč poslance Jana Farského 655

Usnesení schváleno (č. 1584).

Řeč poslance Petra Kudely 656

209. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové 657

Řeč poslance Jana Klána 658

Řeč poslance Václava Zemka 663

Řeč poslance Marka Bendy 664

Řeč poslance Václava Zemka 669

Řeč poslance Ivana Adamce 669

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 670

Řeč poslance Martina Novotného 671

Řeč poslance Marka Bendy 671

Řeč poslance Ivana Adamce 672

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miloslava Janulíka 672

Řeč poslance Simeona Karamazova 672

Řeč poslance Michala Kučery 677

Řeč poslankyně Jany Černochové 678

Řeč poslance Jana Zahradníka 678

Řeč poslance Michala Kučery 678

Řeč poslance Ivana Gabala 679

Řeč poslance Jana Zahradníka 680

Řeč poslance Ludvíka Hovorky 681

Řeč poslance Stanislava Grospiče	681
Řeč poslance Františka Laudáta	682
Řeč poslance Jana Zahradníka	683
Řeč poslance Marka Bendy	683
Řeč poslance Petra Bendla	684

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

294. Ústní interpelace

Řeč poslance Petra Bendla	686
Řeč poslance Marka Černocho	687
Řeč poslance Karla Fiedlera	687
Řeč poslance Antonína Sedi	688
Řeč poslance Tomia Okamury	688
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	689
Řeč poslankyně Jany Fischerové	690
Řeč poslankyně Anny Putnové	690
Řeč poslankyně Olgy Havlové	691
Řeč poslance Tomia Okamury	691
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	692
Řeč poslance Karla Fiedlera	692
Řeč poslankyně Olgy Havlové	693
Řeč poslance Karla Fiedlera	693
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	694
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	694
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	695
Řeč poslance Antonína Sedi	697
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	697
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	699
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	699
Řeč poslance Jaroslava Holíka	701
Řeč poslankyně Niny Novákové	701

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	702
Řeč poslankyně Niny Novákové	703
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	703
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	703
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	704
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	704
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	704

Řeč poslance Karla Raise	705
Řeč poslance Karla Fiedlera	706
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	706
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	708
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	708
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	709
Řeč poslance Antonína Sedi	711
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	711
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	712
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	712
Řeč poslance Antonína Sedi	713
Řeč poslance Petra Bendla	713
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	714
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	714
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	716
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	716
Řeč poslance Petra Bendla	718
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	719
Řeč poslance Antonína Sedi	720

3. března 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Romana Sklenáka	723
------------------------------------	-----

225. Vládní návrh zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) /sněmovní tisk 994/- třetí čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	724
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	725
Řeč poslance Stanislava Grospiče	727
Řeč poslankyně Jany Fischerové	728
Řeč poslankyně Dany Váhalové	729
Řeč poslance Martina Plíška	729
Řeč poslance Robina Böhnische	730
Řeč poslance Pavla Plzáka	731
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	731
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	732
Řeč poslance Lea Luzara	732
Řeč poslance Stanislava Grospiče	733
Řeč poslance Jana Klána	733
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	735
Řeč poslance Stanislava Grospiče	735
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	735

Řeč poslance Jana Klána	736
Řeč poslance Robina Böhnische	736

Usnesení schváleno (č. 1585).

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	741
Řeč poslance Bronislava Schwarze	741

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Věry Kovařové	742
Řeč poslance Jana Klána	742
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	746
Řeč poslance Ivana Pilného	746

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	749
Řeč poslance Stanislava Grospiče	750

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Bohuslava Chalupy	751
Řeč poslance Lea Luzara	751
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	754
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	755
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	756
Řeč poslance Jana Klána	756
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	757
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	758
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	758
Řeč poslance Stanislava Grospiče	758
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	758
Řeč poslance Jana Klána	760
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	760
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	760
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	761
Řeč poslance Jana Klána	761
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	761
Řeč poslance Bronislava Schwarze	762
Řeč poslance Karla Fiedlera	763

Řeč poslance Stanislava Grospiče	763
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	763
Řeč poslance Jana Klána	764
Řeč poslance Ivana Gabala	764
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	765
Řeč poslance Karla Fiedlera	765
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	766

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	766
Řeč poslance Jiřího Petrů	768

50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 987/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	769
Řeč poslance Lukáše Pletichy	769
Řeč poslankyně Heleny Válkové	770
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	771
Řeč poslance Marka Bendy	773
Řeč poslance Stanislava Grospiče	775
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	776

Usnesení schváleno (č. 1586).

78. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 1025/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	778
Řeč poslankyně Heleny Válkové	779
Řeč poslance Martina Plíška	781
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	782
Řeč poslance Marka Bendy	784
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	793
Řeč poslankyně Heleny Válkové	794

Projednávání bodu bylo přerušeno.

14. března 2017

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Slib poslance	
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	796
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	797
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	798
Řeč poslance Romana Sklenáka	799
Řeč poslance Tomia Okamury	799
Řeč poslance Stanislava Grospiče	800
Řeč poslankyně Niny Novákové	801
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	801
Řeč poslance Miroslava Kalouska	802
Řeč poslance Martina Kolovratníka	803
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	804
Řeč poslance Romana Kubíčka	805
Řeč poslance Jaroslava Klášky	805
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	806
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1009/ - první čtení	
Usnesení schváleno (č. 1587).	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	807
Řeč poslance Jaroslava Klášky	807
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	808
Řeč poslance Jaroslava Klášky	809
Řeč poslance Jana Skopecčka	810
Řeč poslance Antonína Sedi	811
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	811
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	811

Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	811
Řeč poslance Jana Skopecčka	812

Usnesení schváleno (č. 1588).

42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 999/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	814
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	814
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	815
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	815

Usnesení schváleno (č. 1589).

43. Vládní návrh zákona o řízení a kontrole veřejných financí /sněmovní tisk 1001/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	816
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	817
Řeč poslance Vladislava Vilímce	817

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	819
Řeč poslance Jana Klána	821
Řeč poslance Ivana Adamce	821
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	821

Usnesení schváleno (č. 1590).

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o řízení a kontrole veřejných financí /sněmovní tisk 1002/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	822
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	823
Řeč poslance Romana Kubíčka	823

Usnesení schváleno (č. 1591).

34.	Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - druhé čtení	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	824
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	826
	Řeč poslance Romana Sklenáka	828
	Řeč poslance Františka Laudáta	829
265.	Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 800/	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	830
	Řeč poslance Václava Votavy	831
	Řeč poslance Vladimíra Koníčka	832
	Řeč poslance Václava Votavy	834
	Usnesení schváleno (č. 1592).	
52.	Vládní návrh zákona o statusu veřejné prospěšnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o statusu veřejné prospěšnosti) /sněmovní tisk 1005/ - první čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	834
	Řeč poslankyně Markéty Wernerové	835
	Řeč poslance Jaroslava Borky	836
	Řeč poslance Jana Zahradníka	837
	Řeč poslance Romana Sklenáka	838
	Řeč poslance Petra Kudely	838
	Usnesení schváleno (č. 1593).	
48.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1014/ - první čtení	
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	840
	Řeč poslance Martina Novotného	840
	Usnesení schváleno (č. 1594).	

296. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. .../2017 Sb., a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 984/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	841
Řeč poslance Romana Váni	842
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	842
Řeč poslance Antonína Sedi	843
Řeč poslance Františka Laudáta	843
Řeč poslance Martina Novotného	843
Řeč poslance Romana Váni	844

40. Vládní návrh zákona o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže a o změně zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže) /sněmovní tisk 991/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	844
Řeč poslance Františka Laudáta	845

Usnesení schváleno (č. 1595 - 1. část).

Řeč poslance Milana Urbana	845
Řeč poslance Petra Kudely	846
Řeč poslance Františka Laudáta	846
Řeč poslance Romana Sklenáka	846
Řeč poslance Ivana Adamce	846
Řeč poslance Ivana Pilného	847
Řeč poslance Milana Urbana	847
Řeč poslance Františka Laudáta	847
Řeč poslance Ivana Pilného	848
Řeč poslance Romana Sklenáka	848
Řeč poslance Milana Urbana	848
Řeč poslance Františka Laudáta	849

Usnesení schváleno (č. 1595 - 2. a 3. část).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Laudáta	849
--------------------------------------	-----

41. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 836/ - první čtení

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	850
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	851

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Laudáta	852
Řeč poslance Milana Urbana	853
Řeč poslance Stanislava Grospiče	854
Řeč poslance Františka Laudáta	854
Řeč poslance Karla Fiedlera	855
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	856
Řeč poslance Vlastimila Vozky	856
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	857
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	857
Řeč poslance Karla Fiedlera	857
Řeč poslance Marka Černocho	857

Usnesení schváleno (č. 1596).

46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení

Řeč poslance Ivana Adamce	859
---------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

15. března 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	861
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	861
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	861

55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 816/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	862
Řeč poslance Josefa Kotta	863
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	864

Usnesení schváleno (č. 1597).

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 862/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	865
Řeč poslance Josefa Kotta	866
Řeč poslankyně Olgy Havlové	867
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	867
Řeč poslance Petra Bendla	868

Usnesení schváleno (č. 1598).

71. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 947/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	869
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	869
Řeč poslance Martina Plíška	870
Řeč poslance Vladislava Vilímce	870
Řeč poslance Romana Sklenáka	872
Řeč poslance Marka Bendy	872
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	875
Řeč poslance Ivana Adamce	875
Řeč poslance Václava Horáčka	875
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	876
Řeč poslance Petra Bendla	877

Usnesení schváleno (č. 1599).

72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 948/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	878
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	878
Řeč poslance Ivana Adamce	879
Řeč poslance Jana Klána	879
Řeč poslance Petra Bendla	879
Řeč poslance Marka Bendy	880
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	880
Řeč poslance Petra Bendla	881
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	881
Řeč poslance Herberta Pavery	882
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	882

Usnesení schváleno (č. 1600).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

299. Daňové podvody ministra financí

Řeč poslance Miroslava Kalouska	884
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	885

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	886
------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

260. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Řeč poslance Martina Kolovratníka	886
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

297. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslance Martina Kolovratníka	887
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	887
Řeč poslance Miroslava Kalouska	888

Řeč poslance Martina Kolovratníka	888
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	889
Pokračování v projednávání bodu	
260. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	889
Pokračování v projednávání bodu	
297. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	889
Pokračování v projednávání bodu	
299. Daňové podvody ministra financí	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	890
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	894
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Leoše Hegera	897
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	897
Řeč poslance Bronislava Schwarze	898
Řeč poslance Josefa Nekla	898
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	899
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	899
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	899
Řeč poslance Martina Komárka	900
Řeč poslance Bronislava Schwarze	900
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	900
Řeč poslance Karla Fiedlera	906
Řeč poslance Miroslava Kalouska	909
Řeč poslance Václava Votavy	912
Řeč poslance Karla Fiedlera	915
Projednávání bodu bylo přerušeno.	

298.	Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	916
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	Usnesení schváleno (č. 1601).	
	Řeč poslance Václava Votavy	917
	Pokračování v projednávání bodu	
299.	Daňové podvody ministra financí	
	Řeč poslance Petra Kořenka	917
	Řeč poslance Františka Laudáta	918
	Řeč poslance Jaroslava Klášky	919
	Řeč poslance Antonína Sedi	920
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	920
	Řeč poslance Jaroslava Klášky	921
	Usnesení schváleno (č. 1602).	
285.	Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD	
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	923
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	924
	Řeč poslankyně Jany Lorencové	924
	Řeč poslance Lea Luzara	926
	Řeč poslance Antonína Sedi	931
	Řeč poslance Marka Černocha	933
	Řeč poslance Antonína Sedi	933
	Řeč poslankyně Jany Lorencové	933
	Řeč poslance Antonína Sedi	934
	Řeč poslance Jiřího Petřů	934
	Řeč poslance Marka Černocha	934
	Řeč poslankyně Jany Lorencové	934
	Řeč poslance Antonína Sedi	935
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	935
	Řeč poslance Josefa Hájky	935
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	937
	Řeč poslance Pavla Kováčka	938
	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	939
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	939

Řeč poslance Josefa Hájka	939
---------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Laudáta	939
Řeč poslance Lea Luzara	940
Řeč poslankyně Jany Lorencové	941
Řeč poslance Igora Jakubčíka	941
Řeč poslance Milana Urbana	941
Řeč poslance Josefa Hájka	942
Řeč poslance Lea Luzara	943
Řeč poslance Marka Černocho	943
Řeč poslance Františka Laudáta	943
Řeč poslance Jaroslava Klačky	944
Řeč poslance Marka Černocho	944
Řeč poslance Romana Sklenáka	947
Řeč poslance Marka Černocho	948

Usnesení schváleno (č. 1603).

Řeč poslance Františka Laudáta	951
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	951

Pokračování v projednávání bodu

7. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - druhé čtení

Řeč poslance Jaroslava Klačky	952
Řeč poslankyně Jany Lorencové	952
Řeč poslankyně Věry Kovářové	956

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
21. února 2017
Přítomno: 182 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 55. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 55. schůze dne 9. února 2017 a pozvánka vám byla rozeslána v pátek dne 10. února t. r.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli této schůze byli paní poslankyně Jana Hnyková a pan poslanec Jiří Petrů. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh? Pokud jiné návrhy nejsou, tak budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem na ověřovatele schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 1. Přihlášeno je 103, pro 91, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli této schůze určili paní poslankyni Hnykovou a pana poslance Petrů.

Chtěl bych vás informovat, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci, poslankyně a členové vlády: paní poslankyně Balaščíková – zdravotní důvody, paní poslankyně Benešová do 14.30 – zdravotní důvody, pan poslanec Beznoska – osobní důvody, pan poslanec Brázdil – zdravotní důvody, pan poslanec Fiala Radim – zdravotní důvody, paní poslankyně Fischerová – zdravotní důvody, pan poslanec Grospič od 18 hodin – zdravotní důvody, paní poslankyně Havlová od 17. do 19. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Hubáčková – zdravotní důvody, pan poslanec Josef Novotný od 16.30 – pracovní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pražák – zdravotní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Šincl – zahraniční cesta, pan poslanec Volný – zdravotní důvody a pan poslanec Zemánek bez udání důvodu.

Z členů vlády se omlouvají: pan ministr financí Andrej Babiš – rodinné důvody, pan ministr Ludvík – pracovní důvody, pan ministr Pelikán – pracovní důvody a paní ministryně Valachová do 15.30 – rovněž pracovní důvody. Tolik omluvy.

A nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 55. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejprve vás budu informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium Sněmovny.

Za prvé navrhuje vyřadit body 23 a 229, což je tisk 931 ve druhém a třetím čtení, zákon o Vojenském zpravodajství

Bod 2 návrhu pořadu, což je tisk 739/5 vrácený Senátem, ochrana přírody, bychom předřadili před bod 1 návrhu pořadu schůze, tedy před tisk 501, s tím, že

projednání sněmovního tisku 501/6 bude zahájeno v 16. hodin, kdy do Sněmovny přijde prezident republiky.

Body 5 a 4 návrhu pořadu, to jsou tisky 869 a 855 ve druhém čtení, 45, 46 a 47, to jsou tisky 1001, 1002 a 1009, a bod 270, což je tisk 800, bychom pevně zařadili na úterý 14. března. Jsou to všechno materiály pana ministra financí.

Bod 275, tisk 978, dotační programy zemědělství, bychom pevně zařadili na čtvrtek 23. února místo původně zařazeného bodu 270, to znamená po bodu 213.

Bod 175, tisk 976, první čtení, veřejné zakázky, bychom pevně zařadili na středu 1. března po již pevně zařazených bodech, to znamená po bodu 59.

Bod 36 návrhu pořadu, tisk 848 v prvním čtení, daně z příjmů, bychom pevně zařadili na úterý 28. února po již pevně zařazených bodech, to znamená po bodu 20.

Vzhledem k tomu, že na program 55. schůze je zařazena pouze jedna odpověď na písemnou interpelaci, vzniká tak prostor pro projednávání dalších bodů schůze. A my navrhuje, aby Poslanecká sněmovna v případě projednání písemné interpelace pokračovala projednáváním bodů v následujícím pořadí: ve čtvrtek 23. února bychom pokračovali bodem 84, což je tisk 166 v prvním čtení, Ústava, a potom dalšími body z bloku prvních čtení – poslanecké návrhy zákonů.

A ve čtvrtek 2. března bychom začali bodem 289, což je Informace ministra dopravy o vysokorychlostních tratích, a dále bychom pokračovali body z bloku prvních čtení – poslanecké návrhy zákonů navazující na pořadí bodů ze čtvrtka 23. února s tím, že pevně zařazení bodů na 11. hodinu ve čtvrtek 23. února i 2. března bude zachováno. (Hluk v sále.)

Tolik tedy návrh z grémia. Kolegyně, kolegové, já vás prosím o klid. Prosím o klid...

Ještě přečtu omluvu pana ministra vnitra, který se omlouvá dnes od 14. hodin do konce jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností.

A budeme pokračovat přihláškami k pořadu schůze. Nevidím žádné přednostní právo. V tom případě prosím pana poslance Okamuru a připraví se pan poslanec Vilímc. Pane předsedo Miholo, to je žádost o přednostní právo? Do pořadí, dobrá. (Stálý hluk v sále.)

Prosím, pane poslanče Okamuro, máte slovo. Ještě jednou prosím sněmovnu o klid! Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji si znovu apelovat na slušnost a čest vládních poslanců a prosím vás, abyste v duchu slibu vaší vládní koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL a vašeho vládního prohlášení konečně zařadili na pořad schůze Poslanecké sněmovny k projednání zákon o celostátním referendu.

Všichni víme, že jste obelhali voliče mnoha a mnoha sliby, které jste za dobu vašeho vládnutí nesplnili – (Předsedající zvoní zvoncem pro uklidnění v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, znovu a důrazně vás žádám o klid. Pokud chcete debatovat, tak prosím mimo jednací sál.

Poslanec Tomio Okamura: Všichni víme, že jste obelhali voliče mnoha a mnoha sliby, které jste za dobu vašeho vládnutí nesplnili a už ani do voleb nesplníte. Nevýřešili jste problematiku exekucí ani lichvy. Úplně jste se vykašlali na důchodovou reformu, tak aby měli senioři konečně důstojné důchody. Obelhali jste voliče slibem, že budete řešit církevní restituce. Obelhali jste mladé rodiny s dětmi, jelikož jejich podpora je nadále minimální, takže se mladé rodiny nadále bojí mít více dětí. Místo toho přijímáte do České republiky natrvalo muslimské, arabské a africké migranty. Výsledkem vaší politiky je to, že na vánočních trzích a v nákupních centrech pochodují policisté a vojáci se samopaly.

Obelhali jste také živnostníky a podnikatele, kdy za vaší vlády neuvěřitelně narostla byrokracie.

Zákon o referendu je opravdu nutností. A není to jen v zájmu občanů nebo nás v našem hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, kteří prosazujeme demokracii. Je to přeci i v zájmu vás, kteří demokracii opovrhujete. Alespoň před volbami se přece tváříte, že své sliby voličům myslíte vážně.

Dámy a pánové, prosím, zkuste se alespoň trochu přemoci. A když už jste před třemi lety občanům zákon o referendu ve vládním prohlášení slibili – ve vašem vládním prohlášení –, a to dokonce v prohlášení vlády i v koaliční smlouvě, zkuste alespoň imitovat snahu, že svůj slib míníte dodržet.

Žádám, abychom jako pevný bod programu zařadili na projednávání programu této schůze návrh zákona o referendu, sněmovní tisk 559, a to jako první bod po pevně zařazených bodech tento pátek. A připomínám, že mi můj návrh zákona o referendu, který jsem tady již před dvěma lety předložil, vaše vládní koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL zamítla.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Bylo by to tedy na tento pátek po pevně zařazených bodech, ano? (Souhlas.)

Prosím pana poslance Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi načíst pevné zařazení bodu 34 návrhu této schůze. Jedná se o druhé čtení sněmovního tisku 403, poslaneckého návrhu novely zákona o zmírnění některých majetkových křivd občanů České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi, a to na příští úterý 28. února jako první bod po již pevně zařazených bodech. Podotýkám, že projednání tohoto sněmovního ve výborech již bylo ukončeno v červnu minulého roku. Ústavněprávní výbor přijal určitý pozměňovací návrh, ve druhém čtení bude pravděpodobně ještě jeden návrh načten.

Jsem přesvědčen jako jeden z autorů tohoto návrhu, že je třeba, abychom se s tímto tiskem v tomto volebním období vyrovnali. Je to návrh, který podali poslanci napříč politickým spektrem, vedle mé osoby je tam ještě paní poslankyně Jana Černochová, paní poslankyně Jana Hnyková, pan poslanec Radek Vondráček a pan poslanec Jiří Junek. Proto na vás již poněkolkáté apeluji, podávám to skutečně už poněkolkáté, vážené kolegyně a kolegové, abyste podpořili pevné zařazení tohoto tisku. Ubývá totiž postupně potenciálních oprávněných osob, některé v mezidobí, co se tento tisk projednává, již zemřely.

Je třeba o případných úpravách zákona, který obsahuje v některých ustanoveních určité nelogičnosti, rozhodnout alespoň v těch věcech, které je třeba evidentně změnit. Věřím, že projednávání tohoto tisku ve druhém čtení nebude vyžadovat až tolik času.

Děkuji za pozornost a za vaši vstřícnost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Konička a připraví se paní poslankyně Maxová.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, na pořad této schůze máme opět zařazeny dva body, které jsou novelami zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Tentokrát jsou to body 132, sněmovní tisk 738, a bod 196, sněmovní tisk 842. Chtěl bych vás požádat, zda bychom mohli hlasovat o pevném zařazení, a to na středu 22. února odpoledne jako první a druhý bod po polední pauze po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím paní poslankyni Maxovou a připraví se pan poslanec Plíšek.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedo. Chtěla bych požádat o pevné zařazení bodu 78, sněmovní tisk 957, vládní novela zákona o registrovaném partnerství, na čtvrtek jako druhý bod po bodu číslo 84. Víím, že samozřejmě je domluva z grémia, že se budou projednávat poslanecké návrhy, nicméně vládní novela je, dá se říci, lepší, reaguje už na rozhodnutí Ústavního soudu, a já bych proto požádala, abychom místo poslaneckého návrhu, bodu 87, předřadili tento bod 78, ale ne na čtvrté místo, jak je v programu, ale na druhé místo jako pevně zařazený bod po bodu číslo 84.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji. Rozhodneme hlasováním.

Prosím pana poslance Plíška a připraví se pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Martin Plíšek: Pěkné odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Já bych také navrhl pevné zařazení jednoho bodu, je to bod 122, sněmovní tisk 697, což

je můj návrh novely zákona o znalcích a tlumočnících, a to jako nový třetí bod v pátek 3. března. Dovolte krátké zdůvodnění.

V pátek 3. března jako druhý bod po případných –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se znovu omlouvám. Kolegyně, kolegové, prosím o klid. Mám obtíže rozumět panu poslanci a já si musím zaznamenat, co navrhuje, abychom o tom poté mohli hlasovat. Prosím, usad'te se do svých lavic. Platí to i na skupinky vlevo, dvoučlenné i tříčlenné. Děkuji.

Prosím.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji, pane předsedo. Takže v pátek 3. 3. máme jako druhý bod po případných třetích čteních projednávat vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. Vláda tento závazek v programovém prohlášení vlády předkládá do Poslanecké sněmovny se značným zpožděním, prakticky v závěru volebního období. Na podvýboru pro justici v ústavněprávním výboru byla shoda na tom, že by se můj návrh novely měl projednávat souběžně s vládním návrhem nového zákona, abychom se potom v případě druhého čtení rozhodli, jestli se půjde cestou zcela nového zákona, či vlastní novely, protože je již časové riziko, že nový zákon o znalcích a tlumočnících nestihneme projednat do konce volebního období.

Jenom připomínám, že nejde o jeden zákon, ale dokonce o tři zákony, protože znalci a tlumočníci jsou v představě vlády řešeni ve dvou zákonech a pak je tam ještě doprovodná novela. Proto logicky navrhuji zařazení mého návrhu novely jako nový třetí bod pátečního jednání 3. března po případných třetích čteních a žádám vás, abyste umožnili projednání této novely, která již nějakou dobu, docela dlouhou dobu, čeká na projednání v Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Dolejše. Připraví se paní poslankyně Chalánková, která má dvě přihlášky.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedo. Dovolte, milé kolegyně a vážení kolegové, abych obrátil vaši pozornost k návrhu na předložení našeho návrhu, který se skrývá pod bodem 134, je to tisk 770. Je to návrh daňový. Týká se poměrně významného vstupu do současného daňového systému. Tento návrh tady leží již od března roku 2016.

Nestojím tady před vámi poprvé, když se vás pokouším přemluvit, abyste tento bod zařadili tak, abychom ho stihli projednat. Třeba trpělivost růže přináší, nebo jinou květinu, abych neurazil jiné politické subjekty. V každém případě si myslím, že projednán by tento bod měl být, protože je to téma, kterému jsme se v této rovině na půdě této Poslanecké sněmovny a v tomto volebním období nevěnovali. A přitom, jak jsem si všiml, možná je to tím, že se blíží volby, tak toto téma ožívá. Dokonce někteří tvrdí, že daňové téma bude ve volbách poměrně významné. Tak si myslím, že

projednat tento návrh je rozhodně reálné a z hlediska časového – zbývá nám osm měsíců, myslím si, že se to stihnout dá.

Abyste věděli, o čem byste případně hlasovali, připomenu, že se jedná o korekci sazeb jednak u daně z příjmů fyzických osob, pak u daně právnických osob, nebo jak někteří ležerně říkají, korporátní daně, a pak také daně z přidané hodnoty. Jeden subjekt, nebudu mu dělat zbytečně reklamu, ale dneska se odprezentoval ambicí provést daňovou revoluci. Možná že ode mne byste čekali, že když uslyším slovo revoluce, že se jaksí rozjásám a přidám. Já budu skromnější. Mně by stačilo, kdybyste vzali naprosto vážně tento návrh, který ve své podstatné části není výstřelem z daňové Aurory, ale vrací daňovou praxi někam do období před velkou finanční krizí, tedy před období v roce 2008.

Připomenu vám, že u daně z příjmů fyzických osob máme sazbu 15 % ze superhrubé mzdy, že tam máme dočasnou sazbičku, která, řekněme, líže tu kategorii milionářskou, a že pokud jde o korporátní daň, tak tam máme 19 %.

Náš návrh je jednoduchý: vrátit se ke čtyřem sazbám, čímž dosáhne příslušné progresse, čímž se dosáhne větší solidarity bohatších vrstev a uleví se těm nejnižším příjmovým kategoriím. Není to nic opravdu revolučního. Podobné nastavení tady bylo před rokem 2008.

Pokud jde o tu korporátní daň, tam to jistě novum je, byť bylo i inspirováno praxí v některých zemích a znamená, že bychom kromě dosavadní 19procentní sazby přidali rádi vyšší sazbu na velké korporace, tedy nikoliv sektorová daň, kterou může někdo vnímat jako diskriminační, nebo jiné řešení, ale prostě pro všechny velké korporace. Opět jsem postřehl, že někteří se k tomuto návrhu přiklonili, že pochopili, že tyto naše návrhy nejsou úplně zmatené, a chtějí být nosičem podobné ideje ve volební kampani. Co bude ve volební kampani a po samotných volbách, uvidíme. Ale když už ten návrh tady leží, nevidím jediný důvod, proč bychom se o něm nepobavili, a zejména ti, kteří s tímto návrhem přicházejí, by snad mohli hlasovat pro to, aby tento bod byl předřazen.

Ten návrh samozřejmě znamená i jistý dopad na rozpočtové inkaso. My jsme to počítali v realitě roku 2015. Pochopitelně, jestliže by účinnost byla až v roce 2018, ty dopady by se mohly kvantifikovat poněkud jinak, a to nepředjímám, že může být debata i v kalibraci jednotlivých sazeb. Ale plus minus jsme vyvozovali, že z daně z příjmu z fyzických osob bychom mohli vytěžit navíc 10 miliard, z korporátní daně navíc 20 miliard, a to by nám – hleďme – to by nám umožnilo naplnit sen naší pravice, která ráda daně snižuje. Tak my nechceme jenom snižovat, my chceme bilančně rozprostit daňovou spravedlnost lépe, tedy snížit DPH opět návratem před rok 2008, kdy jsme neměli tři složité sazby, ale jenom dvě sazby, a kdy ta nižší sazba byla dokonce na pěti procentech. Chápu, že je to podstatný zásah. Tehdy jsme to odhadovali kolem 30 miliard, a pokud by tyto propočty seděly, tak je to bilančně takřka neutrální. Takže logiku to má.

Není to zásah širočinou do státního rozpočtu, a pokud bychom chtěli spíše do rozpočtu přidat, nebo v rámci určité spravedlnosti ubrat, lze se samozřejmě o tom bavit v případném druhém čtení. Čili logiku tento předklad má. Já na ni upozorňuji tak trošku i proto, že je zarámován dnešním návrhem kolegů, kteří přišli s daňovou

revolucí, a byl bych rád, aby byl tento bod předřazen, abychom byli schopni ho projednat. A když jsem tak poslouchal návrhy, které tady už dneska zazněly, tak si myslím, že je poměrně reálné ho jako první čtení zařadit například na zítřek, tuto středu, 22. února, a to za dosud zařazené pevné body.

Děkuji za pozornost. (Velký hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Chalánkovou a po ní pan poslanec Farský.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám požádat o pevné zařazení bodu číslo 176, sněmovní tisk 977. Jedná se o návrh poslankyň napříč politickým spektrem, který by měl řešit některé zákony v souvislosti s problematikou umísťování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení. Tento návrh se zde již jednou objevil při projednávání občanského zákoníku jako pozměňovací návrh. Chtěla bych vás požádat o podporu zařazení tohoto bodu, protože máme stanovisko, že tento návrh je s Ústavou konformní a není pravdou, že by dětem bral právo na soudní ochranu. Soud vstupuje do celého řízení jako ten, který nařizuje ústavní výchovu, a ten, který ukončuje ústavní výchovu, ale mezitím jsou děti zdiagnostikovány a ten typ zařízení, který je pro ně nejvhodnější, je určen právě na základě této diagnostiky. V současné době je celý systém zablokován a nefunguje ve prospěch dětí.

Žádala bych o zařazení tohoto bodu, sněmovního tisku 977, jako první bod zítra odpoledního programu anebo jako první bod po pevně zařazených bodech.

Jako druhou prosbu mám o zařazení bodu číslo 177, sněmovní tisk 979, návrh poslankyň Markéty Adamové, Jitky Chalánkové, Věry Kovářové a dalších, který se týká vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 592 o pojištění na veřejné zdravotní pojištění. Ve skutečnosti řeší alespoň nějakým způsobem možnost uplatňování a využívání zkrácených úvazků vzhledem k tomu, že takovýto návrh nebyl doposud Ministerstvem práce a sociálních věcí v žádné podobě předložen. Prosila bych o zařazení tohoto bodu jako druhého bodu zítřejšího odpoledního programu, event. jako druhého bodu po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Prosím pana poslance Farského a po něm paní poslankyni Pekarová Adamová.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl požádat o zařazení bodu číslo 195 této schůze, sněmovní tisk 791, což je návrh Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon o rozpočtovém určení daní, který narovnává příjmy obcí, vrací je do podílu DPH, jak byl v předkrizovém období, a to na středu 1. března v 17 hodin. Takto přesný čas dávám z důvodu, že by se předložení tohoto zákona měl zúčastnit zástupce předkladatele, to znamená hejtman Libereckého kraje, a je složité, aby dojížděl na nejistý čas. Tento tisk leží ve Sněmovně od dubna loňského roku, tak věřím, že umožníte jeho zařazení a jeho projednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Pekarovou Adamovou a připraví se pan poslanec Ondráček.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych tímto navrhnout pevně zařazení sněmovního tisku číslo 730, což je novela zákona o nemocenském pojištění, kterou jsem spolu s kolegy předložila už v březnu minulého roku. Po řadě neúspěšných pokusů se na minulých schůzích podařilo návrh pevně zařadit na program schůze, ale vzhledem k předčasnému ukončení jednání se na projednávání tohoto bodu nakonec nedostalo. Jedná se tedy o poslanecký návrh, který upravuje způsob výpočtu peněžitě pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství. A jelikož se domnívám, že tento návrh mnohým rodinám skutečně pomůže, a vím, že i vám rodiny leží na srdci, tak žádám i dnes o to, abychom jej pevně zařadili, aby se na něj vůbec dostalo, protože jinak je tedy bod až číslo 131 a na to se opravdu asi těžko může dostat. Takže pevně zařadit tento bod, a to na úterý 28. února po pevně zařazených bodech. Prosím o podporu a děkuji vám předem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Ondráčka a po něm je přihlášen pan místopředseda Filip.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokud si vzpomenete, tak na 54. schůzi Sněmovny, konkrétně dne 19. 1. tohoto roku, což byl čtvrtek, jsme projednávali odmítnutou interpelaci na pana premiéra ve věci mzdových nároků policistů, resp. příslušníků bezpečnostních sborů. Já jsem při této rozpravě panu premiérovi položil dvě otázky, přičemž ta druhá zněla: Jak máme, nebo jak mají příslušníci bezpečnostních sborů brát vážně prohlášení ministra vnitra a následně premiéra České republiky o navýšení základních tarifů o deset procent od 1. 7. 2017? A zeptal jsem se přímo pana premiéra, zda toto své prohlášení má projednáno s Ministerstvem financí, konkrétně s ministrem vnitra a zda to má pokryto finančně na druhou polovinu roku 2017. Pan premiér mi na to neodpověděl. Když jsem pokračoval v rozpravě, tak jsem konstatoval, že informace, které mi pan premiér dává, jsou mi známy, a znovu jsem ho požádal, aby mi poskytl odpověď, jak máme vnímat jeho vyjádření o tom, že se vláda České republiky rozhodla navýšit příslušníkům bezpečnostních sborů jejich platové tarify o deset procent právě s datem od 1. 7. 2017.

Vyslovil jsem určitou obavu, zda se ze strany pana premiéra, resp. České strany sociálně demokratické, nejedná o nějaké politické beranidlo, kterým by si vzal jako rukojmí 40 tisíc policistů Policie České republiky, další desítky tisíc dalších příslušníků Hasičského záchranného sboru, Vězeňské služby České republiky a Celní správy. Pan premiér mi na to neodpověděl zde v sále, ale následně mi poslal dopis, ve kterém mě ujišťuje, že vláda České republiky rozhodla a uložila ministru vnitra připravit do konce března novelu nařízení vlády 330/2016, kterou se upravují platové tarify příslušníků bezpečnostních sborů pro rok 2017.

Taková tabulka již vznikla. Ministerstvo vnitra tento materiál připravuje a chystá se s ním jít do vlády. V rámci zřejmě meziresortního připomínkového řízení vydalo Ministerstvo financí materiál, kde stanoví zásadní připomínku k návrhu ministra vnitra o navýšení tarifních platů příslušníků bezpečnostních sborů o 10 procent s datem od 1. července 2017 s ohledem na nezajištěný rozpočtový dopad, který je předpokladem vyčíslen na 1,738 mld. korun v pololetní výši, tedy na rok 2017, a následně necelé 3,5 mld. korun na roky následující.

Ministerstvo financí ve své zásadní připomínce dále popisuje, jak bylo příslušníkům bezpečnostních sborů procento po procentu navraceno to, co jim bylo odebráno předchozí vládou pana Nečase. V podstatě se potvrzuje to, co jsem zde predikoval právě 19. 1. 2017, když jsem vyslovil obavu, že prohlášení ministra vnitra a premiéra České republiky o jednorázovém navýšení platů příslušníků bezpečnostních sborů o 10 procent k datu 1. 7. 2017 je politickým beranidlem, které není zabezpečeno.

Byl bych rád, vážené kolegyně a kolegové, abychom zde my jako zákonodárci nezhazovali s cca 70 tisíci příslušníky bezpečnostních sborů a platovým ohodnocením jejich práce. Pokud někdo v pozici premiéra České republiky, někdo v pozici ministra vnitra České republiky veřejně něco prohlásí, měl by si za tím stát a měl by také být připraven nést případnou odpovědnost, když to nebude schopen prosadit.

Uvnitř bezpečnostních sborů, které se tuto informaci na začátku prosince loňského roku dozvěděly a které to po šesti letech škrcení jejich příjmů, které jsou hluboko pod průměrem v nepodnikatelské sféře, kdy jsem zde již několikrát na mikrofon zmínil, že nástupní plat policisty, ale i hasiče je cca 18 tisíc korun hrubého, a vzpomeňme na události posledních dnů, týdnů a měsíců, kdy v loňském roce jeden příslušník Policie České republiky z jihu Čech zemřel poté, kdy byl bodnut, a možná i v důsledku toho, že nebyl chráněn balistickou ochranou, kterou není Policie České republiky schopna svým příslušníkům zabezpečit. V minulém týdnu pohřbil Hasičský záchranný sbor svého jednoho člena, který při zásahu stoprocentně splnil slib, který dal tomuto státu i s nasazením vlastního života.

Máme zde skupinu lidí, kteří jsou ochotni nasadit za nás, za většinovou společnost, svůj život a zdraví, kdykoliv, v kteroukoliv denní i noční dobu, a dokazují to při každodenním plnění své práce. My jsme zákonodárci a měli bychom jasně dokázat, že příslušníky našich bezpečnostních sborů chceme náležitě ohodnotit.

Dovolte mi, abych navrhl nový bod jednání Poslanecké sněmovny, který bych nazval Stanovisko vlády České republiky k příslibu navýšení tarifních platů příslušníků bezpečnostních sborů od 1. 7. 2017. Termín projednání – zítra, tedy ve středu 22. února, jako druhý pevně zařazený bod za již zařazený bod, kterým se bude novelizovat zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, věřím, že vám bezpečnost nejen vaše, ale především vašich dětí, blízkých a příbuzných není lhostejná a tento návrh podpoříte. Dáme tím jasný signál všem příslušníkům, že si jejich práce vážíme. Děkuji za vaši pozornost a podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana místopředsedu Filipa. Připraví se pan předseda Mihola.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych navrhl pevně zařazení sněmovního tisku 781. Jde o návrh zákona o Pražském hradu. Tento návrh byl předložen v dubnu loňského roku. Vláda se k němu vyjádřila, máme k němu i vyjádření Parlamentního institutu. Je kompatibilní s právem Evropské unie. Jde o stabilizaci majetkových poměrů této národní kulturní památky, která je chráněna podle zákona o památkové péči.

Tento areál je zpochybňován některými nároky. Protože jde o nedělitelný unikátní celek celosvětového kulturně-historického významu, který byl vybudován jako sídlo českých panovníků a prezidentů, tak je potřeba, aby byl stabilizován.

Pamatuji si na svůj spor s paní ministryní pro místní rozvoj, kdo napsal lepší návrh zákona. To teď nebudu posuzovat, probrali bychom to až při jeho zařazení.

Pevně zařazení navrhuji jako první bod zítřejšího odpoledního jednání po již pevně zařazených bodech, to znamená buď jako třetí bod, protože ty už jsou zařazené, nebo podle hlasování jako další bod, který projde. Myslím si, že nám první čtení nezabere dlouhou dobu a že bychom mohli zvládnout v relativně krátkém čase projednat tento návrh, který je potřebný a důležitý pro další fungování. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu Miholu. Po něm pan poslanec Petrů.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl požádat o pevné zařazení bodu číslo 275, což je sněmovní tisk 978, Dotační programy zemědělství pro rok 2017 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252.

Předseda PSP Jan Hamáček: (Vstupuje do řeči.) Pane předsedo, já se omlouvám, ale já jsem přesvědčen, že to je součástí dohody z dnešního grémia. Ve čtvrtek 23. 2. 2017 v 11 hodin po pevně zařazeném bodu 213 zařadit pevně bod 275, tisk 978, dotační programy v zemědělství. Pokud je to stejný návrh, který jste chtěl přednést, tak to je součástí dohody z grémia.

Poslanec Jiří Mihola: Výborně. Tak jste mi ulehčil práci.

Mám tady ještě druhou prosbu, a to na 22. února 2017, což je středa, navrhuji pevně zařadit bod číslo 191, sněmovní tisk 943, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a to po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Petrů a po něm s přednostním právem pan předseda klubu ODS.

Poslanec Jiří Petru: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji si vás požádat o pevné zařazení bodu číslo 22. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění – (Předsedající: Dvacet dva? Omlouvám se.) Bod číslo 22, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb. o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je to sněmovní tisk 928, který jsme vrátili z třetího do druhého čtení na minulé schůzi, a to na zítra, středu 22. února 2017, jako třetí bod po bodu 68, sněmovní tisk 1024, a bodu číslo 10, sněmovní tisk 929, zítra odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana předsedu Stanjuru a po něm paní poslankyně Putnová.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl mírně modifikovat nebo doplnit návrh pana poslance Farského ve smyslu, o kterém jsme mluvili dneska na grémii. To znamená, on navrhl pevné zařazení bodu 195 na 17 hodin, jestli se nepletu. A já bych navrhl, abychom za ten bod zařadili náš návrh, sněmovní tisk 830, bod 148, je to také návrh o rozpočtovém určení daní a předběžná dohoda je, že byla sloučena rozprava. Oba dva tisky bychom mohli projednat najednou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, dobře. Paní poslankyně Putnová a po ní pan poslanec Kott.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, na rozdíl od většiny svých kolegů nebudu zařazovat návrh na nový bod, naopak žádám o vyřazení bodu. Jedná se o tisk 278, bod 86, což je novela školského zákona, která řešila problematiku českých škol bez hranic. Pokud si vzpomínáte, přednědávnm jsme se k tomu vraceli v rámci novely školského zákona a tato problematika byla většinově včleněna do této novely. Musím neskromně prohlásit, že moje předloha byla lepší než ta vládní, která se nakonec dostala do finálního znění, nicméně nepovažuji za konstruktivní, abychom po třech měsících znovu otevírali školský zákon. Věřím, že tímto krokem otevřu prostor pro to, aby se dostalo na projednávání bodů mých kolegů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. O tom samozřejmě budeme hlasovat, ale pokud netrváte na projednání tohoto bodu i na dalších schůzích, tak by bylo vhodné vzít ten návrh zpět, aby se neobjevil v pořadu další schůze. Děkuji.

Prosím pana poslance Kotta, který je zatím posledním přihlášeným.

Poslanec Josef Kott: Dobrý den. Pane předsedo, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si navrhnout vyřazení sněmovního tisku 742, návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na

vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 742, z programu této schůze, konkrétně jeho druhého i třetího čtení, jedná se o body 26 a 248 návrhu programu 55. schůze, a to z důvodu přerušení projednávání tohoto sněmovního tisku jak v zemědělském výboru, tak ve výboru pro životní prostředí. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. A zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Pokud ne, tak budeme hlasovat. Ještě oznámím, že pan poslanec Kučera hlasuje s kartou číslo 61 a pan vicepremiér Bělobrádek s kartou číslo 54.

Nejprve bychom rozhodli o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhy z grémia? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 2. Je v něm přihlášeno 176, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní jednotlivé návrhy z pléna. Pan poslanec Okamura si přeje zařadit tisk číslo 559, což je zákon o referendu, jako první bod na tento pátek po pevně zařazených bodech, to znamená, bylo by to po bodu 49.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 3. Přihlášeno je 176, pro 23, proti 105. Tento návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Vilímc – bod číslo 34, což jsou křivdy na Podkarpatské Rusi, na úterý 28. 2. po pevně zařazených bodech, což by znamenalo jako čtvrtý bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 4. Přihlášeno je 179. Pro 67, proti 36. Tento návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Koniček – body 132 a 196, což jsou církevní restituce, si přeje zařadit na 22. 2. 2017 odpoledne po pevně zařazených bodech, což by bylo v této fázi po bodu 10. Můžeme hlasovat o těchto dvou bodech najednou, nebo si někdo přeje oddělené hlasování? Pokud není námitky, tak najednou.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 5. Přihlášeno 180, pro 53, proti 100. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Maxová si přeje bod 78, což je registrované partnerství, zařadit na čtvrtek jako druhý bod po bodu 84. To znamená, po bodu 84 tam bude ještě jedna interpelace. Takže ve čtvrtek bod 78 po bodu 84.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 6. Přihlášeno 174. Pro 64, proti 60. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Plíšek si přeje bod 122, což jsou znalci a tlumočníci, zařadit jako třetí bod na pátek 3. 3. 2017, to znamená, to by bylo po bodu 81, s čímž to věcně souvisí. Dobrá, budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 7. Přihlášeno je 180, pro 121, proti 33. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Jiří Dolejš si přeje bod 134, což jsou daňové změny, zařadit na středu po pevně zařazených bodech, což by v této fázi bylo po bodu 10.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 8, přihlášeno je 180, pro 37, proti 89. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Chalánková – nejprve bod 176... Jenom poprosím paní poslankyni, na který den to bylo. Mám zde napsáno jako první bod... (Poslankyně Chalánková mimo mikrofon upřesňuje středu odpoledne.) Takže by to bylo na zítra 22. 2. jako první bod po pevně zařazených bodech, což opět znamená po bodu 10.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 9, přihlášeno 180, pro 117, proti 36. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já samozřejmě akceptuji vůli Sněmovny, že tento bod byl pevně zařazen. Pouze chci navázat. Vy jste, pane předsedo, řekl, že to je po pevně zařazených, tzn. po bodu číslo 10. Ale tomu tak není. To je pouze pevně, ve 14.30, poslední pevně zařazený je v tuto chvíli tuším bod 69 nebo nějaký jiný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Máte pravdu, já se velmi omlouvám. Já tady mám ještě dva body, které jsou pevně na 14.10, a přehlédl jsem ty další pevné body. Takže bude to po bodu 69, pokud to paní poslankyně Chalánková takto akceptuje. Děkuji za pochopení a děkuji za upozornění.

Budeme pokračovat. (Poslanec Faltýnek připomíná mimo mikrofon jednání grémia.) Ještě jsem dostal upozornění, že jsme z grémia zařadili ještě jeden bod po bodu 69, takže bude to po pevně zařazených bodech, jak vyjde hlasování, každopádně ve středu odpoledne.

Pan poslanec Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Já bych chtěl jenom uvést pro záznam, že u hlasování číslo 6 mám na sjetině proti, ale chtěl jsem hlasovat pro. Nezpochybňuji hlasování, jenom pro záznam. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Kovářová ve stejné věci, předpokládám.

Poslankyně Věra Kovářová: Ano. Chtěla bych pro stenozáznam uvést, že u hlasování číslo 6 jsem hlasovala pro, ale na sjetině mám proti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také pouze pro stenozáznam. Děkuji.

Budeme pokračovat dalším bodem paní poslankyně Chalánkové, což je bod 177, který si přeje zařadit nyní po bodu 176.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 10, přihlášeno je 180, pro 51, proti 58. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Farský navrhuje bod 195, což je návrh Libereckého kraje, rozpočtové určení daní, zařadit pevně na středu 1. 3. na 17. hodinu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 11, přihlášeno 178, pro 135, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o návrhu paní poslankyně Pekarové Adamové. Ta si přeje bod 131 zařadit na 28. 2. po pevně zařazených bodech, tzn. jako bod číslo 4 v této fázi, pokud jsme tam již něco nezařadili z grémia, takže s touto výhradou o tom nechám hlasovat.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno je 179, pro 74, proti 41. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Ondráček si přeje zařadit nový bod a to na 22. 2., tzn. zítra, po pevně zařazených bodech, tj. po bodu... Jako druhý bod si to přejete... To nebude úplně jednoduché. My tam máme pevně na 14.30 zařazeny dva body. To znamená, teoreticky je možné hlasovat o tom, že to zařadíme mezi tyto dva body, pokud na tom budete trvat. Tak si to přejete? (Souhlas.) Dobrá. Takže v tom případě nový bod – stanovisko vlády České republiky k příslibu navýšení tarifů příslušníkům bezpečnostních sborů od 1. 1. Bylo to tak? (Poslanec Ondráček upřesňuje.) 1. 7. 2017. Budeme hlasovat o tom, že bychom tento bod zařadili po bodu 168, tzn. po projednání bodu 68, který je stanoven na 14.30 ve středu 22. 2.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 13, přihlášeno je 179, pro 60, proti 82. Tento návrh přijat nebyl.

Pan místopředseda Filip si přeje bod 128, tisk 781, zařadit na tuto středu po pevně zařazených bodech, tzn. by to bylo po bodu 176.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 14, přihlášeno je 179, pro 42, proti 112. Návrh přijat nebyl.

Pan předseda Mihola si přeje senátní návrh zákona, tisk 943, bod 191, zařadit na středu, tzn. zítra, po pevně zařazených bodech, tzn. opět po bodu 176.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 15, přihlášeno je 179, pro 160, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Petrů navrhuje bod 22 zařadit na zítřek, je to tisk 928, občanské průkazy – po bodu 10? (Poslanec Petrů souhlasí.) To znamená, byl by to třetí bod odpoledne.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přihlášeno je 179, pro 82, proti 44. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Stanjura si přeje bod 148, což bude také rozpočtové určení daní, zařadit na středu 1. 3. po bodu 195 s tím, že pokud tento návrh projde, tak se předpokládá sloučená rozprava.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 17. Přihlášeno je 179, pro 86, proti 3. Tento návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Putnová navrhuje vyřadit bod 86.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, což je novela školského zákona. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 18. Přihlášeno je 179, pro 148, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Poslední návrh je návrh pana poslance Kotta, který si přeje vyřadit body 26 a 248, což je druhé a třetí čtení tisku 742, týrání zvířat.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 19. Přihlášeno je 179, pro 116, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech návrzích, které byly předneseny. Zeptám se, zda má někdo jiný názor. Pokud ne, tak budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 55. schůze, tak jak jsme jej upravili schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh pořadu schůze. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 20. Přihlášeno je 179, pro 111, proti 8. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme návrh pořadu schůze schválili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Než přistoupíme k projednávání návrhu zákonů vrácených a zamítnutého Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorce Jitce Seitlové a senátorům Jaroslavu Větrovskému, Petru Šílarovi a Miloši Vystrčilovi.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro vystoupení senátorů, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 21. Přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 142, proti žádný. Návrh byl přijat. Děkuji, kolegové.

Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty a my přejdeme k prvnímu návrhu.

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/5/ - zamítnutý Senátem

Usnesením Senát tento návrh zamítl, bylo doručeno jako sněmovní tisk 739/6. Vítám mezi námi paní senátorku Jitku Seitlovou. Vítejte, paní senátorko.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil nejprve ministr životního prostředí pan Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo. Pan ministr je džentlmen, chtěl dát přednost dámě, ale bohužel, tady podle jednacího řádu musíte nejprve promluvit vy. Prosím pane ministr.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom... (Odmuka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já bych taky chtěl, ale není k tomu dostatečný klid, takže poprosím všechny, aby převedli své hovory do kuloárů.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ano, já bych toho chtěl, pane předsedající, snad se z toho něco i naplní.

Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní senátorko, jenom bych předeslal, že teď se zatím bavíme o té malé novele, takzvané, zákona 114, která se týká újmy, a k té další, větší, na kterou jste asi daleko více zvědaví jak tady nalevo, tak po mé pravé straně, tak k té se dostaneme za chvíli.

Jen bych krátce zopakoval, že cílem předkládaného návrhu zákona, tak jak jej předložila vláda, schválila vláda a tak jak jej i schválila Poslanecká sněmovna a poslala do Senátu, bylo a je odstranit nesystémovost a nelogičnost současné právní úpravy, kdy stát platí státním organizacím za omezení, které si sám stanovil. A řekněme, že si vlastně vytahuje peníze z jedné kapsy a dává si je do druhé. Pokud by se nám ten stav, tak jak dosud byl, podařilo odstranit, a k tomu směřoval vládní návrh, tak tím dojde nejen ke snížení administrativní zátěže státních organizací, které nebudou muset žádat o náhradu újmy, ty administrativní náklady byly odhadnuty na přibližně milion korun za rok, a státních orgánů, které jsou pověřeny administrací těchto žádostí, a tady opět byl jenom odhad, že ty náklady jsou přibližně 3,7 milionu korun za rok, ale obecně dojde k odstranění nesprávně nastaveného principu, v jehož důsledku mohou instituce spravující státní pozemky reálně požadovat až 350 milionů korun ročně.

Chtěl bych zdůraznit – protože byla celá řada debat ve Sněmovně, tu se nakonec podařilo přesvědčit, ale i v Senátu –, že ten předložený návrh je naprosto ústavně konformní a nijak nezasahuje do práv soukromých osob hospodařících na státních pozemcích.

Rovněž bych chtěl říct, že nehrozí to, před čím jste možná byli varováni, než to tady zazní, že by to mohlo znamenat, že se bude do těch chráněných území, nebo tam,

kde je možno uplatňovat újmy, dávat další a další plochy tak, aby se tyto plochy, řekněme, nesmyslně rozšiřovaly, protože tyto újmy jsou vypláceny podle zákona, a i stanovení ploch do těch jednotlivých zón ochrany je rovněž podle zákona. Nesouvisí to totiž žádným způsobem s tím, zda... a tedy skutečnost, jestli za dané omezení vznikne, či nevznikne nárok na náhradu újmy, není vůbec relevantní.

Jsem rád, že plně platí to, ty základní argumenty, které jsem už tady v Poslanecké sněmovně říkal, že opravdu tento návrh, velmi drobný ve své dikci, jde cestou Slovenska, které rovněž vlastně zrušilo ten princip, kdy si stát platí sám sobě, protože subjekty, jako jsou třeba Lesy České republiky nebo Vojenské lesy, jsou subjekty, které už ve své zakládající listině mají prostě to, že by měly deklarovat a také pracovat v zájmu státu a hájit jeho veřejný zájem. A pokud je veřejným zájmem ochrana přírody, a tedy vlastně to, že je jistým způsobem zkomplikované hospodaření na těchto pozemcích, potom by stát neměl, jak říkám, platit státu za to, že k takovéto újmě dochází. Znovu zdůrazňuji, jsou práva soukromých osob, hospodaření na státních pozemcích tím nejsou vůbec dotčena.

Proto mi dovozte, abych vás požádal o znovuhlasování, resp. znovupotvrzení té poslanecké verze ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou, kterou jsme 2. prosince 2016 schválili většinou 117 hlasy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Chtějí se k usnesení Senátu postupně vyjádřit – nejprve zpravodaj garančního výboru, výboru pro životní prostředí, pan poslanec Robin Böhnisch. Děkuji, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobré odpoledne, pane místopředsedo, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Vyjádřím se jenom ve velké stručnosti. Chtěl bych doplnit slova pana ministra, potvrdit je. Je to záležitost historická, zatěžující státní orgány i zaměstnance státních podniků. Myslím, že je na čase zastavit tento státní incest, kdy si stát vyplácí sám sobě náhradu škody, a doporučuji setrvat na sněmovní verzi, odmítnout tedy zamítnutí ze strany Senátu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se i zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Josefa Šenfelda, který ale není přítomen, tudíž nemá zájem. Otvírám rozpravu, do které jako první se přihlásila paní senátorka Jitka Seitlová. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Jitka Seitlová: Vážený pane předsedající, vážení představitelé vlády a všichni vážení poslanci a vážené paní poslankyně, předstupuji před vás, abych vás seznámila s důvody, které vedly Senát k návrhu zamítnutí vládního návrhu novely, který byl předložen jako sněmovní tisk číslo 739 a senátní tisk číslo 26. Poslanecká sněmovna postoupila tento návrh Senátu 20. prosince minulého roku a Senát zařadil tento tisk na čtvrtou schůzi a projednal jej 19. ledna letošního roku. Svým usnesením v hlasování čtyřicet devět schválil Senát návrh novely zákona zamítnout. Z přítomných 50 senátorů bylo 49 pro zamítnutí, jeden byl proti. Důvody pro

zamítnutí návrhu byly zejména pochybnosti o jeho souladu s Listinou základních práv a svobod, článkem 11 odst. 1 věty druhé, a zda má vlastnické právo všech vlastníků stejný zákonný obsah a ochranu.

Předložený návrh na úrovni zákona nepochybně zavádí dvojí právní režim pro nakládání s majetkem, v tomto případě zejména pozemky, který je závislý na jedné ze stran smluvního vztahu. Stát sice nepochybně může stanovit pravidla pro nakládání se svým materiálem nebo majetkem, tato pravidla by ale neměla negativně dopadat na jiné subjekty, což se na základě předloženého návrhu bohužel může stát. Návrh negarantuje, že se nepříznivě nedotkne subjektů odlišných od státu, které si pronajaly státní pozemek, s nímž jsou dosud spojeny náhrady. V důvodové zprávě je uvedeno, že soukromí nájemníci půdy ve vlastnictví státu budou navrhovanou změnou omezení chránění smluvními vztahy, které existují mezi Agenturou ochrany přírody a krajiny, a tam že už v rámci toho pachtovného je to, že nedostanou újmu, do určité míry, řekneme, zohledněno. Nicméně tohle je smluvní vztah a kompenzovaná výše je v těchto případech pouze fakticky bez ochrany státu a právních předpisů v podstatě negarantovaná.

Návrh novely postoupený Senátem rovněž obsahuje formální vadu, to znamená, že se stalo to, že při hlasování v Poslanecké sněmovně při třetím čtení byla posunuta účinnost zákona, nicméně toto nebylo promítnuto do textu přechodného ustanovení. Takže zákon stanovuje podmínku, která vlastně nastane ještě před nabytím účinnosti zákona. Je to další problém této novely.

Ve vystoupeních Senátu zazněl taky názor, že finanční náhrada jako taková je regulačním mechanismem, přispívá k tomu, aby omezení hospodaření na zemědělských a lesních pozemcích se pohybovalo v přijatelných mezích. Ale zejména tu byly obavy, které hovořily o tom, že náhrady za újmu by měly být taky poskytovány na takzvaných ÚSES a tam může dojít řekneme i k ohrožení příjmů obcí. Proto také Senát v konečném výsledku přijal usnesení, jak už jsem řekla, zamítnout návrh novely. Senát chápe principy, které tady přednášel ve své úvodní řeči pan ministr. Nicméně touto novelou, tak jak byla zpracována, se nepodařilo odstranit všechny nejasnosti, pochybnosti a řekneme i určité možnosti toho, že by došlo k poškození některých vlastníků a rovné právo všech vlastníků nemovitosti by nebylo ochráněno.

Ve světle výše uvedeného odůvodnění si dovoluji z pozice garanční zpravodajky Senátu požádat Poslaneckou sněmovnu o zamítnutí návrhu novely zákona v souladu s rozhodnutím Senátu.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní senátorce. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážená paní senátorko, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, dámy a pánové, dobrý den, pane předsedajícím také. Je zvláštní, že sedíme v jedné lavicích, čteme jedny texty a každý je interpretujeme jinak. Pan

ministr životního prostředí hovoří o tom, že se navrhovanou novelou odstraňuje nesystémovost, a mně naopak tato novela připadá, že nesystémovost zavádí. Paní senátorka hovořila o nerovném přístupu k vlastníkům. Já bych chtěl k tomu ještě přidat, že se jedná o nerovný přístup k hospodařícím subjektům.

Pan poslanec Šenfeld jako zpravodaj zemědělského výboru nemohl vystoupit, proto si dovolím jeho roli nahradit a sděluji, že zemědělský výbor Poslanecké sněmovny navrhl tuto novelu zamítnout. Já se přikláním ke stanovisku Senátu a rovněž navrhuji tuto novelu zamítnout, to znamená, navrhuji poslancům, aby nehlasovali pro původní verzi, jak ji schválila Poslanecká sněmovna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážená paní senátorko, pane ministře, kolegyně, kolegové, máme zde zákon vrácený ze Senátu, novelu zákona 114 o ochraně přírody a krajiny. Jenom připomínám, že to není poslední zákon s tímto číslem, s tímto označením, který dnes jako vrácený Senátem budeme projednávat. Čili Senát nám v jednom časovém intervalu vrací dva zákony, které se týkají ochrany přírody a krajiny. Je zde zřetelný určitý rozkol mezi názorem Sněmovny a názorem Senátu na tuto problematiku. Možná by stálo za to se trochu zamyslet nad tím, proč je zde tento zákon, proč naše návrhy, které tady procházejí ve Sněmovně, se senátorům zdají nepřijatelné. Jedno z možných vysvětlení, jedna z možných interpretací může být třeba taková, že je něco pravdy na tom, že senátoři mají daleko blíž ke svým senátním okrskům, že mají daleko blíže k obcím v těchto senátních obvodech, že mají daleko blíže k občanům, které pálí dané problémy, které možná my z výšky naší komory tak dobře nerozeznáváme.

Tento zákon, možná by se dalo říci malá novela zákona č. 114 ve srovnání s tím druhým, který budeme od 16 hodin projednávat a který je vlastně zákonem o Šumavě, tak není tak podstatný, nevěnují se mu média tak silně, nechodí nám do našich schránek stovky emailů a nedemonstrují kvůli němu lidé, kteří by se mohli cítit jím zasaženi, tady na Malostranském náměstí. Tento zákon prochází tiše.

Já si myslím, že je hodně pravdy i na tom, co říká paní senátorka i co říkal i pan zpravodaj, nebo zástupce zpravodaje zemědělského výboru. Tento zákon prostě není podle mého názoru správný. Pan ministr to odbývá jakousi takovou zkratkou, že vlastně napravujeme nesystémový vztah, že stát vlastně nahrazuje škodu vzniklou jeho vlivem na hospodaření, které sám realizuje. Pan zpravodaj doktor Böhnisch to dokonce nazval incestem, takovéto počínání.

Já musím s tímto ostře nesouhlasit. Musím znovu připomenout to, co už jsem tady říkal. Existují přece státní podniky, které vlastně z principu hospodaří na státní půdě, která je v majetku státu, a které mají škodu z toho, že na této půdě dochází k omezení danému ochranou přírody, různými opatřeními, vyhlásováním chráněných území, rezervací. A ony tuto škodu mají, ta škoda se promítá do jejich hospodaření a ony jako řádní hospodáři musejí nějak s touto škodou počítat a měly by ji vykazovat.

Pan ministr říká, že u soukromých pachtýřů, pronajímatelů státní půdy, se dá tato věc řešit nájmem. Ale nájem je věc smluvní a v zákoně se jeho výše samozřejmě ošetřit nedá a nedá se ani v procesu zákonodárném předvídat.

A pak je ještě jedna věc, podle mého názoru neméně důležitá. Dneska zřejmě ta většina tady asi bude, schválíte, přehlasujete Senát a schválíte zákon v podobě, v jakém tady ze Sněmovny vzešel. A já bych jenom chtěl připomenout, abyste si uvědomili, že to může být první krok k dalšímu omezení. Pak se nám bude zdát zbytečné, aby třeba obce mohly žádat náhradu za škody, která na jejich majetku vzniká ochranou přírody. Takové město Kašperské Hory vlastní 5 000 hektarů na území Národního parku Šumava, k mnohým částem nemá ani přístup, nemůže na nich hospodařit a očekává, že stát mu bude kompenzovat ztrátu vzniklou hospodařením v těchto lesích. Zatím se tak děje, ale klidně se může stát, že tento zákon bude extendovat a že taková kompenzace třeba v budoucnu možná nebude.

A jako úplně poslední varování: Pořád ještě je zde určitá brzda, malinká sice, oježděná, ošoupaná, ale možná fungující, a to je to, že ekologičtí aktivisté pořád ještě cítí, že když někde budou svoje tužby realizovat a snažit se vyhlásit chráněné území, rezervaci na státním území, tak pořád ještě tady jí někdo říká pozor, ale my budeme za to muset, stát tedy, platit, my budeme muset žádat a stát platit náhradu té škody. I tohle prosím pěkně vezměte v úvahu.

Já svým kolegům a kolegyním z Občanské demokratické strany doporučím, abychom podpořili senátní návrh, a tedy abychom se na těch 101 hlasech potřebných k přehlasování Senátu svými hlasy nezüčastnili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Nyní se s přednostním právem hlásí pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové, hosté. Já bych k této, jak pracovně říkáme, malé novele zákona o ochraně přírody a krajiny, která se týká změny způsobu vyplácení náhrad za újmy hospodaření v lesích, chtěl říct několik faktů i z pohledu ministra zemědělství, coby také zakladatele státního podniku Lesy České republiky.

Mně ten návrh, se kterým přišlo Ministerstvo životního prostředí, vadí z několika důvodů. Zazněla tady protiústavnost, a to že podnikatelské subjekty by si tímto návrhem nebyly před zákonem rovny, že některým subjektům by kompenzace mohla být poskytována, některým nikoliv. Státní podnik nemá ve své zakládající listině ani v zákoně o státním podniku dáno do vínku to, že se má automaticky zřeknout těchto náhrad, a bylo by to pro něj jednoznačně něco, co jej znevýhodňuje.

Druhá rovina je ten přístup, řekněme, ze svého principu. Jsem přesvědčen, že jestliže stát říká jakémukoliv vlastníkově, že jej nějakým způsobem omezuje při nakládání s jeho majetkem, říká mu, jak se má chovat, v tomto případě v lese, a jakým způsobem má vykonávat právo lesního hospodaření, tak stát má také vyčíslit,

jaká újma je, a má tuto újmu také hradit. Pokud tady zaznívají argumenty, že přeci je to jeden státní rozpočet, jsou to jedny, řekněme obrazně, jedny kalhoty a jenom máme různé kapsy, tak v tom případě si řekněme, že by státní podnik Lesy České republiky nemusel platit daně, sociální, zdravotní, protože přece je to vlastně ta jedna součást toho státu. V ten okamžik i obce, města, kraje vlastně také mají své příjmy na základě rozpočtového určení daní, tedy rozpočtu České republiky, tady také by se mohl nabízet argument, že bychom jim do budoucna také v logice tohoto uvažování mohli říci, že je zbytečné, abychom jim kompenzovali tyto újmy.

Takže prosím pěkně, tady jednoznačně vnímám rozhodnutí Senátu jako správný, racionální krok, kdy senátorky a senátoři takovýto návrh odmítli, zcela jednoznačně. A prosím pěkně, abychom to v Poslanecké sněmovně respektovali.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi, který byl zatím posledním přihlášeným do rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. V případě, že se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra případně zpravodajů. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Především bych chtěl požádat, abychom – na to narazil trochu pan kolega Zahradník, ale ony ty normy skutečně spolu takřka vůbec nesouvisejí a ony se spíš jenom časovou shodou setkaly v Poslanecké sněmovně a v Senátu. Důvody této změny opravdu byly ryze ekonomické, byly zjednodušující, přišlo nám to jako dobrý nápad, o kterém se dlouho hovoří, nikdo na to neměl odvahu s tím přijít. Já samozřejmě jsem věděl ze zemědělského výboru, už v Poslanecké sněmovně zemědělský výbor odmítl, vím názor kolegů z KDU-ČSL, musím říct, že je konzistentní, to zase chci být v tomto naprosto korektní. To znamená, nebyl podpořen ani na vládě.

Ale za prvé chci říci ještě to, co říkala paní senátorka ohledně určitých právních vad, tak to bylo později vysvětleno. To znamená, nehrozí tam problém, že by se nemohly nárokovat újmy ani za loňský rok, ani za letošní rok. Byly tam určité problémy s tím, že došlo k posunutí účinnosti. Původně měla být na začátku roku, později k 1. 6. A kvůli tomu tam byla určitá přechodná ustanovení, ale právě díky tomu, že došlo k posunu účinnosti, tak se ta přechodná ustanovení aplikovat nebudou. Takže nehrozí tady to, že by si oprávnění žadatelé nemohli zažádat o újmu v letošním roce nebo příštím roce.

A zaznělo tady – protiústavnost atd. Chtěl bych skutečně opakovat, že protiústavní to v žádném případě není. Vlastník má právo nechat si omezit vlastní práva, pokud je to s jeho souhlasem. V tomto případě je to stát a je to se souhlasem státu, takže protiústavnost nepřipadá v úvahu. Bylo to diskutováno i v Legislativní radě vlády a s dalšími právníky. A je to jenom opravdu o tom, jestli dál budeme chtít pokračovat v tom podle mého názoru naprosto nelogickém stavu, kdy si stát vytahuje peníze z jedné kapsy, dává si je do druhé, a ještě na to dvě státní organizace dříve používaly externí právníky, aby se soudily u soudu. Což mi prostě připadá absurdní a my jsme tuhle absurditu chtěli odstranit. Nic víc, nic méně. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pánů zpravodajů – není zájem.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Přivolám naše kolegy z předsálí. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Prosím, aby byl nastaven potřebný počet hlasů na 101. Stalo se.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 739/5."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 22, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 68, proti 38. Návrh zákona nebyl přijat.

Děkuji panu ministru i paní senátorce a končím projednání tohoto návrhu zákona.

Protože další bod – návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 114, o ochraně přírody a krajiny – je pevně zařazen na 16. hodinu, budeme pokračovat bodem

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 754/2/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jste obdrželi jako sněmovní tisk 754/3. Paní senátorka Jitka Seitlová si podrží místo u stolu zpravodajů a prosím, aby i tento návrh za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům osvětlil a vyjádřil se pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní senátorko, úplně ve stručnosti důvody předložení, obsah návrhu zákona. Návrh zákona adaptuje český právní řád na příslušné nařízení Evropského parlamentu o fluorovaných skleníkových plynech a cílem tohoto nařízení je postupně snížit emise fluorovaných skleníkových plynů, a to prostřednictvím omezení množství těchto plynů v zařízeních uváděných na trh. Předmětný návrh zákona se zaměřuje na tři zásadní oblasti regulace. A já musím jenom říct, že Ministerstvo životního prostředí souhlasí se všemi pozměňovacími návrhy, které byly přijaty v Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Chce se prosím k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit také zpravodaj garančního

výboru pro životní prostředí pan poslanec Václav Zemek? Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. V podstatě navážu na pana ministra. Domnívám se, že změny, které proběhly v Senátu, jsou akceptovatelné v rámci novely, která tady prošla už naším plénem.

Jsou tam celkem takové tři drobné úpravy. Jedna se týká hodnoticích subjektů, které doteď měly povinnost organizovat školení. Teď se jim dá možnost, že v případě zájmu mohou organizovat školení pro oprávněné osoby. Druhá změna se týká upřesnění v zápisu do seznamu certifikovaných osob ze strany ministerstva, kam se nově mohou zařazovat i osoby, které mají certifikaci z jiných zemí EU. A za třetí je tam drobná úprava upřesnění v § 18b, kdy se za slovo "množství" vkládá "nejméně".

Já se domnívám, že tyto změny jsou akceptovatelné, a tudíž není z mé strany problém, abychom hlasovali i pro senátní verzi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu, do které se jako první hlásí paní senátorka Jitka Seitlová. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Jitka Seitlová: Pane předsedající, vážení představitelé vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jen velmi krátce, protože vše důležité asi bylo řečeno, a také máte všichni informaci, kterou jsem pro poslance zpracovala, takže jen velmi krátce.

Poslanecká sněmovna postoupila návrh novely zákona Senátu dne 20. 12. 2016 a Senát ji na své 4. schůzi projednal a svým usnesením číslo 83 v hlasování číslo padesát tři se usnesl na vrácení návrhu novely Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy. Pro vrácení návrhu zákona hlasovalo 48 z 58 senátorů, nikdo nebyl proti.

Jak již bylo řečeno, jedná se o tři pozměňovací návrhy. Týkají se jednak toho, že by zcela nesmyslně byla povinnost hodnotitele, tj. toho, kdo má licenci, uspořádat školení, ačkoliv by o něj nikdo neměl zájem. V důvodové zprávě se říkalo, že to po nás chce EU. Ona to po nás opravdu takto nechce, tak po dohodě s ministerstvem jsme toto napravili.

Druhá věc se týkala certifikovaných uživatelů, kteří budou předstupovat před ty, kteří nakládají s fluorovanými plyny nebo regulovanými plyny, a lidé by těžko hledali v zahraničních seznamech, že se skutečně jedná o toho certifikátora, který je oprávněný. To znamená, že v tomto případě ministerstvo opět po dohodě s tím pozměňovacím návrhem, který ministerstvo podporuje, chce vyjít vstříc uživatelům.

A ten třetí napravuje zjevnou chybu, která by byla v rozporu s právními předpisy EU.

Takže děkuji za pozornost, děkuji i ministerstvu a věřím, že v tomto případě bude shoda se Senátem na úpravě zákona tak, aby sloužil tak, jak je potřeba, všem uživatelům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní senátorce za její vystoupení. Ptám se, kdo se další hlásí do rozpravy. Nikdo takový není. Pokud se nikdo nehlásí, tak tedy rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pánů zpravodajů případně pana navrhovatele. (Nemají zájem.)

Přivolám naše kolegy z předsálí a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Je tady žádost o odhlášení. Odhlášení vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, podle sněmovního tisku 754/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 754/3."

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 23, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 155, proti žádný. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem vyslovili souhlas.

Děkuji paní senátorce i panu ministrovi. Na shledanou, paní senátorko. Děkuji, pane ministře.

Dalším bodem našeho jednání je

262.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovních tisků 990 a 984 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby tento návrh uvedl pan poslanec Roman Váňa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, tisk 984, tj. vládní návrh novely zákona o kybernetické bezpečnosti, a druhý tisk, číslo 990, je vládní návrh, kterým se mění zákon o pobytu cizinců na území ČR. Oba dva návrhy již prošly prvním čtením v Poslanecké sněmovně 11. ledna 2017 a lhůta k projednání ve výborech končí 13. března 2017. Dneska je tedy 41. den této lhůty. Mezitím však oba návrhy zákonů projednaly všechny výbory, kterým byly tyto zákony přikázány, tj. v rámci zákona o kybernetické bezpečnosti garanční výbor pro bezpečnost a výbor hospodářský a výbor pro obranu a u zákona o pobytu cizinců garanční výbor pro bezpečnost. Vzhledem k tomu, že již byly zákony projednány všemi výbory, kterým byly přikázány, a mohli bychom je, tyto zákony, které jsou

poměrně důležité pro bezpečnost tohoto státu, projednávat dále ve druhém čtení, navrhuji, aby lhůta k projednání ve výborech u těchto sněmovních tisků byla zkrácena o 19 dnů. Takže tolik tedy k odůvodnění návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váňovi. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Není zájem o závěrečné slovo. Přistoupíme k rozpravě podrobné.

Poslanec Roman Váňa: Přihlašuji se tedy ke svému návrhu zkrátit lhůta k projednávání těchto dvou tisků ve výborech o 19 dnů. Tedy vypršela by dnešním dnem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy – není tomu tak – končím podrobnou rozpravu. Není zájem o závěrečné slovo.

Budeme tedy hlasovat o návrh usnesení, tak jak jej přednesl pan poslanec Roman Váňa. Jde o zkrácení lhůty o 19 dnů.

Zahajují hlasování o zkrácení lhůty. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 24. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 149, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Dalším bodem našeho jednání je

7.

Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - druhé čtení

Z pověření vlády přednesený návrh uvede pan ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych k vládnímu návrhu zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona o správních poplatcích připomněl to nejpodstatnější z toho, co již zaznělo v prvním čtení, a některé okolnosti a důvody zpracování.

Nová právní úprava zdůrazňuje veřejný zájem na ochraně památkového fondu a vytváří podmínky pro péči o tento fond provázané na stěžejní související zákony, zejména pak na správní řád, stavební zákon, zákon o základních registrech, nový občanský zákoník, katastrální zákon a další. Současně má za cíl zprůžnit a zefektivnit

system památkové péče využitím informačních technologií a přispět k transparentnosti celé oblasti.

Návrh zákona přináší i řadu velmi důležitých změn, kterými jsou především tyto: Jednotné prohlašování památkových území, tedy památkových rezervací a památkových zón, opatřením obecné povahy. Možnost ze strany státu kompenzovat náklady vlastníků nemovitostí v památkových rezervacích a památkových zónách. Zavedení nástrojů, které umožní reagovat na neplnění povinností vlastníka kulturní památky nebo vlastníka nemovitosti. Povinnost zpracovat vyjádření ze strany odborné organizace památkové péče při obnově pouze v zásadních zákonem stanovených případech. Úprava podmínek provádění stavebně historického průzkumu, a to pouze v rámci obnovy kulturní památky, a zrušení prohlášení za kulturní památku. Úprava archeologie, zejména provádění archeologických výzkumů včetně zavedení projektů archeologického výzkumu jako významného kontrolního mechanismu a prvku určité předvídatelnosti dopadů archeologických výzkumů na stavebníka. Úprava sankcí v souladu s novou právní úpravou v oblasti přestupků.

Dovolte mi připomenout, že Ministerstvo kultury po celou dobu již od zpracování věcného záměru přizvalo ke spolupráci různé subjekty z oblasti památkové péče nebo subjekty dotčené péčí o památkový fond, z nichž byl složen odborný tým. A přestože k návrhu zákona jsou a budou výhrady některých skupin i jednotlivců, navrhovaný zákon o ochraně památkového fondu si získal i širokou podporu významných institucí, které se památkovou péčí zabývají nebo pro které je památková péče podstatnou činností. Návrh byl dále opakovaně samostatně projednáván i se zástupci krajů.

Pokud jde o projednávání ve druhém čtení, vítám, že garanční výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu doporučil Poslanecké sněmovně vyslovit s návrhem zákona souhlas ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které se shodují s pozměňovacími návrhy podvýboru pro kulturu, a že další pozměňovací návrhy nebyly výběrem přijaty.

Věřím, milé kolegyně a kolegové, že návrh zákona, který je dlouho očekávanou komplexní právní úpravou nahrazující dosavadní zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a přinášející důležité změny k lepší a účinnější péči o památkový fond, podpoříte. Děkuji za vaši pozornost i pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru. Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 666/2. Záznam výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj bylo doručeno jako sněmovní tisk 666/1.

Prosím nyní pana zpravodaje garančního výboru, pana poslance Romana Procházku, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já vás v krátkosti seznámím s usnesením výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu č. 205 ze dne 26. ledna letošního roku.

Výbor pro vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění náměstka ministra pana Ourody za Ministerstvo kultury, zpravodajské zprávě poslance Romana Procházky a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon o ochraně památkového fondu, sněmovní tisk 666, ve znění těchto pozměňovacích návrhů. Já vám tyto návrhy nebudu teď předčítat. Máte je všichni v tisku 666/2 a máte je všichni k dispozici.

Dále pověřuje předsedu výboru pana poslance Zlatušku, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Dále pověřuje zpravodaje výboru pana poslance Procházku, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny, což tímto činím. A za třetí, pověřuje zpravodaje výboru poslance Procházku, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji pane poslanče. Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Stanislav Berkovec, informoval nás o projednání návrhu ve výboru. Prosím, pane poslanče. (Posl. Berkovec si jde pro materiál k předsedajícímu. Chvilka čekání.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane poslanče, s chutí do toho.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který přijal na své 51. schůzi po odůvodnění inženýrem Vlastislavem Ourodou, doktorem, náměstkem ministra pro sekci kulturního dědictví, po zpravodajské zprávě poslance Mgr. Stanislava Berkovce a po rozpravě toto usnesení: Nepřijal usnesení k projednávanému sněmovnímu tisku 666. Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby s průběhem projednávání seznámil Poslaneckou sněmovnu, a pověřil paní předsedkyni výboru, aby záznam zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové.

Dovolte mi, abych vás požádal o podporu pozměňovacího návrhu, který je v systému evidován pod číslem 5762. V § 87 tohoto zákona se hovoří o tom, že náklady záchranného archeologického výzkumu hradí ten, kdo svou činností potřebu záchranného archeologického výzkumu vyvolal, s výjimkou případu, kdy provádí stavbu pro potřebu svého bydlení do 150 metrů čtverečních zastavěné plochy a související stavby, které jsou nezbytné pro užívání stavby k bydlení. V takovém případě hradí náklady záchranného archeologického výzkumu Archeologický ústav, Památkový ústav nebo archeologická osoba.

Osobně si myslím jako starosta obce, který se každoročně setkává s tím, že na pozemcích, kde se připravuje nějaká obecní stavba či jiná stavba v obci, se provádí archeologický výzkum, že kompletně archeologický průzkum by měl hradit český stát, a to prostřednictvím jak Archeologického ústavu, Památkového ústavu či archeologické osoby. Když jsem si zjišťoval u pana ministra kultury, pana Hermana, jaké jsou asi zhruba náklady na tyto archeologické průzkumy, tak činí ročně asi 350 milionů korun. Myslím si, že to není tak zatěžující pro rozpočet státu, aby stát nemohl tady vyjít vstříc investorům, obcím i stavitelům rodinných domků, které mají i plochu větší jak 150 metrů čtverečních. Myslím si, že by to výrazně snížilo náklady staveb. Výrazně by to urychlilo nebo zjednodušilo jednání mezi památkovými ústavy a stavebníkem, protože oni častokrát musí najít určitou shodu v tom, aby uzavřeli smlouvu o tom, jak bude stavebník Archeologickému ústavu nebo Památkovému ústavu hradit náklady. Pokud by to hradil stát, tak stát si sám lépe pohlídl své náklady, než aby je jenom vyúčtoval právě tomuto stavebníkovi. Věřím, že to je logický návrh, který bychom mohli podpořit, a ulehčit tak obcím, městům i dalším stavebníkům.

Já se ještě v podrobné rozpravě k tomuto svému návrhu zase přihlásím. Děkuji vám za pochopení a případnou podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Paverovi. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych se vyjádřila k tomuto návrhu zákona a také abych tlumočila nesouhlas odborné veřejnosti.

Předkládám celou řadu a uplatňuji celou řadu pozměňovacích návrhů, mám jich v pořadí šest pod čísly 5791 až k číslu 5796.

Dovolte, abych odůvodnila první pozměňovací návrh. Tento pozměňovací návrh se týká § 52. Za odstavec 2 vládního návrhu se vkládají nově odstavce 3 a 4, které zní:

Odstavec 3. Organ památkové péče vydá posouzení ve lhůtě do 30 dnů ode dne podání žádosti, ve zvlášť složitých případech do 70 dnů.

Odstavec 4. K posouzením vydaným po lhůtě, pokud jsou závaznými stanovisky v řízeních, o nichž rozhoduje jiný správní organ podle jiného právního předpisu, se nepřihlíží.

Ustanovení, které se týká odstavce 3 pozměňovacího návrhu, řeší časté situace, kdy se řízení vedená podle platného památkového zákona nebo řízení, v němž orgány památkové péče uplatňují závazné stanovisko v rozporu se správním řádem, neodůvodněně vlečou po mnoho měsíců. Takovéto situace ohrožují žadatele, resp. vlastníky kulturních památek a dalších staveb na územích památkových rezervací a zón v konzumacích vlastnických práv. Vládní návrh zákona tuto situaci nijak neošetřuje. Zákon pozměňovacím návrhem explicitně stanovuje orgánu památkové péče dostatečně dlouhé lhůty, aby vydal posouzení i v obzvlášť složitých případech.

Pokud jde o odstavec číslo 4, častým případem jsou v oblasti památkové péče řízení, kdy správní orgán památkové péče vydává posouzení ve věci, o které je příslušný rozhodovat jiný správní orgán, zejména stavební úřad v řízeních podle stavebního zákona, tedy závazné stanovisko. Pokud orgán památkové péče ve lhůtě stanovené mu zákonem posouzení přesto nevydá, rozumí se tím, že žádost svým obsahem nepředstavuje nebezpečí ohrožení, poškození či jiného snížení památkových hodnot předmětné věci, a tím i veřejného zájmu na ochraně památkových hodnot, jinak by posouzení ve věci vydal.

Lhůty 30 a 70 dní, které zákon orgánu památkové péče dává, jsou dostatečné i pro posouzení náročných případů. Pozměňovací návrh, dle něhož se k těmto posouzením nepřihlíží, je jednoznačnou motivací pro orgán památkové péče, aby dodržoval správní termíny stanovené mu zákonem, jinak ponese věcnou a zejména kulturní a služební zodpovědnost za případné důsledky prodloužení.

Řízení, v nichž správní orgán památkové péče vydává posouzení ve věci, o které je příslušný rozhodovat jiný správní orgán, nemohou být zaviněním orgánu památkové péče v rámci českého právního řádu mimořádná z hlediska skutečně realizovaných správních termínů. V případech samostatných správních řízení, ve kterých je příslušný rozhodovat orgán památkové péče, který vydává ve věci rozhodnutí, může vlastník uplatnit ustanovení proti nečinnosti dle správního řádu.

Pozměňovací návrh k § 51. Celý § 51 vládního návrhu zákona se upravuje do tohoto znění:

§ 51 Vyjádření památkového ústavu.

Odstavec 1. Orgán památkové péče si po obdržení žádosti podle § 48, 49 nebo 50 vyžádá vyjádření Památkového ústavu k zamýšlené práci nebo restaurování a žádost mu doručí.

Odstavec 2. Památkový ústav posuzuje žádost tak, jak mu byla doručena, a nepřísluší mu vyžadovat její doplnění.

Odstavec 3. Památkový ústav doručí orgánu památkové péče písemné vyjádření ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti o jeho vypracování. Ve zvlášť složitých případech může orgán památkové péče stanovit lhůtu delší než 20 dnů. Celková lhůta pro doručení vyjádření však nesmí překročit 40 dnů.

Odstavec 4. Orgán památkové péče nevydá posouzení do doby, než obdrží vyjádření Památkového ústavu. Nevyjádří-li se Památkový ústav ve lhůtě dle odstavce 3, má se za to, že s žádostí v celém rozsahu souhlasí.

Odstavec 5. Po dobu stanovenou v odstavci 3 neběží správní lhůta pro vydání posouzení.

Obecné odůvodnění. Vládní návrh, který rozlišuje v odstavci 2 mezi situacemi, kdy je vyjádření Památkového ústavu obligatorní u národní kulturní památky, žádosti o restaurování, památky s mezinárodním statutem, a kdy závisí na libovůli správního úředního nebo Památkového ústavu, to jsou ostatní případy, které představují převážnou většinu správní agendy, je potenciálním zdrojem korupce jak na straně správního úřadu, tak i Památkového ústavu. Zejména pochybné je toto ustanovení z odborného hlediska například u kulturních památek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, paní poslankyně, ale přiblížila se 16. hodina, kdy máme pevně zařazený jiný bod, proto si vás dovoluji přerušit. Omlouvám se, děkuji za pochopení.

Přerušuji projednávání vládního návrhu zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Je 16 hodin a na 16. hodinu máme pevně zařazený bod, kterým je

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 501/7. Vítám mezi námi paní senátorku Jitky Seitlovou, případně i další pověřené senátory. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům posléze vyjádřil pan ministr životního prostředí Richard Brabec.

Ale vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, oznamuji vám, že za několik okamžiků navštíví náš jednací sál prezident republiky pan Miloš Zeman.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, oznamuji vám, že za několik okamžiků navštíví náš jednací sál prezident republiky pan Miloš Zeman.

(Přítomní stávají. Za zvuku fanfár z Libuše vchází prezident České republiky Miloš Zeman.)

Vážení přítomní, dovoluji, abych mezi námi uvítal prezidenta republiky pana Miloše Zemana a předal mu slovo. Prosím, pane prezidente.

Prezident České republiky Miloš Zeman: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážení členové vlády, vážená kolegyně poslankyně a vážení kolegové poslanci, předstupuji před vás proto, abych podpořil senátní verzi návrhu zákona

o ochraně přírody a krajiny, které se zpravidla říká zákon o národních parcích. Nemohu být podezírán z toho, že miluji Senát. Ale nikdy mě nezajímalo, kdo co říká, ale co kdo říká. A chtěl bych na základě informací, které jsem měl po velmi dlouhou dobu více než deseti let k dispozici, vás seznámit se svým stanoviskem a samozřejmě ponechat vašemu rozhodnutí, zda tato informace ovlivní vaše rozhodnutí.

Dovolte mi, abych začal tím, že nevidím žádný důvod, proč by měl existovat speciální set zákonů o jednotlivých národních parcích. Považuji za naprosto přirozené, jestliže národní parky a pravidla jejich fungování budou upraveny stejným návrhem zákona, ale protože prakticky 100 procent diskuse o tomto zákoně se týká Národního parku Šumava, dovolte mi, abych se zaměřil právě na tuto problematiku.

Před týdnem jsem se vrátil z návštěvy Královéhradeckého kraje, na jehož území, jak víte, je národní park Krkonoše. Nesetkal jsem se s jakoukoli kritickou poznámkou vůči vedení tohoto národního parku, nesetkal jsem se – snad s výjimkou drobného konfliktu, který se týkal lanovky na Sněžku – s tím, že by existovaly konflikty mezi samosprávami a Krkonošským národním parkem, a tak si kladu velmi prostou otázku, proč, když řešíme problematiku národních parků obecně, se vždy a všude soustředíme pouze na šumavský národní park. Pokusím se vám nabídnout svoji odpověď, ale tuto odpověď řeknu až na konci, nikoli na začátku.

Před více než deseti lety jsem byl požádán skupinou svých přátel, abych pomohl při řešení problematiky Šumavy, protože tito přátelé se domnívali – a myslím si, že se domnívali právem –, že Šumava je ničena zelenými fanatiky. Úmyslně říkám zelenými fanatiky, nikoli ekologickými fanatiky, protože ekologové alespoň vědí, co je to biomasa. Nu, a tak jsem prostudoval ne desítky, ale stovky, a za těch deset let už to budou tisíce stránek, mimochodem, neustále přibývají, takže posledních padesát z nich jsem před týdnem předal ministru životního prostředí, a tak jsem se stal obětí informačního tlaku místo toho, abych podlehl dojmům, podlehl emocím a místo pečlivého studia odborných podkladů poslouchal názory novinářů, kteří píší každý den o něčem jiném, aniž by čemukoli rozuměli, anebo názory některých představitelů takzvané kulturní fronty, kteří se chtějí zviditelnit a kteří říkají to, co pokládají za populární.

Dovolte mi, abych začal od začátku. Před zhruba deseti lety jsem se svými bolavými nohama vystoupil sedm kilometrů na Plešné jezero spolu s několika desítkami mých přátel, mezi nimiž byli i dva bývalí ministři životního prostředí, paradoxně jeden z nich ze sociální demokracie, Miloš Kužvart, a druhý z Občanské demokratické strany, František Benda. Oba šli spolu se mnou protestovat proti ničení šumavské přírody.

Kromě toho jsem se proletěl spolu s televizí Prima helikoptérou nad obrovskými územími uschlých šumavských lesů. Jedná se minimálně o 60 tisíc krásných stromů. Kolegyně a kolegové, když někdo vykácí alej, tak se stává předmětem kritiky. Když někdo zničí 60 tisíc stromů, tak se těm Bursíkům nic nestane. Přemýšlejte o tom.

Nu, a kromě jiného jsem se setkal několikrát s téměř všemi starosty šumavských obcí. A kromě jiného si vzpomínám na setkání s tehdejší starostou obce Lipno, který mi na otázku "Jak je možné, že prosperujete, jak je možné, že tady máte sjezdovky, vleky, teď tam dokonce přibyla i nejdelší bruslařská dráha v Evropě po

zamrzlé hladině Lipenské přehrady, jak je všechno toto možné?" odpověděl: "Hlavní důvod je, že Lipno není na území šumavského národního parku." Tak jsem se zamyslel a začal jsem přemýšlet sine ira et studio, aniž bych byl předem zaujat pro jakoukoli verzi sporu, který se i dnes zde v této Poslanecké sněmovně odehrává. A začal jsem od začátku. Bože, jak je to těžké a jak lehké je přečíst si jeden novinový článek a zastávat pevný názor.

Historie Šumavy a šumavských lesů je stará několik set let. Byly to hospodářské lesy, schwarzenberské lesy. Byly to lesy, které bohužel byly smrkovou monokulturou. A já sám se v zájmu ochrany životního prostředí domnívám, že by bylo lepší, kdyby se tato monokultura postupně doplňovala smíšeným porostem, ale o tom teď primárně nediskutujeme, protože to je věc na desítky a desítky let. Tyto hospodářské lesy byly využívány k těžbě dřeva a zpracování dřeva. Vznikaly výrazné industriální stavby, jako byl např. Schwarzenbergův plavební kanál. Nu a co se stalo? Zatímco dříve v šumavském podhůří i na Šumavě samotné existovaly továrny na zpracování dřeva, nyní se vyváží surové dřevo do Rakouska nebo do Německa.

Ve Volarech existovala dřevozpracující fabrika. Víte, co je tam dnes? Solární elektrárna. Chápu, v šumavském podhůří je počet slunečných dnů tak vysoký, že se solární elektrárny vyplácí, zvláště když, jak jsem upozornil při mém projevu k rozpočtu, dotace na solární energetiku je patnáctinásobně vyšší, než je dotace, nebo spíše tržní cena běžné silové elektřiny. Nu a na Šumavě zanikly pily, zanikly dřevozpracující podniky. Chceme-li dovážet nábytek, dovážíme ho z Finska, místo abychom si ho vyrobili sami. A pak se divíme, že ze šumavských obcí, například z Nové Pece, odešlo 30 procent obyvatel. Třicet procent obyvatel, a to převážně mladých lidí.

Ale vraťme se k začátku. Existují klášterní lesy na rakouské straně hranic. A v těchto klášterních lesích neřadí kůrovec. Proč řadí a řádl na české straně? Vysvětlení je jednoduché, ale mnohé z vás pobouří. Existovaly tři ztepilé smrky na jednom ze šumavských hřebenů. Tyto tři ztepilé smrky napadl kůrovec. V hospodářských lesích bylo po staletí zvykem, že když byl strom napaden kůrovcem, tak byl pokácen, oloupána kůra, kůra spalena a dřevo odvezeno. Někdy to bylo dokonce i rezonanční dřevo, kvalitní dřevo. To byla takzvaná dobrá praxe.

Ale tehdy, za vlády Martina Bursíka, přítele kůrovce, jak se sám označil (ojedinělý smích zprava), se k těmto třem ztepilým smrkům připoutaly tři neméně ztepilé dívky z Hnutí Duha. A když tam přišli dřevorubci, tyto dívky bránily dřevorubcům v pokácení těchto stromů. A místo toho, aby je tito dřevorubci přefízli (pobavení v sále) – pardon, mám tím samozřejmě na mysli ty stromy, nechápu, proč se smějete –, aby je ti dřevorubci přefízli, tak odešli. A studovali jste někdy mechanismus rojení kůrovce? Víte, co je to geometrická řada? Kůrovec je schopen se vlastními silami pohybovat na dosah několika set metrů, a když je příhodný vítr, tak i na dosah několika kilometrů. Jestli si někdo z laiků myslí, že kůrovcovou kalamitu způsobil orkán Kyrill, tak je na omylu. A víte proč? Protože při orkánu stromy padají. Při kůrovcové kalamitě stromy schnou. A to je zatracený rozdíl. Takže v důsledku této zdánlivě nepatrné příčiny se během několika let na území Šumavy, ano, vytvořila divočina.

A teď přecházím k tomu odpornému pojmu divočina. Jsou dva druhy divočiny. Divočina, která vzniká přirozenou cestou, historickým dědictvím, jako je třeba Yellowstone a mnoho dalších národních parků. A je divočina, která vzniká uměle. Tak trochu to připomíná neoromantické zříceniny hradů z 19. století, které ovšem měly tu výhodu, že neničily podhradí. Vytvoření bursikovské umělé divočiny zničilo 60 tisíc krásných stromů. A já jsem se svým pokročilém věku jen málokdy zažil smutnější pohled na obrovský uschlý les.

Dovolím si vám uvést tři fakta, nikoli pomluvu, která se plíží kuloáry, ale fakta, která byla pronesena na tiskové konferenci dvou tehdejších ředitelů národních parků, Jana Stráského a Jiřího Mánka. Minimálně Jana Stráského většina z vás dobře zná. Bývalý úspěšný politik, předseda Klubu českých turistů, milovník Šumavy, autor knihy Zelená, nikoli hnědá Šumava. A tam Stráský popisuje hnědou Šumavu, popisuje zelený Mordor, který vytvořili fanatici z tehdejší Strany zelených vedení tehdejším ředitelem šumavského národního parku panem Krejčím.

Tak tedy tři fakta pro vaši informaci.

Fakt číslo jedna. Víte, kde je pramen Vltavy, nejkrásnější české řeky? Neexistuje. Pramen Vltavy zanikl v uschlém šumavském lese. V tom lese, který chtěli Bursíci chránit, kde bojovali za datla tříprstého nebo tetřeva hlušce. Ale jak datel tříprstý, tak tetřev hlušec se z uschlého lesa dávno odstěhovali. A odstěhoval se tím i pramen Vltavy. Zpočátku nákladem 800 tisíc korun k němu byla vybudována taková dřevěná lávka. Byl jsem u toho, viděl jsem ji. Ale protože uschlé stromy padají, tak na tuto lávku dopadaly uschlé stromy, a proto byl její provoz uzavřen. Co se stalo? Pramen Vltavy byl operativně přesunut a vytvořen pramen nový, včetně romantické sošky, která původní pramen doprovázela. Fakt číslo jedna. A předesílám, všechna tři fakta, která vám nyní sděluji, byla veřejně publikována na tiskové konferenci a nikdo je nedementoval.

Fakt číslo dvě. K tomu novému prameni Vltavy přicházeli návštěvníci. A bylo jim trochu divné, jak je možné, že je kolem tolik uschlých stromů. A tak tehdejší vedení šumavského národního parku objednalo vysokozdviznou plošinu a ruční pilu. Ruční pilu proto, aby se mohly přeříznout tyto stromy zhruba v polovině, aby tam byly zuby, nikoliv hladký řez, a aby se turisté mohli domnívat, že jde o důsledek polomu, a nikoliv o důsledek uschlého stromu.

A konečně fakt číslo tři. V noci za svitu reflektorů byly pod uschlé stromy dováženy čerstvé sazenice. A v noci se vytvářela iluze, že se příroda krásně omlazuje přirozenou cestou. Nu a když reflektory zhasly a noc skončila, tak různí Špidlové a další naivní politici přišli na denní světlo a radovali se z přirozeného omlazování. Dokonce je ani netrklo, že občas pod uschlým smrkem vyrašil čerstvý javor.

Příznávám se, že nemám rád, když někdo vytváří potěmkinovské vesnice, a pokládám ho za podvodníka. Ale člověka, který věří potěmkinovským vesnicím, pokládám za hlupáka. A právě proto bych vás ve svém vystoupení chtěl poprosit: Nevěřte zeleným fanaticům. Nevěřte těm, kdo z jednoho z nejkrásnějších koutů české přírody dělá své experimentální pole. Už toho zničili dost. A myslím si, že pokud nedojde k nápravě a pokud se budou dále zvětšovat bezzásahové zóny, tak se setkáme s tím, když ne my, tedy naši potomci, že už uschne i ten zbytek Šumavy.

Když jsem všechno tohle viděl, chtěl jsem si spravit chuť, a tak jsem si vyjel na rakouskou stranu, kde, protože Rakušané jsou zaostali, nemají národní park. Ta rakouská strana se jmenuje Hochficht. Mají tam vleky, lanovky, sjezdovky. Já sám jsem se projel po dobře upravené běžkařské trati. Pak jsem si zajel do skvělé hospůdky. Byla tam strašná spousta návštěvníků, všichni byli spokojeni, včetně Čechů. A Češi se pak vraceli zpátky po rozbitých silnicích kolem vybydlených obcí a poloprázdných penzionů. Takže Češi nechali vydělat Rakušanům, místo aby nechali vydělat našim podnikatelům. Nu a tak jsem si říkal, proč proboha ti, kdo zničili stovky hektarů lesa, bojovali proti tomu, aby na Třístoličnický nebo kamkoli jinam byla postavena lanovka a vybudována sjezdová dráha. A to říkám jako běžkař, který hluboce pohrdá sjezdaři, neboť sjezdaři jsou ti, kteří si nevyšlapou poctivě svůj kopec, zatímco my běžkaři pracujeme. Ale přesto jsem tolerantní vůči sjezdařům.

Dámy a pánové, byli jsme svědky zločinu. Byla vytvořena fiktivní divočina, nikoliv přírodní divočina. Byla vytvořena poušť. Co byste řekli člověku, který v polovině Šumavy vytvoří poušť? Kdyby se hájil tím, že je zapotřebí dezertifikace, tedy rozšíření pouště, tak byste ho poslali do blázince. Proč jste neposlali do blázince Martina Bursíka? To je ta nejprostší a nejjednodušší otázka, kterou vám mohu položit.

A tak bych svoji výzvu chtěl uzavřít prosbou. Není nic smutnějšího, než když umírají stromy. Když umírají v důsledku fanatiků, kteří si přáli umělou, nikoliv přírodní divočinu. Nemám nic proti rašeliništím na Šumavě. Ale o tom teď přece proboha nemluvíme. Mluvíme o obrovském lesním masivu, který byl našimi předky po staletí řádně spravován. Mimochodem, sousední les, les v Boleticích, to jsou vojenské lesy, je řádně spravován i nadále. Rakouský les jakéhosi kláštera je rovněž spravován řádně.

Ano, ministr životního prostředí má pravdu, když říká, že Šumava není jenom pro obyvatele šumavských obcí. Plně s tím souhlasím, když říká, že Šumava je pro všechny občany, kteří tam chtějí přijet a rekreovat se. Tak jako do jakéhokoli místa v naší krásné zemi, do jakýchkoli jiných hor, nikoliv do zeleného či hnědého Mordoru. Ať tam příjíždějí jako turisté a ať mají možnost využít běžné turistické infrastruktury jako všude jinde. A máte-li opravdu pocit, že chcete chránit přírodu – jak vznešené heslo to je a jak krásně zní –, je opravdu ochranou přírody zničení lesa? A nemyslíte si, že jednou ze součástí ochrany přírody je i ochrana živočicha, který se jmenuje Homo sapiens sapiens, tedy člověk moudrý?

Chtěl bych vás tedy závěrem vyzvat, přemýšlejte o tom, abychom neopakovali zločin, doslova zločin, který se v minulosti na šumavské přírodě odehrál. Každý může udělat chybu. Ale jestliže tuto chybu opakuje, pak mu není ani rady, ani pomoci.

Přeji vám moudrost ve vašem rozhodování. Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk, přítomní vstávají na počest odcházejícího prezidenta.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji prezidentu republiky a přeruším schůzi Sněmovny na pět minut.

(Jednání přerušeno v 16.40 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.45 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat v rozjednaném bodu – návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Než dám slovo – s přednostním právem se přihlásil pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek – tak ještě omluvy. Pan předseda Zbyněk Stanjura se omlouvá dnes do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Tomio Okamura se také omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů, dále pan poslanec Vlastimil Gabrhel se omlouval od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Marta Semelová se omlouvá ve čtvrtek od 9.00 hodin taktéž z pracovních důvodů.

To byly omluvy a nyní už prosím pana předsedu TOP 09 Miroslava Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, promiňte, že zdržuji, nicméně projev pana prezidenta na mě udělal tak hluboký dojem svým státnickým záběrem, že pokládám za svou povinnost doplnit ho jedním příkladem ve stejném žánru, v kterém tady mluvil pan prezident.

U nás v Bechyni, kam každý týden dojíždím se svými bolavými nohami, se stal před lety za mého mládí také takové případ. Ve školní šatně se ztratily tři čepice. Dvě pletené a jedna plátěná se štítkem. A jděte se tam prosím podívat dnes. Mají tam kolem školy hezkou zahrádku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Vítám mezi námi paní senátorku Jitkou Seitlovou a pana senátora Jaroslava Větrovského.

Nyní prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Moc vám děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane ministře, já se trochu omlouvám, já rozeženu tady ty davy a pak můžete pokračovat. Prosím kolegy, aby přenesli svéhovory do kuloárů, než je začnu jmenovat a osobně vyhánět do kuloárů. Nebudu ukazovat, ano.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Je mi jasné, že nemůžu, ani kdybych sebevíc chtěl, přilákat takovou pozornost jako pan prezident.

Ale vážené kolegyně, vážení kolegové, se vši skromností, kdo z vás to má, aby na jeho bod přišel pan prezident? (Malý smích v sále.) Já si myslím, že pan prezident sem chodí na státní rozpočet a teď na novelu zákona o ochraně přírody a krajiny, a já

si toho vážím. A nemyslím to vůbec posměšně, já si toho velmi vážím, je to pro mě velká čest.

Ale s panem prezidentem se neshodneme. Jsou věci, kde ano, není jich zase tak málo, ale tady ne. Tedy hodně ne. Dokonce, chcete-li, máme určitý ideologický střet. Prostě zásadně jiný pohled na věc. A prezident, a řekl to tady, i když možná ne tak úplně natvrdo, má dlouhodobě názor, že místo národních parků a nejenom, i když hlavně, místo Šumavy by měl raději chráněné krajinné oblasti, anebo dokonce jakési přírodní městské parky.

Já si myslím, že když už máme v naší krásné malé zemi jenom čtyři národní parky a jejich plocha je pouhých 1,5 % rozlohy celé České republiky, tak si je musíme sakra chránit. A ty první, nebo chcete-li přírodní zóny, tvoří z toho 1,5 % ještě menší kousíček. A proč i tady chceme přírodě nařizovat, jak se má chovat? Proč jí ani tady nechceme dovolit, aby mohla fungovat podle jejího prastarého koloběhu? Můžeme tady vidět to úžasné přírodní divadlo, kdy něco přirozeně umírá a něco jiného se na jeho troskách rodí. A ten život i na tom umírajícím je, když se podíváte alespoň trochu pozorně, a musím říci, že po těch deseti letech od Kiryllu už je to dokonce vidět i na méně pozorný pohled. Troufám si říct, že dokonce i z toho vtulníku.

Problém je asi spíš v nás, že chceme všechno řídit, chceme mít potůčky a řeky pěkně narovnané, zvířátka spočítaná, očipovaná, stromy jako vojáky, a ne ty ostudy, co občas uschnou a ještě neorganizovaně padají jeden přes druhého. Ale tak organizovaně vlastně žijeme na těch 99 % zbytku té České republiky.

Já a pan prezident, my jsme o tom hovořili už mnohokrát. Já si opravdu nemyslím, že by ty miliony a miliony nových malých stromků dokázali vysázet aktivisté s čelovkami. To by těch aktivistů muselo být strašně moc. A vím, že pan prezident, a také to tady řekl, ten názor dlouhodobě zastává.

Mně opravdu nevádí a už vůbec mi nepřipadá škodlivé, že máme s panem prezidentem rozdílné názory. Je to inspirující. S panem prezidentem jsme si vyměnili názory, ale každý jsme si nakonec nechali ten svůj. A jsem moc rád, že mi pan prezident dal aspoň za pravdu v tom, že je správná cesta novely zákona o ochraně přírody a krajiny, a tedy ne cesta samostatných zákonů o každém národním parku.

Pan prezident tady hovořil o ploše bez zásahu. Ale jenom pro zajímavost, a doufám, že mám ty informace správné, byla to vláda Miloše Zemana, kdy její ministr Miloš Kužvart v roce 2000 v rámci tzv. plánu péče na roky 2000 až 2010, už se vlastně hovořilo o určitém budoucím výhledu o možnosti bezzásahového režimu na 50 procentech rozlohy Národního parku Šumava v roce 2030. Ano, tenkrát to vypadalo velmi vzdáleně. Nicméně nějaké číslo už tam podobné padlo.

A když jsme u té Šumavy, byla asi opravdu chyba, že před tím čtvrtstoletím při vzniku parku bylo do něj zahrnuto i větší množství obcí, daleko více než v ostatních národních parcích, a zazněly pravděpodobně sliby, které později nebyly úplně naplněny, a byl tak vykopán hluboký příkop už tehdy, a to mi někteří pamětníci potvrdili, který se nepodařilo nikdy později úplně zasypat. A určité nastalo v průběhu těch 25 let mnoho změn, mnoho ředitelů, mnoho ministrů, a obce a kraje měly, a to je potřeba říct, naprosto oprávněně pocit, že tam chybí stabilita. Každý nový ředitel,

ministr přišel a trhnul tím kormidlem zase trochu jinak – jednou doprava, jednou doleva, jednou rovně, jednou dopředu, jednou dozadu. A v tom jsem s obcemi a kraji naprosto za jedno. Ale není úplně jednoduché se na některých věcech shodnout.

Dovolte mi jenom pár příkladů. Byl tady požadavek na stabilitu a větší účast obcí na rozhodovacích procesech. Tento požadavek považuji za naprosto oprávněný. Proto jsme navrhli, aby ta nejdůležitější rozhodnutí v životě národního parku – například rozdělení národního parku zonací, stanovení klidových území, tedy oblastí, kde bude omezen nějak vstup – proběhlo, řekněme, na základě tzv. opatření obecné povahy, které posílí pravomoc obcí.

Navrhli jsme také revoluční princip, a troufám si říct opravdu revoluční princip, moratoria, kde by po dohodě s obcemi na zonaci nebylo možné minimálně 15 let nic měnit, nikdo by do toho nemohl vstupovat. A tento princip byl ze začátku opatrně přijímán, že by to snad šlo. Naopak se proti němu dost ostře ozvaly nevládní organizace, které chtěly jasný časový plán na zvyšování rozsahu bez zásahu ve všech národních parcích. Ten jsme ale natvrdo odmítli s tím, že právě v rámci zachování stability chceme nechat minimálně 15 let přírodu nechat pracovat a až naši nástupci ať rozhodnou podle reálného dění v parcích. Rok a půl jednáme se všemi. Jen s obcemi byly desítky jednání na všech úrovních. Výsledek je pro mě osobně smutný v tom, že pokud nejsou na sto procent naplněny požadavky, v tomto případě obcí nebo krajů, tak se řekne, že se vůbec nebavíme, že se s nimi vůbec nemluvilo nebo nejednalo.

Nedávno jsem byl osočen, což mě tedy nevadí, ale myslím, že nespravedlivě, v tom, že Brabec na Šumavě mír nezajistil. Ale jak chcete zajišťovat mír s někým, kdo si ho možná úplně nepřeje, pro koho je ten kompromis 99:1 nebo 50:50, ale je to prostě 100:0, buď chci všechno, anebo řeknu, že se mnou nikdo nemluvil? Pořád se omílají staré křivdy, otvírají se staré rány. A já si myslím, že bychom už toho měli nechat, protože život je krátký.

Jsem si naprosto jist, že vládní a upravená poslanecká novela přináší ten potřebný kompromis. Zajišťuje ochranu přírody a tam, kde je to opravdu třeba, díky klidovým územím naopak umožní úplně nebo částečně otevřít některá území. A díky moratoriu přináší ne na 15, ale možná dokonce reálně na 17, 18 a třeba i 20 let podle toho, jak ty věci budou projednávány, právě tu stabilitu. Stabilitu bez ohledu na to, kdo je ministr a kdo je ředitel parku.

Buďme realističtí. Věděl jsem, že Senát tu novelu nepřijme s nadšením. Ale co tam bylo nakonec přijato, mě přece jen, i když jsem na ledacos zvyklý, docela šokovalo. Já bych si to dovolil nazvat šumavským masakrem motorovou pilou. (Pobavení některých poslanců.) A to pro samotnou existenci nejenom Národního parku Šumava, ale všech národních parků v České republice.

Opakovaně jsem řekl, že by přijetí senátní verze mohlo znamenat konec národních parků v České republice, a na tom trvám. Máte na stole, mnozí jste ho četli, odborné hodnocení od proděkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy profesora Damohorského, vedoucího katedry práva životního prostředí. Myslím si, že nikdo jiný než on nemůže lépe jako právník vlastně říct, co já říkám laicky, relativně laicky. Dovolil bych si tady odcitovat jenom závěr. Myslím, že tady o tom bude ještě

hovořeno. "Senátní pozměňovací návrh je potřeba odmítnout pro závažné právní, systémové a věcné chyby. Z výše uvedených důvodů jsem přesvědčen, že setrvání Poslanecké sněmovny na jí schváleném textu návrhu novely zákona č. 114 je jedinou přijatelnou alternativou. Senátní návrh neposkytuje lepší ochranu přírody ani Národního parku Šumava a ostatní národní parky pak jednoznačně ve svých důsledcích poškozují."

Kolegyně, kolegové, byli jsme připraveni v Senátu podpořit celou řadu pozměňovacích návrhů. Myslím, že jich bylo minimálně deset. Byly to pozměňovací návrhy paní senátorky Seitlové, i některé další. Bohužel jako dračí vejce do toho textu byly vsunuty věci, které pokud by byly aplikovány, a máte to rozsáhlé právní stanovisko na stole, by opravdu mohly znamenat nekonečný chaos a právní zmatek a nekonečné spory včetně soudních, protože do zákona jsou vsunuty úplně nové právně nejasné pojmy. Typická středoevropská krajina. Národnímu parku je dáno do vinku, aby zajistil udržitelný rozvoj obcí, aby se na něm podílel. To opravdu těžko může udělat národní park. To může udělat možná regionální rozvojová agentura nebo kraj, ale těžko to může udělat národní park. Na stejnou roveň byly dány zájmy nebo účely, jako je ochrana přírody a další účely, zcela na stejnou roveň. Byl odstraněn dlouhodobý cíl ochrany přírody, ale druhou větou se senátní text na něj odvolává.

Je tam celá řada podobných věcí a já si troufám říct, a odpusťte mi to, jakkoli mnohdy Senát vhodným způsobem upraví poslaneckou verzi, doplní ji, tak že tentokrát se k nám ze Senátu vrací velmi nevydařený právní text, který by neobstál nejenom v očích pana profesora Damohorského, doktora Mlčocha jako jednoho z lidí, kteří jsou skutečnou elitou v oblasti práva životního prostředí, a dalších právníků.

Kolegyně, kolegové, včera uplynulo symbolických 25 let od schválení tohoto na tu dobu revolučního zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. A máme dnes symbolicky možnost potvrdit svým hlasováním, že i nadále chceme v ochraně národních parků v České republice směřovat do západní Evropy. Senátní verze nás ale vrací ne 25 let, ale možná 50 let nazpátek. Prosím, odmítněte ji a znovu hlasujte pro poslaneckou novelu zákona. Troufám si říct bez zardění, že je ve všech ohledech lepší. Nejenom věcně, ale i formálně. A nemusíme se za ni stydět.

Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se nejprve, jestli se chtějí k předloženým pozměňovacím návrhům postupně vyjádřit zpravodaj garančního výboru pro životní prostředí pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane zpravodaji. Připraví se pan zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jak jsem vnímal hluk v sále při projevu pana ministra, tak myslím, že bude zcela platná věta jednoho bývalého britského poslance 19. století, liberálního poslance Richarda Cobdena, kterému je přisuzován výrok: "Slyšel jsem v této Sněmovně spoustu projevů. Některé mě dohnaly až k slzám. Ale nikdy jsem neslyšel projev, který by

ovlivnil výsledek hlasování." To je taky důvod, proč nebudu příliš dlouhý a splním jen tu základní zpravodajskou roli a dovolím si upozornit na pár záležitosti.

První věc je má povinnost oznámit vám, že jsem dnes na Malostranském náměstí převzal petici 47 000 podpisů na podporu sněmovní verze a proti verzi senátní. A taky jsem vám chtěl ukázat, přečíst, seznámit vás právě s analýzou senátních změn v podání katedry práva životního prostředí Univerzity Karlovy a profesora Damohorského. Nicméně zjistil jsem, že tento materiál vám byl rozdán na stoly. Určitě stojí za přečtení, budeme na to mít evidentně podle přihlášených dost času. A věřte, stojí za to. Je to materiál čistě právní, bez nějakých emocí a spekulací. Bylo by dobré se před konečným hlasováním s tímto materiálem seznámit. Tak jak ho hodnotím já coby laik, vnímám na základě toho senátní verzi jako právně nekonzumovatelnou. Mám dokonce pochybnosti o hlasovatelnosti senátní verze.

Ale protože právní analýzu máme, dovolte mi jenom krátkou odbornou odbočku. Týká se senátního návrhu, konkrétně § 15. Ze senátní verze se dozvídáme, že účelem národních parků je především uchovat charakteristickou středoevropskou přírodu a krajinu. Dámy a pánové, máme čtyři národní parky, v zásadě všechny čtyři jsou bilaterální a chrání něco unikátního. Nechrání typickou středoevropskou krajinu. Přesně ani nevíme, co to ta typická středoevropská krajina je. Měli bychom zprůměrovat nějaké geomorfologické prvky nebo nastavit si nějak, jak má typická středoevropská krajina vypadat? Například v Krkonoších chráníme arктоalpínskou tundru. Je to jediný ostrov arктоalpínské tundry ve střední Evropě. Další podobná je až ve Skandinávii. Máme ji podle návrhů Senátu přeorat a vysázet řepku nebo lipky? Jak budeme nadále chránit Krkonošský národní park podle senátního návrhu?

Hned v další části Senát říká, že území by mělo být využito na vzdělávání, turistiku a rekreaci, pokud to není v rozporu s účelem a dlouhodobým cílem, pro které byly národní parky vyhlášeny. Ale jak to udělat, pokud o pár řádků výš Senát zrušil dlouhodobé cíle národních parků?

Dámy a pánové, já se nijak nezlobím na senátory, kteří jsou v Senátu krátce. Oni možná ještě neznají dopad svého hlasu, který je velmi silný. Jsem zaskočen hlasováním senátorů, kteří v Senátu zasedají už delší dobu. Ti by si měli uvědomit – bohužel se tak nestalo –, že ten jeden hlas, o který ten pozměňovací návrh prošel, nás vrací historicky o desítky let zpátky v ochraně přírody. A geograficky nás posouvají někam, kde už se míváme s evropskou kulturou, které je ochrana přírody a úcta k přírodě velmi důležitou hodnotou.

Já vás chci ne požádat, ale poprosit o to, abyste dnes setrvali na velmi kvalitní vyvážené kompromisní verzi Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení poslanci. To byl pan zpravodaj Robin Böhnisch za výbor garanční, pro životní prostředí. Nyní požádám pana poslance Jana Klána, zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ale ještě než vám dám slovo, pane zpravodaji, budu konstatovat dvě omluvy. A to od 16.45 pana poslance Ivana Adamce a od 17.30 paní poslankyně Jany Hnykové. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, pane ministře, paní senátorko, pane senátore, kolegyně, kolegové. Dovolte, abych se vyjádřil jako zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj k vrácenému návrhu zákona 114 o ochraně přírody jako zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Nebudu až tak obšírný v tom vyjadřování. Na rovinu řeknu, že jsem pročetl pozměňovací návrhy, které přišly ze Senátu. Ty, které jsou v usnesení Senátu přijaty, některé jsou rozumné, některé nikoliv. Když jsem se dozvěděl teď, že to bylo přijato o jeden hlas, tak jsem docela zíral. Já jsem nevěděl, že to v Senátu bylo přijato o jeden hlas. Nicméně některé ty pozměňovací návrhy jdou trošku mimo, co my jsme se tady domluvili v Poslanecké sněmovně. Já si vzpomínám martyrium, které jsem jako zpravodaj tady prožíval, kdy jsem byl jednou osočován, že chci nějakým způsobem rozprodat Šumavu nebo něco dělat s Národním parkem Šumava. Tak jsme se nějakým způsobem domluvili s Ministerstvem životního prostředí i s panem zpravodajem výboru životního prostředí na nějakém kompromisu, který byl odrazen potom v konečném návrhu, který jsme tady přijali ve třetím čtení.

Nicméně já jako zpravodaj výboru pro veřejnou správu jsem pro ten návrh zákona nehlasoval. Stejně učiním i u tohoto návrhu zákona, který se vrací ze Senátu. Předně je tam problém, že absolutně Senát překopal účel národních parků. On z toho ve své podstatě dělá chráněnou krajinnou oblast podle mého názoru a to je špatně. Takže tohle já podporovat nebudu. Rozumím tomu, že řada krajů, dotčených krajů, Jihočeský, Plzeňský, určitým způsobem podporuje senátní verzi kvůli rozvoji obcí na Šumavě. Já tomu plně rozumím a reflektuji to, protože jsem jednal se zástupci starostů na Šumavě, mnohokrát jsme spolu jednali, dokonce připravili určitý pozměňovací návrh, který jsme řešili na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a některé jejich připomínky byly právě potom obsaženy v tom návrhu zákona, který odešel odsud ze Sněmovny.

Nicméně můj pozměňovací návrh, který jsem tady načítal ve druhém čtení, se týkal právě vyjmutí jednotlivých národních parků ze zákona 114, a aby byly vyhlášovány samostatným návrhem zákona. Toto jsem tady prosazoval, apeloval jsem na to, že by to bylo nejčistší a nejlepší řešení, protože bychom potom nemuseli zákon 114 otevírat neustále. Jablkem sváru se totiž bude vždycky a pořád stávat Šumava. Ta Šumava bude pořád otevírána, když ten zákon tady budeme mít. A věřte tomu, že to bude třeba poměrně brzy. Neříkám toto volební období, třeba příští volební období. Vždycky se to bude muset nějakým způsobem řešit. Já si vzpomínám, že v minulém volebním období to tady předkládal i Plzeňský kraj, ten návrh zákona o Šumavě. Řešilo se to tady mnohokrát. Pořád a pořád dokola.

Podle mého názoru je tedy nejčistší řešení vyjmout jednotlivé národní parky ze zákona 114 a vyhlášovat je samostatným návrhem zákona. Já chápu, že pan prezident například pro tenhle postup není. Já si za tímto postupem samozřejmě stojím, nicméně ani senátní verze a ani sněmovní verze toto nereфлекtuje, proto já sám za sebe říkám, že nepodpořím ani jednu verzi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodajovi a otevírám rozpravu. Jako první samozřejmě paní senátorka Jitka Seitlová. Má právo vystoupit v rozpravě a odůvodnit rozhodnutí Senátu. Paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Jitka Seitlová: Děkuji, pane předsedající. (Ohlíží se do vládních lavic.) Nevidím tady zástupce –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Je tu jen jeden člen vlády, ale musí vám to stačit, paní senátorko.

Senátorka Jitka Seitlová: Teď přemýšlím s oslovením. Vážený pane ministře, ještě jednou vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vás seznámila s tím, co předkládá Senát k vašemu zvážení tak, abyste rozhodli o návrhu, který je vám předložen ze Senátu.

Senát zařadil tisk na svou 4. schůzi a projednal jej dne 16. ledna 2017, kdy svým usnesením číslo 37 rozhodl vrátit návrh novely zákona se 40 pozměňovacími návrhy zpět Poslanecké sněmovně k novému rozhodnutí. Projednání návrhu novely zákona bylo v Senátu stejně jako v Poslanecké sněmovně provázáno delší živou diskusí. Témata vystoupení senatorů se týkala zejména odlišných postojů k rozsahu, cílům a podmínkám ochrany přírody právě v Národním parku Šumava. Pozornost věnovaná Národnímu parku Šumava, tak jak o tom hovořil pan prezident, je především dána začleněním řady obcí přímo do chráněného území a současně dílčím zájmem na intenzivnějším hospodářském a rekreačním využití tohoto rozlohou největšího národního parku u nás.

Při projednání na plénu Senátu bylo předloženo 54 pozměňovacích návrhů. Těsnou většinou 38 hlasů při kvoru 37 hlasů byly jedním společným hlasováním přijaty pozměňovací návrhy, se kterými si dovoluji vás teď v 16, resp. 15 bodech seznámit, protože se vede široká mediální debata a není vždy jasné, co bylo přijato. Věřím, že mnoho z vás se samozřejmě s těmi pozměňovacími návrhy detailně seznámilo, přesto si myslím, že je třeba jednoznačně krátce říct, co bylo přijato a co Senát tedy předkládá.

Za prvé se tedy vypouští základní definice národního parku a vypouští se z ní dlouhodobý cíl ochrany nerušeného vývoje přírody na převažující ploše parku. Dále rozvoj obcí a krajů, vzdělávání, turistika a rekreace má mít na celém území národního parku stejnou prioritu jako ochrana přírody. Umožňuje se měnit vodní režim s cílem zlepšení retenční schopnosti krajiny na celém území parku. Návrh zákazu používání pyrotechniky schválený Poslaneckou sněmovnou se mění pouze na zákaz používání pyrotechniky se zvukovými efekty. Rozšiřuje se výjimka možnosti používání biocidů mimo zastavěná území nejen v zahradách, ale také v lesních školkách. Ruší se možnost používat biocidy v budovách mimo zastavěná území. Klidová území budou moci být navrhována a vyhlášována pouze v zóně přírodní a přírodě blízké. Stanovuje se, kdy je možné rušit vyhrazené cesty nebo trasy.

V definici zóny přírodní se umožňuje nerušený průběh pouze – a teď se tam přidalo slovíčko přirozených přírodních procesů. Z definice zóny přírodě blízké se

vypouští cíl, kterým je obnova přírodě blízkých ekosystémů. Zařazení území, která nesplňují charakteristiku zón pro zařazení do jednotlivých zón ochrany, se omezují nejvýše na 10 %. Doplněje se, že při vymezení a změnách jednotlivých zón, které stanoví MŽP vyhláškou, bude podkladem zhodnocení plnění účelu a cílů jejich vymezení. Vypouští se 15leté moratorium na změny jednotlivých zón od nabytí účinnosti vyhlášky.

Pro provádění výjimečných zásahů, vyjmenovaných výjimečných zásahů v přírodní zóně, se vypouští podmínka jejich nezbytnosti z důvodu ochrany života, zdraví osob a majetku. Preventivní opatření proti vzniku lesních požárů lze provádět podle našeho senátního návrhu bez předchozího projednání s orgánem ochrany přírody a zohledněním cílů národního parku. V zóně přírodní lze, pokud to není v rozporu s cílem ochrany, provádět regulaci nejen spárkaté, ale veškeré zvěře. Stanovuje se, že v přírodní zóně má být prováděna údržba a veškeré opravy cestní sítě, stejně jako značení a údržba běžeckých tras.

V zóně kulturní krajiny nelze provádět opatření, která jsou v rozporu s účelem národního parku. Tam je to tedy změněno – původně tam bylo která ohrožují předmět ochrany, nyní tam musí být přímo v rozporu. Vypouští se definice rady národního parku jako iniciativního a konzultačního orgánu pro záležitosti příslušného národního parku. Návrh zón národního parku, klidových území, cesty, trasy navržené v klidových územích je orgán ochrany povinen dohodnout nově se všemi zástupci obcí a krajů zastoupenými v radě. Nedojde-li k dohodě, rozhodne MŽP o námítkách obcí a krajů ve správním řízení. Vypouští se výjimka pro lesy zařazené do přírodní zóny, podle které se neměly zahrnovat do výčtu závazných ustanovení hospodářských lesních plánů. Stanovuje se, že mimo území zastavěné a zastavitelné plochy obcí, nyní vymezené ve třetí zóně ochrany přírody v Národním parku Šumava, se považují za zónu kulturní krajiny tyto oblasti až do doby vymezení zón podle novely zákona.

Toto tedy jsou pozměňovací návrhy, které byly přijaty tou těsnou většinou jednoho hlasu. Při následném hlasování na plénu Senátu se senátoři naprostou většinou 68 až 70 hlasů shodli na nápravě legislativních a legislativně technických nedostatků, jako například upřesnění složek záchranného systému, které mají v nezbytně nutných případech vstup do všech částí národního parku, sjednocení odkazů, práv a povinností, ve kterých byly některé nepřesnosti. Upřesnilo se také právo na náhradu vzniklou vlastníkově nebo nájemci pozemku, pokud je povinen zdržet se zásahů měnících významně stav pozemku do doby vyhlášení záměru území za zvláště chráněné.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, z výše uvedeného stručného přehledu Senátem přijatých pozměňovacích návrhů je zřejmé, že Senát se rozhodl posílit pozici obcí, zmírnit některé podmínky ochrany a rozšířit nad podmínky stanovené v Poslanecké sněmovně možnosti dalšího využití území mimo vlastní cíl ochrany přírody. V konečném hlasování se pro vrácení návrhu novely zákona vyslovilo 54 ze 72 senátorů, 11 bylo proti.

Z pozice, resp. z role garanční zpravodajky Senátu a mého pověření předložit výsledky projednání v Senátu vám, poslancům a poslankyním, žádám Poslaneckou

sněmovnu o vyslovení souhlasu s novelou zákona ve znění postoupeném ze Senátu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní senátorce a ptám se, kdo dál v rozpravě vystoupí. Pokud nikdo s přednostním právem, tak budou jednotliví poslanci podle jejich přihlášek. Nejdříve pan poslanec Václav Votava jako první přihlášený, připraví se pan kolega Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, jistě nikoho nepřekvapím, když řeknu, že budu hlasovat pro návrh, který přišel ze Senátu. Já jsem se už při předchozím projednávání v této Sněmovně vyjadřoval, že nesouhlasím s vládním návrhem zákona, byť jsem tedy vládní poslanec, koaliční poslanec, a říkal jsem také důvody, proč tomu tak je.

Pan ministr Brabec tady hovořil o tom, že se jedná o nějaký ideologický střet. Pane ministře, o žádný ideologický střet se, myslím, nejedná. A ukážu vám to na příkladu jednání Zastupitelstva Plzeňského kraje. Zastupitelstvo Plzeňského kraje již v prosinci loňského roku po schválení té vládní předlohy se obrátilo svým usnesením na Senát a vyzvalo Senát, aby zamítl tento návrh zákona. Po projednání v Senátu, bylo to včera, bylo zasedání Zastupitelstva Plzeňského kraje a já vás s usnesením, které bylo přijato, seznámím. A musím říci, že pro to usnesení hlasovali bez pár výjimek skoro všichni zastupitelé za Plzeňský kraj. A pane ministře, z devíti přítomných zastupitelů za hnutí ANO jich hlasovalo pro toto usnesení osm. Pouze jeden jediný hlasoval proti. Myslím, že dva byli omluveni. Takže vidíte, že se... A hlasovali samozřejmě i zastupitelé Občanské demokratické strany, hlasovali zastupitelé KSČ. Takže já si myslím, že o žádný ideologický střet nejde. Jde o princip a o vyjádření vůle tak, jak je sdělují i občané šumavských obcí, starostové apod.

Řekl jsem, že vás seznámím tedy s usnesením Zastupitelstva Plzeňského kraje. Takže jednoduché prohlášení k Národnímu parku Šumava. "Zastupitelstvo Plzeňského kraje podporuje pozměňovací návrh Senátu Parlamentu ČR schváleným usnesením č. 75 ze dne 18. 1. 2017 k novele zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, dle přílohy návrhu usnesení." Znovu opakuji, že pro to hlasovala drtivá většina členů zastupitelstva Plzeňského kraje, včetně tedy drtivé většiny vašich poslanců.

Já jsem obdržel i dopis od Sdružení měst a obcí Plzeňského kraje. Budu také z něj citovat: "Vážený pane poslanče, chtěli bychom vás požádat o přednesení stanoviska, našeho stanoviska, při projednávání k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. V rámci projednávání této novely se vrací zákon do Poslanecké sněmovny k projednání. Senát v rámci svého projednávání navrhl pozměňovací návrhy, které dle našeho názoru nemají za cíl zlikvidovat národní parky, nejen ten šumavský.

Je pravdou, že šumavský národní park má svá specifika, zejména ta, že se na jeho území vyskytují obce, žijí v nich lidé ve větší míře než v ostatních parcích na území České republiky. Právě s ohledem na život těchto obyvatel, kteří zde žijí po několik generací v souladu s přírodou, podporujeme jejich právo na demokratické

spoluurohodování o dalším vývoji na tomto území. Sami občané nemají jakýkoliv zájem na degradaci krásné přírody ve svém okolí, který by mohl být zapříčiněn rozvojem developerských aktivit či rozprodejem pozemků a kácením lesů. Zájem obcí je zachování kulturně-historického dědictví, ochrana jejich majetku, ale i zachování a rozvoj ochrany rostlinných a živočišných druhů. Zároveň však pro svůj rozvoj a spokojený život svých občanů potřebují vytvořit kompromisní řešení mezi logickou ochranou nejceněnějších partií parku a možnostmi vstupu turistů navštěvujících území. Domníváme se, že senátní návrhy tyto požadavky respektují, a proto tyto navrhované změny podporuji." To je tedy dopis, který jsem obdržel od Sdružení měst a obcí Plzeňského kraje, jejímiž členy jsou samozřejmě také šumavské, nebo většina šumavských obcí.

Vy jste tady, pane ministře, ve svém vystoupení zmínil i jeden dopis, který jste samozřejmě necitoval. To je mi jasné proč. Já jsem ten dopis také obdržel. Je to dopis od starostky paní Bc. Drahomíry Stanžovské, starostky obce Stožec. To je obec, která je v té jihočeské části. A ten dopis zní: "Brabec mír na Šumavě nezajistil." To jste také, pane ministře, zmínil, když jste necitoval ten dopis. Ale já ho s dovolením odcituji, ten dopis. Je velice emotivní, to je pravda. Věřím, že vás to neurazí. Paní starostka to myslela určitě v dobrém. Ale je emotivní. A já se jí nedivím, že ten dopis je emotivní.

"Brabec mír na Šumavě nezajistil. Bouřlivá mediální kampaň posledních dnů, výroky pana ministra Brabce, jeho náměstků, poslanců a senátorů Parlamentu ČR, krajských samospráv, starostů, odborných institucí, vědců a aktivistů se dá nazvat jakkoliv jenom ne klidem a mírem na Šumavě. Společným jmenovatelem událostí posledních dní se zdají být změny v novele zákona o ochraně přírody a krajiny. Senát pochopil, že návrh zákona z Brabcovy dílny není žádným kompromisem, ale naopak diktátem, který ohrožuje jak zájmy lidí žijících na Šumavě, i Šumavu samotnou. Učinil změny, které předejdou největším možným katastrofám. A najednou se to všechno provalilo a začala zmiňovaná mediální smrť. Najednou jak ministr Brabec a jeho úředníci, tak všemožní a všemocní aktivisté hovoří stejnou řečí a všichni se jak hejno supů pustili do senátorů, starostů a neexistujících developerů.

Na lednové schůzi v Senátu při projednávání novely zákona o přírodě jsem si z galerie pro hosty pozorně vyslechla projev pana ministra Brabce. Opravdu se hodně snažil všem namluvit, že je nestranný a rezistentní vůči jakýmkoliv tlakům. Jak rád a často na Šumavu jezdí. Nezasvěcení určitě uvěřili jeho řečem. Já ani náhodou. Já jsem ho na Šumavě viděla jednou, obklopeného svými úředníky a přesvědčovacími rétorý. Místní lidi ale nepřesvědčil, ba naopak ještě více je uvedl do nejistoty.

Když už pan ministr nebyl schopen na Šumavě nic vyřešit, tak začal některé šumavské starosty pomlouvat, snižovat jejich důstojnost. Například se dozvíme, že jsou starostové křiklouni, protože ostatní jsou spokojení. Jak k tomu tvrzení došel? Ne každý je vybaven odvahou se veřejně vyjádřit, a proto máme mezi s sebou zvolené své zástupce, kteří hovoří naší řečí. Řečí našeho kmene. Stožec je druhou nejrozsáhlejší obcí ležící v národním parku Šumava s celým svým katastrem. A já jsem od založení národního parku jeho čtvrtou starostkou. Žádný z mých předchůdců – pan Kříž, paní Lelková, pan Černý – neměl na problematiku národního parku jiný názor, než který dnes zastávám i já.

Bohužel vidím, že my, kteří na Šumavě žijeme, někomu zase hodně vadíme. Proč nás zde nenechají klidně žít? Naše děti se zde narodily, Šumavu milují a chtějí zde zůstat. Máme se obávat dalšího odsunu? Proč někomu vadí turisté, kteří chtějí na Šumavu přijet za přírodou, zaparkovat auto, někde se najíst a také dojít si na normální záchod? Proč vadí turisté, kteří chtějí vidět historickou stožekovou kapli, kterou postavili naši předci? Proč vadí člověk jako takový? Popírá se fakt, že Šumavu přetvořili lidé svou prací. Odedávna tady žili lidé. Krajinu přetvářeli, budovali svá sídla a žili naplno své životy. Po staletí přetvářeli divokou přírodu, kulturní krajinu, a teď chce pár vyvolených tuto krajinu vrátit do doby neolitu. A my jim v tom bráníme. Proto vyšel původní návrh zákona takový, který by všemožnými způsoby znechutil a následně i zabránil lidem na Šumavě žít.

Děsí mne, že pan ministr a jeho posluhovači se chovají jako nadlidi a jenom jejich pravda je pravda, proto se zavírají turistické cesty, a lžou o jejich otevírání, lžou o developerských projektech, golfových hřištích, akvaparcích, lunaparcích, betonování Šumavy, o starostech a šumavských lidech. Tímhle lhaním nejde žádný kompromis zařídit. Možná proto tolik křičí, protože lež má krátké nohy. Bohužel hodně nezasvěcených jim věří. Velice si přeji, aby se naslouchalo nám, lidem na Šumavě. Chceme jen žít, ale chceme žít v poklidu, a ne jako ve válečné zóně, kterou zde vytvořil svou politikou ministr Brabec."

Možná příkrý odsudek, pane ministře, ale já myslím, že to paní starostka myslela, ne aby vás urazila, ale aby opravdu vyjádřila své emoce v tomto dopise.

My jsme v minulých dnech, a dá se říct týdnech, obdrželi desítky e-mailů. Ty e-maily jsou v podstatě takřkajíc na jedno kopyto. Ty e-maily jsou zřejmě iniciovány z jednoho centra. Mně vadí na tom to, že většinou se tam říkají nepravdy. A mě uráží, když o mně někdo hovoří jako o tom, kdo podléhá lobbistům, kdo je spojen s developery. Víte, vadí mi – ono je to takové kdo nejde s námi, jde proti nám. Kdo nejde s námi, je náš nepřítel a toho musíme znectít. Kdo bude hlasovat pro senátní návrh, to je nepřítel, toho musíme veřejně znectít. A myslím, že to už tady bylo – kdo nejde s námi, tak jde proti nám.

Já bych si možná dovolil – nechci zdržovat, protože ostatní čekají také na vystoupení, ale možná pár těch e-mailů. Já nezpochybňuji to, že ti lidé mají samozřejmě právo se na nás obracet, posílat e-maily, ale ony opravdu někdy jsou urážlivé, jsou brutální a samozřejmě i lživé, protože většina věcí, která se nám podsouvá, těm, kteří chtějí hlasovat pro senátní návrh, těm, kteří poslouchají starosty – a prosím, starostové nejsou žádní hlupáci. Starostové si určitě nepřejí, aby se jim zničila krajina, příroda, ve které žijí. To může říct jenom... no.

"Vážení poslanci, na Šumavu jezdíme s přáteli mnoho let na cyklistické výlety a obdivujeme krajinu. Prosím, nenechte zničit krásné louky výstavbou areálů a hotelů, což jsou zájmy podnikatelů napojených na starosty obcí a na úředníky Jihočeského kraje." – No není to urážlivé vůči těmto starostům a těmto úředníkům Jihočeského kraje je spojovat s takovouto věcí?

"Dobrý den. Když vážně začnete zasahovat i do národních parků, tak by mě zajímal průměr inteligence parlamentu. Ničíme už jako lidi přírodu dost. Kde si budou hrát vaše děti? A když je to o penězích, to jste tam vážně tak blbí, že už

neumíte prachy vydělat jinde, jako z těžby dřeva? Já bych se styděl návrh na takovou těžbu podpořit. Vždyť máte prachy z pokut, z daní, z DPH, děláte tolik státních zakázek, kde ty prachy se dají vydělat, tak se zamyslete, jestli ty prachy chcete i za cenu zničit něco tak hezkého, co tady bylo daleko před vámi.

"Nyní apeluji na vaše svědomí, na vaši národní hrдост, na vaši lásku k přírodě. Nenechte se ošálit mnohoznačnými přísliby těch, kteří některé z vás zajisté ovlivňují ať již formou materiální, nebo jinou. Zkuste jednou doopravdy myslet na své děti. Zkuste jednou doopravdy myslet dál než k nejbližšímu bankomatu. Budu pečlivě zkoumat, kdo jste jak hlasoval, a už teď znám jména, která budou hlasovat pro senátní návrh, po biblicku řečeno, mají odměnu jistou. Nesoudím, to přísluší jiné instanci, ale budu si pamatovat a před volbami se budu ptát nejen na Šumavu, nejen na Krkonoše, nejen na Českosaské Švýcarsko, nejen na Podyjí, ale také na ČEZ, ROP Jihozápad, krajské zakázky. Nevyhrožuji, jen upozorňuji, že jako občan budu hájit svá práva prostředky, které mi dovolují zákony této republiky, mravní principy a svědomí, tedy zásady, které by měly být i vašim rozhodovacím základem."

Já už nebudu pokračovat dál, dámy a pánové. Ano, tak jak jsem řekl, kdo nejde s námi, jde proti nám, toho musíme veřejně znectít, to je nepřítel.

Já ten senátní návrh samozřejmě podpořím. Podpořím ho z toho důvodu, že se domnívám, že ten senátní návrh je opravdu kompromisní, že nedojde k nějakým katastrofickým scénářům, které tady někdo vytváří, že chceme zabetonovat Šumavu, chceme tam postavit lunapark. Já nevím tedy, jak by měl být lunapark v národním parku, to si neumím představit. Akvapark možná jo, ale ani ty akvaparky. A je třeba také vzít v potaz, že na Šumavě žijí opravdu lidé. Žijí tam lidé. Nejsou tam jenom stromy, zvířátka, žabičky, rostlinky, ale je tam také ten Homo sapiens, je tam člověk a ten člověk tam chce žít. Žil tam po léta a chce tam žít i do budoucna a vychovávat tam své děti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Votavovi. Pokračovat budeme vystoupením pana poslance Jana Zahradníka. Ještě než mu dám slovo, budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan poslanec Milan Šarapatka se omlouvá od 17 hodin. Dále se omlouvá paní poslankyně Ivana Fischerová od 17 do konce jednacího dne a Vojtěch Adam od 18 hodin také do konce jednacího dne.

Nyní tedy pan poslanec Jan Zahradník. Připraví se pan kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, k tomu zákonu o ochraně přírody a krajiny jsem už tady vystupoval mnohokrát. Argumenty jednak ve prospěch zamítnutí toho jeho tvaru, který dneska známe jako sněmovní verzi, jsem předkládal mnohokrát. Nyní bych rád zase složil své argumenty ve prospěch toho návrhu, který vzešel z legálního zákonodárného procesu v Senátu Parlamentu České republiky.

Nejdřív bych se chtěl pozastavit nad tím, co dnešní naše jednání provázelo. Za ty tři roky, které mám tu čest být zde ve Sněmovně, jsem nezažil, že by některý ze zákonů, které jsme projednávali, byl doprovázen takovou kampaní, která podle mého názoru nemá obdoby jak v délce trvání, tak i v intenzitě závěrečného dne, tedy dnešního dne, kdy máme na programu tento bod. Ta kampaň byla mimořádně k nám osobní a co do podkladů, z kterých vycházela, mimořádně lživá.

Hnutí Duha – a tady musím říct, že pan kolega Votava správně ocitoval některé z mailů, které jsme dostávali – odvedlo velkou práci. Hledám teď dobře ten přívlastek – prostě ne dobrou, ale velkou práci. Ovšem stalo se, že ti lidé, kteří byli osloveni – já si ani dokonce nemyslím, že tak jako tomu bylo v případě senátního návrhu zákona o Šumavě, kdy ty maily byly čistě prefabrikované z jedné adresy z podobného tvaru. Tady dokonce mnozí lidé převzali zřejmě ten impuls od Hnutí Duha a sami je dotvořili svými důvody, citovými pohnutkami mnohdy vysoce emotivními jak co do kladného přístupu, tak ale zase co do záporného přístupu.

Pan kolega Votava citoval ty maily a já musím říci, že se postupem času zřejmě stalo, že ten vzor, který Hnutí Duha posílalo svým respondentům, nějak zdegeneroval a pak už měly maily takový charakter, který obsahoval vyložené nepravdy. Jednou z takových tezí bylo, že máme zamítnout senátní verzi proto, že tato verze má zrušit národní parky. Nic takového se samozřejmě nestalo. Další takovou tezí, která tam byla zmiňovaná, bylo to, co tady kolega Votava zmínil, budování golfových hřišť, parkovišť, lunaparků – to slovo lunapark se asi používá proto, že se dobře rýmuje se slovem národní park –, akvaparků a dalších různých takovýchto atrakcí.

Dále častým a typickým motivem, který je nám, zastáncům senátní verze, prisuzován, je snaha kácet. Kácet na Šumavě. Šumavu vykácet. To je naše snaha. O to se prý tady všichni snažíme. Ti lidé nevědí samozřejmě, o co vůbec jde. Nevědí, že největší těžby tady byly za ministra Bursíka a jeho ředitele Krejčího. Nevědí, že stávající ředitel Hubený plánuje těžbu 150 tisíc plnometrů za rok, naprosto nevídanou v době, kdy nehrozí žádná kůrovcová kalamita.

Také je zde často kladen důraz na to, že jsme zkorumpovaní, že máme dostat nějaké peníze od jakýchsi developerů, od jakýchsi lidí, kteří chtějí Šumavu vybetonovat za účelem svých obchodních projektů. Toto jsou věci, které je třeba umět brát a umět se vůči nim obrnit. A to myslím, že naše profese, jakkoliv v čase dočasná, politika přináší a musíme si na ni zvyknout.

Ty e-maily ale obsahují pak takové další části, které by někdy mohly vzbudit úsměv. Ti lidé připomínají, jak chodili s babičkou do zelených lesů a tam viděli zurčící potůčky, a volají, abychom tyto zelené lesy pomohli zachovat, abychom je nekáceli, abychom jim dali nadále možnost žít. Tito lidé asi na Šumavě nebyli a neviděli ty mnohé a mnohé řady a tisíce hektarů uschlých stromů. Těch uschlých stromů od roku 1991, od doby, kdy park existuje, jsou tři miliony uschlých stromů. Dnešní kampaň vyvrcholila demonstrací tady na Malostranském náměstí a stánkem, který tam Hnutí Duha postavilo. Stánek byl jako obvykle rámován krásnými obrázky na zelenou šumavskou přírodou a viděl jsem na vlastní oči, byl jsem se tam podívat, jak mnozí lidé tu jejich petici, kterou tady pan zpravodaj přinesl v nějaké žluté bedně, podepisovali. I to je součást běžného politického života.

Ale znovu připomínám, že nic takového jsme tady ještě s jiným zákonem nezažili. Kladu si otázku, proč tomu tak je. Proč takovýto zákon, který se navíc týká určité části České republiky, vzbuzuje takovéto emoce. A jedna z mých tezí k tomu je to, že to naše hlasování, než se tady odehraje, ať už o senátní verzi, nebo pak o setrvání na verzi sněmovní, má takový skutečně nevratný a trvalý charakter. Ono pak se stane to, či ono. Buď se začneme k Šumavě chovat trochu rozumněji a k jejím obyvatelům vlídněji, anebo pomocí sněmovního tvaru zákona vyhlásíme divočinu na více než padesátí procentech území, a pak se budeme divit, co se bude dít.

Bylo zde již zmíněno, myslím, že to udělal pan prezident, že zde běží opravdu jakýsi experiment. A to já tvrdím už delší dobu. Ten experiment tady započal a ten experiment, bohužel, zatím nemá žádného hodnověrného experimentátora, toho, kdo by ho řídil, kdo by byl za něj zodpovědný, kdo by pak přinášel účty. Pokud tedy bude dneska schválena sněmovní verze, tak se tím experimentátorem stane Poslanecká sněmovna Parlamentu.

Já bych si dovolil, dámy a pánové, okomentovat některé sporné body ze senátní verze a chtěl bych se také vyjádřit k věcem, které tady dozněly. Tou první věcí je § 15, paragraf, který je tím definičním paragrafem, který definuje, co to je národní park, a který také pak definuje určité charakteristiky. Je tady vyčítáno Senátu, že namísto dlouhodobého cíle ochrany národních parků zavedl pojem účel národního parku. Možná i logicky se zamysleme nad tím pojmem dlouhodobý cíl. Cíl je kategorie, která je někde v budoucnosti, kterou si stanovujeme dosáhnout. Cíl v běhu na 100 metrů je vzdálený 100 metrů od startu, cíl maratonu 42 kilometrů. A tady máme cíl ochrany. Co se stane, až tohoto cíle bude dosaženo, pokud to v té sněmovní verzi bude schváleno? Až se cíl ochrany naplní, až bude dosažen? Řekneme si, teď už je ta příroda v pořádku, už ji můžeme pustit z toho sevření, kterou na ni uvalujeme? I tohle berte jako jeden z důvodů, proč obecně vzato cíl ochrany národních parků podle mého názoru do zákona nepatří. Jistě, je správné stanovit si cíle ochrany jednotlivých zón národního parku. Cíl ochrany zóny přírodní, cíl ochrany zóny přírodě blízké, zóny zvýšené péče. Nevím, do jaké míry by měl smysl, ale přesto ho tam máme, také cíl ochrany v zóně kulturní krajiny. Tam, kde žijí lidé, tam by tím cílem mělo být umožnit lidem dlouhodobě a trvale tam žít a užít se. A umím si klidně představit, že po dosažení těch cílů je možné měnit tu zonaci a je možné trvalé, dlouhodobé omezení, které vyplývá z té zonace, tu trvalou, dlouhodobou ochranu tady nějakým způsobem limitovat.

Senátní verze myslí i na zajištění a podporu udržitelného rozvoje územních samosprávných celků, jak říkáme. Myslí i na využití území pro vzdělávání, turistiku a rekreaci. Připomínám jenom, že obce a rozloha kulturní krajiny tam, kde jsou obce, kde žijí lidé, je necelých pět procent výměry národního parku.

Dalším významným posunem je to, že klidová území národního parku, tedy ta území, kde nebude možné vstupovat, budou vyhlášována pouze v zóně přírodní a přírodě blízké. Tak to navrhuje senátní verze. Zóna zvýšené ochrany, kde převažuje příroda již poznamenaná člověkem, takovouto možnost nemá, stejně tak i zóna kulturní krajiny. Představa vyhlášení klidové zóny na návsí na Kvildě není podle mého názoru vůbec myslitelná.

Třetí změna, kterou podle mého názoru senátní návrh životu obcí a jejich obyvatel prospívá, je vůbec definování zóny kulturní krajiny, ve které je dovoleno lidem žít a užívat se tam. To je podle senátního návrhu tvořeno zastavěným územím a zastavitelnými plochami obcí a vymezí se i na plochách, kde převažují člověkem pozměněné ekosystémy určené k trvalému využívání člověkem s cílem zajištění udržitelného rozvoje dotčených územně samosprávných celků anebo jiného veřejného zájmu. Tedy máme-li na Šumavě kromě chráněných přírodních entit, rostlin, zvířat také lidi, tak jim musíme aspoň to minimální místo vyčlenit tak, aby tam mohli žít a svůj rozvoj nějakým způsobem realizovat.

A čtvrtým významným způsobem, který podle mého názoru obcím prospívá, je změna způsobu rozhodování v radě národního parku a podle mně prospěje i samotnému národnímu parku a rozumnosti, akceptovatelnosti a přijatelnosti rozhodnutí správy národního parku. Podle tohoto ustanovení, myslím, že to je § 20, musí orgán ochrany přírody patřičné dokumenty, jakými jsou třeba zásady péče nebo návštěvní řád, dohodnout s představiteli obcí, které jsou zastoupeny podle zákona v jiném paragrafu o ochraně národního parku, a s představiteli krajů. Tedy celkem s 24 lidmi.

To si myslím, že je užitečná věc. Odvolávat se na to, že stávající paragraf, který stejnou nutnost dohody vyžaduje od rady národního parku, tak tam mi dovozte jednu pochybnost. Totiž radu národního parku jmenuje ředitel správy a nikde není řečeno, kolik členů má ta rada mít a jaké má mít složení, tedy kromě toho, že zakotvuje povinnost přijmout do té rady představitele obcí, na jejichž katastrech národní park leží, a představitele dvou krajů.

Vzniká tak obava, a věřte mi dobře, ta zkušenost obcí s chováním správy národního parku taková je, že by ředitel správy mohl jmenovat radu tak, aby byli představitelé obcí a krajů při rozhodování v radě vždy přehlasováni. Toho se obávám, a proto také si myslím, že není třeba nikterak pochybovat o tom, že ten úmysl obcím zajistit patřičný vliv a patřičné postavení je namístě.

Vládní novela a ani její sněmovní podoba pak vlastně žádné řešení jednoho z nejzásadnějších problémů Šumavy, to je problému začlenění obcí do území parku, neřešily. Sněmovní verze v podstatě preferuje a zakotvuje jediný veřejný zájem a to je řekněme vědecký národní park, národní park určený pro vědce, ekology, ochránce přírody v uvozovkách, aktivisty, tedy pro lidi, kteří chtějí Šumavu přeměnit z větší části jejího území na divočinu. Ale národní park není takové uzavřené území. Je to území, kde – jak už jsem mnohokrát řekl – žijí lidé, ale také tam lidé přijíždějí, aby mohli trávit svůj volný čas. Čili i toto bere senátní verze návrhu zákona o ochraně přírody na zřetel.

Co se týká samotné ochrany přírody, tady je třeba říci, že až na drobné změny senátní verze ponechává ustanovení o ochraně přírody v zákoně ve srovnání s verzí sněmovní beze změny. Senátní verze na ochraně přírody nic nemění. Zůstávají téměř nedotčeny ochranné podmínky národních parků obecně a stejně tak zůstávají beze změny i bližší ochranné podmínky jednotlivých národních parků. Je tam pouze jedna možnost – a já myslím, že to také není úplně jednoduché a je to určitým způsobem kontroverzní věc, ale já trvám na tom, abychom ji uchovali v senátní verzi. Je to

možnost vyznačovat nové turistické trasy. Ale to by přece mělo být v souladu s tím, co pan ministr Brabec každodenně deklaruje, totiž že jeho zájmem je národní parky maximálně otevřít turistům. Jak jinak, než že když se nám již bude zdát, že daná zóna je dostatečně ochráněna a umožnila by po značené cestě, po značené trase, návštěvu zájemců z řad turistů umožnit, tak aby bylo možno tuto trasu označit. Sněmovní verze takovouto možnost nedává.

Dámy a pánové, tohle je věc, kterou jsem chtěl říci, abych jaksi vyvrátil to – já věřím dobře, že expresivní a takové emotivní tvrzení pana ministra Brabce, že senátní návrh je... já nevím, jak bych to řekl... já jsem si to napsal: šumavský masakr motorovou pilou. To tedy si pan ministr, prosím pěkně, pane předsedající, vyříd'te mu to, dovolil hodně. Ani senátoři, ani šumavští občané, ani starostové nejsou takoví teroristé, aby se vydali do šumavských lesů s motorovou pilou. To zaměstnanci správy parku, budou-li následovat plánu pana ředitele Hubeného na 150 tisíc kubiků těžby, to oni budou činit. Co se s těmi stromy stane? Budou vyvezeny do Německa a prodány jako zisk národního parku.

Dámy a pánové, dostali jsme obrovské množství mailů. Pan kolega Votava řekl, že desítky. Byly jich opravdu stovky. Zase někde jsem četl, že jich bylo 20 tisíc. To tedy ne, to by nám zahltilo naše schránky. Tak to není. Ale byly jich možná stovky, možná několik set. Mnozí z nás jsme je četli a ty informace nás emotivně zatěžovaly. Když vás někdo neustále uráží a osočuje vás z toho, že jste zaprodanec nějaké lobby, tak to vám jistě zvýší tep a dotýká se vás to. Ale myslím, že je to naše povinnost.

Myslím, že stejně tak je naše povinnost seznámit se s názory lidí, kteří na Šumavě žijí a kteří si ve svobodných volbách zvolili své zástupce, tedy obecní zastupitele, a ti si ze svého středu zvolili starosty obcí. Je zde brožura, kterou připravil Svaz šumavských obcí ve spolupráci s oběma kraji, Jihočeským a Plzeňským, která byla ve vytištěné podobě před začátkem dnešního jednání před 14. hodinou rozdána na stolky v jednacím sále. Já z té brožury něco odcituji. Chápu, že někdo z vás to nechce číst, ale přece jen bych upozornil na významné momenty hodné vaší pozornosti.

Tak především předseda Svazu měst a obcí České republiky pan magistr František Lukl se obrací na předsedu Poslanecké sněmovny – pardon, omlouvám se – na předsedy poslaneckých klubů, politicky je to takto lepší, s prosbou o podporu senátního pozměňovacího návrhu. Uvádí tady: Ve znění schváleném Sněmovnou se otevírá cesta ke změně dosavadního složení rad. Senátní návrh napravuje zásady práva na samosprávu, další rozpory s Listinou základních práv a svobod. To je stanovisko pana předsedy Lukla.

Stanovisko Svazu obcí Národního parku Šumava, doprovázené razítky a podpisy 18 starostů, ukazuje jasně: Chceme na Šumavě žít, jsme její obyvatelé, žijeme v souladu s přírodou, říkájí představitelé Svazu obcí národního parku, nikdy jsme přírodě neškodili. Naopak, našima rukama jsme Šumavu přivedli do stavu, kdy mohla být před dvaceti pěti lety vyhlášena národním parkem. Vládní předloha pošlapává naši historii, piší starostové, práci našich předků, zakazuje uchovat historické kulturní dědictví, zakazuje udržovat typickou středoevropskou krajinu, zakazuje péči o horské louky a lesy, nařizuje rozmnožovat kůrovce, uzavírá Šumavu před návštěvníky a předává právo rozhodovat o našich domovech aktivistům.

Tady se někdo zmínil, asi to byl pan zpravodaj, o té typické středoevropské krajině, a vyjádřil podivení nad tím, co to tedy znamená. Předstíral, že neví, co středoevropská krajina je. Podobnou citaci můžeme nalézt ve vyhlášce, kterou je zaváděn Národní park Bavorský les. I tam se odvolávají v hlavním paragrafu na zájem udržet typickou středoevropskou krajinu. Asi všichni víme, o co se jedná.

Nechceme ale žít život indiánů v rezervacích, říkají starostové. Prosí nás, abychom, pokud nemáme vůli přijmout senátní návrhy, zvážili možnost vrácení novely zákona do nového legislativního procesu, jehož výsledkem bude skutečný kompromis.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás na chvilku přeruším a požádám sněmovnu o klid. Neznamená, že když mluvíte klidným hlasem, že ostatní kolegové vás budou chtít překřičet při projednávání pravděpodobně jiných textů, než je text, který máme před sebou jako bod jednání. Pokud diskutujete jinou věc, prosím v předsáli, a nechte toho, kdo má udělené slovo, předložit své návrhy a argumenty. A myslím tím vážně všechny kolegy a kolegyně odleva doprava. Ještě chvilku počkám. (Teprve teď utichá šum.) Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Zahradník: Ano, děkuji vám, pane místopředsedo, za zjednání klidu.

Tak to bylo co do vyjádření Svazu obcí národního parku. Starostové ještě píší, že není pravdou, že změny navržené Senátem likvidují národní parky, degradují ochranu přírody v nich, vrací ochranu přírody do padesátých let minulého století, umožňují budovat lanovky, sjezdové areály, akvaparky, nadměrně zvyšují pravomoc obcí a umožňují kšeftování se státními pozemky. Tady předesílám, že zákaz disponovat státními pozemky v senátním návrhu zůstává beze změny tak, jako to je v návrhu ze Sněmovny vzešlém. Stejně tak zůstává předkupní právo na pozemky mimo zastavěná území obcí. Všechny základní i bližší ochranné podmínky národních parků zůstaly zachovány. Nebyl dotčen zákaz prodeje státní půdy, nebylo dotčeno žádné ustanovení Natury 2000, stavebního zákona ani zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. Senátní úpravy naopak nahrazují imaginární cíle jasně definovanými účely, které se pro národní parky vyhláší, umožňují návrat rostlinných a živočišných druhů, které v průběhu času z území parku vymizely, umožňují opatření ke zlepšení retenční schopnosti krajiny a také ochranu historického kulturního dědictví.

Dalším dopisem, který tady máme, je usnesení krajské organizace Sdružení místních samospráv podepsané Jiřím Iralem, předsedou jihočeského svazu místních samospráv Jihočeského kraje, s prosbou přijmout novelu ve znění usnesení Senátu Parlamentu.

A konečně z těchto vzkazů, kterých se nám dostává od regionálních samospráv, cituji usnesení Zastupitelstva Jihočeského kraje, které bylo schváleno minulý čtvrtek, na jednání 16. února 2017. Toto usnesení říká, že Zastupitelstvo Jihočeského kraje vyzývá poslankyně a poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k přijetí novely zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění usnesení Senátu Parlamentu České republiky číslo 75 ze dne 18. 1. 2017, jež zajistí

trvale udržitelný rozvoj obcí a přiměřenou péči o přírodu a krajinu Národního parku Šumava. A panu hejtmánovi Zimolovi bylo uloženo zaslat dopis s tímto usnesením poslaneckým klubům a nezařazeným poslancům.

Dámy a pánové, je tady celá řada dalších informačních velmi cenných věcí, včetně pojednání o srážkách, o tom, jak vysychání Šumavy, suchý les má negativní vliv na srážkovou bilanci a průtoky řekami, které ze Šumavy vytékají, stejně tak jako na daleko větší frekvenci povodňových jevů, ke kterým dochází, snížení průtoku, ale daleko intenzivnější povodňová aktivita na těch řekách.

Jsou zde také uváděny podklady pro to, že není možné dát vzniknout smíšenému lesu připomínajícímu tu prastarou prapůvodní divočinu, která na Šumavě zřejmě byla, než tam lidé začali chodit a hospodařit. Ve stejnověkových smrkových monokulturách v minulosti založených jako hospodářské lesy se les rozpadl a samoobnovní proces je mnohem složitější, časově delší. Je zde také vyvracen mýtus o tom, že v Národním parku Bavorský les se netěží a nezpracovávají větrné kalamity ani kůrovcové dříví. Grafy svědčí o pravém opaku. Vždycky když dojde, a v Bavorském lese k tomu došlo podobně jako u nás v roce 2007 při orkánu Kyrill, tak samozřejmě že jak polomové, tak kůrovcové dříví bylo v tomto národním parku, v obou jeho částech, vždycky důkladně zpracováno.

Je zde vytýkáno, že senátní návrh rozšiřuje definici turistických aktivit o možnost vyznačovat běžkařské trasy. Ty argumenty jsou takové, že běžkařské a turistické trasy jsou jedno a totéž. Není tomu tak. Přece dobře víme, že běžkařské trasy, které na Šumavě máme, mnohdy vedou jinde než značené trasy letní turistiky.

Ještě bych tady jmenoval, tady máme, ano... (Nahlíží do podkladů.) Rozvoj obcí a krajů má mít stejnou prioritu jako ochrana přírody, vytýkají odpůrci senátní verze. My jsme tady inspirováni tím, jak se chová Bavorský les k obyvatelům obcí ležících v sousedství Bavorského lesa. Tam žádné obce na území neleží, ale přesto se k obcím chová s velkou citlivostí, vědom si toho, že vliv místní samosprávy je v Bavorsku velmi vysoce ceněn a místní státní správa přihlíží k názoru obecních samospráv. Výtky k tomu, že senátní verze přispěje k tomu, že se budou stavět, musím znovu zmínit, ty slavné lunaparky, je třeba tuto tezi zamítnout, protože samozřejmě všechny povolovací procesy, které umožňují jakoukoli stavební činnost, zůstávají identické jak v senátní, tak ve sněmovní verzi.

Je zde vytýkáno, že se v tom úvodním definičním § 15 odst. 3 mluví o přirozeném průběhu přírodních dějů. Samozřejmě, že chceme chránit taková území, která vznikla v minulosti přirozeným způsobem, tedy nikoliv nějaká nově vzniklá, a to teď myslím nikoliv v Národním parku Šumava nebo jiném národním parku, ale obecně jakékoli jiné, dlouhodobě neudržované, divočinu připomínající náletové lokality na haldách nebo třeba hlušinách. To přece není možné jako nepřirozeně vzniklá území vůbec přírodně chránit.

Hnutí Duha je také častým šířitelem různých nepravd, kdybych použil takto mírné slovo. Podle slov Hnutí Duha senátní návrh ruší dlouhodobý cíl chránit narušený vývoj přírody aspoň na polovině jejích území. Není tomu tak. My jsme zmírnili povinnost ministerstva tu více než 50% bezzásahovost vyhlášovat. My jsme dlouho nevěděli, jak to pan ministr myslí s tou většinou území. V Senátu byl vystaven

dotazům, na které pak odpověděl, že skutečně sečteme-li všechna ta území, zóny přírodě blízké, zóny přírodní a další, které on zvažuje, tak skutečně to bude více než 50 % bezzásahových území na území Šumavy. Takto to bylo v Senátu – pane místopředsedo, řekněte panu ministři – jím osobně sděleno. Senátní návrh pouze tuto možnost dává, ovšem nestanovuje přeměnu nadpoloviční většiny území Šumavy a národních parků obecně na divočinu jako obligatorní, povinnou.

Senátní návrh umožňuje v národních parcích budovat přehradu. To je nesmysl. Opětovně, všechny stavby podléhají stejným pravidlům a nic se nemění na tom, že musí vyhovět soustavě Natura, posuzování vlivu na životní prostředí EIA, stavebnímu zákonu atd. a samotným ustanovením zákona, která zůstala beze změny.

Senátní návrh deklaruje rozvoj obcí. Hrozí tak masivní výstavba, přeměna na lunaparky. No, už jsem o tom mluvil. To je lež, která dominuje celé kampani.

Senátní návrh umožňuje lovit veškerou zvěř. No, sněmovní návrh umožňuje lovit pouze zvěř spárkatou. Ostatní zvěř, ať už je, nebo není přemnožena, ať už zásah k její regulaci by byl, nebo nebyl potřebný, lovit neumožňuje. Lišku, ondatru pižmovou, z ptací říše třeba straku obecnou lovit neumožňuje. Tedy senátní verze dává možnost i tato zvířata s cílem regulovat jejich stav lovit. Přitom to není žádný lov pro nějaké papaláše, není to žádný obchodní lov, když teď možná pomineme už proběhlé lovy VIP nějakých ekologů. Tento lov, tuto regulaci stavu zvěře, provádějí zaměstnanci správy parku jako součást cílené činnosti.

Senátní návrh umožňuje převést velkou část lesů národních parků do režimu trvalého lesnického hospodaření a těžby dřeva. Senátní návrh neumožňuje realizovat žádné převody lesů mezi různými režimy, neboť definice jednotlivých zón zůstává beze změny, případně dostaly pouze technických drobných formulačních upřesnění při zachování podstaty a smyslu, zejména co se týká zóny kulturní krajiny. O tom jsem už hovořil.

O tom, jak se mění postavení obcí, i to je častá mantra Duhy, která říká, že obce se stanou pánem na území parku. Není tomu tak. Budou pouze mít možnost být tím dohadovacím místem pro zásadní dokumenty, a to dohadovacím proto, aby byla povinnost jejich oprávněné námitky zohledňovat. (Hluk v sále.)

Není pravda, že by senátní návrh vracel ochranu přírody před rok 1989, jak říká pan ministr. Není tomu tak. Je to argument lichý. Máme tady parky vyhlášené proto, aby cenné přírodní a krajinné prostředí na jejich území dochované a existující se zachovalo i pro budoucí generace. To už v případě Národního parku Šumava dávno neplatí, protože krajinný ráz Šumavy se zásadně po kůrovcové kalamitě orkánu Kyrill změnil.

Dámy a pánové, já bych možná ještě tady připomněl jednu důležitou věc. Pan ministr zmínil některé věci, které už jsem tady okomentoval. Možná by stálo za to ještě krátce zmínit některá jména, která tady zmínil pan prezident. Já bych jenom chtěl připomenout smutnou věc. Panem prezidentem zmíněný bývalý ministr František Benda již není mezi námi. Zemřel 1. ledna letošního roku. Pan PhDr. Jan Stráský zaplat' pánbůh se úspěšně rehabilituje a uzdravuje, věřím, pěkně.

A třetí jméno, pan ministr Martin Bursík. Ten to má všechno na svědomí. Ten tehdy v roce 2007 rozhodl, že nebude vyklízet padlé dříví z prvních a druhých zón. Nechal těch 150 tisíc kubiků ležet s vědomím toho, že si tím ušetří složitou, klopotnou a nepřijemnou práci při dojednávání změn zonace, kterou tehdy musel absolvovat ve správním řízení s obcemi. Věděl, že když nechá to dříví ležet, s velkou pravděpodobností vyletí kůrovec a přeměnu Šumavy na divočinu nebo její velké části za něj obstará. To se skutečně stalo. Kůrovec vyletěl, sežral a přeměnil 20 tisíc hektarů Šumavy na suchý les. Obnova v tom suchém lese byla již také zmiňovaná. Někde probíhá lépe, někde hůře, někde jsou to stromky, které tam byly ještě před tím kataklyzmatem kůrovcovým, někde možná něco bylo vysazeno, někde možná jsou samovolně se obnovující stromy. Ale žádný nový genofond se tam neobnovuje, pořád je to ten prastarý šumavský les. Na semináři v Senátu pan ministr Bursík řekl, že za to přijímá odpovědnost. A kde je jeho odpovědnost dneska, to tedy po pravdě nevím.

Ještě bych chtěl zmínit jednu věc a tou je to patnáctileté moratorium. Nikdo neříká, že to moratorium by se vztahovalo ne ke stávající zonaci, ale k té zonaci, kterou pan ministr připravuje, a správa parku po schválení tohoto zákona, tedy již na té více než padesátiprocentní ploše, aniž by vůbec byla známá nějaká zkušenost s touto bezzásahovostí.

Naše hlasování bude mít ještě další význam. Jedná se podle mého názoru o další vývoj v naší zemi. Na Šumavě a vůbec všude vládnou aktivisté. A bude-li tento zákon schválen, bude to pro ně veliké, veliké vítězství a bude to veliká, veliká prohra pro obyvatele Šumavy a pro ty, kteří mají rádi Šumavu zelenou, Šumavu pro lidi. Aktivisté dneska ovládají poměrně značnou část společenských konání, společenských aktivit. Všichni dobře víte, jak jste se dostali do hledáčku Rekonstrukce státu před volbami. Mnozí jste podepsali, upsali jste se jim, a teď musíte plnit. Aktivisté ovládají oblast lidských práv, velkou část ochrany památkového fondu. Nyní tedy získávají velikou moc ekologičtí aktivisté. Zákon o EIA jim dává možnost významně ovlivňovat povolování nových staveb, což může být pro ně zdroj ekonomických příjmů. Nyní tedy má být schválen zákon, který dá ekologickým aktivistům a politikům, kteří se na té aktivitě podíleli, vlastně amnestii, odpustek za to, co se stalo na Šumavě po orkánu Kyrill v roce 2007. Snímá z nich odpovědnost za ty obrovské škody, které jsou na Šumavě vyčísleny dneska v řádech 30 mld. korun. Ne jako škody na nějaké dřevní hmotě, ale škody na přírodě, škody na ekologii.

Poslancům z krajů, kde národní parky neleží, se může zdát všechno tohle to zbytečné, nepodstatné. Ale pravdou je, že zaznamenají-li aktivisté toto vítězství, jejich touha ovládat další území, rozhodovat o dalších částech naší republiky nebude uspokojena a můžou přejít se svými nápady i do jiných krajů naší republiky. A pak byste ti z vás, kteří budete tady hlasovat ve prospěch (?) senátní verze, mohli trpce litovat.

Dámy a pánové, já podporuji senátní verzi a přikláním se k názoru, že pokud bychom neschválili senátní verzi, zvažme zablokování verze sněmovní tak, abychom se mohli k národním parkům, k Šumavě, vrátit znovu s čistým stolem a hledat kompromis nejenom s aktivisty, nedávat 10:0 pro aktivisty, ale nechat taky nějaký úspěch, nějakou šanci, nějakou naději i pro šumavské obyvatele a jejich obce.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi a eviduji přihlášky s přednostním právem, takže pana kolegu Laudátu, protože se hlásil bez uplatnění přednostního práva, má paní poslankyně Jana Černochová zastupující předsedu klubu ODS, a pan Jaroslav Faltýnek jako předseda klubu hnutí ANO. Potom přikročíme k další rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si vzít přestávku na jednání klubu ODS v délce 45 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní poslankyně, ještě než vyhlásím přestávku na poradu vašeho poslaneckého klubu, budu konstatovat došlou omluvu pana místopředsedy Jana Bartoška, která je od 17.30 z pracovních důvodů.

Vaši žádosti na přestávku poslaneckého klubu vyhovím, ale musím splnit své povinnosti, které mám. Prosím sněmovnu o klid.

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, členové vlády, žádám vás o klid. Než vyhlásím přestávku na poradu klubu ODS, je potřeba říct, jak budeme pokračovat. Pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno, a to pevně zařazenými body, protože je středa, tzn. třetím čtením. Blok třetích čtení začneme bodem číslo 6, zahraniční služba, a potom budeme pokračovat dalšími pevně zařazenými body a zároveň musíme rozhodnout, jak se zachováme k tomuto přerušenému bodu.

Ještě upozorňuji, že zítra v 8 hodin ráno je svolána u předsedy vlády porada předsedů jednotlivých politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, která má řešit poziční východiska České republiky pro jednání se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska vzhledem k jejich výsledku referenda o vystoupení z Evropské unie. Upozorňuji tedy na to, že tomu bude předcházet toto jednání předsedů politických stran.

Děkuji paní senátorce, panu senátorovi, panu ministrovi a o pokračování tohoto bodu budeme jednat zítra v 9 hodin. Upozorňuji, že bude potřeba se dohodnout i na tom, jak se bude projednávat, abychom přítomnost senátorů, resp. senátorky, zajistili.

V tuto chvíli vyhláším přestávku na poradu poslaneckého klubu ODS. Příštím vystupujícím bude pan poslanec František Laudát, který je první v pořadí, pokud nebudou uplatněna přednostní práva.

Přeji vám hezký večer a těším se s vámi zítra ráno na shledanou.

(Jednání skončilo v 18.24 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

22. února 2017

Přítomno: 178 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 55. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Antonín – zdravotní důvody, paní poslankyně Bebarová Rujbrová – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek od 12.30 do 15.30 – pracovní důvody, pan poslanec Brázdil – zdravotní důvody, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Farský do jedné hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Radim Fiala – zdravotní důvody, paní poslankyně Fischerová do 16. hodiny – zdravotní důvody, pan poslanec Gabrhel – zdravotní důvody, pan poslanec Grospič z dopoledního jednání – zdravotní důvody, pan poslanec Chalupa od 10 do 13 a od 14.30 do 19 – pracovní, zdravotní důvody, paní poslankyně Kailová do 10.30 – zdravotní důvody, pan poslanec Korte – pracovní důvody, pan poslanec Kubiček do 10. hodiny – zdravotní důvody, paní poslankyně Langšádlová do 11. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – pracovní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Okamura – pracovní důvody, pan poslanec Okleštěk od 13. do 19. hodiny – rodinné důvody, pan poslanec Pražák – zdravotní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Šincl – zahraniční cesta, pan poslanec Váňa – zahraniční cesta, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, pan poslanec Zemánek od 12. hodiny bez udání důvodu a pan poslanec Ženíšek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády z pracovních důvodů, pan vicepremiér Babiš – rodinné důvody, pan ministr Brabec – pracovní důvody, pan ministr Chovanec do 13. hodiny – pracovní důvody, paní ministryně Marksová – pracovní důvody, paní ministryně Valachová od 15. hodiny – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek od 16. hodiny – pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Dnes bychom se měli věnovat bodům z bloku třetích čtení, potom bychom pokračovali dalšími pevně zařazenými body a připomínám, že ve 14.30 máme pevně zařazené body 66 a 10. Poté bychom případně pokračovali body z bloku prvních čtení. (V sále panuje rušivý hluk.)

Ještě než dám slovo panu poslanci Klučkoví, který je přihlášen k pořadu schůze, tak vás požádám o vaši pozornost a poprosím vás, abychom napravili chybu, ke které došlo včera v důsledku nepřesného záznamu o dohodě politického grémia. Když jsem interpretoval dohodu z grémia, tak u dvou bodů došlo k omylům.

Ten první problém se týká úterý 14. 3., kdy jsme se na grémiu dohodli, že pevně zařadíme body pana ministra financí, nicméně nedopatřením se tam dostal bod číslo 4, který původně měl znít 44, podle současného programu je to 42. Takže vás prosím, abychom projednávali body v pořadí 5 – a teď už podle nového číslování 42, 43, 44, 45, 265 a bod 4 bychom vrátili zpátky do pořadu bez pevného zařazení.

Současně vás prosím, abychom opravili i pevné zařazení bodu číslo 172. Dohoda z grémia zněla, že bude zařazen na dnešek po původním bodu 69, nyní tedy po bodu 67, a my jsme to zařadili sice také na středu, ale na tu příští, a po bodu 59, nyní 57. Takže prosím, abychom zrušili pevné zařazení bodu 179 na středu 1. 3. po bodu 57 a abychom tento bod zařadili na dnešek po bodu 67. Takto zněla původní dohoda z grémia, pouze došlo k technické chybě při přepisu. Myslím si, že o tom můžeme hlasovat v rámci změn pořadu schůze.

Nyní prosím pana poslance Klučku.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, rád bych vás požádal o zařazení nového bodu na program 55. schůze. Jedná se o sněmovní tisk 990, zákon o pobytu cizinců. U tohoto bodu jsme včera zkrátili lhůtu o 19 dnů, kteréžto rozhodnutí nám umožňuje již projednání tohoto bodu. Zároveň prosím o pevné zařazení tohoto bodu na dnes na odpolední jednání jako třetí bod hned za bod 10. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo se dále hlásí k pořadu schůze. Pokud se nikdo nehlásí, tak budeme hlasovat. Pro jistotu ještě jednou přečtu opravy dohody z grémia.

Jedná se tedy o to, že zrušíme pevné zařazení bodu 172, zákon o zadávání veřejných zakázek, ze středy 1. 3. po bodu 57 a tento bod pevně zařadíme dnes po bodu 67. Takhle zněla původní dohoda z grémia. A současně zrušíme pevné zařazení bodu číslo 4 na úterý 14. 3. po bodu 5 a zařadíme tam bod 42. Takto je správné znění dohody z grémia. Takže pokud s tím souhlasíte, hlasovali bychom jedním hlasováním.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 25. Přihlášeno je 135, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Klučka navrhuje, abychom tisk číslo 990, což je zákon o pobytu cizinců, zařadili na dnešek pevně po bodu číslo 10.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 26. Přihlášeno 137, pro 126, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Ještě přečtu omluvy. Pan poslanec Junek se omlouvá z dnešního jednání z osobních důvodů a paní poslankyně Langšádlová se omlouvá z dnešního a zítřejšího jednání ze zdravotních důvodů.

Nyní nám tedy nic nebrání, abychom otevřeli první bod z bloku třetích čtení. Je to tedy bod

215.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb.,
o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 715/- třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr zdravotnictví a zpravodaj garančního výboru, kterým je pan poslanec Jaroslav Krákora. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 715/3. Ten byl doručen 7. prosince 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 715/4.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak.

Ještě pan ministr Jurečka se hlásí s faktickou poznámkou? (Ministr gestem odmítá.) Není tomu tak, tak vás odmažu.

Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Dámy a pánové, dobrý den, vážený pane předsedající. Vzhledem k tomu, že předložený návrh byl v tomto plénu probírán již dvakrát, tak bych pouze chtěl zdůraznit, že cílem tohoto návrhu je zajistit spravedlivější rozdělení pojistného na veřejné zdravotní pojištění mezi zdravotní pojišťovny v závislosti na nákladnosti jednotlivých pojištěnců. Předložený návrh počítá se zavedením takzvaných farmaceuticko-nákladových skupin, anglicky je to Pharmacy-based Cost Groups, ve zdravotnictví tomu říkáme PCG, což umožní v rámci přerozdělování pojistného zohlednit vyšší výdaje zdravotních pojišťoven, které jsou spojeny s vyšší nákladovostí chronických pacientů.

(Řečník reaguje na přílišný hluk v sále:) Já předpokládám, že některého z vás se to bude jednou i týkat.

Jde v podstatě o to, že dneska se přerozděluje pojistné mezi zdravotními pojišťovnami tak, že každý pojištěnec podle věku má určitou hodnotu. Samozřejmě čím mladší, u dětí ne, ale řekl bych, že nejnižší hodnotou, nejlevnější pojištěnci jsou mladí muži okolo 20 let. Přes 50 let to začíná vzrůstat a potom u lidí seniorského věku se to dostává do vyšších a vyšších skupin. To znamená, že na ně dostávají pojišťovny více peněz, a my k tomu přidáváme ještě hledisko chronicky nemocných. To znamená, že ještě zdůrazňujeme, že pokud je někdo chronicky nemocný, tak na něj ta pojišťovna dostává více peněz.

V rámci druhého čtení nepadl jiný pozměňovací návrh než pozměňovací návrh výboru pro zdravotnictví, kterým se odkládá účinnost návrhu o jeden kalendářní rok a zároveň se aktualizují koeficienty obsažené v přechodných ustanoveních tak, aby se vycházelo z dat pro rok 2015. Tento pozměňovací návrh Ministerstvo zdravotnictví podporuje. Dámy a pánové, díky za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené dámy, pánové, poslankyně, poslanci, tento zákon samozřejmě výbor projednal, přijal stanoviska a doporučil legislativně technickou úpravu, kterou bych potom přednesl po otevření rozpravy. Tu bych načetl.

Jinak bych chtěl říci, že návrh na zamítnutí ve druhém čtení podán nebyl. (Obrací se k předsedajícím s dotazem, zda může přečíst legislativně technickou úpravu. V sále je velký hluk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já prosím o klid, aby pan zpravodaj mohl nerušeně vystupovat.

Poslanec Jaroslav Krákora: Tak jestli můžu, pane předsedo, načíst tu legislativně technickou úpravu, která byla na garančním výboru?

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano.

Poslanec Jaroslav Krákora: Legislativně technická úprava z 24. ledna, zasedání výboru pro zdravotnictví, který je současně garančním výborem, zní: V pozměňovacím návrhu uvedeném v tisku 715/3, v bodě 1 v článku II v bodě 6, se slovo "vybraných" zrušuje.

Dovolte, abych ještě řekl zdůvodnění. Jedná se o stanovení režimu pro jednotlivá přerozdělování příjmů veřejného zdravotního pojištění, která se uskuteční v roce 2018, a uvedené slovo je zde nadbytečné a zavádějící, neboť navozuje nesprávný dojem, že se jedná o stanovení režimu pro finanční prostředky vybrané v roce 2018, přičemž by nebylo zajištěno přerozdělení prostředků vybraných již v prosinci 2017. Přerozděluje se vždy až v následujícím měsíci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji, pane zpravodaji. Pan poslanec Heger bude dalším vystupujícím. Prosím, máte slovo. Ještě přečtu omluvu pana poslance Farského, který se omlouvá do 13. hodiny.

Pan poslanec Heger.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dobré ráno. Já bych si jenom krátce dovolil říci za klub TOP 09, že ten zákon podpoříme. Já se domnívám, že v našem zdravotnictví mimo problémy finanční, výukové a jiné věcné je také velmi klíčovým problémem technická infrastruktura pojišťovnictví, to znamená informatika, analytika a jakýsi vhléd do systému z hlediska manažerského, kterým právě ta informatika chybí. Tento návrh, který –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, ale znovu prosím Poslaneckou sněmovnu o klid!

Poslanec Leoš Heger: Já uzavřu tím, že návrh, který je předložen právě k té technické infrastruktuře, zejména pokud jde o cenotvorbu a úhradotvorbu, tak významně přispívá a lze to považovat za jakési doladění systému, který je sice dlouhodobě zaveden v oblasti přerozdělování mezi zdravotními pojišťovnami, ale tímto způsobem bude upřesněn.

Děkuji. To je vše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud ne, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr? Pan zpravodaj? Závěrečná slova nejsou potřeba. V tom případě prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhem procedury hlasování.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážené kolegyně, vážení kolegové, proceduru navrhuji následující. Za prvé by se mělo hlasovat o legislativně technické úpravě, kterou jsem zde načetl. Za druhé pozměňovací návrhy 1 a 2, hlasování společně. Za třetí hlasování o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda navrhuje někdo jinou proceduru. Pokud ne, nechám hlasovat o návrhu procedury tak, jak byla přednesena panem zpravodajem.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 27, přihlášeno je 154, pro 149, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím o první pozměňovací návrh.

Poslanec Jaroslav Krákora: První bude hlasování o legislativně technické úpravě, kterou jsem načetl.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana ministra o stanovisko. (Stanovisko doporučující.) Děkuji. Stanovisko výboru? (Stanovisko doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 28, přihlášeno je 154, pro 150, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Nyní bychom měli hlasovat společně o pozměňovacích návrzích, uvedených pod číslem 1 a 2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Stanovisko doporučující.) Výbor? (Stanovisko doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 29, přihlášeno 156, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat.

Pane zpravodaji?

Poslanec Jaroslav Krákora: Nyní, pane předsedo, bychom měli hlasovat o zákonu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já tedy přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 715, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 30, přihlášeno je 158, pro 155, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Ještě dorazila omluva pana poslance Soukupa, který se nezúčastní jednání dnes od 16 hodin z pracovních důvodů a zítra se omlouvá na celý jednací den.

Budeme pokračovat bodem

216.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - třetí čtení

Tímto tiskem jsme se zabývali 3. února na 54. schůzi. Rozprava byla přerušena, budeme tedy pokračovat.

Vítám zde pana senátora Oberfalzera a prosím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, kterým je pan poslanec Tejc, aby se k panu senátorovi připojil.

Chtěl bych připomenout, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 798/8. Ten byl doručen 18. ledna 2017 a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 798/9.

Budeme pokračovat v rozpravě. Mám do ní zatím pět přihlášek. Prosím paní poslankyni Golasowskou a připraví se pan poslanec Grospič.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych požádala o podporu pozměňovacího návrhu k novele zákona o státní službě, a to pod písmeny B1 a B2, jako čísla sněmovních dokumentů 5554 a 5555. Zároveň bych chtěla podrobněji odpovědět prostřednictvím pana předsedy na dotazy pana kolegy Klána z minulé schůze.

Takže pozměňovací návrh pod písmenem B1 si klade za cíl zjednodušit proces provádění méně významných změn systemizace v průběhu kalendářního roku. Změna systemizace je dnes administrativně velice náročný a zdoluhavý proces, a to jak pro jednotlivé služební úřady, které změnu systemizace navrhuji, tak pro Ministerstvo vnitra a Ministerstvo financí, která se na změně systemizace podílejí. O každé změně systemizace navíc musí rozhodnout vláda, přičemž v průběhu roku 2016 musela schvalovat změnu systemizace nejméně devětkrát, což je výrazně v nepoměru s ohledem na původní záměr s jednou řádnou systemizací ročně. Proto navrhuji, aby ty změny systemizace, které nejsou výslovně uvedeny v § 18 zákona o státní službě a vlivem kterých nedojde ke změně počtu představených ve služebním úřadě, schvaloval státní tajemník nebo služební orgán v nadřazeném služebním úřadu, a není-li nadřazený služební úřad, pak vedoucí služebního úřadu.

Co se týká pozměňovacího návrhu pod písmenem B1 (2?), tak ten upravuje čtyři okruhy změn. Prvním okruhem je výslovně uvedená možnost delegace většiny pravomocí státního tajemníka nebo vedoucího služebního úřadu na jejich zástupce. V současné době není zajištěn běžný chod úřadu v případě nepřítomnosti služebního orgánu, neboť rozhodnutí v řízení ve věcech služby může vydávat pouze služební orgán. Navrhovaná úprava nastaví přesná pravidla a postupy, za jakých podmínek a v jakém rozsahu může zástupce služebního orgánu vykonávat pravomoci služebního orgánu mimo běžné zastupování v rámci řízení ve věcech služby.

Druhý okruh změn se týká zavedení možnosti dočasného zproštění výkonu služby státního zaměstnance pro případ zahájení kárného řízení. Navrhovaná úprava umožňuje státního zaměstnance, proti němuž bylo zahájeno kárné řízení pro důvodné podezření ze spáchání zvlášť závažného kárného provinění, zprostit výkonu služby, pokud by jeho ponechání ve výkonu služby ohrožovalo řádný výkon služby nebo opatřování podkladů pro rozhodnutí v kárném řízení. Výše uvedený postup se navrhuje zejména z důvodu ochrany řádného výkonu služby ve služebním úřadu.

Třetí okruh změn zahrnuje změny v právní úpravě členství v orgánech podnikajících právnických osob. Rozšiřuje se okruh podnikajících právnických osob, v jejichž orgánech smí státní zaměstnanec zasedat pouze na základě vyslání služebního orgánu, a to na všechny podnikající právnické osoby a nikoliv pouze obchodní korporace. Současně se umožňuje, aby státní zaměstnanec, pokud je do orgánu podnikajících právnických osob vyslán služebním úřadem, mohl za tuto činnost pobírat odměnu. Možnost pobírat odměnu se navrhuje zejména s ohledem na to, že státní zaměstnanec nemůže vyslání odmítnout a že je za svou činnost v právnických osobách odpovědný, což může vést až k povinnosti nahradit škodu. Zároveň jsou tyto státní zaměstnanci kladeny zvýšené povinnosti, které se s vysláním pojí.

A poslední okruh změn se týká doplnění, které umožní, aby služební orgán přiznal, zvýšil nebo snížil osobní příplatek státnímu zaměstnanci v souvislosti s jeho zařazením, převedením nebo jmenováním na jiné služební místo, tedy v souvislosti se změnou služebního poměru. Dnes je možné osobní příplatek přiznat nebo změnit pouze na základě služebního hodnocení nebo před prvním služebním hodnocením. Při ponechání stávající úpravy může vlivem změny služebního poměru docházet k nerovnosti v odměňování, neboť státní zaměstnanec vykonávající v rámci stejného

zařazení totožné činnosti a ve stejné kvalitě a se stejným přístupem k výkonu služby jako státní zaměstnanec zařazený na obdobném služebním místě může mít podstatně odlišný osobní příplatek, který nelze změnit.

Děkuji za vaši pozornost a ještě jednou prosím o podporu těchto pozměňovacích návrhů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Prosím pana poslance Grospiče. (Není přítomen.) Ten je omluven, takže prosím paní poslankyni Radku Maxovou a připraví se pan poslanec Klán.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedo. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já sem předstupuji se svým krátkým příspěvkem z jednoho jediného důvodu, který se týká lékařské posudkové služby, a vlastně návrh v komplexním pozměňovacím návrhu prodloužení jejího kritického stavu o pět let. Já zde už nebudu říkat svou práci, názory odborníků, které samozřejmě celou dobu mám za svými zády. Já zde přečtu jenom dopis posudkových lékařů, kteří v podstatě sledují celou kauzu velice znepokojeně a chtějí, aby se tento stav, který je, v podstatě v žádném případě neprodlužoval. Z tohoto důvodu bych vás na konci svého vystoupení požádala o podporu svého pozměňovacího návrhu pod písmenem D, který dává Ministerstvu práce a sociálních věcí samozřejmě daleko menší čas k tomu, aby to, co tam teď páchat, raději přestalo páchat a zaměřilo se na koncepční změnu celé lékařské posudkové služby.

Na základě mých televizních vystoupení se mi ozývají posudkoví lékaři praktici, neozývá se mi ředitel České správy sociálního zabezpečení, neozývá se mi žádný náměstek z ministerstva. Já zde tedy přečtu reakce jednotlivých lékařů: "Vážená paní poslankyně, k informaci vám posílám výsledky aktivit předsedkyně výboru Asociace posudkových lékařů. Paní předsedkyně jednala prakticky se všemi, kteří mají na České správě sociálního zabezpečení a Ministerstvu práce kompetenci situaci lékařské posudkové služby změnit. Nevynechala ani Českou lékařskou komoru. Výsledek? Nikdo z nich se nebude angažovat ve prospěch lékařské posudkové služby. Budou pokračovat v současných improvizacích s hlavním úkolem – proud sociálních dávek se nesmí zadrhnout ani na vteřinu, a to za jakoukoli cenu, to jest i za cenu další existence posudkového lékařství. Pohled současné ministryně na lékařskou posudkovou službu je absolutně scestný, ona problém nevidí, nechce vidět a je otázka, zda je vůbec schopna ho vidět. Opakovaná jednání s ředitelem lékařské posudkové služby na České správě sociálního zabezpečení dr. Biskupem vedla jen k tomu, že nám vysvětluje, že to nejde a proč to nejde a proč to nejde hlavně jinak. Snad jen byl zatím pozastaven provokativní převod neobsazovaných systemizovaných lékařských míst v lékařské posudkové službě s mzdovým fondem na posudkové asistenty. Škoda, že nelze přemluvit naše stáříčké a pasivní kolegy v lékařské posudkové službě, aby jen na jediný měsíc přestali psát posudky a aby místo nich pilně docházeli do ordinací praktických lékařů a začali kontrolovat zanedbanou dlouhodobou pracovní neschopnost.

Toto všechno samozřejmě není žádné oficiální stanovisko asociace, je to pouze můj osobní názor a informace, co se děje na této půdě, a navíc se týká jen momentální situace. Ta se bude určitě velmi rychle vyvíjet. Záchraná opatření a záplaty nic nezachrání a důvody pro další existenci lékařské posudkové služby možná převáží rychleji, než si dovedeme představit. Ti noví budou muset situaci řešit odlišně, například vzít v potaz výsledky analýzy provedené firmou Deloitte Advisory v roce 2009.

Po zhlédnutí vašeho vystoupení v reportáži jsem se rozhodl vám napsat. Pracuji jako vedoucí posudkový lékař. Souhlasím s vámi, že opatření vedení resortu pouze oddalují kolaps a nejsou žádným řešením. Na kritickou personální situaci lékařské posudkové služby upozorňuji na různých úrovních již delší dobu. Veškeré problémy současné lékařské posudkové služby v oblasti personálního zabezpečení posudkovými lékaři pramení z toho, že kompetentní osoby, tím méně vedení resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, neřeší příčiny hrozícího kolapsu lékařské posudkové služby. Pokouší se hasit dílčím způsobem následky dlouhotrvajících negativních skutečností, které vedou ke zhroucení systému posudkové činnosti. (Silný hluk v celém sále.)

V únoru 2016 jsem zpracoval materiál, který obsahuje analýzu a navrhuje řešení. Základní problém vidím v té skutečnosti, že posudkový lékař –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, opravdu vás prosím o klid.

Poslankyně Radka Maxová: – že posudkový lékař není zdravotnický pracovník, ale státní zaměstnanec ve služebním poměru ve smyslu služebního zákona. Nízká atraktivita našeho oboru je dána třemi faktory. Za prvé platovým ohodnocením. Nevztahují se na nás platové tabulky pro zdravotnické profese, tudíž jde mimo nás i mediální a politická debata o navyšování mezd v oblasti zdravotnictví. Za druhé profesním postavením. Jsme státní úředníci ve smyslu služebního zákona, nikoli lékaři ve smyslu zákona o zdravotnických zařízeních. A za třetí nepříznivým mediálním obrazem naší činnosti jak v očích laické, tak i v části odborné a bohužel i politické veřejnosti.

Zpracoval jsem kritickou analýzu příčin a navrhl jsem kauzální řešení. Ve zkratce. Jako systémové řešení vidím návrh, že Ministerstvo práce a sociálních věcí zřídí v rámci své působnosti k plnění úkolů lékařské posudkové služby organizační složku státu s názvem třeba Zdravotnické zařízení Ministerstva práce a sociálních věcí. Je to analogie Zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra. Tím bychom se stali zdravotnickými pracovníky v působnosti Ministerstva práce se všemi pozitivními dopady. Bohužel musím konstatovat, že posudkoví lékaři nemají dostatečně autoritativní hlas, který by se stal rovnocenným partnerem při řešení této krize. Rozpracovaný návrh jsem poslal vedení odboru lékařské posudkové služby a odborným společnostem a prezentoval jsem je na poradách v kuloárech. Bohužel jsem nebyl vyslyšen a ani se mnou o tom nebylo diskutováno.

V současné době Česká správa sociálního zabezpečení zveřejnila realizační plán k řešení nepříznivé personální situace lékařské posudkové služby. Dále ústřední

ředitel České správy sociálního zabezpečení zveřejnil cestou okresních ředitelů návrh opatření ke snížení dlouhodobé pracovní neschopnosti. Jako způsob snížení dlouhodobé pracovní neschopnosti navrhuji jednorázovou masivní kontrolu dodržování režimu dlouhodobé pracovní neschopnosti. Na ni si chtějí najmout na dohody potřebný počet kontrolorů. Dále jednorázovou masivní kontrolu posuzování dlouhodobé pracovní neschopnosti a na ni si najmou potřebný počet smluvních lékařů. A dále vytvoření standardu na léčbu dlouhodobé pracovní neschopnosti nacházejícího se v určitém období dlouhodobé pracovní neschopnosti. Nikde jsem nezaznamenal větší diskuzi, eventuálně oponenturu ze strany posudkových lékařů. Na krajských poradách vedoucích posudkových lékařů se prostě pouze opatření sdělila. Neproběhla žádná diskuze s posudkovými lékaři. Ojedinelé hlasy, kterým se podaří vykřiknout, jsou opravdu pouze výkřiky do tmy.

Mám zde samozřejmě ještě více takových dopisů, nicméně je čist nebudu. Trošku mě zaráží situace v řešení lékařské posudkové služby, protože se mi dostala do ruky nová koncepce lékařské posudkové služby, která má zhruba asi čtyřicet stran, kde se dá říci, že máme několik kapitol a u každé kapitoly máme historický vývoj, současný vývoj a koncepční záměry – bohužel všeobecného charakteru.

Proto vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, prosím o podporu mého pozměňovacího návrhu pod písmenem D, který tento stav, jež chce Ministerstvo práce a sociálních věcí opravdu prodloužit o pět let – abyste nedopustili devastaci a snažili se naopak rozhybat lidi, kteří se zabývají lékařskou posudkovou službou. Ta změna je opravdu, dá se říci, připravena, leč ne tak, jak si představuje Ministerstvo práce a sociálních věcí. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji vám paní poslankyně. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, chtěl jsem tak učinit už minule, ale nedostal jsem se na řadu. Proto využiji svého přednostního práva a navrhuji legislativně technickou úpravu, která je nutná. Je skutečně technická.

Původní návrh, se kterým přišlo Ministerstvo vnitra, obsahoval ustanovení o tom, že by mělo být možné určitému typu zaměstnanců dát náborový příspěvek až sto tisíc korun. My jsme se rozhodli, že takový náborový příspěvek zaveden nebude, nicméně je třeba upravit i navazující ustanovení tak, aby bylo zcela zřejmé, že tento bod byl vypuštěn. Proto tedy navrhuji, aby v případě přijetí pozměňovacích návrhů pod písmeny AA byly provedeny následující legislativně technické úpravy.

Za prvé v článku I bod 72 zrušit a následující body přečíslovat. A za druhé v článku I v dosavadním bodu 73 slova písmeno T nahradit slovy písmeno S, slova písmeno U nahradit slovy písmeno T. Označení pododstavce U nahradit označením pododstavce T. Slova U až W nahradit slovy T až V a slova V až X nahradit slovy U až W.

Jak už jsem řekl, ty legislativní úpravy reagují na nezahrnutí institutu náborového příspěvku do pozměňovacích návrhů ústavněprávního výboru. Jelikož institut

náborového příspěvku v pozměňovacích návrzích obsažen není, není třeba, aby rejstřík státních zaměstnanců obsahoval údaj o poskytnutí náborového příspěvku.

Omlouvám se za zdržení, ale bylo nutné ten návrh načíst přesně pro legislativu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím pana poslance Klána. Připraví se pan poslanec Plíšek.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové, se zájmem jsem vyslechl odpověď na můj dotaz, který tady byl vznesen, když se tento zákon projednával naposledy, kdy jsem tady měl půlhodinový projev. Se zájmem jsem vyslechl odpověď paní poslankyně Golasowské vašim prostřednictvím k té systemizaci.

Víte, mně přijde, že vám to napsal někdo z Ministerstva, nevím kterého, můžu tipovat, kde je KDU-ČSL. Mně to tak přijde. Prostě někdo to takhle napsal, že chce tu systemizaci, ten paragraf 18, takto. Nicméně ten paragraf 18 jde proti ideji odpolitizování státní správy. Tak jak je tady napsán, by znamenalo, že vy si tam budete dělat, co chcete. To já prostě odmítám. Já prostě tenhle pozměňovací návrh nepodpořím. Říkám to tady na rovinu, protože to jde proti ideji odpolitizování státní správy. Děláme v tom akorát chaos, nic jiného. Mně prostě přijde, že i ta vládní koalice se v tomto případě nějak rozpadá. Že se tam vždycky ta jednotlivá ministerstva snaží něco dosadit, něco si tam dát. To je taková stručná odpověď paní poslankyně Golasowské, že ten pozměňovací návrh stejně nepodpořím. Říkám vám, ta odpověď byla brilantně vypracovaná někým z ministerstva, můžu si tipovat kterého, to je moje věc, neřeknu to tady, i když si to myslím osobně, které to bylo.

Teď tady otevírá ještě jeden problém, který se týká zákona o státní službě a služebního zákona. Je to střet zákona o státní službě a volebního zákona. Vy víte, že v minulém roce kandidovalo v krajských volbách mnoho státních úředníků. Nastal tam určitý rozpor mezi zákonem o státní službě a volebním zákonem. Je chyba, že tady dnes nemáme ministra vnitra, aby nám tom trošičku osvětlil. Protože stále ještě v dnešní době není vyřešen tento rozpor, kdy někteří úředníci státní správy zastávají zároveň i mandáty krajských zastupitelů, i když jim volební zákon říká něco úplně jiného. Oni se odvolávají právě na zákon o státní službě.

Já jsem zvědav, jestli Ministerstvo vnitra v dohledné době, po uplynutí tří měsíců, jak tam říkají v tom nezávislém stanovisku odborníci na právo, že odvolá daného státního úředníka z pozice krajského zastupitele. Já jsem na to moc zvědavý. Protože tento problém se tady vyskytuje, a vyskytuje se v tom ohledu, že ti státní úředníci byli jakoby – řekněme to na rovinu – trošičku zneužití v té volební kampani a dostávali mnoho preferenčních hlasů a často vyhrávali ty volby, i když věděli, že jsou v rozporu s těmito zákony. Protože si ty zákony vykládá každý, jak chce, a to je špatně. Dokud si ty zákony bude každý vykládat, jak chce a po svém, tak jsme se dostali do pěkného chaosu. A když je nedodrжуje ani vysoký státní úředník a říká – já počkám, až jak rozhodne Ministerstvo vnitra, které je výkladem tohoto zákona, ať o státní službě, nebo volebního zákona, a je tam tento rozpor, tak když to nevyřešíme,

hrozí nám to, zase ti státní úředníci budou kandidovat v jakýchkoliv volbách, budou vyhrávat ty volby. A oni si řeknou – nás se ten zákon netýká, prostě nás se týká zákon o státní službě a netýká se nás volební zákon, i když jsou normálně voleni v těch volbách. Tento problém ani jeden pozměňovací návrh neřeší. Stále to tady není řešeno.

Já tady na to upozorňuji veřejně, tak abychom si to uvědomili, že ten problém tady může nastat znovu, jako nastal při minulých volbách do krajských zastupitelstev. Podotýkám tady, že existují příklady, kdy stále toto není vyřešeno. Já to nebudu jmenovat, protože každý si odpoví sám, který problém není vyřešen. Na to se můžete každý podívat a zjistit si to, který problém není vyřešen. Oni veškerí státní úředníci, ať je to třeba paní Wildumetzová, která byla na Ministerstvu vnitra a je nyní hejtmankou a předsedkyní Asociace krajů, se vzdala toho postu na Ministerstvu vnitra, protože byla v rozporu s těmi zákony. Ale stále ještě není některý případ vyřešen.

Já jsem opravdu zvědav, co udělá Ministerstvo vnitra. Mě mrzí, že tady není ministr vnitra ani pan premiér, protože se to týká celé vlády. To si to neuvědomujete? Pak je to prostě taková legrace, že si každý vyloží zákon po svém a řekne – my vlastně to tak nějak vyložíme, necháme to plavat, radši nikoho nebudeme ani dráždit, kdybychom to najednou začali řešit, tak si znepřátelíme některá politická hnutí, která jsou v tom zainteresována, například co kdyby ty volby dopadly nějak, tak to radši necháme plavat a uděláme výjimku, pro tentokrát to necháme být. (Neustálý hluk v sále.)

No nenecháme to být. Já to tady říkám otevřeně, že je to problém, který je potřeba řešit. Nad tím se, dámy a pánové, zamysleme. Zamysleme se nad tím.

A pokud jde o ty různé výjimky, které se tady dělaly, když se ten služební zákon tvořil, víte, ten služební zákon byl tvořen rychle, nedokonale. A to se ukazuje nyní, kdy hasíme ty různé požáry, ať se jedná o posudkové lékaře, nebo to, co tady řešil sám Senát ohledně finančních úřadů a dalších těchto věcí, nebo se tam jedná o tu praxi. Je to problém, ten zákon se vyvíjí v čase, ukazuje se na různé problémy, které souvisejí i s ostatními zákony. Ale že se nějakým způsobem různé zákony vykládají, jak chtějí, je opravdu problém.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se omlouvám, že vás přerušuji. Znovu prosím Sněmovnu o klid. Je to dneska potřetí – a počtvrté začnu jmenovat, tak aby všichni ti, kteří hlučí, byli na věky zaneseni ve stenoprotokolu.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za zjednání klidu. Já chápu, že tady některé věci říkám poněkolkáté, opakování je matka moudrosti, ale na ty státní úředníky a rozpor s volebním zákonem jsem musel poukázat. Poukázat, protože když se mi dostalo do rukou stanovisko Ministerstva vnitra, resp. pana Postráneckého, kde se říká, že daný státní úředník si do tří měsíců musí vybrat – já nevím, kde na to přišli, ale to je jedno, napsali tam tři měsíce. Napsali to tři na sobě nezávislí právníci, kteří učí ústavní právo. A hle – někteří státní úředníci si stále nevybrali. Takže já si pak fakt už nevím

radý s tím, jak si ty zákony každý má vykládat. Pro někoho platí, pro někoho ne. Nad tím se opravdu zamysleme.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Plíška. Po něm vystoupí pan ministr Jurečka.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se jménem poslaneckého klubu TOP 09 také vyjádřil k tomuto návrhu.

Já musím na úvod konstatovat, že jsme spíše očekávali, že vláda předloží do Poslanecké sněmovny koncepční novelu služebního zákona, protože se ukázalo, že v celé řadě věcí, jako je např. propustnost míst ve státní službě, jako je např. neustálé opakování výběrových řízení na některá místa a nemožnost obsadit některá místa ve státní službě, jako je např. odměňování apod., že dostaneme koncepční návrh. K tomu nedošlo a aktivity se chopili senátoři, předložili novelu, která skutečně hasí určitý požár v tom smyslu, že přicházejí s výjimkou pro vzdělání z hlediska maturity a výučního listu pro určité zaměstnance státní služby. Týká se to zejména zaměstnanců v resortu Ministerstva práce a sociálních věcí. Já bych spíše čekal, že neutešenou situaci zaměstnanců v resortu MPSV bude řešit příslušná paní ministryně, paní ministryně Marksová. Že to nebudou muset řešit senátoři.

Ústavněprávní výbor doporučil změnit, nebo upravit tento návrh tak, aby ta výjimka nebyla neomezená, aby tam byl určitý věkový limit a současně příslušná léta odpracované praxe. Bude to možnost, nikoliv automatická výjimka ze vzdělání. Jak bohužel přiznali i zástupci Ministerstva vnitra a Ministerstva práce a sociálních věcí, kdybychom tu výjimku dnes neschválili, tak stejně vzhledem k tomu, jak nekvalitní je zákon o státní službě, tak stejně ta místa by nebyla obsazena a hrozilo by, že by některé činnosti nebyly v rámci státní služby zajištěny.

A tady se ptám samozřejmě – není zde přítomen ani ministr vnitra, ani paní ministryně práce a sociálních věcí, které se tento zákon z velké části týká – jaké koncepční kroky pro zkvalitnění, propustnost a zatraktivnění státní služby hodlají tito ministři a vláda dělat, tak aby vládu nemuseli zastupovat buď senátoři, nebo poslanci ústavněprávního výboru. Protože kromě záležitosti výjimky ze vzdělání pro určité profese, jak jsem zmínil, omezené určitým věkem a určitými léty praxe, ústavněprávní výbor také přijal některé pozměňovací návrhy, které ale ovšem z mého pohledu hasí požáry a nemohou řešit situaci a nekvalitní části toho služebního zákona. Jde pouze skutečně o hašení některých požárů. A je smutné, že vláda koncepční novelu, která by reagovala na problémy služebního zákona, dodnes do Poslanecké sněmovny nepředložila, a jak se zdá, už v tomto volebním období ani nepředloží.

Proto ty pozměňovací návrhy, které směřují k tomu, aby se více používal zákoník práce při určitých profesích, a ne služební zákon, my podpoříme.

Stejně tak podpoříme i pozměňovací návrh paní poslankyně Maxové, který se týká posudkové lékařské služby. Už dlouho se ví, jaká je personální – neutěšená – situace v rámci posudkové lékařské služby. A já žasnu, že Ministerstvo práce a sociálních věcí to chce řešit jenom tak, že si prodlouží příslušnou lhůtu, kdy ty problémy chce řešit, a tím pádem se toho řešení nemusíme dočkat. Mám obavu, že se ho nedočkáme ani v té zkrácené lhůtě. Ale aspoň tady bude jasné stanovené pravidlo. A pokud v budoucnu ministr práce a sociálních věcí přijde s tím, že tu lhůtu chce opět prodloužit, tak by Poslanecká sněmovna měla toto odmítnout.

Apeluji tady nejen na ministryni práce a sociálních věcí, ale i na vládu, aby kritickou situaci z hlediska personálního zajištění lékařské posudkové služby řešila.

Shrnuji: Pokud projdou pozměňovací návrhy, které předložil ústavněprávní výbor, jsme připraveni jako klub TOP 09 tento zákon podpořit a očekáváme, že vláda alespoň připraví pro příští volební období koncepční změnu služebního zákona tak, aby státní služba byla více propustná pro lidi zvenku, to znamená z akademické sféry, ze sféry krajů, obcí, ze soukromé sféry a podobně.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď tady mám dvě faktické poznámky. Nejdřív pan poslanec Pilný a potom pan poslanec Klán.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, ztotožňuji se tím, co tady říkal můj předchůdce pan poslanec Plíšek. Je dobře, že senátoři otevřeli zákon o státní službě, protože se opravdu nepovedl. Bohužel, a je to také v usnesení hospodářského výboru, nebyla využita příležitost ho velmi razantně opravit. Hasíme tam požáry, které je nutné hasit, ale v zásadě všichni ministři, všichni vedoucí odborných pracovišť atd. se shodují na tom, že do státní služby není možné dostat lidi, kteří mají dostatečnou expertizu, není možné je zaplatit. My jsme tu státní správu zabetonovali. Jsou tam dva základní předpoklady. První je získat ten papír, nejlépe na soukromé škole, a druhý je odsedět si ta léta, prostě být buď ve veřejné, nebo státní správě. A to prostě nestačí. Ta příležitost otevření zákona byla prostě promarněna a opravdu uhasíme jenom požáry. A je potřeba opravdu, a v tomto volebním období se to bohužel nestane, tento zákon velmi razantně opravit. V tom smyslu je také i usnesení hospodářského výboru.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Klána.

Poslanec Jan Klán: Děkuju za slovo, vážený pane předsedo. Dovolte, abych zareagoval na předchůdce, ať už pana poslance Pilného, nebo pana poslance Plíška. Mě fascinuje, že vy tvrdíte, že ten zákon je nekvalitní. Ale vzpomeňte si, kdo ho tady vlastně připravoval a hlasoval pro něj. Byli jste to taky vy. To je pravda. To si najdete klidně v záznamech jednání Sněmovny. A mě pak fascinuje, když řeknete, prostě příští vláda přijde s nějakou komplexní novelou, která všechno vyřeší. Mám spíš

poněti, že až přijde nějaká nová vláda, která přijde po letošních volbách, tak ten služební zákon spíš zruší, než aby ho nějakým způsobem tady furt novelizovala. Proto říkám, je připraven nekonceptně. A vždycky byl. A my jsme ho proto nepodporovali. Když jsem na ty problémy poukazoval, že zabetonujete státní správu, tak říkali: není to pravda. Všichni říkali: ono to bude jinak. Teď se tady tomu všichni díví. Všichni se kompletně tomu dívíte jak divizny, to si řekněme na rovinu. A je to smutné. Je to smutné. Já samozřejmě, jak jsem říkal, chválím senátory, kteří řeší nějaký dílčí problém, který je nutné vyřešit, jinak by se nám ta státní správa sesypala. Ale vy tady potom říkáte, že to bylo vlastně špatně uděláno, špatně připraveno. Ale mě pak jako udivuje, že vy tady říkáte: my s tím jakoby nemáme nic společného. Ale přitom jsme to připravili my.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Taky děkuji. Pokud nejsou faktické poznámky, poprosím pana ministra Jurečku.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych opravdu stručně okomentovat některé pozměňovací návrhy, především ty, které předložila paní poslankyně Golasowská, což jsou B1 a B2.

Myslím, že zákon o státní službě přinesl na nás poměrně velké nároky. Já v rámci resortu, který mám svěřen, mám šest služebních úřadů, takže řádově jsou to tisíce lidí, které máme pod tímto zákonem. A když jsme seděli opakovaně na poradách s představenými těchto služebních úřadů, tak jsme procházeli to, co tento zákon přinesl, řekněme, za nelogické komplikace a zhoršení vůbec prostoru pro koncepční práci, kdy jsme z některých vedoucích udělali automaty na podpisy a podobně.

Přiznám zcela otevřeně, my jako resort jsme se výrazně podíleli na přípravě některých pozměňovacích návrhů, které tady budou dnes hlasovány.

Pokud jde o B1, který tu byl zmiňován, to je otázka určité systemizace, která by nemusela být schvalovaná vládou. Bavíme se opravdu o přesunech lidí, referentů, kdy například na Českém katastrálním úřadě nebo na Státním zemědělském intervenčním fondu potřebuje vedoucí služebního úřadu vyřešit systemizaci na úrovni referentů, tak aby to mohl on udělat po dohodě se státním tajemníkem a náměstkem pro státní službu. Když to dělá vláda, je to poměrně dlouhý proces. Myslím si, že to jsou úrovně, kde bych odmítl mluvit o tom, že to je politizace státní správy a podobně. Je to jenom určitá manažerská operativa, kterou tímto umožňujeme.

Pokud jde o zbývající pozměňovací návrhy, bavíme se tady o tom, aby byla určitá možnost delegovat některé úkony v případě například nějaké delší služební cesty vedoucího služebního úřadu, aby on mohl určit svého zástupce. Myslím, že to jsou logické věci. A poprosil bych, abyste opravdu podpořili pozměňovací návrhy, které paní poslankyně Golasowská načetla, protože jsme to diskutovali i s ostatními resorty. Opravdu jsou to věci, které pramení z toho, aby tady byla stabilita státní správy, ale aby tady byla také řekněme zároveň určitá efektivita a určitá schopnost manažerského řízení, abychom z těch lidí nedělali jenom ty, kteří jsou zahlceni

administrativou, podpisy, výběrovými řízeními, ale aby měli prostor také na nějakou koncepční práci a některé věci mohli například delegovat.

Děkuji za pozornost a podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zeptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud nejsou další přihlášky, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova pana senátora, zda si přeje vystoupit. Je tomu tak.

Senátor Jiří Oberfalzer: Budu velice stručný. Debata byla obsáhlá při všech fázích projednávání ve Sněmovně. Je to zhruba rok, co jsem tento návrh předložil v Senátu, a chci, jako to dělám při každé příležitosti, upozornit, že 30. června ti státní zaměstnanci, kterým nebude poskytnuta možnost, kterou nabízí tato novela, budou muset skončit, čímž některé státní úřady přijdou o velké množství zaměstnanců a ocitnou se v potížích. Za zvláště závažné to pokládám u správy sociálního zabezpečení, protože to je služba pro významnou část obyvatel a bylo by nemilé, kdyby se měla rozkolísat na dobu třeba jednoho nebo dvou měsíců.

Pokud dnes schválíte tento návrh v nějaké podobě, v Senátu se dostane na program v dubnu. Připočtu-li lhůtu pro prezidenta, tak jsme v druhé polovině dubna a do 30. června bude zbývat jen něco málo přes dva měsíce. Ti lidé na těch úřadech čekají, co s nimi bude. Tak bude jistě dobrou zprávou, pokud dneska tato novela zde projde, zejména v ohledu na tyto státní zaměstnance, aby mohli přejít do státní služby.

Víc nebudu zdržovat. Děkuju za pozornost a prosím o podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se pana zpravodaje garančního výboru. Ten si nepřeje závěrečné slovo. Potom ještě pan poslanec Bendl – zpravodaj výboru... nepřeje si vystoupit. Pan poslanec Kučera jako zpravodaj také ne. A paní poslankyně Maxová také ne. V tom případě prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhem procedury.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně poslankyně, kolegové poslanci, návrh procedury projednal a navrhl ústavněprávní výbor, naleznete ho pod tiskem 798/9, a to 26. ledna 2017. Procedura je taková, že obvykle tedy jsme předřadili, pokud jsou konkurenční pozměňovací návrhy, předřadili jsme ten, který je širší, a o něm budeme hlasovat nejdříve.

To znamená, zaprvé bychom hlasovali návrhy legislativně technických úprav. Poté návrh D, to jsou termíny posudkové lékařské služby, následně návrh AA, který je konkurenční k tomuto návrhu, ten bychom samozřejmě hlasovali pouze ve chvíli, kdy by nebyl přijat pozměňovací návrh pod písmenem D. Následně budeme hlasovat pozměňovací návrh AB, AC, B1, B2, C2, C1. C2 a C1 jsou k sobě konkurenční, neboť C2 je širší. A poté bychom hlasovali v desátém hlasování o zákonu jako celku.

Já bych samozřejmě před každým hlasováním řekl nejen stanovisko výboru, ale také stručně, o co se věcně jedná v tom konkrétním návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Zeptám se, zda někdo chce vystoupit k proceduře či přednést alternativní návrh. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl zpravodaj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 31, přihlášeno je 165, pro 159, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat, budeme tedy postupovat podle něj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jeroným Tejc: Nejdříve budeme hlasovat o legislativně technické úpravě, kterou jsem načetl dnes. (Senátor Oberfalzer: Stanovisko kladné. Zpravodaj Tejc: Kladné.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 32, přihlášeno je 166, pro 163, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Budeme hlasovat o návrhu pod písmenem D, to je návrh paní poslankyně Maxové. Pokud by nebyl schválen, tak budeme hlasovat o konkurenčním návrhu pod písmeny AA. Jedná se o posudkovou lékařskou službu, tzn. o výjimku pro věk. To znamená návrh paní poslankyně Maxové, písmeno D. Ústavněprávní výbor nedoporučuje. (Senátor Oberfalzer: Záporné stanovisko.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 33, přihlášeno je 165, pro 96, proti 45. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: V tomto případě již nebudeme hlasovat návrh AA, ale návrh... Omlouvám se, budeme hlasovat, ale pouze ve znění návrhu D. To znamená, už nebude celý. Takže omlouvám se za zmatek.

Budeme hlasovat o návrhu, který předložil ústavněprávní výbor, a to ve znění návrhu D. (Senátor Oberfalzer: Souhlas. Poslanec Tejc: Výbor doporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 34, přihlášeno je 167, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Budeme hlasovat návrh pod písmeny AB, a to společně jedním hlasováním. Je to institut, který umožňuje výjimečně obsadit služební místo pracovním poměrem na omezenou dobu. Ústavněprávní výbor doporučuje. (Senátor Oberfalzer: Souhlas.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 35, přihláшено je 167, pro 165, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Páté hlasování bude o návrhu AC, a to společně jedním hlasováním. Je to návrh ústavněprávního výboru, který zužuje původní senátní návrh a stanovuje limit pro výjimku minimálně 50 let věku a minimálně 20 let praxe. Ústavněprávní výbor doporučuje. (Senátor Oberfalzer: Velmi doporučuji.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 36, přihláшено je 167, pro 160, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem B1. Je to pozměňovací návrh paní poslankyně Golasowské a týká se rozvolnění, tzn. možnosti změny systemizace, v průběhu kalendářního roku by byly schvalovány za určitým podmiňkám státním tajemníkem a za podmínky, že nedojde ke změně počtu představených. Ústavněprávní výbor nepřijal stanovisko. (Senátor Oberfalzer: Kladné.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 37, přihláшено je 167, pro 62, proti 52. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Pokud nejsou námítky, tak bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B2, také návrh paní poslankyně Golasowské. Řeší se zastupitelnost, zpřesňuje se rozsah a podmínky zastupování, podmínky zproštění výkonu služby, například při zahájení kárného řízení. Ústavněprávní výbor nepřijal stanovisko. (Senátor Oberfalzer: Kladné.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 38, přihláшено je 167, pro 116, proti 1. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Budeme hlasovat o návrhu C2, to je návrh pana poslance Vondráčka, týká se změny platového tarifu a přiznávání odměn. Je to ta širší varianta. Pokud nebude přijata, hlasovali bychom o C1. Stanovisko výbor nepřijal. (Senátor Oberfalzer: Kladné stanovisko.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 39, přihlášeno je 167, pro 127, proti 19. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: V tomto případě tedy bude návrh C1 nehlasovatelný a můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku, pokud nejsou námitky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mám za to, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích, které byly hlasovatelné.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 798, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 40, přihlášeno je 166, pro 162, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji panu senátorovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat. Ještě přečtu omluvu. Paní poslankyně Válková dnes do 10. hodiny ze zdravotních důvodů. Paní poslankyně Rutová dnes od 14.30 do konce pracovního dne ze zdravotních důvodů a pan poslanec Josef Novotný od 13. hodiny z důvodu pracovního jednání mimo Poslaneckou sněmovnu.

Budeme pokračovat bodem

217.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb.
/sněmovní tisk 861/ - třetí čtení**

Místo u mikrofonu již zaujal pan ministr průmyslu a obchodu a vítám i pana zpravodaje hospodářského výboru, pana poslance Kolovratníka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 861/3. Ten byl doručen 20. ledna tohoto roku, usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 861/4.

Vzhledem k tomu, že pan ministr již stojí u řečnického pultu, tak je evidentní, že si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy, a má slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v první řadě bych chtěl poděkovat jak předsedovi garančního hospodářského výboru, tak zpravodajci tohoto tisku a v neposlední řadě i plénu Poslanecké sněmovny za přípravu a průběh druhého čtení návrhu novely zákona, kterým se mění zákon o pohonných hmotách a čerpacích stanicích.

Já bych připomněl, že předložená vládní novela je hlavním nositelem transpoziční povinnosti ČR vyplývající ze směrnice Evropského parlamentu a Rady o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva. Předložený návrh zákona zavádí nutné definice a opatření související s vytvořením infrastruktury pro alternativní paliva, která dosud v národní legislativě nejsou dostatečně zakotvena. Současně přibližuje spotřebiteli výhody alternativních paliv. Kromě povinností, které jsou implementací části směrnice 2014/94/EU, předložený návrh zákona upravuje a zpřesňuje některá stávající ustanovení.

Návrh zákona byl projednán hospodářským výborem nejprve 20. září 2016 a pak následně po ukončení lhůty pro pozměňovací návrhy dne 16. listopadu minulého roku. K návrhu zákona bylo v termínu uplatněno několik pozměňovacích návrhů a ministerstvo jakožto předkladatel zákona se plně ztotožnilo se stanoviskem hospodářského výboru vydaným dne 21. listopadu loňského roku i s obsahem těchto pozměňovacích návrhů, které výbor doporučil Poslanecké sněmovně přijmout.

V průběhu druhého čtení dne 20. ledna 2017 byly ještě uplatněny další pozměňovací návrhy, které byly garančním hospodářským výborem projednány dne 25. ledna, a současně bylo vydáno usnesení číslo 346 s doporučením výboru k dalšímu hlasování. S postojem garančního hospodářského výboru souhlasím, a proto mi dovoluji, abych vás požádal o podporu těch pozměňovacích návrhů, které tento výbor doporučuje.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Otevíráme rozpravu a zeptám se, zda se do rozpravy někdo hlásí. Pan zpravodaji, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré dopoledne. Nebudu zdržovat tím, že bych opakoval, co řekl zástupce předkladatele, tedy pan ministr průmyslu, ale přesto ze své pozice, z pozice zpravodaje, bych opačně rád poděkoval jak jemu, tak jeho kolegům, pracovníkům Ministerstva průmyslu a obchodu. Skutečně jsme tento zákon projednali v korektní pracovní atmosféře. Jak už to bývá zvykem, když byl zákon otevřen, byť je tedy, jak bylo řečeno, nosičem, resp. transpozicí evropské legislativy směrem právě k těm alternativním palivům, tak se samozřejmě stal jakýmsi nosičem a byla snaha odborné veřejnosti implementovat další požadavky, ať už to byli zástupci malých čerpacích stanic, anebo velkých sítí. Jsem rád, že kolegové z ministerstva byli ochotni si požadavky vyslechnout, hovořit o tom.

Jak už to v životě bývá, ne všemu je možné vyjít vstříc při zachování selského rozumu. Já bych to hodnotil tak, že nakonec jsme rozumné minimum a rozumný

kompromis našli. A plně se ztotožňuji se slovy pana ministra, jsme v naprosté shodě, co se týká garančního výboru, co se týká pozměňovacích návrhů, které budou označeny pod písmenem A a vycházejí z druhého čtení, jak byly projednány ve výboru, tak i pak dalších čtyř pozměňovacích návrhů, které jsme do druhého čtení předložili jako jednotliví poslanci. V podrobné rozpravě vás s těmi návrhy seznámím. U tří je vysloven souhlas jak ze strany předkladatele, tak výboru a u jednoho nesouhlas. A já tedy prosím, abychom hlasovali tak, jak bylo domluveno, resp. předjednáno na hospodářském výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Kolegyně, kolegové, já vás opravdu prosím, abyste rozpustili ty diskusní hloučky. Já už o to žádám poněkolkáté... A já jsem vás varoval. Tak prosím pana ministra kultury, pana předsedu Kováčika a další, aby svoji diskusi přenesli mimo jednací sál.

Dále do rozpravy? Pokud nikdo, tak rozpravu končím a prosím pana zpravodaje, aby nám sdělil návrh procedury.

Poslanec Martin Kolovratník: Návrh procedury vychází z usnesení, které je označeno pod sněmovním tiskem 861/3 z hospodářského výboru. Navrhujeme tedy nejdřív hlasovat legislativně technické úpravy, poté pozměňovací návrhy označené písmenem A. Jsou to standardně pozměňovací návrhy garančního výboru, v tomto případě hospodářského. Poté hlasovat pozměňovací návrhy pod písmenem D jako Dušan pana poslance Milana Urbana, potom písmeno B jako Boris poslance Petra Kudely. A protože pan poslanec Kudela ve svých návrzích zasahuje do dalších pozměňovacích návrhů, mých konkrétně, které jsou označeny písmenem C, tak tady budeme mít takovou tu roz dvojku, takže v případě, že by byly přijaty pozměňovací návrhy pod písmenem B, tak by se stala nehlasovatelnou část písmene C § 5a odst. 1 poslance Kolovratníka. Hlasovali bychom pouze o zbylém § 5a odst. d) a poté o zbylém návrhu pod písmenem C poslance Kolovratníka, sněmovní dokument 5411. Pokud Petr Kudela nebude přijat, můžeme hlasovat o všech pozměňovacích návrzích pod písmenem C. Tím bychom se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. A nakonec hlasování o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh nebo si přeje vystoupit k návrhu procedury. Pokud tomu tak není, budeme o návrhu procedury hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 41, přihlášeno je 166, pro 139, proti 1. Tento návrh byl přijat. Prosím tedy pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak nyní prosím hlasování o legislativně technických úpravách.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra o stanovisko. (Souhlasné.) Výbor? (Také souhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 42, přihlášeno je 165, pro 143, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní prosím o hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem A z garančního hospodářského výboru. V jedné větě především navrhuji vyloučit z působnosti tohoto zákona tzv. malé dobíjecí stanice. Jsou to stanice, které jsou určeny buď pro vlastní spotřebu v domácnostech, nebo v bytových družstvech a sdružení vlastníků jednotek, případně malé stanice do 3,7 kilowattu u jednostopých vozidel.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Také souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 43, přihlášeno je 168, pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za podporu. Nyní tedy ty jednotlivé pozměňovací návrhy. Nejdřív písmeno D. Autorem je pan poslanec Milan Urban. Vlastně všechny ty pozměňovací návrhy se odehrávají ve skupině kolegů z hospodářského výboru. V tomto případě pan poslanec Urban navrhl zpřesnění, nebo lepší vymezení oprávnění pro kontrolní orgán, což je Česká obchodní inspekce, a nově vymezil jako správní delikt také případ, kdy by nebyla poskytnuta uživatelům elektrických vozidel možnost jednorázového dobítí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Také souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 44. Přihlášeno je 168, pro 150, proti nikdo, tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Další pozměňovací návrh je pod písmenem B, předložil ho Petr Kudela, poměrně rozsáhlým způsobem navrhl, aby provozovatelům veřejných čerpacích stanic byla uložena povinnost registrovat se tak, aby nevznikal prostor pro uplatnění nezdaněných pohonných hmot.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Stanovisko záporné.) Výbor? (Také záporné stanovisko.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 45. Přihlášeno je 168, pro 12, proti 120. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tím nemáme žádnou komplikaci nebo souvztažnost s písmenem C, a můžeme ho tedy hlasovat. Na výboru jsme nakonec ty pozměňovací návrhy moje pod písmenem C rozdělili na tři části, takže se vám za to omlouvám, ale musím teď tu proceduru dodržet, budeme tedy hlasovat třikrát. Nejdříve prosím hlasování o pozměňovacím návrhu C, § 5a odst.1.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Kladné stanovisko.) Výbor? (Také kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 46. Přihlášeno je 168, pro 152, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, ještě se omlouvám. Tady u toho návrhu jsem vám v té jedné větě nepředstavil, o čem je, je to o umožnění nebo zpřesnění možnosti nákupu pohonných hmot od vydavatelů palivových karet, říká se tomu někdy také fleetové kary.

Nyní tedy prosím u tohoto návrhu ještě o druhou část, která řeší stejnou věc, a je to § 5a odst. 2. Stále jsme u písmene C.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 47. Přihlášeno je 168, pro 155, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní poslední ze série hlasování o pozměňovacích návrzích, opět písmeno C, je to sněmovní dokument 5411. Tento návrh jsem také podal já, je to drobný krok na ochranu spotřebitele, jednoduše zavedení povinnosti, aby cena prodávaného stlačeného nebo zkapalněného zemního plynu nebo vodíku byla na těch výdejních místech označena, resp. srovnána se standardní cenou motorového benzínu nebo motorové nafty.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.) Výbor? (Také souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 48. Přihlášeno je 168, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích. Je tomu tak, pane zpravodaji?

Poslanec Martin Kolovratník: Potvrzuji, děkuji kolegům za ústavní většinu všech návrhů, a nyní můžeme opravdu hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 91/2011 Sb., kterým se mění zákon číslo 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících předpisů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona číslo 201/2012 Sb., podle sněmovního tisku 861, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasujeme v hlasování číslo 49. Přihlášeno je 167, pro 156, proti nikdo. Konstatuji, že se zákonem byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji pěkné dopoledne. Než otevřu další bod, přečtu omluvu. Z dnešního odpoledne se z jednání schůze Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Igor Jakubčík.

Otevírám dalším bod dnešního jednání a tím je

219.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/- třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj garančního výboru poslanec Josef Nekl. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 877/2, který byl doručen dne 1. února 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 877/3.

Stále zde v sále nevidím navrhovatele. V tom případě vyhláším přestávku pět minut. V případě, že se nedostaví pan navrhovatel, budeme pokračovat dál podle programu. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.28 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.33 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, čas určený na přestávku vypršel. Bohužel pan ministr je mimo Prahu, není zde předkladatel, z toho důvodu přerušuji projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat dál v programu a já otevírám bod

220.

Návrh poslanců Antonína Sedi, Robína Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 378/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolu zpravodajů zaujal zástupce navrhovatelů poslanec Antonín Sed'a a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Martin Sedlář. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 378/3, který byl doručen dne 1. února 2017. Garanční výbor návrh zákona neprojednal.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, jako jeden z předkladatelů návrhu zákona jsem si vědom, že stále existují i občané České republiky, kteří stále trpí postižením z minulosti, nicméně pokud můžeme, a to je případ návrhu tohoto zákona, přispět ke zmírnění újmy minulých křivd, je naší povinností se o to alespoň pokusit. Chci připomenout mnohaleté úsilí zejména Vojenského sdružení rehabilitovaných o jistou formu finančního odškodnění a hlavně morálního zadostiučinění. (V sále je velký hluk.)

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci připomenout, že kompenzační příspěvek k důchodu, tak jak je navrhován, případně podle tohoto zákona pouze těm, kterým bylo vydáno osvědčení podle § 22 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, a poloviční příspěvek jejich vdovám či vdovcům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vstupuji do vašeho projevu, ale požádám ctěnou Sněmovnu, kolegyně a kolegy, o ztišení! Prosím, pokračujte.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. A tito naši spoluobčané mají dnes hodně přes 80 let a dnes se odhaduje počet těchto lidí pod tisíc osob. Z tohoto pohledu děkuji všem z vás, kteří podpoří přijetí tohoto zákona, který nakonec bude spíše morální než finanční satisfakcí bývalých vojáků či zaměstnanců rezortu Ministerstva obrany. Děkuji za pozornost a za vaši podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku, a to je pan poslanec Böhnisch. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Přiznám se, že jsem velký nepřítel rozsáhlých rozprav a debat ve třetím čtení, ještě jsem také nikdy

takhle nevystupoval, ale tentokrát tu potřebu pociťuji. Před několika lety jsem totiž byl hlavním autorem podobné novely, s kolegou Sedřou jsme si teď vyměnili pouze pořadí mezi předkladateli zákona, a před několika lety tento zákon, který byl velkorysejší, co se týče částek navržených pro odškodnění, spadl pod stůl asi o tři hlasy. Musím říct, že situace je teď trochu jiná. Navrhujeme nižší částky, postižených lidí je už výrazně méně a také ve vyšším průměrném věku než před několika lety.

Já si dovolím uvést krátkou část ze svého projevu před několika lety. Dovolte mi uvést, dámy a pánové, jeden příklad, na kterém lze demonstrovat nespravedlnost, jakou dnes rehabilitovaní vojáci oprávněně pociťují. Zatímco oni byli například ve 40., 50. letech nebo s ohledem na jejich postoje k srpnové okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy vyhozeni z armády a přesunuti na velmi špatně placené práce, což pociťují na důchodech a na obtížném dosažení výhod bývalých příslušníků armády, tak ti, kteří se často na jejich perzekuci podíleli, využívají s rehabilitovanými vojáky nesrovnatelné důchodové a materiální zabezpečení.

Na té věci se nic zásadního nezměnilo. Ale vystupuji z jiného důvodu. Chci vám připomenout jednu věc. Skoro všechny z vás, jak tu sedíme a sedíte, navštívili zástupci Vojenského sdružení rehabilitovaných v uplynulých dvou letech, případně v posledních měsících. Než budete hlasovat ve třetím čtení, prosím, připomeňte si návštěvu těchto starých lidí u vás v kancelářích, a zda jste jim náhodou rukou dáním neslíbili, že tento návrh podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Já nemám nic proti tomu, aby se odškodňovaly jednotlivé profese, na kterých se podepsal minulý komunistický totalitní režim. Na druhou stranu těch profesí je mnohem víc. Byli to učitelé, byli to lékaři. Proč asi dala vláda k tomuto návrhu zamítavé stanovisko? Dala ho právě proto, že tento návrh zákona řeší pouze selektivně jeden typ profesí. Víte, my se tady pokoušíme s kolegou Vilímcem opakovaně de facto celé funkční období předkládat návrh na odškodnění obyvatel tzv. Zakarpatské nebo Podkarpatské Rusi. Jakým způsobem se k tomu tady stavíte vy, bylo zřejmé zrovna včera, kdy jste nám ten návrh neodsouhlasili zařadit jako pevný bod, tuším, že na příští týden.

Takže na jednu stranu tady selektivním způsobem navrhuje odškodnit pouze vojáky, neodškodnit jiné profese, a druhým způsobem neuznáte to, že tady existuje – a stále, jak tady říkal pan kolega Böhnisch, vaším prostřednictvím – ano, i tyto lidé jsou staří, i tyto lidé se na nás obracejí, i tyto lidé nám píší a podali jsme si s nimi ruku. Kde je ten návrh? Proč ten návrh už dávno Poslanecká sněmovna neprojednala, když ten návrh byl podán před třemi lety?

Z tohoto důvodu, z důvodů, které jsem vám tady řekla, se klub Občanské demokratické strany při hlasování o tomto návrhu zdrží.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Semelové. (Hlásí se poslanec Jakubčík.) Vaši přihlášku vidím, pane poslanče. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Musím se ztotožnit s paní poslankyní Černochovou, že by to nemělo být tak selektivní, že bychom měli myslet i na další obyvatele, kteří byli poškozeni po roce 1989. Týkalo se to také těch učitelů, kteří byli vyhozeni z práce. Týkalo se to nezaměstnaných, kteří přišli o práci, protože zkrachovaly a byly uvedeny do krachu uměle různé podniky, zemědělská družstva. Měli by být odškodněni ti, kteří nemají střechu nad hlavou, protože se zvýšily nájemy tak, že nemůžou lidé bydlet. Že by měli být odškodněni ti, kteří si musí platit za zdravotní péči a za různé sociální služby, a nemají na to.

Takže ano, nemělo by to být selektivní. Mysleme i na to, kteří doplatili na tento kapitalistický režim po roce 1989. (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Jakubčík. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

(Čte:) Kolegyně, kolegové, naší povinností je děkovat lidem, kteří nějakým způsobem bojovali, kteří se nějakým způsobem zasloužili o to, abychom tady mohli být tak, jak jsme tady teď. A ti vojáci, ačkoliv nebojovali v první linii, ačkoliv nebojovali zbraněmi, tak se významným způsobem zasloužili o to, jak naše republika vypadá. Myslím si, že oni byli určeni k tomu, aby v případě konfliktu nasazovali svoje životy. Při vši účtě ke všem ostatním povoláním si myslím, že vojáci jsou určeni k tomu, aby bojovali, aby nasazovali svoje životy. A oni byli připraveni svoje životy nasazovat. Jak tady řekla paní kolegyně, ano, leží to tady tři roky. Za tu dobu těch lidí, kteří o to žádají, je významně méně než jedna polovina. Náklady na státní rozpočet jsou minimální, jsou naprosto marginální. A myslím si, že alespoň jako gesto bychom měli toto udělat a toto schválit.

Jinak to, co jsem vám teď přečetl, jsem tady četl 9. 9. 2016, a od té doby došlo ke změně. Došlo k jedné výrazné změně. Říkal jsem, že jich je méně než jedna polovina. Je jich méně než jedna čtvrtina. Prosím, schvalme to. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, k vystoupení kolegyně Semelové – když se zamyslíte nad tím, co tady říkala, vidíte, jak hluboce se mýlí předseda sociální demokracie, když říká, že dneska používat pojmy jako neostaliniisté už je vyhaslé, neadekvátní, prostě neaktuální. Myslím, že přesně tady jste slyšeli, že je to velmi aktuální, a je to aktuální pořád.

Jinak TOP 09 také nepodpoří tento návrh, abych to řekl velmi slušně a stručně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, jestli někdo další se hlásí do rozpravy. Není-li tomu tak, v tom případě rozpravu končím. Pardon, omlouvám se, ještě tady má faktickou poznámku paní poslankyně Rutová. Prosím, vaše faktická poznámka.

Poslankyně Miloslava Rutová: Krásné dopoledne, dámy a pánové. Dovolte mi také, abych já řekla pár slov k tomu, co zde zaznělo.

I já jsem měla návštěvu těch několika starých lidí a je mi velmi, velmi líto, že jsou zde hlasy, které by měly to odškodnění, které jim opravdu náleží, odmítnout. Já osobně a myslím, že i spousta mých kolegů se k tomuto přihlašujeme, protože vím, že byla spáchána různá – dalo by se říci zvěrstva i na ostatních obyvatelích, učitelé, nevím kdo všechno, ale vojáci, ti jsou v trošku jiném postavení, jak to tady řekl můj předřečník. A já vás velmi prosím o to, abyste opravdu zvážili a pro tento návrh zvedli hlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Nic proti lidem, kteří jsou již staří a možná i postižení. Ale za mnou 25 let chodili vyházení učitelé, lidé, kterým komunisté zcela zbytečně zrušili kariéru. A dokonce že oni nic neprovedli, oni neměli postoje, jenom měli špatný třídní původ, se tomu říkalo. A nezlobte se na mě, v minulém roce, protože zřejmě to už většinu politického spektra nezajímá, jsem chodil za Sněmovnu na vzpomínkové slavnosti obětí komunismu. Bylo to doteď téma, teď už to tak atraktivní není. Běžte se podívat tam. A já nemám nic proti tomu, ale buď by měly být všechny oběti komunismu odškodněny, anebo nikdo. Promiňte, ale selektivně z toho vytahovat... A při vši účtě k těm několika statečným, kteří i v té armádě se postavili, tak na druhé straně oni byli vojáky Varšavské smlouvy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se ještě jednou, zda se někdo hlásí do rozpravy. Pan ministr. Prosím.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jistě by si ta skupina osob, o které se tady jedná, tu kompenzaci právem zasloužila, to je nesporné. Ale má to jedno velké "ale", které tady už zaznělo, a já se k tomu musím připojit. Já se nemohu ztotožnit s tím, že navrhovaný příspěvek nebude přiznán dalším osobám, kterým byl ze zcela stejných důvodů politické perzekuce ukončen pracovní či služební poměr, ať již se jednalo o policisty, učitele, úředníky a řadu dalších. Táží se, zda jejich postižení tedy snad bylo menší, nebo dokonce žádné.

Kdykoliv proto podpořím návrh na odškodnění všech osob, kterým bylo vydáno osvědčení podle ustanovení § 22 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích nebo jejich pozůstalých. Ale je však velmi obtížné pro mne i z důvodu resortu, který vedu, se podílet na přijetí zákona, který nejenže vytváří nerovnost pro

stejně postiženou skupinu osob, ale bezpochyby u ostatních vyvolá oprávněně pocit křivky a povede k nevráživostem mezi občany postiženými politickou zvlášť.

Ještě jednou ale zdůrazňuji, že návrh zahrnující všechny kategorie osob kdykoliv a velice rád podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. První paní poslankyně Černochová, po ní pan poslanec Böhnisch. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěla bych z tohoto místa moc poděkovat panu ministrovi obrany Stropnickému za to, že to tady takhle jasně řekl. Jenom to ve mně vyvolává opět otázky, o čem si povídáte na klubu ANO, na poslaneckém klubu ANO. Nepovídáte si o těch návrzích? Neřešíte tak jako my, standardní politické strany, neřešíte obsah jednotlivých předkladů? Nemáte klubové zpravodaje, kteří se k tomu nějakým způsobem vyjadřují?

Víte, tady je samozřejmě i problém v tom, co jsem říkala. Toto není vládní návrh, který dokonce má negativní stanovisko z vlády. Takže při vši úctě k paní kolegyni poslankyni prostřednictvím pana místopředsedy, to vaše hezké prohlášení byste měla adresovat vůči ministrům této vlády, vůči ministrům za ANO i jiných stran, a ne se obracet teď na Sněmovnu s tím, že by Sněmovna tady měla podpořit nějaký návrh, který vznikl naprosto nesystematicky, naprosto iracionálně vyjímá jednu skupinu z těch, kteří byli perzekvováni. Úplně iracionálně.

Takže prosím, bavte se mezi sebou i v rámci jednoho poslaneckého klubu. Je vás tam hodně, ano, nás tam je méně. Víím, že v minulém volebním období problémy byly i u nás, ale berte to spíše jako doporučení, že o těch věcech je skutečně zapotřebí mluvit mezi jednotlivými poslanci uvnitř jednoho klubu, aby tady váš názor nebyl roztržštěný, protože je tady zároveň zpravodaj, vystoupila kolegyně, pan ministr vystoupil, a každý názor je úplně jiný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji řadu faktických poznámek. Nejprve vystoupí pan poslanec Böhnisch, připraví se paní poslankyně Rutová, pan poslanec Chalupa a další. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Dámy a pánové, nepředstírejme, že vojáci nemají zvláštní postavení. Mají. Mají, vnímáme to tak všichni. Máme tady podvýbor pro válečné veterány, nemáme tu podvýbor pro perzekvované učitele. Prostě vojáky vnímáme nějakým způsobem. Mezi postiženými jsou i ti, kteří třeba nebojovali, ale neotevřeli kasárna ruským vojákům v době okupace vojsky Varšavské smlouvy. Nasazovali krk. Není na tom nic zvláštního.

Zákon, který minule spadl pod stůl, zahrnoval i širší skupinu postižených lidí, a byl kritizován, protože je příliš široký. Teď zase slyšíme kritiku, že zahrnuje jenom jednu úzkou skupinu. Tak já беру pana ministra obrany za slovo. Pokud to dnes neprojde, navrhne širší zákon a jsem velmi zvědav na jeho reálnou podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní paní poslankyně Rutová a připraví se pan poslanec Chalupa. Prosím.

Poslankyně Miloslava Rutová: Tak ještě jednou. Já se moc omlouvám, ale to, co jsem tady řekla – my si na klubu ANO, ujišťuji paní kolegyni prostřednictvím pana předsedajícího, o těchto věcech povídáme. My si o těchto věcech opravdu všechno rozebíráme. Já jsem si přečetla, že tam je negativní stanovisko. Ale to, co jsem tady přednesla, je můj osobní názor. My nejsme ovce, abychom se řídili tím, co je tam napsáno. To je můj osobní názor a já pro tento zákon ruku zvednu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Chalupa a připraví se pan poslanec Hájek. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Jenom velmi stručně. Jsem spolupředkladatelem tohoto zákona, vím, proč jsem spolupředkladatelem, a nikomu svůj názor nenutím. Každý z vás tady má právo hlasovat, jestli s tím souhlasí, nebo nesouhlasí.

Já spíše zareaguji na to – vážení kolegové, starejte se o to, co děláte ve svých klubech, a neradťe nám prosím, co máme my dělat v našem poslaneckém klubu. O čem se bavíme a jak se bavíme, je naše věc. Nechte si ty poznámky na svoje. Zamet'te si před vlastním prahem a nechte nás na pokoji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Hájek, připraví se pan poslanec Sed'a s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem z generace, která rok 1968 a důsledky si poměrně velmi dobře pamatuje. Pamatuji dobu v deváté třídě, kdy v roce 1971 se řada mých spolužáků nedostala na školu, protože měli kadrovou skvrnu, rodiče vyloučené nebo vyškrtnuté ze strany. Já jsem měl tenkrát velmi dobrý původ, protože maminka byla ve straně a otec v emigraci, takže já jsem vždycky říkal, že to mám velmi dobré, protože ať se to zvrtně tam, nebo tam, tak mě nezavrou.

Nastoupil jsem na vojenskou školu a po čtyřech letech strana rozhodla, že nemůžu být vojákem. Stál jsem, pamatuji si to jako dneska, s těmi trenkami v tašce před kasárnami a v 19 letech jsem si říkal: co já budu dělat? Šel jsem na šachtu a na té šachtě jsem potkal řadu lidí, řadu techniků, kteří byli vyhozeni a šli k lopatě. Potkal jsem řadu dalších skupin, které skutečně byly perzekvovány. Byly to statisíce lidí.

Takže mně je těch vojáků upřímně líto, ale skutečně z pohledu toho, že vytrháváme jenom část těch lidí, tak se zdržím hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Sed'a, připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem opravdu nechtěl zdržovat hlasování ani diskusi, ale musím tady zareagovat na některá slova svých předřečnic a předřečníků. Obecně bych mohl říci sliby chyby. Každý z vás, který jednal s členy Vojenského sdružení rehabilitovaných, ví, že oni jako jedni z mála se zorganizovali a dlouhodobě, mnoho let, usilují o nějaké morální zadostiučinění. Vy jste se rozhodli, jak jste se rozhodli. Nicméně já jsem četl podrobně stanovisko vlády a to stanovisko vlády se opakuje. Opakovalo se i v prvním návrhu, který jsme předkládali s kolegou Böhnischem.

Víte, tady na galerii jsou mladí lidé. A my chceme, aby ti mladí a naši občané byli hrdí na Českou republiku, a když můžeme v té věci něco udělat, tak se skryjeme za to, že se zdržíme hlasování. Opravdu, to je odvaha! Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy poslanec Marek Benda a připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni předkladatelé a zpravodajové, dámy a pánové, já jsem původně nechtěl vystupovat, ale trochu mě vyprovokoval pan kolega Robin Böhnisch, který tady mluvil tak dojemně o těch, kteří neotevřeli svá kasárna sovětským okupantům. No, byli tací, ale těch byla opravdu velká, ale velká menšina.

A nezapomínejme, že pokud se bavíme o rehabilitovaných vojácích, jsou to mnohdy lidé, kteří se dvacet let předtím spolupodíleli na tom, že všichni ti západní letci, všichni ti vracející se ze Západu, vypadli z armády a mnohdy rovnou do kriminálu. V tom je bohužel ten problém, který já v tom cítím. Víme dobře, že v zákoně o třetím odboji se každé ocenění individuálně posuzuje a neříká se jenom samotný fakt rehabilitace bez toho, aby se zkoumalo, co ten člověk udělal předtím, než byl vyhozen, jestli to je, nebo není na to ho nějakým způsobem ocenit. A já se bohužel obávám, že přestože za námi za všemi chodí, že kategorií těch, kteří by si zasloužili spíše být ještě potrestáni než odškodněni, je více než těch, kteří by si zasloužili být odškodněni.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura, připraví se pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl také reagovat na vystoupení pana poslance Böhnische. Když se podívám na název toho zákona, tak mi tam chybí jenom dvě slova – návrh zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v komunistickém režimu bývalým vojákům. To by přesně vystihovalo i tu historickou větu. Tomu já rozumím. Já osobně podporuji ne tento návrh zákona, ale ten princip, že tam, kde můžeme, máme odškodnit.

Chci jen připomenout, že to nebyli jenom ti, kteří ztratili zaměstnání. Mluví o tom někteří z vás. Ta kletba komunistů padala na celé rodiny, děti nemohly studovat.

Ale milí kolegové ze sociální demokracie, bylo to minulý týden, kdy váš předseda, premiér, říkal: Umím si představit, že pozvu komunisty do vlády? A úplně vážně nám tady říkáte, že chcete odškodňovat oběti komunistického režimu, a současně s nimi chcete do vlády? Mně to tedy dohromady vůbec nejde. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Laudát, připraví se pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jenom několik poznámek k panu poslanci Chalupovi. Vy tady primárně nesedíte za sebe, vy byste měli být pro občany čitelní. Buď se vzdejte mandátu, vy, kteří budete hlasovat pro to odškodnění, anebo ať to zabalí pan ministr, ale neklamte veřejnost! Řekněte jednoznačně, co tedy vaše hnutí směrem k občanům dělá. Vy to děláte ve spoustě oblastí.

K panu poslanci Sedřovi. No to je sice krásné, ale nevím. Zkuste vysvětlit té mládeži nahoře, co se tady dělo. A to je krásné, když někdo způsobí zlo a pak možná někdy, ať už v návalu výčitek svědomí, pokud ti lidé vůbec nějaké svědomí měli, řekne sorry. Zničí jim život, a pak se omluví, a někdy dokonce je to tak, že někteří se ani neomluvili a pak přistoupili k jakési kolektivní omluvě, nebo omlouval se někdo, kdo na to neměl morální právo. Možná odpustit může každá ta jedna oběť komunistů, ale musí odpustit ten, který byl poškozen. Ale zapomenout by se nemělo.

Já mám pocit, že víc, než vyhaslo bohumínské usnesení, vám vyhasíná paměť. Tak toho nechte!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Gabal, připraví se pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Já předešlu, že jsem klubu doporučoval nepodpořit tento návrh z důvodu jeho selektivnosti, ale vůbec nebudu upírat právo těm, kteří ho předkládají, provést takovéhle zhodnocení. Zdá se mi ale, že debata ukazuje jednu věc, že otázku morální odpovědnosti za to, jak Češi kádrově masakrovali za politické důvody druhé, těch 250 tisíc lidí, kteří odešli v důsledku represí, které dělaly především Čechy po roce 1968, a další statisíce, které odešly po roce 1948, by si to morální ocenění možná taky zasloužily. My jsme udělali selektivní represí v lustrčním zákonu a podobných věcech, ale neprovedli jsme dost hlubokou morální debatu o celém tomto období. A to, co tady vlastně řešíme, je přesně tato otázka.

Já nepovažuji za dobré, aby se to řešilo na bázi konkrétních osudů několika tisíc nebo stovek lidí, to není dobré. Ale souhlasím s tím, co říkal kolega Böhmisch, že ta otázka širší morální odpovědnosti za to, co jsme si tady navzájem dělali posledních sedmdesát let, je na stole zcela legitimně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, vždycky se nechám něčím vyprovokovat. Protože se mluví pořád o komunistech, tak bych chtěl poznamenat, že jich nebylo zrovna málo a že určitě v každé rodině bychom je našli. Já nevím, jestli kolektivní vina padá na všechny, nebo na všechny vyjma našich rodinných příslušníků, ale byl bych rád, kdybyste mi řekli, jakým křestem z toho dědičného hříchu by tedy měli lidé odcházet, jestli přestupem do jiných politických stran. Jestli teda nestačí program a praktický politický život, tak potom nevím. Pro vás je to většinou jenom taková ideologická obhajoba. Já bych byl rád, kdybychom dokázali selektovat a v té historii se také trochu vyznat. Do strany vstupovali lidé bez politické příslušnosti, ale také přecházeli z jiných politických stran, a když se na tu historii podíváte, tak většinou ti byli ti největší goliáši. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Herman.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych rád odpověděl panu kolegovi Opálkovi. Drobně bych tam opravil mluvnický zádrhel – ne křestem, ale křtem, ale to je jenom bokem.

Já si velmi vážím lidí, kteří dokázali a dokážou udělat reflexi svého vlastního života. Když jsem byl tři roky ředitelem Ústavu pro studium totalitních režimů, tak ke mně přicházela celá řada lidí, kteří se mnou chtěli číst svůj vlastní život, chtěli srovnávat to, co stálo v aktech, v materiálech archivu bezpečnostních složek, s tím, jak oni ty věci vnímali. A vím velmi dobře, jak jsou věci nelehké, jak jsou věci komplikované a křehké, a také vím, že existuje něco, co se nazývá konverzí, upřímným obrácením člověka. To není prázdná fráze, to je fakt. A velmi si vážím lidí, kteří toto dokážou, a dokonce mezi svými blízkými přáteli mám lidi, kteří před rokem 1989 byli dokonce příslušníky silových složek a pak udělali hluboké vnitřní obrácení, vyznali to, jak se mýlili a že třeba i škodili, a snaží se to napravit. To znamená, tato věc existuje, je často skutečně ukryta v hlubinách lidského srdce, ale existuje, a takoví lidé si zaslouží naši úctu. Nesporně byli ti lidé i mezi těmi, o kterých hovoří návrh zákona.

Ty důvody, proč já nemohu tento návrh podpořit, tady zazněly – je selektivní.

Ale chtěl bych dodat jednu věc. Tady se pořád hovoří o tom, že jedni komunisté byli druhými perzekvováni. To je věc, která provází různá totalitní hnutí. A ono je to někdy zřejmější na hnutí nacionálně socialistickém, kdy jednotky SA byly vyraženy jednotkami SS, a můžeme se ptát, jestli jednotky SA, které pomohly Hitlerovi k moci, byly obětmi nacismu, nebo ne.

Tak to bylo podobné v roce 1968, kdy jedna komunistická frakce porazila druhou. Ale co je podstatné – od začátku tady byli lidé, kteří nikdy komunistickému šálení nepodlehli a kteří od roku 1948 byli tvrdě perzekvováni a na jejich rodiny toto tvrdě

dopadlo. A na ty také bychom neměli zapomínat, protože dodnes některé z obětí komunistických represí mají mnohem nižší důchody než jejich mučitelé. A to je velmi nespravedlivé. A právě proto, že tento zákon je velmi selektivní a nezahrnuje celou šíři, tak já pro něj ruku zvednout nemohu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Faktická poznámka pana poslance Laudáta, po něm pan poslanec Jakubčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se tedy přiznám, že ne ve všem s panem ministrem Hermanem souhlasím. Nezlobte se na mě, někdo může být naivní a možná i udělá nějaké chyby, ale snad i člověk s nedokončeným základním vzděláním musí moc dobře vědět, že zlo se páchat nemá, že nikdo nemá právo žvanit cizí rodině do toho, jestli své dítě může pustit za hranice, jestli může jít na střední školu, jestli je normální, že někdo někomu ukradne těžce vydřený majetek a podobně. Já se přiznám, že 90 procentům těch, kteří provádějí tzv. reflexi, nevěřím. Jenom náhodou řada z těch bývalých komunistů anebo těch tyranů z 50. let se ocitla po roce 1989 i v poměrně vysokých funkcích nebo se zase přimkli někde k moci nebo kradli privatizovaný majetek. To byla ta jejich reflexe. Prosím vás, je to skupina lidí, která v řadě případů přebíhala tak, jak vlaje korouhev. Já si myslím, že odpustit jim měli – a o to měli prosit. A já, protože jsem to měl v rodině, nezažil jsem jediného komunistu, který by aspoň přišel nebo napsal kus dopisu a řekl promiňte. Schovávali se za nějaké kolektivní omluvy lidí, kteří neměli právo se kolektivně omlouvat.

A nezlobte se na mě, pro budoucnost, kdyby česká společnost po roce 1989 provedla opravdu pořádnou reflexi, tak se nemusíme postupně vracet k marasmu, ve kterém jsme, a možná i po tom prožitém zlu by se nestalo, že předseda demokratické strany řekne, že je něco vyhaslého. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Jakubčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji. Já se jenom usmívám a víceméně směji se. Vystupuje tady obrovské množství řečníků s tím, že to je selektivní, že se to týká pouze úzké skupiny atd. Kde jste vy, kteří zde takto vstupujete, byli? Proč vy jste nepodali návrh, který by měl být širší? V okamžiku, kdy my jsme podali návrh pro lidi, o kterých si myslíme, že si to zaslouží, tak najednou je vůči tomu obrovský odpor a obrovský humbuk. Proč vy jste nepodali návrh, aby tam byli zařazeni všichni učitelé, všichni zaměstnanci, všichni lidé? Proč jste to neudělali? Proč nás najednou kritizujete za to, že chceme pomoci lidem, o kterých si myslíme, že si to velmi zaslouží? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Faktická poznámka pana poslance Marka Bendy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, zareaguji na svého předřečníka. Samozřejmě, mnohá odškodnění tady byla za posledních dvacet sedm let vyplacena. Samozřejmě se nedá zaplatit všechno, co bylo způsobeno. Ale když už jsme u toho, tak máme skutečně zákon o třetím odboji, který říká: kdo se aktivně zapojil, má nárok na to, aby získal statut účastníka třetího odboje, dostává jednorázové odškodnění, dostává případné dorovnání důchodu alespoň do nějaké výše. Tam je to posuzování případných individuálních zásluh, a ne tohle plošné – kdo byl v rámci čistek v jedné komunistické straně vyhozen, má dostat nějaké odškodnění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment nevidím, že by byl někdo přihlášen do rozpravy. Jestli je tomu tak, v tom případě rozpravu končím. Táží se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. (Navrhovatel: Ne. Zpravodaj: Ano.) Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Sedlář: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Dovolte mi stručně shrnutí projednávání tohoto zákona, který je ve Sněmovně déle než dva roky. Byl doručen poslancům 22. 12. 2014. Vláda, jak zde bylo zmiňováno, vyjádřila s tímto návrhem zákona nesouhlas. Nesouhlasné vyjádření pana ministra obrany jste měli příležitost slyšet i dnes a výbor pro obranu nepřijal k návrhu zákona usnesení. Byl předložen pozměňovací návrh pana kolegy poslance Sedi, který doplňuje v části kompenzačních příspěvků – zdroj případných hrazení nákladů rozšiřuje o Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Tolik stručně ke shrnutí a dovolte mi navrhnout proceduru hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy skutečně přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí. Prosím tedy, pane zpravodaji, abyste přednesl pozměňovací návrh, respektive nejprve proceduru hlasování.

Poslanec Martin Sedlář: Procedura hlasování je velice jednoduchá. Hlasujeme o případném pozměňovacím návrhu pana kolegy Sedi. Pak o zákonu jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji žádost na odhlášení. Všechny vás tedy odhlásím a požádám, abyste se přihlásili svými kartami. Můžeme tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Sedlář: Pozměňovací návrh k návrhu zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů, a tak dál, tisk 378, který navrhl pan poslanec Sedl'a a mění v části kompenzačního příspěvku k důchodu náklady na příspěvek i hrazení z rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany a Ministerstva práce a sociálních věcí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vaše stanovisko? (Zpravodaj: Mé stanovisko je nesouhlasné.) Nesouhlasné. Pan navrhovatel? Prosím zapněte si mikrofon, aby vám bylo rozumět. (Souhlas.) Tady pro upřesnění – stanovisko garančního výboru. Jaké je stanovisko garančního výboru, pane zpravodaji? (Garanční výbor nezaujal stanovisko, neboť nepřijal k návrhu zákona usnesení.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 50. Přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro návrh 42, proti 44. Návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Martin Sedlář: Navrhují hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům resortu obrany a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 378, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 51. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro návrh 46, proti 41. Konstatuji, že s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas.

Děkuji jak panu zpravodaji, tak panu navrhovateli a končím projednávání tohoto bodu.

Než budeme pokračovat dále, přečtu omluvy. Dnes od 14.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Marian Jurečka, od 11.30 do 13 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Adolf Beznoska, od 12.30 do konce jednání se omlouvá pan poslanec Ivan Gabal a dále po celý se z dnešního jednání z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

221.

**Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb.,
o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování
těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv)
/sněmovní tisk 699/ - třetí čtení**

Tímto návrhem zákona jsme se opět zabývali dne 1. února na 54. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej usnesením Poslanecké sněmovny číslo 1541

přerušili a odročili do doby přítomnosti zpravodaje poslance Jana Farského. Připomínám ještě, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 699/7, který byl doručen dne 19. října 2016, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 699/10.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zástupce navrhovatelů Marian Jurečka a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Jan Farský.

Nyní budeme pokračovat v přerušené rozpravě, do které eviduji několik přihlášek. Otevírám tedy rozpravu. S přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek. Prosím. (Silný hluk v celém sále.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych vás stručně seznámil se stanoviskem našeho klubu jak k předloze, tak k pozměňovacím návrhům. Tak jak to teď před námi leží – a mě to tak trochu připomíná přístup vlády k zákonu o rozpočtové odpovědnosti. Budeme sice –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane předsedo, že vstupuji do vašeho projevu, ale poprosím diskutující hloučky, aby šly do předsálí, aby bylo dobře rozumět, co zde přednášíte. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Zopakuji poslední větu, že mě to trochu připomíná přístup vlády k zákonu o rozpočtové odpovědnosti. Budeme sice tvrdit, že to máme, dokonce se to tak bude jmenovat, ale ten obsah vykastrujeme tak, že bude v podstatě úplně nefunkční. Takhle jste si schválili zákon o rozpočtové odpovědnosti, a pokud dnes projdou pozměňující návrhy a schválíme tenhle zákon, tak přesně tak to bude s registrem smluv. Budeme sice tvrdit, že to máme, ale bude absolutně nefunkční.

Já si myslím, že tenhle přístup není úplně fér. Fér byla zcela vážná diskuse o tom, jestli registr smluv ano, nebo ne. Pokud jsme se rozhodli, že ano, tak ho nedělejme nefunkční. Já sice chápu předkladatele, který se trápí tím, že národní podnik Budvar bude v nevýhodné pozici, protože proti všem ostatním soukromým pivovarům bude muset zveřejňovat smlouvy. Ale ta příčina není v tom, že máme registr smluv. Ta příčina je v tom, že stát vlastní pivovar. Od toho si přece lidé stát zřizují, aby vlastnil a provozoval pivovary. To je jedna ze zásadních úloh státu. Doufám, že jste postrehli ironii v té mé poslední větě.

Prostě nemůžeme koláč mít a současně ho jíst. Nemůžeme říkat, že tyhle podniky chceme, aby zůstaly státní, ale nechceme, aby zveřejňovaly smlouvy. Prostě budou-li státní, musí zveřejňovat smlouvy. To je smysl zákona o registru smluv. A že je v tom jistá nevýhoda – nezaměňujme následek a příčinu. Ta příčina je v tom, že ty podniky jsou státní, ne že existuje registr smluv.

Z tohoto důvodu náš poslanecký klub nepodpoří ani jeden pozměňující návrh, ani zákon jako celek. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám taky děkuji. Faktická poznámka pana poslance Martina Komárka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Já chci zareagovat na pana kolegu Kalouska. Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já vím, že to panu Kalouskovi bude možná nepříjemné. Já z toho také nemám radost. Ale co se týče registru smluv, já s ním naprosto a do písmene souhlasím. Nesouhlasím, co se týče té rozpočtové odpovědnosti. Ale co se týče registru smluv, myslím, že to řekl naprosto přesně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní tedy řádně přihlášení do obecné rozpravy. Nejprve vystoupí pan poslanec Grospič, připraví se pan poslanec Vilímec. (Hlasy z řad poslanců KSČM: Omluven.) Takže pan poslanec Grospič se omlouvá z dnešního jednání. Nyní tedy pan poslanec Vilímec, připraví se pan poslanec Karamazov.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi načíst opravu tiskové chyby, která se dostala do mého pozměňovacího návrhu, který je evidován pod bodem H, a to v alternativě A, kdy místo písmene e), které je tam chybně uvedeno, by mělo být uvedeno písmeno f). Podotýkám, že i z důvodové zprávy vyplývá, že se skutečně jedná o osvobození z povinnosti registrovat smlouvy dobrovolných svazků obcí, nikoliv veřejných vysokých škol.

Musím také konstatovat, že ta chyba byla převzata už z toho sněmovního tisku, který tu chybu také obsahuje. Takže proto musím učinit tuto opravu. Takže ještě jednou přečtu u svého pozměňovacího návrhu pod písmenem H v alternativě A – místo písmene f) – místo písmene e), které je tam chybně uvedeno, bude uvedeno písmeno f). Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji. Myslím si, že tento návrh lze zahrnout do legislativně technické úpravy. Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Karamazov, připraví se pan poslanec Grospič. (Hlasy z řad KSČM: Není, omluven.)

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci na tomto místě opakovaně vyjmenovávat všechna slabá místa a dlouze argumentovat, proč je zapotřebí registr smluv změnit. Zmíním jenom jen v krátkosti dvě oblasti, které dle mého názoru trápí praxi nejvíce.

První z nich je klíčová otázka bezpečnosti země. Od 1. července bude muset být v registru každá smlouva nad 50 tis. korun, jinak bude stížena neplatností. Pomalou se proto v registru smluv začnou objevovat i citlivé údaje obsahující např. nákup výbušnin, o jejich přepravě či o investicích do technologií, které výbušniny vyrábějí. To snad při stávající bezpečnostní situaci nemůže ani nikdo myslet vážně. Apeluji proto na vás, kolegyně a kolegové, abyste schválili výjimku formulovanou v mém pozměňovacím návrhu pro smlouvy, které se týkají nakládání s výbušninami. Je

naprosto nepřijatelné, aby takto citlivé údaje visely na internetu a každý zločinec se na ně mohl podívat, a tím potenciálně ohrozit bezpečnost naší země.

Druhou velmi citlivou oblastí jsou tolikrát zmíněné veřejně vlastněné společnosti. Zastánci úplného zveřejňování však zapominají, že akciová společnost není obec. Akciová společnost je podnikatelským subjektem, jehož primárním cílem je vydělávat peníze, které následně odvádí do veřejného rozpočtu. Pokud ztížíme těmto subjektům jejich postavení na trhu, řezeme tím pomyslnou větev nejen pod nimi, nýbrž i pod státem, kraji a pod obcemi. Uvědomme si také prosím, že budějovický Budvar se téměř v ničem neliší od celé řady dalších státních či krajských nebo obecních společností. Nemůžeme proto vyjmout Budvar, ale ostatní společnosti v registru smluv ponechat. Zákon musí přece platit pro každého stejně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní je přihlášen řádně do obecné rozpravy pan poslanec Jiří Zlatuška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mám velké pochybnosti o korektním postupu při té výjimce, která se předpokládá pro veřejné vysoké školy. Argumentuje se tím, že je potřeba smlouvy – mluví se o smlouvách, které nejsou plněny z veřejných prostředků – nedávat do registru. Ze zkušenosti z realizace registru smluv, ukládání těch smluv a celkové evidence smluv, kterou znám z univerzity, na které působím, tedy z Masarykovy univerzity, tady toto není reálný problém. Dnešní právní režim, ve kterém jede registr smluv, umožňuje začleňovat řadu údajů. A když se podíváte do toho, jak jsou tam zveřejňovány údaje od jiných institucí, tak k tomuto začleňování často bez problémů dochází. Občas jsou ty smlouvy začerněné téměř celé, zase odkazují na data, která jsou dnes obecně přístupná v registru smluv.

U veřejných vysokých škol se jedná o veřejné korporace, které jsou srovnatelné svou velikostí, počtem zaměstnanců, rozpočty s takovými institucemi, jako jsou města. Univerzity hospodaří s miliardovými majetky i počty zaměstnanců, kterých se to týká, jsou srovnatelné se středně velkými až velkými městy, snesou srovnání např. s městem Brnem.

Co mě ale velmi znepokojuje, je to, že ten problém není jenom problémem věcným, ale i problémem profesním, a to způsobu, jak se dostal příslušný pozměňující návrh k projednání a co mu předcházelo. Mně se dostal – mám k dispozici informaci z května 2016. Je to kopie e-mailu, který poslal rektor Vysoké školy chemicko-technologické Melzoch členům České konference rektorů, kde toho 13. května 2016 – shodou okolností je to pátek třináctého – jim píše, že děkuje všem za rychlou reakci, která je kladná, k výběru společnosti, která má ovlivnit zpracování tohoto pozměňovacího návrhu.

Odpovídá na dotaz, píše: Dotazovali jste se na způsob výběru společnosti, která by pozměňovací návrh do Poslanecké sněmovny předložila a zajistila jeho prohlasování. K výběru společnosti uvádím následující základní informaci, že se jedná o společnost PAN Solutions spol. s r. o., to je společnost bývalé poslankyně

ODS Jany Marco. A píše: V současné chvíli je to jediná společnost, o které víme, že má přímou praxi s vytvářením a legislativním procesem pozměňujících návrhů, v této problematice se orientuje a která je schopna v takto šibeničním termínu pozměňovací návrh připravit a v současné době již připravuje pozměňovací návrhy k tomuto zákonu. Bohužel při současné smrti všech novel zákonů nám uniklo, že se pracuje na novele zákona o registru smluv a že jejich termíny běží, viz předchozí e-mail. Ten k dispozici nemám. Navrhovaný zákon jsme nedostali ani k připomínkám, a pokud nevyvíjíme naši iniciativu, mnohdy jdou i jiné zákony proti fungování vysokých škol.

Finanční hodnota požadovaná společností PAN Solutions spol. s r. o. za úspěšné prosazení pozměňovacího návrhu je s ohledem na zákon o veřejných zakázkách zakázkou malého rozsahu, kde zákon nestanovuje pravidla pro toto zadávání, ale stanovuje si je každý zadavatel sám. Vysoká škola chemicko-technologická Praha má pro zakázky malého rozsahu vytvořenu vlastní směrnici upravující toto zadávání, kdy lze veřejnou zakázku s předpokládanou hodnotou pod půl milionu korun zadat na základě provedení průzkumu trhu. Cena zakázky se společností PAN Solutions spol. s r. o., a to doporučuji pozornosti, byla vykalkulovaná následně: 150 tisíc paušálně za zprocesování plus 300 tisíc korun v případě úspěšného prosazení pozměňovacího návrhu. S ohledem na napjatý termín žádá rektor Melzoch ostatní rektory, aby přispívali na tady toto.

Tím konstatuji, že tady v tomto případě, pokud dojde k úspěšnému přijetí novely s tímto konkrétním pozměňovacím návrhem, tak se zasadíme za dobrou věc tady. Společnost bývalé poslankyně ODS Jany Marco PAN Solutions dostane 300 tisíc korun jako cílovou odměnu za to, že jsme zvládli přijmout tady tento zákon.

V souvislosti s tím by mě zajímalo, kde tady tyhle ty peníze skončí. Jestli je to jenom odměna této společnosti a poslanci, kteří se na tom ve výboru a při předkládání tohoto pozměňovacího návrhu podíleli, to dělali jenom pro dobré oči paní bývalé poslankyně z ODS, anebo jestli jsou zde konkrétní částky, které jsou vypláceny poslancům. Vzhledem k tomu, že je známa suma, kterou tady toto stálo, tak by při nejmenším v zájmu transparentnosti bylo zajímavé tady toto vidět.

Jinak když jsem včera zmínil své rozladění nad tím, že existují informace, že Rekonstrukce státu podporuje tady tento návrh, tak se mi dostalo ze strany Rekonstrukce státu informace, že tuto změnu nepodporuje. I tady toto mně připadá jako problematičké. Nemyslím si, že ta příprava je transparentní. Respektive pokud by skutečně Rekonstrukce státu tuto netransparentní úpravu podporovala, tak bych tímhle chtěl vyjádřit veřejnou lítost nad podporou jakéhokoli z návrhů Rekonstrukce státu, protože bych se cítil Rekonstrukcí státu zmanipulován a vzat jenom jako jeden z prostředníků, kteří měli sloužit k tomu, aby se poté udělaly změny, které transparentní nejsou.

Děkuju. (V sále je ohromný hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní má faktickou poznámku pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že některé pozměňovací návrhy se tak trochu překrývají, chci říci následující věc. Já bych podporoval návrhy J5 a J6, které v podstatě řeší to, co jsem navrhoval ve svém pozměňovacím návrhu pod písmenem M, a preferoval bych přijetí toho znění, které je v návrzích J5 a J6, hlavně v té části, která se týká institucí, resp. firem, které mají obchodní či průmyslovou povahu.

Proto bych velmi žádal o to, aby postup hlasování byl takový, že nejdříve se bude hlasovat o návrzích J5 a J6, pokud je to možné, protože nejsem ponořen v detailu do té procedury. A pak bych samozřejmě považoval své pozměňovací návrhy pod písmenem M v podstatě za bezpředmětné a netrval bych na jejich přijetí.

Takže to je můj požadavek, prosba na proceduru, zda to je tak možné učinit, a snad pokus o zdůvodnění toho, proč bych to tak žádal. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já bych chtěl vystoupit ne teď jako zpravodaj garančního klubu, ale jako jeden z autorů tohoto zákona. Chtěl bych poděkovat, že se dostal až sem. Jsem rád, že zatím zákon o registru smluv žije ve smyslu toho, že plní svoji funkci, od 1. července loňského roku je účinný, a byť říkáme mnozí chybně, že smlouvy zatím nebylo nutné zveřejňovat a že vlastně povinnost zveřejňovat přichází až 1. července letošního roku, není to tak. Ten zákon ve skutečnosti už svoji roli plní. Plní už ji osm měsíců. A sice internetové stránky Ministerstva vnitra nemusí být úplně přehledné, ale pokud byste chtěli využít možnosti vyhledávání, porovnávání, vidět, za jakých podmínek se kde nakupuje, jaké smlouvy se ve veřejné správě používají, jaké se tím pádem z veřejných prostředků financují, a teď nemyslím jenom jejich obsah, ale jejich formu a jejich znění, tak doporučuji k přehlednosti hlídačsmluv.cz, který z toho obrovského kvanta dat, která se nacházejí na stránkách Ministerstva vnitra na registru smluv, dělá smysluplný produkt.

A ten, kdo – v tom chci zároveň apelovat na to, že dnes máme předložených několik desítek pozměňovacích návrhů k tomuto zákonu, tím spouštěcím mechanismem bylo navržení vynětí národního podniku Budvar, který ale, musím říct, se debatoval už v průběhu přípravy tohoto zákona, bylo na něj reagováno, na připomínky toho jeho domnělého znevýhodnění na trhu, bylo reagováno už při přípravě zákona tím, že se zvýšila ochrana obchodního tajemství, a i v případě řetězení smluv tyto byly, je možné jako obchodní tajemství označit a zároveň je tam beneficium toho, že když obchodní tajemství je nadměrně využito, tak pokud rozhodne soud a v následujícím termínu napraví, tak ta smlouva není od počátku neplatná.

Přistupovalo se k tomu. Přesto obavy setrvaly. Zákon byl předložen. Tisk 699 pár dní po tom, co zákon o registru smluv vyšel ve Sbírce zákonů, vláda se k němu postavila způsobem, že vydala neutrální stanovisko k návrhu jednoho ze svých členů, když čtyři z pěti resortů, které se vyjadřovaly k tomuto tisku 699, řekly, že tento tisk

by vůbec neměl být schválen, pro Budvar by neměla být schválena výjimka. Já s tímto názorem většiny resortů souhlasím, ale samozřejmě hegemonom a tím, kdo má poslední slovo, je Sněmovna a ta dnes zde vyjádří svoji vůli.

Ze zkušenosti fungování zákona, který je osmiměsíční – a myslím, že je dobře, že tato zkušenost je za námi, jsem rád, že se ukázalo, že se svět nezhroutil, že ekonomika nepadá, naopak že jsou situace, kdy se upozorňuje na nesprávnosti. Zmíním jednu nevýhodnost, kdy i šla právě díky registru smluv, na světlo se dostaly výrazně různé podmínky od operátorů, které dostávají větší zadavatelé oproti jednotlivcům, a je dobře, že toto téma i díky registru smluv se dostalo do oblasti zájmu politiků a že je to volání jednotlivců, které je v Čechách zbytečně drahé, předražené, tak se začíná snad už efektivně řešit. Je tam samozřejmě i to, že jsme narazili díky registru smluv, možná že díky opomenutí toho, kdo vkládal smlouvy, na to, že ve zdravotnictví je část financí, která ať už u zdravotních prostředků, nebo u léků vychází ze systému prostřednictvím zpětných plateb, které nemají žádná pravidla a můžou být od 50 % až do 50 %, a kolik z nich kde, na kterých místech skončí, nikdo nedohledá. Myslím si, že to je dobře, že ve zdravotnictví peníze budou používány na léčbu. A to jsou jenom jedny z několika momentů, kdy registr smluv svoji roli už plní. Šetří obrovské prostředky a já jsem za to rád, že to, co jsme od něho očekávali, se naplňuje.

Jestli se mohu v tuto chvíli přepnout do zpravodaje, tak bych se jenom potřeboval pana poslance Urbana zeptat –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Můžete se přepnout, do jakého modu potřebujete, pane poslanče, ale ptejte se mým prostřednictvím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl požádat pana poslance Urbana o upřesnění, jak navrhuje změnit proceduru tak, abychom toto mohli zde hlasovat a tu proceduru když tak upravit. To vyjádření mi přišlo natolik nekonkrétní, že jsem úplně nedokázal ho vyjmout, jestli to mají být první hlasované body, nebo jak se k tomu postavit. A tu proceduru pak samozřejmě v případě, pokud nebude vráceno do druhého čtení, budeme muset i v návaznosti na to upravit. Takže chci se zeptat, jak konkrétně máme měnit proceduru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Omlouvám se, pane poslanče, ale mám faktickou poznámku pana poslance Ludvíka Hovorky. Myslím si, že by bylo dobré, abyste si to s panem zpravodajem vysvětlili a poté návrh přečetli, přednesli na mikrofon, aby bylo jasné, o čem se případně bude hlasovat.

Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Ludvíka Hovorky, prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych potvrdit to, co tady řekl pan zpravodaj o prospěšnosti registru smluv, zejména v případě zdravotnických zařízení. Jistě víte, dostala se na světlo smlouva, která popisuje výši zpětného bonusu za konkrétní velmi nákladné léčivo u jedné nemocnice, velmi velké, a ukázalo se, že

velikost tohoto bonusu je kolem 25 %. A samozřejmě následovalo opatření, dopis VZP směrem k fakultním nemocnicím k tomu, aby byly nakupovaná léčiva a zdravotnické prostředky vykazovány za reálné smlouvy, nikoliv za smlouvy, které jsou maximální. Znamená to, že tento zákon je nástrojem k tomu, aby se nastavily reálné ceny, aby se obchodovalo za reálné ceny, které v případě léčiv a zdravotnických prostředků jsou. Proto se domnívám, že není dobré rozvolňovat tento zákon dalšími a dalšími pozměňovacími návrhy, které potom jeho celkový význam a efektivitu budou snižovat. Jsem ochoten přijmout návrh, který byl předmětem této novely, a to vyjmout státní podnik Budvar, ale bohužel pro ty další pozměňovací návrhy nemůžu hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Chtěl bych poděkovat panu zpravodaji i legislativě. Po tom, jak jsme prošli detaily, tak myslím, že můj požadavek je v zásadě naplněn. To znamená, že J5 v té podobě nějakého B1 a J6 bude hlasováno před písmenem M. To znamená, pokud bude přijato J5 a J6, tak netrvám na přijetí svého pozměňovacího návrhu pod písmenem M. Nevím, jestli to můžu stáhnout nebo něco takového, takže spíš jenom abyste znali moji pozici. A tedy ten předpoklad, že se to bude hlasovat J5 a J6 před mými pozměňovacími návrhy před písmenem M je naplněn v té proceduře tak, jak byla uvedena. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Ještě se táži, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě rozpravu končím. Táži se, zda si chce vzít pan návrhovač – s přednostním právem se hlásí pan předseda Mihola. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane místopředsedo, chtěl bych požádat za poslanecký klub KDU-ČSL o pauzu v délce 15 minut. Zároveň bych si dovolil požádat předsedy koaličních i opozičních klubů, ideálně, kdyby si vzali s sebou ještě kolegu, který se registru smluv speciálně v rámci klubu věnoval, a sešli bychom se u pana předsedy Poslanecké sněmovny Hamáčka v zasedací místnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Přerušuji tedy jednání Poslanecké sněmovny na 15 minut do 12 hodin a poté budeme pokračovat závěrečnými slovy návrhovatele, zpravodajů a případným hlasováním. Děkuji.

(Jednání bylo přerušeno v 11.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.06 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budeme pokračovat v projednávání návrhu poslance Mariana

Jurečky, Jana Bartoška, Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv. Nacházíme se ve třetím čtení a byla ukončena rozprava.

Prosím nyní o závěrečná slova, pakliže je zájem, pana navrhovatele. Není zájem. Pan zpravodaj? Nemá zájem o závěrečné slovo. Ptám se také pana poslance Jana Klána z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Nemá zájem o závěrečné slovo. A ani zástupce hospodářského výboru.

Byl podán návrh na opakování druhého čtení. Je to tak, pane zpravodaji? (Souhlas.) Budeme tedy hlasovat o návrhu na opakování druhého čtení. Já vás nyní všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Byl podán návrh na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona a my o tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování o návrhu na opakování druhého čtení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 52, přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 53, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Ústavněprávní výbor jako garanční výbor projednal předložené pozměňovací návrhy na své schůzi 26. ledna 2017. Přijal návrh procedury, který byl distribuován pod číslem 699/10. K této proceduře – dovolím si celou proceduru nečíst, protože je celkem na osmi stranách – přijal samozřejmě stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům, byť většinou je výsledek, že stanovisko nebylo přijato. K této proceduře bych chtěl navrhnout změny tak, aby odpovídala tomu, co dále ještě zaznělo.

Jednak zde zazněl návrh pana poslance Vilímce na úpravu v bodě 2, že nebudeme hlasovat o písmenu e) –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, ale já vás neslyším, pane zpravodaji. Poprosím, aby ve sněmovně nastalo ticho a abychom se věnovali proceduře hlasování, protože pan zpravodaj navrhuje změny v této proceduře. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Tedy první navržená změna procedury je v bodě 2, hlasování pozměňovacího návrhu podaného k § 2 odst. 1. Nebude se to týkat písm. e), ale písm. f). Je to návrh přednesený panem poslancem Vilímcem. Skutečně důvodová zpráva ukazuje, že správně mělo být napsáno písm. f). Chyba se stala tím, že už v samotném tisku bylo špatně označeno toto písmeno a pan poslanec Vilímec toto převzal do znění svého pozměňovacího návrhu. To je první, řekněme technická změna.

A druhá změna, kterou bych zde chtěl navrhnout, je v bodě 12. Týká se to písmene G5 a G2. U G2 je totiž uvedeno, že tento návrh je nehlasovatelný. To je chyba. Návrh je hlasovatelný. Oba dva se týkají České televize. G5 je širší, G5 dává výjimku pro smlouvy, které se týkají výroby, vysílání a nákupu práv ke zpravodajským, publicistickým a sportovním pořadům. To je G5. Pokud G5 neprojde, budeme hlasovat G2, který se týká pouze sportovních pořadů, výjimky pouze pro smlouvy týkající se sportovních pořadů.

Takže to jsou dvě změny, které navrhuji před samotným hlasováním o proceduře, která vám byla předložena.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Já o tom hned dám hlasovat. Je to protinávrh.

Takže nejprve o protinávru pana zpravodaje na změnu procedury. U bodu 2 písm. e) bude písm. f), je to v podstatě legislativně technická úprava, a u bodu 12 – návrh G2 i v případě, že nebude přijat návrh G5, je hlasovatelný. To je úprava procedury, tak jak ji navrhl pan zpravodaj.

A já o ni zahajuji hlasování. Kdo je pro tuto proceduru, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 53, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 157, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Můžeme se tedy pustit do hlasování. Technické úpravy podle § 95 odst. 2 jednacího řádu, nebyly předneseny, takže můžeme přistoupit k samotné proceduře.

Prvním pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh podaný v § 2 odst. 1 písm. f) a je to návrh písmene H. Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko předkladatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 54. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 45, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Dalším pozměňovacím návrhem jsou návrhy přednesené k § 2 odst. 1 písm. k) a první hlasovaný návrh je návrh B1, o kterém teď budeme hlasovat. Je to zrušení písmene k), tzn. vynětí jak národních podniků, tak státních podniků. Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o tomto návrhu pod písmenem B1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 55. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Nehlasovatelnými se tedy staly body A1, D1.1, E1, J1.1, J5.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě kontrola hlasování. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Dovoluji si zpochybnit toto hlasování, 55. Hlasovala jsem pro, a na sjetině mám, že jsem nehlasovala. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, zpochybňujete hlasování, budeme tedy hlasovat o námitce paní poslankyně.

Zahajuji hlasování o námitce. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 56. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 156, proti žádný. Návrh byl přijat.

Je tady znovu žádost o odhlášení, odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme opakovat hlasování o návrhu B1. Je to tak, pane zpravodaji? (Ano.)

Zahajuji opakované hlasování o návrhu B1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 57. Přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 79, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Stává se mi opravdu jednou za uherský rok. Na sjetině mám nehlasoval jsem, ano, zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a my budeme hlasovat o námitce pana poslance Bendla.

Zahajuji hlasování o této námitce. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 58. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 152, proti 2. Námitka byla přijata.

Znovu tedy budeme opakovat hlasování o návrhu B1.

Zahajuji hlasování o návrhu B1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 59. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 85, napotřetí se to povedlo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Bylo tedy zrušeno...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A je tady pan předseda Laudát.... (Kontrola výsledků hlasování.) Pan poslanec Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Omlouvám se. Hlasoval jsem proti, a na sjetině mám pro. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. My o vaší námitce budeme hlasovat.

Zahájil jsem hlasování o námitce pana poslance Hegera. Kdo je pro přijetí námítky, necht' zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 60. Přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 155, proti 3. Návrh byl přijat.

Budeme opakovat znovu – pardon. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Já se velmi omlouvám, ale myslím si, že je docela užitečné se na to podívat důkladně. Prosím pět minut na poradu klubu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se strašně omlouvám, ale to nejde. Jsme v procesu hlasování a nemohu porušit jednací řád Poslanecké sněmovny. Musíme hlasování dokončit. Je usnesení, že pokud se zpochybňuje hlasování, tak v tomto stavu to nejde. Takže musíme přikročit k hlasování opakovanému o B1.

Zahajuji hlasování pozměňovacím návrhu B1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 61. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 85. Návrh byl přijat.

(Výkřik z lavic. Kdo další? Probíhá opakovaně kontrola hlasování. Před lavicemi se schází hlouček poslanců s předsedou Sněmovny.)

Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vždycky mi pan předseda poslaneckého klubu Roman Sklenák říká, že mu dělám naschvály. Tak dneska mu pomůžu a navrhuji přerušit jednání na pět minut v této chvíli, jestli to lze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto návrhu chcete dát hlasovat? (Poslanec reaguje zamítavě.) Ne, pauzu na jednání poslaneckého klubu v délce pěti minut. Tak to dobře chápu. Dobře.

Vyhlašuji pauzu na jednání poslaneckého klubu ODS v délce pěti minut a pokračovat budeme ve 12 hodin 27 minut.

(Jednání přerušeno od 12.22 do 12.27 hodin.)

Milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, je 12 hodin 27 minut, uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu ODS.

Ještě předtím, než jsem vyhlásil pauzu, se hlásil pan poslanec Vozka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, stalo se mi to poprvé v této Sněmovně, ale na sjetině mám, že jsem hlasoval pro, ale ve skutečnosti jsem hlasoval proti. Proto dávám podnět ke zpochybnění hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Protože to následuje bezprostředně – kdyby si pan předseda nevzal pauzu, bylo by to bezprostředně, tak pokud nebude námitka proti mému postupu, tak toto hlasování umožním.

Zahajuji hlasování o námitce pana kolegy Vozky. Kdo je pro přijetí této námítky, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 62. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 144, proti 3. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o návrhu B1. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji opakované hlasování o pozměňovacím návrhu B1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 63. Přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 85, proti 72. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Návrh B1, tedy zrušení písmene k) bylo schváleno. Tím se stala nehlasovatelná písmena – body A1, D1.1, E1, J1.1, J5 a M1.1, přičemž D1.1, M1.1 a J5 jsou nehlasovatelné, protože jsou věcně totožné s návrhem B1.

Můžeme tak přikročit k bodu 4, kdy budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích podaných k § 2 odst. 1 písm. m). Zde bude muset dojít k úpravě, ale jsou to legislativně technické změny, ke kterým bude jenom upraveno značení písmen. Ale můžeme hlasovat obsahově o M1.2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko výboru nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o návrhu M1.2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 64, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 1, proti 87. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Dalším hlasovacím bodem je číslo 5. Jedná se o pozměňovací návrhy podané k § 2 odst. 1 písm. n). Jako o prvním budeme hlasovat o návrhu J6.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.) Stanovisko pana navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o J6. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 65, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 81, proti 61. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Dalším pozměňovacím návrhem je návrh B3. Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tu ještě žádost o kontrolu hlasování. (K mikrofonu přichází ministr Chvojka.) Pane ministře, prosím. Také se vám to, předpokládám, stalo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hlasoval jsem ano, ale mám tam křížek, takže zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Zahajuji hlasování o námitce pana ministra. Kdo je pro přijetí námítky, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 66, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 158, proti 1. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu J6. Zahajuji opakované hlasování o návrhu J6. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 67, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 87, proti 58. Návrh tentokrát byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Dalším hlasovacím bodem je už avizovaný návrh B3.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování o návrhu B3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 68, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 98. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Dalším návrhem je návrh pod písmenem M1.3.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o M1.3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 69, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 2, proti 98. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Dostáváme se k bodu číslo 6 a to jsou pozměňovací návrhy podané k § 2 odst. 1 písm. o). První hlasovaný je návrh B4.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Nebylo přijato.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o B4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 70, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 94. Ani tento návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Dalším hlasovaným návrhem je ten pod písmenem J2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o J2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 71, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Dalším návrhem ke stejnému písmeni je návrh pod písmenem L.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu pod písmenem L. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 72, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 95. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Sedmým bodem hlasování je pozměňovací návrh podaný k § 2 odst. 3 pod písmenem J3. Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o J3. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 73, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 45, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Osmým bodem hlasování je pozměňovací návrh k § 3 odst. 2 písm. e), který je pod písmenem G1. Je totožný s G4.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování o G1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 74, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 98, proti 28. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Pod bodem 9 budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích podaných k § 3 odst. 2 písm. h), z nichž první hlasovaný bude návrh M1.4, kde garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o M1.4. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování 75 přihlášeno 165 poslankyň a poslanců, pro 5, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Tím, že nebyl schválen, budeme hlasovat o návrhu D1.2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele k D1.2? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o D1.2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 76, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 51, proti 90, návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Návrhy B2 a D3 se stávají nehlasovatelnými, protože jsou totožné s návrhem D1.2, o kterém jsme právě hlasovali. Pod bodem 10 budeme hlasovat pozměňovací návrh, který byl předložen k § 3 odst. 2 písm. i) a je to návrh E2. Garanční výbor stanovisko nepřijal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu E2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 77, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 62, proti 42. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Pod číslem 11 budeme hlasovat pozměňovací návrh podaný k § 3 odst. 2 písm. k) a je to návrh I1. Garanční výbor stanovisko nepřijal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o I1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 78, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 102, návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Pod bodem 12 budeme hlasovat pozměňovací návrhy podané k § 3 odst. 2 písm. m) a je to návrh A2 a v tomto případě garanční výbor doporučuje přijetí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o A2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 79, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 126, proti 10. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Hlasování o bodu B5 následuje a k tomu ústavněprávní výbor jako garanční stanovisko nepřijal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele k B5? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu B5. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 80, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 4, proti 103, návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Návrh M1.5 se stal nehlasovatelným, protože je věcně totožný s návrhem B5, a budeme tedy hlasovat o návrhu pod písmenem I2. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k I2? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o I2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 81, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 126, proti 18. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Návrh C se tímto stal nehlasovatelným, protože je věcně totožný s návrhem I2. Přecházíme tak k návrhu D2. Stanovisko výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele k D2? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o D2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 82, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 108, proti 38, návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Návrh F se tak stal nehlasovatelným a přecházíme k návrhu G5. Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele ke G5? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování o G5. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 83, pro 45, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Dalším návrhem je G2, který nebyl hlasován v garančním výboru, protože jsme vycházeli z procedury, která byla změněna, a tím pádem k němu stanovisko nemohu přednést.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele ke G2? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o G2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování 84, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 10. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Dalším návrhem je ten, co se skrývá pod písmenem H variantou B a k němu garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu H varianta B. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 85, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 123, proti 23. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Dalším návrhem je návrh pod písmenem J1.2 a stanovisko opět nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o J1.2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 86, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 43, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Dalším hlasovaným návrhem je návrh pod písmenem K3. Stanovisko garančního výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o K3. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 87, přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 18. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Návrh K1 se tak stal nehlasovatelným, protože byl věcně totožný s návrhem K3, a my přejdeme k hlasování o návrhu M3.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele k M3? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o M3. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 88, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 3, proti 96, návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Tím, že nebyl přijat, můžeme hlasovat o návrhu N, ke kterému také nebylo přijato stanovisko garančního výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele k návrhu N? N jako Náša. (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu N. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 89, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 38, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Dostáváme se k bodu 13 hlasovací procedury, a to k pozměňovacím návrhům podaným k § 5 odst. 6, které jsou dva, a to G3 a G6, ale totožné. Budeme tedy hlasovat o G3. Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o G3. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 90. Pro 108, proti 24. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Farský: Hlasování o návrhu G6 neproběhne, protože je nehlasovatelný, jak jsem avizoval, je totožný s G3. Přicházíme tedy k bodu 14 dnešního hlasování procedury a to je pozměňovací návrh podaný k § 6 odst. 3 a jedná se o návrh A3 první bod.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko nebylo přijato.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A3 první bod. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 91. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 53, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Pokračujeme bodem 15 a to je pozměňovací návrh podaný k § 7 odst. 1 a má písmeno A3, druhý bod v tomto pozměňovacím návrhu. Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele A3, druhý bod. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A3, druhý bod. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 92. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 49, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Přecházíme k bodu 16 procedury a to jsou pozměňovací návrhy podané k § 8 odst. 2. Začneme návrhem A3, třetím bodem tohoto návrhu. Stanovisko garančního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele k A3? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu A3 třetí bod. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 93. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 46, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Nebyl přijat, budeme tedy hlasovat o návrhu I3. Stanovisko garančního výboru doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu I3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 94. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 131, proti 16. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Návrh J4 se tak stal nehlasovatelným, neb je věcně totožný s návrhem I3, a můžeme přestoupit k bodu 17, což jsou pozměňovací návrhy podané k § 8 odst. 5, a začneme návrhem K4. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu K4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 95. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 120, proti 5. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Návrh K2 se stává nehlasovatelným, protože je věcně totožný s K4, a můžeme přistoupit k 18. bodu hlasování a to jsou pozměňovací návrhy podané k účinnosti. První pozměňovacím návrhem je návrh A4, který garanční výbor doporučuje schválit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu A4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 96. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 136, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Farský: Tím se staly nehlasovatelnými pozměňovací návrhy M2 a M4 a návrh B6 byl nehlasovatelný už od počátku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Podle mých zápisků jsme prošli veškeré pozměňovací návrhy. Před závěrečným hlasováním se ještě o slovo hlásí předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den. Moc se omlouvám, ale poprosil bych pro náš poslanecký klub přestávku v trvání deseti minut po dohodě s vedením Sněmovny. Není účel nehlasovat, čili měli bychom jednat i po 13. hodině a dohlasovat to, ale prosím o těch deset minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji jednání Sněmovny do 13.06, kdy budeme pokračovat závěrečným hlasováním o zákonu jako celku.

(Jednání přerušeno ve 12.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.06 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, poprosím, abyste zaujali svá místa. Poprosím pana zpravodaje. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. (Neustálý hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím o klid v jednacím sále. Pane zpravodaji, klidně i zakřičte.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Já bych chtěl jenom uvést, v jakém rozsahu jsme schválili pozměňovací návrhy, aby bylo každému zřejmé, o čem budeme hlasovat v tom finálním hlasování o celkovém zákoně, protože bych nerad, aby mohlo vzniknout nějaké nedorozumění snad v tom, že neproběhlo.

Schválen byl tedy pozměňovací návrh B1, který vyjímá všechny – ne národní podnik Budvar, ale všechny státní podniky bez ohledu na jejich povahu.

Schválen byl návrh J6, který vyjímá – v písmenu m) jsou uvedeny i veřejně ovládané podniky ve smyslu – vlastněných obcí, kraji, které ale musí mít průmyslovou a obchodní povahu, pak jsou tímto návrhem z registru smluv vyňaty.

Dále byly navrženy – byly schváleny změny ohledně České televize, vynětí, nebo možnost použití výjimky metadat – zveřejňování pouze metadat a adhezních smluv a také byly zveřejněny – ta výjimka pouze pro sportovní přenosy, ne pro zpravodajské a kulturní pořady.

Dále byla schválena výjimka pro vyjmenované smlouvy u veřejných vysokých škol.

Byla schválena výjimka pro to, že nebudou zveřejňovány smlouvy chráněné bankovním tajemstvím vyjma těch smluv, které se týkají použití veřejných prostředků.

Byla schválena výjimka pro smlouvy, které nakládají s výbušninami – o nakládání s výbušninami.

Bylo schváleno, že uveřejnění nepodléhají smlouvy, jejichž smluvní stranou je Dobrovolný svazek obcí, jehož členem není obec s rozšířenou působností.

Bylo schváleno, že nebudou uveřejněny podléhat kolektivní smlouvě.

Byla schválena úprava povinné písemnosti s tím, že nebude nutné smlouvu uzavírat pouze písemně, ale i jiným způsobem, který umožní uveřejnění textového obsahu smlouvy v registru smluv.

Upravili jsme účinnost.

To jsou změny, které v závěrečném hlasování stvrdíme nebo popřeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Pokud se někteří podivují, že jsem mu dal slovo, já se omlouvám, ale jako zpravodaj má přednostní právo a může se přihlásit kdykoliv, tak je to v jednacím řádu napsáno. (Hlasy – poslanec Zavadil, poslanec Stanjura: Když je rozprava. Protichůdné názory z pléna.)

Přikročíme k hlasování o návrhu zákona jako celku. Přednesu návrh usnesení. Nejprve vás ale všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přednáším návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), podle sněmovního tisku 699, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 97, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 46. Návrh nebyl přijat. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Je tady kontrola hlasování. (Rozruch v sále.) Pan předseda Sklenák se hlásí. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Hlasoval jsem v tomto posledním hlasování ano, a na záznamu mám zdržel se. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o námitce pana předsedy Sklenáka. Kdo je pro přijetí námítky, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 98, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 151, proti 4. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu zákona jako celku. Já s dovolením, pokud se nebudete zlobit, nebudu přednášet celé usnesení, o kterém budeme hlasovat. Hlasujeme o návrhu zákona jako celku znovu po podání námítky pana předsedy Sklenáka.

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 99, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 47. Návrh byl přijat.

Pokud není žádná námitka proti hlasování ani kontrola hlasování, konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Připomínám, že za pět minut se sejde organizační výbor. Prosím jeho členy a přeji vám dobrou chuť k obědu. Přerušuji jednání Sněmovny do 14.30.

(Jednání přerušeno ve 13.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v projednávání jednotlivých bodů, tak jak je schválený program. Než otevřu první bod, který jsme první zařadili na 14.30, přečtu omluvy. První je, že ve dnech 22. 2. až 24. 2. z důvodu pracovní cesty se omlouvá pan poslanec Michal Kučera. Dále z dnešního zasedání od 17 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Radka Maxová. Dále 22. 2. od 14.30 až do 23. 2. do 13 hodin z resortních důvodů se omlouvá pan ministr Daniel Herman.

Otevírám první bod dnešního jednání a tím je

66.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1024/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych v krátkosti uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. Návrh je předkládán na základě závazku obsaženého v programovém prohlášení vlády České republiky a zároveň též v koaliční smlouvě, a je tedy jednou z vládních priorit. Schválení návrhu by mělo přispět k vyšší atraktivitě služby v bezpečnostních sborech, a tím i posílit jejich personální stabilitu. Řádné a efektivní fungování bezpečnostních sborů je jedním z pilířů demokratického státu.

Cílem návrhu je především provedení systémové změny v oblasti proplácení přesčasů příslušníků bezpečnostních sborů. V současnosti je služební příjem příslušníka stanoven již s přihlédnutím ke službě přesčas, a to v rozsahu 150 hodin. Předkládaná novela navrhuje toto odstranit a odstranit povinnost sloužit ročně 150 hodin bez nároku na náhradní volno či služební příjem za služební přesčas s výjimkou vyhlášených krizových stavů. Tedy jednoznačně definuje, za jakých okolností lze na příslušníkově vyžadovat službu přesčas. Touto změnou se

vyhneme kolizím, které tady v minulosti byly, vyhneme se i případným soudním sporům, které proběhly.

Tato změna zákona také umožňuje například zrychlený služební postup u příslušníků, kteří se osvědčili a mají středoškolské vzdělání. Dále zavádí náborový příspěvek, který zvýší konkurenceschopnost u služebního poměru v bezpečnostních sborech na pracovním trhu, a to především u exponovaných profesí, například v oblasti informačních technologií, práva a dalších. Zavádí příplatek za službu ve svátek a dále provádí drobné změny v oblasti řízení ve věcech služebního poměru.

Chci zdůraznit na závěr svého úvodního slova jednu zásadní věc, že tento zákon nemá v žádném případě ambici se jakýmkoliv způsobem prolomit do výsluh. To znamená, tento zákon nemá ambici výsluhu měnit, danit, cokoliv dalšího. Výsluhy jsou pro nás základním pilířem služebního poměru a tak to musí zůstat. Než jsme došli sem do Poslanecké sněmovny, jednali jsme velmi intenzivně v rámci koaličních expertů. Návrh, který sem přinášíme, je vyvážený, je koaličně schválený a chci tu garantovat, že bych ho sem nenesl bez toho, aby na oblasti výsluh neexistovala shoda.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Stanislav Huml. Prosím, pane poslance.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne. Navážu na slova ministra. My jsme na podvýboru pro Policii České republiky měli zástupce obou odborových organizací v Policii České republiky. Ten návrh s nimi byl projednán a opravdu proti němu nemají vůbec žádné připomínky. Dokonce je to absolutně v souladu a ve shodě.

Pokusím se krátce představit ten zákon jako celek, abyste všichni pochopili o co go. Upravuje nově zkušební dobu nově přijatého příslušníka. Potom upravuje nově pravidla zrušení služebního poměru ve zkušební době. Řekl bych, že to spíš upřesňuje.

Samozřejmě řeší ten základní kámen a to je služba přesčas. Já bych rád upozornil na to, že Ústavní soud v několika rozsudcích neplacenou nebo nezaplacenou práci přesčas policistů a hasičů zrušil a judikoval, že to je v rozporu s Ústavou. Upravuje odměnu za službu ve dnech pracovního klidu a ve svátek. Upravuje nově krácení dovolené. Řeší náhradní volno a příplatek za službu ve svátek. V podstatě to dává do souladu se zákoníkem práce, kdy nejdříve zaměstnavatel musí navrhnout, aby policista nebo hasič dostal náhradní volno, a teprve když nevyčerpá náhradní volno, nebo právě proto, že není možné kvůli malému počtu policistů mu to náhradní volno dát, tak se teprve ve druhé vlně jakoby ze zákona platí příplatek.

Upravuje nově náborový příplatek. Tam je to opravdu na diskusi. Je to od 30 tisíc do 150 tisíc korun s tím, že výši stanoví ředitel bezpečnostního sboru. Příslušník je potom povinen setrvat ve služebním poměru po dobu čtyř let, a pokud by skončil dříve, tak vrací alikvotní část. Je to poměrně transparentně upravené.

A v posledních bodech od bodu 27 až do konce návrhu zákona nějakým způsobem upravuje řízení ve věcech kázeňských a věcech služebního poměru.

Účinnost se navrhuje od 1. ledna 2018.

Ještě jednou, jsem rád, že můžu potvrdit, že nemá zákon, nebo novela ambici měnit výsluhové příspěvky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám rozpravu, do které evidují dvě přihlášky. Nejprve vystoupí pan poslanec Ondráček, připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, jsem rád za slova, která zazněla na úvod jak od pana ministra, tak od pana zpravodaje, že tento zákon nemá žádné ambice zasahovat do výsluhových příspěvků příslušníků bezpečnostních sborů, a byl bych rád, pokud by tato informace zazněla právě i k uším příslušníků jednotlivých bezpečnostních sborů, protože po té panice, která teď mezi příslušníky koluje, je potřeba asi i tuto informaci mezi příslušníky dostat.

Zákon jako takový – pan kolega zmínil, že jsme o něm již hovořili na podvýboru pro Policii České republiky, obecní policii a soukromé bezpečnostní služby, kde jsme měli jak zástupce předkladatelů, tak také zástupce Policejního prezidia a zástupce odborových organizací. Kolega zmínil dvojce, ale je potřeba zmínit, že tam byl i zástupce odborové organizace při nezávislém odborovém svazu Vězeňské služby. Takže zástupci dvou policejních organizací i plus dvou bezpečnostních sborů.

Teď bych přešel k zákonu jako takovému. Já jsem ho studoval, řekněme, hodně důkladně a jsou tam některé věci, které nedostatečně chápou, a budu určitě při nějakých jednáních vyžadovat vysvětlení.

Také bych chtěl zmínit neblahou, řekněme současně ustálenou praxi. Když se podíváme na body – těžko mluvit k panu ministrovi, když mě pak asi neposlouchá. Ale byl bych rád, kdybychom mohli mluvit o bodech 9 až 11, které se vztahují k § 22, výběrovému řízení na služební místo. Já s postupem, který je navrhován, souhlasím, ale zároveň upozorňuji na problém, který je, a to že policista se může do výběrového řízení přihlásit, pokud splňuje hodnocení alespoň velmi dobrých výsledků v rámci služby. Bohužel poměrně často teď dochází k tomu, že ředitelé jednotlivých bezpečnostních sborů své příslušníky hodnotí stupněm hodnocení pouze dobrý, a tím jim znemožňují, aby se mohli přihlásit do výběrového řízení na vyšší post, protože příslušníci nejsou a každý vedoucí si musí ochránit počet lidí, kteří vůbec ve službě jsou, takže dochází k tomuto nedobrému hodnocení. Zástupci odborových organizací, se kterými jsme na podvýboru diskutovali, chtěli, aby zákon byl změněn i v tom, aby mohl do výběrového řízení jít i policista, který dosahuje pouze dobrého hodnocení. Ale to není cesta správným směrem. Byl bych rád, kdyby pan ministr cestou Policejního prezidia mohl apelovat na to, aby policisté byli hodnoceni objektivně, nikoli jenom pro potřebu udržet je na daném konkrétním místě.

Bod 18 je již zmiňovaný § 54, který ruší povinnost odsloužit 150 hodin ročně zdarma. Je to samozřejmě v pořádku, s tím, že se také uvádí, že celkový rozsah služby přesčas nesmí během jednoho týdne činit více než 10,5 hodiny a může se to opakovat v rámci 52 týdnů po sobě jdoucích, to znamená v průběhu celého jednoho

roku. Ta číslovka 150 odpadla, ale nevím, proč zůstala v jiných částech zákona. Zmíním hned, když se podíváte, pane ministře, do bodu 25, což je § 112 odst. 2, tak ve druhém odstavci je uvedeno, že příslušníkovi je stanoven služební příjem s přihlédnutím k případné službě přesčas v rozsahu 150 hodin v kalendářním roce konané v době krizového stavu, přičemž se doplňuje pouze "konané v době krizového stavu". Nevím, proč tam zůstala ta číslovka 150, když žádná taková číslovka už by v zákoně být neměla, protože pokud vypočítáme i dobu služby, kterou může vykonat příslušník podle § 54 odst. 2, to znamená těch zmiňovaných 10,5 hodiny týdně krát 52, tak se nedostaneme na žádných 150 hodin, takže mi není zřejmé, proč v § 112 odst. 2 je ta číslovka 150 hodin ročně uvedena.

Následuje bod 31, který poskytuje náhradní volno a příplatek za službu ve svátek. Otázka zní, jestli by to muselo být až po třech následujících měsících zapláceno, popřípadě jestli bezpečnostní sbor se musí snažit služební volno poskytovat tři měsíce, nebo zda by měl stačit následující kalendářní měsíc, protože i dovolená je vypočítávána, popřípadě příplatky za nemocenskou, ze čtvrtletí. Aby nedocházelo k tomu, že v exponovaných měsících třeba tam, kde je turistická sezóna, policisté odslouží desítky hodin přesčas, a pak když bude okurková sezóna, tak to dostanou k vybrání.

V § 125, což je bod 32, je znovu zmíněno, že příslušník má nárok na náhradní volno za každou hodinu služby přesčas. To neplatí pro službu přesčas v rozsahu 150 hodin v kalendářním roce konanou v době krizového stavu. Zase tam zůstává ta číslovka 150. Není mi zřejmé proč. Pokud bude krizový stav, tak přece může vykonat i více hodin, protože to pak záleží na tom, jaká bude potřeba služby. Pokud by nastal krizový stav, tak si nemohu představit, že by policista měl odsloužit pouze 150 hodin. To nám pak už nikdo nebude zabezpečovat naši bezpečnost? Tak se platí (reakce na otázku připomínku z pléna.), ale máme tady zase ten § 54 odst. 2, kde se mluví o těch deseti hodinách. Určitě budu rád, když o tom budeme moci diskutovat.

Do toho, jak je vypočítáván příplatek za službu přesčas – chápu, že pro výpočet je ideální, když je tam základní tarif a potom příplatek osobní, popřípadě příplatek takzvaný rizikový. Zde je dodán ještě příplatek za vedení, což mně trochu zavání tím, že tento příplatek si tam dodal někdo, kdo tento zákon zpracovával a zřejmě příplatek za vedení vede a očekává, že bude vykonávat službu přesčas právě ve svátcích, a chce si tak zvýšit svůj průměr. Starý, nebo řekněme zákon předtím platil, pokud byly přesčasové hodiny, pouze z příplatku osobního a z příplatku rizikového, plus základní tarif. Příplatek za vedení tam prostě nebyl, a dokonce máme napsáno, že ředitelé a zástupci bezpečnostních sborů v podstatě ani službu přesčas nekonají.

A teď bod samotný, bod 34, § 135a, tolik diskutovaný náborový příspěvek. Rozsah 30 až 150 tisíc. Je to samozřejmě dobrý počín, akorát hovoříme o tom, že bude poskytován selektivně podle toho, který ředitel bezpečnostního sboru na to které místo se rozhodne jaký náborový příspěvek vypsát, popřípadě následně poskytnout. Je tam popsána i struktura, jak bude vyplácen, s čímž nemám jediný problém, s tím, že pokud policista nesplní nebo odejde z bezpečnostního sboru, tento příplatek musí vrátit. Doba, po kterou má policista setrvat u bezpečnostního sboru, je stanovena na čtyři roky.

Já bych vám, vážené kolegyně a kolegové, chtěl připomenout, nebo říci, že v roce 2016 policie znáborovala, nebo resp. přijala do svých řad 1 621 policistů, ale zároveň jich 1 309 ze služebního poměru odešlo, což představuje posílení bezpečnostního sboru pouze o 312 policistů. Pokud se však podíváte na dobu služby, kdy policisté odcházejí, tak jsem zmínil, že v roce 2016 odešlo 35 %, to znamená, jedna třetina policistů odešla ještě dříve, než jim vznikl nárok na výsluhový příspěvek, to znamená do 15 let služby. A pokud se podíváte v souvislosti s náborovým příspěvkem, tak do čtyř let služby, to znamená, aniž by třeba čekali na to uplynutí, odchází v loňském roce, v roce 2016, 17 % policistů, to znamená skoro jedna pětina lidí, které policie nabrala, odejde do čtyř let služby. Po čtyřech letech služby, mezi pátým a devátým rokem, odchází 13 % policistů. To je stav za rok 2016. Pokud se podívám na nová statistická data, která jsou pro rok 2017, tak do čtyř let služby za měsíc leden tohoto roku odešlo ze služby 24 % policistů.

Kolegyně a kolegové, to je jedna čtvrtina těch, kteří přišli a zároveň následně odcházejí. Do čtyř let služby každý čtvrtý policista náborovaný se sbalí a jde pracovat někam jinam. Proč, o tom bychom zde mohli hovořit dlouho, nebo dlouze. A pan ministr ví, že to je i pro podhodnocení ocenění jejich práce, mzdového ocenění jejich práce. Mám takovou obavu, aby náborový příspěvek nebyl pro ty policisty, kteří nastupují, vyplácen a ti policisté nám stejně po čtyřech letech neodešli a jen by si za ty čtyři roky, pokud by byl náborový příspěvek řekněme 100 000, což je cca 25 000 ročně, zase rozděleno dvanácti, tak je to nějakých dobrých 2 000 a nějaké drobné měsíčně. Takže si k tomu žalostnému platu, který mají, připočítají těch 2 200, poberou ten náborový příspěvek a po čtyřech letech stejně od policie odejdou, protože jak jsem zmínil, v roce 2016 nám odešlo 35 % policistů do patnáctého roku věku (?). A teď, když se podívám na data z letošního roku, tak je to 29, 30, 36 % – 36 %, takže ještě o procento víc než za celý loňský rok. Jak se nám nábor daří na začátku tohoto roku, je stejné – 115 policistů přišlo, ale 97 policistů, pardon, příslušníků – ne, v tomto případě policistů odešlo. Nábor za rok 2017, první měsíc, plus 18 policistů. A když se podíváme třeba na Prahu, která má dlouhodobě podstav, tak tam víc policistů odešlo, než se jich podařilo náborovat.

Takže já náborový příspěvek vnímám jako určitý krok, ovšem tak trochu se obávám, že to nebude stačit, že musí přijít něco jiného, zásadního, a to je plošné zvýšení platů všech příslušníků bezpečnostních sborů, tak jak jste to sice sliboval, vážený pane ministře, popř. i pan premiér, od 1. 7. 2017, ale dnes víme, že vám to váš koaliční partner zasekl. A velmi mě mrzí, že jste mě včera jako Česká strana sociálně demokratická v tomto nepodpořili. Mohli jsme o tomto tématu dnes diskutovat. Z toho usuzuji, že to pro vás není zas tak palčivý problém, protože to v podstatě řešit nechcete.

Chtěl bych také zmínit, že náborový příspěvek nebude poskytovat pouze policie, popř. bezpečnostní sbory, protože náborový příspěvek daleko dříve před vámi již poskytuje třeba Městská policie v Praze, která má náborový příspěvek pro svého jednoho strážníka 100 000 korun, a dostává to v podstatě každý, který se rozhodne pracovat u Městské policie v Praze, a je mu to vypláceno v období prvních dvou let. O dalších benefitech, které je schopen nabídnout soukromý sektor, nebo v tomto

případě město Praha, hlavní město Praha, raději ani hovořit nebudu, protože ve všech ukazatelích policie je jak popelka.

A na závěr řeknu, že budu velmi rád, a dovolím si říci, že celý poslanecký klub KSČM podpoří tento návrh v prvním čtení, a budu rád, pokud o něm budeme moci diskutovat v rámci druhého čtení na výboru, popř. na výborech, a některé z těch otázek, které jsem zde řekl, budou zodpovězeny nebo mi budou lépe vysvětleny.

Sám za sebe říkám, že také předložím pozměňovací návrh, jeden pozměňovací návrh, který se bude týkat § 164 zákona, což je úmrtí a příspěvek pro pohřeb příslušníka. V současné době bezpečnostní sbor vyplácí za úmrtí příslušníka trojnásobek služebního příjmu, což nepovažuji za dobré, nebo za dobrý impuls, a proto budu navrhopvat, aby v případě smrti související s přímým plněním služebních úkolů činila výše úmrtího řekněme jeden roční plat, to znamená dvanáctinásobek měsíčního služebního příjmu příslušníka. A vzpomeňme zde na kolegu policistu, který zemřel na sklonku minulého roku poté, kdy nebyl dostatečně balisticky chráněn, a možná, pokud by balistickou ochranu měl, nemusel zemřít. A vzpomeňme také na hasiče, který zemřel v minulém týdnu při plnění svého slibu, který dal tomuto státu.

Takže pane ministře, za sebe říkám ano, zákon je potřeba. Jsem rád, že konečně, konečně doputoval. Bohužel, dali jste nám hrozně krátkou lhůtu na to, abychom měli šanci ho dobře projednat a měli jistotu, že zákon bude přijat v takové podobě, aby policisté a příslušníci bezpečnostních sborů z něj cítili zlepšení. Budu rád, když o něm budeme moci diskutovat, a na takovou diskusi jsem připraven.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než udělím další slovo, přečtu omluvy. Dnes od 17 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Šánová, dnes od 17.15 do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová a ode dneška až do 24. 2. z důvodu pracovní cesty se omlouvá pan poslanec Michal Kučera.

A nyní prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Jak už tady zaznělo, vláda předložila do Parlamentu České republiky návrh novely zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Návrh byl několikrát proklamován jako odstranění nespravedlností, ke kterým docházelo zejména v důsledku toho, že příslušníci bezpečnostních sborů, zejména Policie České republiky, jsou nuceni ke službě 150 hodin přesčas zadarmo v průběhu kalendářního roku. Návrh současně obsahuje i zřízení náborového příspěvku, příplatku za službu ve svátek, zavedení zkušební doby při nástupu do služebního poměru a řadu dalších technikálií, které se v průběhu let nashromáždily, a Ministerstvo vnitra jako gestor příslušného zákona je uznalo za vhodné nyní řešit.

Příslušníci bezpečnostních sborů – a já říkám, bohužel – po přijetí této novely více peněz v žádném případě nedostanou, destabilizovaná policie se pro uchazeče rozhodně atraktivnější nestane, sociální jistoty příslušníků budou opět o něco více

ohrožené. A přesto, že to nikomu nic nepřinese, se bude daleko více papírovat v kancelářích namísto dohlížení nad bezpečnostní situací v ulicích. To vše musí být každému zasvěcenému jasné hned po prvním přečtení této předkládané vládní normy.

Bohužel pan zpravodaj Huml nemá pravdu, prostřednictvím pana místopředsedy. Ústavní soud v listopadu 2001 zamítl návrh skupiny poslanců na zrušení ustanovení 112 odst. 2 věty první a § 112 odst. 4 zákona 361 o služebním poměru příslušníků a uvedl, že argument navrhovatelů o nerovnosti mezi jednotlivými příslušníky bezpečnostních sborů podle množství odsloužených přesčasových hodin neobstojí, a rozhodl, že před zákonem mají v zásadě všichni příslušníci bezpečnostních složek rovné postavení a k nerovnosti by mohlo dojít až v konkrétních případech, kdyby např. tentýž velitel přiděloval dvěma příslušníkům přesčasové služby diametrálně odlišně co do počtu odsloužených hodin. Tak prosím, ať se tady neblamujeme nějakým sdělením, že Ústavní soud něco potvrdil. Nepotvrdil! Ústavní soud neshledal protiústavním ani druhé napadané ustanovení zákona, neboť ani v tomto případě zákonodárce podle Ústavního soudu nepostupoval iracionálně a Ústavní soud neshledal zákonodárcovu libovůli.

Pokud jde o právní úpravu odměňování příslušníků bezpečnostních sborů – stále cituji z toho nálezu Ústavního soudu v obecné rovině – připomíná Ústavní soud, že je především na zákonodárci a orgánech moci výkonné, aby navrhli a přijali podle dané situace a možností takovou právní úpravu, která by umožňovala zajištění řádného chodu těchto složek, jakož i jejich materiálního zabezpečení. Což se bohužel neděje a žádným návrhem zákona, změnou zákona, to, pane ministře, nespravíte.

Víte, ten vládní návrh kromě těch chyb, které tady zmiňoval kolega Ondráček, vůbec nerespektuje nastavená legislativní pravidla, a to ve vztahu k nedostatečně zpracované důvodové zprávě. Respektive tato není pravdivá a je zavádějící co do dopadů na státní rozpočet.

Návrh novely zákona zavádí povinnost proplácet přesčasy příslušníkům bezpečnostních sborů v rozsahu do 150 hodin ročně, neposkytne-li bezpečnostní sbor příslušníkovi náhradní volno v době tří kalendářních měsíců po výkonu služby přesčas nebo v jinak dohodnuté době. Podle důvodové zprávy – dovolte mi citovat: "Předmětné opatření předpokládá podle údajů, které byly poskytnuty bezpečnostními sbory, navýšení výdajů státního rozpočtu ve výši cca 210 mil. korun ročně." To ale při znalosti současného stavu v bezpečnostních sborech není přece vůbec reálný odhad. Pokud ano, kde je analýza, která by uvedená čísla potvrzovala?

O navýšení tarifu a o tom, jak se k tomu postavil pan ministr Babiš, už tady také mluvil můj předřečník. Není přeci možné tvrdit, pane ministře, že v případě Policie České republiky bude dopad na státní rozpočet ve výši 88 mil. 400 tis. korun, což je odhad proplácení služby přesčas v rozsahu do 150 hodin ročně. Reálnější číslo by byla možná tak částka pohybující se okolo 1 mld. korun. 150 hodin je shodou okolností jako jeden pracovní měsíc policisty. A tak se lze dobře dopočítat reálnějšího dopadu na státní rozpočet. Navržený průměrný měsíční plat na rok 2017, jak jsem se dočetla v rozpočtu, u příslušníků policie je podle schváleného rozpočtu 35 393 korun. No ano, určitě většina těch, kteří nás možná sledují, si říkají zlatý voči. Pokud k tomu připočteme odvody, a tedy vynásobíme průměrný měsíční plat 1,35, vyjde nám částka

47 781 korun na jednoho policistu. V současnosti se pohybuje počet příslušníků policie okolo 40 tis. Samozřejmě neslouží všichni najednou. A tak slouží v danou chvíli například polovina, zhruba 20 tis. To znamená, že se pohybujeme již okolo částky 1 mld. korun. To jsou naprosto jednoduché kupecké počty. Tak nevím, proč vaše důvodová zpráva lže.

Argument, že primárně si budou policisté vybírat náhradní volno, neobstojí. Protože tak to lze udělat pouze v případě, že existuje někdo, kdo za ně může sloužit. Ale co když je podstava? A my víme, že ten podstav je. Opět kolega mluvil o mém rodném městě, o hlavním městě Praze. Může si někdo, pane ministře, vybírat náhradní volno za přesčas, když není nikdo, kdo by za takového policistu sloužil? No jistě že ne. A nastane nárok na proplacení přesčasu, který bude v praxi hodně využíván. Ale ten rozpočet v té důvodové zprávě ty finanční prostředky vůbec nepokrývá.

A to se zatím bavíme jenom o proplácení přesčasů. Ale co navrhované příplatky za svátky a dny klidu? Nezdá se vám potom zcela liché tvrzení uvedené dále v důvodové zprávě, že – opět cituji – "další navrhovaná opatření jsou rozpočtově neutrální, a to včetně zavedení možnosti využití náborového příspěvku a zavedení příplatku za službu ve svátek, jelikož náklady s nimi související budou bezpečnostní sbory hradit z vlastního rozpočtu"?

Víte, napadá mě jedna věc. Všichni si polepší, nikdo nebude otročit zadarmo jako dosud, a přesto to nebude stát ani korunu? Zázrak, nebo nesmysl? Dobře, pokud si policie a další sbory budou další náklady hradit ze svých rozpočtů, nabízí se otázka, jak ty rozpočty byly koncipovány. Zdali s tím skutečně počítaly a jednotlivé bezpečnostní sbory mají i dostatek finančních prostředků pro své příslušníky. Není to jenom zákon, který by se vztahoval pouze na příslušníky Policie České republiky. Týká se to hasičů, celníků, příslušníků Vězeňské služby, Generální inspekce bezpečnostních sborů. Jen pro připomenutí, pokud mě paměť neklame, v minulosti byly příplatky za soboty a neděle a všechny státní svátky a všechny ostatní příplatky zrušeny a v návaznosti na to tedy došlo k navýšení platů skokově, to bylo asi o 30 %.

A teď další, pro mě velmi podstatná věc. Nejvyšší správní soud, pane ministře, na ten váš návrh zareagoval kritikou – a dovoluji mi citovat: Předložený návrh zákona takto deklarovaným cílům vůbec neodpovídá. Neodstraňuje totiž samotnou povinnost konat službu přesčas v rozsahu 150 hodin, ale toliko časové omezení této povinnosti. Nadále tedy povinnost konat službu přesčas, trvá, a to dokonce bez jakéhokoliv omezení. To, co se mění, je nově přiznaný nárok na odměnu za službu přesčas s výjimkou služby přesčas v rozsahu do 150 hodin za krizových stavů. Nejvyšší správní soud požaduje odstranit uvedený rozpor mezi jednotlivými dokumenty předkládaného návrhu a uvádí to jako zásadní připomínku. Jak jste se s touto připomínkou Nejvyššího správního soudu, pane ministře, vypořádali?

Jak tedy vyplývá z této zásadní připomínky Nejvyššího správního soudu, už nyní lze povinnost 150 hodin přesčas aplikovat správně, a že se tak neděje, je vina funkcionářů bezpečnostních sborů.

Nutno připomenout, že nejen Ústavní soud, ale ani Nejvyšší správní soud neshledal problematickou samotnou právní úpravu povinnosti služby přesčas. Jako

problematickou byl opakovaně shledán způsob aplikace této právní úpravy služebními funkcionáři. Opět cituji z toho rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, nevymýšlím si to.

Podle Nejvyššího správního soudu jsou zrušení a současně nezrušení předmětné povinnosti jen politické mimikry. Je tedy zcela věcí předkladatele jakožto ústředního správního orgánu – tedy vás, pane ministře, do jehož kompetence spadá koordinace v oblasti služebního poměru příslušníků veřejných bezpečnostních sborů a její náležitá právní úprava –, zda zabezpečí řádnou aplikaci stávající právní úpravy v souladu s právy příslušníků bezpečnostních sborů, nebo se ji rozhodne změnit. I podle argumentace předestřené v důvodové zprávě ji k navrženému řešení vedly spíše důvody politické než právní. – Tohle napsal doslova Nejvyšší správní soud.

Vládní návrh novely zákona o služebním poměru příslušníků je absolutně nesystémový a povede k ještě hlubší destabilizaci policie a dalších sborů.

Nesmíme opomíjet ani fakt, že se služební zákon vztahuje, jak jsem řekla, na hasiče, vězeňskou službu, celníky, GIBS. Nejsou uspokojivě vysvětleny ani rozdíly mezi jednotlivými příslušníky různých bezpečnostních sborů. Například hasič, dovolu mi použít slovo mokrý, který jde do zásahu, pracuje 24hodinové směny a má za měsíc odslouženo 240 hodin. Ale policista 37,5 hodiny týdně. Pro srovnání, voják má 40 hodin týdně.

A co vězeňská služba a celníci? Ostatní ministři tady bohužel nejsou. Nechali vás v tom, pane ministře Chovanče, samotného. Mě by skutečně zajímalo, jakým způsobem bude postupovat ministr obrany Stropnický v případě vojáků z povolání. Vždyť tam je to úplně stejné. Tak opět se tady budou odehrávat rozdíly mezi příslušníky bezpečnostních a ozbrojených sborů? Nemůžete prosím, kolegové z ANO, poprosit pana ministra Stropnického, jestli by nám nemohl přijít odpovědět na tyto moje otázky? Jestli plánuje něco podobného pro vojáky z povolání? Aby zase tady někdo neřikal a nepodával námitky k Ústavnímu soudu, že zde dochází k jinému posuzování práce lidí, kteří se starají o naši obranu a o bezpečnost.

Víte, problematický je i samotný náborový příspěvek – opět o tom hovořil můj předchůdce – který má dostat nový příslušník po čtyřech odsloužených letech, kdy slouží na dobu určitou. Pozoruhodné je, že vůbec nikdo neřeší otázku, jak stabilizovat a motivovat již vycvičené a sloužící příslušníky policie, kteří potom logicky odcházejí jinam a jsou znechuceni tím, že jim politici pořád jen něco slibují a skutek utek'.

Nebylo by náhodou přínosnější, pane ministře, náborový nebo jiný příspěvek vyplácet někomu, o kom víme, že je vycvičený, proškolený, má služební poměr na dobu neurčitou, u policie si něco odsloužil a bude na něm stát výcvik té další generace? Není toto mrhání finančními prostředky, že populisticky dáváte finanční prostředky pouze do náboru a neumíte ocenit a ohodnotit ty, kteří tady slouží a nasazují v našich ulicích každodenně svůj život?

Víte, já se obávám toho, že hrozí zneužití náborových příspěvků, kdy se nový příslušník vycvičí, dostane náborový příspěvek a po čtyřech letech odejde za lepším do jiného bezpečnostního nebo ozbrojeného sboru. Už dneska se děje to, že se o mladé muže a ženy schopné vykonávat tuto práci jednotlivé složky přetahují.

Opět tady budu opakovat to, co říkám: Považovala bych za přínosné, kdyby se příslušní ministři, pod které spadají ozbrojené a bezpečnostní sbory, dohodli na nějaké jednotné databázi, tak aby prostě někdo, kdo nesplní podmínky pro to být vojákem z povolání, ale může být například celníkem nebo příslušníkem Vězeňské služby, tak aby se o tom člověku vědělo a nemusel se hlásit do deseti výběrových řízení.

Náborový příspěvek prý má vést k větší atraktivitě práce u policie. Tomu se opravdu můžeme maximálně zasmát. Pan ministr se nechal slyšet, že policie potřebuje odborníky na IT, právníky, a k tomu má sloužit právě náborový příspěvek. Kde je větší atraktivita pro policisty, kteří slouží 5, 6, 7, 10 let a více? Jak bude služba atraktivnější pro ostatní příslušníky policie, když bude záležet na rozhodnutí krajského ředitele či ředitele služby policie, zdali příspěvek poskytne z vlastního rozpočtu? To jako seberou ředitelé peníze ostatním příslušníkům z osobního ohodnocení nebo z odměn, tedy těm již sloužícím policistům, na úkor těch nových, neproškolených, nevycvičených, nezkušených? Netvrd'te nám tady, pane ministře, že vámi navrhovaná změna nebude mít dopad na státní rozpočet a na již sloužící policisty a celkovou stabilizaci sboru! Až si pořádně ti, kteří dneska slouží, ten návrh zákona přečtou, tak vám z toho sboru odejdou! Vzpamatujte se!

Návrh novely zákona je tedy oproti očekávání a prvního pohledu a mediálních vystoupení proti příslušníkům bezpečnostních sborů a nevede nejen k lepšímu ohodnocení a celkovému stavu v bezpečnostních sborech, ale zároveň i některé bezpečnostní sbory může ještě více destabilizovat, než je současný stav. Nemohu se zbavit ani pocitu, že se v určitých věcech domluvilo vedení policejních sborů s vládou, která slibuje snadné, ale nefunkční řešení, protože tato vláda nabízí cestu "všem přidáme a skoro nic to stát nebude, nikoho se to nedotkne". Ale to je velký omyl a předvolební populismus. Kde jste byl, pane ministře, po celou dobu svého mandátu, tři roky, že čekáte pár měsíců před volbami, abyste rychle protlačil naprosto nekoncepční, nic neřešící novelu?

Já jsem pro stabilizaci policie a zlepšení podmínek výkonu služby. Ale přiznejme si, že to něco rozhodně stojí, a ne málo. Jako lepší cestu vidím stabilizační příspěvek pro ty, kteří budou u policie již na dobu (ne?)určitou, ne jako u náborového příspěvku, kdy se jedná o dobu, kdy je nový policista u sboru na dobu určitou, misty výkonu služby, a tam to bude dávat smysl.

Dávám tedy návrh na vrácení návrhu zákona předkladateli k přepracování a za klub občanských demokratů vám sděluji, že jsme připraveni podpořit novelu zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ale novelu, která těmto příslušníkům něco pozitivního přinese. Ne novelu, která naopak zhorší jejich situaci. (Potlesk v řadách poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Štětina. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, já nevím, jestli to mám teď moc složité, nebo moc

jednoduché, odpovídat na to, co jsme zde slyšeli jednak od pana ministra, od pana zpravodaje a od dvou předřečníků. Já si myslím, že nebudu tak dlouho hovořit, spíš podstatně krátce. Myslím, že několik věcí jsem naznačil, kdo o tom něco chtěl vědět, tak si to přečetl, o co šlo, když jsem se vyjadřoval v rámci diskuse o činnosti vyšetřovací komise. Ale to je za námi, k tomu se vracet nebudu.

Já jsem rád, že zde je novelizace zákona, která je potřebná. Já jsem skutečně nakloněn všem poctivým příslušníkům policie, kterých je drtivá většina, 99,9 %, kteří si zaslouží za svou práci být odpovídajícím způsobem zaplacení, za všechno, co odpracují. Tedy ne 150 hodin dát jen tak za nic a nemít to zaplacené. Samozřejmě není to jenom můj názor, který jsem čerpal ze vzduchu, ale diskutuji s policisty, kteří byli ve výkonu služby a zejména tedy odešli po roce 2008, 2009, nebo byli odejiti.

Samozřejmě počet příslušníků policie – a v tom se, myslím, shodli všichni – má stále klesající tendenci, i když jsou některá opatření, která by mohla přinést navýšení počtu příslušníků. Ale myslím, že jsme to tady slyšeli ze dvou stran, takže k tomu se já nebudu vyjadřovat.

Ale já se vyjádřím k jedné zásadní věci. To je hlava II – Výsluhový příspěvek. Já jsem přesvědčen o tom, že každý příslušník Policie České republiky nebo vůbec ozbrojeného sboru si zaslouží řádný výsluhový příspěvek. Když srovnávám, jak jsou zaplacení příslušníci, kteří odcházejí z různých důvodů, tak samozřejmě ti, kteří jsou ve výkonu služby a nejsou v řídicích funkcích, tak to není velká částka. Ale jsou známy případy, a já jsem to už také říkal, že zde máme případy, kdy odejde do politických funkcí bývalý vysoce postavený příslušník a má výsluhu 62 tisíc, jiný příslušník má 70 tisíc, které jsou samozřejmě nezdaněné, ale normální řádný příslušník se na tuto částku dostane maximálně tak za dva, za tři měsíce a má to jenom jednorázově. Kdežto ten, který má takovouto výsluhu, tak to má stále.

Já předložím pozměňovací návrh, ve kterém navrhu, aby výsluhy byly zastropovány, to znamená, abychom nemohli vyplácet vyvoleným takovéto částky, o kterých jsem se zde zmínil. To znamená, že ta částka bude, a to samozřejmě musíme nějakým způsobem dát do relace k minimální mzdě nebo k průměrné mzdě atd., ale podle mého odhadu by tato částka neměla převyšovat 40 tisíc. Takže to je věc, která mě zajímá a kterou bych chtěl diskutovat. A nechci namíchnout pana ministra. Když s tím nebude souhlasit, tak samozřejmě můžeme o tom diskutovat. Ale skutečně je nemravné, abychom některým vyvoleným dávali takto velké výsluhy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Táhá se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím. Jestliže je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táhí se, zda si pan navrhovatel nebo zpravodaj chce vzít závěrečné slovo. Pan navrhovatel, prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážené kolegyně, vážení kolegové, bylo řečeno mnohé. Já nevím, jestli si budu pamatovat všechny otázky, které tady padly.

V otázce toho stabilizačního příspěvku, nebo náborového příspěvku – já úplně nevím, jestli to paní kolegyně Černochová četla, ale tam v tom zákoně se píše, že se vyplácí po půl roce, a pokud ten policista bude sloužit čtyři roky, tak nemusí nic vracet. Ale vyplácí se po půl roce. Hned, sedmý měsíc se vyplácí náborový příspěvek.

Já moc nevím, jak přitáhnout k policii lidi bez toho, aby dostali nějaký bonus na tom začátku. A když dneska projedete těmi kraji, tak právě extrémně nízké nástupní platy u policie jsou ten důvod, proč k nám lidé nepřicházejí a proč odcházejí. Cesta za nás je ta, že by se tam dal tento stabilizační náborový příspěvek. O tom, jak a kde bude použit, rozhoduje policejní prezident, a může tedy modelovat tu problematiku podle jednotlivých krajů, tam, kde nás tzv. bota tlačí.

V ostatních otázkách, proč to trvalo tak dlouho – ta debata kolem tohoto zákona trvala možná osm měsíců. A já jsem na začátku říkal jednu zásadní věc: Pokud se koalice nedohodne na tom, že se tento zákon nedotkne výsluh, tak já ten zákon prostě nepředložím. My jsme tady byli za situace, a je velká škoda, že paní kolegyně Černochová, prostřednictvím pana předsedajícího, nesvolávala mimořádné tiskové konference a neměla takto intenzivní komunikaci v době, kdy pravicové koalice daly policii na hraní například panu ministrovi Johnovi. V době, kdy policistů bylo 37 000. V době, kdy jsme měli dva policejní prezidenty. V době, kdy jste sebrali policistům, hasičům a ostatním sborům 10 % ze mzdy a dovedli jste spoustu policistů do existenčních problémů. Tehdy jste měla vystupovat, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, a bít na ta vrata a říkat: Toto není cesta. Tehdy ta policie opravdu byla destabilizovaná.

Dnešní policie se blíží stavem ke 40 000 policistů. Podařilo se nám vrátit těch 10 %, o které jste je připravili, a něco málo navíc. Já neříkám, že jsem s tím stavem spokojen, a také proto jsme navrhli od 1. 7. plošné zvýšení platů u policistů a ostatních bezpečnostních sborů o 10 % a povedeme o to bitvu s panem ministrem Babišem. Dne 28. února máme k tomuto tématu schůzku a já si myslím, že toto opatření by se zrealizovat mělo. Samozřejmě je tu jeden velký problém, že jiné náklady jsou na policistu v Praze, nebo na jeho život, jiné náklady má policista na severní Moravě ve vztahu k bydlení a dalším nákladům s tím spojeným. Budeme muset hledat shodu a budeme muset hledat nějaký nástroj do budoucna, jak to řešit. My jsme ho v rámci debaty v koalici prostě nenašli. Nenašli jsme funkční model, který by zohlednil, jestli policista slouží v Praze, nebo jestli slouží dejme tomu na Ostravsku nebo na Zlínsku.

Co se týká pana kolegy Ondráčka prostřednictvím pana předsedajícího, mě velmi zarazilo, že při té debatě, která se vedla napříč koalicí, vedla se s odbory, vedla se se zástupci bezpečnostních sborů, vedla se s řadou expertů, že tam nepadl návrh na zvýšení právě částky za smrt policisty, případně příslušníka jiného bezpečnostního sboru ve službě. Já si osobně myslím, že tady bychom měli jít cestou... (Odmlka, poslanci se baví v lavicích.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám rozumím, pane ministře. Požádám vás o ztišení a v případě, že máte potřebu řešit nějaká témata, tak vás požádám, abyste je šli řešit do předsálí.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: ... že tady bychom měli jít cestou stejnou, jako je to u armády. Já osobně budu navrhovat, aby policista, hasič a příslušník bezpečnostního sboru a jeho rodina, pokud tento člověk zahyne ve službě, dostal stejné odškodnění pro rodinu, jako má armáda, což je 20násobek platu. Myslím, že nelze přece rozlišovat mezi smrtí vojáka, policisty, hasiče nebo jiného příslušníka. Ten život, když už o něj ten člověk ve službě státu přijde, by měl mít pro stát a pro jeho rodinu především stejnou hodnotu. To znamená, tento pozměňující návrh já avizuji, s tímto přijdu. V té debatě, která se opravdu vedla dlouho, ten požadavek nezazněl. A musím říct, že mě to i vcelku překvapilo. A děkuji panu kolegovi Ondráčkovi, že to téma tady připomněl.

My jsme samozřejmě, vážené poslankyně, vážení poslanci, připraveni detailně debatovat jednotlivé připomínky v rámci diskuse ve výborech, tak jako vždy.

A ještě jednou k paní kolegyni Černochové, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Ta námitka, tuším, že to byl Nejvyšší správní soud, když jsme si to s nimi vysvětlili, tak ji stáhli. Oni nabyli dojmu z toho zákona, nevím, jak ho četli, že de facto absolutně rušíme, absolutně rušíme přesčasovou práci. Ale to není pravda. My pouze specifikujeme, za jakých podmínek přesně ten policista, hasič a příslušník ostatních sborů je povinen strpět 150 hodin ve prospěch státu zdarma. Je-li to 151. hodina, tak ji dostane zaplacenou.

Co se týká nákladů s tím spojených, tady vycházíme z výpočtů jednotlivých sborů. A musím říci, že jsme jim to několikrát vraceli k přepracování. A tato částka, která je v důvodové zprávě, vychází z jejich odhadu. Já neumím ten odhad dělat jinak, než že ředitelé těchto sborů udělají kvalifikovaný odhad podle počtu, stavu příslušníků, podle znalosti věci. Neumím. Můžeme se o tom bavit, můžeme vám dodat v rámci debaty ve výborech detailnější analýzu, detailnější výpočet. Ale znovu říkám, je to odvozeno od jednotlivých sborů a jejich čísel.

Nevím, jestli jsem tady odpověděl na všechny dotazy, bylo jich velmi mnoho. Znovu říkám, jsme připraveni to debatovat velmi detailně ve výborech. Ale já naprosto odmítám, že by tento zákon nepomáhal příslušníkům, to prostě není pravda! Ten, kdo to chce vidět, tak to vidí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Tak ještě jednou dobré odpoledne. Já bych chtěl jenom shrnout, jak proběhla debata. Mluvili tři poslanci, pan Ondráček, paní Černochová a pan kolega Štětina.

Ke kolegovi Ondráčkovi. Já mu také chci poděkovat za to, že připomněl, že novela neřeší a mohla a měla řešit rodiny padlých. Já si osobně myslím, že pokud zemřel příslušník nebo hasič ve službě, tak jeho rodina, zejména když má děti, by měla být bohatě do konce života zajištěna. Zejména děti. Takže jsem uvítal i to, že ministr vnitra teď řekl, že to napraví a legislativní podporu Zdeněk Ondráček dostane.

Ke kolegyni Černochové připomínám předsedajícímu, že padl návrh na vrácení k přepracování, aby se na to nezapomnělo.

A jenom jsem chtěl reagovat na to, že vlastně policistům to nic nepřinese a současně to bude stát miliardu. To je protimluv. Nic víc, nic míň. Policistům to nic nepřinese, ale státní rozpočet to bude stát miliardu. Musíte si vybrat. Buď to bude něco stát a samozřejmě, že to dotěče k policistům, anebo to nic nestojí a potom ti policisté z toho nic nebudou mít. Rozumíme si? Myslím si, že ten populismus tady zazněl spíš za vašich úst.

A kolegovi Štětinovi, výsluhový příspěvek. Souhlasím s tím, že výše některých výsluh je opravdu nemravná, 50, 60 i více tisíc. My jsme na podvýboru pro policii o tom mluvili. My osobně do toho zasáhnout nechceme. Podáte-li pozměňovací návrh, tak se k němu nějak vyjádříme.

To je ode mne vše, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Chci se pro pořádek zeptat, pane zpravodaji, vy jste říkal, že padl návrh na vrácení?

Poslanec Stanislav Huml: Ano. Kolegyně Černochová v průběhu rozpravy podala návrh na vrácení k přepracování, takhle jsem si to poznamenal.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pan ministr si velmi často zakládá na tom, že je připraven komunikovat z očí do očí, že se obtížné debatě nevyhýbá. Dneska to bohužel udělal. A vy jste mé kolegyni odpověděl až v závěrečném slově a nemá šanci reagovat. Pan ministře, chci vás vyzvat, abyste přišel ještě jednou k mikrofonu, otevřel rozpravu a vyslechl si i názor kolegyně, která se tomu návrhu zákona zodpovědně věnuje.

Pro pana zpravodaje. Když má někdo nějaký názor, tak neříkejte, že to je populismus. Protože na rozdíl od vás si nemyslím, že je automaticky jisté, že zvýšení výdajů doputuje až k těm policistům. Já neříkám, že nedoputuje. Jenom ta absolutní víra v to, že to je automaticky jisté, já ji nemám. A netýká se to pouze tohoto resortu, jestli si rozumíme. Ale je to moje obecná poznámka, že automaticky jisté to prostě není.

Tak pane ministře, kdybyste uznal za vhodné, že se toho nebojíte...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Mým prostřednictvím, jestli můžu poprosit.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, pane místopředsedo, pana ministra můžu oslovovat přímo!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pana ministra můžete oslovovat přímo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli tedy chcete, tak pane ministře – prostřednictvím pane místopředsedy, mně to nedělá žádný problém – tak vás o to slušně žádám. Nic jiného udělat v tuto chvíli nemohu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Pan ministr se chystá vystoupit. Prosim, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Tak ministr se opravdu oslovuje napřímo, pan poslanec Stanjura nepřímě. Takže prostřednictvím pana předsedajícího, budu velmi rád, když v té debatě budeme pokračovat, protože asi je potřeba ty věci dořešit. Budeme tady zjevně dlouho, ale od toho sněmovna je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji za otevření rozpravy. A nyní vystoupí paní poslankyně Černochová. Prosim.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji, pane ministře, za otevření rozpravy. Víte, možná by tady ta diskuse nemusela být tak dlouhá, pokud by váš resort postupoval stejně jako vaši předchůdci na Ministerstvu vnitra, tzn. že by služební zákon, resp. zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů brali jako normu, na které by měla panovat co největší politická shoda. Asi vám nemusím připomínat, jak dlouho se diskutovalo o služebním zákonu, jaká tam byla legisvakance, než vůbec platil v tomto znění. Vy jste si tu práci zjednodušil. Projednal jste to pouze s vašimi vládními poslanci. Zřejmě opozice není hodna toho, abyste se s ní o této normě bavil, což mně přijde škoda. A přijde mi to od vás i úplně ne standardní, protože si myslím, že jinak jste člověk, který umí tyto věci komunikovat. Ale tady jste nás, nevím z jakého důvodu, z těch debat zcela vynechal. Takže bych ty svoje dotazy vznášela na nějakém plénu expertů, kteří by se tímto tématem zabývali.

K tomu, co tady řekl pan kolega Huml prostřednictvím pana místopředsedy. Pane kolego Humle, právě ta vaše důvodová zpráva hovoří o zcela jiné částce než ta miliarda. Vždyť jsem to tady propočítávala a řekla jsem to úplně jasně. Asi jste mě neposlouchal.

Pane ministře, já s vámi i souhlasím, že pan bývalý ministr vnitra John destabilizoval policii České republiky. Bohužel to můžu konstatovat jako fakt. Už s tím nic neudělám. A myslím si, že vy moc dobře víte a vědí to i někteří kolegové, že jsem proti němu velmi často na všech možných úrovních vystupovala a že mi vadily ty věci, které jste tady vy zmiňoval.

Vy jste tady zmiňoval, že jsem nepochopila stabilizační příspěvek, že se bude vyplácet po půl roce, a to na ty čtyři roky. Já jsem to pochopila moc dobře. Pane ministře, vy chcete policejní sbor, kde budou sloužit policisté pouze čtyři roky? Já tedy ne. Já bych chtěla, aby ti lidé tady zůstali a aby byli oceněni právě ti, kteří tady

už nějakou dobu slouží a něco umějí. Dejte jim to do základu. Neřešte to stabilizákem. Zvedněte tarify, ať skutečně jsou konkurenceschopní na trhu práce. Zjistíte si, jaká je minimální mzda v České republice, jaká je minimální mzda v jednotlivých krajích. Od toho můžete odvozovat finanční prostředky, které by tito lidé zaslouženě měli dostávat.

S tím srovnáváním příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků a těch pozměňovacích návrhů, jak jste tady zmiňovali. Ráda se na nich budu podílet, protože sama vím o jednom problému, který policisty trápí. Je to problém policistů z URNA, z Útvaru rychlého nasazení, kteří, jak víte, jsou nasazováni do zahraničí, ať už je to ostraha ambasad, nebo doprovod diplomatů, doprovod ambasadorů. A bohužel tito příslušníci vyjíždějí do zahraničí tak, že tam vyjíždějí na služební cestu. Ano, slyšíte dobře. Policisté, kteří dennodenně čelí v Afghánistánu, v Iráku, v jiných zemích možným střetům, tak tam – tedy balistickou ochranu mají, to se pana ministra musím zastát, ale jezdí tam na služební cestu. Takže co z toho dovozujete? Asi stejně to co já. Když tam jedou na služební cestu, nemají rychlejší zápočet výsluhových nároků, mají mnohem nižší finanční prostředky.

Chtěla bych touto cestou požádat, abyste urnáky srovnal s výsluhovými nároky i se mzdou s vojáky z povolání, kteří jezdí na zahraniční operace, protože skutečně v jejich nasazení žádný rozdíl není. Čelí stejným problémům, můžou čelit stejným útokům a stejně nasazují svůj život jako vojáci. Takže za toto moc prosím a přidávám se, pokud o mě budete stát, do nějakého týmu na pozměňovací návrh, který by měl srovnat některé věci ve prospěch policistů tak, jak je nyní mají vojáci z povolání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než udělím další slovo, přečtu omluvy. Dnes od 15.30 a zítra na celý den z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Adam Rykala, dále od 15 do 16 hodin z osobních důvodů se omlouvá dnes paní poslankyně Kovářová a dnes od 16 hodin do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Šrámek.

Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, pane předsedající, vašim prostřednictvím k paní kolegyni Černochové. Oni do zahraničí nevyjíždějí na služební cestu pouze urnáci. Oni tam vyjíždějí na služební cestu všichni. I kolegové, kteří posilují teď ostrahu schengenského prostoru a pracují v Řecku, ve Slovinsku a já nevím, kde všude, v Maďarsku, všichni jezdí stejným způsobem na dva tři měsíce a ještě se hledá, jestli náhodou nedostali od někoho najist, aby jim mohli strhnout příspěvek na oběd nebo tu stravnou dávku na den. Takže ty problémy jsou a víme o nich. Bohužel. A tady bych neřekl, že je to problém přímo pana ministra, je to problém Policejního prezidia jako takového. Ale pan ministr to samozřejmě může řešit, protože je to opravdu ostudné, když vezmete, s jakým nebezpečím se lidé i z té cizinecké policie nebo ti, kteří teď jezdí pomáhat do těchto prostor, můžou potkat. A jsou to různé nemoci a i případná agresivita lidí, kteří vstupují do schengenského prostoru, ta tam prostě je. A služba

v zahraničí těm příslušníkům zaplacená adekvátně není, a to právě v porovnání s tím, co říkáte, jak jsou placeni a jaké logistické zabezpečení mají vojáci, kteří plní svou vojenskou povinnost při zahraničních misích. Takže to jen na doplnění toho, co jste, paní kolegyně, řekla.

A já bych ještě k panu ministrovi, abych odůvodnil, proč jsem nediskutoval nikdy dřív o tom úmrtném a příspěvku na pohřeb příslušníka. Mě totiž trochu mrzí, že materiál byl projednáván se zástupci odborových svazů, ale nikdo z těch dvou odborových svazů s tímhle nepřišel. A já se tak trochu ptám, jak zástupci odborových svazů hájí práva svých členů, když na takovouhle v podstatě jednoduchou věc oni sami nepřijdou. Já jsem se na to podíval v rámci přípravy na dnešní schůzi o tomto vikendu, kdy jsem si znovu přečetl celý zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a komparoval jsem, co všechno se vlastně bude měnit, a jel jsem to paragraf po paragrafu. A dostal jsem se až k tomu § 164, kde mě zarazila právě ta absence vyplácení úmrtného. Když jsem tam viděl ten trojnásobek, tak jsem zvažoval – a přiznám se, neznám, jak je to u Armády České republiky –, kolik vlastně tak snesete. Původně jsem říkal šest měsíců, protože v současnosti jsou tři. Pak jsem si říkal – šest měsíců při průměrném platu 25 tisíc, to je hrozně málo, to i podle občanského zákoníku bylo kdysi 200. Takže to jsem řekl, to je málo, musím se dostat minimálně nad 200, spíš 250. Tak jsem řekl deset. Pak mně přišlo zaokrouhlit to na těch dvanáct jako jeden kalendářní rok. Jsem rád, že říkáte, že armáda má dvacet. Já ten návrh mám a já jsem vám ho, pane ministře, už prostřednictvím vašich kolegů zde ve Sněmovně dal, takže je v podstatě připraven. Jsem připraven o něm diskutovat. Tu dvanáctku nahradíme poměrně rychle tou dvacítkou a doplníme jenom to odůvodnění, což bude poměrně jednoduché, a návrh projednáme ve výboru pro bezpečnost popř. v právním výboru, kde předpokládám, že tento materiál také bude projednáván. Budu rád, když tato věc se tam dostane.

A ostatní věci, které jsou. Je pravda, že jsem nebyl ani jako předseda podvýboru pro policii s tímto materiálem nijak seznamován, a to bych asi potvrdil to, co říká paní kolegyně, že jako opozice nedostáváme prostor. Ale já jsem o tomto materiálu věděl, protože jsem v bližším úzkém kontaktu právě s odborovými organizacemi a ten materiál jsem průběžně dostával právě přes odbory. Takže jsem ho viděl, celý ten jeho průběh, proto jsem mohl i minule opravovat tady pana premiéra, který ještě žil ve staré verzi, která ve svém závěru mluvila o nabytí účinnosti 1. 7. tohoto roku, kdy ta poslední verze, která doputovala do vlády, je až 1. 1. 2018.

Takže jsem připraven o těch věcech diskutovat a těch témat, o kterých bychom rádi diskutovali, a je jedno, jestli je to opozice, koalice, protože bezpečnost občanů České republiky by neměla být koaliční či opoziční, ale měla by být zákonodárná. A je nás tady, myslím, dost, kteří se této problematice věnujeme. Již několikrát jsem nabízel podvýbor pro policii, kde můžeme jednat uzavřeně, bez přítomnosti, můžeme se takzvaně poštěkat a můžeme dojít k závěrům, ať to jsou příslušníci bezpečnostních sborů, ať je to zákon o Policii České republiky, zákon o obecní policii, kde jsem zase zmínil jeden z nesmyslů, který se podařilo výboru pro bezpečnost schválit. A i to, o čem jsme, pane ministře, hovořili spolu, a pak jste to zmínil i veřejně, tzn. vytvoření jakýchsi aktivních záloh pro jednotlivé bezpečnostní sbory, to je další z témat, které bych byl rád, pokud by se vám podařilo vytvořit nějakou pracovní skupinu, kde by

každý politický subjekt měl nějaké zastoupení, a pojďme se o tom bavit. Pojďme se o tom bavit teď, klidně do konce volebního období, pojďme se o tom bavit, jestli něco takového chceme a jakým způsobem to dokážeme odůvodnit před občany, proč si myslíme, že by i bezpečnostní sbory měly mít aktivní zálohy, tak jako je má Armáda České republiky. Takže témat by bylo hodně, mohl bych zde diskutovat dlouho, ale není to smyslem. Jsem rád, že i přes ty porodní bolesti ten materiál tady je, na rozdíl od paní kolegyně poslankyně Černochové si myslím, že jsme schopni, když budeme chtít a bude vůle na obou stranách, o tomto materiálu jednat na výborech, popř. podvýborech, a dospět k tomu, aby aspoň něco bylo.

Takže děkuji za pozornost a klidně vám ten materiál, ten svůj pozměňovací návrh, který už jsem předem avizoval, ještě jednou dám. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy řádně přihlášená paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Jen děkuji kolegovi za to doplnění okruhu policistů, kteří jezdí na služební cesty. Skutečně, mám informace, že na těchto – v uvozovkách – služebních cestách, kdy pracují v rámci Frontexu, si musí kupovat jídlo a pomalu vybavení, což je naprosto absurdní. A mrzí mě, že v té bezpečnostní situaci, v jaké se Evropa nachází, toto není prioritou pana ministra, aby řešil tyto věci, aby řešil tato srovnání, která, myslím, jsou férová a měla by takhle fungovat.

To byl mimochodem i důvod, proč navrhuji a navrhovala jsem to vrácení k přepracování. Není to o tom, že bychom nechtěli podpořit, jak jsem řekla, nějakou formu změny služebního zákona nebo zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ale jak říkám, v této podobě tam nic pozitivního není. Takže já bych opravdu klidně i po nějaké dohodě napříč politickým spektrem, pokud se to vrátí vládě k přepracování, vláda tam zanesla ty věci, o kterých jsme tady hovořili s kolegou Ondráčkem, tak klidně se pojďme domluvit i na nějakém režimu devadesátky, aby se to stihlo. To není o tom, že by někdo z nás chtěl projednávání blokovat. Jenom mi skutečně přijde to, co jsem snad – nejenom mě, ale i vám, co jste mě poslouchali, že tam je celá řada věcí, která je špatně, a naopak tam chybí věci, které by tam být měly. Takže ten zákon nepovažuji za kvalitní. (V sále velmi rušno.)

A když to trochu odlehčím, tak když budete řešit selektivně jednotlivé útvary u té policie, kdo by měl mít nějaké rizikové nebo jiné příplatky, tak bych se velmi přimlouvala za to, aby rizikový příplatek měli příslušníci ochranné služby. Jednak za to, že se musí starat o vládní činitele, a jednak za to, že nás tady musí poslouchat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nikoho dalšího nevidím. Přihlášen do rozpravy je pan ministr. Prosím. (V sále velmi rušno.)

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Tak já bych si vzal závěrečné slovo a kolegové z pravice mi říkali, abych udržel debatu, tak já se ještě vyjádřím v rámci debaty, abych to urychlil.

Víte, když je tady dneska mladý člověk, muž nebo žena, která se rozhoduje, jestli bude sloužit státu, nebo např. ve vedlejší Německu pracovat za nějaké peníze, tak právě k tomu slouží tento příplatek, pobídka, na alespoň drobné srovnání těch nástupních podmínek. Já samozřejmě nemám ambice, aby tam ti lidé sloužili jenom čtyři roky, ale pevně věřím, že většina z nich, pokud tam čtyři roky zůstane, už u té policie vydrží. Tady jde prostě o to, abychom těm lidem na začátku zvedli mizerný nástupní plat. Plat, který v současné době není konkurenceschopný. A není konkurenceschopný ani oproti skladníkovi v nějakém supermarketu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, kolegové, jak v levé části sálu, tak i v pravé část sálu, o ztišení. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: To znamená, to není o tom, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, abychom měli policisty a hasiče na čtyři roky. To je o tom, aby vůbec při rozhodování jim nebránilo se rozhodnout sloužit státu to, že tam jsou takto nízké peníze.

Vedle toho znovu říkám a znovu připomínám, že jsem připraven svést debatu a souboj s kolegou Babišem o tom, aby se ty tarify plošně o 10 % navýšily. Tu debatu vedeme, myslím si, že je legitimní, a myslím si, že je potřeba ji dotáhnout k nějakému závěru a že je potřeba si jasně říci, jestli tou cestou jdeme, a pokud ne, tak proč. Pokud stát je v tak výborné ekonomické kondici, tak bezpečnost je jedna z priorit a pro mě je prioritou tam ty lidi udržet.

Proč jsme to nediskutovali širěji. My jsme to diskutovali napříč bezpečnostními sbory, diskutovali jsme to s odborovými organizacemi a všemi dotčenými subjekty. Já jsem, vážená paní poslankyně, potřeboval jednu základní věc. Ta základní věc...

Romane, je to nutné?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, já vás poprosím, nezejednávejte pořádek v sále, přestože chápu, že to jsou vaši straniční kolegové. O to víc předpokládám, že budou respektovat to, když vy mluvíte. Prosím, pokračujte.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Já se polepším, pane předsedající.

To znamená, my potřebujeme jasně říci, že ty bezpečnostní sbory potřebujeme v nějaké kondici. A ta kondice znamená, že lidé jsou slušně zaplacení, slušně honorováni a že bonus výsluh je ten, který přichází po 15 letech. Vždycky v minulosti, když se debatovala změna služebního zákona, vážená paní kolegyně, tak pravice přišla buď s tím, že ty výsluhy zdanila, anebo začala debatovat o tom, jestli ty výsluhy mají, nebo nemají být. Vždycky to tam sklouzlo. A policie, hasiči a ostatní sbory jsou na tuto debatu velmi citliví. A já ten sbor nenechám rozvrátit tím, že tady opět začneme debatu, jestli výsluhy být mají, nebo nemají. Já jsem řekl od samého začátku, že pokud nenajdu shodu v koalici, v koalici, která má dostatek hlasů pro to, aby ten zákon změnila, že sem s ním prostě nepřijdu. To je policie, u hasičů funguje tzv. šeptanda. Už jsem ji asi 20krát vyvracel a vždycky jsem říkal: Výsluhy jsou pro

nás nedotknutelné. Z tohoto prostého důvodu to projednávání šlo touto cestou a tímto směrem.

Za doby pana ministra Kalouska jste zdanili výsluhy, díky návrhu kolegy Humla jsme to odstranili. A já chci poděkovat i vám, že jste mnozí pro to hlasovali, pro to odstranění, protože tady v Poslanecké sněmovně tento návrh získal velkou většinu. A já odmítám vůbec vést debatu nad tím, jestli výsluhy mají, nebo nemají být součástí bezpečnostních sborů. Samozřejmě že mají. A průměrná výsluha dnes není 60 ani 50 tisíc, ale je 13. A ty výsluhy jsou tady snad od doby Marie Terezie. To není žádný výmysl starý 20, 30, 40 let. To je dlouhodobý stabilizační příplatek lidem, kteří slouží státu a kteří přinesou vůči státu určitou oběť i tím, že mu slouží a že pro něj pracují. Toť vše.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně Černochová, řádně přihlášená. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pane ministře, prosím, nepodsouvejte mi, že tady já hovořím o výsluhách. Já jsem výsluhy vůbec v souvislosti, že by Občanská demokratická strana navrhovala jejich zdanění, jejich snížení, nehovořila. A nic takového nemíníme činit.

Víte, zmiňoval jste tady pana ministra Kalouska jako ministra financí, který navrhoval přechodné zdanění výsluh. To přechodné zdanění bylo po dobu krize. Vaše ekonomické prognózy České republiky byly takové, že vy jste navrhout oddanění, resp. nezdanění výsluh měli už před dvěma lety, ne až teď, protože ekonomická konjunktura nastala v roce 2014. Takže už dva roky policisté a ostatní příslušníci bezpečnostních sborů mohli mít výsluhy nezdaněné.

K tomu, co tady zaznělo. Ano, já jsem pro snažit se získat do sboru lidi. Ale pane ministře, vy víte, že dalším neurologickým bodem ve vašem resortu je to, že vy sice ty lidi možná přijmete, ale že je neobléknete, že je nevycvičíte, že jim nic nedáte, že vlastně nebudou schopni po těch ulicích chodit v adekvátním vybavení. Zmiňoval to tady také můj předřečník pan kolega Ondráček. Tady prostě umírají policisté kvůli tomu, že nemají dostatečnou balistickou ochranu. Vedete další soudní spor s nějakou společností, která vám vesty jako balistickou ochranu má dodávat. V čem ti lidé budou chodit? Ano, nechci, aby se ta debata zvrhla teď v to, že tady budeme řešit, jak je policie pod vaším vedením vybavená, nebo nevybavená. A těch silných prohlášení jste v tomto volebním období o tom, jak vybavíte policii, měl opravdu hodně. Takže možná šetříme těmi siláckými řečmi a začneme něco dělat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní je řádně přihlášen pan ministr. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní poslankyně, já jsem za těmi policisty v Makedonii, v Srbsku a v dalších zemích byl. Musím říct, že jsem tam viděl vynikající lidi, kteří mají rádi svoji práci a kteří byli rádi, že na té misi jsou. Existuje zásobník policistů a policistek, kteří na tyto zahraniční mise vyjíždějí, a na každou

misí se hlásí víc policistů a policistek, než policie potřebuje. Kdyby to bylo ve stavu, o kterém vy hovoříte, tak nepředpokládám, že by tam ti lidé jeli. (V sále je velký hluk.)

Musím říct, že služba těchto lidí v Makedonii, v Srbsku a jiných zemích dělá obrovskou službu České republice. A věřím tomu, že je to nejlepší reprezentace České republiky za dlouhá a dlouhá léta. Tak jak Izraelci vzpomínají na česká letadla –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane ministře, ale opět zvlášť levou část sálu musím požádat o ztišení.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Tak jak Makedonie vzpomíná na českou pomoc v době zemětřesení, tak stejně tak za pět za deset let prostě budou vzpomínat na pomoc českých policistů v těchto zemích. A musím říct, že čeští policisté a české policistky jsou tam hodnoceni nejvýše ze všech. Nejvýše ze všech!

Nezlobte se na mě, když se podíváte na rozpočty Ministerstva vnitra, které jdou do vybavení policie, ať to jsou auta, uniformy, další věci, porovnejte si ta čísla z dob, kdy jste vládli vy. Myslím si, že ta čísla jsou podstatně, ale podstatně vyšší. Vy jste v životě neměli policistům sebrat těch deset procent. A vy jste nikdy neměli zdanit výsluhy. Neudělal to žádný stát kolem nás, a ta krize byla všude. Vy jste udělali strategickou chybu jako pravicová vláda a my ji po vás napravujeme.

Tu debatu tady nechci vést tímto způsobem. Nezačal jsem si. Ale nezlobte se na mě, ta vaše nahrávka nemůže zůstat nezveřejněna. Policie je v současné době v daleko lepším stavu, než byla. A abychom ji udrželi v nějakém stavu a komfortu, tak k tomu slouží i tento zákon, i když vám se nelíbí a nemusí se líbit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně, já jsem vás registroval, ale musel jsem nejprve zapsat pana poslance Ondráčka, který se hlásil před vámi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Vidíte, že jsme tady v podstatě tři, kteří diskutujeme na toto téma. Děkuje vám, co nás tady bedlivě posloucháte, protože vás to zajímá.

Chtěl bych panu ministrovi a paní kolegyni říct, pojďte, zkusíme to ukončit, protože teď když se začnete dohadovat, kdo jste toho pro policii udělal víc nebo míň, už je celkem jedno. Pojďme koukat dopředu, co můžeme pro tu policii udělat teď a dál, protože můžete si vyčítat vzájemně. A já bych mohl šít do vás do obou, protože na každém bych si našel, jak na ODS, tak na TOP, tak na sociální demokracii něco, co bych vám mohl ve vztahu k bezpečnostním sborům vyčítat. (Velký hluk v sále.)

Ale pojďme to ukončit a pojďme říct, že chceme na tom pracovat, že pan ministr bude připraven, abychom to, pokud neprojde návrh paní kolegyně na zamítnutí, pardon, na přepracování, abychom s tím začali pracovat, protože čas hrozně rychle

běží a naše dny v této Poslanecké sněmovně jsou skoro sečteny a příslušníci by měli mít nějakou jistotu. Takže pojďme.

Já jsem i panu ministrovi poslal, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, vám ho dám osobně, napsal jsem panu ministrovi osobní dopis, kde mu navrhuji určitý způsob řešení, jak navýšit platy příslušníků bezpečnostních sborů. Je na něm –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale, pane ministře, slíbil jste, že nebudete zlobit, a vyrušujete a mluvíte. (Ministr Chovanec stojí v uličce a projednává s několika poslanci z ČSSD.) Poprosím vás, pojďte se posadit na lavici předkladatele a poslouchajte, co říká pan poslanec.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane ministře, já jsem si nestěžoval, já bych to překřičel.

Takže jsem navrhoval určitý způsob řešení. Prostě musíme udělat, a teď od úplného prava, to znamená od TOP 09, až po úplné levo, k mým kolegům z KSČM – pojďme přestat přemýšlet o tom, kdo jaký dres nosíme, protože bezpečnost je tady jenom jedna. A ta je buď dobrá, anebo špatná a týká se všech bez rozdílu stranické příslušnosti, týká se všech občanů České republiky. Tak pojďme zapomenout chvíli na svoji stranickou příslušnost, pojďme sednout k tomu stolu, pojďme se "pohádat" klidně, ale pojďme vyplodit něco, aby to bylo ku prospěchu příslušníků bezpečnostních sborů a České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Hlásíte se s faktickou poznámkou, paní poslankyně? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Už taky nechci zdržovat. Víte, to, v jaké skvělé kondici je Policie České republiky, jsme viděli vloni, když tady probíhala debata o slučování útvarů, kdy tady byly věty o tom, kolik policistů bude odcházet kam. Dneska jsme se z novin dozvěděli, kolik policistů odešlo za panem Babišem k celníkům. Takže jenom pan ministr mi dal tu nahrávku, tak já jsem musela zasměčovat.

A víte, pane ministře, já se vám možná omlouvám, vy jste možná dneska tady jako moje oběť, protože vždycky to je tak, že když je tady pan ministr obrany Stropnický, tak on má pocit, že já ho opravdu nemám ráda, což není pravda, a že vlastně přestože dělám tyto dva resorty, tak tepu jenom jeho. Není to pravda. A kdyby tady dneska seděl, tak možná by z toho, že tady vedeme tuto polemiku my dva spolu, měl radost. A možná by vás to trochu i zklidnilo v té vaší úžasné vládní koalici.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr se hlásí řádně do rozpravy. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Paní kolegyni Černochové bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl říct, že se jako oběť necítím. Ta debata je opravdu povznášející. Řekl bych pouze asi dvě čísla, vážená paní kolegyně. Česká republika je šestou nejbezpečnější zemí na světě. To není prosím pěkně analýza Ministerstva vnitra. A vedle toho za dobu mandátu této vlády v součtu klesla kriminalita v této zemi o více než 40 %. A je to díky zlepšené ekonomické situaci, je to díky tomu, že většina zločinců, kteří byli puštěni na amnestii Václava Klause, již byla pochyťána a je zavřena. Ale samozřejmě je to i díky výborné práci Policie České republiky a bezpečnostních sborů jako takových.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Řádně přihlášená paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Chtělo by se mi říct amen, ale neřeknu. Víte, pane ministře, to, že tady zmiňujete věci, o kterých víte, že Občanská demokratická strana nemohla rozhodovat, že amnestie je tedy v pravomoci prezidenta republiky, vy moc dobře víte, jakým způsobem to tehdy probíhalo. A já s vámi souhlasím, že se to mělo udělat jinak. Ale připomínat to tady... Nezlobte se na mě, ale nepovažuji to úplně za fér.

To, že je Česká republika šestou nejbezpečnější zemí, to není vaše zásluha. To je právě zásluha těch vašich předchůdců, protože ten fakt, že je šestou zemí, je dlouhodobý, není to teď, že vy jste se vyskytl na Ministerstvu vnitra, a najednou jsme se stali nejbezpečnějším státem, nebo šestým nejbezpečnějším státem. Tak to skutečně není.

Takže prosím, chovejme trošku i úctu třeba k policistům, protože skutečně silných výroků na jejich adresu, kdy jste jim všechno nasliboval, a nasliboval jste jim dlouhé zbraně, vybavení, vzpomeňte si na to. Já tady nechci zmiňovat Uherský Brod, nechci tady citovat vaše výroky, ale možná někdy a možná třeba u kafe v bufetu i s kolegou Ondráčkem si můžeme říct, a já si ty články vytáhnu, co z toho, co jste jim tehdy nasliboval, jste splnil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Ondráčka. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: To už budou jenom tři vteřinky. K paní kolegyni Černochové, která mluví o přestupech. Takže od NCOZ, toho nového útvaru, odešli za měsíc leden dva lidé, ukončili služební poměr, a tři lidé odešli k jinému bezpečnostnímu sboru. Celkem pět lidí za tento měsíc. A co se týká vašeho působíště, to znamená hlavního města Prahy, ukončilo služební poměr 11 policistů, 3 odešli do jiného bezpečnostního sboru a 1 odešel ve zkušební době, to znamená, celkem 18 policistů odešlo za měsíc leden od policie jenom v hl. m. Praze. Jenom poznámka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dobré odpoledne, vážení paní poslankyně, páni poslanci, budeme pokračovat. S přednostním právem se hlásí pan ministr vnitra Milan Chovanec. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Už jsme vyčerpali i předsedajícího. Vážená paní kolegyně, já si nejsem úplně jist, ale určitě pan kolega Benda prostřednictvím pana předsedajícího, případně pan předsedající sám si určitě vzpomenu na to, že amnestií spolupodepisuje premiér, to znamená, že je kontrastována premiérem ČR, a to byl tuším pan Nečas. Takže úplně si nemyslím tedy, že to tak je a že to je na prezidentovi ČR. To je jedna věc.

Druhá věc. Kdybyste mě pozorně poslouchala, tak jsem říkal, že to je díky zlepšené ekonomické situaci, díky tomu, že lidé, kteří byli puštěni na amnestii, jsou zpátky, a díky výborné práci policie a bezpečnostních sborů. O své zásluze jsem tam nemluvil ani milimetr. To znamená, byl to dík především policistům, policistkám a ostatním lidem pracujícím pro bezpečnost v ČR. Víte, já s nimi dost často hovořím a jsem připraven tu debatu s vámi vést na výboru, kam to patří.

To znamená, já vám tady veřejně slibuji, že veškeré výroky, které jsme řekli s policejním prezidentem za poslední tři roky, co policii pořídíme a navýšíme, osobně analyzuji, dám je do tabulky a každý jeden výrok na tom výboru spolu probereme a potom ctěné Sněmovně sdělíme, jak to dopadlo. Jsem přesvědčen, že valná část těch slibů byla splněna, a pokud není splněna v tomto čase, tak je připravena, aby splněna byla ještě do konce volebního období. Takže to je nabídka z mé strany.

Myslím si, že tu debatu jsme opravdu asi směřovali jinam než čistě k této novele, ale pravděpodobně to je potřeba, a těším se na debatu ve výborech – v jednom, ve dvou, ve třech, v kolika bude potřeba.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra. Ještě než budeme pokračovat, a to faktickou poznámkou paní poslankyně Černochové, dovolím si přečíst omluvu, kterou směřoval na předsedu Poslanecké sněmovny pan poslanec Vilímec od 16 hodin na 23. a 24. 2.

Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji panu ministrovi za tu atraktivní nabídku. Prosím, aby si zarezervoval minimálně víkend nebo alespoň tři dny, protože těch výroků skutečně bylo hodně, takže není to o tom, že bychom to probírali na výboru pro bezpečnost, který bude trvat dvě nebo tři hodiny.

Aby nedošlo k mýlce, bavíme se tady o amnestii, bavíme se tady o vězeňské službě. Velmi bych ocenila, kdybyste jako ministr této vládní koalice skutečně se snažil i přesvědčit pana ministra spravedlnosti Pelikána, aby zvedal finanční prostředky příslušníkům vězeňské služby, aby řešil elektronické náramky, aby řešil jiné věci, které v aktuálním čase vězeňskou službu velmi trápí, protože pak by možná nemusely být amnestie. Víte, ony ty amnestie, a já říkám, mně se nelíbil ten rozsah,

ale ta amnestie musela vyřešit problém přeplněných věznic a to je zapotřebí si tady říct jasně, nahlas. A vy to moc dobře, pane ministře, víte. Mimochodem Praha 2, kde jsem starostkou, teď spustila projekt, kdy zaměstnává odsouzené ve výkonu trestu, nabízí jim práci i po propuštění z výkonu trestu. Myslím si, že pokud by Ministerstvo vnitra, pod které spadá i veřejná správa, dalo nějakou pobídku obcím, aby takto postupovaly i jiné obce, nejenom Praha 2, tak by to také hodně situaci v našem vězeňství pomohlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Černochové i za dodržení času k faktické poznámce a nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. To mi umožňuje rozpravu ukončit a požádat tedy pana zpravodaje a pana ministra, jestli mají zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Jistě bude rekapitulovat rozpravu a připomene mi, že je tam návrh na vrácení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Huml: To je právě ono. Já jsem kvůli tomu, že se změnil předsedající, chtěl připomenout, že kolegyně Černochová podala návrh na vrácení k přepracování. Já bych ale za sebe rád řekl, že je už únor, volby jsou opravdu blízko, a že pokud budete hlasovat pro vrácení, tak už se tato novela velmi pravděpodobně nestihne. Jedině že by byla v devadesátce, což je zase zvláštní řízení. O to méně by se diskutovalo ve výborech. Takže já osobně, mám-li zhodnotit tento návrh, tak ho nepovažuji vůbec za rozumný a velmi pléduji pro to, abyste pro něj nehlasovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji a skutečně v rozpravě padl návrh na vrácení od paní poslankyně Černochové. Návrh na zamítnutí nepadl. Čili než se budeme zabývat případně dalším procedurálním návrhem, nejprve musíme rozhodnout o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Já jsem zagongoval, všechny vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a já se pokusím kolegy a kolegyně přilákat z předsálí k hlasování.

Počet přihlášených se ustálil a v hlasování číslo 100 rozhodneme o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 100 z přítomných 131 poslance pro 28, proti 99. Návrh byl zamítnut.

Můžeme tedy pokračovat v organizačních rozhodnutích Poslanecké sněmovny s tím, že organizační výbor Poslanecké sněmovny navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat.

Rozhodneme v hlasování číslo 101, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 101 z přítomných 131 poslance pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Paní poslankyně Černochová se hlásí k dalšímu návrhu. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Teď by se asi ve standardní situaci, kdyby nebylo sedm měsíců do voleb, slušelo navrhnout výbor pro obranu, protože tady několikrát zaznělo z našich úst, že je určitá disproporce mezi jednotlivými sbory a že by možná bylo namístě to srovnat. Vzhledem k tomu, že vím, že bych byla obviněna z toho, že to zdržuji, prodlužuji, což není mým cílem, tak nenavrhnu výbor pro obranu, avšak žádám, aby vystoupil pan ministr obrany s jasným slibem, že bude mluvit s panem ministrem Stropnickým, protože vím, že spolu moc nemluví, že mezi nimi nefunguje, jak jsem říkala v Partii, chemie a že by bylo zapotřebí, aby skutečně si oni sedli a ty věci dali dohromady.

Takže moc prosím o ústní příslib pana ministra, že s panem ministrem obrany Stropnickým projedná ty věci tak, aby v těch otázkách, jak jsme tady diskutovali s kolegou Ondráčkem a vy jste s námi souhlasili, se výsluhové nároky i oceňování podle zákona 221 i podle tohoto zákona nějakým způsobem srovnalo. Moc o to prosím. Pak nebudu navrhovat přikázání výboru pro obranu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to je podmíněný nenávrh, jak bych to nazval. Ptám se, jestli má zájem se k tomu vyjádřit pan ministr. (Hlasy z lavic: Ne. Nemá zájem.) Nemá zájem. Dobře. V tom případě budeme pokračovat pozitivně.

Nepadl žádný návrh na další hlasování a samozřejmě platí jednací řád, že si atahovat může výbor pro obranu kterýkoli z projednávaných návrhů, pokud se mu jeví jako dostatečně důležitý pro jeho projednání. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh ani nepadl návrh na změnu lhůty k projednávání, konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu, nebyl přikázán žádnému dalšímu výboru a lhůta k projednání zůstala zachována podle zákona o jednacím řádu na 60 dnů.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 66.

Budeme se zabývat dalším bodem našeho schváleného pořadu schůze a tím je bod

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 929/ - druhé čtení

Z pověření vlády předloží návrh zákona ministr vnitra Milan Chovanec. Ještě než se ujme slova, požádám pana poslance Lukáše Pletichu, který je zpravodajem

ústavněprávního výboru a také výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, aby zaujal místo u stolku zpravodajů a věnoval se rozpravě.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona provádí změny ve zhruba 250 různých zákonech, jejichž nezbytnost je vyvolána nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích. Oba tyto zákony nabudou účinnosti dnem 1. července 2017. Předkládaný zákon nabude účinnosti shodným dnem.

Ústavněprávní výbor vznesl k návrhu zákona dva pozměňovací návrhy. První z nich reaguje především na vývoj souvisejících sněmovních tisků a odstraňuje některé legislativně technické nedostatky tohoto návrhu. Dovolte mi poděkovat členům ústavněprávního výboru za spolupráci při vypracování tohoto prvního pozměňujícího návrhu.

Druhý pozměňující návrh ústavněprávního výboru se týká rozhodování o odvolání proti rozhodnutí služebního funkcionáře podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Navrhované řešení věcně odpovídá řešení obsaženému ve vládním návrhu zákona, kterým se mění zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, který vláda předložila Poslanecké sněmovně 6. února 2017 jako sněmovní tisk 1024. Moje stanovisko i k tomuto druhému pozměňovacímu návrhu je kladné. K ostatním případným pozměňovacím návrhům se vyjádřím v rámci debaty.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi. Konstatuji, že jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj jako dalšímu výboru. Usnesení jednotlivých výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 929/1 až 929/3.

Nyní tedy požádám zpravodaje obou výborů, tím je jeden poslanec, a to Lukáš Pleticha. Pane zpravodaji máte slovo za oba výbory. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, tímto návrhem zákona se zabýval garanční výbor, tím byl ústavněprávní výbor, který přijal pozměňovací návrhy, které máme ve sněmovním tisku. Rovněž se tím zabýval výbor pro veřejnou správu, který vlastně žádné pozměňovací návrhy nepřijal.

Vydržte, prosím vás, já jsem si nevzal správné papíry, skočím si pro ně a řeknu vám přesně čísla ke sněmovnímu tisku. (Poslanec odchází od mikrofonu do své lavice pro příslušný materiál.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě, pane zpravodaji, máte šanci si doplnit své dokumenty. (Poslanec se vrací k řečnicku.) Prosím, pokračujte.

Poslanec Lukáš Pleticha: Děkuji. Omlouvám se za zdržení.

Usnesení výboru pro veřejnou správu máme ve sněmovním tisku 929/1. Výbor pro veřejnou správu doporučuje Poslanecké sněmovně tisk 929 projednat a schválit. Toto usnesení přijal na své 49. schůzi ve středu dne 16. listopadu 2016.

Výbor ústavně právní se zabýval tímto tiskem na své 81. schůzi dne 26. ledna 2017 a přijal pozměňovací návrhy, které máme ve sněmovním tisku 929/3. Ty pozměňovací návrhy se týkají celkem 31 bodů, 32 bodů. Všechno je uvedeno v tomto tisku, takže nemám další, co k tomu doplnit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které mám přihlášeného jako prvního pana poslance Ivana Pilného. Pak tady mám faktické poznámky, které bych dal až po vašem vystoupení, pane poslanče, jenom se ptám – kolega Zavadil tady není a kolega Pleticha se přihlásil k faktické poznámce. (Odmítá z lavice.) Není tomu tak, jste řádně přihlášen do rozpravy. Dobře.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych obrátit vaši pozornost k dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou uloženy pod sněmovním tiskem, ke kterému se pak přihlásím v podrobné rozpravě, a týkají se datových schránek. Můžete se možná ptát, proč zrovna když se projednává zákon o přestupcích, budeme hovořit o datových schránkách. Ale datové schránky už v přestupkovém zákoně jsou, takže to, co navrhuji, je pouze novela paragrafů, které už v přestupkovém zákoně jsou.

Současná situace kolem datových schránek je poměrně složitá, protože na konci roku 2017 končí smlouvy s Českou poštou. Byly navrženy různé varianty, jak toto řešit. Běží nějaká výběrová řízení, podrobnostmi se nebudu zabývat, bude se jimi zabývat hospodářský výbor na svém nejbližším zasedání. Ale to, co je nutné konstatovat, je to, že současná situace je taková, že se České poště za provoz datových schránek platí 500 milionů korun. Tyto prostředky konzumují převážně dodavatelé z třetí strany. Ovšem datové schránky jsou využívány na velmi malou část své kapacity, a to jak co se týká počtu datových zpráv, tak se to týká také množství zřízených datových schránek. Tím vlastně datové schránky a jejich podávání se staly něčím unikátním v Evropě, protože jsou dražší, než když se dělá obyčejná korespondence.

Můj pozměňovací návrh navrhuje toto změnit vlastně ve dvou záležitostech. První se týká povinnosti vlastnit datovou schránku. Když se datové schránky zřizovaly, tak povinnost je zřizovat dostaly všechny právnické osoby, které jsou zapsány v obchodním rejstříku. Od té doby ovšem vznikl veřejný rejstřík, který zahrnuje další organizace, které tam podle rejstříkového zákona patří. Jsou to spolkový rejstřík, nadační rejstřík, rejstřík ústavů, rejstřík společenství vlastníků jednotek a rejstřík obecně prospěšných společností. Můj návrh směřuje tedy k tomu, aby povinnost vést

tyto datové schránky byla určena také těmto subjektům, tzn. všem subjektům, které jsou zapsány ve veřejném rejstříku.

Dá se říct, že tahle dílčí změna bude mít zásadní vliv na podporu eGovernmentu a elektronizaci styku soukromých osob s orgány veřejné moci. Dá se odhadnout, že tato změna ušetří 50 až 100 milionů veřejných prostředků, které se ročně vynakládají na tisk listinných zásilek a doporučené doručování. Je možné, že tak jako to bylo u zavádění datových schránek, v té první fázi vznikne možná nějaký přechodný odpor k tomu, že datové schránky budou zřizovány povinně. Ale na případě advokátů, kteří se tenkrát stavěli proti tomu, aby datové schránky dostali povinně, a dneska si vůbec nedovedou představit svůj život bez nich, si myslím, že tahle změna je velmi prospěšná a argumenty, které jsem tady uvedl, jsou validní.

Druhá změna, kterou tady navrhuji, se týká administrace zřizování datových schránek, protože zatím pokud byly datové schránky používány také na soukromou komunikaci, tak musel žadatel žádat v administrativním procesu o to, aby mu tohle to bylo umožněno. Můj návrh to obrací a říká, že tuto možnost budou mít všechny osoby, které budou mít datové schránky, s tím, že pokud tuto možnost nechtějí využívat, tak provedou takzvaný opt-out, to znamená, že se odhlásí z toho systému. To výrazně zjednoduší administraci datových schránek.

To jsou pozměňovací návrhy, které využívají toho, že je otevřen přestupkový zákon, že jsou tam paragrafy o datových schránkách, které umožní, jak jsem již zdůvodnil, mnohem efektivnější provoz veřejné a státní správy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému. Nyní v rozpravě řádně přihlášený pan poslanec Procházka. Pane poslanče, ještě než přistoupíte k pultiku, tak načtu omluvu pana poslance Jaroslava Borky, který se omlouvá na zítřejší den z osobních důvodů.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já jsem do systému vložil pozměňovací návrh pod číslem 5757. Je to pozměňovací návrh, který navazuje na pozměňovací návrh ústavněprávního výboru přijatý usnesením ústavněprávního výboru číslo 281 ze dne 26. ledna 2017. Je to sněmovní tisk 929/3. Jde o pět nových bodů, které vkládám do bodu 31 usnesení.

Za dosavadní bod 2 vkládám nové body 3 a 4 a do stejného bodu usnesení, tedy bodu 31, za nový bod 10 vkládám body 11, 12 a 13. Tyto změny předkládám z důvodu přehlédnutí legislativně technické chyby, která byla předkladatelem odhalena až po schválení návrhu zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí. Tehdy to byl sněmovní tisk 746. Já tedy využívám toho, že ústavněprávní výbor tento zákon opětovně otevřel.

Co se týká bodů 11, 12 a 13, tam vzhledem k absenci příslušné vyhlášky k zákonu, k zdlouhavému legislativnímu procesu schvalování zákona společně se zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti posunuji účinnost zákona o jeden rok

a společně s účinností se posunují termíny v navazujících ustanoveních zákona také o jeden rok. Jde tedy spíše o legislativně technické změny, a proto vás všechny, kolegové a kolegyně, žádám, abyste je ve třetím čtení schválili.

Podrobné odůvodnění je součástí pozměňovacího návrhu, který je v systému, a já se k němu pak přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Procházce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ivana Adamce. Jsme v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já budu velmi stručný. Mně na to skutečně budou stačit dvě minuty. Já bych chtěl připomenout – teď jsme v zákoně, který souvisí se změnou zákona o přestupcích, který platí od 1. 7. letošního roku. Připadá mi, že jsme tam udělali některé věci, a považuji za nutné na to upozornit, protože je to opravdu složitý materiál. Teď neumím připravit pozměňovací návrhy.

Jedna věc se týká takzvaného vykázaní, což byl původně § 15, který vypadl. Musím říci, že naše obec, naše město tento paragraf dost úspěšně používalo na osoby nepřizpůsobivé, které byly z jiných částí republiky. Byli to takoví lidé – někdo jim říká bezdomovci, ale oni to nejsou bezdomovci, protože někde bydlí, dokonce berou příplatky na bydlení, ale potulují se po městě, žebrají, pijí, kouří a znečišťují veřejné prostředí. To nám tam vypadlo a velmi nás to mrzí.

Druhá věc, kterou bych chtěl připomenout – také jsme schválili záležitost, která se týká rušení nočního klidu v obcích. Tam si myslím, že je jeden základní problém, že veškeré aktivity, které se v obci, ve městě, budou v tom roce dít, schvaluje zastupitelstvo. To je jakýsi fahrplan. Já si myslím, že ten základní přehled toho, co se ve městě koná, by mělo schválit zastupitelstvo, ale rada by měla mít výkonnou pravomoc tento základní plán upravovat. Konzultovali jsme to s náměstký a zjistili jsme, že to skutečně takto nejde. Já bych apeloval na to, aby se o tom přemýšlelo do budoucna, protože nám to dělá problémy.

Děkuji za pozornost a omlouvám se, že jsem rušil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi a ptám se, kdo ještě do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Je zájem o vystoupení po obecné rozpravě? Není tomu tak. Otevírám rozpravu podrobnou. První je pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl jenom formálně přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem tady už odůvodnil. Je to sněmovní tisk 5536.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní další přihlášený, pan zpravodaj jako předkladatel návrhu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Děkuji. Já se přihlašuji k několika pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod číslem 5817, který se týká doplnění ustanovení ohledně změny zákona o ochraně ovzduší, dále potom je to pozměňovací návrh v systému pod číslem 5818, který se týká změny veterinárního zákona, dále potom 5819, který se týká obecního zřízení a zákona o hlavním městě Praze, dále potom 5820, který se týká změny obecního zřízení a krajského zřízení, dále potom je to pozměňovací návrh 5821, který se týká změny zákona o návykových látkách, a konečně 5822, který se týká energetického zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukáši Pletichovi. Nyní pan poslanec Procházka v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo. Já se formálně přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je uveden pod číslem 5757. Podrobné odůvodnění je součástí toho pozměňovacího návrhu. Odkazují se také na obecnou rozpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Vilímec, připraví se pan kolega Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, dovolu mi se přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 5763, k mému pozměňovacímu návrhu. Obsahuje podrobné odůvodnění, přesto několik vět bych k tomu řekl.

Tento návrh zákona otevírá 249 zákonů. Jedním z těch zákonů, který otevírá, je zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Důvodem mého pozměňovacího návrhu je skutečnost, že při projednávání zákonů, které byly spojeny s takzvanou rozpočtovou zodpovědností, došlo právě v případě tohoto zákona jednak na poslední chvíli přímo zde ve Sněmovně ke změnám, které nebyly provázány do jiných ustanovení tohoto zákona, jednak k zásahům, které nemají přímo s rozpočtovou zodpovědností věcnou souvislost a budou činit v praxi poměrně značné problémy.

Pozměňovací návrh, který předkládám, odstraňuje chyby v přijatém zákoně. Pozměňovacím návrhem například garančního rozpočtového výboru byla odstraněna povinnost územních samosprávných celků zveřejňovat návrhy rozpočtového opatření či návrhy rozpočtového provizoria alespoň patnáct dnů před jejich schválením, ale sankce v zákoně zůstaly. To je evidentně nesmyslné, proto pozměňovacím návrhem ty sankce ruším.

Dále ten pozměňovací návrh vypouští některá ustanovení spojená se zveřejňováním rozpočtových opatření na internetových stránkách a v případě příspěvkových organizací zveřejňování rozpočtů a střednědobých výhledů, které v zásadě jednak znamenají pouze další formální povinnosti. Například u dobrovolných svazků obcí by to znamenalo průběžné zveřejňování změn rozpočtu u všech členských obcí svazku. U příspěvkových organizací navíc platný zákon beztak ani nepočítá se zveřejňováním úprav jejich rozpočtů, resp. finančních plánů na

internetových stránkách. Takové věci pouze zahlcují administrativu a zvláště pro malé příspěvkové organizace typu třeba mateřských škol nebo základních škol, které někdy, jak jsem zjistil, nemají ani své vlastní internetové stránky, to bude znamenat neřešitelný problém. Navíc ve školství existuje tzv. vícezdrojové financování. To znamená, požadovat, aby školy jako příspěvkové organizace také schvalovaly střednědobý výhled v situaci, kdy vůbec nevědí, jaké budou mít prostředky na platy učitelů, podle mě je pouze formální záležitost.

Já jsem rozuměl tomu, že vládní koalice ještě předtím, než se schválila ta rozpočtová zodpovědnost, kterou vrátil Senát se zamítnutím, si byla vědoma nastavení určitých problémů především v tomto zákoně, dokonce pan předseda vlády se vyslovil, že vláda připraví změnu, ale jak určitě bychom mohli předpokládat, taková změna by se časově stejně nedala stihnout. To znamená, tyto pozměňovací návrhy, které předkládám v souvislosti s tiskem 929 k úpravě části 97, reagují na největší problémy a i zjevné chyby, které byly zakomponovány do poslední novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi a nyní pan poslanec Antonín Sed'a, zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu ke sněmovnímu tisku 929, který předkládá nepřítomný Roman Váňa a je uveden ve sněmovním dokumentu číslo 5798. Odůvodnění pozměňovacího návrhu je uvedeno ve sněmovním dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není zájem, pan zpravodaj nemá zájem. Nepadl žádný návrh, který bychom měli hlasovat, a proto děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat, pan ministr je připraven, protože i bod 295 bude uvádět. Jde o

295.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb.,
o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 990/ - druhé čtení**

Ještě než vám, pane ministře, dám slovo, požádám pana poslance Václava Klučku, který bude zpravodajem výboru pro bezpečnost místo paní poslankyně

Zuzky Bebarové Rujbrové. Nemusíme to hlasovat, jsme ve druhém čtení a jde o rozhodnutí výboru, které akceptuje Poslanecká sněmovna. Prosím tedy, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, hlavním cílem návrhu je posílit bezpečnostní prvky migračního procesu a mechanismy zamezující zneužívání ustanovení migračního procesu. Tohoto cíle chce vláda dosáhnout např. změnou často zneužívaných ustanovení, efektivnějším využíváním utajovaných informací a změnou procesních ustanovení, která neodpovídají specifickým řízení o pobytu cizinců. Vláda těmito opatřeními reaguje mimo jiné také na podněty výboru pro evropské záležitosti, který vládu požádal právě o posílení bezpečnostních prvků migračních procesů. Některá z navrhovaných opatření jsou zároveň součástí vládního balíčku, jehož cílem je zvýšení vnitřní bezpečnosti v České republice.

Návrhem jsou dále do českého právního řádu transponovány dvě směrnice Evropské unie, které upravují podmínky pobytu příslušníků třetích zemí. Jde jednak o cizince, kteří mají být na území České republiky zaměstnáni jako sezónní pracovníci, a jednak o cizince, kteří mají být na území České republiky převedeni k výkonu konkrétní kvalifikované pracovní pozice v rámci jedné společnosti, jejíž sídlo je tedy mimo území České republiky.

Dále se navrhuje zavést povolení k dlouhodobému pobytu pro investory, kteří plánují v České republice uskutečnit významnou investiční akci a v jejím rámci vytvořit stanovený počet nových pracovních míst. Tito zahraniční investoři budou moci volit mezi již standardním dlouhodobým vízem za účelem podnikání a tímto nově zavedeným povolením k pobytu, na jehož základě budou oprávněni se pohybovat na území České republiky dva roky.

Návrh obsahuje také další změny, které vyplynuly z aplikační praxe a které je nutno provést i vzhledem k současnému vývoji migrační situace.

Cílem vlády je na jedné straně podporovat migraci tzv. prorůstovou, která pomáhá české ekonomice v rozumném rozsahu, na druhé straně striktně dodržovat podmínky pro zachování vnitřní bezpečnosti v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra za uvedení tisku 990 a konstatuji, že návrh zákona jsme přikázali k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 990/1. Žádám pana poslance Václava Klučku jako zpravodaje, aby nás o projednání ve výboru informoval, případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovolte mi načíst usnesení číslo 151 výboru pro bezpečnost z 37. schůze uskutečněné dne 25. ledna 2017 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 990:

"Výbor pro bezpečnost

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit návrh tohoto zákona ve znění těchto pozměňujících návrhů:

1. V části první Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky čl. 1 bodu 164, novelizační bod 164 se zrušuje. Ostatní novelizační body se přečíslojí.

2. V části osmnácté čl. XXI Účinnost bude tento článek znít: Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení s výjimkou čl. 1 bodu 181, který nabývá účinnosti prvním dnem třináctého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

II. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

III. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky."

Toť celé usnesení, ke kterému se ještě přihlásím v podrobné rozpravě, aby o těch pozměňovacích návrzích bylo hlasováno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho vystoupení a otevirám rozpravu. Mám do ní dvě přihlášky, první je přihlášený pan poslanec Ludvík Hovorka a pan zpravodaj potom je přihlášen řádně v rozpravě se svým vystoupením. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych se chtěl jenom krátce dotknout jedné záležitosti, která se týká § 180j, a to je doklad o cestovním zdravotním pojištění při pobytu nad 90 dnů.

Situace cizinců ze třetích zemí, kteří žádají pobyt na našem území, se v poslední době výrazně zlepšila vyšším využíváním komerčního zdravotního pojištění, které poskytují komerční pojišťovny, mimo jiné i akciová společnost VZP, takzvaná PVZP a s. Přesto se i nadále v řadě případů stává, že během případné hospitalizace cizinců ze třetích zemí nejsou mnozí jedinci zdravotně pojištěni a náklady na jejich případnou léčbu se pak stávají nedobytnými pohledávkami nemocnic, které jim zdravotní péči poskytly.

Já se domnívám, že řešení tohoto problému existuje, a sice určitou změnou § 180j. Paragraf 180j ve svém odstavci 3 říká, že v případě pojištění uzavřeného v zahraničí cizinec současně s dokladem o cestovním zdravotním pojištění podle odst. 1 předloží a) úředně ověřené překlady pojistné smlouvy a všeobecných pojistných podmínek do českého jazyka prokazující uzavření cestovního zdravotního pojištění, především však rozsahu pojištění, limitu pojistného a plnění 60 000 eur a skutečnosti, že pojištění je uzavřeno bez spoluúčasti pojištěného. A b) na požádání doklad o úhradě pojistného za pojištění na celou dobu požadovaného pobytu na území.

Znamená to, že pokud se příslušný úředník rozhodne vyžádat si ten doklad, dotyčný cizinec ho předloží a je zkontrolován. Ale v zásadě, pokud je to jen na vyžádání, může se stát, že v řadě případů ten doklad předložený není a cizinec pojištění uzavřeno nemá.

Myslím si, že řešení je v tom odstranit slovo "na požádání" a vyžadovat v každém případě při příchodu toho člověka vyřízení toho dokladu – prostě aby předložil doklad o úhradě pojistného za pojištění na celou dobu požadovaného pobytu. Je to v tom zákoně, že to má mít. Jenom je tam volnost, že úředník to může, ale nemusí chtít. Čili navrhuji, aby ta slova "na požádání" se z toho písmene b) vyškrtl pryč. Znamenalo by to, že by písmeno b) znělo, že musí předložit doklad o úhradě pojistného za pojištění na celou dobu vyžadovaného pobytu na území. Myslím si, že to je racionální požadavek a že by tento pozměňovací návrh, který potom přednesu v podrobné rozpravě, měl být přijat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Nyní je přihlášen pan poslanec Václav Klučka a ještě před ním pan kolega Plzák s faktickou poznámkou, pravděpodobně k vystoupení pana kolegy Hovorky. Takže ho nechám reagovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, poslouchal jsem pana kolegu Hovorku. Ono to má ale jednu takovou fintu. Taková věc se ale týká – a jako zdravotník to vím – hlavně občanů Ukrajiny a oni samozřejmě mohou být pojištěni na určité období. Ale často tady pak zůstávají nelegálně delší dobu. A to jsou právě ti, kterým se pak stávají ty úrazy, když pracují načerno na stavbách. A nevím, jestli máme na tohle nějaké řešení.

Samozřejmě to podporuji, jak jste to řekl, ale tady by to zasloužilo asi nějakou hlubší analýzu a hlubší zásah do toho, jak se vůči těmto nelegálním pracovníkům budeme stavět. A samozřejmě jako zdravotníci víme, že jim nikdy nemůžeme odmítnout pomoc, a někdy se to týká opravdu vážných úrazů. Je to na pomezí humanity a nějaké ekonomiky a ty nemocnice si to opravdu nesou a zaplatí si to ze svého. A víme, jak finanční situace ve zdravotnictví vypadá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a kolegu Klučku požádám ještě o posečkání. Pan kolega Hovorka bude také reagovat faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Rozumím té námitce. Ovšem tady se nejedná o to, jestli cizinec to pojištění má mít, nebo nemá na celou dobu pobytu. On ten příslušný paragraf říká, že to pojištění v podstatě má mít na celou dobu pobytu. A v tom zákoně je jenom, že je to povinen předložit na požádání. Takže jde o to, jestli příslušný úředník, který to vyřizuje, si to vyžádá, nebo nevyžádá. Čili jde jenom o to, aby ten doklad byl vyžadován vždy. Takže to je smyslem toho pozměňovacího návrhu. A jinak to komerční pojištění není pro ty lidi nedostupné.

Není to něco, co by si nemohli pořídit. A jak jsem říkal, situace se postupně zlepšuje, ale přesto je pořád hodně lidí, kteří to pojištění nemají. Takže se domnívám, že pokud by v zákoně nastala změna a ten doklad by byl kontrolován vždy, je zase vyšší šance, že větší počet lidí to pojištění bude mít uzavřeno. To, že může nastat situace, kdy to pojištění nebude nebo ten pobyt bude delší, než byl původně deklarován, samozřejmě nastat může. Ale nemůžeme ovlivnit to, že ten člověk tady zůstává na dobu delší a případně pracuje v nějakém vztahu, který není pracovněprávním vztahem založeným na základě řádné smlouvy. To asi ovlivnit nemůžeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi a nyní již řádně přihlášený pan poslanec Václav Klučka. Jsme v obecné rozpravě ve druhém čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Moc vám děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, předložený návrh zákona o pobytu cizinců já osobně nesmírně a velmi vítám. Návrh přináší celou řadu pozitivních změn a reaguje na nedostatky současné právní úpravy. Zejména se jedná o úpravu řízení s cizinci, přičemž v této chvíli je brán daleko větší zřetel na především vnitřní bezpečnost České republiky v souvislosti s migračními riziky a toky.

Přesto však se domnívám, a neberte to prosím nikterak zle, že v některých směrech mohl být návrh zákona předložený předkladatelem lidově řečeno odvážnější a mohl přijít s důraznějšími řešeními, která v souvislosti s realizační praxí řízení vytvářejí vždy určitá rizika. Některá z těchto řešení vám budu navrhopvat ve svém pozměňujícím návrhu.

Cílem tohoto návrhu, k němuž se přihlásím v podrobné rozpravě, je především a právě to posílení bezpečnosti České republiky. Dále pak navrhuji určité odlehčení státní správě, které spočívá ve zjednodušení procesu vedeného s cizincem, a částečně jde také o obranu před zneužíváním zákona v oblasti ekonomické migrace.

Pokud jde o konkrétní obsah pozměňovacího návrhu, pak několik věcí, které jsou v něm uvedeny. Utajované informace se nestanou součástí spisu, a proto do nich nebude možné nahlížet. Cizinci budou k žádostem přikládat pouze a jenom originály svých dokladů. Bude pak daleko snazší odhalit padělky. V případě rušení pobytu cizince, který spáchal úmyslný trestný čin, kupříkladu předložil padělané a pozměněné doklady nebo uvedl nepravdivé údaje, se už nebude posuzovat přiměřenost dopadu řízení do soukromého a rodinného života. Rozšíří se počet případů, kdy bude cizinec povinen podat žádost osobně, a pouze a jenom osobně. Státní správa získá tak lepší přehled o vlastní totožnosti cizince.

Pak se jedná o opatření k odlehčení státní správě, například rozšíření počtu okolností, za kterých se bude řízení zastavovat a nebude nutno meritorně rozhodovat ve věci. Například když cizinec se správním orgánem nespolupracuje. Soudní řízení, která už nemohou v praxi přinášet žádnou změnu pro postavení cizince, se zastaví. Například cizinec bude v mezidobí propuštěn ze zajištění.

Pak se jedná o další věc a to je vyloučení soudního přezkumu. K odlehčení státní správě a soudní soustavy dojde, pokud nebudou muset rozhodovat, přezkoumávat ve

správním soudnictví dvě soudní instance. Přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra je již v současné době prováděno nezávislou komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. V případě negativních rozhodnutí se tak urychlí vycestování cizince z území České republiky. Ještě to shrnu více lidově. Tím, že čekáme na soudní rozhodnutí, se neustále prodlužují doby, kdy má dojít k opuštění republiky cizincem. A to je velký problém.

Opatření v oblasti ekonomické migrace. Tam se jedná například o to, že série dílčích opatření, která cílí na nedůvěryhodné zaměstnavatele, se objevuje v tom pozměňovacím návrhu. Po zaměstnavateli bude vyžadováno, aby neměl dluhy vůči státu, aby nebyl v konkurzu a aby jeho sídlo bylo skutečné.

To je jenom pár informací kolem toho pozměňujícího návrhu. Nebojte se prosím jeho velikosti. On je opravdu na 22 stranách. My jsme na tom pracovali velmi detailně s Ministerstvem vnitra až do dnešního rána. Já jsem ho dával v dopoledních hodinách, tento pozměňující návrh. Je to připraveno tak, aby to bylo legislativně bezvadné. Jinak větší část je pouze a jenom odůvodnění těch krátkých věcí, které se v tom zákoně mění.

Děkuji vám za pozornost. Přihlásím se k tomuto návrhu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klučkovi za vystoupení v obecné rozpravě. Ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Budeme pokračovat rozpravou podrobnou. Ještě než ji zahájím, požádala o prodloužení své omluvy z dnešního jednacího dne do 17 hodin paní poslankyně Věra Kovářová.

Nyní otevírám podrobnou rozpravu a jako první je přihlášen pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, já se tímto hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5835 k tomuto tisku, který jsem vložil do systému. Jedná se o změnu tohoto zákona.

V ustanovení § 180j v bodě 3 písm. b) se slova "na požádání" vypouštějí. Protože je to stručné, tak tedy řeknu, jak bude vypadat to nové znění: "§ 180j bod 3 písm. b) tedy nově zní: doklad o úhradě pojistného za pojištění na celou dobu požadovaného pobytu na území".

Odůvodnění tohoto pozměňovacího návrhu. Tento pozměňovací návrh zajistí, aby již při podávání žádosti o pobyt na území bylo vždy, a nikoliv jenom na vyžádání ověřováno, že žadatelé jsou na celou dobu pobytu na území řádně zdravotně pojištěni, a výrazně pomůže ochránit poskytovatele zdravotní péče před nedobytnými pohledávkami, prostředky našeho systému zdravotního pojištění, a především samotné cizince, kteří v případě nutnosti budou mít zdravotní pojištění řádně zajištěno. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Nyní pan poslanec Václav Klučka se svým pozměňovacím návrhem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Teď už mi jenom dovolte, abych načel nejednání usnesení 990/1, usnesení výboru pro bezpečnost, a posléze usnesení v systému pod číslem 5813, což je pozměňující návrh, o kterém jsem vás informoval, který je jako celek, přitom je rozdělen do 14 dílčích písmen, takže záleží jenom na garančním výboru, jak přistoupí k projednávání a posléze k doporučení hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klučkovi a ptám se, kdo dál se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj také nemá zájem. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný procedurální návrh, o kterém je možno hlasovat ve druhém čtení, končím i bod 295.

Budeme pokračovat bodem 6, který je dalším bodem našeho schváleného pořadu schůze. Jde o

6.

Vládní návrh zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) /sněmovní tisk 994/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Požádám o pozornost zpravodaje zahraničního výboru Robina Böhnische a pana poslance Jeronýma Tejce jako zpravodaje ústavněprávního výboru.

Nyní tedy pan ministr Zaorálek. Už je tady. Já ještě než dojde ke stolku zpravodajů, konstatuji, že jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu, a proto požádám pana kolegu Böhnische, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 994/1–3, když tím druhým výborem, nebo dalším výborem, abych byl přesný podle jednacího řádu, je výbor ústavněprávní.

Nyní se tedy slova ujme pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych úvodem k druhému čtení – já nebudu opakovat všechno to, co už tady zaznělo v tom prvním, to si myslím, že bych vás zbytečně unavoval.

Jak víte, návrh byl přikázán dvěma výborům, zahraničnímu a ústavně právnímu. Ten zahraniční je výbor garanční. Já jsem se osobně zúčastnil jednání v obou výborech a mohu vám akorát říci, že diskuse byla naprosto korektní a věcná, byly tam sice některé připomínky, ale ty byly vznášeny často na vysvětlení jednotlivých prvků toho zákona. Myslím, že to byla docela užitečná debata pro obě strany.

V jednáních na výborech byl uplatněn jeden pozměňovací návrh. K tomu se můžu vyjádřit, pokud by to bylo třeba, něco z toho, co tam zaznělo, mohu i podpořit, ale já si myslím, že v této chvíli bych se omezil tady na tohle. Debata proběhla, já sám jsem s ní byl spokojen, doufám, že i pro poslance to bylo užitečné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zahraničních věcí a žádám pana zpravodaje garančního výboru pana poslance Robina Böhnische, aby nás informoval o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Pane místopředsedo, velmi děkuji. Byla to pro zahraniční výbor svého druhu velká událost, protože málokdy se zabývá zákonem, většinou pouze – v uvozovkách pouze – mezinárodními smlouvami. Výbor se zabýval zákonem dvakrát, své jednání nejprve přerušil a vyčkal projednání zákona v ústavněprávním výboru, který přijal pozměňovací návrh, s kterým nás pravděpodobně seznámí zpravodaj ústavněprávního výboru.

Výbor zahraniční na své 31. schůzi 7. února žádný pozměňující návrh nepřijal, pouze usnesení, které si dovolím přečíst: Po odůvodnění ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka, náměstka ministra zahraničních věcí Martina Smolka a zpravodajské zprávě Robina Böhnische a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Tolik zatím vše z jednání na zahraničním výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Jeronýma Tejce, aby nás také informoval o jednání výboru ústavněprávního a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, budu velice stručný, protože stručné bylo i jednání ústavněprávního výboru a úsporné alespoň co do přijetí pozměňovacích návrhů. Jednání se uskutečnilo 26. ledna na (s důrazem:) 81. schůzi ústavněprávního výboru. My jsme doporučili, aby návrh zákona byl schválen téměř bez výhrad. Doplnili jsme za souhlasu pana ministra zahraničí jeden drobný pozměňovací návrh, a to ten, že v § 58 odst. 2 se slova "při výkonu služby v zahraničí" a slova "se služebním působištem v zahraničí" zrušují. Jedná se o podobnou úpravu, o které jsme jednali dnes v rámci služebního zákona, respektive zákona o státní službě ve vztahu k zaměstnancům, tedy výjimka vzdělání, a byla to věc, na které se výbor shodl zcela jasným výsledkem.

To je vše, co se odehrálo na ústavněprávním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Dovolte mi, než otevřu rozpravu, konstatovat omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Kořenek od 17 hodin až do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní otevírám rozpravu a jako první je přihlášen pan poslanec Martin Plíšek, a to v rozpravě obecné, slovo má i v podrobné. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vám představil dva pozměňovací návrhy, nebo souhrny pozměňovacích návrhů, ke kterým se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Ten první do systému vložil pan předseda zahraničního výboru Karel Schwarzenberg a já ho v obecné rozpravě odůvodním. Za prvé se navrhuje doplnit zásady výkonu zahraniční služby o zásadu nedělitelnosti, a organicky tak navazuje na ostatní zásady, které jsou uvedeny v § 3 a jsou v souladu s odůvodněním, které je uvedeno v důvodové zprávě k předloženému návrhu zákona. Obdobně jako požadavek dodržování kariérního systému zahraniční služby je zásada nedělitelnosti výkonu zahraniční služby úzce spojena se zásadou profesionality a zejména se zásadou udržování závazků, které pro Českou republiku vyplývají z mezinárodního práva a z práva Evropské unie.

Dále se navrhuje upravit § 12 v předloženém návrhu zákona o zahraniční službě. Účelem navrhovaných úprav je zajistit, aby v případech, kdy se na výkonu zahraniční služby státu podílejí v součinnosti s ministerstvem i další státní orgány nebo jiné právnické osoby, byl vždy explicitně zajištěn soulad se zásadami výkonu zahraniční služby, to znamená s důrazem na zásadu jednotnosti, profesionality a dodržování mezinárodních právních závazků. Obdobný cíl sleduje podle důvodové zprávy i předkladatel návrhu zákona. Cílem pozměňovacího návrhu je tedy vytvořit pro dodržování těchto v oblasti diplomacie mimořádně důležitých zásad jednoznačnější právní rámec.

Dále se pozměňovací návrh dotýká § 34. V § 34 v předloženém návrhu zákona se operuje s pojmem personální rada. Tento pojem byl v ministerstvu užíván nejméně od roku 1993 k označení poradního grémia ministra složeného ze seniorních vedoucích pracovníků ministerstva na úrovni vrchních ředitelů a náměstků, které se osvědčilo jako poměrně účinný nástroj zajišťující obsazování vedoucích míst v ministerstvu. Předložený návrh na nové znění § 34, které je obsaženo v pozměňovacím návrhu, včetně jeho nadpisu, nijak nezpochybňuje potřebnost existence určitých specializovaných profesních grémií, které napomáhají k uplatnění profesních a kariérních kritérií v zahraniční službě. Navrhuje však stanovit základní požadavky na členy takových grémií tak, aby mohli svoji úlohu v rámci zahraniční služby jako velmi specifického oboru státní služby reálně plnit. S tímto cílem navrhuje rovněž nastavit základní pravidla postavení těchto profesních grémií ve vztahu ke státnímu tajemníkovi a potažmo i k ministrovi. Po vzoru obdobných zákonů v některých jiných evropských zemích přitom realisticky počítá i s tendencí ministrů profesní a kariérní kritéria neklást vždy na první místo, ale počet výjimek navrhuje explicitně kvantifikovat tak, aby neumožňovaly ještě větší rozsah. Stanovení názvu jednotlivých

profesních grémií, počtu jejich členů, přesnějšího vymezení, postavení apod. navrhuje předložený pozměňovací návrh upravit na úrovni služebních předpisů.

V § 39 pozměňovací návrh navrhuje doplnění omezení možnosti odvolat vedoucího zastupitelského úřadu bez uvedení důvodu pouze na případy nestandardních nominací. V případě kariérních diplomatů předpokládáme nastavení výběrových postupů v ministerstvu tak, aby byli uchazeči o nominaci předem řádně posuzováni z hlediska odborných, kariérních a osobnostních předpokladů. I takto nominované osoby jistě mohou být ze svého místa později předčasně odvolány. Může se tak ale stát pouze z nějakého konkrétního závažného a prokazatelného důvodu.

V § 41 odst. 1 se navrhuje doplnit explicitně podmínění možnosti zaměstnání rodinného příslušníka plněním příslušných předpokladů a požadavků pro výkon služby nebo práce na daném administrativním či jiném technickém systemizovaném místě.

Pokud jde o § 41 odst. 2, tam je účelem navrhované změny vtáhnout do odstavce 2 pouze případy zcela legitimního obsazení míst se specifickou odbornou agendou.

A v § 41 odst. 3 navrhované znění transparentně připouští možnost nominovat na vedoucí místo v zastupitelském úřadu výjimečně osobu, která není kariérním diplomatickým pracovníkem s dlouholetými zkušenostmi v zahraniční službě. Zároveň stanovuje minimální nezbytné předpoklady, které musí i takto nominovaná osoba splňovat, a to po vzoru obdobných zákonů některých jiných evropských zemí, z hlediska obsazování na základě kvalifikace a jiných požadavků.

Tolik tedy pozměňovací návrh, který do systému vložil pan předseda zahraničního výboru.

A já bych ještě krátce uvedl další pozměňovací návrh, ke kterému se také přihlásím v podrobné rozpravě, a to je určitá vstřícná rodinná politika ve vztahu ke kariérním diplomatům. V tomto návrhu totiž tato rodině vstřícná politika chybí. Na vysílání pracovníků s dětmi by měl podle mého názoru zákon pamatovat, alespoň v tom smyslu, že do vhodných teritorií má pracovník právo žádat o podmínky pro vyslání rodiny včetně dětí školou povinných. Snaha škrtnat za každou cenu ve výdajích na školné např. v nedávné minulosti způsobila, že do Londýna nebylo možné vybrat pracovníka s rodinou. Náklady na školy jsou zde tak vysoké, že je nelze hradit. A Ministerstvo zahraničních věcí bohužel z neznalosti namítalo, že ve veřejných školách bude místa dost, což pak praxe ukázala, že tomu tak nebylo. Ve výsledku se česká diplomacie dlouhodobě chová k pracovníkům s dětmi více macešsky než ke svobodným a nesezdaným. Navrhuje se tedy doplnit v tomto smyslu příslušný odstavec do odstavce 48.

Pracovní doba, jak je popsána v § 49, sice pamatuje na přesčasy diplomatů, kteří mají společenské povinnosti, ale nezmiňuje se přesčasy i technických pracovníků, kteří mnohdy nemají ani kdy si vybrat všechny napracované hodiny. Doporučujeme upozornit na tuto asymetrii, více než polovina pracovníků je v tomto textu návrhu zákona zapomenuta. Docela by stačilo dosavadní formulaci škrtnout a nahradit uvedením "pracovní a služební dobu upravuje zvláštní předpis". A ten by potom stanovil i ty náležitosti jiných, tedy technických a obslužných pracovníků na zastupitelských úřadech.

Chci ocenit také § 51 o mateřské dovolené a o zacházení s těhotnými ženami. Doposud se totiž takové osoby nacházely mimo zákon a jejich postavení záviselo jen na dobré vůli příslušných vedoucích pracovníků.

Takže tolik můj pozměňovací návrh, který má podpořit řekněme i rodinnou politiku v rámci dlouhodobého vysílání na zahraniční mise. K oběma pozměňovacím návrhům, které jsem zde předložil a odůvodnil, se přihlásím v podrobné rozpravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Ptám se pana předsedy Schwarzenberga, zda se hlásí s faktickou, nebo normálně. Pane předsedo, protože jinak má přednost vaše kolegyně Chalánková, pokud to není faktická poznámka.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pouze bych rád tady řekl, že jako bývalý ministr zahraničí jsem velice šťastný, že zákon o diplomatické službě se konečně uskuteční. Dle našeho názoru zahraniční služba nesmí být fialová, žlutá, oranžová, červená nebo jakékoliv jiné barvy, nýbrž to musí být zahraniční služba České republiky. Tudíž naše snaha je, abychom dosáhli zákona, který by osvobodil zahraniční službu od přílišných politických vlivů. To za prvé.

Za druhé, abychom motivovali naše mladé a vůbec diplomaty, tudíž aby jejich kariérní řád byl jasný, aby nebyli překvapeni, že najednou z různých jiných důvodů, méně ze služebních, by měl přednost najednou úplně někdo jiný, který přišel z úplně jiného povolání a teprve se zahraniční politiku učí v praxi. To je smysl našich pozměňovacích návrhů. Ten zákon, který takto vítáme, ještě snad vylepšit, aby byl ještě pokud možno co nejobektivnější a co nejvíc motivoval mladé diplomaty, aby vstoupili do služby, aby si byli jisti svou kariérou a nebyli ohroženi ve své kariéře náhlými změnami v personální politice. O tom jsou naše návrhy, které pan poslanec Plíšek předložil.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolegyni Chalánkovou požádám ještě o strpení, protože pan poslanec Gabal se přihlásil také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Já bych navázal na předřečníka vašim prostřednictvím. Je potřeba si u toho zákona říct odpověď na jednu otázku: Chceme, aby lidé do zahraniční služby vstupovali s kariérní diplomatickou perspektivou, anebo chceme, aby to mohli obcházet politickými protekcemi? Myslím, že současný návrh není dost důsledný v tom, aby podpořil ten kariérní princip. Proto vítám pozměňovací návrhy, které tam došly, a budu se velmi zajímat o názor zahraničního výboru jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Gabalovi také za dodržení času k faktické poznámce. A teď řádně přihlášená paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych odůvodnila svůj pozměňovací návrh, který je vložen do systému pod číslem 5838 a nahrazuje dříve vložené pozměňovací návrhy, které byly vloženy pod čísla 5815 a 5824. Přihlásím se potom v podrobné rozpravě formálně k pozměňovacímu návrhu 5838, který je nahrazuje.

Je to pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů, zákon o zahraniční službě, tedy sněmovní tisk 994. Zde předkládám dva návrhy na dvě změny:

Část první. V § 1 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní: "(3) Poskytování diplomatické ochrany upravuje zvláštní zákon."

A část druhá. V § 4 odstavec 3 zní: "(3) Zastupitelské úřady zřizuje a ruší na návrh ministra zahraničních věcí České republiky (dále jen 'ministr') vláda České republiky (dále jen 'vláda'). Před zřízením nebo zrušením zastupitelského úřadu podle odstavce 2 písm. a), b) a e) informuje vláda zahraniční výbory obou komor Parlamentu České republiky."

Odůvodnění bodu 1. Vyberu část, protože celý text máte vložený do systému: Diplomatická ochrana občanů státu v zahraničí je, anebo by měla být, nedílnou součástí zahraniční služby. Zatím tomu tak není, protože Česká republika a její právní řád s poskytováním diplomatické ochrany svým občanům vůbec nepočítá. Přestože Ministerstvo zahraničních věcí již asi dvacet let zvažuje přípravu zákona, který by upravoval podmínky poskytování diplomatické ochrany našim občanům, dokonce snad v této věci již v minulosti proběhly dílčí legislativní práce, takový zákon stále neexistuje a není ani známo, zda je stále připravován. Absence tohoto zákona ztěžuje pomoc státu českým osobám v cizině. Neexistují pravidla, jak o diplomatickou ochranu žádat, kde o ni žádat, za jakých podmínek a kde. Při extrémním výkladu by dokonce bylo možno dospět až k závěru, že diplomatickou ochranu Česká republika poskytnout nesmí, protože k takové činnosti chybí zákonné zmocnění.

Návrh zákona o zahraniční službě předložený vládou s diplomatickou ochranou vůbec nepočítá. To není akceptovatelné. Lze to řešit rozsáhlým přepracováním návrhu. Protože představitelům Ministerstva zahraničních věcí i zaměstnancům Ministerstva zahraničních věcí na urychleném přijetí zákona o zahraniční službě mimořádně záleží, navrhuje se pouze doplnit § 1 zákona navrženým způsobem tak, aby byla diplomatická ochrana v zákoně alespoň zmíněna jako součást zahraniční služby. Zmínka o zákonu o diplomatické ochraně tak fakticky nejen zaváže vládu, aby zákon o diplomatické ochraně v krátké době připravila a předložila Parlamentu k projednání, ale především se dočasně stane jedinou zákonnou oporou pro poskytování diplomatické ochrany v českém právním řádu.

Odůvodnění bodu 2. Podle návrhu má být zřizování a rušení zastupitelských úřadů plně v kompetenci ministra zahraničních věcí, který by měl pouze povinnost informovat o tom předem vládu. Rušení a zřizování velvyslanectví není jen

administrativní, resp. finanční rozhodnutí, ale do značné míry i otázka politická. Návrh směřuje k tomu, aby o zřizování a rušení zastupitelských úřadů nerozhodoval jednotlivec, ale vláda jako kolektivní orgán výkonné moci. Současně návrh zavazuje vládu, aby o zřízení nebo zrušení zahraničního úřadu předem informovala zahraniční výbory Poslanecké sněmovny a Senátu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové za její vystoupení. To byla poslední řádně přihlášená do obecné rozpravy. Ptám se, jestli... Ano, prosím pana poslance Plzáka, který se hlásí do obecné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, vy jste nebyl na tom druhém jednání našeho zahraničního výboru, ale dokonale vás nahradil váš náměstek. Byl jsem jeden z těch, který se více tázal, možná až to kolegům nebylo příjemné. Ale bylo to proto, protože jsem zjistil při čtení zákona, že vlastně já jako poslanec, i když jsem členem zahraničního výboru, prostě nevidím do střev toho ministerstva, nevidím do těch chodů, do té kuchyně, takže jsem si řadu věcí musel nechat vysvětlit.

Já zde nebudu dlouho zdržovat. Mně se jedná jen o ty pozměňovací návrhy.

My se jistě sejdeme jako garanční výbor nad pozměňovacími návrhy ještě jednou. Mně v těch pozměňovacích návrzích není jasné, proč se něco opětovně nemůže jmenovat personální rada, když už se to jednou tak jmenovalo, proč to má být poradní nebo profesní grémium. Co se změní v tom, když dobrá snaha možná omezit politiky v tom, aby nahrazovali kariérní diplomaty na diplomatických postech... Kam až ta snaha může zajít, nebo v jaké míře. Já samozřejmě také preferuji to, aby odcházeli do zahraničí kvalitně vzdělaní lidé, kteří nás budou dobře zastupovat, a nejsem příznivec nějakých trafik, ale zase bych úplně nevylučoval tu možnost, aby někdo, kdo pracoval léta třeba – samozřejmě já jsem lékař, nemyslím sebe – v zahraničním výboru a pracuje dobře, aby jednou nemohl náš stát někde zastupovat.

Takže ještě asi tu debatu povedeme a nechám si to od vás vysvětlit. Víím, že pan náměstek vám zpracuje k pozměňovacím návrhům dokonalé stanovisko, a budu se tázat opět na příštím zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek se hlásí do rozpravy. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, mně tady jeden z vás řekl, že má pocit, že jsem nemocný, že jsem nevystoupil v důkladnějším a zapálenějším projevu, vzhledem k tomu, že můj kolega je přesvědčený, že ten zákon je docela výjimečný a že to není běžná věc. Tak jsem šel do sebe, že je asi pravděpodobně nějaká chyba, že jsem to tady uvedl tak stručně. Ujišťuji pana kolegu, že i já pokládám za zásadní věc, aby ten zákon uspěl. To

neznamená, že bych v tom ochabl, naopak. Spíš jsem se nechtěl pouštět do debat s tím, že vím, že je tady práce hodně, a tady mi připadá, že jsme se poměrně slušně dohodli ve výběrech.

Ale přece jen kolega Plzák teď mě skoro oslovil, protože vlastně položil několik otázek na to, jak se budu stavět k některým těm pozměňovacím návrhům, jak jsem pochopil. Tak možná by se docela slušelo, abych se k tomu trochu vyjádřil.

Přiznávám, že pozměňovací návrhy Karla Schwarzenberga jsou koncizní, tzn. je to určitý celek, který dává smysl, je to taková promyšlenější sada návrhů. Proto toho tedy využiji a vyjádřím se k nim tak, aby to bylo srozumitelné.

Z návrhů pana poslance Schwarzenberga, nemám třeba problém s tím prvním návrhem, ve kterém on žádá, aby byla konstatována ta nedělitelnost výkonu zahraniční služby. Chápu, že to asi moc nechápete, o co jde, ale nedělitelnost výkonu zahraniční služby znamená, že Ministerstvo zahraničí má určitou zásadní roli a ostatní resorty by to měly respektovat při vyjadřování se k zahraniční politice. To je věc, která se mi docela líbí. My jsme to tam dokonce měli, ale na žádost legislativní rady, která vůči tomu vystoupila, jsme to stáhli. Takže asi chápete, já proti tomu brojit nebudu, protože to je formulace. Ta nedělitelnost zahraniční služby, to je samozřejmě Ministerstvu zahraničí velice blízká myšlenka, my bychom byli pro to, abychom měli určitou definovanou.... Ono to je podle mě definováno i jinde, ale stáli jsme o to, aby to v zákoně bylo. Kdyby to Sněmovna odhlasovala a tady podpořila tento návrh, tak já budu poslední, kdo by protestoval. To je věc, se kterou souhlasíme. Takže nedělitelnost zahraniční služby. Úplně jednoduše – za zahraniční službu mluví pokud možno jeden, nebo Ministerstvo zahraničí to má v kompetenci a hlídá to, to je věc, která je mi sympatická. A vůbec proti ní neprotestuji.

Složitější je to s těmi návrhy pana poslance Karla Schwarzenberga, protože ty se týkají takových věcí, jako je třeba, vy jste to tady říkal, proč se to nemá jmenovat "personální rada", proč to má být "profesní grémium", že vám není jasné, proč se má měnit název, a pak je to ta otázka těch politických nominací. To tady také zaznělo.

K tomu bych řekl toto: Proč se to má jmenovat jinak, to tak důležité není, ale celý ten návrh směřuje k tomu, že by jmenování velvyslanců bylo v rukách poměrně úzké skupiny bývalých velvyslanců. A to si myslím, že úplně šťastné není. Chápete? Že by to, ti, kdo mají odslouženo deset let apod. Takže asi chápete, že tohle já podporovat úplně nebudu, protože pak by se to jmenování velvyslanců soustředilo do rukou poměrně velmi úzké skupiny kariérních diplomatů. A to mi nepřipadá ideální.

A možná ještě vážnější je ta druhá debata a ta se týká těch politických nominací. On to tady také zmínil pan poslanec Gabal. Nechci nijak zkruslovat to, co řekl, ale on vyslovil obavu, že se to bude nějak příliš politizovat, jmenování těch velvyslanců. Takže to je správně. Ale na to já bych namítl, nezlobte se, ale politická nominace, když to vezmu obecně, to přece není sprosté slovo. Přece víte, že ve Spojených státech jsou politické nominace zcela běžné a poměrně ve velkém rozsahu. Takže já bych takhle šmahem netvrdil, že politické nominace jsou špatné, a mohu vám říct úplně přesně, v jakém rozsahu se v České republice dějí, a hlavně si myslím, že to je věc, která je věcí Ústavy.

Podívejte se, politické nominace, které tedy sahají třeba mimo čistě kariérní diplomaty, jsou někdy velmi zajímavá věc, protože do některých oblastí dáváme specialisty ze zpravodajských služeb. To se reálně děje. Nebo do některých oblastí posíláme znalce. Nebo politik také přece není snad něco, co by mělo člověka vyřazovat. Politik je člověk s kontakty. Proto se dělají politické nominace, protože to jsou lidé, kteří mají i poměrně zajímavou schopnost se orientovat v tom prostředí. Takže já bych se tady do určité míry... nebo musím se zastat politických nominací v určité míře, protože si myslím, že to je důležitá věc, aby se na tom Sněmovna shodla, že je podporujeme. A druhá věc je, že kdybychom je chtěli zrušit, přátelé, tak je to protiústavní, protože tak jak ty některé návrhy jsou formulovány, tak by to v podstatě znamenalo např. to, že se z role úplně musí vyřadit prezident. Jestliže by platilo to, co tam je napsané, že mám povolenou jednu politickou nominaci ročně... Slyšíte? Tam je v podstatě navrženo, že mám jednu politickou nominaci ročně. Když jich dělám zhruba, teď mě neberte za slovo, ale řekněme, že se jmenuje 30 velvyslanců ročně. A jenom jeden by mohl být politický. No a co když tedy názor premiéra, prezidenta a těch, kteří prostě budou chtít dva tři? Tak to znamená, že já to odmítnu ve prospěch kariérních diplomatů? Ale to jsem ve sporu s Ústavou. A kdybyste se mě ptali, kolik těch politických nominací je, tak snad vám si to mohu dovolit říci, podle mě je to opravdu tak, že jsou to dvě tři za rok. Kdybych to mě zhruba odhadnout. A tady se říká, že může být jenom jedna. A já bych tedy měl říct prezidentovi, komukoliv, no máte smůlu, pane prezidente, jednu jsme vyčerpali a končím. Ale to jsme ve sporu s Ústavou, protože ten prezident nebo premiér apod., kteří mají třeba nějaký zájem poslat někoho, a to může být docela vážný politický zájem, aby tam někdo šel, prostě budou mít smůlu.

Já si myslím, že my prostým zákonem nemůžeme přepisovat Ústavu. Jestliže prostě Ústava vytváří prostor pro určité politické dohody na politických nominacích, tak si myslím, že to je něco, co my tady nemůžeme prostým zákonem měnit tím, že v zákoně bude napsáno, že bude jenom jedna politická nominace ročně. A proč jedna, že? To mi připadá, že to je....

Takže tady se domnívám, že bychom měli držet to, co je v tom návrhu, který jsme předložili. Tam si myslím, že se vytváří prostor, který odpovídá Ústavě. A zároveň, neznobte se, ale já bych si stejně tak představoval, že by ten sbor, v našem podání personální rada, v návrhu tedy profesní grémium... Já vlastně s touto změnou nesouhlasím, protože si skutečně myslím, že by nemělo jmenování velvyslanců být jenom věcí úzké skupiny. Úzké skupiny, která by se stala tímto takovou v podstatě kastou, která by to držela de facto ve svých rukách po všechny časy. A to, říkám otevřeně, pokládám za systém, který mi nepřipadá šťastný.

Takže já doufám, že jsem to popsal srozumitelně, oč jde v těch pozměňovacích návrzích, a já se tedy opravdu hodně přimlouvám za to, abychom tady měli shodu na tom návrhu, který předkládám, protože si myslím, že ten vytváří prostor, který odpovídá Ústavě, a podle mě ten prostor, který vytváříme proti tzv. politické nominaci, je prostě přiměřený. A myslím si, že je to dokonce něco, co i z hlediska států kolem nás a zvyklostí kolem nás je v diplomacii úplně běžné. Dá se snadno prokázat, že určitý prostor pro politické nominace existuje v celé řadě zemí kolem nás a není to nic neobvyklého. Mou věcí také je, nebo těch, kteří jsou v té chvíli v těch

ústavních pozicích, aby garantovali úroveň těch politických nominací. Někdy mohou být opravdu podle mě i rozhodně k prospěchu věci.

Nebudu ty další detaily komentovat, toto mi připadá jako nejzásadnější. Jsme připraveni to i ve výboru argumentovat, takže některé ty věci, které tady zazněly, myslím stojí za debatou. Nejvýznamnější je to, co jsem teď z toho vybral. To si myslím, že je zásadní debata, která se týká politických nominací a toho, kdo měl tvořit to grémium, které se tím zabývá na Ministerstvu zahraničí. To mi připadá nejzávažnější a tohle musí Sněmovna rozhodnout. Já jsem svůj názor řekl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí za jeho vystoupení. Mám tady před sebou čtyři přihlášky do rozpravy, a to faktické. První je pan poslanec Pavel Plzák, druhý Ivan Gabal, třetí, Milan Urban, čtvrtý pan ministr Stropnický. Prosím pana poslance Plzáka, aby se ujal slova k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Ano, děkuji. Pane ministře, když už jsme to nakousli, já jsem tedy původně myslel, že se na to zeptám na výboru, ale vy jste to tady sám zmínil jako jednu podstatnou věc.

Chtěl bych se zeptat, kolik vlastně to ministerstvo má zaměstnanců, já to odhaduji asi 1 600, já opravdu nevím, tady jsem naprosto neinformovaný, a na jaké množství osob by se toto omezení, pokud bychom uvažovali o té profesní... jak je to nazváno... grémium, na kolik osob by se to zúžilo, kdyby se musely dodržet ty podmínky, které jsou tam dány. Ale ono určité omezení je i u té personální rady. Tam je také dáno, že členem může být ten, kdo vykonával v uplynulých deseti letech ve správním úřadu atd. Já vím, že mi to tady neřeknete z hlavy, je to otázka, kterou si můžeme odpovědět potom na tom výboru. Zajímalo by mě v případě toho druhého omezení, kolika asi zhruba osob se to týká, které se mohou stát členy té tzv. personální rady, nebo v zákoně citované personální rady. A víc už opravdu asi si nechám na ten výbor, nebudu už tady s tím zdržovat.

Pro kolegu Gabala, který půjde po mně. Mám takový dojem, a teď nevím, kolik politiků šlo do zastupitelských úřadů na pozice velvyslanců, ale já si vybavuji pana kolegu Tomáše Podivínského, který šel na docela významné místo, na ambasádu do Německa, a je za stranu lidovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. A nyní předtím, než dám slovo panu poslanci Gabalovi, tak přečtu došlou omluvu. Paní poslankyně Květa Matušovská se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne.

Prosím, pan poslanec Ivan Gabal s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Jenom na upřesnění panu ministrovi vaším prostřednictvím. Já jsem mluvil o kariérách nových mladých diplomatů. Nebudu tady připomínat chybné úkony Sigmunda Freuda, kam jste si to přitáhl. Takže je zřejmé,

že problém politických nominací velvyslanců tady samozřejmě je, protože jich bylo víc než jeden. Ale to jsem nechtěl řešit. Chtěl jsem skutečně řešit, aby se udržovala pečlivě – a já ten zákon velmi podporuji, velmi vítám, budu pro něj hlasovat – jasná perspektiva jako základu kariéry v zahraniční službě kariérních diplomatů v tom, že ty politické nominace jsou výjimkou.

A když jste zmínil ty Spojené státy, pane ministře, tam se dělají politické nominace za finanční příspěvky na kampaň. To jste měl na mysli?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Gabalovi. Mimo jiné se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne. Teď mi byla doručena jeho omluva.

Nyní pan poslanec Milan Urban a poté pan ministr Martin Stropnický. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já už to nemůžu vydržet – bavit se na téma, kde může a nemůže být politik. My tady vytváříme vlastně z celé té politické reprezentace, pokud si to neuvědomujete, stádo trochu lidí s nižší inteligencí pravděpodobně, takoví lidé, kdoví jestli umějí číst a psát, protože vlastně nikde nemůžou být. Politik nemůže být nikde. Musíme na to udělat brzdy, zákazy, maximálně jeden za deset let a podobně. To se týká jak tohohle příběhu, tak tisíce dalších příběhů. Když to budeme dělat dál, přátelé, nezíská tahle Sněmovna ani politické reprezentace příliš kreditu navíc. Myslel jsem si, že rozhodující je, jestli ten člověk něco umí, jestli je odborník na danou problematiku, v tomto případě jestli má nějaké zkušenosti a předtím třeba byl diplomatem, pak se stal politikem, nebo byl ministrem, umí cizí jazyky, vyzná se ve světě, umí politologii líp než kdokoli jiný. V jiném případě to může být někdo, kdo je inženýrem, má matematicko-fyzikální fakultu nebo jadernou fakultu, umí to, dostal se do Sněmovny, ale v momentě, kdy se dostal sem, tak se z něj stal blbec. To tady vlastně říkáte. Já tohle prostě nejsem ochoten připustit. Myslím si, že samozřejmě mohou být na to nějaká kritéria, pohledy, ať se prověří, jestli ten člověk opravdu je zkušeným člověkem, který něco umí. Ale kopnout ho do zadku proto, že je politik, a ještě tady tomu tleskáme... Přátelé, pak se nepokoušejme o to, že tahle Sněmovna někdy získá nějaký respekt. Děkuju a omlouvám se. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení časového limitu. Dalšího s faktickou poznámkou tady mám pana ministra Stropnického. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jenom bleskově pár stručných poznámek, protože jsem tady nebyl při celé té debatě, tak si rozhodně nechci dělat nějaký gebír na to, abych tady vynášel nějaké složité soudy u politických nominací. Myslím si, že to je, jako vždycky přece, otázka míry. Je to jenom otázka míry a nějakého nastavení. Úplně bych neargumentoval s dovolením třeba nějakým systémem zámořským. Všichni víme, jak probíhá jmenování velvyslanců ve Spojených státech. To je nepřenosné. A myslím si, že je

dobře, že je to nepřenositelné. Nemělo by to být podle toho, kolik kdo dá na kampaň. Měla by to být kariérní služba. Měla by to být profesní služba. Takové, jak jsou v řadě evropských zemí nastaveny. My se tomu, myslím tu rychleji, tu pomaleji, ale blížíme a neměli bychom především ten systém nastavit tak, abychom přicházeli o kvalitní lidi. A to se v těch minulých 25 letech stalo.

Dovolím si říci, že v tom roce 1990, kdy se personál obměňoval masově za Jiřího Dienstbiera staršího, tak že tam nastoupila řada lidí, kteří se to prostě nějakým způsobem vyučili, chodili i na dlouhodobé zahraniční stáže, roční, nebo dokonce dvouleté, a že bohužel řada z těchhle lidí už dneska na ministerstvu právě z důvodu toho, že tam neměli nějakou stabilitu perspektivy, nepůsobí. A je to škoda. Jeden z té generace je například Martin Povejšil, náš stálý zástupce při Evropské unii. A to se asi shodneme na tom, že to je špičkový diplomat. A jsme rádi, že ho máme. Ale několik dalších podobných už na tom ministerstvu není, a rozhodně to teď nepřipisují na vrub současného ministra zahraničí. Měl by to být prostě vysoce odborný a politický servis. Prostě je to člověk, který má sloužit demokraticky zvolené vládě tak, aby prosazoval její zahraniční politiku v zahraničí. Tečka. Jestli se mohl někdy v politice nebo se mohl někde v byznysu, to je vedlejší. Pro mě je důležité, aby k tomu měl ten background, který tady patrně je diskutován. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v rámci obecné rozpravy. Neeviduji žádnou takovou žádost. Končím obecnou rozpravu. Ptám se pana ministra, jestli má zájem o případné závěrečné slovo. (Ministr žádá o vystoupení v podrobné rozpravě.) Po obecné rozpravě? Dobře, v podrobné. Neeviduji žádný návrh, který bychom v této fázi měli hlasovat.

Zahajují podrobnou rozpravu, do které se přihlásili poslanci – nejprve pan poslanec Martin Plíšek, připraví se paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. V obecné rozpravě jsem odůvodnil dva pozměňovací návrhy, které jsou v systému vloženy pod čísla 5758, to je jeden pozměňovací návrh, a druhý je vložený pod číslem 5759. Takže 5758 a 5759 – k oběma pozměňovacím návrhům se tímto přihlašuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Paní poslankyně Chalánková. Připraví se paní poslankyně Fischerová.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedající, dovoluji, abych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je v systému zaevidován pod číslem 5838. Odůvodnila jsem ho v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je paní poslankyně Fischerová. Máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážený pane ministře, vážené dámy a pánové, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5831, kam ho vložil pan poslanec Zbyněk Stanjura. A protože jako členku zahraničního výboru mě to velice zajímalo, a dívám se i na pana ministra, jenom chci dodat, že to zdůvodnění tam veškeré je v systému, a určitě se s tím budete shodovat, protože to vidím jako velkou pomoc zahraniční službě. Má to hlavně pomáhat v době, kdy je potřeba rychle něco řešit, aby to pro vás bylo flexibilní, pro Ministerstvo zahraničních věcí. Tolik tedy k tomuto pozměňovacímu návrhu. Děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Taky vám děkuji. V tuto chvíli neeviduji žádnou další přihlášku do podrobné rozpravy. (Ministr se hlásí, ale předsedající ho nevidí.) Ptám se, jestli má ještě někdo zájem. Nemá. Končím podrobnou rozpravu. A ptám se pana ministra, zda má zájem... Ještě? Aha, tak pardon, tak ještě v rámci podrobné rozpravy.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuju. Já jsem se právě ještě hlásil do podrobné. Tak ještě před jejím ukončením bych chtěl v souladu s § 95 odst. 1 zákona o jednacím řádu navrhnout zkrácení zákonné lhůty mezi druhým a třetím čtením tohoto předloženého návrhu zákona. Navrhuji zákonnou lhůtu v délce 14 dnů zkrátit na 7 dní. Takže ze 14 zkrátit na 7 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano. Děkuji. Tak tedy v tuto chvíli končím podrobnou rozpravu. Ptám se, zda má ještě pan ministr zájem o závěrečné slovo, případně pan zpravodaj. (Ministr a zpravodaj spolu diskutují a předsedajícího nevnímají.) Asi nemají.

Tím pádem bychom přistoupili k hlasování o návrhu pana ministra, který navrhuje zkrácení lhůty pro třetí čtení, a to ze 14 dnů na 7 dnů. Přivolám naše kolegy z předsálí gongem a eviduji žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji a poprosím vás o nové přihlášení vašimi hlasovacími kartami. Ještě chvíličku počkáme, než se nám ustálí počet hlasujících.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 102, přihlášeno 103 poslanců, pro 68, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a lhůta pro třetí čtení byla zkrácena.

Tím jsme vyčerpali tento bod a já končím druhé čtení tohoto návrhu.

Jako další bod otevírám bod číslo

**Návrh poslanců Františka Váchy, Jiřího Zlatušky, Karla Raise,
Vlasty Bohdalové, Anny Putnové, Miroslava Grebeníčka, Petra Kořenka,
Simeona Karamazova, Radima Holečka, Adolfa Beznosky, Františka Laudáta
a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací
z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 960/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji tedy ještě jednou, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 960/1 a já nyní poprosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele někdo z navrhovatelů. Pan poslanec Vácha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, já před vás předstupuji a chtěl bych vás požádat, abyste schválili novelu zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje, a to podle § 90, to znamená již v prvním čtení.

V dubnu 2016 jsme na 44. schůzi schválili vládní návrh, vládní novelu zákona 130, ve které se objevily některé nejasnosti, někdo z nás je nazývá chyby. Těm chybám jsme se pokusili zabránit. Já jsem byl zpravodajem tohoto tisku a my jsme se chybám v tom zákoně pokusili zabránit tím, že jsme přišli s několika pozměňovacími návrhy. Ty návrhy bohužel neprošly, takže poté, co byl zákon schválen, jsem vešel v jednání jak s poskytovateli, což byla třeba Grantová agentura ČR, TA ČR, Ministerstvo školství, tak i s příjemci, jako jsou vysoké školy apod. Pokusil jsem se o jistý konsenzus, kompromisní řešení. Pokusil jsem se vyjít vstříc všem zúčastněným, to znamená jak poskytovatelům, příjemcům, tak i rezortu pana místopředsedy vlády kolegy Bělobrádka, a nově jsme definovali způsobilé náklady.

Já se vám teď pokusím vysvětlit, v čem byl problém. Podle zákona může být podpora vědy vynakládána pouze v rozsahu stanoveném zákonem 130, a to jako účelová, to znamená na projekty, nebo jako institucionální, to znamená na chod institucí. A dále se v zákoně říká, že může být tato podpora poskytnuta pouze na způsobilé náklady, a jsou v tom zákoně definovány způsobilé náklady. A zde došlo k chybě nebo k jistému opominutí, protože ve způsobilých nákladech, které máme dnes definovány v zákoně, chybí materiálové náklady. Abych to přiblížil, tak dnes si chemik, který podá grant, dostane peníze, nemůže koupit chemikálie, protože to zákon nedovoluje, nedefinuje materiálové náklady, to znamená, ten chemik si nemůže v grantu koupit chemikálie. Současně v tom zákoně jsou špatně definovány hmotné náklady, to znamená nákupy investic, kdy pokud ta investice má delší odpisovou dobu, než je délka projektu, tak vám poskytovatel na investice dá pouze peníze na odpisy, ale ne na nákup té investice. Takže nelze čerpat materiálové náklady, nelze čerpat na většinu investic a je tam i ohrožení institucionální podpory.

Takže my jsme připravili návrh novely zákona, kde řešíme tyto dva základní problémy. Z toho důvodu, že se jedná o tak jednoduchou novelu, ale tak potřebnou novelu, bych vás chtěl požádat o schválení podle § 90 již v prvním čtení. Například včera Grantová agentura vyhlásila výzvu na standardní granty a v dokumentaci píše, že mohou žadatelé žádat o financování materiálových nákladů. To je v rozporu se současným zněním zákona 130. My potřebujeme co nejdřív změnit zákon tak, aby poskytovatelé mohli vypisovat grantové výzvy. A není to jenom GA ČR, není to jenom TA ČR, ale jsou to všechny výzvy v operačních programech, které jdou do vědy a výzkumu.

Takže bych poprosil – to je tedy úvod a já se pak přihlásím ještě do rozpravy – poprosil bych, vím, že jsou tady jisté náznaky toho, že by někdo chtěl nepodpořit tu devadesátku, případně ji vetovat, chtěl bych vás opravdu požádat, jestli byste nevyšli vstříc vědcům a nepodpořili ten zákon, aby prošel již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane navrhovateli. V tuto chvíli by se měl ujmout slova zpravodaj pro prvé čtení, kterým byl určen poslanec Jiří Mihola, který je ovšem omluven, a bylo mi sděleno, že jeho role by se ujal pan poslanec Procházka, nicméně jsme v prvním čtení, navíc v režimu § 90. S touto změnou by měla vyslovit souhlas Sněmovna. Opět přivolám naše kolegy, kteří jsou případně v předsáli, a dám hlasovat o tom, zda Sněmovna souhlasí s tím... Registruji žádost o odhlášení, takže se prosím všichni znovu přihlaste svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o tom, zda Sněmovna souhlasí s tím, aby se role zpravodaje ujal pan poslanec Procházka.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 103, přihlášeno je 107 poslanců, pro 103, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A já poprosím pana zpravodaje, aby se ujal slova. A poprosím trochu o klid v sále! Ačkoliv nás tu není tolik, tak je zvýšená hladina zvuku. Děkuji.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Děkuji všem za důvěru.

Pouze v krátkosti bych řekl, že sněmovní tisk byl doručen poslancům 11. listopadu 2016 a obecně jde o poslanecký návrh novely zákona o podpoře výzkumu, která si klade za cíl vyřešit výkladové nejasnosti a právní nejistotu poskytovatelů finančních prostředků na výzkum, vývoj a inovace, a to zpřesněním definice způsobilých nákladů. Vzhledem k tomu, že novela řeší aktuální problém, je tento návrh předkládán podle § 90 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas již v prvním čtení. Jinak si myslím, že předkladatel řekl vše podstatné o zákonu, takže já to už nebudu dále doplňovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu zpravodaji. Nyní s přednostním právem se přihlásil – pardon, napřed musím otevřít obecnou rozpravu, do které se jako první s přednostním právem hlásí člen vlády a místopředseda vlády pan Bělobrádek.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, jelikož ten další zákon je vlastně z mé dílny, tak jen to vysvětlím.

To, co říkal pan kolega Vácha, my jsme detekovali, že právní názor, který je z naší sekce Úřadu vlády, že tato změna není nutná, že je přímo použitelný právní předpis, debatovali jsme o tom s poskytovateli. Jak Grantová agentura Akademie věd a další nakonec přistoupily na náš právní výklad, nicméně jsem se pokusil ještě rychle tu chybu, která byla v podstatě zmíněna panem kolegou, napravit tím dalším návrhem. Nicméně v případě, že po diskusích ještě tento týden se zástupci vysokých škol – v případě, že projde v prvním čtení návrh kolegy Váchy, protože vysoké školy deklarují, že tento návrh je pro ně komfortní, tak přestože se domnívám, že není potřeba, tak potom ten svůj stáhnou. Takže pokud projde v prvním čtení, já ten svůj stahuji. Je to přání vysokých škol. Ony berou zodpovědnost za to, že i ÚOHS a další upozorňovaly na to, že tam jsou některé problémy, které měl odstranit ten můj návrh, tak v případě, že projde v prvním čtení návrh kolegy Váchy, tak já ten svůj stáhnou.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu místopředsedovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Putnová. Máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobrý večer, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Chtěla bych rovněž podpořit přijetí této novely v prvním čtení, protože skutečně vysoké školy čekají na tuto novelu. Sledují nás v tuto chvíli a jsou napjaté, v jakém gardu bude jednání pokračovat. Myslím si, že to gesto – nevím, jestli to můžu chápat jako omluvu pana vicepremiéra – každopádně kvituji s povděkem.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Ivan Pilný. Připraví se pan poslanec Antonín Sed'a. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, samozřejmě chápu urgentnost tohoto návrhu, nemám s ním žádné problémy. Jsou tam ale dvě věci, pro které bych vás chtěl požádat, abyste neschválili průběh tohoto zákona už v prvním čtení podle § 90. Já se o nich zmíním.

První věc je – ten návrh formálně neobsahuje náklady, které se týkají pedagogické činnosti, která souvisí s projekty. To nelze, pokud bychom to projednávali v prvním čtení, opravit, protože to rozhodně není legislativně technická připomínka. Druhá záležitost je ta, že když otevíráme tento zákon č. 130, tak si musíme připomenout, že ten zákon se tady projednával, byly tady rozsáhlé pozměňovací návrhy řady poslanců, které byly zamítnuty proto, že bylo řečeno, že

vznikne nové ministerstvo, které tyto problémy bude řešit. Nesporně pokus o to ministerstvo tady byl, ale je jasné, že nejen v tomto funkčním období, ale možná nikdy nebo do dvou let žádné ministerstvo nevznikne.

Také je potřeba říct, že byl učiněn pokus opravit ten tzv. kafemlejek, to znamená přidělování peněz na jednotlivé projekty nebo instituce. Ten návrh schválila Rada vlády pro vědu a výzkum. Je konformní s Akademií věd, ale mají s tím problémy vysoké školy. Základní problém této metriky ale já vidím v tom, že ten návrh na hodnocení se stále snaží o to, aby pokud možno spravedlivě rozdělil peníze, které jdou na vědu, výzkum a inovace. Ale podle mého názoru to jsou veřejné peníze, které jsou využívány a měly by být využívány jako investice. To znamená, že základním parametrem hodnocení by měl být návrat investic. Abych odmítl takové ty naivní návrhy typu "dali jsme vám korunu, vraťte nám korunu dvacet", tak si myslím, že by bylo potřeba rozdělit projekty do dvou kategorií. První je služba občanům, která nemůže být komercializovaná a kterou prostě pro občany musí zařídit stát. Tam ta metrika musí být samozřejmě jiná. A pak je druhá část, to jsou projekty, které mohou být a musí být komercializované, ale jiným způsobem, než se děje tak, to znamená ne tím, že se budou publikovat jenom odborné časopisy a peer to peer review v časopisech, případně podávat patenty v České republice. Většina patentů, které jsou součástí této metriky, je podávána v České republice. Je vám jasné, co se s těmi patenty stane a kde budou nějakým způsobem využity.

Myslím si, že je potřeba toto opravit. A jestliže to neuděláme teď, když ten zákon č. 130 je otevřen, tak nejbližší příležitost nastane tak za dva roky. Do té doby do vědy, výzkumu a inovací potečou miliardy stejným způsobem, jako tam tečou teď. Chápu urgentnost tohoto návrhu, proto pokud přistoupíte na to, co navrhuji, to znamená neschválit ten průchod paragrafu 90 v prvním čtení, tak rozhodně navrhuju zkrácení lhůty na 30 dní, aby se vyhovělo urgentnosti této záležitosti. A při té příležitosti může být i ta oprava, která se týká pedagogické činnosti.

Jinak skutečně s tím návrhem problémy nemám. Chápu jeho urgentnost, ale nevyužit této příležitosti by byla škoda. Pozměňovací návrhy, které byly odmítnuty Sněmovnou právě proto, že mělo vzniknout nové ministerstvo, jsou připraveny. Jsou už zařazeny jako sněmovní tisky, to znamená, nedojde k žádnému zpoždění. Byly velmi důkladně projednávány ze všech stran. Takže žádné zpoždění tady neočekávám. Rozhodně pokud nebude přijat § 90, budu navrhopvat zkrácení projednávání na 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Než dám slovo dalšímu vystupujícímu, rychle přečtu omluvu. Svou neúčast z pořadu dnešní schůze od 18 hodin do konce jednacího dne omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Karel Fiedler.

Nyní má slovo pan poslanec Antonín Sed'a. Připraví se pan poslanec Rostislav Vyžula.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, navržená novela zákona č. 130/2002 Sb. má řešit aktuální problém, kdy podle předkladatelů nemohou poskytovatelé účelové podpory financovat pořízovací cenu investice určené na podporu výzkumu a vývoje ani nemohou poskytovatelé poskytnout finanční zdroje na běžné materiální výdaje, které přímo souvisejí s řešením projektu. Podle předkladatelů to paralyzuje celý systém financování českého výzkumu a vývoje a ohrožuje čerpání evropských strukturálních fondů. Takže z tohoto důvodu tady ten návrh podporuji.

Vláda ve svém stanovisku zaujala nesouhlasné stanovisko. To zdůvodňuje navrhovanou změnou statusu institucionálního příspěvku vysokým školám. S návrhem zákona by dle vlády bylo možno souhlasit, pokud by byl skutečně striktním návratem právní úpravy do doby před přijetím zákona č. 194/2016 Sb. Ve skutečnosti v návrhu schází druhá část úpravy způsobilých nákladů, původně obsažená v § 8 odst. 3 zákona o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, která garantovala, že i po skončení příslušného projektu byl z něho pořízený hmotný a nehmotný majetek využíván pro činnost ve výzkumu, vývoji a inovacích.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem několikrát opakovaně navrhoval, aby poskytovateli účelové podpory na financování výzkumu, vývoje a inovací mohla být i jiná ministerstva, například Ministerstvo průmyslu a obchodu či Ministerstvo obrany. I když mé opakované úsilí nenašlo podporu, stále jsem přesvědčen, že budoucí konkurenceschopnost naší ekonomiky, našeho průmyslu není pouze v základním výzkumu, ale především v aplikovaném výzkumu a zavádění jeho produktů do výroby. Chcete-li, úzká provázanost a spolupráce výzkumné a vývojové základny s podniky a s podnikateli. Zároveň však, jak jsem říkal, podporuji odstraňování všech administrativních překážek, které omezují čerpání peněz do výzkumu, vývoje a inovací. Proto tento zákon podporuji.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Vyzula. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych také vystoupil se svou troškou do mlýna, pokud se týká podpory výzkumu a inovací.

Máme tady dva sněmovní tisky, které se oba v podstatě zabývají stejnou problematikou. Ale přitom se ptám – celý minulý rok jsme opakovaně slyšeli od pana vicepremiéra Bělobrádka, že budeme mít komplexní novelu zákona o podpoře výzkumu. Kde ji máme? Kde je tato novela, na kterou všichni čekáme? Ono se vám to možná může zdát bezvýznamná záležitost, ale není to bezvýznamná záležitost, protože do vědy a výzkumu naše republika dává více jak 30 miliard korun. A záleží nám pochopitelně na tom, protože máme kvalitní lidi, lidi takové, kteří dokážou vytvořit ledacos zajímavého. Všichni dobře znáte profesora Holého a řadu dalších. Ale my nevíme řadu věcí, nebo řada procesů ve výzkumu je tak neprůhledných,

netransparentních, že prostě nevíme, jaká je kvalita současného výzkumu. To je jedna z věcí, která by se tím mohla objasnit. Nejdeme přece jenom po kvantitě, ale i po kvalitě.

Finance pro jednotlivé univerzity nebo ústavy se rozdělují podle takzvaných RIV bodů. Nebudu zabíhat do podrobností, ale v podstatě tyto body se získávají podle toho, jakým způsobem daná výzkumná skupina pracuje, jak publikuje v impaktovaných časopisech. Víme dobře, že poslední roky světem hýbou takzvané falešné RIV body, získané z falešných časopisů s vysokým impakt faktorem. Nikdo to u nás neřeší. Já se mohu přihlásit s úplně bezvýznamnou prací do vědeckého časopisu, který má vysoký impakt faktor, a nikdo nepozná, že jsem podvedl. To by ten zákon mohl řešit.

Další věc, která by se měla vyřešit, je to, jakým způsobem chceme ve výzkumu dále pokračovat. Máme výborný základní výzkum, ale máme zatím nedoceněný aplikovaný výzkum. To je oblast, která nás hodně zajímá. Samotný profesor Holý, kterého jsem zmiňoval, musel předat své výzkumy do zahraničí, aby tam, teprve v zahraničí, byly aplikovány a aby z nich byl užitek, který je.

Je to prostě celá řada otázek, které je třeba dořešit, a proto zásadně nejsem pro to, aby i když se ten zákon otevřel v takové podobě, jak je teď otevřen, se řešil ve zkrácené lhůtě, ale naopak je třeba, aby prošel diskusí ve výborech, kde by byl obohacen aspoň o některé dodatky, které vědcům a výzkumníkům pomohou, protože je evidentní, že té takzvané komplexní novely se od daného ministerstva nyní nedočkáme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jako další je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Karel Rais. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych navázal na to, co tady už bylo řečeno, konkrétně co říkala paní kolegyně Putnová. Prostě školy čekají na to, abychom definovali, co jsou uznatelné a neuznatelné náklady zejména v oblasti investic. Tím se vracím k tomu, co říkal pan kolega Vácha, že v dubnu loňského roku jsem tady tento pozměňovací návrh dával. Bohužel nebyl akceptován a vracíme se teď zase za rok zpět. To, co nabízí kolega Vácha, já a další, určitě není ideální. Když teď popisoval chyby nebo to, co nám tam vadí, tak já bych k tomu ještě přidal, že nám tam chybí jedna část, která se týká uznatelnosti nákladů, které souvisí s tím, když tyto investiční prostředky jsou používány pro výuku. Doktorand, který bude pracovat na mikroskopu dvě hodiny z deseti, tak těch dvacet procent my potřebujeme také dostat do uznatelných nákladů.

Jestli tady existuje řešení, že v podstatě vysoké školy si přes ÚOHS – jak říkal pan místopředseda – zařídí, aby to bylo uznatelné, tak já o tom dost pochybuji, protože znám chování finančních úřadů před třemi čtyřmi roky a rozhodně není měkčí než letos, nebo nebudou letos měkčí než před těmi třemi lety, tak si myslím, že je podstatné, co je v tom zákoně. Osobně mi v návrhu chybí ta část uznatelnosti nákladů v případě použití těchto prostředků pro pedagogickou výuku.

Na druhou stranu zase rozumím tomu, že Ministerstvo školství potřebuje, aby ten zákon byl schválen. Je tady jistá nedůvěra. Před rokem jsme slyšeli z úst pana místopředsedy, jak tady bude ideální zákon. Není tady s prominutím v podstatě nic. Je to jakási optimalizace mezi dvěma póly a máme vybrat tu lepší variantu. Bohužel z pohledu škol si myslím, že lepší varianta je ta špatná, protože bude aspoň něco na stole, když tam přijdou kontroly. Dívám se na to těžce pragmaticky z pohledu managementu vysokých škol. Nic víc v tom není. Že je ideální, jak říkal třeba kolega Vyzula, abychom se o tom bavili, o tom absolutně není spor, ale je otázka, jestli je na to tady prostor, protože peníze na školy bohužel tečou a ministerstvo potřebuje nějaký podklad.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Teď tu mám s faktickou poznámkou přihlášenou paní poslankyni Benešovou, ale vím, že se u ní někdo opíral o stůl, tak se ptám, jestli to náhodou nezmáčkнул. Takže já vás zase odmažu. S přednostním právem se hlásí pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegové, kolegyně, my se skutečně domníváme, že nebylo potřeba tuto novelu udělat, z toho důvodu, že jsou přímo použitelné právní předpisy a že to je ošetřeno tímto způsobem. Nicméně Rada vysokých škol i Česká konference rektorů říká ano, pojďme to přijmout, abychom měli jistotu. Já si myslím, že to má svoje ratio a že v tomto případě já to nebudu nijak negovat a v případě, že to skutečně projde, stáhnou svůj pozměňovací návrh, který měl ten důvod, aby tam byly odstraněny některé nedokonalosti, s tím, že jsme spěchali, aby to bylo přijato v lednu. K tomu nakonec nedošlo a teď už to celkem nemá řešení.

Jinak k tomu novému zákonu, na něm se samozřejmě pracuje. To, co tady padlo, není tak úplně pravda. Vláda už přijala věcný záměr zákona, teď už se píše paragrafované znění, už o něm diskutujeme, pošleme ho brzy do meziresortního připomínkového řízení, takže není pravda, že se nic neudělalo. To tak není.

Co se týká hodnocení, to také není pravda. Od toho je přece metodika hodnocení. Metodika hodnocení je nová, vláda ji schválila. Je tam výrazný, výrazný posun v tom, že se hodnotí kvalita. Seznamte se s metodikou 17+. Více se tam akcentuje aplikovaný výzkum. Takže to, co tady padlo, není úplně pravda, je potřeba se s tím pouze seznámit.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane místopředsedo. Přes zařízení je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška, z místa je s faktickou poznámkou přihlášena paní poslankyně Válková. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, já bych se chtěl ohradit vůči tomu, co zde teď řekl pan vicepremiér na adresu toho, na co si stěžoval kolega Vyzula. Já jsem interpeloval kolem konkrétního seznamu predátorských časopisů a

těch bezcenných publikací, za které byly přidělovány v minulosti peníze a v budoucnosti budou. Dodal jsem webový odkaz na stránku, kde Věda žije měla podrobný seznam těchto falešných publikací, za které stát dává veřejné peníze. Na tento odkaz si pravděpodobně na Úřadu vlády v sekci pana vicepremiéra nikdo ani neklikl, protože odpověď zněla, že s tím nemohou nic dělat, a s těmi konkrétními publikacemi se nedělalo nic. Takže není pravda, že by se s tím něco dělo, a plně potvrzují to, co tady pan kolega kritického na tuhle adresu říkal.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, vážený pane předsedající, ono to bude vypadat jako akademická diskuse, že povinně vystupují všichni profesori, ale možná, že je to tím, že jsme nositelé různých "gačrů" a "tačrů". A určitě já tu osobní zkušenost mám z nedávné doby a vím, jak nám velice chybí jasnost právní úpravy a jak jsme se těšili na to, že budeme mít nový zákon.

Pane kolego, pane místopředsedo Bělobrádku prostřednictvím předsedajícího, já jsem tady slyšela o tom paragrafovaném znění už několikrát, ale všichni víme, že pokud se teď píše paragrafované znění, tak v žádném případě nemůže být touto Sněmovnou ve volebním období, které končí, schváleno. Takže bych jenom chtěla říci, že to byl také slib, který bohužel nenašel naplnění. A bohužel, to teď říkám za všechny vysoké školy a výzkumná pracoviště, kterých se to dotýká. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, pane místopředsedo, já jenom velice krátce. To, co tady kolega Vácha předkládá, je víceméně vyřešení, nebo snaha vyřešit nějaký problém, který vyvstal. My asi v tomto období už nezrekonstruujeme český vědecko-výzkumný prostor. Ten si to zaslouhuje jako sůl. Je mi líto, že už před časem, jestli se nemýlím v dubnu, v druhé dekádě dubna, neprošly některé pozměňovací návrhy. Ale moc bych varoval před tím, abychom v případě, že neprojde devadesátka – my ji samozřejmě budeme podporovat jakožto Váchovi kolegové, nicméně pokud by neprošla, pak bych vás vyzval, abyste podpořili zkrácení lhůty na minimum, protože novela stotřicítky je nezbytná.

Co se týká té záležitosti, já doufám, že budoucí vlády nebudou nikdy chápat post ministra nebo vicepremiéra, ať bude v té, či oné pozici, jako politický post. Možná to zatím vypadalo tak, že věda je proto, aby si nějakí kluci hráli. K lítosti všech musím sdělit, že to už dávno tak neplatí, a jestliže se podíváte na vyspělou zemi a srovnáte to s poměry, jak vypadá tahle problematika v České republice, tak jsme bohužel směrem k budoucnosti a prosperitě udělali velmi nebezpečné čelem vzad. Já vítám, že i sociální demokracie se k tomu začíná hlásit, nicméně bych moc poprosil, aby ještě v rámci svých možností nekomplikovala moderní ekonomiku dalším zauzlováváním. Máme tady např. novelu zákoníku práce, aby někdo paní ministryni Marksové a

některým odborářům vysvětlil, do jak riskantní situace vystavují Českou republiky znepružněním pracovního trhu.

Co se týká toho hodnocení, je mi líto, že nepřišly některé věci dřív, ale vezměte si, že sice v některých ať už formálních, nebo věcných parametrech si česká věda nestojí vůbec špatně, ale např. to, co je zásadní pro průmysl, jsou např. patenty a v těch tragicky, tragicky propadáme. Takže já bych byl rád, aby místo počtu článků se velmi dramaticky změnilo hodnocení a bodování za to, že někdo prosadí nebo sepiše a podá patent, že ten patent je potom nějak zhodnocen.

A jak všechno souvisí se vším, tak skutečně my musíme do budoucna – a už se to mělo stát a nestalo se to – změnit hospodářskou politiku, ale to skutečně musí řídit lidé, kteří znají moderní průmysl, vědí, co je to Průmysl 4.0, nevykládají jako v národní bance jeden expert, že to jsou nějaké povídačky a takových mód bylo, jako by netušil, že když na to nenarazil ve Spojených státech, že se to tam jmenuje trošku jinak, že to je nějaké specifické označení, které jsme převzali od sousedního Německa, nebo se k tomu označení připojili, že to dramaticky změnil náš průmysl možná za pět let, možná za deset, a pokud bychom pokračovali v podpoře takových investičních pobídek, jako jsou amazony, skladiště, logistická centra apod., tak můžeme zapomenout na to, že se alespoň přiblížíme životní úrovni, resp. všichni naši občané životní úrovni západních zemí.

Já velice podporuji, a možná, že by stálo za to, aby se vláda pokusila ještě do konce volebního období alespoň připravit podklady, protože dneska svět žije technologiemi. Ty dramaticky mění všechno, parametry života, zdravotnictví, ochranu přírody, kamkoli se podíváte. A skutečně si myslím, že už by mělo vzniknout Ministerstvo hospodářství, jakési koordinační ministerstvo pro vědu, výzkum, inovace, moderní technologie a další věci by mělo vzniknout. Takže já bych moc poprosil – nemyslím si, že ať bychom měli třicet, nebo devadesát dní, že český vědecko-výzkumný a technologický prostor zrekonstruujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Urban. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já nemám nic zásadního vůči těmto dílčím novelám, ale chtěl bych možná i na základě vystoupení paní profesorky říct, že to není téma, které by se mělo týkat jen akademické půdy, ale naopak chtěl bych tady vystoupit jako zástupce uživatele, tedy zástupce minimálně českého průmyslu, který tuhle zemi živí a dlouho živit bude, tedy pokud chceme, abychom byli zemí prosperující a bohatou. A myslím si, že když se podíváte na současnou situaci a stav českého průmyslu, tak není špatný z hlediska nějakých čísel, na která se můžeme podívat, tak vidíme, že prostě roste. Na druhou stranu je na limitu svých možností a schopností. V podstatě se dá říct, že průmysl jede na plný plyn, víc se přidat nedá, protože nemáme dostatek pracovníků, ohlížíme se do různých států, kdo by k nám mohl přijít. Stroje se točí na plné obrátky, a přestože jedeme na plný plyn, tak jedeme rychlostí mnohem pomalejší než vyspělé země. A tak si musíme říct, jestli to chceme takhle dělat i do budoucna, to znamená, jestli

prostě budeme čekat na ty chvíle, kdy je méně zakázek, a tudíž méně zaměstnanců a nemusíme je shánět na té Ukrajině a musíme spíše platit nějaké nezaměstnané, a jestli prostě budeme tak nějak pasivně čekat na ekonomické cykly, což by asi dobře nebylo.

Já si myslím, že musíme udělat něco jiného. A do toho balíku strategických rozhodnutí určitě patří daleko větší propojení výzkumu, vývoje a inovací s reálnou sférou průmyslovou, čímž neříkám, že mám něco proti základnímu výzkumu. Nicméně my se musíme pokusit prostřednictvím těch prostředků, které vynakládáme do vývoje, výzkumu a inovací, posílit to produktové portfolio, to znamená, že budeme v průmyslu dělat výrobky, které budou atraktivnější, a tím pádem také dražší a žádanější ve světě.

To samozřejmě nestačí. Kromě toho musíme hledat motivace pro posílení a modernizaci technologií v průmyslu tak, aby tam byla daleko větší robotizace, automatizace, a tak dále a tak dále. Prostě musíme jít cestou, která povede k vyšší přidané hodnotě, a tedy vyššímu výkonu z hlediska, řekněme, hrubého domácího produktu na hlavu. A docílíme toho jenom tím, že budeme společností, která bude chytřejší, bude využívat všech možností tak, abychom v tomto mohli soupeřit. A pak, když dáme plný plyn, možná pojedeme tou rychlostí jako vyspělé země a k tomu samozřejmě platí i platy v těch vyspělých zemích. Jedno s druhým souvisí tak či onak. Já neumím mluvit o jiných oborech, ale tam to bude platit pravděpodobně obdobně jako v tom průmyslu.

Tedy cesta podpory aplikovaného výzkumu. Na konci toho některého výzkumu, vývoje a inovací, musí být komerční využití. Nemůžou tam stačit jen publikace. I když u toho základního výzkumu to chápu, protože se to hodnotí velmi těžko. Ale na druhou stranu vidím zatím v současnosti velký problém mezi propojením firemní sféry s výzkumnou sférou. To si myslím, že do budoucna se musí výrazným způsobem zlepšit. A podle mého názoru se to netýká jen tohoto zákona, ale i zákona o vysokých školách, kde musí být nějaká větší vazba na reálný komerční výstup s využitelností pro firemní sféru.

Nechci vás dlouho zatěžovat. Je samozřejmě spousta dalších věcí, které by bylo vhodné udělat. Když jsem mluvil o technologické modernizaci – my nepotřebujeme další budovy. My potřebujeme ty stroje, které jsou uvnitř, vyměnit za modernější. A na těch nových strojích, modernějších, je potřeba dělat nové produkty. Je to vlastně docela jednoduché. A jestliže tady využíváme veřejné peníze, musíme je podle mého názoru využívat do budoucna efektivnějším způsobem.

Není to nic, v čem bych se chtěl vymezovat vůči těm normám, které jsou tady dnes. Ale myslím si, že tohle je základ nějaké hospodářské vize každé budoucí vlády, ať bude složena po volbách jakkoliv. Děkuji. (Silný hluk v celém sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Poprosil bych všechny telefonisty, aby telefonovali trochu míň nahlas, a všichni, co se spolu bavíte, kdybyste se bavili trochu míň. Zvlášť vlevo, protože ta hladina hluku je stále vyšší.

Při střídání schůze možná ještě nedošlo k přečtení omluv. Pro jistotu to zopakují. Omluvil se pan poslanec Komárek od 18 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, paní poslankyně Pecková do 19.00 a pan poslanec Adam Vojtěch ze

zdravotních důvodů od 18.00. Nevím, jestli tyto omluvy byly přečteny, tak ať to máme v pořádku.

Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Ano, pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, k tomu, co říkal kolega Urban. S tím naprosto souhlasím a to je také tříleté snažení, které máme za sebou, kdy vznikly jednotlivé sektorové platformy. Celý průmysl je rozdělen do sedmi platforem. Vznikly národní inovační platformy a na základě dlouhodobé systematické debaty o potřebách průmyslu, protože průmysl už dneska přesahuje 35 % našeho HDP, z tohoto důvodu vznikají už programy, které jsou přímo orientovány na potřeby průmyslu. Takže už máme vypsán na Technologické agentuře první program, který je na energetiku a který je přímo podle potřeb jednotlivého sektoru, což se tady nikdy nedělalo, kdy my se skutečně spojujeme jak se zástupci komerční sféry, vědecko-výzkumných pracovišť a se státní správou.

A k tomu, co tady padlo od paní kolegyně Válkové. Ono když připravujete zásadní změnu, tak to také nějakou dobu trvá. Když se podíváte, jak se dlouho připravoval zákon o vysokých školách a co z něj zbylo a jak dlouho se připravoval občanský zákoník, což nechci úplně srovnávat, ale je to úplně překreslení mapy. A právě proto, že směřujeme k tomu, aby publikace byly významně v té váze sníženy a aby aplikovaný výzkum byl daleko větší, tak to něco trvá. Samozřejmě i zákon, který má znovu překreslit i mapu, co se týče organizace, trvá delší dobu. A my to děláme proto, aby to bylo pořádné a aby to bylo připraveno pro další vládu. Protože se ukázalo, že v této vládní koalici není podpora pro to, aby vzniklo nové ministerstvo. Takže to připravujeme pro další vládu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu místopředsedovi. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Neeviduji žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Končím o obecnou rozpravu a poprosím o závěrečné slovo pana navrhovatele a poté zpravodaje. Pane navrhovateli, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Zneužiji toho, že jako navrhovatel můžu vystoupit, abychom neprodlužovali debatu. Měli jsme tu několik vystoupení, která by se asi obecně dala shrnout jako volání po nějaké komplexnější změně tohoto zákona. Slyšeli jsme teď vysvětlení od pana místopředsedy Bělobrádka. Ano, nový zákon by byl třeba, ale práce na něm je určitě velmi složitá a bude to trvat hodně dlouho.

A obávám se toho, aby pokud bychom teď otevřeli ten zákon, došlo by ke snahám ho přeměnit k obrazu té či oné skupiny, a obávám se toho, abychom nedospěli ke stejnému výsledku, jako jsme dospěli v dubnu, kdy tam bylo obrovské množství pozměňovacích návrhů. Jestli si pamatujete, že některé jsme řešili tím, že jsem vás žádal, abyste pro ně nehlasovali, protože jsou nehlasovatelné. Ale museli jsme je

hlasovat. Bojím se toho, aby pokud se ten zákon otevře, nedošlo v podstatě ke stejnému stavu jako v dubnu. Proto vás opravdu žádám, prosím, abyste znovu zvážili podporu toho zákona podle § 90. Znovu bych chtěl říct, že problém, který řeší tato velmi štíhlá a nenáročná novela, jsou v podstatě jenom dva body v § 2 odst. 2 písmeno k). Jenom dva body tam měníme tak, abychom mohli čerpat materiálové náklady a investice. (Silný hluk v celém sále.)

Problém je v tom, že problematika podpory výzkumu a vývoje je velmi složitá, málokdo jí rozumí a střetávají se tam v podstatě problémy státní podpory, kdy máme formu veřejné a neveřejné podpory. Ve vědě a výzkumu se setkávají tyhle dvě formy a – a tím budu odpovídat na vystoupení pana kolegy Sedí. Vy jste říkal, že vláda kritizovala, že tam není § 8 odst. 3. Paragraf 8 odst. 3 je doslovně – doslovně – užití písmena B bodu 5 článku 31 nařízení Evropské komise. A nařízení Evropské komise má vyšší legislativní platnost. To znamená, už tím, že je to napsáno v nařízení Evropské komise, to platí v našem právním systému a nemusí se to opakovat v tom zákoně. To znamená, že je to tam zbytečné.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, pane zpravodaji. Poprosím o klid v sále.

Poslanec František Vácha: Navíc pokud bychom do toho zákona tohle doslovně dali, tak pokud nakoupíte přístroj, a to se týká i toho, o čem mluvil pan kolega Pilný a pan kolega Rais, pokud bychom tohle do toho zákona vrátili a nakoupili přístroj, tak opravdu ten přístroj se může využívat pouze na vědu. Ale podle evropského – teď nevím, jestli je to v nařízení, nebo v rámci, dnes se ty přístroje mohou z 20 % využívat i mimo vědu. Mohou se využívat třeba na spolupráci s průmyslovou sférou. Tím by se zabránilo tomu, po čem tady většina z vás volala. Tomu, aby se propojila akademická a průmyslová sféra. Takže my jsme to tam do toho zákona schválně nedali, protože to je v nařízení Evropské komise, v těch blokových výjimkách, a je to tedy účinné pouze na tu veřejnou podporu.

To jenom k těm vystoupením řečníků. Já jenom zopakuji, že my jsme ten návrh podávali 11. listopadu, 5. prosince k tomu dala vláda negativní stanovisko. Nicméně to negativní stanovisko dal pouze odbor pana místopředsedy vlády, jinak všichni ostatní dávali buď neutrální stanovisko, Svaz průmyslu a obchodu dal kladné stanovisko, tři resorty řekly "my tomu nerozumíme, přikloníme se ke stanovisku místopředsedy vlády". (Neustálý hluk v sále.)

To negativní stanovisko vlády je založeno na několika –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já se ještě jednou omlouvám, pane poslanče, ale opravdu se tady lidé normálně nahlas baví v tom sále. Trochu respektu k vystupujícím! Děkuji. Budu jmenovat příště.

Poslanec František Vácha: Kolegyně a kolegové, pokud mi slíbíte, že budete hlasovat pro tu devadesátku (se smíchem), tak já samozřejmě už to nebudu obhajovat a dám vám prostor k hlasování. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Má pan zpravodaj zájem o závěrečné slovo? Nemá. V takovém případě já končím obecnou rozpravu. (Námitka.) Ne? Pardon. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nemohlo to být závěrečné slovo, když je ještě rozprava, to jen na okraj.

Já bych se chtěl zeptat pana předkladatele, já jsem ho poslouchal, s kým bojuje. Fakt, já nevím, s kým bojujete. Já jsem si ještě ověřoval, nikdo nevznesl veto, nikdo ani nenaznačil, že by byl proti devadesátce. (Poznámka pana poslance Faltýnka z místa: Poslanec pan Pilný.) A, tak to se omlouvám panu předsedovi hospodářského výboru. Tak už vím, s kým bojujete. Tak jen do něj. (Hlasitý smích.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan předseda Stanjura měl pravdu, já jsem neukončil rozpravu a už byla závěrečná slova. Nicméně nyní obecnou rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele, jestli by chtěl ještě něco dodat, nebo už vyčerpal... (Navrhovatel nepožaduje vystoupení.) Vzhledem k tomu, že jsme ukončili obecnou rozpravu, tak už nemůže být podána námitka proti postupu podle § 90 odst. 2 a nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 960 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Privolám kolegy z předsálí a eviduji žádost o odhlášení všech. Poprosím vás, abyste se přihlásili znovu. Počkáme, až se nám ustálí počet hlasujících. Myslím, že kdo mohl, tak již přišel.

Zopakuji – budeme hlasovat o usnesení, které jsem přednesl, že Sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 960 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 104, přihlášeno 118, pro 101, proti 8. Tento návrh byl přijat. Návrh usnesení byl schválen.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu a ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy k tomuto tisku. Neeviduji žádnou takovouto přihlášku, pak tedy končím podrobnou rozpravu. Ptám se znovu, jestli pan zpravodaj nebo pan navrhovatel mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Františka Váchy, Jiřího Zlatušky, Karla Raise, Vlasty Bohdalové, Anny Putnové, Miroslava Grebeníčka, Petra Kořenka, Simeona Karamazova, Radima Holečka, Adolfa Beznosky, Františka Laudáta a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých

souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 960."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 105, přihlášeno 120 poslanců, pro 115, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a projednávání končím. (Potlesk několika poslanců.)

Dalším bodem, který máme projednávat, je bod 175. Je to

175.

**Návrh poslance Pavla Bělobrádka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 983/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Jako první s přednostním právem pan vicepremiér Bělobrádek.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já podle § 86 jednacího řádu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky беру zpět návrh tohoto zákona.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Já tedy беру na vědomí vaše ústní podání, kterým berete zpět tento svůj návrh, je to možné v rámci toho, že se jedná o první čtení. Tímto tento bod končím.

Dalším bodem, který otevírám, je

58.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 1017/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík, kterého prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych velmi rychle uvedl tuto novelu zákona č. 48/1997 Sb. Cílem tohoto materiálu je snížit spoluúcast pojištěnců patřících do sociálně zranitelných skupin obyvatelstva na doplatecích na léky, léčivé přípravky, které jsou částečně hrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění. Návrhem se sníží spoluúcast jednak u dětí do 18 let, čímž bude finančně uleveno rodinám s nemocnými dětmi, a

dále u seniorů nad 65 let věku. U obou zmíněných skupin je nyní započitatelný roční limit ve výši 2 500 korun. Poté co je pojištěnec dosáhne, uhradí mu zdravotní pojišťovna částku, o kterou byl tento limit překročen. Nově navrhujeme, aby tento limit pro zmíněné kategorie osob činil tisíc korun s tím, že u seniorů, kteří dosáhli alespoň 70 let, by byl tento limit poloviční, to je přesně 500 korun.

Navrhované snížení limitů si za rok vyžádá cca 440 mil. korun z prostředků veřejného zdravotního pojištění. My počítáme, že příští rok by měly vzrůst prostředky veřejného zdravotního pojištění tzv. nadvýběrem o 9 mld. korun a dále, bude-li schválena další novela, která je tady připravena, o další 3,5 mld. Čili z 12,5 mld. a v těchto penězích již máme zakomponováno snížení těchto doplatků.

Vážený pane předsedo, dámy a poslanci, návrh zvyšuje sociální citlivost systému veřejného zdravotního pojištění, a proto vás žádám o jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Holík. Máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, pan ministr zde přednesl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů. Cílem návrhu je snížení spoluúčasti pojištěnců patřících do sociálně zranitelných skupin obyvatelstva na doplatech na léčivé přípravky částečně hrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění. Navrhuje se snížit spoluúčast u dětí do 18 let, čímž bude finančně odlehčeno rodinám s nemocnými dětmi, a snížena podle návrhu bude spoluúčast i u osob nad 65 let věku s navazujícím dalším snížením od 70 let věku.

To je zhruba všechno, podrobnější nechám do druhého čtení a na výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Pastuchová, připraví se paní poslankyně Marková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegové a kolegyně, dovoluji mi krátce se vyjádřit k tomuto vládnímu návrhu. A předem říkám, že samozřejmě i dětem i důchodcům přeji co nejmenší náklady. Nicméně si myslím, že zrovna tento vládní návrh je opět předvolební vábníčkou kolegů ze sociální demokracie. Tento návrh se totiž tváří jako sociálně citlivý, ale ve skutečnosti tomu tak není. Musím odmítnout argument o sociálně zranitelných skupinách obyvatelstva, protože návrh je koncipován jako plošný, bez testování příjmové situace. Bude se týkat také vysokopříjmových pojištěnců, kteří žádnou úlevu ze sociálních důvodů nepotřebují.

Řeknu vám nyní pár čísel a dat. Od 1. 1. 2008 byl nastaven limit 5 000 pro všechny. Od 1. 4. 2009 se zavádí snížená hranice 2 500 pro seniory a děti. Průměrný starobní důchod v roce 2008 9 347 korun, v roce 2009 10 027 korun, v roce 2007...

Pardon... (Listuje v podkladech.) Tím chci říct, že důchod roste a limit je dán absolutní částkou, takže jeho váha klesá. Přesto najednou tvrdíme, že způsobuje nedostupnost léčby. Tento návrh není doložen ani náznakem analýzy, která by alespoň otevírala možnost, že díky platbám je pro někoho nedostupná péče nebo léky. Je to nesmysl, protože i podle tohoto aktuálního návrhu je třeba doplatky nejprve zaplatit, a teprve následně je pojišťovna vrací. Přístup k péči to tedy rozhodně neomezuje. Navíc vymezení pouze věkem nic neříká o ekonomické situaci pojištěnce.

Pan ministr Ludvík snad někde řekl, že je to projev solidarity. Ale toto je solidarita chudých nemocných mezi 18 a 65 lety s bohatými pod 18 a nad 65 let. Například samoživitelka středního věku s roztroušenou sklerózou, ta bude mít limit na doplatky stále stejný. Ale dítě – i když říkám, všem to přeju – do 18 let vysokopříjmových rodičů, bude mít limit 1 000 korun. Opravdu je to takto správně? Myslím si, že ne.

Když něco kritizují, měla bych nabídnout i variantu řešení. Co například udělat tyto limity podle diagnóz? Anebo podle toho, pokud je někdo prokazatelně v hmotné nouzi, aby měl nárok na nižší limit. V žádném případě podle věku. Podle informací Státního ústavu pro kontrolu léčiv se ročně plýtvá s léky za zhruba dva miliony korun, které se jednoduše řečeno vyhodí do koše. Ministerstvo zdravotnictví by místo tohoto návrhu mělo přijít s opatřením, jak zamezit tomuto plýtvání.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Další přihlášenou je paní poslankyně Marková, připraví se pan poslanec Skalický. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se jenom velmi krátce vyjádřila k tomuto návrhu zákona. Jak již bylo řečeno, cílem návrhu je snížit spoluúčast pacientů na doplatech na léčivé přípravky částečně hrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění. Jedná se o děti do 18 let a osoby nad 65 let věku. Návrh bude mít dle důvodové zprávy dopad do systému veřejného zdravotního pojištění minus 440 mil. korun ročně. Je to však samozřejmě spíše odhad, protože nelze predikovat, jak se bude trh chovat. Navíc tlakem VZP, kdy preferování léků bez doplatku na svých pozitivních listech vlastně snižují počet lidí, kteří tohoto limitu dosáhnou. Dochází tak k zdánlivě absurdní situaci, kdy se jedná o plošnou úpravu bez ohledu na příjmovou situaci části pojištěnců, kterých se úprava týká... (Odmlka. Hlasitě hovořící hlouček poslanců ruší poslankyni při projevu.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně, omlouvám se. Hlouček napravo poprosím, kdyby se rozešel, případně šel ven!

Poslankyně Soňa Marková: Já moc pánům děkuji.

Lidé v sociálně tíživé situaci jsou totiž v celém průběhu života nejen u dětí anebo u důchodců. Komunistická strana Čech a Moravy samozřejmě souhlasí se snižováním spoluúčasti pacientů, konkrétně u těch, kteří čerpají největší část zdravotní péče, tedy děti a důchodci. Na druhou stranu ale je třeba znovu zdůraznit, že existují i další sociálně zranitelní, tedy chronicky nemocní, zdravotně postižení, kteří do těchto navrhovaných skupin nespádají. Z tohoto úhlu pohledu je třeba urychleně přijmout další účinná opatření, která povedou až například k úplné bezplatnosti u těch, kteří doopravdy potřebují. A proto z tohoto důvodu my tento návrh podpoříme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Další je pan poslanec Skalický. Připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím.

Poslanec Jiří Skalický: Pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, vzhledem k času velice krátce. Snižování ochranných limitů na doplatky zejména v době ekonomické prosperity a konjunktury, proč ne a je to dobře. Na druhou stranu si myslím, že ten krok opravdu nesahá a nezasahuje do systému používání ochranných limitů, jejich konstrukce, využití, a jsem přesvědčen, že když už se tento zákon takto otevřel, že by bylo vhodné a dobré tyto ochranné limity změnit systémově, což se takto neděje, nikoliv plošně. Nicméně souhlasím. Navrhuji, aby byl zákon postoupen do druhého čtení a v rámci druhého čtení bych si pak dovolil ještě zopakovat a doplnit některé další argumenty. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Hovorka. Pardon, teď se mi přihlásil s faktickou poznámkou pan MUDr. Plzák? Je tomu tak? Tak prosím, faktická poznámka. Vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Opravdu faktická poznámka k panu ministrovi. Ten limit se týká hlavně doplateků za léky. A to je věc, kterou v případě, že se doplatky hrozně liší v těch lékárnách, mi nikdo dosud nevysvětlil. Já prostě nerozumím tomu, proč některá lékárna nemá žádný doplatek na stejný lék a některá má – a to jsou řádově i stokoruny. A tyto věci spolu úzce souvisí. Já myslím, že pokud chceme nějakým způsobem řešit tuto věc, tak bychom se měli zaměřit i na to, proč jsou takové odlišnosti v těch doplácích.

To je opravdu faktická poznámka. Já děkuji za ten prostor.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. Takže pan poslanec Hovorka má slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se chci jenom malinko vrátit k zavedení limitu na doplatky. Víme, že na začátku, kdy se zavedly regulační poplatky, tak jako protiopatření, které mělo být výrazně sociální, se zavedl limit

započitatelných doplatků a poplatků. Ten byl stanoven na 5 tis. korun. V době, kdy bylo potřeba prokázat efektivitu regulačních poplatků, a protože se zjistilo, že z toho limitu se čerpá málo, se ten původní limit zmenšil z 5 tis na 2,5 tis. korun. Ale je třeba si uvědomit, že předtím žádný limit nebyl, tzn. že člověk zaplatil na doplatech třeba 30 tis. korun za rok, tak mu nikdo nic nevrátil. Nyní ten limit je už nastaven poměrně nízko a nyní navrhuje ještě jeho snížení, a to plošně ve dvou kategoriích, kdy já se skutečně přimlouvám za to, že by to mělo být spíš cíleně v určitých indikacích, v určitých skupinách, které jsou nejvíce ohroženy.

Jinak samozřejmě ten zásah do systému zdravotního pojištění 450 mil. korun. Je to v době, kdy se výrazně navýšily platy v nemocnicích. A bude to znamenat, že zdravotní pojišťovny na konci roku skončí s nulou nebo možná malinko se zápornými čísly. Čili je to jakoby takové opatření, které jde proti stabilizaci systému zdravotního pojištění.

Čili chtěl bych nějaké vysvětlení, proč vláda, Ministerstvo zdravotnictví přichází s tímto opatřením, které přinese vlastně další zátěž toho systému, na který podle mě pojišťovny v současné době nemají prostředky. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nevidím žádnou přihlášku. Končím obecnou rozpravu. A poprosím o závěrečné slovo případně pana navrhovatele... Má pan ministr zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já celkem vnímám všechny tyhle námitky a myslím, že bude velký prostor jak ve výboru, tak ve druhém čtení je všechny zodpovědět. Teď myslím, že jsme trošku v časovém presu. Nicméně jenom pár poznámek.

Přece jen si uvědomme, že průměrný důchod je dnes kolem 12 tis. korun. A průměr znamená, že dvě třetiny lidí ho ani nemají. To znamená, že u kategorie nad 65 let si skoro myslím, že tam každá stovka dobrá. Vycházeli jsme z tohoto.

U těch dětí je to trošku jiné v tom, že moje profesní zkušenost ukazuje, že nemoc chodí daleko více po sociálně slabších skupinách než po těch dalších. Já vnímám námitky dělat to podle diagnóz. My přece jen nemáme určené platby za jednu diagnózu, máme za skupinu diagnóz, takže to je problematické. Nicméně jsem otevřen opravdu diskusi, diskusi na téma doplatky v lékárnách také.

Já si myslím, že je důležité, aby tento zákon teď prošel do druhého čtení, a tam si myslím, že jsme schopni opravdu velmi podrobně návrh zdůvodnit, včetně toho, že zákon má platit od 1. ledna 2018, což jinými slovy znamená, že budou zakomponovány tyto náklady do úhradové vyhlášky roku 2018. A já se mohu zaručit, že ta bude postavena tak, aby systém veřejného zdravotního pojištění neruinovala, ale aby zůstal ve vyrovnaných číslech.

Takže poprosím o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Nemá. Žádný návrh na vrácení nebo zamítnutí tohoto návrhu nebyl přednesen, takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný takový návrh nevidím. Můžeme přistoupit k hlasování.

Já se ptám, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 106, přihlášeno 118 poslanců, pro 88, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k dalšímu projednání? Nevidím žádný takový návrh. Tímto jsme vyčerpali tento bod, který mohu uzavřít.

Máme 18.56. Má ještě někdo pocit, že by bylo důstojné otevírat další bod v tuto chvíli? Já si to nemyslím. (Nikdo se nehlásí.)

V tom případě přerušuji jednání této schůze Poslanecké sněmovny, a to do zítřejšího dne, kdy budeme pokračovat v 9.00 bodem číslo 293 odpovědi na písemné interpelace.

Já vám děkuji, že jste vydrželi. Hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. února 2017
Přítomno: 130 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane ministře – vidím tady jenom jednoho člena vlády. Zahajuji třetí jednací den 55. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Vojtěch Adam má náhradní kartu číslo 15.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Ivan Adamec bez udání důvodu, Jan Bartošek na dopolední jednání z pracovních důvodů, Zuzka Bebarová Rujbrová z důvodu zahraniční cesty, Jiří Běhounek z rodinných důvodů na celý den, Jan Birke od 13.30 z pracovních důvodů, Milan Brázdil na celý den ze zdravotních důvodů, René Číp z osobních důvodů na celý den, Ivana Dobešová je na zahraniční cestě, Karel Fiedler od 9 do 11.30 z pracovních důvodů, Stanislav Grospič od 12 hodin z pracovních důvodů, Milada Halíková celý den z osobních důvodů, Leoš Heger z pracovních důvodů také celý den, na dopolední jednání z pracovních důvodů se omlouvá Pavel Holík, na celý den Miloslav Janulík z pracovních důvodů, do 14.30 Zuzana Kailová z osobních důvodů, do 13 hodin z pracovních důvodů David Kasal, do 11 hodin z pracovních důvodů Jaroslav Klaška, na celý den ze zdravotních důvodů Martin Kolovratník, do 11 a od 14.30 z osobních důvodů Martin Komárek, mezi 14.30 až 16 ze zdravotních důvodů Roman Kubiček, Michal Kučera na celý den z pracovních důvodů, Helena Langšádlová na celý den ze zdravotních důvodů, Jaroslav Lobkowicz na celý den z pracovních důvodů, Leo Luzar z osobních důvodů na celý den, Květa Matušovská ze zdravotních důvodů na celý den, Igor Nykl ze zdravotních důvodů na celý den, z rodinných důvodů na celý den Ladislav Okleštěk, od 10 hodin Zdeněk Ondráček z pracovních důvodů, z pracovních důvodů Miroslav Opálka na celý den, stejně jako Jana Pastuchová také na celý den z pracovních důvodů, František Petrtýl bez udání důvodu na celý den, Ivan Pilný do 14.30 z pracovních důvodů, Lukáš Pleticha na celý den z pracovních důvodů, Martin Plíšek mezi 14.30 a 18 hodin z pracovních důvodů, Ivo Pojezný na celý den z osobních důvodů, Karel Pražák ze zdravotních důvodů také na celý den, Roman Procházka z pracovních důvodů na celý den, Adam Rykala z osobních důvodů na celý den, Marta Semelová z pracovních důvodů na celý den, Bronislav Schwarz z pracovních důvodů také na celý den, mezi 14.30 a 19 hodin z pracovních důvodů Jiří Skalický, z pracovních důvodů na celý den Zdeněk Soukup, z důvodu zahraniční cesty Ladislav Šincl, z osobních důvodů Pavel Šrámek, František Vácha mezi 11.30 a 13 hodin z pracovních důvodů, Helena Válková na celý den z pracovních důvodů, Roman Váňa na celý den z důvodu zahraniční cesty, Vladislav Vilímeček z osobních důvodů na celý den, Jan Volný ze zdravotních důvodů na celý

den, Vlastimil Vozka z pracovních důvodů na celý den, bez udání důvodu Jiří Zemánek také na celý den a Marek Ženíšek z pracovních důvodů také na celý den.

Z členů vlády – prosím, věnujte tomu pozornost, protože je den interpelací, abyste věděli, kdo se omlouvá. Do 14.30 předseda vlády Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů, čili na ústní interpelace bude přítomen. Z rodinných důvodů na celý den Andrej Babiš, do 13 hodin z pracovních důvodů Daniel Herman, čili na interpelace bude. Milan Chovanec od 9 do 14 hodin z pracovních důvodů, čili na ústní interpelace také bude přítomen. Od 14.30 z pracovních důvodů Marian Jurečka, tedy nebude na interpelace. Do 14.30 z pracovních důvodů Miloslav Ludvík, ten na interpelacích bude. Michaela Marksová na dopolední jednání z pracovních důvodů, na interpelacích bude. Martin Stropnický do 14.30 z pracovních důvodů, tedy na interpelace také bude, ale Kateřina Valachová z pracovních důvodů se omlouvá na celý den a nebude tedy na interpelacích. To jsou omluvy na dnešní den.

Připomínám, že podle dohody z úterního grémia začneme bodem 293, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. A vzhledem k tomu, že je pouze jedna zařazená písemná interpelace, ale na nepřítomného ministra Chovance, tak budeme pokračovat ihned po přerušení bodu 293 a po tomto přerušení je možné podle jednacího řádu načíst případné změny ve schváleném pořadu schůze, protože dnešní pořad schůze po písemných interpelacích, odpovědích na písemné interpelace, je zařazen blok prvních čtení – poslanecké návrhy. Takže to je k tomu postupu. Připomínám, že jsou tam ale i napevno zařazené body. V 11 hodin body 210 a 270, což jsou mezinárodní smlouvy. Odpoledne bychom se tedy věnovali bodu 294.

Ještě připomínám, že do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne losování za účasti ověřovatelů zápisu ze schůze Poslanecké sněmovny. Ještě si dovolím načíst omluvu – do 10 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Nina Nováková.

Nyní tedy zahájíme odpovědi na písemné interpelace, se kterými poslanci nevyslovili souhlas.

293.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Ministr vnitra Milan Chovanec odpověděl na interpelaci Zdeňka Ondráčka ve věci zvláštního příplatku pro služební místa v ochranné službě, sněmovní tisk 1040. Pan poslanec nevyslovil souhlas s touto odpovědí, zvu ho tedy k pultu, aby přednesl svůj návrh k této věci. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený jeden přítomný pane ministře, kolegyně a kolegové, shodou okolností včera při rozpravě ke sněmovnímu tisku 1024 paní kolegyně poslankyně Jana Černochová z ODS zmínila tzv. rizikáče a vzala za příklad příslušníky Policie ČR, ochranné služby, tedy ty kolegy a kolegyně, kteří vykonávají službu například zde v Poslanecké sněmovně.

Já jsem v této věci oslovil pana ministra, a to již na začátku tohoto roku, a dotazoval jsem se ho, proč mají vedoucí skupin, popř. odborů zařazení u ochranné služby vyšší rizikový příplatek než ostatní policisté, kteří vykonávají běžnou službu policisty ochranné služby. Přišlo mi to nelogické, protože nevidím jediný důvod, proč by, pokud bych to vztáhl na obvodní oddělení policie, které máte většinou ve vašich obcích nebo městech, přijde mi absolutně nelogické, aby vedoucí obvodního oddělení měl větší riziko ze zákona, nebo v tomto případě z nařízení nebo z rozkazu policejního prezidenta, než policista, který provádí přímý výkon služby. Protože policista, který je ve velitelské funkci, má vedle rizikového příplatku ještě příplatek za vedení a samozřejmě možnost ohodnotit ho osobním příplatkem.

Pan ministr mně odpověděl s tím, že je to v podstatě normální, protože on je vedoucí a jako vedoucí vždycky má větší riziko.

Já s tím nesouhlasím. Až o tom budeme moci diskutovat, tak budu rád, pokud se někteří z vás přidáte. Do té doby, než bude přítomen pan ministr, který se mi včera omluvil – a já jsem jeho omluvu přijal, protože jede na pohřeb jednoho příslušníka bezpečnostního sboru, který nedávno zemřel při plnění svého závazku vůči státu –, bych byl rád, vážené kolegyně a kolegové, kteří jste přítomni, kdybyste se zkusili poptat na svých obvodních odděleních v rámci svého volebního obvodu, jak to funguje, a zkusili se zamyslet nad tím, jestli vedoucí má mít vyšší rizikový příplatek než ten, kdo vykonává přímou bezpečnostní činnost. Já jsem záměrně vzal zase útvar ochranné služby, to znamená kolegů, kteří stojí v předšálí, a najdete je v mnoha prostorách této budovy, ale i v jiných prostorách, v Senátu, na vládě a jinde.

Tento problém, jak já o něm slyším, a mohl bych vzít jakýkoliv útvar, jakékoli oddělení, jakékoli krajské ředitelství, protože policisté mi třeba píší, že oni, kteří jsou v přímém výkonu služby, mají mnohdy nižší rizikový příplatek než tisková mluvčí, která podává informace o tom, co títo policisté při výkonu služby dělají.

Vzhledem k tomu, že nás je přítomna potřebná většina, dovolil bych si vás požádat o přerušení projednávání této interpelace do přítomnosti pana ministra vnitra. Znovu říkám, plně беру jeho omluvu. Včera jsme se domluvili na tom, že je správná věc, že jede na tento pohřeb. Děkuji vám, že mi umožníte, abych příště mohl v této interpelaci pokračovat a že popřípadě vyvinete nějakou činnost a zeptáte se příslušníků bezpečnostních sborů, a nemusí to být pouze policisté, mohou to být i jiní příslušníci, jak jsou na tom v rámci rizikových příplatků, protože téma bezpečnosti bude určitě jedním z velkých témat do těchto voleb.

Děkuji za vaši podporu. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji pan poslanci Ondráčkovi. Procedurální návrh na přerušení této odpovědi na písemnou interpelaci do přítomnosti pana ministra vnitra rozhodneme v hlasování číslo 107.

Zahájil jsem hlasování číslo 107 a ptám se, kdo je pro návrh pana poslance Zdeňka Ondráčka. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 107, z přítomných 82 pro 63, proti 1. Návrh byl přijat.

Tato interpelace je přerušena do přítomnosti pana ministra vnitra. Bude zařazena při novém zařazení bodu 293.

Nyní podle informace z rána se budeme zabývat pořadem schůze. Ještě předtím jsou přihlášení tři poslanci, resp. poslankyně k návrhu na změnu schváleného pořadu. První je pan poslanec Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane poslanče, máte slovo se svým návrhem.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, pane předsedající. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu – a je to po určité dohodě všech politických subjektů ve Sněmovně – navrhl zařadit jako první bod dnešního jednání dne bod číslo 172. Je to návrh zákona o zadávání veřejných zakázek, sněmovní tisk 976, jedná se o poslanecký návrh projednáváný podle § 90, a to jako první bod před již pevně zařazené body. Je to pouze technická novela, která se týká státních akciových společností. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Jako další je přihlášena paní poslankyně Jitka Chalánková. Připraví se pan poslanec Robin Böhnsch. Hlásí se také předseda klubu sociální demokracie. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych opět požádala Sněmovnu o pevné zařazení bodu číslo 173, to je sněmovního tisku 977, který včera bohužel se nedostal na projednání, přestože zařazen byl. Jedná se o návrh zákona poslankyň napříč politickým spektrem, který se týká umísťování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení. Prosila bych o jeho možné zařazení buď na úterý odpoledne po pevně zařazených bodech, podle mě po bodu číslo 34, nebo na středu odpoledne také po pevně zařazených bodech, podle mě po bodu 261. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Robin Böhnsch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnsch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré ráno, dámy a pánové. Dovoluji si dát návrh na vyřazení bodu 279, což je Zpráva o životním prostředí České republiky za rok 2015, sněmovní tisk 993, z programu této schůze, a to z toho důvodu, že výbor pro životní prostředí prozatím tuto zprávu neprojednal. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Roman Sklenák. Paní kolegyně Chalánková se hlásí ještě jednou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. My jsme včera měli pevně zařazený bod 59, což je sněmovní tisk 1018, novela zákona o pojištění na veřejné zdravotní pojištění. Vzhledem k tomu, že jsme nestihli tento

bod projednat, navrhuji jeho pevné zařazení na zítra po všech pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, v pátek po pevně zařazených bodech. Paní poslankyně Chalánková ještě jednou. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Tak ještě jednou. Omlouvám se a děkuji. Po krátké poradě bych ještě zkusila navrhnout sněmovní tisk 977, tedy bod 173, zařadit teď po bodu 172.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já chci navrhnout zařazení nového bodu. Včera jsem to konzultoval s některými předsedy poslaneckých klubů a nebyl s tím problém. My jsme změnili zákon a přejmenovali jsme Finančně analytický útvar na Finančně analytický úřad, ale naše komise pro kontrolu má starý název. Takže já navrhuji nový bod, který se bude jmenovat Přejmenování komise pro kontrolu FAÚ. Navrhuji, abychom ho projednali v úterý jako první bod. Předpokládám, že to bude trvat maximálně dvě minuty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, přejmenování naší komise, v úterý první bod ve 14 hodin. Ještě někdo? Pokud ne, budeme hlasovat jednotlivě o návrzích.

Nejdříve návrh pana poslance Jaroslava Faltýnka na pevné zařazení bodu na teď hned jako první bod dnešního jednání. Jde o bod 172, zadávání veřejných zakázek Českých drah.

Rozhodneme o tom v hlasování číslo 108, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 108, z přítomných 87 pro 79, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Nyní budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Chalánkové, aby za bod 172 byl zařazen bod 173, školská zařízení. V alternativě je potom navrženo úterý nebo středa. Mám požadavek na odhlášení, tak já vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O zařazení bodu 173, tisku 977, rozhodneme v hlasování 109, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 109, z přítomných 82 pro 63, proti nikdo. I tento návrh byl schválen.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Robina Böhnische, abychom vyřadili bod 279, sněmovní tisk 993, protože ještě není dokončeno jednání ve výboru.

Rozhodneme v hlasování číslo 110, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 110, z přítomných 84 pro 83. Tisk 993, bod 279 byl vyřazen z této schůze.

Pan poslanec Roman Sklenák navrhl pevné zařazení bodu číslo 59, tisk 1018, v pátek po pevně zařazených bodech, tedy na zítřek. Rozhodneme v hlasování číslo 111, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. (Předsedající polohlasem pro sebe: pojistné, zdravotní pojištění...) Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 111, z přítomných 87 pro 71, proti 5. I tento návrh byl schválen a budeme to mít zařazeno jako další pevně zařazený bod na zítřek.

Návrh pana poslance Zbyňka Stanjury, bod 283 pořadu. Jde o pevně zařazení bodu na úterý na 14. hodinu 28. 2., jde o přejmenování naší komise pro kontrolu finančně analytického útvaru.

Zahájil jsem hlasování číslo 112 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 112, z přítomných 87 pro 87, proti nikdo. I tento návrh byl schválen.

Změnili jsme tedy pořad schůze a budeme začínat bodem 172, 173, poté 82 a další podle pořadí. Tak to je k pořadu schůze.

Ještě mi dovolu přechíst nově došlé omluvy z jednání Poslanecké sněmovny. Pan poslanec Jiří Junek se omlouvá z osobních důvodů z dnešního jednání na celý den, pan poslanec Adolf Beznoska se omlouvá na celý jednací den dnes, 23. 2., pan poslanec Plzák se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů a pan poslanec Milan Šarapatka z dnešního jednání na celý den z pracovních důvodů.

Tak máme bod 172, jednání je navrženo dle § 90 odst. 2, to znamená schválit již v prvním čtení.

172.

Návrh poslanců Jana Volného, Jaroslava Faltýnka, Karla Šidla, Karla Fiedlera, Františka Laudáta, Adolfa Beznosky, Jaroslava Klášky, Milana Brázdila, Miloslavy Rutové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 976/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Vláda k tomuto sněmovnímu tisku nezaujala stanovisko. A opakuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Předložený návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Jaroslav Faltýnek.

Požádám o jedno hlasování, a to aby za nepřítomného poslance Lukáše Pletichu, který je na dnešek omluven, mohl být zpravodajem pan poslanec Jaroslav Foldyna, který je s tiskem dobře seznámen.

Takže rozhodneme o změně zpravodaje v hlasování číslo 113. To jsem zahájil. Kdo je pro to, aby zpravodajem byl pan poslanec Jaroslav Foldyna? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 113 z přítomných 90 pro 78.

Pana poslance Jaroslava Foldynu požádám, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a pana poslance Jaroslava Faltýnka, aby uvedl za skupinu navrhovatelů tisk 976, návrh změny zákona o zadávání veřejných zakázek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Dobrý den ještě jednou, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážení členové vlády. Jménem skupiny poslanců předkládám návrh na stručnou novelu zákona číslo 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.

Opravdu stručná novela tohoto zákona spočívá v doplnění § 48 odst. 10, kde na konci textu se doplňují slova "nebo státu". Proč je toto doplnění potřeba? Dnem 1. října 2016 nabyl účinnosti nový zákon číslo 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Tímto zákonem byla kromě jiného stanovena možnost vyloučení účastníka zadávacího řízení, který je akciovou společností nebo má právní formu obdobnou akciové společnosti a nemá vydány výlučně zaknihované akcie. Současně byla nově stanovena povinnost zadavatele ověřit u vybraného dodavatele naplnění důvodu pro vyloučení s tím, že pokud z informací vedených v obchodním rejstříku naplnění důvodu pro vyloučení vyplývá, zadavatel účastníka zadávacího řízení ze zadávacího řízení vyloučí – musí vyloučit. Z výše uvedené povinnosti existuje v zákoně o zadávání veřejných zakázek výjimka, a to pro účastníka zadávacího řízení, který je akciovou společností, jejíž akcie v souhrnné jmenovité hodnotě 100 % základního kapitálu jsou ve vlastnictví obce podle zákona o obcích nebo kraje podle zákona o krajích. Touto novelou bychom umožnili výjimku i pro akciové společnosti, které jsou ve stoprocentním vlastnictví státu. Čili bohužel v tom zákoně se na vlastnictví státu zapomnělo.

Povinnost mít zaknihované akcie specificky dopadla na společnost České dráhy, akciová společnost. Tato společnost nemůže splnit podmínku mít výlučně zaknihované akcie, neboť podle § 5 odst. 1 zákona číslo 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železniční dopravní cesty a o změně zákona číslo 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, jsou její akcie akciemi listinnými na jméno s omezenou převoditelností pouze se souhlasem vlády. Takto zní přesná citace zákona o Českých drahách. Pokud bychom zachovali současný stav, nemohla by se společnost České dráhy účastnit soutěží na zajištění dopravní obslužnosti organizovaných kraji a Ministerstvem dopravy, respektive zadavatel by ji měl z těchto soutěží vyloučit, což by bylo, jak uznáte, celkem absurdní. Tato změna by pomohla i jiným akciovým společnostem se stoprocentní účastí státu, pokud ještě nezměnily podobu akcií.

Žádám vás o podporu tohoto návrhu a o podporu projednat tuto technickou novelu podle § 90 našeho jednacího řádu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci předkladatelů Jaroslavu Faltýnkovi a požádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jaroslava Foldynu, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom zdůraznil, že jde o odstranění rozporů a právní nejistoty v tom daném zákoně o zadávání veřejných zakázek. V podstatě jde o technickou novelu, která je velmi důležitá k tomu, aby ten, jak my často uvádíme, národní dopravce se mohl účastnit soutěží o dopravní obslužnost v krajích. Čili je to technická novela, která odstraní právní nejistotu při výběrových řízení pro zajištění dopravní obslužnosti. A to si myslím, že je důležité. Technická novela. Takže já z hlediska toho, že i Ministerstvo dopravy se za předkládaný návrh staví, také podporuji, abychom tento návrh přijali. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Vidím přihlášku pana poslance Zbyňka Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Předtím, než tu novelu schválíme, protože není důvod hlasovat proti nebo se zdržet, tak bychom se ale mohli možná trochu zamyslet, co to vlastně projednáváme a kam jsme se to dostali – v legislativě. My musíme přijmout zákon, když to trochu zjednoduším, že státní podnik, který vlastní stát, patří státu de facto. No to je blázinec. Neříkejme tomu technická novela, to je takové krycí, krycí... blázinec. A my to napravujeme novým zákonem, který sice má jednu větu, říkám, nic proti ní, ale za prvé se můžeme ptát, jak to, že si na MMR nevšimli, když se to do legislativy dostalo. Druhá věc, a to je apel na nás všechny, neměli bychom měřit jakoby výkonnost Sněmovny počtem přijatých zákonů, případně počtem napsaných paragrafů. Podívejte se na zákon o zadávání veřejných zakázek a podívejte se na něj v průběhu let, jenom jak rostl, jak se zvedaly počty paragrafů. Ještě tři novely a bude tam i předepsaný podpisový vzor pro člena hodnotící komise. A k tomu bude jeho životopis a doložení rodného listu a nevím co všechno. Místo abychom tady měli nějakou volnost, jasná, jednoduchá, srozumitelná pravidla, tak se dostáváme do absurdní situace, že se podnik stoprocentně vlastněný státem nemůže podle platného zákona účastnit veřejné zakázky. To není technická novela, to je smutný výsledek naší legislativní práce.

A je to podle mě i velké varování, že velmi často se stane, že v novinách je nějaký problém, já to nijak nezlehčuji, a druhý den někdo z nás už tady stojí: já navrhnu novelu zákona, já navrhnu nový zákon – místo abychom trvali na nějaké rozumné interpretaci zákona, na nějakém přirozeném právu, na tom, že můžeme postupovat podle zdravého selského rozumu, ne tím, že jsme všichni zahlceni desítkami, stovkami paragrafů v jednom jediném případě. Nicméně pokaždé když se ta novela schválí, tak vládní koalice, kterákoliv, podotýkám, udělá tiskovou konferenci a řekne "milí občané, schválili jsme velmi důležitou klíčovou novelu, už to bude lepší", abychom do pár týdnů nebo měsíců slyšeli "musíme ji novelizovat, tam se objevila chyba, tady je výkladový problém, tady to není úplně jasné". Toto je typický příklad.

My jako klub nebudeme blokovat projednání podle § 90, podpoříme schválení, (nesrozumitelné), jenom jsem chtěl, ať se nad tímto absurdním příkladem zamyslíme, že takových příkladů je bezespoře více. Pokud čtete eseje našich významných soudců, kteří v nich píší, že už ani takto významní soudci nemají šanci se vyznat v té změti zákonů, paragrafů, předpisů, vyhlášek, nařízení vlády, tak co pak člověk, který

se tím neživí? Nemá žádnou šanci se v tom orientovat. Na druhé straně platí takové to okřídlené neznalost zákona neomlouvá. Ale nás by nemělo omlouvat to, že tvoříme zbytečně mnoho zákonů, zbytečně složité a zbytečně komplikujeme život všem našim občanům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Pavel Plzák se hlásí s faktickou poznámkou do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, pan předseda Stanjura mi mluvil z duše. Ale již Cicero říkal, že zákony mají být takové, aby se v nich vyznal i nezkušený člověk, což neplatí pro naši legislativu. Ale on tady zmínil také soudce a to je ten problém.

Problém je, že u nás existuje naprostá nepředvídatelnost právního rozhodnutí. Nemáme judikátní systém jako ve Spojených státech. Jednou soud rozhodne tak, podruhé tak. Když se jich ptáte na důvody, tak vám řeknou "byli bychom raději, kdybychom se opřeli o něco v tom zákoně". Naše soudy, se mi zdá, nemají rády volnost toho výkladu práva. Bohužel. Takže rád bych šel zjednodušením našeho právního systému. Ale teď mi řekněte a poradte, jak máme donutit soudy, aby byly ve svých konáních předvídatelné. Já nevím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě dvě faktické poznámky, pana poslance Stanjura a pana poslance Františka Váchy. Pan poslanec Stanjura k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ať se na mě můj předřečník nezlobí, ale to není naše úloha. My nereprezentujeme soudní moc. My nemáme co nařizovat nebo donucovat soudní moc, aby něco dělala. My jsme moc zákonodárná. Takže když my dobře splníme svoji úlohu, aby zákony byly jednodušší, aby jich bylo méně, méně paragrafů, tak i to soudní rozhodování se zjednoduší. Nemějme ambice říkat soudcům, jak mají rozhodovat. To fakt je špatná cesta.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Vácha ještě faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se díval do té důvodové zprávy a já tomu zákonu rozumím, já ho podpořím. V důvodové zprávě je napsáno "například České dráhy". Mohl bych dostat ještě nějaký jiný příklad, abych měl širší rozhled a viděl, jakých dalších podniků se to bude týkat? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Samozřejmě můžeme se ptát nejen v době interpelací. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí,

rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Zástupce předkladatelů ano, pan poslanec Faltýnek a pan zpravodaj také. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Já budu velmi stručný. V rámci svého závěrečného slova jenom odpovím kolegovi dalším příkladem. Třeba ČEPRO jako firma stoprocentně vlastněná státem.

A ještě k tomu vystoupení Zbyňka Stanjury. Já jsem to tady v úvodním slově řekl, že se prostě stala chyba a že tímto se tu chybu pokusíme napravit. Takže principiálně s tím, co říkal kolega Stanjura, já za sebe souhlasím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj? Nemá zájem. Tak. Než budeme pokračovat, přečtu ještě omluvu došlou předsedovi Sněmovny. Z dnešní jednání se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Vlastimil Gabrhel.

Nebyla žádná výhrada, veto poslaneckých klubů, můžeme tedy rozhodnout podle § 90 odst. 5, že budeme pokračovat v projednávání tohoto návrhu, a to tak, že souhlasíme s pokračováním jednání o sněmovním tisku 976 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

O tomto návrhu rozhodneme hlasováním číslo 114, které jsem zahájil. Kdo je pro tento postup? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 114. Z přítomných 94 pro 84, proti nikdo. Návrh byl schválen. Bylo rozhodnuto, že budeme postupovat podle paragrafu odst. 2, tedy v tuto chvíli podle § 90, odst. 7.

A já zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy, v které je možné podat pozměňovací návrhy nebo jiné návrhy, opravovat data účinnosti či legislativně technické změny, gramatické změny a tak dále? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. V tom případě asi není zájem o závěrečná slova. Je tomu tak. Můžeme tedy pokročit. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Volného, Jaroslava Faltýnka, Karla Šidla, Karla Fiedlera, Františka Laudáta, Adolfa Beznosky, Jaroslava Klášky, Milana Brázdila, Miloslavy Rutové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 976."

Zahájil jsem hlasování číslo 115 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 115. Z přítomných 96 pro 89, proti 1. Návrh byl schválen.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Projednávání tímto končí. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 172.

Pokračovat budeme podle změněného pořadu schůze bodem číslo 173. Jde o

Návrh poslanců Heleny Válkové, Jitky Chalánkové, Pavly Golasowské, Miloslavy Rutové, Jany Hnykové, Hany Aulické Jírovcové a Radky Maxové na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s problematikou umisťování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů
/sněmovní tisk 977/ - první čtení

Konstatuji, že vláda k tomuto sněmovnímu tisku nezaujala stanovisko.

Vidím, že předložený návrh uvede za skupinu poslanců paní poslankyně Jitka Chalánková. Požádám paní poslankyni Alenu Nohavovou, aby zaujala místo u stolu zpravodajů, protože je zpravodajkou pro první čtení. Nyní tedy paní Jitka Chalánková, až se zklidní sněmovna. Prosím o klid! Děkuji.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji vám v krátkosti představit tento sněmovní tisk č. 977. Je podaný skupinou poslanců, přesněji řečeno poslankyň, a týká se vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s problematikou umisťování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů.

Tento zákon je poměrně krátký, neboť tento náš návrh, obsahuje dvě části. V části první se jedná o změnu občanského zákoníku, a to o § 971. Zde v § 971 odstavec 4 zní: Má-li být ústavní výchova vykonávána ve zdravotnickém zařízení nebo v zařízení sociálních služeb, soud v rozhodnutí, kterým nařizuje ústavní výchovu, označí zařízení, kam má být dítě umístěno. Umisťování a přemísťování dětí v síti školských zařízení se řídí zvláštním zákonem. Část druhá se týká změny zákona o výkonu ústavní výchovy a zde je § 5, který máte celý k dispozici.

Chtěla bych k tomu jako odůvodnění vysvětlit, že po dvou letech fungování změny občanského – nebo nového občanského zákoníku se v praxi projeví neblahé dopady změny v umisťování dětí do sítě školských zařízení. Nesmírně chybí pobyt v tzv. diagnostických ústavech. Chtěla bych představit, že především vstup do rodičovských práv je vždycky nařízením soudu. Nařízení ústavní výchovy i ukončení ústavní výchovy vždycky je rozhodnutím soudu. Nicméně pobyt v diagnostických zařízeních je nesmírně důležitý jednak pro umístění dítěte do konkrétního zařízení a jednak také pro diagnostiku těchto dětí a pomoc těmto dětem.

V současné době je systém zablokovaný. Děti, které by diagnostiku potřebovaly, tak se jim diagnostika nedostane. Na druhou stranu děti v diagnostických ústavech

zůstávají nadměrnou dobu a nejsou přemísťovány kvůli přesycené kapacitě soudnictví do potřebných zařízení. Na potřebnost diagnostiky si opravdu stěžují i dlouhodobí pěstouni, kteří například přijímají děti do dlouhodobé pěstounské péče a nemají znalosti o tom dítěti, které dostávají.

Chtěla bych upozornit, že těch kroků je víc, ale v žádném případě se nejedná o poškození práv dětí, ba naopak. Tento návrh je naprosto v souladu s nejlepším zájmem dítěte a naplňuje nejlepší zájem dítěte. Je také v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Já myslím, že to je skoro všechno. Ještě bych chtěla říci, že u malých dětí nebo tam, kde pobyt v diagnostickém ústavu by nepřinesl potřebný benefit, je i v tomto návrhu zákona popsána situace a postup, jak bychom postupovali, aby děti, které nepotřebují v tomto diagnostickém zařízení pobývat, mohly přímo do ústavního zařízení, které bude určeno.

Takže znovu opakuji, v žádném případě to neznamená, že by dětem byla odeprána soudní ochrana. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Nyní žádám zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Alenu Nohavovou, aby přednesla svoji zpravodajskou zprávu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, důvodem předložení poslaneckého návrhu je návrat ke vztahu, který platil do konce roku 2013, tedy kdy o umístění dítěte do konkrétního školského zařízení rozhodovaly diagnostické ústavy. Faktickým důvodem je nezbytnost zajistit v některých případech odbornou diagnostiku dítěte a umístit ho do zařízení, které bude odpovídat jeho potřebám. Zohlednění zájmu dítěte je v současném zákoně příliš vágně formulovaná povinnost, aby soudy hledaly potřebu provést odbornou diagnostiku. V praxi tak zhodnocení vážných poruch chování může záviset, a často i závisí, pouze na neodborném laickém odhadu pracovníků orgánů sociálně-právní ochrany dětí či soudů. Soudy specializaci v rámci jedné kategorie zařízení, jako je dětský domov, dětský domov se školou či výchovný ústav, nejsou s to vnímat. Důvodem je rovněž i přetíženost a pomalé rozhodování soudů nejen o umístění, ale i přemístění dětí. Kvůli zahlcenosti soudů děti, které jsou soudem umístěny do diagnostického ústavu, zde zůstávají nepřiměřeně dlouho. Soudy nejsou povinny zohledňovat kapacitu či naplněnost zařízení a některé to proto nedělají. Zařízení není účastníkem řízení, nemá oficiální přístup k informacím, kolik dětí bude muset přijmout a kdy.

Má-li být ústavní výchova vykonávána ve zdravotnickém zařízení či v zařízeních sociálních služeb, navrhuje se zachovat stávající režim, neboť v těchto případech neexistuje obdoba diagnostického ústavu jako odborného zařízení, které by mohlo u dětí rozhodnout o umístění či přemístění do nejvhodnějšího zařízení. Nehrozí zde tedy ani zahlcení soudů.

Vláda k tomuto návrhu žádné stanovisko nezaujala. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nohavové za její zpravodajskou zprávu. Než otevřu rozpravu, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Pavla Havíře od 10.30 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Zelenkové na dnešek i zítřek ze zdravotních důvodů.

Pokračujeme v rozpravě, kterou otevírám, a první se hlásí paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Paní poslankyně, já ještě počkám, až se udělá větší klid ve sněmovně, aby vás kolegové nechali mluvit. Diskuse o jiných tématech, byť s ministry, přesuňte do předsálí. Děkuji.

Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říci, že moje předřečnice už tady řekly převážnou část, která se týká této novely. Já bych jenom doplnila, že současné praxe opravdu není v nejlepším zájmu dítěte. Soudy jsou velice pomalé a dítě často zbytečně dlouho čeká nebo je umístěno do ústavního zařízení, kde mu nemůže být poskytnuta ta správná pomoc. Navržená úprava vrací systém před úpravou v roce 2013 občanského zákoníku, kde byla zajištěna pro dítě okamžitá intervence a s dítětem bylo ihned pracováno dle jeho zdiagnostikovaných potřeb.

Musím jenom podotknout, že kladné stanovisko při projednávání občanského zákoníku k tomuto pozměňujícímu návrhu, nyní tedy k této novele, dalo samotné Ministerstvo spravedlnosti i Ministerstvo školství a i samotní zástupci Nejvyššího soudu tuto změnu a vlastně nyní novelu podporují. Takže bych byla opravdu ráda, kdyby se podařilo ji propustit v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové. Nyní v rozpravě pokračujeme vystoupením pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, budu velmi stručný. Jenom potvrdím, že my jako Ministerstvo spravedlnosti skutečně podporujeme tento návrh. Musím říci, soudy věnují zvýšenou pozornost této problematice, snaží se to vyřízovat, jak nejrychleji mohou, ale prostě soudní řízení pro posuzování takovýchto otázek není to vhodné, je příliš těžkopádné, soudce není odborník v těchto otázkách a nemůže být odborník v těchto otázkách. Je odkázán potom na pořizování znaleckých posudků a laicky rozhoduje o tom, co mu řeknou ti znalci, a to ty věci prodlužuje.

Takže jsme přesvědčeni o tom, že návrat do stavu, který byl před novým občanským zákoníkem by byl prospěšný pro děti, kterých se to týká. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi za jeho vystoupení. Pokračujeme v rozpravě. Pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já také často navrhuji změny v pořadu schůze. Ale vždycky to dělám tak, abych navrhl změnu, která se týká následujícího dne, nebo dalších dnů. To, co se tady stalo, je ne úplně korektní z mého pohledu. Tady se před několika desítkami minut navrhla změna a teď projednáváme bod, o kterém řada lidí nevěděla, že bude projednáván, jiní to zase věděli. Víte, že tuhle problematiku Sněmovna už řešila v minulosti, když jsme projednávali pozměňovací návrh tehdy paní profesorky Válkové. Sněmovna to tehdy odmítla. Máme k tomu stanovisko, zcela zásadní nesouhlas paní ministryně Marksové. Myslím si, že by bylo dobré, aby ona a další, kteří k tomu mají co říct, tak mohli učinit. Proto v tuto chvíli dávám procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do přítomnosti paní ministryně Marksové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Je to procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Nejdřív vás odhlásím. Prosím vás tedy o vaši novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami. A ještě než dám hlasovat o procedurálním návrhu, než se ustálí počet přihlášených, mám šanci přečíst další omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to omluvu paní poslankyně Markéty Adamové od 9 do 11.30. Počet přihlášených se ustálil, a dokonce nám umožňuje hlasovat.

Zahájil jsem hlasování číslo 116 a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu do přítomnosti paní ministryně práce a sociálních věcí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 116, z přítomných 88 pro 47, proti 30. Návrh byl přijat.

Nezbývá mi nic jiného než přerušit bod 173 v obecné rozpravě, kdy se hlásí do rozpravy z místa paní poslankyně Jitka Chalánková. Rozhodnutím o přerušení bodu 173 v tuto chvíli tento bod končí a budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze.

Další bod našeho dnešního pořadu je z bloku prvních čtení.

82.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 166/- první čtení

Tisk 166 je opravdu hodně starý. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 166/1. Požádám pana poslance Miroslava Kalouska, který je připraven, a pana poslance Marka Bendu, který je zpravodajem pro první čtení, aby zaujali místo u stolku zpravodajů. A pana poslance Miroslava Kalouska žádám o uvedení tohoto tisku. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ano, ten tisk je skutečně velmi starý. Koneckonců já už také nejsem nejmladší, pane předsedajícím.

Milá koaliční většina, dnes je pro nás významný den, protože po třech letech, kdy jsme tento návrh zákona předložili, jste se rozhodli zařadit ho na program Poslanecké sněmovny do prvního čtení. Předkládali jsme ho s paní poslankyní Kovářovou a s panem poslancem Polčákem ještě v době, kdy pan poslanec Polčák nebyl europoslancem, a to, jak jistě víte, je už vážně hodně dlouho.

Chci vám vyslovit své uznání pro váš smysl pro humor, protože otevírat sedm měsíců před volbami v prvním čtení ústavní změnu, to snad je opravdu jenom fůr, to by Sněmovna sama sebe nemohla brát vážně. A proto podle § 64 jednacího řádu si za předkladatele dovoluji tento návrh stáhnout a prosím, pamatujte si, jak ohleduplně se chováte k opozičním předlohám. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. V tom případě mi nezbývá než mu poděkovat. Pan zpravodaj nemusel plnit žádný úkol, protože je návrh stažen, a tím pádem je projednávání tisku 166 ukončeno.

Pokračovat budeme bodem

83.

**Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka
a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb.,
o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 232/ - první čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali 13. července 2016 na 48. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme pro nepřítomnost navrhovatelů přerušili projednávání tohoto bodu. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 232/1.

Požádám za navrhovatele, aby předložený návrh uvedl pan poslanec Jan Farský. A budeme muset rozhodnout o jiném zpravodaji, protože pan poslanec Lukáš Pleticha je řádně omluven. Vzhledem k tomu, že jde o zákon o Ústavním soudu, požádám zástupce ústavněprávního výboru, aby navrhli... Pan kolega Marek Benda je připraven jako zpravodaj, tak ho rádi využijeme, pokud s tím Sněmovna vysloví souhlas, o kterém rozhodneme v hlasování, aby se zpravodajem místo pana poslance Lukáše Pletichy stal pan poslanec Marek Benda.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro tuto změnu zpravodaje. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 117, z přítomných 88 pro 73, proti nikdo. Změna zpravodaje byla provedena.

V tuto chvíli tedy požádám pana kolegu Farského, aby přednesl návrh. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, po dost dlouhém čase několika let se k nám na schůzi dostává tisk, který navrhuje změnu zákona o Ústavním soudu. Je to změna, kterou

jsme předložili jako členové ústavněprávního výboru ve složení pan Polčák, pan Chvojka, pan Blažek a já a vychází i z toho, co jsme projednali na Ústavním soudu. Navrhuje jednoduchou věc, a to tu, že ústavní soudci potom, co jim skončí jejich funkční období, neodejdou úplně nezachyceně, ale znalosti, které si z fungování ať už deseti-, nebo dvacetiletého na Ústavním soudu, které si odnášejí, budou poskytovat i nadále. A aby to nebyla pouze čestná funkce, navrhujeme, aby tím, jak se stanou emerity, aby jejich plat, který bude po jejich skončení mandátu ústavního soudce, který jim je poskytován, aby byl ve výši jedné třetiny. Emeritem nebudou jmenování automaticky, ale na základě žádosti předsedovi Ústavního soudu.

A co od nich budeme očekávat? Určitě spolupráci s Ústavním soudem v činnosti publikační, přednáškové, konferenční, reprezentační, mezinárodní. Samozřejmě očekáváme, že se budou podílet na zachování historické paměti. Ústavní soud je stabilizujícím prvkem české legislativy, hlídačem ústavnosti zákonů a je určitě dobré, pokud ty které rozhodovací procesy, které tam v minulosti procházely, se nemusí opakovat, složitě dohledávat v případech, že je možné do toho zapojit bývalého, emeritního ústavního soudce, který se těmto otázkám už věnoval. Samozřejmě mohou potom se podílet na konzultaci odborných stanovisek, expertiz, mohou pomáhat spolupracovat při výuce justičních čekatelů, vzdělávání soudců a mohou připomínkovat návrhy na změnu Ústavy a ústavních zákonů.

Je to svým způsobem i velice konzervativní v tom, že vyjadřuje určitý vztah k osobám, které se věnovaly na té nejvyšší úrovni české ústavnosti, dohledu nad dodržováním ústavnosti, nad souladem zákonů, a že tito lidé po skončení svého mandátu neodcházejí do vzduchoprázdna, ale jejich zkušenost, která je nemalá, a do kterých také řekněme investoval stát nemalé prostředky, a oni státu mohou ještě odvést mnoho práce. Tak toto je navrhováno.

V době, kdy byl tento zákon předkládán, by se to týkalo v případě jejich požádání, aby se stali emerity, tak by se to týkalo celkem pěti ústavních soudců. Dopady do státního rozpočtu by byly tedy minimální. Myslím si, že hodnota, kterou tím získáme, a i ten symbol, vzkaz, který vyšleme ústavním soudcům, že jejich činnosti si vážíme a nejsou tam jenom po dobu těch deseti, v případě dvou mandátů dvaceti let, ale že jejich schopnosti oceníme i nadále, si myslím, že se za tu částku výrazně vyplátí.

Nebudu vstupovat do úplných konkrétností. Samozřejmě je tam určitá neslučitelnost, pokud by se ústavní soudce po svém mandátu, po vypršení svého mandátu, stal soudcem, asistentem soudce, státním zástupcem anebo dále figuroval ve státní sféře, tak se emeritem stát nemůže. Ale to vychází pouze v případech, že by tím emeritem se stal a v tu dobu už by nebyl nijak propojen se státem, tak jeho znalosti je cesta, jak tímto způsobem pro další benefit státu a Ústavy využít. (V sále je neklid.)

Tento návrh je tedy zde předložen, vláda k němu vydala nesouhlasné stanovisko. Připomínky, které uvedla, jsou lehce odstranitelné legislativními úpravami v rámci projednání druhého čtení. Jde pouze o upřesnění a v tomto bych chtěl požádat, aby byl tento zákon propuštěn do výborů a druhého čtení.

Děkuji za pozornost i nepozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů a požádám pana zpravodaje Marka Bendu, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, trochu se mi zdá, že dneska tady ta dopolední atmosféra není tak úplně pracovní. Připadá mi to lehce unavené.

Nicméně tisk 232, Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, tento zákon sem byl předložen 13. června 2014. Takže uplynulo více než dva a půl roku, než jsme se do jeho projednávání dostali. To myslím, že samo o sobě trochu svědčí o tom, jak bere vládní koalice vážně poslanecké návrhy. A to dokonce poslanecké návrhy, ve kterých jsou podepsáni poslanci napříč politickým spektrem, včetně vládních poslanců. Myslím, že to je škoda a že se přesně dostáváme bohužel do situace, kdy už asi nebude čas na to doprojektovat tento návrh zákona, protože si určitě nějaké vyčištění a dočištění zaslouží.

Vláda k tomuto návrhu přijala 15. července 2014 stanovisko, které máte, ve kterém vyjádřila nesouhlas s návrhem zákona. Ale řekněme, takový opatrný nesouhlas. Na jednu stranu řekla, že ano, vlastně by bylo rozumné, aby nějaká pozice emeritního soudce Ústavního soudu a kolegia emeritních soudců Ústavního soudu existovala, ale současně shrnula jednotlivé, řekněme dílčí námitky proti tomuto návrhu a na jejich základě vyjádřila svůj nesouhlas.

Tolik tedy zpravodajská zpráva, já se pak přihlásím do rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi za zpravodajskou zprávu. Otevírám rozpravu. Do ní je pan zpravodaj přihlášen jako první a písemné přihlášky zatím nemám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, navážu na to, co jsem částečně řekl ve své zpravodajské zprávě. Je opravdu škoda, že trvalo tak dlouho, než se na návrh zákona dostalo, protože mám dojem, že víceméně všichni měli zájem, aby se návrh projednal, a že by si zasloužil, aby byl touto sněmovnou projednán. A je s velkým otazníkem, jestli se to podaří ještě stihnout.

Jsou tam opravdu některé problémy a pochybnosti, které bych vyjádřil nad ty dílčí pochybnosti, které vyjádřila vláda, které bych vyjádřil možná i já. Například úplně netuším, proč by příplatek měl fungovat jenom v období, kdy daný soudce, který už není soudcem Ústavního soudu, je v důchodu. Proč by za nějakých výjimečných situací nemohl existovat i v situaci, kdy nebude například v důchodu, kdy ještě bude v aktivní pozici, z nějakého důvodu nebude třeba aktivně pracovat, ale tady najednou zakazujeme, říkáme, že podmínkou toho, aby se mohl stát tímto emeritním soudcem a mohl pobírat příplatek, je to, že je v důchodu. To se mi zdá

zvláštní a pochybená koncepce, kterou bych chtěl posléze na jednání ústavněprávního výboru změnit.

Myslím, že návrh zákona přikázat můžeme, opravdu to nejsou dramatické nároky na rozpočet. Rozhodně by bylo rozumné zřídit kolegium emeritních soudců Ústavního soudu. Jestli má, nebo nemá existovat příspěvek, to je podle mě věc, o které se máme zásadním způsobem na ústavněprávním výboru bavit, v jakém rozsahu, za jakých okolností. Protože samozřejmě tyto, v uvozovkách, výsluhové příplatky jsou vždycky trochu nebezpečné. Dobře víme, že soudci opakovaně tak posledních 25 let chodí, že by přece nebylo vůbec špatné, kdyby je měli všichni soudci, zdaleka ne jenom soudci Ústavního soudu. A já bych jenom nerad tady otevřel nějakou Pandorinu skříňku, které se tímto způsobem občas otevírají. Ale myslím, že si zasloužíme, abychom návrh přikázali po těch téměř třech letech, co tady leží, ústavněprávnímu výboru, aby se ten pokusil s ním nějakým způsobem vypořádat. Je s otázkou, jestli v podobě, v jaké byl předložen, nebo v nějaké podobě mírně ujší.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Kdo dál v rozpravě? Nikoho nevidím. Ano, pan poslanec Míhola se hlásí. Pane předsedo. Pan poslanec Míhola, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Míhola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já si dovoluji požádat o přestávku na poradu poslaneckého klubu KDU-ČSL k této problematice, a to v délce 55 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mohu vám zkrátit přestávku na 51 minut? Protože na 11. hodinu máme pevně zařazený bod a já bych nerad rušil rozhodnutí Sněmovny. Takže ano, souhlas, v tom případě vyhlašuji přestávku do 11 hodin a budeme pokračovat v 11 hodin bodem číslo 210, tisk 996.

Zároveň přerušuji bod číslo 83, o jeho dokončení rozhodneme později.

(Jednání přerušeno v 10.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 11 hodin. Budeme pokračovat v jednání Poslanecké sněmovny, a to pevně zařazeným bodem, kterým je bod

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé
podepsaná v Bruselu dne 30. října 2016
/sněmovní tisk 996/ - první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve čtvrtek 19. ledna na 54. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy byla vystoupením ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka znovu otevřena obecná rozprava. Poprosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr, je-li přítomen. Nemáme pana ministra... (S úsměvem.) Ani nemám, co bych četl za omluvy... Já pro jistotu... mám zde omluvu pana poslance Tomio Okamury, který omlouvá svoji nepřítomnost 23. 2. z důvodu jiného jednání.

Obrácím se na pana předsedu klubu ČSSD. Prosím, pane předsedo, máte možnost vystoupit.

Poslanec Roman Sklenák: Já prosím zjistím situaci. Prosím o pět minut přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Výborně. Takže já přerušuji jednání do 11.07 hodin.

(Jednání přerušeno od 11.02 do 11.07 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 11.07. Budeme pokračovat v přerušném jednání v bodě č. 210, který jsem před chvílí uvedl. Vítám pana ministra a poprosím ho, aby spolu se zpravodajkou pro první čtení paní poslankyní Hanou Aulickou Jírovcovou zaujali své místo u stolku zpravodajů. Ptám se, zda mají zájem o krátké úvodní vystoupení. Připomínám, že se jedná o znovuotevřenou rozpravu, která byla otevřena vystoupením pana ministra. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobrý den, zdravím. Omlouvám se za zdržení a oceňuji, že jste mi dali šanci se dostavit do Sněmovny. Chtěl bych pokračovat v projednávání dohody o strategickém partnerství, která byla, pokud vím, přerušena ještě před hlasováním.

Chtěl bych možná ještě jednou připomenout, že my hovoříme o dohodě o strategickém partnerství, což je tedy jedna věc, a nemluvíme o té komplexní hospodářské a obchodní dohodě, tzv. CETA. V této chvíli mluvíme pouze o té dohodě o strategickém partnerství, kterou tady předkládám, i když jsme se minule bavili o tom, že tu existuje samozřejmě souvislost mezi touto obecnou strategickou dohodou a tou obchodní, která bude projednávána příště nebo jindy. Já jsem se tady přimlouval za to, abychom ty dohody nesměšovali. A teď bych se chtěl tedy soustředit především na tu dohodu o strategickém partnerství.

Já si pamatuji, že minule tady ve Sněmovně zaznívalo, že bychom měli počkat na výsledek hlasování o těchto dohodách v Evropském parlamentu. Možná si vzpomenete, že jsem tady řekl, že nic nebrání tomu, aby to český parlament samostatně posoudil, protože je to – to naše hledisko a stanovisko nemusí být totožné se stanoviskem Evropského parlamentu. Takže já jsem byl pro to, abychom se tím zabývali samostatně. Nicméně dnes vám mohu sdělit, že v té věci došlo k posunu od toho dne, kdy jsme se tím zabývali tady naposled. Plénium Evropského parlamentu skutečně projednalo obě dohody, jak tuto dohodu o strategickém, tak tu obchodní dohodu CETA, a udělilo souhlas 15. února. Evropský parlament udělil souhlas s dohodou CETA i s uzavřením té dohody o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a Kanadou. To je ta, o které mluvím já, ta druhá.

Rád bych vás informoval, že v té rozpravě zaznělo z úst komisařky Malströmové, že obchodní politika není pouze o obchodu, že je i o ochraně standardů, ochraně hodnot a že ty v dohodě CETA nejsou ohroženy – to tedy mluvila tedy o té obchodní dohodě. Zpravodaj Pabriks v rozpravě řekl, že CETA má dva významné aspekty, geopolitický, Kanada je s námi spřízněná, a obchodně-ekonomický. Zpravodaj Dan Tannock ve svém vystoupení podpořil silné globální instituce jako nutnost v současném světě a otevřenost jako hodnoty, které by se neměly zpochybňovat. Máme tady k dispozici rozpravu, která proběhla v Evropském parlamentu, a máme tady i její výsledek, takže jsme se možná posunuli a dnes už nemusíme vést spor o to, jestli čekat, nebo nečekat na Evropský parlament.

Já se domnívám, že vztahy mezi Evropskou unií a Kanadou za poslední dobu charakterizuje poměrně velmi rozsáhlá politická a hospodářská spolupráce. Ona byla zahájena už někdy v roce 1976, kdy tehdejší Evropské společenství sjednalo s Kanadou rámcovou dohodu o obchodní a hospodářské spolupráci. Tohle je vlastně jenom další významný krok ve vztazích.

Já se nebudu zabývat celou historií, pouze pokud by o to byl zájem. Já bych si přál, kdybychom dnes na schůzi odhlasovali, že bychom to k projednání postoupili zahraničnímu výboru, kde bychom mohli pokračovat detailně v debatě.

To je to, co se změnilo od naší poslední diskuse. Doufám, že to dnes postoupíme příslušnému výboru.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Paní zpravodajka má zájem o vystoupení. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Jako zpravodajka budu krátká. Potvrdím slova pana ministra. Opravdu proběhlo hlasování 15. února na půdě Evropského parlamentu a musím říci, že s vyslovenou ratifikací jak se smlouvou CETA, tak i s touto byl vysloven souhlas. Ale je nutno také říci, že projednávání proběhlo opravdu za velkých diskusí, za mnohdy dávaných velkých podnětů, které bohužel zde nejsou uvedeny, a jak i víme, bohužel ta obchodní smlouva, která je pod bodem 211, do České republiky, nebo na půdu Poslanecké sněmovny nebyla dodána celá.

Chtěla bych také říci, že tam ale padly argumenty, které jsou opravdu závažné a které by měli naši zákonodárci během projednávání nebo aspoň před vlastním hlasováním slyšet.

Já jako zpravodajka budu navrhovat i tuto dohodu projednávat ve výborech, ve kterých si myslím, že ty oblasti jsou dotčené, a proto až bude otevřena rozprava, načtu návrhy výborů, kde by se tato smlouva měla projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Jenom se zeptám – vy jste byla přihlášena do obecné rozpravy, vyčerpala jste tímto už...? Už ano. V tom případě v obecné rozpravě jako první se hlásí předseda zahraničního výboru Karel Schwarzenberg. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, málo věcí v poslední době vzrušilo tolik veřejné mínění jako ty plánované smlouvy s Kanadou a se Spojenými státy. Spíše se mi zdálo, že tu jde o náboženskou válku než o diskusi o obchodní smlouvě. Nicméně Evropský parlament ji odsouhlasil.

Je pro mě zajímavé, že tu vyslovují obavy z převelikého vlivu a přítoku kanadského zboží ti stejní lidé, kteří považují za samozřejmé, že jsme válcováni čínským zbožím. Ale kanadské, které jsem ještě ve velkém množství u nás nezaznamenal, zdá se býti největším nebezpečím pro nás. Přesto doufám, že u nás převládne zdravý rozum a tuto smlouvu odsouhlasíme.

Má jednu velkou výhodu, poněvadž respektuji lidi, kteří mají obavy. Díky panu prezidentu Trumpovi se smlouva se Spojenými státy, zdá se, posunuje do nedohledna, tudíž si můžeme opravdu na podstatně menším příkladu Kanady vyzkoušet, jaký bude výsledek těchto smluv, jsou si velice podobné, to je pravda, a po několika letech budeme moci ze zkušenosti říci ano, máme dobré zkušenosti s kanadskou smlouvou, tudíž také budeme vstřícně přistupovat ke smlouvě se Spojenými státy, nebo budeme mít negativní zkušenosti, tak to můžeme odmítnout. Tak děkujeme Kanadě, že tohle bylo umožněno. Doufám, že opravdu dojde k velkému otevření kanadského trhu pro nás. Můžeme opravdu s větším klidem očekávat za pár let výsledek nějakého vyjednávání se Spojenými státy.

Doufám, drazí kolegové a kolegyně, že tuto smlouvu odsouhlasíte. Podle všech indikátorů se zdá být pro české hospodářství velice výhodná. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Plzák. Vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Spíše než faktickou poznámkou bych měl dotaz na pana ministra. Tady bylo řečeno, že tato dohoda je takovým úvodem k tomu, aby byla projednána vlastní obchodní dohoda, ta CETA. Bylo tady zmíněno předsedou zahraničního výboru, že takzvaná smlouva TTIP, obchodní

smlouva se Spojenými státy, mezi Evropskou unií a Spojenými státy, bude zřejmě uložena k ledu.

Já jsem se chtěl zeptat, protože jsem v tomto směru neznalý – existuje nějaká dohoda o strategickém partnerství mezi státy Evropské unie a Spojenými státy? Protože tam se podle mne mělo jednat rovnou o TTIP a vy jste říkal, že toto předchází obchodní smlouvě. Protože jsem neznalý, tak jsem se chtěl zeptat, jestli něco podobného máme se Spojenými státy. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Paní zpravodajka se hlásí. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. My jsme si možná nerozuměli, pane předsedající. Já jsem vystupovala předtím jako zpravodajka, proto jsem nechtěla říkat vyložené svůj názor, abych zase nebyla osočena, že zneužívám své role zpravodajky.

Dovolte mi ještě připomenout, čeho se tato dohoda týká. Je pravda, že předkládaný text této dohody je obecnou dohodou o spolupráci. Bylo tady zmíněno, že se opravdu nejedná o smlouvu CETA, ale tato dohoda na ni opravdu úzce navazuje. Musím říci, že se jedná o dokument s velice obecnými formulacemi, které mohou být interpretovány dle aktuálního politického rozložení sil různě. Zejména problematické jsou články 7, ve kterých se hovoří o operacích a misích Unie v souvislosti s mezinárodní bezpečností. Tato formulace otevírá možnost pro vojenské intervence v zahraničí, ačkoliv se obě strany hlásí k dodržování rezoluce Rady bezpečnosti OSN a mezinárodního práva. Dále článek 9 – preambule hovoří o tom, že udržitelná globalizace je možná prostřednictvím otevřeného světového hospodářství založeného na tržních zásadách, ale není jasné, co všechno jsou tržní zásady. Regulace je zmíněna stejně jako silné instituce, ale opět bez další definice. To může vést k obhajobě statu quo.

Článek 10, nejvíce asi problematický článek, protože deklaruje prosazování volného obchodu. To je ale protikladem udržitelnosti a je naopak zdrojem nerovností, krizí, válek, ekonomické devastace a migrace. Také můžeme říci, že zajímavé je nahrazení transatlantického dialogu smíšeným ministerským výborem.

Já, jak jsem deklarovala, budu navrhopvat výbory k projednávání, ale musím říci, že těmito dvěma smlouvami nebo dohodami opravdu jsou řešeny především zájmy nadnárodních korporací. Musím říci, že mě tedy i velice překvapil dopis, který byl zaslán panem ministrem Mládkem našim europoslancům, kde de facto žádá, aby zvážili své hlasování v Evropském parlamentu při těchto dvou smlouvách. A musím říci, že je to docela paradoxem, protože jestli jste si zjistili, a ono to bylo docela veřejně i dostupné, kolovalo to především na veřejných sítích, ale samozřejmě ty podklady jsou zjištěné i jinde, že právě zástupci europoslanců za ČSSD byli proti přijetí těchto dvou dohod. Proto mi přijde docela zvláštní, že naši zástupci za ČSSD, jako je pan ministr, ale samozřejmě i ostatní, jsou pro a tvrdě prosazují přijetí těchto dohod.

Já vám děkuji zatím za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, i za to, že jste umožnila vystoupení pana předsedy zahraničního výboru, že jsme se domluvili na pořadí. Ptám se, jestli je ještě někdo, kdo by chtěl vystoupit v obecné rozpravě. Nevidím nikoho, takže končím obecnou rozpravu. (Poslankyně Aulická Jírovcová naznačuje, že chce navrhnout výbory k projednání.) Výbory jsou navrženy už dvakrát, je to v pořádku.

Máte možnost samozřejmě závěrečného slova, pane ministře, jestli máte zájem. Ano, takže je to vaše.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, já se pokusím zareagovat. Tak co se týče dohody o strategickém partnerství, vy jste řekl správně, pane kolego, že ta smlouva mezi Evropou a Spojenými státy v této chvíli vypadá ze všeho nejvíc, že je u ledu, a to její oživení asi bude obtížné. Také bych si na něj teď nevsadil. Ale je pravda, že pokud bychom tuto dohodu činili, tak by byla také doprovázena tou dohodou o strategickém partnerství mezi Spojenými státy a Evropou a Evropskou unií, což zřejmě tedy nenastane.

Tady tyto smlouvy, které se nyní sjednávají, jsou smlouvy nového typu. Je to jakási nová generace dohod, které, myslím, jsou výrazně kvalitnější než ty, které se dělaly v minulosti. Dokonce ta CETA se pokládá za takovou průlomovou dohodu nového typu. Proto je to daleko komplexnější a je to doprovázeno i těmi dohodami o strategickém partnerství. V případě tedy dohody mezi Evropou a Spojenými státy se zřejmě už – nebo to bude trvat zřejmě delší dobu a my se tady toho projednávání asi tak brzy nedočkáme. Ale podle informací, které mám, tak i tady by byla doprovázená tou dohodou o strategickém partnerství. Takže tady máme tuto podobu, řekněme, v této chvíli je ta kanadská dohoda takovou tedy průkopnickou věcí, která je v této podobě, takovýto charakter smlouvy vlastně sjednáván poprvé. O tom bychom se mohli tedy ve výborech pobavit, o tom, v čem je ten nový charakter.

Mně připadá důležité zdůraznit to, že pokud by došlo k tomu, že by skutečně se renegociovala NAFTA, a také pokud tedy dochází k tomu, že se nebude dojednávat ta smlouva o transpacifickém partnerství mezi Spojenými státy a Asií, tak to hypoteticky vytváří možnost, že se může výrazně zvýšit výhoda této dohody mezi Kanadou a Evropskou unií. Protože my tady máme nyní možnost vstoupit do prostoru, které ty ostatní země budou do určité míry opouštět. Takže já dnes vnímám tuto dohodu mezi Kanadou a Evropskou unií jako poměrně velkou příležitost a myslím si, že to je i velká šance ukázat, že taková dohoda může být pro účastníky velice výhodná, a může i tím naznačit, že to současné opouštění toho směru hledat takový typ širších dohod by bylo chybou. Takže já si myslím, že teď jde spíš více o to, aby Evropa si na tomto kurzu, který zvolila, aby ho dotáhla do konce, ukázala, že tento typ dohod právě je skutečně schopen být oboustranně prospěšnými dohodami, na kterých obě strany jsou schopny vydělat. Myslím si, že praktický příklad by byl nejlepší ukázkou toho. On by byl výsledkem takovýchto debat, které se nyní vedou.

Pokud by to šlo úspěšně a my jsme to skutečně schválili v těch národních parlamentech poté, co to schválil Evropský parlament, tak ten předpoklad byl, že ta

dohoda by mohla být hotova – v roce 2017 by se vlastně mohla spouštět, pokud by to takto rychle šlo, jak se předpokládalo. A pak si myslím, že ty výsledky nejlépe ukážou, jak vlastně bylo šťastné, pokud se ve Spojených státech od podobného typu dohod začalo ustupovat. Takže já vím, že ti, kteří na té dohodě pracovali, jsou přesvědčeni, že to je nejlepší podobná dohoda, která byla na této úrovni kdy vlastně vůbec uzavřena. Právě tato mezidohoda. Mluvím tedy především o té obchodní, ale nemluvím o té strategické dohodě, protože ta je jako kdyby svého typu nová, ale úroveň té obchodní dohody je údajně výrazně vyšší, než bylo cokoliv, co bylo doposud v této chvíli sjednáno. A já si myslím, že pro Evropskou unii právě Kanada je velice dobrý partner a je to poměrně – ta zkouška se vlastně vede s někým, kdo je myslím pro nás velice zajímavým a velice silným partnerem. Jsem přesvědčen, že to je výhodné pro Českou republiku i pro celou Evropskou unii. A co se týče České republiky, tak o tom vůbec nepochybuji. Takže já doufám, že i ta debata v tomto parlamentu a ve výborech povede k tomu, abychom ji podpořili.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Prostor pro závěrečné slovo má i paní zpravodajka, jestli má zájem. Už nemá, dobře.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Paní zpravodajka navrhla jak 12. ledna, tak i 19. ledna, aby tento sněmovní tisk byl dále přikázán k projednání hospodářskému výboru, petičnímu výboru, rozpočtovému výboru, ústavněprávnímu výboru, výboru pro bezpečnost, výboru pro evropské záležitosti, výboru pro obranu, výboru pro sociální politiku, výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výboru pro zdravotnictví, výboru pro životní prostředí a zemědělskému výboru. Prosím vás, jestli jsem někoho vynechal, má ještě někdo jiný návrh na přikázání výborům? (Smích v sále.)

Pan předseda Laudát s přednostním právem. Bohužel už je po obecné rozpravě, pane kolego.

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, sami známe postoj KSČM k jakémukoli smlouvě, která nespadá do bývalého regionu, který ovládal Sovětský svaz. Já dávám procedurální návrh, abychom s výjimkou přikázání zahraničnímu výboru o všech ostatních výborech hlasovali en bloc.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak, nyní s přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Já přicházím, paní a pánové, s protinávrhem, aby se o všech těchto návrzích hlasovalo jednotlivě, a připojuji ještě návrh na projednání ve stálé komisi pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. Děkuji. (Smích v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Jako další vystoupí se svým návrhem pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Pan místopředsedo, děkuji za slovo. Jenom jsem chtěl v té obrovské plejádě, aby nezanikl evropský výbor. On tam sice je, ale já tak nějak mám pochybnosti o motivaci navrhovatelky, proč to nechává projednat tolika výbory. Každopádně moc bych plédoval za to, aby mezi těmi výbory, které skutečně toto mají projednat, byl ten evropský. Myslím si zahraniční a evropský, to tak akorát stačí.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobře, děkuji. Takže se připojujete k návrhu, aby byl také výbor pro evropské záležitosti.

Eviduji žádost o odhlášení. Domnívám se, že procedurálně bychom tedy nejdříve měli hlasovat protinávrh o tom, aby bylo hlasováno jednotlivě o všech, i o těch ostatních výborech. Protože musíme se nějak vypořádat s návrhem pana poslance Laudáta. (Reakce z pléna: Hlasovat zvlášť vždycky.) Vždycky zvlášť, dobře. Nebudeme o tom hlasovat.

Takže nejprve návrh organizačního výboru, aby tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro to, aby tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru? Kdo je proti.

Hlasování číslo 118, přihlášeno 101 poslanců, pro 100, proti nikdo. Tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru.

Nyní budeme postupovat postupně. Hospodářský výbor. Kdo je pro to, aby tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 119. Přihlášeno 102 poslanců, pro 38, proti 41. Tento návrh přijat nebyl.

Dalším navrženým výborem je výbor petiční. Kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán petičnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 120. Přihlášeno 103 poslanců, pro 22, proti 65. Tento návrh přijat nebyl.

Dalším navrženým výborem je výbor rozpočtový. Kdo je tedy pro, aby tento tisk byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 121. Přihlášeno 104 poslanců, pro 21, proti 62. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším navrženým výborem je ústavněprávní výbor. Budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání tohoto tisku ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 122. Přihlášeno 104 poslanců, pro 22, proti 61. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším navrženým výborem je výbor pro bezpečnost. Kdo souhlasí, aby tento sněmovní tisk byl přikázán výboru pro bezpečnost?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 123. Přihlášeno 104 poslanců, pro 21, proti 65. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším navrženým výborem je výbor pro evropské záležitosti. Kdo souhlasí s tím, aby tento sněmovní tisk byl dále přikázán k projednání (výboru) pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 124. Přihlášeno 104 poslanců, pro 90, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Dalším navrženým výborem je výbor pro obranu. Kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán k projednání jako dalšímu výboru pro obranu?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 125. Přihlášeno 104 poslanců, pro 21, proti 61. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším výborem je výbor pro sociální politiku. Kdo souhlasí s tím, aby tento tisk byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 126. Přihlášeno 105 poslanců, pro 15, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 127. Přihlášeno 105 poslanců, pro 22, proti 63. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším navrženým výborem je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán k projednání do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 128. Přihlášeno 105 poslanců, pro 16, proti 70. I tento návrh byl zamítnut.

Dalším výborem je výbor pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán k dalšímu projednání výboru pro zdravotnictví. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 129. Přihlášeno 105 poslanců. Pro 16, proti 67. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším výborem je výbor pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 130. Přihlášeno 105 poslanců, pro 17, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

A posledním – předposledním, pardon. Dalším je zemědělský výbor. Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby tento tisk byl přikázán do zemědělského výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 131. Přihlášeno 107 poslanců, pro 19, proti 64. Tento návrh nebyl přijat.

A jako poslední zde zazněl návrh pana předsedy Kováčika, abychom přikázali komisi pro práci Sněmovny. Doufám, že ten název říkám správně. (Hlasy z pléna.) Stálé komisi pro práci Sněmovny. (Poslanec Kováčík volá mimo mikrofon: Kanceláři.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 132. Přihlášeno 108 poslanců. Pro 24, proti 64. Tento návrh byl zamítnut.

S přednostním právem pan předseda Kováčík. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové. Dovolte mi přece jenom reagovat, a schválně až po hlasování, na onu možná zbytečnou politikářskou repliku, která tady zazněla o komunistech a jejich údajné přichylnosti pouze určitým směrem světových stran, když to řeknu velmi jemně.

Přátelé, znělo to tady v rozpravě. Smlouva nového typu, naprosto ojedinělá smlouva, kterou začíná nová éra. Pak také, a to máme dokonce v názvu tamhle na ceduli, na tabuli napsáno, strategické partnerství. Já bych chtěl poprosit všechny výbory, které si teď odhlasovaly, že to nechtějí projednávat, aby se tím tématem přece jenom dobrovolně zabývaly. Já tím návrhem, který jsem dal, který se hlasoval naposledy, jsem chtěl přitáhnout pozornost, že skutečně jde o věc, která si zaslouží, abychom se jí zabývali. Jde i o podniky vaše. Jde i o pracovní místa ve vašich městech a obcích. Jde i o spotřebitele v České republice – na Moravě, v Čechách, ve Slezsku –, kteří mohou být změnou smluvního práva, změnou strategického partnerství předznamenávající onu smlouvu CETA, těžce a dlouhodobě postižení. Abychom skutečně mohli s čistým svědomím tuto zásadní změnu projednávat, prosím, aby všechny výbory alespoň v různém – například zemědělský výbor otázku práva zacházení s pesticidy, a další, o kterých třeba já vím méně než o tom zemědělském – si alespoň v různém ta témata zkusily projednat a zkusily potom s čistým svědomím o tomto bodě, o dohodě o strategickém partnerství Evropské unie a Kanady zde v této Sněmovně hlasovat. Jde o ratifikaci zásadního významu. A podle

mého soudu o té smlouvě uslyšíme ještě dlouhodoběji a záleží na nás, co tady sedíme – pravda, je těsně před volbami, před koncem tohoto volebního období, s různými záležitostmi, které ovlivňují naše rozhodování – ale zkusme se ještě teď soustředit přece jenom na to, co je naším úkolem: Hájit zájmy České republiky a jejích občanů, jejích měst a obcí, jejích firem před tím, že jsme přece jenom tím menším partnerem, tím, který často tahá za kratší konec provazu, tím, který aniž by chtěl, je podřízen zájmům větších partnerů na světovém trhu. Neboť neexistuje svobodný a rovný trh, pokud se o něj sami nebudeme aktivně snažit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu poslanci. S přednostním právem pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, když už se tady o tom bavíme, tak já to беру doslova, a má pan Kováčik pravdu, ale ne až tolik, možná studium smlouvy o strategickém partnerství, ale skutečně koho to zajímá, tak si přečtete tu smlouvu CETA, nebo alespoň nějaké podklady k ní, a potom pochopíte hloubku toho, jak komunisté této zemi škodili, škodí a chtějí škodit. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro evropské záležitosti. Raději z bezpečnostních důvodů ukončím tento bod a mezi body dám s přednostním právem... (K žádosti poslance o vystoupení:) Byla ukončena obecná rozprava, pane předsedo, omlouvám se. Ukončen bod a po skončení bodu s přednostním právem pan ministr.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já bych chtěl jenom ocenit, že napotřetí se podařilo tu smlouvu dostat do výboru, a chtěl bych k tomu jenom dát takovou jednu malou připomínku. To, proč jsem řekl, že je to nová smlouva vyššího typu – ono je to dobré, že to je právě s Kanadou, protože já doufám, že si všichni uvědomujete, že právě Kanada v takových otázkách, jako je ochrana spotřebitele, jako je ochrana životního prostředí, to je přesně ta země, která tady zrovna v Evropě byla schopna být velmi dobrým partnerem. Protože zrovna Kanada není země, kterou bychom měli učit ochraně životního prostředí, vysokým standardům při ochraně spotřebitele a podobně. Proto si myslím, že Kanada byla ideální na vytvoření právě takovéto dohody nového typu. A já si myslím, že když to budete studovat ve výborech, že se k tomu dostanete. Takže přeji hodně štěstí.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Nyní s přednostním právem pan předseda Kováčik, poté s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já jsem čekal, že se pan ministr Zaorálek zastane sociální demokracie, protože když se podíváte na hlasování v Evropském parlamentu, tak spolu s našimi zástupci tam proti té záležitosti hlasovali i europoslanci za sociální demokracii. Znamená to tedy, že podle logiky pana kolegy Laudáta této zemi škodili, škodí a budou škodit také sociální demokraté? A teď, prosím vás pěkně, odhlédněme od toho, co se děje teď v této vládě a tak podobně, ale z toho dlouhodobějšího hlediska. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek. (Poznámky z pléna.) Poprosím o zklidnění hluku v sále. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, omlouvám se, že teď posloužím jako tlumočník. Čestný předseda TOP 09 a předseda zahraničního výboru nemá přednostní právo, a já si tedy dovolím... (Poznámka pana poslance Komárka: Hovořil ministr.) Vlastně pan ministr promluvil.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Až po skončení bodu prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já si tedy dovolím přetlumočit to, co vám chtěl pan předseda zahraničního výboru říci. Chtěl vám říci, že jako země s netypicky vysokým procentem průmyslu ve struktuře naší ekonomiky a s dominantně proexportní ekonomikou, protože když jsme na svém produkčním potenciálu, musíme 80 % naší produkce zboží a služeb vyvézt, je pro nás tato smlouva daleko výhodnější než pro řadu jiných zemí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Otevírám další bod, je to bod č. 270.

270.

Dotační programy zemědělství pro rok 2017 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 978/

Tento materiál uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, vážení hosté. Dotační programy na rok 2017 vycházejí z díkce § 1, § 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, které stanovují, že stát přispívá k zachování výrobního potenciálu zemědělství a jeho podílu na rozvoji venkovského prostoru. Zároveň podporou vytváří předpoklady k udržování osídlené a kulturní krajiny a rozvoj

mimoprodukčních funkcí zemědělství, které přispívají k ochraně složek životního prostředí. Dotační programy, které jsou financovány výhradně z národních zdrojů, jsou podle § 2d odstavce 2 výše uvedeného zákona prováděny Ministerstvem zemědělství a jsou administrovány na základě jím vydaných zásad.

Předkládaný materiál obsahuje dotační programy pro rok 2017, jejichž účel včetně rozsahu finančních prostředků podle § 2d odstavce 1 zákona č. 252/1997 Sb. schvaluje pro každý rok Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR současně se státním rozpočtem. Dotační programy navazují již na osvědčené programy, které byly založeny předešlými vládami. Programy byly analyzovány a shledány efektivními. Programy jsou vysloveně účelové, sloužící podpoře restrukturalizace a zvýšení konkurenceschopnosti českého agrárního sektoru a českého venkova.

V předloženém návrhu výše přidělených prostředků je preferovaná živočišná výroba. Důvodem je snaha bránit nepříznivému vývoji některých odvětví živočišné výroby, jež je nezbytná pro zachování zaměstnanosti na venkově, která v současnosti ztrácí pozice především v sektoru chovu prasat a drůbeže, přestože předpoklady pro konkurenceschopnou produkci v podmínkách České republiky existují. Na rozdíl od předchozího roku program 16 – Udržování a obnova kulturního dědictví venkova, jehož účelem je údržba a obnova kulturních prvků venkovské krajiny, které neslouží osobnímu užívání ani nejsou předmětem podnikání, a program 21 – Centra odborné přípravy, jehož účelem je zvýšení kvality odborného vzdělávání žáků a studentů středních a vyšších odborných škol, nejsou od roku 2017 zařazeny mezi dotační programy v předkládaném materiálu a budou schvalovány a administrovány v systému programového financování EDS/SMVS Ministerstva financí. Spektrum ostatních dotačních programů zůstává stejné jako v roce 2016, pouze v jejich rámci dojde k rozšíření o nové programy 9FM – Demonstrační farmy, 10ED – Podpora české technologické platformy rostlinných biotechnologií a 10EE – Podpora české technologické platformy pro zemědělství, a program 11 může být v případě potřeby rozšířen o podprogram na podporu dopravy závlahové vody.

V souladu se zněním § 2d odst. 1 zákona č. 252/1997 Sb. je u každého programu uveden účel a navrhovaný rozsah finančních prostředků, dále uvedena forma dotace a zdůvodnění podpory. Dotační programy předkládané podle § 1, podle § 2 a § 2d zákona o zemědělství neodporují mezinárodním dohodám a smlouvám, kterými je Česká republika vázána. Podmínky pro podávání žádostí, rozhodování a přiznávání dotací budou upraveny zásadami ministerstva v souladu s § 2d odst. 2 zákona o zemědělství.

Návrh finančních prostředků určených na dotační programy pro rok 2017 je státním rozpočtem stanoven ve výši 2 808 831 tis. korun. S ohledem na tuto skutečnost návrh rozpočtu dotačních programů zemědělství pro rok 2017 odpovídá možnostem rozpočtu kapitoly Ministerstva zemědělství, přičemž se snaží zachovat kontinuitu s předešlými roky v poměru přidělených finančních prostředků pro jednotlivé programy. Rozdělením finančních prostředků na jednotlivé dotační programy směřuje do odvětví živočišné výroby celkem 1 914 131 tis. korun, do odvětví rostlinné výroby 267 mil., do odvětví potravinářství 415 mil. a na ostatní aktivity 212 mil. korun.

Návrh dotačních programů zemědělství pro rok 2017 byl dne 23. listopadu 2016 schválen vládou České republiky. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny projednal návrh dotačních programů dne 15. prosince téhož roku na své 37. schůzi, přičemž doporučil svým usnesením číslo 139 Poslanecké sněmovně tento dokument schválit. Současně svým doprovodným usnesením číslo 140 k usnesení zemědělského výboru číslo 139 doporučil ministru zemědělství v průběhu roku 2017 přednostně navýšit prostředky programu 8. Nákazový fond, 19. Podpora na účast producentů a zpracovatelů zemědělských produktů v režimech jakosti a 20. Zlepšení životních podmínek chovu hospodářských zvířat, aby byly v maximální výši pokryty požadavky žadatelů o dotaci v těchto programech.

Vážený pane předsedající, milé poslankyně, vážení poslanci, žádám vás o schválení materiálu, který jsem nyní představoval, ve znění doporučeném zemědělským výborem Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Usnesení zemědělského výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 978/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Ladislav Velebný, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, zemědělský výbor se sešel a projednal dne 15. prosince 2016 na své 37. schůzi sněmovní tisk 978 a přijal usnesení k dotačním programům zemědělství pro rok 2017, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby dotační programy zemědělství pro rok 2017 schválila. Přesto jen připomenu, že zemědělský výbor přijal také doprovodné usnesení, které tady zmínil přede mnou pan ministr, ve kterém doporučujeme ministru zemědělství v průběhu roku 2017 přednostně navýšit finanční prostředky do nákazového fondu a na dotační program 19 a na dotační program 20. Podrobně to sdělil pan ministr.

Tolik má zpravodajská zpráva. Děkuji a pak přednesu návrh na usnesení.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Než budeme pokračovat, krátce přečtu omluvu. Paní ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová se omlouvá z dnešního jednání v odpoledních hodinách ze zdravotních důvodů.

Já tedy nyní zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se přihlásil zatím pan poslanec Pavera a pan poslanec Bendl. Slovo má pan poslanec Herbert Pavera, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji. Hezké a příjemné ještě dopoledne, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vám řekl několik slov právě k dotačním programům zemědělství pro rok 2017.

Osobně si myslím, že zemědělství, jak to říkám mnohokrát při svých vystoupeních, potřebuje dotace, aby bylo konkurenceschopné s evropskými zemědělci i s potravinářskými firmami a dalšími výrobci zemědělských produktů. Myslím si, že i programy, které jsou tady navrženy, je jich celkem 17, v drtivé většině jsou v pořádku. Jen zdůrazním, že oceňuji, že je tam třeba i podpora včelařství, podpora kapkové závlahy, restrukturalizace ovocných sadů, ale je tam také, což už je v novodobé historii nové, i podpora činnosti potravinových bank a dalších subjektů s humanitárním zaměřením, což si myslím, že je výborné, stejně jako podpora rybníkářství. Určitě je fajn, že podporujeme i potravinářskou konkurenceschopnost a samozřejmě i zlepšení životních podmínek chovu hospodářských zvířat. V minulosti v České republice byly docela problémy s těmito podmínkami a myslím si, že zvířata, která už nejsou obyčejnou věcí, ale jsou živými tvory, si zaslouží dobré podmínky pro svůj život.

V čem ale nesouhlasím ani já, ani mí kolegové a kolegyně, je forma podpory některých velkých, ať už zemědělských, nebo potravinářských firem. Evropská unie přednostně dává dotace pro malé a střední zemědělce a pro malé a střední výrobce v potravinářském průmyslu. Česká republika je bohužel jednou z velkých výjimek. Musím říct, že jsme opravdu jedni z mála, kteří krátíme minimálně dotace pro velké zemědělce i pro velké potravinářské firmy. U nás, jenom pro zopakování, nad 150 tis. eur se krátí dotace o 5 %, což je minimum, které vyžaduje Evropská unie. V jiných zemích se třeba nad 150 tis. nedává už žádná dotace zemědělským firmám a někde to je i částka o hodně nižší. Můžeme zajít jenom kousek tady do Rakouska, do Polska, Maďarska či Německa.

Jen pro vaši informaci, když jsem si vyžádal ze SZIF, jaká je podpora z dotačního programu č. 13, což je Program podpory a zpracování zemědělských produktů a zvyšování konkurenceschopnosti potravinářského průmyslu, tak jenom firmy skupiny Agrofert pobírají dotace ve výši 26 %, což je více jak jedna čtvrtina všech dotačních titulů. Dotační tituly třeba zrovna v tom programu 13 se zvýšily od roku 2012 ze 131 mil. na téměř 400 mil. korun a samozřejmě ta největší částka jde opravdu do skupiny těch obrovských firem, které už nepatří mezi střední firmy, protože střední firma má maximálně 250 zaměstnanců, ale ty firmy mají 500 i více jak 1 000 zaměstnanců. Myslím si, že takové velké firmy ani u nás, ani nikde jinde na světě nepotřebují žádnou veřejnou podporu, že mají dostatečný zisk na to, aby byly konkurenceschopné samostatně. V tom si myslím, že by se měl změnit pohled Ministerstva zemědělství na tyto dotační tituly.

Vím, že pan ministr zemědělství chce vrátit život na náš venkov, do našich vesnic. Já jsem z Moravskoslezského kraje, vím, že Podbeskydí, Jesenicko, Bruntálsko jsou oblasti, které kdysi byly známe svým zemědělstvím. Byly tam i státní statky, které bohužel byly nakonec zlikvidovány, a dneska je v těch oblastech silná nezaměstnanost. Pokud by se tam podpořila drobná výroba potravinářská, jako je zpracování dejme tomu mléka na sýry apod. nebo i výroba nějakých dalších výrobků, zpracování ovoce a zeleniny atd.... Tam si myslím, že by měly směřovat tyto dotace. Určitě by udělaly mnohem větší prospěch pro podporu života na našem venkově.

A poslední připomínka. Možná že tady pan ministr nakonec vystoupí s tím, že ti malí nežádají o dotace, i když tam peníze jsou. Možná že má pravdu. Ale když se

podíváme na podmínky všech dotačních titulů, tak rok od roku se podmínky jednotlivých dotací výrazně komplikují, přibývá mnohem více byrokracie. Já jako starosta obce Bolatice mám zkušenosti s dotacemi od roku 2002, kdy začaly první dotační tituly z programu SAPARD. Kdysi to byly dva papíry, které jsme vyplňovali. Dneska to je hromada papírů, štos papírů, protože existuje hromada úředníků, kteří to kontrolují. Takže pokud se nezjednoduší dotační podmínky pro jednotlivé dotace, tak ti malí, ať už to jsou zemědělci, nebo malí výrobci, nikdy o ty dotace nebudou žádat, protože se jim to nevyplatí. Věřím, že pan ministr, který zařadil spoustu věcí, o kterých jsme v minulosti společně hovořili a které by měly pomoci našemu zemědělství ať už při zadržování vody v krajině, nebo i při zlepšení podmínek chovu zvířat apod., že i tyto podmínky, které se týkají podpory rozvoje podnikání na venkově, nějakým způsobem zjednoduší, aby mohli malí podnikatelé nebo i noví podnikatelé začít na venkově opravdu podnikat. Děkuji vám za pozornost.

A na závěr jenom zopakuji, že bohužel tedy poslanci TOP 09 a Starostů nepodpoří tento dotační program, což je mi bohužel velmi líto.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Než budeme pokračovat, poprosím všechny kolegy, aby udrželi hladinu hluku v přijatelné míře. Za prvé.

Za druhé. Mám tady připomínku parlamentní legislativy. Pan zpravodaj přečetl usnesení svého výboru v plné výši, nicméně tam je výzva pro ministra. O tom nemůže Poslanecká sněmovna hlasovat. Možná by bylo vhodné upřesnit, že budeme hlasovat pouze o tom, že berete na vědomí – jestli máte zájem potom. Já vás poprosím pak třeba v podrobné rozpravě, abyste to zopakoval.

Ptám se pana poslance Schwarzenberga, jestli má zájem o technickou, nebo řádnou. Technickou. Ano, v tom případě prosím.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážené poslankyně, vážení poslanci, pane předsedající, je pozoruhodné a zajímavé, že když se projednává bod dotační programy v zemědělství pro rok 2017, jak zde prořídly řady poslanců strany ANO. Kdo má, ten má, ten nemusí o tom diskutovat. Děkuji za pozornost. (Pobavení a potlesk TOP 09 a Starostů, ale i několika poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za dodržení času. Nyní s přednostním právem pan předseda... Nechce přednostní právo, takže si vás píšu bez přednostního práva. (Posl. Kováčík.) Ještě tady mám faktickou poznámku – pan poslanec Kubíček, faktická? (Nepřeje si vystoupit.) To byl asi nějaký překlep, takže odmazávám. A v tom případě je na řadě pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, vážené kolegyně a kolegové. Pane ministře, dovoluť i mně říct pár vět k tomuto materiálu. Pokud projednáváme dotační programy v zemědělství na rok 2017, nemůžeme to trochu nevzít v kontextu celkového rozpočtu kapitoly Ministerstva zemědělství. Jenom připomínám, že výdaje kapitoly Ministerstva zemědělství oproti roku loňskému na rok letošní klesají. A

z dotačních titulů je vidět, co je vlastně prioritou Ministerstva zemědělství. Totiž v kapitole Ministerstva zemědělství výrazně padají výdaje na oblast vodního hospodářství – o 800 milionů korun se oproti loňskému roku snížily výdaje na hospodářství – z 1,3 mld. na 0,5 mld. korun. Na retenci vody v krajině, o které jsme tady často mluvili a na zemědělském výboru také, a všichni říkali, jak je pro ně...

Pane předsedající, nemohl byste tady panu předsedovi zemědělského výboru říct... Fakt to ruší! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nebylo nutné mu to říkat, on to pochopil záhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Není to příjemné. Děkuji vám za pochopení.

Ve státním rozpočtu je na retenci vody v krajině určeno 100 milionů korun. Poměříte to 111 milionů korun na poradenství. Co je asi pro ministra zemědělství důležitější? Retence vody v krajině, nebo poradenství? 111 – 100. Podle mě je to jasné, co je prioritou. Všem budeme radit, ale dělat nebudeme nic, protože za 100 milionů korun žádnou výraznou oblast podpory retence vody v krajině, o které, aspoň tedy pokud platí slova, která tady v minulosti padla, jste přesvědčeni, že se podporovat má, tak tady zjevně vidíte, že to tak není. Padají výdaje na oblast vodního hospodářství celkově a zároveň jsou tady priority, které jsou jiné. Podotýkám, že jsou tam další výdaje už jakoby do jiných rezortů – na podporu zdravotně postižených, a to nijak nezpochybnou jejich velikost, kde je 17 milionů korun z rozpočtu kapitoly Ministerstva zemědělství, na podporu školství 50 milionů korun, na potravinové banky 30 milionů korun. Řekněme, že to je humanitárně zemědělská záležitost, nicméně pravidla, jak se finanční prostředky nakonec rozdělují a jak dochází k nákupům, ta by mě opravdu zajímala a určitě se na ně budu pana ministra v budoucnosti ptát, protože si myslím, že to je jenom časovaná bomba.

V kapitole Ministerstva zemědělství je podpora neziskovým organizacím ve výši 140 milionů korun. Tady v dotačním programu zemědělství na rok 2017 jsou další 2,8 mld. korun. A má pravdu pan ministr v jedné věci, ano, je tam řada programů, které se nastavily v minulosti, a je dobře, že tam jsou, a je dobře, že jsou na ně finanční prostředky, abych byl spravedlivý: podpora včelařství, podpora kapkové závlahy, podpora restrukturalizace ovocných sadů, zlepšování genetického potenciálu vyjmenovaných hospodářských zvířat, nákup plemenných zvířat. To si myslím, že jsou všechno oblasti, kde je správně, že je Ministerstvo zemědělství podporovalo a podporuje i nadále. Nákazový fond zcela určitě, byť jsem přesvědčen, že se máme bavit o efektivitě nákazového fondu, protože se prostě nedaří zvedat produkci vepřového masa v ČR, a to už do nákazového fondu určitě nátekly miliardy korun, a je otázka ptát se, jak moc je to tedy efektivní výdaj, či nikoliv.

Poradenství a vzdělávání – prostě pro mě 111 milionů korun – jednak je to obrovský nárůst, a k tomu když si vezmete, že ještě podpora evropské integrace nevládních organizací, to vypadá, jako když teď vstupujeme do EU, 20 milionů korun. Podpora – jen to zdůrazňuji – evropské integrace nevládních organizací 20 milionů korun, výdaj v letošním roce. A zdůrazňuji, ať to máte v kontextu toho, co

jsem říkal předtím, retence vody v krajině 100 milionů korun. Ty poměry tedy, nezlobte se, pane ministře, ale vůbec nehrají, resp. asi odpovídají vašim prioritám, ale naše priority to tedy rozhodně nejsou.

Podpora činnosti potravinových bank a dalších subjektů s humanitárním zaměřením. Už jsem říkal 30 milionů korun a je tam podpora 20 milionů korun na pořízení dlouhodobého hmotného majetku. Chtěl bych vědět, co si pod tím představít, protože to není asi nákup potravin. Nákup hmotného majetku za 20 milionů korun v letošním roce. Co tedy chcete nakupovat? Nebo na co chcete dávat finanční prostředky v oblasti nákupu hmotného majetku – 20 milionů? Deset milionů je dotace hospodářského výsledku. To předpokládám, že neziskovky, kterým ty finanční prostředky chcete dát, je budou nějak zúčtovávat v rámci provozu atd., nicméně na co 20 milionů? To bych prosil, jestli by mně pan ministr zemědělství mohl odpovědět.

Víte, něco jiného říkáme, a pak když se podíváme na ta čísla, tak je zjevné, že něco jiného děláme! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi, který byl zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Pardon, s přednostním právem pan předseda Kováčík. (Posl. Kováčík: Bez přednostního práva.) Ne s přednostním právem. Jenom tak. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Právě že ne s přednostním právem, ale v řádném pořadí, takže jsem zatím posledním přihlášeným, i když nejsem napsaný na tabuli.

Chtěl bych jenom velmi krátce reagovat, jednak sdělit názor poslaneckého klubu KSČM a jednak také reagovat na některé věci, které zde zaznívaly v rozpravě.

Především, a to nebudu opakovat, co tady znělo, že české, moravské a slezské zemědělství v kontextu zemědělství evropského se bez dotací neobejde, a řeči o tom, že dotace jsou zlo a že dotace škodí, jsou řeči pouze akademickými, protože si dovedu představit, že by Česká republika zrušila zemědělské dotace. Udělaly-li by to všechny ostatní vyspělé, aspoň zemědělsko-potravinářsky vyspělé ekonomiky a také všechny ostatní ekonomiky, které zemědělství a potravinářství dotují, pak si dovedu docela dobře a živě a spolu s vámi téměř všemi, kdo máte trochu zachovaný alespoň objektivní pohled na zemědělství, venkov a potravinářství, představit, že Česká republika spolu se zemědělstvím slovenským, polským, maďarským a saským by byla lídrem světového zemědělství, by byla nejefektivnější zemědělskou ekonomikou na celém světě, protože prostě historicky je tady dáno, že střední a větší podniky tady mají převahu. To není nic, co bychom si vymysleli. To je dokonce navzdory tomu, co se tady od převratu odehrávalo, navzdory onomu tlaku, který byl na rozdrobení zemědělské výroby, se tady udrželo podnikání ve větších a velkých celcích. Máme největší průměrnou výměru zemědělského podniku v rámci Evropské unie. A je to právě z těchto historických důvodů, protože se ty podniky, tedy ta větší ekonomika v rámci jednotlivých podniků udržela ekonomicky, udržela v konkurenci. A tlaky na snížení, zastropování, capping, jak si to kdo promítnete, tedy na omezení dotací, ty tady byly pořád, více či méně se dařily. A jenom právě díky tomu, že polské,

maďarské, slovenské, české a saské zemědělství z povahy historie má tu větší výměru farem, tak mimochodem Německo bylo proti onomu zastropování výše dotací podle velikosti zemědělského podniku.

To přece není vůbec nic o Agrofertu a spřízněných firmách. A ostatní střední a větší firmy, které zde na tom trhu jsou, přece nemohou za to, že je tady Agrofert. Ale tak berme to z toho pohledu, že já osobně si myslím spolu s některými dalšími, že prostě a jednoduše má-li české, moravské a slezské zemědělství a potravinářství udržet konkurenceschopnost nejen v rozsahu výroby, chceme přece, a koneckonců jsme si to tady říkali téměř všichni konečně, přestalo to před nedávnem být sprostým slovem, chceme zvyšovat soběstačnost, chceme zvyšovat potravinovou bezpečnost, chceme zůstat konkurenceschopní v kvalitě potravin tak, aby ty mimo jiné i mimoprodukční funkce zemědělství, jako je krajinaotvorba, rekreační funkce, atd., atd., funkce dárce pracovních míst na venkově, a nejen na venkově, i těch navázaných pracovních míst, která jsou v ekonomice před prvovýrobou a také po prvovýrobě, čili dodavatelé, odběratelé, zpracovatelé a obchodníci, zůstalo zachováno.

Mluvíím o tom, že prostě ona připomínka, která tady u kolegy Pavery zazněla, že jeho mrzí, že se nedaří příliš omezovat, a volně překládám, promiňte mi když tak, omezovat tu dotaci těch velkých, až po připomínku tady pana kolegy Karla Schwarzenberga o tom, jak tady chybějí poslanci z hnutí ANO. Tady chybějí ostatně poslanci s výjimkou klubu KSČM téměř všech, a Úsvitu koutám, téměř všech klubů. ODS je tady taky docela dost zastoupena, ano. Takže to byla poznámka, jen beru jako žert. To je první věc.

Druhá věc. KSČM podporuje právě z oněch důvodů, které tady byly řečeny, dotování zemědělství, udržování a vylepšování konkurenceschopnosti zemědělských podniků a potravinářských podniků v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

My máme spíše jiná, a na výboru jsme to také prezentovali, jiná připomínky. Ale to nám bylo přislíbeno, že se postupně bude upravovat, a to je otázka například plnění těch dotačních podmínek. Jako podmínku pro udělení té dotace my nevidíme jenom to, že splní ty podmínky, co jsou napsány, ten subjekt, který o ni žádá, aby bylo jasno, splní ty podmínky, co jsou napsány v té výzvě nebo v podmínkách toho dotačního titulu, ale že třeba v nějaké době do minulosti nebyl například Zemědělskou a potravinářskou inspekci sankcionován, resp. možná třeba i v některých případech opakovaně vyšetřován pro porušení nějakých jiných pravidel, aby se nestalo, že zpracovatelský podnik dostane dotaci na zlepšování kvality svých výrobků nebo na nějaké činnosti tohoto typu, a přitom byl opakovaně pokutován nebo vyšetřován za to, když to hodně přezenu, prosím berte to jenom jako teoretický příklad, že lije vodu či nějaká jiná svinstva do vína. To je věc, která samozřejmě podle našeho soudu musí být brána v úvahu, protože abychom potom nebyli my jako poslanci a poslankyně zemědělského výboru nebo jako úředníci a funkcionáři ministerstva nebo třeba Zemědělského intervenčního fondu považováni za blázny, že jednou rukou jaksi sázíme pokuty a druhou rukou dodáváme peníze těm subjektům. To je věc, která ale je přislíbena, že se bude řešit. A my jako členové zemědělského výboru bychom si myslím na to měli dát zvláštní pozor.

Sděluji Poslanecké sněmovně, že poslanecký klub KSČM bod Dotační programy zemědělství pro rok 2017 podpoří. Děkuji. (Tleská klub KSČM a poslanec Faltýnek.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Pan ministr se hlásí o slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuju. Já bych s dovolením reagoval na všechny tři předřečníky. Začnu u pana poslance Pavery. Udělám takovou drobnou rekapitulaci, protože jsem to opakoval opakovaně několikrát, když zaznívá, že naše politika Ministerstva zemědělství podporuje velké podniky. Shru několik konkrétních faktů, že tomu tak není.

V rámci prvního pilíře, to tady zaznělo, podnik nad 150 tisíc hektarů má kráceno pět procenty přímé platby, které obdrží na plochu. To je první řekněme hendikep, kterým znevýhodňujeme velké podniky. V rámci druhého pilíře, někomu by se mohlo zdát pět procent málo, ale v rámci druhého pilíře už dochází k poměrně výrazné degresivitě a výraznému krácení, kdy platby v rámci LFA, to znamená platby pro horské a podhorské oblasti, což je dneska 51 % území České republiky, tak u těchto podniků je krácení nastaveno od 350 hektarů, postupně se krátí až do výše 30 %. Tam už je to opravdu velice výrazné krácení.

Dále bych připomněl, že v rámci prvního pilíře jsou zemědělci do 40 let zvýhodnění tím, že mají na prvních 90 hektarů vyšší platbu zhruba o necelých 900 korun na hektar. Takže tady pro část mladých zemědělců na první hektary je ta platba poskytována. Dále když jsme v loňském roce dělali podporu živočišné výroby, tak jsme zvýhodnili zemědělce do 50 krav, a pokud se nepletu, do 10 prasek, kteří měli vyšší sazbu, kterou dostávali od Ministerstva zemědělství, což je další poměrně výrazná forma podpory vůči malým zemědělcům.

Dále bych chtěl zmínit, když jsem se díval na srovnání, kolik se v minulém období 2007 až 2013, mimo jiné v té době byla i vláda TOP 09, ODS a Věci veřejných, z toho šest let byli ministři za ODS, tak se malým zemědělcům na projekty do jednoho milionu korun v rámci Programu rozvoje venkova vyplatilo pouze 232 milionů korun. Za dva roky nového operačního období za této vlády se vyplatilo malým zemědělcům na malé projekty přes jednu miliardu, 1 012 milionů přesně. Abych byl korektní, není to ještě vyplaceno, ale tato částka je buď částečně vyplacena, nebo je už pod smlouvami a bude vyplacena v následujících měsících. Takže, prosím, za sedm let 232 milionů, za dva roky nového operáku je to přes miliardu. A ještě bych rád podtrhl nový program na PGRLE, který se rozeběhl v loňském roce, úvěry s podporou režimu de minimis, kde je ta částka na malé projekty zhruba 600 mil. korun. Takže to je potřeba pro korektnost říkat, jakým způsobem jsou tady vybalancovány tyto věci.

Dále bych ještě rád podtrhl to, že malí zemědělci teď ve třetím kole Programu rozvoje venkova, kde žádali o dotace na investice do svých prvovýrob, tak ti, kteří žádali do živočišné výroby, byli uspokojeni ze 100 %. Ti, kteří žádali do rostlinné výroby, z 82 %. A zemědělci, tzn. střední a větší subjekty, které většinou žádaly do

kategorie nad pět milionů, byli uspokojeni z 55 %. Takže prosím pěkně, nedělejme demagogii, ale uvědomujme si realitu těchto čísel.

Tolik na diskusi kontra velcí nebo malí a podpora, jestli tady je nastavena fěrově či není, to je potřeba všechny tyto věci tady shrnout.

Pan poslanec Bendl hovořil o vodním hospodářství a o tom, že je dostatečně nepodporujeme atd. Ale zapomněl si uvědomit jednu věc. Podpora vodního hospodářství, retence v krajině, rybníků apod., je podporovaná také z Programu rozvoje venkova částkou přes jednu miliardu korun ročně, prostřednictvím mj. pozemkových úprav a také z operačního programu Rybářství, který má alokaci přes jednu miliardu, a ročně vyplácíme zhruba 250 mil. korun opět na výstavbu např. nových rybníků. Kapitola pro závlahové zařízení je nastavena tak, že v každém roce za mého působení vždy případy navýšení této kapitoly uspokojujeme všechny žadatele ze strany zemědělců. Takže opravdu je to naše priorita, jenom se zapomíná, že není financována pouze z národních zdrojů, ale ještě z těchto dvou operačních programů.

Pokud mluvíme o jiných oblastech, tak já jsem zmiňoval ve svém úvodním textu, že zákon jasně hovoří, že to není jenom podpora zemědělské prvovýroby, ale je to podpora také venkova a mimoprodukčních oblastí v rámci zemědělství. A dneska když mluvíme např. o fenoménu plýtvání potravinami, kdy 30 % v rámci celého výrobního, prodejního a spotřebního procesu u potravin se proplýtvá, tak jsme po 23 letech přišli s tím, že by bylo dobré, aby Česká republika měla nějakou strukturu potravinových bank, aby ty potravinové banky mohly vzniknout i s nějakým logistickým zázemím, nejenom na papíře jako právnické osoby, aby mohly mít sklady, aby mohly mít chlazení, aby mohly mít manipulační prostory, aby mohly mít taky lidi, kteří tam tu manipulaci budou dělat. Takže proto tento dotační titul. A vřele doporučuji navštívit nějakou potravinovou banku, pane poslanče, kterou máte i ve vašem Středočeském kraji, aby vám přímo ti pracovníci řekli, jakým způsobem a proč je toto pro ně důležité. Takže tato podpora, která je tam vyčleněna, je právě i na ty investice do vybavení, regály, chladicí zařízení apod.

Byla tady zmíněna trošku vysmívaná podpora nevládních neziskových organizací v oblasti evropské integrace. Rád všem vysvětlím, proč tady tato podpora je zařazena. Teď je klíčové období, možná si to neuvědomujeme, ale letošní rok je klíčové období pro to, jak jednotlivá ministerstva a Česká republika obecně dokáže uhájit svoje zájmy při vyjednávání nových operačních programů pro období po roce 2020. A my podporujeme to, aby naše zájmy společně mj. taky mohly hájit nevládní neziskové organizace z České republiky. Protože i ty mají své struktury v rámci bruselské administrativy, i ty mohou výrazně pomoci. Proto je tady tato podpora. To není vyhazování peněz oknem, ale je to opravdu smysluplná záležitost.

Na konto toho, co říkal pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik, chci jenom říci, že ta složitost a nárůst administrativy, tak samozřejmě my jsme si toho vědomi, že to je něco, co dnes zemědělcům ani nám nedělá radost, a máme ambice a snažíme se, aby už teď po roce 2018 došlo k určitým úpravám i v evropské legislativě a došlo k zjednodušení. Ale je potřeba také říci, že například ti malí zemědělci u malých projektů jsou dneska v pozici, kdy mohou přijít, vůbec ten

projekt nemusejí sami psát, ukážou na profesionálního poradce, který jim to napíše, a my jim v rámci Státního zemědělského intervenčního fondu náklady na projektovou přípravu zaplatíme. To je ještě výhoda, která je tady pro malé zemědělce. Samozřejmě administrativa není úplně věc jednoduchá, jsou to peníze veřejné, daňových poplatníků a musí být také zajištěna jejich kontrola.

Děkuji za pozornost a za podporu tohoto materiálu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. A nyní tu mám tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Petr Bendl, po něm pan poslanec Stanjura, po něm paní poslankyně Pěňčíková. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za vaši veřejnou podporu potravinových bank, určitě se na to budu ptát a pro to nebudu zneužívat tuhle chvíli. Ale co musím připomenout, a pane ministře, vy byste to měl vědět: Finanční prostředky čerpané v roce 2013 a 2012 a 2011 až do roku 2007 zpátky se domlouvaly kdy? V roce 2012? Nebo 2013? V roce 2005, pane ministře, a vy to musíte dobře vědět, že tady operujete a chlubíte se něčím, co ke chlubení není. To domlouvali vaši předchůdci. Jestliže teď tady tvrdíte, že tři roky před dojednáváním podmínek nového finančního období už to strašně potřebujete, protože se to domlouvá, tak vy v okamžiku, kdy něco čerpáte už v roce 2015, 2016, tak prostě... a ještě sám přiznáváte, že nečerpáte úplně, tak prostě to domlouvali vaši předchůdci. Takže se chlubíte cizím peřím. Nicméně když se podíváte na průměrnou hodnotu jednotlivých projektů, sám pochopíte, že se pomáhá spíš těm větším. Je to zjevné. A i ty velké podpory, které se tady navrhují, na to prostě ti malí nedosáhnou. A už pro ty střední je to obrovská zátěž. To není tak, že jim to někdo zpracuje na ministerstvu nebo v jeho organizacích, ale oni musejí tu žádost zpracovat nejdřív sami a nemají vůbec lidi na to, aby tohle uhlídali. To tak prostě je.

Nevím, kolik mám ještě času. A k tomu, co tady ještě padlo předtím. Přeci nikdo neříká, že to jde bez dotací v okamžiku, kdy jsou ty dotace v Polsku, na západě, na severu, na jihu i na východě. To prostě je nám všem jasné. Ale efektivita vynaložených prostředků a šance se na ně dostat, se prostě pro ty malé a střední zjevně snižuje. A stačí, když jim budete naslouchat, pane ministře.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chci si jenom ujasnit pojmy. Pan ministr zemědělství říká, že se v této chvíli vyjednávají nové operační programy. Já bych chtěl vědět, které nové operační programy se dojednávají, kolik jich je, kdo tam vyjednává.

Pak nám řekl takovou až dojemnou větu: Já to v tom Bruselu neumím dojednat, tak musím podporovat neziskovky, dávám jim dotace, aby to dojednaly za nás. Chtěl bych vědět, kdo pracuje ve prospěch nových operačních programů z neziskovek, s jakým zadáním, zda má posvěcení od vlády, zda tam prosazují vládní pozici, nebo

to jsou lobbistické struktury. A teď když říkám lobbistické struktury, nemyslím to pejorativně. Nemyslím to pejorativně. Protože určitě různé zaměstnavatelské nebo profesní svazy mají své zájmy, logicky se jim říká lobbistické zájmy. A není to skutečně to pejorativní a negativní. Ale pokud tady ministr vlády říká: Já dávám peníze neziskovkám, aby za nás, nebo vedle nás, nebo s námi vyjednávaly, tak chci vědět kolik, kdo, jaké podmínky dojednávají, jaké zájmy hájí, kdo to kontroluje, kdo jim dává zadání. To je poměrně jednoduché. A když dostanu uspokojivé odpovědi, pak můžeme klidně říct ano, je to správně, i tyto organizace a tito konkrétní lidé pomáhají hájit národní zájmy, pomáhají hájit pozici české vlády a pak je to v pořádku. Ale pokud tam hájí vlastní zájmy a ne zájmy české vlády či českého státu a přitom dostávají peníze ze státního rozpočtu, tak už to dobře není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Pěničkové, s přednostním právem pan ministr, po něm řádně přihlášený pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěničková: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Náš poslanecký klub ty dotační programy samozřejmě podpoří, už o tom tady mluvil náš předseda. Já s tím problém nemám a opravdu ruku pro ně zvednu.

Každopádně bych chtěla upozornit pana ministra, a už to tady taky padlo, administrativa spojená s vyřizováním těch dotací je opravdu obrovská a vy jste dohnali opravdu ty nejmenší zemědělce k tomu, že už si ani ty žádosti nepodávají, protože se jim potom vrací při kontrolách a musejí ty dotace vracet. Byly zrušeny agentury, které s tím pomáhaly. Teď se nemají na koho obrátit, oni to opravdu nezvládají. A u nás Moravě, vy jste ze sousedního kraje, tak to musíte vědět, už dospěli do stadia, že nechtějí čerpat ani SAPS, protože jim to za to prostě nestojí.

A teď jsem jednala s několika zemědělci – a srovnajte si i zaměstnance SZIFu, protože není možné, aby po kontrole, která proběhla v roce 2014, jim bylo teď, v únoru roku 2017, sděleno, že na základě kontroly provedené před třemi lety musí vracet dotace z roku 2010, 2011, 2012 a 2013. Tohle opravdu není podpora malých zemědělců!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Zaznělo tady opakovaně, že malí zemědělci nežadají. Chtěl bych říci, že teď ve třetím kole, které bylo vyhlášeno v září loňského roku, máme navíc o 3 000 žádostí do třetího kola Programu rozvoje venkova, především od malých zemědělců. Především. A pan poslanec Bendl mě asi nepochopil, že – prostřednictvím pana předsedajícího s dovolením znovu opakuji – malý zemědělec ten projekt vůbec nemusí psát. Požádá profesionálního poradce či agenturu a řekne jenom "já chci tady novou shrnovací lopatu na hnůj u dojníc", a oni mu ten projekt napíší a my proplatíme náklady na ten projekt. A to odráží i to, že nám přibýlo těch 3 000 žádostí v tomto třetím kole. To je ad jedna.

Druhá věc, když jste říkal, je zřejmé, kdo především čerpá. Takže já mám statistiku, prosím pěkně, pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího. V období 2007 až 2013 v projektech do 1 mil. korun se vyplatilo 2 %. V projektech do 5 mil. korun 27 % a nad 5 mil. korun to bylo 71 %, prosím pěkně. Šest let u toho byli ministři za ODS. Třetí kolo Programu rozvoje venkova – 23 % projekty do 1 mil. korun, 23 % projekty do 5 mil. korun a 53 % projekty nad 5 mil. korun. Tak prosím vás pěkně, to je řeč čísel. To není dojmologie. Já vám rád ty rozborky pošlu na váš poslanecký klub. Chystám se to zveřejnit příští týden i na sociálních sítích, tak aby prostě tyto argumenty jednou provždy byly jasně zdokladovány, jak tato situace byla.

Pokud se tady hovoří o tom, co se vyjednává... Respektive ještě se vrátím k tomu. Pan poslanec Bendl, si umyl ruky a řekl, že on s tím nemohl nic dělat, protože podmínky se vyjednaly v roce 2005. Nemáte pravdu. Vyjednávají se legislativní podmínky, vyjednávají se obálky, ale nastavení na úrovni členských států. A bodová kritéria nastavuje monitorovací výbor a podepisuje ministr zemědělství, který je může změnit před každým kolem. Před každým kolem jste mohli udělat výraznou změnu a říct, koho chcete opravdu podporovat. Vy jste podporovali malé zemědělce dvěma procenty z celkové alokace. To je prostě fakt. A tu zodpovědnost jste měl a mohl jste s ní něco udělat, a neudělal jste s ní vůbec nic.

Potom bych dále ještě tady zmínil... Bylo tady zmiňováno, a pan poslanec Stanjura, pan předseda Stanjura se logicky ptal, co se vyjednává apod. Já jsem mluvil o tom, že teď se intenzivně rozebíhla diskuse na úrovni všech orgánů EU v Bruselu o podobě evropských fondů a společné zemědělské politiky po roce 2020. Letošní rok je naprosto klíčový pro to, jakým způsobem se v příštím roce začne projednávat legislativa pro nastavení těchto kohezních fondů, případně společné zemědělské politiky. A my dneska začínáme vést diskusi a vedeme diskusi se zemědělskou veřejností, nevládními organizacemi o tom, jaké jsou priority České republiky a co chceme hájit. Tuto pozici chceme mít do konce pololetí hotovou. Budu ji chtít potom projednat i samozřejmě na vládě.

A ty nevládní organizace mají i své evropské centrály, ve kterých jsou naše nevládky zapojeny, a ony tam, pokud mohou vyslat svého člověka, jsou schopny hájit také své zájmy. Dělají to jak ty malé, tak střední, tak ty velké nevládní organizace. Ta podpora z tohoto dotačního titulu je jim právě na to, aby mohly pokrýt finanční náklady na tyto lidi, určena.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Petr Bendl a jeho faktická poznámka. Po něm s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Po něm řádně přihlášený pan poslanec Pavera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane ministře, kdybyste pravidelně jezdil na jednání ministrů zemědělství EU, tak byste věděl, že se ty podmínky změnit příliš nedají. To za prvé. A za druhé. Ministr zemědělství Bendl dělal pravidelně kulaté stoly s jednotlivými zemědělskými organizacemi a vždycky zesouladil stanovisko a dohodl se s nimi na nějakém kompromisu a s tím na to jednání ministrů jezdil. Na

rozdíl od vás, který s nimi toto nekonzultujete v tom smyslu, abyste měli vždycky nějaký kompromis, se kterým by souhlasili všichni. A dobře musíte vědět, že ty základní parametry, které se domluví vždycky před finančním obdobím, už nejde v průběhu finančního období příliš měnit, a zvlášť v jeho konci. Prostě není možné. Tam už děláte všechno pro to, abyste dofinancovali. A Ministerstvo zemědělství v minulosti, a to také dobře víte, patřilo k nejlépe, řeknu, čerpajícím, chcete-li, takto evropské dotace jako celek v České republice. Tak prosím vás, aspoň tady nemaťte veřejnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Stanjura a jeho faktická poznámka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív mi to fakt nedá. Tohle jsou ruce, a ne ruky. Myjeme si ruce, a ne ruky.

Ale k tomu, co jste nabídl. Já budu rád, když nám pošlete tu statistiku. A já bych poprosil, aby tam bylo ještě... Nad 5 mil. je příliš hrubé. Vy jste řekl kategorie jedna, pět. Tak já bych poprosil ještě deset, dvacet a nad dvacet. Protože to myslím, že nad 5 mil. také to může být 200, anebo 5,1. Takže bylo by to dobré ještě rozčlenit ty vaše kategorie, pokud je to možné. Předpokládám, že ano, že ta čísla máte. Udělají se ještě dva sloupčky, určitě. Určitě byste k tomu také mohl přiložit seznam dejme tomu prvních dvaceti největších příjemců, abychom věděli.

A protože jste mi neodpověděl na ten můj druhý dotaz, tak já vás poprosím takhle od mikrofonu, abyste mi odpověděl písemně o tom, kdo tam jezdí z těch nevládních organizací. Zda hájí pozici české vlády, nebo ne. Pokud tak neučiníte, tak budu muset napsat písemnou interpelaci. Ale myslím, když to řeknu takhle na mikrofon, tak už se nemusíme zdržovat těmi papíry. Já v tuto chvíli nejsem schopen posoudit, zda je to správně, nebo ne. Pokud ty informace nemám, tak to opravdu nemohu kvalifikovaně říct, je to dobře, je to špatně. Zajímá mě to. Když tu informaci dostanu, tak možná příště řeknu, ano, je to správně, možná to ještě posílíme, ty peníze, nebo ne.

Ale poslední věc. Proto jsem se ptal. To mě překvapilo. Nové operační programy. To není společná zemědělská politika. (Námítka mimo mikrofon.) Ne, vy jste mluvil o nových operačních programech, podívejte se do stenozáznamů. Proto jsem se chtěl zeptat, jaké operační programy. Já si myslím, že žádné nebudou. Proto jsem se ptal, ať si vyjasníme pojmy, protože pak mluvíme každý o něčem jiném a pak ta debata nemůže mít žádný výsledek, žádnou shodu, když každý mluvíme o něčem jiném.

Já myslím, že by to nebylo úplně od věci, kdyby byly nové operační programy, ale reálně s největší pravděpodobností, nebudou. A pokud říkáte, že letos je klíčový rok pro to, abychom dojednali dobré podmínky, tak zkuste mluvit s opozicí. Volby jsou za osm měsíců.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Řádně přihlášený pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji ještě jednou. Hezké a příjemné odpoledne. Protože pan ministr nějakým způsobem reagoval, tak si dovoluji zareagovat i já a některé věci, které tam byly, bych chtěl okomentovat.

Samozřejmě, vzpomenete si, když jsme tady měli financování programů Ministerstva zemědělství, tak jsem tam hovořil o tom, že politika je hra čísel a záleží na tom, jak se ta čísla podají veřejnosti. Ano, do zemědělství, do dotačních programů jde více peněz než v roce 2013, reálně. Ale procentuálně jde méně peněz z rozpočtu do zemědělství, než šlo v roce 2013. Takže to je trošičku také třeba sledovat. Tehdy byla ekonomická krize 2010, 2012 atd. Dneska ekonomika roste. Můžou jít peníze, můžeme podporovat i zemědělský a potravinářský průmysl. Jenom to řeknu krátce na příkladech. V roce 2013 šlo na investice v zemědělství 11 mld. V roce 2017 jde necelých 8. Takže tolik k těm číslům.

Padla tady zmínka i o dotačních programech v letech 2007, 2013. Ale ty dotační programy nepřipravovala vláda pravicová, byly připravené před rokem 2007, jak už to říkal pan Bendl. A tam byla u moci jiná vláda – sociální demokracie. Takže jenom pro připomenutí, že tam už se určité věci připravily, musely pak dotační tituly být takové, jaké byly dojednány.

Další zmínka – o krácení pět procent jako o hendikepu. Ano, je to hendikep. Ale je to minimální povinnost z nařízení EU, protože EU to nařizuje, to krácení. A to, že my jsme to dali jenom pět procent, je samozřejmě to naše rozhodnutí. Mohli jsme dát klidně deset. Mohli jsme dát patnáct. Ale chápu, rozumím tomu, u nás jsou jiné podniky, jiné firmy. Muselo by se to trošku jinak nastavit, než to je v Rakousku, než v Německu, protože tam je strašně moc těch malých do sta hektarů. U nás jsou větší zemědělské podniky díky tomu, jak tady fungovala zemědělská družstva v 70. a 80. letech, takže podmínky se dají vždycky nějak upravit jinak.

Co se týká krácení dotací, bohužel probíhá i u malých zemědělců. Určitě to víte, ti malí zemědělci si vám mnohdy stěžují. Oni kolikrát ani nevědí, proč se jim to zkrátilo, protože podmínky dotačních titulů jsou někdy tak složité, že ani pracovníci SZIF je neumějí kontrolovat a stěžují si na to, že ministerští úředníci vymýšlejí podmínky naprosto složité a nereálné. Víím, že jste přislíbil i na zemědělském výboru, že se na to podíváte s panem ředitelem SZIF, že tyto podmínky zjednodušíte.

Dotace přes agentury pro malé zemědělce. Myslím, že je to škoda. Kdyby ty dotační podmínky byly jednoduché a byly na jednom papíře, tak že by si to ten člověk na nějaký traktor nebo nakladač uměl vyplnit sám, do nějakých kolonek si napíše, co chce, za kolik to chce koupit atd. a je to naprosto jednoduché řešení, nepotřebuje žádnou agenturu. Zbytečně potom ministerstvo platí za agentury spoustu peněz. Zjednodušte podmínky a zemědělci určitě budou ještě více využívat dotační tituly.

Ještě se vrátím k malým zpracovatelům. Pořád všichni naříkáme nad tím, že z venkova se ztrácí život. Pokud nepodpoříme podnikání na venkově a nepodpoříme tam život, tak vesnice skončí tak, jak jsou dnes v Portugalsku, Španělsku a Itálii, že tam budou staré domy bez lidí. Opravdu se musíme zamyslet. Jedna cesta rozvoje obcí a měst v okrajových regionech je ptát se jich, jak jim pomoci, zjednodušit podmínky a podpořit zpracování potravin přímo v těch lokalitách.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Paverovi. To byl zatím poslední přihlášení do všeobecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže tomu tak není, všeobecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že zemědělský výbor Parlamentu přijal své usnesení k dotačním programům v zemědělství pro rok 2017, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 978 schválit, přednesu návrh usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Měl by být přednesen v podrobné rozpravě, kterou jsem ještě neotevřel. Pokud tímto ukončujete své závěrečné slovo, tak já otevírám podrobnou rozpravu a vy prosím teď v podrobné rozpravě přednesete tento návrh usnesení. Děkuji.

Poslanec Ladislav Velebný: Já také děkuji. Usnesení Poslanecké sněmovny zní: K dotačním programům zemědělství pro rok 2017 poskytovaným podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů. Poslanecká sněmovna schvaluje dotační programy zemědělství pro rok 2017 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997, Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za přednesení návrhu usnesení. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečné slovo pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak jej přednesl v podrobné rozpravě pan zpravodaj. Přivolám naše kolegy z předsálí, všechny vás odhlašuji a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak jej přednesl zpravodaj pan poslanec Ladislav Velebný.

Zahajuji hlasování o návrhu usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 133, přihlášeno je 99 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 2. Návrh usnesení byl přijat.

Konstatuji, že usnesení bylo přijato. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní hospodářská
a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně
a Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé
/sněmovní tisk 1000/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek.
Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi představit komplexní hospodářskou a obchodní dohodu s Kanadou, která je známá pod zkratkou CETA. Tato dohoda byla několikrát skloňována v minulých týdnech a v minulých hodinách v souvislosti s dohodou o strategickém partnerství mezi EU a Kanadou.

Během projednávání několikrát zaznělo, že CETA by měla uškodit našim občanům a české ekonomice. To bych nyní rád uvedl na pravou míru. Podle mého názoru je CETA jedna z nejlepších obchodních dohod, kterou Evropská unie a Česká republika jako její člen od svého vzniku sjednala. Úrovní ambicí a svým rozsahem výrazně usnadňuje obchod, podporuje ekonomický růst a posiluje partnerství s naším blízkým spojencem. Věřím, že tato dohoda se stane vzorem pro vyjednávání s dalšími zeměmi, tak i obecně pro tvorbu pravidel a standardů v mezinárodním obchodu. V podobném duchu se vyjádřil také Evropský parlament, který jasnou většinou dal souhlas s ratifikací dohody.

Spolu se samotnou dohodou vám předkládáme také národní dopadovou studii, kterou si nechalo Ministerstvo průmyslu a obchodu zpracovat. Ta podrobně popisuje, jaký vliv bude mít CETA na českou ekonomiku a také jaká očekávání mají od dohody některé české firmy. Studie je veřejně dostupná na webových stránkách. Každý občan si ji může přečíst, stejně jako celý text dohody, který byl zveřejněn více než půl roku před podpisem CETA.

Nyní bych ovšem rád zmínil alespoň několik nejdůležitějších faktů, proč je taková mezinárodní dohoda výhodná i pro Českou republiku. Za prvé, otevírá 35milionový trh jednoho z nejrozvinutějších států světa. Nabízí nové exportní příležitosti pro naše podniky, tím pádem přináší nová pracovní místa a přispívá k hospodářskému růstu. Připomínám, že poměr exportu k HDP v České republice se pohybuje kolem 80 %, což ukazuje, jak moc jsou pro nás důležité otevřené zahraniční trhy. Zdraví naší ekonomiky přímo závisí na schopnosti prodávat naše produkty a služby mimo Českou republiku.

Dohoda CETA mimo jiné odstraňuje cla u všech průmyslových výrobků, což pomůže především automobilovému sektoru, výrobcům pneumatik nebo zdravotnické techniky. Zároveň ale přináší ještě zásadnější výhody v oblasti netarifních bariér. Právě jejich odstranění je totiž klíčem, jak usnadnit a výrazně zlevnit vzájemný obchod. V mnoha odvětvích bylo dohodnuto vzájemné uznávání certifikace výrobků, což jsou obvykle zdoluhavé a nákladné procesy, kvůli nimž firmy často rezignují na

pokusy vyvážet zboží mimo Evropskou unii. Naše studie ukázala, že CETA v tomto ohledu firmám přímo ušetří až 100 mil. korun a navíc povzbudí další společnosti k exportu, mezi nimi i malé a střední podniky, pro něž jsou tyto překážky zvláště omezující.

Nové příležitosti vidím pro české exportéry v různých oblastech, např. ve strojírenském, hutnickém, chemickém nebo farmaceutickém sektoru. V případě služeb máme významný potenciál v oblasti stavebnictví, informačních technologií, dopravy nebo distribučních služeb.

Česká republika bude mimo vlastního exportu do Kanady těžit také z nepřímého obchodu skrze vývoz do dalších zemí EU, např. skrze automobilové díly.

CETA rovněž zajišťuje pro nás důležitý volný a transparentní přístup k veřejným zakázkám až na regionální úroveň a jednodušší vysílání českých pracovníků do Kanady. To jsou oblasti, o něž jevíla řada firem velký zájem, a proto nyní oceňuji výsledek.

Samozřejmě jsme během jednání vnímali určitou kritiku dohody, ta ovšem často vycházela z nesprávného výkladu jejího obsahu. I proto považuji za užitečný dokument, takzvaný společný nástroj EU a Kanady k výkladu CETA, který vysvětluje ta ustanovení, která mohou ve veřejnosti vzbuzovat obavy. Tento dokument je závazný pro výklad CETA, nicméně není přímou součástí dohody.

Je důležité, aby zaznělo, že CETA nijak nezasahuje do regulačních pravomocí EU a členských států, tzv. right to regulate je zachován.

Na evropský trh mohou být nadále dováženy pouze výrobky, které budou splňovat naše standardy a normy. Investoři a poskytovatelé služeb se musí řídit místními předpisy. Rozhodně se zachovává i naše právo regulovat ve veřejném zájmu, ochrana veřejných služeb a ostatní základní principy, na nichž je postavena Evropská unie.

Další podrobnosti o CETA jsme představili již 25. ledna na prezentaci v hospodářském výboru, který ve svém usnesení podpořil co nejrychlejší ratifikaci dohody. Všichni poslanci jsou rovněž zváni 13. března na celodenní konferenci k implementaci CETA, na níž bude příležitost se setkat s hlavním vyjednávačem v EU Maurem Petriccionem a zástupci kanadské strany.

Závěrem mi dovoluji říci, že po sedmi letech intenzivního a ne vždy jednoduchého vyjednávání je výsledkem moderní a vyvážená dohoda, která podpoří evropskou a českou ekonomiku a může sloužit jako vzor pro budoucnost. Občas, když slyším kritiku na CETA, tak mám pocit, že CETA je obětí toho, že se mnozí domnívají, její kritici tedy zejména, že CETA je předskokanem smlouvy TTIP, čili dohody o transatlantickém partnerství se Spojenými státy. Tady bych chtěl jasně říci, že CETA v tuto chvíli není žádným předskokanem, smlouva se Spojenými státy je v zárodku a v tuto chvíli Evropa nemá v zásadě s kým vyjednávat na americké straně, protože nový americký prezident se k těmto smlouvám postavil negativně. Čili CETA je smlouva sama o sobě, není žádným předskokanem, a proto vás chci požádat o ratifikaci smlouvy CETA tímto ctihodným shromážděním.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Matěj Fichtner, který ale není přítomen, jak vidno. Tak poprosím kolegy poslance, kdo je schopen se toho ujmout? (Hlas z pléna vyzývá k přerušení jednání.) Tak pan poslanec Milan Urban.

Budeme tedy hlasovat nejprve o změně zpravodaje z pana poslance Fichtnera na pana poslance Urbana.

Zahajuji hlasování o změně zpravodaje. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 134, přihlášeno je 100 poslankyň a poslanců, pro 83, proti žádný. Návrh byl přijat.

Já poprosím zpravodaje pana poslance Milana Urbana. Máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Myslím, že vše bylo sděleno panem ministrem a vzhledem k času nebudu dále rozvíjet detaily. Pokud samozřejmě budou dotazy, tak se k nim rád vyjádřím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku – paní poslankyně Aulická. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, vážení kolegové, vážené kolegyně, abych i já vyjádřila svůj postoj k této projednávané smlouvě.

Tato smlouva je totiž zcela v rozporu s právním státem, demokracií a lidskými právy. Z hlediska ochrany životního prostředí a zdraví CETA znamená, že budou oslabeny zásadní evropské normy a v maximálním limitu pro reziduum pesticidů a endokrinních disruptorů. CETA navíc oslabuje právní předpisy Evropské unie týkající se GMO. Kvalita potravin v České republice se tak ještě sníží. Apeluji proto na naše kolegy a kolegyně, aby v zájmu občanů České republiky tuto smlouvu nepodpořili.

Dále mi dovolu, abych přednesla pár informací z projednávání před samotným hlasováním CETA v Evropském parlamentu. Výbor Evropského parlamentu pro zaměstnanost a sociální věci hlasoval proti CETA. K hlasování proti vyzval Mezinárodní výbor pro obchod kvůli obavám o zaměstnání a práva pracovníků. Zejména europoslanci vyvolávají pochybnosti o tom, zda CETA by prospěla pracovním podmínkám, snížení nerovnosti nebo k vytváření kvalitních pracovních míst. Ve stanovisku, které se hlasovalo, poslanci zdůraznili, že důkazy ukazují, že dohoda přispěje k prohlubování rozdílů v příjmech mezi nekvalifikované a kvalifikované pracovníky, a tím se zvýší nerovnost a sociální napětí. V komentáři po hlasování EFA člen výboru pro zaměstnanost a sociální věci Jean Lambert řekl: Argumenty předložené ve prospěch CETA prostě nestačí. Co se pracovních podmínek týká, je dohoda velmi podezřelá. Soudní systém by vytvořil další práva pro investory, aniž by něco smysluplného udělal pro pracovníky, rostoucí nerovnováhu v právech a ochraně. Rovněž by riskoval rostoucí nerovnosti. Existují vážné obavy,

že dohoda by mohla přispět k růstu příjmové nerovnosti, tedy k něčemu, co je již obrovský problém v Evropské unii. Jsme všichni pro tvorbu kvalitních pracovních míst. Ale důkaz, že tato dohoda by něco přinesla v této oblasti, je tenký jako papír. Očekáváme, že Mezinárodní výbor pro obchod vezme tyto obavy v úvahu, když dávají své konečné doporučení parlamentu.

Zelení byli silně kritičtí vůči způsobu, jak byl postup a jak bylo manipulováno s ohledem na CETA. Mluvčí Greens řekl: Dnešní rozhodnutí zdůrazňuje opět mnoho důvodů, proč jsme se připojili k nevládním organizacím a občanským společnostem v oponování CETA. Ale to také upozorňuje na problém a způsob, jakým tato rozhodnutí jsou činěna. Parlament bude mít poslední příležitost v příštím roce ukázat, že je ochoten udělat něco pro společné dobro a odmítnout tak dát souhlas k CETA. Politický dokument skupiny Greens/EFA přijatém v listopadu volali (?) po radikálních změnách v postupech pro sjednávání a ratifikace obchodní dohody. Žádá, aby Evropský parlament měl právo projednávat společně zákony a budoucí obchodní dohody, a vyzývá k velké účasti a transparentnosti celého procesu ze strany poslanců a občanské společnosti.

Následuje tisková zpráva výboru Evropského parlamentu pro zaměstnanost a sociální věci, který vyjádřil také nesouhlas s CETA. Dne 8. prosince výbor Evropského parlamentu pro zaměstnanost a sociální věci přijal stanovisko, které předložil poslanec Evropského parlamentu Georgi Pirinski, který vyzývá výbor pro mezinárodní obchod, aby doporučil, aby Evropský parlament odmítl dát souhlas s návrhem rozhodnutí Rady o uzavření hospodářské a obchodní dohody CETA mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé. Před závěrečným hlasováním o stanovisku tohoto výboru zamítla (?) tři pozměňovací návrhy, které navrhovaly souhlas udělit. Toto stanovisko podpořila většina členů výboru Evropského parlamentu pro zaměstnanost a sociální věci a představuje významný prospěch pro všechny evropské občany, pracující, odbory a nevládní organizace, jakož i pro místní a regionální orgány jak v rámci Evropské unie, tak Kanady, které se zasazují o nový přístup k obchodním dohodám, poskytnutí potřebných záruk pro práci, sociální a environmentální práva, plné respektování základních demokratických zásad a postupů a nerušených výsad pro veřejné orgány, aby mohly zákony regulovat ve prospěch ochrany veřejných zájmů a prosazování veřejného blaha. Výsledek dosažený ve výboru pro zaměstnanost dnes poskytuje důležitý impuls pro přijetí takového přístupu v průběhu nadcházejících rozhodnutí, která mají být přijata v rámci Evropského parlamentu stejně jako v národních parlamentech členských států, pokud jde o CETA, stejně jako o ostatní úplně obchodní a hospodářské dohody, které se dojednávají.

První ne hlasování na CETA šlo z výboru pro zaměstnanost. Výbor pro zaměstnanost a sociální věci v Evropském parlamentu odmítl notoricky známou dohodu CETA. Zatímco toto hlasování nebylo závazné, hlasování o tom, zda přijmout dohodu, bude nakonec provedeno v Evropském parlamentu. A dnes už i víme, jak toto hlasování dopadlo.

Dále volají zástupci Trade Union Congress po tom, aby se všichni britští poslanci připojili ke svým kolegům ve výboru pro zaměstnanost a odmítl CETA. CETA představuje špatný přístup k obchodním dohodám, které nesmí být použity jako

šablona pro naše budoucí vyjednávání pro budoucí Evropskou unii, neboli britské dohody. Pokud by post-brexit dohoda vypadala jako CETA, znamenalo by to, že odbory by byly vyřazené z procesu vyjednávání a dohodě, což by otevřelo nově (?) veřejných služeb a další privatizaci veřejných služeb, které neobsahují žádné závazné ochrany pro práva pracujících a dají zahraničním společnostem pravomoc žalovat naši vládu. Mimochodem mnohé podniky by nebyly spokojené s dohodou brexit ve stylu CETA, protože by buď jako CETA neposkytla bezbariérový přístup, který obchod může získat jednotným členstvím na trhu. A jednotný trh členství je také to, co považují ve zprávě vydané tento týden za to, co poskytuje nejlepší možnost pro naše britské hospodářství a způsob, jak chránit pracovní místa a sociální práva.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A protože uplynula 13. hodina, tak přerušuji tento bod obecné rozpravy. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi a přerušuji jednání do 14.30, kdy budeme pokračovat ústními interpelacemi na pana premiéra. Přeji vám dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji pěkné odpoledne. Čas určený na přestávku vypršel. Dalším bodem našeho pořadu jsou

294.

Ústní interpelace

kteřé jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16.00 hodin. Na ostatní členy vlády pak od 16.00 do 18.00 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Ještě přečtu omluvy, které jsem obdržel. Od 14.00 hodin do konce jednacího dne a zítra po celý den se omlouvá paní poslankyně Jana Lorencová. Dne 23. 2. od 13.30 hodin do 16.00 hodin z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Martin Sedlář. Od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Miloš Babiš. Dále z dnešního jednání od 14.30 hodin do konce jednacího dne z důvodů naléhavých pracovních povinností v rámci resortu Ministerstva průmyslu a obchodu se omlouvá pan ministr Jan Mládek.

A nyní dávám slovo poslanci Jaroslavu Holíkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku, a připraví se poslanec Marek Černochoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane premiére, východní Morava buduje v budoucnu jednu z největších dálničních křižovatek. V současné době sem přichází pouze D1, která končí víceméně ve slepé uličce, protože pokračování dál směrem k Ostravě stojí, a co se týká pokračování ke Zlínu D55, tak ta se zastavuje blízko křižovatky v Kvítkovících a tady se začínají tvořit zhruba kilometrové fronty aut, pokud chtějí pokračovat směrem na jih. Další rozvoj by měl být obchvat Otrokovic, čili obchvat této nešťastné křižovatky jako D55 a pokračování směrem na Slovensko D49.

Já bych se tady chtěl přimluvit za upřednostnění obchvatu Otrokovic a pokračování dál směrem na jih, protože i průjezd městy Uherské Hradiště, Ostrožská Nová Ves, Uherský Ostroh, Veselí na Moravě, Strážnice, to je prostě katastrofa. Naopak pokračování směrem na východ, kdy uděláme dálnici asi 5 km a skončíme ve Fryštáku, protože dál už nefunguje EIA, vidím v současné době zbytečné. Protože řidiči, kteří by jeli směrem dál na východ, tak je to přivede místo k té čtyřproudé silnici, která vede do centra Zlína, tak tam pojedou z toho Fryštáku po obyčejné dvouproudovce. Žádám, abyste mi k tomuto dal aspoň nějaké vysvětlení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Požádám pana premiéra, aby vám odpověděl. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych reagoval na tuto interpelaci. Já samozřejmě nechci a nemohu nahrazovat ministra dopravy. Nechci a nemohu nahrazovat Ředitelství silnic a dálnic, které má přípravu těchto staveb na starosti. Nicméně chci potvrdit, že jako předseda vlády se intenzivně a dlouhodobě zajímám o to, jak vypadá situace z hlediska té klíčové dopravní infrastruktury i v oblasti východní Moravy.

Pan poslanec tady zmiňoval dvě konkrétní komunikace. Zmiňoval úsek na budované silnici D55, konkrétně kolem Otrokovic, jihovýchodní obchvat, a já se k tomu hned dostanu. A pokud pan poslanec zmiňoval dálnici D49 Hulín – Fryšták, musím říci, že jak jihovýchodní obchvat Otrokovic, tak ten úsek Hulín – Fryšták na D49 byl předmětem oné výjimky, kterou vláda vyjednala s Evropskou komisí a kde jsme se dohodli, že nebude třeba opakovat znovu celou EIA, ale stačí ověřovací stanovisko Ministerstva životního prostředí. Tento systém, který jsme dohodli, který jsme také uzákonili a který vláda schválila, nám skutečně umožnil, aby na oba dva tyto úseky, jak na obchvat Otrokovic, tak na ten první úsek D49 Hulín – Fryšták, bylo vydáno ověřovací stanovisko EIA Ministerstvem životního prostředí.

Pokud jde tedy o situaci konkrétně kolem Otrokovic, ta další etapa obchvatu Otrokovic, stavba má tedy vydané stanovisko EIA podle režimu § 23a a v tuto chvíli se dokončuje majetkoprávní činnost. Byl jsem informován o tom, že je problém s tím, že doposud nebyly vypořádány všechny pozemky pod tímto plánovaným obchvatem. To znamená, tady v tuto chvíli je otázka vydání stavebního povolení a následného zahájení stavby závislá na tom, aby se podařilo dokončit majetkoprávní vypořádání. Předpokládá se vydání stavebního povolení v letošním roce a následně by tedy měla

být zahájena stavba. Pokud jde o D49 úsek Hulín – Fryšták, rovněž na tuto stavbu bylo vydáno stanovisko EIA podle režimu § 23a. Dokument stanovuje další podmínky. Nezbytné budou protihlukové stěny a nízkohlučný asfalt. Dosud není vydané platné stavební povolení, závisí na dořešení problematiky výjimek u zvláště chráněných druhů živočichů. Předpokládá se znovuzahájení stavby v průběhu roku 2017. Čili u obou těchto staveb, které jsou součástí vládou sledovaných strategických staveb, předpokládá Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic podle těch informací, které jsem dostal, zahájení výstavby ještě během letošního kalendářního roku.

Pokud jde o onen navazující úsek na D49 Fryšták – Lípa, tam v současné době probíhá aktualizace dokumentace pro územní rozhodnutí a následně bude zažádáno o vydání územního rozhodnutí na tuto stavbu. Pokud jde o ten další úsek D49 Lípa – státní hranice, tam probíhá dopracování vyhledávací studie, která má za cíl vybrat trasu jak technicky, tak ekonomicky obhajitelnou a prostupnou územím. Následně bude na jednotlivé úseky zpracován záměr projektu. To je tedy ta finální část D49, která by měla být dovedena až na hranice se Slovenskem.

Čili tolik velmi stručné informace, které se týkají těchto staveb. Samozřejmě pokud jde o další stavby, které jsou realizovány v té oblasti východní Moravy, nebo tohoto regionu, chci zmínit na D55 úseky, nebo stavby Napajedla – Babice, Babice – Staré Město. Na obou stavbách pokračuje intenzivní projektová inženýrská činnost. Stavby by mohly být zahájeny kolem roku 2020. Pokud se podaří tyto dva úseky D55 realizovat, tak by to mohlo výrazně ulevit obyvatelům podél dnešní silnice I/55.

Chci také zmínit intenzivní pozornost, která je ze strany vlády věnována dostavbě dálnice D1 v úsecích Přerov – Lipník a Jiřkovice – Přerov. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táhá se, zda pan poslanec si přeje doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Pane premiére, děkuji za vysvětlení. Ale vracím se opět k jádérku věci. V současné době je striktní (?) situace pokračování D55, protože během dne jsou tyto silnice totálně ucpané. Takže chtěl bych vás vyzvat, pokračujeme intenzivně na 55 i za cenu zbrzdění 49, protože současný návrh, který je do Fryštáku, to je udělaný kus dálnice do slepé uličky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a požádám pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já musím říci, že pokud jde o onu stavbu, kterou pan poslanec preferuje, to znamená jihovýchodní obchvat Otrokovic, tedy pokračování ve výstavbě D55, tak ta situace je skutečně taková, že jsme už malý kousek od dokončení majetkoprávního vypořádání. Já jsem se snažil zjistit, jaké je přesné to číslo vykoupených pozemků. To číslo je takové, že je vykoupeno 98,6 % pozemků. Čili už jsme skutečně hodně blízko. A tak jak jsem byl informován, chybí jeden list vlastnictví a dochází tady tedy podle těch informací od

ŘSD k vyvlastnění. Takže je potřeba dořešit tento jeden list vlastnictví, dořešit vyvlastnění, a pak by mělo být možné, aby se tato stavba připravila a zahájila. Zatím se předpokládá, že žádost o stavební povolení na tu hlavní trasu by měla být podána v březnu letošního roku. Uvidíme, jestli se tuto ambici v podání žádosti o stavební povolení podaří ŘSD naplnit.

Jinak se tedy počítá, že náklady na tuto část obchvatu by měly přesáhnout zhruba částku 1,3 mld. korun. Takže je to jedna z těch významných investic, které se připravují ze státního fondu dopravy.

Pokud jde o tu silnici Hulín – Fryšták, tam skutečně řadu let se stát snaží, aby stavba byla zahájena. Jde mimo jiné také o to, aby byla nejenom řešena dopravní situace v té části kraje, ale také aby byla potenciálně v čase zpřístupněna průmyslová zóna Holešov. Takže i z tohoto hlediska to zahájení a pokračování výstavby D49 bude nepochybně důležité. Ale myslím, že to číslo, které se týká majetkoprávního vypořádání obchvatu Otrokovice, už skýtá určitou naději.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Marek Černoch ve věci podvodu na sociálních dávkách. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pane premiére, v roce 2014 byly odhaleny podvody na sociálních dávkách za 65 milionů korun. Podle Úřadu práce v roce 2015 stát neoprávněně vyplatil více než 100 milionů korun. Šlo o 16 680 případů. Týkalo se to hlavně příspěvků a doplateků na bydlení, příspěvků na živobytí, podpory v nezaměstnanosti či rodičovském příspěvku.

Systém, jakým způsobem to probíhá. Zatajují se příjmy či padělají dokumenty. Nenahlásí se nástup do zaměstnání, pobyt v cizině či narození dalšího potomka. V poslední době navíc roste počet případů, kdy se lidé snaží falšovat doklady u žádostí o příspěvek na bydlení. Tímto se lidé chlubí i na sociálních sítích. Jsou to obrovské peníze, přičemž lidé, kteří mají opravdu nárok na sociální dávky, musí velmi často prosit a často se doptávat o tyto dávky ponižujícím způsobem.

Proto bych se velmi rád zeptal, pane premiére, jak vaše vláda postupuje, aby k tomuto nedocházelo, protože tam je evidentní nárůst rok od roku ve vyplácení neoprávněných dávek. Budou se zvyšovat kontroly? Bude se zvyšovat počet zaměstnanců, kteří to budou kontrolovat? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. A požádám pana premiéra o odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, ty částky, které zde zmiňoval pan poslanec Černoch, předpokládám, že vychází z tiskové zprávy, kterou vydal Úřad práce ČR. Ta částka, to není nějaký odhad. Ta částka, to není výsledek nějakého statistického šetření, ale je to výsledek reálné kontrolní činnosti. Možná v minulosti úřad práce takovéto tiskové zprávy nevydával, protože se kontroly neprováděly. My jsme

kontroly začali provádět. Začali jsme kontroly provádět. Navýšili jsme počet pracovníků Úřadu práce v uplynulých třech letech. Tím pádem Úřad práce má lidi na to, aby mohl provádět větší množství kontrolních šetření, než tomu bylo v minulosti. A tím, že Úřad práce provádí větší množství kontrolních šetření, tak také odhalil více případů, pokud jde o zneužívání sociálních dávek. To znamená, jsou to naprosto konkrétní data. Byla odhalena díky aktivitě státu, díky kontrolní činnosti Úřadu práce. Ukazuje se tedy, že máme akceschopný a efektivní kontrolní systém, jenom je potřeba ho používat. Takže my jsme ho začali používat a v tuto chvíli to má naprosto konkrétní výsledky a daří se vlastně šetřit finanční prostředky státu.

Jinak bych chtěl říci, že od ledna do prosince 2016 proběhlo celkem 160 tisíc šetření. Nejvíce šetření proběhlo v Moravskoslezském kraji a celkové úspory za oba dva tyto roky v souvislosti s těmito šetřeními dosáhly více než 150 milionů korun. Podstatou a cílem šetření je získání informací o životní a sociální situaci žadatele. Ověřuje se, jestli se konkrétní žadatel nebo příjemce skutečně, skutečně nachází v podmínkách, které ho opravňují k nároku na dávku, její výši a výplatu včetně trvání výplaty. To znamená, cílem té kontroly je ověřit, jestli reálně je pravda to, co žadatelé o tyto dávky uvádějí v příslušných dokumentech, na základě kterých o dávky žádají. Čili porovná se to, co žadatel tvrdí, a šetřením se porovná skutečná realita. V případě, že tedy nárok není potvrzen, Úřad práce dávku odejme nebo Úřad práce v takovém případě tuto dávku sníží. Úřad práce se zaměřuje na individuální práci s příjemci dávek a samozřejmě je primárně směřuje k tomu, aby se snažili uplatnit se na trhu práce.

Jak už jsem řekl, Úřad práce díky personálnímu posílení, ke kterému došlo od poloviny roku 2014, zintenzivnil finanční kontrolu v oblasti nepojistných sociálních dávek. Přibýlo zhruba 900 systemizovaných míst, zejména na úseku dávek pomoci v hmotné nouzi, a díky tomuto posílení je také odhalováno větší množství prohřešků. V praxi se rovněž pozitivně projevuje nastavení ještě užší spolupráce mezi agendami zaměstnanosti a agendami nepojistných sociálních dávek v rámci Úřadu práce. Zaměstnanci Úřadu práce mají více prostoru k provádění sociálních šetření, a to jak šetření, která jsou ohlášena, tak i šetření, která jsou namátková v místě pobytu příjemců dávek. A i díky tady tomuto, že vůbec máme kapacity na to, aby se prováděla místní šetření, se daří snižovat riziko zneužívání sociálních dávek.

Úřad práce žadatele o dávky také varuje, že se mu daří tyto případy odhalovat. To znamená, že se snaží Úřad práce také preventivně působit na potenciální žadatele, aby odradil ty, kteří by se snažili eventuálně uplatňovat nepravdivé informace v rámci podávání žádosti o sociální dávky. Takže já jsem rád, že Úřad práce má konečně, konečně po letech nastaven kontrolní systém, stejně jako má nastavenou spolupráci i s Policií ČR, má nastavenou spolupráci s obcemi a zaměstnanci Úřadu práce využívají při odhalování neoprávněného pobírání dávek také znalosti místních poměrů, a pokud získají konkrétní podezření, zda došlo k podvodu nebo trestnému činu, oznámí ihned tuto skutečnost příslušnému státnímu zastupitelství nebo Policii ČR.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Velmi rychlou doplňující otázkou. Opravdu na sociálních sítích probíhají diskuse o tom, jakým způsobem obejít zákon, jakým způsobem získat neoprávněně sociální dávky. A ta otázka zní, jestli je vám to známo a jestli Úřad práce využívá nebo chodí i na sociální sítě právě z toho důvodu, aby se zamezilo vyplácení neoprávněných dávek a porušování zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pane premiére, požádám vás, abyste odpověděl.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Musím říci, že sám Úřad práce uvedl sociální sítě jako jeden ze zdrojů získávání informací. Čili vzhledem k tomu, že sám Úřad práce toto uvedl, tak předpokládám, že i sociální sítě jsou využívány z hlediska kontrolní činnosti. Klíčovou součástí kontrolní činnosti jsou ale zejména místní šetření. To znamená, zjišťuje se například, jestli skutečně bytová situace odpovídá tomu, co tvrdí žadatel o příslušnou dávku, a zejména v tomto případě, pokud jde o dávky na bydlení, může místní šetření z hlediska kontrolní činnosti velmi pomoci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Věra Kovářová ve věci čerpání peněz z Evropské unie na rozšíření internetového připojení. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, není to dlouho, co jsem vás interpelovala ohledně čerpání evropských peněz na rozšíření vysokorychlostního internetového připojení, které se – diplomaticky řečeno – panu ministru Mládkovi ne zcela dařilo. Ve vaší odpovědi zazněl příslib, že v březnu letošního roku by měla být vysána první výzva.

Ptám se vás tedy, pane premiére, platí tento příslib i poté, co jste avizoval odvolání ministra Mládka? Nemůže být trochu paradoxně jeho odvoláním, které mělo patrně přijít výrazně dříve, splnění tohoto příslibu ohroženo? A v případě, že v březnu výzva nebude vysána, popřípadě když se v čerpání objeví závažné potíže, jste připraven nést za to odpovědnost vy osobně, pane premiére? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, situace se má přesně tak, jak za malou chvíli popíšu, to znamená, běží proces přípravy příslušné výzvy. Jinak chci připomenout, že výzva k předkládání projektů v rámci programu podpory Vysokorychlostní internet je připravována tak, aby mohla být vyhlášena v závislosti na počtu připomínek k veřejné konzultaci co nejdříve. To znamená, nacházíme se krátce před tím, než budou dokončeny práce na vyhlášení této výzvy. Dokončovací práce běží na přílohách výzvy, které podrobněji definují otázky postupu, požadované způsoby řešení a požadované výsledky tak, aby dotace do veřejných sítí elektronických komunikací byla efektivní a podařilo se státu i

touto podporou založit dlouhodobě úspěšné konkurenční podnikatelské prostředí s vyváženými cenami a dostatečnou rezervou přenosové kapacity sítě nejméně do následujícího desetiletí. Nicméně text výzvy a některé z příloh, především příručka pro žadatele a příjemce dotace věnovaná způsobům výdajů, budou ještě konzultovány s odbornou veřejností, dopracovány pak budou během druhé poloviny března roku 2017, tedy do doby, kdy skončí druhé kolo veřejné konzultace k navrženým intervenčním oblastem.

Celková alokace této výzvy je plánována ve výši přesahující 11 milionů korun. Výzva bude otevřena všem podnikatelům v oblasti elektronických komunikací. Jedná se o kolový sběr žádostí, to znamená, příjem žádostí bude probíhat od vyhlášení výzvy, předpokládá se, zhruba do konce léta letošního roku. Jak už jsem řekl, jedná se o kolový sběr žádostí, což znamená, že projekty směřující do stejné oblasti budou porovnávány mezi sebou. Ministerstvo průmyslu očekává, že první kolo výzvy bude vyhlášeno v rozsahu cca 80 intervenčních oblastí, které zahrnují přes 3 700 základních sídelních jednotek.

Hodnocení projektu bude probíhat na základě výběrových kritérií, která jsou schvalována monitorovacím výborem. Výběrová kritéria pro výzvu programu podpory vysokorychlostní internet jsou buď binární, to znamená splnil – nesplnil, nebo bodovací. V rámci bodovacích kritérií může být každému projektu přiděleno maximálně 100 bodů. Minimální hranice pro to, aby mohla být projektu přiznána dotace, je 60 bodů.

Ministerstvo průmyslu připravilo dokument výběrová kritéria a během října a listopadu 2016 jej projednalo se zástupci odborné veřejnosti. Před zasláním textu do monitorovacího výboru se ukázaly ještě mírné rozpory, které se podařilo ve shodě zúčastněných stran definitivně vypořádat v lednu letošního roku. Dokument jako takový byl následně za souhlasu představitelů odborné veřejnosti odeslán do monitorovacího výboru začátkem února 2017. Zasedání monitorovacího výboru, na kterém budou projednávána výběrová kritéria první výzvy programu podpory Vysokorychlostní internet, je naplánováno na 28. února letošního roku. Tohoto jednání se zúčastní také zástupci Úřadu vlády, kteří se zabývají problematikou čerpání evropských fondů.

Myslím si, že tohle je maximálně podrobná informace, kterou mohu v souvislosti s touto jednou výzvou příslušného operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost zveřejnit. Samozřejmě, odpovědnost za rychlost čerpání jednotlivých operačních programů je na těch členech vlády, pod které spadají řídicí orgány těchto operačních programů. Mohu vás ujistit, že jako předseda vlády se pravidelně zabývám vyhodnocováním toho, jak se daří čerpat jednotlivé operační programy, a na úrovni vládního výboru, vládní Rady ESIF, řešíme pravidelně situaci na jednotlivých operačních programech a samozřejmě i problémy, které by nějakým způsobem mohly čerpání operačních programů zbrzdít.

Tolik tedy informace, které jsem obdržel aktuálně z Ministerstva průmyslu a obchodu. Já předpokládám, že změna na pozici ministra průmyslu a obchodu by neměla narušit tento proces, protože tyto podklady nedokončuje nebo nezpracovává přímo ministr průmyslu a obchodu, ale zpracovávají to příslušní zaměstnanci

Ministerstva průmyslu a obchodu a tam, pokud vím, nedošlo k žádným personálním změnám, které by tyto práce měly zbrzdit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě doplňující otázka. Prosím, pani poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane premiére, děkuji za odpověď. Vy jste v odpovědi uvedl, že přípravy běží tak, aby výzva byla vyhlášena co nejdříve. Pak jste zmínil termín březen. Můžete skutečně zaručit, že do konce března výzva bude vypsaná?

V této souvislosti bych se vás ráda zeptala na pana Prouzu, zda bude navržen na post ministra průmyslu, a pokud ano, jaký to bude mít dopad na jeho funkci digitálního koordinátora, zda splnil očekávání. Ptám se, co tam dokázal, a pokud by se stal ministrem, kdo by ho nahradil. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se teď nechci pouštět do diskuse, která se bude týkat nástupce pana ministra Mládka. Tu diskusi chci zahájit primárně s panem prezidentem republiky dnes odpoledne, takže nechci této debatě předbíhat.

Chtěl bych se vrátit k otázce, která se týkala toho, zdali funkce digitálního koordinátora naplnila očekávání. Musím říci, že ano, naplnila moje očekávání, a jsem rád, že naplnila také očekávání sociálních partnerů. My jsme se aktuální otázkou digitální agendy zabývali na posledním jednání Rady hospodářské a sociální dohody a jak odbory, tak zaměstnavatelé ocenili pokrok, kterého bylo dosaženo v této oblasti z hlediska aktuální agendy digitální ekonomiky, z hlediska kvality příslušného akčního plánu, který byl v této oblasti zpracován. Takže se domnívám, že to, že jsme jmenovali samostatného koordinátora pro digitální agendu, pomohlo lepší spolupráci, pomohlo větším kontaktům, které reálně jsou s podnikatelským prostředím, a pomohlo to lepší koordinaci jednotlivých státních úřadů, které se tou agendou digitalizace zabývají. Takže jsem přesvědčen o tom, že funkce koordinátora se osvědčila a měla by být zachována i do budoucna.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. (Premiér chce ještě něco dodat.) Prosím, ještě máte čas, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ještě mám chvilíčku času? Ano. Já jsem byl ujistěn v podkladech, které jsem dostal z Ministerstva průmyslu, že ta výzva bude vyhlášena co nejdříve. Co nejdříve. Takže doufám, že – máme teď druhou polovinu měsíce února, Ministerstvo průmyslu a obchodu avizovalo, že by chtělo do konce března skončit všechny práce, které jsou s touto výzvou spojené. Takže držíme palce úředníkům Ministerstva průmyslu a obchodu a věrme, že co nejdříve připraví

podklady pro tuto konkrétní výzvu. Těch výzev jsou vyhlašovány desítky, možná stovky v rámci všech operačních programů. Tohle je asi jediná výzva, které je věnována takto velká pozornost tady na půdě Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Antonín Sed'a, který interpeluje ve věci dividend. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, přednedávnem jsem interpeloval pana ministra financí ohledně sektorové daně a odlivu zisků do zahraničí. Víím, že na Úřadu vlády byl vypracována analýza, která tuto problematiku popisuje a která ukazuje, že máme problém. Mimo jiné analýza také říká, že Česká republika má největší odliv kapitálu, což omezuje rozvoj naší ekonomiky, protože se nereinvestuje a nejsou peníze na inovace. Navíc na tom trátí nejvíce naši zaměstnanci, kteří kvůli tomu mají nízké mzdy a platy. A rozhodně si nemyslím, že řešením je zrušení zdanění dividend, což hodlá navrhopvat ministr financí Andrej Babiš.

Vážený pane premiére, proto se chci zeptat na váš názor, jak tuto situaci řešit, a otázku bych s dovolením rozvedl i na daňové úniky, které má naše země z důvodu zdanění zisku v daňových rájích. Po letech hodlá tento problém konečně řešit i Evropská unie a Evropská komise zavedením společného základu daně. Problémem opět je, že náš ministr financí tuto cestu odmítá. Proto se chci zeptat na váš názor a na postup, jak zamezit těmto daňovým únikům, které jsou nesolidární vůči ostatním plátcům daní, ale zejména jsou nesolidární k celé naší společnosti.

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a požádám vás, pane premiére, o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, skutečně platí, že na té mezinárodní úrovni, kde se pohybují nadnárodní firmy, nadnárodní korporace, jsou hlavním problémem daňové ráje a hlavním problémem je daňový dumping. Proti nim je potřeba postupovat v úzké součinnosti s dalšími zeměmi a také s mezinárodními institucemi, jako je třeba OECD. Základní význam pro úspěch úsilí naší vlády má ovšem spolupráce v rámci Evropské unie, a to jak při nastavení fěrového daňového prostředí, tak při potírání daňových úniků. Tady se diskutuje o omezení úniku v oblasti daně z přidané hodnoty. I tady je Česká republika iniciativní, pokud jde o systém reverse charge, nebo momentálně se diskutuje společný evropský základ korporátní daně. Minulé vlády k té diskusi o společném evropském základu korporátní daně zaujímaly negativní stanovisko. Já se snažím o to, aby česká vláda k té diskusi přistoupila pozitivněji, protože jsem přesvědčen o tom, že dohoda na společném evropském základu korporátní daně by omezila možnosti daňové optimalizace v Evropě. A určitě by také omezila možnosti daňového dumpingu a omezila by případy, kterých jsme byli svědky, jakýchsi individuálních daňových režimů, které volily jednotlivé vlády

v některých evropských zemích proto, aby získaly sídla firem, a nabízely jim potom mimořádně výhodné daňové podmínky, což se v některých případech ukázalo jako v rozporu s evropským právem.

Čili pokud by se podařilo v Evropě pokročit v té debatě o společném evropském základu korporátní daně, tak by to z hlediska boje proti agresivní daňové optimalizaci a proti daňovým únikům mohlo hodně pomoci. My budeme teď na jaře na jednání vlády znovu debatovat o pozici České republiky k této diskusi a já předpokládám, že ta pozice bude taková, že se Česká republika bude účastnit té další debaty a v žádném případě tu další debatu nebudeme blokovat.

Pokud jde o ten problém, kterému čelí naše ekonomika, a to je otázka odlivu zisků z naší země, tak skutečně byla zpracována analýza odlivu zisků. Bylo to jedno z opatření, které vycházelo z Akčního plánu na podporu hospodářského růstu a zaměstnanosti pro rok 2016. Dlouhodobě nízké mzdy a nedostatečná konvergence naší ekonomiky naznačovaly, že možným problémem by mohl být právě odliv zisků z České republiky. Proto byl Úřad vlády pověřen zpracováním analýzy, která měla blíže prozkoumat tuto problematiku a navrhnout také možná řešení. Musím říci, že závěry studie Úřadu vlády jsou alarmující. Odliv výnosů je v České republice nejméně dvojnásobný, než by odpovídal objektivním podmínkám. Výše odlivu v minulém roce představovala až 300 miliard korun, přičemž přirozená ziskovost zahraničních investorů by měla být nanejvýš poloviční. Česká ekonomika je i díky prorůstové politice naší vlády už třetím rokem na vzestupu. To se i přes řadu kroků vlády, které směřují k podpoře růstu mezd a platů v naší ekonomice, neprojevuje na účtech našich občanů tak, jak by to bylo spravedlivé.

Jsem přesvědčený o tom, že je potřeba vytvořit takové ekonomické prostředí, aby šlo omezit odliv výnosů do zahraničí, aby od nás neodcházely finance, které tu byly vytvořeny a které by tak správně měly být použity na mzdy zaměstnanců či na reinvestování v České republice. Česká ekonomika má strukturální nedostatky, které je potřeba řešit. Budeme muset najít a podpořit taková řešení, která naší zemi umožní dlouhodobě udržitelný rozvoj, umožní malým a středním podnikům rovný konkurenční boj i s velkými korporacemi a zajistí našim občanům zaslouženou odměnu za jejich práci. Jsem přesvědčený o tom, že základní opatření, které by do budoucna mohlo snížit tento odliv zisků kromě možnosti speciálních daní, které bychom v České republice mohli zavést, jako například v oblasti finančního sektoru, je ale především tlak na růst mezd. Bylo by odpovídající (upozornění na čas), aby více finančních prostředků zůstávalo právě ve mzdách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan poslanec se chystá položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane předsedo vlády, je dobře, že současná vláda přijala opatření k omezení úniků z daně z přidané hodnoty. Také rozumím tomu, že zřejmě současná vláda podpoří společný základ korporátní daně. Ale co se týká odlivu zisků z České republiky, a sám jste to zmínil, že je dvojnásobný, než by měl být, a ziskovost některých podniků zejména z bankovního a

finančního sektoru je, bych řekl, nespravedlivý vůči ostatním. Někteří ekonomové ovšem tvrdí, a tvrdí to i Ministerstvo financí, že by řešením mohlo být nulové zdanění dividend, a varují před zavedením sektorových daní. Chci se zeptat na váš názor ohledně možné ztráty investiční atraktivity, a zda opravdu řešením by nemohlo být zavedení sektorové daně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já také děkuji. Pan premiér vám odpoví. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, my jsme o sektorové dani debatovali na začátku vládní koalice. Musím říci, že moje politická strana sociální demokracie navrhovala, abychom v České republice sektorovou daň zavedli, zejména s ohledem na to, jaké ziskovosti dosahují některé firmy nebo některé typy podnikání, byznysu v České republice ve srovnání se zeměmi zbytku Evropy, nebo západní Evropy. Prostě v některých oborech je ta ziskovost výrazně vyšší. Chci připomenout, že třeba průměrná ziskovost finančního sektoru je u nás 13 %. Ten průměr v Evropě je někde kolem 5 %. Čili je evidentní, že tím, že jsme tady u nás před x lety snížili daň z příjmu právnických osob, když jsme bankám snížili zdanění ze 24 na 19 %, tak jsme jim ještě z hlediska tohoto výrazně pomohli a znamenalo to ochuzení našeho veřejného sektoru.

Já si rozhodně nemyslím, že řešením by mělo být snižování nebo snad rušení daně z dividend. Především ono to nemá nic společného s oním silným odlivem kapitálu, který každoročně zaznamenáváme, protože tento kapitál se nezdaňuje v tuzemsku daní z dividend. On se tou daní z dividend zdaňuje v zemích, kam jsou tyto prostředky odváděny. Tam se platí daň z dividend, nikoliv u nás. Čili kdybychom u nás zrušili tuto daň z dividend nebo ji snížili, tak to pomůže těm, kdo vyplácí dividendy tady, příjemcům v České republice, z firem, které jsou v České republice. Neřeší to ten základní problém, který máme s masivním odlivem kapitálu. Já si skutečně myslím, že klíčové je, aby tady více peněz zůstávalo ve mzdách, aby tady více peněz zůstávalo v investicích, a tam, kde to není možné, tak bychom měli hledat možnosti speciálního zdanění, sektorové daně, například speciálního zdanění finančního sektoru, což je nástroj, který je využíván ve velké většině zemí Evropské unie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další přednese svou interpelaci pan poslanec Vít Kaňkovský. A je to ve věci zákona o paliativní a hospicové péči. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, milé kolegyně, vážení kolegové.

Po celé probíhající volební období jsme spolu s dalšími poslanci opakovaně na výboru pro zdravotnictví i na výboru pro sociální politiku žádali, aby došlo ze strany vlády k legislativnímu řešení problematické situace v organizaci a financování dlouhodobé péče, péče paliativní včetně hospicové. Není třeba zdůrazňovat, že

současná situace provozovatelů kamenných hospiců, terénní hospicové péče, ale i provozovatelů zařízení dlouhodobé péče je v řadě ohledů neutěšená. To, že chybí legislativní zakotvení všech modalit této péče a také absentuje jasně deklarované financování, v praxi znamená výraznou nevyrovnanost v dostupnosti i kvalitě poskytované péče dlouhodobě nemocným včetně těch, kteří trpí nevyléčitelným onemocněním. V průběhu loňského roku nám bylo na obou výborech přislíbeno z úst zástupců pracovní komise k této problematice, jejíž vznik jsme iniciovali, že na podzim roku 2016 budou připraveny dva změnové zákony, které vyřeší alespoň nejzásadnější problémy zejména v paliativní péči, a poté že budou pokračovat přípravy samostatného zákona o dlouhodobé péči. Toto potvrdili i příslušní náměstci jak z Ministerstva zdravotnictví, tak z MPSV. S výměnou ministra na Ministerstvu zdravotnictví se však zřejmě práce na připravovaných změnových zákonech zastavila. Začátkem ledna sice proběhly mediální zprávy o tom, že Ministerstvo zdravotnictví má urychleně připravit změnový zákon o zdravotních službách, ale už se nic nehovoří o stejně potřebném změnovém zákoně o sociálních službách, protože problematika dlouhodobé a paliativní péče jednoznačně s tímto zákonem také souvisí.

Chci se vás proto, pane premiére, zeptat, kdy se dočkáme dlouhodobě slibovaných a velmi potřebných změnových zákonů o zdravotních službách a zákona o sociálních službách v souvislosti s dlouhodobou péčí a kdy se dočkáme i toho dlouho očekávaného zákona o hospicové péči. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče, a požádám pana premiéra o odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, doháníme skutečně hodně věcí, které odpracovány nebyly v minulosti, protože nebylo by potřeba tento problém řešit, kdybychom už... koneckonců zákon o sociálních službách už tady funguje dlouho, ten nový systém tady funguje dlouho. Kdyby otázka paliativní péče byla řešena v minulosti – nebyla. To znamená, musí to posunout naše vláda. A já jsem rád, že konkrétní návrhy jsou na stole.

Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo novelu zákona č. 108 o sociálních službách. Součástí této novely je i úprava paliativní péče v rámci poskytování sociálních služeb. Já podporu při umírání vnímám jako jednu z hlavních priorit. Sociální péče okolo umírajících osob je natolik rozsáhlá a zasahuje jak do sociální, tak i do zdravotní péče. Sociální složka je v danou chvíli řešena tak, že poskytovatelé hospicových služeb a paliativní péče mají zaregistrovány různé druhy sociálních služeb, jako je odborné sociální poradenství, odlehčovací služby, aby pokryly i sociální péči.

V rámci ztransparentnění celého systému sociálních služeb je navrhován vznik nového druhu sociální služby, která by se nazývala "sociální služby poskytované osobám v terminálním stavu a osobám blízkým". Cílem je, aby paliativní péče byla přístupná všem osobám, které ji potřebují. A já jsem přesvědčen o tom, že každý občan má právo na to, aby umíral v důstojných podmínkách, a to i v oblasti, kterou zajišťujeme prostřednictvím právě sociálních služeb.

V současné době je návrh zákona o sociálních službách projednáván Legislativní radou vlády. Podle informací, které jsem dnes získal, se předpokládá předložení vládě 13. března tohoto roku. Účinnost této novely zákona je plánována na leden roku 2018. To znamená, vláda by měla stihnout schválit tuto novelu ještě během měsíce března. Ten návrh, který jsem teď popsal, navazuje na cíle, které jsou vytyčeny v Národní strategii rozvoje sociálních služeb na období 2016 až 2025. Konkrétně se jedná o opatření, které se jmenuje "zavést postupnou paliativní a hospicovou péči do systému sociálních služeb i zdravotních služeb". Tato národní strategie byla vládou schválena 21. března loňského roku. Současné naše vláda schválila v pondělí Akční plán rozvoje sociálních služeb na období 2017–2018. Ministryně práce a sociálních věcí v tomto materiálu navrhla několik krátkodobých strategických cílů v deseti oblastech, které by měly sociální služby v následujících dvou letech výrazným způsobem zlepšit, to znamená pomoci klientům i poskytovatelům sociálních služeb.

Tolik tedy k otázce, která zde zazněla, co konkrétně vláda udělá pro to, aby se zlepšila otázka poskytování služeb v oblasti paliativní péče.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Chcete se zeptat, pane poslanče, na doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já děkuji panu premiérovi za odpověď týkající se té jedné části, novely zákona o sociálních službách, na kterou dlouhodobě čekáme. Mluvílo se v této souvislosti o změnovém zákoně. Pokud to bude v rámci velké novely, tak je to samozřejmě dobře.

Ale já jsem se ptal i na tu druhou část a to je změnový zákon, nebo připravovaná novela zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, protože paliativní péče nemá jenom tu sociální část, ale má i tu důležitou zdravotní část. A my nejsme schopni se zatím dočkat té druhé novely. Tak to bych rád, jestli by pan premiér mohl ještě doplnit, kdy se dočkáme změnového zákona o zdravotních službách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Musím říci, že nemám v tuto chvíli informaci o tom, jak vypadají legislativní plány Ministerstva zdravotnictví v této oblasti. To, co mohu potvrdit, je, že otázku paliativní péče řeší jak resort Ministerstva práce a sociálních věcí, tak resort Ministerstva zdravotnictví. Probíhají i v této době intenzivní jednání mezi těmito ministerstvy a samozřejmě se řeší i návaznosti do systému zdravotní péče. Čili na stole teď máme řešení, které se týká sociálních služeb, a určitě se budu informovat u ministra zdravotnictví, jakým způsobem Ministerstvo zdravotnictví bude schopno ještě zareagovat v těch příštích osmi měsících, které nás čekají do voleb do Poslanecké sněmovny.

Jenom bych chtěl požádat o to, jestliže vláda v březnu schválí novelu zákona o sociálních službách, pak je důležité, aby ta novela tady na půdě Sněmovny dostala patřičnou prioritu a stihlo se její projednávání ještě do konce volebního období. Asi

by byla škoda, pokud po této novele je roky a roky voláno, bude tady předložena, bude zbývat ještě docela dost času, tak kdybychom tuto příležitost promarnili.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Jiří Valenta a je to ve věci rozpuštění českého zlatého pokladu do České národní banky. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, co říkáte na fakt, že Česká národní banka pozvolna potichu rozpouští český zlatý poklad, který se vytvořil se vznikem naší státnosti, rostl i poté a je jedním z jejích symbolů? Ze statistik banky vyplývá, že ke konci roku 2016 disponovala již jen 9 620 kg zlata, přičemž na jeho začátku měla o 300 kg zlata více. Jedná se o úbytek menší než v roce 2015, který tehdy činil půl tuny, ale při tomto tempu se naše devizové rezervy rozplynou do dvaceti let.

Bylo ale ještě hůře, když v letech 1997–1998 zmizelo téměř 60 tun zlata někam do Švýcarska a Německa. Skutečně prozíravá finanční politika. Dodnes se veřejnosti tají komu, kam a za kolik. Prý obchodní tajemství. Osobně se domnívám, že banka tímto krokem Českou republiku silně poškodila. Podle některých odborníků mohl být zisk až o 27 mld. korun vyšší, přičemž obdobná strategie poškozuje naši zemi i za vaší vlády. Zlato je rozprodáváno ve formě sběratelských mincí a stát tak nejen přichází i svoji zlatou navýsost symbolickou garanci, ale přirozeně i chudne.

Zkuste oslovit ministra financí Babiše a guvernéra Rusnoka a poté vysvětlit veřejnosti, proč jiné centrální banky postupují opačně – zlato drží a nakupují. Na cestu k nim přidám jeden statistický fakt. Centrální banky ve vyspělých zemích drží přes 30 % zlatých devizových rezerv a my jen půlprocento. I Slováci mají o 22 tun zlata více než my.

Pane premiére, prosím o názor šéfa dnešní exekutivy, ale i dřívějšího ministra financí a zejména o kroky, kterými byste mohl přispět k nápravě tohoto stavu, rychle směřujícího ke zbytečnému ozebračení nás všech. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. A požádám pana premiéra, aby vám odpověděl. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já myslím, že stojí za to, abych na začátku připomněl, jak se věci mají z ústavního hlediska.

Česká národní banka je zcela nezávislá na vládě České republiky. Vláda České republiky nemá žádné pravomoci vůči centrální bance. Jediný, kdo má pravomoci vůči centrální bance, je prezident republiky, který je volen přímo všemi občany České republiky, a tento prezident republiky jmenuje členy Bankovní rady. Je to jeho samostatné rozhodnutí. To znamená, vláda ani do této personální kompetence prezidenta republiky nemůže zasahovat. Centrální banka hospodaří zcela samostatně, nepodléhá kontrole vlády. Takže já tady nemohu odpovídat za činnost centrální

banky, protože vláda nemá na hospodářskou činnost centrální banky a na postupy, které volí centrální banka, jakýkoli vliv. Mohu vycházet pouze z informací, které vláda dostává z centrální banky, a mohl bych samozřejmě zde odcitovat informace, které jsem obdržel z centrální banky a které popisují, jakým způsobem centrální banka mj. hospodáří s tou částí devizových rezerv, která je tvořena zlatem, resp. zlatými slitky nebo zlatými mincemi.

Já jsem nedávno centrální banku navštívil a byl jsem informován o tom, že centrální banka nemá žádnou strategii, která by v nejbližší době měla vést k tomu, aby se centrální banka nějak masivně zbavovala zlatých rezerv, tzn. nemám žádné informace o tom, že by teď měla nastat nějaká doba, kdy centrální banka bude pokračovat v tom, aby se zbavovala zlata, které vlastní. Nicméně skutečně je to odpovědnost centrální banky. A tady bych chtěl doporučit využít např. toho, že guvernér centrální banky chodí do Poslanecké sněmovny, že se tady v Poslanecké sněmovně projednávají některé zprávy, které se týkají fungování České národní banky, a doporučuji adresovat tyto konkrétní dotazy na guvernéra centrální banky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím doplňující otázka.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji, pane premiére. Nečekal jsem od vás ani jinou odpověď. Ale rád bych vám připomněl – a trochu polemizoval s tím, co jste tady řekl. Vztah České národní banky a vlády je v našem právním systému upraven následovně: Banka zaujímá stanovisko k návrhům předkládaným k projednání vládě, které se dotýkají její působnosti. Česká národní banka plní poradní funkci vůči vládě v záležitostech měnové politické povahy a finančního trhu. Ministr financí – a teď je to důležité – nebo jiný pověřený člen vlády je oprávněn zúčastnit se s hlasem poradním zasedání Bankovní rady České národní banky a může předkládat návrhy k projednání. A přesně o toto bych vás v tomto případě požádal. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan premiér na to bude reagovat. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, já myslím, že tohle by mohla být cesta, kterou bychom mohli uplatnit. To znamená, já se obrátím na guvernéra centrální banky, zda by mohl poskytnout vládě maximálně přesné informace, které se týkají otázky držení zlata ze strany centrální banky, a požádám také ministra financí, aby toto téma otevřel na jednání Bankovní rady. A pokud získám od centrální banky informace na základě tohoto svého dotazu, který opřu o tuto interpelaci, tak bych si dovolil vás potom s těmito informacemi seznámit. (Poslanec Valenta děkuje.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat, přečtu omluvy. Dnes od 15 hodin ruší svou omluvku pan poslanec František Petřtýl a zítra od 11.45 do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Petr Kudela.

Budeme pokračovat v dalších interpelacích. Další vystoupí pan poslanec Petr Fiala a interpelace je ve věci daní. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane premiére, v minulých dnech jste představil návrhy na daňové změny, které by výrazně zkomplikovaly náš daňový systém. Jestli to správně chápu, tak to není koaliční návrh, ale je to názor premiéra. Proto si vás dovoluji v této věci interpelovat.

Doufám, že se shodneme na tom, že náš daňový systém je mimořádně složitý, 122. na světě podle Světové banky, a snahou nás všech by určitě mělo být ho spíše zjednodušit než dále komplikovat. A když v těchto dnech objíždím Českou republiku, setkávám se s veřejností, setkávám se s odborníky, tak všichni si stěžují nejenom na výši daní, ale především na komplikovanost daňového systému a také na to, že se daně a daňový systém často mění.

To, co navrhuje vy, ten systém ovšem ještě dále komplikuje. Chcete čtyři sazby daně z příjmů, a to tiše mlčíte o tom, jak to bude se solidární přírůzkou pro lidi s nejvyšším příjmem. Já tento návrh nemohu nazvat jinak než jako jakousi hrou na závisť, protože chcete v občanech zřejmě vytvořit pocit, že vydělávat nadprůměrně je špatné. Chcete taky pravděpodobně lidi demotivovat. Kdyby to tak nebylo, tak byste navrhl plošné snížení daní, navrhl byste snížení daní všem, navrhl byste třeba snížení odvodů jak na straně zaměstnavatelů, tak na straně zaměstnanců, jak to chce udělat ODS, nebo třeba snížení DPH, každý přece nakupuje. Ale vy jdete úplně jinou cestou.

Já se vás ptám, pane premiére, zda nechcete svůj návrh přehodnotit, omluvit se lidem, že jim nepřejete úspěch, a podpořit naše návrhy na snížení a zjednodušení daňového systému.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám pana premiéra o odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsou ve světě země, bohužel je jich celá řada, které jsou výrazně bohatší, než je Česká republika, v Evropě řada zemí, které jsou bohužel vyspělejší než naše země, lidé tam mají vyšší životní úroveň, mají kvalitnější veřejné služby, a už vůbec nemluvím o tom, že tam mají vyšší platy a mají tam také vyšší náhradový poměr, pokud jde o důchody, o starobní penze. A je velmi zajímavé, že když se na tyto země podíváte blíže, tak zjistíte, že ony všechny se shodují v jedné věci – mají progresivní systém zdanění. 21 zemí Evropské unie má progresivní systém zdanění a shodou okolností jsou to ty vyspělejší státy v rámci Evropské unie. Ty země, které mají mnohem vyšší životní úroveň, než máme my nebo třeba státy, které do Evropy přišly, a některé z nich mají rovnou daň. Dokonce země jako Spojené státy, Kanada, Velká Británie mají systém progresivního zdanění. Ten systém progresivního zdanění přispívá k udržení společenské soudržnosti a nebrání tomu, aby ve společnosti mohli lidé dosahovat úspěchu, aby si budovali kariéru, aby získávali bohatství. Když se podíváte na Británii nebo Spojené státy, to jsou země, kde je celá řada úspěšných a bohatých lidí, nicméně jsou to země, které mají progresivní daňový systém.

To, co my navrhujeme, nenavrhujeme jen tak. Je to reakce na to, co se stalo v roce 2007, v roce 2008 a později. Protože my jsme tady do roku 2006 měli v naší zemi progresivní daňový systém. Shodou okolností ti lidé, kteří vydělávali nejméně, v té době platili sazbu daně 12 % a ti nejbohatší platili sazbu daně 32 %. Návrh, který představila sociální demokracie, navazuje na ten progresivní systém, který tady platil do roku 2006. A jenom připomínám, že tento progresivní systém nezrušila ani vláda vedená Václavem Klausem, když byl šéfem Občanské demokratické strany. Nezrušila progresivní daňový systém. Ten systém progresu byl zrušen až po roce 2006 a byl nahrazen něčím, co tady máme dnes. Já jsem přesvědčený o tom, že jak to tady je dnes, to bylo vynuceno, bylo to vynuceno velkými firmami, nadnárodními firmami, bankami a těmi nejbohatšími. Prostě pro ně se tady zavedly daňové úlevy, snížily se jim daně a zaplatili to lidé tím, že se zvedla daň z přidané hodnoty.

To znamená ta reforma, kterou prosadila vaše politická strana po roce 2006, znamenala, že se normálním, běžným lidem, zaměstnancům, rodinám s dětmi, důchodcům zvedlo DPH, začali platit větší DPH za potraviny při každém nákupu, za léky. No a firmám, bankám se snížila daň z příjmu právnických osob a pokusili jste se zavést něco, čemu vy jste říkali rovná daň. Naštěstí se to úplně nepovedlo, jak si to původně ODS představovala, protože to bychom měli ještě vyšší sazby zdanění, pokud jde o DPH na potraviny, než máme dnes. Takže naštěstí se úplně nepodařilo realizovat ten koncept rovné daně. Ale vy jste deformovali náš daňový systém a posunuli jste nás na Východ. Posunuli jste nás výrazně na Východ.

A já bych byl rád, kdyby se naše země vrátila do civilizovaných daňových poměrů, které jsou ve vyspělých státech, které prosperují a které mají vyšší životní úroveň, než ji má Česká republika. Proto jsme otevřeli debatu. Je před volbami. My samozřejmě už v tuto chvíli nemáme ambici měnit koaliční smlouvu. Tam jsme se dohodli na tom, že nebudeme měnit zásadním způsobem daňové sazby během tohoto volebního období. Ale jsou před námi znovu volby a občané mají mít právo si vybrat, jak bude vypadat daňová politika v jejich zemi.

Nesouhlasím s tím, že existence několika sazeb daně z příjmu komplikuje daňový systém. Přece dneska máme k dispozici výpočetní techniku. Není žádný problém s tou výpočetní technikou pracovat ať už na úrovni občana, nebo na úrovni daňové správy. Přece je to jenom otázka elektronizace, automatizace. A to, co my potřebujeme, je posílit elektronickou komunikaci se státem, posílit elektronické formy placení daní. To může výrazným způsobem snížit administrativní zátěž, kterou třeba ještě v některých případech dneska tady máme. Takže určitě ano, můžeme snižovat administrativní zátěž, ale v zásadě nesouhlasím s tím, že by daňová progresu, existence tří čtyř pásem daně z příjmu fyzických osob, znamenala zásadní administrativní komplikaci daňového systému jako takového. Kdyby to tak bylo, tak proč 21 evropských zemí má daňovou progresi?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane premiére. (Premiér odchází od mikrofonu.) Děkuji. Pan předseda se chystá položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane premiére, samozřejmě komplikovaný daňový systém už máme, to je prostě objektivní fakt. Vy ho prostě chcete dále zkomplikovat. Díváte se do zahraničí výběrově, kde vám to vyhovuje, ale nesrovnáváte čísla, která vám nesedí.

Vrátím se ale z toho vašeho výkladu do minulosti a ze západu na východ do České republiky tady a teď. Chcete nám tedy říct, že kvalitní lékař ve státní nemocnici s platem 60 tisíc měsíčně – to je průměrný plat, který si ten lékař podle mě zaslouží – že takový lékař si má nyní téměř o 2,5 tisíce měsíčně pohoršit, tedy pohoršit si zhruba o 29 tisíc ročně? Proč? Já se vás ptám, pane premiére, proč. Jaký je pro to důvod, aby tento člověk měl o tolik méně peněz?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, my jsme představili návrh, který je předmětem debaty, a my o něm chceme vést diskusi s veřejností. Nevím, jestli to úplně patří sem na interpelace, ale prostě byl položen dotaz, tak se snažím na něj odpovědět, i když to úplně nesouvisí s činností předsedy vlády, protože tohle není návrh, který by předkládala vláda. Tohle je návrh, který předkládá sociální demokracie. A chceme vést debatu s veřejností o tom, jak nastavit spravedlivě systém zdanění v naší zemi, jak ho nastavit v situaci, kdy 4 miliony lidí mají příjem, mají hrubý měsíční příjem nižší než 50 tisíc korun. Pro řadu lidí je to jistě překvapivé zjištění, ale 2 miliony zaměstnanců a malých živnostníků mají nižší měsíční hrubý příjem, než je průměrná mzda v České republice, která se pohybuje kolem 27 tisíc korun. Čili průměrná mzda zhruba statisticky 27 tisíc korun, ale 2 miliony lidí mají nižší průměrný měsíční příjem, než je tato částka. To je přece strašný problém. To je strašná zpráva o tom, jaká je ve skutečnosti příjmová hladina v naší zemi. Čtyři miliony lidí mají méně, než je částka 50 tisíc korun hrubého. V naší zemi je ekonomicky aktivních něco kolem 5 milionů občanů. Čili naprostá většina z nich, nebo minimálně polovina z nich má příjem, který se pohybuje na úrovni jenom průměrné mzdy nebo podprůměrné mzdy.

My se snažíme tuto situaci zohlednit. Snažíme se těmto lidem pomoci. Snažíme se nastavit daňový systém tak, aby více motivoval k práci, protože podle mého názoru ne dávkový systém, ale daňový systém by měl zvýšit podporu lidí a více je motivovat k tomu, aby pracovali. Proto předkládáme tento návrh. A budu velmi rád, když na jeho konci bude prosazení spravedlivějších daní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane premiére. Nyní vystoupí se svou interpelací pan poslanec Zbyněk Stanjura, a to ve věci postupu Finanční správy. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejprve budu reagovat na pana premiéra. Spravedlivější daně znamenají, že lékař si vydělá o 30 tisíc ročně méně. Všimněte si, jaký byl dotaz a jaká byla odpověď. Pan premiér nám neřekl nic. A když už jsme u těch předvolebních slibů sociální demokracie, tak jsem docela rád slyšel, že sociální

demokracie teď bude chránit ty malé a střední. Kdyby to nebylo tak smutné, tak je to směšné.

Pane premiére, mě navštívil v kanceláři jeden malý podnikatel, který podal poprvé kontrolní hlášení, je čtvrtletní plátce, 12. dubna loňského roku. Všechno měl v pořádku. Pak Finanční správa zjistila rozpor, který byl na straně dodavatele, mám obě dvě faktury. Ten dodavatel neuvedl jeho DIČ. Tak to opravil. Je pravda, že tento podnikatel včas neposlal Finanční správě velmi důležitou zprávu "všechno je v pořádku". Na základě toho v lednu, po sedmi měsících, dostal pokutu 30 tisíc – poté, co jsme slyšeli z úst ministra financí, premiéra: budeme ten první rok poměrně tolerantní. Tento člověk neváhal, vzal tisíc korun a požádal o prominutí. V odpovědi – mám všechny doklady. Dal mi je. (Směrem k premiérovi.) Nechci ho jmenovat, protože se obávám dalšího přístupu Finanční správy. Když budete chtít, já vám to předám. V odpovědi bylo za prvé, prvním předpokladem pro odpuštění je to, že jste nikdy nebo v posledních třech letech neměl žádný problém s Finanční správou. Toto je pravda, žádný problém jste neměl, takže jsme přistoupili k druhému bodu, zda je to oprávněné, není to oprávněné. 30 tisíc korun! Pro něho je to likvidační. V této chvíli požádal aspoň o splátkový kalendář. Uvidíme, zda mu Finanční správa vyhoví. Nicméně bylo to na základě centrálního pokynu šéfa Finanční správy, ještě se chváli, že rozdál 89 milionů korun.

Proč takhle berete peníze těm malým a středním za to, že neošidili stát ani o korunu? Ani o jednu korunu! A 30 tisíc platí penále!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Víte, je asi složité diskutovat konkrétní příklady, protože v rámci daňové správy platí mlčenlivost a nevím, jestli daňová správa je připravena diskutovat s předsedou vlády konkrétní příklady, které se týkají konkrétních daňových poplatníků. To znamená, asi by stálo za to najít nějaký mechanismus, jak by bylo možné tuto věc prozkoumat. Pan poslanec zde řekl, že nechce uvést, o koho se jedná. Čili bych požádal o to, abych tento konkrétní příklad dostal identifikovaný. Určitě se obrátím na daňovou správu prostřednictvím ministra financí, pod kterého daňová správa spadá, a zjistím, z jakých důvodů nebylo v této věci vyhověno.

Já jsem také zaznamenal prohlášení ministra financí, ve kterém konstatoval, že daňová správa zohlední náběh celého systému kontrolní hlášení. To je nová věc v našem daňovém systému. My jsme ji nevymysleli v České republice, inspirovali jsme se kontrolními hlášeními, která byla zavedena na Slovensku. A bylo jasné řečeno, že v té úvodní fázi bude zohledněna situace, že to je daňová novinka. Takže bych byl velice rád, kdybych mohl získat konkrétní data, která se týkají této kauzy, a na základě toho bych se obrátil na ministra financí. Ale nejde jenom o tuto konkrétní kauzu, ale obrátil bych se tedy i v té záležitosti metodiky. To znamená, jaký je metodický postup? Je skutečně metodika, která doporučuje daňové správě zohlednit takovéto situace? Byla uplatněna nějaká metodika, která zohledňovala to, že to byl rok náběhu toho systému, kontrolní hlášení, tak jak byla zavedena? Čili tady si

myslím, že bychom mohli uplatnit určitou kontrolu, určitý dohled, a uvidíme, jestli se nám podaří dosáhnout toho, aby se daňová správa k té věci jasným způsobem postavila a jasným způsobem vyjádřila.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Položíte doplňující otázku? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Problém je ovšem v zákoně a to změnit můžeme. Já tady nehoruji pouze za jeden konkrétní případ. Těch případů je hodně. V minulých týdnech jsme to četli v médiích. Tito lidé neošidili stát ani o korunu. Jedná se o to, že v tom šibeničním termínu do pěti dnů nepotvrdili, že to, co poslali, je správně! A malí mají externí účetní! Nemají týmy účetních (nesrozumitelné) jedno. Pro ně je problém, když je na služební cestě dva dny, tak mu nikdo nevyzvedne zprávu z datové schránky tu zprávu! To je problém.

Takže můj dotaz je: Pane premiére, budete ochoten předložit změnu zákona o DPH, aby sankce se netýkaly těch, kteří plní řádně a v termínu? A jenom, a opravdu jenom například pozdě potvrdí, že to, co už poslali jednou, je pravda? Mně to přijde úplně absurdní! Tam nebyla žádná (nesrozumitelné).

Četl jsem jiný příklad: sedm korun! Taky 30 tisíc pokuta! Teď mi říká kolega, že ten příklad zná z jiného kraje. To je plošný problém a je to na přímý pokyn Generálního finančního ředitelství, který přišel v prosinci, a v lednu chodí pokuty za první kontrolní hlášení z dubna roku 2016. A to není fér přístup! (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére, o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuju. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já tady tak trošku zaskakuji za ministra financí, protože daňová správa spadá pod něj, ministr financí odpovídá za legislativu, která se týká mj. i daně z přidané hodnoty. Nicméně se nezříkám odpovědnosti. Jsem připraven se v té věci angažovat a myslím si, že můžeme společně potom následně vyhodnotit, jestli ty typy příkladů nebo případů, které se odehrály v daňové správě, jestli jsou argumentem pro to, abychom uvažovali o změně legislativy. Takže říkám, racionálně vyhodnoňme situaci, požádejme daňovou správu, ať nám dá k dispozici statistiku, jak to vypadalo s pokutami, jaké byly delikty, za které se rozdávaly pokuty. A pokud se tam ukážou některé oblasti, kde by se dala legislativa změnit, aniž by to narušilo základní cíl zákona o zavedení kontrolních hlášení, tak si myslím, že to je věc, která je otevřená. A já se nebráním debatě. Rozhodně ne. Ale rád bych měl na stole konkrétní čísla a konkrétní statistiky daňové správy, tak abychom věděli, kolik takovýchto případů bylo a jestli to je pro nás důvod zamyslet se nad eventuální změnou zákona. Ale primárně se budeme muset obrátit na Ministerstvo financí a na daňovou správu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Jako další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Ludvík Hovorka a je to ve věci zastavení prodeje Homolka Premium Care, a. s. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, opakovaně se na vás obracím s žádostí o zastavení (prodeje) vnukovské společnosti Nemocnice Na Homolce, konkrétně Homolka Premium Care, a. s., protože jsme byli informováni, že tato společnost v rámci likvidace dceřiných společností má být prodána. Dovolím si několik kontrastů mezi Nemocnicí Na Homolce a tou příspěvkovou organizací a tou konkrétní akciovou společností. Zatímco Nemocnice Na Homolce má tržby 3,12 mld. korun za rok 2015, hospodářský výsledek 21,7 mil. korun a počet zaměstnanců 1 875, tak Homolka Premium Care, a. s., má tržby 28 mil., hospodářský výsledek před zdaněním 7 mil., počet zaměstnanců pět lékařů, čtyři manažeri, tři zdravotní sestry. Prodejní cena akcií má být 22 mil. korun. To znamená, že ani ne za tři a půl roku tu cenu ten, kdo to koupí, bude mít zpátky. Je to vyložené zisková záležitost. Myslím, že nemocnice si tu společnost může nechat, nemusí jít pouze o prodej, může fúzovat s touto společností, případně ji může provozovat dál. Ale v zásadě tato vnukovská společnost tvoří více než jednu třetinu zisku Nemocnice Na Homolce. Nechápu, proč by měla být prodána. A argumenty jak pana ředitele nemocnice, tak i náměstka ministra zdravotnictví mi připadají liché a myslím si, že takovouto ziskovou společnost by žádný manažer neprodával.

Chci se proto opakovaně obrátit na vás, abyste tento prodej zastavil, řádně ho prověřil a aby tato společnost, která nese Nemocnici Na Homolce poměrně významné zdroje, zůstala v rámci Nemocnice Na Homolce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Prosím, pane premiére, o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud se nemýlím, tak Nemocnice Na Homolce je příspěvkovou organizací Ministerstva zdravotnictví. A musím říct, že pro mě před několika lety, kdy se ty věci začaly řešit a začaly se řešit za naší vlády poté, kdy došlo k personálním změnám v Nemocnici Na Homolce, tak mě velmi překvapilo, že pod příspěvkovou organizací Ministerstva zdravotnictví mohla v minulých letech vzniknout takováto síť akciových společností. A dokonce zde bylo řečeno, že ta společnost Homolka Premium Care je vnukovskou společností Nemocnice Na Homolce. Nevím, jestli v České republice byla jiná příspěvková organizace zřizovaná Ministerstvem zdravotnictví nebo jakákoliv jiná příspěvková organizace, která by si vytvořila strukturu dceřiných a vnukovských akciových společností. Myslím si, že skoro ne. To znamená, případ Nemocnice Na Homolce je unikátní, a myslím si ale, že je unikátní v negativním slova smyslu. Protože nerozumím tomu, jak je možné, že vlastně vůbec k něčemu takovému došlo a že to takovou dobu bylo tolerováno.

Pak vím, že přišly kontrolní závěry NKÚ, přišly ministerské kontroly, přišla personální rozhodnutí, změnil se za naší vlády ředitel Nemocnice Na Homolce a došlo k tomu, že Ministerstvo zdravotnictví předložilo do vlády návrh materiálu, který řešil proces likvidace dceřiných společností Nemocnice Na Homolce. Prostě vláda dospěla k názoru, že tento systém je potřeba ukončit, a ukončit ho prostřednictvím likvidace. To znamená, ten materiál vláda projednala 7. července loňského roku, v tom materiálu je uvedeno, že v případě společnosti Homolka

Premium Care se v rámci likvidace společnosti Holte s. r. o. předpokládá prodej jejích akcií případnému zájemci.

Musím říct, že když ten materiál byl projednáván, tak ani v rámci připomínkového řízení, ani v rámci jednání vlády k tomu závěru a k tomu navrženému postupu nebyla vznesena žádná připomínka. Vláda tedy ten postup likvidace dceřiných společností Nemocnice Na Homolce schválila. Postupuje se tedy v souladu s usnesením vlády. Prodej akcií společnosti Homolka Premium Care je tedy v souladu s tímto, je podle právních předpisů v gesci likvidátorky společnosti, a tak jak jsem obdržel informace z Ministerstva zdravotnictví, výběrové řízení na prodej akcií bylo zrušeno, prodej, který je v rukou likvidátorky společnosti, pokračuje s cílem dosažení nejvyššího výnosu. A Ministerstvo zdravotnictví uvádí, že předpokládaný výnos by měl být vyšší než cena, která vzešla z výběrového řízení. Čili to je proces, který v tuto chvíli probíhá, a probíhá v souladu s usnesením vlády.

Já se domnívám, že pokud by tady mělo dojít k přehodnocení toho procesu, tak by měly být na stůl položeny zásadní argumenty, proč by si příspěvková organizace Ministerstva zdravotnictví měla ponechat ve své struktuře vnukovskou akciovou společnost. Myslím, že to asi není na místě, aby systém hospodaření Nemocnice Na Homolce zůstal takovýmto způsobem zachován oproti tomu, jak rozhodla vláda, oproti tomu, co v minulosti třeba kritizoval Nejvyšší kontrolní úřad nebo inspekce Ministerstva zdravotnictví.

Takže já se určitě nebráním debatě, nicméně připadá mi zvláštní, že bychom teď měli ustoupit od toho, co bylo schváleno vládou a co bylo vnímáno jako odstranění podivného paradoxního stavu struktury společností, které se vytvořily kolem Nemocnice Na Homolce, a podle mého názoru k ničemu dobrému to z hlediska fungování tohoto zařízení a transparentnosti jeho fungování nevedlo. Takže tady bych rád slyšel argumenty, proč by tedy k tomuto mělo dojít, proč by vláda měla přehodnotit své rozhodnutí, které už k té věci učinila.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec se očividně chystá položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Samozřejmě máte pravdu, pane premiére, že ten stav byl netransparentní a byl od roku 1998 tolerován všemi vládami, které tady byly, a dokonce ještě v době, kdy jsem podával trestní oznámení na tunelování nemocnice v roce 2010, mi bylo řečeno, že se nic neděje, a paní státní zástupkyně Machová ten případ po dvou letech vyšetřování odložila. Potom se to obnovilo, vyšetřování pokračuje a konkrétní výsledky jsou.

Ale nyní tedy, proč by si měla nechat nemocnice tuto vnukovskou společnost. Jde o to, že pravděpodobně jste měli na vládě podrobné informace o tom, jak zisková je tato společnost, a podle mě nic nebrání, aby tato společnost byla zlikvidována jiným způsobem než prodejem. Může dojít k fúzi s mateřskou společností, může být zrušena bez likvidace, převodem jmění na společníka a programy, které se tam provozují, se mohou provozovat dál, zvláště tehdy, jestliže řada lékařů je zaměstnána jak v Nemocnici Na Homolce, tak v té akciové společnosti. (Upozornění na čas.) A jinak

bych doporučil vaší pozornosti odměny členů představenstva a dozorčí rady, které tvoří polovinu zisku. Děkuji. (Předává písemný podklad premiérovi.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano, děkuji. Čili já myslím, že to, vážený pane poslanče, co jste mi teď předal, když se na to jenom letmo podívám, tak to potvrzuje mé temné podezření, co bylo jedním z účelů vytvoření této sítě dceřiných a vnukovských organizací pod Nemocnicí Na Homolce. Pravděpodobně si někteří lidé z managementu této společnosti chtěli přilepšit prostřednictvím toho, že v těchto společnostech zastávali různé funkce ve statutárních orgánech. Z toho by vyplýval i podíl peněz, které byly poskytovány na to, aby se vyplácely odměny. Takže si myslím, že bude dobře, pokud se ta struktura zlikviduje. Ale určitě se ještě obrátím na pana ministra zdravotnictví, jestli ten způsob likvidace je maximálně efektivní, tak aby se na to Ministerstvo zdravotnictví podívalo. Ale předpokládám, že si rozumíme v tom, že by bylo dobře, abychom tu anomálii zlikvidovali, aby státní příspěvková organizace nezřizovala dceřiné společnosti typu akciovky nebo společnosti s ručením omezeným.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Jako další se svou interpelací vystoupí paní poslankyně Jana Hnyková a je to ve věci platového ohodnocení sociálních pracovníků. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, při schvalování rozpočtu na tento rok nedošlo díky chybějícím 12 hlasům k navýšení platů pracovníků v sociálních službách. Dvanáct hlasů z řad vaší sociální demokracie a partnerské ANO. Ve vaší odpovědi na mou následnou interpelaci, ve které jsem se vás ptala, jaké konkrétní kroky učiníte pro zlepšení platového ohodnocení pracovníků sociálních služeb, jsem se nedozvěděla zhora vůbec nic konkrétního. Proto se vás ptám znovu, jaké konkrétní kroky učiníte, aby se situace v platovém ohodnocení pracovníků v sociálních službách zlepšila.

Pokud byste zavítal, pane premiére, mezi lidi z tohoto odvětví, zjistil byste velmi rychle, k jak velkému problému se zde schyluje, že mnoho pracovníků toto zaměstnání opouští právě kvůli nízkým platům a ředitelé zařízení se začínají potýkat s nedostatkem personálu. Vaše vláda řeší problémy vždy, až nastanou. Zkuste proto jednou udělat výjimku a začněte řešit problémy s předstihem, v zárodku. Už jen proto, že sociální služby patří mezi velmi důležité oblasti, které by pro nás měly být prioritou. Já vám děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za otázku, paní poslankyně, a požádám pana premiéra o odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já myslím, že bych tady samozřejmě mohl verbálně říci, že sociální

služby jsou naše priorita, ale já to tady nemusím jenom verbálně říkat, ale mohu to také jasně potvrdit čísly. A myslím si, že čísla jsou skutečně důležitá, kolik peněz naše vláda reálně dává na sociální služby. Jsem hrdý na to, že každý rok částka, kterou v rozpočtu poskytujeme na sociální služby, roste. Takže letos byla rozdělena částka 9,270 mld. korun. Je to tedy za několik posledních let rekordní částka, která byla rozdělena na sociální služby. A jsem také rád, že Ministerstvo práce tentokrát rozeslalo zálohy krajům, které vyplácejí peníze na sociální služby, rekordně brzy. To znamená, během měsíce ledna byla rozeslána záloha na poskytované sociální služby. Také to bylo mimořádné opatření, protože v minulých letech byly zálohy posílány výrazně později. Takže záloha odešla rekordně brzy, poskytujeme letos rekordní částku na sociální služby, ale souhlasím s tím, co bylo řečeno, i když je to rekordní částka, tak to nestačí.

Protože se snížila nezaměstnanost, je dneska mnohem větší poptávka po pracovních silách, firmy přidávají. Já jsem rád, že přidávají. Nedávno jsem viděl, že jeden z dalších obchodních řetězců se rozhodl výrazně navýšit platy svých zaměstnanců, což je dobře, ale vytváří to velkou konkurenci pro sociální služby. Vláda si to uvědomuje. My jsme během těch tří let postupně už třikrát zvedli tarifní platy v sociálních službách. Od 1. listopadu 2015 se zvýšily o 3 % a od listopadu loňského roku se zvedly platové tarify o 4 %. To znamená, zvyšujeme tarifní platy v sociálních službách, navyšujeme peníze na sociální služby, které jdou jako dotace do regionů, a jednáme v tuto chvíli o tom, abychom změnili systém odměňování pracovníků v sociálních službách a dosáhli toho, že by se upravil katalog prací, aby sociální pracovníci byli zařazováni do vyšší platové třídy. To znamená, chceme také dosáhnout úpravy, změny systému tarifů tak, abychom i umožnili vyšší platové ohodnocení v rámci tarifního systému, který v ČR platí.

Říkám to také proto, že i na toto opatření, pokud ho prosadíme, chceme najít finanční prostředky ještě v rámci letošního státního rozpočtu. Takže v tuto chvíli se jedná o tarifních změnách. Rádi bychom jich dosáhli zhruba v polovině letošního roku a našli prostředky, kterými bychom ještě tuto oblast rozpočtově posílili. Čeká nás vyjednávání o státním rozpočtu na rok 2018 a já jsem připraven podpořit navýšení výdajů na sociální služby jako jednu z našich priorit při přípravě rozpočtu na příští rok. Platí, že společnost stárne, potřebujeme zajistit větší rozsah sociálních služeb. Platí, že se snížila nezaměstnanost, to znamená, je velká konkurence na trhu práce, a pokud nenavýšíme dále platy v sociálních službách, tak skutečně některé sociální služby budou ohroženy možnými výpadky pracovníků. To znamená, nebude dostatek kvalifikovaných lidí, kteří by tyto sociální služby mohli zajišťovat.

Jsem rád, že se daří držet trend postupného vzestupu finančních prostředků, které jsou na tyto účely určeny. A chci připomenout ještě jedno důležité opatření, které jsme vybojovali v loňském roce, tj. zvýšení příspěvku na péči. Od 1. srpna se o 10 % zvýšil příspěvek na péči a tento příspěvek je důležitým zdrojem financování pobytových sociálních služeb. To znamená, vláda podpořila sociální služby nejenom tím, že jsme navýšili dotace, ale také jsme dali lidem, kteří si kupují sociální služby, o 10 % vyšší příspěvek a to se určitě také odrazí ve vyšších příjmech zařízení, zejména těch zařízení, která inkasují platby za pobytové sociální služby. Takže to je další opatření, které chci připomenout a které zlepšuje možnosti financování

sociálních služeb a také možnosti zaplatit lépe pracovníky, kteří v sociálních službách dělají.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že je 16 hodin a uplynul tedy čas, kdy je možné podle jednacího řádu dávat ústní interpelace na předsedu vlády.

Nyní tedy plynule navážeme a budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Já tedy žádám paní poslankyni Olgu Havlovou, aby přednesla interpelaci na ministryni školství, mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou a zahájila tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se pan poslanec Vladimír Koniček. Jenom se chci zeptat paní ministryně – já mám psáno, že se dnes omlouváte, a jste přítomna. Tedy rušíte svou omluvku z dnešního jednání? Ano, dobře, z odpoledne, to vás šlechtí. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Vážená paní ministryně, projekt Edison, který zajišťuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, údajně spojuje mladé lidi odlišných kultur a národností, aby se seznámili se zvyky, tradicemi a situací v jiných zemích a stali se tak generací, která prolomí prohlubující se mezikulturní bariéru. Oživuje výuku a zvyšuje zájem o studium mezi žáky a studenty a učí je nebát se odlišného. Krásná slova, ale co se za nimi skrývá. Obrací se na mě čím dál častěji rodiče z různých míst republiky, že jejich děti jsou ovlivňovány bez jejich vědomí zástupci muslimských zemí, kteří je seznamují s islámem. Nebýt těchto rodičů, tak jsem o tomto projektu ani nevěděla. Podle jejich interpretací to vystihuje už citovanou větu: Učí je bát (?) se odlišného.

Začala jsem se o projekt zajímat, proto se ptám: Jakým způsobem je tato iniciativa zařazována v rámci výuky na jednotlivé školy? Nebo je to iniciativa jen některých škol? Jak je možné, že se tyto iniciativy objevují i v mateřských školách bez vědomí a souhlasu rodičů? A jestli s tímto projektem souvisí udělování titulu "etická škola" a kolik nás tento projekt stojí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a poprosím paní ministryni, aby vám odpověděla. Prosím.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážená poslankyně, vážení poslanci, tak jak paní poslankyně Havlová popsala vlastně ten úvod popisu tohoto tzv. projektu, tak se dá říct, že já mám úplně stejné informace v tomto ohledu jako ona, nicméně nic bohatšího nemám. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy s tímto projektem nemá nic společného, v žádném ho finančně nepodporuje a jediné, čeho jsme se dopátrali, je skutečnost, že v roce 2013, tzn. mimo tuto vládu, byla tomuto projektu udělena záštita, ovšem – samozřejmě – bez finančního nebo dalšího plnění.

Chtěla bych zdůraznit, že co se týká jakýchkoliv neziskových organizací, v tomto případě se jedná o neziskovou organizaci, jak jsme dohledali, AIESEC, tak tento

projekt Edison samozřejmě nijak nesouvisí s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a je na řediteli školy, aby on na svou odpovědnost posoudil, jestli něco takového může vtělit do souladu s rámcovým vzdělávacím programem.

Nicméně mě u paní poslankyně Havlové překvapila informace o mateřských školách nebo neinformovanosti rodičů, takže určitě si od ní vezmu veškeré detaily, které ona získala od rodičovské veřejnosti, a samozřejmě tuto situaci prověříme. Ale zdůrazňuji, Ministerstvo školství kromě záštity v roce 2013 nemá s tímto projektem nic společného a nefinancuje ho.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně jde položit doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Olga Havlová: Jestli tomu dobře rozumím, já totiž tady mám tu podepsanou listinu, kdy udělujete záštitu v tom roce 2013, 15. ledna to podepsal náměstek bývalého ministra pan doktor Jindřich Fryč a v současné době tedy tuto záštitu už ministerstvo neuděluje. Je to tak?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Za doby mého vedení resortu žádná taková záštita udělena nebyla. Jenom bych chtěla říct, že to, co jsme dohledali z roku 2013, neodpovídá úplně tomu popisu, tak jak zprostředkováváte informace od rodičů. Protože zde bylo uvedeno, že se jedná o posílení motivace žáků ke zlepšování konverzačních dovedností v anglickém jazyce. Projekt neupřednostňuje konkrétní kultury, ani témata náboženství nejsou jeho součástí, natož jejich výuka. Toto jsou tedy informace dohledatelné k roku 2013 stran tehdejšího udělení záštity.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jako druhý v pořadí vystoupí se svou interpelací pan poslanec Vladimír Koniček, který interpeluje pana ministra financí Andreje Babiše ve věci rozpočtových opatření kapitoly 371. Pan vicepremiér se omlouvá. Prosím, načtete svou interpelaci, bude odpovězeno písemně.

Poslanec Vladimír Koniček: Děkuji, vážený pane ministře. Dne 3. listopadu 2016 projednával kontrolní výbor návrh rozpočtu kapitoly 371 Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí na rok 2017. Návrh zněl – výdaje 0. S tím, že předpokládané výdaje budou něco málo přes 20 milionů. V usnesení č. 226 požádal kontrolní výbor, abyste mu předkládal návrhy veškerých rozpočtových opatření týkajících se rozpočtové kapitoly 371. V dopise ze dne 6. prosince 2016 jste výbor ubezpečil, že tak budete konat a návrhy rozpočtových opatření předložené předsedou úřadu budete kontrolnímu výboru zasílat pro informaci – tedy ještě před jejich schválením.

Jaké bylo moje překvapení, když jsem dne 3. února 2017 obdržel dopis od vašeho náměstka Paveleka s rozpočtovým opatřením, které schválila vláda o dva týdny dříve, tedy 16. ledna. Trochu mě vyděsilo, že plánované výdaje se zvýšily z 20 na 39 milionů korun. Proč vám to ti úředníci, pane ministře, dělají? Vy slíbíte kontrolnímu výboru, že mu budete posílat návrhy, zdůrazňují návrhy rozpočtových opatření, a oni to tak dlouho zuřadovávají, že informaci odešlou až dva týdny po schválení vládou. Zkuste si udělat na ministerstvu pořádek a mně zkuste vysvětlit, proč nejste schopni zajistit, aby vaši úředníci plnili usnesení kontrolního výboru a vaše sliby. A také zkuste vysvětlit, proč vláda uvádí v omyl celou Sněmovnu, když v důvodové zprávě zákona o vzniku úřadu pro kontrolu politických stran je uvedeno, že v prvním roce bude provoz úřadu stát 20 milionů, a vláda jim pro letošek přiklepla milionů 39. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, i za dodržení času. Nyní vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová, která interpeluje ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou ve věci čerpání peněz EU na rozšíření internetového připojení. Paní ministryně se také omlouvá, proto vás požádám, načtete ji a bude vám odpovězeno písemně. Načtete svoji interpelaci, prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, dovoluji mi, abych vám položila obdobnou otázku jako panu premiérovi, kterého jsem opakovaně interpelovala ve věci čerpání evropských peněz na rozšíření internetového připojení a problémů, které s ním mělo Ministerstvo průmyslu a obchodu pod vedením pana ministra Mládka. Zaujalo mě, že pan premiér se divil mému zájmu o termín nevypsání výzvy právě na rozšíření internetového připojení. Též by mě zajímalo, jak se na tyto potíže dívá váš úřad a zda spolu s panem premiérem máte za to, že evropské peníze Česká republika skutečně bude schopna včas a smysluplně vyčerpat. Připomínám, že jde o 14 mld. korun, jejichž čerpání bylo nejprve hádkami mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem průmyslu a obchodu, posléze vážavostí druhého z těchto úřadů ohroženo. Pokud by bylo z vašeho pohledu čerpání, byť jen části těchto peněz v podstatě vyloučené, má Česká republika k dispozici plán B, jak s těmito prostředky naložit? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za vaši interpelaci. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Farský, který interpeluje ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci nesmyslného oceňování směn pozemků Státního pozemkového úřadu. S tím, že pan ministr Jurečka se omlouvá, tak i vás požádám, načtete interpelaci do systému. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já bych zde chtěl upozornit na jeden problém, který spatřuji v tom, jak se Státní pozemkový úřad s odkazem na metodický pokyn chová k obcím, a to tak, že když obce požádají Státní pozemkový úřad o koupi pozemků a k němu nabídnou směnu svých vlastních pozemků, tak aby co možná byly zachovány výměry, tak pozemek, se kterým hospodaří Státní pozemkový úřad, je oceněn tržní hodnotou ke dni podání žádosti a

ten pozemek obce, který je započítáván proti tomuto pozemku, je oceněn cenou platnou k 24. červnu roku 1991. Tím vystavujete představitele obce možné kriminalizaci jejich jednání, protože který starosta může přistoupit na takovýto návrh?

Já jsem tomu osobně nevěřil, že něco takového možného je. Proto jsme se dodatečně zeptali na SPÚ, jestli skutečně to myslí vážně. Poslali nám to zpátky s metodickým pokynem a potvrzením, že SPÚ od obcí bude pozemky přebírat v hodnotě k 24. červnu roku 1991, ale převádět je na obce v hodnotě spočítané ke dni žádosti. Proto jsem nazval svoji interpelaci ve věci nesmyslných směn pozemků. A já doufám, pane nepřítomný ministře, že ten smysl mi objasníte. A ještě víc doufám v to, že tento metodický pokyn změníte a nebudete dělat ze starostů zločince. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Martin Novotný, který interpeluje ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku ve věci měření tepla indikátory. Pan ministr se také omlouvá. Takže prosím.

Poslanec Martin Novotný: Vážený nepřítomný pane ministře i v té trošku kuriózní politické situaci kolem vašeho ministerstva v těchto dnech a hodinách jsem se přesto rozhodl vzhledem k závažnosti problému se na vás obrátit s touto interpelací.

Zhruba před dvěma lety jsme společně vedli polemiku o novele zákona č. 406/2000 Sb., o šetření energií. Pripomínám, že šlo o ony tzv. indikátory, přístroje, které mají pomáhat v měření a vyúčtování tepla v bytových domech. Já jsem tehdy zpochybňoval efektivitu těchto přístrojů, jejich charakter jako měřidel, jejich možnou rozpornost přímo s fyzikálními principy vytápění. Vy jste tehdy, jak bývá zvykem při spoustě jiných případů, říkal, že tuto novelu musíme přijmout, musíme naplnit příslušnou evropskou směrnicí a že nemáme jinou možnost. V souvislosti s dnes známými novými skutečnostmi, které spočívají např. v tom, že už půl roku před předložením této novely vámi do Sněmovny bylo známo, že např. Finsko se s ní vypořádalo tak, že si nechalo udělat studii, která prokázala, že takový instrument k ničemu není a nefunguje, i v souvislosti s dnešními stanovisky Evropské komise, která upozorňuje, že některé země transponovaly tuto skutečnost bez vnitřních předpisů a bez jakéhokoliv posouzení a jenom velmi málo se jich zabývalo účinností tohoto opatření, v tom smyslu spíše Evropská komise dnes se dívá, že se jimi zabývat měly. Je nový prostor toto téma otevřít.

V zápise z jednání vašich zástupců v Bruselu Evropská komise přímo zmiňuje tři možná řešení. Výjimku pro pevně vymezenou kategorii, výjimku pro otevřenou kategorii s návaznou analýzou building by building, to je budova po budově. Případně ono řešení povinnost pro všechny a možnost výjimky na základě posouzení v individuálních případech. Neboli nic nestojí v cestě, abychom slepě něco aplikovali (upozornění na čas.) a naopak se mohli zachovat podle zdravého rozumu.

Žádám vás, abyste zastavil vydání příslušné vyhlášky a zohlednil tyto nové skutečnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Miloslava Rutová, která interpeluje ministra zemědělství ve věci podpory malých venkovských prodejen potravin. Prosím.

Poslankyně Miloslava Rutová: Dobrý den. Při své interpelaci vycházím z informací, které pan ministr uvedl ve svém rozhovoru na Aktuálně.cz dne 27. ledna 2017. Za posledních dvacet let bylo v Česku zavřeno zhruba 6 000 malých prodejen, což je třetina původního stavu. V malých obcích si prodejny nevydělají ani na běžný provoz, natož na důstojné mzdy. Nejkritičtější je situace v obcích do 500 obyvatel. Drobné prodejny zajišťují potraviny hlavně pro starší, hůře pohyblivé obyvatele vesnic. Stát by podle vašeho vyjádření ve zmiňovaném rozhovoru měl dotovat vesnické prodejny podobně, jako přispívá regionálním dopravcům prostřednictvím krajů. V případě uplatnění potřebných dotací pro všechny obce, které mají od sta do tisíce obyvatel, by tato podpora činila asi 706 mil. korun za rok. To je méně než desetina toho, kolik se vynakládá za dopravní obslužnost. V zájmu provozovatelů malých prodejen a obyvatel zmiňovaných obcí se chci zeptat, zdali by bylo možno plánovanou podporu urychlit dříve, než budou zavřeny i další prodejny.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí pan poslanec Simeon Karamazov, který interpeluje ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci zákoníku práce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážená paní ministryně, součástí novely zákoníku práce, konkrétně sněmovního tisku č. 903, je relativně podrobná úprava výkonu práce z domova. Zaměstnavatel má být mimo jiné povinen uhradit zaměstnanci náklady spojené s prací z domova, např. náklady na komunikaci zaměstnance se zaměstnavatelem. Úhradu těchto nákladů přitom zaměstnavatel nemůže se zaměstnancem zahrnout do mzdy, platu nebo odměny z dohody o práci konané mimo pracovní poměr, naopak je musí zaměstnanci uhradit zvlášť. To je, přiznám se požadavek alespoň pro mě poněkud překvapivý. Práce z domova je v praxi vnímána jako určitá forma benefitu udělovaného zaměstnanci a z těchto důvodů si nemyslím, že je nezbytně nutné, aby zaměstnavatel hradil zaměstnanci také náklady s tím spojené. Vždyť na druhé straně zaměstnanec část nákladů díky práci z domova ušetří, např. náklady na dopravu do zaměstnání.

Ptám se vás, paní ministryně, zda je podle vašeho názoru navrhované znění v tomto ohledu skutečně vhodné a zda by nebylo praktičtější ponechat v zákoně možnost zahrnout uvedené náklady do mzdy. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, tedy poslankyně a poslanci. Toto,

co navrhuje pan poslanec Karamazov, totiž udělat nelze. Ty náklady, jakékoliv náklady na náhradu např. té komunikace mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem nesmí být zahrnuty ve mzdě, platu nebo odměně z dohody, a to v souladu s rámcovou dohodou o práci na dálku uzavřenou sociálními partnery na evropské úrovni v roce 2002. Vlastně důvodem tohoto zákazu je základní princip odměňování v základních pracovněprávních vztazích, na čemž vlastně ten zákoník práce vůbec spočívá. Jedná se o to, že poskytování mzdy, platů a odměny z dohody včetně všech jejích složek za práci jsou věci, do kterých je možno počítat opravdu jenom to, co ten člověk vlastně odpracuje. Jedná se o pracovní výkonnost zaměstnance, o dosahované pracovní výsledky. To plnění, které má čistě náhradový charakter, tedy tou složkou mzdy ani odměny z dohody být prostě nemůže. Já rozumím tomu požadavku, ale v podstatě toto udělat nelze. Odměna za práci a náhrady výdajů v souvislosti s výkonem práce zaměstnanci, které je zaměstnavatel povinen nést, to jsou vlastně zcela odlišné zákonné nároky, které existují paralelně vedle sebe a prostě je nelze směřovat.

Jinak bych k tomu ještě dodala, že na uvedené rozlišení navazuje i úprava daní z příjmů a zákonného pojistného, kdy – když to zjednoduším – plnění, která nahrazují náklady zaměstnance vynaložené v souvislosti s výkonem práce, těmto odvodům vlastně ani nepodléhají na rozdíl právě od jiných příjmů, mezi které patří i odměna za práci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan poslanec položí doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za odpověď. Já si myslím, že také rozumím tomu, co jste říkala, nebo argumentaci v té odpovědi, nicméně je to možná spíše otázka. Kdyby se výslovně nezmiňovaly v dohodách nebo i v pracovní smlouvě ty benefity, resp. to, že měl zaměstnanec v rámci svého platu i další poplatky, stačilo by nezmiňovat to? Musí to být výslovně zmíněno v dohodě nebo v pracovní smlouvě?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já navrhuji, aby vám na to raději odpověděli naši právníci úplně precizně písemně. Nicméně já si to nedovedu představit, protože pro mě by to bylo jasné porušení zákoníku práce, když odměna za práci je jenom spojena s tím, jak člověk pracuje a s jeho výkonem. Ale domluvíme se, že si to ještě potvrdíme písemně a dá na to fiktivní razítko právník.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí se svojí interpelací pan poslanec Jaroslav Holík. Interpeluje ministra obrany ve věci nákupu vojenských radarů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Dobrý den. Vážený pane ministře, včera na půdě této Sněmovny jsme probírali návrh zákona, který by měl podpořit vědu. Já si myslím, že

naše věda na tom není špatně. Ve vojenské oblasti jsme v 80. letech vyvinuli radar Tamara, později výrazně modernizovaný jako radar Věra a ten se vyrábí dodnes jak v civilní, tak ve vojenské oblasti. Z toho důvodu mě hodně překvapilo, že chceme nakupovat radary v Izraeli. Nebylo by lépe podpořit naši vlastní výrobu? Peníze by zůstaly v České republice a ještě bychom mohli vydělat na exportu. Prostě pořád mám v hlavě otázku: Má cenu v této zemi něco vyvíjet, má cenu vymýšlet zákony na podporu, když o naše vlastní výrobky není zájem?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám pana ministra, aby vám odpověděl. Prosím.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, vážený pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, mohu vás ujistit, že máme společné přání, ale nejenom přání, ale my ho i realizujeme, a to v celé řadě dodávek pro Armádu České republiky. Mohu vás ujistit, že na dnešním kolegiu ministra shodou okolností, což je vlastně takový nejvyšší schvalovací orgán předtím, než nějaká akvizice postoupí dál na vládu a do celého toho procesního kolečka, jsme odsouhlasili hned několik výrazných dodávek, které mají českou průmyslovou provenienci, ať už je to munice Sellier & Bellot, ať už to jsou speciální vozidla pro prostějovskou šestsetjedničku, která bychom rádi pořídili od SVOSu, v nedávné době jsme jednali a dále jednáme s Tatra Defence Vehicle, což je před půl rokem vzniklá odnož zbrojovky Czechoslovak Group, od Tatry odebíráme jenom v tomto roce zhruba 120 kamionů, máme samozřejmě dvorního dodavatele ručních zbraní, ať už to jsou útočné pušky BREN, nebo pistole FANTOM. Mohl bych pokračovat.

To, co nevyrábíme, to, co se u nás neprodukuje, to musíme poptávat v zahraničí. V tomto případě tou řekl bych nejserióznější a nejtransparentnější formou, což je proces, kdy je to přímo vyjednáváno mezi dvěma vládami dotčených zemí, a tam po velice rigorózním, dlouhém a pečlivém vyhodnocení a procesu analýz a poznávání na místě jednotlivých nabídek jsme dospěli k rozhodnutí dohodnout se s izraelskou firmou, která vyrábí naprosto špičkové zařízení v oblasti mobilních radiolokátorů, které se u nás nevyrábějí, které mají zajistit přehled o vzdušné situaci na malých výškách, to znamená v národní odpovědnosti od 100 metrů do přibližně 3000 metrů.

Tolik jenom ve stručnosti. Pokud budete mít potřebu nějakého dalšího upřesnění, jsem vám k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Prosím, doplňující otázka.

Poslanec Jaroslav Holík: Pane ministře, děkuji vám za odpověď, ale vy jste mi neodpověděl na to, co jsem chtěl vědět. V současné době firma ERA vyrábí modernizovanou verzi radaru Věra. Jsou další ještě modernější radary, třeba 3D, ale u nás snad o ně není zájem. My je nabízíme Polákům. Já se přiznám, je mi hodně

smutno, když čtu nadpisy v novinách. Budu citovat: Naši vědci jsou na špici, politici je ignorují. Ztracené miliardy a prestiž. Svět by viděl letadla s technologií stealth.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pane ministře, prosím.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím, vážený pane poslanče, cosi mi říká, že vás asi dnes nepřesvědčím, ale co není dnes, může být zítra. A já vás znovu ujišťuji, že jde o produkt, který se u nás nevyrábí. Kdysi, když jsem přišel čerstvě na ministerstvo, tak vím, že tady ta nabídka od firmy, kterou jste jmenoval, byla, ale to bylo na celý vývoj od začátku. A já skutečně nechci jít ve stopách některých svých předchůdců, kdy armáda nakupovala výzbroj, která nebyla vyzkoušena v nasazení. To byl také jeden z velkých důvodů, který mluvil pro izraelskou volbu, protože to jsou, jak sám víte a jak jste, myslím, říkal, objemy prostředků, které nedovolují experimentovat. My nemůžeme pořizovat něco, co neexistuje, co se teprve kreslí na papír, my nemůžeme pořizovat něco, co neprošlo testem skutečného aktivního nasazení.

To, co chceme a o čem teď jednáme už v rámci sjednávání konkrétní smlouvy, to patří skutečně ke světové špičce. Asi jsme všichni slyšeli ten výraz Iron Dome a myslím si, že to bylo rozhodnutí velmi seriózní a pečlivě zvažované. Mimochodem, i v tomto případě v tom existuje český subjekt, protože tam, kde my pořizujeme v zahraničí, tak v podstatě podmínkou sine qua non je participace českého zbrojního průmyslu. A na této konkrétní zakázce bude participovat Retia. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Anna Putnová. Interpeluje paní ministryni Kateřinu Valachovou ve věci maturit. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové. V těchto dnech veřejnost zneklidňuje otázka společné části státní maturity, především z matematiky. K termínům, které v minulosti padly, poté byly posunuty, se samozřejmě veřejnost chce vyjádřit. Jsou na to vázány programy pro školy. Ale úplně z té diskuse, alespoň z té veřejné diskuse, vypadla role obsahu společné části státní maturity z matematiky.

Chtěla bych se tedy zeptat, paní ministryně, jak připravujete společnou část státní maturity z matematiky z hlediska obsahu. Chcete se vrátit k několika rozdílným, nebo ke dvěma rozdílným úrovním? Jak se bude koncipovat, aby se studenti, učitelé i koneckonců rodiče mohli na tuto skutečnost připravit?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týká otázky paní

poslankyně, tak jednak si ji dovolím postoupit písemné zpracování informace, kterou obdržela vláda o týden dříve, než bylo schváleno rozšíření maturitní zkoušky v případě středních odborných škol na další 104 obory od roku 2022/2023. Tam je to podrobně popsáno.

V zásadě se dá říct, že rozhodně reagujeme, a to už po dobu dvou let, na stávající neutěšený stav, kdy se tváříme, a vlastně je to také z hlediska pravidel platných takto nastaveno, že výstup vzdělávání z gymnázií a středních odborných škol je stejný. Takto je nastavena také maturitní zkouška včetně obsahu a ověřování výstupů. A samozřejmě tohle dělá obrovské problémy, protože doposud se postupovalo spíš cestou do určité míry nivelizace té úrovně. A všichni asi víme a už jsme si to měli možnost opakovaně přečíst, že zkrátka schopnost být úspěšný u matematiky v rámci maturity dnes je opravdu schopnost v zásadě znalostí a kompetencí z hlediska například mé generace v rámci deváté třídy základní školy. Proto na to reagujeme. Já jsem už o prázdninách minulého roku vedla společná jednání nejenom s Cermatem, ale také s Českou školní inspekcí, která provádí na základě úkolu ministerstva mezinárodní testování a srovnávání mimo jiné i matematické gramotnosti, stejně tak s Národním ústavem pro vzdělávání, který odpovídá za kurikula a revizi rámcových vzdělávacích programů. Jde tedy o to, že naší ambicí je vlastně propojit informace těchto tří institucí a nastavit od roku 2020/2021 pro gymnázia a potom 2021/2022 pro střední odborné školy tak, aby fěrově odpovídala revidovaným rámcovým vzdělávacím programům, a tedy těm podmínkám, které jsem zmínila.

Co se týká toho, jak by to vlastně konkrétně mělo vypadat, tak dá se říct, že v první fázi předpokládáme, že zejména vlastně sady příkladů a to, co je ověřováno, bude opravdu striktně odpovídat tomu, jak je nastaven obor vzdělávání. Zde jde zejména o rozdíl mezi gymnázií a střední odbornou školou, konkrétním oborem, protože víme, že máme více jak 300 oborů středních odborných škol. Na tom se už pracuje. Revize rámcových vzdělávacích programů by měla být u té sady oborů, tak jak je vláda schválila, hotová v roce 2018. A co se týká neodpovězené, nebo možná nepoložené otázky, ale protože samozřejmě ve školském výboru diskutujeme, takže vím samozřejmě, co leží poslancům a poslankyním na srdci, tak jde samozřejmě o to, že v kroku dva jde také o to napojit výstupy ze středního vzdělávání zase na očekávání například vysokých škol a univerzit v rámci přijímacích zkoušek, když tedy vlastně nastavují svá kritéria. Proto probíhá stále pilotní ověřování matematik+, nebo chcete-li, rozšířené matematiky. A já předpokládám, že ve fázi dva bude také maturitní zkouška, ta rozšířená, ta plus, která bude lépe navazovat například na očekávání technických škol nebo univerzit, do budoucna ustanovena tak, aby mohli využívat maturanti jako volbu nejenom jako dnes v rámci nepovinného předmětu, ale také v rámci už tedy vlastně stabilizovaného ověřování výstupů gymnaziálního vzdělávání a vzdělávání středních odborných škol.

A na závěr bych chtěla říct, že cesta úspěchu pro střední odborné školy už není omezena pouze na úspěch v maturitní zkoušce, ale zase za poslední dva roky jsme hodně odpracovali jednak na kombinacích tří plus dva, to znamená výuční list a matura, dále za rok se předpokládá účinnost nové právní úpravy mistrovské zkoušky jako další cesty po výučním listu nebo u některých oborů, u kterých dnes třeba jsme zvyklí na maturitní zkoušku. A potom bych chtěla říct, že velmi je kvitováno

středními odbornými školami, například u takového typu oborů, jako je kadeřnice nebo podobně, jak to bývá v médiích dnes zmiňováno, pilotní testování čtyři nula, což znamená, že v rámci maturitního vzdělávání čtyřletého bude mít možnost po třech letech se ten student rozhodnout, že si udělá výuční list, a pokračovat dál. To znamená, děláme všechno pro to, aby byly naše děti úspěšné, ne abychom je topili jako myši a smáli se jim, že neumějí počítat, tak jak to bylo doposud.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. Ptám se, zda položí paní poslankyně doplňující otázku. Ano, takže máte slovo, paní poslankyně. A dobré odpoledne všem.

Poslankyně Anna Putnová: Zmínila jste, paní ministryně, že bude společná část státní maturity ve dvou krocích. Můžete dát nějaké záruky, že nedojde znovu k posunutí tohoto termínu pro střední odborné školy?

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Rozhodně dělám po celou dobu výkonu svého mandátu vše pro to a také budu samozřejmě dělat do ukončení svého mandátu vše pro to, aby všechny kroky probíhaly plynule a opravdu k žádnému posunu nedošlo včetně toho, aby se pilotně doověřovala matematika+ a navázal se výstup středoškolského vzdělávání a přímo vysokoškolského.

A dovolím si odlehčit, vážený pane předsedající. Dá se předpokládat, že pokud budeme ve shodě ve školském výboru, tak tam už touto dobou sedí případný budoucí ministr či ministryně. Věřím, že tento kolega nebo kolegyně bude v té práci pokračovat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a, který byl vylosovaný na desátém místě. Pane poslanče, prosím, přednesete svoji interpelaci na ministra zemědělství.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, řada občanů, zákazníků si stěžuje na matoucí a nesrozumitelné značení země původu potravin. Existují rozličné klasy a značky, které preferují české výrobky, nicméně například vajíčka označená značkou CZ nemusejí být vůbec české provenience. Tu označuje kód přímo na vajíčku, což řada občanů ani neví. Podle vaší Státní zemědělské a potravinářské inspekce současné právní předpisy stanovují, že za zemi původu potraviny se považuje ta země, kde dojde k poslední podstatné úpravě potravin. Ale podstatnou úpravou se může rozumět i balení, což mi rozum nebere.

Proto se ptám, pane ministře, jak je to tedy doopravdy. A pokud platí tvrzení vaší inspekce, změníte současnou legislativu tak, aby naši občané zákazníci nebyli uváděni v omyl a bylo jasné, které potraviny jsou české a které zahraniční? Děkuji za vaši odpověď.

A k vám, pane místopředsedo. Využiji toho, že své ústní interpelace číslo 24 a číslo 28 z důvodu dohody s pány ministry na písemných odpovědích stahuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji, takže 24, 28 stahujete. Beru na vědomí. Pan ministr, koukám, tady není, takže bude vám odpovězeno písemně ve lhůtě 30 dnů.

Jako další vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka, který byl vylosovaný jako jedenáctý a přednese svou interpelaci na pana ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji vám za slovo. Vážený pane ministře, já navazuji na tu minulou interpelaci a chtěl jsem se zeptat, jestli jste se podíval na záležitost Homolka Premium Care, a. s. To je ta vnukovská společnost Nemocnice Na Homolce, která má být podle pana ředitele Nemocnice Na Homolce prodána. Snažil jsem se přednést už minule ty hlavní argumenty. Zatímco nemocnice má tržby přes 3,1 miliardy korun, tak má zisk někde kolem 21 milionů při 1 875 zaměstnancích, zatímco dceřiná nebo vnukovská společnost má tržby 28 milionů korun a má zisk 7 milionů korun. A z těch 7 milionů korun zhruba polovina je vyplácena na odměny členů představenstva a dozorčí rady. Má, podotýkám, jenom zhruba asi 6 zaměstnanců.

Tak jsem chtěl vlastně vás požádat, abyste to přehodnotil a zastavil ten prodej, protože není jedna cesta, jak se zbavit té akciové společnosti. Může dojít k zfúzování s mateřskou společností, může to být řešeno převodem jmění na společníka. Podle mě ty programy je možné provozovat i v rámci mateřské nemocnice bez toho, že by musela fungovat akciová společnost. Jestliže je to tak významně ziskové, tak si myslím, že by ta nemocnice si to měla ponechat. To je můj názor na tuto věc. A předpokládám, že vy jako dobrý manažer nemocnice byste takovýto krok neučinil. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče, a prosím pana ministra, aby reagoval na interpelaci. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážení poslanci. Vážený pane poslanče. Ten základní problém je v tom, že v tuhle chvíli je rozhodnutí o likvidaci kryto vládním usnesením. Už to má v ruce likvidátor. A likvidace té společnosti probíhá tak, že se prodají akcie a bude za to nějaká tržba, která je nějakým způsobem hodnocena, tuším na 24 mil. korun nebo tak nějak.

Musím s vámi trochu polemizovat v tom, jestli je možno provozovat takovouhle činnost ve chvíli, kdy ji provozuje státní příspěvková organizace, což je případ Homolky. Mám tu zkušenost z toho, že ona se musí řídit zákonem č. 219 o rozpočtových pravidlech, 219/2000 o majetku České republiky, a 218 o rozpočtových pravidlech, nebo možná že to otáčím. A tady je ten základní problém, který řešíme u těchto velkých státních firem, které jsou jako příspěvkové organizace,

dnes a denně. Ony prostě nemůžou fungovat v normálním tržním prostředí, protože jsou kryty spoustou dalších předpisů, zákonů a nařízení, které jim to v podstatě efektivně neumožňují. A nehledě na to, že je tam pořád ten základní problém, který jako v tomhle případě řešíme, co vlastně ta Homolka Premium Care nabízela. Protože upřímně řečeno nelze platit za něco, co je kryto veřejným zdravotním pojištěním nemocnice. Něco jiného je to u soukromé akciové společnosti. Tam je ten problém, na který okamžitě narazíte, že můžete prodávat preventivní programy, ale upřímně řečeno většina pacientů v té nemocnici, si představují, že se přes tyhle záležitosti dostane dřív na ošetření, což nejde. U státní příspěvkovky to nejde. Upřímně řečeno, podle mě to nejde ani u té akciovky.

Z mého pohledu je dneska nejideálnější pokračovat v tom, co rozhodla vláda tím svým usnesením, u kterého jsem nebyl. Je ze 7. července 2016. Nicméně já už realizuju to, co bylo schváleno vládou. A je lepší z toho dostat nějaké ty peníze prodejem akcií, protože podle mě novému nabyvateli jde především o tu kartotéku klientů, kterou s tím pravděpodobně koupí, což budou velmi bonitní klienti, kterým asi bude nabízet nějaké zdravotní programy v rámci toho, co asi už provozuje, protože nepředpokládám, že to koupí někdo, kdo nic nedělá. Ale říkám, problém...

Já bych byl poslední, kdo by byl proti tomu, aby jakákoliv státní příspěvkovka, tedy fakultní nemocnice, velká nemocnice, měla nějaký ziskový program. Jsem okamžitě všemi deseti pro. Ale prostě problém je, že ze své zkušenosti, kdy jsme tři roky báдали v Motole, jakým způsobem se to vlastně dá udělat, jsme zjistili, že to nejde. Šlo by to opravdu jenom přes tu dceru, kterou státní příspěvkovka víceméně mít nemůže. Tam to má dvě věci: opravdu se ty dcery musí zlikvidovat s ohledem na zákon o státním majetku a zároveň ta činnost, která byla v té době zisková, už se tedy asi dál moc provozovat nebude. Víte, my jsme vždycky ve zdravotnictví říkali, vy jste tuším ze Zlínského kraje, nepletu-li se, že Homolka, to byly takové Slušovice českého zdravotnictví. A to, co dělaly Slušovice v minulém režimu, že jely tak trošku mimo normy, svým způsobem fungovalo na Homolce a dneska se to vrací do normálu. V tom je celý ten problém.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Má zájem pan poslanec o doplňující otázku? Má. Váš čas. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za odpověď, pane ministře. Ale to usnesení vlády, to říká, že mají být zlikvidovány ty dceřiné společnosti. Toto je vnukovská společnost, čili to usnesení se nevztahuje na tu vnukovskou společnost. A jde jenom o to, že podle mého názoru firma, která vydělává čtvrtinu, to znamená čtvrtina tržeb je zisk, tak je podle mě nesmysl to prodávat. Jestliže tržby jsou 28 mil. korun ročně, zisk je 7 mil., z toho jde polovina na odměnu členům představenstva a dozorčí rady, tak si myslím, že je nesmysl to prodat za 24 mil., protože ten, kdo to koupí, tak to má za tři a půl roku zpátky. To je špatný prodej. A zákon o majetku státu, ano, ale už v té době, v tom roce 2010, jak vůbec mohla vzniknout taková akciová společnost podle zákona o majetku státu v rámci příspěvkové organizace? Bylo to se souhlasem Ministerstva financí? To se ptám, jestli to vůbec mohlo vzniknout. Ale jsou i jiné

možnosti (upozornění na čas) zlikvidování té akciové společnosti, zrušení. Může se to převést na mateřskou společnost. Nemusí se to likvidovat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr má zájem o doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Znovu opakuji, ono ve chvíli, kdy by to přešlo na Homolku, tak to prostě nebude vydělávat. To je celý ten problém, o čem mluvím. A druhá věc je, že ono je to vnukovská. Když to sloučím s tou dceřinkou, tu dceřinku stejně likvidujeme.

Otázka, kterou jste položil, je legitimní. Jak je možné, že nikdo jiný nemohl a zrovna Homolka mohla? To je myslím velmi legitimní otázka, otázka možná ještě dalších věcí, které se koneckonců kolem Homolky objevují. Ale říkám, v této chvíli prostě tam ten... Já vám můžu zagarantovat s tou praxí, kterou mám, že ve chvíli, kdy to převedete na Homolku, bude se to chovat podle těch zákonů, kterými se řídí Homolka, tak to prostě vydělávat nebude.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Pavla Golasowská. Prosím, paní poslankyně, přednesete svoji interpelaci na ministra spravedlnosti Roberta Pelikána.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, před deseti měsíci jsem vás interpelovala v souvislosti s nedostatkem míst ve věznicích a s tím souvisejícím pořízením elektronických náramků, které by tuto situaci alespoň částečně zlepšily. Nyní, po téměř roce, mám na vás dotaz. Za prvé, jak to vypadá s uvedením elektrických i elektronických náramků do praxe, jaká je současná situace? Za druhé. Jak v dohledné době chcete vyřešit do budoucna pobytovou kapacitu věznic, která je dnes již neúnosná, kdy máme ve věznicích více než 2 tisíce vězňů nad kapacitní limit. A za třetí, zda počítáte v budoucnu s rozšířením alternativních trestů, které by této neutěšené situaci ve vězeňství alespoň trochu pomohlo. Pokud ano, tak pro jakou skupinu odsouzených. Děkuji za zodpovězené dotazy.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně, a prosím pana ministra, aby na interpelaci odpověděl. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, zkusím všechny ty otázky zodpovědět v požadovaném čase.

Pokud jde o elektronické náramky, tak jak jsme včera oznámili, podařilo se úspěšně vybrat dodavatele elektronických náramků, a to za, musím říct, ještě ke všemu velmi uspokojivou cenu, která předčila i naše neoptimističtější odhady. To je ta dobrá zpráva. Zároveň ještě musím říci – nechci to zakřiknout, protože ti ostatní

mají 15 dnů na to, aby případně podali námitky, a zatím nevíme, jestli tak učiní, nebo neučiní, my věříme, že ne, protože myslíme, že k tomu nemají důvod, ale víte, jak tyhle věci fungují. Takže to nám to může zdržet. Pokud nepodají námitky, smíří se s tím výsledkem, tak bude za těch 15 dnů podepsána smlouva a potom dojde k analýze, nebo k přesnému rozpracování, jak se bude ten systém implementovat. Každopádně by měl být implementován do konce tohoto roku.

Pokud jde o tu druhou otázku, to znamená, co s přeplněnými věznicemi. My sice máme trvale rozpracovánu celou řadu investičních akcí v současné době v nějakém stadiu plánování investiční přípravy, či dokonce již výstavby, celkem, pokud je mi známo, 19 akcí o celkové kapacitě... vydržíte, dva a půl tisíce osob. Ty nejpozdější jsou plánovány do konce roku 2020. Ale bohužel, to nám tak úplně nepomůže, protože zároveň podle predikcí se obáváme, že do této doby ještě zase přibližně o těch dva a půl tisíce nám ta vězeňská populace stoupne. Takže zatím se nám daří, řekl bych, držet krok s tím vývojem, to znamená, udržovat tu naplněnost věznic při vypětí všech našich sil na stále stejné úrovni, protože bohužel se tady zaspalo, a když se v roce 2010 výrazně měnila trestní politika a zpřísňovaly sankce, což dodnes z toho máme ty efekty, tak nikdo nemyslel na to, že by bylo potřeba potom ty vězně někam dát, když je odsoudíme.

Z tohoto důvodu jsme také přistoupili k historicky ojedinělému kroku u nás, tzn. plánujeme výstavbu zcela nové velké věznice na zelené louce. Pro srovnání, takové máme jenom dvě, jenom dvě z našich více než třiceti věznic byly stavěny jako věznice. Jsou to plzeňské Bory a pražský Pankrác a oboje jsou to stavby ještě z Rakouska-Uherska. Takže v historii celého našeho moderního státu by to bylo poprvé, co bychom si stavěli věznici. Teď zrovna, jakmile tady domluví, odjízdim na setkání s bavorským a saským ministrem. Oba mají za sebou výstavbu nových moderních věznic a já se jich budu ptát, zda by nám nebyli ochotni za nějakých podmínek poskytnout plány, tak abychom to nemuseli tady vymýšlet, protože žádné odborníky na to po pravdě nemáme, oni už od toho Rakouska-Uherska jsou všichni mrtví.

A pokud jde o ty alternativní tresty, my je velice podporujeme ve všech oblastech. Nejsou to jenom elektronické náramky. Jsou to i peněžitě tresty, kde máme v tuhle chvíli katastrofálně nízké množství peněžitých trestů. Provedli jsme některé legislativní změny, které tato Sněmovna schválila v minulých měsících a letech, které by měly zvýšit ukládání peněžitých trestů. Pro připomenutí, naposledy šlo o to, že z výtěžku peněžitého trestu bude možné uspokojovat oběti těch trestných činů, což, jak komunikujeme se soudci, výrazně zvyšuje ochotu soudců tento trest používat, protože oni dnes mají pocit, že když ho uloží, tak vlastně odeberou prostředky, ze kterých by se mohli hojit ti poškození. Zároveň Nejvyšší státní zastupitelství spolu s Nejvyšším soudem objíždí soudní kraje a připomíná peněžitě tresty a jiné alternativní tresty, radí s tím, jak je ukládat a kdy je ukládat. Takže jak v té osvětové části, tak v té legislativní části děláme všechno pro to, abychom podíl alternativních trestů zvýšili, protože je to potřeba.

V neposlední řadě – nebo v poslední řadě, už mi dochází čas, zmíním celou naši koncepci vězeňství, která by měla snížit v dlouhodobém horizontu recidivu, a tím také něco dělat s přeplněností věznic.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak. Odpověď byla časově vyčerpávající. Děkuji. Má paní poslankyně zájem o doplňující otázku? Má. Takže paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Já bych jenom prosila, pane ministře, na doplnění, v jakém asi časovém horizontu by byla možná výstavba té nové věznice, jestli máte nějakou představu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr bude reagovat.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: To je samozřejmě běh na dlouhou trať, který přesáhne nejen tohle volební období, ale ještě i to příští. Podle našich zkušeností takováhle věc trvá šest, sedm, osm let, když jde všechno dobře. My to chceme uspišit právě i tím, že bychom si pořídili od Němců ty plány, protože samozřejmě projektová příprava zabere hodně času. Ale je jasné, že tohle musí být kontinuální vůle i dalších vlád. Ale to není pro mě důvod pro to s tím nezačít.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu ministrovi. Další s interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Koubek, který byl vylosovaný jako třináctý, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Pan poslanec Koubek interpeluje přítomného pana ministra kultury Daniela Hermana. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, děkuji, že jste přítomen. Já jsem vás dne 8. prosince poprvé interpeloval ve věci vývozu Slovanské epopeje do Asie a při té příležitosti jsem vás žádal, abyste mi poskytl korespondenci mezi vaším úřadem a našimi předními restaurátory, kteří měli obavu o Slovanskou epopej, a o posudky, které se k ní tvoří. Údajně tato korespondence z jejich strany vůči vám zůstala bez odezvy. Vy jste mi korespondenci během interpelací přislíbil těmito slovy – cituji: "Co se týká korespondence, která zde byla zmíněna, samozřejmě tuto korespondenci vám doručím a dodám." Tak bohužel, 23. února, a stále nic. Tak nevím, pane ministře, jestli nám něco tajíte.

Druhá věc. Přesto jsem se dostal k jednomu posudku od pana Michala Tomka. Údajně na základě tohoto posudku jste vydal souhlas s vývozem epopeje do Japonska. Musím říci, že jsem trochu překvapen, ač jsem laik. Jestli 21 řádků, které nemají v podstatě jakési náležitosti, možná že to bylo odesláno elektronicky, datovou schránkou, že tam chybí podpis, není tam číslo licence akademického malíře, záznam o prohlídce neobsahuje, jakým způsobem tu prohlídku provedl, zda vizuálně, z fotodokumentací, zda prováděl stěry a jiné úkony, na které se vás mimochodem ti odborníci ptají, tak se divím, že 21 řádků stačilo na to, abyste vydal souhlas s tím, aby epopej mohla cestovat do Japonska. Vůbec tam třeba není zmíněno to, že o čtyřech plátech z toho cyklu se dlouhodobě ví, že jsou velice poškozená. O tom zde není ani řádka. Tak prosím, abyste se k tomu vyjádřil. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážený pane poslanče, Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy udělilo na základě žádosti Galerie hl. m. Prahy podle § 20 zákona č. 20/1978 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, předchozí souhlas s vývozem 20 obrazů Alfonse Muchy Slovanská epopej do Japonska. Souhlas byl udělen na dobu od 1. ledna 2017 do 15. srpna 2017, tj. na dobu transportu do Japonska, dobu trvání výstavy a transportu zpět na území České republiky. Ministerstvo kultury bude velmi pečlivě monitorovat jak stav těchto uměleckých děl, tak také průběh manipulace s nimi včetně dodržování lhůt vývozního povolení.

Dovoluji si upozornit, že komplexní péče o Slovanskou epopej je kontinuálně zajišťována experty Galerie hl. m. Prahy, takže kondice všech uměleckých děl je dostatečně prověřována a známa. I přesto v rámci řízení o povolení vývozu do zahraničí prohlédl cyklus obrazů Slovanská epopej se zaměřením na posouzení technického stavu díla dne 22. listopadu 2016 na žádost Ministerstva kultury pan Michal Tomek, akademický malíř a restaurátor. Ten konstatoval, že obrazy se nacházejí vzhledem ke svému stáří a historii ve velmi dobrém technickém stavu. Je to dáno zejména tím, že Alfons Mucha kromě toho, že disponoval vynikajícími výtvarnými schopnostmi, zvolil také pro daný účel vhodnou malířskou techniku.

Na druhou stranu Ministerstvo kultury vyhodnotilo žádost Galerie hl. m. Prahy na vývoz Slovanské epopeje do Číny za rizikový a sdělilo žadateli, že žádost o případný vývoz do Číny bude nezbytně precizovat. V současné době shromažďuje Ministerstvo kultury informace o muzeích, kde by měla být v Číně epopej vystavována. Termíny vystavování epopeje v jednotlivých muzeích nejsou dosud přesně určeny, a mnoho dalších věcí, např. způsob a podmínky transferů, je nevyjasněno. Konečně lze uvést, že Ministerstvo kultury bude důkladně vyhodnocovat stav děl po návratu z Japonska. Za této situace nemůže Ministerstvo kultury povolení vývozu Slovanské epopeje do Číny vydat.

V souvislosti s posuzováním vývozu Slovanské epopeje se Ministerstvo kultury pečlivě zabíralo všemi podněty a argumenty odborné veřejnosti, které mu byly doručeny v rámci správního řízení, a rozhodlo v této věci, jak již bylo uvedeno.

Závěrem bych chtěl sdělit, že v rámci Roku české kultury, který připadá na letošní rok, tedy 2017, v Japonsku, se budu počátkem března účastnit slavnostního zahájení výstavy Muchovy Slovanské epopeje, která je stěžejní událostí těchto oslav. Osobně spolu s dalšími členy delegace se tak seznámím se všemi podstatnými aspekty péče o Slovanskou epopej přímo v Japonsku.

Co se týká předání korespondence, omlouvám se, že se dosud tak nestalo. Přinesl jsem vám teď na interpelaci korespondenci, kterou vám hned vzápětí po skončení příspěvku předám.

A co se týká vlastního řízení. Jak jsem řekl, probíhalo správní řízení, kde byly všechny argumenty posouzeny, a nemám nejmenších pochyb o tom, že nedošlo

k porušení žádného z předpisů, které je třeba respektovat. Každopádně děkuji za váš zájem i za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Pane poslanče, máte zájem o doplňující otázku? (Ano.) Máte tedy slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane ministře, děkuji zejména za to, že jste se v závěru snažil odpovědět na mé otázky, protože jinak to bylo trochu školní cvičení o tom, že umíte číst. V podstatě jste potvrdil, že pouze na základě tohoto 21řádkového posudku, který je zpracován řekl bych až velmi laickým způsobem, při vší úctě k panu akademickému malíři a restaurátorovi, který neobsahuje ty patřičné náležitosti, jste rozhodl o tom vývozu. To tedy považuju za docela fatální.

A co se týče ještě vývozu do té Číny, tak jste řekl – cituji: "Nejedná se o žádná další asijské země, nýbrž pouze o tento vývoz do Japonska, kde je garantována veškerá péče odborná i jakákoli jiná, co se týká dopravy." Teď už tedy připouštíte, že by se to do Číny opět mohlo dostat. Dovolím si v této souvislosti upozornit, že na přelomu roku 2017/2018 se zde chystá Galerie hl. m. Prahy výstava dvou děl nebo dvou umělců z Číny. Není už to náhodou domluveno recipročně, že opravdu ta epopej nepoletí z Japonska zpátky do České republiky, ale dostane se do Číny?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Váš čas, pane ministře. Pardon, pardon, pane poslanče. (Poslanec Koubek: Děkuji. Pardon, omlouvám se.) Pan ministr bude reagovat? Jestliže ano, máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Ano, děkuji. Číst skutečně umím, tuším, že od roku 1969, kdy jsem začal chodit do základní školy, a opravdu si nechci hrát na experta. Já plně důvěřuji jednak těm, kteří v rámci své práce v Galerie hl. m. Prahy kontinuálně zkoumají Slovanskou epopej, a všem těm, kteří nám garantují, že je schopna vývozu.

A co se týká Číny, tak tady opakuji to, co už jsem před chvílí řekl. Za dané situace nemůže Ministerstvo kultury rozhodnutí o povolení vývozu Slovanské epopeje do Číny vydat. To znamená, nic takového, co zde bylo naznačeno, se nechystá a po skončení vývozu do Japonska bude Slovanská epopej opět v Praze. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Teď mi dovolu jenom krátce přečíst omluvu paní kolegyně Věry Kovařové, která se omlouvá z pracovních důvodů dnes od 16.30 do konce jednacího dne.

Další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Jan Zahradník. Pan poslanec přednese svou interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane ministře, 16. ledna rozhodla tripartita, že odmítne antifosilní zákon, a vy jste veřejně přislíbil, že vládě navrhnete jeho odložení. Předmětem antifosilního zákona, připomínám, bylo přijetí závazku nad rámec státní energetické koncepce, tedy stanovení závazného cíle snížení emisí o 80 % do roku 2050, a to ve srovnání s rokem 1990. Vy jste se 6. ledna obrátil na členy tripartity s dopisem, ve kterém jste uvedl – cituji: Závěry studie ukázaly, že snížení emisí skleníkových plynů v České republice do roku 2050 o 80 % oproti roku 1990 je možné, avšak je spojené s významnými náklady. Energetický ústav v Brně ve svém posudku uvádí: Na základě dosavadních analýz nelze tvrdit, že snížení emisí o 80 % v roce 2050 je nemožné, nicméně analýzy naznačují, že takové snížení emisí bude přinejmenším velmi nákladné a možné jsou i dopady na hospodářský růst, který by mohl být pomalejší než v případě scénářů konzervativních.

Nyní bych to tedy chtěl konfrontovat s politikou ochrany klimatu, kterou vláda vzala na vědomí v červnu 2016 a předložila návrh do procesu SEA, kde se již jeho posuzování blíží ke konci. Politika ochrany klimatu stanovuje hlavní indikativní cíl, a to lineární trajektorie pro časový úsek 2030 až 2050 je pak navržena s ohledem na uvažovanou maximální úroveň emisí České republiky v roce 2050 odpovídající alespoň 80% poklesu emisí oproti roku 1990.

Čili moje otázka zní: Bude vláda tento cíl prosazovat v politice ochrany klimatu navzdory odmítnutí antifosilního zákona? Pokud ne, bude v tomto smyslu opravena politika ochrany klimatu? A pokud ano, není náhodou slib tripartitě pouhým politickým příslibem a vaše ministerstvo hledá jiné, skrytější cesty na prosazování tohoto cíle s vědomím toho, že pro českou ekonomiku to může být likvidační? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Trošku jsme přetáhli čas. Slovo má ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené (řečník se rozhlíží se, zda jsou mezi 13 přítomnými lidmi v sále nějaké ženy) ano, kolegyně, kolegové, děkuji za ten dotaz.

Chci vás ujistit, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, že nehlédáme určitě žádné skryté cesty. Já jsem jasně řekl, že pokud nebude naplněna ta podmínka, která je i v programovém prohlášení vlády, to znamená, že případné schválení antifosilního zákona nemá mít, nebo dokonce nesmí mít žádný vliv na konkurenceschopnost České republiky, tak že ten antifosilní zákon nepředložím, a to i bez stanoviska tripartity. To stanovisko tripartity v tom hrálo opravdu jenom velmi podružnou roli.

Navíc je tam ještě další velmi důležitý aspekt a to je to, že skutečně o tom, jakým způsobem bude postupovat, nebo jakým způsobem budou nastaveny další cíle v oblasti snižování CO₂ v rámci Evropské unie, teď momentálně vlastně rozhoduje Evropská unie a bude o tom ještě bezpochyby diskutovat několik let, protože se bavíme o cílech po roce 2030. A navíc Česká republika jede dost úspěšně po té trajektorii, která je potřeba.

Takže politika ochrany klimatu dnes zmiňuje pouze indikativně tento cíl z jednoho jediného důvodu, že tento cíl byl vlastně zmiňován i ve schválených materiálech už v roce 2009 na úrovni Evropské unie, kde se hovoří o tom, že je možné, že po tom roce 2030 budou stanoveny další návazné cíle do roku 2050 až k 80 procentům. Takže politika ochrany klimatu rozhodně nebude obsahovat žádné konkrétní nástroje za rok 2050, ani cíle, hovoří pouze o tom opravdu indikativně, že se v Evropské unii vede debata o tom, zda ten cíl v roce 2050, velmi vzdálený a velmi indikativní, ale zmíněný, tedy těch 80 % snížení emisí CO₂ oproti roku 1990, je reálný, nebo není reálný. A proto my se tam o tom také zmiňujeme, protože považujeme za seriózní tuto záležitost zmínit. Nic víc, nic míň. Tato politika ochrany klimatu opravdu hovoří o výhledu do roku 2020, resp. 2030 a stanoví konkrétní cíle a také konkrétní prostředky nebo nástroje k tomu, aby Česká republika tyto cíle v roce 2020 a 2030 splnila, což se nám bezpochyby povede, protože už vlastně za rok 2015 jsme dokázali snížit emise CO₂ o 37 %, takže se nám nepochybně povede ten 40% cíl v roce 2030 splnit.

Jestli vám to takto stačí. Děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec nyní položí doplňující otázku. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Já mám ještě jednu doplňující otázku, pane ministře. Bude vláda při vědomí dopadu těchto energetických chimér na naši ekonomiku nadále prosazovat ratifikaci Pařížské dohody? (Ministr Brabec ze své lavice: Bude.) Pan ministr říká, že bude. Takže děkuju mockrát za tuhle tu pro mě velmi nepřijemnou, negativní odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tím jsme se vypořádali i s odpovědí na doplňující otázku. Děkuji. Jako další byla vylosována paní poslankyně Marie Pěňčíková. Připraví se pan poslanec Jiří Petru. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěňčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo. My vás tady potrápíme teď pěkně v řadě, pane ministře. Ale já mám asi jasný dotaz. Myslím, že ho i čekáte. Váš zákon o odpadech byl asi jednou z priorit ministerstva. A přesto, blíží se konec volebního období, zákon stále není, starostové na něj čekají, a proto se vás chci zeptat, jak to se zákonem vypadá. Děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, to byla velice stručně formulovaná otázka. A slovo má pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosim.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za tu otázku. Ano, byla jasná, stručná. Já už jsem také několikrát jasně avizoval, a paní kolegyně to určitě i zaregistrovala, že ty zákony jsou dnes připravené, jsou dva. Je to zákon o odpadech a další zákon, kterému něžně říkáme "vužu", protože je to zákon

o výrobcích s ukončenou životností. A tyto dva zákony jsou připravené. Nicméně protože jsme realisté a pragmatici, tak jsme si prostě jasně uvědomili, že v této chvíli není velmi pravděpodobně síla, která by dokázala, aby je ještě tato Poslanecká sněmovna dokázala, resp., aby Poslanecká sněmovna, Senát, aby ten zákon byl schopen dokončit legislativní proces v tomto volebním období. Proto jsme se rozhodli, že v této chvíli dopracujeme s těmi klíčovými subjekty, tam ještě zbývá několik v uvozovkách drobností se Svazem měst a obcí, Svazem průmyslu, Hospodářskou komorou a dalšími profesními asociacemi dopracujeme tento zákon nebo tyto zákony, dopřipravíme je, dokončíme je tak, aby byly připraveny pro příští vládu.

Máte naprostou pravdu, starostové, a já se s nimi bavím velmi často, se stovkami starostů jsem hovořil za posledních několik měsíců, já je o tom informuji a ujišťuji je v každém případě, že bude dost času a bude pro to vytvořen prostor případně i úpravou toho zákona tak, aby se starostové měst a obcí mohli připravit na případnou zásadnější změnu, která vyplývá z tohoto zákona a která určitě bude směřovat ke snížení skládkování, to si myslím, že je dneska obecný princip, který tam rozhodně bude. O tom, jaká konkrétní výše poplatků, řekneme, jaké další nástroje budou tam použity včetně motivací, včetně možností třeba využití těch principů podle hesla "zaplat, kolik vyhodíš", což je asi klíčové heslo, které tam dneska prosazujeme, tak to všechno bude domluveno tak, aby případně nebo určitě zpoždění toho zákona, jeho účinnosti, bylo zohledněno např. i v možnosti posunutí některých termínů, které jsou v tom zákonu navrženy.

Chtěl bych jenom zdůraznit jednu věc, že klíčové změny, které jsme vlastně i slíbili, už byly z významné části zapraveny nebo zapracovány do té novely, novely zákona o odpadech, která už dnes platí. Tedy konec skládkování v roce 2024, povinný sběr biologicky rozložitelných komunálních odpadů a další a další věci, které jsme slíbili.

Takže jsem pevně přesvědčen, že bude reálné, aby nejpozději od 1. 1. 2019 vstoupil v platnost nový zákon o odpadech. A jsem pevně přesvědčen, že ať už bude nakonec nová vláda jakákoliv, tak použije to, co my jsme připravili, protože si myslím, že jinou cestou nemůže Česká republika jít. Děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně položí doplňující otázku.

Poslankyně Marie Pěničková: Vy jste mě, pane ministře, teď trochu pobavil, protože jste řekl, že Poslanecká sněmovna už by to asi nezvládla legislativně projednat. Obávám se, že tahle Sněmovna za těch deset měsíců by toho zvládla ještě moc, a možná i zbytečně moc. Ale co se týče zákona o odpadech, myslím si, že jste trochu podcenil přípravu, protože ten zákon nám měl být předložen už dávno. Když jste na tiskovce mluvil o svých prioritách pro rok 2017, tak jste ho tam taktně nezmiňoval, já se vám nedivím, taky bych to nevytahovala, protože je to opravdu problém. Takže nemám dotaz, chci vám jen říct a požádat vás, ať na tom opravdu pořádně zapracujete, protože ten zákon je fakt potřeba. Děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan ministr už nebude reagovat, nebyla položena otázka. Takže s další interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Petrů, připraví se paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane ministře, v červenci minulého roku jste veřejnost informoval, že v České republice se snižují zásoby podzemní vody, a obce proto dostanou dotaci na nově, i průzkumné vrt, aby našly nové zdroje pitné vody. Ministerstvo životního prostředí vyhlásilo program, v němž má podpořit dostatek kvalitní pitné vody v České republice, a v rámci výzvy z Národního programu Životní prostředí si obce, tak jak to zaznělo na tiskové konferenci, mohou rozdělit až 300 mil. korun.

Rád bych se vás proto zeptal, jakou logiku potom má vstřícnost Ministerstva životního prostředí k těžbě štěrkopísku soukromým subjektem v lokalitě Uherský Ostroh, a to ve druhém pásmu vodního zdroje Bzenec nacházejícího se v chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy. Těžba má přitom dosáhnout až 400 tis. tun štěrkopísku za rok. V roce 2007 bylo při posuzování vlivu na životní prostředí vydáno k záměru negativní stanovisko, jednoznačně negativní. V roce 2012 bylo projednání záměru již podruhé ukončeno bez vydání stanoviska, ale v roce 2015 vydalo vaše ministerstvo již stanovisko kladné. Paradoxní je, že to stanovisko obsahuje 58 podmínek, tedy Ministerstvo životního prostředí samo definuje 58 rizik.

Co bylo tak silné, co bylo tedy hnací silou změny názoru vašeho ministerstva, když názor více než 57 obcí s více než 140 tis. obyvatel regionu je silně negativní a vyjádřili svůj názor i v peticích? Osobně jsem se také zúčastnil několika jednání, odborných prezentací, které zcela jednoznačně klasifikují tento záměr jako vysoce rizikový s negativními dopady na zdroje podzemní vody. Ovšem díky kladnému stanovisku vašeho ministerstva již probíhá řízení u báňského úřadu o stanovení dobývacího prostoru.

Pane ministře, o co tady tedy ve skutečnosti jde? A či zájmy tedy Ministerstvo životního prostředí hájí? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím o slovo pana ministra životního prostředí.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo a za ten dotaz. Na to jsem si tentokrát na rozdíl od těch dvou předchozích dotazů vzal notičky, protože je to záměr, který, vážený pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, mě rovněž zaujal. A mohu vám říct, že jsem se mu i osobně věnoval. Protože kolem toho skutečně byla velká diskuse. Já bych na začátek jenom velmi stručně možná trochu korigoval některé údaje ve vašem dotazu, které nebyly úplně přesné.

Záměr není 400 tis. tun za rok, je to maximálně 200 tis. tun za rok. Kapacita 400 tis. tun byla původně navržena v roce 2006, ale to byl ten proces, který byl pak ukončen v březnu, a tato hodnota již není aktuální. A není to to nejdůležitější. Není ani pravda, že k záměru bylo vydáno negativní stanovisko. Nikdy žádné stanovisko

vydáno nebylo. Oba ty procesy byly ukončeny, zastaveny v minulosti. Ani jeden nebyl dokončen a oba byly vlastně ukončeny na žádost oznamovatele. Takže on to vlastně vzal zpátky.

Jenom – a to si myslím, že je hlavní a nejdůležitější – ministerstvo samozřejmě žádnou těžbu neprosazuje, protože my jsme v každém takovém případě, a posuzujeme jich tisíce ročně, jsme příslušným úřadem k provedení procesu EIA, jak to slovo už všichni velmi dobře známe. Jinými slovy, samozřejmě tam není žádný zájem a z procesu EIA jasně vyplývá, protože je to proces daný zákonem a jeho parametry jsou jasné, že musí být posouzeny všechny vlivy na zdraví a životní prostředí.

Ta rizika, těch 58 rizik, o kterých hovoříte, ona to nejsou rizika, ony jsou to tzv. podmínky, které jsou i v případě souhlasného stanoviska běžně dány, a dokonce je jich někdy dáno i víc, možná až ke stovce u některých projektů, protože to jsou podmínky stanoviska EIA, které slouží potom k minimalizaci či vyloučení vlivu záměrů na životní prostředí a zdraví. Ty podmínky jsou např. monitoring podzemních vod, zajištění hydraulické bariéry, atd., atd.

K vaší námitce nebo komentáři, já se s tím setkávám běžně v mnoha dalších procesech. V tom procesu EIA se dle zákona posuzují výrazně a hlavně v zásadě výlučně vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví. Odborně a zcela objektivně. A bohužel závěry těchto vyhodnocení, já jsem tam řekl slovíčko bohužel, ale ono tam je možná nadbytečné, se nemůžou řídit ani peticemi, ani vlastně jakýmsi zájmem ať už pro, nebo proti z pohledu toho regionu. Protože my nejsme od toho jako MŽP, abychom hodnotili to, zda se to tam někomu líbí, nebo nelíbí, a já se s tím opravdu setkávám v desítkách případů. My tam prostě musíme vyhodnotit vliv na životní prostředí a na zdraví.

A teď k tomu asi hlavnímu. Tam skutečně z toho posudku, z dokumentace a posudku jasně vyplynulo, že tam žádný negativní vliv, který by nemohl být kompenzován, na podzemní vodu není. Následně byl vlastně vypracován v rámci připomínkování dotčenými subjekty – byla předložena situace, resp. studie VaK Hodonín, která došla k opačným závěrům. Proto jsme naprosto nadstandardně a nad rámec běžné povinnosti a běžného procesu a také v zájmu předběžné opatrnosti nechali zpracovat další hydrogeologický posudek, tzv. arbitrážní, který reagoval na odlišné závěry VaK Hodonín a předložených záměrů. Nový posudek potvrdil v plném rozsahu závěry toho původního posudku, který vlastně byl dán – zdůrazňuji, že ten posudek byl vybrán skutečně od naprosto nezávislého zpracovatele, a potvrdil, že pitná voda nemůže být ohrožena. Takže my teď jsme v situaci, kdy vlastně byly dva posudky, jeden tedy posudek v rámci procesu EIA a jeden arbitrážní, v obou případech od renomovaných společností, které dělají tyto posudky z pohledu hydrogeologie, a oba řekly, že ten záměr nemůže mít žádný negativní vliv na zdroje pitné vody, a že tedy absolutně nehrozí to, že by tam skutečně byly nevratně ohroženy zdroje pitné vody. A potom posudek VaK Hodonín, který hovoří o něčem jiném. Takového případy také jsou samozřejmě relativně časté, ale v tomto případě právě vždycky děláme nějaký arbitrážní posudek, pokud se něco takového stane.

Z toho hydrogeologického pohledu – (Předsedající: Váš čas, pane ministře. Jste časově vyčerpávající.)

Pardon, už v tom nebudu pokračovat. Pokud bude mít pan kolega doplňující otázku, já toho ještě krátce využiji na doplnění.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petruš: Vážený pane předsedající, to nebude otázka, je to spíše doplnění pro pana ministra. To, že jsem konstatoval, že bylo vydáno negativní stanovisko, samozřejmě mám podloženo materiály, které jsem dostal k dispozici. A ten materiál z 10. ledna 2007 jasně říká – je to podepsáno ředitelem odboru ochrany vod dr. Hodovským, že závěr je takový: na základě předložených podmínek, které se musí dodržet na ochranu povrchové a podzemní vody v oblasti těžby a úpravy štěrkopísků v Uherském Ostrohu, odbor ochrany vod Ministerstva životního prostředí nedoporučuje tento záměr realizovat.

A poslední. Byl zpracován posudek, který si zadal Jihomoravský kraj, zpracoval ho Geotest Brno. Tak já bych vás poprosil, pane ministře, abyste se s ním seznámil, protože to je posudek, který opravdu považuje těžbu štěrkopísků za velmi rizikovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Reagovat bude pan ministr životního prostředí.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já vás ujišťuji, že se s tím v každém případě seznámím. Já ale využiji alespoň ten zbývajíc čas na jedno klíčové konstatování, které jsme vlastně řekli při tom vyjednávání, protože my jsme tam samozřejmě byli osobně, byli tam moji lidé, mluvili jsme s krajem, mluvili jsme s VaK Hodonín, s dalšími lidmi, byli jsme tam s našimi experty.

Hlavní povolení k umístění a provedení toho záměru bude tedy vydávat místně příslušný obvodní báňský úřad. To jednání – nebo řízení je momentálně přerušeno k dopsávání a k doplnění dalších dokladů. Ale zcela zásadní skutečnost je fakt, že město Uherský Ostroh je vlastníkem pozemků, na kterých je těžba plánována, a naprosto klíčové bude rozhodnutí města Uherský Ostroh. Protože pokud ono, a já jsem to takhle bral, na svých pozemcích tu těžbu neumožní, tak tam ta těžba nebude. To jsme my vlastně říkali už rok, že to to město Uherský Ostroh má naprosto ve svých rukou, a připadalo mi trochu pokrytecké, že oni se schovávají za stanovisko EIA, za které skutečně ručíme, že je odborně správné, ale přitom mohou sami tu těžbu velmi jednoduše a bez dalších kroků zastavit tím, že neposkytnou své pozemky. Takže já si myslím, že toto je důležité. A věřte, že záležitost kvality pitné vody a její zajištění, nebo neohrožení je pro nás natolik zásadní, že skutečně v těchto případech vždycky fungujeme na systému třikrát měř, jednou řež. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Nina Nováková. Připraví se pan poslanec Petr Bendl. Paní poslankyně, přednete svoji interpelaci na ministryni školství, mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou. Prosím.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, má otázka se týká volnočasových aktivit dětí, které využívají svého volného času v klubech, sdruženích, organizacích jako je Skaut, Junák, Liga lesní moudrosti, turistické kroužky. Když jsme schvalovali rozpočet a jednalo se tady o rozpočtu, nebyla úspěšná žádost, aby na tyto volnočasové aktivity bylo uvolněno několik desítek milionů. Pro rozpočet to není žádná vysoká částka, ale pro tyto kluby je to často fatální. Tyto kluby, tyto volnočasové aktivity mají v podstatě tři základní vlastnosti. Ta jedna, že dokážou skloubit zvýšenou fyzickou zdatnost, která se u dětí rozvíjí, ale také morální vývoj osobnosti. Ta druhá vlastnost je – všechny tyto aktivity jsou velmi nenáročné na prostorové vybavení a materiální vybavení. A ta třetí – všechny tyto aktivity vedou lidi, kteří jsou nadšenci a ze svého volného času si dokážou uvolnit potřebnou dobu, aby se věnovali dětem. Je to něco velice vzácného pro naši společnost. A pokud tyto organizace nedostanou, když se to rozdělí, de facto malé částky, tak bohužel jejich činnost je ohrožena.

Ptám se paní ministryně, zda mají tyto organizace naději, že budou moci v letošním roce pokračovat ve své činnosti.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Slovo má paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi zareagovat. Já jsem samozřejmě řešila situaci posílení rozpočtu mládežnických organizací, nebo chcete-li podpory volnočasových aktivit skrze mládežnické organizace, které byly zde zmíněny. Nicméně mám omezené možnosti, protože paradoxně, ačkoliv mám k dispozici oněch 50 milionů korun, nemohu sama o sobě navýšit ukazatel podpory mládežnických organizací. Jedná se o vlastně o technickou rozpočtovou operaci. Z tohoto důvodu jsem byla nucena požádat Ministerstvo financí o posílení našeho rozpočtu o 50 milionů na vrub všeobecné pokladní správy a tuto žádost Ministerstvo financí zamítlo, projevílo s ní nesouhlas. Tím jsem vyčerpala tu technickou možnost skrze Ministerstvo financí a nyní mi zbývá jedna jediná možnost, to znamená požádat o souhlas vládu se změnou ukazatele o částku 50 milionů korun a následně získat souhlas rozpočtového výboru. Což je samozřejmě velmi nepříjemné, protože to znamená, že by byly zcela bez peněz mládežnické organizace, ale nedojde k navýšení, na které byly zvyklé v minulém a předminulém roce, kdy Ministerstvo školství právě touto částkou navíc podpořilo ony volnočasové aktivity.

Dovoluji si tady slíbit, že se budu snažit udělat co nejrychlejší nápravu a ještě jednou budu jednat i s ministrem financí, zdali bychom nedokázali oba dva najít ve

shodě nějaké společné řešení. Nejde totiž vyloučit, že v případě Ministerstva financí převládá úřednický šiml a ministr financí nebyl tedy zcela informován.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně má zájem položit doplňující otázku.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, paní ministryně. Nejedná se o doplňující otázku. Jenom to berte tak, že opravdu od rodičů, kteří jsou šťastni, že se o jejich děti někdo smysluplně stará, berte to tak, že je to jakýsi společenský tlak, který teď je právě na úrovni krajů projednáván, protože kraje to také nezvládnou všechno finančně. Často je tam taková konkurence mezi těmito volnočasovými aktivitami a podporou sportu. Prosim, berte to tak, že veřejnost čeká, jestli vláda – nepochybuji o tom, že rozpočtový výbor by to jistě schválil – a veřejnost čeká, jestli vláda se k tomu postaví nějak správně.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní ministryně už nebude reagovat. V tom případě poprosím pana poslance – nebo bude... Bude.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Samozřejmě, vláda se k tomu postaví správně.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: (Se smíchem.) Dobře, děkuji. Takže pan poslanec Petr Bendl nám přednese svoji interpelaci na nepřítomného ministra financí Andreje Babiše. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo vlády, pane ministře financí, na začátku volebního období jste velmi kriticky mluvil o tom, že stát vlastní řadu nemovitostí, které neefektivně využívá, že je zde řada státních úřadů, které si zbytečně pronajímají některé prostory a mohly by případně existovat v prostorech, které státu patří, a dochází tak k neefektivnímu využití nemovitostí ve vlastnictví státu.

Chtěl bych se zeptat, zda se od té doby, už to bude možná tři roky, tedy něco stalo v této záležitosti. Zda existuje nějaká analýza, případně co jste v této oblasti prosadili nebo udělali. A zároveň bych se chtěl zeptat, jak se tato analýza, případně tento zájem efektivitu využívání nemovitostí setkává s tím, že Generální ředitelství Lesů ČR rozhodlo o výstavbě nového centra zhruba pro 200 úředníků za půl miliardy korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Odpověď na tuto interpelaci vám bude zaslána písemně ve lhůtě 30 dnů.

Jako další byl vylosován a vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka se svojí interpelací na ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka. Připraví se paní poslankyně Pavla Golasowská.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já se chci zeptat na účetní uzávěrku FN Královské Vinohrady, protože dosud nebyla zveřejněna uzávěrka za rok 2015 na webových stránkách nemocnice. A protože je mi známo, že v této nemocnici probíhal forenzní audit v roce 2015, tak bych chtěl požádat o zapůjčení tohoto auditu a o sdělení nějakých závažných informací z tohoto auditu, pokud jsou vám ty výsledky známy.

Pokud je mi známo, tak finanční plán na rok 2015 byl minus 244 mil. korun, ale tento nebyl Ministerstvem zdravotnictví přijat. Jak tedy dopadl konkrétní hospodářský výsledek nemocnice a jestli jste přijali nějaká opatření na základě toho forenzního auditu. Chtěl bych se také zeptat, jestli považujete za správné, že nemocnice k zadávání veřejných zakázek používá externí společnosti. V minulosti to byla firma CBG-Consult, v současné době je to firma Bohemia Belle a. s. Jestli jsou s tím nějaké zkušenosti a jestli si myslíte, že tak je to správné. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. A slovo má pan ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, faktem je, že byl proveden audit, ale ne forenzní. Byl tam proveden procesní audit. Takže trochu něco jiného, než je forenzní audit. A na základě těch výsledků v roce 2016 byla provedena veřejnosprávní kontrola Ministerstva zdravotnictví a ta vyústila k přijetí nějakých nápravných opatření. Již plně je sledována, a kterou tu zprávu můžeme připravit. (?)

Já jsem tedy informován, že účetní závěrka FN KV byla standardním způsobem zveřejněna prostřednictvím informačního systému státní pokladny a že je veřejně dostupná a byla auditována společností Alter Audit. Takže teď možná jsme v nějakém rozporu a musíme si to asi trochu vyjasnit, protože by měla být, v podstatě k nějakému 20. dubnu už by měla být účetní uzávěrka i za rok 2016, předpokládám. Takže pokud se ptáte na rok 2015, tak už by tam opravdu měla být, a předpokládám, že tam je.

Pokud se týká těch prožlукlých veřejných zakázek, tak sám jsem byl překvapen, že Vinohrady to ještě dělají přes externí firmy. Mluvil jsem o tom s panem ředitelem a velmi jsem mu doporučil, aby dramatickým způsobem posílil oddělení veřejných zakázek, protože jsou k tomu i rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, že si to má nemocnice dělat vlastními silami. Takže předpokládám – a ještě se o tom budu bavit, protože příští a přespříští týden mám svolány ředitele přímo řízených organizací. Já se na tohle budu ptát.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane ministře, děkuji. Ptám se, jestli má pan poslanec zájem o doplňující otázku. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji. Možná jsem našel tu uzávěrku na stránkách nemocnice. Ale tak pokud není na stránkách nemocnice, tak možná bude někde jinde. Pokusím se ji dohledat. V každém případě bych chtěl požádat o výsledky toho auditu,

protože si myslím, že v té nemocnici byly velké problémy ještě za pana ředitele Zemana, které potom vyústily ve zkrslování hospodářského výsledku převodu prostředků z investic na krytí provozního výsledku.

A chtěl bych se právě zeptat, jak ten forenzní audit, který zadávalo, nevím, jestli to bylo Ministerstvo zdravotnictví, nebo nemocnice, jestli nálezy přispěly k tomu, že nemocnice už hospodáří standardně a že ty největší problémy, které ten audit našel, jsou odstraněny. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Pan ministr už nebude reagovat doplňující odpovědí.

Další přednese svou interpelaci paní poslankyně Pavla Golasowská. Připraví se pan poslanec Simeon Karamazov. Paní poslankyně, máte slovo, přednese svoji interpelaci na ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, setkávám se s připomínkami z řad veřejnosti ke službám koronera, přesně k dlouhé čekací době, než koroner dojde k ohledání zemřelého. Musím říct, že já sama jsem kontaktovala koronera, když mi letos v lednu zemřel otec, a čekací doba na něj byla pouze hodinu a čtvrt. Nicméně dle sdělení zaměstnanců pohřební služby v Moravskoslezském kraji jsou případy, kdy tato čekací doba dosahuje šesti i více hodin. Pro mnoho rodinných příslušníků nebo těch, kdo tráví v přítomnosti zemřelého takto dlouhý čas, je tato situace stresující a neúnosná nejen z hlediska psychické zátěže, ale také z pohledu hygieny zejména, pokud se toto děje v letních horkých měsících.

Proto mám na vás, pane ministře, dotaz, jak jsou nyní pokryty služby koronera na celém území republiky a jaká opatření a v jakém horizontu připravujete, aby tyto služby byly pro pozůstalé i zemřelého časově komfortní. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. A slovo má pan ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, tohle je opravdu velmi, velmi citlivé téma. Je pravdou, že postup při úmrtí osoby nebo při nálezu těla zemřelého mimo zdravotnické zařízení upravuje zákon 372/2011 o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Výrazem koroner se označuje poskytovatel nebo lékař, který zajišťuje prohlídku těl osob zemřelých mimo zdravotnické zařízení a se kterým kraj za tímto účelem uzavřel příslušnou smlouvu, což je důležité, protože zajištění časové a místní dostupnosti služeb koronera není v nařízení vlády č. 307/2012 Sb., o místní a časové dostupnosti zdravotních služeb, explicitně upraveno.

Kraj odpovídá za organizaci a zajištění prohlídek těl zemřelých, a tedy i za zajištění adekvátní časové a místní dostupnosti služeb koronera. Čili řešení případných stížností a nedostatečné zajištění časové a místní dostupnosti je bohužel

v této chvíli v kompetenci kraje a je třeba se obrátit na kraj. Obecně lze říci, že pitva a věci, které jsou s tím spojeny, jsou hrazeny ze zdravotního pojištění. Ale pokud váš dotaz zněl na zajištění těch služeb koronera, tak v podstatě on je velmi často organizován v rámci zdravotnické záchranné služby příslušného kraje. A v tom případě je důležité se tedy obrátit přímo na zřizovatele, což většinou bývá kraj, v Praze hlavní město Praha, a tento dotaz vznést na ně.

Osobě mám podobnou zkušenost jako vy. Když mi zemřel otec, tak jsem podobným způsobem čekal také asi tři nebo čtyři hodiny. Takže vím, že to je problém. Není jednoduché na tato místa vůbec sehnat lékaře. Je to práce velmi neradostná a nevěděčná. Navíc někdy tedy v dost otřesných podmínkách. Ale říkám, je to otázka, je to otázka tedy domluvit se s krajem, protože upřímně řečeno, ona je to spíš otázka finanční, protože říkám, není jednoduché vůbec sehnat lékaře, kteří tohle dělají.

Zatím se ani neuvažuje, pokud by takový dotaz zazněl, jestli se nějakým způsobem ta časová dostupnost upraví nebo neupraví. Zatím to mohu brát jako podnět, abychom se v případné novelizaci vyhlášky o časové a věcné dostupnosti nad tím zamysleli. Ale říkám znovu, problém bude v tom, že budeme zasahovat do kompetence někoho jiného, tedy kraje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Paní poslankyně nemá zájem o doplňující otázku. Další interpelaci přednese pan poslanec Karamazov. Pane poslanče, máte slovo. Připraví se pan poslanec Novotný, protože další interpelace byly staženy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, naše země má v oblasti železniční dopravy silnou tradici, dokonce jednu z nejhustších železničních sítí na světě. Přesto je železniční síť již na hranici své kapacity. Vedle osobních spojů zkrátka již mnoho kapacity pro nákladní vlaky nezbyvá. Ptám se proto, zda vaše ministerstvo řeší kapacitu železniční sítě, a pokud ano, jaké konkrétní kroky můžeme v této oblasti očekávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za velmi stručný dotaz. Slovo má pan ministr dopravy Dan Ťok.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já za ten dotaz děkuji. Ano, je pravda, Česká republika má nejhustší železniční síť na obyvatele v Evropě. Je to dáno její historií a důvodem, proč vznikla ještě za Rakouska-Uherska.

Já s vámi budu a nebudu souhlasit. Tady je samozřejmě síť na některých místech velmi využitá, na některých místech je využitá velmi málo. Správa železniční dopravní cesty je ze zákona povinná se starat o všechny železniční tratě, i ty, které jsou velmi málo využívány nebo téměř nevyužívány jak pro nákladní, tak pro osobní dopravu. Nicméně co se nám stalo, je, že zejména na trati mezi Prahou a Ostravou nám takovým ne úplně řízeným způsobem v rámci zákona, který u nás je, začali jezdit

komerční dopravci, kteří tuto trať přeplnili jak expresními vlaky a rychlíky, tak se tam dostává i regionální doprava. Máte pravdu, že na těchto tratích má nákladní doprava poměrně málo šancí se uplatnit jindy než v noci.

Co budeme dělat? Je několik momentů. Za prvé budeme pokračovat v modernizaci koridorů tak, abychom zvýšili jejich kapacitu. To je první krok. Druhým krokem, a řekl bych tím dlouhodobějším, je to, že počítáme s výstavbou vysokorychlostních tratí, kam by především osobní doprava měla přejít, to znamená, že by se uvolnila kapacita na tratích klasických pro nákladní dopravu. Třetí záležitost je, že na těchto hustých tratích, kde se jezdí komerčně, máme dnes regulátora, který by se měl podívat na ekonomickou opodstatněnost, na to, jestli je ta trať využívána do budoucna způsobem, který nediskriminuje některý druh dopravy. Ten se s touto otázkou, kterou, předpokládám, určitě dostane v podání od některého z dopravců nebo třeba od Carga, bude muset vyrovnat a bude ji muset nějakým způsobem řešit.

Faktem je, že tak jak tady máme zákony od roku 2000, tak podle našich zákonů, které jsou v tomto momentu jedny z nejvíce liberalizované v Evropě, tak kdokoli řekne, že chce komerčně jezdit na kterékoli trati, a pokud SŽDC nemá tu trať na sto procent vytiženou, tak jim tu kapacitu dát musí a ta možnost tady je. Takže já předpokládám, že do těchto věcí by regulátor mohl zasáhnout. Od 1. 4. začne fungovat a určitě jedno z podání, které já očekávám, bude toto. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec položí doplňující dotaz. Máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Pane ministře, děkuji za jasnou odpověď. Mluvil jste o budování vysokorychlostních tratí. Teď se zeptám úplně jednoduše laicky – znamená to budování dalších kolejí, nebo nějakou modernizaci?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: V naší koncepci, kterou představíme, by se mělo předně jednat o stavbu nových tratí v nových koridorech, to znamená, nemělo by to být využití stávajících koridorů. V některých místech to je možná přidání koleje, ale to zvýšení kapacity by bylo v nových trasách.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další v pořadí je interpelace číslo 23 paní poslankyně Novákové, která však svoji interpelaci u mne před chvílí stáhla. Další v pořadí je interpelace 24 pana poslance Antonína Sedí. Také on stáhl svoji interpelaci na ministra obrany Martina Stropnického.

Další interpelací je interpelace číslo 25, kterou by měl přednést pan poslanec Martin Novotný. Máte slovo. Připraví se pan poslanec Jiří Koubek.

Poslanec Martin Novotný: Vážený nepřítomný pane ministře, obrácím se na vás s jistou pochybností, zda toto obrácení je správné z hlediska adresnosti. Vyplývá

pouze z modelu odpovědnosti ve vládě za akciové společnosti s podílem státu. Kdybych věděl, na koho jiného se obrátit lépe, učinil bych tak, ale nemám jasno, který je ten správný ministr, na kterého bych se obrátil.

O co jde? V posledních měsících existuje řada signálů, že došlo takřka ke zhroucení zákaznického systému energetické společnosti ČEZ, zejména ve vztahu k standardním zákazníkům, to je domácnostem a běžným odběratelům. Nejen já osobně, ale celá řada občanů zažila, že v podstatě nelze v žádném rozumném čase provést převod elektroměru na novou osobu v případě stěhování, změnu tarifů například v případě využití možností jiných tarifů, tepelných čerpadel apod. Společnost standardně přebírá žádosti občanů o různé úkony, a přestože obsahují všechna příslušná data, třeba stavy elektroměrů, není schopna její systém na to reagovat. Dochází k fakturacím na základě odhadu na dálku. V případě akciové společnosti tak obrovského významu, hodnoty i reputace, jakou je ČEZ, mi připadá to, že se její zákaznický systém ocitl na úrovni "hladového okna" a zákaznické obsluhy zákazníka v 19. století, mi připadá, že přes omezenou možnost státu tuto záležitost řešit tady hrozí poměrně značné reputační riziko pro stát v tom, v jakém stavu se zákaznický servis této společnosti ocitl. Chci vás proto požádat, abyste tuto situaci prověřil a zjistil, zda bude urychleně vyřešena.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude zodpovězena písemně dle jednacího řádu do třiceti dnů.

S další vylosovanou interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Koubek, kterého v tuto chvíli v sále nevidím, tudíž jeho interpelace propadá.

Proto prosím, aby svoji interpelaci přednesl pan poslanec Petr Bendl, a to na ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci investic v Lesích České republiky.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Vážený téměř vždy nepřítomný ministr zemědělství, já mám na vás dva dotazy týkající se investic, zakázek Lesů České republiky. Už jsem se vás na minulé interpelaci, na kterou jste také nedorazil, chtěl zeptat, jak je to s plánovanými investicemi Lesů České republiky v zahraničí, zda je pravdou, že Lesy České republiky chtějí za zhruba jednu miliardu korun nakupovat lesy v Rumunsku. Tak by mě zajímalo, jestli je tento plán správný, nebo tato informace správná, jestli Lesy České republiky počítají s investicemi v zahraničí a případně v jakém objemu.

A dál by mě zajímaly zakázky společnosti Kloboucká lesní za posledních šest let, jakých tendrů se zúčastnila a jestli je pravda, že společnost byla vybrána, aniž by nabízela nejlepší ceny. Podle mých informací se nabídky cenové pohybovaly, třeba že skončila na druhém, čtvrtém, nebo dokonce šestém místě. Přesto byla vybrána. Je tady jisté podezření, že prokuristou této společnosti je bratr generálního ředitele Lesů České republiky, a tak chci vyvrátit všechny mýty, že by snad došlo k nějakému nekalému jednání.

Takže prosím veškeré informace, které se týkají tendrů, kterých se účastnila společnost Kloboucká lesní za posledních šest let. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další v pořadí byl vylosován pan Antonín Sed'a se svou interpelací – stáhl ji.

A máme tu tedy interpelaci číslo 29, zkušený tandem, svoji interpelaci přednese pan poslanec Hovorka Ludvík na ministra zdravotnictví Ludvíka Miloslava. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji. Vážený pane ministře, chtěl bych se zeptat, jestli se zasadíte za zrušení systému zpětných bonusů v českém zdravotnictví, protože neznám obdobné systémy jinde ve světě. Zkušenost, kdy nemocnice nakupují léčiva nebo zdravotnické prostředky a potom dostávají část ceny ve formě zpětného bonusu, protože vykazují zdravotním pojišťovnám za takzvané maximální ceny, číselníkové ceny, je podle mě velmi komplikovaná a ten systém znepřehledňuje. Podle mě jsou to cílené podvody zdravotních pojišťoven. Nakonec jeden z takových podvodů vyšel najevo v Thomayerově nemocnici, kdy v podstatě onkologický lék byl vykazován za cenu, která byla v podstatě předražena o 25 %, respektive firma poskytla bonus Thomayerově nemocnici ve výši 25 %. Na základě toho VZP poslala dopisy na fakultní nemocnice, kde žádá, aby byly vykazovány léčivé prostředky v reálných cenách, nikoliv v cenách číselníkových.

Já bych se chtěl zeptat, jakým způsobem tento fenomén českého zdravotnictví chcete zastavit. Protože například pokud vím, tak na Královských Vinohradech ty zpětné bonusy byly kolem 160 až 200 milionů korun ročně a to samozřejmě zkresluje účetnictví. V některých případech to vylepšuje účetnictví nemocnic, v jiných případech, tam, kde byli méně poctiví ředitelé těch organizací, například na Homolce, tak ty peníze často putovaly na Kypr a do soukromých kapes.

Dále se chci zeptat, co ministerstvo udělá pro to, aby byly zavedeny společné nákupy do jimi zřizovaných nemocnic (upozornění na čas), protože známe soukromé řetězce, které dokážou zásobovat své nemocnice. Takže proč by to nemohlo dělat Ministerstvo zdravotnictví?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má pan ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, pane kolego ze zkušeného tandemu, já bych začal tedy tím druhým. No, ono kdyby Ministerstvo zdravotnictví bylo tou soukromou firmou, tak by asi dokázalo nakupovat velmi efektivně. Akorát že by nedodržovalo zákon o veřejných zakázkách, o registru smluv, zákon číslo 106 a mnoho dalších, které to bohužel komplikují. Ale to jsem si jenom tak posteskl.

U těch zpětných bonusů musím protestovat proti tomu, že to zkresluje účetnictví, protože ty musí být zavedeny do účetnictví. V podstatě jde o slevu. A teď si řekněme, z jakých je důvodů. Samozřejmě že ta sleva může být z několika důvodů. Jeden z nich je skutečně ten, že ne všechny nemocnice dodržují zákon, že platí do 30 dnů. Dokonce bych řekl, že většina z nich to nedělá. Ty, co to dělají, většinou bývají jaksi bonifikovány, protože samozřejmě té firmě šetří náklady. Z mého pohledu je tam ten

určitý problém mezi tím, že se účtuje za ceníkovou cenu, přičemž je tam bonus, pokud se týká konkrétního léku nebo konkrétního zdravotnického prostředku. Na druhou stranu je ale pravdou, že tyhle peníze většinou slouží k dotování těch zdravotních služeb, jejichž úhrada většinou nepokrývá náklady. A tady si prostě musíme odpovědět na tu otázku, jestliže lék stojí tisíc a zdravotní pojišťovna za něj platí tisíc, tak v podstatě ta nemocnice, která s tím lékem má náklady, protože ho skladuje, ošetřuje, má kvůli tomu kvalifikované lékárníky atd. atd., tak vezme tisícovku tady takhle od pojišťovny a tady ji dá firmě. Sama z toho nemá nic.

Takže jedním z řešení, jak tuto praxi, která je neblahá a kterou zavedl v roce 2006 jeden z mých předchůdců David Rath, je vrátit zpátky marži, což jinými slovy znamená, že nemocnice nebudou muset žít z těch zpětných bonusů, ale že si to prostě nahradí marží. Upřímně řečeno, nezdraží to náklady zdravotnictví ani o korunu, ale můžeme to zprůhlednit. Takže jednou z věcí, kterými se zabýváme, je skutečně znovuzavedení marže i na léky, které jdou z lékárny do nemocnice, ne z lékárny přes táru. To je jedna z možností a velmi vážně o tom uvažujeme. Musíme propočítat, jestli to skutečně tuhle věc přinese.

Faktem je, že ještě je tady druhá věc, a to je velká diskuse, protože jaksi ve chvíli, kdy zmizí zpětné bonusy a budeme účtovat, nebo budeme přesně vidět na ty ceny, které vidíme, dneska může dojít k tomu, že v podstatě nahrajeme těm firmám. Protože upřímně řečeno, ony si řeknou, proč jim budeme dávat bonusy, budeme jim to účtovat jenom za ty plné ceny. A ty odhady zní, že potom nám mohou skokově vzrůst náklady také o miliardy. To je jedna z věcí, z kterých nemám radost, protože představa, že celá úhradová vyhláška příštího roku, nebo to navýšení padne na to, že se prostě tímto způsobem bude vidět na ty ceny, tak ta mě netěší. Já do jisté míry musím přijít na to jako ministr zdravotnictví, jakým způsobem opravdu pokrýt náklady nemocnice.

Paradoxně ještě musím říci, že z hlediska finanční kontroly se ta nemocnice chová špatně. Protože z hlediska finanční kontroly, má-li s nějakým procesem náklady, tak je má vyúčtovat. A tady ta možnost není. Prostě a jednoduše bylo řečeno, že když je lékárna součástí nemocnice, tak se ty náklady někde ztratí a prostě byly uříznuty. Tímto způsobem se v roce 2005 nebo 2006 takzvaně ušetřilo, ale výsledek je tristní. Takže my do jisté míry musíme napravit to, co se děje dneska tím principem zpětných bonusů, a musíme to nahradit tím, že tam vrátíme tu marži. Nic jiného. To je tedy u léků. U zdravotnických prostředků to tedy bude větší problém, protože tam vůbec si neumím představit, jak to je, a jejich ošetřování a skladování a náklady na technickou údržbu jsou daleko horší.

Takže já si nemyslím, že by šlo o nějaký zločin. Já si spíš myslím, že je to nedostatek v metodice systému a my se musíme podívat, jak se na něj dostat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Ptám se pana poslance, zda má zájem o doplňující otázku. Má, prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji. Vážený pane ministře, váš předchůdce pan ministr Němeček se dokonce zavázal v takovém systémovém materiálu, který se měl

týkat úspor v nemocnicích zřizovaných Ministerstvem zdravotnictví, k těm společným nákupům. Když jsem se ptal pana náměstka Landy, tak mi řekl ano, už budeme soutěžit společné nákupy medicínálního kyslíku. To si myslím, že za celou tu dobu je velmi málo. A není pravda, že není zkušenost s tím, že by některé nemocnice nemohly si zřídit společné nákupy, protože pokud vím, tak v jihočeských nemocnicích tato zkušenost je. Nemusí to být jenom třeba řetězec AGEL, ale myslím si, že něco podobného může fungovat i pro státní nemocnice. A divím se jenom tomu, že to ministerstvo ještě dávno nezavedlo.

A kromě toho systému, který zavedl David Rath, tak bych chtěl ještě upozornit na systém, který byl ve VZP, a to byly nákupy léků přes pojišťovnu, kde také se dalo předejít tady těm bonusům. (Upozornění na čas.) A fungovalo to, za paní Musílkové ještě.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak, bude ještě reagovat pan ministr? Může.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: No, on holding Jihočeského kraje jsou akciovky. Jestli se domluvíme, že převedeme fakultní nemocnice na akciovky, ale vy jste byl jeden z velkých odpůrců tohoto. A to je právě ta potíž. Ona ta problematika je složitá, my si ji asi vysvětlíme.

Ale ty centralizované nákupy jsou problematické z jednoho jediného důvodu. Já to všem vysvětluji. Ve chvíli, kdy to budete kupovat pro všechny nemocnice, ceny se budou nastavovat podle té nejhorší. Čili podle té, která má nejhorší platební morálku. Čili se pro ty všechny ostatní zvednou. To je můj základní problém, který stále řeším. Kdyby ještě existovalo Zdravotnické zásobování, tak se to kupuje přes nějakou centralizovanou organizaci. Ta by zase ale nepodléhala soutěžním parametrům. Je to složitě. Ale nějakým způsobem se s tím popasujeme a v něčem si to umím představit. V něčem ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. A je 18.00, takže já děkuji všem přítomným za přízeň jménem vedení Sněmovny, i ministrům, kteří s námi setrvali až dokonce jednacího dne, a přerušuji jednání této schůze do zítra 9.00, kdy budeme pokračovat podle řádně schváleného programu schůze bodem 218, třetí čtení zákona o nemocenském pojištění.

Hezký zbytek večera.

(Jednání skončilo v 18.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. února 2017
Přítomno: 159 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 55. schůze naší Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tyto poslanci: Petr Adam ze zdravotních důvodů, Vojtěch Adam do 11.30 ze zdravotních důvodů, bez udání důvodu Ivan Adamec, ze zdravotních důvodů Pavel Antonín, z pracovních důvodů Jan Bartošek, z důvodu zahraniční cesty Zuzka Bebarová Rujbrová, z pracovních důvodů Martina Berdychová, ze zdravotních důvodů Milan Brázdil, z pracovních důvodů Jana Černochová, z osobních důvodů René Číp, z důvodu zahraniční cesty Ivana Dobešová, ze zdravotních důvodů Vlastimil Gabrhel, z pracovních důvodů Petr Gazdík, z pracovních důvodů Stanislav Grospič, Miloslav Janulík z pracovních důvodů, také David Kádner z pracovních důvodů, do 9.15 Jaroslav Klačka z osobních důvodů, Václav Klučka na celý den z osobních důvodů, Michal Kučera z pracovních důvodů, od 11.45 z pracovních důvodů Petr Kudela, na celý den z pracovních důvodů Jaroslav Lobkowicz, z osobních důvodů Jana Lorencová, z pracovních důvodů Soňa Marková, ze zdravotních důvodů Igor Nykl, z pracovních důvodů Tomio Okamura, Herbert Pavera z pracovních důvodů, z rodinných důvodů Pavel Plzák, z osobních důvodů Ivo Pojezný, ze zdravotních důvodů Karel Pražák, z důvodu zahraniční cesty Ladislav Šincl, od 13 hodin Lubomír Toufar z osobních důvodů, Vladislav Vilímec z osobních důvodů na celý den, Jan Volný ze zdravotních důvodů na celý den, Zelenková Kristýna ze zdravotních důvodů na celý den, Jiří Zemánek bez udání důvodu, z osobních důvodů Jiří Zlatuška a z pracovních důvodů Marek Ženíšek také na celý den.

Z členů vlády se na dnešní den omlouvají: z rodinných důvodů Andrej Babiš, do 13 hodin z pracovních důvodů Pavel Bělobrádek, z pracovních důvodů Robert Pelikán na celý den, Kateřina Valachová a Lubomír Zorálek také z pracovních důvodů na celý den.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazeným bodem 218. Jde o sněmovní tisk 821, jde o třetí čtení nemocenského pojištění, a potom další body z bloku třetích čtení, u kterých jsou také splněny zákonné lhůty. Jedná se zejména o body 219 a 222 – sněmovní tisk 877 o obalech a 888 pozemní komunikace. Dále pevně zařazené body 18, 17, 9, 47, 59. To jsou z bloku druhých čtení. V případě vyčerpání programu bychom pokračovali dalšími body z bloku druhých čtení.

Teď ale vidím pana předsedu klubu TOP 09 pana poslance Františka Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Rušno v sále.)

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo za slovo. Dámy a pánové, já vás chci poprosit. Já jsem odcházel z grémia s tím, že byla shoda na tom, že bod 36, dneska je to v tom novém seznamu bod 34, tisk 848, a je to ten návrh na změnu zákona o dani z příjmu a týká se dárců krve, je pevně zařazen jako první bod příští úterý. Teď jsem včera zaregistroval, že zřejmě došlo k omylu a že tam není zařazen. Proto bych navrhoval, abychom to vyřešili tak, abychom hlasovali o tom bodu 34, že bude pevně zařazen na úterý příští týden, jako první bod.

Děkuji za toleranci. Už jsme to několikrát prohlašovali a už je to skutečně zacyklená záležitost, abychom ho konečně ve druhém čtení... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já to tam ale zařazené mám. V upraveném pořadu schůze podle schválených změn eviduji bod 34 na úterý jako pátý pevně zařazený bod. Je to tisk 848/2.

Poslanec František Laudát: Já vím, ale já jsem odcházel z grémia s tím, že pan předseda Hamáček tam jasně řekl, že to je první bod v úterý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili přeražení z toho pátého bodu na první. Rozumím tomu teď už. Pan kolega Štětina se hlásí k pořadu schůze. A poté pan kolega Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych měl jenom krátké doplnění –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid sněmovnu!

Poslanec Jiří Štětina: Já bych si dovolil požádat o krátké doplnění dnešní schůze, abychom dostali informaci o tom, jaká je situace po havárii atomové elektrárny ve Francii. A jenom velmi stručnou větu by mně stačilo, protože se na to občané naší republiky moc ptají a mají obavy, zda nestoupá přirozená radioaktivita. Takže jedna věta bude stačit. Je stav takový na našem území, nemusíme mít obavy, nebo přirozená radioaktivita stoupá. Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan kolega Štětina navrhuje informaci pravděpodobně ministra zdravotnictví, předpokládám, nebo vnitra. Dobře. Prostě jednoho z členů vlády, který je za to odpovědný, aby podal informaci o úrovni radioaktivity po havárii jaderné elektrárny ve Francii. Nebo jestli pan ministr životního prostředí se hlásí k takové informaci... Nehlásí, evidentně. Dobře. Pan kolega Roman Sklenák. Nechám o tom hlasovat, pane kolego. Prosím. (Silný hluk v sále trvá.)

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno kolegyně a kolegové. Já si dovoluji navrhnout –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou požádám o klid! Pane předsedo, já vás přeruším a požádám i vaše kolegy i kolegy z jiných politických stran, aby dávali pozor, protože budeme hlasovat o jednotlivých návrzích na změnu programu. Prosim o klid! Dobře, přerušíme schůzi. (Chvilí vyčkává.) Děkuji.

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji vám i vám. Já si dovoluji navrhnout pevné zařazení bodu 2, to je návrh vrácený Senátem o ochraně přírody a krajiny. To je tisk, kterým jsme se zabývali tento týden, ale nedokončili jsme jeho projednávání. A navrhuji tedy pevné zařazení na příští středu – 1. března jako první bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: 1. 3. – první bod, ano. Kdo dál na změnu programu? Žádný jiný návrh nemáme. Takže... pardon, paní kolegyně Chalánková. Já ji mám tady písemně, tak se omlouvám. Počítám s vámi. Máte slovo, paní kolegyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych vás požádala o zařazení sněmovního tisku 977, je to bod 173 o výkonu ústavní výchovy, variantně. První varianta na středu odpoledne po pevně zařazených bodech paní ministryně Marksové, tedy po bodu 261, protože si přála u toho bodu, který již je otevřen, být osobně přítomna. Variantně na úterý po pevně zařazených bodech – odpoledne po pevně zařazených bodech. Děkuji. (Předsedající: Tedy jako šestý bod.) Vždycky jako první bod po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pokud se nikdo další nehlásí, budeme hlasovat jednotlivě o těchto návrzích.

První návrh na změnu pořadu byl od Františka Laudáta na přeražení bodu 34 z pátého místa na první místo v úterý 28. 2. Ano.

Rozhodneme v hlasování číslo 135, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 135, z přítomných 131 poslance pro 54, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Druhý návrh byl od pana kolegy Štětiny, a to dnes po pevně zařazených bodech informace ministra zdravotnictví, alternativně ministra vnitra, o situaci v radiaci po havárii jaderné elektrárny ve Francii.

Rozhodneme v hlasování číslo 136, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 136, z přítomných 132 poslanců pro 58, proti 24. Ani tento návrh nebyl přijat.

Další byl návrh pana kolegy Sklenáka, a to zabývat se vráceným návrhem ze Senátu, zákona číslo 114 o ochraně přírody a krajiny, 1. 3. jako prvním bodem.

Zahájil jsem hlasování číslo 137 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 137, z přítomných 134 poslanců pro 92, proti 10. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Jitky Chalánkové. Budeme se zabývat pevným zařazením bodu 173, tisku 977, a to v alternativě. První hlasování bude středa 1. 3. po bodu 261.

Zahájil jsem hlasování číslo 138 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 138, z přítomných 133 poslanců pro 61, proti 41. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat o alternativním zařazení, a to bodu 173, tisku 977, na úterý 28. 2. po pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování číslo 139 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 139, z přítomných 134 poslanců pro 79, proti 31. Tento návrh byl přijat.

Změnili jsme tedy program na úterý 28. 2. a na 1. 3. letošního roku pevným zařazením bodu 173 a pevným zařazením bodu číslo 1, zákona o ochraně přírody a krajiny.

Než budeme pokračovat, přečtu další omluvy, které byly doručeny předsedovi Poslanecké sněmovny. Je to omluva z dnešního dne z důvodu nemoci pana poslance Augustina Karla Andrla Sylora a paní poslankyně Adamové od 9 do 9.30 a pana poslance Pavla Šrámka do 10 hodin.

Podle pořadu schůze se budeme nyní zabývat bodem

218.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - třetí čtení

Požádám paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou a zpravodajku garančního výboru pro sociální politiku poslankyni Gabrielu Peckovou, aby zaujaly místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 821/4, který vám byl doručen 18. ledna letošního roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 821/5.

Táží se navrhovatelky, paní ministryně práce a sociálních věcí, jestli chce před zahájením rozpravy vystoupit. Paní ministryně? Ano, máte zájem. V tom případě máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, já jenom připomínám, že obsahem tohoto návrhu je za prvé zavedení nové dávky, takzvané otcovské poporodní péče, za druhé zvýšení nemocenského na 100 % denního vyměřovacího základu u člena jednotky sboru dobrovolných hasičů obce a za třetí zmírnění podmínek pro poskytování sirotčího důchodu v těch případech, kdy jeden ze zemřelých rodičů získal jen krátkou dobu důchodového pojištění.

Ještě jsem chtěla podotknout, že co se týče té otcovské, tak už teď se chodí mladí rodiče ptát na úřad práce, protože tato dávka a zájem o ni nám jaksi vyšel z celé řady průzkumů, a jak říkám, už teď se jí vlastně ti lidé dožadují. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí. Ještě mi oznámil pan kolega Karel Andrlé Sylor, že ruší svou omluvu. Mám to tady doloženo a vidím ho tady. Přišel mi hlásit, že je přítomen.

Nyní tedy otevírám rozpravu. Hlásí se paní zpravodajka. V rozpravě? Ano. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré ráno, dámy a pánové. Já vlastně v tom třetím čtení už před vás předstupuji podruhé. To, že se tento návrh týká tři nesouvisejících bodů, už tady zaznělo. Paní ministryně zopakovala, o co se jedná.

Já bych chtěla říci, že to, že ty body spolu nesouvisí, přináší při hlasování o návrhu jako takovém problém, protože někteří z nás mohou mít na jednotlivé části toho návrhu různý názor, některé části chtějí podpořit, jiné ne. Například TOP 09 naprosto jednomyslně souhlasí s částí, která se týká dobrovolných subjektů, na druhou stranu co se týče otcovské dovolené, tak jak je tady navržena, s tím TOP 09 nesouhlasí, takže vlastně proto jsme i s předsedou klubu ODS panem poslancem Stanjurou podávali pozměňující návrh, aby tato byla vyjmuta.

Jenom potom navrhu proceduru atd. dle svých práv a povinností. Jenom jsem toto chtěla poznamenat, že nebude lehké se rozhodnout o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její vystoupení v rozpravě. Nyní paní poslankyně Radka Maxová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Dobré ráno, kolegyně, kolegové. Já bych jenom ve zkratce chtěla říci, že zavedení nové dávky není úplně naším cílem, takže já osobně budu hlasovat proti, a to z několika důvodů. Jednak si myslím, že v současné době už v naší republice existují další nástroje, které mohou rodiny a otcové využívat, ať jsou to flexibilní úvazky práce z domova či například ošetřování člena rodiny, které samozřejmě předepíše lékař a je ve stejné výši a možná ještě v delší době.

Za druhé proto, že Ministerstvo práce a sociálních věcí nám sem přesouvá další dvě novely ohledně zákona o nemocenském pojištění, a to dlouhodobé ošetřovné, které už vlastně máme ve Sněmovně, a samozřejmě připravuje i změnu podpory

dlouhodobě pracovně neschopných lidí bez jakékoliv analýzy. Už jenom z toho důvodu, že vlastně z nemocenského pojištění se nám budou teď v poslední době čerpat miliardy a miliardy, tak bych chtěla upozornit, že zrovna otcovská se nám pohybuje kolem 800 milionů ročně, a i když se naši republiče teď daří, tak si myslím, že se nám za pár let nemusí dařit tak jako teď, a jsem zvědavá, kde ministr financí, který samozřejmě bude muset sehnat peníze, na to potom vezme.

Já jsem proti a tak budu také hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Radce Maxové. Ano, pan poslanec Zbyněk Stanjura se hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Ještě než vám dám slovo, opět požádám sněmovnu o klid. Je pátek dopoledne, hlasujeme ve třetím čtení a prosím tedy, abyste věnovali potřebnou pozornost těm návrhům a vystoupením, případné debaty o jiných tématech přenesli do předsálí. Ještě chvilku počkáme, pane předsedo. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, teď budu mluvit k těm, kteří sedí od této druhé řady směrem doprava z mého pohledu. K levicovým poslancům v této chvíli nemluvim, protože ti milují sociální dávky a chtějí zavést další, úplně novou. Ale nás ostatních je tady dost k tomu, aby nová sociální dávka nevznikla. Pokud si přečtete to velmi slabé zdůvodnění, proč ji máme zavést, tak musíte podpořit můj pozměňovací návrh. Žádný racionální důvod k tomu není, žádná situace v rodinách se nezlepší, vyrobíme zase problém zejména malým zaměstnavatelům, těm, kteří mají jenom několik úvazků, pravděpodobně zvýšíme počet dnů, kdy jejich zaměstnanec nebude v práci, zatížíme státní rozpočet přibližně částkou 750 až 800 mil. korun ročně, což je za volební období přes 3 mld. Vzpomeňte si, kolegyně a kolegové, když hlasujeme o pozměňovacích návrzích ke státnímu rozpočtu, ty návrhy většinou chtějí pomoci dobré věci, tu je to 50 mil., tu je to 300 mil. na vědecké knihovny, tu je to něco jiného a my vždycky slyšíme z úst i sociální demokracie – nejsou na to peníze. Víte, že dlouhodobý problém českého státního rozpočtu je neúměrně vysoká výše mandatorních, to znamená povinných výdajů, a chystáte se někteří z vás zvýšit mandatorní výdaje. A zkušenost, politická zkušenost říká, že je mnohem jednodušší zavést novou dávku než ji poté zrušit. Ještě to můžeme zastavit, ještě můžeme smysluplně debatovat, jak podpořit rodiny s dětmi třeba tou částkou 800 mil. korun jinak než nárokovou, povinnou sociální dávkou.

Já vás skutečně prosím o to, abyste podpořili můj pozměňovací návrh, nebo náš pozměňovací návrh, abych si ho nepřivlastňoval, ale myslím, že mnozí z vás se mnou souhlasí, a opravdu je nás tady dost k tomu, abychom zabránili vzniku nových sociálních dávek. Já mám pocit, že se občas blížíme k nešťastnému roku 2006, kdy v období před sněmovními volbami Poslanecká sněmovna zvýšila mandatorní výdaje zhruba o 80 mld. korun ročně. Vyřikáte, že je to jenom 750 mil., ale zatím, zatím. Když čtu plány paní ministryně, co všechno chce ještě udělat, jaké peníze chce ještě utratit, tak nevím, kde to skončí. Tak to zkusme zarazit hned teď, pak i paní ministryně pochopí, že už nebude chodit se zvyšováním sociálních dávek v tomto volebním období. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Mám dvě přihlášky, faktickou poznámku pana poslance Opálky a přednostní právo pana předsedy TOP 09 Miroslava Kalouska. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Miroslava Opálky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já bych jenom, ať se pohybujeme ve správných kategoriích, co to vlastně je sociální dávka. Tady jde o nárok z pojištění, které je hrazeno ze mzdy, a tam jsme tedy v převisu, dlouhodobě nečerpáme, čili je tam přebytek. Takže nejde o sociální dávku z hmotné nouze nebo z nějakého jiného systému. Prostě je to nárok z nemocenského pojištění, který je obvyklý v řadě zemí Evropské unie, a myslím si, že je to na podporu mladých rodin a na podporu porodnosti a v tomto poslanecký klub KSČM problém nemá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi a nyní pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Promiňte, že minutu zdržím, ale neodolám, abych jako pamětník nezavzpomínal, když jsem poslouchal pana kolegu Stanjuru –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane předsedo, ještě chvilku přeruším a znovu požádám o klid. Je tady nesmírný hluk a já neslyším, co říkáte, a potom těžko mohu reagovat na případné procedurální návrhy. Děkuji, můžete mluvit.

Poslanec Miroslav Kalousek: Když jsem poslouchal pana kolegu Stanjuru, který sděloval pozici ODS, kterou pokládám za naprosto správnou, a poslanecký klub TOP 09 se bude chovat stejně, tak jsem si nemohl nevzpomenout na to, kdo přišel s otcovskou dovolenou jako úplně první politik. Nevíte? Ministr práce a sociálních věcí, první místopředseda vlády Petr Nečas a měl s tím tenkrát v Topolánkově vládě hrozný problém s tehdejšími ministrem financí Miroslavem Kalouskem a přetahovali jsme se o to hrozným způsobem. Petr o to strašně stál. Mezitím své pozice ODS posunula, ale to vzpomínání je docela zajímavé. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi za jeden historický exkurz. A pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ještě než pokročíme, konstatuji, že náhradní kartu číslo 3 má pan poslanec Radim Fiala. Omlouvá se z dnešního jednání z pracovních důvodů Milan Šarapatka a dále se omlouvá pan ministr dopravy Dan Ťok z dnešního jednacího dne z pracovních důvodů.

Můžeme tedy pokračovat. Je zájem o závěrečné slovo, paní ministryně, po rozpravě ve třetím čtení? Nemáte. Paní zpravodajka také nikoli závěrečné slovo.

Můžeme tedy přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím, máte slovo, paní zpravodajko. (Trvalý hluk v sále.)

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, já bych si vám dovolila navrhnout proceduru, tak jak byla schválena v garančním výboru a je uvedena v usnesení 243. Návrh na zamítnutí podán nebyl. Legislativně technické úpravy podány také nebyly, pokud by byly, ty bychom hlasovali jako první. Takže dále nás čeká, nebo se dostáváme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Jako první by to byl návrh A poslankyně Jany Pastuchové, potom pozměňovací návrh –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní zpravodajko, já vás opět přeruším. Můžeme se už věnovat proceduře hlasování, paní kolegyně, páni kolegové? Děkuji, pokračujte.

Poslankyně Gabriela Pecková: Takže další hlasování by bylo o pozměňovacím návrhu B tandemu Stanjura–Pecková. Na závěr bychom potom hlasovali o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo připomínky k proceduře? I když je jednoduchá, nechám ji raději odhlasovat.

Zahájil jsem hlasování číslo 140 a ptám se, kdo je pro proceduru hlasování. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 140 z přítomných 145 pro 140, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Můžeme tedy přikročit k hlasování o jednotlivých návrzích. Požádám paní ministryni a paní zpravodajku, aby řekly názor na pozměňovací návrhy. První návrh.

Poslankyně Gabriela Pecková: Takže první návrh je pod písmenem A, pozměňovací návrh poslankyně Jany Pastuchové, která rozšiřuje okruh dotčených osob. Původně se týkal návrh pouze dobrovolných hasičů a paní poslankyně Pastuchová ve svém pozměňovacím návrhu doporučuje rozšířit na ostatní složky integrovaného systému, jako jsou např. vodní záchranáři nebo horská služba a další.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Stanovisko výboru je kladné, doporučuje.) Paní ministryně? (Souhlas.)

Ano, rozhodneme v hlasování číslo 141, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 141 z přítomných 146 pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat. Druhý návrh.

Poslankyně Gabriela Pecková: Druhý návrh pod písmenem B pana poslance Stanjury a můj vyjímá otcovskou dovolenou z toho komplexu tří částí, které návrh obsahuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko výboru? (Negativní, nedoporučuje.) Paní ministryně? (Nedoporučuje.) Ano, děkuji.

Rozhodneme v hlasování číslo 142, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 142, z přítomných 148 pro 56, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Protože jsme hlasovali o obou návrzích, které byly předneseny, budeme hlasovat o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 821, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 143 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 143 z přítomných 146 poslanců pro 103, proti 17. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 218.

S náhradní kartou 31 hlasuje předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Pan kolega Chvojka se hlásí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji, já jenom na záznam, nezpochybňuji hlasování. Já jsem u toho předposledního hlasování hlasoval ano", omylem, ale názorově jsem byl velmi silně proti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, tak je to pro stenozáznam, pane ministře, a můžeme pokračovat. Dalším bodem je bod číslo

219.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/- třetí čtení

Jde o přerušený bod, který jsme projednávali 22. února, ale přerušili jsme ho pro nepřítomnost navrhovatele, kterým je pan ministr Richard Brabec. Připomínám, jsme ve třetím čtení. Požádám pana poslance Josefa Nekla, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem garančního výboru, výboru pro životní prostředí. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 877/2, který vám byl doručen

1. února letošního roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 877/3.

Ptám se navrhovatele, pana ministra životního prostředí, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Já vám ještě, pane ministře, znovu zjednám klid. Ti, kteří diskutují už projednaný tisk, nechť ho diskutují v předsáli. A už je myslím hladina hluku taková, že budeme všichni rozumět.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, lepší už to nebude. Děkuji, pane předsedající, za slovo a i závidím vám ten optimismus, že se mi pokusíte zjednat klid, ale bude to rychlé, takže možná si ho i udržím.

Já jsem se především chtěl omluvit za ten minulý týden, ale skutečně byl jsem řádně omluven, pardon, za tento týden, kdy to mělo být na programu, byl jsem řádně omluven a pouze tam nastalo nějaké nedorozumění.

Já bych chtěl jenom připomenout, že hlavní částí této novely je snaha omezit spotřebu lehkých plastových tašek. Myslím, že tam to směřuje především. A druhý cíl je upravit nebo aktualizovat celkové cíle třídění, recyklace obalových odpadů na nové období. To jsou dva hlavní cíle. A myslím, že teď už se můžeme věnovat jednotlivým pozměňovacím návrhům, kterých není mnoho, takže se s tím určitě vyrovnáme rychle. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za úvodní slovo. Otevírám rozpravu, do které se hlásí s přednostním právem zpravodaj, s přednostním právem předseda klubu ODS a potom řádně přihlášení páni poslanci Böhnisch, Golasowská, Zahradník. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Já také velmi stručně. Jenom bych vás chtěl seznámit, že před třetím čtením se sešel výbor životního prostředí na svém 40. zasedání dne 8. února. Projednal podrobně všechny došlé pozměňovací návrhy, přijal k nim stanovisko a přijal proceduru hlasování, se kterou vás poté seznámím při mém vystoupení k hlasování o zákonu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Nyní s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Velmi často tady slyším od mikrofonu: Brusel nám něco nařizuje, my za to nemůžeme, dělá to Brusel, musíme implementovat, nebo bude pokuta, sankce vůči České republice. A já mám jednoduchý dotaz na pana ministra, proč navrhuje vyšší limity, než nám ukládá Brusel. Já rozumím tomu, že máme nějaké povinnosti, které máme splnit, a vy hujersky navrhuje, že budeme ještě přísnější a ještě lepší než ta Evropská unie. A já

se ptám proč. Proč nestačí splnit naše povinnosti, proč si tam ještě musíme nějaké procentíčko přihodit? Co z toho máme, komu to slouží? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní pan poslanec Robin Böhnisch v rozpravě, připraví se paní poslankyně Golasowská. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Já jdu jenom s legislativně technickou úpravou svého pozměňovacího návrhu, kdy mi při přepisu ještě vypadla věta: v bodě 13 se slovo "lehkou" zrušuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Legislativně technickou úpravu si poznamenal pan zpravodaj. Nyní paní poslankyně Pavla Golasowská, připraví se kolega Zahradník. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, přeji krásné páteční dopoledne. Já bych vás chtěla požádat o podporu svého pozměňovacího návrhu, který se nachází pod písmenem C jako sněmovní dokument pod číslem 5642 a týká se zpoplatnění kromě lehkých plastových odnosných tašek i velmi lehkých plastových odnosných tašek, jejichž tloušťka stěny je do 15 mikronů. Chtěla bych ještě říct, že například Velká Británie zpoplatnila již všechny plastové tašky i sáčky, Francie zakázala prodej i výdej také lehkých jednorázových igelitek. Jako řešení nabízím papírové sáčky, recyklovatelné sáčky, nebo jsou také na trhu již pratelné sáčky pod názvem Frusack, které si lze zakoupit a délka jejich užívání je dva roky.

Zároveň bych chtěla poděkovat Ministerstvu životního prostředí, že podniká nějaké kroky v tom, aby životní prostředí nebylo zatíženo plasty tak jak doposud. Možná jenom pro zajímavost, že konkrétně v roce 2015 bylo vyrobeno 36 tisíc tun pytlů a sáčků z polymerů etylenu, což tvoří oproti roku 2011 až 30procentní nárůst. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Golasowské. Nyní pan poslanec Jan Zahradník, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já opakovaně k tomuto návrhu vystupuji a moje vystoupení má vždycky dvě části. V první se vyjádřím souhlasně a s podporou k té myšlence omezit používání plastových tašek, což je nešvar, který nás trápí, a ty tašky pak zaplavují někdy dokonce i na naší přírodu. Myslím si, že každý z nás by si klidně mohl na nákup do supermarketu pořídit nějakou velkou tašku a mohli bychom přestat s tím masivním používáním plastových nákupních tašek. To zpoplatnění je tedy podle mého názoru správná myšlenka. Musím se přiznat, že si neumím představit realizaci

zpoplatnění těch lehkých nákupních tašek, těch pytlíků, ale to je věc jiná, k tomu se asi vyjádříme hlasováním.

A pak za druhé, vždycky se vyjadřuji s upozorněním na to, že ta novela má ještě svoji druhou část a tou druhou částí je Příloha 3, která obsahuje stanovení limitů pro recyklaci různých druhů obalových odpadů, a to až za horizont roku 2020. Tady už kolega Stanjura zmínil jednu věc a panu ministrovi položil otázku, proč vlastně si dáváme sami sobě limity, které jsou významně vyšší než limity, které od nás vyžaduje Evropská komise. A pan ministr Brabec v těchto souvislostech vždycky, možná, já nevím, snad s jakousi hrdostí upozorňuje na to, že jsme v tomto směru dobří, že ty limity vesměs plníme, ať už jsou to limity v té antifosilní oblasti, v oblasti snižování emisí CO₂, kde se naše aktivita v tom projevuje podle mne správně, ale ty limity jsou stanoveny tak dlouhodobě, že můžeme klidně předpokládat, že mohou nastat okolnosti, které by je ohrozily. A to samé je v těch obalových odpadech. My si stanovujeme vysoké limity pro recyklaci papíru, skla, plastů atd., a i dokonce všech odpadů jako takových. Já jsem tady upozorňoval, proč se mi zdá zbytečně vysoký limit pro recyklaci papírových obalových odpadů, proč se mi zdá zbytečně vysoký limit pro recyklaci skleněných obalových odpadů, a to jsem také vtělil do svého pozměňovacího návrhu, který je uvedený pod písm. B.

Je tam ještě jedno číslo, které jsem navrhl změnit, a to se dostalo i do pozměňovacího návrhu, který schválil výbor. Je to limit pro recyklaci veškerých obalových odpadů. A tady prosím upozorňuji, žádám vás, abyste ten výborový návrh schválili, protože taková vysoká míra recyklace 80 %, kterou navrhuje pan ministr, významně počítá a předpokládá existenci energetického využití odpadů. A tady když se podíváme na průběh jednání o tom obecném odpadovém zákonu, tak energetické využití je významně zpochybňováno, odmítáno ekologickými nevládními organizacemi. Ty jsou významně proti budování jakýchkoliv spaloven. Čili rozšiřování této kapacity, které by dosažení těch limitů vyžadovalo, je skoro nemožné. Žádnou novou spalovnu tady nepostavíme, anebo jenom s velikými obtížemi.

Já jsem ten svůj návrh podal a je vedený v přehledu jako návrh pod písm. B. Podobný návrh, o malinko užší, podal pan kolega Urban a je vedený jako návrh pod písm. E. Já bych logicky předpokládal, že by se mělo hlasovat nejprve o tom nejširším návrhu snižujícím ta čísla ve třech položkách, to je ten můj návrh. Pak o tom návrhu, který snižuje ta čísla ve dvou položkách, návrh pana poslance Urbana. A pak nakonec o návrhu, který snižuje to číslo u jedné položky. Bohužel se mi tento můj názor nepodařilo prosadit na výboru pro životní prostředí, což znamená, že procedura, kterou výbor schválil, upřednostňuje hlasování o výborovém návrhu. A já chápu, že to je v souladu s jednacím řádem Sněmovny. A tam aspoň ta jedna položka se v té tabulce mění. Čili já tím pádem nebudu navrhopvat změnu procedury. Víím, že tady v tomto případě nemám žádnou extra velkou šanci změnu procedury prosadit, ale žádám vás, abyste podpořili pozměňovací návrh výboru pro životní prostředí, který je uvedený pod písmenem A, speciálně pak jeho část A2, která znamená snížení limitu pro recyklaci veškerých obalových odpadů po roce 2020 z 80 na 75 %. Děkuji vám dopředu za tuto podporu i za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Hlásí se ještě v rozpravě pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, já bych rád odpověděl panu předsedovi Stanjurovi vašim prostřednictvím, pane předsedající, a zároveň si myslím, že zareaguji i na pana kolegu Zahradníka. Proč ty vyšší cíle. Ze dvou důvodů. Za prvé proto, že už je dneska reálně plníme. A já si myslím, že bychom si neměli klást nižší cíle než ty, které jsme schopni plnit už v současné době. Já jsem si dělal ty časové řady zpět několik let, dokonce až do doby hospodářské krize, nebo řekněme krizového stavu někdy v letech osm devět, a i tam jsme většinu cílů plnili s určitou rezervou. Za druhé proto, že to je věcně dobře. Já jsem prostě pevně přesvědčen, že ve chvíli, kdy budeme třídit ty klíčové obaly, plasty, sklo, především papír, tak že to je dobře a že to je správně, řekněme i věcně správně, ne jenom z pohledu životního prostředí. Ale abych usnadnil vaše rozhodování a přijetí tohoto návrhu, tak byť jsme původně neměli souhlasné stanovisko k návrhu A2, tedy snížení toho celkového procenta z 80 na 75 %, tak nově konstatuji a oznamuji, že s tímto návrhem budeme jako Ministerstvo životního prostředí souhlasit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě faktické poznámky pana poslance Stanjury a pana poslance Zahradníka. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl poděkovat panu ministru za odpověď i za ten přístup. Já nezpochybňuji, že ten cíl je dobrý a že se máme snažit mít to procento co nejvyšší. V tom jsme ve shodě. Já jenom říkám, abychom byli opatrní, protože to máme v zákoně. Nevíme přesně, jak se bude v následujících letech vyvíjet odpadové hospodářství. To, když v tom zákoně bude nižší číslo a my bychom měli mít ambici mít ho vyšší, to je správné. Já neříkám, že máme plnit pouze to číslo, které bude v zákoně. Ale i z hlediska opatrnosti a plnění povinností je lepší, pak můžeme nakonec říct, že jsme to překonali a že naši občané a naše firmy jsou zodpovědnější a že třídí víc, než jim to ukládá zákon. Abychom si rozuměli. Ten cíl je správný. Myslím, že ta motivace už je dneska poměrně vysoká. Protože ta čísla, která dosahujeme, jsou dobře a měli bychom poděkovat všem občanům, kteří takto zodpovědně třídí. Jediné co bylo, ta opatrnost, abychom zbytečně nepsali vysoká čísla do zákona. Ale děkuji za ten přístup, že podpoříte i ten pozměňovací návrh pod bodem A2.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ještě faktická poznámka pana poslance Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já jsem si počkal, jak pan ministr odpoví. Ještě zdůrazňuji to, co říkal kolega Stanjura.

Ono pak ty nenadálé výkyvy v ekonomice, které mohou znamenat narušení systému výběru recyklovaných obalových odpadů, mohou znamenat, že se nebude moci ten cíl naplnit při sebevětší snaze. Pak ale ti, kteří budou zavázáni, tedy my, budeme povinováni platit sankce za porušení těchto podmínek. Čili to je důvod, proč ty limity se snažím uměřeně snižovat, nikoliv nijak zásadně.

Zároveň také bych chtěl říci, že na tom, jak správně a dobře třídíme a vlastně i v podstatě naše občany k tomu vedeme, tak tady je velká zásluha u našich obcí, které zaslouží poděkování jak za to, jak organizují recyklaci plastů, papíru, skla a dalších, třeba elektrických odpadů, ale také jak organizují sběr a recyklaci biologického odpadu, což zase v nastávajícím jarním období přijde na pořad dne. Čili našim obcím za to patří velké poděkování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi za dodržení času k faktické poznámce. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se ještě, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Ani pan zpravodaj. V tom případě pan zpravodaj může, resp. musí nás seznámit s procedurou hlasování, přednášet jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim říct stanovisko garančního výboru. O to teď budu žádat pana ministra. Pane zpravodaji, procedura hlasování. Prosím.

Poslanec Josef Nekl: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, přednesu vám jednoduchou proceduru hlasování. Není tam mnoho pozměňovacích návrhů. Budu se odvolávat na sněmovní tisk 877/2, kde jsou všechny pozměňovací návrhy zveřejněny. Nebyl podán návrh na zamítnutí zákona, takže můžeme hlasovat podle doporučeného postupu výboru životního prostředí.

Byla podána jedna legislativně technická úprava, kterou před malou chvílí přednesl pan poslanec Böhnisch. O tom bychom hlasovali jako první. Potom bychom na základě doporučení výboru životního prostředí hlasovali v jednom celku o návrhu A1 až A3. Pokud budou přijaty, nebude hlasovatelné B a E. Potom bychom hlasovali o návrhu C a o návrhu D. To je navržená procedura.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Připomínky, dotazy k proceduře? Nejsou.

Proceduru schválíme hlasováním číslo 144, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 144, z přítomných 149 pro 126, proti nikdo. Procedura byla schválena, můžeme se jí tedy řídit. Pane zpravodaji, první návrh.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji. Jako prvé hlasování by bylo hlasování o legislativně technické úpravě přednesené panem předsedou výboru Böhnischem k bodu číslo 13, kde se zrušuje slovo lehkou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Kladné.) Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 145. Kdo souhlasí s legislativně technickou úpravou přednesenou ve třetím čtení? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 145, z přítomných 153 pro 146, proti nikdo. Bylo schváleno. Druhý návrh.

Poslanec Josef Nekl: Druhý návrh. Budeme hlasovat jedním hlasováním o komplexním pozměňovacím návrhu výboru životního prostředí A1 až A3 s tím, že A1 se týká úroku z prodlení u nedoplatků u evidenčních poplatků, výnos přechází do státního rozpočtu a správa registračních a evidenčních poplatků je v kompetenci Státního fondu životního prostředí. A2 je tabulka, o které se tady hovořilo, tzn. je shodná s tím, co předložilo Ministerstvo životního prostředí, akorát v celkové částce recyklace odpadů v roce 2020 ve sloupci B je sníženo z 80 na 75. A A3, pokud nebudou placeny registrační poplatky do doby platnosti tohoto pozměňovacího návrhu, platí poplatky dle zákona č. 477/2001 Sb., a pokud nebudou zaplacený, přechází jejich vymáhání Celní správě. Stanovisko výboru souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování 146. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 146, z přítomných 153 pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Nekl: Tím pádem nejsou hlasovatelné návrhy B a E a přistoupíme k hlasování o návrhu D, kdy v bodě 4 se slova lehká plastová taška nahrazuje slovem pouze plastová. Stanovisko výboru souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 147 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 147, z přítomných 153 pro 141 poslanec, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Josef Nekl: A jako poslední pozměňovací návrh budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem C paní poslankyně Golasowské, která navrhuje zpoplatnit i velmi lehké plastové tašky – pro vaši informaci ty odnosné pytlíky na pečivo apod. Stanovisko výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 148 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 148, z přítomných 153 pro 15, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy a můžeme přistoupit k hlasování o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 877, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 149, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 149, z přítomných 151 poslance pro 122, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 219.

Paní kolegyně Wernerová se hlásí? Není tomu tak.

Budeme pokračovat ve třetích čteních, a to bodem číslo

222.

Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/- třetí čtení

Vedle pana kolegy Birkeho, který už je u stolku zpravodajů, požádám, aby totéž místo zaujal pan poslanec Jaroslav Foldyna, který je zpravodajem garančního výboru, hospodářského výboru Poslanecké sněmovny. Návrh na zamítnutí je uveden ve sněmovním tisku 888/6, který vám byl doručen 24. ledna 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 888/7.

Ptám se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevřu tedy rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, ale vidím přihlášku pana poslance Stanjura a potom pana poslance Bendla. Pan kolega Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu, aby podpořila návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Když to zjednoduším, budeme se rozhodovat, jestli kraje mají soutěžit o správu a údržbu, nebo ne. Takhle je to jednoduché. My, kteří říkáme, že mají soutěžit, podpoříme zamítnutí, vy, kteří si myslíte, že nemají soutěžit, budete hlasovat pro tento návrh zákona. To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Bendl s faktickou poznámkou, poté pan kolega Karel Šidlo v řádné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom krátké zdůvodnění, ty dvě minuty mi na to budou stačit. Totiž mezitím už proběhly některé soutěže a v praxi se opravdu ukázalo, že když se soutěží, tak se minimálně jedna třetina nákladů ušetří. Takže chcete-li, aby se za méně peněz nebo stejně peněz opravilo více, podpořte návrh na zamítnutí. Jestli je vám to jedno, schválíte tenhle zákon.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Bendlovi i za dodržení času k faktické poznámce. A nyní v rozpravě pan kolega Karel Šidlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, budu velice stručný ve vystoupení. Obě dvě vystoupení, která předcházela mému, v podstatě reagovala na to, o čem byla celá diskuse v průběhu legislativního procesu, zda se kraje chtějí vyhnout soutěžím, či nechtějí vyhnout soutěžím, zda Ředitelství silnic a dálnic bude zadávat tyto zakázky napřímo, či nikoli. Já jsem se snažil vám všem vysvětlit, že o to nejde, že jde o to, zda vůbec Ředitelství silnic a dálnic může soutěžit a posléze uzavřít smlouvy s kraji na letní a zimní údržbu.

Dostalo se mi do rukou zatím neoficiální, ale přesto už statistické vyhodnocení otevírání obálek, protože jak jsem předeslal, 9. února byl konec podávání nabídek do veřejného výběrového řízení, které probíhalo na Ředitelství silnic a dálnic. Ze 14 oblastí, které jsou vlastně ve 12 případech kraji České republiky a v jednom případě je to Středočeský kraj rozdělený na dvě oblasti, tak krajské súsky, když to nazvu takto zjednodušeně, podaly v devíti oblastech nabídku. A tady teď zaznělo, že si máte vybrat, co bude levnější a co bude dražší. V šesti případech z těch devíti ty krajské súsky jsou levnější než ostatní subjekty.

Prosím, tak se rozhodněte správně, abychom vůbec umožnili, aby súsky tu letní a zimní údržbu mohly dělat a aby Ředitelství silnic a dálnic s nimi mělo legislativní možnost uzavřít tu smlouvu, to znamená dělit správcování komunikací první třídy. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Šidlovi. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Závěrečné slovo? Pan zástupce předkladatelů kolega Jan Birke se závěrečným slovem. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, dovolu mi, já opravdu nebudu dlouho hovořit o tom, protože jsme celou dobu do třetího čtení vedli velmi plodnou debatu nad tímto tématem a myslím, že mí předřečníci to tady velmi dobře shrnuli.

Nicméně mi dovolu, abych poukázal na jeden aspekt, který je podle mého názoru velmi důležitý. V tomto případě role předkladatelů, moje a pana kolegy Sklenáka, byla to, že jsme v podstatě zkopirovali Ministerstvo dopravy a jejich návrh, který podepsal pan ministr Ťok, z Asociace krajů memorandum, na základě čehož vznikl

tento návrh. Nic jiného v tom není, proboha, aby nedošlo náhodou k názoru, že budeme tady jakýmkoli způsobem, ať už to hlasování dopadne jakkoliv, označování za to, že jsme my ti, kteří chceme posouvat ten výběr kamkoliv. Ať se to kolegům líbí, nebo nelíbí, především kolegům z mých koaličních partnerů z hnutí ANO, je to tak. Je mi to líto, ale je to tak. Váš pan ministr to podepsal a požádal nás, abychom to v devadesátce předložili, tak toto je fakt. Nicméně rozhodnete svým hlasováním, které samozřejmě proběhne. Nicméně já jsem pokládal za nutné toto říci. Nicméně tím nechci samozřejmě ovlivňovat rozhodnutí kolegů v Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo za zástupce navrhovatelů. Nyní požádám zpravodaje, jestli chtějí mít závěrečné slovo. Pan kolega Foldyna nemá zájem. Pan kolega Bendl za výbor o závěrečné slovo jako zpravodaj nemá zájem. V tom případě požádám pana kolegu Foldynu, aby sledoval, abych neudělal nikde chybu, protože hlasování je jednoduché, pane zpravodaji. Procedura hlasování: hlasujeme o zamítnutí, nebo o zákonu jako o celku. Čili jiná procedura není. Jiný pozměňovací návrh nepadl. Chcete, abychom o takové proceduře hlasovali? Myslím, že to není potřebné.

Nejdřív vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci, protože jsem několikrát požádal kolegy a kolegyně, aby debaty přenesli do předsálí. Ještě zagonguji a počkám, až se ustálí počet přihlášených.

Jako první hlasujeme návrh na zamítnutí. Můžeme tak učinit, a to v hlasování číslo 150, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 150, z přítomných 143 pro 60, proti 70. Návrh nebyl přijat.

V tom případě přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Birkeho a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 888, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 151 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 151, z přítomných 146 poslanců pro 76, proti 63. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 222.

Budeme pokračovat, a to podle schváleného pořadu schůze. Přecházíme do bloku druhých čtení. Nyní tedy bod

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 880/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík. (V sále je velký hluk.) Paní kolegyně Pastuchová už je u stolku zpravodajů.

Já jen, pane ministře (ministr Ludvík už je připraven u mikrofonu), konstatuji předtím, než vám udělím slovo, že jsme návrh zákona v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu a usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisk 880/1 a 880/2. Ještě počkám, až se sněmovna uklidní, a hned vám, pane ministře, udělím slovo. Doufám, že diskuse, které se netýkají nelékařských zdravotnických povolání, převedete do předsálí a nebudete pana ministra zdravotnictví v jeho přednesu rušit. Děkuji.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedo, děkuji. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych krátce uvedl projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o nelékařských zdravotnických povolání, v rámci druhého čtení, který je nepřesně nazýván zákonem o vzdělávání sester, ale jedná se o vzdělávání všech nelékařských zdravotnických pracovníků.

Úvodem bych chtěl zdůraznit, že předkládaný návrh zákona si klade za cíl především stabilizovat a zkvalitnit kvalifikační vzdělávání pro nelékařská zdravotnická povolání. Souvisejícím cílem je přispět ke zvýšení počtu nejvíce poptávaných nelékařských zdravotnických pracovníků v českém zdravotnictví, kterými jsou všeobecné a dětské sestry. Při přípravě návrhu zákona jsme přitom plně respektovali evropskou úpravu v oblasti přípravy všeobecné sestry na výkon povolání, což bylo potvrzeno i souhlasným stanoviskem odboru kompatibility Úřadu vlády.

Jedním ze způsobů, jak dosáhnout uvedených cílů, je umožnit větší prostupnost studijních programů pro některá povolání. Změny je však potřeba nastavit tak, aby byla zachována kvalita vzdělávání, která je jedním z předpokladů pro kvalitní a bezpečné poskytování zdravotní péče. Při respektování těchto principů se mimo jiné navrhuje rozšířit možnosti získání odborné způsobilosti pro výkon povolání všeobecné sestry a dětské sestry a dále se navrhuje změny umožňující některým kvalifikovaným pracovníkům výkon povolání bez odborného dohledu. Na druhou stranu se například zavádí povinnost doškolení, pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník dlouhodobě přeruší výkon zdravotnického povolání.

Když to přeložím to trochu lidského jazyka, tak dnešní situace vypadá tak, že každý, kdo má maturitu, a je jedno, jestli ji má ze střední zdravotní školy, nebo ji má

z gymnázia, nebo ji má z průmyslovky, tak musí absolvovat tříleté nástavbové vzdělávání na vyšší odborné škole anebo bakalářské vzdělávání na vysoké škole, aby poté mohl být z dnešního pohledu kvalifikovanou všeobecnou sestrou. Tato novela zákona v případě těch sester zavádí takovou změnu, že ten, kdo absolduje střední zdravotní školu, což znamená čtyřleté střední zdravotnické vzdělávání, tak už dále mu stačí jenom jednoroční studium na vyšší odborné škole, aby se stal kvalifikovanou všeobecnou sestrou. Říkám stal, myslím stal i stala, protože nám počet mužů v tomto povolání k mé velké radosti rapidně stoupá.

Považuji za vhodné zmínit, že ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy současně pracujeme na vytvoření nového rámcového vzdělávacího programu, jehož cílem je, aby budoucí absolventi středních zdravotních škol byli lépe připraveni na praxi a studium se více soustředilo na výuku v klientských oborech. K tomu bych chtěl zdůraznit a podotknout, že dnešní vzdělání ze střední zdravotní školy vás kvalifikuje k výkonu povolání tzv. zdravotnického asistenta, což je v podstatě dřívější ošetřovatel. To znamená, že tento zdravotnický asistent nemůže pracovat samostatně, musí pracovat pod dohledem a má velmi nízké kompetence ve srovnání s kvalifikovanou sestrou. My se tomu přece jenom chceme vzdálit. Pravdou je, že rozdíl mezi tím středním zdravotnickým vzděláváním a vysokoškolským nebo vyšším odborným zdravotnickým vzděláváním je dnes hlavně v tom, že na středních zdravotnických školách se nevyučuje výuce tzv. klinických oborů, a dále, že přece jenom dneska ta látková příjmy na střední zdravotnické školy opravdu není nastavena vysoko. A my se chceme vrátit k tomu, aby střední zdravotnické školy byly tím etalonem kvality, kterým v minulosti bývaly.

Taktéž připravujeme navazující novelizaci souvisejících právních předpisů, především vyhlášky č. 55/2011 Sb., o činnostech zdravotnických pracovníků, kde ve spolupráci s odbornými společnostmi navrhujeme navýšení kompetencí u vybraných zdravotnických profesí, což by opět mělo souviset s tím, že dneska, když máme vysokoškolsky kvalifikované sestry, tak není takový důvod, aby v rámci přesunu některých kompetencí v rámci zdravotnických zařízení nedělaly třeba některé věci, které jsou dnes vyhrazeny výhradně lékařům.

Závěrem bych rád zmínil, že výbor pro zdravotnictví, který návrh projednal, k němu přijal usnesení, kterým Poslanecké sněmovně doporučuje vyslovit souhlas s tímto vládním návrhem ve znění jím přijatých pozměňovacích návrhů. Tyto návrhy, které jsou především technického a upřesňujícího charakteru, za Ministerstvo zdravotnictví podporuji.

Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že tato právní úprava přispěje jednak ke zlepšení přístupu zdravotnických pracovníků ke vzdělávání a dále usnadní výkon některých povolání v praxi, čímž by se na pracovním trhu mohl udržet a případně i stoupnout počet pracovníků takto atraktivnějších povolání. Předpokládáme, že navržené úpravy přivedou do praxe více zdravotnických pracovníků, především všeobecných sester. Jinými slovy předpokládáme, že se nám zvýší počet kvalifikovaných sester, které mohou pracovat samostatně, čímž se nám podaří do jisté míry vykrýt současný nedostatek, který především pocítujeme v lůžkových zdravotnických zařízeních.

Dámy a pánové, věřím, že návrh bude podpořen, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Miloslavu Ludvíkovi a požádám o slovo paní zpravodajku výboru pro zdravotnictví, paní poslankyni Janu Pastuchovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru, případné pozměňovací návrhy odůvodnila a potom samozřejmě budeme pokračovat. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, v prvním čtení k tomuto zákonu byla podrobná věcná diskuse k této novele. Své názory vyjádřilo mimo pana ministra 12 kolegů poslanců, z toho deset kolegů, kteří jsou přímo z praxe ve zdravotnictví, a dva kolegové nezdravotníci, ale i tito s novelou souhlasí, z čehož mám opravdu velkou radost.

Sněmovní tisk byl přikázán výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Garanční výbor pro zdravotnictví novelu projednal a přijal dvě usnesení, která vám přečtu.

"Usnesení výboru pro zdravotnictví ze 42. schůze ze dne 3. listopadu 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), sněmovní tisk 880. Po úvodním slovu pana doktora Radka Policara, náměstka ministra zdravotnictví pro legislativu a právo, zpravodajské zprávě poslankyně Mgr. Jany Pastuchové a po rozpravě výbor pro zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů, sněmovní tisk 880 včetně přijatých pozměňujících návrhů. Za druhé, zmocňuje zpravodajku výboru poslankyni Mgr. Janu Pastuchovou, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pastuchové. Teď byla v roli zpravodajky a rovnou ji požádám, aby znovu vystoupila, protože je první přihlášená do rozpravy. Nyní tedy vaše slovo v rozpravě, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Ještě jednou, vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové. Já jsem k této novele vystupovala již v prvním čtení, ale musím říci, což jsem také čekala, že tlak na neschválení části tohoto zákona, a konkrétně návrh na zkrácené studium, je opravdu veliký a myslím si, že ještě bude. Doslechla jsem se, že různé skupiny budou oslovovat vás poslance a vysvětlovat jim, že není dobré, aby zdravotní sestra neměla vysokoškolské studium. Tím, že ho nebude mít, prý degradujeme toto povolání, zhorší se péče o pacienty a

podobně. Dokonce je přednášeno, že proběhla studie, která říká, že když se o pacienty stará vysokoškolsky vzdělaná sestra, je na těchto odděleních menší úmrtnost. Ptala jsem se, kde že tento výzkum probíhal. Nebylo to v naší republice.

Dalším důvodem pro to, aby vás někdo ovlivnil, bude to, že vám bude předkládáno, že tato sestra nebude moci jít pracovat do zahraničí. Prosím a znovu všem opakuji, žádné vysokoškolské vzdělání se neruší. Kdo bude chtít pracovat v zahraničí, může tak jako dosud studovat na vysoké škole.

Také budete slyšet, jací studenti nyní navštěvují střední zdravotnické školy. Už to není jako dřív, s tím možná mohu souhlasit. Pak se ale ptám, jak je možné, že většina těchto studentů vystuduje následně vysokou školu. Bylo zde již minule řečeno, že zkrácené studium pojmenované tzv. 4+1 se bude týkat studentů středních zdravotních škol, kteří se čtyři roky odborně připravují na své budoucí povolání. Netýká se to ostatních studentů jiných oborů, kteří se až na vysoké škole nebo vyšší odborné škole seznámí poprvé s něčím, co je má naučit znát odbornou problematiku, a naučí se to vlastně po třech letech. Tedy čtyři roky zdravotní školy asi nejsou pro odborné vzdělání nic, když nám následně stačí tři roky.

Až za vámi tedy někdo přijde a bude vám říkat, že zastupuje sestry, zeptejte se, kolik těch sester zastupuje. Jestli je to těch 80 tisíc v celé naší republice.

Vzdělávání a kreditní systém. Další špatný krok, který někdo udělal, a nyní se všichni těší, až ho napravíme. Určitě jsem pro povinné celoživotní vzdělávání, ale ať si každá organizace vytvoří vzdělávání dle vlastních potřeb, a ne aby to byla honba za kredity, i když mi ta přednáška nebo seminář vůbec nic neřekne.

Zrušení odborného dohledu. Kdo ví, jak to funguje v nemocnicích, ví i to, že tento odborný dohled je mnohdy nedodržován. Ať si každé vedení nemocnice nebo organizace určí svůj adaptační proces a rozhodne, kdy pustí nově nastupujícího zaměstnance samostatně do směny.

Tato novela napravuje mnoho dalších věcí.

Dovolte mi nyní, abych se vyjádřila ke svým pozměňovacím návrhům, které načtu v podrobné rozpravě. Jeden z pozměňovacích návrhů reaguje na koncepční změny, kdy se místo uvedení správní delikt mění na přestupek. Je to na základě koncepčních změn v oblasti správního trestání vedené zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízeních o nich.

Další pozměňovací návrh se týká několika věcí. Jde o úpravu navazující na změnu terminologie vyplývající ze zákona č. 347/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě, ve znění zákona číslo 385/2012 Sb. a zákona číslo 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Navrhují zde, aby zdravotnický záchranář bez odborného dohledu mohl jezdit na zdravotnické záchranné službě až po jednom roce výkonu povolání na akutní lůžkové péči nebo urgentním příjmu. Jak všichni víte, záchranná služba se nám přesunula do jiné roviny, kdy dnes vyjíždějí posádky RZP, posádky RV, a je myslím už málo míst v ČR, kde máme posádku RLP, což znamená, že v té posádce sedí lékař, sestra a řidič. Posádka RZP je tedy složena buď ze dvou záchranářů, anebo záchranáře a řidiče záchranné služby. Mnohdy nám z vyšších odborných škol i z bakalářských studií přicházejí

záchranáři-studenti, kteří neumějí napíchnout kanylu, neumějí se tak rychle rozhodnout, a myslím si, že v pozici RZP je toto opravdu velice důležité a zajištění žilní linky je jeden z velkých předpokladů toho, aby mnohdy byla poskytnuta přednemocniční neodkladná péče. Takže to je můj pozměňovací návrh.

Dalším pozměňovacím návrhem vypouštím, nebo navrhuji vypustit péči porodní asistentky o kojenice, protože si myslím, že porodní asistentce nepřísluší péče o kojenice. K samostatné ošetrovatelské péči o děti všech věkových skupin, tj. i o kojenice, porodní asistentka není způsobilá. K této péči je odborně způsobilá dětská sestra.

Další pozměňovací návrh se týká aprobační zkoušky, která se dosud dělala v českém jazyce. Zde by se mělo změnit to, že první – opakuji první – písemný test by mohl být v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém nebo ruském. Po úspěšném absolvování těchto písemných testů pak následuje praktická zkouška a ta již probíhá v jazyce českém.

Dalším pozměňovacím návrhem navrhuji nový nelékařský zdravotnický obor a to je terapeut chronických ran. V současné době je vzdělávání v oblasti péče o osoby s nehojící se ránou realizováno v rámci certifikovaných kurzů či modulu v rámci specializačního vzdělávání. S ohledem na významný socioekonomický dopad prevence a zejména terapie chronických, to znamená nehojících se ran, je nezbytné sjednotit vzdělávací aktivity a zejména využít na důkazech založených poznatků, informací, které následně ovlivní rozsah a kvalitu nabízené poskytované péče.

A poslední pozměňovací návrh, který načtu v podrobné rozpravě, se týká oboru farmacie. V pozměňovacím návrhu navrhuji, aby farmaceutický asistent, který řádně absolvoval šest semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu, pracoval šest měsíců pod odborným dohledem... (Odmlka pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, paní poslankyně, a požádám Sněmovnu o klid, abyste mohla -

Poslankyně Jana Pastuchová: ... čímž bude splněna podmínka praxe, která odpovídá délce praxe v rámci akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu farmacie, a po této době bude farmaceutický asistent schopen se plnohodnotně zapojit do provozu lékárny a může vykonávat všechny činnosti, které farmaceutický asistent vykonává při běžném provozu lékárny.

Já vám děkuji za pozornost a věřím, že tuto novelu zákona co nejdříve schválíme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Pastuchové za její vystoupení, a ještě než dám slovo panu poslanci Rostislavu Vyzulovi k jeho vystoupení v rozpravě, budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to poslance Jiřího Holečka mezi 10.05 a 14 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji a omlouvá se také ministr zemědělství Marian Jurečka, a to od 13 hodin z dnešního jednání.

Nyní pan poslanec Rostislav Vyzula a připraví se pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobré dopoledne. Dovolte mi nejprve, abych se vyjádřil celkově k dalšímu kroku legislativního procesu při schvalování tohoto velmi důležitého, naprosto zásadního dokumentu, který se týká zdravotních sester a dalších. Je to nesmírně důležitá novela. Prosím, věnujte jí pečlivou pozornost. A prosím, zkusme se při našem rozhodování zamyslet nad tím, co vlastně naše zdravotní sestry chtějí, co opravdu chtějí a za čím jdou. Jenom malé procento jich požaduje vysokoškolské vzdělání a to je samozřejmě v této novele také umožněno. Nikdo to vysokoškolské vzdělání nezpochybňuje, ale maximální většina sester chce řádné, dobré, důkladné, kvalitní středoškolské vzdělání, kteréžto je potřeba ještě v dalším kroku potom dále domluvit. A tato forma teď, která zde je, tzv. 4+1, vlastně umožňuje jakýsi přechodný krok k tomu, aby nám zdravotní sestry ze zdravotnictví neodcházely.

A teď prosím mi dovolu, abych se věnoval krátce jen svému pozměňovacímu návrhu, ve kterém v podstatě navazují na včerejší naprosto excelentní seminář, který proběhl zde ve Sněmovně v místnosti číslo 205, Sněmovní 1, a týkal se tradiční čínské medicíny. Nemůžeme zavírat oči před tím, že tradiční čínská medicína zde neexistuje (?). Naopak. Všichni dobře víme, že v naší republice funguje celá řada těchto odborníků, nebo kvaziodborníků, nejsou nikde nijak zařazeni, nevíme o jejich kvalitě. A lidé, kteří se včera zúčastnili jako spíkáři tohoto semináře, což byli přední profesori z univerzit, jako je univerzita Yale nebo Cambridge nebo Gustave Roussy, ústav z Paříže, tak tyto především všichni unisono se kloní a zdůrazňují, že je důležitá kvalita. Oni sami nechtějí, aby tento obor byl zprofanován tím, že celá řada tzv. odborníků se tomuto bude věnovat.

Proto jsem si dovolil po dohodě s ministerstvem představit zde pozměňovací návrh, ke kterému se později přihlásím a který zcela jasně říká transparentně, co to bude tzv. terapeut tradiční čínské medicíny anebo specialista tradiční čínské medicíny. Zcela jasně říká, o jaký rozsah studia by se mělo jednat, i když ty podrobnosti potom budou ještě pochopitelně doplněny prováděcí vyhláškou.

Navržená ustanovení jsou předkládaná s cílem jednoznačně a transparentně regulovat oblast vzdělávání pro tradiční čínskou medicínu. V současné době působí na území České republiky velké množství subjektů, které o sobě tvrdí, že provozují tradiční čínskou medicínu, ale není možné jednoznačně ověřit jejich vzdělání a rozsah a kvalitu nabízené péče. V této souvislosti je také nezbytné zdůraznit obrovský zájem odborné i široké veřejnosti o tradiční čínskou medicínu. Tento zájem ještě vygradoval udělením Nobelovy ceny za medicínu a fyziologii v roce 2015 čínské vědkyni Tchu Jou-jou, která v 70. letech objevila dodnes nejučinnější lék proti malárii nazývaný Artemisinin. Při výzkumu přitom vyšla ze starých čínských herbalistických textů.

Proto přicházím s jednoznačnou právní regulací, která umožní vzdělávat zdravotnické pracovníky v oblasti tradiční čínské medicíny, a to ať už stávající zdravotníky, kteří si tím budou moci doplnit nebo rozšířit své vzdělání, a tím i

možnost svého uplatnění, tak také nové pracovníky, kteří mají zájem právě o tuto oblast medicíny.

Já myslím, že takhle to k vysvětlení aspoň stačí. Myslím, že je jasné, že chceme udělat jasno i v této trochu tzv. alternativní, pro mnohé mlhavé medicíně. Nicméně je dobře, abychom se legislativně rovněž srovnali se zemí tak, jak je to na západ od nás.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. A prosím pana poslance Hegera, připraví se pan poslanec Svoboda.

Poslanec Leoš Heger: Vážený pane premiére, členové vlády, dámy a pánové, děkuji za slovo. Přeji dobré dopoledne a dovolu mi, abych vystoupil se svými názory a pozměňovacími návrhy v oblasti vzdělávání nelékařských pracovníků. Já se v první části zmíním obecně o tom zákonu a potom přednesu komentář ke svým dvěma pozměňovacím návrhům.

Ten zákon, který zde dnes projednáváme, je podobného napětí, jako byl před pár týdny zákon o lékařích a dalších povoláních v medicíně tohoto typu, a bude vyvolávat pravděpodobně podobné emoce a dlouhé diskuse. Já už jsem vystupoval v prvním čtení a nebudu to natahovat. Jenom se musím zmínit o tom modelu 4+1, kde musím opravdu dát za pravdu paní zpravodajce, že ten model je kompatibilní s evropskými pravidly. Nicméně má negativum v tom, že zavádí triplicitu do vzdělávání sester. O tom už jsem mluvil. A je to ve své době svým způsobem jakýsi experiment, který pro mě by byl akceptovatelný, kdyby byl alespoň nějaký náznak v tom zákoně, že další profesní vzdělávání jako specializační vzdělávání sester pro různé vyšší obory bude nějak ty tři možnosti vzdělání sesterského zohledňovat alespoň délkou praxe před možností vstupu do vyššího vzdělávání. Není to tam, mrzí mě to. Ale přesto si myslím, že v tom zákoně je v dalších pasážích tolik pozitivních věcí, které podobně jako ten kontroverzní zákon o lékařském vzdělávání to vzdělávání nelékařů posune, takže je velmi pravděpodobné, že klub TOP 09 bude s tím zákonem souhlasit, a překousne tedy i to vzdělávání sester 4+1, nedojde-li ještě k nějakým dramatickým změnám.

Ještě bych k té obecné části řekl nebo zdůraznil to, co tady zmínil pan ministr Ludvík. Jedním z cílů zákona bylo zvýšení prostupnosti povolání, a proto ve mně vyvolává trochu obavy přehled pozměňovacích návrhů, které budou pravděpodobně předloženy, které se týkají různých specializací, které by měly vycházet ze sesterského povolání. A máme v tom našem systému dostatek prostoru pro to, aby se ty speciální činnosti staly předmětem vyššího atestačního specializačního vzdělávání, jako to lze demonstrovat na tom návrhu, který asi bude předložen, a to specialisté pro hojení ran. Kdo jiný by měl mít sesterský základ než specialisté pro hojení ran? Ale to bude ještě v diskusi na zdravotním výboru a já jsem to chtěl demonstrovat jenom jaksi v rámci principu toho zákona.

Teď k mým dvěma pozměňovacím návrhům, které předložím v další podrobné rozpravě.

Ten jeden se týká povolání, které se jmenuje odborný pracovník v laboratorních metodách v přípravě léčebných přípravků. Je to § 26 v hlavě 2 odd. 2, který mluví o povoláních, která mají jako základ vyšší vysokoškolské vzdělávání. Obvykle se to týká magistrů, popř. přírodovědců, kteří si nějakým akreditovaným kurzem udělají zdravotnický statut a potom se mohou stát povoláním, které, jak jsem řekl, se jmenuje pracovník v laboratorních metodách. Vládní návrh navrhuje, aby sem patřili pracovníci, kteří pracují v oblasti transfúzní služby, kteří tam dosud nejsou, to je velmi správné, a aby tam byli pracovníci, kteří pracují se zárodečnými buňkami, jako jsou spermie, vajíčka a embrya nakonec v rámci asistované reprodukce. Protože ta činnost, která se týká těch zárodečných orgánů je jakousi podmnožinou činností, které se týkají zákona probíraného asi před měsícem, zákona o tkáních a buňkách, směřuje můj pozměňovací návrh k širšímu pojetí, a místo tedy laboratorních činností, které se týkají manipulace se spermii, vajíčky a embryi, by mělo být napsáno v úvodu tohle písmene, že vše se odehrává v rámci činností, které se týkají nakládání s tkáněmi a buňkami, čímž se upřesní logika této věci. A další, podrobnější informace k tomu budou na zdravotním výboru.

Druhý pozměňovací návrh se týká celého zákona, protože je to takový obecnější princip, který definuje, jak vypadá celoživotní vzdělávání nelékařských pracovníků. Celoživotní vzdělávání je známo z oblasti zákona o vzdělávání lékařů, v oblasti sester došlo k jakémusi přehlčení a velké kritice administrativy spojené s tím celoživotním vzděláváním a vládní předloha tu administrativu velmi správně a výrazně efektivně redukuje.

Já jsem si dovilil přinést pozměňovací návrh, který ještě dále redukuje jednu část toho vzdělávání, a to jsou pracovníci, kteří jsou v hlavě 2, která definuje povolání, kteří jsou pod oddílem pracovníci, kteří vždy musí pracovat pod dohledem, čili nejsou to sestry, nejsou to porodní asistentky, nejsou to vyšší laboratorní pracovníci, jsou to profese, jako jsou sanitáři, ošetřovatelé, řidiči zdravotní dopravní služby, ale i jiní odborní pracovníci, kteří přicházejí z jiných oborů, matematici, inženýři, přírodovědci, ale nevystudovali zaměření na zdravotnictví, vystudovali ten obor obecně a jsou užiteční. Někdy pracují a musí pracovat pod dohledem. Tyto obory si mohou udělat akreditační kurz, který z nich učiní zdravotníky, a mohou se pak zařadit do vyšších oborů zdravotnických, kde už pod dohledem pracovat nemusí.

Ten pozměňovací návrh zjednodušeně – a tím končím – říká, že všichni pracovníci, kteří nemusejí ze zákona pracovat pod dohledem, celoživotní vzdělávání budou povinni mít a vykazovat, zatímco ta nižší povolání, jako jsou třeba zřizenci v nemocnicích podle staré nomenklatury, toto vzdělávání mít nemusí. Neznamená to samozřejmě, že se nemohou vzdělávat, ale bude to organizováno podle běžných pravidel zákoníku práce, o která se stará zaměstnavatel, nebude to něco speciálního, co do zdravotnictví patří, kdy to celoživotní vzdělávání a jeho organizace závisí na pracovníkovi, který musí vykonávat jakousi samostatnou a svým způsobem i tvůrčí práci.

To je vše a já se pak ke konkrétním číslům návrhu přihlásím. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Svobodu a připraví se paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezký dobrý den všem. I já jsem k tomuto tisku hovořil, ale cítím ve druhém čtení potřebu zopakovat nebo říci některé věci, které považuji za zásadní.

Je to zákon, který je opravdu zužován na zákon o zdravotních sestrách, ale je to zákon o všech nelékařských zdravotnických pracovnících a má ve všech těch oblastech podobné nebo stejné problémy, jako má oblast zdravotních sester, např. ta oblast farmakologických asistentů je také oblast, která je vlastně stejným způsobem řešena a neřešena, jako je tomu u zdravotních sester.

Problém zdravotních sester vlastně vzniká někde jinde. My máme v současné době vlastně tři možné způsoby, jak se vzdělat a dostat se do oblasti pracovní činnosti, kterou lze chápat jako činnost zdravotní sestry ve zjednodušeném slova smyslu. A já si myslím, že tady právě začíná ten zakopaný pes. Myslím si, že tento zákon do určité míry řeší současnou situaci a je asi potřeba zákon v této podobě akceptovat, a jsem velmi přesvědčen, že ho budeme jako Občanská demokratická strana podporovat, ale je potřeba si říci, že celý ten problém vychází vlastně z chybného nastavení. V životě to prostě musí být tak, že každé vzdělání musí mít před sebou pracovní uplatnění, musí být naprosto jasně definováno, jaký rozsah činnosti ten člověk bude dělat a co je tedy vlastně cílem jeho vzdělávání.

My v současné době máme možnost vzdělávání zdravotnických pracovníků nelékařských v oblasti těch zdravotních sester, říkám zjednodušeně, trojím způsobem. Na konci toho výstupu budou pracovníci, kteří vystudovali systém 4 + 1, budou tam bakalářky a budou tam magistry. Myslím si, že to je přesně ta chyba, pro kterou dnes začíná ten obrovský problém diskuse o tom, že to likviduje vysokoškolské vzdělání, nebo naopak snižuje úroveň sesterské péče.

Já jsem přesvědčen o tom, že vývoj medicíny jde k tomu, že rozsah lékařské činnosti bude zužován a že tato činnost musí být převáděna na lékaře v různém stupni vzdělanosti a v nějaké fázi na lékaře vzdělané vysokoškolsky. To je věc, která ve světě už docela funguje a u nás pořád ne. Já samozřejmě mám problém s tím, když mám na oddělení vedle sebe sestry s různou kvalitou vzdělání a vlastně náplň jejich činnosti je stejná. Znáám řadu děvčat, která prošla od maturitní varianty přes bakalářské studium až k magisterskému – teď abych udeřil do těch vzdělávacích řad – a která budou říkat, že to vzdělávání bylo vlastně pořád stejné, že se ani jeho rozsah, ani odborná náplň závratně moc neměnila. Jestli je té anatomie šest hodin, nebo dvanáct hodin, ale vazba k té činnosti veškerá žádná. Ony to vlastně dělají jenom proto, že chtějí postupovat dále po tom žebříčku. Nechci říkat, že chtějí mít něco před jménem, za jménem, i když i to se tam může objevovat. A na konci je to potom tak, že vlastně pro ně není žádná pracovní náplň jiná než ta pracovní náplň sestry u lůžka, protože bakalářky budou dělat staniční sestry, magistry budou dělat vrchní sestry, nebo hlavní, posuneme to dál – a co? To číslo je definované, jejich počet je standardní a ty všechny ostatní nebudou mít co dělat.

Proto si myslím, že je potřeba udělat tento mezikrok, abychom vyřešili aktuální situaci. Ono to nebude tak snadné, protože než se změní kvalita uchazeček na zdravotní školy, bude to chvíli trvat. Každý z nás, kdo má možnost na zdravotních školách učit nebo se tam objevovat, ví, že úroveň uchazeček se významným způsobem zhoršila. Byly dávné doby, kdy do zdravotních škol nastupovaly žákyně jedničkařky, dvojčkařky nebo s vyznamenáním. Dnes jsou to uchazečky, které se nedostanou ani na kadeřnici, ani na cokoli jiného. A když se podíváte na jejich prospěch v základní škole, tak jsou to bohužel i čtyřkařky a to přece jenom do tohoto povolání dobré není. A to než se zlomí, než se to chápání obecné, ne těch děvčat nebo chlapců, ale jejich rodičů změní, než pochopí, že povolání má zase nějaký smysl, bude to nějakou dobu trvat a je to určitě běh na trať, která se pohybuje těsně někde k deseti letům.

Ve světě už to funguje tak, že máte etalon vzdělaných sester, nebo vysokoškolsky vzdělaných sester, na té úrovni, že skutečně nahrazují lékaře v mnoha jeho činnostech. A ten dopad je zase samozřejmě pro celé zdravotnictví velmi zásadní.

Já jsem sloužil v Itálii na dvousetlůžkovém operačním oddělení a ve službě byl jeden lékař. Celý ten program kryly sestry a vysokoškolsky vzdělaní nelékaři. To znamená, ten lékař byl volán v okamžiku, kdy bylo třeba nutné toho pacienta revidovat. Já to nebudu rozebírat, to je ryze medicínská problematika, ale znamenalo to, že skutečně stačil jeden lékař na těch 200 postelí, a když potřeboval operovat, tak si zavolal oborovou příslužbu z domova. A pro ty sestry to znamenalo, že měly velmi specializovanou dobrou práci a samozřejmě se lišily od těch nursek, které dělaly běžnou sesterskou práci. Bylo to v Itálii, takže tam ta varianta ještě církevní péče na té sesterské úrovni byla velmi, velmi silná. (V sále je silný hluk!)

A k tomu my musíme dospět prostě proto, že není finančně možné to takto zajišťovat, není to ani personálně možné zajišťovat. V okamžiku, kdy začneme mít pracovníprávní problémy s počtem služeb, odsloužených přesčasových hodin, když budeme mít problém v tom, že práce v nemocnici nebude tak atraktivní a budou ti lékaři odcházet, musíme to řešení postavit tak, jak bude. A to je tedy můj velmi silný apel. Teď řešíme něco, a my se v tom budeme snažit pomoci, ale je nesmírně nutné, aby na tom všechny ty složky ministerstva pracovaly. A není to jenom úkol pro tu lékařskou část. To je skutečně proto, abychom znova ten krajíc chleba, který v té nemocnici je, rozkrájeli jiným způsobem. Rozkrájeli jiným způsobem. A znova říkám, pokud nebudou změněné rozsahy činností a pravomocí jiným způsobem, do té doby ten problém bude pořád na stole prostě proto, že někdo na tu činnost bude moc vzdělaný, někdo jakoby málo vzdělaný a nic tam nebude stimulujícího. Není ani stimulující dovzdělávat se. Protože se dovzděláš a děláš co? Děláš to samé co předtím.

Čili ta varianta, ten sextet stejných škol, je skutečně podle mého názoru cesta do pekla, která zase bude tenhle problém prohlubovat, ale je v této chvíli určitou možností řešení, přechodovou možností, ale musíme to tak brát. Nesmíme si říct ano, teď jsme to vyřešili a máme dostatek sester. Ne, problém se bude znova prohlubovat, pokud se neodstraní ten základní rozpor, že typ vzdělání a kvalita vzdělání nemá před sebou jasnou perspektivu rozsahu činnosti. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Než dám slovo paní poslankyni Chalánkové, tak s přednostním právem pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím na pana poslance Svobodu. Rozhodně Ministerstvo zdravotnictví, to jsem asi nezminil ve svém úvodním slově, se zavazuje a bude pracovat na tom, aby byla opravena kompetenční vyhláška, která posunuje kompetence sester mezi těmi jednotlivými stupni nebo těmi stupni vzdělání. To znamená, že skutečně budeme chtít upravit a posunout kompetence právě k tomu, aby to tímto způsobem fungovalo.

Jinak můžu na pana poslance vaším prostřednictvím, pane předsedající, skutečně reagovat právě tím, že já s oblibou říkám, že každý potůček, který přivede jednotlivou sestru k lůžkům, je v této chvíli dobrý, nicméně určitě to nebude dlouhodobý program. Teď to má opravdu za cíl řešit tu problematiku a později bude skutečně naším cílem posílit vyučování na středních zdravotních školách, abychom se tomuhle mohli vyhnout. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo paní poslankyně Chalánková, která je zatím poslední přihlášenou do obecné rozpravy.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych odůvodnila pozměňovací návrh pod číslem 5833, ke kterému se pak v podrobné debatě přihlásím. Týká se § 43 a týká se získávání odborné způsobilosti a je to pod odstavcem 2.

Odborná způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka se získává e) vysokoškolským vzděláním v oblasti humanitního studia nebo zdravotnického oboru, tedy absolvováním vysokoškolského vzdělání v oblasti humanitního studia nebo zdravotnického oboru, absolvováním komplexního odborného výcvikového programu akreditovaného ve školství, zaměřeného na získání teoretické a sebezkušenostní průpravy a terapeutických dovedností, v souladu s oborem, na který se zaměřuje – dramaterapie, arteterapie, muzikoterapie, tanečně-pohybová terapie –, v rozsahu minimálně 400 výcvikových hodin, nebo umělecko-terapeutické vysokoškolské studium a minimálně 120 hodin odborné supervize vlastní terapeutické praxe uměleckého terapeuta.

Tento návrh máte i celý v systému, takže ho nebudu číst dopodrobna. Nicméně chtěla bych odůvodnit, že opětovné zařazení arteterapie do zákona č. 96/2004 Sb. se jeví jako dílčí opatření, které neřeší celou problematiku uměleckých kreativních terapií, která je komplexně řešena v návrhu novely zákona č. 108/2006 Sb. a prošla mezirezortním připomínkovým řízením. Proto je předložen návrh na obdobné řešení v rámci novely zákona č. 95/2004 Sb. s možností rozšíření kvalifikačních podmínek pro oblast zdravotnictví. Zde to odůvodnění máte také celé k dispozici, je zde hovořeno o komplexních požadavcích na výkon tohoto povolání, akreditace, terapeutické dovednosti, sebezkušenost, je zde řešena otázka supervizí a doplnění odstavce o vysokých školách.

V podrobné debatě se pak formálně přihlásím k tomuto pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a ještě v obecné rozpravě paní zpravodajka.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Já bych ještě rychle zareagovala na příspěvek pana kolegy Svobody ohledně toho, že s ním naprosto souhlasím v tom, že je to vlastně běh na delší trať, protože je nutno nastavit nový rámcový vzdělávací program na středních zdravotních školách, úplně jiný, to znamená čtyři roky tohoto vlastně nového nastavení. Tímto bych i poděkovala Ministerstvu školství za to, že se na této novele s námi podíleli a pracovali, protože opravdu udělali porovnání vzdělání na střední zdravotní škole, vyšších a vysokých školách, a kdybychom si nebyli jisti tím, že opravdu studentky tam tráví čas zbytečně, protože poslouchají úplně to samé, tak bychom si vůbec nedovolili, a myslím, že ani ministerstvo, tuto novelu předložit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud ne, tak končím obecnou rozpravu. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak. Otevírám podrobnou rozpravu a první je přihlášena paní zpravodajka a potom pan poslanec Kasal.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych se ráda přihlásila ke svým pozměňovacím návrhům pod číslem 5157, 5163, 5164, 5540, 5640 a 5856. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Kasala, připraví se pan poslanec Vyzula.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se přihlásil ke třem pozměňovacím návrhům s krátkým odůvodněním.

První je sněmovní dokument číslo 5857, který se týká a doplňuje nový obor ABA terapie. Navrhuje se doplnit tři nová zdravotnická povolání – behaviorální analytik, asistent behaviorálního analytika a behaviorální technik. Cílem je díky těmto novým zdravotnickým povoláním umožnit v České republice používání aplikované behaviorální analýzy, tzv. ABA, a to podle standardů, zásad a pravidel stanovených Behaviorální analytickou certifikační radou. Je to metoda, která je i schválena usnesením vlády číslo 111, která právě pomáhá s řešením lidí s autistickým spektrem. Garantem zavedení a rozvoje mezinárodně certifikované ABA by byla v České republice Česká odborná společnost aplikované behaviorální analýzy ve spolupráci s pracovní skupinou pro oblast aplikované behaviorální analýzy při České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně.

Dále bych se přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 5853, který řeší část ohledně farmaceutů. Navrhované ustanovení má vyřešit právní postavení farmaceutů, kteří získali odbornou způsobilost na území Slovenské republiky v období mezi rozpadem federálního státu a vstupem ČR do EU. Vzdělání získané v tomto období je totiž z pohledu práva EU nekompatibilní, neboť referenční den pro obor farmacie je až 1. 5. 2004. Na území České republiky pracuje velké množství českých občanů, kteří získali vzdělání na Slovensku v oboru farmacie a ČR nemůže těmto lidem vydat rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace. Slovenská republika jim taktéž nemůže vydat osvědčení o kompatibilitě vzdělání, protože na území Slovenské republiky nikdy nepracovali. Navržené ustanovení tedy má vytvořit právní jistotu pro cca 700 farmaceutů, kteří s kvalifikačním vzděláváním a v dobré víře pracují v lékárnách, ale při přísném výkladu zákona de facto pracují na území ČR nelegálně.

A poslední dokument, ke kterému se hlásím, je pod číslem 5876 s tím, že vychází z toho, co bylo schváleno ve zdravotním výboru. Přímý návrh zní následujícím způsobem. Bod 7 pozměňujícího návrhu obsaženého v usnesení výboru pro zdravotnictví ze dne 3. 11. 2016 nahradit zněním: "7 k bodu 52. Bod 52 zní: 52. V § 19 se odstavec 2 zrušuje." Zdravotní výbor ve svém jednání schválil změnu, již bylo vypuštění § 19 odst. 2 ve znění vládního návrhu zákona, sněmovní tisk 880. Z věcného hlediska šlo o vypuštění návrhu, jímž by se odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta získávala také absolvováním nejméně šesti semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu farmacie. V případě, že dojde ke schválení bodu 7 ve znění, jak je uveden v usnesení zdravotního výboru ze dne 3. 11. 2016 – 7. K bodu 52, dosavadní bod 52 se zrušuje – zůstane v zákoně číslo 96/2004 Sb. § 19 odst. 2 ve stávajícím znění zákona číslo 96/2004 Sb.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Vyzulu a připraví se pan poslanec Heger.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dovolu mi, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 5560, který se týká ujasnění postavení terapeuta a specialisty tradiční čínské medicíny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Hegera a připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já se hlásím k pozměňovacím návrhům číslo 5502 a ten druhý je 5843. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kaňkovský a po něm paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil k šesti pozměňovacím návrhům k projednávánému sněmovnímu tisku 880, novele zákona číslo 96/2004 Sb., o vzdělávání nelékařských pracovníků. Jsou to čísla sněmovních dokumentů: 5867, 5869, 5870, 5871, 5872 a 5873. Doufám, že jsem vás nevydělil.

Chci upozornit na to, že tyto pozměňovací návrhy jsou šesti variantami řešení vzdělávání profesní skupiny farmaceutický asistent. Toto variantní řešení předkládám proto, že doposud nedošlo k úplné shodě mezi zástupci odborné veřejnosti a Ministerstva zdravotnictví a předpokládám, že konečné řešení budeme řešit na jednání garančního výboru.

Osobně preferuji variantu pod číslem sněmovního dokumentu 5873, která zakotvuje nově vzdělávání farmaceutických asistentů ve stejném režimu jako u zdravotních sester, tedy v takzvaném režimu čtyři plus jedna, tedy středoškolské vzdělání s maturitou následované jedním rokem vzdělání na vyšší odborné škole. A dále tento pozměňovací návrh dává možnost uznat odbornou způsobilost studentu farmaceutické fakulty, který má kompletně zakončené tři ročníky magisterského studia, avšak s tím, že musí následovat šest měsíců práce pod odborným dohledem. Tady je třeba si uvědomit, že praktický výcvik je na farmaceutické fakultě doménou až vyšších ročníků studia. Proto požadavek na šestiměsíční práci pod dohledem je naprosté minimum, které by měl uchazeč absolvovat pod odborným dohledem, aby se naučil těm praktickým dovednostem. Návrh také řeší přechodné období pro vzdělávání farmaceutických asistentů, kteří studují v dosud platné dikci zákona, a uznání odborné způsobilosti těm farmaceutickým asistentům či laborantům, kteří studovali dle platné či dříve platné legislativy. V každém případě bychom ale konečné stanovisko měli sladit se skutečnými požadavky praxe, což pevně věřím, že se následně stane.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Faktická poznámka pana poslance Hegera? Pokud ano, tak máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já se zeptám opravdu jenom technicky a omlouvám se za to. Já jsem ráno kontroloval tedy pozměňovací návrhy a tahle ta čísla tam nebyla v tom systému. Je to tedy nějak vysvětlitelné?

Předseda PSP Jan Hamáček: Já dám prostor pro faktickou poznámku pana poslance Kaňkovského.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já se kolegovi Leoši Hegerovi velmi omlouvám. Já jsem zadal původně pod jinými čísly sněmovních dokumentů, nicméně tam byla chyba v hlavičce, proto jsem je následně zadal. Jsou věcně totéž, ale jsou načteny tak, jak jsem je načetl teď ve druhém čtení. Takže je to pod těmi čísly, které jsem četl teď na plénu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže tím je to vysvětleno a prosím paní poslankyni Chalánkovou. Připraví se pan poslanec Benda.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který máte v systému pod číslem 5833. Hovořila jsem o něm již v obecné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já se nepřihlásím k svému pozměňovacímu návrhu, lébrž ho načtu ústně, a to: v článku 1 se dosavadní bod 91 zrušuje.

Jedná se o tu slavnou arteterapii, ale protože jsem k tomu dal nějaké zdůvodnění, které bylo napadeno, a teď běží – kdo jsou ve zdravotním výboru – běží nějaká diskuse dvou znepřátelených skupin, kým jsem zlobbován a koho jsem urazil a koho jsem neurazil, tak pro jistotu říkám, že ten bod navrhuji. Myslím si, že to je správně, ale nepřihlašuji se k návrhu, který je v systému, aby tento návrh, jako tady to zdůvodnění oficiálně nebylo, neviselo, respektive nebylo předkládáno jako zdůvodnění. Myslím, že o arteterapii bylo řečeno dostatek, a všichni, kdo jsou ve zdravotním výboru tuší, o jaký spor se jedná. Ale jenom to takto přednáším před dalším ústně, nikoliv jako číslo sněmovního dokumentu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, pan poslanec Benda byl posledním vystupujícím v podrobné rozpravě. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pokud ne, tak končím podrobnou rozpravu a zeptám se na závěrečná slova. Není zájem. A vzhledem k tomu, že jsem přebíral řízení schůze v polovině bodu, tak se zeptám paní zpravodajky, zda padl návrh, který by byl hlasovatelný. Není tomu tak, výborně. V tom případě končím druhé čtení tohoto tisku.

Budeme pokračovat bodem číslo 17, což je

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr zdravotnictví Miroslav Ludvík. Pane ministře, prosím, máte slovo. A prosím také zpravodaje pana poslance Havíře, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miroslav Ludvík: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji, abych nyní uvedl projednávaný vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o specifických zdravotních službách a některé další zákony. K přípravě novely

zákony o specifických zdravotních službách bylo přistoupeno zejména na základě poznatků získaných z praxe při jeho více než tříleté aplikaci. Při tomto zpracování byly rovněž zohledněny závěry projektu, který se jmenoval Spolupráce zaměstnavatelů a zaměstnanců v oblasti aplikace nové právní úpravy pracovnělékařských služeb, které byly přijaty na 120. plenární schůzi Rady hospodářské a sociální dohody 27. července 2015.

Navrhované stěžejní úpravy spočívají zejména v úpravě posudkové péče včetně pracovnělékařských služeb a posuzování a uznávání nemocí z povolání, a to se zohledněním relevantních závěrů již zmíněného projektu. Navrhované změny posudkové péče a pracovnělékařských služeb přispějí ke zjednodušení postupu při vydávání lékařských posudků, snižování administrativní a ekonomické zátěže pro posuzované osoby, zaměstnance, osoby ucházející se o zaměstnání a zaměstnavatele, stejně jako i pro poskytovatele zdravotních služeb.

Další z věcného hlediska podstatné změny spočívají v úpravě kastrací a genetických vyšetření. Kastraci bude možné za zákonem stanovených podmínek provést dotčené osobě již ve věku 21 let, zároveň se umožňuje podstoupit kastraci ve zvláště odůvodněných případech také pacientovi, který ještě násilně motivovaný sexuální trestný čin nespáchal.

V navrhovaných úpravách genetických vyšetření se odráží vývoj, ke kterému v posledních letech v oblasti klinické genetiky došlo. Na základě upřesnění zákonné úpravy podmínek provádění genetických vyšetření nebude v praxi docházet k neindikovaným genetickým laboratorním vyšetřením a poskytovatelé, kteří nově získali oprávnění k poskytování zdravotních služeb v příslušném oboru, budou moci provádět genetická laboratorní vyšetření za zákonem nově definovaných podmínek a získat tak podmínky a podklady pro udělení akreditace.

Díličí úpravy jsou dále provedeny v ustanoveních zákona, která vymezují sterilizace, lékařské ozáření a ochranné léčení. Dotčená ustanovení zákona se upřesňují v návaznosti na občanský zákoník. Rovněž se upřesňují odbornosti zdravotnických pracovníků způsobilých příslušné zdravotní výkony provádět. V případě lékařského ozáření se provádí implementace některých článků směrnice Rady EU 2013/59/Euratom, kterou v převážné části transponuje nový atomový zákon. Dále dochází k upřesnění některých ustanovení zákona za účelem odstranění aplikačních nejasností. Navrhovaná změna bude přínosem zejména pro pacienty, kteří nebudou nadměrně vystaveni lékařskému ozáření.

Na základě úpravy ustanovení o ochranném léčení bude umožněno vykonávat ústavní ochranné léčení během výkonu trestu odnětí svobody formou stacionární péče. Dále bude poskytovatelům zdravotní péče, kteří zajišťují ochranné léčení, uloženo hlásit Policii České republiky to, že pacient nenastoupil k výkonu ochranného léčení, to, že se pacient v rozporu s podmínkami nařízeného ochranného ústavního léčení vzdálil ze zdravotnického zařízení, a to, že se pacient v případě ambulantního ochranného léčení nedostavuje k lékařským prohlídkám ve stanoveném termínu. K této úpravě bylo přistoupeno ve snaze snížit rizika ohrožení společnosti nebezpečnými pacienty, protože je jediné v možnostech a kompetenci Policie České

republiky zabezpečit uprchlého pacienta, popřípadě zahájit trestní řízení pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí.

V návaznosti na zmíněné změny zákona o specifických zdravotních službách, popřípadě v souvislosti s nimi, se též provádí dílčí novela zákona o ochraně veřejného zdraví, a to v návaznosti na pracovnělékařské služby, zejména zákoníku práce, tedy změna zákoníku práce k upřesnění vstupních lékařských prohlídek a posuzování zdravotní způsobilosti k noční práci a dále změna zákona o správních poplatcích a zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Rád konstatuji, že vládní návrh zákona byl projednán garančním výborem pro zdravotnictví, který doporučil návrh zákona schválit.

Vážený pane předsedo, dámy a pánové, děkuji za pozornost a doufám, že vládní návrh zákona, který znamená praxi žádané upřesnění poskytování zdravotních služeb v oblastech upravovaných zákonem o specifických zdravotních službách, upřesníte. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. My jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 874/1 a já prosím pana zpravodaje příslušného výboru pana poslance Havíře, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Havíř: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro zdravotnictví se sněmovním tiskem 874, kterým je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, zabýval na své 40. schůzi dne 21. září 2016. V rámci tohoto projednání přijal následující usnesení. Po úvodním slovu dr. Radka Policara, náměstka ministra zdravotnictví pro legislativu a právo, a zpravodajské zprávě poslance dr. Pavla Antonína výbor pro zdravotnictví v bodě prvním doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 874. V bodě dva zmocňuje zpravodaje výboru poslance dr. Pavla Antonína, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.

Tolik k usnesení a v podrobné debatě se potom přihlásím k některým pozměňovacím návrhům.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Zeptám se pana ministra vnitra, jestli se hlásí s faktickou poznámkou. To byl omyl. Prosím prvního přihlášeného a tím je pan poslanec Vyzula. Připraví se pan poslanec Farský.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dovolu mi, abych využil druhého čtení k tomu, abych vám nabídl dvě témata k další debatě, event. debatě v této části, ke kterým bych se rád potom přihlásil v podrobné rozpravě k pozměňovacím návrhům.

První téma se týká pozměňovacího návrhu k části tisku 874 obsahující novelu zákona o ochraně veřejného zdraví. Jedná se o stručný návrh, který s sebou přináší několik zásadních, ale hlavně pozitivních změn. Novela zákona o ochraně veřejného zdraví se navrhuje doplnit o transpozici směrnice Rady o jakosti pitné vody určené k lidské potřebě, jež musí být transponována do 27. října tohoto roku. To by při řádném legislativním procesu nebylo možné stihnout. Co je ale důležitější než pouhé splnění transpozičního termínu, tedy plnění často nepopulárního tzv. bruselského požadavku, je fakt, že v tomto případě se jedná o změny v této oblasti jednoznačně pozitivní pro naše obyvatele. Cílem návrhu totiž je trvale zajistit výrobu bezpečné pitné vody a eliminovat či zásadně snížit rizika ohrožení zdraví obyvatel zásobovaných pitnou vodou. Provozovatelé vodovodů budou muset zpracovat monitorovací programy k zajištění jakosti pitné vody a průběžně posuzovat, vyhodnocovat a odstraňovat vznikající rizika. Navíc vzhledem k tomu, že se monitorovací programy sjednocují, dojde ke snížení nákladů na monitorování jakosti pitné vody oproti současnému stavu. Tedy podtrhuji, nebude nijak zvýšená zátěž pro provozovatele vodovodu pro veřejnou potřebu.

Dále v rámci posuzování rizik, která společně s monitorovacími programy budou součástí provozních řádů provozovatelů vodovodu pro veřejnou potřebu, které bude schvalovat orgán veřejného zdraví, dojde k racionalizaci a zefektivnění systému kontrol jakosti pitné vody. Výsledkem tedy bude větší zabezpečení kvality pitné vody v rámci vodovodní infrastruktury, tím i ochrany zdraví našich obyvatel. A nadto tohoto cíle bude dosaženo tak, že není zavdáván žádný důvod vedoucí ke zvýšení nákladů provozovatelů vodovodů, a tím ani ke zvýšení ceny pitné vody. To by byla první část.

A ještě bych otevřel debatu k druhé oblasti, která je velmi jednoduchá. Vzhledem k tomu, že došlo na Ministerstvu zdravotnictví na základě § 5 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů... vydalo Ministerstvo zdravotnictví České republiky opatření o zrušení organizační složky státu, kterým se ruší organizační složka státu, tzv. Koordinační středisko pro resortní zdravotnické informační systémy. Tuto změnu je potřebné promítnout též do transplantačního zákona, který v současné době zakládá KSRZIS kompetenci k výkonu některých činností. Všechny činnosti KSRZIS vymezené transplantačním zákonem bude vykonávat tím pádem ÚZIS, tj. Ústav zdravotnických informací a statistiky, který je podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů, správcem Národního zdravotnického informačního systému. Proto je nutné v dotčených ustanoveních transplantačního zákona KSRZIS nahradit ÚZIS.

To je všechno. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Farského a připraví se paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rád obrátil vaši pozornost k pozměňovacím návrhům, které jsem k tomuto tisku přiložil. Jsou to pozměňovací návrhy, o kterých jsme se tady historicky i bavili, ale které bohužel dosud nenašly naplnění. Jeden je dokonce příslibem Ministerstva zdravotnictví, ale protože do voleb by jinak nebylo možné ho stihnout, tak jsem si dovolil tu úpravu navrhnout sám. Týká se to odpovědnosti státu za negativní důsledky očkování. Je to slib, který od vlády leží už dlouhodobě.

Všichni připouštějí, že očkování má být povinné. Je to v pořádku, ale zároveň vůbec nedává smysl, že pokud dojde k nějakým negativním důsledkům, tak postižení jsou ve velice složité situaci. Představte si situaci těch rodin, těch případů je více než 600 ročně, kdy se stane to, že má jejich dítě nějakou hodně, hodně, negativní reakci, a očekává se od nich, že ponese tato rodina důkazní břemeno v tom, že bude dokládat, že chybu udělal lékař, nebo je problém ve vakcíně, nebo je problém někde jinde. Zpravidla to končí tak, že se vyviní, protože ten důkaz je velice složité podat, a také postavení těchto postižených je samozřejmě v tu chvíli složité. Asi si každý rodič dokáže představit, že v tu chvíli primárně řeší zdraví svého dítěte a problémy vyvolané a s tím spojené než to, kdo nese za to odpovědnost a jakou bude mít kde náhradu. A je to věc, která není v právním řádu evropských zemí ničím zvláštním. Dokonce i ve státech, kde očkování je pouze na dobrovolné bázi, i tam stát přebírá odpovědnost za negativní důsledky očkování, a to proto, že tím také chce dát najevo, že plošné očkování je pro společnost přínosné, a chce, aby všichni byli očkovaní. A pokud se negativní důsledky objeví, tak je připraven s nimi pomoci a nějakým způsobem pomoci s vyrovnáním těm, na které negativní důsledky dopadly.

Navrhuji tedy to, co už bylo několikrát slíbeno ať už na plénu Sněmovny v rámci interpelací, nebo loni v červenci, nebo konci června, začátkem července, na pracovní skupině pro očkování, kde bylo řečeno, že bude ještě do konce roku 2016 předložen návrh toho, že stát bude přebírat odpovědnost za negativní důsledky očkování. Je konec února, doteď se tak nestalo.

A já, byť jsem žádal odpovědné úřady, aby mně předložily, alespoň v jaké verzi mají zrovna legislativní formu zpracovanou, tak jsem byl odmítnut, a nezbylo mi tedy než se vrátit už k návrhu, který tady zazněl už před dvěma lety, mírně ho upravit a ten sem předložit. To je tedy pozměňovací návrh, který říká, že pokud je způsobena nikoliv zanedbatelná újma, tak stát nese objektivní odpovědnost. To znamená, že důkazní povinnost nebude na tom poškozeném, příp. jeho zákonných zástupcích, aby dokazovali, kde je příčinná souvislost, ale stát ponese objektivní odpovědnost, dokud se nezbaví té odpovědnosti tím, že dokáže, že ten důsledek je z nějakého jiného důvodu.

Já si myslím, že to v každém slušném demokratickém právním řádu má svoji pozici. Je to opodstatněné. Dokonce se domnívám, že to může zvýšit i důvěru v samotné očkování, když stát převezme na sebe tuto odpovědnost, a že je to takový totalitní relikt v našem právním řádu, který říká – občane, konej, musíš, a pokud to, že

musíš, tě nějakým způsobem poškodí, tak se starej. Já si myslím, že v tomhle případě nemůže stát opět vystupovat jako ten nadřazený, ten diktující, ten, který jenom ukládá povinnosti, ale přitom k žádné odpovědnosti se nehlásí.

To je první pozměňovací návrh, který, pevně věřím, projde i vzhledem k minulým příslibům, které v této věci byly, a protože doufám, že pro to, že nebyl dodnes předložen, není žádný jiný důvod, než že to zatím ministerstvo nestihlo. Tak s touto pomocí doufám, že se toto řešení urychlí a tento dluh, který vláda před sebou tlačí, bude napraven.

Další dva pozměňovací návrhy, 5859 a 5860, ke kterým se ještě přihlásím v podrobné rozpravě, se týkají zdravotních potvrzení. Opět jde o slib, který zazněl při projednávání novely zákona č. 258/2000 Sb., kdy to byl tisk 270. Byly opakovány v jednotlivých interpelacích a opět je to nenaplněný slib vlády. A protože není jiný způsob, jak se to do konce volebního období má zvládnout, tak já jako opoziční poslanec tady podávám ruku vládě a snažím se ji vytáhnout z pozice, kdy by snad mohla být nazvána tím, kdo dává plané sliby.

Je to varianta řešení, 5859 a 5860, když bude přijat jeden z nich, druhý se stává nehlasovatelným. Jeden je širší, jeden je užší. Ale říká, že tzv. posudky o zdravotní způsobilosti nebudou mít platnost jenom jeden rok, ale budou mít platnost dvouletou. Jsou to posudky, které každý účastník ozdravného pobytu školy v přírodě musí doložit jeho pořadateli. Těch účastníků je nějakých 150 tis. ročně, to je 150 tis. návštěv lékařů, kteří vydávají potvrzení. Rodiče jsou samozřejmě povinni ve většině případů za to uhradit poplatek 100 až 200 korun. Zároveň si k tomu musí brát dovolenou, protože většinou praktičtí lékaři neordinují ve večerních hodinách, a absolvují cestu, která je ve finále z mého pohledu navíc.

Proč dávám dvouletou platnost? Protože pak jde využít preventivní návštěvu. V tomto věku, kdy se děti účastní ozdravných akcí, táborů, škol v přírodě, zároveň docházejí v dvouleté periodě k praktickému lékaři. Tento praktický lékař jim zdravotní posudek může vystavit a pod jednou návštěvou v tu chvíli vyřešit.

Můžete namítat, a právem, že dvouletá lhůta je hrozně dlouhá, že se samozřejmě může změnit zdravotní stav dítěte, a pak ten zdravotní posudek ztrácí smysl. Na to myslí už současná úprava, která dává roční životnost a platnost tohoto posudku, ta, která říká, že pokud dojde ke změně zdravotního stavu dítěte, tak tento posudek pozbývá platnosti. Toto zachovávám i u této dvouleté verze, a tím pádem je tato potíž změny zdravotního stavu, na kterou už myslí současná roční platnost, tak i u dvouleté platnosti je zachována. To je ta měkkí z těchto dvou variant.

Já si ale dovolím vaší pozornosti a vaší úvaze poskytnout ještě jednu úpravu této možnosti. Je to 150 tis. dětí ročně, které vyjedou na tábory, které musí absolvovat tu zdravotní prohlídku u odborného lékaře. Ono se to často řeší v předsáli. Prohlídnou si dokumentaci, otázka na rodiče, jestli je nějaká nemoc, vypíší potřebné informace, ať už jde o očkování, nějakou dlouhodobou nemoc, sledování, tak vypíší do této dokumentace a orazítkují. Je samozřejmě samo na zamyšlení, že toto potvrzení funguje, ať se jedná o ozdravný pobyt v Chorvatsku u moře, ať jde o tábor putovní s vysokohorskou turistikou, nebo ať jde o táboření v teepee někde v lesích. Pořád

funguje stejný zdravotní posudek. Neposuzuje se specifická událost, specifický ozdravný pobyt, ale dává se plošné potvrzení o zdravotní způsobilosti.

Já k tomuto dávám na zvážení, a vycházím z toho i jako ze zkušenosti, dlouholeté zkušenosti s vedením táborů, jestli by nebylo možné u dětí, které nejsou dispenzarizované, nejsou žádným způsobem sledovány, nejsou nemocné, tuto odpovědnost za zdravotní posudek a vystavení tohoto zdravotního posudku nenechat na rodičích. Jsem přesvědčen, že znají zdravotní stav svého dítěte, nedochází tam při vydání posudku k žádnému zásadnímu vyšetření, k ničemu specifickému, pokud ten rodič řekne, že dítě je zdravé, tak ten posudek se vydává bez potíží a beze změn, tak jestli v tomhle případě, kde ale musí to být o vůli jak vedoucích táborů, kteří přebírají odpovědnost, tak odpovědných zákonných zástupců, tak když se shodnou na tom, že není nutné absolvovat cestu k lékaři, tak jim dát možnost vystavovat tento zdravotní posudek v rozsahu, který je samozřejmě dán zákonem a je stejně široký jako ten lékařský, tak jestli jim tuto možnost nedat. Samozřejmě není to tak, že by ta možnost zdravotního posudku, kterou by vydával lékař, tím byla zrušena. Pokud samotný ať už rodič, nebo organizátor tábora řekne, že vyžaduje zdravotní posudek od lékaře a je podmínkou účasti na táboře, který organizuje a kde přebírá za děti odpovědnost, tak samozřejmě zůstává možnost vydávat tyto zdravotní posudky u lékaře. Pouze v případě, že se organizátor tábora a zákonný zástupce dohodnou, že u zdravých dětí je možné tento posudek získat pouze od rodičů, tak by tato možnost byla dána.

Opět si myslím, že odpovědnost za děti, za potomky předně nesou rodiče, a ne stát a jeho aparát. Takže z toho důvodu to je ta širší úprava. I v tomto případě by byla ta lhůta dvouletá. (Hluk v sále.)

A mně i jako zákonnému zástupci i jako organizátorovi tábora vždycky vadila jedna věc, a to – určitě jste se s tím také setkali – už vyplňují dneska rodiče takzvané potvrzení o bezinfekčnosti, které nemůže být starší 24 hodin před začátkem akce. Rodič tam vypisuje a podepisuje se pod zněním, že dítě 14 dní před odjezdem do školy v přírodě nebo na zotavovací akci nepřišlo do styku s fyzickou osobou nemocnou infekčním onemocněním nebo podezřelou z nákazy. Kdo to může podepsat? Nejste s dítětem 24 hodin denně, nekontrolujete každý jeho pohyb. Dítě chodí do školy, pohybuje se po městě. Přesto vy tady podepisujete něco, co v žádném případě tvrdit nemůžete. A mně se nelíbí, když nutíme lidi lhát. Takže bych je této povinnosti s chutí zbavil.

To jsou pozměňovací návrhy, které jsem připravil, vložil do systému a ke kterým se ještě v podrobné rozpravě přihlásím. Děkuji za nebývalou pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Chalánkovou. Omlouvám se, ještě faktická poznámka pana poslance Kaňkovského. Ta má přednost.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Navážu na kolegu Farského, neb touto problematikou se dlouhodobě zabýváme. A vy si možná už nevzpomenete na diskusi, která tady probíhala při dlouhém projednávání novely zákona o ochraně veřejného zdraví, a právě na téhle půdě při druhém čtení padl z úst tehdejšího ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka příslib, že ta rodiči kritizovaná

a hlavně pro ně zatěžující zdravotní potvrzení budou následně řešena. Vrátil jsem se k tomu před časem, kdy jsem dotazoval Ministerstvo zdravotnictví při interpelaci, proč to nebylo vyřešeno, a bylo mi řečeno, že to není možné, že to není možné navázat na preventivní prohlídky, přestože jsem to tady tenkrát s kolegou Davidem Kasalem navrhoval a jsem přesvědčen, že to řešení možné je. Děkuji tedy kolegovi Farskému, že to v tuto chvíli uchopil, a velmi se přimlouvám za to, abychom rodičům v této záležitosti ulevili.

A pokud se týká odškodnění za následky očkování, před několika týdny jsem pana ministra interpeloval právě v této záležitosti a musím říci, že mě potěšil tím, že on jako člověk a jako dlouholetý manažer zdravotnického zařízení, které se specializuje na dětskou problematiku, přiznal, nebo řekl, že tu odpovědnost státu v tomto směru vidí. Bohužel jsme na konci volebního období a čas na to připravit tento zákon je velmi omezený. Proto bych se i v této oblasti přimlouval za to, zvažme podporu pozměňovacího návrhu kolegy Farského, abychom v této oblasti skutečně něco konkrétního udělali.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo paní poslankyně Chalánková a připraví se paní poslankyně Pecková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Ráda bych okomentovala svůj pozměňovací návrh, který je v systému pod číslem 5511.

Vážené dámy, vážení pánové, chtěla bych vám říci, že budu mluvit asi delší dobu. Takže i pro paní kolegyni Peckovou.

Svůj pozměňovací návrh se pokusím odůvodnit i z toho důvodu, že v odůvodnění v tomto pozměňovacím návrhu se odkazují na sněmovní tisk pod číslem 371, který byl předložen jako poslanecký návrh zákona, a proto vám říkám s otevřenými kartami, že je překlopený v rámci legislativního procesu do tohoto pozměňovacího návrhu. Týká se regulace anonymního dárčovství zárodečných buněk. Toto téma jistě bude velmi výbušné, možná kontroverzní.

Chtěla bych na úvod říci, že by bylo dobré, kdybych vás mohla požádat, vážené kolegyně a vážení kolegové, abychom se nad tímto tématem alespoň zamysleli. Tento návrh zde již leží v Poslanecké sněmovně druhé volební období, přesněji řečeno sedm roků. V minulém volebním období se již na projednávání nedostal a v tomto volebním období je otázkou, kdy by se na něj dostalo.

Tento poslanecký návrh, a v tomto případě překlopený do pozměňovacího návrhu do vládního návrhu zákona o specifických zdravotních službách, se vyznačuje především tím, že se zdravotnických služeb vůbec netýká. Tento návrh se týká v podstatě etické problematiky při anonymním dárčovství zárodečných buněk.

Co hrozí v situaci, která je v současné době v České republice? V České republice je současná právní úprava umělého oplodnění založená na zásadě naprosté anonymity mezi anonymním dárce zárodečných buněk na straně jedné a neplodným párem a dítětem počatým z asistované reprodukce na straně druhé. Zde ještě znovu

upozorňují, že se to týká pouze zárodečných buněk od anonymních dárců, nikoho jiného. V důsledku toho současná právní úprava umožňuje realizaci určitých rizikových situací, mezi které patří, nebo může patřit samozřejmě

a) biologické příbuzenství anonymního dárce. Podle stávající právní úpravy nelze provést umělé oplodnění ženě, která má příbuzenský vztah k muži, se kterým předložila žádost o umělé oplodnění. Paradoxně je však možné, aby anonymní dárce zárodečných buněk byl biologickým příbuzným ženy, případně aby anonymní dárci byli mezi sebou navzájem biologicky příbuznými. Dítě může být počato ze zárodečných buněk dvou osob, které jsou mezi sebou příbuzné v přímé linii, či které jsou navzájem sourozenci, a zákon neposkytuje žádný postup, jak takovým situacím předcházet.

b) Uzavření manželství mezi biologicky příbuznými osobami. V důsledku naprosté anonymity anonymního dárce zárodečných buněk nemohou snoubenci zjistit, zda mezi nimi neexistuje biologicky příbuzenský vztah. Vzhledem k tomu, že není omezen počet lidských embryí, která lze vytvořit ze zárodečných buněk jednoho dárce, nejedná se o případ ryze hypotetický.

c) Odepření práva dítěte znát své biologické rodiče. Zde bych chtěla upozornit, že pokud se v koncepci rodinné politiky objevil návrh na to, že by i osamělé ženy mohly mít právo, nebo ženy mohly mít právo na oplodnění, aniž by musely oznámit tento záměr například svému partnerovi, anebo byly úplně samy, tak bych chtěla říci, co je tedy nejlepším právem dítěte, kterým se ohání zase jiná legislativa Ministerstva práce a sociálních věcí. S ohledem na naprostou anonymitu anonymního dárce nemůže dítě zjistit totožnost osoby, ze které biologicky pochází. To přitom může být významné pro potřeby některých život zachraňujících lékařských úkonů, ale i v případě běžné zdravotní péče, kdy anamnéza biologického rodiče pomůže určit vhodný způsob léčby.

Úmluva o právech dítěte č. 104/1991 Sb. každému dítěti zaručuje právo znát své rodiče. Článek 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod každému zaručuje právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Článek 10 odst. 2 Listiny každému zaručuje právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.

Zákon o specifických zdravotních službách neobsahuje žádné záruky ani minimální opatření, aby nedocházelo k výše popsaným nežádoucím jevům. Zákon současně neobsahuje minimální povinnost evidovat údaje o dárce pohlavních buněk ani jakákoliv kvantitativní omezení, limit počtu zplozených dětí od jednoho dárce.

Ani současný zákon o rodině, ani nový občanský zákoník nijak nepředvídá tyto nesmírně závažné souvislosti a nevyžaduje jakékoliv osvědčení, zda osoba počatá z procesu asistované reprodukce pomocí dárce pohlavních buněk hodlající vstoupit do manželství není se snoubencem z biologického hlediska příbuzným v přímé linii nebo sourozenci. Současná právní úprava tudíž neodpovídá eugenickým, genetickým a etickým zájmům společnosti na zdraví populace, zejména pokud jde o eliminaci umělého oplodnění ze zárodečných buněk biologicky příbuzných osob, sňatků mezi příbuznými v přímé linii a mezi sourozenci a nerespektuje právo dětí znát své

biologické rodiče. Tam samozřejmě je jasné, že takové informace by musely být doprovázeny řádným psychologickým poradenstvím.

Platná právní úprava v České republice neodpovídá evropským standardům, o tom se ještě zmíním při okomentování stanoviska vlády České republiky.

Podle rakouské právní úpravy § 14 předmětného zákona může být sperma jednoho dárce použito pouze k léčení tří párů. Centrum asistované reprodukce je o dárci povinno vést následující údaje: jméno a příjmení, datum a místo narození, státní příslušnost a místo trvalého bydliště, jméno a příjmení jeho rodičů, datum, kdy došlo k darování, a výsledky vyšetření, které proběhlo podle ustanovení předmětného zákona. Podle druhého odstavce může dítě zplozené z darovaného spermatu po dosažení 14 let požádat o zpřístupnění údajů, § 15 odst. tohoto zákona. Tato možnost náleží také osobě oprávněné, ale pouze v lékařsky výjimečných a zdůvodněných případech.

Podle právní úpravy Velké Británie může dojít k prolomení anonymity dárce dítětem, a to po dosažení jeho zletilosti, tedy ve věku 18 let. Dítěti bude dáno k dispozici jméno dárce a jeho poslední známá adresa. – Zde se ještě pak vyjádřím k tomu, že tento náš návrh v žádném případě neznamena žádné právní nároky ze strany dítěte směrem k dárci.

Podle finské právní úpravy upravuje právo dítěte získat po dosažení zletilosti 18 let informace o dárci. Nejdříve musí dítě získat od poskytovatele služeb, například centra asistované reprodukce, kopii souhlasu s léčbou, na kterém je uveden identifikační kód dárce. Po vložení identifikačního kódu dárce do registru dojde ke zjištění samotné identity dárce.

Podle švýcarské právní úpravy, kterou se inspiruje také náš návrh, upravuje pouze možnost darování spermií. To je také důležitá informace, protože v České republice je možnost darování jak spermií, tak vajíček. A zejména ta druhá záležitost znamená, že pod možná i myšlenkou, že dívky, zejména mladé dívky mají pocit, že pomáhají neplodným párům, tak ve skutečnost jsou exploatovány, tedy vykořisťovány, i pod nějakou úhradou za výdaje na tuto službu. Nicméně tyto dívky mohou také být ohroženy na svém zdraví. A protože naše právní úprava v České republice je natolik liberální, tak jsme se stali liberálním ostrůvkem v Evropě a samozřejmě v kontextu těch ostatních států zde je velký zájem z ostatních států právě o zárodečné buňky z České republiky a vůbec to nikdo neřeší. Stali jsme se kolonií.

Podle tohoto švýcarského modelu podle čl. 19 věta 2 zákona může dárce darovat sperma pouze v jednom centru asistované reprodukce. O této skutečnosti musí být výslovně informován ještě před darováním. Současně podle čl. 22 věta 2 zákona může být sperma od jednoho dárce použito k zplození maximálně osmi děti. V případě legitimního zájmu může dítě obdržet všechny informace bez ohledu na jeho věk, tzn. má také právo po dosažení zletilosti obdržet od matky identifikační údaje o dárci.

Ráda bych upozornila také na usnesení vrchního soudu v Německu. Je to už minimálně dva roky, který na žádost jedné takové dívky opravdu vydal rozhodnutí, že má právo znát své biologické rodiče. A mohu vás ujistit, že podle psychologických poznatků v době dospívání a rané dospělosti, pokud něco takového se zjistí, tak

opravdu je zde zájem sta procent dětí znát své biologické rodiče. V žádném případě to neznamená, že mohou být vychovávány někým jiným.

Účelem předkládaného návrhu zákona je eliminovat výše popsané nežádoucí jevy. Návrh zákona vychází z následných zásad: a) omezení maximálního počtu lidských embryí, která je možné vytvořit ze zárodečných buněk jednoho anonymního dárce; b) zákaz asistované reprodukce v případě příbuzenství mezi původci zárodečných buněk; c) zavedení oddělené a omezeně přístupné evidence údajů o anonymním dárci.

Navrhovaná právní úprava rozlišuje mezi případy, kdy k umělému oplodnění došlo při použití zárodečných buněk anonymním dárcem a kdy dárcem zárodečných buněk byl muž zapsaný do matriky narození jako otec dítěte. Vzhledem ke sledovanému účelu navrhovaná úprava prvořadě upravuje první možnost.

Návrh má zcela zanedbatelný přímý vliv na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí. Samozřejmě je jasné, že má velký zásah do rozpočtů klinik, to je jasné.

Možná bych tady mohla ještě číst zhodnocení navrhované právní úpravy. Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. A navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a to zejména s Úmluvou o základních lidských právech a svobodách, Úmluvou o právech dítěte, Úmluvou na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny. Zcela podrobně je celé odůvodnění samozřejmě součástí sněmovního tisku 371, což byl ten původní poslanecký návrh.

Zde bych ještě chtěla okomentovat, že je mi jasné, že tento návrh bude spíše k zamyšlení pro vás. Přesto bych chtěla upozornit, že se jedná především o obrovský byznys, protože Česká republika, jak jsem již řekla, se opravdu stala kolonií, která je v nerovném postavení oproti ostatním okolním státům České republiky. A především bych chtěla upozornit, že se mi jedná, velmi se mi jedná o zdraví dívek, které mnohdy pod myšlenkou, že konají dobro, tak jsou schopny a ochotny si poškodit své vlastní zdraví, a to buď v momentě odběru, anebo také vzhledem k tomu, že tam dochází k medikaci, tak i tímto způsobem do budoucna. Buď v té chvíli, kdy dochází k odběrům, anebo do budoucna, dokonce i možnost ohrožení neplodností. To se zatím zkoumá, tato záležitost.

Je jasné, že argumenty, které jsou proti mému návrhu, vycházejí především od pracovníků klinik, které mají poměrně svobodu v tom, kdy si určují, kdo by měl být dárcem a kdo už by dárcem být neměl. My si sice čteme, že dochází k testování na některé přenosné choroby, nicméně kdo se v medicíně pohybuje, tak ví, že to je opravdu jenom velice malá výše všech možných nemocí, kterými třeba dárce může trpět. Dochází zde tedy k selekci, která je plně v rukou těchto pracovníků klinik, a také k selekci embryí, která je rovněž v rukou těchto pracovníků klinik.

O nerovném postavení České republiky oproti okolním státům jsem již hovořila. O potřebě chránit zdraví především dívek jsem již hovořila.

Pokud se jedná o stanovisko vlády, tak zde bych chtěla polemizovat s některými věcmi. Například v odstavci 1 se zde hovoří, že riziko příbuzenských sňatků

zapříčiněných asistovanou reprodukcí je zcela minimální a zdaleka nedosahuje přirozeného rizika v populaci. Tak to je nám všem samozřejmě jasné, nicméně je takzvaně nenulové, protože ho samozřejmě také formulují zaměstnanci těchto klinik.

Za druhé. Navrhovaným novým paragrafem 10a zákona o specifických zdravotních službách není zohledněn fakt, že ČR je vázána směrnicemi EU, včetně směrnice 2004/23/ES, která je transponována do zákona č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů, zákon o lidských tkáních a buňkách, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 422/2008 Sb., o stanovení bližších požadavků pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka, ve znění pozdějších předpisů. Zde bych tedy si dovolila oponovat, a domnívám se a jsem přesvědčena, a je otázkou, kdo z vás bude takto také přesvědčen, že zárodečné buňky nejsou opravdu tkáňové buňky jako každé jiné a že se opravdu nejedná o přenos například kůže nebo transfuzi krve.

A zde bych k tomu ještě chtěla říci, že stanovisko kompatibility je také vyjádřeno, a to slovy, že tento návrh se věcně týká problematiky, kterou právo EU přímo neupravuje. Návrh zákona proto není v rozporu s předpisy EU. Takže je otázkou, jak si mohou takováto stanoviska takto protiřečit.

Například v odst. 4 vláda současně konstatuje, že je v návrhu zákona pomýšleno pouze na některá práva dítěte, nejsou však zohledněna práva rodičů dítěte – možná práva rodičů na dítě, jak už dneska se snad začíná někde objevovat – to jest neplodného páru, samozřejmě se kterým velmi soucím, který touží po dětech, který podstoupil metody asistované reprodukce, ani práva dárců reprodukčních buněk na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Tak je otázkou, kde jsou práva dítěte. Ale je jasné, že celý tento proces by musel být doprovázen vysoce psychologickým doprovodem, podobně jako například u adopce dětí.

Odstavec 5. Vláda též upozorňuje, že úpravy neumožňující i zjistit identitu anonymního dárce platí i v celé řadě některých států dalších. Tzv. open identity byla naopak zavedena například ve Švédsku, ve Velké Británii a následně tam významně klesl počet dárců reprodukčních buněk a tamní neplodné páry často odjíždějí využívat léčbu do jiných států. Lze předpokládat, že v ČR by to vyvolalo obdobnou reakci. Samozřejmě že ano! Tyto státy, které si chrání zdraví svých občanů a také chrání genetický materiál své země, tak jezdí do České republiky, pak také do Indie, do Bangladéše, a stáváme se proto tímto způsobem rozvojovou zemí v nerovném postavení oproti těm státům, které mají rozum a regulaci anonymního dárcovství již zavedly.

Pak je tady otázka občanského zákoníku, kdo je matkou dítěte. Zatím tedy matkou dítěte zůstává žena, která dítě porodila, přestože se domnívám, že budou zde také další a další nápady na tuto změnu.

To by asi bylo všechno. Celé podrobné odůvodnění je součástí poslaneckého návrhu pod číslem 371, které by mohlo být a mělo být součástí odůvodnění mého pozměňovacího návrhu, který je v systému pod číslem 5511, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Než dám slovo paní poslankyni Peckové, tak přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Kasal, a to dnes od 11.10 hodin z osobních důvodů a pan poslanec Štětina se omlouvá dnes od 13. hodiny rovněž z osobních důvodů. A nyní má slovo paní poslankyně Pecková. Připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslankyně Gabriela Pecková: Ještě jednou dobré dopoledne, dámy a pánové. Já si dovolím vysvětlit své dva pozměňovací návrhy, které vyšly z odborných lékařských společností a které vlastně nenavrhují nic nového, naopak se snaží zachovat status quo.

První z nich, tam se jedná o novelizaci § 4, a sice o intrauterinní inseminaci. Cílem mého pozměňovacího návrhu je ponechat ten paragraf v původním znění a nerozšiřovat tak oprávněné poskytovatele o zařízení, která dosud tuto kompetenci neměla. Provádění intrauterinních inseminací nepochybně spadá pod obor reprodukční medicíny a ne do základního oboru gynekologie a porodnictví. Provádí se v monitorovaném cyklu, zpravidla stimulovaném, a tuto zdravotní službu by měla skutečně poskytovat pouze specializovaná pracoviště.

Pak je tady ještě kolize se zákonem č. 296/2008 Sb., o lidských tkáních a buňkách, kde se říká, že lidské tkáně a buňky mohou být zpracovávány a používány pouze v tkáňovém zařízení s povolením činnosti od Státního ústavu pro kontrolu léčiv. A tuto podmínku v současné době splňují pouze centra asistované reprodukce, nikoliv praktičtí gynekologové.

Takže tolik k mému prvnímu pozměňovacímu návrhu. (V sále je veliký hluk.)

Ten druhý se týká operací přeměny pohlaví. Transsexualita je porucha pohlavní identity. Je to inverzní sexuální identifikace a je spojena s psychickými poruchami a nevyvratitelným požadavkem na přeměnu tělesného pohlaví, tak aby odpovídalo prožívané pohlavní identitě. Přitom sexuální orientace může být u transsexuálů jak heterosexuální, tak homosexuální. Cílem léčby, která je v ČR hrazena z veřejného zdravotního pojištění, je dosažení trvalého pocitu spokojenosti v genderové roli, a tím i duševní pohody. Estetické a plastické zákroky pojišťovnou hrazeny samozřejmě nejsou. U každého takového klienta, nebo pacienta, chcete-li, je nutné individuálně zvážit celou řadu aspektů před takovým zákrokem – biologické, psychologické, ale i sociální a ekonomické. Samotný proces přeměny je komplexní a velmi dlouhodobý. V ČR to je dva až pět let, a až po psychologické a hormonální léčbě nastupuje teprve fáze operativní a ta zase sestává ze souboru náročných zákroků, které velmi významně a naprosto nevratně zasahují do výchozího stavu orgánů a jejich funkcí. Tyto zákroky lze provádět na základě žádosti osoby starší 18 let, po minimálně jeden rok trvající hormonální léčbě a po schválení specializovanou komisí Ministerstva zdravotnictví České republiky...

Já bych poprosila trošku o zjednání klidu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, ztišíme se. Paní poslankyně vás překřikuje.

Poslankyně Gabriela Pecková: Kromě vlastního vyšetření pacienta nebo klienta má komise při svém rozhodování k dispozici veškerou dokumentaci mnohdy několikaleté léčby. Přítomnost ošetřujícího lékaře, který je v zájmu pacienta podjatý a vždy se snaží přesvědčit komisi o svém subjektivním názoru, je při takto zásadním rozhodování nežádoucí. Konečné rozhodnutí, a tedy i zodpovědnost za něj, potažmo za další život klienta leží na komisi a jejím nezávislém posouzení. Tím naprosto není řečeno, že by ošetřující lékař nemohl být přítomen. Ale vždy po dohodě, nikoliv ze zákona a po pečlivém zvážení v zájmu pacienta. Dosavadní praxe se osvědčila, a není proto žádný důvod k tomu ji v novele měnit.

Já vám děkuji za pozornost a v podrobné rozpravě se potom k pozměňovacím návrhům přihlásím.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobré poledne. Já vám děkuji, paní poslankyně. Další do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Ludvík Hovorka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už tady zaznělo asistovaná reprodukce je věc složitá, která přináší, řekněme, dobro pro rodiny, které nemohou mít děti, ale současně přináší i řadu rizik jak pro dárce např. vajíček, tak také pro možnost rizika, že se v budoucnu v manželství spojí lidé, kteří pocházejí z umělého oplodnění, a mohou být tedy příbuzní. A toto si myslím, že je třeba nějakým způsobem ošetřit, a proto jsem si připravil některé pozměňovací návrhy, ke kterým se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

A chtěl bych nyní k tomu odůvodnění, nebo co je předmětem těch pozměňovacích návrhů. Jednak je to omezení počtu embryí nebo zárodečných buněk, že zárodečné buňky jednoho anonymního dárce lze použít k vytvoření nejvýše čtyř lidských embryí. Dále snížení věku pro příjemkyni vajíček ze 49 let na 45. Dále vymezení, kdy nelze provést umělé oplodnění. Kdy je možné odebrat a použít pro metody a postupy asistované evoluce zárodečné buňky. Dále, kdo nemůže nebo nesmí být anonymním dárce. Dále posouzení nezpůsobilosti anonymního dárce, a u kolika poskytovatelů může anonymní dárce darovat zárodečné buňky. Je zde v tomto návrhu pouze u jednoho poskytovatele. A je to z toho důvodu, aby bylo efektivně zaručeno, že to nebude plošně po celé republice. Dále se týká ten pozměňovací návrh i uchovávání dat nebo prodloužení uchovávání dat v registru.

Jeden velmi významný pozměňovací návrh, který je součástí mých pozměňovacích návrhů, se týká náhradního – surogátního – mateřství, které u nás sice dosud není definováno a není vlastně povoleno, ale podle informací, které je možné zjistit v nabídkách firem na internetu, se zcela běžně v České republice nabízí. Tento pozměňovací návrh říká, že náhradní – surogátní – mateřství, tzn. proces, kdy embryo biologických rodičů donosí jiná náhradní matka s úmyslem takto otěhotnět, dítě biologických rodičů donosit a porodit, ale bezprostředně po porodu se vzdát všech rodičovských závazků a práv k tomuto dítěti, není v České republice ani pro takové

biologické rodiče a pro náhradní matky, ani pro poskytovatele takových specifických zdravotních služeb povoleno.

Další část toho pozměňovacího návrhu se týká odměny, nebo chceme-li náhrady nákladů vynaložených spojených s darováním zárodečných buněk, protože toto je často obcházeno a za tzv. náklady se považují často velmi vysoké odměny, které možná motivují děvčata, mladé ženy z nízkopříjmových skupin, k tomu, aby si poškozovaly své zdraví, nebo potenciálně poškozovaly své zdraví. Další část toho pozměňovacího návrhu se potom týká promítnutí těchto změn i do občanského zákoníku.

Nyní k odůvodnění mých pozměňovacích návrhů.

Je nutno zabránit plození velkého počtu biologických sourozenců, kteří o svém příbuzenství nevědí, v jednom regionu, protože se tím zvyšuje riziko nežádoucích příbuzenských incestních vztahů a současně riziko početí postižených dětí. Není dnes efektivně zajištěno, že děti z umělého oplodnění se nemohou setkat v pozdějším věku, kdy si hledají partnery, že se nemohou setkat dvě děti, které jsou zplozeny vlastně umělou cestou a jedním dárcem. Toto je třeba ošetřit a můj návrh snižuje toto riziko.

Dále. U ženy se během života netvoří nová vajíčka. Oplozeno může být jenom již existující vajíčko, které se z vaječniku uvolnilo při ovulaci během měsíčního cyklu. Vajíčka časem stárnou a jejich kvalita s věkem ženy klesá. Čím je žena při početí starší, tím větší je riziko poškození plodu. U starší rodičky, zejména prvodičky, je těhotenství rizikovější a porod může být těžší. To se týká snížení toho věku, kdy je možné ještě přijmout vajíčka.

Dále. Posouzení zdravotního stavu dárkyně nebo dárce zárodečných buněk a jejich příjemkyně je nutné proto, aby bylo minimalizováno riziko zdravotního postižení plodu. Součástí tohoto posouzení musí být i zjištění rodinné anamnézy dárce pro vyloučení genetické zátěže. Anamnéza dárce je nutná i proto, aby příjemkyně zárodečných buněk měla jistotu, že dárce je zdravý.

Dále je nutno vyloučit i případy, kdy by se anonymním dárcem mohl stát člověk s kriminální minulostí, člověk trpící závislosti na návykových látkách, člověk pro anonymní dárceství zdravotně nezpůsobilý. Obezřetnost je v tomto ohledu nutná proto, aby bylo zabráněno šíření patologických faktorů ve společnosti umělým lékařským zásahem.

Pro dárkyni je odběr vajíčka vždy spojen se značnou zdravotní zátěží. Musí totiž podstoupit přípravu na odběr užívání vysokých dávek hormonů a odběr vajíčka se provádí chirurgicky v narkóze. Je třeba zabránit tomu, aby ženy, často velmi i mladé v tíživé finanční situaci, darovaly vajíčka opakovaně, v nepřiměřeně krátkých intervalech kvůli finančnímu prospěchu.

K důvodu, který se týká surogátního mateřství. Surogátní mateřství je nežádoucí,

a) protože vede k deformaci rodinných vztahů a psychické zátěži jak u biologické matky, z jejíhož vajíčka bylo embryo vytvořeno, tak i u matky nositelky, které bylo oplozené vajíčko vloženo do dělohy a která poté absolvovala celou dobu těhotenství a dítě porodila, aby je pak hned předala biologické matce a vzdala se všech práv k tomuto dítěti.

b) K psychické zátěži dochází i u biologického otce dítěte, který přejímá část mravní odpovědnosti za matku nositelku.

c) Jde o situaci, která musí být řešena smluvně a vyžaduje zvláštní úpravu, pokud jde o zdravotní pojištění matky nositelky a stanovení finanční úhrady. Je nepředstavitelné, že by se některá žena byla ochotná stát surogátní matkou bez adekvátní finanční odměny.

d) Ze zemí, kde je surogátní mateřství povoleno, jsou známy soudní spory v případech, kdy se matka nositelka po porodu odmítne vzdát, kdy se biologičtí rodiče během jejího těhotenství rozvedou nebo kdy jeden nebo oba z nich zemřou.

Ze všech těchto výše uvedených důvodů je v Německu, v Rakousku a v řadě dalších členských států Evropské unie i jinde ve světě surogátní mateřství zakázáno a mělo by být zakázáno i u nás. Již dnes jsou běžné reklamní kampaně zařízení, která tuto službu nabízejí i v České republice.

Ještě k dárcovství tkání. Úmluva o lidských právech a biomedicině Rady Evropy, takzvaná úmluva z Ovieda, kterou Česká republika ratifikovala a která je součástí našeho právního řádu, zakazuje používání lidských buněk a tkání za úplatu. Je třeba zdůraznit, že se to vztahuje i na zárodečné buňky, tedy na vajíčka a spermie. V praxi ale bývá tato úmluva obcházena a jakákoli výše finanční odměny na reklamních panelech je označována za úhradu výdajů spojených s darováním.

Tolik ke zdůvodnění mých pozměňovacích návrhů, ke kterým se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Chtěl bych říci, že jsem tyto pozměňovací návrhy připravoval s paní doktorkou, která se věnovala velmi dlouho bioetice, a proto považuji tyto pozměňovací návrhy za správné a důležité.

Ještě si dovoluji odcitovat jeden dopis, který jsem dostal od lékaře, který pracuje, předpokládám, že dosud pracuje, v centru reprodukční medicíny. Já zde nebudu uvádět pracoviště, ale je velmi dobře, abyste si vyposlechli tento dopis, protože je to skutečně alarmující.

Vážený pane poslanče, léčba neplodnosti je stále více spojena s velmi neférovými postupy. Dosavadní mnoho let trvající snaha o skutečnou nápravu je mařena silnými zájmovými skupinami. Mezi gynekology v České republice je velmi dobře známa skutečnost, že za každou odeslanou pacientku IVF dostanou v soukromém centru slušnou provizi. Tuto informaci mají už i zdravotní pojišťovny i Ministerstvo zdravotnictví České republiky, ale je velmi zajímavé, že proti tomu nic nedělají. Dokonce vyvěsily softwarové firmy na svoje webové stránky. Jedna z možností modulu IVF, vyúčtování provize odesílajícím lékařům za doporučení léčby na pracovišti pro léčbu neplodnosti. Majitelé center dávají odesílajícímu gynekologovi 3 tisíce za IVF cyklus, a pokud je to s PGD nebo s dárcovstvím vajíček, tak ještě více.

Kde zůstala medicína? Je vytvořeno několik právních imaginací, které zcela jasně korupční chování legalizují. Platba za poradenskou a konzultační činnost a mnohé další. Právně je to dobře ošetřeno. Úplatek je elegantně dokonce daňově odečten.

Velmi sporné je také vyšetření počtu chromozomů v embryu před transferem do dělohy. Označuje se zkratkou PGD nebo PGS.

Očekávaný přínos nebyl prokázán, naopak výsledky zhoršil. Seriózní stanoviska včetně ochrany databáze tuto metodu označují za experiment.

Jaká je praxe? Otázka zní, otázka na potenciální rodiče: Chcete mít zdravé embryo? Odpověď si snadno domyslíte. Co logicky následuje? Bude vás to něco stát. Kolik? Některá pracoviště cenu vyšroubují i přes 70 tisíc korun. Toto je údaj z roku 2011. Je to přece také nejjistější selekce pohlaví. A zisk z toho? Odhadem 75 % i více. A zdravotní pojišťovny některým centrům tyto experimentální výkony dokonce hradí. Proč asi?

Pokud je vám některých nešťastných dvojic také líto a najdete cestu, jak jim pomoci, bude to jistě dobrý skutek.

Ještě nyní k tomu ceníku. Tady právě u těch PGD, ověřování PGD nebo aneuploidii embryí jsou ceny od 24 tisíc do 73 250 korun, ale jsou zde i částky například za užití oocyty dárkyně za 39 tisíc korun, IVF cyklus s embryotransferem samoplátci 26 tisíc korun apod.

Jak je z toho, co jsem odcitoval, zřejmé, je systém umělého oplodnění věda, která prokázala za celou dobu mnoho úspěchů a přinesla mnoho dobrého rodinám, které nemohly mít děti, ale je to současně také obrovský byznys, který podle mého názoru není řádně regulován, a Ministerstvo zdravotnictví by se této oblasti mělo věnovat. Myslím, že by se tomu měl věnovat také zdravotní výbor, protože jsou určitá pravidla, která by neměla být překračována, měla by být dodržována. Měli bychom se podívat na to, jak je tato záležitost upravována v jiných evropských zemích. Tomu by se měl přizpůsobit náš právní řád.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nevidím nikoho takového. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli po obecné rozpravě je zájem o závěrečná slova. Pane ministře i pane zpravodaji? Není zájem.

V této části nepadl žádný hlasovatelný návrh. Zahajují tedy podrobnou rozpravu, do které se přihlásili poslanci postupně. Jako první pan poslanec Rostislav Vyzula, připraví se pan poslanec Farský. Pana poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych se touto formou přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům. První je v systému pod číslem 5526 a týká se kvality pitné vody, jak jsem o tom mluvil v obecné rozpravě. Druhý je pod číslem 5811 a týká se terminologické úpravy zrušení koordinačního střediska KSRZIS. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Dále v podrobné rozpravě vystoupí pan poslanec Jan Farský, připraví se paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já bych se v podrobné rozpravě chtěl přihlásit k pozměňovacím návrhům uvedeným v systému pod číslem 5858, 5859 a 5860. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Jako další vystoupí paní poslankyně Chalánková, připraví se paní poslankyně Pecková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Dovolte, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 5511, který jsem již odůvodnila v obecné rozpravě. Odůvodnění v písemné podobě je v celém systému pod sněmovním tiskem 371 jako součást tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Paní poslankyně Pecková.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, já bych se tímto přihlásila ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod čísly 5077 a 5078 včetně důvodové zprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je pan poslanec Adámek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Adámek: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vážený pane ministře. Dovolte, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu uvedenému v systému pod číslem 5312. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Jako poslední do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Hovorka. Po něm se hlásí pan zpravodaj. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já se tímto nyní hlásím k pozměňovacím návrhům k tomuto tisku 874, které byly vloženy do systému pod číslem 5878, s jednou malou úpravou proti tomu, co je vloženo do systému, která se právě týká toho dílu 8, náhradní, surogátní, mateřství, kdy ten § 32a navrhuji upravit: "Náhradní (surogátní) mateřství, to znamená proces, kdy embryo biologických rodičů donosí jiná, náhradní matka s úmyslem takto otěhotnět, dítě biologických rodičů donosit a porodit, ale bezprostředně po porodu se vzdát všech rodičovských závazků a práv k tomuto dítěti, není v České republice ani pro takové biologické rodiče, pro náhradní matky ani pro poskytovatele takových specifických zdravotních služeb povoleno, s výjimkou blízkého příbuzenství mezi biologickou a surogátní matkou.

To je jediná změna proti tomu, co jsem vložil do systému. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Havíř se hlásí do podrobné rozpravy.

Poslanec Pavel Havíř: Ještě jednou dobrý den. Já bych se v rámci podrobné rozpravy přihlásil ke třem pozměňovacím návrhům, které do systému vložil pan poslanec Pavel Antonín.

První pozměňovací návrh je tam vložen pod číslem 5519 a týká se sjednocení správních poplatků. Podrobnější odůvodnění odkazují na uvedený tisk.

Druhým pozměňovacím návrhem, který bych chtěl načíst, je pozměňovací návrh, který je v systému uložen pod číslem 5521 a je to pozměňovací návrh, který reaguje a reflektuje na nový rozvoj transplantační léčby. Opět v podrobnějším odůvodnění odkazují na tento sněmovní tisk.

A posledním pozměňovacím návrhem, ke kterému se hlásím, je návrh, který je v systému uložen pod číslem 5520, a je to pozměňovací návrh, který upravuje některé formulace, sjednocuje některé momenty, kdy je třeba formulačně sjednotit použitou terminologii. A opět v podrobnějším odůvodnění odkazují na tiskovou podobu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ještě k tomu, co jsem přednesl, tu změnu § 32a, která se týká náhradního, surogátního mateřství, tak tutéž změnu je třeba promítnout i v té části, která se týká změny občanského zákoníku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Beru to tak, že ústně doplňujete –

Poslanec Ludvík Hovorka: Ústně to doplňuji, že takto by to mělo být promítnuto jak v zákonu o zdravotních službách, tak by to mělo být promítnuto i v občanském zákoníku. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobře, děkuji. Žádné další přihlášky do podrobné rozpravy neeviduji. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Tím tedy končím podrobnou rozpravu. Ptám se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo, pana zpravodaje? Nemají zájem. Nezaregistroval jsem žádný návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení, ani aby se tím nezabýval garanční výbor, tím pádem končím druhé čtení tohoto návrhu a uzavírám tento bod.

Dalším bodem jednání je bod číslo 9, kterým je

9.

Vládní návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 936/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vám k projednání ve druhém čtení návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů. Jak jsem již uvedl během prvního čtení, tento návrh zákona transponuje do českého právního řádu směrnici 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Dne 24. ledna projednal návrh zákona výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a doporučil schválit návrh zákona v předloženém znění. Hospodářský výbor návrh zákona projednal 25. ledna tohoto roku a doporučil Poslanecké sněmovně jeho schválení ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Chtěl bych poděkovat členům obou výborů za konstruktivní přístup během projednávání návrhu zákona. Dále bych chtěl požádat o vstřícnost v rámci dalších fází procesu projednávání návrhu zákona, neboť lhůta pro transpozici již uplynula a Evropská komise již vede s Českou republikou řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie z důvodu zpožděné transpozice směrnice.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Jak jste zmínil, návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru dalšímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 936/1 až 3. Prosím nyní, aby se ujal slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Jiří Valenta, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, po projednání v hospodářském výboru, a to na jeho 46. schůzi dne 25. ledna tohoto roku, kam bylo v řádném termínu doručeno deset pozměňovacích návrhů vypořádaných gesčními orgány, tedy Ministerstvem obchodu a průmyslu a Českým telekomunikačním úřadem, často zcela protikladně, bylo k vládnímu návrhu zákona o opatření ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, sněmovní tisk 936, přijato následující usnesení:

"Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vylechnutí úvodního slova náměstka ministra průmyslu a obchodu Petra Kameníka, zpravodajské zprávy poslance Jiřího Valenty a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 936 ve znění schválených pozměňovacích návrhů a legislativně technické připomínky;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona;

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru a

IV. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky."

Schválené pozměňovací návrhy a legislativně technická připomínka jsou k nahlédnutí ve sněmovním tisku 936/3. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Josef Zahradníček, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 51. schůzi dne 24. ledna letošního roku vládní návrh zákona o opatření ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, sněmovní tisk 936, projednal a po odůvodnění Ing. Bc. Petrem Kameníkem, pověřeným náměstkem ministra průmyslu a obchodu, a po zpravodajské zprávě poslance Josefa Zahradníčka a po rozpravě přijal usnesení číslo 249, ve kterém

I. doporučuje Poslanecké sněmovně tisk 936 projednat a schválit v předloženém znění;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu a

III. pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Ivan Pilný, kterému tímto dávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, já jsem rád, že jsme se opět v zákoně o vysokorychlostním internetu, který je velmi potřebný a který má obrovské zpoždění, a už nám vyhrožuje i Evropská unie, posunuli v legislativním procesu. Pevně doufám, že signalizované personální změny na Ministerstvu průmyslu a obchodu ten legislativní proces nezpozdí.

Já se budu snažit odůvodnit dva pozměňovací návrhy, které jsem přednesl na hospodářském výboru a které jsou uloženy jako sněmovní tisky, ke kterým se přihlásím potom v podrobné rozpravě.

První pozměňovací návrh mluví o tom, že stavba vysokorychlostních sítí by měla být ve veřejném zájmu. Je to proto, že zatím digitální infrastruktura rozhodně není položena na roveň infrastruktury energetické nebo dopravní. My jsme v tomhle směru na chvostu nejen Evropy, ale na chvostu celého světa. Tady tlačíme rychlost třicet megabitů, a Evropa už po nás vyžaduje sto. Máme obrovské zpoždění, a proto konstatování toho, že výstavba těchto sítí je ve veřejném zájmu, nám potom umožňuje použít výrazně vyšších prostředků k tomu, aby ta infrastruktura byla provedena. K tomuto návrhu je také souhlasné stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu.

Druhý pozměňovací návrh mluví o technologické neutralitě. Samozřejmě jedním z těch základních regulačních principů, které platí u elektronických komunikací, je zajištění technologické neutrality. Na druhé straně existuje plán využití rádiového spektra a k tomu jsou i přiděleny rádiové kmitočty.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, že vás na chvíličku přeruším. Poprosím kolegy hlavně vlevo, aby se ztišili, abychom to doprojednali řádně.

Poslanec Ivan Pilný: Takže existuje plán přidělení rádiových kmitočtů a také jsou přiděleny jednotlivým držitelům. To je i spojeno s velkými investicemi, které jsou potřeba na zajištění provozu na těch rádiových kmitočtech.

Já osobně jsem se přiklonil k názoru, že v případě, pokud existuje takovýto plán a existují taková oprávnění, tak by Český telekomunikační úřad měl opustit princip technologické neutrality. Samozřejmě že chápu, že k tomuto pozměňovacímu návrhu, byť je podpořen i Ministerstvem průmyslu a obchodu, se začíná zvedat určitá diskuse. Já bych tady nerad byl obviněn z nějakého lobbistického tlaku, takže ponechávám na vůli Poslanecké sněmovny a jejím hlasování, jestli tento pozměňovací návrh schválí, nebo ne. Já osobně jsem se přiklonil k tomu, že by tam měla být určitá ochrana investic, a respektovat ten plán rádiového spektra. Proto jsem tento pozměňovací návrh předložil, to znamená odstranění v určitých případech toho principu technologické neutrality.

To jsou moje pozměňovací návrhy. Já se k nim potom přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu nebo podat nějaký návrh. Není tomu tak, takže končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli po obecné rozpravě má zájem o závěrečné slovo pan ministr nebo pan zpravodaj. Ne. Žádný hlasovatelný návrh nezazněl. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které se jako první přihlásil opět pan poslanec Pilný, a dávám mu slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se tedy formálně přihlašuji k pozměňovacím návrhům, které jsou uloženy jako sněmovní tisky 5634 a 5635.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do podrobné rozpravy přihlášen pan poslanec Klaška.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych omluvil nepřítomnost pana kolegy Kudely, který mě požádal, abych se přihlásil k jím načtenému pozměňovacímu návrhu. Tedy kolega Petr Kudela načetl pozměňující návrh, který je v systému zapsán pod číslem 5879, a v odůvodnění uvádí, že účelem pozměňovacího návrhu je připravit kompetence Českého telekomunikačního úřadu pro blížící se digitalizaci rádiového vysílání pro umožnění provozování rozhlasových programů soukromých provozovatelů i Českého rozhlasu na celém území České republiky. Je proto úřadu uložena povinnost vyhradit, garantovat pro Český rozhlas příslušné kmitočty.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy nebo chce podat nějaký návrh. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se, zda má pan ministr zájem o závěrečné slovo po podrobné rozpravě. Ani pan zpravodaj nemá zájem.

Já tedy využiji chvíličky, ještě přečtu došlé omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Válková od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Augustin Karel Andrle Sylor mezi 12. a 14. hodinou z rodinných důvodů a omlouvá se paní poslankyně Bohdalová od 12 do 14 hodin z pracovních důvodů.

Vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh v tomto bodě, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem, který budeme projednávat, je bod

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb.,
o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 995/ - první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 1. února na 54. schůzi Poslanecké sněmovny a obecná rozprava byla přerušena. Takže nyní poprosím pana ministra, aby vystoupil případně k tomuto bodu na úvod.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na předchozí 54. schůzi PSP ČR dne 1. února byl na programu schůze zařazen i vládní návrh zákona o České obchodní inspekci a zákon o ochraně spotřebitele. Vládní návrh však z důvodu přerušení této schůze bohužel nebyl v prvním čtení doprojednán. (V sále je rušno.)

Jak jsem již minule zmínil, hlavním cílem novely zákona o České obchodní inspekci je zakotvení účinných nástrojů použitelných pro boj proti nepoctivým obchodním praktikám prodávajících, které Česká obchodní inspekce v současnosti nemůže adekvátně kontrolovat. Mezi tyto nástroje patří zejména zakotvení pravomoci inspektorů požadovat od subjektů zapojených v doménovém řetězci informace o identitě provozovatelů e-shopů, u nichž dochází k protiprávnímu jednání, a zajistit si přístup do uzavřených prostor, v nichž se prokazatelně nacházejí zejména nebezpečné výrobky, jednat pod změněnou identitou. V neposlední řadě se navrhuje i podrobnější úprava ve vztahu ke kontrolnímu nákupu a také velmi důležité změny v návaznosti na další, již přijatou legislativu, například zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych stejně jako při minulém vystoupení v první řadě zdůraznit, že cílem předkládaného návrhu zákona je umožnit ČOI provádět kontrolu v oblastech, kde jsou nepoctivými prodejci často vůči spotřebitelům uplatňovány nekalé obchodní praktiky a kde jsou možnosti výkonu státního dozoru značně omezeny. Naší ambicí rozhodně není snaha přetvářet Českou obchodní inspekci do podoby jakési nové bezpečnostní složky. Koneckonců navrhovaná právní úprava nic takového neumožňuje. Ta stanoví jasné meze pro nově navrhované kompetence. Je si třeba uvědomit, že výkon státního dozoru, a tedy vymahatelnost práva se musí ruku v ruce rozvíjet spolu s rozvojem nových obchodních praktik na spotřebitelském trhu. Stát je povinován občanům spotřebitelům zajistit jejich odpovídající ochranu na trhu. To v konečném důsledku znamená ochranu nejen samotných spotřebitelů, ale též poctivých podnikatelů.

Na závěr mi dovoluje opět předložit návrh na zkrácení projednávání návrhu zákona ve výborech o 30 dnů. Důvodem tohoto návrhu je především skutečnost, že účinnost předloženého zákona je navržena k 1. červenci 2017, to je shodně s účinností zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zároveň platí, že bezodkladným posílením pravomocí ČOI zajistíme účinnou ochranu našich spotřebitelů dříve.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, žádám vás tímto o propuštění návrhu zákona do druhého čtení a věřím, že projednáváním ve výborech budou některé otázky, které zaznívaly na předchozí schůzi, prodiskutovány a vyjasněny a že případné pochybnosti ohledně záměru sledovaného tímto návrhem budou zcela odstraněny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře, a ptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Jsme rádi, že ji tady máme. Tak nemá zájem, všechno řekla, když jsme začínali tento bod poprvé. Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se přihlásili poslanci – v tuto chvíli zřejmě nejsou žádné přihlášky do obecné rozpravy. S přednostním právem pan předseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Ne s přednostním, ale jestli se nikdo nehlásí. Já vás jenom u tohoto tisku upozorňuji a připomínám, že to je ten materiál, který sem přišel již před časem obhajovat pan ministr Mládek a kde je skutečně vážně míněn paragraf, který umožňuje České obchodní inspekci při honění takzvaných šmejdů a svých kontrolách měnit identitu, což je záležitost, která je velmi diskutována u nejvyšších a těch nejpotřebnějších bezpečnostních složek na té špičce, u tajných služeb apod. Tady na to, aby honili s prominutím nějaké lidi, kteří zneužívají například penzistů a tak kvůli papiňákům, budou moci mít obrovskou, obrovskou kompetenci. Já před tím varuji, protože musí být nějaký princip proporcionality. A to, co vláda sem dala, ne že už to tady diskutujeme, a možná to bude ve druhém čtení vyndáno nebo pozměňovacím návrhem. Ale jak si tohle může vláda dovolit? Já nevím, jestli už ani něčtou materiály, pro které hlasuji. Ale já považuji budování takovéhoho fizlovského státu za velmi nebezpečné, velmi zneužitelné.

Já jsem sledoval ráno diskusi v České televizi, a nestačil jsem se divit, vystoupení pana tiskového mluvčího České obchodní inspekce s tím, že základní argument je, že při nějakém zásahu zamkli inspektora na hodinu, než přijela policie, do skladu. Já bych se zeptal, jestli toho inspektora zamknou také tak, nebo nezamknou, když bude mít změněnou identitu.

Já si myslím, pane ministře, jestli máte po zbytek svého mandátu – protože pan Sobotka, zjevně nešlo o operátory, ale o nějaké nabízení trafik před sjezdovým vyjednáváním – zda máte tolik cti a tuto hanebnou novelu stáhnete, ať sem přijde váš nástupce s přepracovanou, alespoň bez toho paragrafu. Já chápu, že už by vám to mohlo být jedno, ale že se to dá případně i odstranit tady ve druhém čtení. Nicméně si myslím, že buď jste tomu nevěnoval už pozornost, ale že opravdu tohle nemyslíte vážně.

Já se tady při tom usmívám, ale ono to zase tolik k smíchu není. A já bych velmi varoval před tím. Koalice tady prosadila velkou řadu nebezpečných věcí, které jsou snadno zneužitelné, a samozřejmě před volbami budete argumentovat tím, že se vůbec nic neděje, přece vidíte, že to není zneužíváno. Já bych vám tady mohl

posloužit z pražských reálií před časem, kdy si jeden pán na Smíchově také jistou dobu něco připravoval, a teprve v následujícím období to, v uvozovkách, zúročil.

Já dávám návrh na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení. V případě, že tomu tak nebude, neprojde to, tak návrh na vrácení k přepracování. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane poslanče, vy jste navrhl vrácení předloženého návrhu už 1. 2. a podle jednacího řádu by se měl hlasovat jako první. Já to беру, že teď dáváte druhý a budeme hlasovat postupně tak, jak jednací řád předpokládá.

Má ještě někdo zájem v obecné rozpravě? Pan ministr se hlásí v obecné rozpravě. Máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího panu předsedovi Laudátovi vzkázat, že stáhnout návrh vládního zákona není v mé kompetenci, protože to je vládní návrh. On to samozřejmě ví, takže předpokládám, že to byl žertík. Chtěl bych doufat, že se v jednání ve výborech podaří vyřešit všechny problémy, protože bagatelizování problémů, že šmejdi prodávají nějaké papíňáky nějakým důchodcům, je myslím nedůstojné této síně, a proto bych vás chtěl požádat, abyste odmítli návrhy na stažení tohoto zákona a jeho zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, jestli chce ještě někdo vystoupit. Pan poslanec Laudát. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Já to nebagatelizuji, ale jestli si tady jeden pan vicepremiér buduje svoji polosoukromou armádu v celní službě, na MPO si někdo bude budovat další svoji armádu nebo bezpečnostní složku, kde chcete s tím skončit?

Promiňte, ale mě by například zajímalo – a předpokládám, že to tedy projde, a vzhledem k tomu, že je to v rezortu Ministerstva průmyslu a obchodu, tak že to doputuje na hospodářský výbor, a já budu moc rád, aby tam přišlo vedení ČOI. Já se jich hodně budu ptát, ať se na to dopředu připraví, jestli mají zpracované algoritmy svých činností tak, jak řešit krizové situace, ke kterým případům přivolávají a dělají společné akce s policií, jak se může stát, že někde zamknou inspektora i přesto, že tedy zjevně neměl skrytou identitu. Tak proč trvá, že někdo přijde vysvobodit člověka, zda v tom konkrétním případě, proč to policii trvá hodinu, zda v tom konkrétním případě byl předložen služební průkaz, zda bylo podáno trestní oznámení na dotyčného. Víte, to, že někdo někoho zamyká, čímž ohrožuje jeho bezpečnost, vezměte si, že kdyby – nevím, či to bylo skladiště nebo obchod nebo prostory – tam vypukl požár, tak ten dotyčný tam uhoří.

Já jsem takoveto zamykání zažil na Smíchově v ODS počátkem minulé dekády. Nebyl jsem já tím zamčeným na balkoně. Ale v té souvislosti vznikla velmi zajímavá diskuse o tom, co by se dělo, kdyby vypukl požár, kdo by potom nesl odpovědnost za to, že někdo tam při schůzi nepohodlného člověka zamkne, tak aby nemohl jít dolů a

hlasovat. Takže těch zamčených, jsou to nejenom obchodní inspektoři, ale je to celá řada lidí jinde.

Nicméně zcela vážně. Myslím si, že se budu ptát, a byl bych rád a budu požadovat, aby na to projednávání přišlo vedení ČOI a vysvětlilo, jak vlastně funguje. Protože jestli je to takováhle kovbojka... Přece už musí vědět, kdy jdou do problematické kontroly, kdy nejdou na problémové kontroly. Každá instituce, zvláště když jde o to, kde může vzniknout riziko násilí, riziko poškozování a podobně, jsou to nepříjemné záležitosti, silové zásahy, tak snad by měli mít algoritmy, aby byli bezpeční. Ale dávat kompetence kvůli této problematice... Já vím, že ČOI dělá i výrazně náročnější akce, prostě prodej, odhalování skladů, kopii výrobků a podobně, jde tam o miliony, nejde o ty papiňáky, já jsem si toho vědom. Ale tam snad by měla s nimi zasahovat Policie České republiky. Děkuji. (A Celní správa, dodává kdosi z pléna.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou je přihlášený pan poslanec Pilný. Máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych rozhodně chtěl konstatovat, že otevření zákona o České obchodní inspekci není otázka policejního státu, ale je to otázka ochrany spotřebitelů. Je dobře, že ten zákon je otevřen. Jeho textace nemusí být úplně vyhovující, určitě k tomu bude velká diskuse. Ale Česká obchodní inspekce v celé řadě případů funguje jako naprosto bezzubý nástroj a je potřeba s tím něco udělat v zájmu občanů této země a v zájmu ochrany spotřebitelů.

Takže já rozhodně nepodporuji návrh na to, aby tento zákon byl stažen nebo aby byl přepracováván. Je dobře, že půjde do výborů, a je dobře, že k němu bude diskuse. Volá po tom celá řada občanů této země a je to správně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji i za dodržení časového limitu. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v této části v obecné rozpravě. Jestliže ne, končím obecnou rozpravu a ptám se pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo. Už bylo. Paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo. Prosim, paní zpravodajko.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla jen připomenout, že v rozpravě vystoupilo celkově šest poslanců a poslankyň, zazněl zde návrh na vrácení k přepracování, návrh na zamítnutí této novely zákona a samozřejmě i zkrácení lhůty na projednávání na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a přistoupíme k hlasování o návrzích. Nejprve mi dovolu, abych ještě přečetl omluvu pana poslance

Jaroslava Holíka, který žádá omluvení z jednání dnešního dne od 12.30 do konce jednání z pracovních důvodů.

Já vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Počkáme, až se nám počet hlasujících ustálí.

Nejprve budeme hlasovat návrh pana předsedy Laudát o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 152, přihlášeno 102 poslanců, pro 13, proti 75. Tento návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat návrh pana předsedy Laudáta na zamítnutí předloženého návrhu v prvním čtení.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 153, přihlášeno 102 poslanců, pro 13, proti 82. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Neeviduji žádný takovýto návrh, takže můžeme rovnou přistoupit k hlasování.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání výboru hospodářskému jako výboru garančnímu? Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 154, přihlášeno 104 poslanců, pro 102, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Má někdo ještě návrh, že budeme navrhovat tento tisk jinému výboru než výboru hospodářskému? Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Posledně se tady i zleva ozývalo překvapení nad tím paragrafem pozměňovacího návrhu s tím, že tady zaznělo od sociálních demokratů, že se na to musí pořádně podívat. Myslím, že se to týká problematiky branného a bezpečnostního. (Nejasno v plénu.) Ne, bezpečnostního výboru, promiňte.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Takže navrhuje jako další výbor bezpečnostní a výbor pro obranu, takže dva výbory. (Bez námitek.) Má někdo ještě jiný návrh v této souvislosti? (Nemá.) Takže budeme hlasovat postupně o těchto návrzích.

Nejprve budeme hlasovat o přikázání jako dalšímu výboru výboru bezpečnostnímu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání tohoto tisku výboru bezpečnostnímu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 155, přihlášeno 104 poslanců, pro 23, proti 66. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro obranu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 156, přihlášeno 105 poslanců, pro 12, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že žádnému jinému výboru nebyl přikázán. S přednostním právem pan předseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. To, že sociální demokraté v řadě věcí nejsou demokraté, mě až v českém podání tolik nepřekvapuje. Hnutí ANO neví, co je, anebo možná ví až moc dobře, co si připravuje po asi 21. říjnu letošního roku. Ale požádal bych KDU-ČSL, abyste přestali lidem lhát. Říkejte lidem to, jak se tady chováte.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Dále v obecné rozpravě 1. února zazněl návrh na zkrácení lhůty pro projednání tohoto návrhu ve výborech o třicet dnů, tedy na třicet dnů. K tomuto návrhu se připojil i pan ministr dnes. Budeme tedy hlasovat o zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na třicet dnů a na žádost pana předsedy klubu ČSSD vás všechny odhlásím. Zdá se, že počet hlasujících se nám ustálil.

A já tedy dávám hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na třicet dnů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 157, přihlášeno 106 poslanců, pro 33, proti 40. Tento návrh přijat nebyl.

Tím jsme se vypořádali s veškerými hlasováními v tomto bodu a já tento bod končím a končím prvé čtení tisku.

Nyní s přednostním právem přihlášen pan ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl jenom reagovat na věc, na kterou se ráno ptal pan poslanec Štětina, která se týkala případného ohrožení veřejného zdraví spojeného s unikem radioaktivních látek, které byly naměřeny nad naším územím. A mohu vás ujistit, že v současné době žádné nebezpečí pro obyvatele České republiky nehrozí. Nechal jsem to prověřit ještě útvaru hlavního hygienika ve spolupráci se Státním ústavem pro jadernou bezpečnost.

A věc se má takto: Situace, ke které došlo začátkem měsíce 9. února ve francouzském Flamanville, je sice nepříjemná, avšak nedošlo zde k žádnému úniku radioaktivního materiálu a reaktor nebyl ovlivněn. Každá situace, která se stane na

půdě jaderné elektrárny, musí být brána velmi seriózně. Avšak je pravdou, že v průběhu ledna začaly evropské laboratoře detekovat na některých svých odběrových místech pozitivní hodnoty aktivity jódu I-131 v ovzduší. První informace o zvýšených hodnotách přišly z Norska a postupně byla hlášena detekce I-131 i v dalších zemích Evropy, včetně České republiky.

Podle Státního ústavu pro jadernou bezpečnost se jedná o velmi nízké hodnoty detekovatelné jen díky spojení velkoobjemových odběrových zařízení s dlouhou dobou odběru, ta doba odběru trvala celý týden, a citlivé detekční techniky s detektory o vysoké účinnosti a dlouhé doby měření. Jednoduše řečeno, jedná se o velmi malé množství svědčící o naší velmi dobré schopnosti detekovat nebezpečí, což lze určitě považovat za velmi dobrou zprávu.

Naměřené hodnoty – a to zdůrazňuji – nejsou z pohledu ohrožení veřejného zdraví významné. V žádném případě v tomto množství nemohou ohrožovat zdraví lidí. A pokud bychom chtěli, tak pozornost by z tohoto pohledu vyvolaly hodnoty, které by byly až milionkrát vyšší. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Dále s přednostním právem pan předseda Černoch. Připomínám všem, kteří se hlásí o případné faktické poznámky, že není zahájena rozprava, nemohu vám dát slovo. Pouze přednostní práva. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom poděkovat panu ministrovi za informaci. Dostáváme spoustu dotazů, zprávy jsou z obou stran, takže jsme chtěli informaci přímo od vás a děkujeme za to.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A otevírám bod číslo

59.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1018/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Miroslav Ludvík. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Miroslav Ludvík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Obsahem tohoto návrhu, který se běžně nazývá zkráceně valorizace, je navýšení pojistného na veřejné zdravotní pojištění placeného státem za státní pojištění pro léta 2019 a 2020. (V sále je silný hluk!)

Vzhledem k možné délce legislativního procesu bude pro příští rok navýšení pojistného za státní pojištění zajištěno ještě prostřednictvím nařízení vlády, jehož návrh je v současnosti v meziresortním připomínkovém řízení a které vláda musí schválit do 30. června letošního roku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane ministře, já se omlouvám. Opět tady registruji zvýšenou hladinu hluku. Já vím, jaká je hodina, ale prosím o pozornost. Ztišme se, vyslechněme pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Budu rychlý. Předložený návrh zákona výslovně uvádí částky příslušného vyměřovacího základu, z nichž se v daných letech bude pojistné za státní pojišťence počítat. Uvedené meziroční navyšování platby za státní pojišťence si vyžádá asi 3,5 miliardy korun ročně navíc.

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, smyslem tohoto návrhu není pouze formální naplnění další části programového prohlášení vlády. Předložená úprava je především jedním z kroků, který má přispět ke střednědobé stabilizaci financování systému veřejného zdravotního pojištění, a tím i ke stabilizaci českého zdravotnictví jako takového. Podotýkám, že odhadované náklady, které bude potřeba pro příští rok pokrýt v rámci nárůstu výdajů zdravotního pojištění, jsou někde kolem 12 až 13 miliard korun a růst ekonomiky nám v této chvíli zajišťuje přibližně 9 miliard korun. Čili těchto 3,5 miliardy korun, které jsou tady již jaksi navrhovány, přesně zapadá do toho schématu, jak bude vypadat nárůst dalších výdajů na medicínu, především tady zdůrazňuji velmi explozivní nárůst výdajů na drahé léky.

Dámy a pánové, dovoluji si vás tímto požádat o podporu předloženému návrhu a děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Rostislav Vyzula. Máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych jenom velmi krátce okomentoval tuto záležitost, která je velmi významná, pokud se týká zdravotnictví. V podstatě se jedná o pravidelnou valorizaci platby za státní pojišťence do systému veřejného zdravotního pojištění. Cílové řešení by mělo přinést transparentní a předvídatelný vývoj výše pojistného hrazeného státem za skupinu státních pojištěnců, což je v současné době něco kolem 6 milionů osob, zejména ve vazbě na aktuální vývoj makroekonomické situace. Řešení by mělo zohlednit především růst hrubého domácího produktu, výše platby za státní pojišťence by měla narůstat alespoň stejně jako HDP. Dále vývoj odvodu pojistného u ostatních skupin, jako jsou zaměstnanci, OSVČ, OBZP a další, tak, aby nedocházelo k dalšímu nárůstu rozdílu mezi státními pojištěnci a těmito skupinami. A za další, postupné přibližování výdajů státu na zdravotnictví alespoň na průměr evropských zemí v OECD. To je to, co je často kritizováno, jak jsme hluboko pod náklady, které jsou průměrem v OECD. Ostatní bylo myslím si řečeno poměrně jasně panem ministrem.

V této souvislosti bych chtěl jen upozornit ne vás, ale Českou lékařskou komoru, která vládu a zákonodárce opakovaně napadá z toho, že nedělá nic pro to, aby se finanční situace ve zdravotnictví vylepšovala, toto je jeden z příkladů, který uvádí jasně situaci na zcela jinou úroveň. A žádám vedení České lékařské komory, aby se

vystříhalo do budoucnosti podobných impertinencí, které jsou osobního charakteru a naprosto nedůstojné České lékařské komory.

Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Leoš Heger, po něm pan poslanec Kováčik. Máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuju za slovo, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den. Dovolím si malou výjimku a vystoupím ne věčně, ale politicky. Protože pan ministr je ve funkci teprve asi dva měsíce, tak to půjde možná ještě za jeho předchůdcem, ale v rámci studování tohoto zákona jsem objevil jednu zajímavou věc, kterou bych zde chtěl prezentovat.

Pokud jde o ten vlastní zákon, tak s ním souhlasím, budu ho podporovat a myslím si, že je všeobecný pocit, že v době, kdy je v zemi konjunktura, stoupá hrubý domácí produkt, že by mělo přitékat do zdravotnictví za státní pojištění více peněz. Problém, který zde chci zkritizovat, je technický, protože argumentace za to povyšování zdrojů pro zdravotnictví vychází z dlouhodobých statistik a v těch statistikách i světových je klíčovým parametrem procento z hrubého domácího produktu, které jde do zdravotnictví, a tenhle ten index rozděluje země na chudé, ve střední pozici a země bohaté. A ty bohaté mají ten index vyšší. Spojené státy někde mezi 16 a 18 procenty. My jsme ho mívali někde mezi 6,5 a 7,5 procenta a byli jsme sice nejlepši ze středoevropských zemí, ale postupně se to zhoršovalo. V hospodářské krizi došlo k propadu a ten propad ještě v loňském roce byl citován jako propad, který se nelepeš v naší pozitivní hospodářské situaci.

Ke svému překvapení, když jsem otevřel ročenky ÚZISu za rok 2014 a 2015, které vyšly 11. 1. v letošním roce obě dohromady, předtím byl v tom ročenkovém periodickém vydávání jaksi defekt a některé prostě vydány včas nebyly, tak to ještě by se dalo tolerovat při novém vedení SÚKLu a radikálních změnách, které tam probíhají, ale obsah těch dvou nových posledních ročenek je velmi podivný. Setkal jsem se s tím už v lednu, kdy jsem studoval rozložení nákladů na jednotlivé věkové skupiny pacientů, které se v obou těch ročenkách velmi lišily, a byly tam věcné chyby, byla tam čísla, která reprezentovala úplně něco jiného než náklady na jednotlivé věkové skupiny, ačkoliv to bylo deklarováno.

To, co jsem objevil teď, je další podivnost. Údaj v kapitole 6 obou ročenek, který popisuje mezinárodní srovnávání, je zobrazen vývoj toho indexu, o kterém jsem mluvil, z hrubého domácího produktu jdoucího do zdravotnictví, tak byl klesající od roku 2009 do roku 2011, pak začal stoupat a na konci roku 2014 zase lehce poklesl. Čili najednou ta změna jaksi není klesání, ale stoupání. Ale podivné je, že za oba ty roky ta řada je úplně stejná, jenom je o rok posunutá. Čili je tam zjevná chyba. Nechci podsouvat ministerstvu nějakou úmyslnou manipulaci nebo politické ovlivňování těch statistik. Spíš si myslím, že je na SÚKLu s prominutím binec, a je to potřeba radikálně zkontrolovat, co se tam děje, protože ani v důvodové zprávě nejsou uvedena čísla, jak se ten index hrubého domácího produktu chová, protože to je

hlavní argument, že klesal v posledních letech, tak hlavní argument k tomu, že je potřeba posilovat tu státní ingerenci, protože on klesal nejenom jako celkový index, ale i jako index, když se vezmou jenom veřejné zdroje, zatímco najednou je to všechno úplně jinak. Takže prosím pana ministra, aby se na to podíval.

Jinak ten zákon, tak jak je předložen, já budu podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Kováčík. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, dovoluji i mně pár poznámek, ale doopravdy v tomto čase jenom pár velmi krátkých poznámek. Snad ani ne tak na konto té věčné podstaty, i když i té se částečně dotýkám, ale i na konto celkové situace celkových kontextů, ve kterých jsou podobné návrhy teď v této době předkládány. Musím říci, že je z toho znát, že jde o dobu vpravdě předvolební, a že tedy ty návrhy, které jsou víceméně výkřiky, které slibují v duchu hesla "nikdo vám nemůže více dát, než já vám mohu slíbit", se objevují čím dál tím častěji. Tento považuji za jeden z nich. A z jednoho jednoduchého důvodu. Pravda, proběhly sliby, tu snížení ochranných limitů na doplatky na léky pro děti a seniory, tu vytvoření investičního fondu při Ministerstvu zdravotnictví, ze kterého by se financovaly investice do nemocnic, které jsou dlouhodobě podfinancované, protože pouhé příjmy z veřejného zdravotního pojištění samozřejmě nestačí. Tu navýšení platů, mezd zdravotním sestrám. Anebo právě tento návrh, který pro rok 2018 navýší platby za státní pojištěnce a na další dva roky též pomocí zákona a který je předložen až teď. Otázka je, co bude po roce 2020. To se vrátíme znovu k podobné míře předvídatelnosti příjmů systému, jako máme dosud nyní? Já jen připomínám, že je, ať už to tady zaznělo, samozřejmě a jasné, že pouze pravidelná automatická valorizace plateb za státní pojištěnce, a my jsme to tady opakovaně navrhovali, a těch státních pojištěnců u nás máme šest milionů plus jeden milion lidí, kteří mají příjem pod 20 tis. korun měsíčně, je jedním z velmi mála skutečně účinných nástrojů, jak zabezpečit onu předvídatelnost příjmů a stabilizaci systému zdravotnictví jako veřejné služby a zároveň zajistit kvalitní potřebnou zdravotní péči pro všechny pacienty, tak jak je garantována Ústavou.

Současná vládní koalice tento návrh sice předložila, předložila ho sice až nyní, a já připomínám, že návrh KSČM, který zde je pod sněmovním tiskem 721, který jsme opakovaně navrhovali zařadit již v době, kdy, řekněme od 17. 2. loňského roku, tzn. rok je tady ten návrh, tak jste nikdy nezařadili, nikdy nebyl projednáván, a přitom ten systém je komplexní, je systémový a mohl fungovat už, řekněme při té příslovečné pomalosti legislativního procesu, minimálně půl roku už to mohlo být.

Takto musím říci, že mám obavu o to, jestli se legislativní proces dokončí v tomto případě. A i když návrh nese všechny ony mnou kritizované atributy, tak přesto, byť jde o velmi důležitý řešení, klub KSČM tento návrh podpoří.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se, jestli má ještě... s přednostním právem pan předseda Stanjura, pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Je taková smířlivá atmosféra těsně předtím, než skončíme dnešní jednání, tak dovolu, abych reagoval na slova svého ctěného kolegy pana poslance Hegera, jak je všeobecně přijímáno, že je to dobře – no tak to není tedy. Všeobecně přijímáno to není. A nejprve, a je to náhoda, přede mnou sedí kolegyně a kolegové z hnutí ANO, a tři a půl roku slyším z úst vašeho předsedy, jak se v tom zdravotnictví plýtvá, jak se nesmí zvednout peníze, že je třeba nejdřív najít ty vnitřní rezervy. Ne že bych s tím nesouhlasil. Ale pak přijde návrh sociální demokracie na zvýšení plateb za státní pojištění a každý rok to projde, teď se to dokonce uzákonuje.

Takže jestli jsem ráno mluvil o tom, že zvyšujeme mandatorní výdaje státu zhruba o 800 mil. korun, tak tady zvyšujeme mandatorní výdaje státu mnohem více. Myslím, že neplatí úměra, že když je ekonomický růst, tak se automaticky mají zvyšovat platby za státní zaměstnance, protože tento návrh zákona nijak nereflektuje ekonomickou situaci státu. To bude platit stejně v období růstu jako v období recese. Jako v období recese. Takže zase před volbami zvyšujeme mandatorní výdaje státu a příští ministr financí, ať to bude kdokoli, bude mít zase menší manévrovací prostor při přípravě státního rozpočtu, protože nejdřív bude muset spočítat to, co musí podle zákona dát do výdajů, a pak mu reálně, když vezmu mandatorní a pseudomandatorní výdaje, pak mu vyjde k tomu, co může skutečně politicky ovlivnit, částka nějakých 200, maximálně 300 mld. korun. Všechno ostatní je de facto dopředu dané.

Takže dneska nenavrhují žádné zamítnutí, ale zvažte, zda je to ten správný návrh zákona. Jestli už ty rezervy jsou všechny odstraněny, jestli to plýtvání už všechno – a to cituji pana ministra Babiše, aby to nebylo, že tady opozice vystupuje s tímto návrhem. Fakt cituji z veřejných zdrojů pouze pana ministra financí.

Ale na druhé straně nějakou logiku ten návrh má. Zvýšíme platby za státní zaměstnance – pojištění, omlouvám se, opravdu moc se omlouvám, to je tím, co jsem chtěl říct na konci. Zvýšíme platby za státní pojištění, díky tomu bychom mohli zvýšit platy i lékařů a pan ministr a jeho strana přichází s návrhem: Hned je víc zdaníme! Opravdu, vy nejste členem sociální demokracie, pane ministře? Já myslím, že jste členem sociální demokracie. Nezaznamenal jsem vaše dramatické vyjádření, že nesouhlasíte s premiérem Sobotkou, který navrhuje zdanit lékaře až 32 procenty. Nezaznamenal! Možná jsem nedával pozor. Když tak můžete přijít na mikrofon, teď hned a říct: Jsem proti! Podporuji rovnou daň! Já vám zatleskám. Ale myslím, že se to nestane.

Takže ta zpráva pro střední třídu včetně lékařů od sociálních demokratů je taková: Zvýšíme vám platy, ale nedělejte si starosti, co s těmi penězi! My vám mnohem více sebereme na daních! No nekupte to, tak výhodnou nabídku!

Ale v téhle logice musíte zvýšit platbu za státní pojištění, abyste měl na to zvýšení platů, abyste z toho mohl více zdanit a pak říct: Podívejte se, jaké máme hezké daňové příjmy! Takže nějakou logiku tento návrh má. Je to logika, kterou my

ovšem odmítáme. Takhle řekl bych falešně dávat někomu naději, že se mu zvýší plat, protože důležitý je čistý plat, co si budeme říkat. A výhoda toho, když roste ekonomika, tak jde automaticky víc peněz i do zdravotnictví. Máme víc zaměstnanců, máme víc plátců zdravotního pojištění, rostou platy, takže se zvyšuje objem zaplaceného pojištění. To je ta výhoda, když je konjunktura, i pro zdravotnictví, ale i pro sociální oblast a další oblasti.

Vy jste ovšem přikročili a přikročujete k tomu nejjednoduššímu řešení. Nehledáte efektivitu, nepřemýšlíte o tom, jak organizovat české zdravotnictví. Možná, že přemýšlíte, můj kolega Pavel Blažek říká, že to můj oblíbený (nesrozumitelné). Co dělá pan ministr? Přemýšlí! A pořád přemýšlí a pořád přemýšlí. A s čímkap přijde po tom přemýšlení? Zvýšení výdajů mandatorních ze zákona, jednoduché, k tomu se nemusí ani přemýšlet, na to stačí trojčlenka.

Tak abyste věděli, ne všichni s tímto návrhem zákona souhlasí, ne všichni souhlasí se zvyšováním mandatorních výdajů a určitě přijdeme s nějakými návrhy v rámci druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Leoš Heger. Máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuju. Když je pátek odpoledne, jak jsem slyšel, tak budu velmi stručný. Samozřejmě jsem s panem kolegou Stanjurou na stejném pravicovém pólu našeho politického spektra, ale na rozdíl od něj tady často hovořím za zdravotnictví a v jeho prospěch. Takže je potřeba říct k té polovině, ve které on má zčásti pravdu, ještě tu druhou polovinu. Že ten systém byl u nás založen velmi atypicky. Že do něj přispívají ekonomicky výdělečné osoby, kterých je asi 40 %, zatímco státních pojištěnců je okolo 60 %, když to zjednoduším. To prosím platí od začátku 90. let, tenhle systém. A má-li ten systém být pro zdravotnictví udržitelný, tak se musí zvyšovat s požadavky na zdravotnictví nejenom ta částka, kterou přispívají ekonomičtí aktivní pojištěnci, ale i částka, kterou by měli platit ti ostatní pojištěnci. A protože se to tak rozhodlo, že důchodci u nás platit nebudou, to je zcela legitimní, vězni u nás platit nebudou, děti u nás platit nebudou, tak prostě to musí kompenzovat stát, jinak zdravotnictví kolísá a stále někdo říká, že je to černá díra a že jeho efektivitu je potřeba zvýšit. Ta se velmi výrazně zvýšila, ale není ji možno zvyšovat každoročně o 5 %. To on jako člověk, který je znalý v ekonomii, dobře ví, že to má svou setrvačnost. Takže má-li zdravotnictví dlouhodobě přežít, musí se ta částka státu zvyšovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za přesné využití času a nyní pan poslanec Kaňkovský s přihláškou z místa... (Posl. Kaňkovský upozorňuje na přednost posl. Stanjury.) Aha, naskočila mi faktická poznámka pana Stanjury. Je to vaše. Nevšiml jsem si. Omlouvám se.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak mně mrzí, že jsem mluvil o polovině, a ještě mám částečně pravdu. Tak to mám asi jen 25 %. To mě tedy hrozně mrzí. Já myslím, že to procento je vyšší, ale to není důležité.

Nezpochybňuji to, že jedním z důležitých atributů financování a fungování zdravotnické sítě je platba za státní pojištěnce. Jenom říkám, že je to ten nejjednodušší. Tato vláda ho opakovaně využívá a do těch složitějších a kontroverzních se politicky chytře, to musím ocenit, nepouští. My jsme spolu absolvovali velmi složité debaty o standardech a nadstandardech, DRG systém apod. To se tady pořád opakuje. Chybí politická odvaha – dlouhodobě. Neříkám, že to je jenom v posledních třech letech. Říkám, dlouhodobě chybí politická odvaha. Ale máme tady fikci, že zdravotnictví je bezplatné. Velmi často to moji levicoví kolegové říkají, ale to není pravda! Když to zjednoduším, je to zhruba 250 miliard ročně. Tady se bavíme o dalších penězích daňových poplatníků. A když si řekneme, že ti ekonomicky aktivní platí zdravotní pojištění, což je pravda, to procento je myslím o něco vyšší, ale o to se nechci přít, tak kdo platí ty daně, ze kterých se potom platí platby za státní pojištěnce? Opět ekonomicky aktivní. A teď mluvím o přímých daních, nepřímé daně platí všichni. Ale přímé daně, a ty nejsou málo, jsou ve státním rozpočtu zhruba 240 až 250 miliard ročně, platí opět pouze ekonomicky aktivní. Tak ten argument není úplně celý nebo úplně pravdivý, že stát... Stát žádné peníze nevytváří, žádné své peníze nemá. Pouze inkasuje od daňových poplatníků.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jsem z toho udělal přednostní právo, protože jsem vám nezmáčkl ty dvě minuty. Ted' pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, milé dámy, vážení pánové. Dovolte, abych se také krátce vyjádřil k projednávanému sněmovnímu tisku 1018, jímž je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Mohu říci, že jsem rád, že se po hodně složitých jednáních vládě podařilo shodnout alespoň na stabilizaci veřejného zdravotního pojištění v souvislosti s platbami za státní pojištěnce. Bohužel ale nejde o tolik potřebnou automatickou valorizaci plateb za státní pojištěnce navázanou na ekonomickou kondici ČR. Je třeba si v této souvislosti uvědomit to, co zde zmínil pan ministr, a to jsou strmě narůstající náklady na některé léčebné modalitty, jako je například biologická léčba, ale i na některé moderní zdravotnické technologie. Dále je třeba brát v potaz nutnou valorizaci mezd zdravotníků, ke které se již vláda zavázala a která je v současné době zásadní, nechceme-li dále prohloubit personální deficit v našich zdravotnických zařízeních. A právě nedostatek personálu je hrozba, která nejvíce ohrožuje další fungování našeho zdravotnictví.

Ale, zde navážu na kolegu Vyzulu a možná trošku i na kolegu Zbyňka Stanjuru, české zdravotnictví potřebuje zásadnější změny ve financování zdravotní péče. Stále jsme nedospěli k definování základní sítě zdravotnických zařízení, stagnujeme s kroky k zajištění větší efektivity poskytování zdravotní péče, a jelikož je stále před nějakými volbami, tak si zacpáváme uši nad zprávami OECD a dalších

mezinárodních institucí týkajícími se procenta HDP vynakládaného na zdravotní péči, a už vůbec nechceme nic slyšet o propadající se výši spoluúčasti pacientů.

Takže závěrem chci říci, že KDU-ČSL uvedenou novelu podpoří do dalšího čtení, ale je potřeba si férově říci, že jsme zůstali sotva na půli cesty. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou pan poslanec Kováčík. Dočkal se.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tu radost vám neudělám. Vy jste si určitě myslel, když jako že přehlédnete moji přihlášku k faktické poznámce, že to vzdám. Ne, jenom krátce.

Ano, na půl cesty. Skutečně, souhlasím, ale lepší na půl, než na tu cestu vůbec nevýjít. A jak už jsem řekl, jde o to, že je potřeba určitou jistotu do budoucna ve financování a že šest milionů plus jeden milion nízkopříjmových pojištěnců je obrovská suma lidí a obrovská suma peněz, která přichází od státu do systému, a je třeba, aby se mohlo předvídat, co všechno je k dispozici. Ale souhlasím a panem kolegou předřečníkem například v tom, že jsme po celá ta léta nebyli schopni dospět ke stanovení, vůbec ani k nějaké metodice stanovení základní sítě atd. atd.

Ale chtěl jsem reagovat především na to, co tady řekl pan kolega Stanjura, předseda klubu ODS, o levicovém mámení nebo levicovém omylu, že zdravotnictví je bezplatné. Ono nám to stojí v Ústavě, že zdravotní péče je bezplatná, ale on už neřekl to, co říkáme my, na základě veřejného zdravotního pojištění. Takže neříkáme a netvrdíme, že je zdravotní péče zadarmo, ale pouze říkáme, co tvrdí Ústava, a všechno ostatní, pokud Ústavu nezměníme, je mimo, a někteří dokonce říkají protiústavní.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Ptám se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Má. Pane ministře, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Dámy a pánové, pane předsedající, já budu rychlý. Jenom na pár předřečníků.

On pan ministr tedy nepřemýšlí. Škoda, že už tady není kolega – je tady kolega, který mě k tomu vyzval. On na to tedy v tom fofru na ministerstvu není čas. Pan ministr hledá. A v této chvíli potřeby, které budou potřeba příští rok, vypadají zhruba na 15 miliard. Takže těch 12 miliard včetně těchto 3,5 je málo, takže budeme muset opravdu mobilizovat zhruba 2 mld., které jsem v tom systému jako rezervu našel. Už jenom pro letošní rok jsem našel půlmiliardovou rezervu pro to, aby se zvýšily platy zdravotním sestrám o dva tisíce korun. Takže z tohoto pohledu to opravdu funguje.

A pak bych chtěl opravdu říci jednu věc. To, co řekl kolega Heger, koneckonců byl také ministrem zdravotnictví. Bohužel, my ten systém máme dneska postaven na platbách za státní pojištění. Je to tak, protože on vyrovnává to, co se nedostává z toho, že platí jenom čtyři miliony lidí. A chtěl bych jako úplně závěrečnou věc říci, že i za ministrů ODS zdravotnictví, a já toho fakt hodně pamatuji, se zvyšovaly platby za státní pojištění. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Pan zpravodaj? Má zájem o závěrečné slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji. Jenom faktická záležitost a to je to, že v průběhu rozpravy nedošlo k žádnému zamítnutí, k žádnému návrhu na vrácení, a proto doporučuji, aby Sněmovna dala k přikázání tento zákon jako garančnímu výboru výboru pro zdravotnictví.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu zpravodaji. Ano, má pravdu, žádný z těchto návrhů nezazněl. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak. Takže můžeme přistoupit k hlasování. Kolegy už jsem přivola z předsálí. Já vás přece jenom raději odhlásím, abychom měli... (Chvilí vyčkává.) Poprosím vás o přihlášení a přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru?

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování 158, přihlášeno 92 poslanců, pro 90, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Nevidím. Tedy konstatuji, že žádný další výbor navržen nebyl a ani nezazněl žádný návrh na zkrácení lhůty.

Končím projednávání tohoto bodu, tento uzavírám. A vzhledem k avizované dohodě předsedů klubů přerušuji jednání této schůze na úterý příští týden, to bude 28. února ve 14.00 hodin, kdy budeme pokračovat bodem 283.

Já vám všem přeji hezký pohodový víkend. Na shledanou.

(Jednání skončilo ve 13.31 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
28. února 2017
Přítomno: 161 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 55. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Michal Kučera má náhradní kartu číslo 15.

O omluvy z jednání Poslanecké sněmovny požádali: pan předseda Jan Hamáček z rodinných důvodů, pan poslanec Jiří Běhounek od 18 hodin z pracovních důvodů, celý den Ondřej Benešík z osobních důvodů, z pracovních důvodů Jan Birke také na celý den stejně jako Robin Böhnsch, ze zdravotních důvodů na celý den se omlouvá Milan Brázdil, ze zdravotních důvodů René Číp, z pracovních důvodů se omlouvá Jan Farský, Vlastimil Gabrhel, bez udání důvodu paní poslankyně Pavla Golasowská, do 16 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Josef Hájek, na celý den z pracovních důvodů Leoš Heger, z rodinných důvodů Radim Holeček, ze zdravotních důvodů David Kádner, na zahraniční cestě je Helena Langšádlová, od 16 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá Jana Lorencová, na celý den ze zdravotních důvodů Igor Nykl, z osobních důvodů Herbert Pavera, z pracovních důvodů František Petrtyl, na zahraniční cestě je Pavel Plzák, z osobních důvodů se na celý den omlouvá Adam Rykala, z pracovních důvodů na celý den Karel Schwarzenberg, ze zdravotních důvodů Ladislav Šincl, na zahraniční cestě je Pavel Šrámek stejně jako Lubomír Toufar, z osobních důvodů se na celý den omlouvá Karel Tureček, ze zdravotních důvodů Jan Volný, z důvodu zahraniční cesty Radek Vondráček, z osobních důvodů Josef Vondrášek také na celý den, ze zdravotních důvodů Kristýna Zelenková a z osobních důvodů Jiří Zemánek.

Z členů vlády se omlouvá: pan předseda vlády Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů a Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů – oba na celý den. Ministr Richard Brabec je na služební zahraniční cestě, také na celý den omluen. Z pracovních důvodů se omlouvá Milan Chovanec, do 15 hodin se z pracovních důvodů omlouvá Marian Jurečka, na celý den z pracovních důvodů Miloslav Ludvík, od 18 hodin z pracovních důvodů Michaela Marksová, od 15 hodin se omlouvá z pracovních důvodů Jan Mládek, pan ministr Lubomír Zaorálek je na zahraniční cestě. (V sále je veliký hluk.)

Dnešní jednání... Já počkám, až se uklidníte, a potom budeme komunikovat o programu schůze s tím, že mám s přednostním právem již přihlášeného pana předsedu Faltýnka a pana předsedu Černocho a písemně mám – ti jsou s přednostním právem, pana kolegu Sklenáka a písemně mám přihlášeného pana poslance Tomio Okamuru dvakrát a Karla Fiedlera.

Ještě jednou počkám, až se uklidníte, protože jestli chcete, přeruším schůzi. (Chvilí vyčkává.) Pravděpodobně ani vládní kluby, ani ostatní nechtějí projednat nic... (Opět vyčkává.)

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, dovoluji mi, abych vás upozornil na to, že předtím, než schválíme pořad schůze, nemáme šanci nic projednat. A pokud chcete něco projednávat, co se netýká programu schůze, jak vidím v několika koutech Sněmovny, tak prosím v předsálí. Jestli mám jednotlivě vyvolávat hlučící kolegy... Tak.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body 283, dále 19, 21, 20, 34 a 173. Případně vyčerpáním stanoveného programu bychom pokračovali body z bloku druhých čtení. Přehled zbývajících bodů vám byl rozdán na lavice.

A nyní tedy dám k vyjádření poslance s přednostním právem.

Pan poslanec Faltýnek jako první. Připraví se pan kolega Černoch a poté pan kolega Sklenák. K pořadu schůze, pane předsedo. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Vážený pane předsedající, v duchu naší debaty na grémiu bych dal návrh jménem našeho poslaneckého klubu na pevné zařazení bodů v pořadu schůze, a to konkrétně bodu č. 71, jde o vládní návrh na změnu Ústavy, a č. 72, vládní návrh zákona o NKÚ, jsou to oba dva zákony spolu související – na pevné zařazení, jak již jsem avizoval na grémiu, a to na středu 15. března po třetích čteních.

Čili body 71 a 72 na středu 15. března po třetích čteních. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi Faltýnkovi. Nyní pan kolega Marek Černoch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, přeji vám hezký den, hezké odpoledne. Chci navrhnout zařazení bodu Informace vlády k privatizaci OKD. Tento bod byl otevřen před více než půl rokem a ani po tak dlouhé době jsme tento bod nedoprojednali a nepřijali usnesení. Situace v Moravskoslezském kraji je alarmující. Mediálně se všichni tváří, jak tento problém chtějí řešit, ale skutek utek' a je to ostuda.

My jsme se na grémiu společně s klubem KSČ dohodli, nebo navrhli jsme zařazení na středu 15. března. Chtěl jsem říct po pevně zařazených bodech, ale po dohodě s panem kolegou Faltýnkem by to bylo po bodech 71, 72, pokud dojde k jejich zařazení. V případě, že ne, tak po pevně zařazených bodech. Pokud by ke schválení nedošlo, budeme požadovat svolání mimořádné schůze, na což máme připravené podpisy, a to na pátek 17. března.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Děkuji panu poslanci Černochovi. Nyní pan předseda Sklenák a připraví se pan předseda Mihola, ještě před písemně přihlášenými. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Já si dovoluji navrhnout pevné zařazení bodu 22, což je druhé čtení vládního návrhu zákona o občanských průkazech, tisk 928, a to na tento pátek jako první bod po bloku třetích čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, po třetích čteních. Nyní pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěl bych požádat o pevné zařazení bodu číslo 7, což je vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, tedy zákon o ochraně památkového fondu, sněmovní tisk 666, a to na středu 15. 3. po již pevně zařazených bodech, tedy myšleno i po bodu OKD, který podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Miholovi. Nyní máme před sebou písemné přihlášky. Pan předseda Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Dámy a pánové, jako obvykle si dovolím navrhnout, abychom pevně zařadili a projednali návrh zákona o referendu, tedy zákon, který vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL tak tvrdošijně odmítá uzákonit. Ano, vaše vláda obelhala voliče mnoha a mnoha sliby, které jste za dobu vašeho vládnutí nesplnili a už je ani do voleb nesplníte. V naší zemi nefunguje ani spravedlnost, ani soudy. Není tedy rozdíl mezi vládou Andreje Babiše a ODS a Kalouskovy TOP 09. Nadále se prohloubila hluboká politizace v oblasti práce soudů, státního zastupitelství a policie. Průběh a výsledky šetření významných kauz, jako například kauza OKD, naznačují buď slabou profesionalitu, anebo politické ovlivnění. Vláda nevyřešila ani problematiku exekutorů, ani problematiku lichvy. Soudy pracují stále pomalu a rozsudky často budí otázky. Klesá tak nadále důvěra lidí ve spravedlnost a právo.

Ani ohledně valorizace důchodů vaše vláda nepřinesla žádné uspokojivé řešení a většina seniorů nadále žije na hranici nebo pod hranicí chudoby. Vláda navíc tvrdošijně prosazuje valorizaci všem stejným procentem, což nadále rozevírá sociální nůžku mezi chudými a nejbohatšími důchodci místo toho, aby se valorizovalo všem stejnou částkou. (Nepříjemný hluk v sále.)

Pokračuje neprůhledný a složitý systém sociálních dávek, který umožňuje na jedné straně parazitování nepřízpůsobilých občanů, a na druhé straně chybí účinná podpora pracujících rodin s dětmi. Podpora pracujících rodin s více než jedním dítětem je přitom zcela zásadní pro stabilitu průběžně financovaného důchodového systému.

Za této vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL pokračuje personální destabilizace v oblasti praktických lékařů a zubních lékařů. Mladí lékaři odcházejí a veřejnost je velmi znepokojena pokračujícím ohrožením dostupnosti zdravotní péče. Například na adekvátní péči stomatologů mnoho občanů nedosáhne vůbec.

Vláda je bezradná, nebo papouškuje či podléhá tlaku Evropské unie, která provádí zničující politiku multikulturalismu a podporu imigrace. Politika vlády a forma integrace Evropské unie je zásadní ohrožení bezpečnosti České republiky. Nelegální imigrace a islamizace Evropy přinesly teror a je nutné se bránit odstraněním jeho příčin. Vláda po celou dobu svého působení přijímá natrvalo do České republiky migranty z islámských, arabských a afrických zemí, a ohrožuje tak bezpečnost občanů a sociální smír. Přitom není schopna vyřešit ani stávající palčivou problematiku nepříznivých skupin obyvatelstva.

Také česká armáda vyžaduje změnu priorit a musí se připravovat na obranu země, a nikoliv na zahraniční expedice. A ohledně bezpečnosti je neschopnost vlády snad nejmarkantnější. V době nástupu Sobotkovy, Babišovy a Bělobrádkovy vlády do úřadu mohli občané bez obav navštívit třeba vánoční trhy. Teď trhy hlídají policisté a vojáci se samopaly a stojí tam betonové zátarasy proti teroristům. Tato neschopná vláda tímto občanům říká: Zvykejte si na život s terorismem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Já vám sice měřím čas pro návrh na změnu, ale opravdu je potřeba to přednášet v prostředí, kde vás ostatní poslouchají. Pokud diskutujete ostatní, jiné záležitosti než program schůze, prosím v předsáli. Myslím to úplně vážně.

Pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: Tato neschopná vláda tímto občanům říká: Zvykejte si na život s terorismem. To naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, absolutně odmítá. My si na život s terorismem rozhodně zvykat nebudeme a říkáme jasně: Pokud tady nechceme muslimský teror, tak tady nemůžeme mít islám.

A co se týče školství, tak poslední největší a nejdůležitější mezinárodní srovnávací testy PISA ukazují pokles výsledků českých žáků. Zjednodušeně řečeno, do školství jde sice více prostředků, ale výsledky se zhoršují. To jasně znamená, že kroky vlády ve školství jsou velmi špatné a neefektivní. Příkladem je vládou prosazená inkulze ve školství, proti které protestovala většina naší společnosti a samozřejmě i naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD. Obelhali jste také živnostníky a podnikatele, když za vaší vlády neuvěřitelně narostla byrokracie. Zákon o referendu je tedy opravdu nutností. A není to jen v zájmu občanů nebo nás, v našem hnutí SPD, kteří prosazujeme demokracii. Je to přece i v zájmu vás, kteří demokracii opovrhujete. Alespoň před volbami se přece tváříte, že své sliby voličům myslíte vážně.

Dámy a pánové, prosím, zkuste se alespoň trochu přemoci, a když už jste před třemi lety občanům zákon o referendu slíbili, a to dokonce v programovém prohlášení vlády, zkuste alespoň imitovat snahu, že svůj slib míníte dodržet. Žádám, abychom jako pevný bod programu zařadili na tento pátek projednávání návrhu zákona

o referendu, sněmovní tisk 559, a to jako první bod po pevně zařazených bodech. A připomínám, že mi můj návrh zákona o referendu vaše vládní koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL již před dvěma lety tady ve Sněmovně zamítla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. To je jeden návrh. Nyní pane poslanče, máte druhý návrh.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi navrhnout mimořádný bod programu s názvem Diskuse nad možným zneužitím funkce ministra ČSSD. Jedná se o aktuální kauzu, kde zřejmě došlo k bezprecedentnímu zneužití funkce a státních peněz k předvolební propagandě ministrem zahraničí Lubomírem Zaorálkem a ČSSD. Celá země s dojetím sledovala, jak pan Zaorálek ve vládním speciálu přivezl vězně Petra Jaška, kterého jakoby osobně vyzvedl v Súdánu. Jak víte, na tento případ jsem já Sněmovnu také upozornil vloni a vyzýval jsem vládu k větší aktivitě, aby byl Petr Jašek propuštěn. Krom toho jsem ovšem v loňském roce také osobně jednal o možnosti propuštění Petra Jaška se soudánskou ambasádou a k svému překvapení jsem se tam od velvyslance již vloni dozvěděl, že panu Jaškovi prý byla prokázána soudánskou stranou jak protivládní činnost, tak nelegální překročení hranice, ale že mu prý v podstatě nic fakticky nehrozí.

Rád bych pro jistotu zdůraznil, že mě těžko může kdokoliv podezírat z jakýchkoliv nestandardních sympatií k muslimskému Súdánu. Súdánský velvyslanec mi již vloni dokonce tvrdil, a mám na to svědky, že pana Jaška chtěli pustit, ale on trval na soudu. Doslova řekli, že chce být mučedníkem, ale to oni nepřipustí. Když tedy chce soud, tak ho bude mít. Bude odsouzený za prokázanou činnost, dostane přísný trest, ale pak dostane milost a bude vyhoštěn. To mi bylo takto vloni již oficiálně řečeno a mám na to také svědky. Súdánci nám také několikrát deklarovali, že je nějaký pan Jaško nezajímá a naopak chtějí co nejlepší vztahy jak s Českou republikou, tak s Evropskou unií.

Proč to všechno říkám? Jinými slovy to, že pan Jaško bude omilostněný a propuštěný, což je dobře a také jsem o to usiloval, muselo ale nejpozději na podzim loňského roku vědět i Ministerstvo zahraničí, a tedy i ministr Zaorálek. A museli vědět, že panu Jaškovi stačí poslat následně maximálně letenku zpět do České republiky. Namísto toho pan ministr Zaorálek z ČSSD uspořádal minulý týden velkolepé divadlo, kdy osobně odletěl za peníze daňových poplatníků nákladným vládním speciálem do Súdánu, aby poté uspořádal teatrální show v České republice. Chápu, že je před volbami. A kdyby pan ministr odletěl za peníze svoje nebo ČSSD, tak to sice bude také vylhané divadlo, ale ne za peníze nás všech. Nevím, proč bych měl předvolební kampaň panu Zaorálkovi platit i já nebo třeba i vy, vážené kolegyně a kolegové.

Žádám tedy o zařazení tohoto mimořádného bodu na program schůze této Sněmovny, aby nám pan ministr Zaorálek přesně osvětlil své konání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: A termín, pane poslanče?

Poslanec Tomio Okamura: Tak já si myslím, že bychom to mohli zařadit dnes po pevně zařazených bodech, nebo i klidně jestli pan ministr tady byl a eventuálně by proto –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dnes je řádně omluven, takže to asi nepůjde.

Poslanec Tomio Okamura: Pardon, ještě jednou. On je tady takový hluk, že vás vůbec neslyším.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, ptám se, na kdy to chcete zařadit. Na dnešek je to nemožné, protože pan ministr zahraničí je řádně omluven z dnešního odpoledního jednání. Tak navrhněte jiný termín.

Poslanec Tomio Okamura: Jestli není omluven na zítra, tak prosím na zítra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Na dopoledne? Nebo po 14. hodině?

Poslanec Tomio Okamura: Klidně po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili po pevně zařazených bodech – středa 1. 3. po pevně zařazených bodech. Dobře.

Dále je přihlášen pan poslanec Karel Fiedler. A ještě než vám dám slovo, pane poslanče, požádám Sněmovnu o klid. Ptám se pana předsedy Sklenáka, jestli se také hlásí do rozpravy. (Poslanec odpovídá gestem.) Až poté, dobře. Ještě je příliš velký hluk. Ještě počkejte.

Paní poslankyně Lorencová má náhradní kartu číslo 31.

Pan poslanec Grospič se omlouvá od 16.45 hodin do konce jednacího dne a pan poslanec Petr Adam ze zdravotních důvodů se omlouvá na celý tento týden.

Ještě chvíli počkáme, až se uklidní pan ministr také. Nezdržujte ho, pane poslanče. Děkuji.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Já jsem se přihlásil s návrhem na zařazení bodu s názvem Stanovisko a opatření vlády ke sjednocení posuzování přestupků soudních exekutorů a kontrola jejich činnosti a stanovisko vlády k rozdílnému rozhodování soudů při posuzování trestných činů. Také bych ten bod mohl uvést názvem Neznalost soudů nebo absolutní nelogická svévole v rozhodování.

Minulý týden jsme byli svědky toho, že došlo k tragické události, spáchání sebevraždy člověka odsouzeného za posouzený útok na veřejného činitele, tedy exekutora. To byla kauza, která poměrně výrazně byla v elektronických médiích

prezentována, bohužel nikoliv v médiích mainstreamových, nebo dokonce veřejnoprávních.

Já bych si vám dovolil zdůvodnit, proč to navrhuji, proč tady vnímáme takové paradoxy.

V roce 2013 Albáнец Skender Bojko postřelil policistu, když se zásahová jednotka dobývala do jeho bytu. Krajský soud jej odsoudil k pěti letům – zdůrazňuji postřelil – k pěti letům vězení, vrchní soud ke čtyřem rokům... (Poslanci v sále se hlasitě baví.)

Pane předsedo, kolegy zjevně nezajímá, že u nás lidé páchají sebevraždy. Já počkám, až bude patřičný klid.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám samozřejmě dám čas navíc v tom pětiminutovém limitu. Požádám sněmovnu o klid... Pokud se sněmovna neuklidní do 30 vteřin, přeruším na pět minut schůzi... (Hluk se poněkud uklidnil.) Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji, pane předsedající. Já to jen stručně zopakuji. Albáнец Skender Bojko postřelil policistu. Krajským soudem byl odsouzen na pět let vězení, vrchním soudem na čtyři roky, Nejvyšším soudem na čtyři, Ústavní soud vrátil celou kauzu na začátek projednávání a poté byl dotyčný zproštěn obžaloby. Celou dobu byl obviněný ve vyšetřovací vazbě.

Jaroslav Janota, který minulý týden spáchal sebevraždu před nástupem do výkonu trestu v podstatě za stejný delikt, ale nikoho při něm nezranil, byl vyšetřován na svobodě a byl odsouzen k dvanácti letům nepodmíněně. Svůj život ukončil minulý týden sebevraždou. A nevím, jestli jste četli jeho blog, kde popisoval okolnosti. Samozřejmě, není možno ty okolnosti brát jako bernou minci, ale je to výpověď člověka, který se evidentně nemohl smířit s tím, jaký byl verdikt soudu.

Uvedu jiný případ. Vražda dívky v Ostravě, která byla vylákána na odlehlé místo a usmrcena. Verdikt soudu pro dva pachatele byl čtyři a osm let vězení. Porovnejte si to, kolegové a kolegyně, s verdiktem Jaroslava Janoty, který nikoho nezabil, nikoho nezranil.

Machinace s exekucemi. Rok 2014 – cituji z médií: Tvrdé kritice podrobil rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a jako příliš mírný trest označil udělení pokuty ve výši 75 tis. korun v případě soudního exekutora a jeho bratra tehdy první náměstek ministryně spravedlnosti Robert Pelikán. V České televizi uvedl, že v tomto a podobných případech došlo ke zneužití pravomoci exekutora, která mu je státem svěřena. Takový exekutor by měl skončit, řekl Robert Pelikán, s tím, že kárný senát Nejvyššího správního soudu by se měl zamyslet nad tím, jak a kam chce vést justiční systém. V této souvislosti vyslovil také pochybnosti o soudcovské samosprávě. Stručný popis kauzy. Exekutor připustil, aby draženou nemovitost získala firma, jejímž byl sám jediným vlastníkem a jednatelem jeho bratr. Firma byla právnickou osobou.

A případ z nedávné doby. Týká se aktuálně předsedkyně Exekutorské komory. Obdobný případ, kdy byla vydražena nemovitost. Jednatel firmy, která ji vydražila, byl její manžel, ale většinovým vlastníkem byla přímo sama exekutorka. Navíc je tam obvinění z machinací s cenou, ze snížení ceny a poškození věřitelů. Rozhodnutí dnes už ministra Pelikána je, že této exekutorce udělil důraznou výtku. Obrovský posun v názoru pana ministra. Nejdříve výrazně nesouhlasil s mírným trestem, a já se domnívám, že s daleko závažnějším přečinem navrhuje mírnější trest. Navíc je dáno, že soudní exekutor nesmí vyvíjet žádnou podnikatelskou činnost. Nevím, jestli je to tady bráno jako fyzická, nebo právnická osoba. Ve svém důsledku je to stejné.

Na těch dvou kauzách vidíme, že se dějí při výkonu exekucí nepravosti.

Já si tedy dovoluji navrhnout, když Sněmovna nechce propustit projednávání novely exekučního řádu na pořad Sněmovny, zařazení tohoto bodu, aby vláda sdělila své stanovisko k tomu, jakých rozdílů a obrovských nesrovnalostí jsme svědky v posuzování téměř stejných nebo velmi podobných případů, ať to bylo v případech útoku na veřejného činitele, nebo v případech exekutorů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem tolerance sama, že jsem vás nepřerušil. Čili navrhuje na středu 1. března jako první bod odpoledního jednání toto stanovisko jako zprávu vlády ke sjednocení posuzování přestupků soudních exekutorů. Rozumím tomu správně?

Poslanec Karel Fiedler: Dovolují si ještě navrhnout alternativní termín, středa 15. března.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Navrhnout alternativní termín vás ještě nechám, ano.

Poslanec Karel Fiedler: Středa 15. března po pevně zařazených bodech odpoledního jednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nebo 15. března po pevně zařazených bodech. Dobře.

Nyní s přednostním právem pan místopředseda Bartošek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já nemohu než zareagovat na pana poslance Okamuru vašim prostřednictvím.

Pane poslanče, já nechápu vaše myšlenkové pochody. Ministr zahraničních věcí zachránil člověka, zachránil občana této země, a vy si z toho děláte prachšprostý populismus, místo toho, abyste ocenil, že tato vláda se snaží a zachraňuje lidi v cizině, tak... (Potlesk z levé strany sálu.) Toto není otázka politická, ale lidská! Je to hnus, co jste tady řekl! Jdeme dál. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní budeme pokračovat vystoupením pana poslance Zdeňka Ondráčka. Připraví se paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nebudu tak dlouhý, nevyužiji celý čas. Chtěl bych vás požádat o pevné zařazení bodu 29, což je sněmovní tisk 238, novela exekučního řádu. Pokud vzpomenete, jako že už možná ani mnozí nevzpomenete, tento tisk sem doputoval do Sněmovny 25. 6. 2014 a výbor po prvním čtení jej projednal 18. 3. 2016, takže skoro před rokem. Je to novela exekučního řádu, která se týká zadržování řidičských oprávnění pro rodiče neplatiče výživného pro zletilé dítě mezi 18. a 26. rokem věku, pokud se takové dítě soustavným studiem připravuje na své budoucí povolání.

Vláda k tomu zaujala neutrální stanovisko a ve výboru byly doplněny pouze legislativně technické úpravy návrhu, který nebyl úplně dokonalý, byť protože je z pera několika poslanců z klubu KSČM, České strany sociálně demokratické a kolegů z hnutí ANO.

Takže já bych vás chtěl požádat o pevné zařazení tohoto bodu na dnes po již pevně zařazených bodech. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Radky Maxové, připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Já bych vás ráda požádala o zařazení bodu číslo 76, sněmovní tisk 957, novela zákona o registrovaném partnerství, jako bod po pevně zařazených bodech, a to buď tuto středu, anebo tento pátek, a to z toho důvodu, že tato novela zákona v podstatě dává stejná práva dětem, které žijí ve stejnopohlavních párech, tak jako děti v heterosexuálních párech. A vzhledem k tomu, že počet dětí již převyšuje hranici tisíc a bude nám stále narůstat, tak si myslím, že tyto děti by měly mít stejná práva jako děti vyrůstající v heterosexuálních, takže především z tohoto důvodu vás žádám o podporu přeřazení tohoto tisku na středu nebo pátek po již pevně zařazených bodech. Děkuji. (V sále je stálý hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Maxové. Posledním přihlášeným je pan poslanec Stanislav Grospič. A vás také ještě požádám o strpení, protože požádám sněmovnu o klid! Omlouvám se. Posledním přihlášeným je pan poslanec Roman Sklenák. Ještě nemáme dostatek klidu...

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych za skupinu předkladatelů požádal o pevné zařazení bodu pod číslem 158. Jedná se o sněmovní tisk 908, návrh na vydání ústavního zákona

o referendu o vypovězení Severoatlantické smlouvy Českou republikou. Domníváme se, že tento návrh už je dostatečně dlouho v Poslanecké sněmovně. I vláda se k němu vyjádřila, byť negativně k tomu, aby se jím Poslanecká sněmovna zabývala a aby jej projednala. Vedou nás k tomu okolnosti, že se bez vědomí Poslanecké sněmovny, ale i Senátu, to znamená obou komor Parlamentu, za přispění vlády dějí pohyby vojsk Severoatlantické aliance, ale i armády Spojených států amerických přes území České republiky a vysílání vojáků české armády do zahraničí, a bylo by velice naléhavé, aby v této vypjaté situaci i Poslanecká sněmovna udělala gesto vůči občanům České republiky a splnila své závazky, to znamená, nechala je rozhodnout, zda si občané České republiky přejí nadále setrvání v tomto vojenském uskupení, jakým je Severoatlantická smlouva.

Navrhují pevné zařazení tohoto bodu na příští týden středu 15. března odpoledne po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Roman Sklenák ještě k programu schůze. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, kolega předseda Jaroslav Faltýnek navrhl pevné zařazení dvou bodů, které rozšiřují kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu, a já za klub sociální demokracie vyjadřuji podporu pro jednání těchto dvou tisků. Nicméně kolega Faltýnek tuto věc nekonzultoval s předkládajícím ministrem a pan ministr Chvojka má dlouhodobě plánovanou zahraniční cestu. Nicméně protože je nutné tyto tisky projednat a protože těžko by se nám hledal jiný termín, tak my podporujeme i toto zařazení a uděláme vše pro to, aby ty tisky mohly být projednány v souladu s jednacím řádem. Jen chci již v tuto chvíli avizovat nepřítomnost pana ministra Chvojky, aby mu to pak nebylo vyčítáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Jistě může vláda určit jiného z ministrů, který tento návrh předloží. Takových usnesení tady máme vícero.

Ještě než se pustíme do hlasování o změnách programu schůze, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od pana poslance Davida Kasala dnes od 17 hodin z osobních důvodů.

Nyní budeme hlasovat jednotlivé návrhy, tak jak byly předloženy.

Začneme prvním návrhem, a to návrhem pana poslance Faltýnka na pevné zařazení bodů 71 a 72 na středu 15. 3. po třetích čteních.

Rozhodneme v hlasování 159, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 159 z přítomných 151 poslanců, pro 112, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Marka Černocho, a to abychom zařadili po bodu 72, který jsme teď pevně zařadili na středu 15. 3., bodem Informace vlády o situaci v OKD, a to po pevně zařazeném bodu 72.

Zahájil jsem hlasování číslo 160 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 160 z přítomných 153 pro 107, proti 5. Návrh byl přijat.

Třetí návrh je návrh pana poslance Sklenáka a ten navrhoval, abychom bod číslo 22, tisk 928, zařadili jako první bod po třetích čteních na dnešní pátek 3. března.

Zahájil jsem hlasování číslo 161.. Omlouvám se. Hlasování číslo 161 prohlašuji za zmatečné.

Oznamuji tedy, že jde o tisk 928, novela zákona o občanských průkazech, vládní návrh zákona.

Rozhodneme tedy v hlasování číslo 162, které jsem zahájil, a ptám se kdo je pro toto pevně zařazení bodu jako první bod po třetích čteních v pátek 3. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 162 z přítomných 154 poslanců pro 124, proti 14. I tento návrh byl schválen.

Dalším návrhem je návrh pana předsedy Miholy, abychom se návrhu zákona o památkové péči věnovali 15. března, tedy ve středu, po pevně zařazených bodech.

Rozhodneme v hlasování číslo 163, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 163 z přítomných 154 pro 99, proti 21.

Ale vnímám přihlášku pana předsedy klubu ODS s přednostním právem. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mně by stačilo, pane mistopředsedo, kdybyste řekl, kam jsme ten bod zařadili. Před ty body NKÚ...?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne. Já jsem říkal po pevně zařazených bodech. To znamená ne v tuto chvíli.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže až za OKD.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Za OKD.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak na to nepřijde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Prognostické schopnosti řady z nás jsou velké. Já to nebudu komentovat. Je to regulérní návrh, o kterém jsem nechal hlasovat, a Sněmovna se tak rozhodla. Uvidíme, co to bude.

To byly návrhy, které byly s přednostním právem, protože poslední vystoupení pana předsedy klubu sociální demokracie byla jenom podpora návrhu pana poslance Faltýnka.

Nyní se tedy budeme zabývat, abychom pevně zařadili tisk 559, což je vládní návrh zákona o referendu, jako první bod v pátek 3. 3. po pevně zařazených bodech. Pardon, omlouvám se, jestli dobře reprodukuji pana kolegu Okamuru. Čili jako první bod po již pevně zařazených bodech zákon o referendu, tisk 559.

Zahájil jsem hlasování číslo 164 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 164 z přítomných 154 pro 46, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Další návrh pana poslance Tomia Okamury je, abychom na středu 1. 3. 2017 po již pevně zařazených bodech zařadili nový bod, diskuse nad možným zneužitím funkce ministra sociální demokracie.

Rozhodneme v hlasování číslo 165 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 165. Ze 154 přítomných pro 4, proti 107. Návrh nebyl přijat.

Další návrh je návrh pana poslance Karla Fiedlera, který navrhuje, abychom na středu 1. března 2017, tedy zítra, po již pevně zařazených bodech, respektive jako první bod, první alternativa je první bod odpoledního jednacího bloku, zařadili stanovisko a zprávu vlády ke sjednocení posuzování přestupků soudních exekutorů a kontrola jejich činnosti. Jeho odůvodnění bylo dostatečné.

Rozhodneme v hlasování číslo 166. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 166. Z přítomných 154 pro 38, proti 56. Tento návrh nebyl přijat.

Stejný návrh, tedy abychom o tom jednali 15. 3. 2017 po již pevně zařazených bodech.

Rozhodneme v hlasování 167, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 167. Z přítomných 155 pro 43, proti 51. I tento návrh byl zamítnut.

Nyní máme návrh pana poslance Zdeňka Ondráčka, abychom v rámci bloku druhých čtení pevně zařadili dnes po již pevně zařazených bodech bod číslo 29, sněmovní tisk 238, zákon o exekuční činnosti z dílny několika poslaneckých klubů.

Zahájil jsem hlasování číslo 168 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 168. Z přítomných 155 pro 104, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Další návrh je návrh paní poslankyně Radky Maxové, abychom ve středu, tedy zítra, to je první alternativa, po již pevně zařazených bodech zařadili bod číslo 76, sněmovní tisk 957.

Zahájil jsem hlasování číslo 169 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Prosím o klid. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 169. Z přítomných 153 pro 46, proti 55. Návrh nebyl přijat.

Pak kolega Procházka s faktickou? Není tomu tak.

Čili budeme hlasovat o druhé alternativě zařazení. Prosím sněmovnu o klid. Tak já počkám chvíli... (Odminka.) Já počkám, až tady bude klid, abychom... Znovu opakuji, jde o návrh paní poslankyně Radky Maxové, abychom bod číslo 76, tisk 957, který odůvodnila, pevně zařadili na pátek tento týden 3. 3. 2017 po již pevně zařazených bodech.

Rozhodneme v hlasování 170, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 170. Z přítomných 154 pro 47, proti 49. Ani toto pevně zařazení bodu neprošlo.

Budeme se zabývat posledním návrhem a to je návrh pana poslance Stanislava Grospiče, abychom pevně zařadili bod 158, tisk 908, na středu 15. března 2017 odpovídne po již pevně zařazených bodech.

Rozhodneme v hlasování číslo 171 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 171. Z přítomných 156 pro 29, proti 111. Návrh nebyl přijat.

Rozhodli jsme o změnách pořadu schůze, můžeme tedy pokračovat podle schváleného pořadu. Jako první bod, což nebylo nijak zpochybněno, je bod číslo

283.

Návrh na změnu usnesení č. 896 z 31. schůze Poslanecké sněmovny ze dne 2. října 2015 ke zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí /sněmovní dokument 5663/

Prosím, aby se k tomuto bodu, který vám byl doručen 2. února letošního roku a obsahuje návrh usnesení Poslanecké sněmovny, vyslovil předseda této komise pan poslanec Adolf Beznoska.

Až se sněmovna uklidní, tak vám dám slovo, pane poslanče. Chvilíčku. Prosím kolegy a kolegyně, aby diskuse, které se netýkají sněmovního dokumentu 5663, opravdu vedli v předstihu...

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Velmi krátce. Je to formální úkon. Druhého října 2015 usnesením číslo 896 Poslanecká sněmovna zřídila stálou komisi pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí. Tento útvar se k 1. 1. 2017 přeměnil na samostatný Finanční analytický úřad. A protože se změnil název toho celku, tak bychom měli změnit i

název stálé komise, abychom to uvedli do souladu. Proto si dovolím navrhnout změnu usnesení číslo 896.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče, a zároveň vás žádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů a spolu se mnou sledoval rozpravu, kterou tímto zahajuji. Podotýkám, že nemám žádnou přihlášku do této rozpravy. Hlásí se někdo z místa? Není tomu tak. Mohu tedy všeobecnou rozpravu ukončit. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Požádám tedy o přečtení celého návrhu usnesení ze sněmovního dokumentu číslo 5663.

Poslanec Adolf Beznoska: Je to změna usnesení. Poslanecká sněmovna mění své usnesení číslo 896 z 31. schůze z 2. října 2015 takto: Slova "Finančního analytického útvaru Ministerstva financí" se nahrazují slovy "Finančního analytického úřadu".

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Protože jsem požádal diskutující o jiném tématu, aby opustili sál, tak já je sice přivolám gongem, ale zároveň vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci, abychom měli jasné otázky v přítomnosti poslanců. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o tomto návrhu hlasováním.

Zahájil jsem hlasování číslo 172 a ptám se, kdo je pro změnu tohoto usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 172, z přítomných 130 pro 124, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Schválili jsme tedy změnu i naší komise, která se činností tohoto Finančního analytického útvaru zabývá. Děkuji panu poslanci Adolfu Beznoskovi a končím bod 283.

Pokračovat budeme bodem číslo

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 959/- druhé čtení

Požádám paní ministryni Kateřinu Valachovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Požádám o totéž paní poslankyni Vlastu Bohdalovou, která je zpravodajkou výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Ta už je také u stolku.

A nyní tedy požádám paní ministryni školství, mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou, aby druhé čtení tohoto tisku uvedla. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi představit další fázi při projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o pedagogických pracovnících –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás opět přeruším. Žádám velmi důrazně všechny kolegy a kolegyně, kteří vedou jinou diskusi, než je tisk 959, aby tak činili v předzáří! Paní ministryně má právo na to, aby nám přednesla z pověření vlády, co si o projednání ve výborech myslí, jaké je její stanovisko. A jistě je důležité, abychom ji vnímali. (Sněmovna se postupně ztišila.) Děkuji. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Jedná se o kariérní řád učitelů. Jak všichni víte, kariérní řád učitelů je dlouhodobě očekávaným dokumentem a chybějící profesní podpora učitelů je bolem, který trápí naše školství. Já děkuji za projednání ve školském výboru i v podvýborech. Chtěla bych také informovat Poslaneckou sněmovnu, že školský výbor se sešel na společném zasedání se školským výborem Senátu, aby společně poslanci a senátoři diskutovali o budoucí profesní podpoře učitelů. Chtěla bych samozřejmě za toto projednání poděkovat, stejně jako za účast poslanců na kulatých stolech s učiteli v regionech, které poslanci spolu se mnou podnikli.

Co se týká kariérního řádu učitelů, nebudu znovu opakovat to, co bylo už předneseno v prvním čtení. Klíčové je, že se jedná o chybějící profesní podporu, o zavedení nové profesní dráhy učitele, o podporu začínajících učitelů, o vyšší podporu ve specializaci a lepší další vzdělávání učitelů samotných a koneckonců lepší ohodnocení vynikajících učitelů v rámci třetího kariérního stupně. Z hlediska finanční podpory lze shrnout podporu v případě začínajících učitelů při přechodu k samostatnému učiteli příplatkem 2 tis. korun, při přechodu ze samostatného učitele k vynikajícímu učiteli příplatkem 5 tis. korun. Bylo by však velmi zjednodušující mluvit o kariérním řádu učitelů jako o něčem, co zásadně změní ohodnocení učitelů. Klíčová je profesní podpora, organizace, systém profesní podpory a její nárokovost na všech školách na území České republiky pro naše učitele.

Kariérní řád, tak jak byl diskutován ve školském výboru, se inspiroval tím, co už v praxi funguje. A oceňuji snahu poslanců, protože já jsem byla vedena stejnou snahou při předkladu a podporuji jakýkoli krok, který půjde tímto směrem, snížit možnou byrokratickou zátěž spojenou s kariérním řádem učitelů. V tomto ohledu bych chtěla upozornit na shodu školských výborů obou komor Parlamentu ve smyslu prodloužit plány profesního rozvoje z roku na dva roky, anebo odstartovat podporu samostatných učitelů a nutnost právě zpracování těchto plánů profesního rozvoje o rok později, tzn. od září 2018. Také toto bylo diskutováno s odbornými asociacemi školskými a také ony toto podpořily.

Současně bych chtěla říct, že byla velká shoda na podpoře zahrnutí sociálního pedagoga mezi rodinu pedagogů, a jsem ráda, že také toto je podporováno jednotlivými poslanci a senátory obou školských výborů Parlamentu.

Velká diskuse se vedla o tom, zda pustit, nebo nepustit mezi učitele také neučitele a podpořit tak počty učitelů, které jsou zejména na prvních stupních základních škol v tuto chvíli v regionech, jako je Praha nebo Středočeský kraj, nedostatečné. Tady bych chtěla velmi důrazně říct svoji pozici. My máme velký problém se zajištěním učitelů z toho důvodu, že je špatně ohodnocujeme, nemáme profesní podporu učitelů a máme tyto problémy proto, že také respektu k učitelské profesi se v posledních letech nedostávalo, nebyl tak silný, jaký by měl být. Výsledkem je, že nám kvalifikovaní učitelé odcházejí ze škol po pěti nebo deseti letech praxe z jednoduchého důvodu – neužívají svou vlastní rodinu. Jsou to učitelé motivovaní snahou zůstat ve školách, ale my jim k tomu nevytváříme podmínky. Stejně tak více jak 60 % absolventů pedagogických fakult nenastupuje do škol, nestává se učiteli. Toto je náš problém, toto je věc, kterou musíme vyřešit a kterou musíme změnit.

Ty, co mají obavu z toho, jak proběhne mezigenerační obměna učitelů a učitelek v následujících letech, chci ubezpečit, že pokud se nám podaří do roku 2020 zvrátit tento trend, který jsem popsala, a obrátit ho, tzn. aby více jak 60 % učitelů – absolventů pedagogických fakult naopak mířilo do škol, ne že z nich utíká, jen se za nimi práší, nebudeme mít problém s mezigenerační obměnou. Tohle není náš problém. Problém je chybějící ohodnocení, špatná profesní podpora a to, jaké podmínky v minulosti učitelé pro svou práci měli. Pojďme to prosím změnit. Myslím si, že tato vláda koneckonců i za podpory Parlamentu udělala hodně kroků k tomu, aby tyto vady na kráse podpory učitelské profese odstranila. A myslím si, že to je ta správná cesta.

Na druhé straně chci říct, že podporuji snahu poslanců a senátorů učinit učitelskou profesi prostupnou směrem k odborníkům z praxe. Koneckonců tento trend Poslanecká sněmovna podpořila i v rámci vysokoškolského vzdělávání systémem zvláště významných odborníků, mimořádných profesorů – všichni si na tuto debatu jistě vzpomenete. Proto podporuji jako ministryně pozměňovací návrhy, které by umožnily na odborných školách v případě odborných předmětů nebo na gymnáziích v případě odborných předmětů vstup vysokoškolsky vzdělaných neučitelů, kteří by si ovšem museli do čtyř let zajistit alespoň pedagogické minimum, ale už za podpory kariérního řádu.

Na závěr bych chtěla říct, že je velkou škodou, že kariérní řád učitelů nebyl schválen už před deseti lety. Protože kdyby tomu tak bylo, mohli bychom si odpustit formální byrokratickou a razítkovou šikanu deseti let směrem k našim učitelům a učitelkám, kteří si museli doplňovat natřikrát své aprobase, aby se nakonec zase dozvěděli, že zase jsou podle nás tzv. nekvalifikovaní. Z tohoto také musíme vycházet a nemůžeme hodit přes palubu tyto učitele, kteří si formální vzdělání velmi často ve svém volném čase za svoje vlastní peníze, za ten mrzký plat, dodělávali, a teď bychom jim řekli: a zase změna a zase to neplatí. Proto si myslím, že tak jak je diskutováno o pozměňovacích návrzích ve školském výboru jak Sněmovny, tak mimořádně i Senátu, záleží nám na tom najít shodu, tak se nám daří najít jakousi cestu, kterou podporují všichni. A tato cesta byla vtělena do společného komplexního pozměňovacího návrhu, který schválil školský výbor a byl takto blokově školským výborem hlasován.

Ještě jednou bych chtěla v tuto chvíli poděkovat všem poslancům a senátorům za jejich dosavadní práci na kariérním řádu učitelů. Myslím si, že se nám daří kariérní řád posouvat správným směrem. Usilujeme zjednodušeně řečeno o co nejvyšší profesní podporu a o co nejméně papírů. Chceme více času pro děti, méně papírů v našich školách. Děkuji vám za pozornost a těším se na rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni školství, mládeže a tělovýchovy. Konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám byla doručena jako tisky 959/1 až 959/3. Prosím, aby nyní zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslankyně Vlasta Bohdalová nás o jednání na výboru informovala a případné pozměňovací návrhy z výboru odůvodnila. Paní zpravodajko, máte dostatečný klid, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, paní ministři. Chtěla bych říci, že jsem velice ráda, že právě tímto tiskem završujeme právě takový jakoby triumvirát změn, které jsme v tomto volebním období školám přinesli. První významná změna je, že bylo přidáno skutečně 13,5 miliardy do rozpočtu školství. Protože tyto peníze byly přidány, mohli jsme začít pracovat i na dalších legislativních změnách. Jednu už jsme schválili, která je teď v Senátu, a je to ta reforma financování regionálního školství. Další je před námi, máme ji zde ve druhém čtení.

Ale musím říci, že mezi prvním a druhým čtením, jak už tady zmínila paní ministryně, byl odpracován velký kus práce. Bylo, jak už tady bylo řečeno, společné jednání výboru senátního a výboru parlamentního. Kromě toho v regionech za účasti poslanců a paní ministryně proběhly kulaté stoly se zástupci učitelů a se zástupci asociací a se zástupci ředitelů škol. A co je podstatné, nebyli seznamováni s tím, co my jsme navrhli, co chceme schválit, ale nabírali jsme od nich informace o tom, co se jim nelíbí, co z praxe by se mohlo změnit. A proto také tyto změny byly zapracovány do některých pozměňovacích návrhů, které byly schváleny minulý týden 23. usnesením školského výboru. Kromě toho v systému máte ještě 11 pozměňovacích návrhů, které, jak vidím na tabuli, budou tady kolegové přednášet a budou je odůvodňovat. Jsem velice ráda, že tady proběhne podrobná debata, protože všichni, kteří tady budou mluvit, mají zkušenosti, které jim předal, jak my říkáme, terén a které chtějí pozitivně změnit navržený kariérní řád tak, aby mohl fungovat.

Na závěr bych chtěla pouze připomenout to, že tento kariérní řád je dokument, o kterém se tady mluví již téměř 15 let, a teprve nám v této Sněmovně a v této vládě se podařilo ho dovést do paragrafové podoby a předložit vám ho k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce Vlastě Bohdalové za její vystoupení. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám velké množství přihlášek. První přihlášená a jako první dostane slovo paní poslankyně Anna Putnová a připraví se pan poslanec Kořenek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové, myslím, že dnešní den je skutečně významný pro regionální školství, protože se dostává na pořad jednání otázka kariérního řádu, což jak už bylo několikrát řečeno, byla poměrně klopotná cesta několika ministrů, kteří se pokoušeli kariérní řád prosadit. V tomto smyslu bych chtěla ocenit práci paní ministryně a poblahopřát jí, že se dostala tak daleko a dokázala prosadit vůbec v podobě, v jaké dnes kariérní řád máme, na jednání Sněmovny.

Zazněla tady slova chvály na kariérní řád. Myslím si, že je správné, abychom viděli nejenom pozitiva, která přináší a o kterých už tady byla řeč, ať už je to ta jednoznačná finanční garance, předvídatelnost a nějaká kontinuita v řízení školské politiky, tak je potřeba, abychom se podívali i na tu druhou stránku, protože samozřejmě ten kariérní řád není a nemůže být dokonalý a bude přinášet i určité – nechci říct problémy, ale bude to nepochybně přinášet v zaváděcí fázi některé náročné kroky.

Vidím problém především tohoto kariérního řádu v tom, že třístupňový model bude znamenat, že většina učitelů, ta stotisícová armáda, se ocitne ve druhém stupni, což nepochybně bude v budoucnosti vyžadovat, aby došlo k diferenciaci ještě další úrovně učitelů podle jejich kvalifikace a zkušenosti. Na druhou stranu chápu, že je obtížné v prvním a v jednom kroku zavést více stupňů, protože administrativně by to naše školy pravděpodobně nezvládly. A také je třeba, aby si veřejnost a především učitelé a ředitelé na tuto metodu zvykli. To všechno je fakt.

Nicméně si myslím, že by bylo správné, abychom si byli těchto negativ vědomi, abychom si byli vědomi toho, že jsme na začátku cesty, že je to podle mého soudu vykročení správným směrem, ale že to není cesta, která by byla jednoznačně proslápnutá, ověřená u nás a po které bychom mohli úplně bez klopýtání pokračovat. Dá se předpokládat, že v budoucnosti bude nutné kariérní řád ještě znovu precizovat, upravovat pro naše podmínky a nepochybně nastavit ještě více stupňů.

V druhé části svého vystoupení bych se chtěla vyjádřit k pozměňovacímu návrhu, který je zaměřený na volno pro vzdělání pro učitele. Je to věc, kterou jsem se nechala inspirovat jednak ze zkušeností v zahraničí a jednak také vysokoškolským zákonem, který má v sobě zakomponovaný institut takzvaného sabatiklu. Jedná se o prostor, volno pro vzdělání učitelů, které nemá ovšem nahrazovat kontinuální vzdělávání, ale má být takovým dopingem a možností po určité době, v tomto případě po 15 letech, doplnit si znalosti, které v tom oboru za tu dobu ten obor prodělal, a za další je to také jakási prevence před vyhořením. Můj návrh směřuje na střední generaci učitelů. To jsou čtyřicátníci, kteří už mají spoustu let odučených, o školství už toho vědí hodně, a myslím, že jsou zralí na to, aby si dali pauzu, aby se znovu vrátili do lavic a aby většinou si také odpočinuli nikoliv od školy, ale od toho, že sami učí, a stali se sami studenty.

Inspirace přišla také ze zahraničí. Namátkově vám přečtu několik okolních zemí, které upravují a mají pro svoje učitele pochopení a dávají jim pro vzdělání prostor.

Můžeme začít v Německu, kde je studijní volno v kompetenci jednotlivých spolkových zemí a podporuje se jak krátkodobé studijní volno, tak i sabatikl, který umožňuje zaměstnanci vzít si volno z práce po dobu tří až dvanácti měsíců.

V Polsku má učitel zaměstnaný na plný úvazek právo na placené volno spojené s profesním rozvojem. Detailní podmínky volna stanoví svým nařízením Ministerstvo školství.

V Rakousku existuje institut sabatikl, učitelé mohou být na žádost uvolnění na dobu šesti až dvanácti měsíců, pokud odpracovali více než pět let. Další speciální ustanovení se týká učitelů odborných učilišť a mistrů odborného výcviku, kteří mohou čerpat volno v době navštěvování univerzitních kurzů.

V Maďarsku je povinnost neustálého vzdělávání zakotvena v zákoně. Minimálně jednou za sedm let se musí učitel účastnit povinných programů dalšího profesního vzdělání.

Takže to jenom namátkou ty okolní země, abychom ukázali, že se nejedná o nějaký experiment v České republice, ale že vlastně jenom srovnáváme krok s tím okolím, které už tuto možnost dávno vyzkoušelo.

My jsme se pokusili do toho pozměňujícího návrhu zahrnout připomínky Ministerstva školství, protože jakoli by byl legislativně stanovený nárok na volno, podléhal by schválení ředitele, tudíž by bylo možné v rámci školy rozvrhnout, kteří učitelé a kdy budou moci toto volno čerpat. Nemůže se tedy stát ta obava, která se samozřejmě nabízí, že by polovina školy odešla a neměl by kdo učit. Taková věc se nemůže stát ani prakticky, ani teoreticky, a to proto, že budou teprve postupně nabíhat programy, které by byly nabízeny učitelům na odborných fakultách, učitelských fakultách, takže ten náběh by byl pozvolný a náš odhad, který je postavený na takové anketě mezi učiteli, vypadá, že by bylo možné, aby desetina učitelů odešla v rámci jednoho školního roku na studijní volno, aniž by to zásadně ohrozilo výuku.

Myslím, že učitelé, kteří jsou motivovaní, kteří mají školu rádi, jsou ti dobří učitelé, které bychom ve škole chtěli vidět a které by si také přáli rodiče dětí.

K pozměňujícímu návrhu se přihlásím v podrobné diskusi. Pokud byste měli zájem se dovědět víc, odkazuji také na velmi podrobnou důvodovou zprávu tohoto pozměňujícího návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Anně Putnové za její vystoupení. Nyní pan poslanec Petr Kořenek v obecné rozpravě, připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ke kariérnímu řádu jako člověk z profese můžu poznamenat, že i v současnosti je povinnost učitelů se vzdělávat. A nejenom učitelů, ale i vychovatelů a psychologů. Nicméně všechno je to tak nějak bráno jako samozřejmost. Uvádíme i nové učitele. Ale všechno to děláme zadarmo. Tímto se otevírá cesta k ohodnocení všech dalších činností učitele, které veřejnost vůbec nezná nebo o nich neví. Vnímána je obecně jenom výuka. Ostatní práce učitele je zejména rodičovské veřejnosti utajena. Takže věřím, že kariérní řád bude ten, který pomůže učitelům jednak k lepšímu ohodnocení, ale jednak k tomu, aby jejich práce byla daleko snazší a měla

patřičnou podporu odborných institucí. Přesto si dovoluji k tomuto zákonu načíst několik pozměňovacích návrhů a uvést jejich zdůvodnění.

První pozměňovací návrh bude: Ve sněmovním tisku v bodě 3 v nově vkládaném odstavci § 9a odst. 1 slova "odborných předmětů a odborného" se zrušují a za slova § 9a odst. se vkládají slova "jedna nebo".

K bodu 1. Pozměňovacím návrhem se navrhuje umožnit působení učitelů bez odborné kvalifikace, tzv. odborníků z praxe na středních školách, úprava se však vztahuje výhradně na učitele odborných předmětů středních škol. Netýkala by se tedy gymnázií, kde nejsou odborné předměty. V praxi by tak mohlo dojít k situaci, kdy by na střední škole učil odborník z praxe např. chemii jako odborný předmět, tento odborník z praxe by však již nemohl učit chemii na gymnáziu, neboť na gymnáziu by se jednalo o všeobecně vzdělávací předmět. Navrhuje se proto rozšířit možnost působení učitelů bez odborné kvalifikace s vysokoškolským vzděláním, které odpovídá charakteru vyučovaného předmětu, na všechny střední školy. Podmínka získání příslušné odborné kvalifikace do čtyř let ode dne vzniku jeho pracovního poměru zůstává zachována.

Další úprava: V bodě 3 a v nově vkládaném § 9a slova "pracovního poměru" nahrazují slovy "základního pracovněprávního vztahu".

Zde se navrhuje legislativně technická úprava. Ředitel školy může písemně uznat předpoklad odborné kvalifikace nejen učitelům, kteří jsou zaměstnáni v pracovním poměru, ale i těm, kteří mají dohodu mimo pracovní poměr. Pod písmenem b) se však objevuje "pracovní poměr".

Další pozměňovací návrh se týká části třetí, kde se vkládá část čtvrtá. Já jenom řeknu odůvodnění: Tímto návrhem se prodlužuje doba, po kterou bude možné poskytovat preventivně výchovnou péči dětem v diagnostickém ústavu na žádost rodičů. Prodloužením doby umožní další poskytování této podpory a plynulejší úpravu systému výchovné péče. Zákonem č. 333/2012 Sb. byla tato možnost stanovena do 31. 8. 2017, která se však ukázala jako nedostatečně dlouhá. Období dalších dvou let umožní dostatečnou a kvalitní přípravu výchovné péče, aby byly zachovány potřeby a zájmy všech dotčených osob a subjektů.

Další pozměňovací návrh se týká druhé části čl. III, kde se doplňuje nový bod.

Odůvodnění: Navrhuje se zkrátit dobu, po kterou musí žák pobývat v zahraničí, aby měl možnost úpravy maturitní zkoušky. Řada středoškolských studentů z České republiky odchází studovat do zahraničí na kratší dobu, než jsou čtyři roky. Například Francie je jednou ze zemí, kam čeští středoškoláci pravidelně vyjíždějí. Délka studia na gymnáziu ve Francii jsou tři roky. Po návratu by tedy tito studenti nemohli využít možnosti úpravy podmínek konání zkoušky z předmětu český jazyk u společné části maturitní zkoušky. Přitom jejich pobyt je dostatečně dlouhý na to, aby měli s češtinou po návratu určité těžkosti.

Dále je nutné vzít v úvahu, že pracovní mise českých občanů v zahraničí, zvláště v oblasti diplomacie, ale i dalších, nejsou nutně na čtyři roky. Jeden dva roky nehrají příliš roli, ale doba tří let a výše bez zázemí poskytovatele vzdělání v zahraničí s pouhým samostudiem již může způsobovat žákům určité problémy. Osm let by

mohlo vést k situaci, kdy dítě bude na základní škole po dobu čtyř let v zahraničí, pak se vrátí a na celé čtyřleté gymnázium a bude mít úlevy u maturity. Definice délky vzdělávání mimo území České republiky jako tři roky v průběhu šest let by tak lépe pokryla možné vznikající situace.

Poslední pozměňovací návrh je jistou alternativou k pozměňovacímu návrhu, který tady přednesla kolegyně poslankyně Putnová. Obávám se totiž, že v mnoha případech, kdy jsme ve školství byli zvyklí, že byly přijaty normy, které pak nebyly kryty finančními prostředky, dovolím si v rámci odůvodnění navrhnout. Navrhuje se přímo v zákoně o pedagogických pracovnících uvést možnost dohody o poskytnutí volna pro vlastní vzdělávání, kterou by mohl uzavřít ředitel školy s učitelem. Podstatou této dohody by tak bylo poskytnutí placeného volna v délce až šesti měsíců. Dohoda by mohla být uzavřena v případě, kdy učitel odučil deset let, a po dalších deseti letech by mohla být opakována.

Cílem volna pro další vzdělávání je prohloubení a rozvoj profesních kompetencí učitele. Volno pro vlastní vzdělávání by tak muselo být využito s tím, že by učitel své profesní kompetence rozvíjel činností související s výkonem jeho činnosti učitele, a to například tvůrčí činností nebo prací u zaměstnavatele spolupracujícího se školou. Výslovné uvedení možnosti placeného volna pro vlastní vzdělávání v zákoně o pedagogických pracovnících povede nejen ke zvýšení jeho reálného poskytování, ale především odstraní možné pochybnosti o tom, zda se v případě náhrady nákladů v souvislosti s volnem pro vlastní vzdělávání jedná o způsobilý výdaj veřejných prostředků.

K těmto pozměňovacím návrhům se pak přihlásím v podrobné zprávě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Kořínkovi. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Rais, připraví se paní poslankyně Marta Semelová. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, kolegové a kolegyně, se zaujetím jsem poslouchal úvodní slovo paní ministryně. Jsem rád, že tady hovořila o tom, že je potřeba snížit množství mladých učitelů, kteří odcházejí, a rozhodně to není lehký úkol. Tento úkol bohužel nebude řešen jenom tím, že tam nasypeme víc peněz, to by bylo příliš jednoduché, ale také to souvisí s nárůstem byrokracie a nárůstem administrace, kterou provádějí nejenom ti mladí, ale také ředitelé. Když člověk je v kontaktu s řediteli základních a středních škol, tak si posteskvají na dost velký nárůst administrace, což si myslím, že problém, který bychom měli řešit.

A teď k vlastnímu tématu, proč jsem tady. Chtěl bych trochu přiblížit pozměňovací návrh, ke kterému víceméně mě inspiroval Svaz průmyslu, a bylo to konzultováno na Ministerstvu školství také, a on je dost obdobný tomu, co tady říkal předřečník. V podstatě stávající novela neumožňuje vstoupit do kariérního systému zájemcům o pedagogickou profesi, kteří již na začátku nesplňují všechny podmínky odborné způsobilosti, tzn. nemají pedagogické vzdělání pro daný obor nebo odborné vysokoškolské vzdělání, které by bylo doplněno pedagogickým minimem, což by

samozřejmě limitovalo počty lidí, o které budeme mít ředitel, popřípadě škola zájem. A jestli k tomu ještě přidám skutečnost, že vzniká velký nedostatek učitelů středních odborných škol, jejichž věkový průměr se pohybuje nad 50 let, tak tenhle návrh může přinést problém v procesu postupného nahrazování těchto lidí kvalifikovanými odborníky z praxe.

Proto navrhuji po diskusi s pracovníky Svazu průmyslu a Ministerstva školství umožnit vstup do kariérního systému též absolventům vysokých škol bez předchozího pedagogického vzdělání, přičemž podmínkou adaptačního období by bylo doplnění právě zmiňovaného pedagogického minima. Navrhuji prodloužit adaptační období o dobu získání pedagogického minima, maximálně celkem o tři roky, tj. vlastně nanejvýš pět let. V průběhu pěti let by měli získat pedagogické minimum.

Tento návrh detailně je uveden v pozměňovacím návrhu pod číslem 5761. K tomu se pak v podrobné rozpravě vrátím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi za jeho vystoupení a nyní budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Marty Semelové, připraví se paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vládo. Kariérní řád by měl do škol vnést lepší motivaci pro učitele. Jeho potřebu tak do určité míry chápu, protože systém dalšího vzdělávání je roztržštěný, o kariérním řádu se dlouhodobě mluví několik let.

Na druhou stranu předložený návrh vnímám jako problematický, který je složitý pro učitele i ředitele škol, a to časově i organizačně, a hrozí, že opět naroste administrativa. Všichni si uvědomujeme, že učitelská profese je velmi náročná a velmi zodpovědná, že by měly této náročnosti a zodpovědnosti odpovídat podmínky, a to jak pracovní, tak platové. Bylo tady už i řečeno, že absolventi pedagogických fakult, ale i dalších škol, které připravují učitele, do školy nenastupují. Problém je to, že i když nastoupí do škol, tak krátce po svém nástupu odcházejí ze škol. Tady je samozřejmě podmínka, a to nejen pro kariérní řád, ale pro všechno, co by mělo zkvalitňovat vzdělávání, i nárůst rozpočtu školství.

Je pravda, že je někde situace velice kritická. Chybí učitelé matematiky, fyziky, chemie, chybí učitelé cizích jazyků a IT, učitelé odborné výchovy. Technické obory navíc studuje velice malý počet vysokoškoláků, místo učitelství si raději volí neučitelské studium, kde jsou následně potom lépe platově ohodnoceni. Problém je i to, že v krátké době odejde řada učitelů těch oborů, o kterých jsem mluvila, do důchodu, a nemá je tak kdo nahradit. Podle průzkumů, které si dělalo Ministerstvo školství v letech 2012 až 2016, ubývají učitelé do 35 let věku. Ve školách chybí učitelé muži. To je známá otázka, známá věc.

Nakolik požadavky, o kterých jsem na začátku mluvila, splňuje zákon o pedagogických pracovnících, respektive návrh kariérního řádu, to si kladu jako velký otazník. Já tím nechci šmahem kariérní řád odmítnout, to v žádném případě. A uznávám, že obsahuje i řadu pozitivních věcí. Konkrétně pokud bych měla jmenovat,

tak bych chtěla v každém případě ocenit podporu pro začínající učitele v tom adaptačním období a s tím spojený příplatek pro uvádějící učitele na dva roky. Je pravda, že na mnoha školách bylo rozumné vedení a uvádějícího učitele ponechalo, ačkoliv to nebyla jejich povinnost, nicméně ty peníze vlastně dávali z osobního ohodnocení, odměn atd., takže ty tři tisíce korun příplatek, si myslím, že na tuto významnou pozici určitě patří. Uvádějící učitel může pomoci začínajícímu učiteli skutečně přetvořit se nebo vyzrát ve velice kvalifikovaného, velmi kvalitního učitele a pomáhá mu kromě toho dostat se i do problematiky dané školy –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, mě to mrzí, ale musím vás také přerušit a požádat znovu sněmovnu o klid! Já myslím, že jsme s tím měli problémy na začátku schůze dost velké, s hlukem, ty se teď znovu vracejí, tak požádám opět kolegy a kolegyně, aby diskuse, které se netýkají tisku 959, vedli zásadně v předsáli. Děkuji.

Můžete pokračovat.

Poslankyně Marta Semelová: Já vám děkuji. A samozřejmě pomáhá uvádějící učitel i v takových těch praktických záležitostech, jako například pomoc při začínajícím jednání s rodiči a výchovných problémech u dětí a podobně. Takže tady to velice oceňuji a myslím si, že je to velký klad tohoto návrhu zákona.

Jako další, co vidím za velice potřebné, je jakýsi návrat nebo znovuobnovení odborných metodických kabinetů. Mně je úplně jedno, jak se budou jmenovat, ale je to prostě něco, co jsme znali a co si myslím, že pomáhá nejenom začínajícím učitelům, ale učitelům v každém věku.

Pokud jde o specializační pozice, jsou tady některé tradiční, jako je výchovný poradce. To je určitě na školách potřebné, fungují, existují už teď. Je dobře, že je to i tady oceněno specializačním příplatkem. Druhá věc je to vzdělávání v počtu 250 hodin, kdy to může způsobit některé problémy organizačního charakteru na školách. Víím, že tady u výchovného poradce to není podmínka, pokud tuto činnost už vykonává podle studia, které bylo v minulosti, nebo v současnosti které je.

Druhá věc je u kariérního poradce, kde to studium, i když má třeba člověk, který by mohl tuto funkci vykonávat, tak vystudoval výchovné poradenství – tady už to není uznávané, což vidím jako určitý problém.

Pokud jde o další pozici, kterou paní ministryně akceptovala, můj pozměňovací návrh, tak to je speciální pedagog. Já tuto vstřícnost vítám. Je pravda, že já jsem to navrhovala trochu jinak v tom smyslu, že by to měl být speciální pracovník, protože právě ty zkušenosti ze zahraničí, ale i ze škol, kde už zavedli tuto pozici, upozorňují na to, že by to neměl být učitel, a to z několika důvodů. Jednak proto, že se tady vytváří určitý trochu jiný vztah mezi žákem a tímto sociálním pracovníkem, než mezi žákem a kantorem, a druhá věc je, že by měl být sociální pracovník využitý i k tomu, že když je potřeba, tak by měl okamžitě vyjet třeba do terénu, a to pokud tedy bude učitelem, půjde obtížně. Nicméně jak jsem říkala, vítám to. Vnímám to jako určitý kompromis. Je to pozice člověka, kde je přesah přes školu. Pracuje s rodinou toho

dítěte, pracuje s OSPODem, pracuje s dalšími, třeba policií, s dalšími složkami. Mělo by to tedy pomoci žákům a pomoci rodinám.

Pokud jde o zavádění dalších nových pozic, mám teď na mysli např. koordinátor autoevaluace nebo mentor, tady to už vidím jako problematické. Myslím si, že by to mělo být zachováno v kompetenci ředitele školy, a případně spíš podpořit činnost metodických sdružení, kde je velký prostor i k výměně zkušeností.

Uvítala jsem návrh na změnu příplatku za třídnictví, protože já jsem tady minule kritizovala právě to rozdělení výše příplatku za třídnictví pro učitele prvního stupně a učitele druhého stupně, kde na druhém stupni vlastně bylo navrhováno větší přidání. My jsme dávali jako návrh to, aby se příplatek za třídnictví srovnal, a navrhovali jsme, aby to bylo procentuálně. Konkrétně pět až osm procent, což považuji za lepší i s tím, že pokud by docházelo k navýšení platů, tak by se to vlastně odrazilo i ve výši toho příplatku za třídnictví, přičemž tak jak je to navrhováno teď, tzn. konkrétní částka, tak tady by stagnovala ta částka oproti zvýšení příplatku. I to však беру jako kompromis, že je to srovnáno a nyní je dáno rozpětí od tisíce do tisíce pěti set korun s tím, že to není s ohledem na stupeň školy, ale s ohledem spíš na náročnost a na podmínky té které školy, té které třídy.

To jsou věci, které vnímám jako pozitivní.

Dále bych zmínila to, co vnímáme jako negativní, a to je především, a nakonec o tom tady hovořila i paní ministryně v úvodu svého vystoupení, to je otázka administrativní zátěže pedagogů. Já si myslím, že ten návrh, tak jak je předložen, prostě prohloubí administrativní zátěž pedagogů, kteří už dnes, ať už jsou to učitelé, ředitelé, vyplňují denně kvanta papírů, různé tabulky, dotazníky. A další zátěž na ně spadla se spuštěním tzv. inkluze, která nebyla dostatečně připravena. Zkušenosti ze škol, pokud bych se zastavila u tohoto problému, potvrzují naše obavy, že integrované děti budou víc vyloučeny, než kdyby zůstaly ve speciálních školách. Já tady můžu říci konkrétní příklad, kdy jsem zjistila na několika školách, že integrované děti namísto toho, aby se společně učily tak, jak bylo proklamováno v rámci společného vzdělávání, tak asistenti je vyvádějí na chodbu, do kabinetu a tam je doučují z úplně jiných třeba předmětů, než zrovna ve škole se probírá. Takže tady jsou problémy jednak tohoto rázu a jednak ty, které souvisí i s tím nárůstem administrativy.

Pokud bych se vrátila k tomu kariérnímu řádu, tak jak je předložen, a k růstu byrokracie a papírování, souvisí s tím další dva návrhy, a to je plán rozvoje školy, plán profesního rozvoje učitelů. U plánu rozvoje školy já chápu určitou logiku, že školy by měly mít představu, jakým směrem by se vzdělávání mělo dál ubírat. Za prvé si myslím, že ředitelé škol, vedení školy to společně i s pedagogickým sborem dělá. A za další, tak jak je to zde navrhováno, opět to vidím jako přidávání na papírování a navíc, že zde hrozí formalismus.

Pokud jde o plán profesního rozvoje učitelů, vedení portfolií, atestace... Zase, já to vidím jako další administrativní zátěž a bude se tady jednat především o papírově doložené kompetence. Já bych byla velice ráda, abychom konečně jednou vyslyšeli hlas učitelů, kteří volají společně i s vedením školy po stabilizaci ve školství a také po tom, abychom je nechali učit. Abychom je zbavili všeho toho papírování, všech těch

tabulek. A skutečně aby se mohli věnovat naplno tomu, kvůli čemu ve školství jsou, a to je učení žáků. Je samozřejmé, že se učitelé musí vzdělávat. Musí se dále rozvíjet v průběhu celého svého života, ale to dělají a dělali to vždycky kantoři i bez takovéto novely a vnímali to jako velice potřebné. Takže to si myslím, že je i bez této novely zcela samozřejmé.

Pokud jde o podzákonnou normu, konkrétně standard učitele, s kterým by měl být kariérní řád propojen, tak vím, že je to podzákonná norma. Ale ono kolikrát právě tyto normy potom zpřesňují zákon nebo novelu tak, že se nestačíme divit i my i ti, kterých se to týká, to znamená školních pracovníků. Tak standard učitele, ten návrh, s kterým jsme se mohli na školském výboru seznámit, tak musím říci, že to bylo dílo velmi obsáhlé, velmi komplikované, složité, nesrozumitelné. Prostě mnoho slov o ničem, že to je podle mého názoru nepoužitelné. Já věřím tomu, že se na tom bude ještě pracovat a že se to předělá.

Znovu opakuji, že učitelé chtějí učit, a ne se administrativně probírat desítkami stránek jenom proto, aby věděli, jak mají vypadat v tom kterém kariérním stupni.

Pokud jde o některé pozměňovací návrhy, které tady zazněly – mám teď konkrétně na mysli návrh paní poslankyně Putnové, který by měl umožnit učitelům v regionálním školství, tedy na základních školách, středních školách, vyšších odborných školách, jednou za 15 let využít té možnosti šest měsíců tvůrčího volna, kdy by se mohli vzdělávat podle potřeb svých i podle potřeby té které školy. Ona je to myšlenka dobrá. Myslím si, že mnoha učitelům v tom středním věku, jak bylo řečeno, by to určitě pomohlo. Mohli by nakonec i vyjet na určité stáže. Na druhou stranu tady vidím velké problémy, které by to mohlo pro školy obnášet, a to organizační problémy. Já jsem tady na začátku svého vystoupení mluvila o tom, že jsou velké problémy s tím, aby školy sehnaly kvalifikované pedagogické pracovníky zvláště pro některé obory, některé předměty, na plný úvazek, na stálý úvazek, a že už dnes se povolují všelijaké možné výjimky, kdo všechno může učit, protože ty kvalifikované pracovníky sehnat školy nemůžou. Já mám velké obavy, kdybychom schválili tento pozměňovací návrh, že to přinese organizační problémy školám, že neseženou toho náhradního kantora, zvláště když to bude na půl roku. A navíc že se může stát, že se ti učitelé, kteří na půl roku ze školství vypadnou, uchytí někde jinde a zpátky do škol nám nenastoupí.

Ve svém vystoupení jsem nastínila některá pozitiva, která vnímáme, některá negativa, která vidíme jako varující. Pokud jde o ta pozitiva, myslím si, že mnoho z toho dobrého, co v té novele je obsaženo, se dá řešit i beze změn kariérního řádu sou tou složitou administrativou, tak jak je předložená, a že kariérní řád, aby plnil skutečně to, co má, aby byl opravdu funkční, tak musí být co nejjednodušší, co nejprůhlednější. A já mám obavy, že předložená novela to zcela nenaplní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji paní poslankyni Semelové. Další řádně přihláшено do rozpravy je paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, ráda bych pokračovala v tom, o čem hovořila na začátku paní poslankyně Semelová, a to byly specializované činnosti. Ale ještě předtím bych ráda poprosila o jednu věc. My se snažíme zlepšit situaci našich učitelů, protože postupně vnímáme, že když nebudeme mít dobré školy, prostě nebudeme se mít dobře v naší zemi. To je jasné. Ale dovoluji si soustředit pozornost na žáky, protože pokud se ve všem, co pro školy inovativního děláme, pokud tam nebudeme počítat s partnerským vztahem žák a učitel, ale i s partnerským vztahem žák – učitel – rodič a plus ještě zřizovatel, tak se atmosféra na našich školách nemůže zlepšit. To, že dobrá není, o tom hovoří i výroční zpráva České školní inspekce, že se u žáků velice často projevuje emoce, která vypadá možná neškodně, ale je velmi nebezpečná, a to je nuda, protože z nudy právě mohou přicházet nápady na věci velice negativní.

Dál co se projevuje bohužel i u žáků na středních školách, je určitý pocit zmatku. Nevědí, kde v tom vzdělávacím procesu se právě ocitají. Nevědí přesně, co se po nich chce, prostě proto, že neklademe důraz na to, abychom od žáků získávali zpětnou vazbu. Nepřála bych vám slyšet, co se odehrává při diskusích, když přijdou zástupci středoškoláků a jen tak velice decentně a zdvořile žádají o zvážení, zda by pedagogové neměli dostávat od svých žáků zpětnou vazbu, jestli se jim třeba nějaká metoda dobře daří, jestli se jim zdá, že učitel je sice vynikající odborník, ale už méně vynikající psycholog atd. Ta reakce, kterou naši mladí lidé dostávají, je naprosto negativní.

Takže vzdala jsem se pokusu snažit se zařadit do osobního profesního růstu pedagogů také určitou podmínku, že učitel je schopen kvalitním způsobem – a nástroje na to jsou – kvalitním způsobem získávat zpětnou vazbu od svých žáků. To, co bych ale velice ráda ve svém pozměňovacím návrhu navrhla a doporučila, by byla určitá kompletace specializovaných činností. My jich v současné době v návrhu zákona máme navržených deset a já bych si dovolila navrhnout jednu specializovanou činnost, aby tam byla přidána a myslelo se na ni také při dalším vzdělávání pedagogických pracovníků, a to je činnost koordinátora žákových samospráv.

Na mnohých školách, tak jak to zákon umožňuje, mají žáci orgány žákovské samosprávy. Tam vůbec nejde o to, aby nějak paralelně vedli školu, ale tihle ti žáci se učí – zástupci všech tříd – učí naslouchat problémům, které mají jejich kolegové v dané třídě, potom problémy z jedné třídy přenášet na společná jednání zástupců všech tříd. A když se na nějakém problému shodnou a chtějí by nějakou změnu, obvykle se to týká vlastně materiálního vybavení školy nebo nějaké organizace přestávek atd., pak mají veliký úkol – dokázat to dobře komunikovat s dospělými.

Podle školského zákona máme v současné době – to je novinka od posledního projednávání školského zákona – máme takovou výhodu či vymoženost, že pokud se žákovské samosprávy na něčem dohodnou, nejen ředitel má povinnost alespoň je vyslechnout a přiměřeným způsobem přihlédnout k jejich podnětu, ale že v současné době má povinnost k tomu přihlédnout i školská rada. A školská rada je vzácné prostředí, kde se setkávají pedagogové, rodiče, zřizovatel a nově by tam mohli přijít i podněty ze žákovské samosprávy. Tohle všechno skloubit není jednoduché. Žáci se učí, jsou-li aktivní v žákovské samosprávě, velké empatii. Učí se zdvořilosti. Učí se tomu, jak jednou budou jako dospělí vystupovat. A je třeba, aby se velice citlivě

přistupovalo právě v koordinaci činnosti žákovských samospráv, a proto si myslím, že by bylo velice správné, abychom doplnili seznam specializovaných činností také o koordinátora žákovské samosprávy a mysleli na tuto možnou, ne povinnou, ale možnou pozici také při sestavování programu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

V podrobné rozpravě se tedy přihlásím k tomuto pozměňovacímu návrhu, který se snaží upoutat pozornost na žáky a na nezbytnost partnerského vztahu mezi žáky a učiteli, protože bez toho se atmosféra na školách nezmění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Má pravdu paní poslankyně. Děkuji paní poslankyni za její vystoupení.

Prosím paní poslankyni Ivanu Dobešovou o její příspěvek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobrý den, pane předsedající. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Dovolte, abych se také vyjádřila k novele zákona č. 563, o pedagogických pracovnících.

Myslím, že většina pedagogů ví dlouhodobě o tom, že se takový kariérní řád, který se dnes projednává ve Sněmovně, připravuje. Já jsem i ve svém prvním vystoupení říkala, že pedagogická veřejnost podporuje kariérní řád. Nicméně s paní ministryní jsme se potkaly na kulatém stole a já osobně bych ráda upozornila na některé věci, které vnímám jako ne úplně jasné a možná i někdy jenom napsané na papíře. Možná že teď řeknu věci, které spíš řeknu ze své pedagogické zkušenosti a zkušenosti ředitele školy.

V kariérním řádě se uvádí a mluví o uvádějícím učiteli. Musím říct, že prozíraví ředitelé uvádějícího učitele vždy mají, protože vědí, že každý pedagog, který skončí pedagogickou fakultu, potřebuje někoho, kdo mu pomůže vstoupit do praxe. To, co oceňuji, je, že tento starší kolega bude finančně ohodnocen, a nebude to tedy dělat pouze proto, že byl požádán a v případě, že zbudou nějaké finanční prostředky, také ohodnocen.

Mluvíme tady o metodických kabinetech. Ale já jsem ředitelkou na odborné škole a musím říct, že my to nazýváme komise metodické, a bez metodických komisí bychom nemohli existovat, protože to jsou ty orgány, které nám v minulosti pomáhaly se školními vzdělávacími programy, které jsou garanty obsahu vzdělávání podle jednotlivých aprobací. Myslím si, že to, co je dobré, je, že budou zastřešovány na krajské či jiné úrovni, a budou tedy i dále vedeny metodicky.

Uvádí se tady také speciální pedagog, ale opět říkám, pokud je moudrý ředitel velké školy, tak opravdu speciálního pedagoga dneska už na škole musí mít, protože není to jenom o žácích, kteří potřebují pomoc z hlediska různých DIS, ale speciální pedagog má svoji úlohu a přebírá část funkcí třídního učitele a pedagoga jako takového.

V pozměňovacím návrhu se uvádí přesnější kvalifikace učitelů praxe. Já jsem za to velice ráda, protože opravdu těchto učitelů ve školách je velice málo. Co mě ale

trápí, je, že je platíme v deváté a v desáté třídě, a to ani snížení kvalifikačních předpokladů nevyřeší. To znamená, že ti učitelé prostě u nás nebudou, pokud je nepřesuneme do jiné platové třídy. Víím, že Ministerstvo školství uvažuje o desáté či jedenácté platové třídě plus kvalifikačním příplatku. Tlačily na to odbory, které se bojí nějakého špatného vztahu mezi jednotlivými kategoriemi učitelů. Ale já se domnívám, že učitel praxe už ze svého názvu je nazýván učitelem, a měl by mít tedy srovnatelné podmínky s učitelem teorie, protože jeho práce je stejně náročná jako učitele ve třídě. A to si myslím, že je nedostačující.

Paní ministryně ví, několikrát už jsem na to upozorňovala, že operujeme s termínem samostudium na zvyšování kvalifikace, a my všichni ředitelé vnímáme dobu samostudia jako dobu volna. Je tedy velmi těžké vysílat zaměstnance na služební cestu v době, kdy on si žádá o uvolnění z práce. Diskuse se nakonec svedla k tomu, jestli máme určovat pedagogovi sedm dní, či dvanáct dní. V tom já nevidím problém. Já opravdu nesouhlasím s výkladem MPSV, že v době samostudia mohou vyslat jako zaměstnavatel pedagoga na služební cestu. Z toho totiž vyplývají pracovněprávní vztahy v době, kdy má nárok na diety, má nárok na náhradu cestovného, ubytování, ale samozřejmě i v případech, že se zraní nebo dojde k havárii v době přesunu, vyplývají z toho nějaké pracovněprávní závazky.

To, co mě nejvíce trápí na kariérním řádu, je plán kariérního rozvoje. Já víím, že to je dobré, že učitel ví, co ve dvou letech bude dělat, ale je to opravdu papírování. Já mám ve škole 75 učitelů. Představa, že 75 učitelům v září kontrolují, či případně s nimi korigují plán kariérního rozvoje, mě úplně děsí, protože ředitel má spoustu dalších, jiných povinností. Z mého pohledu to opravdu buď bude čistě administrativní záležitost, nebo pokud to budeme dělat poctivě, nám to zabere hodně času. Možná že se mylím, možná praxe ukáže, že tomu tak není, nicméně my už jsme opravdu teď zavalováni takovým množstvím administrativy, takové té plíživé, takové, o které nakonec, když se dělá svodka, ani nikdo neví, tak z toho mám opravdu trochu strach.

Jenom upozorňuji, v pozměňovacím návrhu, který přijal školský výbor, se v části ukotvení kariérního systému říká, že Ministerstvo školství zřídí právnickou osobu za účelem zajištění profesního rozvoje pedagogických pracovníků. Já jenom doufám – (Ministryně mimo mikrofon od stolku zpravodajů.) Ne, já víím, že nejde o novou, já mluvím o něčem jiném. Já jenom doufám, že ty organizace, které dneska zřizují kraje, jako je třeba Vzdělávací institut pro Středočeský kraj, a které tuto roli plnily v době, kdy národní ústav ji neplnil, nebudou mít teď silnou konkurenci v tomto orgánu, protože to jsou systémově nastavené organizace zřizované kraji a mají k učitelům daleko blíže než tato centrální organizace. Ale možná že paní ministryně na to odpoví a řekne, jak je to myšleno. Ale bohužel, v návrhu není řečeno, že kromě jiného také tato organizace. A myslím si, že bychom neměli mít generálního partnera, který jako jediný nám v Čechách bude říkat, jak má vypadat vzdělávání, že diverzita jistě také přispěje ke kvalitnějšímu vzdělávání pedagogických pracovníků.

Dovolte mi, abych – ačkoliv zatím neznám pozměňovací návrhy dvou mých kolegyní z TOP 09, ale protože je avizovaly, tak mi dovolte, abych se vyjádřila také k těmto dvěma návrhům. Jedná se o návrh paní Putnové, která – už to tady bylo zmíněno mou předřečnicí paní poslankyní Semelovou – chce navrhnout půlroční lhůtu na takový refreshment. Já si myslím, že učitelé to opravdu potřebují, ale nejsem

si úplně jistá, že tahle věc pomůže systémově ve školství, protože to samozřejmě znamená větší náklady na financování platů učitelů a znamená to i organizační nároky.

Dovolte mi, abych také reagovala na vystoupení paní poslankyně Niny Novákové, která přišla s velmi revolučním návrhem, který bych tady jenom stručně parafrázovala, že studenti na středních školách se budou podílet na hodnocení učitelů při zvládání jejich atestačního řízení, že budou hodnotit učitele a jejich hodnocení bude součástí hodnocení ředitele školy.

Dámy a pánové, já tomu říkám škola naruby. Učitelé budou dostávat známky a žáci budou diktovat podmínky. Já bych prosila, aby se opravdu občas poslanci zašli podívat do reálu, do škol, jak vypadá vztah učitele a žáka, jak těžko se nám dává v dnešní době dohromady vzdělávací proces, protože práva žáků jsou opravdu dnes už skoro absolutní. Já nemám problém s tím, když student dá řediteli svoji zpětnou vazbu, jak učitel vyučuje. S tím opravdu nemám problém. Dobrý ředitel to většinou ví. Dobrý ředitel ví, jak jeho učitelé učí. Jen nemá tolik nástrojů nahradit je lepšími učiteli, protože nemá dostatek peněz a protože třeba daná profese na trhu práce je nedostatkovým zbožím. Nicméně já za sebe říkám, že tento návrh nepodpořím, protože jsem stále ředitelkou školy a vím, jaký by to mělo dopad na pedagogické sbory. Učitelé by těsně před nějakou zkouškou či nějakým kvalifikačním stupněm se jistě snažili daleko více asertivně žáky přesvědčit, jak jsou skvělí. Já budu raději, když je o tom budou přesvědčovat každý den, bez nějakého cíleného hodnocení žáků.

Ve Sněmovně byl kulatý stůl, kde se studenti snažili přesvědčit o svém návrhu. Víím, že navštívili i ústředního školního inspektora. Mě nicméně nepřesvědčili, protože dotazník, který nám dali jako návrh, kterým budou jaksí hodnotit učitele, měl faktické chyby. Já bych hodnotila jejich vystoupení z hlediska formálního za jedna, z hlediska obsahového za čtyři, celkově za tři.

To je vše, co jsem chtěla říci ke kariérnímu řádu. Já vám moc děkuji, že jste mě pozorně sledovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni. Její vystoupení je za jedna.

Další s faktickou poznámkou je paní poslankyně Nina Nováková, po ní pan poslanec Ivan Gabal s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Já bych ráda navázala na vystoupení paní poslankyně Dobešové. V rámci vzdělávacích programech už patnáct let od takzvané kurikulární reformy školství víme, že jedna z věcí, kterou máme děti naučit, je sami sebe hodnotit, hledat své silné a slabé stránky. A jestli toto má učitel děti učit, musí to sám umět. Já jsem chtěla upozornit na to, že je nezbytné pro každého učitele, když chce růst, aby věděl, jaký dopad jeho působení má. Musím zcela kategoricky prohlásit, že ten, kdo si nejvíce přeje, aby byl učitel dobrý, náročný a spravedlivý, je právě žák.

Zakončím své krátké vystoupení tím, že paní poslankyni Dobešovou uklidním. Já se tento pozměňovací návrh nechystám podat. Můj pozměňovací návrh se týká koordinátora žákovské samosprávy. Ale přesto si myslím, že pravdu nemáte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Novákové. Pan poslanec Ivan Gabal a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty. Připraví se paní poslankyně Anna Putnová.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážený pane předsedající, projednáváme mimořádně závažný zákon, který bude rozhodovat o naší budoucnosti. Já tady sedím, poslouchám a jsem vyučován o tom, jak má vypadat česká škola, ale všimněte si, kolik našich kolegů to nevydrželo a prostě odešli.

Patříme k zemím v rámci celé OECD, kde děti chodí do školy nejméně rády. Škola je nebaví. Myslíte si, že tento způsob debaty a takového legislování tu situaci změní, když to nebaví ani nás?

Řekl bych na adresu jedné z předřečnic – ano, ty děti v té škole musí sedět, musí to poslouchat, nemohou o tom debatovat, nemohou ty kantory hodnotit. Mezi ty kantory se nedostane nikdo, kdo není z této profese, protože takový pozměňovací návrh ani v tom zákonu nemáme. V poslední době blokuje vznik dalších škol, už základních, abychom ochránili tento monopol jednosměrného uřvaného školství. Nezlobte se na mě, pojd'te se nad tím zamyslet. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně Anna Putnová a její faktická poznámka. Připraví se pan poslanec Štěpán Stupčuk. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Ještě jednou dobré odpoledne. Na adresu mých kolegyně, které se vyjadřovaly k pozměňovacímu návrhu týkajícímu se volna pro vzdělání učitelů. Říkají dobrý nápad, ale. Pokud budeme pokračovat v této politice a budeme hledat samá ale, potom nesrovnáme skutečně krok s tím okolním světem a zůstaneme učitelům hodně dlužni.

Poněkud mě pobavila poznámka paní poslankyně Semelové, která na závěr svého vystoupení upozorňovala, že pokud bychom učitele pustili mimo školu, nemuseli by se nám také do té školy vrátit. To se mi zdá být docela sdělení, které je možná kouzlo nechtěného. Ale my bychom měli učitele posílat ven právě proto, aby se do školy rádi vraceli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Štěpán Stupčuk a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za pozornost. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych vaším prostřednictvím pane předsedající,

poděkovat kolegovi Gabalovi. Já myslím, že to tady vyjádřil přesně. Já mám sice vysokou školu, jsem doktor práv, ale vůbec tomu nerozumím, co se tady řeší a o čem tady mluvíme. A tím se hlavně obracím na vás, vážené paní učitelky a vážení páni učitelé. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu kolegovi. Já jsem sice krajský radní pro školství, ale také tomu nerozumím.

Pan poslanec Fiedler a jeho řádná přihláška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nevím, jak zareagovat na to, co tady právě zaznělo. My jsme tady poslanci různých profesí a musíme rozhodovat o zákonech energetických, zdravotnických, právních, školských, zahraniční politiky, ochrany přírody. To asi nese práce poslance, byť rozumím podstatě věci, kterou chtěl říct kolega Stupčuk. Proto asi máme také výbory a je nás tady tolik, abychom byli schopni obsáhnout danou problematiku. Ale chtěl bych poděkovat kolegovi poslanci Gabalovi, co tady zmínil, že opravdu někdy projednávání těch zákonů a spíše nepřítomnost než přítomnost poslanců v této Sněmovně není důstojná tomu, jak závažné věci do budoucnosti se projednávají.

Nyní k tomu, proč jsem se přihlásil. Protože mám také pozměňovací návrh, se kterým bych vás chtěl seznámit. Jedná se vlastně o čtyři body a já předpokládám, že paní zpravodajka vnímá. Asi by to mělo být rozděleno do čtyř pozměňovacích návrhů, resp. předpokládám, že se potom o jednotlivých bodech, je to pěkně ve čtyřech bodech, bude hlasovat samostatně. Je to tam jako jeden pozměňovací návrh.

Vychází z mých kontaktů s pracovníky školství z praxe, kteří formulovali své připomínky nebo návrhy, jak to zpřesnit.

K bodu 1 pozměňovacího návrhu jen krátké zdůvodnění. Podrobné odůvodnění je potom nahráno ve sněmovním systému. Navrhuje se ponechat původní znění § 22a odst. 2 ve stávajícím znění, a to proto, aby se předešlo zbytečným praktickým konfliktům a různým výkladům v praxi. Vychází to z konzultací s několika řediteli škol, kteří mají názor opačný než předkladatel, ale věřím, že to patřičný školský výbor projedná a zaujmeme k tomu potom stanovisko ve třetím čtení při hlasování.

Druhý bod mého podaného pozměňovacího návrhu zavádí jednak plán profesního rozvoje školy, který je zpracováván nejdéle na období šesti let, a striktně je stanoveno období 12 měsíců, na něž budou vytvářeny osobní plány profesního rozvoje. Bod 2 mého pozměňovacího návrhu navrhuje, aby tato lhůta, toto období bylo prodlouženo na 36 měsíců, tedy polovinu období, na něž bude moci být vytvářen plán profesního rozvoje školy jako celku, a to z toho důvodu, aby ty roční plány nebyly pojaty příliš formálně a zjednodušeně. Jde o praktický efekt této činnosti.

Nyní bych navázal na to, co tady řekl jeden z mých předřečníků, než přejdu k těm dvěma dalším bodům, myslím, že to byla paní kolegyně poslankyně Dobešová o častých kontrolách. Bylo to tak. Já shodou okolností, teď trochu odbočím, ono to souvisí s tou nadměrnou byrokracií, která tady byla zmíněna. Já jsem navštívil jednu z našich věznic, kde jsem byl doslova zděšen tím, když mi ředitel věznice vypočítal,

že má jednu kontrolu denně. Že provádí nějakou revizi nebo kontrolu nebo zpracovává kontrolní hlášení denně. A tady jsme se opravdu dostali do stavu nadměrné byrokracie. Já si skoro myslím, že bychom měli uzákonit, že nové zákony, které budou přijímány, budou pouze jednodušší než ty předešlé. To by určitě vedlo ku prospěchu věci.

Nyní k bodu 3 mého pozměňovacího návrhu. Tady jde o dobu, kterou si může určit sám pedagogický pracovník, čerpání volna k samostudiu. Já jsem se setkal, paní ministryně, s některými nesouhlasnými návrhy ředitelů škol a jejich provozovatelů, kteří říkají, že to je sice myšlenka hezká, nicméně příliš zasahuje do toho, jaký mají řád a systém ve škole. Někde je to možná akceptovatelné, někde je to akceptovatelné méně. A v bodu 3 ten můj návrh omezuje tu přílišnou volnost. Říkám. Podrobné odůvodnění najdete potom ve sněmovním tisku.

Bod 4 navrhuje sjednotit nezbytnou praxi pro výkon ředitele všech druhů škol a školských zařízení na čtyři roky. Návrh předkladatele přejímá stávající právní úpravu a stanoví odlišnou délku nezbytné pedagogické řídicí či vědecko-výzkumné praxe jako předpoklad pro výkon funkce ředitele školy nebo školského zařízení. Pokládám to za zbytečné a další naopak rozdělení a složitost. Navrhuji sjednotit tuto lhůtu na čtyři roky. Podrobné odůvodnění najdete ve sněmovním tisku, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jiří Junek. Chtělo se mi říct pan učitel Jiří Junek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji, pane předsedající, bývalý učitel. Mně by stačila asi jenom technická poznámka, ale řádně jsem se přihlásil. Nicméně chtěl jsem jenom říci, že ve svém vystoupení v prvním čtení jsem upozornil na rozpor v tom, že by mělo dojít k odlišnému odměňování za třídnictví na prvním, druhém a třetím stupni. Podal jsem pozměňovací návrh, který měl toto srovnat. Můj pozměňovací návrh zněl 1 000 až 2 000 korun pro všechny stupně, nicméně posléze ve výborech se to diskutovalo, bylo to projednáno, došlo se tam k nějaké kompromisní variantě 1 000 až 1 500 korun. Čili já to беру jako rozumný kompromis. Děkuji za něj a ten svůj pozměňovací návrh stahuji, resp. se k němu nebudu hlásit. Takže ještě jednou děkuji paní ministryni a výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Tolik dobrých zpráv jsme ani nečekali.

Pan poslanec Jiří Zlatuška a jeho zatím poslední přihláška do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, zákon, který projednáváme, ta novela, je velice důležitá, protože systém, který je v ní, je řádově něco, co v našem školství dlouhou dobu chybí. Hodně dlouhou dobu se mluví o tom, že je potřeba to doplnit, a teprve nyní na to přichází řada. Jednoznačně

si myslím, že ten krok, který děláme, je pozitivní. Jiná otázka je ovšem, jestli jde dosti daleko a jestli opravdu jenom tady toto bude stačit na řadu problémů, které naše školství má.

Připomenul bych to, co tady říkal ve své faktické poznámce kolega Gabal o výzkumech z OECD kolem špatné míry motivace, odporu našich žáků ke škole i úloze toho, co kolega Gabal nazval škodlivým monopolem na přípravu učitelů. Nechtěl bych zpochybňovat, že učitelství je profese, že k němu nestačí jenom talent daný od boha, ale že je potřeba se i systematicky připravovat na toto působení, zdokonalovat své předpoklady a dělat to, co se dělá v řadě jiných profesí. V tomto se učitelství od jiných profesí neliší. Na druhou stranu stejně jako v jiných profesích můžeme mít malé počty výjimek, u kterých stojí za to umožnit ten systém, chcete-li, obcházet a dostávat se do toho systému jiným způsobem.

Z doporučení, která zaznívají ve zprávách OECD, bych připomněl, kromě toho, co zde již zmínil kolega Gabal, ještě další. OECD nám doporučuje, abychom zlepšili mobilitu pracovníků ve školství, abychom umožnili i pracovníkům v pokročilejším věku s načatou jinou kariérou vstupovat do školství jako učitelé a ožивovat to prostředí, mimo jiné v odborných předmětech nebo v předmětech přírodovědných. U těchto věcí je známo, že by to pomohlo. Souhlasím s tím, co zde říkal kolega Gabal, že by tady takovéto zlomení monopolu mohlo představovat zlepšení i z hlediska motivací dětí.

Formální kvalifikace není zárukou kvality, přestože je dobré mít v tom mainstreamu prostředky na její budování. Zahraniční analýzy i pozorování České školní inspekce vyvracejí přesvědčení, že učitelé bez formální kvalifikace jsou méně kvalitní. Mnozí ředitelé škol stále drží ve školách i učitele, kteří sice splňují zákonné požadavky, ale jen na hraně zákona. Drží je tam proto, že je pokládají za výborné učitele. Pokud jsou někde ve školách nekvalitní nekvalifikovaní učitelé, je to zpravidla kvůli celkovému nedostatku učitelů. Zahraniční studie Rockoffa a Staigera z roku 2008 "Co nám certifikace říká o efektivitě učitelů? Důkaz z New Yorku", tedy města, které má zhruba stejně obyvatel jako Česká republika, vyšlo to v Economics of Education Review v roce 2008, ukazuje, že formální certifikace není pro efektivnost výuky relevantní. Tohle jsou sice americké podmínky, ale u nás podobná studie chybí. Nicméně bez ohledu na to, že zde není ucelená studie, je možné se obrátit na Českou školní inspekci a její výsledky a využít dílčí data od ní.

Podle dokumentu České školní inspekce Porovnání kvalifikovaných a nekvalifikovaných pedagogických pracovníků bylo na základních školách vyhodnoceno 8 994 hospitací, z toho 90,5 % u kvalifikovaných a 9,5 % u nekvalifikovaných pedagogických pracovníků. A závěry České školské inspekce z toho jsou tyto: Mezi nekvalifikovanými a kvalifikovanými pedagogickými pracovníky není rozdíl u stanovení cíle. Kvalifikovaní pedagogičtí pracovníci ve vyšší míře stanovili vhodný cíl vzhledem k školním vzdělávacím programům – 91,4 %, u nekvalifikovaných 87,2 %. Kvalifikovaní pedagogičtí pracovníci častěji zařazují do cíle vědomostní složku – 92,3 % kvalifikovaní, 87,7 % nekvalifikovaní. Naopak nekvalifikovaní ve větší míře zařazují do cíle dovednostní složku: 60,5 % nekvalifikovaní, jenom 54,8 kvalifikovaní. Nekvalifikovaní pedagogičtí pracovníci mírně častěji zařazovali samostatnou práci žáků, naopak méně často zařazovali práci

ve dvojicích a frontální výuku. To lze hodnotit z kvalitativního hlediska pozitivně. Účelnost využití organizačních forem byla vyšší u kvalifikovaných pedagogických pracovníků, nešlo ale o významné rozdíly kromě samostatné práce žáků. Nekvalifikovaní pedagogičtí pracovníci ve významné míře, v nižší míře zařazovali trasmissivní a komunikativní metody výuky, práci s testem, problémové učení a názorně demonstrační metody, naopak významně častěji zařazovali dovednostně praktické metody.

Rozdíly mezi kvalifikovanými a nekvalifikovanými pedagogickými pracovníky obecně nejsou nijak velké. A je důležité si uvědomit, že mezi nekvalifikovanými pedagogickými pracovníky je velký podíl těch, kteří dosahují výborných výsledků a jsou výborně hodnoceni i Českou školní inspekcí, a naopak mezi kvalifikovanými je mnoho těch, kteří nejsou inspekcí hodnoceni dobře. Samotná kvalifikace by proto neměla být nějakým zlatým teletem, které bychom vnímali bez toho, abychom si byli vědomi dalších aspektů.

K tomu přispívá to, co už zde zaznělo od kolegů Raise a Kořenka, co se týká nedostatku učitelů. My máme dneska deficit asi 5 tisíc učitelů, který se každoročně zvyšuje asi o více než dvaapůl tisíce. A je velice pravděpodobné, že budeme systémově nuceni hledat řešení takového nedostatku učitelů. Nenahradí to jenom přechody třeba odborných asistentů z vysokých škol do regionálního školství, těch je zanedbatelný počet, který by takhle mohl přejít. A dá se vážně mít obavy z toho, že bude tendence v budoucnu umožnit učit bakalářům nebo jenom maturantům, jak tomu na prvním stupni bývalo.

Chtěl bych předložit pozměňovací návrh, který bude trvat na obecně magisterském vzdělání pro každého, kdo učí na vysoké škole, ale uvolní ten požadavek formální kvalifikace a nechá konkrétní způsoby doplňování znalostí na zodpovědnosti ředitele, který by tady toto učitelům ukládal. Kromě těch obecných úvah bych chtěl zdůraznit, že je zde i rozsudek Ústavního soudu z nedávné doby, má číslo ÚS 3350/15, který se týkal oprávněnosti propouštění učitelů, kteří nemají patřičné formální vzdělání. Ústavní soud ve svém zkoumání problému došel k tezi, která je uvedena v rozsudku, ona je od někoho jiného než od těch soudců, ale je to teze, která je platná. Zní: Šedá je teorie, zelený je strom života. Zdůrazňuje zohlednění zkušenosti, že ne vše – cituji ten rozsudek –, na co se lze teoreticky připravit, má také vždy praktický význam a uplatnění. A naopak pro praxi jsou často důležitější poznatky a zkušenosti, které žádná škola nenabízí, nebo dokonce poskytnout ani nemůže.

Pozměňující návrh, který v podrobné rozpravě předložím, by měl předejít pozdějším obdobným změnám, třeba snižování požadavků na vzdělání ve služebním zákoně. Je vhodnější podle mého názoru mít systémovou možnost přijímat pod dozorem ředitele školy vysokoškolsky vzdělané pracovníky motivované k učení než spoléhat na možnost v případě nouze nechat učit například pouze středoškoláky. A to, že to předkládám v kontextu kariérního řádu, je dáno tím, že atestační řízení je nepochybně vhodnějším a rychlejším způsobem faktického doplnění kvalifikace pod dozorem již zkušených učitelů, než by bylo formalistické trvání na získání pedagogické kvalifikace cestou, která jinak odpovídá studiu pracovníků, kteří vysokoškolské studium dosud nemají. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiří Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že už je jedno, jestli je to s přednostním, nebo bez přednostního. Já jsem si vyslechl se zájmem diskusi, tak jak to dělávám obvykle. Tak spíš pár pozitivních slov na závěr.

Bylo tady řečeno, že několik let usilujeme o kariérní řád. Já bych řekl mnoho let. Myslím, že někteří už téměř ztratili naději, jiní ji znovu možná objevují nebo nacházejí. A já jsem za to rád, že jsme před tím finálem, které věřím, že dobře dopadne. Myslím, že je to přes některé naznačené problémy nebo otazníky dobře nebo poctivě odpracováno v tom smyslu, že proběhla opravdu řada kulatých stolů. Jsem velmi rád, že diskuse probíhala i na půdě pedagogických fakult, sám jsem se jedné z nich zúčastnil, a že je tedy i tato zpětná vazba.

Já vnímám kariérní řád jednak jako kompromis, protože byla tady řeč o těch stupních, hovořilo se, ti, co to sledujete podrobněji, víte, že o čtyřstupňovém, ale taky dvojstupňovém. Nakonec máme třístupňový. Myslím, že je to rozumný kompromis a že přijetí kariérního řádu je významným posunem. Nevnímám ho jako revoluci nebo všelék. Protože jsou země, které nám mohou být inspirací a obejdou se bez kariérního řádu, jako např. Finsko, a jiné země zase kariérní řád mají už dávno, takže my jeho přijetím tyto země dotáhneme. Já věřím, že je dotáhneme v lepším podání, než je tomu u některých našich sousedů. A pevně věřím také příslibu, který tady zazněl od paní ministryně a rozptyluje obavy z byrokracie. Také jsem se obával, abychom kariérní řád neutopili v byrokracii. Já pevně věřím, že i ona to má na mysli, nebo všichni máme na mysli, aby se toto nestalo. Na druhé straně musí být cesta i pro toho, kdo nepůjde cestou kariérního řádu, aby dobrý učitel byl oceněn a takto vnímán. Proto jsem řekl, že to určitě není všelék nebo jediná cesta. Ale dobře, že tento nástroj budeme mít.

Byla tady také řeč v rámci těch pozměňujících návrhů o nedostatku učitelů. Myslím si, že kdy jindy než právě při probírání zákona o pedagogických pracovnících na to poukázat. To je vážná záležitost, kdy zase nám nějaká podstatná věc utekla. Ale já bych více, než že bych chtěl řešit, jestli jsou lepší kvalifikovaní, nebo nekvalifikovaní, jistě se najdou výjimky vždycky z každé strany, upřel pozornost a snahu o to, abychom vytvářeli kvalifikované pracovníky. To by mělo být naším cílem. A tady vidím velký úkol napřít pozornost a snahu k narovnání financování pedagogických fakult, které připravují budoucí učitele. Oceňuji to, že už některé kroky byly Ministerstvem školství nebo paní ministryní konkrétně učiněny nebo je jako koalice tlačíme, ale je potřeba to posunout výrazně dál. Protože tento problém může být opravdu vážný. Především v některých oborech už vlastně vážný je. A je potřeba neprodleně tuto záležitost řešit.

Takže já děkuji za tu diskusi a věřím, že dotáhneme kariérní řád do vítězného konce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Miholovi. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, příp. paní zpravodajky. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Já děkuji za proběhlou rozpravu. Já jsem si pečlivě všechny otázky poznamenala a dovoluji si navrhnout, že na ně samozřejmě konkrétně odpovím poslancům a poslankyním v rámci debat školského výboru, podvýboru a samozřejmě i separátních jednání. Jenom mi dovoluje několik vět na ukončení této obecné rozpravy.

Já bych byla ráda, abychom si poctivě přiznali, že jsme se nestarali o školství těch posledních deset let dobře. A to, že teď musíme vlastně udělat tři věci současně, tzn. výrazně posílit školský rozpočet, prosadit změny financování škol, aby vůbec ty peníze plynuly tam, kam mají, tzn. směrem k žákovi, směrem k učitelům, směrem ke školám, a také abychom zajistili profesní podporu našich učitelů, tak to je náš velký dluh. Myslím si, že až ho teprve splatíme a společnými silami tyto tři úkoly naplníme, tak potom můžeme soudit ty, kteří v tomto systému, v takovém podfinancování, v takových špatných podmínkách vzdělávají naše děti. A já si myslím, že to dělá většina z nich podle nejlepšího vědomí a svědomí, a prosím, abychom na to nezapomínali.

Na závěr bych chtěla říct, že kariérní řád učitelů se týká všech učitelů. Týká se učitelů veřejných i soukromých škol.

A úplně na závěr bych chtěla říct, že naše školství bez ohledu na to, že se propadáme v mezinárodním srovnání, tak vzhledem k tomu, jak jsme s ním zacházeli, tak většina učitelů a učitelek předvedla nadlidský výkon a je teď na nás, abychom dosáhli hatricku, o kterém velmi často mluvím, společně. A myslím si, že ještě pořád můžeme zabojovat, abychom měli školství takové, aby naše děti měly budoucnost snazší, aby byly úspěšné. Myslím si, že bohatství v České republice, v Československu bývalém, v první republice bylo v lidech. A přála bych si, abychom my zajistili těmi třemi kroky, aby to tak bylo do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Zlatá slova.

My přejdeme k rozpravě podrobné. Jako první se do podrobné rozpravy přihlásila paní poslankyně Anna Putnová. (Volání z pléna.) Paní zpravodajka ještě má zájem. (Do podrobné rozpravy.) Omlouvám se, paní zpravodajko... Jste taková nenápadná... Takže jako první s přednostním právem do podrobné rozpravy. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s usnesením výboru pro vědu a vzdělání ze dne 23. února z jeho 36. schůze, které se týká vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 959.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřiny Valachové, zpravodajské zprávě poslankyně Vlasty Bohdalové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 959, ve znění těchto pozměňujících návrhů. Prosím vás, těch pozměňujících návrhů, které výbor schválil, je 24. Nebudu je tady číst. Jenom vám řeknu, pokud budete mít zájem, abyste porozuměli, o čem jsme tady hovořili, tak je to sněmovní tisk 959/3. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. A nyní již avizovaná paní poslankyně Anna Putnová do podrobné rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji za slovo. Chtěla bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem představila a je v systému vložen pod číslem 5849. Dovoluji si upozornit, že vzhledem k tomu, že byly načteny i další pozměňovací návrhy, které se týkají rozvoje učitele, bude možné, že v rámci dalšího čtení bude třeba § 24 přečíslovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Petr Kořenek a jeho přihláška do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Chtěl bych se jenom přihlásit k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vloženy pod čísla 5900, 5901, 5902 a 5922. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji velmi plodnému panu poslanci. Pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Po konzultaci s legislativou souhlasím, aby mnou předložené pozměňovací návrhy uvedené pod číslem 5761 byly legislativně upraveny a takto vloženy do sněmovního tisku, který bude vydán pro druhé čtení, a domnívám se, že jeho číslo bude 959/4. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Raisovi. Paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji, abych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je uveden pod číslem 5906. Nicméně bych ráda pro stenozáznam upřesnila konkrétní změny.

V části první článku I dosavadního bodu 38 se v § 28d odst. 2 doplňuje nové písmeno k), které zní: koordinátora žákovské samosprávy. Dále se v odstavci 3 za slova "písmena a) až d), f) až h) a" vkládá slovo " k)". V části první článku I dosavadního bodu 38 se za § 28n doplňuje § 28o, který zní: Koordinátor žákovské

samosprávy. Koordinátor žákovské samosprávy ve škole identifikuje vhodné podmínky pro efektivní zapojení žáků do života školy formou zapojení do činnosti orgánů žákovské samosprávy a ve spolupráci s vedením školy tyto podmínky ve škole vytváří. Činnost orgánů žákovské samosprávy spolu s žáky plánuje a koordinuje. Zajišťuje a koordinuje spolupráci s třídními učiteli, s ředitelem školy, se školskou radou. Koordinuje spolupráci žákovské samosprávy se zřizovatelem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Paní poslankyně Alena Nohavová a její přihláška do podrobné rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dala jsem do systému pozměňovací návrh ohledně příplatku za třídnictví. Je pod číslem 5530. Tento pozměňovací návrh řeší příplatek za třídnictví daleko spravedlivěji a všem třídním učitelům základních škol, středních škol a učilišť, vyšších odborných škol, konzervatoře, základních uměleckých škol a vedoucím studijní skupiny na vyšší odborné škole za jejich práci třídního učitele navrhuje příplatek 5 až 8 % platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které je učitel zařazen. Pozměňovací návrh vychází ze zákoníku práce o příplatcích, tak jako je například řešen příplatek za vedení. Je tím zároveň zaručena valorizace tohoto příplatku, jak se navyšují tarify, tak se vlastně navyšují i příplatky. Oproti novele předloženého zákona, který finančně rozlišuje třídnictví na prvním stupni základní školy a na druhém stupni, je spravedlivější v tom směru, že nelze jednoznačně určit, kdo má více práce s třídnictvím, zda učitel prvního stupně, nebo učitel druhého stupně. Prostě ten třídní učitel musí veškeré dokumenty a jejich rozsah stejně vyplnit, ať jde o první stupeň, nebo druhý stupeň, či o střední školy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Karel Fiedler a jeho přihláška do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Budu stručný. Přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je ve sněmovním systému pod číslem 5889.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, hlásím se ke svému návrhu s číslem 5842 ve znění úprav legislativy podle legislativních pravidel vlády.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A zatím poslední přihlášená do podrobné rozpravy, paní poslankyně Ivana Dobešová. Prosím, paní poslankyně. (Hluk v sále.)

Poslankyně Ivana Dobešová: Ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který říká – v článku jedna dosavadním bodě 40 v § 29 se vkládá nový odstavec 1, který zní: (1) Kariérní systém učitelů stanoví pravidla rozvoje profesních kompetencí tak, aby umožnil systematický rozvoj kvality vzdělávání v České republice a profesionální výkon činnosti učitele v souladu se zásadami a cíli vzdělávání podle školského zákona. Kariérní systém učitelů garantuje jejich profesní rozvoj, systém jejich dalšího vzdělávání a systém odměňování podle dosaženého kariérního stupně. Ministerstvo zajišťuje profesní rozvoj učitelů prostřednictvím akreditovaných programů dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Navrhuji tedy vypustit z tohoto bodu 1 větu, která zní: "Ministerstvo zajišťuje profesní rozvoj učitelů uskutečňovaný dalším vzděláváním prostřednictvím právnické osoby jím zřízené za účelem zajišťování profesního rozvoje pedagogických pracovníků." Jak už jsem v obecné rozpravě naznačila, jde o to, že v současné době vznikla krajská střediska, nebo už existují a dobře fungují krajská střediska vzdělávání. Načítám tento pozměňovací návrh a dosud nebyl vložen do systému. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Ivaně Dobešové. Pokud se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, není tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně paní zpravodajky. Není zájem. Protože neeviduji žádné návrhy, o kterých bychom mohli hlasovat, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní ministryni i paní zpravodajce.

A konečně se dostáváme k veselejší věci a tím je

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 954/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, jsem ráda, že před vámi zde stojím při druhém čtení novely zákona o pohřebnictví. Tento zákon je velmi důležitý pro nás všechny, netýká se pouze jedné zájmové skupiny nebo třeba určitého výčtu osob, ale týká se nás úplně všech.

Návrh novely zákona o pohřebnictví schválila vláda 24. října v prvním čtení. V Poslanecké sněmovně byl příkázán dvěma výborům, a to ústavněprávnímu, kde proběhlo projednání 26. ledna 2017, a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde proběhlo jednání 13. února. Oba výbory doporučily postoupit tento zákon

plénu Poslanecké sněmovny a doporučily předlohu schválit ve znění pozměňovacích návrhů. To znamená, na základě usnesení obou výborů.

Pozměňovací návrhy garančního výboru souvisely především s tématy a náměty, které uplatňovali samozřejmě zástupci mnoha spolků. Jen pro vaši informaci, těch spolků zas neexistuje tolik. Klíčové jsou především tři. Ony tak trochu bojují mezi sebou. Dneska jsem se dozvěděla, že jednoho chtějí vyloučit kvůli tomu, že podporuje Ministerstvo pro místní rozvoj. Takže úplně tomu příliš nerozumím. Nicméně bych chtěla poděkovat těm poslancům, kteří opravdu konstruktivně debatovali o všech pozměňovacích návrzích.

Ministerstvo pro místní rozvoj po nabytí účinnosti této novely – a já věřím, že tato novela bude postoupena do třetího čtení, kde doufám, že bude schválena, následně i Senátem České republiky. Samozřejmě následně Ministerstvo pro místní rozvoj jako gestor tohoto zákona vytvoří metodiku k určitým novým právním institutům a samozřejmě také vzhledem k tomu, že to je často debatované téma, které souvisí s etikou, vytvoříme etický kodex podnikatelů v pohřebnictví. Já jsem založila meziresortní skupinu někdy v lednu 2015 a v tuto chvíli se tato skupina nějakým způsobem velmi rozotřila (?) a trošičku se většina aktérů spojuje proti Ministerstvu pro místní rozvoj a proti této novele, což za chvíli uslyšíme při obecné či podrobné rozpravě od mnohých poslanců, kteří jsou zde v sále.

Chtěla bych reagovat i v tuto chvíli na nějaké dotazy, které jsou na mě posílány. Chtěla bych vám sdělit, že dostávám spoustu dopisů, e-mailů, a opravdu, když někam jdu, tak se setkávám s lidmi, kteří mi velmi děkují za to, že jsem se do této novely pustila, že jsme se s kolegy na Ministerstvu pro místní rozvoj do této novely pustili. Já bych chtěla zopakovat, že 15 let se nikdo tímto tématem nezabýval. Musím zde říct věc, která je pravdivá. Prostě všichni jednou zemřeme a já opravdu udělám všechno pro to, abychom zde společnými silami postoupili do Senátu České republiky takovou verzi vládního návrhu novely zákona o pohřebnictví, která bude funkční, nebude částečně sestavena zájmovými a lobbistickými náměty některých skupin, což právě uslyšíme za chvíli, a která bude řešit to, co potřebujeme řešit.

To znamená, cílem novely, ráda bych znovu zopakovala, opravdu nejsou papírové rakve. V České republice existuje česká technická norma od roku 2014, která byla schválena ještě před mým nástupem. Nicméně ona není povinná. Papírové rakve, tím myslím papundekl, myslím tím papírovou rakev, ve které prostě dostáváte balíky, ano, toto jsou rakve, ve kterých probíhají v tuto chvíli i některé sociální pohřby. Což jsou pohřby například bezdomovců, které následně obci proplácí Ministerstvo pro místní rozvoj. V české technické normě je, že jsou povoleny papírové rakve, ale tzv. pěťivrstvé, to jsou pevné rakve. Což ale opravdu je sekundární efekt této novely, že tuto českou technickou normu zavádíme povinně.

Cílem této novely je zavést kontrolu nad činností v podnikání v oblasti pohřebnictví, a samozřejmě toto se jaksí ne úplně v pořádku nese různými skupinami, a zároveň zavádíme sankce za různé přestupky, což jsme velice intenzivně debatovali na garančním výboru, kde jsme měli několik pozměňovacích návrhů, kde některé části těchto pozměňovacích návrhů byly v rukopisu hrobníků, další část byla v rukopisu několika pohřebních služeb, ne všech, jenom velice dílčí části.

Výbor, kde doufám, že za chvíli uslyšíme usnesení výboru, odhlasoval tyto pozměňovací návrhy negativně, ale budou zde za chvíli předneseny s tím, že ve stejném textu, který byl projednáván na tom výboru, zde budou předneseny paní předsedkyní tohoto výboru paní Halíkovou. Musím říct, že potom já se ptám, proč tedy to diskutujeme na výborech. Je to tak trochu ztráta času nás všech, je to ztráta a celkem zneužití i peněz daňových poplatníků, když se výbor několik hodin baví o něčem, co se zde stejně dá od jednoho poslance úplně znovu. Já té novele věřím. Zajišťuji touto novelou opravdu garanci důstojného zacházení se zesnulými osobami po smrti. A doufám, že Poslanecká sněmovna a plénum Poslanecké sněmovny opravdu v této věci zachová konstruktivní názor, a samozřejmě jsem připravena reagovat následně opět v garančním výboru na všechny dotazy. A ano, pokud budu moci, tak se ho opět zúčastním osobně, což možná také nebude vítáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně, my vám věříme, když jí věříte.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru jako výboru dalšímu. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 954/1 a 954/2. A nyní prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Ladislava Oklešťka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, sněmovní tisk 954 byl rozeslán poslancům dne 3. 11. 2016. Organizační výbor projednání návrhu zákona doporučil 15. 11. usnesením 333. Zpravodajem určil Ladislava Oklešťka a navrhl jako garanční výbor výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Chtěl bych tímto poděkovat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a ústavněprávnímu výboru za doporučení předlohu schválit ve znění schválených pozměňovacích návrhů. Schválené pozměňovací návrhy lze rozdělit do dvou částí, z nichž první se týká odložení účinnosti požadavku na některé technické vybavení podnikatelských živností v pohřebnictví o dva roky. Druhá část se týká provozování hřbitovů tak, aby evidence pohřbených do země byla zjednodušena.

Garančnímu výboru byly zaslány pozměňovací návrhy od tří poslanců. Výsledkem byl návrh garančního výboru, který považuji za vyvážený kompromis.

Usnesení garančního výboru zní: "Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 52. schůzi po odůvodnění Ing. Karlou Šlechtovou, ministryní pro místní rozvoj, po zpravodajské zprávě poslance Ladislava Oklešťka a po rozpravě přijal usnesení, kterým I. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 954 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů a legislativně technických úprav; II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu; III. pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké

sněmovny. Ladislav Okleštěk, zpravodaj. Jan Klán, ověřovatel. Milada Halíková, předsedkyně výboru."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Lukáš Pleticha a aby nás také informoval o projednání návrhu v jeho výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, ústavněprávní výbor se zabýval tímto tiskem na své 81. schůzi dne 26. ledna. Žádné pozměňovací návrhy nepřijal. Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Díky, pane zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, pohřebnictví není oblíbeným tématem téměř nikoho. Přesto nás všechny bez výjimky musí oslovit, neboť se nás všech osobně dotýká. Tato nepříjemná zásadní otázka života člověka si žádá naši pozornost a chvílku zamyšlení.

Rád bych se svým vystoupením odkázal na otevřený dopis poslancům od provozovatelů pohřebních služeb, osob provádějících balzamací a konzervaci, provozovatelů krematorií i provozovatelů veřejných pohřebišť. Ten je podepsán pány Ladislavem Kopalem, předsedou Sdružení pohřebnictví ČR, zapsaný spolek, panem Jaroslavem Manglem, předsedou Asociace pohřebních služeb ČR, zapsaný spolek, a panem doktorem Petrem Rambouskem – všichni pánové jsou členy Evropské federace pohřebních služeb.

V průběhu několika let Ministerstvo pro místní rozvoj nekomunikovalo s odbornou veřejností. Ve vládě protlačilo svoji představu novely do Sněmovny i přes stále upozorňování odborné veřejnosti, že novela má nevyřešené velké nejenom obsahové, technické, právní, ale i morálně etické problémy. Diskusi vedlo Ministerstvo pro místní rozvoj s odbornou veřejností až v lednu a únoru tohoto roku, kdy zřejmě zjistila paní ministryně i její podřízení, že novela nebude procházet a neprochází tak hladce Poslaneckou sněmovnou, jak se předpokládalo a chtělo.

Na základě vlastní analýzy odborné veřejnosti návrh vládní novely může mít s největší pravděpodobností poškozující dopad na obyvatele ČR i na obce a z jejich pohledu i na kritickou infrastrukturu státu. V každém případě při jejím přijetí v předkládané formě nejspíš může dojít i k nárůstu cen pohřbů, přestože ministerstvo tvrdí opak. Investice, které by si novela vyžádala, musí podnikatelské subjekty zahrnout do nákladů, a tedy cen. Odborná a etická veřejnost doporučuje v tomto volebním období novelizovat platný zákon pouze o přestupky, vymezení jejich skutkových podstat, zavést kontrolu pohřebnictví, zachovat kontrolní posloupnost

příslušných správních orgánů v prvním stupni správního řízení a nechat Ministerstvo pro místní rozvoj pouze jako odvolací orgán ve druhém stupni ve vztahu ke krajským úřadům, nikoliv za žádnou cenu v prvním stupni. Novelu řádně dopracovat společně se Svazem měst a obcí ČR, odbornou a etickou veřejností. Předložit ji v širokém konsenzu, doporučit ji nové Sněmovně k projednání a přijetí.

Vzhledem ke skutečnostem, které jsem uvedl a které hlavně jsou uvedeny v otevřeném dopise odborné veřejnosti, navrhuji Poslanecké sněmovně podmíněně v obecné rozpravě dle § 93 odst. 2 vrátit návrh zákona garančnímu výboru k novému projednání. Pokud tento můj návrh neprojde, navrhuji zamítnutí návrhu zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, a eviduji váš návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání i případně návrh na zamítnutí.

S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo a dvě minuty.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající, já budu velmi stručný. Chtěl bych reagovat na vystoupení předkladatele, tj. paní ministryně. Jestli jsem dobře rozuměl, tak tam zaznělo, že výbory jsou k ničemu. Takže já bych chtěl jenom říct, že v podstatě to sice není poprvé, co výkonná moc dehonestuje zákonodárnou moc, nicméně výbory jsou specializovanými orgány Poslanecké sněmovny a diskuse na výboru není nic, co by nemělo probíhat! Prosím zástupce výkonné moci, aby si přečetli Ústavu. Děkuji. (Potlesk zejména poslanců ČSSD a KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené dámy a pánové, já jsem zde při prvním čtení měl svůj na mě poměrně dlouhý projev a myslím si, že ty myšlenky měnit nebudu. To, co jsem řekl, za tím si stojím. Ale – a teď je to veliké ale, proč tady hovořím ve čtení druhém. Na jednu stranu vítám, že paní ministryně se ujala této nevděčné úlohy, a je pravda, že 15, možná 16 let se nikdo tímto zákonem nezabýval, to je pravda, takže to je v naprostém pořádku, ale když jsem se zúčastnil 7. února jednání u tzv. kulatého stolu, nebo dejme tomu porady všech zúčastněných, to znamená, kdo se zabývá pohřebnictvím, kdo se zabývá legislativou a kdo schvaluje zákony, tak jsem zjistil docela nepříjemnou věc, že tento zákon nebyl dostatečně projednán na odborné úrovni, i když v rámci tohoto jednání nedošlo vůbec k žádnému konfliktu, všichni se chovali velmi slušně, věcně, připomínky pochopitelně měli a vše proběhlo, tak jak mělo být.

Mně se nelíbilo, že vůbec do zákona nebyly vzaty připomínky měst a obcí, a těch se to samozřejmě bytostně týká. Protože kolik máme pohřbů, které jsou za tzv. státní peníze? Ještě jsem si to ověřoval, a skutečně předkladatel tyto připomínky v úvahu

nebral. To se mně nelíbilo. Nechci samozřejmě vystupovat velmi agresivně, protože se domnívám, že i opozice se má chovat konstruktivně, což tedy se snažím při každém projednávání všeho, co v tomto sále řešíme, ale já samozřejmě kromě toho, co zde říkal kolega Šenfeld prostřednictvím pana místopředsedy, tak samozřejmě musím s ním souhlasit, ač nerad, protože se domnívám, že ten zákon měl být připraven a hlavně tedy projednán lépe.

V rámci podrobné rozpravy samozřejmě předložím ještě jednu věc, která se týká zásadně trestního zákoníku, kdy se jedná o hanobení pozůstatků, takže tomu se budu věnovat až při podrobné debatě. Zatím děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Dalším řádně přihlášeným je Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, váš názor na pohřebnictví. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi několik kritických argumentů proti projednáváné novele zákona o pohřebnictví, které vychází přímo z praxe.

Pohřebnictví je specifickým oborem s řadou zvláštností, mezi které patří omezený a neovlivnitelný počet případů úmrtí. Z toho vyplývá, že každý špatný zásah do tohoto oboru má závažné následky jak pro pohřební služby, tak v určitých věcech i pro občany, například narušený trh.

Stávající zákon i novela obsahují znění, v jejichž důsledku dochází ke zvýhodňování vybraných pohřebních služeb a k narušování soutěžního prostředí. A budu konkrétní. V novele v § 4 odst. 3 a 4 včetně poznámky pod čarou č. 28 se mj. píše: "Pokud po uplynutí 48 hodin od úmrtí nemůže zdravotnické zařízení nebo zařízení sociálních služeb zajistit další uložení lidských pozůstatků ve vlastním zařízení, zajistí jejich uložení u jiné osoby."

Co je na tomto špatné? Je přece z principu diskriminující, aby zdravotnická a sociální zařízení ukládala zemřelé u jimi vybrané pohřební služby, jelikož to – za prvé – ovlivňuje pozůstalé při jejich výběru pohřební služby ve prospěch pohřební služby, které dala monopol nemocnice.

Za druhé – vybrané pohřební službě poskytuje zařízení soutěžní výhodu na jinak přísně regulovaném trhu. Dozvídá se, kolik pacientů v daném zdravotnickém zařízení každý den zemřelo, jména těchto zemřelých a jejich adresy. Tady bych uvedl vykřičník. Dále se dozvídá, ke komu z těchto zemřelých se nikdo nehlásí, takže může obci přednostně nabízet provedení tzv. sociálního pohřbu atd.

Za třetí – zvýhodněním firmám přináší toto znění zákona neoprávněný prospěch a poškozovaným firmám značnou škodu. V novele i ve stávajícím zákoně je toto navíc uvedené termínem v uvozovkách cituji: "u jiné osoby", ačkoliv se v praxi jedná o vybranou pohřební službu.

K další námitce. V § 5 se píše, cituji: "Náklady spojené s přepravou lidských pozůstatků nebo jiných lidských pozůstatků a úkony s tím spojené, vyjma přepravy lidských pozůstatků na pitvu, hradí ten, kdo sjednal pohřbení." – Co je na to špatné?

V návrhu zákona není jasně uvedeno, zda přeprava lidských pozůstatků na pitvu, myšleno na zdravotní pitvu, znamená pouze vlastní jízdu vozidla se zemřelým, nebo do toho spadá i snesení zemřelého např. z pátého poschodí ve třech pracovnicích. Jelikož zdravotní pojišťovny proplácejí u převozu na pitvu pouze kilometry, a je to cca 30 korun za kilometr, tak z toho vyplývá, že tato částka nemůže pokrývat práci např. tří pracovníků. Pokud se např. zemřelý převáží na pitvu pět kilometrů, tak pojišťovna uhradí 150 korun. Kdo tedy zaplatí skutečné náklady pohřební služby za převoz na zdravotní pitvu, když je zdravotní pojišťovna nehradí, anebo tzv. nekryjí? A podle této novely je nehradí ani ten, kdo sjednal pohřbení?

Další, třetí výtku, kterou mám k tomuto návrhu zákona, je v § 7, kde se píše v odst. 1: Provozovatel pohřební služby je povinen, a pod písm. f), že do pohřbení ukládat lidské pozůstatky nebo jiné lidské pozůstatky pouze v chladicím zařízení zajišťujícím trvalé udržení teploty v rozmezí nula až dva stupně Celsia a v případě, kdy doba od zjištění úmrtí prohlížejícím lékařem do pohřbení přesáhne jeden týden nebo kdy to vyžaduje stav lidských pozůstatků nebo jiných lidských pozůstatků v mrazicím zařízení zajišťujícím trvalé udržení teploty nižší než minus deset stupňů Celsia. – Co je na tomto návrhu špatně? Mrazit tělo na více než minus deset stupňů Celsia jen kvůli tomu, že se pohřeb bude konat za osm dní po úmrtí? Takto zmrazit tělo je v podstatě i jeho zneuctněním, jelikož když z lidského těla uděláte kus ledu, tak to znemožňuje jakoukoliv úpravu těla před samotným obřadem.

Dámy a pánové, navrhuji, abychom zmíněné paragrafy buď vypustili, nebo upravili. Například vypustili v § 7 mrazení lidí, nebo v případě § 4 odst. 3 a 4 vypustili povinnost uložit tělo u jiné osoby, ale místo toho dali do návrhu slova "jiné zdravotnické zařízení". Tedy v principu aby mrtví byli až do výběru pohřební služby vždy ve veřejném zařízení, nikoliv u soukromníka.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Mrazení dětí bych rozhodně vypustil.

Paní poslankyně Jitka Chalánková a její přihláška do obecné rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych okomentovala svůj pozměňovací návrh pod č. 5738, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Ve skutečnosti se jedná o překlopení sněmovního tisku 707, což byl poslanecký návrh novely zákona o pohřebnictví, který byl vložen do systému již podstatně dříve než vládní návrh. Vzhledem k tomu, že vládní návrh zákona o pohřebnictví přinesl možnost překlopení tohoto poslaneckého návrhu zákona do pozměňovacího návrhu, tak se k němu tímto způsobem hlásím. Jedná se o poměrně jednoduchý návrh, který se týká lidí, kteří zemřou a nemají žádného dědice. V tom případě potom přechází jejich majetek jako odúmrtí státu. Za § 17 se vkládá nový § 17a, který je přesně popsán v pozměňovacím návrhu, který máte k dispozici.

A za vaši pozornost jistě stojí také další část, kdy za část desátou se vkládá nová část jedenáctá, která se zabývá: Hospodaření s majetkem ČR při vystupování státu v právních vztazích stát a jeho organizační složky vždy mají postupovat v souladu s dobrými mravy. Jakkoliv je to samozřejmé a mělo by to plynout i z nového občanského zákoníku, dosavadní praxe dražeb náhrobků ukazuje, že stát se svým majetkem v souladu s dobrými mravy nenakládá, a je proto žádoucí tuto zásadu zavést přímo do zákona o majetku ČR.

Proč tento návrh vůbec předkládám? Jedná se o situaci, která vznikla i v některých konkrétních případech, kdy např. zemřela paní, konkrétně paní Cecílie Hamrová, ale určitě takových lidí může být více, která neměla rodiče, děti ani sourozence. O pohřeb se potom postaral Sekulární františkánský řád, který zajistil, aby byla uložena do rodinného hrobu. Náhrobek u rodinné hrobky ale jako součást od úmrtí získal stát a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových ho za dva roky po její smrti nabídl v dražbě. To považuji za zcela nepřijatelné. Byl to impuls a popud k tomu, abych vůbec se zabývala tímto návrhem a touto novelou zákona o pohřebnictví. Takže to byl ten důvod.

Tak, a myslím, že je to všechno. Ještě bych chtěla odkázat v odůvodnění svého pozměňovacího návrhu na odůvodnění, které je součástí sněmovního tisku 707, kde máte podrobně popsané odůvodnění, které je totožné s tímto mým pozměňovacím návrhem, který je vložen do systému pod č. 5738.

Ještě bych chtěla upozornit, že v momentě, kdy jsem tento pozměňovací návrh vložila do systému a avizovala jsem, že ho budu vkládat vůbec do systému, tak mě navštívili zástupci Ministerstva pro místní rozvoj a Úřadu státu pro zastupování státu ve věcech majetkových s tím, že tato záležitost je řešena metodikou. Já se domnívám, že samozřejmě neberu tuto aktivitu úřednictva nijak na lehkou váhu, nicméně se domnívám, že pokud by byla tato situace vyřešena přímo v zákoně, považuji to za lepší cestu, a metodika má vždycky možnost až v následujících krocích.

Děkuji vám za pozornost, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já jsem původně nechtěl vystoupit, ale když jsem slyšel paní ministryni, vystoupit musím.

Musím říct, paní ministryně, že v okamžiku, kdy napadáte výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garanční výbor, že tím kopete hrob minimálně v komunikaci mezi výborem a vámi. A to neděláte dobře, protože se máme bavit o věcném řešení problému, a ne o tom, že diskuse na výboru je utrácení peněz daňových poplatníků. To kdybych byl extremist, tak říkám: Zrušte volby, žádnou Poslaneckou sněmovnu, Senát, nikoho nepotřebujeme. Stačí nám jedna osvětlená bytost, která bude za nás za všechny vědět všechno, a je vyřešeno, ušetříme nejvíc peněz. Ale to doufám, že tohle nikoho nenapadlo, a moc prosím, paní ministryně,

abyste brala vážně debatu s výborem, a to napříč politickým spektrem. Myslím, že nemáme vzájemně nějakou špatnou zkušenost, ale tahle prezentace se mi tedy extrémně nelíbí. A to jsem, můžete říct, opoziční poslanec, ale pokud mám informace, tak se to dotýká i poslanců, kteří reprezentují vládní poslance jako takové.

Problém tohoto zákona je v detailech. Podle mě také není možné z principu říci, že když přijde tzv. lobbistická organizace zastupující kohokoliv, pak je to a priori špatně. Svaz měst a obcí nás oslovil, řada organizací reprezentujících oblast, tu ne příliš populární oblast pohřebnictví, neskrývají se za těmi zájmy, otevřeně nás oslovují a navrhuji některé věci a je na nás, jak se k tomu postavíme. A něco a priori odmítnout je příliš podle mě populistické a nemoudré. My se máme zabývat těmi detaily. A v detailech, tak jak tady říkali někteří mí předřečníci, jsou dobré i špatné věci v tomto návrhu zákona. Ty špatné budou ve svém důsledku podle mého hlubokého přesvědčení znamenat zdražení pohřbu jako takové. A kdo to zaplatí? No pokud to nezaplatí stát, obce nebo kraj, tak to zaplatí ti jednotlivci, kterých se to týká. A podle mých informací bude znamenat tato novela zdražení, tu oblast pohřebnictví, v jednotlivých částech. Někde méně a někde více. A v tomto ohledu se o tom máme bavit v detailu nejlépe na výboru, spíše než na plénu.

Že jsou tam i dobré věci, abych je pojmenoval, tak zcela určitě je to oblast pohřbů ještě nenarozených dětí. Tam si myslím, že jsme v České republice lidem v ní velmi dlužní, to bychom měli otevřít a umožnit pohřby i nenarozeným dětem do 500 gramů. Tohle je oblast, kterou já osobně podporuji. Ale je tam řada věcí, které se mi nelíbí, a věřím, že k nim na výboru v nějaké rozumné diskusi, a ne tak, jak jste ji začala, paní ministryně, přijmeme rozumné stanovisko.

Děkuji vám za pozornost a velmi prosím, abyste, paní ministryně, garanční výbor nepeskovala způsobem, jakým jste to tady udělala, protože to by nebylo dobře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Děkuji vám, pane poslanče. Táhá se, zda někdo další se hlásí ještě do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče. Poté pan poslanec Fiedler.

Poslanec Jiří Koubek: Pan místopředsedo, také na úvod musím říci, že čas strávený s paní ministryní na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nepovažuji za ztrátu času ani za ztrátu peněz daňových poplatníků, jak tady zaznělo, a to ani přesto, že výbor si na svém minulém zasedání odhlasoval pětiminutovou přestávku proto, aby naše paní předsedkyně vysvětlila paní ministryni, kdo že to řídí na tom výboru. Takže i když se paní ministryně chová tak, jak se chová, já osobně to nepovažuji za ztrátu času a vůbec mi nevadí, že to neposlouchá. My jsme na tom výboru pochopili, že paní ministryně si vykopala ten příkop, o kterém tady mluvil můj pan předřečník, a že už to lepší nebude.

Nicméně jak jsem řekl, ten čas jsem nepovažoval za ztracený mimo jiné proto, že jsme tam také otevřeli otázku občanského sdružení Tobit a paní ministryně nám odpovídala na některé otázky. Přesto bych asi tuto otázku tady ještě rád otevřel a položil nějakou doplňující otázku, na co jsem nepřišel během zasedání výboru. A

myslím si, že to je právě důkaz toho, že ten výbor a další jednání na plénu Sněmovny má svůj význam.

Už tady jeden z mých předřečníků, pan kolega Šenfeld, citoval z otevřeného dopisu poslankyním a poslancům Poslanecké sněmovny, který jsme dostali od asociací, které se v této oblasti pohybují, pracují. Dostali jsme také zásadní informaci o tom, že částečně je tady podezření, že část některých nových paragrafů tohoto zákona může být ušita na míru – a teď cituji: Možnosti obcházení zákona zejména nahrává spolku Tobit a jeho členům při čerpání pohřebného za pohřbívání mrtvě narozených dětí či plodů po potratu v částce 5 000 korun za případ.

Teď počkám, protože budu mít otázku na paní ministryni. (S ministryní hovoří poslanec Schwarz.)

Návrh novely umožňuje do budoucna pohřbívání plodů i pod hmotnost 500 gramů. Platný zákon umožňuje čerpat pohřebné pouze od hmotnosti 500 gramů. Jsme upozorňováni na to, že schválíme-li vládní novelu, může být takto čerpáno toto pohřebné až v 35 000 případech dle statistické ročenky České republiky za rok 2015, což by ve výsledku mohlo vést k čerpání pohřebného ve výši třeba až 170 milionů korun ze státního rozpočtu. Na tom by možná nebylo nic špatného, kdyby jak se zdá, že si na tom svůj byznys založil občanský spolek Tobit, a proto bych byl rád, aby nám to tady paní ministryně osvětlila.

Jak jsme informováni v tom otevřeném dopise, spolek Tobit má v současné době smlouvy o spolupráci s nemocnicemi mnoha – a jsou tady vyjmenované, v Praze, v Jihlavě, v Uherském Hradišti, v Ostrově apod. A má také pronajaty zdarma na 50 let dvě hrobky v Praze na Vinohradském hřbitově či na 50 let hrobku v Liberci apod. Jedním z hlavních představitelů je pan Kotrlý, který také pracuje na Ministerstvu pro místní rozvoj, je tedy evidentně v jakémsi střetu zájmů, a jak jsme byli informováni na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, již není výkonným výborem, výkonným ředitelem této organizace, odkud byl vyškrtnut v roce 2016. Ale jak jsem se dozvěděl v tomto dopise, je nadále poskytovatelem sídla Tobitu ve svém bytě v Praze 1, Široké ulici 12, dosud.

Byl bych docela rád, paní ministryně, kdybyste tady osvětlila, jaká je role pana náměstka, případně sekčního ředitele – teď se omlouvám, nevím, jakou má přesně funkci na Ministerstvu pro místní rozvoj. Jakou má roli při zpracování novely tohoto zákona. Jakou má roli v občanském spolku Tobit a co s tím osobně hodláte dělat, protože tady to podezření ze střetu zájmu je, myslím, velice, velice vážně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Další řádně přihlášený je pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já bych jen zareagoval na rozpravu, která tady proběhla. Slyšel jsem tady nějaké návrhy od předřečníků, konkrétně od poslance Okamury, který navrhuje vyřadit některé paragrafy, že by měly být vypuštěny z tohoto. Díval jsem se do sněmovního systému a trochu mě překvapilo, že tam nejsou žádné pozměňovací návrhy v tomto duchu. Jenom bych chtěl upozornit pana kolegu, že pokud něco navrhuje a chce něco vyřazovat nebo něco měnit, tak by

bylo dobré také podávat k tomu patřičný pozměňovací návrh, jinak je to pouze plané řečnické populistické.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Opět se táží, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu.

Táží se, zda paní ministryně nebo pan zpravodaj si chtějí v této fázi vzít závěrečné slovo. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, já jsem velmi ráda za to, co se tady všechno otevřelo, protože samozřejmě výkonná moc, exekutiva Poslanecké sněmovny, jsme vám naprosto podřízeni. Já osobně jsem vám o to víc podřízená, protože nejsem poslankyně tohoto parlamentu. Nicméně myslím, že ani ministr, který má pod sebou některé agendy, na kterých pracuje, by si neměl nechat líbit úplně všechno.

Pokud výbor pro veřejnou správu, který já respektuji, a přítomní poslanci vědí, že se vždy snažíme najít nějaké kompromisy, něco projednat. A dnes v 15 hodin 17 minut se v systému objeví 17 pozměňovacích návrhů, které ten výbor projednal, úplně těch samých, tak já se ptám, z jakého důvodu to třeba nebylo řečeno na tom výboru, že to bude znovu projednáno apod. Samozřejmě každý poslanec má na to právo. Takže na garančním výboru, na kterém nyní, předpokládám, pokud se nezamítne tento zákon, se budeme bavit o tom samém, Ministerstvo pro místní rozvoj bude připraveno, bude velmi aktivní, bude s vámi komunikovat samozřejmě jako výkonná moc, stejně jako já, stejně jako moje náměstkyně, stejně jako v tuto chvíli dosavadní referent pan Kotrlý, a vysvětlíme vám vše, na co jste se ptali.

Možná jenom na závěr bych uvedla pár věcí, které jsem říkala během prvního čtení. Hrobníci, balzamovači v České republice, další činnosti v tomto oboru jsou autorizovanými osobami přes certifikaci Ministerstva pro místní rozvoj. Já osobně opravdu musím říct, že jsem trochu v šoku, co tady všechno dneska padalo. Ten zákon nevznikl jen tak od stolu Ministerstva pro místní rozvoj. Když jsem nastoupila do funkce, tak za mnou přišlo Sdružení pohřebnictví, předalo mi nějakou novelu: Paní ministryně, dejte ji do Sněmovny. Pak za mnou přišly některé další osoby, které nebudu jmenovat, protože sedí v tomto sále a já jsem jim podřízená, daly mi jinou verzi novely: Ministryně, dej ji do Poslanecké sněmovny. No a já jsem zřídila skupinu, kde jsme se o tom měli bavit. A my jsme se bavili. My jsme se bavili celý rok.

Ale víte, já bych chtěla prostě zmínit, že pohřebnictví je agenda, kde jsem šlápla do vosího hnízda, a je na vás, jakým způsobem vybudete hlasovat. Pokud podlehnete různým věcem, které vám přišly v dopise, který tady já ani nemám, ale budíž, tak v pořádku. Ale potom vy to vysvětlíte svým voličům, za které jste byli voleni ve svých okrscích, a vysvětlíte těm lidem, kteří tady na vás asi koukají, kde prostě máte problém s nějakými věcmi – věcmi, které se týkají rukopisu hrobníků, rukopisu nějakého spolku pohřebních služeb. Je to samozřejmě vaše odpovědnost. Já jako

pokorná exekutiva vám sdělím naši obhajobu tohoto zákona, samozřejmě na garančním výboru.

Nicméně bych si velmi přála – víte, vy mě často nazýváte někým arogantním a podobně. Já jsem na tomto zákonu se svými lidmi strávila dost času na to, abych věděla, jak to tady funguje, a to na úrovni obcí, na úrovni krajů a hlavně na úrovni státu. Stát nemůže nic. Já nemůžu jet na kontrolu. Nemůžu, já k tomu nemám pravomoc. Já tam jezdím jenom na návštěvu. A oni mě zvou, protože chtějí, abych věděla, že oni mají tu úpravnu, která vadí možná dvěma pohřebním službám v České republice. Oni ji mají. Všichni ji mají. Většina z nich ji má.

A zvýšení nákladů? K tomu řeknu pouze jednu věc. Pokud se zvýší náklady, tak se zvýší náklady pouze částečně, a to případně u sociálních pohřbů, za které odpovídá obec. A já jsem dala stanovisko, že Ministerstvo pro místní rozvoj tyto náklady proplácí. Svaz měst a obcí neměl nikdy žádný rozpor s tímto zákonem, takže pokud Svaz měst a obcí má nějaký problém a najednou je zde vlna v průběhu před druhým čtením, tak v pořádku, ale v tom případě jsme si to mohli vyříkat během meziresortního řízení, protože potom já se také ptám, proč jsou meziresorty, proč si to neřekneme tam, než to jde na vládu.

Děkuji vám za pozornost. I přesto doufám, že tento zákon bude postoupen do druhého čtení. Pokud nebude, je to samozřejmě vaše rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych jenom chtěl sdělit, že zatím v obecné rozpravě vystoupilo sedm diskutujících, že padl návrh na zamítnutí a návrh na vrácení k projednání ve výborech. Já avizuji, že navrhu zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na sedm dní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji návrh na zkrácení. Až otevřu podrobnou rozpravu, načtete tento návrh.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji několik přihlášek. Jako první vystoupí paní poslankyně Zuzana Šánová, připraví se pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Šánová: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych se chtěla přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému zanesen pod číslem 5891 a týká se změny správního orgánu při projednávání přestupků, a to z Ministerstva pro místní rozvoj na obce s rozšířenou působností. Podrobnější odůvodnění je u pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Šenfeld, připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se chtěl formálně přihlásit k svým pozměňovacím návrhům, které jsou v elektronickém systému uveřejněny pod číslem 5886. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Chalánková, připraví se pan poslanec Pleticha.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolu, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5738. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Pleticha, připraví se pan poslanec Štětina.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já se tedy přihlašuji ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému. Pod číslem 5917, ten se týká místní příslušnosti u přestupků, aby to bylo z ministerstva na živnostenských úřadech. Dále pozměňovací návrh v systému pod číslem 5825, který se týká přepravy zesnulých při obřadech. Dále pozměňovací návrh pod číslem 5826, který se týká zařazení válečných hrobů do neveřejných pohřebišť, tedy části. Podrobnosti viz odůvodnění. A konečně pozměňovací návrh 5828, který se týká zpřesnění vymezení působnosti zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Štětina, připraví se paní poslankyně Halíková. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 5893, který se týká ustanovení § 359 trestního zákoníku ve věci hanobení, kde se vkládají slova "hanobení lidských pozůstatků". Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Halíková. Prosím.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové poslanci, vzhledem k tomu, že návrh, jak tady zaznělo, bohužel nebyl projednán na odborné úrovni se všemi, kterých se týká, a nezahrnuje především připomínky Svazu měst a obcí, využila jsem svého práva, a přestože některé z pozměňovacích návrhů byly již projednány na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, předkládám je znovu do Poslanecké sněmovny. Máte je v systému pod čísly 5868 a 5929. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Navrhuji avizované zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na sedm dní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji váš návrh.

Táži se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Žádnou přihlášku neeviduji. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se, zda paní ministryně nebo pan zpravodaj chtějí závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní budeme hlasovat o návrzích, které byly předloženy. Pan poslanec Šenfeld dal návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání. Nejprve vás odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami. Počkám, až se počet poslanců a poslankyň ustálí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 173, přihlášeno je 117 poslankyň a poslanců, pro návrh 57, proti 46. Tento návrh byl zamítnut.

Vypadá to, že proběhne kontrola hlasování, tak vás požádám o trpělivost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Vznáším námitku. Hlasoval jsem ano, na sjetině je ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Já dám hlasovat o vaší námitce.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro námitku proti průběhu hlasování, jak byla vnesena, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 174, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Nyní tedy budeme opakovat návrh, o kterém dám hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 175, přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro návrh 61, proti 55. Tento návrh byl zamítnut.

Vypadá to, že kontrola hlasování nebude provedena. V tom případě dám hlasovat o druhém návrhu.

Budeme hlasovat o tom, aby lhůta na projednání byla zkrácena na sedm dní pro třetí čtení.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 176, přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro návrh 51, proti 63. Tento návrh byl zamítnut a lhůta na projednání nebyla zkrácena.

O všech návrzích, které padly, jsme hlasovali. Já vám děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne dámy a pánové. Dovolte, abych vznesl procedurální návrh, i když je to v mírném rozporu s naší dohodou na grémium, ale ten můj návrh na základě našeho poslaneckého klubu a sociální demokracie zní, abychom dneska mohli jednat, to znamená procedurálně hlasovat a jednat i po 19. hodině pouze k doprojednání stavebního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Jedná se o procedurální návrh. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

O tomto návrhu dám hlasovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 177, přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro návrh 69, proti 15. Já konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. (V sále je velký hluk.) Než vám udělím slovo, tak požádám ctěnou sněmovnu o ztišení! Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, dnes zde předstupuji před vás podruhé, a to s novelou stavebního zákona. Chtěla bych v úvodu sdělit, že stavební zákon s sebou přináší změny ve 43 dalších souvisejících zákonech. Čtyřiceti třech. (Trvalý hluk.)

Úvodem konstatuji, že prosadit a schválit novelu stavebního zákona je jedna z hlavních priorit vlády České republiky. První čtení návrhu tohoto zákona proběhlo 26. října 2016 a byl příkázán k projednání ve třech výborech, a to výboru pro

veřejnou správu a regionální rozvoj, který byl určen jako výbor garanční, následně hospodářskému výboru a výboru pro životní prostředí. Všemi třemi výbory návrh novely stavebního zákona úspěšně prošel. Na těchto jednáních byly projednány a následně i hlasovány všechny pozměňovací návrhy, které uplatnili členové těchto výborů.

K jednotlivým uplatněným pozměňovacím návrhům zaujalo Ministerstvo pro místní rozvoj svůj postoj a vyslovilo –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní ministryně. Ale skutečně, jestli máte něco důležitého, co potřebujete řešit, kolegyně a kolegové, jděte do předsálí, jinak budu jmenovat ty z vás, kteří rušíte jednání Sněmovny svými hovorem. Prosím, pokračujte.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: K jednotlivým pozměňovacím návrhům zaujalo Ministerstvo pro místní rozvoj svůj postoj a vyslovili jsme náš názor. Tam, kde pozměňovací návrh nešel proti smyslu a koncepci celé právní úpravy, jsme s ním samozřejmě vyjádřili souhlas, protože vaše pozměňovací návrhy vylepšují tento zákon a to naprosto kvitujeme. Nicméně v případě nesouhlasu jsme následně velmi podrobně odůvodňovali náš nesouhlas. Tady bych samozřejmě nemohla opomenout spolupředkladatele, což je Ministerstvo životního prostředí. A tady bych také ráda chtěla ohledně těch pozměňovacích návrhů i s potěšením konstatovat, že u velké většiny pozměňovacích návrhů došlo mezi poslanci a Ministerstvem pro místní rozvoj, potažmo dalšími rezorty, ke shodě, a za to bych vám všem chtěla poděkovat.

Z podaných pozměňovacích návrhů byla i zřejmá snaha samozřejmě o výraznější změnu celého veřejného stavebního práva, nejenom stavebního zákona, jelikož velké množství pozměňovacích návrhů nesměruje do stavebního zákona jako takového, ale především do těch souvisejících zákonů, především do zákona 416. Je to zákon o urychlení výstavby silničních a dalších sítí, čili zákona o EIA.

Pozměňovací návrhy, které precizují text stavebního zákona, vnímáme jako velmi pozitivní vazbu a takové návrhy určitě vítáme. Je pochopitelné, že všeobecná kritika zdlouhavé přípravy staveb se soustředí především na stavební zákon, který z pohledu investora představuje konečnou fázi povolovacího procesu. Nicméně vedle toho stavebního zákona jako obecného předpisu je řada dalších zvláštních zákonů, které právě upravují povolování speciálních staveb, ochranu jednotlivých veřejných zájmů, nebo mají další vazbu na stavební zákon.

Co se týká konkrétně toho deštníku, té střechy nad celým stavebním právem, to znamená novely stavebního zákona, tak samozřejmě tento zákon byl připravován v souladu s programovým prohlášením vlády, koaliční smlouvou, ale cílem je opravdu zjednodušit povolování, aby řízení stavebních povolení – a samozřejmě zkrátit lhůty. Proto zde bych ráda zdůraznila, že pozměňovací návrhy, které nejsou opravdu v souladu s tímto cílem, jsme nemohli akceptovat, protože by nabouraly celý koncept přípravy novely stavebního zákona.

A tady mohu říci, že opravdu příprava vůbec té novely, která došla k vám do Poslanecké sněmovny, byla velmi náročná, protože vstupy jsou od jednotlivých rezortů. Je sedm rezortů, které mají své speciální stavební úřady, a samozřejmě nikdo z nich nechce přijít o své kompetence. Spolupráce byla velmi náročná. My jsme původně navrhovali mnohem ambicióznější novelu stavebního zákona. Jeden úřad, jedno povolení, žaloba až po odvolání. Jedna. V tuto chvíli se nám tady z toho podařilo splnit pouze část a tady samozřejmě k tomu následně budu navazovat i přípravou nového stavebního zákona.

Co se nám tam objevilo v rámci pozměňovacích návrhů, tak bylo opravdu velké množství. S některými jsme nemohli souhlasit, protože radikálně měnily celý stavební zákon. Například tzv. statik expert. Nicméně ty problémy, které přetrvávají, jsme připraveni řešit systémově se všemi rezorty, ale samozřejmě i s kraji a obcemi, to znamená zadavateli, to znamená opravdu stavebníky, těmi velkými.

Návrh zákona byl připravován se snahou přispět k zjednodušení ve všech etapách přípravy a realizace staveb, protože stavební zákon je o všech fázích přípravy už od projektového záměru, o co kdy žádat a podobně. Cílem této novely je zjednodušit. A spojujeme EIA, územní povolení a stavební rozhodnutí. Nicméně tento koordinační postup není povinný, jak MMR i původně zamýšlelo. Je to na rozhodnutí investora. Ačkoliv se nepodařilo zachovat návrh novely v jeho původní podobě, jak byl ve spolupráci i na vládě a v mezirezortu připraven a projednán, tak přestože vláda o některých zásadních otázkách a následně rozporech rozhodla jinak, než byly představy Ministerstva pro místní rozvoj, tak i přesto jsem přesvědčena, že i tato novela je připravena právě ke zlepšení celé situace. Navrhuje a obsahuje řadu nástrojů, které pomohou zrychlit územní přípravu, umisťování a povolování staveb a samozřejmě přispějí ke zlepšení investičního prostředí České republiky.

Já bych ráda ještě připomněla, že tento zákon samozřejmě není pouze zákon dopravní. Je to zákon, který má polovinu své části. Je to územní plánování, kde každá obec musí mít územní plán. Podle něho se samozřejmě může budovat infrastruktura a to všechno říká tento zákon. Ta další část se týká právě stavebního práva. Tam už jsme ve stavebních povoleních a v tom zjednodušení.

Co se týká těch dalších 43 změnových zákonů, tak samozřejmě měníme především zákon o urychlení výstavby silniční, dálniční a energetické sítě. Tam doufám, že budeme v souladu, až budeme toto projednávat na garančním výboru. Nicméně zájmem předkladatele, spolupředkladatele i členů vlády je, aby tato novela prošla a opravdu přinesla ty cíle té novely. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro životní prostředí a hospodářskému výboru jako dalším výborům a usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisk 927/1 až 4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Josef Uhlík a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, dovoluji vám, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj z 52. schůze, která se konala ve středu 8. února 2017. Je to usnesení k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 927.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj po odůvodnění Karlou Šlechtovou, ministryní pro místní rozvoj, po zpravodajské zprávě poslance Josefa Uhlíka a po rozpravě přijal usnesení, kterým: Za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 927 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Následuje 60 pozměňovacích návrhů. Slyšíte dobře, 60. Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu. Za třetí pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny. Tolik usnesení.

Jen několik poznámek. Jak víte, novela stavebního zákona zahrnuje nejen stavební zákon, ale dalších 43 norem. Pozměňovací návrhy, které jsme schválili, 60, jak jsem uvedl, se týkají stavebního zákona – 46 z těch 60. Dalších sedmi norem se týká 14 pozměňovacích návrhů. Jak už tady paní ministryní bylo řečeno, s drtivou většinou těchto pozměňovacích návrhů byl vysloven souhlas předkladatele a u některých bylo vyjádřeno stanovisko neutrální.

Jenom pro zajímavost, obdobné množství pozměňovacích návrhů bylo přijato hospodářským výborem, ale tam, podle toho, jak jsem se díval, většina z těchto pozměňovacích návrhů je identická s návrhy, které byly odsouhlaseny ve výboru veřejné správy. Myslím, že jenom dva se liší, takže tam při schvalování ve třetím čtení to bude celkem jednoduché. Jak vidíme v systému, kolegové načetli, předpokládám, kolem 30, 40 pozměňovacích návrhů, tak budeme ve třetím čtení se pravděpodobně bavit a jednat o stovce pozměňovacích návrhů.

Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane zpravodaji. Nyní prosím, aby se slova postupně ujali nejprve zpravodajka výboru pro životní prostředí, poslankyně Marie Pěničková, a dále zpravodaj hospodářského výboru, poslanec František Laudát, a informovali nás o projednání návrhů ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnili. (Odmlka, poslankyně Pěničková se vrací pro podklady.) Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěničková: Dobrý den, dámy a pánové. Já se omlouvám, někde jsem si zasunula papíry. Výbor pro životní prostředí tuto novelu zákona projednal na svém jednání dne 8. února 2017. Jeho stanovisko máte ve sněmovním tisku číslo 927/2. V podstatě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, který máte v textu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní požádám pana poslance Laudátu o přednesení usnesení hospodářského výboru. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, hospodářský výbor projednal návrh novely zákona. Máte to jako tisk 927/4. Já tady víceméně... Za přítomnosti paní ministryně jsme se velmi často shodli s garančním výborem. Podobně jako garanční výbor jsme v řadě případů v některých bodech neakceptovali stanovisko Ministerstva životního prostředí, naopak většina hlasování, skoro všechna, mám pocit, která proběhla, tak od gestora materiálu, Ministerstva pro místní rozvoj, byla ta stanoviska akceptována. Nebudu to tady číst, je to poměrně rozsáhlý materiál, deset stránek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Než otevřu obecnou rozpravu, přečtu omluvy. Dnes od 17.50 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská a dále od 18 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam.

A já tedy otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji devět přihlášených. Jako první vystoupí pan poslanec Ivan Adamec, připraví se pan poslanec Karel Rais a další. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, já bych tady dneska nezdřoval. Mně se bohužel stala jedna taková nemilá věc, když jsem podával do systému pozměňovací návrh, který se týká části energetiky, tak bohužel se nedostal včas na hospodářský výbor. Proto paní ministryně naprosto správně zareagovala, že nebudou reagovat na ten můj návrh a že se to projedná přímo tady na plénu. Než k němu přijdu, tak mám jedno takové možná neskomné přání, které se týká stavebního zákona. Hrozně bych si přál, aby to stavební řízení bylo kratší, než je vlastní stavba. To si myslím, že je cíl, který bychom si měli stanovit, protože to vlastně vypovídá o všem, jak to dneska funguje.

Já k tomu stavebnímu zákonu nebudu nic připomínat, ale vrátím se samozřejmě (k tomu), co je v gesci hospodářského výboru, a to je to ta energetika. On ten pozměňovací návrh, který pak načtu v podrobné rozpravě, a nechci ho číst celý, protože on je opravdu dlouhý, nicméně týká se de facto sítí. A všichni určitě souhlasíte, že sítě jsou velmi strategická záležitost, protože to je podobné, jako jsou komunikace nebo dálnice. Řekl bych, že v případě těch sítí je to ještě významnější část našeho průmyslu, a rozhodně si myslím, že stojí za to zvýšit právní jistotu těch, kteří se vlastně těm sítím věnují, kteří je provozují a kteří je spravují. Jedná se o možnosti vyvlastnění věcného břemene, které sice dneska už v jiných zákonech je, ale ten můj návrh tady dává výrazně vyšší právní jistotu. A řekl bych, že je velmi jednoduchý, a nakonec se odkazuje i na některé zákony, které už v současné době platí, jako třeba zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Není to nic neobvyklého, myslím si, že to hodně pomůže.

A rozhodně, kdo se v této oblasti pohybuje, tak víte, že věcná břemena, to je vlastně základ úspěchu položení sítí, provozování sítí. A protože struktura stavebního zákona i energetického zákona je, řekl bych, taková jako skládačka, tak ten můj pozměňovací návrh potom bude mít sedm bodů. Jednou se to týká provozovatele přenosové soustavy, podruhé provozovatele distribuční soustavy, potřetí výrobce

plynu, počtvrté provozovatele přepravní soustavy, za páté provozovatele distribuční soustavy nebo vlastníka plynárenského zařízení, za šesté provozovatelů zásobníků plynu a za sedmé držitele licence na rozvod tepelné energie nebo vlastníka rozhodného tepelného zařízení. Takže já ho v podrobné rozpravě načtu.

Moc bych vás poprosil, abyste tomu věnovali pozornost. Skutečně právní jistota v tomto odvětví je velmi důležitá a rozhodně stojí za to, abychom tento jednoduchý pozměňovací návrh, který sice vypadá na pohled velmi složitě, tady ve Sněmovně schválili a usnadnili tím život všem těm, kteří se pohybují kolem energetických sítí.

Děkuji vám za pozornost a přihlásím se v podrobné rozpravě k tomu pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Rais, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Jak jsem avizoval v prvním čtení, mám dva návrhy, které vycházejí z reálného života. Ten první se týká posunutí doby pro úpravu územně plánovací dokumentace, kde mají problém zejména velká města, která ve vazbě na nadřazenou dokumentaci ve spojení s novou rozhodovací praxí správních soudů nemohou nebo nedostávají zákonné povinnosti v původně navrženém termínu, a hrozí tak, že by od 1. 1. 2021 se mohla octnout bez jakékoliv platné územní dokumentace. Jako příklad uvádím problém statutárního města Brna. Statutární město Brno má platný územní plán města Brna schválený v roce 1994. Dle § 188 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, tenhle územní plán by pozbyl dnem 1. 1. 2021 platnosti, pokud nebude samostatným postupem podle tohoto zákona upraven, v rozsahu úpravy projednán a vydán. A tady je to riziko.

Důvodem k vložení časového omezení účinnosti územních plánů byla teze, že dřívější územní plány neodpovídaly dnešním potřebám a musely být nahrazeny novými územními plány a regulačními plány. Přirozeným předpokladem bylo, že pořízení územních plánů včetně územních plánů velkoměst je v reálném čase možné a právně vždy realizovatelné. V době vkládání časového omezení územních plánů do zákona však ještě nefungovalo přezkoumávání územních plánů správními soudy – to začalo reálně probíhat asi od roku 2011 –, které zásadním způsobem modifikovalo praxi územního plánování.

Nesrovnatelně oproti minulosti jsou zejména dva zásadní faktory: doba pořizování územního plánu – v minulosti trvalo pořízení územního plánu dva roky, v současné době u velkých měst cca pět šest let – a skutečnost, že záměry republikového významu musí být nejprve zakotveny v krajské územně plánovací dokumentaci, v tzv. ZÚR. V případě města Brna došlo navíc ke zrušení nadřazené územně plánovací dokumentace. Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje byly vydány na 29. zasedání zastupitelstva Jihomoravského kraje, které bylo konáno teď za nového vedení dne 5. října 2016, a nabyly účinnosti dne 3. listopadu 2016. Nicméně je tady riziko, že i tento nově vydaný dokument je možno právně napadnout. Blokační časové a právní okolnosti nebyly přitom v době vkládání časového omezení územních plánů známy. (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Tak tedy pan předseda Kováčik – požádám, aby přestal hovořit. (Brání se s úsměvem, že nehovoří. Sedí ve své lavici.) Pan předseda Foldyna – také požádám, aby přestal hovořit. A požádám o ztišení. Děkuji. Prosím.

Poslanec Karel Rais: A dál se dostávám k závěru a to je právě ke stanovení jakéhosi kompromisního řešení termínu 31. 12. 2024, což byl termín, který byl zvolen na základě vyjednávání se všemi zainteresovanými aktéry tady, s řadou politiků a poslanců z Jihomoravského kraje a z města Prahy. A chápu to jako minimálně možné z hlediska potřebného času na realizaci.

Čili oznamuji, že v podrobné rozpravě se pak přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který je veden pod číslem 5887. To je první věc.

A druhá věc je opět z reálného života a je to pozměňovací návrh, který se týká výstavby náboženských staveb. Jedním z hlavních cílů stavebního zákona je ochrana kulturních a civilizačních hodnot. Česká republika v poslední době čelí novému fenoménu umisťování náboženských staveb do zastavěného území obcí, případně změnám účelu využití staveb stávajících, přičemž se zásadním způsobem mění hmotné i nehmotné kulturní hodnoty a místní identita. Reagoval jsem na to v podstatě tím, že jsem vytvořil pozměňovací návrh. Ten reaguje v podstatě na výstavbu náboženských staveb bez povolení veřejné správy. Chtěl bych zdůraznit, že navrhovaná úprava se vztahuje pouze a výhradně na nové náboženské stavby církví a náboženských společností, které nejsou nositeli zvláštních práv podle zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů, zákon o církvích a náboženských společnostech. To jest, tato regulace nemá faktický dopad na dnešní ani budoucí stavby etablovaných církví a náboženských společností. Jde o nově působící náboženské spolky na území České republiky.

Mám tento pozměňovací návrh vedený pod číslem 5236 a také se k němu v podrobné rozpravě přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Anna Putnová. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, chtěla bych podpořit pozměňující návrh pana poslance Raise, který se vyjadřuje k posunutí termínu územního plánu. A budu mluvit za Brno, protože problematiku v městě Brně znám.

Jak bylo řečeno, náš územní plán pochází z roku 1994 a od té doby bylo přijato čtyřicet rozhodnutí, která měnila původní územní plán. Chtěla bych také podotknout, že dnes máme důvod se domnívat, že bychom mohli zvládnout, a kvalitně zvládnout, přípravu územního plánu, pokud by nám byla dána šance na posunutí termínu, protože do čela Kanceláře architekta města Brna byl jmenován na základě konkurzu pan architekt doc. Michal Sedláček, který je architekt evropského formátu a pracoval

pro známého světového architekta Franka Gehryho. Domnívám se, že i jeho osobnost je zárukou kvalitního zpracování.

Myslím, že ještě je třeba podotknout to, co už tady také jako podtón zaznělo. Brno nebylo méně schopné připravit územní plán. Jenom mělo mnohem schopnější aktivisty, kteří dokázali zvrátit stávající plán a soudní rozhodnutí nakonec vyhrát. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí řádně přihlášený pan poslanec Jan Zahradník, připraví se pan poslanec Josef Uhlík. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já bych vás chtěl seznámit se svým pozměňovacím návrhem, který se týká upřesnění definice pojmu liniová stavba. Týká se § 2, konkrétně doplnění odst. 10 do § 2.

Paragraf 2 je paragraf definiční, který obsahuje celou řadu definic, pojmů, na které potom v zákoně je poukazováno, ke kterému se zákon tak či onak odkazuje. Text návrhu vám nyní přečtu:

V § 2 se doplňuje odst. 10, který zní: „Liniovými stavbami se rozumí stavby pozemních komunikací, stavby drah, stavby vedení pro přenos a distribuci elektřiny, stavby pro rozvod tepelné energie, stavby plynovodů, produktovodů a ropovodů, stavby vedení elektronických komunikací, stavby vodovodů a kanalizací, vzletové a přistávací dráhy a pohybové plochy letišť, hráze vodních děl, úpravy koryt vodních toků včetně vodních nádrží, hlavní stavby k vodohospodářským melioracím, plavební kanály a náhony.“ Ostatní novelizační body se přechísľují.

Liniová stavba je pojem, který je zmíněn jako významný pojem v občanském zákoníku, konkrétně v jeho § 509. Hlavní myšlenkou § 509 občanského zákoníku je, že liniové stavby nejsou součástí pozemků. A pak je zde upřesněno, co se rozumí pojmem liniová stavba. Občanský zákoník říká, že jsou to zejména vodovody, kanalizace nebo energetická či jiná vedení a jiné předměty, které ze své povahy pravidelně zasahují více pozemků. A pak paragraf ještě dodává: Má se za to, že součástí liniových staveb jsou i stavby a technická zařízení, která s nimi provozně souvisí.

To znamená, že ta definice podle mého názoru není úplně přesná. Ta definice nevyčerpává všechny další možnosti. Vzhledem k tomu, že se k liniovým stavbám často odkazujeme, když třeba mluvíme o drážních nebo pozemních komunikacích, o vodních dílech atd., proto jsem si dovolil navrhnout takovéto upřesnění § 2 odstavcem č. 10. Nakonec při přípravě stavebního zákona se s takovouto definicí liniových staveb počítalo, ale pak byla z nějakého důvodu tato definice liniových staveb z daného textu novely stavebního zákona vyjmuta.

Zejména to platí ve vztahu k vodním dílům, jejichž velká část byla postavena mezi lety 1950 až 1990 podle tehdejšího zvyku a v souladu s tehdejší legislativou na cizích pozemcích. Čili vzhledem k tomu, že občanský zákoník přesně tyto stavby

nezmiňuje – různé náhony, vodoteče, meliorační strouhy atd. – tak soudní rozhodnutí, která potom musí určovat, jaký je majetkový vztah, určují, že ta stavba je součástí pozemku. A vzhledem k tomu, že ty pozemky jsou často v majetku velkého množství vlastníků, tak se stane, že tito vlastníci pozemků vlastní pak i část toho daného díla, té dané stavby, a vlastně ani kolikrát nevědí, že tomu tak je. Nevědí, že provoz té stavby oni nikterak neurčují, k jeho provozu nijak nepřispívají, a zase na druhé straně nemají z toho provozu žádný výnos, žádný zisk nebo žádný profit. Toto společné nakládání je tedy problémem, který hlavně vodohospodáři řeší. Mohlo by dojít k tomu, že by byl evidovaný nějaký deficit údržby, případně by probíhaly spory mezi spoluvlastníky a správcem stavby o tom, kdo vlastně bude tím, kdo se o to má starat. (Hluk v levé části sálu.)

Takže souhrnně řečeno je žádoucí, aby tato vodní díla jako podobné stavby, tedy i komunikace, nebyla součástí pozemků přímo z dikce zákona, tedy upřesnění definice v kombinaci s občanským zákoníkem bude, jestli říkat, že potom stavba není součástí pozemku, a mohlo by dojít k tomu, že by se správci těch vodních děl, tedy nově majitelé, mohli dohadovat, a jak zákon skutečně ukládá, s těmi majiteli pozemků uzavírat vztahy nájemní, věcná břemena atd., tak aby skutečně byl vztah mezi stavbou a pozemkem narovnan a majitel liniové stavby mohl zajišťovat její správné fungování. Proto si myslím, že by tento návrh mohl být akceptovatelný, a v podrobné rozpravě, do které jsem se přihlásil, jej ještě pod sněmovním číslem uvedu a k tomuto návrhu se také přihlásím. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Josefa Uhlíka. Připraví se pan poslanec Petr Kudela.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil se svým pozměňovacím návrhem. Ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí předkládám tento návrh. Týká se části 23. novely stavebního zákona. V současné době vedle novely stavebního zákona je projednávána v Poslanecké sněmovně i novela zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů. Jedná se o sněmovní tisk 1003. Je to takzvaná transpoziční novela EIA. Jak novela stavebního zákona, tak transpoziční novela EIA obsahují změny zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. V některých případech jsou v obou těchto novelách navrhovány změny stejných ustanovení tohoto zákona. Důvodem předložení tohoto pozměňovacího návrhu je zajistit soulad obou těchto novel a následnou použitelnost zákona o posuzování vlivů na životní prostředí po jejich přijetí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Petr Kudela. Připraví se pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové, přednedávnm jsme schvalovali novelu zákona o pohonných hmotách a

v ní jsme specifikovali také požadavky na čerpací stanice a na místa, kde se vydávají pohonné hmoty a čerpají jiná energetická média. V tomto zákoně jsem se snažil specifikovat pravidla pro umísťování takzvaných čerpacích stanic, které nejsou stavbou, ale jsou to technická zařízení, a byl jsem odkázán na to, že tyto podmínky by měl stanovit stavební zákon. Proto jsem si dovolil ke stavebnímu zákonu připravit drobný pozměňovací návrh, který specifikuje vedle výrobků plnicích funkci stavby, to jsou různé unimobuňky, kontejnerové stavby a podobně, také aby se tento paragraf, konkrétně § 103 odst. 1 písmeno e) bod 16, vztahoval také na tyto kontejnerové čerpací stanice, tedy na výrobky schválené a uváděné na trh dle jiného právního předpisu, a to jsou právě odkazy na zákon o technických požadavcích na výrobky ve znění pozdějších předpisů.

Dále mám připraveny ještě další pozměňovací návrhy. Ty už jsou ale z oblasti zemědělství, aby stavební zákon nemohl v územně plánovací dokumentaci vyloučit umístění staveb a zařízení pro zemědělství. Další můj pozměňovací návrh se pak týká vodního hospodářství, a to pro oblast urychlené výstavby vodní infrastruktury sloužící nejen k ochraně před povodněmi, ale rovněž ke zmírnění následků sucha nebo k jiným účelům podle vodního zákona ve veřejném zájmu. Děkuji.

To jsem jenom krátce uvedl oblasti, ke kterým předložím v podrobné rozpravě pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Petr Bendl. Připraví se pan poslanec Martin Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, paní ministryně, dámy a pánové, nejprve mi dovolu, abych řekl pár obecných slov k projednávání materií, protože jsme poměrně dlouze na výboru projednávali jednotlivé pozměňovací návrhy v očekávání, že z ostatních výborů, zejména z hospodářského, přijdou další možná stovky, možná desítky, uvidíme, pozměňovacích návrhů, které bude potřeba projednat, takže nás nečeká nic jednoduchého. Asi všichni máme zájem na tom, aby stavební zákon věci nezpomaloval. Trošku se obávám toho institutu možnosti přerušení projednávání EIA například nebo přerušení projednávání územního řízení, protože to bude v praxi znamenat, že vlastně to celé bylo úplně jedno, když jsme sloučili EIA a územní rozhodování. Tam vidím jistě nebezpečí, která nakonec zajistí, že zákon příliš v praxi nepomůže. Ale je to v tuhle chvíli akademická debata. Uvidíme, jaké pozměňovací návrhy nakonec projdou a jak dopadne zákon ve třetím čtení. Nicméně jsem cítil povinnost toto tady říci a to příliš velké nadšení z faktu, že stavební zákon jako takový mít musíme... Je nutné reagovat zejména na ten přijatý vládní návrh zákona o vlivu staveb na životní prostředí, který výstavbu v České republice z mého pohledu jednoznačně komplikuje, a Česká republika v tuhle chvíli vlastně nestaví. Když se podíváte na čísla využívání evropských peněz a podobně, tak jsme na tom opravdu velmi špatně. Zkomplikujeme-li život ještě stavebním zákonem, pak se můžeme s investicemi v České republice v podstatě, nebo s nějakými významnými investicemi v podstatě rozloučit.

Odůvodnil bych dva pozměňovací návrhy, ke kterým se přihlásím ještě v podrobné rozpravě, ale tam už to vezmu opravdu zkrátka.

Proto nejprve ten pozměňovací návrh, který je pod sněmovním dokumentem č. 5899. Krátké odůvodnění: Novelou navržená úprava § 90 odst. 1 písm. b) blíže specifikuje požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu. Zároveň však tyto požadavky, a tedy dopad záměru na infrastrukturu zužuje. Pozměňovací návrh si klade za cíl upravit znění tohoto zákona do obecnějšího tak, aby bylo možné v územním řízení posoudit dopad na infrastrukturu v plné šíři. Stejně se to týká i nově vkládaných paragrafů, ustanovení § 94 odst. 1 písm. b) a § 94 odst. 1 písm. b) (?), tedy případů, kdy je vedeno společné územní a stavební řízení a společné územní a stavební řízení s posouzením vlivu na životní prostředí. To je jeden pozměňovací návrh a jeho zdůvodnění.

A druhý, ke kterému se v podrobné rozpravě už jen přihlásím, jeho krátké zdůvodnění. Je to číslo 5898. Tyto pozměňovací návrhy mají za cíl koordinaci sněmovního tisku 927, což je stavební zákon, a sněmovního tisku 936, který obsahuje vládní návrh zákona o opatření ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů. Tisk 936 v části 4. a 5. obsahuje novely stavebního zákona a zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury. Novela stavebního zákona v tisku 936 obsahuje bod 1, který nově upravuje § 27 odst. 3, který je jiným způsobem, ovšem s totožným výsledným zněním novelizován v novele stavebního zákona v tisku 927 body 41 až 43. Proto je potřeba tyto body vypustit. V bodech 6 a 8 části 39. je potřeba provést úpravu, která reaguje na úpravy v tisku 936.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy požádám pana poslance Martina Novotného o vystoupení a připraví se pan poslanec Václav Horáček. Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, i moje vystoupení se týká odůvodnění pozměňovacího návrhu, který je velmi jednoduchým krokem a spočívá v záměně formulace "v souladu" za formulaci "není v rozporu".

O co jde konkrétně? Jednou z intencí předkladatelů je mj. urychlit a usnadnit stavby, které se týkají energetické infrastruktury. Můj pozměňovací návrh míří k článku XLII bod 2. Týká se § 1 odst. 4. Řeší hypotetické situace dvojího typu. Ta první situace, která může nastat, se týká stavu, kdy není hotový územní plán obce, a právní logika alespoň mně říká, že lze být v souladu pouze s existujícím dokumentem. Druhý důvod té formulační změny se týká situací, kdy energetická stavba není takového rozsahu, aby byla nadmístního charakteru, tj. aby se mohla objevit v rozlišovacím měřítku zásad územního rozvoje, tj. oné vyšší územněplánovací dokumentace krajské, která má jakési měřítko a poskytuje pouze stavby určitého nadmístního významu a jakéhosi strategického významu.

Pakliže bychom zachovali to slovo "v souladu", tak v situaci, kdy by územně plánovací dokumentace buď neexistovala, nebyla dosud schválena, anebo by nebyla součástí ZÚR, ovšem nikoliv proto, že by ZÚR s ní nesouhlasil, ale proto, že se vymyká měřítku ZÚR, tak by mohl nastat interpretační problém mezi oním slůvkem "v souladu". V souladu lze být pouze s něčím, co buď existuje, anebo co ten dokument svým měřítkem skutečně pojednává a řeší. A právě proto v těchto místech navrhuji použít formulaci "nejsou v rozporu", která nemění základní intenci té úpravy, ale řeší právě situace, které jsem uvedl.

V rozpravě podrobně se přihlásím poté už bez hlubšího vysvětlení k sněmovnímu dokumentu 5921.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Horáček a připraví se pan poslanec Jiří Petrů. Prosím.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluji, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu kolegyně Langšádlové, která je řádně omluvena. Je velmi jednoduchý, je ve dvou bodech. Myslím si, že velmi logický.

Takže za prvé: V části první čl. 1 se za bod 38 vkládá nový bod, který zní: 10. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který včetně poznámky pod čarou zní: § 20a Územně plánovací dokumentace, její aktualizace nebo změna a úplné znění územně plánovací dokumentace po vydání poslední aktualizace nebo změny se vyhotovuje rovněž v elektronické verzi ve strojově čitelném formátu, tak jak znělo pod čarou, tam je § 3 odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Ten druhý bod zní: V části první čl. 1 v bodě 281 v § 165 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova "jemuž se uvedená dokumentace poskytuje rovněž v elektronické verzi ve strojově čitelném formátu".

Dovolte mi krátké odůvodnění a v podrobné rozpravě už se jenom přihlásím pod číslem systému.

Pro sdílení a další zpracování informací o předpokládaném budoucím využití území, které stanoví územně plánovací dokumentace, je nezbytné, aby tyto informace měla veřejná správa k dispozici i ve formátu, který bude umožňovat jejich jednoduché zpracování. Proto je navrhováno, aby byla stanovována povinnost zpracovávat územně plánovací dokumentaci a její aktualizace nebo změny včetně úplného znění i v elektronické verzi ve strojově zpracovatelném formátu, který bude umožňovat její další jednodušší sdílení a zpracování.

Navrhovaná právní úprava umožní poskytovat data generovaná územně plánovací dokumentací v souladu se směrnicí INSPIRE. Předpokládá se, že některá data generovaná územním plánováním budou zveřejňována prostřednictvím geografického informačního systému, jistě to znáte, v GISu, který je počítačovým informačním systémem a slouží pro získávání, ukládání, analýzu a vizualizaci dat, která mají prostorový vztah k povrchu Země. V současné době se zpracovává územně plánovací

dokumentace převážně pomocí počítačových programů, které v grafické části využívají vymezování jednotlivých jeho prvků pomocí vektorových souřadnic. Textová část územního plánu se zpracovává v textovém editoru. Proto požadavek, aby územně plánovací dokumentace a její změny byly zpracovány i v elektronické verzi ve strojově čitelném formátu, nebude znamenat zvýšení nákladů na její pořízení a nedojde ke zvýšení nákladů na veřejné rozpočty. Zakotvení této povinnosti do zákona má stanovit najisto, že projektant má veřejné správě předat územně plánovací dokumentaci i v takovém formátu, aby bylo možné její sdílení ve smyslu směrnice INSPIRE.

V podrobné rozpravě se již jenom přihlásím v systému pod číslem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Petrů, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, kolegové, většina mých pozměňujících návrhů, které jsou uvedeny v elektronickém systému, byla zpracována na základě jednání Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva pro místní rozvoj 1. února letošního roku a je o nich také informován výbor pro veřejnou správu. Já však vystupuji z toho důvodu, že bych rád upozornil na svůj pozměňovací návrh poslední, a protože projednáváme stavební zákon ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, můj pozměňovací návrh se týká změny zákona o vyvlastnění č. 184/2006 Sb.

Jistě víte, že se v praxi lze setkat s případem, kdy při vyvlastnění pozemku, může to být zemědělský pozemek třeba o rozsahu 0,3 hektaru, je požadován zákaz nakládání s celým pozemkem, jehož celá výměra je 127 hektarů, příkladně. To znamená zákaz pronájmu pozemku v celé výměře, byť by takové nakládání vyvlastniteli nebránilo v účelu vyvlastnění. Je nepřiměřené a nespravedlivé toto po vyvlastňovaném požadovat. Předložený pozměňovací návrh tento absurdní požadavek odstraňuje a zákaz vztahuje jen na část pozemku či stavby, jež je předmětem vyvlastnění.

Takže to jsem považoval za nutné vám sdělit a požádat vás o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní požádám paní poslankyni Věru Kovářovou, připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vám představila svůj pozměňovací návrh, jehož cílem je zpřesnit znění § 119 odst. 1 vládního návrhu, jehož výklad by mohl v aplikační praxi přinést komplikace. Ve zvláštní části důvodové zprávy vládního návrhu je uvedeno, že návrhem dochází k dalšímu výraznému prohloubení deregulace a že se navrhuje kolaudační povinnost ponechat pouze u staveb a jejich změn vyžadujících podle platné úpravy kolaudační souhlas. Vládní návrh změny § 119 odst. 1 však paradoxně umožňuje v extrémním

případě výklad, že by se kolaudace mohla vztahovat též na stavby, které povolení umístění – územní rozhodnutí nebo územní souhlas – ani provedení – ohlášení nebo stavební povolení – nevyžadují. Pozměňovací návrh proto upřesňuje vládní návrh tím, že jasně stanoví, že kolaudaci bude podléhat pouze dokončená stavba, popřípadě její část schopná samostatného užívání uvedená v § 103 odst. 1 písm. e) v bodech 4 až 8, stavba ohlášená stavebnímu úřadu podle § 104 odst. 1 písm. a) až d) a k) nebo podle zvláštního právního předpisu, vodního zákona, nebo pokud vyžaduje stavební povolení. Toto vymezení odpovídá stávajícímu znění § 119 odst. 1. Další zúžení kolaudovaných staveb pak koresponduje s vládním návrhem, tj. navrhuje se kolaudační povinnost ponechat pouze u staveb a jejich změn vyžadujících podle platné úpravy kolaudační souhlas.

Závěrem si dovoluji konstatovat, že předložený pozměňovací návrh byl před svým vložením do systému zkonzultován s předkladatelem, tj. Ministerstvem pro místní rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. A nyní vystoupí pan poslanec Kolovratník, zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobrý večer, děkuji za slovo. Nemám v ruce žádné poznámky, tak se pokusím být stručný. Já se na vás obrátím s prosbou o střídmost a rozvahu při podpoře a zvažování toho ohromného množství podaných pozměňovacích návrhů. Budu trochu hájit pozici paní ministryně a budu za ni bojovat a vím, proč to dělám. Dělám to z důvodů, které jsem si velmi dobře rozmyslel.

Já jsem debatu, která teď proběhla, sledoval velmi pozorně. Chápu pohnutky řady z vás vedené dobrou věcí, že chcete tu vylepšit stavební řízení, tu proces schvalování, tu proces odvolávání, ale opravdu, jak jsem řekl v úvodu svého vystoupení, chci poprosit o střídmost. A ta prosba je z toho důvodu, a ono to bylo paní ministryní vysvětleno v úvodu, že ten zákon se připravoval velmi dlouhou dobu. Byly na něm skutečně odpracovány stovky hodin a jeho základní myšlenkou, nebo takovým základním myšlenkovým nositelem, kromě tedy transpozičních úkonů směrem k EU, je skutečně zjednodušit stavební řízení pro drobné, malé stavebníky. Do toho, a předpokládám, že tu informaci máte, jsme přišli s poměrně velkým a rozsáhlým komplexním pozměňovacím návrhem jak na garančním výboru, tak na hospodářském výboru a i tady jsme na tom pozměňovacím návrhu odpracovali ohromné množství práce a je k němu, já to teď schválně přeženu, tvrdě odpracovaná a odmakaná shoda a souhlas nejenom mezi několika rezorty, to znamená Ministerstvem pro místní rozvoj, Ministerstvem dopravy, Ministerstvem životního prostředí a i Ministerstvem spravedlnosti, ale je na něm odpracována shoda opravdu napříč politickým spektrem mezi koalicí i opozicí.

Pokud jste u toho nebyli, pro vaši představu v tom sněmovním dokumentu, tisky číslo 927/3 a 927/4, to jsou ona usnesení výborů, garančního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a našeho hospodářského, a my jsme tam skutečně hlasovali

jako jeden muž. Ve vzájemné shodě jsme všichni podpořili tu širokou dohodu napříč zákonem v řadě bodů. A byla to vlastně půlka cesty. Druhá polovina spočívá v jednom z pozměňovacích návrhů, který za malou chvíli představí a přihlásí se k němu kolega Ladislav Okleštěk, a je to vlastně pokračování modifikované verze, vydiskutované verze toho pozměňovacího návrhu. A tady vás budeme potom ve třetím čtení prosit o podporu.

O co se jedná? O čem je ten komplexní návrh? Jedná se o dopravu. My tady pomáháme dopravě. Nebudu vás teď zdržovat jmenováním těch mnoha bodů, které jsme tam vymysleli a připravili a našli vzájemnou shodu více rezortů, ale obecně tady podporujeme sektor dopravy, zrychlení výstavby liniových dopravních staveb. Upozorňuji případné ochránce lidských práv, pouze těch liniových staveb, které definujeme jako strategické. Jsou to tedy stavby v souladu s definicí zákona č. 416/2009 Sb., zjednodušeně dálnice, silnice I. třídy a v případě železnic tzv. národní státní dráhy, jsou to většinou trasy železničních koridorů vedené v síti TEN-T, anebo i do budoucna vysokorychlostní tratě. A tohle budeme podporovat ve společném pozměňovacím návrhu, pod kterým jsou opět podepsáni, a já za to chci poděkovat, kolegové jak z koalice, tak opozice. Takže tady prosím o podporu. A u těch ostatních jednotlivých návrhů jednotlivých poslanců, tak tam se obracím jménem paní ministryně na všechny kluby a prosím o střídmost a rozumný přístup, abychom si stavební zákon nakonec sami nepokazili a nezbourali. Byla by to velká škoda.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se – eviduji faktickou poznámku pana poslance Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl mluvit k panu poslanci Kolovratníkovvi, jestli mi bude věnovat pozornost. Takový protimluv několikrát logicky zazněl v jeho vystoupení, a tak bych byl rád, aby na tom zapracoval.

První. Hlavně buďte střídmi, ale my jsme připravili velký komplexní pozměňovací návrh. To nejde dohromady. Buď platí první, nebo druhé! A já nezpochybňuji, že na tom bylo odpracováno hodně, ale fakt mi vadí, když se tady řekne: já vás s tím nebudu zdržovat. To není zdržování. To fakt není zdržování. A myslím, že ty změny si zaslouží nějaký delší komentář, pokud stojíme o nějakou silnější podporu než o nějakou těsnou většinu.

A třetí věc. Ta je spíš možná systémová. Je to komplexní pozměňovací návrh, nebo není? Pokud ano, tak o tom musíme rozhodnout hlasováním a případně pozměňovací návrhy se dávají ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Jinak se tomu jenom tak říká a nic to není. A já bych byl rád, ať se to vyjasní, aby pak nevznikaly problémy, že něco je nehlasovatelné, něco hlasovatelné je.

Nicméně vy jste tedy střídmi nebyli. Vy jste se na to vrhli trochu jako opozice a já bych řekl, že docela zásadně jste paní ministryni přepsali a přepisujete. A já ještě nevím, jak se k tomu postavíme, ale rád bych slyšel, a fakt nemusíme takhle spěchat –

když říkáte pomoc dopravě, já jsem pro, ale možná bychom si tady mohli říct, v čem ta pomoc spočívá a jestli tam jsou jenom pozitiva, nebo i negativa anebo nějaká rizika, protože on to není tak černobílý příběh. Zažil jsem hodně pokusů o zjednodušení stavebního zákona a výsledek byl přesně opačný. Možná ti, kteří to navrhovali, to mysleli dobře, ale dopadlo to jako vždycky, abych použil slavný okřídlený výrok z jedné východní země.

Tak jestli vás takhle můžu vyzvat, pane kolego, prostřednictvím pana místopředsedy, stálo by za to minimálně pro mě v oblasti dopravy to trochu podrobněji okomentovat, v čem vidíte přínosy a v čem bychom mohli vidět případná rizika nebo nedostatky toho návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Kolovratníka. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Uznávám to a beru. Nechci teď rozpoutat spor mezi mnou a Zbyňkem Stanjurou. Pokusím se tedy vejít v té reakci do dvou minut. Možná by to tedy měla být omluva ode mě. Já jsem použil tu formulaci komplexní pozměňovací návrh a velký pozměňovací návrh. No, abychom drželi tu definici. Není komplexní. Já mu tak říkám, protože ho tak cítím, protože je rozsáhlý. Takže určitě formalisticky nebudu trvat na tomto slově. A tím snad to vysvětlím, že nemusíme pak hlídat tu proceduru.

Vnímám i tu námitku, že říkám protimluv. Buďme střídmi, nebo prosím, buďte střídmi, a my jsme se do toho pustili takhle ve velkém. Ta prosba asi vyplývá z toho, že jsem byl v tom procesu. Kdokoliv z kolegů, ať tedy koalických, nebo opozičních, přišel se svým nápadem, se svým návrhem teď během těch posledních měsíců, prosince, ledna, tak jsme se to právě snažili odpracovat a vykomunikovat mezi jednotlivými ministerstvy. My jsme opravdu seděli se všemi rezorty na několikrát. Ta prosba směřovala k tomu, že teď je hotovo. Jsme v nějaké fázi. Já nefíkám, že to je sto procent. Někam jsme se dostali. Našli jsme, řeknu, maximální možnou shodu, maximální možnou míru shody. A moje prosba vyplývá z toho, že už bych byl rád, a věřím, že teď mluvím za paní ministryni, zdrženlivý v těch dalších dobrých nápadech. Už by toho bylo moc a takhle by to asi mohlo být donekonečna.

A k tomu vysvětlení, co je dobré, co v tom není dobré. Co my si myslíme, že je pozitivní. Samozřejmě není problém se do té debaty pustit tady na plénu, ale já za sebe jsem větším příznivcem práce v těch výborech. Tam sedíme v menší sestavě, řekněme ve specializované sestavě. Tam se o to porveme. Tam se domluvíme. A i u toho prvního, u těch čísel sněmovních tisků, řadu věcí, řadu částí jsme prostě po dohodě z nich odstranili a nepřijali. Po široké dohodě mezi rezorty a poslanci jak v garančním výboru, tak v hospodářském. Za to bych se tedy přimlouval víc, za tu práci ve výborech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já jsem si myslel, že jenom velký a nekomplexní a děkuji za to vysvětlení. Ale to za b) neberu. Není to tak, že výsledný tvar zákona schvaluje výbor. Není to tak. A mně to fakt vadí, když se řekne... Co my, kteří jsme v jiných výborech a rádi bychom to slyšeli a rádi bychom se rozhodli na základě debaty, jestli to podpoříme, nebo ne?

A není hotovo, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy. Až ve třetím čtení bude hotovo. Druhé čtení slouží k podávání pozměňovacích návrhů. Po dnešku dostaneme souhrn pozměňovacích návrhů a teprve začneme přemýšlet, aspoň někteří z nás, který podpoříme, a kteří nechtějí spoléhat jen na vlajkonoše nebo na dobré doporučení těch, kteří to odpracovali. Nic proti tomu. Vím, že to nemůžete dát jako za úkol, ale bylo by fajn, kdybyste nám o té dopravě něco řekl, protože pak může být pozdě. Dneska, teď. Teď je šance. Nikam nespěcháme. Vždyť jsme začali ve čtrnáct a je teprve 18.30. Tak kam spěcháme? Nikam nespěcháme. Není to škoda, aby to tady nezaznělo, pokud je to tak pádné? Je to vykomunikované? Má to šanci na velkou podporu? Tak zkuste nám to říct.

Já můžu jen slušně poprosit. Nic jiného udělat v této chvíli nemůžu. Pak už budeme jenom hlasovat. Pak už bude pozdě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. V tento moment neeviduji žádnou další přihlášku do obecné rozpravy. Je-li tomu tak, v tom případě obecnou rozpravu končím. Táhá se, zda si paní ministryně nebo pan zpravodaj chce vzít závěrečné slovo v tento moment. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěla ještě jednou velmi poděkovat té konstruktivní debatě především na výboru pro veřejnou správu, protože od toho se vlastně odrazily debaty i na ostatních dvou výborech, což byl výbor pro životní prostředí a hospodářský výbor. A tam myslím, že jsme opravdu všechno vysvětlovali do detailů. Rezorty tam byly zastoupeny. Takže ještě jednou děkuji, protože ten zákon si myslím, že teď tady leží tak, jak asi by měl.

K tomu velkému pozměňovacímu návrhu. Tam těch změn je hodně. Většina těch částí směřuje do změny zákona č. 416 o urychlení výstavby silniční dopravní a energetické sítě. A samozřejmě tam ten první návrh, který byl i řešen na všech výborech, tak MMR nemohlo odsouhlasit, protože my jsme tady teď v obhajobě toho, aby ta novela stavebního zákona byla funkční. A v tuto chvíli jsme se shodli na některých principech. Ne na všech. Na předběžné držbě není souhlas, tam nebude souhlas Ministerstva pro místní rozvoj. To jsem sdělovala na začátku. S tím nesouhlasíme, ale na dalších částech tam by měla být shoda. Ještě jednou děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Chci se zeptat pana zpravodaje, zda chce promluvit. Ne. V tom případě zahajují podrobnou rozpravu, do které evidují patnáct přihlášených. První vystoupí pan poslanec Matěj Fichtner. Připraví se pan poslanec Ivan Adamec. Prosím.

Poslanec Matěj Fichtner: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Dámy a pánové, dobrý večer. Dovoluji si v podrobné rozpravě se přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem vložil do systému. Možná nějaký obecný úvod k tomu.

Všechny ty pozměňovací návrhy jsou zaměřeny na drobné stavebníky. Když si vezmeme, že obecně samozřejmě výstavba může být financována buď veřejným, nebo soukromým investorem, přičemž oba zdroje financování jsou z pohledu tvorby hrubého domácího produktu rovnocenné, protože hrubý domácí produkt je samozřejmě tvořen jak veřejnými, tak i soukromými investicemi, tak rozumím tomu, že ten návrh zákona vlastně urychluje zejména tedy ty liniové stavby, a za to bych chtěl určitě paní ministryni poděkovat. To je velmi, velmi dobrý krok. Nicméně řekl bych, že by ta část z toho návrhu, která směřuje na právě na soukromé drobné investory, mohla jít klidně ještě trošku dále. Vůbec, stavební zákon tak, v jaké je dnes podobě, tak se domnívám, že je to příklad poněkud příliš vysoké regulace a zasloužil by si malinko rozvolnit právě ve prospěch těch drobných investorů, kteří poté mohou své investiční záměry realizovat, a tím právě přispět k tvorbě i hrubého domácího produktu, protože když si zvážíme, že tito soukromí investoři drží v ruce peníze a jsou připraveni stavby realizovat, ale regulace jim v tom brání, tak prostým uvolněním té regulace určitě bude možné podpořit stavební rozvoj měst a obcí.

Tolik tedy obecný úvod. A dovolu, abych tedy načel jednotlivé pozměňovací návrhy. Všechny jsou uloženy v systému. Potom ten poslední pozměňovací návrh, který budu načítat, tak prosím pana zpravodaje, aby mi věnoval trošičku pozornosti u toho, protože tam bude rozdíl oproti tomu textu, který je uložen v systému. Ale k tomu se dostanu.

První pozměňovací návrh, který je v systému uložen pod číslem 5126, se týká problematiky upravené v § 79 odst. 2 písm. p) stavebního zákona. Pro připomenutí, § 79 odst. 2 tak vymezuje okruh výjimek, stavebních záměrů, pro které se nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Původně v textu zákona, který je dnes platný, je napsáno, že se rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují pro bazén do 40 m² zastavěné plochy na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci v zastavěném území umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku.

Ta novela, která je předložena, tuto regulaci trošičku rozvolňuje, protože říká, že není vyžadováno rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas pro bazén do 40 m² zastavěné plochy na zastavěném stavebním pozemku rodinného domu nebo stavbě pro rodinnou rekreaci v zastavěném území nebo zastavitelné ploše umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku a jeho související technické zařízení. To znamená, že existuje jakési technické zařízení, které souvisí s tím bazénem, a nově ani pro to technické zařízení nebude nutný územní souhlas nebo rozhodnutí o umístění stavby.

Můj pozměňovací návrh tuto výjimku ještě rozšiřuje, a to na zastřešení tohoto bazénu. To znamená, přidávají se tam slova "včetně zastřešení". Tolik pozměňovací návrh uložený pod číslem 5126.

Dalším pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh uložený pod číslem 5125, kde se upravuje platné znění § 2 odst. 5 stavebního zákona písm. c). Původní text

rozlišuje změnu dokončené stavby na nástavbu, přístavbu a stavební úpravu, přičemž nástavba je stavba nebo úkon, kterým se stavba zvyšuje. Přístavba je činnost, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje, a stavební úprava je druh dokončené stavby, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Takhle zní současný § 2 odst. 5 s tím, že k tomu existuje judikatura, která se týká právě stavebních úprav. Jenom bych si dovilil uvést k odst. 5 písm. a) a b), že nástavba a přístavba obecně samozřejmě se povoluje v územním řízení, zatímco stavební úprava pouze ve stavebním řízení. A pokud jde o judikaturu, tak judikatura vlastně hodnotila, jaký je rozdíl mezi stavební úpravou a nástavbou, přičemž za nástavbu – já to zkrátím, řeknu jenom ten výsledek – judikatura považuje vlastně změnu celé svrchní obalové plochy stavby, což v praxi znamená, že pokud u svého rodinného domu si na střeše chcete vybudovat vikýř, což není nic zásadního, tak ten vikýř musíte mít podle současné judikatury povolen v územním řízení.

Toto považuji skutečně za přehnaný regulativismus a z tohoto důvodu se navrhuje změna znění § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona v tom smyslu, že se slova "i výškové" vyškrtnou a za ohraničení stavby se vkládají slova "a její celková výška". To znamená, už to nebude jakákoliv změna svrchní obalové plochy stavby, ale bude to pouze změna celkové výšky stavby. Tolik tedy pozměňovací návrh 5125. Samozřejmě písemné odůvodnění je součástí pozměňovacích návrhů, takže si ho můžete případně i v klidu přečíst.

Další pozměňovací návrh je uložen pod číslem 5766 a týká se změny trasování technických sítí v památkové zóně. Jenom pro zajímavost, pokud se nemění trasa vedení technické infrastruktury, tak v současné době výměna technické infrastruktury nemusí být povolena v územním řízení. To ovšem neplatí pro památkovou zónu. Takže nově by se toto zavedlo i pro památkovou zónu, kde skutečně občas jsou problémy s vedením technické infrastruktury. Podrobné odůvodnění máte ve svých materiálech. (Před řečníštěm upozorňuje poslanec Janulík na čas.)

Poslední pozměňovací návrh je pod číslem 5127, je to vcelku velké téma a týká se územního plánování. V současné době je to tak, že v hlavním městě Praze je několik tisíc navržených změn územního plánu, které nejsou projednány. Ty změny jsou několik let staré, některé až deset let staré, a prostě v Praze se vrší. Není to problém jenom Prahy, je to problém i Brna a dalších velkých měst, kdy vlastně ten, kdo chce změnit územní plán nějakým způsobem, si podá tuto žádost a ta je na úřadě, někde visí, nikdo se o ni nestará a dochází tam k významným průtahům. Jsem hrozně rád, že Ministerstvo pro místní rozvoj právě v novele, kterou projednáváme, zavedlo nový institut zkráceného pořizování změny územního plánu. To je skvělé, nicméně toto zkrácené pořizování neobsahuje žádnou lhůtu, ve které musí zastupitelstvo obce o podaném návrhu rozhodnout.

Takže pozměňovací návrh, který předkládám, spočívá v tom, že v novém § 55a se vkládá za odst. 6 nový odst. 7, který zní: Splňuje-li návrh podle odst. 2 všechny stanovené náležitosti, rozhodne o něm zastupitelstvo obce bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 12 měsíců od jeho podání. V mém písemném pozměňovacím návrhu je napsáno 6 měsíců. My jsme to s kolegy debatovali, tady zde navrhuji 12, takže to je rozdíl oproti tomu, co je uvedeno v systému. Doufám, že pan zpravodaj mě poslouchá a registruje to. Předpokládám, že není problém pro obce – u malých obcí to

určitě není problém a u velkých obcí, pokud to problém je, tak je to chyba vedení obce. Pokud drobný stavebník požádá o změnu územního plánu, tak o tom je prostě rozhodnuto do 12 měsíců. Myslím, že to je taková lhůta, kterou každá obec včetně Prahy musí stihnout. Zastupitelstvo se schází nejméně jednou za tři měsíce, to znamená, jsou tam čtyři zastupitelstva, která proběhnou od té doby, kdy se podá návrh na změnu územního plánu, a nevidím jediný důvod, proč by obcím mělo být umožněno, aby ta doba byla delší.

Samozřejmě chápu, rozumím tomu argumentu, že ten pozměňovací návrh neobsahuje žádnou sankci. To znamená, pokud obec nerozhodne ve stanovené lhůtě 12 měsíců, tak tam není žádná pokuta nebo jakákoliv jiná forma sankce. Této případné námitce rozumím. Na druhou stranu pokud by v tom pozměňovacím návrhu ta sankce byla, tak předmětem debat bude bezesporu sankce, nikoliv ten samotný návrh. Takže nyní se to navrhuje jako tzv. imperfektní norma, tedy norma, která je bez sankce, i když stanovuje nějakou povinnost. Uvidíme, jak se to v praxi osvědčí. Pokud by se ukázalo, že to nefunguje v tom smyslu, že se tím obce neřídí, tak se potom můžeme zde v Poslanecké sněmovně pobavit o tom, zdali by tam nějaká forma sankce neměla být, a můžeme se bavit o konkrétní podobě té sankce. Nicméně v současné době se domnívám, že postačí, pokud tam bude lhůta pro obec, resp. pro zastupitelstvo obce, do které má rozhodnout o návrhu na zkrácený postup pořizování změny územního plánu.

Tolik tedy za mne. Možná ještě doplnění. Samozřejmě se to netýká toho balíku změn územního plánu, který v současné době na obcích včetně Prahy leží. Týká se to pouze těch návrhů, které budou podány podle § 55a, který se nově navrhuje z dílny Ministerstva pro místní rozvoj.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Adamec, připraví se pan poslanec Foldyna.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Paní ministryně, kolegové, kolegyně, říkal jsem, že ten pozměňovací návrh je jednoduchý, ale odůvodnění vůbec jednoduché není. (Veselá reakce hloučku poslanců.) Vzhledem k tomu, že tady bylo teď takové velmi podrobné zdůvodnění předchozích pozměňovacích návrhů, tak se pokusím být stručnější.

Jak jsem říkal v obecné rozpravě, jedná se o právní jistotu pro ty, kteří spravují síť, případně vlastníci nějakých výrobních (nesrozumitelné), jak jsem to tady říkal, nebudu to tady říkat. Možná zopakuji, pro koho všeho se to týká. Ta jistota vyvlastnění věcného břemene se týká provozovatele přenosové soustavy, provozovatele distribuční soustavy, výrobce plynu, provozovatele přepravní soustavy, provozovatele distribuční soustavy nebo vlastníka plynárenského zařízení, provozovatele zásobníku plynu a držitele licence na rozvod tepelné energie nebo vlastníka rozvodného tepelného zařízení. Jedná se tedy o tu část, která se týká změny energetického zákona.

Pozměňovací návrh má číslo sněmovního dokumentu 5690, k němuž se samozřejmě hlásím. Teď mi dovoluji krátké stručné zdůvodnění k těm sedmi bodům, které tam jsou. Protože vás opravdu nebudu zdržovat, nebudu to probírat 1 až 7, protože se to opakuje. Řeknu to jako shrnutí.

Návrh jednoznačným způsobem zamezí nesprávné interpretaci uvedených ustanovení o nemožnosti vyvlastnění práva věcného břemene pro účely umístění a provozování stavby energetické infrastruktury v případech, kdy je stavba na cizí nemovité věci již prováděna či na ní již existuje, a aniž by dotčený provozovatel či vlastník dotčené stavby energetické infrastruktury zřízení věcného břemene sám nezmařil. Jedná se tedy o stavby, které slouží k dodávkám základních energetických médií – elektřina, plyn, teplo – veřejnosti, a tak je třeba vnímat jejich strategický charakter.

Přestože v současné době znění uvedených ustanovení vyvlastnění práv pro zřizovanou či existující stavbu nevylučují, je v zájmu právní jistoty stavebníka takové stavby nebo provozovatele příslušné energetické infrastruktury veřejnosti, která je takovou stavbou dotčena, jednoznačně potvrdit správný výklad a dosavadní praxi. Možnost vyvlastnění věcného břemene pro zřizovanou či existující stavbu je nezbytně nutné řešení v mnoha případech, kdy dojde k zániku zajištěného soukromoprávního titulu k užití cizího pozemku, který způsobil vlastník nemovité věci bez jakéhokoliv přispění samotného provozovatele či vlastníka takové stavby. Jde například o situace, kdy dojde k zániku smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene či nemožnosti plnění takového budoucího závazku, odvolání předchozího souhlasu vlastníka nemovité věci, zániku nájemní smlouvy apod.

Je třeba připomenout, že navrhovaná právní úprava není v právním řádu ojedinělá, jelikož možnost vyvlastnění práv pro zřizovanou či existující stavbu již výslovně umožňuje například i zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Daný návrh již existující možnost vyvlastnění zřízení věcného břemene pro zřizovanou či již zřízenou stavbu dotčené energetické infrastruktury staví najisto, a to ne bezbřehým způsobem, nýbrž pouze v takových situacích, které provozovatel či vlastník předmětné stavby takového zařízení věcného břemene sám nezmařil.

Toť krátké odůvodnění. Říkám, nebudu analyticky rozebírat jednotlivé body. To si můžete každý najít v systému sám. Děkuji vám za pozornost a prosím o podporu tohoto pozměňujícího návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Foldyna, připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Já se chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který nese číslo 5904. Jenom v krátkosti uvedu, čeho se ten pozměňovací návrh týká.

Víte, že povolovací procesy v České republice, zejména jejich délka, jsou velice dlouhé, jsou nepředvídatelné, a to velice komplikuje život investorům jak českým, tak zahraničním, zejména v high-tech technologiích, kde se poměrně složité tyto věci prosazují. Byl novelizován zákon č. 100 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

Tam mají všichni dostatečný prostor. Já si myslím, že ta technická norma, kterou stavební řízení je, by měla být kompetentním prostorem pro kompetentní orgány. Ve svém pozměňovacím návrhu omezují vstup spolků do stavebního řízení. Chtěl bych, aby se zrychlilo projednávání stavebních povolení v České republice, a proto bych vás prosil o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Rais.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý večer. Já bych chtěl v úvodu poděkovat paní docentce Putnové, která celkem zřetelně řekla některé věci, které jsem zapomněl.

Co se týká mého návrhu na prodloužení platnosti územní dokumentace, protože tam máme aktivisty, jestli zelené, modré, puntikované, to je jedno, ale tito aktivisté v podstatě ještě s neschopným předcházejícím managementem Jihomoravského kraje způsobili to, že vlastně nebyly ani zásady územního rozhodnutí jednoznačně definovány. Teď je jiná situace od října loňského roku, ale pořád je tady to nebezpečí, že jakýkoli aktivista může přes správní soud do toho, jak se říká lidově, hodit vidle, a tím pádem v podstatě znemožnit splnění termínu. Proto v prvním pozměňovacím návrhu dávám s dalšími kolegy napříč politickým spektrem, jak se tady říká, návrh na prodloužení platnosti výjimky z územně plánovací dokumentace. Tyto úvahy jsou uvedeny v pozměňovacím návrhu číslo 5887, čímž se k tomuto pozměňovacímu návrhu hlásím.

Druhý pozměňovací návrh reaguje na současný stav konkrétně v městě Brně, kde vznikají víceméně bez povolení různé náboženské stavby a orgány státní správy se na to v podstatě jenom dívají, protože na to nemají právní nástroj. Takže se snažím v podstatě přes pozměňovací návrh 5236 zavést institut místního referenda, které by rozhodovalo o tom, jestli občané souhlasí s výstavbou náboženské budovy, nebo ne. Zdůrazňuji skutečnost, že navrhovaná úprava se vztahuje pouze a výhradně na nové náboženské stavby nově vzniklých náboženských společností a netýká se klasických etablovaných církví a náboženských společností. To je uvedeno v pozměňovacím návrhu 5236, ke kterému se hlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Snopek, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím.

Poslanec Václav Snopek: Hezký večer, dámy a pánové. Já se chci přihlásit k pozměňujícím návrhům pod číslem 5933. Velice stručně. Jeden pozměňující návrh se týká § 87 a je to zahájení územního řízení, pokud se týká akce více obcí, aby bylo možno využít vyhlášku podle správního řádu, a je to (nesrozumitelné) dalších paragrafů. Myslím, že by to mohlo najít shodu.

Druhý pozměňující návrh je vlastně přihlášení se k návrhu, který už jsme tady jednou měli a bohužel v hospodářském výboru neprošel o jeden hlas, bohužel mým hlasem, a je to územní rozhodnutí u vybraných staveb energetické infrastruktury. Myslím si, že to je návrh, který má šanci projít. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Zahradník, připraví se pan poslanec Josef Uhlík. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu, se kterým jsem vás seznámil před chvílkou a který se týká definice liniových staveb. Tento návrh jsem vložil do systému jako sněmovní dokument 5905. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Josef Uhlík, připraví se pan poslanec Adámek. Prosím.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden jako sněmovní dokument 5918. Odůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě. Co se týká usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, odkazuji na sněmovní tisk 927/3.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Adámek, připraví se pan poslanec Kudela. Prosím.

Poslanec František Adámek: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové. Já bych se rád přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům. Jeden je uveden jako sněmovní dokument číslo 5806 a druhý 5936. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Kudela, připraví se pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, přihlašuji se nyní k pozměňovacímu návrhu sněmovní dokument číslo 5937. Tento pozměňovací návrh upravuje § 103 stavebního zákona, a to ve věci výrobků plnicích (funkci) stavby a výrobků schválených a uváděných na trh podle jiných právních předpisů.

Druhý pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím, je evidován v systému pod číslem 5939. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je vytvoření předpokladu pro možnost urychlené výstavby vodní infrastruktury sloužící nejen k ochraně před povodněmi, ale rovněž ke zmírnění následků sucha nebo k jiným účelům podle vodního zákona a ve veřejném zájmu.

Další pozměňovací návrhy, ke kterým se hlásím, je pozměňovací návrh 5940 a 5941. Tyto pozměňovací návrhy mají umožnit snadnější výstavbu zemědělských objektů nebo objektů sloužících pro zemědělské účely v nezastavěném území, které nebylo možné územně plánovací dokumentací vyloučit. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Petr Bendl, připraví se pan poslanec Martin Novotný. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Čas se navršil, tak budu stručný. Jen se přihlašuji k dokumentu 5899 a 5898. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Martin Novotný, připraví se pan poslanec Václav Horáček.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, přihlašuji se tímto k sněmovnímu dokumentu 5921. Podrobné odůvodnění pozměňovacího návrhu jsem přednesl předtím v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Václav Horáček a připraví se pan poslanec Jiří Petrů.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu kolegyně Langšádlové, který je v systému pod číslem 5770 a který jsem podrobně vysvětlil v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Petrů, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslanec Jiří Petrů: Ještě jednou dobrý večer. Přihlašuji se k pozměňovacím návrhům uvedených v evidenci 5724, 5725, 5726, 5727, 5760 a 5839. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová, připraví se pan poslanec Okleštěk. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Ráda bych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 5881. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Okleštěk, připraví se pan poslanec Klaška.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo. Přihlašuji se k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vedeny pod číslem 5910 a 5913.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Klaška.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl tímto načíst pozměňovací návrh, který není uveden v systému, nicméně vychází z pozměňovacího návrhu kolegy Raise, který je uveden v systému pod číslem sněmovního dokumentu 5887 a tvoří mu takovou drobnou alternativu, protože mění pouze číslovku letopočtu z čísla 2024 na číslo 2022 a celý zní takto: V části první článku 1 se vkládá nový novelizační bod, který zní: V § 188 odst. 1 se slova "31. prosince 2020", nahrazují slovy "31. prosince 2022". Ostatní novelizační body se přečíslovávají.

Odůvodnění tohoto mého návrhu je, jak už jsem říkal, že tvoří jistou alternativu k povinnosti mít územní plán pro obec nebo město do konce tohoto roku, protože mně také jde stejně jako panu prof. Raisovi o město Brno a chtěl bych ho tímto povzbudit, protože nemá zcela dobudovanou dopravní infrastrukturu. Čekalo na zásady územního rozvoje, i když Jihomoravský kraj už v minulosti nabízel spolupráci na dořešení těchto záležitostí, například ohledně železničního uzlu Brno a propojení dálnice D43. Tak bych tímto Brno chtěl povzbudit, aby konalo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. V tento moment neviduji nikoho, kdo je přihlášen do podrobné rozpravy. Táži se, jestli je tomu tak. Je tomu tak. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se paní ministryně případně pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Paní ministryně nejprve. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji všem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě vás požádám o ztišení. Ještě jsme nepřerušili jednání Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo. V obecné a podrobné rozpravě vystoupilo více než 30 kolegů. Všem velké díky za věcnost při jejich příspěvcích. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Ještě přečtu omluvy. Na 28. 2. mezi 14. a 16. hodinou z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Bohuslav Chalupa a dále dne 28. 2. od 18 hodin do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pilný.

Končím projednávání druhého čtení tohoto návrhu. Vážené paní poslankyně a poslanci, já vám děkuji a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřejšího dne 9 hodin ráno a přeji vám pěkný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 19.06 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

1. března 2017

Přítomno: 172 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 55. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Jan Hamáček z rodinných důvodů, Petr Adam ze zdravotních důvodů, Jiří Běhounek od 13 do 16 hodin z osobních důvodů, Ondřej Benešík do 17 hodin z osobních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, René Číp ze zdravotních důvodů, Radim Fiala z rodinných důvodů, od 14.30 Vlastimil Gabrhel z pracovních důvodů, Radim Holeček z rodinných důvodů, David Kádner ze zdravotních důvodů, Zuzana Kailová od 14.30 ze zdravotních důvodů, Vladimír Koníček od 12 do 16 hodin z pracovních důvodů, Roman Kubíček do 10 hodin ze zdravotních důvodů, Petr Kudela do 12 hodin z pracovních důvodů, Jana Lorencová ze zdravotních důvodů, Radka Maxová do 15 hodin ze zdravotních důvodů, Nina Nováková do 12 hodin z pracovních důvodů, Igor Nykl ze zdravotních důvodů, Ladislav Šincl ze zdravotních důvodů, Pavel Šrámek z důvodu zahraniční cesty, Karel Tureček z osobních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Radek Vondráček z důvodu zahraniční cesty, Josef Vondrášek z osobních důvodů, Kristýna Zelenková ze zdravotních důvodů a Jiří Zemánek od 14.30 z osobních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: premiér Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů, vicepremiér Andrej Babiš z pracovních důvodů, vicepremiér Pavel Bělobrádek z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Marian Jurečka do 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Miloslav Ludvík z pracovních důvodů, pan ministr Robert Pelikán z pracovních důvodů, pan ministr Martin Stropnický z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Karla Šlechtová z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Kateřina Valachová do 15.30 z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek z důvodů pracovních.

Dnes bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům a těmi jsou body 2, 11, 13, 14, 15, 12, 65, 61, 62, 55, 56 a 57, jsou to sněmovní tisky 501/6, 854, 911, 912, 926, 903, 688, 924, 930, 816, 862 a 881. V případě vyčerpání programu bychom pokračovali body z bloku prvního čtení – zákony dle schváleného pořadu schůze.

Také připomínám, že ve 12.45 hodin máme pevně zařazené body 291 a 259, 260 a 261 a v 17 hodin další pevně zařazený bod 192.

Mám zde tři přihlášky k programu schůze. Jako první vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová se svým návrhem. Prosím.

Poslankyně Věra Kovařová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych navrhla zařadit pevně bod číslo 25, sněmovní tisk 807, což je zákon o provozu na pozemních komunikacích. Týká se to zjednodušení procesu podávání žádostí o řidičské průkazy. Navrhuji ho pevně zařadit ve čtvrtek 2. 3. po bodu 284 napevno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další přihlášku má paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte, abych vás požádala o zařazení sněmovního tisku 977, o ústavní výchovu, který je již rozečten v prvním čtení, dnes po pevně zařazených bodech paní ministryně Marksově. Podle mého programu tedy po bodu sněmovní tisk 903, protože paní ministryně Marksová si přála být přítomna při projednávání tohoto tisku. (V sále je hluk, není téměř rozumět.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě vás poprosím, o jaký bod se jedná, co to je za bod?

Poslankyně Jitka Chalánková: Je to sněmovní tisk 977. Pokud nedošlo k přečíslování, tak je to bod 173.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další je přihlášený pan poslanec Soukup s jeho návrhem na úpravu programu. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, budu trochu obšírnější, abych připomněl –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení, protože já neslyším, jaké návrhy jsou podávány, abych věděl, o čem pak budu dávat hlasovat.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Zdeněk Soukup: Takže ještě jednou. Dámy a pánové, budu trochu obšírnější, abych připomněl souvislosti. Už je to delší dobu, co jsem podal ten návrh. Byly to dva měsíce, co zfanatizovaný Tunisán Anis Amri vjel kamionem do předvánočního trhu v Berlíně. Bilance dvanáct mrtvých, mezi nimi jedna Češka, množství zraněných. Později se ukázalo, že značný podíl na radikalizaci Amriho měl v Německu působící islamistický kazatel Ahmad Abdul Aziz, podle policejních zpráv jednička Islámského státu.

Z uniklých informací západoevropských tajných služeb plyne, že radikální kazatelé arabského světa rekrutují mezi bojovníky Islámského státu už mezi šestnácti- a sedmnáctiletými. V Německu přitom tvoří polovinu mladých blouznivců, kteří odjíždějí bojovat za ISIZ do Sýrie, děti německých rodičů. Působení radikálních

salafistických kazatelů pocházejících většinou ze Saúdské Arábie vyhodnotila jako bezpečnostní riziko Belgie. Nedávno vyhostila radikálního imáma El Alami Amaoucha.

Ostatně působení kazatele ze zahraničí, s tím máme určitou zkušenost i u nás. V roce 2013 přijel do Česka britský muslim Haitham al-Haddad. Usiloval o zřízení tzv. islámské komise pro rodinu, což nebylo nic jiného než zavedení paralelního práva šaría, zatím jenom pro rodinné právo.

Proč o tom všem mluvím? Abych připomněl novelu zákona o svobodě náboženských vyznání a o postavení církví a náboženských společností, kterou jsem vypracoval spolu se skupinou dalších poslanců. Novela řeší určitý dohled státu nad kazateli a propagátory církví ze zahraničí. Má číslo sněmovního tisku 937. Je to podle mne nutné preventivní opatření. Navrhuji zařazení tohoto sněmovního tisku 937 na program této schůze, a to po pevně zařazených bodech na středu 15. března. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V pořadí, tak jak jste přihlášení – nyní kolega Faltýnek, poté k pořadu schůze paní poslankyně Chalánková. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající. Dovolte, abych jménem našeho klubu navrhl pevně zařadit v pořadu schůze bod číslo 34, jedná se o poslanecký návrh kolegyně Kovářové, návrh zákona o daních z příjmů, tisk 848, druhé čtení, a to na úterý 14. 3. po již pevně zařazeném bodu číslo 44.

Děkuji za pozornost. Úterý 14. 3. po již pevně zařazeném bodu číslo 44.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dovoluji, já bych ještě navrhla variantu k bodu 173, tedy k sněmovnímu tisku 977, protože jsou tam ještě nějaké další pevně zařazené body na dnes, na středu 1. března, tak bych prosila o hlasování o zařazení tohoto sněmovního tisku jako první bod po v současné chvíli pevně zařazených bodech.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Táži se, zda někdo další má ještě návrhy na úpravu pořadu schůze. Jestli tomu tak není, dám hlasovat.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Kovářové, která navrhuje, aby bod číslo 25, sněmovní tisk 807, zákon o provozu na pozemních komunikacích, byl zařazen na čtvrtek 2. 3. pevně po bodu 284.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 178, přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro návrh 136. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh paní poslankyně Chalánkové, která chce zařadit bod číslo 173, sněmovní tisk 977, dnes po již pevně zařazených bodech. První návrh je po sněmovním tisku 903, což je zákoník práce.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 179, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro návrh 39, proti 58. Tento návrh byl zamítnut.

Stejný návrh variantně dnes po všech pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 180, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 27. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Soukupa, který chce zařadit bod 163, sněmovní tisk 937, na 15. 3. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 181, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 16, proti 54. Tento návrh nebyl přijat.

Poslední návrh je návrh pana předsedy Faltýnka, aby bod 34 byl pevně zařazen na úterý 14. 3. po bodu 44.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 182, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti 5. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze.

Otevírám první bod dnešního jednání a tím je

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/6/ - vrácený Senátem

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 21. února a rozprava byla přerušena. Připomínám, že z pověření Senátu se projednávání tohoto bodu mohou zúčastnit paní senátorka Jitka Seitlová a pan senátor Jaroslav Větrovský, čímž zde paní senátorku mezi námi vítám. Dobrý den.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj garančního výboru Robin Böhnisch. Táži se, zda předtím, než budeme pokračovat v rozpravě, chce vystoupit pan ministr. Není tomu tak. Případně pan zpravodaj Böhnisch? Také ne.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě, kterou tímto otevírám. Prvním přihlášeným je pan poslanec Laudát, připraví se paní poslankyně Nohavová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, já navážu na předchozí vystoupení, která jste tady slyšeli. Slyšeli jste o lunaparcích. Já jsem to vystoupení měl připravené již dříve, neměnil jsem ho, takže se v něčem možná budu opakovat nebo se dotknu stejných věcí, ale samozřejmě díky tomu, že zákon o ochraně přírody, byť v té ořezané podobě, která se týká pouze Šumavy, tady již byl několikrát.

Senát, který byl doplněn nedávno o zvolenou třetinu svých členů, se uvedl na českou politickou scénu v uvozovkách úpravami návrhu zákona č. 144/1992 Sb. dne 18. ledna 2017 z mého pohledu velmi nešťastným způsobem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vstupuji do vašeho projevu, ale opět musím vyzvat kolegy a kolegyně ke ztišení. Prosím, pokračujte. (Hluk v sále se nezmenšuje.)

Poslanec František Laudát: Děkuji. Ani se mi nechce věřit, že většina senátorů úmyslně svým hlasováním otevřela cestu k další vlně vykořisťování krajiny. Zdůrazňuji vykořisťování krajiny. Jinak totiž nelze nazvat proces, v němž poměrně úzká skupina polistopadových zbohatlíků poté, co proměnila krkonošská údolí na lunaparky, zatoužila po osobní privatizaci pro změnu jižních hraničních hor. Vily vystavěné na kopcích tak, aby majitelé měli dobrý výhled, ve kterém jim nebude překážet to, co sami budují, to je vize jejich podoby české krajiny. Leckde už je to dneska realita, nemusíte chodit pro příklady příliš daleko. A to je vize, kterou čeká Šumava, pokud bychom přistoupili na senátní návrh zákona.

Již dříve se v těchto prostorách odehrával boj o aktivitách na územích zasažených kůrovcem a orkámem Kyrill. Dnes se jasně ukazuje, že příroda si poradí sama bez našich motorových pil a těžké mechanizace.

Přichází stejná skupina politiků s dojemnou péčí o rozvoj šumavských obcí. Až na několik výjimek nemám dojem, že obyvatelé Šumavy chtějí žít jako chudí příbuzní ve stínu nekonečných šňůr apartmánů. A až těch apartmánů bude příliš, až se šumavská údolí promění v sezónní Václaváky, potom se zbohatlíci budou ohlížet, která další území zabetonují a ekonomicky vytěží. Pro sebe samozřejmě. Nemělo by být bráněno obcím a obyvatelům v oblastech národních parků rozvíjet svoje aktivity a zhodnocovat svůj majetek, ale musíme zabránit tomu, aby na kvalitách a krásách přírody parazitovali zlatokopové, kteří krajinu a přírodu ekonomicky vytěží, znehodnotí a ohroží, či ji dokonce zlikvidují.

Minulý týden se mě jeden ze senátorů dotazoval, jak se postavím k problému Šumavy. Myslím, že Šumava problém nemá. Problémem jsme my, problém máme my nebo si problém zbytečně vyrábíme. Naše situace je výsledkem několika staletí trvajících odklonu od duchovních hodnot, jejichž součástí byla a je i pokora. Žijeme v éře minimální etiky, původní existenciální koncept hodnot se proměnil v duchovní a

materiální divočinu, jejíž centra se stávají odrazem lidské sebestřednosti a primitivního utilitarismu, aktuálně už bez jakýchkoli lidských ohledů a zbytků pokory. Lidmi utvářená kulturní krajina není samovolně dlouhodobě udržitelným systémem. Mění se klima kolem nás, mění se spontánní procesy a krajina, mění se i lidská společnost. Je obrovským hazardem nemít k dispozici několik jednotek procent území, kde můžeme sledovat, jak se přirozené spontánní síly s minimem zásahů člověka budou vyrovnávat a jak si příroda bude hledat svoji proměnlivou rovnováhu pro daný čas a dané místo. Opačně chování lidské společnosti je velmi riskantním podnikem a ještě více než v dopravě platí "nemyslíš, zaplatíš".

V senátním návrhu nevidím až tolik více pravomocí dotčených obcí jako spíš pootevření dveří developerským nájezdníkům a spekulantům. Nejsm si jist, zda si senátoři uvědomili, že všanc nedávají jen chráněná území Šumavy, ale i Krkonošského národního parku, Českého Švýcarska a Podyjí. Jak už tady několikrát zaznělo, tento zákon není zákon o Šumavě, tento zákon je o všech čtyřech národních parcích.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Šarapatka. Prosím.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já jsem poslouchal poměrně pozorně názory obou stran a musím říct, přestože jsem sám z hor, tak nemám úplně ještě vycizelovaný názor na tuhle problematiku. Nicméně co mě zarazilo, je rozdílný přístup obou zainteresovaných skupin. Zatímco podporovatelé senátního návrhu se osobně jakýmsi způsobem angažují v tom, aby nás přesvědčili, dokonce nás navštívili i prezident republiky, tak ze strany ekologů nebo těch, kteří podporují tu poslaneckou verzi, jsme byli pouze zahlceni tisíci spamy. Já nevím, jestli těch mailů bylo tisíc, dva tisíce nebo tři tisíce. A já mám velmi intenzivní pocit manipulace a už jenom z tohoto důvodu budu hodně zvažovat, zda tu poslaneckou verzi, jakkoli je mi bližší než ta senátní, mohu podpořit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Eviduji další dvě faktické poznámky. První vystoupí pan poslanec Böhnisch, připraví se pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tady lze jen jednu krátkou poznámku pro pana kolegu Šarapatku. Kdo chce slyšet, tak slyší, kdo nechce slyšet, neslyší. Jenom bych upozornil na jednu věc. Když si otevřete stenozáznam projevu pana prezidenta a pořádně si ho přečtete, tak ke svému překvapení zjistíte jednu věc, že za celý půlhodinový projev ani jednou nepodpořil a nevyzval k podpoře senátní verze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já tady k panu kolegovi Šarapatkovi jenom poznamenám, že samozřejmě ten způsob, jakým někteří lidé se na naše maily vyjadřují k Šumavě a tisíckrát opakují totéž, je velmi nešťastný, a já už při těch kdysi minulých výzvách jsem některé ty lidi, které znám, varoval a říkal jsem, že je to velmi kontraproduktivní. Ale tady prosím šumavská příroda nečeká na to, jestli tady přežijeme nějaké smrště mailů. Různých psychopatů a pomatenců nám píše každý den a měsíce intenzivně, rozesílají to všem, protože mají hromadnou mailovou adresu všech poslanců Sněmovny a dalších činitelů. Nicméně prosím, tady jde asi o něco víc než jenom o možná nešťastnou formu postojů. Ale pořád si říkám, že lepší je, když někomu v naší společnosti na něčem záleží a dělá to možná ne úplně vhodnou formou, než že mlčící většina, která přihlíží a bouří se, anebo chce změny až v okamžiku, kdy je pozdě. Takže tolik. A já prosím, abyste tolerovali, že nám zahltili maily. Je to nešťastné, je to zbytečné možná, ale určitě to nedávejte na váhu toho v případě národních parků – a nemluvím o Šumavě – že jde o výrazně něco jiného a o výrazně větší, důležitější věci, než jestli nám někdo po dobu, já nevím, jednoho dvou měsíců zahltil maily. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktické poznámky, první pan poslanec Pilný, poté pan poslanec Votava a dále. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, mě taky moc nebaví mazat ty desítky mailů, které dostáváme do schránky, ale na druhou stranu jsou tady desetitisíce lidí, kteří ten názor vyjádřili podpisem nějaké petice, a myslím, že bychom se měli povznést nad nějakou nepřilíš šikovně udělanou kampaň a opravdu se soustředit na to, co je důležité, to znamená chránit to, co nám tady v té přírodě zbylo, a nedávat přednost zájmům lidí, kteří si tam prostě nakoupili pozemky ke spekulacím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní pan poslanec Votava, připraví se pan poslanec Zlatuška s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl ještě jednou, a to důrazně ohradit proti nějakému spojování, lobbování ze strany developerů. Je to naprostá pitomost. Prosím, to byste museli potom říci i o Zastupitelstvu Jihočeského kraje, o Zastupitelstvu Plzeňského kraje. To si myslíte, že oni jsou také zlobbovaní, že oni podléhají také developerům? (Hlasy ze sálu: Ano!)

Pan ministr tady příkvyuje, asi to ví. Tak pane ministře, jestli máte nějaký důkaz, tak ho tady řekněte, kdo je zlobbován. Mě nikdo nelobboval, pane ministře. Myslíte si, že lidé, kteří žijí v těch obcích, starostové, chtějí, aby si tu přírodu zničili, když tam žijí s tou přírodou? Většina z nás tam nežije a řada těch, kteří posílají ty maily –

já jsem dostal mail z Basileje, dostávám maily ze Severočeského kraje, z Moravskoslezského kraje –, kolikrát se přiznají, že ani nebyli nikdy na Šumavě, že se tam chtějí jednou podívat a chtějí, až tam přijedou, aby tam ta příroda byla tak jako dnes. Ani nevědí, jaká tam ta příroda je, když tam nikdy nebyli. Takže pane ministře, jenom si opravdu vyhrazuji, abyste takto říkal – řekněte to nahlas, kdo je zlobbovaný. Řekněte to nahlas!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pokračujeme v řadě faktických poznámek. První má pan poslanec Zlatuška, pak pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych chtěl na konto toho předchozího říct, že jsem sice z jižní Moravy, ale nemám pocit, že bych kvůli tomu měl podporovat to, aby se ničila Šumava, aby se tam ten park likvidoval. Velice bych vyzýval také za to, že ta mailová kampaň, která byla spuštěna, myslím si, že to jsou spamy, myslím si, že to je nešťastné a myslím si, že Hnutí Duha, které k tomuhle vyzývalo, neudělalo moc dobrou věc. Ale navzdory tomu jakákoli takováhle kampaň nemůže zastřít to základní poslání zákona, a to jak má vypadat Šumava. Pokud řekneme, že kvůli tomu, že jsou zde spousty lidí, kteří jsou ochotni nám emaily posílat, a ty emaily nebyly aspoň obsahem duplikované, byly tam kopírované adresy, ale jinak vevnitř bylo vidět, že si lidé dali práci k tomu, aby opravdu psali svůj postoj k věci, tak pokud bychom se tímhle měli nechat vykojet, tak to teprve by byla manipulace!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Laudát, připraví se pan poslanec Kučera, oba s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Nebudu tady říkat výčty lobbistů, ale nicméně je mi velmi líto, že například občané Jihočeského kraje dali podporu takovým politikům, jako jsou Zimolové a další. Jako sorry. A víte, tady jde o něco jiného. Ti lidé něco spáchají, k něčemu se hlásí. Bohužel v okamžiku, kdy bude pozdě a Šumava bude vypadat jak některé okolí a přímo horská střediska v Krkonoších, tak prostě co si na nich vezmete? To je problém. A já nechci, aby tady vládly emoce, ale co jsem mluvil s běžnými občany Šumavy už v minulých letech, oni ani nevědí, nikdo se s nimi nebaví. Oni ani nevědí, co by je čekalo. Možná že až by jejich domky obklopila ta monstra, která stojí ve Špindlerových Mlýnech, Rokytnicích a podobně, tak možná pak by změnili názor. Bohužel už by bylo pozdě. Takže já bych ty emoce tady příliš neřikal nebo nerozvířoval. Myslím si, že můžeme jednat v klidu. A jestli jste chtěli jinou Šumavu než Národní park Podyjí, České Švýcarsko a Krkonoše, tak jste měli férově přijít a říct: my nechceme Šumavu jako národní park. A pak jsme se tady mohli hádat. Ale v tuto chvíli neohrožujete jenom Šumavu, v tuhle chvíli ohrožujete všechny čtyři národní parky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Kučera, poté pan poslanec Gabal, Votava a další. Všichni s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Já si dovolím jenom pár slov k svému předřečníku panu poslanci Votavovi.

Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, na tom přece není nic špatného, že zastáváte názory developerů a investorů. To je naprosto legitimní pohled. To není přece věc, za kterou by se člověk měl stydět. Pokud má někdo představu, že na tom území by se mělo investovat, přece investice a developéři nejsou žádní podvodníci nebo zloději. To je naprosto legitimní záležitost. Pokud si tam někdo představuje, že se tam bude stavět, že tam bude probíhat výstavba, která samozřejmě bude probíhat, jak předpokládám, na základě všech zákonů ČR, bude splňovat všechny příslušné normy, někdo si tu krajinu představuje zastavěnou, někdo si představuje, že ta krajina tam bude tak, jak vypadá dnes, to znamená, chce chránit přírodu, její přirozený vývoj, to je přece naprosto legitimní. Oba dva postoje jsou legitimní, na tom se asi neshodneme. TOP 09 zastává pohled ochrany přírody, zastává pohled přirozeného vývoje v přírodě. Vy třeba zastáváte pohled, že by se Šumava měla zastavět a že by tam měla být nějaká stavební aktivita.

Proč se k tomu vyjadřují lidé z celé republiky? To je celkem jasné, to už přece vyplývá z názvu národní park. Já už jsem tady říkal minule, to není park obecný, není to park okresní, není to dokonce ani park krajský, i když se k tomu vyjadřuje krajské zastupitelstvo. Je to park národní. To znamená, že se k tomu vyjadřuje Poslanecká sněmovna a celý národ. To znamená i lidé z jiných krajů ČR. Navíc nejedná se pouze o Šumavu, jedná se, jak už říkal správně můj kolega Laudát, o další čtyři národní parky. To znamená Národní park Podyjí, Krkonošský národní park a České Švýcarsko. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jenom pro pořádek. Pan poslanec Kučera bude dnes hlasovat s náhradní kartou číslo 13.

Další vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Gabal, připraví se pan poslanec Votava, poté pan poslanec Jakubčík a další. Prosím.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Paní senátorko, kolegyně a kolegové, pane ministře, jenom jsem chtěl upozornit na to, že ta participativní komponenta rozhodování o této legislativě je úplně legitimní, stejně významná jako ten meritorní, environmentální obsah. Prvně zažíváme jako Sněmovna to, že nám opravdu lidé píší, že to není generované ani kopírované. Jen pro vaši informaci, nedávno jsem potkal při procházce se psem po Letné damu, která mi říkala: moc vám děkuji, změnil jste názor mojí šestnáctileté dcery na parlament jenom tím, že jste jí odpověděl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Votava, poté pan poslanec Jakubčík s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jsem ten poslední, který by si přál, aby se zničila příroda na Šumavě. A věřím tomu, že tomu tak je u většiny těch lidí, kteří prosazují, nebo chtějí, aby tady zvítězil, vyhrál

ten senátní návrh jako návrh kompromisní. Věřte mi. Opravdu je třeba se důrazně ohradit.

A pane ministře, od vás mě to opravdu mrzí, že to říkáte, že ti starostové jsou zlobbovaní nějakými developery. Já si nepřeju vůbec, aby se tam stavělo samozřejmě to, co máte vy na mysli, nějaké developerské projekty, bytovky a já nevím co všechno. Já si to nepřeju a myslím si, že to ani nejde tak úplně. Existuje řada právních norem, stavební zákon a tak dále. Tam nelze postavit cokoliv. Lidé tam chtějí žít v souladu s přírodou. A už jsem tady říkal minule, je třeba vzít v potaz, že tam nejsou jenom stromy a rostlinky a žabičky, ale že tam také je člověk, opravdu. A na toho člověka je třeba tam také dbát. Já myslím, že nikdo z nich si nepřeje, aby se tam ničila příroda. Zachovejme tam divočinu v přijatelné míře. V přijatelné míře tak, aby tam existoval společně s divočinou i člověk. A to si myslím, že senátní návrh vystihuje. Nezlobte se na mě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poopravím, že pan poslanec Kučera dnes hlasuje s náhradní kartou číslo 15, nikoliv 13.

Nyní pan poslanec Jakubčík, připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já navážu na pana kolegu Laudátu. On řekl, aby Šumava byla stejná jako ostatní národní parky. Ale uvědomujete si, že to nejde? Řekněte mi jednu jedinou obec, která je na území Národního parku České Švýcarsko, která je na území Národního parku Krkonoše, která je na území Národního parku Podyjí. Já vám řeknu přesně, kolik jich je. Nula, zero, nic. Na území Národního parku Šumava jsou obce, v intravilánu národního parku jsou obce. To je ten obrovský rozdíl Šumavy od všech ostatních národních parků. Pokud by Národní park Šumava byl vyčleněn z tohoto návrhu zákona, zvednu obě dvě ruce, a pokud to bude možné, tak zvednu i obě dvě nohy pro návrh zákona. Ale nemůžu zvednout ruku ani jednu, ani prstíček nemůžu zvednout pro tento návrh zákona, pokud je v tom začleněna Šumava se svými obcemi, které jsou na území národního parku. Nelze.

Další věc ke kolegovi Kučerovi. TOP 09, ochrana přírody. Ano, souhlasím. Souhlasím s ochranou přírody. Ale uvědomme si jednu věc. Na území národního parku se musí dodržovat nejenom zákony o ochraně přírody, musí se tam dodržovat i zákony o požární ochraně. Aby mohly být dodrženy zákony o požární ochraně, o ochraně lesa, o ochraně přírody, musí tam být požární nádrže, přírodní požární nádrže, musí tam být komunikace, kudy může jezdit hasičská technika. Uvědomujete si někdo, že na Šumavě jsou tři miliony mrtvých stromů, které jsou částečně nalezato, částečně nastojato, naprosto mrtvé suché stromy? V okamžiku, když tam začne hořet a bude přijat tento návrh zákona, hasiči se tam nedostanou. (Upozornění na čas.) A ty dva vrtulníky, které máme, které jsou schopny hasit, ty to nezvládnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dnes od 10 do 12 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Putnová.

Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Zahradník, připraví se pan poslanec Komárek. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, tohle je jenom reakce na tu smršť výměn názorů. To, že celá ta kampaň proti senátnímu návrhu je založena na dvou základních živých tezích, které Hnutí Duha vyprodukovalo. Totiž za prvé, že senátní návrh zákona má za cíl zrušit národní parky, a za druhé, že senátní návrh zákona bude mít jako důsledek vybetonování, předchozí vykácení a následné zastavění Šumavy lunaparky a golfovými hřišti, je bezesporné. To, že na tuto lživou tezi skočili bohužel ti neinformovaní lidé z Moravy, z Ústeckého kraje, kteří převzali ten jakýsi motivační mail Hnutí Duha, a jak říkal pan profesor Zlatuška, ho modifikovali tím, že dodali nějaké své citové emotivní postoje, to je pochopitelné, to prostě tak je. Oni ti lidé mnohokrát ani na té Šumavě nebyli, nebo spíš jenom čtou tyhle věci.

Ale že na to bohužel přistupují i někteří kolegové poslanci a šíří tady tyto teze, používají slova jako zbohatlíci a takovéhle věci, to je skutečně pod veškerou kritiku a je to důkazem toho, že bohužel, nebo možná bohudík, už je před námi období volební a mnohé strany hledají holt své voliče tam, kde už asi nikdo jiný nehledá, a to mezi těmi ekologickými aktivisty, které opustila jejich Strana zelených, která se úplně vymkla, a oni – mám na mysli tady pana kolegu Laudáta, který hledá zřejmě voliče mezi bývalými voliči Strany zelených. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Komárek, připraví se pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, tahle debata není debata o zákoně. To, že debatu o zákoně nevede veřejnost, ale vede ji o nějakých iluzích, na to jsem už zvyklý. Ale my ji nevedeme ani tady. Na jedné straně se říká: někdo chce vybetonovat Šumavu. Na druhé straně se říká: pan ministr chce, aby kůrovec sežral lidi. Ve skutečnosti je to úplně jednoduché. Tady stojí proto sobě dva oprávněné zájmy. Jeden oprávněný zájem na rozvoji obcí a na co nejspokojenějším životě lidí v národním parku, druhý zájem na ochraně přírody. Ale pozor, to není zájem té přírody. Příroda zájmy nemá, opravdu. To je taky lidský zájem. To je zájem další skupiny lidí, která chce mít přírodu nenarušenou. A ten zájem je rozumný. Celá ta debata je zbytečná, protože pan prezident, který se do ní zapojil, se také zapojil na stranu iluze. Pan prezident určitě ten zákon četl, ale nechtěl ho prostě čist správně. Nechtěl z nějakého důvodu.

Ten zákon totiž už vyvážení těchto dvou oprávněných zájmů zohledňuje. Ten zákon vytváří kompromis mezi zájmem lidí žijících v národních parcích na rozvoji jejich obcí a zájmem lidí, kteří chtějí mít národní parky neporušené. Z mého pohledu je ten zákon velice dobrý, velice slušný a velice ohleduplný a myslím, že není žádný problém, abychom pro něj hlasovali.

Zároveň ale není pravda, že starostové, kteří ho chtějí trochu změnit, a senátoři, kteří své připomínky vtělili do svých pozměňovacích návrhů, jsou nějakí vlkodlaci,

kteří chtějí vybetonovat Šumavu. (Upozornění na čas.) Oni chtějí prostě jenom posunout legislativu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, připraví se pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Musím zareagovat na svoje dva předřečníky, to znamená na poslance Jakubčíka a na pana poslance Zahradníka. Panu poslanci Jakubčíkovi bych rád sdělil – (Předsedající: Mým prostřednictvím.) – prostřednictvím pana předsedajícího, že šumavské obce skutečně leží na katastru národního parku a nemají zájem, aby byly vyjmuty z území národního parku. To znamená, na přímý dotaz, který jsem měl na pana starostu Modravy, zda by stál o to, aby zastavěné území obce Modrava bylo vyjmuta z národního parku, odpověděl, že zásadně ne. Takže je tam, kde chce být, v národním parku, a využívá všechny výhody, které mu přináší národní park.

K panu poslanci Zahradníkovi a víceméně i k panu poslanci Jakubčíkovi o tom, že máme jiné zákony, které brání tomu, aby ty obce investovaly tak, jak investovat nemají. Chci říct, že to byly – chci připomenout například obci Moldava v Krušných horách, kde se vystavěla velká fotovoltaická elektrárna, přestože neměla stavební povolení, jelikož došlo k nějakým úplatkům na stavebním úřadě. Ten úředník už tam dneska nepracuje. A myslím si, že oba pánové vědí, které strany za tím stály. Takže dneska máme – byly to vaše dvě strany, pane poslanče Jakubčíku prostřednictvím pana předsedajícího a pane poslance Zahradníku prostřednictvím pana předsedajícího.

To znamená, nemusíme si tady říkat, jestli běží volební kampaň, nebo neběží volební kampaň. Myslím, že bychom se měli vrátit k té diskuzi o Šumavě a neměli bychom se tady osočovat tím, že tady někdo hledá, nebo nehledá zoufalé voliče. Myslím si, že tuto tematiku zdiskreditovaly právě akce jako fotovoltaická elektrárna na Moldavě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Jakubčík. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jenom tady zareaguji na ty poznámky, kde lovím, nebo nelovím voliče. Řada z vás ví, že už kandidovat nebudu, takže nevím, proč bych někde lovil voliče. Ale říkám tady svoje názory. A když už jde o to – a bavili jsme se a dotkli jsme se zastupitelstva krajských reprezentací Plzně a Jihočeského kraje, tak se mi bohužel nedostane té cti, abychom si je tady vyzkoušeli, jestli vědí něco o základních bezpečnostních systémech zemí. Tam by se možná dočetli, že jednou z těch podstatných složek, a dokonce integrujících a základních složek pro bezpečnost každé země, tudíž i obyvatel, kteří na tom území žijí, je biodiverzita, a to v širším kontextu. Takže když tady o něčem mluvím – a jestli se po tom klepete a někteří to zneužíváte pro to, abyste tady lidi deprimovali uprchlíky a tak, tak ten skutečný důvod nebyli Američani, jak tady někdo pořád pokřikuje, proč se daly národy Středního a Blízkého východu na pochod. To byly klimatické změny a

zhroutení sociálních systémů. Ty to uvedly do pohybu. Že se potom zabalily do nějakých fanatických náboženství, je už sekundární problém. A jestli chcete vyvolat pro tamhlety mladé lidi, kteří tam sedí nahoře, neřešitelné situace, jestli je chcete donutit, aby potom dávali možná bilionové investice s nejistým výsledkem, aby udrželi životní prostředí, tak v tom prosím pokračujte!

Já moc dobře vím na rozdíl od jiných, o čem tady mluvím. A tady už nejde o to, aby se ještě někdo napakoval a naparazitoval. I v Praze, úplně v jiném gardu se podívejte, jak to tady vypadá. Když se potom někdo vnucuje do památkové rezervace a parazituje na ní, aniž by přinášel novou kvalitu.

Takže já nemám už v tuhle chvíli potřebu někde populisticky lovit nějaké voliče. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní pan poslanec Jakubčík. Připraví se pan poslanec Junek. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji. Doufám, že budu vystupovat naposledy. Jedna věc. Ano, někde v Krušnohoří byla postavena nějaká solární elektrárna. Budiž. Ale nevím, že by to bylo na území národního parku. Jinak na území Národního parku Šumava se nepostaví ptačí budka, aniž by k tomu byl souhlas vedení národního parku. Máme tady spoustu státních orgánů, které se vyjadřují ke stavebních projektům, které mají být, nebo by mohly být na území národního parku. A poslední, kdo o tom rozhoduje, je vedení národního parku. Takže to je jedna věc.

A druhá věc na pana ministra. Vy tady přikyvujete, že zastupitelstva jsou zlobbovaná. Prosím, doložte mi, který krajský zastupitel, který starosta z Plzeňského a Jihočeského kraje byl kdy kým zlobbován! Prosím doložte mi to. Řekněte mi zastupitel XY by zlobbován lobbistou XY, aby nechal na Šumavě postavit mrakodrap. Prosím doložte mi to! Všechno to jsou jenom fráze. Stejně jako o těch developerech. Jenom fráze!

Jednu věc. Všichni z vás, kteří tady bojujete za tu krásnou přírodu na Šumavě, prosím, jděte se podívat za hranici. Na Národní park Šumava navazuje Národní park Bavorský les. Udělejte si ten čas, zajděte se podívat, jak vypadá Národní park Bavorský les. Jsou tam spokojené obce, jsou tam spokojení občané, Němci jsou spokojení s tím, jak Národní park Bavorský les funguje. Myslíte si, že ti Němci jsou takoví idioti, že by si nechali rozsekat jeden ze svých klenotů, jakým je Národní park Bavorský les? Nikoliv. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Eviduji vaši přihlášku, pane ministře. Myslel jsem si, že se hlásíte s přednostním právem, ale vy se hlásíte s faktickou poznámkou. Tak dobrá. Nyní vystoupí pan poslanec Junek s faktickou poznámkou, prosím.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji za slovo. Chtěl bych také reagovat na pár věci, které zde zazněly v diskusi. Chtěl bych se ohradit vůči tomu, že někteří občané, kteří žijí v jiném kraji než v Jihočeském, případně Plzeňském, se k tomu nemají právo

vyjadřovat, k tomu, jak má vypadat národní park. Už to tady zaznělo, může se a má se k tomu vyjadřovat každý občan této republiky, má na to právo.

Další, co tady zaznělo, nevím, jestli z úst pana kolegy Zahradníka, ale i jiných, že je tady vytvářena jakási lež a podsouváno, že chtějí podporovatelé senátního návrhu tu Šumavu zastavět a to že není pravda. Byl tady pan prezident a vy jste mu tleskali, a co on říkal? Dával za příklad rakouskou stranu Šumavy, kde máme sjezdovky, kde to skvěle funguje, kde je hospodářský les. To nám tady dával za příklad, to že je cesta pro Šumavu, a vy jste tomu tleskali. Tak jak tomu máme rozumět? Že toto podporujete a to že váš záměr na Šumavě. Odkud se to bere?

A další. Co je v senátním návrhu? Tam je změna definice zóny kulturní krajiny, která zase umožní tu výstavbu v národním parku. Tak nám neříkejte, že to není pravda! Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji tři faktické poznámky. První má pan poslanec Kučera, pak pan ministr, pak pan poslanec Schwarzenberg. (Poslanec Kučera svoji faktickou poznámku ruší.) V tom případě pan ministr a poté pan poslanec Schwarzenberg.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem vystoupit teď nechtěl, protože mi je jasné, že zase vyvolám smršť dalších poznámek. Myslím si, že dnes to směřuje k jediné věci. Kolegové si uvědomují, že nebude dost hlasů pro senátní návrh, ale vše směřuje k tomu, aby nebyl schválen ani návrh poslanecký, takže to má směřovat samozřejmě ke zdržování, pak vetu pana prezidenta a k tomu, aby nebylo schváleno vůbec nic. Ta hra je průhledná, je to hra regulérní z určité strany, ale řekněme si to alespoň na rovinu. Můžeme mít každý svůj názor, ale aspoň prosím nelžeme.

Pane kolego Jakubčíku, vaším prostřednictvím, pane předsedající, nebo to není možná o lži, ale je to prostě jenom o tom, že jste to nepřčetl. Najděte mi tam někde v té novele, jak se nesmí zasahovat proti požárům. To se může dneska, a to se dokonce preventivně může i podle novely, to jsou věci, které samozřejmě jsou. Dokažte mi dneska, že tam nemůže vjet požární vůz nebo helikoptéra. To jsou úplně nesmysly. To je první věc.

Druhá věc. Mnohokrát se to tady opakovalo a mluvil o tom i pan kolega Kučera, my jsme nabízeli, já jsem tam byl dvěstěkrát v těch obcích, měl jsem tam x seminářů, a všech obcí, všech starostů jsem se ptal, jestli chtějí vystoupit svým územím z národního parku. Nikdo nechtěl. Protože to je fantastická marketingová značka. Tak nebudme pokrytečtí. Obce tam chtějí zůstat a nechtějí tam zůstat. Je to chytrá horákyň, trochu oblečená, trochu svlečená, prostě princezna Koloběžka. To je ta reálná pravda.

A potom k tomu lobbingu. To nemusí být lobbing penězi, to je i lobbing hysterií. Tou hysterií, která se kolem toho rozpoutala. Já jsem mluvil s hejtmanem, mluvil jsem takřka se všemi krajskými poslanci, nabízel jsem možnost to vysvětlit. Ale tam padají tak nesmyslné argumenty, že už si nemůžete myslet nic jiného. A ano, mám i

určité zprávy, které nemohu úplně komunikovat, ale myslím, že se i objevily v médiích, přečtěte si to. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Schwarzenberg, po něm pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, my jsme opravdu prazvláštní národ, neboť nejraději podvádíme sami sebe. Když se podívám do minulých let, tak jsme se bouřili proti tomu, že Evropská komise uznala, že nemáme podvádět vlastní zákazníky v Čechách a nazývatí máslem něco, co byla levná náhražka, slavný spor o pomazánkové máslo. Buď je to máslo, nebo to není máslo. Totéž když výrobek, který je po celém světě známý, že se dělá z cukrové třtiny, rum, jsme chtěli nahradit řepou a také se to nazývalo rum. I toto je vlastně podvod na zákazníkovi.

A teď k nám dorazil paskvil z dílny našeho Senátu, kde se nám tvrdí, že tam, kde se může leccos dělati, bude nadále národní park. Podle všech mezinárodních mantinelů národní park musí být bezzásahový. Nám se to nehodí, tak raději podvedeme sami sebe, budeme něco nazývat národním parkem, co vůbec není, a tím budeme šťastni. Opravdu – proč chceme vždycky sami sebe v první řadě podvádět?

Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Kučera. Po něm pan poslanec Klučka. Všechno to jsou faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Jen krátce zareaguji na slova pana ministra Brabce. Víceméně s vámi, pane ministře, souhlasím, že ta taktika je víceméně ta, aby neprošla ani jedna verze, to znamená ani sněmovní, ani senátní, abychom ji nestihli projednat do konce volebního období. Nicméně chci říci, že za to jste zodpovědný i vy, pane ministře. My tady novelu zákona projednáváme od října 2015. Ona už mohla být dávno projednána. Byla neúměrně dlouho ve Sněmovně, neúměrně dlouho byla projednávána, aniž by kolem toho byla jakákoliv větší obstrukce, dokonce myslím, že žádná obstrukce. To je prostě fakt. Takže svůj díl viny na tom, že ta novela je ohrožena v čase, nesete i vy, pane ministře Brabče.

Chci připomenout také další věc, abych se tady zastal těch krajských zastupitelstev. Tak je fakt, že krajská zastupitelstva hlasovala tak, jak hlasovala, že tam pravděpodobně mohl proběhnout nějaký lobbying v tom dobrém slova smyslu. Tím lobbying nemyslím slovo úplatek, samozřejmě. Nicméně chci připomenout panu ministru Brabcovi, že to byli i zastupitelé z hnutí ANO, kteří hlasovali proti sněmovní verzi a hlasovali pro senátní verzi na krajském Zastupitelstvu Jihočeského kraje. A jediní, kdo hlasovali proti senátní verzi, byli právě zastupitelé TOP-09.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Klučka, připraví se pan poslanec Jakubčík.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Nemohu nezareagovat na otázku požární ochrany. Vy si všichni vzpomínáte na druhé čtení tohoto zákona, kde jsem vystupoval s pozměňovacím návrhem, kterýmžto textem jsme hledali náhradu tehdy bodu 7 a 17 v předložené novele, která striktně, opravdu striktně znemožňovala výkon státního požárního dozoru v oblasti prevence. My jsme tu náhradu našli v textu, že hašení požáru a provádění preventivních opatření proti vzniku lesních požárů podle zákona o požární ochraně, preventivní opatření lze provádět po předchozím projednání s orgánem ochrany přírody a při zohlednění cílů ochrany národního parku. Než jsem to předložil, tak jsme uvažovali s Ministerstvem vnitra, jestli to je ta správná definice, je to kompromisní definice, která musí hledat východiska v operačním nasazení požárních jednotek. Potřebujeme přípravu všech věcí kolem hasebního zásahu, jako jsou příjezdové komunikace, odstavné plochy, zásobování vodou a další a další komponenty k tomu, aby zásah požárních jednotek byl účinný a efektivní. Já chci jenom věřit, že tak jak je to dneska v zákoně popsáno, a týká se to jak sněmovního, tak senátního návrhu, že to do budoucna nebude problémem pro porozumění věcem požární ochrany.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Jakubčík, připraví se pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji. Pane ministře, vy jste tady řekl, že zastupitelé nemusí být zlobbování penězi, ale můžou být zlobbování hysterií, nebo jak jste to řekl. Máte pravdu. Koukám, že velká většina poslanců tady je zlobbována hysterií Hnutí DUHA a těmi tisícovkami mailů. Ad 1.

Ad 2. Mluvil jste tady o požární ochraně. Určitě sám dobře víte, že na území Národního parku Šumava proběhlo několik požárních kontrol. Určitě sám víte, jakým způsobem ty kontroly dopadly – jednoznačné porušení zákona o požární ochraně. Národní park dostal několik pokut. Až budou interpelace, já se vás na to zeptám, jestli víte přesně, jak to tam bylo a kolik pokut dostal národní park, kolik tam bylo kontrol. Ani jedna kontrola nedopadla dobře. Důvod: Za prvé, protipožární nádrže. Za druhé, nepřístupnost protipožárních nádrží. Podle zákona o požární ochraně přístupová komunikace musí mít šířku minimálně tři metry. Při kontrole zjištěno dvanáct důležitých komunikací naprosto neprůjezdných – padlé stromy atd. A jedna věc, která je velmi úsměvná a úžasná – v plánu péče o národní parky je tam naprosto krásná věta: Požár je přirozenou obnovou lesa. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, paní a pánové, já bych nevystupoval, nebýt té připomínky pana ministra Brabce. Ten

zákon je špatně z pohledu legislativního. To neodstranil ani Senát. A já jsem to panu ministrovi říkal několikrát. Jestliže dáme obecné důvody ochrany parků do zákona 114, to je v pořádku. Ale jestliže do jednoho zákona dáme všechny čtyři národní parky a dáme tam zvláštní způsoby ochrany, při jakémkoli otevření zákona 114 otevřeme v podstatě pět norem, protože každý může načíst změnu do zvláštního způsobu ochrany Podyjí, Labských pískovců, Národního parku Šumava. Hranice parku může otevřít při každém otevření stočtrnáctky. To není otázka současného návrhu zákona. To je otázka, že do budoucna, pane ministře, uděláte takový chaos, který tady mohou využívat všichni, kteří mají legislativní iniciativu, že svým nástupcům připravíte horší podmínky, než připravil pan exministr Bursík, když tady vytvořil solární barony. To byla ostuda! A vy připravujete stejnou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. přečtu omluvy. Dnes od 9.30 do 10.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Kofenek a dále od 14.30 do 17 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Adámek.

Nyní tedy budeme pokračovat v řádných přihláškách do rozpravy. Jako první vystoupí paní poslankyně Nohavová, připraví se pan poslanec Vilímc. Prosím.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, opět zde vedeme diskusi nad novelou zákona o ochraně krajiny a přírody. Tato novela má své příznivce i odpůrce. Určitě se zde všichni shodneme na tom, že novela je nutná. Spor se vede o to, zda národní parky potřebují i přes svá specifika jednu zákonnou normu. To, co platí pro jeden národní park, nemusí vyhovovat jinému. V takovém případě by v novele zákona musela být podrobná řešení pro jednotlivé národní parky a neobcházet nastalé nejednotlivosti podzákonnými normami, tedy nějakými vyhláškami.

Jako poslankyni zvolené za Jihočeský kraj mi rozhodně není jedno, co se děje zejména kolem Šumavy. V posledních dnech jsme přímo zahlceni mailly vyjadřujícími nesouhlas se senátními pozměňovacími návrhy, se kterými se vlastně novela vrací zpět do Poslanecké sněmovny. Musím říct, že rukopis těch mailů je ve všech případech stejný – zachovat divočinu a uzákonit bezzásahovost na většině plochy, tedy já bych řekla, přání různých ekologických spolků. V malém národním parku to zásadní vliv mít nemusí, ale pro Šumavu to bude mít destruktivní vliv. A navíc to bude mít i dopad na celkové klima jihozápadních Čech.

Tyto ekologické spolky se snaží do osídlené Šumavy, kde se po staletí žilo, hospodařilo, zavést režimy typické pro národní parky, kde lidé nikdy nežili, tzn. prosadit velkoplošnou divočinu. Vlastně položíme si otázku, co to je divočina. Ta není zákonem vymezená. A tak nelze s tímto slovem zacházet, jako by bylo součástí zákona. A tudíž nelze nutit veřejnost, aby se s tímto názorem ekologických aktivistů, kteří ji podporují, ztotožnila. Přece chránit přírodu a zlepšovat její dochovaný stav, by měla být základní povinnost každého občana.

Již dnes se ekoaktivistům podařilo prosadit divočinu na 23 % Šumavy. No a co je výsledkem? Úbytek zeleného lesa, v důsledku čehož zároveň dochází ke změnám vodního režimu, mizí vzdušná vlhkost, vysychá les, ale i studny obyvatelům Šumavy.

Poslední poměrně suchá léta situaci na Šumavě zhoršila a o vodu přišel i pramen Vltavy, což všichni ekoaktivisté, přestože to viděly tisíce návštěvníků, vesele popírají, a to s odůvodněním, že je ucpaný. Ministerstvo životního prostředí vyhlašuje miliardové programy na udržení vody v přírodě, ale svým přístupem k Šumavě prakticky koná vše pro to, aby zde bylo vody co nejméně.

Navrhovanou normou se dá vyřadit účinnost lesního zákona ve smyslu povinnosti zasahovat proti škůdcům. Kroky ministerstva svou skutečnou škodlivostí předčí i neblaze proslulá rozhodnutí exministra Bursíka, jehož rozhodnutím bylo zničeno 20 tis. hektarů lesa na Šumavě.

Kritika aktivistů z Hnutí Duha, která se nápadně shoduje s předkladatelem zákona, směřuje k udržitelnému rozvoji obcí, zejména pak obava, že se na nejprísněji chráněných územích budou stavět různá golfová hřiště, akvaparky a já nevím, co všechno. Ale to je lež. Vždyť přesně každý ví, že v přísně chráněných zónách nelze stavět v žádném případě. Tak proč Duha i ministerstvo účelově mlčí o ochranných podmínkách, které musí být splněny? Vždyť je tu zákon o EIA, je tu Natura 2000. Na jednu stranu chcete otevřít Šumavu turistům. Lžete i v tomto případě. Dnes se nesmí na 26 % plochy, a v návrhu je 50 %. Vždyť vy ji chcete de facto zavřít.

Šumava má prostě tolik specifik, že jediným možným řešením je samostatný zákon o národním podniku... parku, ne podniku... Národním parku Šumava. Iniciativa na samostatný zákon od poslanců a senátorů za Jihočeský i Plzeňský kraj byla předkládána několikrát, ale nebyla politická vůle předložené návrhy posunout do dalších čtení a projednat to ve výborech. A odůvodněním vždy bylo, že není nutný samostatný zákon o Národním parku Šumava, že vše vyřeší centrální novela o ochraně krajiny a přírody a samozřejmě následná péče v jednotlivých národních parcích.

Vzhledem k rozsahu novely a zmatku v terminologii se v tom málokdo dokáže orientovat a na to zřejmě předkladatelé spoléhají. Návrhem se snažíte prosadit už mnohokrát odmítnutou snahu vytvořit na Šumavě skanzen. Chcete-li opravdu Šumavu zachránit a nezhoršovat situaci v dalších národních parcích, pak je nutné, aby skutečně měly svůj vlastní zákon.

Z jednání krajského Zastupitelstva Jihočeského kraje vzešlo toto usnesení. Zastupitelstvo Jihočeského kraje přijalo v minulosti několik usnesení, která dlouhodobě podporují samostatný návrh zákona o vytvoření Národního parku Šumava. Hlavním důvodem tohoto postoje je skutečnost, že na rozdíl od ostatních národních parků jsou součástí Národního parku Šumava také obce a z toho vyplývá nutnost zajistit jejich trvale udržitelný rozvoj. Původně předložená novela zákona bohužel neodpovídá tomu dlouhodobému záměru a omezuje podíl obcí na dění a utváření režimu Národního parku Šumava. Novela umožňuje další rozšiřování zón, které se mají ponechávat samovolnému vývoji, vytváří předpoklady pro zavádění klidových území a dotváření nových zón, kde se aplikuje nejvyšší možná ochrana. Institut klidových území samozřejmě umožňuje jejich vytváření v kterékoli zóně. Také se mění povaha jednotlivých aktů vydávaných Správou Národního parku Šumava, snižuje se možnost obcí ovlivňovat jejich podobu. A s přihlédnutím k dlouhodobému postoji Jihočeského kraje k problematice Národního parku Šumava

se novela zákona č. 114 o ochraně přírody a krajiny ve znění usnesení Senátu Parlamentu České republiky jeví přijatelnou.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, na závěr mi dovoluje, abych přečetla dopis občanky, která žije na Šumavě. Paní Květa Pěničková z Nových Hutí mi dala souhlas, abych toto vám zde přednesla. "Vážená poslankyně, vážený poslanče, obracím se na vás s prosbou. Prosím uvažte, co způsobíte, podpoříte-li novelu zákona č. 114. Žiji na Šumavě a můj rod zde žil 300 let na jedné usedlosti na Staších. Všechny generace se chovaly s úctou k přírodě, tedy i k lesu, který pěstovaly a měly rády. Pilně se staraly, aby nebyl zničen kůrovcem. Les byl jejich živitelem. Vždyť jen za peníze ze sběru borůvek, brusinek a hub oblékaly své děti a pořizovaly věci do domácnosti. I dnes mnozí jezdí na Šumavu v létě hledat houby. Ty ale zmizí. Zmizí, zvítězí-li divočina. V té vysoké trávě, vyvrácených stromech je nenajdete a nebudete mít možnost se tam ani pohybovat. Bohužel zmizí nejen ty dary přírody, ale i ten půvabný unikátní charakter Šumavy, nádherné výhledy, mohutné stromy, kouzelné horské louky, prameny a potůčky. To vše pro lidi, kteří se nechali ovládnout chorobnou demagogií. Bohužel mají dost prostředků finančních i bezohlednosti, aby působili na lidi, kteří Šumavu neznají. Jak pan prezident vysvětlil ve svém projevu v parlamentu, zničeno bylo již dost i té naší šumavské přírody. Prosím, hlasujte pro zelenou Šumavu, pro nás, co ji tak milujeme a zde žijeme, ne pro chorobnou ničitelskou ideologii lidí, kteří žijí ve městech a chtějí ji využít pouze pro své osobní zájmy."

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk několika poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám dvě faktické poznámky – první pan poslanec Junek, poté pan poslanec Böhnisch. Prosím.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji za slovo. Na to se opravdu musí reagovat, jenom na jednu věc. Mně se líbí, jak musíte prostě zabrnkat na tu notičku toho sucha a vyvolávat ten strach, že lidé na Šumavě nemají ve studnách vodu. Oni ji nemají ani ve východních Čechách. Ono totiž bylo dva roky sucho, paní kolegyně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Mým prostřednictvím prosím oslovujte.

Poslanec Jiří Junek: Prostřednictvím pana předsedajícího. Brnkat tady na tu strunu je opravdu zavádějící a nepřijde mi to vůbec fěr. Když tak si rozkliknete stránky Českého hydrometeorologického ústavu, podívejte se na krásnou mapu nasycenost půdy vodou. Šumava je na tom rozhodně nejlépe. Naopak nejhůře například východní Čechy, které jsem tady zmiňoval. Takže by bylo fajn, abychom tady ty nefér argumenty nepoužívali. Ono v době, kdy v Ústí nad Labem přejdete Labe suchou nohou, tak je opravdu zvláštní tedy, že na Šumavě je také sucho. A dávat to za vinu tomu, že jsou tam místa bezzásahová, napadená kůrovcem, a proto že lidem vysychají studny, je opravdu nefér.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Böhnisch s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Mě jen zaujalo, pane místopředsedo, dámy a pánové, v projevu paní kolegyně Nohavové to hezké freudovské přefeknutí speciální podnik. Ono to totiž samozřejmě není příliš daleko, kdy by se Šumava mohla stát speciálním lesním podnikem. Doufám, že se tak nestane. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Vilímec a po něm pan poslanec Holík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, musím nějak podrobně analyzovat, co je předmětem sporu v tomto zákoně. Především je to dopad navrhovaných ustanovení na Národní park Šumava. Bohužel se to ukazuje i ve Sněmovně, debata se už dávno nevede ve věcné rovině. Nabrala hysterickou a naprosto absurdní podobu. Přiznám se, že jsem velmi zaražen těmi stovkami, možná tisíci e-maily namířenými proti senátnímu pozměňovacímu návrhu. Některé z nich možná píší lidé z vlastní iniciativy a s vlastním názorem. Těžko se ale zbavit dojmu, že drtivá většina z nich je dílem naprosto cílené a profesionálně vedené kampaně. Za ní stojí šikovní a mediálně proškolené nevládní organizace. Každopádně se asi shodneme na tom, že lobbistický tlak, který tato skupina vytváří, je nesrovnatelný s jakoukoli jinou oblastí, kde se lobbisté pohybují a které jsou také předmětem docela zásadní debaty.

Protože jsem si alespoň některé z těchto dopisů poctivě přečetl, nemyslím takové ty jednoduché dopisy o dvou větách, ale některé dopisy věcnější povahy, jsem přesvědčen, že skutečně jen minimum, jen minimum z těch pisatelů skutečně ví, jaké změny Senát přijal a co pro šumavský národní park znamenají nebo neznamenají. Většinou neznají ani text ze Sněmovny. Ani se nedívím. Určitě jejich snahou není pročítat texty projednávaných zákonů. Na těch e-mailech, a už to tu bylo také řečeno, je zajímavé vlastně jediné – odkud jejich pisatelé pocházejí. Mnoho z těch lidí, a já to pouze konstatuji, žádné bližší informace o svém bydlišti neuvádějí, anebo má v drtivé většině, pokud to, co uvádí, je pravdivé, své bydliště na hony vzdálené nejenom Národnímu parku Šumava, ale i ostatním národním parkům. Ale budiž. Každý se může vyjadřovat k těmto problémům. Může se k tomu vyjadřovat každý občan České republiky.

Mrzí mě, že na vlnu podporovanou tou nátlakovou skupinou některých ekologů najela i některá média, často bez znalosti věci. Například předminulý týden jsem se ptal jednoho minimálně v regionu docela známého redaktora podporujícího vznik takzvané divočiny na převážně většině území Šumavy a stranícího a bezvýhradně poslanecké verzi zákona, zda si vůbec pozměňovací návrhy Senátu přečetl. Nepřečetl. Na mnou třikrát opakovanou otázku odpověděl, že nikoliv, protože vychází ze stanovisek vědecké obce. Případně mi, že k dokonání této absurdní hry chybí ještě nechvalně známé vyjadřování takzvaných pracovních kolektivů před listopadem 1989.

Přesto mezi těmi dopisy jsou dopisy lidí, kteří hluboce milují přírodu na Šumavě a mají hluboký vztah ke svému bydlišti. A jeden takový dopis – na nikoho neútočí na

rozdíl od jiných. A jeden takový dopis, alespoň podstatnou pasáž toho dopisu, bych si dovolil přečíst. Jenom podotýkám, že se jedná o vysokoškolskou studentku, obyvatelku šumavských Prášil.

"Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolu mi vyjádřit se k palčivému tématu schvalování z úhlu pohledu člověka, který ze Šumavy nejen pochází, ale místo svého původu hluboce miluje a z kauz, které se točí kolem schvalování zákona, ho skutečně bolí u srdce.

Dovolte mi připomenout, že na rozdíl od ostatních národních parků na území České republiky je Šumava jedinečná v tom, že přímo v centru národního parku žijí lidé. A není to nijak zanedbatelné období, ale řády staletí. Vždy tu žili lidé, kteří svou krajinu milovali a pečovali o ni i přes všechny strasti historie i ročních období. Pevně věřím tomu, že pouto mezi místními a lesnatými kopci bylo od věků velice pevné. Život na současné Šumavě je často idylický, rovněž náročný a zejména logisticky složitý. Podpora rozvoje této oblasti je nutná i pro toto zachování rovnováhy mezi lidmi a přírodou.

Přese všechno věřím, že nikdo z nás, opravdových Šumaváků, nestojí o to, aby zde rostly developerské projekty. Naopak, velmi si přejeme zachovat přírodu takovou, jako zde máme. I přes nepůvodnost většiny současného porostu. Máme potřebu hájit území, do kterého jsme se narodili, a hluboce jej milujeme.

Návrh zákona, který Sněmovna předložila, se může zdát šťastný, přijatelný pro ostatní tři národní parky. Ne však pro Národní park Šumava právě proto, že součástí této jedinečné biosféry jsou rovněž její obyvatelé. Od doby, kdy jsem pobrala trochu rozumu, vnímám, že se ze Šumavy stala biologická laboratoř, kterou mnozí zaměstnanci národního parku pro nepůvodnost porostů opovrhují a touží situaci změnit. Zasadit se o to, aby začala růst nová generace smíšených lesů i za cenu nekonečných mýtín, kde jsou mrtvé lesy, a obnova dle tohoto scénáře může trvat staletí. Současnou situaci však nikdo neřeší, ať už je to změna povětrnostních podmínek, nebo vysychající prameny toků. Šumava má jednu velkou nevýhodu oproti ostatním národním parkům. Je příliš velká na to, aby se její bezzásahové zóny neprodyšně uzavřely po vzoru Národního parku Bayerischer Wald, jehož rozloha je několikrát menší, což je nutný a nepominutelný fakt.

Věřím tomu a snažila jsem se dostatečně si nastudovat fakt, že senátní návrh není zdaleka tak katastrofální, jak jej média označují. Troufám si tvrdit, že inspiraci nachází i v zákonech o Národním parku Bayerischer Wald, který je nám na Šumavě velikým vzorem výtečně fungujícího národního parku. Ty vysněné změny vzrostlých smíšených lesů, tak jak o nich píše Karel Klostermann, přijdou, ale toho se my nedočkáme. Možná ani naše vnoučata. Ale právě za tento přirozený vývoj bych si přála, abyste se postavili. Ne za radikalitu aktivistů, ne za strach z developmentu, ne za sílu médií, ale za lidi, kterým kousky milované Šumavy proudí krví a mají ji velmi hluboko zakořeněnou ve svých srdcích." Tolik z podstatné části dopisu Kateřiny Kabátové, abych uvedl toto jméno.

Nyní bych se chtěl vrátit k tomu samotnému senátnímu návrhu zákona. Jsem z Plzeňského kraje, na Šumavu jezdím. Dokonce můj dědeček tam stavěl vodní elektrárnu, když jsem byl malý, tak mě tam vždycky na Čenkovu pilu přivedl, takže

mám jakési pouto k této oblasti. Já jsem skutečně neslyšel od žádného starosty ani obyvatele tamních obcí, že by chtěli řešit národní park. To jsem skutečně neslyšel. Chtějí pouze jediné: přežít ve svých obcích tu masivní snahu o vytváření další divočiny.

Pokud pan ministr zde mluvil o tom, že nabízel, dokonce několikrát nabízel starostům šumavských obcí, aby odešly z národního parku, já jsem se ptal pana starosty Modravy na to. Víte, když něco nabízíte, tak musíte také říct, za jakých podmínek. Protože já jako letitý komunální politik bych nemohl rozhodnout na základě nějaké nabídky jednoho pana ministra, byť ministra životního prostředí, aby obce případně odešly z národního parku. Jak by se řešily katastry těch obcí? To není jednoduchá věc. Takže to zjednodušovat tímto způsobem úplně nelze. Takže pokud se zde prezentuje jednostranný názor takový zjednodušený, že starostové za žádnou cenu nechtějí odejít z národního parku, tak se to zjednodušuje, protože nikdo o tom vážně nemluvil. Kdybyste o tom mluvil a dal nějakou vážnou nabídku, tak ta nabídka by musela samozřejmě být konkrétní a musela by řešit věci, které nejsou jednoduché.

Víte, připomeňme si prosím, že obyvatelé těchto obcí, kteří tam bydlí, mají ústavně zaručené právo na samosprávu. Na udržitelný rozvoj obcí, ve kterých žijí. Pokud se toto právo zpochybňuje tím, že vše musí být podřízeno pouze a výhradně snaze o zachování a postupnou obnovu přirozených ekosystémů na převažující ploše území národních parků, a to včetně těch území, která byla činností člověka pozměněna, pak popíráme skutečně právo lidí v těchto obcích žít. Na Šumavě vždy žili lidé, to víme, a nevidím důvodu, proč by tomu mělo být jinak. Považuji proto za zcela nesmyslné, že se zde, a je to smutné, že se zde staví proti sobě zájmy obyvatel obcí, reprezentantů obcí a lidí, kteří na Šumavě žijí, a nějaké vyšší zájmy ekologů či vědecké obce. Neměli bychom dopustit, aby zákon o ochraně přírody zadupal do země zákon o obcích. Oba zákony by měly být v souladu, měly by spolu komunikovat.

Chtěl bych se vyjádřit ještě k jedné věci, kterou také často slyším, a možná ve snaze tzv. trochu diskreditovat šumavské obce. Opakovaně se objevují údaje, které přesvědčují veřejnost, často neinformovanou, jaké obrovské finanční výhody obcím plynou z toho, že jsou na území národních parků. Opět to není pravda a na tom trvám! Tak za prvé, obce nedostávají žádné kompenzace za to, že stát neplatí ze svých pozemků v národních parcích daň z nemovitostí. Nedostávají žádné kompenzace za to, že jsou omezeny na svých právech. A za druhé, jejich fungování uprostřed Šumavy obnáší poměrně řadu nákladů.

Přečetl jsem si v této souvislosti, dokonce ji tady mám, nějakou analýzu vypracovanou Hnutím Duha v říjnu 2014 jako reakci na tehdejší senátní návrh. Na první pohled víte, co mě upoutalo? Že autor či autoři, byť se honosí vědeckými tituly, ještě ani v roce 2014 nezaregistrovali, že neexistuje žádný samosprávný Západočeský kraj. To je myslím drobnost, ale také to hovoří o leccčems. Nesprávné údaje ovšem uvádějí v mnoha dalších stěžejních pasážích o financování obcí a jejich příjmech. Můžu jen hádat, jestli z neznalosti věci, nebo záměrně. Nejčastěji se cituje Modrava. Ano, tato obec měla v určitých letech profit z daní jednoho bohatého podnikatele. Ale jak víte, Sněmovna těmito hlasy zrušila jakoukoli motivaci obcí na dani z příjmu fyzických osob od letošního roku, a proto taková situace již neplatí a nemůže se ani

opakovat. Nehledě na to, že tento podnikatel, jak jistě víte, již dávno trvalé bydliště v této obci nemá. Vyčítat této obci, že získané prostředky nevyházela a má z nich dodnes i určité výnosy, bych považoval za nesmyslné.

Autoři zmíněné analýzy vydané v roce 2014 také používali především údaje z roku 2011, tedy před změnou rozpočtového určení daní, která zrušila neomezené započtení výměry katastru obcí. Od roku 2013, jak mnozí jistě vědí, se započítává pouze 10 hektarů na obyvatele, a tudíž daňové příjmy většiny těchto obcí umístěných v Národním parku Šumava významně poklesly. Koneckonců výnos daňový příjmů obce Modrava v minulém roce, můžete se všichni podívat na úřední desku, činil 1,8 mil. korun. Ani v případech dalších obcí nelze mluvit o nějakých zcela atypických nadprůměrných příjmech.

Nyní bych se ještě chtěl vrátit k tomu samotnému návrhu. Nechci ho rozebírat detailně, byť jsem si přečetl všech 40 pozměňovacích návrhů Senátu, a chtěl bych především poznamenat, že snad dobře víme, že Senát, nebo alespoň to předpokládám u pana ministra, nakonec nechal v zákoně zde dlouho diskutovaný § 23 o zákazu zcizení pozemků na území národních parků, které jsou ve vlastnictví státu. Považuji to za zásadní informaci, kterou bych chtěl připomenout. V jejím světle je zřejmé, že báhorky o možnosti narušovat nejcennější území národního parku nějakými developerskými projekty, jsou naprosto nepravdivé sci-fi příběhy.

Považuji ve vztahu k tomu, že obce jsou součástí národního parku, za správné, aby i obce se mohly i nadále vyjadřovat k zásadám péče, usilovat o dohodu s orgánem ochrany přírody národního parku na návrhu zonace, klidových území, cest a tras v těchto územích, kde žijí lidé. A pokud si někdo myslí, třeba i včetně pana ministra, opak a chce tyto možnosti obcím vzít, ať to zde řekne nahlas.

Senátní návrhy vnímám jako snahu najít alespoň částečný kompromis mezi extrémním pojetím podoby národních parků a určitou garancí, že na těchto územích mohou žít také lidé, jako tomu bylo na Šumavě po staletí. Nejsou bez vady, to si také uvědomuji, ale v žádném případě neusilují o zánik národních parků ani o umožnění developerských projektů. To jsou absurdní a lživá tvrzení.

Snad nemusím připomínat, a už to zde padlo, že pro senátní verzi zákona se vyjádřila i zastupitelstva obou krajů, na jejichž území se národní park nachází. Jsem od roku 2000 zastupitelem Plzeňského kraje. Na otázku Národního parku Šumava mám dlouhodobě pevný názor a určitě ve vedení krajů, a teď mluvím za kraj Plzeňský, nejsou lidé, kteří by chtěli dát průchod nějakému stavebnímu boomu v těchto parcích ani tyto parky likvidovat. Jsou tam lidé znalí situace, častí návštěvníci národního parku. O tom ať není sebemenších pochybností. Podobně i Sdružení obcí a měst Plzeňského kraje tvořené i mnohdy hodně ekologicky zaměřenými starosty a zastupiteli se jednoznačně postavilo za senátní pozměňovací návrhy. Když jsme hlasovali v Zastupitelstvu Plzeňského kraje, tak z 42 přítomných zastupitelů pro senátní návrh hlasovalo 38, včetně drtivé většiny zastupitelů za hnutí ANO, to podotýkám. A pouze jeden zastupitel byl proti, objektivně řečeno, byl to také zastupitel hnutí ANO, a tři zastupitelé, včetně tedy zastupitelů TOP 09, se zdrželi hlasování. Tak neplatí to, o čem zde informoval pan poslanec Kučera, že by TOP 09 byla proti. Zdržela se hlasování.

Víte, jsem člověk, který nepodléhá – jsem dlouho v politice, jako komunální politik jsem v politice od roku 1990 a nepodléhám nějakým umělým emocím a vždy se snažím seznámit s tím, o čem skutečně hlasuji. Myslím, že Šumavu znají skutečně nejlépe lidé, kteří v ní žijí, a i ti, kteří Šumavu navštěvují a kteří mají největší zájem na tom, aby zdejší příroda zůstala uchována dalším generacím. Dnes proto s naprostou klidným svědomím podpořím senátní verzi zákona, a pokud neprojde ani jedna verze, ani senátní návrh, ani poslanecký návrh, tak ono se nic tak katastrofického nestane. Na Šumavě se dále bude chránit příroda, lidé tam budou žít a myslím, že to možná je nakonec nejlepší řešení v této situaci.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS a některých ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní mám poznámku od pana kolegy a místopředsedy Bartoška, že nyní je na řadě pan poslanec Jaroslav Holík a poté pan kolega Vácha. Mám to takto poznamenáno v řízení schůze. Mám tady písemnou přihlášku kolegy Holíka – jestli byla mimo systém. Beru to tak, jak mi předchozí řídící řekl. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dostal jsem se ke svému projevu trošičku opožděně, řada věcí tady už zazněla, tak bych je nerad opakoval.

Ano, i já jsem byl zaplaven asi tisíci dopisy, ale možná že jsem jeden z mála, který se snažil na všechny odpovědět, a z reakcí, které mi pak přicházely zpět, jsem zjistil, že za každým tím dopisem je jistý člověk.

Dámy a pánové, mnozí z vás řeknou: prosím tě, co ty tady mluvíš? Vždyť ty jsi z východu, z Moravy, co ty víš o Šumavě? Já pokud něco nevím, tak tam jezdím. A já jsem Šumavu několikrát navštívil a musím říct jedno, že kůrovcová kalamita nebyla způsobena tímto broučkem, ale že to zavinil člověk, protože asi před 50 lety věrni heslu poručíme větru dešti tam byly napřímeny přítoky Teplé Vltavy, byly prohloubeny a hladina spodní vody tam klesla o 1,8 metru. Ano, prosím, vás o metr osmdesát! Takže smrk, který je tam nejvíc zastoupen, který má mělké kořeny, byl prakticky tak oslaben, že jsme všechny ty lesy nabídlí kůrovci jakoby na zlatém podnose. Na, dej si dobrý oběd! Jsem velice rád, že tady vznikla iniciativa vedená doktorkou Buřkovou, kdy tyto odvodové kanály, tyto napřímené toky se znovu zasypávají. Díky tomu bych vás také chtěl pozvat na seminář, který bude příští týden ve čtvrtek v místnosti 205, kde mimo jiné i doktorka Buřková bude vystupovat.

Dámy a pánové, člověk přetváří přírodu asi pět tisíc let a z toho tak 200 let ji intenzivně velebí, ale rostlinstvo na této planetě je tady už od doby kambria, čili asi půl miliardy let. Díky tomu, že vznikly souvislé porosty, tak se tady objevil kyslík a díky kyslíku vznikli živočichové. A já si myslím, že těch půl miliardy let si ta příroda nevedla až tak špatně. Proto bych chtěl, abychom jí dali znovu šanci.

Dámy a pánové, národní parky představují 1,5 % plochy ČR a zákon 114 navrhuje, abychom přírodě dali na 15 let šanci, aby tato příroda ukázala, jestli dokáže zachránit to, co člověk zdevastoval. Takže dejme té přírodě šanci! (V sále je velký hluk.)

Dámy a pánové, za posledních sto let tady byla zabetonována a zaasfaltována daleko větší plocha než těch 1,5 %. My tady pro pár korun ničíme přírodu. Přírodu, která nám vlastně dala život. A pro pár korun!

Můžu vás poprosit, že by byl malinko klid?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, já vám rozumím, pane poslanče, a chtěl bych připomenout kolegům a kolegyním, že diskuse nad jiným tématem, než je zákon o ochraně přírody a krajiny vrácený Senátem, byste měli vést v předsálí. Ještě chvíli počkám – i kolegové tady přímo proti mně! Děkuji.

Můžete pokračovat.

Poslanec Jaroslav Holík: Dámy a pánové, uvažovali jste někdy ve své hamižné touze, kdy chceme stále něco zvelebovat, jak budou žít naše děti a naši vnuci, co budou dýchat? Takže z toho důvodu budu hlasovat pro vládní návrh. Příroda bez lidí přežije, ale my bez té přírody nepřežijeme.

Takže dámy a pánové, znovu opakuji, jedná se o 1,5 % plochy České republiky a jedná se o patnáct let. A ještě jednou se ptám: Je vám osud našich dětí a vnuků lhostejný? Dejme šanci přírodě. Dejme jí těch patnáct let a hlasujeme pro vládní návrh. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Holíkovi. Nyní ještě přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny, a to je od pana poslance Milana Urbana a pana poslance Pavla Antonína.

Nyní pan poslanec František Vácha a připraví se pan poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, zákon o ochraně přírody, který tu dnes projednáváme, je jistě stěžejní normou pro naši přírodu a já jsem přesvědčen, že přináší kompromisní řešení pro obě strany – jak pro tu stranu, která touží chránit přírodu, tak pro tu obecní nebo lidskou. A tou obecní, těmi obcemi myslím skutečné obce, a ne individuální zájmy jednotlivců, které se za zájmy obcí a jejich občanů jen schovávají. Argumentů jak zastánců, tak odpůrců jsme slyšeli dost a ještě uslyšíme.

Já bych se zde ale chtěl ohradit proti přístupu prezidenta republiky k této problematice a především k jeho oplzlostem, které jsme zde museli vyslechnout. Prezident zmiňoval lidi, kteří s kácením stromů na Šumavě nesouhlasí. Mluvil o dívkách, které bránily dřevorubcům v pokácení těchto stromů, a vyjádřil lítost nad tím, že je dřevorubci nepřefízli. Za nechutného smíchu některých z vás pak laškovně dodal, že samozřejmě myslel ty stromy. Nežlobte se na mne, ale vám tyto ubohosti opravdu připadaly vtipné? Domnívám se, že takové uslintané úchylnosti nepatří na půdu Poslanecké sněmovny, a chtěl bych vyjádřit zásadní nesouhlas s těmito výroky. Nejsem žádným příznivcem demonstrativního přivazování se ke stromům, nikdy jsem s ním nesouhlasil, nesouhlasím a jsem jeho velkým kritikem.

Panu prezidentovi bych chtěl vzkázat, že mezi těmito dívkami byly i studentky naší fakulty. A nabádá-li někoho třeba i mezi řádky, aby jim ublížil, musí počítat s tím, že bude mít napřed co dělat se mnou. A to už nebude tak jednoduché, jak si myslí. (V části sálu veselí. Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec František Vácha. Nyní s faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, nebudu reagovat na to, co říkal pan poslanec Vácha. Jenom upozorním na jednu věc. Pan ministr Brabec tady tak jakoby trochu temně upozorňoval na to, že se někdo, nějaká temná síla snaží prodlužovat to naše jednání, tak aby k nějakému hlasování nedošlo. A když se podíváte na to, kdo je přihlášený k diskusi a kdo tady chce mluvit a hlavně kdo se hlásí s těmi faktickými připomínkami, tak jsou to poslanci, o kterých je možno předpokládat, že jsou naopak podporovateli toho zákona. Takže to jsou asi oni, kteří se to tady snaží nějak prodlužovat. Proč? To tedy nevím. Vždyť koalice tady ve Sněmovně má nějakou většinu, tak snad to dokáže zvládnout. Takže ne oponenti toho sněmovního zákona, ale naopak zastánci tady prodlužují jednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokračujeme panem poslancem Václavem Zemkem. Připraví se pan poslanec Miloš Babiš. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych i já přispěl svou příslovečnou troškou do mlýna. Víte, já bych vám chtěl poskytnout pohled člověka, který se zákonem č. 114 zabývá asi dvacet let, z toho větší část na profesionální úrovni, protože jsem pracoval ve veřejné správě a během svých let praxe jsem se naučil být v určité neutrální pozici. (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a znovu požádám o klid. Prosím všechny z levé, z pravé strany, ze středu, aby debaty, které se netýkají zákona č. 114, vedli zásadně v předsáli, a případně pokud chtějí reagovat faktickou poznámkou na přednášejícího, aby ho poslouchali. Jinak nikam nedojdeme.

Děkuji, pokračujte.

Poslanec Václav Zemek: Takže já jsem se během svých let praxe naučil být právě z pozice výkonu veřejné správy v určité neutrální pozici k různým zájmovým skupinám, ať už z jedné, či z druhé strany. Pozorně jsem poslouchal veškeré projevy nejen tady na plénu Poslanecké sněmovny, ale i v médiích a při různých debatách. A skutečně především ve vztahu k Národnímu parku Šumavy ta debata byla velice emotivní. Možná bychom se měli těch emocí naučit trošku zbavit a přistoupit k podstatě té věci, o čem ty dvě novely vlastně jsou. Tím samozřejmě neříkám, že

bychom tady neměli sdělovat své zkušenosti z regionů a podobně, jak tady zazněly různé dopisy od různých obyvatel z národních parků nebo od lidí z nevládních organizací a podobně. Nicméně bychom se asi měli trochu víc poslouchat. Protože jak jsem poslouchal různé projevy a snažil jsem se tam hledat to, co je společné, tak kupodivu tam byla spousta společných věcí jak z jedné, tak z druhé strany. Například jsem nezaregistroval, že by někdo chtěl národní parky rušit, až na nějaké drobné výjimky, ale panuje velká shoda, že by národní parky měly být zachovány. Také jsem nikde nezaregistroval, že by někdo chtěl vyhánět lidi z národních parků nebo parky uzavírat. Další shoda je na tom, že chceme národní parky více otevřít návštěvníkům a turistům. Opět jsem nezaregistroval nikoho, kdo by říkal, že to tak není, a to ať z jedné, tak z druhé strany. Skutečně ta společná platforma je poměrně široká a z mého pohledu tam panuje určité nepochopení předloh, které potom může vést k tomu, že se nedokážeme domluvit.

Ale vraťme se zpět k těm předlohám.

V první řadě bych chtěl říci, že si nemyslím, že strana zastánců sněmovní verze má za cíl vyhnat obyvatele Šumavy nebo uzavřít národní park, zakonzervovat ho, připravit tam další pastvu pro lýkožrouta smrkového apod. Ale zároveň nezastávám ani názor ten, že zastánci senátní verze jsou uplacení developery. Nepředpokládám, že by kolegové, kteří tady za ten návrh bojují, byli nějakým způsobem finančně zainteresováni. To také odmítám.

V tuto chvíli nejsme v žádném vzduchoprázdnu. Existuje tady platná úprava zákona č. 114, o ochraně přírody a krajiny, která paradoxně je zdaleka nejpřísnější, když to bereme ve vztahu k obcím a ve vztahu k návštěvníkům. Zazněl tady takový názor, že bychom v nejlepším případě měli nechat stávající variantu, ale ta je podle mne už velmi překonaná, a to ať z časových důvodů, protože ten zákon vznikl v roce 1992, jak už samotný název napovídá, tak i z hlediska některých zbytečných zákazů, které tam jsou obsaženy. Prostě ta norma už není moderní a nesleduje současné trendy v ochraně životního prostředí, v ochraně přírody a krajiny.

Co se týče verze sněmovní, budu se věnovat těm rozporným bodům. Tam asi takový největší argument odpůrců je to, že tam není dostatečně zohledněna role obcí, že tam jsou obce utiskovány, že jsou poškozována jejich práva. Musíme si uvědomit, že nikde, ani mimo národní parky, nelze provádět činnosti bez toho, aniž bychom dodržovali zákony. Například v chráněných krajinných oblastech také musíte dodržovat určitá pravidla. Samozřejmě to, že obec je na území národního parku, znamená určitá omezení. Ale ta omezení jsou na druhou stranu vykoupena dalšími příležitostmi. A já jsem nezaregistroval, že by například v obcích na Šumavě – a není pravda, že ty obce jsou jenom na Šumavě, jsou například i v Krkonošském národním parku – že by tam byl zastaven rozvoj. Samozřejmě z pohledu obyvatel nebo z pohledu správce té obce by ten rozvoj mohl být ještě větší. Na druhou stranu si musíme uvědomit, kde ta obec leží. Je prostě v národním parku, jehož účelem je především ochrana přírody a krajiny.

K té sněmovní verzi. Proti stávajícímu stavu, a je to můj názor, jak jsem říkal, nějaký čas s tím zákonem pracuji a mám určité drobné zkušenosti, proti stávajícímu stavu ta sněmovní verze výrazně, výrazně zmírňuje podmínky pro obce. Je tam

vytvořena čtvrtá zóna kulturní krajiny, kde jsou podmínky velice proti stávající normě upravené. Jsou tam vynechány některé dnes již překonané zákazy. Napadá mě zákaz vyjíždění aut mimo silnice nebo rozdělování ohně. Obce získávají na svém území postavení orgánu veřejné správy, účastníka řízení ve věcech, kdy se například projednávají opatření obecné povahy, typu, napadá mě, vyhlášení klidových zón, kde ta obec je účastníkem řízení. Takže postavení obcí se naopak posiluje ve vztahu k návštěvníkům parku. Sněmovní verze ruší ten zakonzervovaný dohled i přístup k zákazu vstupu do prvních zón. Tento zákaz padá, to znamená, že návštěvníci parku mohou vstupovat i do prvních zón tam, kde je to možné.

V čem asi je takový spor, jsou ty klidové zóny. Samozřejmě, klidová zóna v podstatě nahrazuje zapovězená území, kam se nesmí vstupovat. Na druhou stranu pokud bude přijata sněmovní verze, je tam poměrně velká možnost veřejnosti do toho zasahovat jak ze strany obcí, tak odborné veřejnosti. Klidové zóny by neměly být vyhlášovány bezúčelně, měly by být tam, kde to je nějakým způsobem odůvodněné. To znamená, že ve finále by ta místa, kam se nemůže vstupovat, měla být mnohem menšího rozsahu než stávající první zóny, kam se nesmí vstupovat podle stávající úpravy.

Další velký spor je o to, kolik procent – zase se bavíme především o Národním parku Šumava – parku bude ponecháno takzvaně bez zásahu. Já jsem to nějakým způsobem konzultoval, díval jsem se na ty mapy. Ono to vychází, že podle stávající úpravy je to nějakých 25 %, což zůstane zachováno i ve stávající, nebo v té sněmovní verzi, což je ta první zóna podle toho nového členění. Ta druhá zóna, takzvaně přírodě blízká, která by někdy v budoucnu v tom dlouhodobém plánu měla být také bezzásahová, nebavíme se o horizontu vyšším desítek let, tak ta tvoří dnes asi nějakých 25 % na Šumavě, to znamená, že bychom se ve finále dostali na nějakých tuším asi 51 %, což je dikce § 15, kdy vlastně převážná část parku by měla být jako bezzásahová. Je to vlastně i podmínka toho, aby ten park mohl být kategorizován podle mezinárodních měřítek IUCN. Pokud to dlouhodobě nedodržíme, v tom případě rezignujeme na ambici mít národní parky.

Ovšem neznamená to, že by hned od zítřka nebo od doby nabytí účinnosti zákona nebo novely zákona se přestalo zasahovat na většině území Národního parku Šumava. Není to tak. Naopak, v těch územích, v těch druhých zónách, tam je cílem dosáhnout toho, aby stávající lesní porosty byly stabilní, aby tam byla přirozená druhová skladba lesa, to znamená převaha listnáčů, a tam je zásah člověka potřebný. Takže není pravda to, že by tyto plochy byly ponechány hned po vyhlášení zákona napospas a byla poskytnuta pastva kůrovci. To je samozřejmě nesmysl.

Já vnímám to, že někteří lidé mají různé představy o tom, jak má vypadat přirozený les. Pro některé je nepříjemné vidět uschlé stromy, které jsou i součástí přirozeného lesa, kdy vlastně nějaký koloběh, je tam nějaký vývoj věkový, jsou tam uschlé stromy, jsou tam malé stromy, různověké porost to je. Každému se to nemusí líbit, ale prostě chceme mít národní parky a to předpokládá, že tam necháme přírodě prostor pro to, aby tam probíhaly přírodní procesy.

Tedy k té senátní verzi. Já vnímám to, že autoři toho textu byli vedeni dobrou vírou nebo dobrým úmyslem zlepšit postavení obcí, ještě ho vylepšit nad rámec toho,

co poskytuje sněmovní verze. Bohužel, když to vezmu z profesního hlediska, z legislativního, ten výsledek je poměrně tristní. Já samozřejmě nepodezírám nikoho, že tam chtěl skrýt nějaká zadní vrátka pro developery nebo pro nějaké obchodníky se dřevem, nicméně některá ustanovení toho zákona se stávají neproveditelnými a je tam poměrně velký zmatek.

Dám konkrétní příklad. Když to vezmu ve vztahu k obcím, kde vlastně cílem předkladatelů senátního návrhu bylo zlepšit jejich postavení, tak v zásadě ustanovení, kde oni v § 15 zavádějí jako jeden z cílů nebo jeden z účelů národního parku zajistit rozvoj obcí, já si nedokážu představit, že by správa národního parku dokázala řešit rozvoj obce. To nelze, na to nemají prostředky, není to rozvojová agentura. To se zajišťuje prostřednictvím územního plánování. A následně potom na to navazuje § 18, který říká, že záměry ve čtvrté zóně, v té kulturní krajině, to znamená na území obcí, mohou být realizovány pouze v případě, že budou splněny všechny účely národního parku, to znamená i ty, které se týkají ochrany přírody a krajiny. A v tom případě se stává jakýkoli další rozvoj ve čtvrté zóně nemožný. Já si nedokážu představit, že by to bylo možné zkombinovat. Tam je prostě jasný rozpor.

Další věci se týkají § 15, kde se vynechávají například dlouhodobé cíle, pak je na ně zpětně odkazováno v textu, to znamená, že se odkazuje na neexistující odstavce, což tam vnáší zmatek. To je další legislativní chyba.

Pak tam dochází k takovým bizarním situacím, které bych si dovolil krátce odcitovat, kde se například v § 15 odst. 3, písm. c) argumentuje, že účelem národního parku je též využití území pro vzdělávání, turistiku a rekreaci, pokud to není v rozporu s účelem. To znamená, že účelem je něco, co není v rozporu s účelem. Opět nesmyslná formulace. To je jedna z mála ukázek. Takových věcí bych tam našel spoustu.

Z mého pohledu i ta senátní verze, ačkoliv deklaruje, že posiluje postavení obcí, ona ho naopak zmenšuje.

Já budu samozřejmě hlasovat pro sněmovní verzi. Myslím si, že je lepší, proběhla tady lepší dlouhodobější diskuse, je lepší po legislativní stránce. Tím samozřejmě nepopírám to, že bychom někdy v budoucnu mohli diskutovat o tom, jak zlepšit postavení obcí, nicméně v tuto chvíli pro senátní verzi hlasovat nemůžu. Patrně většina klubů už je asi rozhodnuta, jak bude hlasovat, nicméně jsem chtěl, aby zazněl i můj názor z pohledu do určité míry člověka, který s tím zákonem pracuje dlouhou dobu. Věřím, že si z toho vezmete nějaké myšlenky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Zemkovi. Nyní pan poslanec Petr Bendl s faktickou poznámkou. Pokud nebude další faktická poznámka, potom pan poslanec Miloš Babiš. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem vzal schválně faktickou, abych nezdržoval, protože už jsme tady bojovali při prvním, druhém i třetím čtení hodně, nicméně nedočkal jsem se jedné odpovědi. Já jsem měl jednu zásadní výhradu

k návrhu zákona a ta se týkala plomb a předkupního práva státu na majetky lidí, kteří v daném území a v budoucích zónách bydlí. V okamžiku, kdy stát řekne, že nesmí nikdo se svým majetkem vlastně začít obchodovat, nemůže si vzít hypotéku na to, aby si případně rozšířil své bydlení a podobně, v okamžiku, kdy stát dá plombu na majetky jednotlivých lidí, a ta zóna je pohyblivá, to znamená, že v průběhu let se může měnit, zvětšovat, zmenšovat a podobně, tak já jsem chtěl jasnou odpověď, jestli ten, kdo tam bydlí, je v zóně a stát mu dá na katastrálním úřadě plombu na jeho majetek s předkupním právem, jestli si může vzít obyčejnou hypotéku. Protože já si myslím, že nikoliv, takže to je významné omezování lidí, kteří tam bydlí, a v podstatě je to vyhánění lidí odtamtud, protože oni už nebudou moci dále rozšiřovat své aktivity, případně si zajišťovat bydlení nebo rozšiřovat své podnikatelské aktivity uvnitř nemovitosti, která jim patří.

Prosím, zkuste mi odpovědět, pane ministře, nebo někdo, kdo obhajujete tento návrh zákona, zdali je to pravda, či nikoliv.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Pokračovat budeme vystoupením pana poslance Miloše Babiše. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miloš Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, debata, kterou tu vedeme, bývá prezentována jako spor dvou vzájemně se vylučujících koncepcí života v národních parcích. Jak už to bývá, skutečnost je mnohem barvitější a mnohem složitější. Jsem si vědom toho, že mluvíme o všech čtyřech národních parcích, ale dovoluji mi, abych se věnoval pouze Šumavě, kterou znám velmi dobře. Nebudu číst sterilní texty o podnicích na Šumavě ani nebudu používat zprofanované slovo divočina, ale budu hovořit pouze o tom, co jsem na Šumavě za čtyřicet let prožil, za čtyřicet let, kterými prošla Šumava mým srdcem. (V sále je značný hluk.)

Sjel jsem všechny šumavské řeky, Křemelnou, mám sjetou Studenou Vltavu ze Stožce. Pamatuji i doby, kdy ve Stožci na mostě stál pohraniční, mladý kluk převlečený v civilu, a ptal se: Kam jedeš, nemáš cigáro? Mám sjetou i soutěsku pod Lipnem Čertovy proudy z Loučovic. Znam i krásné kamenné moře, které je v soutěsce Vltavy –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás také přeruším. Opravdu žádám všechny kolegyně a kolegy o klid!

Poslanec Miloš Babiš: Mám projetou Šumavu na kole z Železné Rudy až po Novohradské hory, kde nám Šumava pomalu končí. Proto, proto nemohu souhlasit se senátní verzí, která nám je předkládána. Podporovatelé senátní verze prohlašují, že nechťejí hotelové komplexy, ale my už je tam máme. Nechci používat slova, která používal už přede mnou František Laudát, lunaparky, které jsou v těsné blízkosti šumavského národního parku, a to na Lipně. Za to, že nejsou dál, vděčíme nařízení

vlády o zřízení Národního parku Šumava v roce 1991. Skutečně nebýt tohoto nařízení vlády, tak si položíme ruku na srdce, kde bychom dneska byli s těmito aktivitami.

Podporuji verzi zákona, která už jednou byla schválena v Poslanecké sněmovně. Není pravda, že je namířena proti turismu, rozvoji turistů. Jenom nechceme v národních parcích např. zbytečně zasahovat do vodního režimu krajiny, stavět přehradu anebo stavět asfaltové silnice pro hasiče. A naskytá se otázka – no a co rozvoj obcí, co starostové? Velká část obcí na Šumavě netouží po budování turistických středisek a hotelů, ba naopak, váží si nezníčené přírody a to je pro ně ta pravá turistická atrakce. Co by za ni daly některé obce na Mostecku v severních Čechách!

Vážené kolegyně a kolegové, je realita a naprostá pravda, že Šumavě totiž neuškodil ani tak kůrovec, jako ji uškodily střídající se politické nálady za posledních 25 let. Měnily se koncepce, měnily se záměry, a to často víc než o 180 stupňů. Tady vidím jeden z největších přínosů návrhu Ministerstva životního prostředí a tím zakonzervování stavu zón na příštích 15 let. Vidím to jako ruku podanou přírodě a vidím to tak, jak to cítím.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás poprosit, uvědomme si prosím obrovskou odpovědnost, která v našem rozhodnutí spočívá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miloši Babišovi. Nyní zatím poslední přihlášený do rozpravy pan poslanec Jiří Junek. Ale elektronická přihláška má přednost, pane kolego, leda že jste se hlásil s faktickou. (Poslanec Klán: Já jsem zpravodaj!) Aha, omlouvám se, pane zpravodaji. Tak v tom případě pan kolega Jan Klán jako zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, já jsem zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, já jsem trochu takový zapadlý oproti zpravodaji pro životní prostředí.

Ale abych se tady trošičku vyjádřil k předřečníkovi Miloši Babišovi. Mně to přišlo jako turistický exkurz, to, co tady on momentálně přednášel nebo nám tady říkal, taková nějaká turistická procházka tou Šumavou. Já jsem na Šumavě také byl, už jsem to tady říkal mnohokrát, řešili jsme problematiku starostů, obcí. Skutečně Šumava má ten problém, že je národním parkem, kde se nacházejí obce. To pořád bude velký problém. A my jsme to na veřejné správě a regionálním rozvoji vždycky řešili. Ono je hezké, že kolega Miloš Babiš, vaším prostřednictvím, sjel nějaké řeky, byl se tam podívat, sjel něco na kole, to je určitě chvályhodné, že se tam tak pěkně proměnával, když to řeknu s nadsázkou, ale my tady řešíme problematiku těch obcí a rozvoj obcí. Já už jsem tady říkal, že nejčistší řešení by bylo, kdyby Šumava měla svůj buď samostatný zákon, jako se o to snažil Plzeňský kraj, nebo jednotlivé národní parky vyjmout ze zákona 114 a poté je vyhlášovat samostatným zákonem. To by bylo nejčistší řešení. Proto já jsem tady říkal, že jako zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nebudu hlasovat ani pro jednu verzi. Já jsem řekl, že ani jedna verze není podle mého názoru, a nejenom podle mého názoru, ale i jiných,

dostačující. To je nepochybně fakt. Akorát jsem opravdu trošičku neporozuměl tomu, co kolega Babiš tady tím chtěl říci. Tady opravdu je nutné nějakým způsobem zakomponovat národní park a obce. Vždycky to bude jablkem sváru, vždycky to bude problém u Šumavy. Prostě dokud my tohle nevyřešíme, tak zákon 114 se bude pořád otvírat, když se něco bude měnit, zase zabředneme do Šumavy. Vždycky to bude problém. Opravdu apeluji na to, aby ty jednotlivé národní parky byly vyjmuty z toho zákona. O to jsme se tady snažili mnohokrát, i já jsem tady předkládal pozměňovací návrh tohoto typu, který ale bohužel nebyl přijat. Určitě už to vidím, že v příštím volebním období zase budeme řešit ochranu přírody a krajiny a zase bude jablkem sváru určitě šumavský národní park. Umím si to živě představit, protože to bude podle mě nekonečný příběh. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za vystoupení. Nyní pan poslanec Jiří Junek. Doufám, že se přiblížíme konci rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji za slovo. Já jsem jenom chtěl seznámit se stanoviskem klubu KDU-ČSL, které jednoznačně podpoří sněmovní verzi a nepodpoří senátní verzi, nicméně v rámci urychlení debaty, která už je opravdu dlouhá, a padly všechny argumenty, to nebudu rozebírat podrobně. Koneckonců kolega Zemek ty argumenty řekl jednoznačně, proč tu senátní verzi nepodpořit, a já se s nimi ztotožňuji, ztotožňuje se s nimi i náš klub. Takže tímto se vzdávám své možnosti k tomu ještě více vystoupit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Junkovi. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek ještě v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, doufám, že nezpůsobím panu ministru Brabčovi nějaký problém v rodinné firmě, ale jako předseda opoziční strany bych mu rád poděkoval za jeho výkon a vysoce ho ocenil, protože si návrh o ochraně přírody a krajiny skutečně odpracoval. Návrh vyžadoval usilovná a trpělivá jednání nejenom v parlamentu, ale i se zástupci obcí, ochránci přírody a s odbornou veřejností. Výsledkem je z našeho pohledu vyvážený kompromis, jehož schválení umožní zachovat Šumavu i budoucím generacím. Proto jeho návrh rádi podpoříme a nepodpoříme návrh senátní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Ještě pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych také rád vystoupil ještě v této debatě jako řádně přihlášený podruhé a chtěl bych připomenout některé věci. Jednak to, že to neustálé osočování slušných šumavských starostů, občanů, zastupitelů obou krajů z toho, že jsou jaksi zkorumpovaní, zlobbovaní, je pro ně velmi urážlivé a musím říct, že jsou to slušní

lidé, poctiví a zaslouží si naše uznání za to, jak provádějí samosprávu na úrovni krajů, na úrovni obcí.

Za druhé, sněmovní verze není vyvážený kompromis, je to vítězství ekologických aktivistů a porážka obyvatel Šumavy a její samosprávy. Nemají pravdu vědci, kteří prosazují divočinu. Existují názory a jeden z nich zastává emeritní profesor ochrany lesa Lesnické a dřevařské fakulty Mendelovy univerzity v Brně Ing. Radomír Mrkva, CSc. Ten říká, že zatímco původní les, na který upozorňují profesori jako třeba pan profesor Kindlmann, je pouze asi na 13 % plochy Šumavy ve výškách kolem 1 200 metrů a na převážné části tam, kde kdysi byly jedlo-bukové smíšené lesy s příměsí smrku, které člověk v minulých staletích vykácel, že zbyly opravdu jen nepatrné fragmenty, tam je problém. Část odborné a vědecké společnosti je toho názoru, že je třeba původní přirozená společenstva obnovit, za centra obnovy využít dochované zbytky přírodních lesů a ty postupně dále rozšiřovat, říká pan profesor Mrkva. Na celé ostatní ploše pak intenzivně sázet buk, jedlí a další dřeviny a přeměňovat tak smrkové monokultury a bránit je proti rozvratu způsobenému kůrovcem. Jiné cesty, jak obnovit přirozený les, není.

S tímto názorem souhlasím. Nechceme rušit národní parky, nechceme vykácel Šumavu, nechceme ji vybetonovat. Koncepce bezzásahovosti podle názoru pana profesora ovšem má jiný dopad. Pokud se stane cílem ochrany přírody bezzásahovost, povede to dříve nebo později ke kůrovcové gradaci, k náhlému uhynutí a rozpadu starého hospodářského lesa a posléze k sukcesi a vzniku nového lesního společenstva. Nic přírodního na tomto procesu není. Nejsou tady buky, javory, osiky, jedle, které tady byly dříve, je to jenom sukcese, kde se obnovují pouze ty dřeviny, které tam byly, a ty, které mají létavá semena, ale zároveň nebyly zkoumány zvěři. V těchto dovedech samozřejmě fandím názoru pana profesora Mrkvy.

Dámy a pánové, dnešní den je pro národní parky významný. V roce 1872 dne 1. března byl vyhlášen ve Spojených státech amerických Yellowstone národní park. Stalo se to na území, kde předtím nikdy žádní trvalí osadníci nebyli, kam zabloudily některé indiánské kmeny, trapeři za svými lovy nebo objevitelské výpravy. Tento národní park tedy se dožívá 145 let a patří k nejkrásnějším, i když ne největším národním parkům. To je skutečně národní park. V roce 1872 na Šumavě žili lidé, intenzivně tam hospodařili, čelili v té době kůrovcové kalamitě, kterou ale tenkrát považovali za dar z nebe, za šumavský ráj, a kterou pak majitelé Šumavy z rodu knížat Schwarzenbergů opět obnovili do lesní monokultury, a následky tam jsou pořád. Je to prostě lidmi obývaná krajina. Musíme se jí ujmout, nemůžeme ji nechat jejímu osudu.

Milé dámy, milí pánové, dneska je dobrý den k tomu, abychom rozhodli o osudu Národního parku Šumava. Já myslím, že každý z nás bude hlasovat podle svého svědomí, nejenom podle toho co mu přikazují ekologičtí aktivisté anebo co mu přikazuje vnitrostranická klubová kázeň. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi, a pokud se nikdo nehlásí z místa, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Ano. Páni zpravodajové? Už ne.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, máme za chvíličku před sebou hlasování o dvou normách, o dvou verzích, o dvou podobách. Jakkoli jsem byl připraven v Senátu, a řekl jsem to tady i minule, hlasovat pro některé pozměňovací návrhy, a nebylo jich málo, bylo jich asi 10 nebo 12, které byly vhodným doplněním poslanecké verze, tak bohužel tím absolutním průlomem, ke kterému tam došlo, nás to dostalo do situace, že musíme s plnou vážností odmítnout senátní verzi jako celek, jako návrh, který má významné věcné i právní vady. Skutečně při přijetí toho senátního návrhu by zavládl velký právní chaos. A to není zdůvodnění Hnutí Duha, to je zdůvodnění renomovaných právníků tohoto státu v oblasti životního prostředí.

Poslanecká verze, jakkoli ani ta není dokonalá jako žádná, těžko může být úplně dokonalá, tak jsem přesvědčen, že to je cesta je stabilitě, že to je cesta k tomu, abychom skutečně minimálně, minimálně na 15 let stabilizovali situaci a nechali našim následovníkům se zvážení všech okolností rozhodnout o tom, jak budou pokračovat s ochranou přírody v národních parcích. Já tady říkám s plnou vážností a jsem o tom hluboce přesvědčen a skutečně zcela otevřeně a odpřisáhl bych to, ta poslanecká, nebo vládní poslanecká verze je verze, která nebude znamenat žádné rozšiřování nad, řekněme, jak tady zaznělo, zítra nebo za rok, nad 50 % divočiny, nebude znamenat žádné ohrožení. Já jsem přesvědčen, že to je norma vyvážená, že to je norma, která z logiky věci je opravdu národní, tedy ani ne obecní, ani ne krajská, ale opravdu verze pro národní parky, a každý si tam najde to své. Prosím, hlasujeme pro poslaneckou verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Böhnisch nemá zájem o vystoupení, pan kolega Klán také nemá zájem o vystoupení.

V tom případě přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Předtím vás všechny odhlásím, protože jsem požádal kolegy, kteří hlučeli, aby vedli debaty v předsáli, zagonguji, abych je přivolal zpátky, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. O návrhu usnesení, ke kterému je zapotřebí nadpoloviční většina přítomných poslanců, budeme hlasovat v následujícím hlasování. Ale předtím přednesu návrh usnesení. Tak ještě jednou spustím gong, jestli všichni, kteří mají zájem o rozhodnutí v této věci, se dostavili.

Dovolte mi tedy (předněst) návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 501/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 501/7."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 183 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 183 z přítomných 158 pro 28, proti 109. Návrh byl zamítnut. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

V tom případě musíme postupovat podle § 97 odst. 5 jednacího řádu a budeme hlasovat znovu, a to podle usnesení Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení

je zapotřebí k souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance, potřebné kvorum je již nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 501/6."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 184 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 184 z přítomných 164 pro 117, proti 20, návrh byl přijat. (Potlesk.) Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodajům a končím bod číslo 2.

Než budeme pokračovat v dalším bodu jednání, dovolím si konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Karel Pražák z jednání v termínu od 28. 2. do 3. 3. ze zdravotních důvodů, pan ministr vnitra Milan Chovanec se omlouvá od 11.15 hodin do konce jednacího dne této schůze a dále se omlouvá od 14 hodin z pracovních důvodů na dnešní den pan poslanec Matěj Fichtner.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 11 a ještě předtím se hlásí s přednostním právem pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych požádal o přestávku na jednání poslaneckého klubu ODS v délce šedesáti minut. My jsme počkali po závěrečném hlasování. Nesouvisí to s tím předchozím bodem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Šedesát minut. To je 12.20 hodin. Dobře, v tom případě mi nezbývá než přerušit jednání Poslanecké sněmovny na přestávku, poradu poslaneckého klubu ODS. Sejdeme se ve 12.20 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.20 hodin)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas určený na přestávku vypršel. Budeme pokračovat v pořadu schůze, tak jak byl schválen. Otevírám další bod a tím je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, zde je tedy ve druhém čtení vládní návrh zákona o státní sociální podpoře, jak již bylo řečeno. Já jen velice stručně připomenu, že se zde jedná o změny v čerpání rodičovského příspěvku, kde se ruší omezení horní hranice. Pak je zde možnost pro rodiče, nebo resp. zejména pro matky, ale i otce, kterým není vyměřena peněžitá pomoc v mateřství, aby nemuseli povinně na rodičovskou na celé čtyři roky... (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní ministryně, ale požádám kolegy, zvláště v levé části sálu – zvláště v levé části sálu – o ztišení. Prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: ... a aby si to mohli zvolit i v délce tří let. Dále se zde navrhuje rušení podmínky sledování docházky dítěte do dvou let do předškolního zařízení a potom ještě nějaké další věci, které jsou i hodně technického charakteru.

Takže já už skončím úvodní slovo, protože si to všichni určitě pamatujete z prvního čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Dále byl přikázán stálé komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny. Usnesení výboru a stálé komise byla doručena jako sněmovní tisky 854/1 a 854/2.

Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku a zároveň zpravodajka stálé komise poslankyně Jana Pastuchová a informovala nás o projednání ve výboru a v komisi a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, první čtení tohoto zákona proběhlo 19. a 25. 10. 2016 a vystoupilo kromě úvodního slova paní ministryně Marksové devět kolegů poslanců. Proběhla, myslím si, velmi zajímavá rozprava, kdy se poukázalo na mnoho i negativních věcí, které tento návrh zákona obsahuje. Tento sněmovní tisk byl přikázán jako garančnímu výboru pro sociální politiku a dále byl přikázán stálé komisi pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny.

Garanční výbor se tímto sněmovním tiskem zabýval 3. 1. 2017. Přečtu vám jeho usnesení.

Usnesení výboru pro sociální politiku ze 48. schůze 15. prosince 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 854. Po odůvodnění náměstka ministryně práce a sociálních věcí Jiřího Vaňátka, zpravodajské zprávě poslankyně Radky Maxové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu

České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, se změnami a doplňky. Zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny.

Stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny se tímto sněmovním tiskem zabývala 5. ledna 2017 a její usnesení zní: Usnesení z 18. schůze stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny ze dne 14. prosince 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů. Stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny po odůvodnění náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí Jany Hanzlíkové, po vylechnutí zpravodajské zprávy poslankyně Jany Pastuchové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, se změnami a doplňky. Za druhé zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji několik přihlášek. Jako první vystoupí paní poslankyně Bohdalová, připraví se paní poslankyně Kailová a další. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré časné odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně. Dovoluji si před vás předstoupit s návrhem mého pozměňovacího návrhu, který se týká studentů doktorandů po věku 26 let. Upozorňuji dopředu, že tento zákon schválila vláda, kdy jej jako poslanecký návrh vládě předal pan vicepremiér Bělobrádek. Protože si myslím, když se otvírá zákon o sociální podpoře a je tady druhé čtení, dávám tento pozměňovací návrh, abychom k cíli došli rychleji.

O co se jedná? Zákon by se vztahoval na lidi, kteří po věku 26 let studují v doktorandském programu, studují v něm poprvé a nejsou zaměstnáni, doktorandské stipendium je pouze jejich jediný příjem. Návrh spočívá v tom, protože ten příjem je zhruba 7 500 korun a sociální pojištění se vypočítává z minimální mzdy, to znamená, že by platili 1 300 korun a jejich čistý příjem, lidí, kteří nemají zaměstnání, by činil 6 500 korun, tak můj pozměňovací návrh spočívá v tom, aby tyto lidé, opakují, doktorandi starší 26 let, studující první doktorandské studium a nemající zaměstnání, mohli být zařazeni do kategorie lidí, za které platí sociální pojištění stát. To je obsah mého návrhu a k tomuto návrhu se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Kailová. – Omlouvám se, s přednostním právem pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Omlouvám se kolegyni Kailové i ostatním, že jsem využil svého přednostního práva. Nicméně považuji to za užitečné, protože jsem vložil do systému pozměňovací návrh, který docela zásadním způsobem zlepšuje finanční situaci rodin s dětmi, a rád bych vám jej i teď v obecné rozpravě poněkud přiblížil, abychom případně o něm mohli vést diskusi. Samozřejmě pak se k němu přihlásím v podrobné. Ten text obsahuje i podrobné zdůvodnění.

Tak tedy stručně. Navrhují, aby za prvé do příjmů, které jsou rozhodně pro účely stanovení dávek, nebyl počítán přírůstek na dítě pro nárok na příspěvek na bydlení, čili opatření, které poněkud rozšíří okruh těch rodin s nezaopatřenými dětmi, které budou mít příspěvek na bydlení, a nárok těm, kteří ten nárok již mají, se zvýší.

Druhá zásadní změna je ve změně podmínek nároku na přírůstek na dítě, kdy v současné době se přírůstek na dítě poskytuje rodinám, jejichž příjem nepřevyšuje 2,4násobek životního minima. V tomto pozměňovacím návrhu se tento koeficient zvyšuje na 2,7násobek životního minima. Čili zase se rozšíří okruh rodin, které dosáhnou na přírůstek na dítě.

Další opatření, které vyplývá z koaliční dohody, je zvýšení přírůstku na dítě v těch rodinách, kde alespoň jeden rodič pracuje, o 300 korun měsíčně. V současné době je to u dítěte do 6 let 500 korun, u dítěte od 6 do 15 let 610 korun a od 15 do 26 let 700 korun. Nově tedy v těchto rodinách, kde alespoň jeden rodič pracuje, respektive má příjem ze závislé činnosti alespoň ve výši životního minima, by ty částky byly u dětí do 6 let 800 korun, od 6 do 15 let 910 korun a od 15 do 26 let 1 000 korun.

A konečně poslední část se týká daňového zvýhodnění. Víte, že my jsme tři roky po sobě zde zvyšovali daňovou úlevu na druhé, třetí a další dítě. Nyní jsme se v koalici dohodli, že předložíme návrh, kterým zvýšíme tuto daňovou úlevu i u prvního dítěte, a to konkrétně o 150 korun. Čili nově by tedy daňové zvýhodnění na první dítě činilo 15 204 korun ročně.

Tolik stručně představení tohoto, domnívám se, docela zásadního pozměňovacího návrhu pro rodiny s dětmi. A jak jsem avizoval, v podrobné rozpravě se k němu přihlásím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy budeme postupovat podle řádně přihlášených poslanců a poslankyň. Nyní vystoupí paní poslankyně Kailová a připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím.

Poslankyně Zuzana Kailová: Dobrý den, dámy a pánové, vážené poslankyně, poslanci. Dovolte, abych vás v obecné rozpravě seznámila podrobněji se svými třemi pozměňovacími návrhy.

Jako první se pozměňovací návrh týká úpravy příspěvku na bydlení. Na základě poznatků z praxe vyplácení příspěvků na bydlení vyplynulo, že v některých případech může docházet k nadužívání této dávky, a to z důvodu, že vlastníci a pronajímatelé bytů využijí možnost stanovení celkové úhrady nákladů při použití paušální platby podle zákona č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a to bez následné specifikace jednotlivých položek nákladů na bydlení, za které je platba hrazena. Tím může jednak docházet k tomu, že mohou být v nákladech na bydlení zahrnuty položky, které nepatří mezi základní plnění spojené s užíváním bytů podle zákona č. 67/2013 Sb., nebo může docházet k tomu, že nejsou zúčtovány položky, které jsou hrazeny zálohově a jsou zúčtovatelné.

Proto se navrhuje do ustanovení o uznatelných nákladech na bydlení pro příspěvek na bydlení doplnit taxativní výčet služeb, které se budou pro nárok a výši příspěvku na bydlení zohledňovat, a současně do stejného ustanovení ukotvit podmínku, že pro nárok a výši příspěvku na bydlení musí být náklady na bydlení rozepsány v jednotlivé položky a náklady placené zálohově musí být v pravidelném zúčtovacím období zúčtovány. Zúčtovací období se navrhuje stanovit na dobu nejvýše 12měsíční ve shodě s ustanovením § 2 zákona č. 67/2013 Sb.

Další pozměňovací návrh se týká úpravy přídatku na dítě, neboť současná úprava nedostatečně reaguje na aktuální finanční situaci oprávněné osoby a osob společně posuzovaných. Podle stávající právní úpravy se totiž pro účely nároku na přídatek na dítě posuzuje rozhodný příjem v rodině za kalendářní rok předcházející kalendářnímu roku, do něhož spadá počátek období od 1. října do 30. září následujícího kalendářního roku. Z výše uvedených důvodů se tedy navrhuje vycházet pro účely nároku na přídatek na dítě z příjmů za období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje, stejně jako je tomu v současné době u příspěvku na bydlení. Tím dojde k rychlejší reakci na změnu výše příjmů v rodině a k většímu zacílení sociální pomoci ze strany státu, a to jak v případech, kdy nově vznikne nárok na přídatek na dítě při poklesu příjmů rodiny, například při ztrátě příjmu jednoho z rodičů nebo při čerpání rodičovského příspěvku, tak i v případech, kdy nárok na dávku zanikne. Navrhuje se v rámci snížení administrativní náročnosti také sjednotit prokazování podmínky rozhodného příjmu pro poslední čtvrtletí kalendářního roku a podmínky trvání nezaopatřenosti dítěte.

Poslední můj pozměňující návrh se týká valorizace dávky příspěvků na úhradu potřeb dítěte, která dítěti v pěstounské péči plně nahrazuje výživné. Výše této dávky nebyla změněna od 1. 1. 2013, ačkoliv se za dobu již více jak čtyř let zvýšily náklady související se zaopatřením nezletilých dětí. Navrhuje se proto zvýšit tuto dávku o 10 %, tzn. například u dítěte mladšího 6 let z 4 500 korun na 4 950 korun měsíčně a u dítěte staršího 12 let z 6 350 korun na 6 985 korun měsíčně.

Dále navrhuji valorizovat dávku, tzv. odměnu pěstouna, která pěstounovi nahrazuje mzdu, plat nebo jiný příjem. Aktuálně platná výše odměny pěstouna je v zákoně o sociálně-právní ochraně dětí zakotvena s účinností od 1. 1. 2013, odkdy došlo k převedení úpravy dávek pěstounské péče ze zákona o státní sociální podpoře do zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Odměna pěstouna nebyla valorizována po

dobu více než čtyř let, což je pociťováno obzvláště tíživě zejména u tzv. dlouhodobé pěstounské péče. Přitom základní částka odměny pěstouna ve výši 8 000 měsíčně při péči o jedno svěřené dítě byla od 1. 1. 2013 stanovena ve výši, která v té době odpovídala základní sazbě minimální mzdy. Základní sazba minimální měsíční mzdy, která je stanovena v nařízení vlády číslo 567/2006 Sb., byla od počátku roku 2013 valorizována z částky 8 000 korun již čtyřikrát na částku 11 000 korun měsíčně s účinností od 1. 1. 2017. Předložený pozměňovací návrh předpokládá navázání výše odměny pěstouna na základní sazbu minimální mzdy za měsíc.

Návrh dále upravuje nespravedlivé rozvržení výše odměny pěstouna v případě péče o dítě se zdravotním postižením v případě pěstounské péče na přechodnou dobu. Vládní návrh novely zákona o státní sociální podpoře nově předpokládá, že tu bude zcela vyloučen nárok na rodičovský příspěvek. Tento výpadek příjmu by měl být tedy částečně kompenzován navrhovanou úpravou pravidel odměňování osob v evidenci, když je navíc logické a správné, aby výše odměny pěstouna u těchto osob zohledňovala, zda pěstoun na přechodnou dobu v daném kalendářním měsíci pečuje, či nepečuje o svěřené dítě, a zohledňovala i počet dětí svěřených do pěstounské péče na přechodnou dobu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí v obecné rozpravě paní poslankyně Pekarová, připraví se pan ministr Chvojka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jelikož je pevně zařazen další bod už za pár minut, tak se pokusím být velice stručná, ale nemohu si odpustit ještě poznámku zejména k panu předsedovi Sklenákovi, že tady je krásně vidět na předkládaných pozměňovacích návrzích, že opravdu se nám blíží volby a snažíme se tady zaujmout jedním zvýšením sociálních dávek za druhým. Tak to jenom k tomu, že až pozměňovací návrhy předkládáte poměrně zásadní změny, které mají neméně zásadní dopad i do rozpočtu.

Nicméně já se tady chci vyjádřit zejména ke svému pozměňovacímu návrhu. Již v prvním čtení jsem vystupovala a vyjadřovala jsem své pochybnosti nad záměrem úplného zrušení podmínky sledování docházky dítěte do předškolního zařízení u dětí mladších dvou let. Úplné zrušení podmínky považuji za poměrně nešťastné, nicméně abych tedy předložila něco, co bude takovým kompromisním řešením mezi tou současnou variantou a navrhovaným stavem, tak se přihlásím dále v podrobné rozpravě k pozměňovacímu návrhu, který nabízí právě kompromis, zajišťuje delší podporu individuální péče než předkládaná novela a zároveň poskytuje rodičům dostatečnou možnost volby rozhodnout o vhodném individuálním řešení jejich životní situace.

Pozměňovacím návrhem, který upravuje hodnocení splnění podmínky celodenní péče v současném znění, se zvyšuje možný počet hodin umístění dítěte v předškolním zařízení ze současných 46 hodin na 92 hodin měsíčně a zároveň se snižuje věková hranice, po jejímž dosažení se návštěva předškolního zařízení již nesleduje, a to ze

současných dvou let věku do jednoho roku věku dítěte. Takovouto úpravu považují za naprosto dostačující, jelikož 92 hodin měsíčně odpovídá zhruba zkrácenému pracovnímu úvazku, tudíž je to opravdu, jak říkám už poněkolikáté, kompromis mezi současným stavem a navrhovaným stavem.

Děkuji vám předem za podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní je k faktické poznámce přihlášen pan poslanec Sklenák. Pouze pro pořádek říkám, že ve 12.45 máme pevně zařazené volební body. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, to je taková oblíbená replika opozice, že když se navrhne něco pozitivního pro lidi, tak někdo vystoupí a řekne, že je před volbami a že to děláme z populistických důvodů. Ale v našem případě je přece realita úplně jiná. My tady tři roky po sobě každý rok zvyšujeme daňovou úlevu pro rodiny s dětmi. My tady tři roky po sobě zvyšujeme minimální mzdu. My se tady snažíme valorizovat starobní důchody více, než umožňoval zákon. Děláme tady každý rok každý měsíc řadu prospěšných věcí pro rodiny s dětmi, pro seniory, pro zaměstnance. A toto je jeden z dalších kroků v řadě. Tak neříkejte, že to děláme kvůli volbám. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji další faktické poznámky. První má paní poslankyně Pekarová, potom pan poslanec Černoch, paní poslankyně Semelová a další. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Pane předsedo Sklenáku prostřednictvím pana předsedajícího, proč to tedy nenavrhujete přímo samo ministerstvo, ale navrhuje to jako pozměňovací návrh? Protože celé vlastně více jak už tři roky jste s valorizací příspěvků na děti nepřišli, tak teď na poslední chvíli to navrhuje.

A nemáme tady v tom případě ani možnost připomínkového řízení, neprošlo to tím pádem připomínkovým řízením, co si myslím, že takováto zásadní změna, která výrazně rozšiřuje okruh příjemců této dávky, která výrazně zvyšuje nároky státního rozpočtu, za tuto dobu, za tuto vládu došlo o navýšení o desítky miliard korun v rámci mandatorních výdajů. Mandatorní výdaje, které budou muset zajistit i vlády budoucí. Kde na to budeme brát, je otázkou. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Černoch. Je řada faktických poznámek. Všechny vás eviduji.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím na pana kolegu Sklenáka. Vy byste mě úplně dojal, pane kolego. Vy říkáte, co jste tři roky všechno dělali, jak strašně jste chtěli. Měli jste možnost, a dělali jste si z lidí jenom srandu. Nic víc! Omlouvám se, ale je to tak. Ta možnost

tady byla. Proč jste to neudělali? Proč jste to neudělali? (Poslanec Sklenák ze sálu mimo mikrofon: Co jsme neudělali?)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Požádám poslance, aby po sobě nepokřikovali a respektovali jednací řád.

Nyní vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Semelová. Poté dojde k přerušení tohoto bodu, protože jsou pevně zařazeny volební body. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych vašim prostřednictvím ještě chtěla doplnit seznam, který nám předložil předseda klubu ČSSD, když říkal, co všechno dělají pro rodinu, pro mladé rodiny s dětmi.

Téměř rok nám blokujete projednání zákona, který by zlepšil život mladým samoživitelkám s dětmi, případně samoživitelům. Téměř rok, jakmile tady navrhne, aby se tento zákon, který je o náhradním výživném, projednal, tak sociální demokracie spolu s ostatními stranami nám ho blokovala. Až na posledním jednání jste zvažovali, že byste tento zákon mohli podpořit. Ale jinak už mohl být dávno přijatý a mohl dávno těmto ženám s dětmi, které se ocitají na hranici chudoby, pomoci. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že máme přesně 12.45 hodin a to je čas určený pro volební body, přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám první volební bod, kterým je

291.

Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Prosím navrhovatele tohoto bodu, předsedu poslaneckého klubu ANO 2011 Jaroslava Faltýnka, aby se ujal slova. (Poslanec Faltýnek se diví.) Pane předsedo, jestli potřebujete podklady, dám vám je k dispozici. (Potřebuje a bere si je od předsedajícího.)

Poslanecká sněmovna patrně maká rychleji, než jste předpokládal.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne. Já se omlouvám, já nejsem připraven, jak řekl pan předseda Bartošek. Nicméně jedná se o návrh na změnu zasedacího pořádku, přefázení poslanců po změnách, které proběhly v našem poslaneckém klubu. Je to v materiálu, který máte všichni k dispozici.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Zahajují všeobecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Eviduji zde dvě faktické poznámky

– poslanci Kováčik a Sklenák? Ne, takže faktické poznámky odmažu a táži se, zda se někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu. Táži se pana předsedy Faltýnka, jestli chce závěrečné slovo. Ne.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Táži se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. I zde se táži pana předsedy Faltýnka, zda chce závěrečné slovo. Není tomu tak.

Dám tedy hlasovat o usnesení, které nejprve přečtu: "Poslanecká sněmovna mění své usnesení číslo 1142 ze dne 22. března 2016 a schvaluje zasedací pořádek poslanců v jednacím sále podle předloženého návrhu, který tvoří přílohu tohoto usnesení."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 185, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 127, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevíráme další bod dnešního jednání a tím je

259.

Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise číslo 156 ze dne 3. února tohoto roku. Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré teď již odpoledne vám přeji. Jménem volební komise dlužím drobnou omluvu, že jsme přerušili tu zajímavou a vypjatou debatu ohledně sociálních záležitostí, a zároveň tedy prosím o pochopení, že potřebujeme další volební body projednat a naplnit orgány, které čekají na to, jak tedy dnes bude jednat a jak rozhodne Poslanecká sněmovna. Ty volební body jsou tři, já se budu snažit své vystoupení omezit na minimum.

V tuto chvíli v tom prvním bodu máme připravený návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu. Jak řekl pan předsedající, usnesení volební komise číslo 156 je vám k dispozici, my jsme ho přijali 3. února a konstatovali jsme, že od poslaneckých klubů jsme obdrželi dva návrhy. První návrh je na našeho kolegu pana poslance Jiřího Štětínu, kterého navrhl klub hnutí Úsvit, a druhým návrhem je pan Prokop Tomek, kterého navrhuje TOP 09. Ještě k panu Tomkovi mohu doplnit, že on byl členem té komise donedávna, jeho funkční období mu skončilo dnem 10. února, takže tady TOP 09 navrhuje, aby Sněmovna případně rozhodla o tom, že bude ve své funkci pokračovat.

Každopádně volební komise navrhuje volbu tajnou dvoukolovou, tak jak je běžné u tohoto typu voleb, a pokud nebudete mít v rozpravě žádné připomínky, tak prosím, abychom poté hlasovali o návrhu na tajnou volbu.

A nyní prosím pana předsedajícího, aby otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a otevírám rozpravu. Táži se, zda se někdo hlásí. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím rozpravu. Přejete si závěrečné slovo, pane předsedo? Není tomu tak. V tom případě patrně přistoupíme k přerušení bodu.

Poslanec Martin Kolovratník: Ne, ne, ne. Prosím hlasovat o tom, že bude tajná volba.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Správně. Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tajnou volbu v tomto případě, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 186, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 129, proti 1. Konstatuji, že jsme vyslovili souhlas s tajnou volbou v tomto bodě. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní tedy prosím o přerušení bodu a otevření bodu číslo 260.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, já přerušuji tento bod a otevírám další bod dnešního jednání a tím je

260.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise číslo 157 ze dne 3. února tohoto roku. Prosím, pane předsedo, abyste se i v tomto případě ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak u tohoto bodu připomenu, že 19. února skončilo funkční období čtyřem členům dozorčí rady, pánům Janu Husákovi, Pavlu Kováčkovi, Alfrédu Michalíkovi a Ladislavu Skopalovi. Snad krátce na vysvětlení, hodně novinářů se mě ptalo, jestli toto souvisí s onou kauzou – ne, pardon, omlouvám se, pletu si to s jiným bodem. Omlouvám se, toto je něco jiného.

Takže skončilo období čtyřem členům této dozorčí rady. Lhůta na nové nominace byla vyhlášena do 3. února a opět tady máte k dispozici usnesení volební komise č. 157. Pokud budete souhlasit, já ho nebudu znovu číst, abych nezdržoval. Bylo rozesláno na kluby a máte ho i vy k dispozici. Co ale říct musím před volbou, je to, že

volební komise opět navrhuje volbu tajnou dvoukolovou, a poprosím, abychom o ní hlasovali. A to, že nově zvoleným členům započte čtyřleté funkční období, bylo by to nejdříve 20. února v souladu s usnesením, dnes už jsme v březnu, takže dnem zvolení. Nyní prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu a táži se, kdo se hlásí o slovo. Pan předseda Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, většinou u volebních bodů nevystupuji, možná že vystupuji úplně poprvé a... Říkám možná. Tak podruhé, říká pan předseda volební komise, ten to musí vědět lépe než já.

Ale chtěl bych upřít vaši pozornost na kandidáta, kterého nominoval náš poslanecký klub. My jsme tentokrát přistoupili netradičně k těm nominacím na rozdíl od všech ostatních. Při vši účtě k ostatním kandidátům, tak všichni dělají politiku, ať už na komunální, nebo centrální, či regionální úrovni. Nic proti, jsou to legitimní kandidáti. My jsme požádali v rámci toho, jak debatujeme s odbornými asociacemi, profesními asociacemi, o to, abychom dostali nějakou nominaci někoho, kdo se tím reálně zabývá, a předkládáme vám návrh na pana Bogdana Trojaka. Já bych jenom z jeho životopisu, který je poměrně obsáhlý, vám řekl několik věcí, které dělal nebo dělá, protože si myslím, že si zaslouží podporu.

Není to typický stranický kandidát – teď to nemyslím ani jako nevýhodu, ani jako výhodu. Není to člověk, který dělá politiku ať na komunální, krajské, či celostátní úrovni. Je to člověk, který kromě toho, že se zabýval literaturou, se dlouhodobě věnuje vínu. První vlastní vinici vysadil v roce 2004, od roku 2006 vyrábí vlastní víno, od roku 2007 až doposud publikuje v odborném vinařském časopise Vinařský obzor a v dalších odborných médiích. V roce 2008 se stal autorem značky Autentisté, byl to start projektu Autentisté zaměřeného na přírodní vína. V roce 2012 založil v Praze vinný bar Veltlín. Od roku 2014 doposud je zakladatelem a prezidentem festivalu Praha pije víno, což je jedna z největších mezinárodních vinařských akcí v České republice. V roce 2016 za tu značku, kterou založil, Autentisté, dostal cenu za tento projekt v rámci soutěže Vinař roku. V letošním a příštím roce mu byla přidělena výsadbová práva na založení další vinice o výměře zhruba jednoho hektaru ve Velkých Žernosekách.

Já si myslím, že pokud volíme čtyři, tak kromě těch, kteří mají zkušenost s veřejnou správou, bychom mohli zvolit aspoň jednoho autentického, skutečného zástupce těch, kteří víno vyrábějí, propagují a přispívají ke zlepšení kultury pití vína v České republice. On má samozřejmě hendikep, že nemohl tak jako ostatní kandidáti požádat své stranické kolegy, protože není naším členem, o podporu. On ani neví, že tady dneska vystoupím s touto obhajobou. Ale já vás prosím o zvážení možnosti ho volit, protože si myslím, že je to člověk, který tomu vínu rozumí, který pro to něco dělá, a ta funkce by mu bezesporu slušela. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím rozpravu. Táži se, zda chcete závěrečné slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Závěrečné slovo nechci, děkuji. A prosím, abychom hlasovali o tom, že i tato volba proběhne tajně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, bude to tajná dvoukolová volba.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 187, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 130, proti 1. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím o přerušení tohoto bodu a otevření třetího volebního bodu, číslo 261.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já tak činím, přerušuji tento bod a otevírám další bod a tím je

261.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Na lavice vám k tomuto bodu bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 158 ze dne 3. února tohoto roku a i zde vás prosím, pane předsedo, abyste se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak tady je situace obdobná jako u předchozích bodů s tím rozdílem, že kandidáty nenavrhují poslanecké kluby, ale přímo pan ministr kultury Daniel Herman. Ten zaslal do Sněmovny už na konci ledna, 24. ledna, dopis, kde konstatuje, že třem členům této rady skončí funkční období 5. dubna. Jsou to členové Zuzana Kopečková, Jiří Kubiček a Petr Vítek. Pan ministr nám, Sněmovně, navrhl na výběr ze sedmi kandidátů. Jeho dopis včetně životopisů a přehledu, kdo jednotlivé návrhy panu ministrovi podal, obdrželi předsedové klubů 31. ledna.

Volební komise tuto věc projednala a přijala usnesení č. 158. To je vám také k dispozici a i tady po případné rozpravě navrhujeme hlasovat o tom, aby volba byla tajná a dvoukolová.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám rozpravu a táži se, kdo se hlásí o slovo. Žádnou přihlášku nevidím, rozpravu končím. Táži se, zda si chcete vzít závěrečné slovo, pane předsedo. Není tomu tak. V tom případě tedy budeme hlasovat ohledně návrhu na hlasování ohledně volby.

I zde tedy budeme hlasovat o tom, že volba proběhne tajně a dvoukolově.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 188, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro návrh 130, proti jeden. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Na vydávání a označení lístků dám lhůtu 20 minut, takže ve Státních aktech budeme připraveni do 13.20 hodin. Prosím, abyste se tedy odebrali k provedení volby. Zároveň prosím členy volební komise, aby počítali s tím, že ihned po sečtení výsledků proběhne krátká operativní schůze volební komise.

A nyní prosím pana předsedajícího o přerušení bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, přerušuji tento bod. Ještě přečtu omluvu. Dnes od 14.30 hodin se do konce jednacího dne omlouvá paní poslankyně Miroslava Němcová. A než přeruším jednání Poslanecké sněmovny, tak avizuji, že ve 13.10 hodin začne jednání organizačního výboru tak jako obvykle, a žádám vás o toleranci. Žádám vás, kolegyně a kolegové o toleranci, abyste členy organizačního výboru v rámci tajné volby pustili dopředu. Děkuji vám a přerušuji jednání do 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Zahajuji odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Než přistoupíme k projednání dalších pevně zařazených bodů, prosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky prvního kola voleb. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Přítomným kolegyním a kolegům přeji dobré trávení v odpoledním čase a nabídnu k tomu rychlé seznámení s výsledkem volebních bodů v tom pořadí, jak jsme je projednali na konci odpolední části.

Tedy bod

259.

Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Vybírali jsme ze dvou kandidátů, Jiří Štětina navržen klubem hnutí Úsvit a pan Prokop Tomek navržen klubem TOP 09. V tomto bodě stejně jako ve všech ostatních bylo vydáno 151 hlasovacích lístků, stejný počet byl i odevzdán a kvorum nutné pro

zvolení činilo 76. U etické komise pan Jiří Štětina získal 51 hlasů a Prokop Tomek 77 hlasů a byl tedy zvolen, v jeho případě tedy opětovně, jako člen Etické komise České republiky. Mandát mu vzniká okamžikem zvolení. Bylo to tedy o jeden hlas, ale lístky jsme kontrolovali, přepočítávali a mohu garantovat, že ve sčítání nebyla žádná chyba.

U druhého bodu číslo

260.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Opět tedy 151 lístků, kvorum 76. Petr Bíza získal 12 hlasů, Michal Hašek 55, Olga Havlová 9, Jan Husák 74, Miloslav Janulík 49, kolega Pavel Kováčik 111, kolega Jiří Petrů 106 hlasů, Bogdan Trojak 28 a Jan Zilvar 8 hlasů. V prvním kole tedy byli zvoleni pánové Pavel Kováčik a Jiří Petrů, to jsou dvě místa, a dvě místa zůstala neobsazena. V souladu s volebním řádem Sněmovny do druhého kola tajné volby postupuje dvojnásobný počet nezvolených míst, to znamená čtyři v tomto případě. Podle počtu získaných hlasů se těmi čtyřmi do druhého kola stávají Jan Husák, Michal Hašek, Miloslav Janulík a Bogdan Trojak.

Třetí volební bod měl číslo

261.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Vybírali jsme ze sedmi kandidátů, které nám postoupil pan ministr kultury Daniel Herman. Obsazovali jsme tři místa. Rád konstatuji, že tato volba byla úspěšná a Sněmovna obsadila všechna tři místa. Tereza Czesany Dvořáková získala 24 hlasů, režisér Saša Gedeon 93 hlasů, Ivana Kačírková 5, Zuzana Kopečková 93, Jiří Kubiček 113, Petr Vítek 37 a Antonín Weiser 2 hlasy. Znamená to, že v prvním kole byli zvoleni Jiří Kubiček, Zuzana Kopečková a Saša Gedeon. Tím, že jsme obsadili všechna tři místa, tato volba končí.

V poslední větě avízo od volební komise. Předpokládám, že druhé kolo Vinařského fondu bychom realizovali, pokud nám grémium a program schůze dovolí, v tom variabilním týdnu ve středu, tuším, že to je 15. března. Ale to bude samozřejmě záležet na politické dohodě a programu Sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volební komise. Teď ještě omluvy. Dnes od 18 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Leo Luzar z osobních důvodů, dále pan poslanec Igor Jakubčík se omlouvá od 17 hodin dnes z pracovních důvodů a dnes od 11.15 do konce jednacího dne se omlouvá pan ministr vnitra Milan Chovanec z naléhavých pracovních povinností v rezortu.

Nyní přistoupíme k pevně zařazenému bodu. Prvním pevně zařazeným bodem je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb.,
o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 854/ - druhé čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně práce a sociálních věcí a taky zpravodajka výboru pro sociální politiku a zároveň zpravodajka stálé komise poslankyně Jana Pastuchová. Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Jako první je do přerušené obecné rozpravy přihlášena paní poslankyně Markéta Pekarová. (Námítky, že poslankyně už vystoupila.) Ta už svou řeč vedla, takže nyní pan ministr Chvojka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl bych jenom krátce zdůvodnit v obecné rozpravě svůj pozměňovací návrh, který jsem předložil. Úplně na začátku musím říct, že už nejsem ve střetu zájmů. Byl bych v něm tak před rokem, pokud bych tento návrh předkládal. Ale já ho předkládám teď. Musím říct, že jsem hrdým otcem dvojčat, ale tato dvojčata už chodí 14 dní do školky a matka už žádný rodičovský příspěvek nepobírá. Proto ve střetu zájmů nejsem. Ale na druhou stranu mám zkušenost s tím, jak ten život s dvojčaty či vícčetaty vypadá. A nemám ho jenom ze své vlastní zkušenosti, ale i od lidí, kteří dvojčata či vícčetata mají.

V čem spočívá můj pozměňovací návrh? Jak jistě většina z vás ví, od roku 2012 platí v rámci rodičovského příspěvku jednotný strop 220 tis. korun, který je nezávislý na délce čerpání a je samozřejmě možný maximálně do čtyř let. Tam si můžete vybrat, jestli rodičovský příspěvek chcete na dva, na tři nebo na čtyři roky. Nicméně je to 220 tis. korun a je úplně jedno, jestli máte jedno dítě, dvojčata, trojčata, čtyřčata nebo paterčata. Je samozřejmě jasné, že těch paterčat a čtyřčat je málo, trojčat se občas pár narodí za ten rok a dvojčat se narodí výrazně více.

Jsem toho názoru, že tento systém není spravedlivý. Mám to i z vlastní osobní zkušenosti. Pokud máte dvojčata jako v mém případě, samozřejmě musíte kupovat všechno dvakrát – pleny, oblečení, stravu, ale i například velmi drahé očkování.

Jsem tedy toho názoru, že tento systém, tak jak je dnes nastaven, není spravedlivý. Pokud tedy žena bere rodičovský příspěvek na jedno dítě stejný, jako bere žena, která má děti dvě nebo tři, tak bych to chtěl napravit. Můj návrh spočívá v tom, že bych chtěl v § 30 doplnit větu, že v případě, že nejmladším dítětem v rodině jsou dvě či více dětí narozených současně, dále jen vícčetata, má tento rodič nárok na 1,5násobek částky 220 tis. korun. To znamená, že v podstatě průměrný měsíční rodičovský příspěvek by se zvýšil u rodin s vícčetaty o půlku. Myslím, že je to tak správné a hlavně spravedlivé.

Děkuji. Ještě se přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Další řádně přihlášenou poslankyní je paní poslankyně Jitka Chalánková. (O slovo se hlásí

poslanec Kaňkovský.) Pardon, paní poslankyně, omlouvám se. S faktickou poznámkou pan poslanec Vít Kaňkovský. Byl přihlášen. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové. Jenom k pozměňovacímu návrhu pana ministra Chvojky chci říci, že ten pozměňovací návrh vítám a jsem rád, že pan ministr uchopil problematiku, o které jsme už delší dobu také hovořili a upozorňovali na ni, naposledy na podzim pan ministr zemědělství Marian Jurečka, který právě na problém vícerať a toho nepoměru přístupu k rodičovskému příspěvku také upozorňoval. Takže pochvala pro pana ministra. Za sebe i za klub KDU-ČSL říkám, že tento pozměňovací návrh rádi podpoříme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Teď prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, ke sněmovnímu tisku 854 jsem hovořila podrobněji už v prvním čtení, takže nyní jenom krátce chci říci, v čem spočívá podstata předkládaného vládního návrhu. Týká se těchto hlavních bodů: Jednak se týká zrušení horní hranice výše rodičovského příspěvku. Dále za druhé, že osoby bez denního vyměřovacího základu by mohly čerpat až do výše 7 600 korun. Za třetí úplné zrušení podmínky sledování docházky dítěte do předškolního zařízení pro nárok na dávku. Za čtvrté neposkytovat rodičovský příspěvek pěstounům na přechodnou dobu. Za páté legislativně technické úpravy a reakce na nový občanský zákoník.

Dovolte, abych zde okomentovala svůj pozměňovací návrh, ke kterému se pak přihlásím v podrobné rozpravě, který máte v systému pod číslem 5516. Tento pozměňovací návrh, který máte k dispozici, a předkládala jsem ho již i na výboru pro sociální politiku, se týká toho, že chci zachovat současnou situaci, kdy děti pod dva roky by neměly být umísťované až na výjimku 46 hodin v měsíci do kolektivního zařízení. Pokud rodina zajistí těmto dětem individuální péči, nejlépe samozřejmě maminkou, ale není to podmínkou, může to být i babička, může to být chůva nebo jakákoliv jiná fyzická osoba, tak v tom případě se samozřejmě nic nemění a maminky mají nárok na rodičovský příspěvek. Nicméně aby mladší děti pod dva roky chodily v podstatě na plný úvazek do kolektivního zařízení, tak s tím ani jako dětská lékařka nemohu souhlasit a domnívám se, že to není v nejlepším zájmu... (Odmilka – poslankyně se obrací k předsedajícímu. Předsedající: Pardon.) Děkuji, byla jsem nějak vypnuta. ... že to není v nejlepším zájmu dítěte.

Rodičovský příspěvek v žádném případě není překážkou sladování pracovního a rodinného života, ale slouží k zamyšlení. Přestože v dnešní době víme, že ten rodičovský příspěvek, který dlouhodobě nebyl valorizován a je relativně nízký v poměru k průměrné mzdě nebo ke mzdě, která je obvyklá, tak přesto tento rodičovský příspěvek byl vlastně zřízen proto, aby byla zajištěna individuální péče

o děti. Pokud dojde k volbě, tak ta volba má být svobodná a rodič by se měl rozhodnout, jestli mu stojí příjem z výdělečné činnosti za to, aby dítě umístil do kolektivního zařízení, a tím pádem, jak bylo doposud zvykem, ztratil nárok na rodičovský příspěvek. To je ten moment volby, nikoliv to, že se vlastně zkracuje čerpání rodičovského příspěvku. Samozřejmě tím je ten měsíční příspěvek vyšší a v podstatě rodičovský příspěvek se mění ve prospěch jakéhosi porodného.

To je obsahem mého pozměňovacího návrhu, který máte v systému pod číslem 5516.

Dále jsem vložila do systému další pozměňovací návrh, který je v systému pod číslem 5951. Protože jsem v nějakém pořadu byla vyzvána paní ministryní, abych nějakým způsobem předložila pozměňovací návrh, který by se týkal úpravy dávek pro dlouhodobé pěstouny, tak jsem požádala paní ministryni a Ministerstvo práce a sociálních věcí stejně jako výbor pro sociální politiku o podklady a analýzy, které by mohly pomoci vypracovat takovýto pozměňovací návrh na základě koncepčních dokumentů, o kterých věřím, že je Ministerstvo práce a sociálních věcí má k dispozici. Protože jsem odpověď z Ministerstva práce a sociálních věcí neobdržela, tak jsem tento pozměňovací návrh připravila sama. Vzhledem k tomu, že tam došlo k nějakým úpravám, tak ho přečtu.

Pozměňovací návrh pod číslem 5951 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 854.

1. Název zákona zní: Zákon, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

2. Za úvodní větu zákona se vkládá nadpis: Část první. Změna zákona o státní sociální podpoře.

3. Za článek II se vkládá nová část druhá, která zní: Část druhá. Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Článek III.

Za prvé. V § 47d odst. 2 písm. a) zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 401/2012 Sb., se číslovka 48 000 nahrazuje číslovkou 24 000.

A za druhé. V § 47j číslo 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 401/2012 Sb., odst. 1 zní: Odst. 1. Výše odměny pěstouna činí za kalendářní měsíc, není-li dále stanoveno jinak

a) 12 000, je-li pečováno o jedno dítě,

b) 18 000, je-li pečováno o dvě děti,

c) 30 000 – 1. je-li pečováno alespoň o tři děti, 2. je-li pečováno alespoň o jedno dítě, které je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II, to je středně těžká závislost, nebo ve stupni III, těžká závislost, nebo ve stupni IV, úplná závislost.

d) 20 000, jde-li o osobu v evidenci, a to i v případě, že nepečuje o žádné dítě.

4. Stávající článek III se označuje jako článek IV.

5. Nad nově označený článek IV se vkládá označení a název části. Část třetí Účinnost. Název nově označeného článku IV se ruší.

Tento pozměňovací návrh přináším z toho důvodu, že situace dlouhodobých péstounů je velmi špatná a také jich máme velký nedostatek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Ještě tady mám jednu omluvu. Z dnešního jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá pan poslanec Milan Urban.

Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení zástupci vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi jedno zamyšlení nad tím, kde v státní sociální podpoře postupně docházíme.

Státní sociální podpora, tento zákon vlastně platí už od roku 1996. Od té doby prošlo 61 přímých novel a 34 nepřímých novel, čili jsme už skoro u stovky. Koncepce toho zákona měla trošičku jiný smysl, než se v běhu času událo. Jestliže tehdy šlo o výraznou podporu rodiny, tak dneska jde především o podporu jenom těch nejpotřebnějších, protože většina dávek je testovacích. Přídavek na dítě se testuje. Příspěvek na bydlení se testuje. Porodné se testuje. Pohřebné má také své limity a pastelkovně bylo zrušeno. Jediný příspěvek, a to je rodičovský příspěvek, nepodléhá přímému testování, ale prošel si svým zajímavým vývojem.

Po roce 1989 bylo řečeno, že je třeba, aby matky byly se svými dětmi déle než nějakých půl roku či rok, a proto byla schválena rodičovská dovolená až na čtyři roky. My jsme se, tuším v roce 2006, dopracovali k tomu, že celé čtyři roky pobírala matka 7 600. No a ejhle, samozřejmě ty vícepříjmové rodičky vycházely z toho, že když chtějí dříve do práce, tak si ten limit nestačí vyčerpat, který dostanou třeba ty nízkopříjmové, které možná hledaly i cestu, jak z nezaměstnanosti ven.

A tak došlo, tuším za pravicových vlád, k tomu, že se stanovil limit 220 tisíc a vůle čerpat to podle vlastního rozhodnutí, s tím, že poslední, čtvrtý rok se snížil z těch 7 600 na 3 800, takže na to doplatili v podstatě ti, kteří měli nejmenší příjmy a chtěli se opravdu pečlivě starat o své děti čtyři roky, a zvýhodnili jsme ty vícepříjmové skupiny, které měly větší příjmy, kde se nastavilo čerpání až přes 11 500 s tím, že byly na rodičovské dva roky.

Dneska už to nestačí, dneska předkládají poslanci sociální demokracie či koaliční vláda řešení, že se ještě zkrátí ta doba třeba na rok. Už nikomu nevadí, že se vykládalo v 90. letech, že je třeba, a dokládaly to i lékařské výzkumy, se o děti daleko pečlivěji starat aspoň ty tři roky. Dneska se ruší i ten limit, že by se měla starat matka či otec, a vlastně se otevírá prostor předškolním zařízením neomezeně.

Abych nevypadal jako asociál, chci říci, že nemám problém s valorizací dávek, ale měli bychom si říci, jestli rodičovský příspěvek plní dále funkci náhrady za úslou

mzdu, anebo se jedná o jednorázovou sociální dávku, odměnu za to, že rodiče mají děti.

Návrh, který zvyšuje tuto dávku v případě dvojčat, trojčat atd. – já tomu rozumím, ale ten by se měl promítnout v přídavku na dítě a ne v rodičovském příspěvku, protože ani zaměstnavatel nezvedne mzdu či plat, pokud máte více dětí.

Takže já, abych měl čisté svědomí, vám chci aspoň říci, že pokud projdou ty pozměňovací návrhy, tak zcela měníme koncepci státní sociální podpory, tak jak byla v tom roce 1995 postavena, a stejně jako se stalo v důchodovém pojištění, že dneska už bude mít nárok na sirotčí důchod každé dítě, i když nebyla plněna určitou dobu doba pojištění, čili náhradový poměr v rámci pojistně matematického systému, tak stejně neprincipiálně zasahujeme v této oblasti.

Nejsme schopni již toto nijak vyřešit ve výboru, protože už bude výbor zasedat jenom jako garanční, ale chci říci, že taková ta předvolební folklórní atmosféra za každou cenu uplatnit něco, co na druhé straně voliči přijmou, vede k tomu, že se nepromýšlí jak, ale hlavně už.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Zatím poslední přihlášenou do obecné rozpravy je paní zpravodajka Jana Pastuchová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, kolegové, já jenom krátce odůvodním svůj pozměňující návrh, který načtu v podrobné rozpravě k tomuto zákonu.

Zákonem č. 454/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2017, se přejmenovávají příjmy vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, které jsou osvobozeny od daně z příjmu. Do rozhodných příjmů pro nárok na některé dávky státní sociální podpory podle § 5 zákona č. 117/1995 Sb. se započítávají i tyto příjmy vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů. Vzhledem k jejich přejmenování je tedy nutná úprava § 5 zákona č. 117/1995 Sb., neboť zákon č. 454/2016 Sb. neobsahuje promítnutí změn zákona č. 586/1992 Sb. do ostatních právních předpisů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. To byla zatím poslední přihláška do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí. Prosím paní poslankyni Nytrovou. Máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, nejsem příznivcem dlouhých diskusí jednotlivých poslanců, kteří opakují to, co už od kolegů před nimi bylo řečeno. Dnes bych se ale velmi krátce k vládnímu návrhu zákona o státní sociální podpoře, která má údajně za cíl přispět k lepšímu sladění pracovního a rodinného života, vyjádřila.

Podpora ze strany státu směrem k rodinám s dětmi je krok určitě velmi správným směrem. Co je cílem sladění práce a rodinného života? Jaké místo v tom sladění zaujímá nejlepší zájem dítěte? Neměli bychom vytvořit podmínky pro to, aby maminka mohla zůstat s dítětem alespoň do dvou let věku dítěte, ideálně do tří let, doma? Neměli bychom zvyšovat ve společnosti prestiž mateřství, podporovat porodnost, a postavit se tak proti vymírání naší populace? Nebylo by správné pomoci rodinám například startovacími byty, novomanželskými půjčkami, zvýšením přídatku na dítě, podporou při vymáhání výživného, podporou flexibilních forem práce atd.?

Vážení kolegové zákonodárci, co je důležitější než naše děti? Děti zdravé, šťastné a spokojené. Noví daňoví poplatníci, kteří budou pevnou oporou této země.

Právě proto, že je pro mě na prvním místě nejlepší zájem dítěte, podporuji pozměňovací návrhy kolegyně Chalánkové a kolegy Soukupa. Jsem přesvědčená o tom, že základní podmínkou pro přiznání rodičovského příspěvku je celodenní a řádná péče o dítě. Nejvyšším zájmem dítěte není podpora zaměstnanosti, ale vytvoření a posilování silného citového pouta mezi ním a v ideálním případě jeho matkou, popřípadě babičkou nebo chůvou. Potřeba individuální péče o dítě je pro jeho zdravý vývoj neoddiskutovatelná.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, až budeme rozhodovat ve třetím čtení, rozhodneme o generaci nejmenších velmi svědomitě. Rozhodujeme o naší budoucnosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Pokud se teď již nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně paní zpravodajky. Není zájem.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy, přednesené v podrobné rozpravě, musí být vždy řádně odůvodněny. Jako první se hlásí paní zpravodajka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já jsem vám přednesla obsah svého pozměňujícího návrhu a hlásím se k němu. Je vložen v systému pod číslem 5504. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Golasowská je další v pořadí. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, přeji krásné odpoledne. Já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je jako sněmovní dokument pod číslem 5631 a týká se toho, že bych chtěla vrátit do zákona o státní sociální podpoře to, aby nárok na pohřebné měla osoba, která vypravila pohřeb, pokud rozhodný příjem její rodiny nepřevyšuje součin částky životního minima a koeficientu 2,4. Tento nárok jsme tady měli do roku 2008 a poté byl zrušen. Nyní má nárok na pohřebné pouze osoba, která

vypraví pohřeb nezletilému dítěti, anebo pokud zemře zákonný zástupce nezletilého dítěte.

Ještě bych chtěla říci, že ceny pohřbů se neustále zvedají. Jsou velmi nákladné. Jenom pro zajímavost, průměrná cena pohřbu do země se pohybuje asi okolo 30 tisíc. Nejlevnější variantou je pohřeb žehem bez obřadu, okolo 10 tisíc, žeh s obřadem 20 až 25 tisíc. Ještě je možno také využít tzv. ekonomického pohřbu, kdy jsou náklady co nejvíce minimalizovány. Například kytice, věnce je možno si zapůjčit, nejlevnější rakev asi v ceně 3 000. Navíc se také zvyšuje počet tzv. sociálních pohřbů, kdy vlastně pohřby vypravují obce.

Proto vás žádám, když bude ve třetím čtení hlasování, abyste tento návrh podpořili. Já to mám taky z praxe, kdy jsem pracovala v rodinách s dětmi, tak jsem zažila to, že opravdu rodiny, které byly v obtížných sociálních situacích, pokud jim zemřel člen rodiny, tak si třeba půjčily. Měla jsem konkrétní rodinu, kdy zemřeli dva rodinní příslušníci krátce po sobě, ta rodina se vlastně zadlužila, a přestože provedli pohřeb žehem, tak potom ty urny neměli ani kam uložit, protože už neměli více peněz a urny pak měli v obývacím pokoji na sekretáři.

Takže ještě jednou zopakuji, že bych chtěla, aby do dávek státní sociální podpory kromě přídatku na dítě, příspěvku na bydlení a podobného bylo ještě zahrnuto taky pohřebné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další řádně přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. V obecné rozpravě jsem odůvodnila svůj pozměňovací návrh, který je v systému pod číslem 5676, a nyní v podrobné rozpravě se k němu hlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Zuzana Kailová je další řádně přihlášenou do podrobné rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Kailová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. V obecné rozpravě jsem odůvodnila tři svoje pozměňovací návrhy ke sněmovnímu tisku číslo 854 a nyní se tedy k nim přihlašuji, jsou vloženy pod čísla: první 5228, druhý 5227 a třetí pozměňovací návrh 5732. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další řádně přihlášená do podrobné rozpravy je paní poslankyně Markéta Pekarová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla také přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který najdete v systému pod číslem 5630. Více už jsem o něm mluvila v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec – pardon, pan ministr Jan Chvojka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já ještě jenom krátce zopakuji – nějaký pán na facebooku napsal, že si přihrávám dotace na dvojčata. Takže za prvé nejde o dotace, na dvojčata dotace nejsou, to není projekt z Evropské unie. Jde o rodičovský příspěvek, to za prvé. Za druhé moje dvojčata už chodí do školky a manželka nebude pobírat rodičovský příspěvek, tudíž nejsem ve střetu zájmu. A tímto se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 5735. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolu, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5516, a dále k pozměňovacímu návrhu, který je pod číslem 5951, jen s drobným doplněním. V té části článek III za prvé se číslovka 48 000 nahrazuje číslovkou 24 000. Odůvodněním je získání financí pro navýšení dávek pro dlouhodobé pěstouny.

A v té části za druhé, tedy za druhé odstavce 2 – odstavec 1, tam bych chtěla jenom doplnit, že tam je "nebo ve stupni IV, úplná závislost", tam byla jenom technická chyba v tisku, a je zrušen odstavec e), ten tam není. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Soukup má slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je zanesen v systému pod číslem 5240. Já už jsem dosti obšírně vlastně zdůvodnil předem tento pozměňovací návrh v prvním čtení, nicméně velice krátce to okomentuji. V podstatě pozměňovací návrh sleduje cíl, že se nemá zkracovat doba čerpání rodičovského příspěvku a má se přihlédnout k názoru odborníků, podle kterého pobyt dítěte s matkou, dítěte pod tři roky, narušuje psychomotorický vývoj dítěte. Je to něco podobného, co podává v podstatě kolegyně Chalánková. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a zatím posledním přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já se tedy přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu 5950, což je pozměňovací návrh, který jsem představil v obecné rozpravě, týkající se přídavků na děti, rozšíření okruhu rodin, které na ně mají nárok, a zvýšení slevy na dani na první dítě. A současně se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 5948, ve kterém zpřesňuji přechodná ustanovení tak,

aby bylo nepochybné, za které měsíce náleží dávka podle nové úpravy a kdy se rozhoduje ještě podle úpravy dosavadní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Sklenákovi, který byl zatím posledním přihlášeným do podrobné rozpravy. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. A protože neeviduji žádné návrhy, o kterých bychom mohli hlasovat, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní ministryni i paní zpravodajce.

Paní ministryně nás ale ještě neopustí, neb naším dalším bodem je

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/- druhé čtení

Prosím paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou, aby z pověření vlády předložení návrh uvedla. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, já zde předkládám návrh zákona o zaměstnanosti a další související zákony, kde tou podstatou je především úprava agenturního zaměstnávání.

Asi všichni jsme si vědomi, že současná situace v České republice na tomto poli je velice nepřehledná a špatná. U nás je těch agentur ke dvěma tisícům, zatímco v mnohonásobně větším sousedním Německu je jich opravdu jen několik. Ta novela, nebo změny byly diskutovány s těmi personálními agenturami, jejichž existenci nikdo nepochybuje, které tady určitě mají na trhu práce své místo, nicméně chceme opravdu zabránit tomu, aby tady vznikaly ty agentury, které vlastně zneužívají lidi k otrocké práci, šidí jak lidi na odvozech, na budoucím důchodovém pojištění, tak samozřejmě také stát. To znamená, že je zde několik zásadních změn, např. zavedení institutu peněžitě kauce, zamezení zneužívání řetězení pracovněprávních vztahů, je zde úprava skutkových podstat přestupků, resp. správních deliktů, a potom je zde také např. prodloužení doby poskytování příspěvku na vyhrazení společensky účelného pracovního místa z 12 na 24 měsíců, což nesouvisí s agenturami, ale umožní to úřadům práce udržet zaměstnání těm uchazečům o zaměstnání, kterým nelze zajistit pracovní uplatnění jiným způsobem, a je to vlastně věc, po které mimo jiné velice často volají obce.

Zároveň je zde také velice důležitý další prvek, a to je, že už nebude možno být veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, a tudíž být v situaci, kdy stát za mě platí pojištění, a zároveň mít pracovněprávní vztah založený na dohodě o provedení práce v rámci tzv. nekolidujícího zaměstnání, protože dohoda o provedení práce, tak jak je v tuto chvíli postavena, neumožňuje dobře evidovat, nebo nedá se moc kontrolovat,

kdy ten člověk tam skutečně začal pracovat a jak ten počet jeho hodin je omezen. To znamená, že je to poměrně hodně zneužíváno.

A ještě je tam řada dalších věcí, ale to si zajistě když tak prostudujete sami. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 911/1. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a odůvodnila případné pozměňovací návrhy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Musím konstatovat, že první čtení této novely zákona o zaměstnanosti pod sněmovním tiskem 911 proběhlo na 53. schůzi dne 2. prosince 2016 a výbor pro sociální politiku projednal novelu zákona o zaměstnanosti dne 1. února 2017. V diskusi při prvním čtení vystoupili celkem čtyři poslankyně a poslanci a diskuse se vedla k uvedeným změnám v novele, především, jak už tady uvedla i paní ministryně, v rámci nekolidujícího zaměstnávání, úpravy a další úpravy a zpřesnění podmínek fungování agentur práce. Bylo tady také ale zdůrazněno kolegyní Adamovou, že i tento zákon prošel již velkým počtem novelizací, a opravdu bychom se měli jako zákonodárci zamyslet, zda je nutné tolikrát novelizovat tyto zákony.

Musím říci, že velká diskuse se vedla i na samotném jednání výboru pro sociální politiku. Zároveň bych chtěla říci, že jsem ráda, že diskuse alespoň na výboru pro sociální politiku byla dohromady i v rámci sněmovního tisku 903, tedy zákoníku práce, protože tyto změny, které jsou uvedeny v devětsetjedenáctce, tedy zákonu o zaměstnanosti, spolu úzce souvisí. Zatím v systému máme vloženo celkem osm pozměňovacích návrhů. Uvidíme, jak bude probíhat i toto druhé čtení, které pozměňovací návrhy, ke kterým se tedy přihlásí naše kolegyně a kolegové.

Dovolte mi, abych přednesla ještě usnesení výboru pro sociální politiku, které najdete v systému pod sněmovním tiskem 911/1 z 25. ledna 2017. Usnesení zní: K vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 911. Po odůvodnění náměstků ministryně práce a sociálních věcí Petra Hurky a Jiřího Vaňásky, zpravodajské zprávě poslankyně Hany Aulické Jírovcové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 911, s těmito změnami a doplňky. Přijaté pozměňující návrhy na výboru pro sociální politiku máte tedy uvedeny ve sněmovním tisku 911/1. A za druhé zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny, a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám hezké odpoledne. Ráda bych chtěla pozdravit svoje kolegy z Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče, kteří tu čekají na zákoník práce.

Dovolím si vám představit svůj pozměňující návrh, který zamezí, anebo alespoň výrazně sníží diskriminaci zaměstnanců. Jedná se o pozměňující návrh k zákonu č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, sněmovní tisk 911.

Všichni chceme žít ve svobodné zemi, kde každý z nás má stejná práva a stejné povinnosti. Všichni jsme velmi citliví na jakýkoli náznak diskriminace. Proto nechápu, jak je možné, že má ČR problémy při plnění mezinárodních závazků vyplývajících z Úmluvy Mezinárodní organizace práce číslo 111 o diskriminaci. Úprava mnou navrhovaná proto navrácí do zákona širší výčet diskriminačních důvodů, než obsahuje antidiskriminační zákon, na který se zákon o zaměstnanosti odkazuje, a tento výčet se rozšiřuje o rodinný stav, o příslušnost k politickým stranám, o členství v odborech a zaměstnavatelských organizacích. Je přece samozřejmé, že zaměstnanec nemůže být diskriminován na základě jeho majetkového stavu, rodičovství, původu, určité sociální vrstvě. Nemluvě o pohlavní identifikaci, stavu a podobně. Zaměstnanec nesmí doplácet na to, že je členem odborové organizace ani politické strany. Bohužel moje poslední zkušenost z tohoto týdne, když jsem v pondělí měla schůzku s občany, kteří jsou zdravotně postiženi a jsou zaměstnáváni, a když byli u pohovoru se svým zaměstnavatelem, tak první, na co se zaměstnavatel ptal, zda jsou politicky organizováni, anebo dokonce zda jsou členy odborové organizace.

Jak je patrné, ne na všechny příčiny možné diskriminace na pracovišti myslí antidiskriminační zákon. Proto navrhuji tyto příčiny rozšířit a v dalších situacích se řídit již zmiňovaným zákonem. Tento výčet chci zapracovat do tohoto zákona a prostřednictvím tohoto zákona i do zákoníku práce.

Vážené kolegyně a kolegové, věřím, že mě v mém úsilí podpoříte a společně přispějeme ke zkvalitnění pracovních podmínek všech pracujících občanů této republiky. V podrobné rozpravě se pak přihlásím ke svému pozměňujícímu návrhu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Hnykové. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně a kolegové, rozumím tomu, že zákony z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí jsou vždy předmětem velké diskuse, protože se střetávají rozličné

pohledy na podnikání a ochranu zaměstnanců. Tento spor je legitimní, protože odráží politické priority jednotlivých politických stran a jejich programů. Zároveň ale ukazuje na skutečnost, kdo a jakým způsobem hájí zájmy občanů, tu zaměstnanců, tu podnikatelů. Jako sociální demokrat jsem přesvědčen, že daleko více je třeba chránit zaměstnance, protože ti vždy tahají za pomyslný kratší konec provazu.

A nyní konkrétně k tomu, o čem chci hovořit. V podrobné rozpravě se chci přihlásit ke svým pozměňujícím návrhům, které se týkají pracovních agentur. Určitě jako já jste i vy obdrželi dopis se stanoviskem Asociace pracovních agentur k novele zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, který projednáváme, kde jsou vyjádřeny připomínky těchto agentur. Mohu souhlasit s názorem, že problém není s agenturami s povolením Ministerstva práce a sociálních věcí, ale ani tady bych si nebyl sto procentně jist. Takže problém je s takzvanými pseudoagenturami, které údajně beztestně zneužívají své zaměstnance a ve spolupráci s uživateli zastřešují švarcsystém a další podvodná jednání. Tím jsou až o 50 % levnější než legální agentury práce. Tolik z vyjádření asociace.

Já bych pouze dodal, že není něco v pořádku, když v sousedním Německu jsou takových pracovních agentur jednotky a v naší republice stovky.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, Asociace pracovních agentur se obává, že přijetím této novely zákona je ohroženo 250 tisíc agenturních zaměstnanců a asi 15 000 pracovníků, kteří zajišťují provoz těchto agentur. Já si to osobně nemyslím, protože současný nedostatek zaměstnanců zejména v průmyslu a ve stavebnictví ukazuje, že zaměstnavatelé zaměstnance potřebují. Dokonce mám konkrétní informace z firem, že agenturní zaměstnanci jsou vázáni smlouvami tak, že se nemohou z agentur vyvázat. Ale to, co je důležité, je skutečnost, že agenturní zaměstnanci mají nižší mzdy a benefity než zaměstnanci podniků a také nedosáhnou například na hypotéky ke koupi či stavbě rodinného bydlení. Z tohoto pohledu předkládáme pozměňující návrhy, které zvyšují regulaci agentur práce a zároveň posilují pozici odborových organizací a zaměstnanců podniků. Ale zároveň říkám, že ne všechny současné problémy, zejména tam, kde odbory neexistují, vyřeším. Jsem si toho vědom, nicméně je důležité alespoň vyřešit to, co lze. A to ve prospěch zaměstnanců.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedřovi. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Zuzana Kailová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Kailová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych v obecné rozpravě přednesla svůj pozměňující návrh, který navrhuje v zákoně č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ukotvit zmocnění, na jehož základě vláda může nařízením v odůvodněných případech platební neschopnosti zaměstnavatelů stanovit rozhodné období a též lhůtu k uplatnění splatných dlužných mzdových nároků odlišně. Tento návrh umožňuje vládě zejména zmírnit vážné regionální a sociální dopady, které

mohou nastat v případech platební neschopnosti velkých, regionálně významných zaměstnavatelů zaměstnávajících v pracovním poměru větší počet zaměstnanců, neboť platební neschopnost těchto zaměstnavatelů má zpravidla multiplikační efekt a může postihnout trh práce v daném místě zásadním způsobem. Taktéž mohou být nařízením vlády zohlednění zaměstnavatelé zaměstnávající své zaměstnance v oborech či odvětvích, u nichž dochází k platební neschopnosti v důsledku postupných strukturálních a odvětvových změn ekonomiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Miroslav Janulík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych v obecné rozpravě přednesl svůj pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, sněmovní tisk 911. Smyslem této změny je větší otevření pracovního trhu, tak jak tlačí zaměstnavatelské svazy. S tím, že předpokládám, že všichni dobře víte, že ta předcházející norma už prostě zastarala.

Takže jenom obecně řeknu, že za prvé v první části čl. 1 se vkládá nový novelizační bod 16, který zní: "V § 66 se poslední věta zrušuje." Čili ruší se absolutní zákaz a přechází se do režimu nařízení vlády 64/2009. Dosavadní novelizační body 16 a 37 se přečíslovaly na 17 a 38.

Za druhé v části první čl. 1 se vkládá nový novelizační bod 23, který zní: "V § 95 odst. 4 zní: Je-li obsahem smlouvy podle odst. 1 dočasné přidělení cizince k výkonu práce k uživateli, krajská pobočka úřadu práce může povolení k zaměstnání vydat pouze tehdy, pokud by bylo jeho zahraničnímu zaměstnavateli vydáno povolení ke zprostředkování zaměstnání a současně se jedná o oznámené volné pracovní místo, které nelze s ohledem na požadovanou kvalifikaci nebo nedostatek volných pracovních sil obsadit jinak." Dosavadní novelizační body 23 a 38 se označují jako body 24 a 39.

A v části šesté je to jenom technické, článek 9: "Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení s výjimkou ustanovení první části čl. 1, bodů 17 a 22, které nabývají účinnosti prvním dnem kalendářního čtvrtletí následujícího po jeho vyhlášení s výjimkou ustanovení části první čl. bodu 37 a části 3. čl. 4 bodů 4 a 6, které nabývají účinnosti dnem 1. července 2017." To je samozřejmě technická věc, která má jakousi vnitřní logiku.

Takže přihlásím se ke svému pozměňujícímu návrhu v podrobné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Paní poslankyně Markéta Pekarová má slovo. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, již během rozpravy v prvním čtení

jsem zmiňovala, že novelizovaný zákon o zaměstnanosti je z roku 2004 a od té doby byl více než 60krát měněn, tedy novelizován, což rozhodně nepřispívá ke stabilitě pracovněprávního a podnikatelského prostředí.

Aktuální novela nastavuje řadu dalších překážek pro stabilitu trhu práce, a to především navrhovanými změnami týkajícími se agenturního zaměstnávání, resp. agentur práce a agenturních zaměstnanců. Navrhovaná změna, která agenturám zakazuje přidělit zaměstnance tam, kde ve stejném kalendářním měsíci působil na základě dočasného přidělení jinou agenturou, považuji za věcně spornou. Podle předkladatele tato úprava zamezí obcházení právních předpisů zejména na úseku pracovní doby, odměňování a v oblasti sociálního a zdravotního pojištění. Zprostředkování zaměstnání agenturami práce přitom nelze považovat za obcházení zákona. Právo na umožnění výkonu práce je garantováno státem a je pouze na vůli zaměstnance, zda si zvolí institut agenturního zaměstnávání a v jakém rozsahu.

Jestliže právní předpisy žádným způsobem neomezují počet úvazků a dodržování pracovní doby u zaměstnance vůči více jednotlivým zaměstnavatelům nebo v případě výkonu více funkcí pro jednoho zaměstnavatele, není důvod pro omezení v případě agenturního zaměstnávání. V současné ekonomické situaci, kdy Česká republika dosahuje nejvyšší míry nezaměstnanosti v Evropské unii a výkon hospodářství je limitován nedostatkem pracovníků, je navrhovaný zásah další zbytečnou překážkou pro stabilitu trhu. V případě přijetí navrhované úpravy hrozí, že se další zaměstnanci přesunou do šedé ekonomiky, kde ztratí jakoukoliv ochranu. A současně stát přijde o veškeré zákonné odvody z agenturního zaměstnávání.

Za zbytečnou také považuji novinku v podobě zřízení poradní komise. Řízení o povolení zprostředkování zaměstnání nyní vede Generální ředitelství Úřadu práce České republiky, které pro tuto činnost disponuje personálními i materiálními prostředky. Vložení dalšího článku v podobě nejméně pětičlenné komise, která bude pouze neodpovědným poradním orgánem, je zcela nesystematické a přináší nedůvodné navýšení finančních nákladů.

Poslední navrhovanou změnou, ke které se zde vyjádřím, je stanovení povinné kauce ve výši půl milionu korun. Tou má být dosaženo zajištění finanční způsobilosti žadatelů a zabránění vzniku účelově zakládaných agentur práce. Půlmilionová kauce představuje významnou překážku vstupu do podnikání v oboru a nahrává již fungujícím agenturám, které mají dostatečné finanční rezervy. Domnívám se, že se institut kauce zcela míjí svým účinkem. Kauce představuje odčerpání značně cenného likvidního majetku agentury práce, který nebude mít po dobu trvání povolení naprosto žádné využití. Zcela absurdní je označení kauce jako proporcionální, jak uvádí důvodová zpráva, neboť její výše je stejná pro všechny agentury práce bez jakýchkoli ohledů na velikost a postavení na trhu.

Zmíněná ustanovení novely zákona o zaměstnanosti představují podle TOP 09 narušení trhu práce, když bezdůvodně penalizují agentury práce a ztěžují přístup novým subjektům. Zejména však dochází ke zhoršení postavení agenturních zaměstnanců, neboť jsou pro ně stanoveny méně výhodné podmínky než pro běžné zaměstnance.

Proto se v podrobné rozpravě přihlásím k svému pozměňovacímu návrhu, který tato ustanovení z vládní novely vypouští, a chci vás požádat o jejich podporu. V oblasti zaměstnávání se jistojistě, ostatně stejně jako ve všech oblastech lidské činnosti, objevují i negativní jevy, obcházení pravidel a nečestné jednání. Ale tím, že budeme neustále legislativními změnami zpřesňovat, regulovat, omezovat tu jedny, tu druhé, tím opravdu nedosáhneme toho, že všichni budou křišťálově čistí, čestní atd.

Zejména v tomto volebním období výrazně regulujeme podnikání v celé řadě oblastí. Tato novela je další v řadě, která se o výrazné regulace snaží. Předkladatelé se domnívají, že tím pro zaměstnance agentur páchají dobro, že jim výrazně pomohou. Opak však může být pravdou. Pokud menší agentury zaniknou, neboť nebudou schopny splnit nové náročné podmínky, na koho to bude mít nejhorší dopad? No přece na jejich zaměstnance, kteří přijdou o práci. Bohulibý zájem o zaměstnance je ale přece to, co je na prvním místě. Alespoň právě podle předkladatelů.

Už dnes máme nástroje na kontrolu nepoctivých. Tak například majitel jedné menší agentury působící na Královéhradecku, který poskytuje práci asi třem stovkám lidí, měl během minulého roku 13 různých kontrol. To je více jak – minimálně jedna měsíčně v průměru. Úředníků máme čím dál víc, takže jich máme dost na to, abychom už za stávajících pravidel řešili problematické zaměstnavatele včetně agentur. Na to skutečně není potřeba, abychom všem napařili vysokou kauci. Tím sice dosáhneme snížení počtu agentur, protože někteří, zvláště ti menší, na to nebudou mít a raději svou činnost ukončí, ale jak si můžeme být jisti, že skončí zrovna ti nepoctiví? Stát si od podnikatelů vezme půl milionu, dohromady to tedy půjde do stovek milionu korun. Co s nimi, s těmito penězi, bude dělat? Tyto peníze budou ležet někde na účtě, ztrácet na hodnotě.

Jakou další skupinu podnikatelů pak zatížíme takovým požadavkem? Podnikatelskému prostředí rozhodně neprospěje víc regulací. Nepoctivec je bude umět obejít, poctivého akorát zas a spíše naštve. Za chvíli už u nás bude chtít podnikat a dávat práci sobě i druhým skutečně jen největší odvážlivec.

Pravidla hry samozřejmě musí být nastavena, ale mají být jednoduchá, jasná, fěrová pro všechny, tedy jak ty menší, tak i ty větší. Touto novelou, dámy a pánové, pokud ji schválíte beze změn pod rouškou snahy pomoci agenturním zaměstnancům, jim naopak uškodíte. Lidé přijdou o práci a stát na tom samozřejmě bude také trátit. Prosím tomuto zamezme. Proto tedy předkládáme i pozměňovací návrhy a tímto se hlásím i do podrobné rozpravy. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Pekarové. Zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Václav Klučka... (Rozhlíží se.) A, tady. Promiňte, pane poslanče, jste takový nenápadný. Máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Moc děkuju, pane mistopředsedo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, nejdřív mi dovoďte malou vsuvku. Pro sdělovací prostředky, především Lidové noviny a další, které se velmi podrobně zabývaly mým posledním pozměňujícím návrhem týkajícím se zákona o pobytu cizinců, sděluji, že

tento zákon jsem rovněž velmi podrobně konzultoval s Ministerstvem vnitra i Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Návrh, který vám nyní předkládám, zakotvuje definici zastřené­ho zprostředkování zaměstnání jakožto činnosti fyzických nebo právnických osob, jejichž prostřednictvím dochází k porušování zákona o zaměstnanosti v oblasti agenturního zaměstnávání. Zastřené zprostředkování zaměstnání je jedním z nejzávažnějších protiprávních jednání právnických nebo fyzických osob, jehož prostřednictvím dochází k porušování základních pravidel agenturního zaměstnávání, zejména nedodržování zásady tzv. srovnatelných mzdových a pracovních podmínek dočasného přidělovaného zaměstnance a v konečném důsledku taky obcházení odvodových povinností zaměstnavatele v oblasti sociálního a zdravotního pojištění a záloh na daň z příjmu.

Mnou předložený návrh je mimo jiné také reakcí na poznatky orgánů inspekce práce, mimochodem se sídlem v mé rodné Opavě, které se při své kontrolní činnosti s problematikou zastřené­ho zprostředkování zaměstnání setkávají čím dál více, stále častěji. Reaguji současně na aktuální problémy, které se objevují v souvislosti s agenturním zaměstnáváním v určitých oblastech, kupříkladu Plzeňský kraj nebo Kvasiny. Proto je namísto legislativní úprava, která vysloveně uvedenou problematiku identifikuje, konkretizuje, což následně umožní důslednější a adresnější postih všech subjektů, které se uvedeného jednání dopouštějí. Vzhledem k vysoké společenské nebezpečnosti a závažným dopadům zastřené­ho zaměstnání se navrhuje stanovení zákonného rozpětí výše pokuty obdobně jako u umožnění výkonu nelegální práce. Tento návrh tak kromě omezení protiprávní činnosti v podobě zastřené­ho zprostředkování zaměstnání přispěje k lepšímu zajištění větší bezpečnosti, k narovnání konkurenčního prostředí na trhu agentur práce, a to ve prospěch těch agentur, které poctivě plní své zákonem stanovené povinnosti.

Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Klučkovi. To byl prozatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy obecnou rozpravu, ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Já ji zahajuji a jako první se do podrobné rozpravy přihlásila paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlašuji se ke svému pozměňujícímu návrhu, které jsem vložila do systému pod číslem 5617 a okomentovala ho v obecné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Hnykové. Další přihlášenou je paní poslankyně Zuzana Kailová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Kailová: Děkuji. Dámy a pánové, já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 5667, který jsem okomentovala v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Tak já se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu číslo 5942, odůvodnění je uvedeno ve sněmovním dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan poslanec Miloslav Janulík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se tímto přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému jako sněmovní dokument 5892, zdůvodnění již netřeba. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Markéta Pekarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Já se tímto hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 5885, který najdete taktéž tedy v našich dokumentech, a já jsem jej již odůvodnila. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. A zatím posledním přihlášeným je pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: 5945 – to je to registrační číslo mého pozměňujícího návrhu, ke kterému se tímto přihlašuji, odůvodnění je v textu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. To byl poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, paní zpravodajky – není zájem. A protože není, o čem bychom dále hlasovali, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je

14.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 912/ - druhé čtení**

Z pověření vlády i tento předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já opět děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, tento návrh zákona se týká jediné, ovšem významné problematiky, a to stanovení důchodového věku na pevnou věkovou hranici, kde se navrhuje hranice 65 let, a dále tento zákon předpokládá přezkoumávání důchodového věku v pravidelných pětiletých intervalech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru. Usnesení tohoto výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 912/1. Nyní prosím zpravodaje výboru pro sociální politiku pana poslance Jaroslava Zavadila, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane místopředsedo. Hezký dobrý den nebo dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych jako zpravodaj pro tento tisk uvedl jenom několik věcí, které si myslím, že jsou nejdůležitější, právě k tomuto zákonu se vážající. Jsou to asi tři věci. Jedná se o to, co tady říkala paní ministryně, a to je strop věku 65 roků. Pak je tam další záležitost a změna valorizačního mechanismu, to je třeba také podtrhnout, kde se mění pozměňovacím návrhem ta třetina, která se dosud používala, mám na mysli třetinu průměrné mzdy, na polovinu průměrné mzdy. To jsou takové ty nejdůležitější věci.

Výbor pro sociální politiku projednával na své schůzi 25. ledna tento návrh zákona. Pozměňovacích návrhů mnoho není, to jste už slyšeli ode mě. Takže já jenom požádám Sněmovnu, aby se v tomto duchu pokusila poslat tento zákon dál, aby se s ním garanční výbor mohl vypořádat mezi druhým a třetím čtením, což by následovalo tuším 9. března, na kdy je to připraveno. To je z mé strany zatím vše a očekávám debatu ať už v obecné, nebo potom v podrobné diskusi.

Děkuji vám, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Vladislav Vilímeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, paní mistryně to vzala stručně. Ale byť jsem vystupoval k tomuto sněmovnímu tisku již v prvním čtení, tak několik poznámek je namístě uvést.

Jak zmínila paní ministryně, tento sněmovní tisk vlastně opětovně fixuje věk odchodu do důchodu na 65 let. Já fixaci odchodu do důchodu ve světle toho, že se to stejně týká roku 2030, považuji v současné době za zcela zástupný problém našeho důchodového systému. Dobře víte, že minulá vláda měla politickou odvahu zrušit pevnou fixaci důchodového věku. To neznamená, že se nepočítalo s postupnou revizí podle vývoje střední délky života nebo průměrného dožití. V mezidobí, pokud se nastaví opět ta fixace, tak tady stejně budou další vlády. A vysíláme trochu špatný signál i do veřejnosti, protože je evidentní, že to v roce 2030 bude jinak.

V prvním čtení jsem zde uváděl příklady, a to z důvodové zprávy uvedené v hodnocení dopadu regulace tohoto návrhu zákona. Zastánci myšlenky opětovného zafixování věku odchodu do důchodu tvrdí, že jsme jedinou zemí v Evropě, kde není věk odchodu do důchodu zafixován. I kdyby to byla pravda, tak to nevidím úplně negativně. Ale jak se ukázalo na podrobném čtení důvodové zprávy, ona to pravda není. Některé země už teď mají určitý mechanismus, podle kterého se automaticky důchodový věk prodlužuje, jiné země již dnes mají stále nižší věk odchodu do důchodu.

Vláda chce tímto opatřením spíše vytvořit iluzi, že něco s důchodovým systémem činí. Dokázala, jak dobře víme, zrušit druhý pilíř, teď obnovuje fixaci věku odchodu do důchodu, ale žádnou hlubší reformu nepředložila a už asi nepředloží. Na oddalování těch nutných a podstatných změn doplatí dnes mladší ročníky. Už teď je přechod do důchodu výrazným okamžikem se sociálními dopady. Náš důchodový systém se spoléhá fakticky na průběžný pilíř a ten nezajišťuje adekvátní výši důchodů. Je mimořádně rovnostářský. A pokud nemají penzisté naspořeny další prostředky, tak to v mnoha případech skutečně znamená výrazný příjmový propad. Bohužel možnost celoživotně spořit na důchody v rámci druhého pilíře vláda zrušila a s žádnou novou koncepcí nepřišla. Pouze se vymýšlejí nějaké parametrické změny.

O víkendu jsem si přečetl i na základě debaty Otázky Václava Moravce zprávu o činnosti odborné komise pro důchodovou reformu za minulý rok, rok 2016. A když jsem to četl, tak jakoby hlavním cílem činnosti té komise bylo zrušení druhého pilíře a teď se vlastně přešlapuje na místě. Hlavním zadáním Ministerstva sociálních věcí i ve vztahu k důchodové komisi bylo zrušení důchodové reformy s tím, že ono to nějak dopadne. Ono to dopadne, ale pouze nás to bude stát mnohem více. (V sále je silný hluk.)

A teď k tomu pozměňovacímu návrhu, o kterém mluvil pan předseda Zavadil a který přijal sociální výbor. Ano, pan poslanec Sklenák, jako je teď v poslední době obvyklé na výboru, načetl pozměňovací návrh. Příznávám – na základě doporučení důchodové komise. Chci být objektivní. Podle její zprávy ze 17 přítomných stálých členů pro tento návrh hlasovalo 15. Je třeba si ale také uvědomit, že ani v roce 2016, tedy v době ekonomického růstu, nebyl důchodový účet vyrovnán a parametrická změna spojená s rychlejší valorizací výše důchodů, kromě oné valorizace nově ve

výši jedné poloviny růstu reálné mzdy také možnost použít i tzv. spotřební koš penzistů pro posouzení míry inflace –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane poslanče. Já si dovoluji poprosit o klid v jednacím sále. I vašich důchodů se to bude týkat, kolegové a kolegyně, zejména ti mladší. Děkuji.

Poslanec Vladislav Vilímec: Samozřejmě že tento návrh, a to je to b), bude znamenat také poměrně výrazný dopad do výdajů státního rozpočtu. V dalších pěti letech až 27 mld. korun, na tom se shodlo Ministerstvo financí i Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Já se přiznám, že zde nechci plédovat za nízké důchody. Naopak. Ale parametrické změny současného důchodového systému tak jako tak nezabezpečí slušnou výši důchodů do budoucnosti. Mám stále silnější pocit i z toho, co jsem četl v té zprávě důchodové komise, že minimálně někteří členové komise si to stále nechťejí připustit. A mám takový dojem, že si to úplně nepřipouští ani vedení Ministerstva práce a sociálních věcí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, kolegyně a kolegové, já budu celkem asi stručná, protože si připadám při svých vystoupeních k této otázce jako člověk, který volá – marné mé volání.

Tento návrh na zastropování věku odchodu do důchodu na úroveň 65 roků skutečně vůbec nic neřeší. To, že je argumentováno tím, že budoucí důchodci si zajistí nějakou jistotu, tak já bych chtěla říci, že takovýto návrh je především znejistí. Protože součástí tohoto návrhu je také to, že každých pět roků bude přepočítána celá situace důchodového účtu a demografický vývoj ve společnosti a teprve na základě těchto výpočtů dojde ke skutečnému stanovení věku odchodu do důchodu. Takže naopak budoucí důchodci mají spíše nejistou situaci a nejistou hladinu věku odchodu do důchodu.

Je pravdou, že zdroje pro důchodový účet jsou v současné době sanovány relativně dobře. Přesto jsme neustále v deficitu. Zdroje souvisí také s tím, že dochází neustále k navyšování minimální mzdy a s tím souvisejících dalších platových tarifů a stupňů a na odvodech za sociální pojištění se samozřejmě vybírá více peněz.

Ještě bych chtěla upozornit, že zvýšená hladina úrovně daně z přidané hodnoty, která měla sanovat reformu, která byla alespoň v nějaké podobě prosazena bývalou vládou a spočívala v tom, že část povinných odvodů si mohli vydělávající uspořít na své vlastní důchody, tak tento výpadek měl být sanován ze zvýšeného výběru daně z přidané hodnoty. Přestože současná vláda zrušila reformu, která byla alespoň

nějaká, a nepřinesla vůbec žádnou, tak zvýšenou hladinu daně z přidané hodnoty nesnížila. Chtěla bych k tomu říci, že deficit důchodového účtu trvá nadále, a pokud nedojdeme k široké shodě napříč politickým spektrem a nezhodnotíme veškeré údaje a ukazatele, které souvisí se stavem důchodového účtu pro budoucí generace, tak nevyřešíme vůbec nic. Je mi velice líto, že současná vláda nepřinesla vůbec žádnou důchodovou reformu, vůbec žádný návrh, jakým způsobem chce řešit situaci důchodců za 20, 30 roků, a že bohužel, musím to říci, vládne v současné době stylem po nás potopa.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Poslední zatím řádně přihlášenou do obecné rozpravy je Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, k hlavní změně vládního návrhu, tedy zastropování věku odchodu do důchodu na 65, se tady vyjadřovala jak má předřečnice, tak se k němu mnozí vyjadřovali v prvním čtení. Proto se tady chci pouze velice krátce vyjádřit k pozměňovacímu návrhu předsedy poslaneckého klubu ČSSD Romana Sklenáka – který, mě mrzí, bohužel není v současné chvíli přítomen –, který je součástí usnesení výboru pro sociální politiku.

Tento návrh mění valorizační vzorec důchodu. Nově se navrhuje, aby v případě, že by měl index spotřebitelských cen domácností nižší hodnotu než index růstu spotřebitelských cen domácností důchodců, započítává se do výpočtu valorizace právě index spotřebitelských cen domácností důchodců. Zjednodušeně řečeno pro valorizaci důchodů se navrhuje používat ten růst cen, který je vyšší. Zároveň se navrhuje, aby se při zvyšování důchodu místo třetiny růstu reálných mezd přihlíželo k polovině tohoto růstu. Tím má být zabráněno rozevírání nůžek mezi reálnou úrovní mezd a reálnou úrovní důchodů.

Nemám nic proti tomu, když se ekonomice daří, že by se to mělo také promítnout na výši důchodů. Nelíbí se mi ale způsob, jakým toho má být docíleno. Jednak si myslím, že je to zásah do fungujícího vzorce, který jej pouze dělá nesrozumitelný a valorizační systém pouze komplikuje. Co mi ale hlavně vadí, je, že je takto důležitá změna předkládána pouze poslaneckým návrhem, tedy pozměňovacím návrhem, a ne skrze vládní novelu. Valorizace penzí přitom byla v tomto volebním období novelizována několikrát. Navrhovaná změna neprošla vnitřním ani meziresortním připomínkovým řízením. Při takto důležité změně, která bude mít bezpochyby značné finanční dopady na státní rozpočet, to považuji za chybu. Ostatně krátká důvodová zpráva k pozměňovacímu návrhu, která se omezuje na tři odstavce, vyčíslení finančních dopadů na státní rozpočet neobsahuje.

Když my z opozice předkládáme poslanecké návrhy, tak je nám často vyčítána nedostatečně připravená důvodová zpráva, nedostatečné vyčíslení finančních dopadů a podobně. A pak vládní poslanci, v tomto konkrétním případě předseda nejsilnějšího vládního poslaneckého klubu, předkládají skrze pozměňovací návrhy tak důležité

věci, které by si zasloužily standardní průběh celým legislativním procesem, včetně možnosti vyjádřit se k návrhu právě v připomínkovém řízení.

Ještě okrajově zmíním, že tento návrh vychází z návrhu důchodové komise, což už zmínil i pan kolega Vilímc, která je poradním orgánem pod záštitou ministryně práce a ministra financí. Jejich návrhy jsou následně postoupeny Ministerstvu práce a sociálních věcí a je na zvážení ministerstva, jestli je předloží na vládu, případně dále v Poslanecké sněmovně. V tomto případě byly všechny tyto články vynechány.

Znovu zdůrazňuji, nejsem proti zvyšování důchodů, ale nelíbí se mi způsob, jakým k této změně dochází a jakým ji projednáváme. A je to dneska už další norma, kde se s tímto setkáváme, a opět je to z jednoho klubu, který má zároveň ministerstvo a zároveň snahu měnit za pochodu dosti zásadním způsobem předkládané novely. Chápu, že tady budeme nařčení z toho, nebo to bude otočeno proti nám, že bráníme zvyšování důchodů. Ne. Opravdu, zdůrazňuji ještě jednou, nikoliv. Spíše se mi jedná o to, abychom se nedívali jenom na valorizační mechanismus, ale abychom se opravdu dívali na ten systém jako celek.

Za celé čtyři roky, nebo teď téměř čtyři roky, tři a půl roku nebyla předložena novela nebo konkrétní podoba penzijního systému podle vlády. Nebyla předložena reforma penzijního systému, která by zaručila udržitelnost důchodů i pro budoucí generace. Opakujeme to tady neustále z opozice, že pouze rušíte a nepřicházíte s vlastním řešením. Tohle je další z těch příkladů. A opravdu si myslím, že zrovna tato oblast si velmi poctivý přístup zaslouží. A neměli bychom tedy obcházet celý proces tím, že předkládáme pouze pozměňovací návrhy. Věřím tomu, že vy byste byli první, kteří by křičeli, pokud by to bylo v případě jiných oblastí takto činěno během minulého volebního období. I když to nedokážu posoudit, to jsem tady ještě nebyla.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S přednostním právem, které máte oba... (Hlásí se poslanec Sklenák a zpravodaj poslanec Zavadil.) Pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Tak já rozumím tomu, že se TOP 09 tyto návrhy nelíbí. Za jejich vlád se příjmy důchodců snižovaly. Ale prostě nemůže vyčítat sociální demokracii, že se snažíme zachovat alespoň trochu důstojný život seniorů. A já mám jako poslanec právo předkládat pozměňovací návrhy. A konkrétně tento pozměňovací návrh vychází, jak správně kolegyně Pekarová řekla, ze závěrů důchodové komise. Je to podloženo velmi podrobnou analýzou, velmi podrobnou diskusí na půdě komise. A samozřejmě i ty dopady jsou vyčísleny a jsou k dispozici. Domnívám se, že z toho trendu, který je v minulých letech, kdy se rozevírají skutečně nůžky mezi průměrným příjmem pracujících a průměrným důchodem, nemůžeme takto nechat a je potřeba tu valorizaci starobních důchodů zrychlit.

Ale dovolu mi, abych představil další pozměňovací návrh, který se týká tohoto tisku. Nicméně měním, nebo navrhuji změnu zákona o rozpočtových pravidlech, protože v současné době v zákoně o rozpočtových pravidlech je ustanovení, kdy součástí státních finančních aktiv je také zvláštní účet rezervy pro důchodovou

reformu. Tady to ustanovení vzniklo v roce 2008, kdy se předpokládala nějaká důchodová reforma, nicméně k té nedošlo. Myslím si, že v tom znění, jak je dnes, nemá tento účet smysl. Proto navrhuji přeformulovat tento účet jako nikoli účet rezervy důchodové reformy, ale účet rezervy důchodového pojištění.

Podrobné zdůvodnění tohoto návrhu je obsaženo v pozměňovacím návrhu, který je v elektronickém systému, a v podrobné rozpravě se k němu přihlásím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S přednostním právem... Pardon, mám tady čtyři faktické poznámky. Takže nejprve paní poslankyně Jana Hnyková, po ní paní poslankyně Markéta Adamová Pekarová, pan předseda Stanjura a pan poslanec Michal Kučera. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Chtěla bych zareagovat prostřednictvím vás, pane předsedající, na kolegyni paní Pekarovou Adamovou. Ano, máte pravdu. Mně se taky nelíbilo nejdříve, že se takto zásadní rozhodnutí řeší pozměňovacím návrhem. Ale v důchodové komisi jsme se na tom opravdu všichni shodli. Máme teď jedinečnou šanci napravit věci, které se tady staly v minulosti. Nechci to vyčítat vaší politické straně, kdo dříve pracoval na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Ale máme možnost napravit věci vůči seniorům. Takže si myslím, že bychom měli podpořit tento pozměňovací návrh a nevyčítat si, kdo to jak podal, protože si myslím, že je správný. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Hnykové. Paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová a její faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího pane Sklenáku, vy jste mě buďto neposlouchal, anebo jste se dopustil jasného argumentačního faulu. Já jsem tady říkala, že nemám nic proti zvyšování důchodů, a řekla jsem to asi třikrát za to své vystoupení. Také jsem vytýkala vašemu pozměňovacímu návrhu, který tady mám k dispozici, že tam nemáme to vyčíslení uvedeno. A myslím si, že při takovýchto věcech, při takovýchto zásadních změnách, které mají opravdu velký dopad do rozpočtu, bychom tyto věci měli mít k dispozici, aby i všichni kolegové, kteří třeba nejsou v sociálním výboru, kteří nemají čas se pak věnovat tomu, aby si dohledávali informace od Ministerstva financí atd., tyto informace měli rovnou v tom tisku, který předkládáte. Pokud byste se choval v tomto směru férově, tak byste ty informace do toho rovnou zakomponoval. Myslím si, že to je požadavek zcela legitimní a že to je požadavek, který...

Vůbec tady netahejme věci, které jsou z minulého volebního období. Vždyť tady jde o to, co se děje dnes. A já oprávněně kritizuji, dovolím si tvrdit, že na to všichni máme své právo, já také, jakým způsobem takovéto zásadní změny tady předkládáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne. Děkuji paní poslankyni Pekarové za její vystoupení i dodržení času k faktické poznámce. Než budeme pokračovat faktickými poznámkami pana poslance Stanjury, Kučery a paní poslankyně Chalánkové, ještě budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 17 do 19 hodin se omlouvá pan poslanec Martin Plíšek a od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů paní poslankyně Margita Balaščíková.

Nyní tedy pan poslanec Zbyněk Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat faktickou připomínkou na vystoupení Romana Sklenáka. Ono to zní tak hezky, důchodová komise. To byla ale vaše stranická komise! A když to pojmu šířeji, tak možná tam byla shoda levicových politiků. Já to plně respektuji. Když byla Bezděková komise, tak legitimně se říkalo, že byla shoda bez komunistické strany. Tak neříkejte, že jsme se tam všichni shodli. Není to pravda. Vy jste si tu komisi založili jenom proto, abyste měli argument pro zrušení druhého pilíře. K tomu jste tu komisi nepotřebovali.

Ale chtěl bych ocenit na druhé straně upřímnost pana předsedy Sklenáka, který říká: důchodová reforma nebyla, není a nebude. Nic jiného tím návrhem – já vím, že nemá čas a že si nestačil ani úplně přesně prostudovat, co vlastně podává, ale nic jiného tím návrhem neříká. A to je špatně.

Já nebudu kritizovat jak pan předseda Sklenák, že někdo něco řekl. Má samozřejmě právo podat pozměňovací návrhy, ale tak zásadní změnu klíčového parametru – nejde o to, že to je pozměňovacím návrhem, ale to je úplně nedůstojné debaty o penzijním systému, skutečně nedůstojné. Já jsem si myslel, že jste se poučili z naší chyby, že když využijí momentální většinu a prosadím nějakou výraznější změnu, že ta změna má poměrně krátký život. Nepoučili. Nepoučili! Osm měsíců, nebo sedm a půl měsíce před volbami chcete zcela zásadním způsobem změnit valorizační vzorec, aniž byste si zajistili širší politickou podporu tohoto návrhu než momentální většinu. Takže opakujete naše chyby. Všimněte si, že jsem i sebekritický, protože pro nás to je poučení do příště, že až budeme příště my navrhovat nějakou penzijní reformu, jako že ji tento stát potřebuje, tak se budeme snažit získat širší politickou podporu než budoucí vládní většinu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a budeme pokračovat ještě faktickými poznámkami. Pan poslanec Michal Kučera, připraví se paní poslankyně Chalánková a poté pan kolega Sklenák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Myslím si, že už podstatně řekl, nebo větší část toho, co jsem chtěl říct, můj předřečník, víceméně bych ještě dodal pár slov na adresu pana poslance Sklenáka prostřednictvím pana předsedajícího.

Vážený pane poslanče, vy a vaše strana jste promarnili unikátní čtyři roky hospodářského růstu, abyste přišli s reformou důchodového systému. Je to díky neschopnosti paní ministryně Marksové předložit takový návrh, který by měl širší podporu. Díky vám a díky neschopnosti paní ministryně jsou tady promarněny nejen

čtyři roky, ale je tady nejistota pro naše zaměstnance, naše zaměstnavatele a pro všechny aktivní lidi, kteří dnes nevědí, jak to bude fungovat v době, kdy oni půjdou do důchodu. A prostě toto je věc, která je naprosto zásadní. Vy se obrácíte směrem k pravici, že něco udělala, či neudělala. Tak my jsme přišli s druhým důchodovým pilířem. Možná že nebyl ideální, možná že stál za to, aby se vyspravil, aby se tam změnilly některé parametry. Vy jste ho zrušili bez jakékoliv náhrady. A s čím jste přišli? S ničím! Vy jste přišli s poslaneckým návrhem. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Máme před sebou tedy vystoupení paní poslankyně Chalánkové také s faktickou poznámkou, připraví se kolega Sklenák, poté ještě jedna přihláška pana poslance Stanjury a paní poslankyně Radky Maxové. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se chtěla jenom krátce vyjádřit jednak k důchodové komisi, která měla velké ambice, které nakonec skončily jenom návrhem na zrušení druhého důchodového pilíře, nicméně debaty tam někdy bývaly velmi zajímavé a určitě jsme se shodli na tom, že je potřeba nalézt širokou shodu a také diskutovat nejen o výši důchodů, ale také o rodinné politice, podpoře rodin s dětmi, o daňové situaci apod. Ale vedení důchodové komise nicméně uznalo samo, že důchodová komise nepřinesla vůbec a nesplnila to, co se od ní očekávalo.

Pokud se jedná o minulé volební období, tak zde byly důchodové reformy předloženy dvě – tzv. malá důchodová reforma, která šla prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí a která ukázala skutečnou realitu o výši důchodů, věku odchodu do důchodu za další období. Tady bych chtěla říci, že to je prostě ukázka toho, podívejme se na pravdu otevřenýma očima, podívejme se skutečně, jak situace bude vypadat, a můžeme si říct: nechceme. Ty důchody stopneme v určitém okamžiku, ale prostou trojčlenkou dojdeme k tomu, že důchody se v tom okamžiku musí buď snížit, anebo pokud nebudeme chtít, tak buď prodloužíme věk odchodu do důchodu, anebo se musíme shodnout, z čeho budeme tyto důchody doplácet z jiného příjmu státního rozpočtu – jestli z peněz, které bychom vydali na obranu státu, na zdravotnictví nebo na školství.

Pokud jde o tzv. velkou důchodovou reformu, ta šla prostřednictvím Ministerstva financí a umožnila část povinných odvodů spořit na důchod, kdy za těch 20 let a dále by došlo k vyrovnání celého stavu důchodového účtu, protože výplaty ze státního by byly nižší a zbytek by byl doplácen z těchto úspor.

Takže je potřeba se dívat pravdě do očí a uvědomit si, že hovoříme o důchodech za 2 až 30 let. A zodpovědně vyzývám obě strany tohoto spektra, zkusme se na tom skutečně shodnout. Jiná cesta totiž není!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, děkuji. Nyní pan poslanec Roman Sklenák také s faktickou poznámkou. Připraví se kolega Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Já jsem jen chtěl poděkovat kolegovi Stanjurovi za to upozornění, že takovéto návrhy není dobré podávat tímto způsobem, že je třeba si zajistit širokou podporu, protože v opačném případě mají krátký život. Takže je to jasný vzkaz voličům: Pakliže tento můj pozměňovací návrh bude schválen, tak až bude mít ODS sílu, tak vrátí valorizaci tam, kde je dnes. (Potlesk ministryně Marksově.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Stanjura také ještě s faktickou poznámkou, připraví se paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív bych poprosil, aby ve stenozáznamu bylo v té závorce: zatleskala paní ministryně a práce a sociálních věcí. Jediná. Ale aspoň někdo, že?

Nic takového jsem neřekl. Oblíbená politická figura – omlátím svému politickému konkurentovi o hlavu větu, kterou neřekl. Já jsem tady opakovaně říkal a nabízel jsem debatu o změně valorizačního vzorce, který by minimálně reflektoval hospodářský cyklus. A vy jste jako hluší, vy to neslyšíte, nechcete debatovat. To je možné. To určitě nebude téma voleb. A jestli si myslíte, že na základě toho vyhrajete volby, já vám tu naději neberu, to ukáže život. Ale chtěl jsem říct, vy jste zrušili druhý pilíř. Pak jsme společně, mnozí z nás, podpořili zatraktivnění třetího pilíře. Ale ono to nefunguje. Pořád nám klesá počet lidí ve třetím pilíři. Pořád. Takže to zatraktivnění nebylo dostatečné. Ta alternativa není dostatečně zajímavá ani pro zaměstnavatele, ani pro zaměstnance. A já říkám, že jsem pro ni hlasoval, že to bylo dobře, ale bylo toho málo. To je celé.

Takže jste opravdu promarnili toto volební období tím, že jste nedělali vůbec nic. Ne, omlouvám se. Omlouvám se, řešili jste, jaký bude věk odchodu do důchodu po roce 2030. To je pravda. To je takové bezpečné téma. Mezitím budou čtyři volby, takže se dá vždycky říct, no, situace se změnila, zdroje nejsou, nemůžeme pokračovat v naplňování našich volebních slibů, protože ekonomická realita nás dohnala. Ale to je debata úplně k ničemu. O tomto jediném vytrženém parametru. Tak jako dneska vytrhujeme jeden parametr důchodového systému, a to valorizační vzorec. Co budeme dělat v okamžiku, kdy bude – a jako že to přijde – ekonomická stagnace či recese? Co budeme dělat v okamžiku, kdy poklesne průměrný plat?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, prosím dodržujte čas. Máte přednostní právo a zneužití faktické poznámky k projevu se –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ale řekl jsem to asi tři milisekundy poté, co přeskočilo z nula jedna nula nula. Já už bych šel, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vím, ale v té první faktické poznámce jsem byl tolerantní.

Nyní tedy paní poslankyně Radka Maxová s faktickou poznámkou, dvě přednostní práva pana zpravodaje a paní ministryně. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, musím říci několik věcí. Upřímně řečeno považuji to, jak byl předložen pozměňovací návrh na valorizaci důchodů, za podpásovku od sociální demokracie. Protože je to takový zásah do našich financí, že si myslím, že by bylo slušné to minimálně projednat na koaliční radě, i kdyby tam nedošlo ke shodě.

To, že to samozřejmě navrhla zase důchodová komise, která doteď navrhla pouze takové kosmetické úpravy, je druhá věc.

Dále musím říci, že my jako hnutí ANO jsme sice souhlasili se zastropováním věku odchodu do důchodu, nicméně bychom byli raději, kdybychom se bavili o 67 letech – ale za podmínky, že MPSV urychleně začne řešit důchody pro rizikové skupiny.

Musím říci, že pokud jsem na to opravdu tlačila já, tak se něco dělo. Přestala jsem tlačit a jsme na mrtvém bodě už asi půl roku. A já tímto vyzývám paní ministryni a paní náměstkyni, která to má na starosti, aby urychleně udělaly další kroky před třetím čtením. Protože to opravdu byla podmínka ANO, že se něco začne dít. Teď jsme na mrtvém bodě, protože má jednat MPSV a má jednat Ministerstvo zdravotnictví. Jsou to oba rezorty sociální demokracie a já se ptám, kde je tedy problém.

Ještě bych chtěla upozornit na to, že to, jak to navrhuje sociální demokracie, je, že v podstatě přidáváme více těm důchodcům s vyššími důchody, kdežto ty nízké důchody zůstávají samozřejmě nižší, nebude jim nějakým způsobem přidáno. Proto jsme navrhovali, abychom zachovali valorizační vzorec tak, aby byla zachována zásluhovost. Plus aby se udělalo samozřejmě na základě ekonomiky případně to samé, co se udělalo loni. To znamená nařízením vlády dát jednorázový příspěvek. Což považujeme samozřejmě za lepší variantu než to, co teď vymyslela sociální demokracie.

To je za mě všechno. Musela jsem to říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Radce Maxové i za dodržení času k faktické poznámce. A ještě než udělím s přednostním právem slovo panu zpravodaji, konstatuji došlou omluvu pana poslance Ondřeje Benešika od 17 hodin do konce jednacího dne.

Nyní s přednostním právem pan zpravodaj Jaroslav Zavadil a po něm s přednostním právem paní ministryně. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane místopředsedo. Nechtěl jsem si vzít technickou. Myslel jsem, že na mě dojde řada na normální řeč. Ale jak je vidět, tak nedojde, protože těch technických je tolik, že bych se ani k řeči nedostal. Takže řeknu několik věcí.

Za prvé komise pana profesora Potůčka. Každý z vás měl přece právo, mám na mysli politické strany, si tam dodat své zástupce. Každý z vás měl právo se tam nějakým způsobem prezentovat a hledat řešení, které by bylo možná lepší, než zatím z Potůčkovy komise vylezlo. Byť všichni víme, protože jsme se asi dívali v neděli na pořad Václava Moravce, kdy zatím bylo řečeno, že se připravuje jakýsi rezervoař pro příští vládu. Protože asi všichni chápeme, že tahleto vláda a tenhle parlament už nebudou schopny nic zásadního v důchodech udělat.

Takže to je první poznámka. Že každý měl možnost říkat, že nejsem proti tomu, abych přidala důchodcům – pardon obracím se na Markétku prostřednictvím pana předsedajícího – to je hezký. Ale na druhou stranu přece všichni víme, že se tady rozvírají nůžky mezi příjmy normálních zaměstnanců a důchodci. Takže i ten pokus, který byl učiněn a který je tedy poslaneckým pozměňovacím návrhem, vnímám jako správný.

Když se bavíme o důchodových účtech, podívejme se na to, jak vypadal důchodový účet v letech 2009, 2010. Bylo tam minus 49 mld. Dneska je minus 13 mld. Samozřejmě se to váže na zaměstnanost, nebo spíš nezaměstnanost. Čím nižší nezaměstnanost, tím se bude důchodový účet vyrovnávat. Neříkám, že se vyrovná. Budeme muset samozřejmě hledat do budoucna možná i jiné zdroje k tomu, abychom byli schopni ufinancovat jakýkoliv systém. Jakýkoliv systém důchodový!

Když bych se měl vrátit do minulosti – a někteří z vás, ale ne už moc, to můžou pamatovat. Vždyť tady byl připraven zaměstnavatelsko-zaměstnanecský fond, nebo respektive fondy, které měly sloužit k tomu – kdyby se v roce 1994 přijala tahleto vize, tak jsme dneska měli vystaráno! Za těch 23 let. Bohužel se to tenkrát neprijalo.

Nebudu to vyčítat žádné vládě, která u toho tenkrát byla. Ale takhle to tenkrát prostě bylo. Takže už v roce 1994 se mohlo spustit něco, co nemuselo dneska dělat problém OKD, horníkům, protože oni potom museli dostávat ty finanční prostředky od státu. Kdyby se tohle zřídilo, tak jsme to nemuseli (nesrozumitelně).

A už jsem překročil čas, tak... (Předsedající: Ne.) Ne? Dobře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, máte to s přednostním právem. Vždyť jste si na to počkal.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Tak já si to využiji. Samozřejmě vnímám, že ty návrhy, které prošly zatím Sněmovnou, a to tady zmiňoval Zbyněk Stanjura, které byly víceméně vázány na třetí pilíř – protože dneska všichni víme, že důchody jsou zatím financovány jenom z toho průběžného prvního pilíře, protože ten třetí má krátkou životnost na to, aby se z něj vyplácely finanční prostředky. Toho jsme si přece všichni dobře vědomi. Takže si myslím, že tehdy, když jsme schválili – byť to nebylo dostatečné, byť tam bylo sedm pozměňovacích návrhů, o kterých dobře vím, společně s Vaškem Votavou jsme je podávali. Nakonec to prošlo valnou většinou téhle Sněmovny. Bylo to poprvé, co důchodový zákon prošel takovou většinou. Doposavad to byla vždycky většina jednoho, maximálně dvou hlasů a taky to nemělo dlouhou životnost. To se vracím ke druhému pilíři, který neměl nárok na život. Ať si říká pravice, co chce, neměl nárok na život. Tak jak byl podán, nemohl přežít.

Takže vnímám tu kritiku, která tady je, že je třeba s tím důchodovým systémem dále pracovat. Ano souhlasím. Je potřeba do toho vtáhnout, co se týká rizikových skupin, zaměstnavatele, zvýšit – a to je totiž podle mě... To jádro pudla je v tom, že pokud nám mzdy neporostou nahoru, nebudou větší odvody na pojištění. Copak si může dneska někdo z průměrné mzdy odkládat tři tisíce korun? Což je takový určitý standard, který by měl být. Aby si připlácel na dobré připojištění? A já jsem rád, že v té debatě – myslím, že to byl Rafaj, který tam řekl, že jeho firma platí poměrně dost vysokou částku těm zaměstnancům, kteří si připlácejí na důchodové připojištění. Kéž by takových zaměstnavatelů bylo víc! A to by měl být náš společný tlak na zaměstnavatelské svazy. A já si pamatuji před pěti lety, kdy se tomu nebránily. Neříkám, že jásalý. Nebránily.

Ale na tohle si myslím, že je potřeba začít velmi rychle důrazně tlačit tripartitou. A já tady vítám své kolegy (na galerii), na to jsem zapomněl, omlouvám se. A jsem rád, že to můžou slyšet. Kolikrát jsem jim říkal: Prosím vás, chodte do té Sněmovny, tam si spravíte sebevědomí. Předpokládám, že si ho spravují.

Takže to jsou věci, o kterých se ale máme seriózně bavit. Přece tady každý z nás snad chce, a bez ohledu na to, jestli je zleva, nebo zprava, alespoň takhle se na to dívám, chceme se pragmaticky dostat k systému, který potáhne dál řadu těch našich mladších kolegů a mladších zaměstnanců a mladších občanů, abychom se nedostali s důchodovým systémem tam, kam bychom se asi dostat neměli.

Takže nebráním se žádné debatě. A sám jsem si vyzkoušel u toho třetího pilíře, že to šlo, že jsme se dohodli na řadě věcí. Souhlasím s tím, že je to málo. Ale je potřeba se pragmaticky bavit o tom, o čem jsem tady tu debatu začal, nebo s tím už tady někdo přišel. To znamená rizikové profese – začít prostě se zaměstnavateli mluvit. Tlak na mzdy je podle mě naprosto správný. Jestli si někdo myslí, že není, tak při těch výdělcích, které tady máme na průměru – když si vzpomenu, kolik to dělá, jsme tuším kolem 28 % na průměrných mzdách v Německu. Naše mzdy jsou 28 % mezd v Německu. Nedá se tedy nic jiného dělat než v době růstu tlačit na mzdy, na minimální mzdu. Ať se to komu líbí, nebo ne. A že se to nelíbí – já tomu rozumím. Ale to neznamená, že s tím přestanu.

To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní ministryni ještě nechám chvilku odpočinout, protože mám dvě faktické poznámky, a to paní poslankyně Pekarová a pana poslance Votavy. Potom paní ministryně s přednostním právem. Prosím sněmovnu o klid. A pan kolegu Fiedlera požádám, aby tady nerušil.

Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já k panu zpravodaji prostřednictvím předsedajícího dvě poznámky.

Vy jste řekl, že budeme muset začít hledat cestu k řešení budoucích důchodů. Tak se chci zeptat, kdy s tím začnete. Proč jste už nezačali? Čtyři roky uběhly jako voda – nic. Říkali jste to tady při každé příležitosti, kdy se projednával jakýkoliv zákon

týkající se důchodů, ať už to byla ta valorizace, ať už to bylo rušení druhého důchodového pilíře atd. Tak dobře. Shodneme se na tom, že je potřeba to řešit. A my máme pocit, že už jsme to prostě promarnili. Ty čtyři roky jste promarnili. Takže kdy s tím začnete?

A další poznámka je k působení komise. Důchodová komise, která byla ustanovena v minulém volebním období, Bezděkova, fungovala několik málo měsíců. Během té doby se shodla na řešení důchodového systému, na reformě. Potůčková komise funguje tři roky. Během té doby předložila zrušení druhého pilíře, kosmetické změny třetího pilíře, například to, že můžete spořit i svým dětem. Vy říkáte: Kdo má na to spořit si tři tisíce na sebe? A kdo má tedy na to spořit si jak pro sebe, tak i pro své děti? Tak proč děláte takové změny, když jim sami vlastně nevěříte? Vždyť si to odporuje samo sobě.

S čím ještě přišla komise, byla valorizace. To je všechno. Všechno, s čím přišla tato komise, Potůčková komise. A funguje tři roky. Tak jenom abychom viděli to srovnání a abychom si tady nalili čistého vína. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Votavy a ještě faktická poznámka paní poslankyně Chalánkové. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Votava: Já vám děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, ona tady zrovna není vaše kolegyně paní Maxová. Já jsem se chtěl k ní obrátit, protože ona tady hovořila o nějakém podrazu. Já bych mohl o podzdech tady hovořit také, to nebudu.

Ale ona tady kritizovala valorizační schéma, které se tady navrhuje. Mluvil o něm pan kolega Sklenák, že to je ekonomicky hloupost, že prostě na to nemáme. Zaregistroval jsem, že na sněmu pan majitel hnutí ANO hovořil o tom, že chce zvýšit důchody a zároveň snížit odvody na sociální zabezpečení. Tak to mu tedy nechápu. Jestli na to přispěje sám? Protože to nevím, jak to tedy chce udělat, když neustále hovoříme o tom – a já si myslím, že bychom měli mít vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet. Tak třeba na to pan Babiš přispěje ze svého.

Skloňuje se tady důchodová reforma a já jsem nezaregistroval, že by pan kolega Sklenák tady hovořil, že my nechceme důchodovou reformu – ale smysluplnou, která bude mít širší konsenzus. To, co tady bylo a pokládalo se za důchodovou reformu, druhý pilíř, to žádná reforma nebyla. Koneckonců většina lidí důchodový druhý pilíř odmítala. Nebyl garantovaný státem, nikdo neměl zajištěno, že se na konci, po 20, 30, možná 40 letech setká s těmi penězi. To pravda je, nebyl garantovaný.

Takže prosím, pokud mluvíme o důchodové reformě, myslím, že jsme o tom hovořili x-krát, to nebyla žádná důchodová reforma a druhý pilíř.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Paní poslankyně Chalánková také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Dovolím si možná navázat na pana předřečníka. Samozřejmě důchodová reforma to byla, ale měla své vady. Především ta největší vada byla, že nebyla povinná. Tam by se potom nastavila úplně jinak, ale s tím jste zásadně nechtěli souhlasit. To je jedna věc.

Jinak bych chtěla ještě navázat na to, co tady zaznělo. Souhlasím s tím, že zaměstnanci mají pobírat co nejlepší mzdu, co nejlepší plat. To samozřejmě zaměstnancům přeji. Ale chtěla bych upozornit, že pokud dochází k určování minimální mzdy z pozice státu, tedy nařízením vlády, tak to je něco úplně jiného, než když navyšování mzdy zaručuje zaměstnavatel. To vůbec nemusí být tímto způsobem nařizováno nařízením vlády. Je to otázka také konkurenceschopnosti zaměstnavatele, jeho možností, a tam opravdu jsem pro to, aby mzdy a platy byly co nejlepší. Ale uvědomme si, že naše hospodářství především může financovat veškeré své kroky jedině z tvorby vysoké přidané hodnoty. A já vám chci říci – řekněme si realitu. Tvorba vysoké přidané hodnoty se skutečně neustále snižuje, takže není dostatečně vysoká. A tím nařizováním výše minimální mzdy a jakýchkoliv dalších navazujících tarifů a platových stupňů, to vůbec nevyřeší tu skutečnou bolest a tou je tvorba přidané hodnoty a spravedlivé mzdy podle možností zaměstnavatelů při tom, že nezničíme konkurenceschopnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla faktická poznámka paní poslankyně Chalánkové. Nyní faktická poznámka pana poslance Fiedlera, poté paní poslankyně Pekarové a poslance Kučery. Takže prosím, abychom dodržovali časy k faktickým poznámkám a nechali mluvit ty, kteří mají přednostní právo. (Poslanec Zavadil upozorňuje předsedajícího, že ministryně se hlásila o slovo.)

Ale paní ministryně se hlásila s přednostním právem. (Námitka.) S faktickou? To se omlouvám. (Poslanec Fiedler dává přednost ministryni.)

Jestli je to faktická, paní ministryně – já jsem si u vás poznamenal s přednostním právem, protože jsme se dohadovali, že i pan zpravodaj se hlásí s přednostním právem. Paní ministryně, s přednostním právem, nebo s faktickou? (S faktickou.) Dobře. Tak po kolegovi Fiedlerovi, protože v tom případě jsem porušil pořadí. Ale to jsem nevěděl, bral jsem to, jako že to je přednostní právo.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Myslím, že mi i ten už běžící čas mi bude stačit. Jen bych krátce zareagoval na to, co tady zaznělo.

Není tak úplně často, že zase bezvýhradně souhlasím s kolegy z TOP 09, konkrétně s kolegyní Pekarovou. Ale opravdu ve vztahu směrem k panu předsedovi Votavovi. Jsme na konci volebního období. Ta reforma, o které se mluví, ta důchodová, a že je potřebná, to víme. Teď už asi se žádná koncepce zpracovávat

nebude do konce volebního období. A já opravdu bezvýhradně souhlasím se slovy kolegyně Pekarové, že ten čas tří a něco roků zatím, v podstatě čtyř, protože do konce volebního období se už nic neudělá, jsme opravdu promarnili. Žádný koncept nebyl nachystán. Je pravda, že kritizujete to, co udělala předchozí vláda v minulém období, že to byla koncepce, i já jsem s ní nesouhlasil a hlasoval jsem pro zrušení druhého důchodové pilíře, ale jasný koncept, jak bude důchodová reforma a zajištění důchodové do budoucna, opravdu nevidím od té současné vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní paní poslankyně Pekarová s další faktickou poznámkou. (Upozornění od stolku zpravodajů, že má dostat slovo ministryně.) Paní ministryně teď a potom paní Pekarová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Chtěla jsem jenom říci, že samozřejmě tady chápu kritiku z poslaneckých řad TOP 09, protože tato strana za necelých osm let tady nevygenerovala neschopného, ale všehoschopného pana exministra Drábka spolu s jeho dnes odsouzeným panem náměstkem Šiškou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Pekarová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vždycky když nám teče do bot, vytáhneme Drábka. To je taková jistota. (Reakce ze sálu – nesrozumitelná.)

Obrátila bych se na pana poslance Votavu prostřednictvím předsedajícího. Jste dalším z řečníků vaší strany, který říká, že potřebujeme důchodovou reformu. Tak evidentně na něčem se alespoň shodneme. Na druhou stranu ale, když si vezmeme exkurz do minulosti, pamatují si – já jsem v té době samozřejmě ještě byla poměrně dítě vlastně – pana Špidlu jako ministra a premiéra. Existovala tehdy představa, že se budeme inspirovat ve Švédsku. Ale předložil někdo někdy něco takového? Nepředložil.

První, kdo vlastně přinesl důchodovou reformu po těch dvaceti letech, kdy se tady o tom diskutuje a diskutovalo, jsme byli v naší vládě my. A od té doby opět s ničím nepřicházíte. Jenom kritizujete a říkáte, že to dokonce ani nebyla reforma. Tak já se tedy ptám, kde je ta vaše reforma. A už jsem se ptala, kdy s tím přijдете, tak teď už se ptám, kde je ta vaše konkrétní představa a vaše reforma. Myslím, že si to zaslouží všichni ti, kteří se teprve důchodu jednou dožijí, ne jenom lidé, kteří dneska už v seniorském věku jsou, ale ti, kteří jsou v produktivním věku a kteří poctivě pracují, odvádějí daně, odvody a vlastně mají velkou nejistotu. Když se ptám svých vrstevníků, je mi 32 let, tak ti nevěří, že až jednou půjdou do důchodu, že jim stát ještě nějakou penzi zaručí. A je to proto, že žádnou reformu, která by to zajistila, tady nemáme. Vyzývám vás už po x-té, abyste na ní začali pracovat, abyste nefíkali: my vlastně také víme, že je to potřeba, my s tím souhlasíme. To nestačí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Kučery a potom s přednostním právem pan kolega Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Tak já si myslím, že už není téměř co dodat, že moje kolegyně paní poslankyně Adamová řekla téměř vše.

Já bych možná ještě jenom krátce zareagoval na slova paní ministryně a její poměrně krátký výstup. To je jediná argumentace, kterou za čtyři roky do Sněmovny přinesla. To je velice slabé, velice slabé, velice slabé, paní ministryně. Vy jste měla čtyři roky na to, abyste udělala důchodovou reformu. Ty čtyři roky jste promarnila. Následující vláda, která bude po vás, bude říkat to samé, co dnes říkáte vy: Předemnou neudělali vůbec nic. A bude to vaše vizitka, paní ministryně.

Já bych se vás chtěl zeptat, paní ministryně, když tady tak mluvíte o té důchodové reformě, kterou jste nepředložila, a kritizujete důchodovou reformu TOP 09, která přišla s nějakou reformou, jak to dnes vypadá s těmi penězovody do OK systému. Pořád tečou? Protože to je jeden ze základních parametrů, které jsme se snažili řešit. Vy jste ani tento základní parametr nevyřešila. Prosím pěkně, soustředte se na svou vlastní práci a neobracejte se na to, co měli dělat či neudělali vaši předchůdci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Michal Kučera. Nyní s přednostním právem pan poslanec Zbyněk Stanjura. Připraví se pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdybych věděl, že je krajan přede mnou, tak bych vydržel. Já jsem si to neuvědomil.

Zkusme si říci a zrekapitulovat, co nám řekli kolegové především ze sociální demokracie. Jsou to zásadní věci. Například – měli jsme velmi dobrou Potůčkovu komisi, my jsme tady řadu věcí debatovali a skvělým výstupem je shoda na tom, že se s tím musí něco udělat. Gratuluji. Já myslím, že mnozí jsme to věděli už před vznikem té komise, že se s tím systémem musí něco udělat.

Předseda rozpočtového výboru pan poslanec Votava říká, a já s ním souhlasím – je třeba předložit smysluplnou důchodovou reformu, která bude mít širší politickou podporu. Podepisuji. Současně říkám, že tato vláda toho není schopna. Sociální demokracie toho není schopna.

Proč jste nepředložili smysluplnou důchodovou reformu a nepokusili jste se získat širší politickou podporu? Protože si s tím nevíte rady. A to je vzkaz voličům, pane předsedo Sklenáku, prostřednictvím pana místopředsedy. Nevíte si s tím rady. Jinak byste s něčím přišli. Ale mít komisi na to, abych se dozvěděl, že s tím máme něco udělat, není to trochu málo? Mně to připadá hodně málo. To přece víme dávno.

Pak bych chtěl říci, a vy to všichni znáte, když se debatuje ve veřejném prostoru o důchodové reformě, tak pro mě z nepochopitelných důvodů jsou záběry na naše stávající seniory. Těch se žádná reforma důchodového systému netýká a nemůže týkat. My všichni bychom měli vyžadovat, když se bavíme ve veřejném prostoru

o důchodové reformě, aby byly záběry na dětská hřiště, základní a střední školy, případně na mladé rodiny. Těch se může týkat pozitivní efekt tolik potřebné důchodové reformy.

A vy se teď snažíte na poslední chvíli jeden z parametrů změnit, podle mě špatně, protože vůbec nepřemýšlíte, co s ekonomickým cyklem. Vůbec jsme nevedli debatu o tom, jak zlepšit valorizační vzorec. A já jsem to tady opakovaně říkal u tohoto mikrofonu v okamžiku, kdy jsme projednávali například mimořádné zvýšení důchodů, že to ukazuje na to, že ten valorizační vzorec není dobře nastavený, není schopen reagovat na měnící se ekonomiku a na měnící se ekonomickou kondici České republiky.

Místo toho, místo seriózní debaty variant, propočtů, výpočtů a hledání shody sem přijde legitimní – to nijak nezpochybňuji – pozměňující návrh ve druhém čtení. A má takovým zásadním způsobem změnit systém.

Pan zpravodaj říkal větu, se kterou také souhlasím, abych nebyl jenom kritický. Já myslím, že je naším společným zájmem, jak zajistit důstojnou penzi těm, kteří celý život odváděli do systému a platili penze jiným. Ale zkusme společně vysvětlovat občanům, že máme – jak bych to nazval, v angličtině bych řekl, že to je fake, česky bych řekl, že to je nepřesný popis – důchodové pojištění, které platíme ať my, nebo náš zaměstnavatel. Co máme pojištěno? Jak se to týká plátce? Je na něco pojištěn? No není. Tak zkusme aspoň říci takovou věc, že to je důchodová daň, ze které se platí ti, kteří už v penzi jsou. Nikdo si nic nepředplácí. Mladší generace, ekonomicky aktivní ročníky, platí penze svým předkům. To je v pořádku. Ale už ten jakoby nepřesný název, nebo zavádějící název důchodové pojištění. Přece když je pojištění, tak si pojišťujete něco. To jsem tady říkal a všichni kývali před třemi lety hlavou, že dobře, proti tomu nikdo neprotestuje, ale nic se v tom nestalo.

Určitě se shodnu i s paní ministryní, že důchodovou reformu nemůžete napsat v opozičních lavicích. Nemůžete, pokud nemáte týmy právníků, ekonomů, statistiků, těch, kteří modelují matematické modely. Bez toho se to napsat nedá. My můžeme upozorňovat na problémy, můžeme udělat dílčí shodu, jako u třetího pilíře to podpořit, protože to bylo skutečně rozumné, to já potvrzuji, a potvrzuji, že to bylo po dlouhé době něco, co mělo širokou politickou podporu. Takže až tady budeme od listopadu vládnout, tak to nezrušíme, to vám můžu slíbit, budeme o tom debatovat. Ale kdyby to nebylo tak smutné, tak je to směšné, když slyším od vládních politiků po třech a půl letech: měli bychom, chceme smysluplnou reformu, hledejme shodu, máme komisi, která nám řekla, že to je problém. A nic. Nic jste s tím neudělali, protože vy jste nic nepředložili.

Já nechci vést staré debaty o druhém pilíři. To je pryč. Nebudeme opakovat ty debaty z roku 2011, 2012, 2013, 2014, 2015. To jste rozhodli. Já říkám, pro nás je to ponaučení propříště, že musíme získat širší politickou podporu a mít stabilnější změnu, protože nikdo z nás – ať se na mě nezlobí ani odpůrci druhého pilíře, ani příznivci druhého pilíře – není schopen kvalifikovaně říci, jestli by to přineslo plus, nebo minus do systému. Byl konstruován tak, že ten efekt byl dlouhodobý, bylo tam dlouhé přechodné období, stávajících seniorů se to vůbec netýkalo a netýká. To jsou

jenom politické proklamace na obou stranách debaty, protože za tak krátkou dobu se nemohly změřit nějaké ekonomické efekty.

Co ovšem svědčí o tom, jak naši občané mají důvěru ve státem organizovaný systém důchodů – a paní ministryně mě určitě doplní a dá mi přesné číslo. Zrušili jsme druhý pilíř a zhruba těch 80 tisíc občanů, a já jsem byl jeden z nich, abych nebyl obviňován, se mohlo rozhodnout, zda si ty peníze vezmou, nebo je vrátí do systému. Pokud by existovala velká důvěra ve spravedlivý přístup státu ve stávajícím systému, tak by drtivá většina těch plátců logicky zvolila možnost vrátit ty peníze do systému, vylepšit si svůj budoucí důchod tím, že tam ty peníze dám.

Paní ministryně, můžete nám říci, kolik lidí to využilo z těch 80 tisíc? Já nechci číslo, stačí mi procento. Kolik procent plátců, účastníků druhého pilíře, nevěří, že až oni půjdou do důchodu, bude funkční systém stávajícího penzijního systému a že dostanou odpovídající důchod? Já myslím, že minimum, ale čísla má určitě k dispozici buď ministryně práce a sociálních věcí, nebo ministr financí.

A aby ta debata nebyla tak jednostranná vůči vládním stranám, že tady kritizují pouze sociální demokraty, tak kolegové z KDU, ti se té debatě vyhýbají, jako strana určitě. A připomeňme si – já si teď nejsem jist, jestli to bylo v roce 2014, nebo 2015, už nevím, ale berme pracovně, že to bylo buď v červnu 2014, nebo v červnu 2015, omlouvám se, nevím přesně, nepřipravoval jsem se tak detailně na tu debatu, kdy tady vystoupil ministr financí a říká: do osmi týdnů předložím komplexní zásadovou, smysluplnou, nejlepší reformu na světě penzijního systému. My jsme se moc usmívali, načež vyběhl nejvěrnější poslanec hnutí ANO Martin Komárek a ten říká: ještě jsem to neviděl, ale určitě je to skvělé. No a od té doby uběhlo buď rok a tři čtvrtě, nebo dva roky a tři čtvrtě, to se fakt omlouvám, jsem to schopen v těch stenozáznamech (nesrozumitelné), a co? Také nic. Tak když říkám, že nepředložila nic sociální demokracie, tak rovnou říkám, že nic nepředložila ani další vládní strana, hnutí ANO, a ani třetí vládní strana, KDU-ČSL, ať jsme spravedliví.

A je pravda, když jsme tady debatovali o důchodech pro horníky, tak vlastně napříč politickým spektrem tady znělo: řešme i ostatní rizikové skupiny. A shoda byla na tom, že existují i další rizikové skupiny a že to jsou skupiny našich občanů, kteří by si také zasloužili dřívější odchod do penze. A tak jsme si to tady všichni řekli, ano, to je pravda, tentokrát jsme to nestihli, ale do příště to připravíme. A výsledek, milé kolegyně a milí kolegové – říkala to tady paní poslankyně Maxová – zase nic. Zapomněli jste na svá slova, paní ministryně? Mám najít stenozáznam, když jsme projednávali hornické důchody, kolik slibů tady zaznělo z vládních lavic, a porovnat to s dnešní realitou? Zase nic.

Pak se nám nedivte, že nám připadá poměrně legrační, když tady zase dáváte nové sliby a říkáte: to by chtělo vymyslet smysluplnou důchodovou reformu. Tak ji předložte. Čtyři roky na vás pracují týmy na ministerstvech, vy máte ty lidi k dispozici, vy máte k dispozici odborné aparáty. Možná se na tom neshodneme, možná budeme proti, možná jsme blíž, než si myslíme v tom pohledu, jak to financovat.

Určitě souhlasím s tím, že je velmi dobré debatovat se zaměstnavateli. A abychom byli spravedliví, není to tak, že pouze ti velcí a nejúspěšnější

zaměstnavatelé platí svým zaměstnancům příspěvek na penzi do třetího pilíře. Já znám řadu malých podnikatelů, malých společností s ručením omezeným, malých živnostníků, kteří platí svým zaměstnancům příspěvek do třetího pilíře. A myslím zase, že bychom mohli dostat čísla z MPSV, kolik takových subjektů je, jaká je průměrná úložka, kterou platí zaměstnavatelé měsíčně, třeba podle velikosti podniku, když vezmu drobné, malé, střední a velké podnikatele. To je přece zásadní podklad do té debaty, jak zapojit... (Poznámka od stolku zpravodajů.) Tak ministr financí, tak si to na té vládě řekněte, ten rezortismus mi fakt vadí. Omlouvám se, pokud ty informace mají finance, ale vláda koná jako celek a jedná v celku. Já myslím, že je nám to skoro jedno. Minimálně to budou vědět penzijní fondy, někdo by měl s nimi komunikovat. A ten problém poklesu účastníků třetího pilíře je přece vážný. Já vím, že to číslo je ještě pořád relativně impozantní, ale klesá. Čtvrtý rok po sobě, pane zpravodaji? Mám pocit, čtvrtý rok po sobě. Uvidíme, jak zareagují ty změny, které jsou platné od 1. ledna a možná ten pokles zastaví. Uvidíme, ale to budeme vědět za rok.

Já opakovaně říkám, my jsme na to připraveni, v našem programu budou naše recepty. Bude to silný program, dobrý program a jsme poučení z minulosti na to, abychom o své pravdě, o svém přístupu k důchodu se snažili přesvědčit i vás, své politické konkurenty, soupeře, nebo taky kolegy, abychom našli stabilní změnu důchodového systému.

A když se tady bavíme o odvodech, a mluvil o tom pan zpravodaj. Správnou cestou ke zvýšení platů je snížení odvodů. Snížení odvodů. Snížme odvody, vytvořme zaměstnavatelům prostor pro zvýšení mezd na úkor těch odvodů. To je správný recept. Nehrajme si s tou trojčlenkou, že když zvýším odvody, což je taky populární nástroj zejména u mých levicových kolegů, tak mám tu trojčlenku a najednou vyberu o 30 mld. víc a mám ten systém v rovnováze. Tak jednoduché to prostě není. Podívejte se do tabulek OECD, podívejte se, na kterém místě jsme. Jestli tomu budete říkat vedlejší náklady práce, víte moc dobře, co myslím. Myslím tím sociální a zdravotní pojištění, které platí zaměstnavatel za své zaměstnance. A i každý živnostník, který má jednoho zaměstnance, to platí. A to číslo, to procento je příliš vysoké. A to je jeden z faktorů, proč nerostou čisté mzdy, protože pro občany je důležitá čistá mzda. Neříkám jediný, je to jeden z faktorů. A tady máme prostor, tak se podívejme do ekonomicky úspěšných zemí, jak je tam vysoké sociální nebo ta část, která se týká důchodu, důchodové pojištění – nebo daň, měli bychom tomu říkat důchodová daň –, podívejme se, jak jsou zapojeni do toho systému zaměstnavatelé.

A k té výtce, kterou řekl pan předseda rozpočtového výboru. Neexistuje nic jako stoprocentní garance toho, že za třicet let něco dostanete. Jsou případy, kdy zkrachovaly státní systémy, jsou případy, kdy zkrachovaly privátní fondy, a jde jenom o to, jak přísná nastavíme pravidla. Víte, že ta pravidla jsou poměrně přísná. Můžeme si říct, jak dlouho fungovaly buď před transformací, nebo po transformaci penzijní fondy ve třetím pilíři. Vznikl nějaký reálný problém? Vždyť už máme dlouholetou zkušenost. Žádný reálný problém tam nevznikl, tak se tím nestrašme, že ten problém existuje. Neexistuje. Pravidla, která jsou nastavena, jsou poměrně přísná, přísný regulátor, žádný ekonomický problém nevznikl, na rozdíl od jiných finančních institucí. Zažívali jsme problémy některých bank, zažívali jsme problémy některých

kampeliček, možná i některých pojišťoven. U penzijního fondu žádného zatím našťestí žádný problém nebyl a díky těm pravidlům, která tady máme, žádný problém ani nehrozí.

A už o tom mluvila paní poslankyně Chalánková, není pravda, že jsme neprovedli nic, případně pouze druhý pilíř. Ono se to jmenovalo malá penzijní reforma, ale ona zas nebyla tak úplně malá dopadem a významem. Je trochu smutné, že ten impulz musel dát až Ústavní soud. Vzpomeňte si, tam se řešily různé věci, nejenom věk odchodu do důchodu, ale taky se řešila vlastně ta solidárnost, zásluhovost. Je to zase jedna z věcí, která v našem důchodovém systému je poměrně na extrémní úrovni, ta nízká zásluhovost. A je to zase jedna z věcí, o které bychom měli vážně debatovat. Já myslím, že nikdo nezpochybňuje princip solidarity. Nikdo. Ale musíme se bavit o těch parametrech.

A pokud půjdeme v příštích letech tou iluzí, že se vlastně o vše postará stát, tak to nedopadne dobře. K tomu samozřejmě patří, řekl bych, preventivní působení, přesvědčování občanů, aby věděli, že mají taky spořit v rámci svých možností, že musíme zapojit rodinu do té debaty. Víte, že my dlouhodobě navrhuje, aby třeba 1 % z důchodového pojištění mohli plátcí posílat přímo na penzi svých rodičů. To posiluje rodinnou vazbu a posiluje rodinnou politiku. Přitom v tom systému ty peníze zůstanou a je to odměna těm, kteří vychovávají více dětí, že mají možnost mít i tento příspěvek. A pokud ty děti vedli ke vzdělání, tak je zase předpoklad, že mají vyšší příjmy, tudíž i to 1 % bude vyšší částka a může to podporovat soudržnost rodiny a mnohé další nástroje.

Paní ministryně se do dnešní rozpravy zapojila tím, že řekla: byl tady všehoschopný ministr. To je trochu málo na důchodovou reformu. Je to možná dost na politický výkřik a na hození nějakého kýble něčeho špinavého na politického konkurenta, ale jak říkal pan předseda rozpočtového výboru – a paní ministryně by mohla naplnit jeho přání – to teda určitě není smysluplná důchodová reforma.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana zpravodaje, poté faktická poznámka pana poslance Laudáta, Grospiče a Hovorky.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Vzhledem k tomu, jaký je čas ... (Předsedající: Pane zpravodaji, máte dvě minuty.) Děkuji vám. Vzhledem k tomu, jaký je čas, tak už si mohu dovolit faktických poznámek deset, protože na ten zákoník stejně nedojde. Což asi bylo účelem.

Ale já jenom krátce Zbyňkovi, prostřednictvím vás, pane místopředsedo, k těm nákladům, respektive k těm odvodům. Tam s vámi souhlasím, že sociální a zdravotní odvody patří k těm vyšším v Evropě. Ale nemůžeme brát ohled jenom na toto. My musíme brát všechny náklady. A všechny personální náklady, do kterých patří i mzdy. A když se zastavím u těch mezd, tak musím říct, tam jsme na opačném konci, tam je máme jedny z nejnižších. Takže kdyby byla možná dohoda, že si řekneme dobře, slevíme zaměstnavatelům na odvodech a vy to vrazíte do mezd. Ale takovouhle dohodu bych si musel uzavřít s někým já, protože já vím, že když se s někým dohodnu, tak to dodrží. A já bych tohleto rád použil. Ale zatím bohužel,

musím říct bohužel, pokud se týká zaměstnavatelů, a to mám zkušenosti ze širokého spektra různých podniků a tak dále, na tohleto není možné podle mého názoru zatím přistoupit. Je mi to líto. To by cesta byla. Snížit tohle, zvýšit tohle. Pak tomu rozumím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Laudáta, poté pan poslanec Grospič, s faktickou poznámkou Hovorka a poté pokračujeme rozpravou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já bych si jenom vaším prostřednictvím dovolil vyzvat pana kolegu Stanjuru, aby nebyl takový pesimista. Já si myslím, že od profesora Potůčka se nedalo nic jiného čekat než zásadní sdělení, že je potřeba s penzemi něco dělat. Já jsem sledoval i jeho poslední vystoupení. Já bych to neviděl tak černě. Je to první vlaštovka po téměř čtyřech letech, nebo třech letech, dojít k tomuto závěru, něco jako Marečku, podejte mi mé pero, to čtyři minus. Takže já bych to tak černě neviděl. Co ovšem vidím jako velmi riskantní, tak je automaticky valorizovat o celou inflaci.

Naši bankovní bohové se před časem rozhodli, že budou držet uměle zafixovanou korunu, a po pravdě řečeno natiskli tolik peněz, že si nejsem jistý, jaké efekty to vůbec po uvolnění vyrobí. K čemu dojde. Může dojít k obrovským turbulencím ve světové ekonomice. A neplatí tvrzení, která sociální demokracie a současný ministr Babiš při předvolebních povídačkách vykládají, že za světovou krizi může Česká republika, a krásně ukazují, nebo pořád se odkazují na to období po roce 2008, jaké tady byly ekonomické propady. A může se vám stát, dámy a pánové, že zbankrotujete rozpočet během několika týdnů. Může se stát ledacos. A takto natvrdo to fixovat, do této výše, to považuji za velmi, ale velmi riskantní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Stanislava Grospiče. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, myslím si, že v té záplavě diskuse a připomínek mohu také do toho vstoupit a říci pár údajů.

Na penzi na státní příspěvek v takzvaném třetím pilíři penzijního systému si na konci loňského roku spořilo zhruba 4,536 milionů lidí. Bylo to o 107 tisíc lidí méně než na konci roku 2015. To vyplývá z oficiálních statistik Ministerstva financí. V transformovaných fondech, kam lidé už nemohli vstupovat, byly čtyři miliony lidí. To bylo o 282 tisíc lidí méně než na konci roku 2015. A v doplňkovém penzijním spoření, které penzijní připojištění od roku 2013 nahradilo, potom mělo dalších 537 tisíc lidí, což je o 176 tisíc lidí více než předloni. To také o něčem vypovídá. Objem vyplacených státních příspěvků na penzijní připojištění a doplňkové spoření činilo tedy 6 miliard 828 milionů korun, tedy o 25 milionů více než předloni. Stát přispíval od 90 do 230 korun měsíčně podle výše peněz, které střadatel na spoření posílal.

Chtěl bych tedy jenom říci, že navrhovaná novela nijak dramaticky důchodový systém nezlepší ani nezprůhlední, ale co je podstatné z mého pohledu, nezvýší ty nejnižší postavené důchody, a naopak tedy nerovnoměrně přidá všem. Což je jeden z pohledů, který je velice vážný a na zamyšlení a myslím si, že i v rámci právě druhého čtení bychom se tímto problémem měli zabývat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Grospičovi i za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Hovorky a připraví se pan předseda Sklenák, který sice už jednou přihlášen byl, ale potom zrušil. Vidím, že ho to přece jen trápí. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, kolega Stanjura se zmínil o tom, že KDU-ČSL se do té diskuse nezapojuje. Já bych jenom chtěl připomenout, že jsme předkládali návrh v Potůčkově komisi a ten návrh se týkal podle mě té klíčové části důchodové reformy, a to je problému, že v současné době je v důchodovém systému málo aktivních plátců. A my jsme chtěli podpořit rodiny s dětmi tím, že by měly nižší odvody na sociální pojištění podle počtu dětí. Ale tyto naše návrhy, které podle mého názoru a i názoru odborníků v oblasti důchodového systému byly dobré, bohužel byly koaličními partnery odmítnuty. To je třeba vidět a je třeba se na to podívat a tak to taky říkat, jak ta pravda je. Takže není pravda, že by KDU-ČSL se do té diskuse nezapojila. Přišla se svým vlastním návrhem a tento návrh byl odmítnut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Romana Sklenáka a poté pan místopředseda Bartošek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Pan předsedající řekl, že mě to trápí. Ano, trápí mě průběh této diskuse. Případá mi nedůstojná. Je evidentní, že se zde natahuje čas, abychom se dostali k 17. hodině, kdy začne pevně zařazený bod, a tento bod zůstal nedoprojednán. A to vše proto, že jsem navrhl, abychom o pár stokorun přidali našim důchodcům. Já myslím, že kdo znáte život našich důchodců, tak přece nemůžete myslet vážně ta varování před tím, že může být nebezpečné valorizovat důchody o celou inflaci. Považte, o celou inflaci jim valorizovat důchody, to může být nebezpečné! Sledujete trendy, kolik důchodců se dostává pod hranici chudoby? Kolik procent důchodců je materiálně deprivovaných? My jsme skončili loňský rok s přebytkem nějakých 62 miliard. Přidávalo se ve veřejném sektoru, v soukromém zvyšovala minimální mzda. Já tady navrhuji opatření, které bude mít v příštím roce dopad asi 2,2 miliardy korun. Hádáme se tady o to, jestli to nebude pro státní rozpočet nebezpečné. Já si myslím, že to je otázka priorit, a z té diskuse jednoznačně vyplynulo, kdo stojí na jaké straně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Sklenákovi. Nyní ještě poznámka pana předsedy Bartoška. Pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Už jenom krátce. Já si myslím, že celé důchodové reformě, tak jak ji sleduji, chybí jeden zcela zásadní rozměr, a to je pokora všech politických stran a ochota k nějakému průniku řešení. To není důchodová reforma ODS nebo TOP 09 ani sociální demokracie. Přístup k tomu máme odlišný, i možná nástroje řešení. To nejhorší, co ovšem pro tuto zemi a pro lidi, kteří v ní žijí, je to, že něco platí chvilku, něco nám platí tři roky, pak se to ruší, pak vymyslíme něco jiného, vymění se vláda a zas to padne jako celek. To, co je nejhorší pro lidi, je ta obrovská míra nestability, že něco nám platí tři roky a za chvíli to platit nebude. Jestliže k tomu nepřistoupíme tak, že budeme ochotni hledat řešení dlouhodobě udržitelného systému, jestliže si nedokážeme odpovědět na základní otázky, zda zdrojem důchodového pilíře budou noví daňoví poplatníci a podpoříme prorodinnou politiku, anebo si řekneme, že ty zdroje budeme hledat jinde, jestliže si nedefinujeme tyto základní výchozí body, tak nikdy k žádnému řešení nedojdeme.

Já doufám a myslím si, že žádná zásadní důchodová reforma neuvidí světlo světa z důchodové komise, protože jsem její součástí, a mrzí mě to. Ale doufám, že budoucí vláda bude mít ambici, aby dokázala najít toto řešení, ale to řešení spočívá v zodpovědnosti i všech ostatních politických stran, aby byly ochotny se domluvit a slevit. Aby to, co vznikne, přetrvalo déle než čtyři roky. (Předsedající upozorňuje na vypršení časového limitu). Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak zaprvé skončil čas k faktické poznámce, zadruhé už nebudeme pokračovat v tomto bodu jednání, protože podle usnesení Poslanecké sněmovny se v 17 hodin budeme zabývat jiným bodem. Čili v tuhle chvíli přerušuji bod číslo 14, děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji. V přerušené obecné rozpravě budeme pokračovat, až se dohodneme na pokračování tohoto bodu. Poznamenal jsem všechny přihlášené jak s faktickými poznámkami, tak v řádné rozpravě.

Podle schváleného pořadu schůze je bodem, který je pevně zařazen do našeho programu schůze, bod

192.

**Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb.,
o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 791/ - první čtení**

A já tady vítám pana hejtmana Libereckého kraje Martina Půtu – dobrý den, pane hejtmane –, protože ten předložený návrh z pověření zastupitelstva uvede. Ještě než mu dám slovo, děkuji paní poslankyni Věře Kovářové, která je zpravodajkou pro první čtení a už zaujala místo u stolku zpravodajů. Tak.

Nyní tedy udělím slovo panu hejtmanovi Martinu Půtovi, ale požádám kolegy a kolegyně, aby buď zaujali svá místa, anebo aby diskuze, které se nebudou týkat rozpočtového určení daní, převedli do předsálí.

Pane hejtmane, snad je tady dostatečné ticho, abyste to mohl uvést. Máte slovo.

Hejtmán Libereckého kraje Martin Půta: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já chci předem poděkovat za to, že se návrh novely zákona o rozpočtovém určení daní dostal na projednávání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, děkuji za tu příležitost ten návrh zákona tady krátce a stručně představit.

Cílem tohoto návrhu, který byl schválen Zastupitelstvem Libereckého kraje loni v březnu a který byl podpořen všemi přítomnými 41 zastupiteli ze všech politických stran, je návrat výnosů z daně z přidané hodnoty pro obce a města na hodnotu před 1. 1. 2012, kdy se snížila na 20,83 %. Je to totožný návrh, jako byl návrh senátní, který nebyl ve Sněmovně schválen. Jeho hlavním cílem je, tak jako se podařilo navrátit do rozpočtu všech krajů finanční prostředky na ten původní podíl, tak je navrátit také do rozpočtu měst a obcí. Ten návrh je poměrně jednoduchý a stručný. Daňové příjmy obcí by se měly od 1. 1. 2018 vrátit zpět, co se týká daně z přidané hodnoty, na 23,58 %, což by pro města a obce, pokud tedy vezmu čísla za rok 2016, znamenalo navýšení celkových příjmů o 7,6 miliardy korun. Velice jednoduše si to můžete představit tak, že to je zhruba 700 korun na jednoho obyvatele v každé obci, v každém městě v České republice.

Jsem přesvědčen o tom, že ty peníze díky tomu, že obce mají povinnost zveřejňovat všechny svoje smlouvy v registru smluv, budou pod velice dobrou veřejnou kontrolou a že zastupitelstva, starostky a starostové jsou určitě nejpřímější kontrolování svými voliči, jak se všemi svými rozpočtovými příjmy nakládají.

Náklady na státní rozpočet tedy budou zhruba těch 7 miliard korun, což je to číslo vyplývající z loňského roku. Nicméně se domnívám, že to budou dobře investované peníze, peníze investované do rozpočtu samosprávných subjektů, které zajišťují základní služby pro obyvatele od hlavního města Prahy až po tu nejmenší obec někde v českém nebo moravském pohraničí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu hejtmanovi Martinu Půtovi a nyní požádám zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Věru Kovářovou, aby přednesla zpravodajskou zprávu. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, Zastupitelstvo Libereckého kraje předložilo návrh 22. 4. 2016. Návrh je velmi jednoduchý a nerozsáhlý. V zásadě pouze navyšuje podíl obcí na z celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty 23,58 %. Kromě přechodného ustanovení pak obsahuje stanovení účinnosti k 1. 1. 2018. Návrh byl poté zaslán vládě k vyjádření stanoviska, ta je zaslala 20. 5. 2016. Organizační výbor Poslanecké sněmovny poté určil mě zpravodajkou a stanovil rozpočtový výbor jako garanční.

Je mou povinností jako zpravodajky podotknout, že obdobný návrh podalo také Zastupitelstvo Pardubického kraje, stejné materii se věnuje také návrh skupiny poslanců. Je tedy zřejmé, že jde o velmi důležité téma, kterému bychom měli věnovat náležitou pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím tři přihlášky. A paní zpravodajka jako první tentokrát ve svém vystoupení jako poslankyně. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, materie, kterou zde představil zástupce předkladatele, je myslím všem kolegyním a kolegům, nejen těm s komunální a regionální politickou zkušeností, důvěrně známá, a tak si myslím, že ji není nad rámec toho, co už bylo panem navrhovatelem řečeno, třeba podrobně představovat.

Většina z nás si jistě pamatuje rozsáhlé diskuze, které k tomuto tématu proběhly na půdě Poslanecké sněmovny v posledních letech. Ráda bych proto ve svém vystoupení alespoň zdůraznila to, že návrh má podporu významných organizací zastupujících zájmy obcí. Shodují se na něm Svaz měst a obcí, Spolek pro obnovu venkova i Sdružení místních samospráv. Dovolte mi, abych zde přečetla jejich společné prohlášení.

Cituji: "Společné prohlášení organizací hájících zájmy samospráv České republiky ke změně rozpočtového určení daní. Partnerské organizace hájící zájmy samospráv bez rozdílu velikosti, tj. počtu obyvatel, tímto společným prohlášením deklarují podporu návrhu Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk č. 791, a žádají odpovědné zástupce moci zákonodárné, aby při projednávání tohoto návrhu na 54. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky podpořili právo obcí a měst na dostatečné příjmy pro zajišťování veřejných služeb svých občanů. Požadavek navýšení podílu na dani z přidané hodnoty na úroveň 23,58 % považují organizace hájící zájmy samospráv za legitimní, jelikož obce zajišťují největší objem veřejných služeb, historicky přetrvává vnitřní dluh na infrastruktuře obcí a jsou jim přidávány stále nové a nové povinnosti bez adekvátního financování ze strany státu. Obce hospodaří dobře a odpovědně, a jsou tak základními pilíři státu, o které se stát může opřít i v budoucnosti. Partnerské organizace hájící zájmy samospráv proto požadují posílení daňových příjmů všech obcí, které zajistí stabilitu, rozvoj a kvalitu veřejných služeb občanům České republiky. V Brně dne 20. ledna 2017."

Tolik tedy společné prohlášení oněch organizací. Doufám, že i s ohledem na toto prohlášení se Ministerstvo financí v čele s panem ministrem Babišem, kterého zdravíme na hory, proti tomuto návrhu tentokrát na rozdíl od nedávné minulosti nebude vymezovat a pokračovat tak v něčem, co vnímám jako velmi nešťastnou kampaň proti venkovu. Nevím, jestli je to kampaň záměrná, nebo nevědomá, kterou rozpoutalo například zákonem o rozpočtové odpovědnosti a zákonem o elektronické

evidenci tržeb, které mají a budou mít pro obce a města zásadní důsledky, byť si je zatím někteří nechťejí připouštět.

Pane nepřítomný ministře financí, opravdu věřím, že si ty negativní dopady vašich zákonů na obce a města, na český a moravský venkov uvědomíte a posílení daňových příjmů samospráv, které rozvoji venkova napomůže, tentokrát nebudete blokovat.

Ostatně vzhledem k tomu, co pan ministr na tomto místě uvedl před rokem a půl, prostředků, které je možné přeměrovat k samosprávám, které jsou lepšími hospodáři než stát, by mělo být dost. Co pan ministr Babiš řekl? Cítuji: Tak hlasujte pro EET a tam jsou peníze pro obce, pro všechny. – Poslouchejte ještě jednou: Tak hlasujte pro EET a tam jsou peníze pro obce, pro všechny. Pokud platí slova pana ministra, a já tomu chci v tomto případě věřit, musí se prostě sedm nebo osm miliard korun pro rozvoj obcí a měst, pro celý náš venkov ve zvýšeném daňovém výnosu snadno najít. I kvůli té slavné EET, která snad konečně bude k něčemu dobrá.

Zároveň mi dovolu, abych avizovala následující návrhy. Navrhuji zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů a navrhuji přikázat tento návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Sama si své návrhy jako zpravodajka jistě poznamená, já jsem si je poznamenal také. Nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Vilímeček a připraví se pan poslanec Herbert Pavera. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, jak již uvedla paní zpravodajka, v Poslanecké sněmovně jsou aktuálně tři novely zákona o rozpočtovém určení daňových výnosů. Sněmovní tisk 777 podaný Pardubickým krajem, sněmovní tisk 791 podaný Libereckým krajem a sněmovní tisk 830 podaný poslanci Občanské demokratické strany. Všechny tyto iniciativy mají jedno společné, proto je v zásadě jedno, jakou tu iniciativu projednáváme. Sjednací od 1. ledna 2018 podíl obcí na sdílených daních – já používám slovo sjednocují – na těch 23,58 %. Vláda totiž, jak jsme sami zajistili, sjednotila a obnovila původní podíl krajů na sdílených daních již od 1. ledna 2016, a to na 8,92 %. Tehdy bylo 8,29 na dani z přidané hodnoty a navýšilo se to na 8,92 %.

Jak dobře víte a pamatujete si vzrušenou debatu, v případě obcí však sjednocení nenastalo. Od letošního roku se pouze navyšuje mírně podíl obcí na DPH, a to z 20,83 % na 21,4 %, a zároveň se ruší tzv. motivační složka u daně z příjmů fyzických osob vybíraných na základě daňového přiznání. To byl onen senátorský návrh, o kterém mluvil pan hejtman, nebyl to tedy onen návrh na 23,58, ale pouze na 21,4 %.

Když půjdu do minulosti, tak v zásadě návrh, který podal Liberecký kraj, kopíruje návrh, který jsem tehdy v rámci druhého čtení k tomu původnímu návrhu v roce 2015 načel, protože vlastně poprvé vznikla idea sjednocení na 23,58 %.

Možná že by bylo dobré, když vzpomínala paní zpravodajka, dobré si vzpomenout na ujišťování vládní koalice a především pana ministra financí a vůbec zástupců ANO z prosince 2015, že vláda, která odmítla tehdy ty návrhy navyšující nebo obnovující původní podíl, že vláda připraví novelu zákona o rozpočtovém určení daňových výnosů týkajících se obcí. Ano, v minulém roce asi dvakrát zasedala pracovní komise k rozpočtovému určení daní. Protože vlastně s panem ministrem financí se nebylo možné na ničem shodnout, tak žádnou novelu zákona ministerstvo nepracovalo, ani v tomto volebním období již neplánuje.

Nezbývá než jít trochu do minulosti. A tady bych chtěl vyvrátit argument, možná ani ne tak proti tomu navýšení, možná ne až tak pana ministra financí, ale úředníků na Ministerstvu financí, že vlastně v mezidobí těch už dnes 16, 17 let došlo dvakrát k navýšení rozpočtového určení daní. Ano, od 1. ledna 2008 se skutečně nepatrně zvýšil podíl na daňových výnosech, protože původní podíl byl 20,59 %, a to na 21,4 %, a to v souvislosti s navýšením rozpočtového určení daní u nejmenších obcí. Navýšení rozpočtového určení daní tehdy činilo asi 4,5 mld. korun. Součástí té změny však byly i významnější změny kritérií výpočtu RUD pro jednotlivé obce, snížení počtu velikostních kategorií a další věci, především nahrazení skokového přechodu mezi těmito velikostními kategoriemi systémem tzv. postupných přechodů. Zvláště to poslední bylo logickým vyústěním dřívějšího přetahování trvalého pobytu občanů vzdýcky v poslední den kalendářního roku.

Na této celkové změně ale, a to podotýkám, některá města velmi prodělala. Týkalo se to z velkých měst především Olomouce – tehdy na tom prodělala asi 200 mil. korun, a pak celé řady menších měst v pásnu počtu obyvatel od zhruba 3 000 do 15 000 obyvatel. Proto v roce 2012 došlo k té druhé změně spojené především s posílením velikostní kategorie od 3 000 do 15 000 obyvatel. Celkově ta změna v roce 2012 se započtením dřívějšího příspěvku na záka základních a mateřských škol, tehdy to bylo 1,5 mld. ze Všeobecné pokladní správy, tak činila celkově 12 mld. korun. Tato změna z roku 2012 však přinesla také snížení rozpočtového určení daní pro čtyři největší města a poměrně dramatické snížení pro některé malé obce s velkými katastrofami. Když jsme dnes debatovali o národních parcích, především Národním parku Šumava, tak právě obce v Národním parku Šumava přišly o poměrně velký podíl na daňových výnosech.

V mezidobí, o tom vlastně mluvil pan hejtman v souvislosti s důchodovou reformou a zvyššením DPH, došlo zároveň v roce 2012 k poklesu podílu obcí a krajů na výnosech z DPH. Jak víte, důchodovou reformu tato vláda zrušila bez náhrady, ale podíly opravila pouze v případě krajů. U obcí se tak nestalo. Proto můžeme donekonečna s úředníky Ministerstva financí debatovat, jestli ta částka 23,58 je správná, nebo není správná, ale proto používám slovo sjednocení podílu na všech daňových výnosech a v zásadě komplikovaným propočtem se dostaneme k tomu, že ta částka 23,58 % je odpovídající. A to, že obce požadují navýšit podíl na DPH, považuji za legitimní jejich požadavek.

Ministerstvo financí argumentuje, to teď nechci rozvádět úplně, tím, kolik mají obce rezervních prostředků na svých účtech, že obce dobře hospodají a nadto se podílejí na celkovém vyšším inkasu daňových výnosů. Paní zpravodajka zde vzpomněla nedávno projednávané nebo schválené zákony spojené s rozpočtovou

odpovědnosti, které vyvolaly ostrou reakci ze strany především obecních samospráv. V zásadě ten, kdo hospodářsky zodpovědně, je vlastně postižován. To je pravda, která by neměla platit, a proto tento návrh Libereckého kraje a další dvě iniciativy se snaží, aby tato věc neplatila.

Ony tři zákonodárné iniciativy v zásadě jsou podobné. Všechny vycházejí z toho, že by se měl sjednotit podíl na DPH, podíl na všech sdílených daňových výnosech ve výši 23,58 %. Zástupci obcí, ať se to týká Svazu měst a obcí, Spolku pro obnovu venkova a Sdružení místních samospráv, se nakonec přiklonili k projednání liberecké iniciativy především proto, že tato iniciativa vlastně žádné jiné ambice než to sjednocení daňových výnosů na úroveň 23,58 % nemá.

Musím však poznamenat, a určitě ta debata proběhne ve druhém čtení, že v této omezené ambici je však také zasunut určitý problém. Delší dobu se především z úrovně Svazu měst a obcí, ale myslím, že se to týká i dalších sdružení, volá po zvýšení hodnoty kritéria počtu žáků základních a mateřských škol ze stávajících 7 % na 9 %. Ukazuje se, že stávající kritérium je příliš nízké a fakticky vůbec neodpovídá průměrným neinvestičním nákladům, které musí obce coby zřizovatelé škol vynakládat. Ta změna by přinesla v průměru na jednoho žáka navýšení asi 2 500 až 2 700 korun. Taková změna však samozřejmě vyvolává určité dopady pro obce, které školu neprovozují. Proto alespoň v tomto případě se prosazuje ve druhém čtení provedení této změny ve chvíli, kdy se zvyšuje celkové rozpočtové určení daňových výnosů. Jinak těžko se v budoucnosti budeme průřezově ve všech velikostních kategoriích obcí na tom shodovat.

Pokud se týká obnovení tzv. motivace, o tom tady byla velká debata před dvěma lety. Čísla z minulého roku a predikce roku letošního ukazují, že skutečně zrušení motivace u daně z příjmů fyzických osob odváděných na základě přiznání bude znamenat pro mnohé obce větší negativní dopad, než na konci roku 2015 Ministerstvo financí a tehdy pan senátor Martínek předpokládali. Inkaso daně z přiznání se v roce 2016 zvýšilo z částky 2 500 mil. korun na 6 850 mil. korun. Vedle samotného ekonomického růstu totiž odezněl efekt vracení daně pro tzv. pracující důchodce z minulých let. Samozřejmě platí, že na motivaci některé obce vydělávají, některé nevýdělávají.

V systému rozpočtového určení daní by měla být zakomponována určitá vazba placení daňových výnosů na konkrétní území, kde daně vlastně vznikají. Není to sice černobílé, ale pouze centralistický přístup vlastně vůbec obce k vytváření příznivých podmínek pro podnikání nemotivuje a to je špatné.

Vím, že stávající koalice z nejrůznějších důvodů zavedení motivace nepodporuje. Odpovídá to určitému profilu a počínání této vlády. Ale tento moment je také důležitý, byť úplně si nemyslím, že bychom ho teď měli přijímat. Ale obsahuje to vedle našeho návrhu poslanců Občanské demokratické strany také iniciativa Pardubického kraje.

Dámy a pánové, v rozpočtovém určení daní se toho dá vymyslet určitě více. Ale nějaké další změny spíše situaci znepřehledňují, komplikují a vždy v konečném důsledku někdo na nich vydělá a druhý prodělá. Proto bychom měli být velmi uvážliví. Někjaké pokusy, např. o převod výnosu daně z hazardu do rozpočtového

určení daní, se kterým přišel pan ministr na pracovní skupinu o rozpočtovém určení daní, považují právě za jednu z dalších komplikací.

Věřím, že většina Poslanecké sněmovny se dokáže shodnout alespoň na tom, že je potřeba napravit stav, který zde u rozpočtového určení daní obcí nastal. To nikdo nemůže zpochybnit ani poukazem na tzv. dobré hospodaření obcí. Proto také doporučuji tento sněmovní tisk 791 k postoupení do druhého čtení. Podporuji návrh paní zpravodajky, aby se zkrátila doba projednání o třicet dnů. A věřím, že ve druhém čtení je možné provést minimálně změnu posílení kritéria žáků základních a mateřských škol, změnu vedle toho sjednocení podílu, změnu, na které se alespoň v případě Svazu měst a obcí dokážou samosprávy bez problémů dohodnout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. A ještě než budeme pokračovat, konstatuji omluvu od 18 hodin ze zdravotních důvodů pana poslance Vojtěcha Adama a mezi 17.30 až 19 hodin pana poslance Daniela Korteho.

Pokračovat budeme v rozpravě vystoupením pana poslance Herberta Pavery. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezký a příjemný podvečer, milé kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, vážený pane hejtmane, vážení členové vlády. Dovolte mi, abych i já se vyjádřil jako zástupce starostů obcí a měst, protože jsem starostou 19 let, k této novele.

Myslím si, že je velmi dobře, že tato novela přišla tady na projednávání, i když už jsme měli několik příležitostí k tomu, abychom navýšili rozpočtové určení daní pro obce a města. Myslím si, že pokud se navýší podíl obcí a měst z celostátního hrubého výnosu z daně z přidané hodnoty z 20,83 na 23,58 %, tak to výrazně posílí rozpočty obce. Já si vzpomínám na nedávno navýšené rozpočtové určení daní v roce 2013, kdy nám v obci Bolatice, která má 4 440 obyvatel, poskočilo rozpočtové určení daní o 10 mil. korun. To je obrovská částka, která pomáhá při rozvoji naší obce. Když se navýší rozpočtové určení daní o téměř 2 %, opět se nám to navýší o několik milionů korun. A myslím si, že o to jde všem obcím a městům, aby měly dostatek financí na rozvoj služeb, na rozvoj celého života v obci, na zlepšení kvality života v obci.

Když jsem se díval na vyjádření vlády k této navrhované novele, tak mě velmi mrzí, že se vyjádřila negativně. Možná u pana premiéra bych to chápal tím, že on neprošel žádnými takovými nižšími funkcemi, jako je být zastupitel, být starosta, místostarosta apod., takže neví, jak se řídí obec a co obec a město potřebuje. U pana Babiše se nedivím zase, že taky nechce dát peníze na obce a města, protože 6 250 obcí, to nejsou hlasy těch starostů, kteří by volili třeba pana Babiše apod. A občané, kteří žijí v těch obcích, nechápou, zatím nechápou, že když se zvýší rozpočtové určení daní, tak těm obcím a městům se bude žít lépe, stejně jako těm občanům. Možná že by bylo dobré říci všem občanům České republiky, že tato novela jim může přinést zlepšení kvality života. Věřím, že budou sledovat rozhodování v Poslanecké sněmovně a budou sledovat, jak jednotlivé politické strany přistoupily k této novele.

Myslím si, že KDU-ČSL, která je koaliční stranou, podpoří rozpočtové určení daní, protože i pan ministr Jurečka jako ministr zemědělství má ve své gesci podporu života na venkově. A jak jinak podpořit venkov a život na venkově než navýšením rozpočtového určení daní? Zvýšení daní totiž bude znamenat větší rozvoj obcí a měst, bude také znamenat větší nezávislost obcí na dotacích.

Já se přiznám, že využíváme dotace od roku 2000–2001, kdy začaly první velké evropské dotace. Ale jsem zapřísáhlý odpůrce všech dotací, protože přináší zbytečnou byrokracii, zbytečné problémy, leštění klik apod. A tvrdím odpradáвна, že nejlépe je dát peníze obcím a městům, které vědí, jak peníze správně využít. Tím, že navýšíme rozpočtové určení daní obcím a městům, tak samozřejmě obcím a městům umožníme lépe plánovat svůj rozvoj. Takže myslím, že je to taky dobrá věc a podpora těchto obcí a měst.

Osobně jsem také přesvědčen, že bude možné snížit počet úředníků, pokud se sníží i dotační tituly, které jsou na některých ministerstvech a které se i díky tomu mohou zrušit. Peníze v rozpočtu zhruba 7 až 8,5 miliardy, o kterých se mluví, které by mohly jít obcím a městům, se určitě najdou. Vždyť ekonomice se daří. Proč tedy nepomoci obcím a městům? Navíc se určitě peníze najdou na ušetřených mzdách úředníků, kteří nebudou administrovat dotační tituly, které se třeba během několika nebo v příštím roce budou moci zrušit.

Ještě bych chtěl říci, že si opravdu myslím, že to, co tady třeba pan Babiš v minulosti říkal, že obce mají hodně peněz na svých účtech – ano, mají, protože se snaží dobře hospodařit. Ale nesmí se zapomenout na to, že mají i své dluhy. A to je třeba také připomenout. Takže ono se to nakonec srovná, ty přebytky s těmi dluhy. Takže zas úplně na tom obce nejsou nijak světoborně. A pokud se ještě více sníží byrokracie ze strany státu vůči obcím a přibude více peněz pro obce, bude více služeb na venkově, věřte mi, a bude více spokojených občanů. Víím, o čem mluvím. A jak jsem říkal na začátku, už vlastně 19 let dělám starostu a 27 let v zastupitelstvu obce Bolatice.

Věřím, milé kolegyně, milí kolegové, že přistoupíte zodpovědně tady k této novele a že podpoříte tuto novelu, nejen aby postoupila do dalšího čtení, ale abychom ji schválili ve třetím čtení. A moc vám děkuji za případnou podporu. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Herbertu Paverovi za jeho vystoupení. Pokračovat budeme vystoupením pana poslance Ivana Adamece. Připraví se pan kolega Antonín Sed'a.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane hejtmane, kolegyně, kolegové, mně to také nedá, abych nevystoupil k tomuto návrhu zákona. Jedná se samozřejmě o zvýšení podílu RUD pro obce. Je to chvályhodný krok. Když to vezmu velmi lidově, obce jsou na konci toho potravinového řetězce, jak se říká, který se z toho RUD rozděluje. A mám trochu obavy. Jsme v době, kdy komunální volby budou až za dva roky. Pan ministr tady dneska není, kontroluje EET v Harrachově, tak nevím, jaký by on zaujal postoj k tomuto návrhu zákona. Myslím

si, že už jsme to tady zkoušeli posledně, když se zvyšovalo, resp. vracel se ten podíl na rozpočtovém určení daní krajům, a tehdy jsme se setkali s velkou nevolí a řekl bych s takovým strohým odmítnutím, že obce mají peněz dost. Ono to tak na první pohled vypadá, ale realita je samozřejmě trošku někde jinde. A těch dost peněz teď vyplývá z toho, že vlastně jsme v době ekonomického růstu a ty daně skutečně jdou, ale podle mě ani ne tak zásluhou těch nově zavedených instrumentů, už to tady padalo, ale prostě proto, že firmám se daří a že víceméně oběh těch peněz tady je a podíl na DPH je relativně vysoký na podílu daní, které obce dostávají z RUD.

Takže ono to vypadá skutečně dobře. Ale může přijít také období, které nebude tak bohaté na prosperitu našich firem, a obce to okamžitě pocítí. Možná připomenu rok 2008, kdy jsme skokově naráz přišli o 40 milionů korun řádově z 280 milionů, které jsme získávali jako obec z RUD, a to už je tedy docela vysoké číslo a je potřeba se s tím poprat, protože každá obec, která chce hospodařit ekonomicky, tento podíl na daních by měl stačit na běžný provoz obce, protože pokud to tak není, tak ty obce potom žijí na úkor budoucnosti, protože jakoby projídají peníze, které by měly sloužit jako zdroje na investice.

Víte, okolo RUD je vždycky diskuse, protože samozřejmě jedná se o koeficienty, o různé podíly tam. Malé obce křičí, že mají málo, a závidí velkým, které ovšem zajišťují úplně jiné služby. Je to umělý systém. Je potřeba říct, že to je umělý systém. Je to přerozdělovací systém. Docela správně jsem tady zaregistroval připomínku kolegy Vilímce ohledně motivačních prvků. Já to řeknu úplně na rovinu. Motivační prvek pro obce rozhodně není RUD v současné době. Je to zaměstnanost, aby obce vytvářely podmínky pro firmy, aby podnikaly na území obce. A to víceméně je takhle už léta nastaveno. Poslední rána přišla ohledně daně, kterou tady zmiňoval kolega Vilímc, která na první pohled vypadala velmi jakoby nevýnosná, ale jak se ukazuje, tak úplně pravda to není. Chápu, že je potřeba určitá míra solidarity mezi našimi obcemi a městy, protože samozřejmě ne všude se podniká jako o život. Jsou obce, kde to podnikání je velmi těžké, obtížné, a je potřeba, aby i tyto obce měly určitou část toho podílu z rozpočtového určení daní i přesto, že já říkám, že náklady na infrastrukturu vznikají tam, kde se podniká. A obce, kde se dneska podniká, samozřejmě jsou svým způsobem trochu bity, protože musejí vydávat víc zdrojů na infrastrukturu, která patří k tomu podnikání. A jediným efektem je zaměstnanost.

Dovolte mi ještě, abych tady řekl možná takovou svoji myšlenku. Víte, myslím si, že stát se nebude chtít vzdát té části, která je součástí obsahu návrhu tohoto zákona. Nebude, protože ten balík je jeden. A vždycky když někde přidáte, tak někde musíte ubrat. A stát se samozřejmě velmi nerad vzdává toho, co vybere. Nakonec většina dohadů tady na půdě Poslanecké sněmovny je o tom, co vlastně za ty státní peníze v České republice uděláme, co komu vyplatíme, nevyplatíme, co kde budeme podporovat, či nikoliv. Takže možná kdyby to časování bylo za rok, za rok a půl, tak bych věřil, že úspěch tohoto návrhu bude skoro jistě zaručen. Teď si tak jistý nejsem. Nicméně chválím iniciativu Libereckého kraje, protože si myslím, že to je velké nepochopení, že obce mají peněz dost.

Co se týká hospodaření obcí s penězi, tak je také potřeba říci, že ano, vymysleli jsme tady spoustu instrumentů, zveřejňujeme výběrová řízení, padl tady registr smluv, který já osobně vůbec nepovažuji za protikorupční nástroj, ale to by mohla být

diskuse na hodiny se mnou, protože já si myslím, že to je jen byrokratický nástroj, z kterého se prakticky nic nepozná. A těch možností, jak zkoumat, jestli obce hospodaří, jak by měly, hospodárně a s péčí řádného hospodáře, je celá řada.

Ale myslím si, že je potřeba nezapomínat na ten hlavní bod tohoto problému, a to je volič. Jestli si myslíte, že ti voliči jsou na těch obcích slepí, tak vám chci říct, že nejsou. A ti velmi bedlivě sledují, za co se vydávají obecní peníze. A na rozdíl od státu dokonce si to umí i většina z nich spočítat. Protože znáte to, naši občané, a teď to není urážka, prostě to tak je, prostě umějí počítat s tisícikorunami, statisíci, někteří s miliony, ale když se jedná o miliardy a stovky miliard, tak samozřejmě to je taková abstrakce, a není se čemu divit, že prostě tam jim mohou některé věci unikat. A samozřejmě ty kontrolní mechanismy tam musí být nastaveny úplně jinak. Úplně jinak musí být nastaveny ty kontrolní mechanismy. A stát je má. Takže proč ne.

Jinak mimochodem, když jsme tady posledně schvalovali takzvanou finanční ústavu, což ústava samozřejmě nebyla, byl to zákon o rozpočtové odpovědnosti, tak paradoxně tam, kde bychom měli nejvíc tlačit na pilu, to znamená na hospodaření státu, tam jsme na pilu moc netlačili a obcím jsme zase přidali administrativní úkony ve formě dalších dokumentů, které musí zpracovávat každoročně s přípravou rozpočtu na daný fiskální rok.

Chci říct, že to vítám. Mrzí mě, že tady dneska není pan ministr. Třeba se zlepší do příště a bude tady tu diskusi poslouchat.

A když se tady bavíme, a kolega Pavera to říkal, o těch dluzích třeba těch obcí, tak bych řekl, že obce mají obrovské vnitřní dluhy. Většina obcí, a řekl bych, že skoro všechny mají vnitřní dluhy na infrastrukturu, protože když si vezmete tu dobu de facto od války, jak se investovalo do infrastruktury, tak všichni víte, jak ta infrastruktura z této doby vypadá, nehledě na to, že třeba v průběhu času dosloužila. A tehdy se prostě do nové infrastruktury příliš mnoho neinvestovalo, třeba do kanalizací. Dneska to doháníme samozřejmě za cenu zadlužování, za cenu i takovou, která se nám třeba nelíbí, že jsme vazalové svým způsobem evropských fondů. Občas přistupujeme na podmínky, které se nám vůbec nelíbí, ale prostě jinde ty peníze nejsou, tak proto se takto chováme.

Možná na úplný závěr ještě taková jedna moje myšlenka. Víte, když někde uberete, a může to být ve vidině, že to je dobře, protože rok 2008 byl opravdu složitý a doba ekonomické krize rozhodně nebyla jednoduché nejenom pro obce, ale i pro naše občany, a ani ne pro stát, tak se to velmi obtížně vrací zpátky do původních kolejí. A v tomto případě bych velmi rád podpořil návrh tohoto zákona, ačkoliv tady nebývalo zvykem, že bychom tady jásalí a hlasovali pro krajské návrhy. To prostě tak je, nebudu to tady dále komentovat. Moc bych si přál, aby toto bylo schváleno, protože skutečně obcím tím pomůžeme a stát na tom neprodělá.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Nyní pan poslanec Antonín Sed'a, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážený pane hejtmane, vážené kolegyně, kolegové, už tady toho bylo k novele zákona o rozpočtovém určení daní řečeno hodně, tak si dovolím pouze dvě poznámky.

Ta první, chci připomenout, že snížení podílu daní proběhlo k 1. 1. 2012, a to za pravicových vlád, kde hnutí STAN bylo součástí vládní koalice, a to bylo snížení z 21,4 % na 19,93 %. V současné době se navrhuje, tak jak bylo předkládatelům řečeno, zvýšení podílu obcí na dani z přidané hodnoty z 20,83 % na 23,58 %, a to od 1. ledna příštího roku.

Druhá poznámka. Už tady bylo zmíněno stanovisko vlády, které je uvedeno ve sněmovním tisku číslo 791/1 a je nesouhlasné. Důvodem podle vlády je nekomplexnost a nevyváženost návrhu. Dalším důvodem je, že snížení podílu v minulosti nebylo z hodnoty 23,58 %, ale z hodnoty 21,4 %. A poslední připomínkou byl dopad do státního rozpočtu. Má být 8,4 mld. korun a nikoliv, jak uvedl předkladatel a důvodová zpráva, 7 mld. korun. Ale to si myslím, že je z důvodu hospodářského růstu.

Osobně závěrem chci říci, že přestože tento návrh považuji tak jako předchozí nějaké návrhy za per partes s ohledem na komplexní financování samosprávných celků, tak jej podporuji do dalšího legislativního procesu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Sed'ovi. S faktickou poznámkou ještě pan kolega Ivan Adamec se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane hejtmane, kolegyně, kolegové, to jsem si oddechl, že i kolega Sed'a říká, že je potřeba další legislativní proces. Ale já jsem chtěl říct jednu věc. Dnes jsme v roce 2017 a krize skončila 2014? (Z pléna: 2013.) 2013, takže máme už čtyři roky skluz v té nápravě. Tak prosím, uvažujte i v této dimenzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Josefa Uhlíka a potom kolegové... Vědí, že elektronické faktické poznámky mají přednost. Oba kolegy eviduji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážený pane hejtmane, kolegyně, kolegové, já jenom krátce, protože také jsem starostoval 16 let a teď v obci Ratiškovice dělám předsedu finančního výboru, takže jenom abychom si řekli, že se obcím daří teď dobře. Neříkám velice dobře, ale dobře. Jeden příklad. 2012 z Ratiškovic cca 27 mil., loňský rok daně 40 mil. Sto padesát procent. Takže to si musíme říct, že takto to nějak u nás vypadá v obcích, že příjmy máme velice solidní. Co se týká 2017/2016, tak je to obdoba. Za první dva měsíce leden, únor oproti loňskému lednu, únoru 470 tisíc. Takže to uvádím jenom příklad čtyřtisícové obce.

Já samozřejmě teď jako zastupitel a na druhé straně poslanec, člověk je ve dvojí roli, nemám problém s tím –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, uplynul vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Josef Uhlík: – navýšit daně, ale mělo by to být, já si myslím, že systémem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jsem tolerance sama. Děkuji. Nyní dvě faktické poznámky z místa. Pan poslanec Kučera a pan poslanec Horáček. Nejdřív pan kolega Kučera s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Jenom krátce k svému předřečníku panu poslanci Sedřovi. Já jsem také rád, že víceméně tohle podporujete. On ten pohled je trochu podobný jako u té důchodové reformy, kdy tam se také řeší některé věci ne úplně standardními postupy přes vládní návrhy. Takže to je myslím dobře.

Chci jenom říct k vyváženosti systému, že na jedné straně máme rozpočtové určení daní a peníze, které tečou do obcí přes rozpočty, a na druhé straně máme ony nešťastné dotace a dotační systém. Já si myslím, že každá zodpovědná vláda a každá zodpovědná Sněmovna a každý zodpovědný hospodář by měli právě posilovat kvalitní a dobře vyvážené rozpočtové určení daní právě na úkor dotací. To znamená, dotace by se měly umenšovat a skutečně by se měly soustředit pouze na ty spíše mimořádné záležitosti než na standardní financování. A mně právě trochu děsí, že tento dotační nástroj, dotační tituly se využívají – a tato vláda je toho příkladem – stále častěji a častěji. Třeba jeden konkrétní příklad, kdy je to naprosto špatný příklad využití dotací, a to je například podpora výstavby mateřských škol. To mi připadá naprosto špatně, protože to je věc, která by měla být financována především z rozpočtů obcí, resp. krajů, které jsou zřizovateli těchto zařízení. Pokud to je řešeno prostřednictvím dotací, tak jenom říkáme: vy jste v rukou těch úředníků, vy musíte plnit ty jejich podmínky, vy musíte plnit ty parametry. Tak si ta obec může s těmi penězi nakládat podle svého přesvědčení –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, i vám skončil čas pro faktickou poznámku. Děkuji.

Nyní pan kolega Horáček, poté pan poslanec Adamec ještě také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem samozřejmě rád, že iniciativa jde z Libereckého kraje, z mého kraje, nicméně není to podstatné, protože starostové se scházejí po celé republice a diskutují tento problém. Já bych chtěl jenom upozornit u předřečníků, jak u Ivana Adamce, tak u Herberta Pavery, že možná ještě v těch dluzích zapomněli na to, že stát si objednává čím dál tím víc

služeb, které nedokonale platí. Neplatí to celé a pak samozřejmě obce to musejí doplácet, protože stát tu objednanou službu a neustále přidává. Tak to je jedna věc.

Druhá věc, která mě překvapuje, je postoj vlády, protože kamkoliv vládní úředníci, ministři přijedou a diskutují s občany a diskutují se starosty a s hejtmany, tak chválí, jak vlastně starostové se za ty roky naučili hospodařit, jak s penězi hospodaří a co všechno se na obcích udělalo a udělá. Proto velice kvituji návrh posílení ještě rozpočtového určení daní, protože jak tady kolikrát již zaznělo, skutečně obcím jsme již jednou pomohli, zjistili jsme, že obce opravdu řádně hospodaří téměř ve 100 % se svými prostředky, a jestliže jim chceme ukázat tu věc, že je podporujeme, že si jich vážíme, tak kolegové a kolegyně, prosím, propusťte to do dalšího kola, dejte to řádným výborům a určitě je to pro dobro celé České republiky. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Horáčkovi a nyní faktická poznámka pana poslance Ivana Adamce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane hejtmane, kolegyně, kolegové, já bych tady chtěl zareagovat na ten skok v rozpočtových příjmech, který tady byl zmiňován na čtyřtisícové obci. Víte, to je potřeba vnímat tak, že v roce 2012 jsme tady schválili novelu zákona o rozpočtovém určení daní, která ubírala čtyřem největším městům peníze, a pak se to přerozdělovalo na obce různým způsobem podle velikosti. A je možné, že v případě čtyřtisícové obce to udělalo tento skok. Některým obcím to žádný skok neudělalo, minimálně těm čtyřem to sebralo peníze. A já mohu hovořit ze své vlastní zkušenosti 32tisícového města. V našem případě to udělalo cca 20 milionů z těch 280, 290 v tehdejší době.

Takže ono to může být velmi různé. Já jsem to chtěl jenom vysvětlit, abychom to opravdu takto neviděli. A berme to skutečně tak, a říkali to tady i kolegové, že ano, je potřeba se nedívat na absolutní množství peněz, které z toho plyne, ale na strukturu čerpání těchto peněz těmi konkrétními obcemi. A tam si myslím, že je ten zakopaný pes, kdy na jednu stranu velmi populisticky říkáme – někteří politici to říkají, já tedy ne – obce mají peněz dost, tak už nic nepotřebují. Ale ono to tak není. Když se podíváte, co ty obce za to musí dělat – a padlo to tady také, že stát na nás naválil spoustu povinností ze zákona a ty peníze s tím úplně nejdou. A stát to dělá tak šikovně, protože v řadě případů nám ty peníze mašličkuje a ty činnosti, které bychom mohli třeba snížit, nemůžeme, protože – a proč bychom to dělali, když ty peníze tam jsou na vyčerpání, a tam kde víme, že bychom ty peníze potřebovali jinak a přidat, tam to prostě nejde. Je to opravdu o struktuře čerpání těch peněz a vzhledem k tomu, že máme sloučený model veřejné správy, tak prostě někdy – (Předsedající: Pane poslanče...)

Ano, já se omlouvám – někdy to dělá problém.

Prosím pusťte me do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Svobody. A potom se hlásí do rozpravy pan předseda klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Jenom bych navázal na slova svého předchůdce. Každá mince má dvě strany. Změna rozpočtového určení daní, které tato Sněmovna odhlasovala, znamenala pro Prahu minus 850 milionů. Dovedete si představit, co to je za peníze, jaká je to díra v rozpočtu a co to znamená? To jsou věci, které se skutečně musí dělat s velkou rozvahou, počítat na jednu i na druhou stranu.

Vezmete-li si Prahu, která plní celou řadu dalších funkcí, funkci hlavního města. Je velmi drahá – všechny diplomatické sbory, všechny akce, které tady jsou. I ostatní tři města, která byla tím novým určením daní poškozena méně, všechna s tím zápolila další tři roky, než se s tou problematikou vyrovnala. Takže velmi, velmi varuji proti každému neuváženému voluntarismu – tam uberu, tam přidám. Tak jednoduché to není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Svobodovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura. Jsme stále v rozpravě. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejprve chci opravdu upřímně poděkovat vládní většině, že konečně dává na naše slova. Alespoň to tak vypadá. Protože ten návrh se tady opakovaně hlasoval, opakovaně byl zamítnut. Nebo velmi podobný. A nemá cenu soutěžit o to, kdo byl první, kdo druhý. Důležité je, jaký bude výsledek.

Udělám malý exkurz do minulosti, protože já jsem se seznámil s Petrem Gazdíkem na jednání u tehdejšího pana náměstka Janoty. Vytvořili jsme nějakou pracovní skupinu jak změnit rozpočtové určení daní. Už nevím, jestli to bylo 2007, nebo 2008, ale někdy v tom období. (Místopředseda Gazdík: Sedm.) Sedm, mi říká pan místopředseda Gazdík. A tehdy jsme poprvé zahájili debatu o rozpočtovém určení daní.

Oblíbená disciplína všech ministrů financí je: tady máte ten koláč a pobijte se uvnitř, jak si ho rozdělíte. Ono to docela i fungovalo. Slyšeli jsme vystoupení bývalého primátora Prahy, který na tu poslední změnu – on a jeho město doplatili. Doplatí na to i některá jiná města. Na druhé straně naprostá většina měst a obcí si polepšila a hlavně pro ty znalce, kteří to znají, jsme vybrali takovou tu zatačku, to U, které bylo v těch rozpočtových příjmech obcí. Zejména to bylo velmi přínosné pro města od tří do deseti tisíc obyvatel.

Proč je tento návrh dobrý a zaslouží si naši podporu pokud možno v nezměněné podobě, je, že tentokrát nedělí jinak ten koláč, který patří samosprávě. A to je úplně jiná debata. Tady to bereme na úkor státu, možná krajů. Respektive na úkor státu, protože krajům se nic nemění, a proto ta debata uvnitř, ve Svazu měst a obcí, Sdružení místních samospráv i mezi jednotlivými starosty, je mnohem jednodušší, než když řekne kterýkoliv ministr financí: tak klidně, ale já o ty peníze stejně přijdu a vy se dohodněte, jak si je podělíte.

Nicméně kromě toho určitě správného principu navýšení podílu pro obce na 23,58 % z DPH – a chci jenom takovou zkratku. To, že roste výběr daní, protože roste ekonomika, nebude trvat věčně. Takže nemá cenu argumentovat, že v období ekonomického růstu rostou příjmy obcí, protože v období recese či stagnace buď stagnují, nebo klesají příjmy obcí. A každý starosta ví, že když si plánuje nějaký svůj investiční program, tak stejně neví na začátku, když má ten nápad na tu akci, jestli se to v těch letech bude skutečně realizovat, budou dostatečně velké daňové příjmy, či nikoliv.

Takže principiálně je správně, že se bavíme o podílu na daních. Když se ekonomice daří, dostávají víc peněz i města a obce, když se jí tolik nedaří, dostávají logicky peněz málo. Nicméně v tom souboji uvnitř samospráv o ty podíly nám postupně mizí takřka úplně nějaký princip podpory těch, kteří vytvářejí dobré podmínky pro podnikání a zaměstnávání. Vždycky ten argument – no jo, Mladá Boleslav, ta se má, a Praha. Ti ostatní jsou na tom bití.

Ale pak je ten systém nespravedlivý v tom, že – a vezmu si třeba dvě pětistícová nebo desetistícová města. Jedno zastupitelstvo vytváří aktivně dobré podmínky pro podnikatele zaměstnavatele a druhé na to kašle. A de facto dostávají stejně. Myslím, že bychom se měli zamyslet ještě v tomto volebním období, jak ten princip zásluhovosti promítnout i do toho, aby ten, který se snaží a vytváří podmínky pro to, aby vznikala pracovní místa v jeho městě, na tom byl lépe než ten, který tohle neřeší.

Pamatuji si na tu debatu, dneska to bereme jako samozřejmé – bylo velmi složité část těch peněz dělit podle počtu žáků ve školách. A je to spravedlivý princip. Zase, když porovnáte dvě menší obce, jedna, která školu má, a ta, která školu nemá, tak samozřejmě jsou úplně jiné náklady pro tu obec. A je dobře, že jsme ten parametr zavedli. Ale veďme debatu, jestli je správně. Já bych ho spíš trochu posílil. Všichni říkáme, a já myslím, že je to pravda, že základním kamenem života v obci je škola. Tak ta bonifikace obce, která si tu školu zřizuje, tím pádem jsou velké náklady, by měla být vyšší než dneska. Současné nám odpadlo, a to jsem moc rád, to nedůstojné vyjednávání o tom, co jsou neinvestiční náklady. Jak jeden starosta posílal druhému fakturu za opravu školy a teď jsme zvažovali, jestli je to investice, nebo oprava, a podle toho se platilo.

Tohle je všechno správně. A o tom bychom mohli debatovat. Ale i kdyby zůstal ten návrh beze změn, tak je to dobře. My máme velmi podobný návrh zákona. Říkám, není třeba soutěžit o to, kdo byl první. Takže my jsme dlouhodobě připraveni tento parametr zvýšit.

Zase abychom byli spravedliví. V okamžiku, kdy jsme měnili ty poměry mezi velkými, středními a malými, tak jsme také ale změnili výnosy z hazardu a nasměrovali jsme přímo do městských obecních pokladen mnohem vyšší příjmy z hazardu, než byly předtím. Protože předtím tu pravomoc měly loterijní společnosti, pak ji dostaly obecní samosprávy. Což je mnohem lepší. A už je na rozhodnutí každého zastupitelstva, zda na svém území toleruje hazard. Tím pádem dostává nějaký výnos z profitu a může ho zpětně investovat do sportu, ekologie, chodníků, to už záleží na tom zastupitelstvu, nebo ne. Nicméně v debatě o změně RUD jsem zaznamenal návrh, nebo nápad, že všechny peníze z hazardu zcentralizujeme a

budeme je dělit podle počtu obyvatel. A to není dobrý nápad. Protože je určitě lepší přístup nechat to na tom konkrétním městě nebo obci. Ti, kteří se rozhodnou svobodně, že ten hazard tam nebude, tak nepočítají s těmi zdroji. Ti, kteří se rozhodnou, že tam bude, ať už je regulován v čase, nebo v místě, zase ty pravomoci samosprávy jsou poměrně silné, tak počítají s těmi výnosy. Současně vědí, že to samo o sobě nese nějaké náklady s veřejným pořádkem atd.

Tak před tím bych varoval, abychom takhle zásadně to změnili pár měsíců před volbami bez důkladnější rozpravy. A je nejvyšší čas, protože příští rok budou komunální volby, a pokud ta pravidla nastavíme od 1. ledna 2018, tak všichni kandidáti komunálních voleb mohou mít představu, jak velké budou finanční zdroje, jaké investiční plány mohou nabídnout svým voličům a s čím reálně mohou voliče získat, s čím je mohou reálně oslovit.

Já jsem optimista. Myslím, že to ještě zvládneme v tomto volebním období. Pobavme se o těch podílech, o těch vahách, případně o té motivační složce. I kdybychom shodu nenašli, tak ten zákon podpořme. Poprosím všechny, aby si nekladli dodatečné podmínky, aby nefíkali: Já jsem byl pro, ale protože neprošel můj výborný nápad, že změním nebo zavedu nový parametr – nadmořskou výšku, změním váhu katastru atd., např. změním váhu počtu žáků. Což já jsem pro, ale aby to nebyla záminka k tomu, aby ve finále ten zákon neprošel.

V tomto volebním období tady kolegové z hnutí ANO vymysleli novou metodu, která mě dodnes nepřestala udivovat: nejdřív podpořím pozměňovací návrh a pak pro ten zákon nemůžu hlasovat, protože prošel ten pozměňovací návrh. Tak bych byl rád, kdybychom tuto metodu u rozpočtového určení daní nepoužili, abychom si ji případně nechali na jiné návrhy zákonů, těch špatně napsaných a zbytečných zákonů máme na programu poměrně dost. Toto je dobře napsaný, jednoduchý zákon, který si zaslouží naši podporu hlavně – ne dneska – hlavně ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. S faktickou poznámkou pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom bych krátce zareagoval na kolegu Stanjuru. Víceméně se přikláním k tomu, abychom skutečně neuvažovali o tzv. centralizaci výběru peněz z hazardu. Je to věc, která je velmi citlivá. Je to věc, která dnes hýbe obcemi, zastupitelstva ji řeší dnes a denně, zda mají provozovat hazard na svém území, v uvozovkách hazard, či ne.

Pokud je nějaká správná cesta, je dát do rukou obcím dostatečné nástroje, aby mohly onen hazard účinně regulovat, aby ho mohly vytěsnit z těch městských částí, kde ho nechtějí, případně z lokalit, kde ho nechtějí, a aby ho mohly zakázat. Nicméně chci upozornit, že naprosto správně bylo už dříve rozhodnuto o tom, aby výtěžek, nebo část výtěžku z hazardu směřovala přímo do té obce, kde jsou ony hry hazardní provozovány. Protože obec nebo zastupitelé se mohou skutečně sami rozhodnout, vyhodnotit, nakolik jejich město je ohroženo hazardními hrami, zda jsou lokality, kde nechtějí, aby tyto hazardní hry byly provozovány, nebo zda dokonce nezavedou

nulovou toleranci. A je to všechno na zastupitelích, nikoliv na rozhodování státu nebo ministerstva, které nevidí na ty obce.

V okamžiku, kdy začneme rozpočtovat tyto peníze na hlavu, to znamená na počet občanů, tak samozřejmě některé obce ponесou náklady, které jsou poměrně negativní, s provozováním hazardu, a druhé z toho budou těžit, že budou mít ony výnosy. Takže věřím, že nikoho nenapadne touhle tou cestou jít a onu skutečnost vracet zpátky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. O tom, o čem jsem chtěl hovořit, právě hovořil kolega Kučera, který to tady zmínil. Akorát mě překvapil ten jeho postoj. On sám správně zmínil, že tady je aspekt, že obce nebo městské obvody, které provozují hazard a mají z toho výnos, a potom jsou jiné obvody, kde častokrát lidé, kteří jsou tím postiženi, a jejich rodiny, a má to sociální dopady, za to nesou důsledky. To tady sám řekl, ale varoval před tím, abychom s tím rozdělením daní něco dělali.

Já si tím právě naopak vůbec nejsem jistý, že to je správně, protože opravdu obzvláště v městech, kde jsou městské obvody, se velmi snadno bude stávat, že jeden městský obvod, který – neříkám, že přímo vyhlásí nulovou toleranci hazardu, ale víme, že to tak je – nebude podporovat tyto herny, ale bude muset nést důsledky toho, obzvláště teď říkám v těch velkých městech, kde jsou ty obvody, ti lidé se po městě pohybují, a najednou v jednom obvodu výnosy budou, ale důsledky ponese jiný obvod, kde třeba může dojít teoreticky ke kumulaci těchto občanů.

Paní zpravodajka byla se mnou na výjezdním zasedání rozpočtového výboru v Severočeském kraji, nebo v Ústeckém kraji, kde jsme měli k dispozici tabulky – nebyl tam kolega Stanjura – o tom, že příhraniční obce, které leží na hranicích s Německem – teď si nejsem jist, jestli si dobře pamatují ty částky, obec o 600 obyvatelích měla já nevím kolik milionů výnos, nechci říct tu cifru, bylo to obrovské číslo výnosu z hazardu. A já si zase dokážu představit, protože jsem z Moravskoslezského kraje, třeba Jesenícko, Osoblaha a jiné oblasti, když přijedete, velký problém. Vymizela tam zemědělská výroba. Lidé tam nemají, prostě nedostanou, a stát jim nepomůže s tím, že mají tu smůlu, že leží na tom cípu republiky, kam nejedí bohatí turisté nebo bohatá klientela z Německa, Rakouska, utrací peníze z hazardu.

A opravdu si nemyslím, že ten náhled na rozdělení výnosu z hazardu způsobem, že tam, kde vzniká, tam ho nechejme, je jednoznačně správný. Já netvrdím, že je jednoznačně správně rozdělit to plošně všem, ale spíš bych se přiklonil k této chybné variantě než k té chybné variantě nechat to tak, jak to je. To se na mě nezlobte. Aby někdo z toho měl profit a druhý za to mohl a nemusel nést důsledky, není správná varianta. Je škoda, že třeba podvýbor pro daně, cla a loterie už se dlouho nesešel a nezabýval se touto problematikou, statistikou, po tom, jak jsme změnili hazardní zákon, jaké to má dopady.

Čili závěrem mého vystoupení – vůbec si nemyslím, že je správné nechat ty daně z hazardu pouze tam, kde vznikají. Měli bychom velmi uvážít, jak to podělíme. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Pan poslanec Vilímec a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, já mám jenom stručnou poznámku k hazardu. Ano jsou obce, jedna je třeba Česká Kubice v Plzeňském kraji. Jsou to příhraniční obce, které mají poměrně velký výtěžek z hazardu. To není spojeno s nějakou klientelou. Je to spojeno prostě s tím, že jsou to příhraniční obce. A můžeme diskutovat, jestli mají mít tu částku sto milionů, nebo nemají ji mít, ale chtěl bych varovat před tím, aby se centrálně rozdělovaly peníze z hazardu.

Když podobnou námitku uplatnil pan ministr na pracovním jednání k rozpočtovému určení daní, tak jsem mu vzkázal: Jděte se podívat do těchto obcí, jak to tam v tom příhraničí také vypadá. Ono to má všechno dvě strany mince. Na jedné straně příjmy, na druhé straně samozřejmě náklady a všechna negativa s tím spojená.

Takže pouze se přihlašuji k tomu, že ano, pojďme vést někdy kolem tohoto problému debatu, ale vůbec bych to nespojoval s rozpočtovým určením daní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy, tak rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně paní zpravodajky. Prosím, pane hejtmane, máte slovo.

Hejtmán Libereckého kraje Martin Půta: Pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, budu opět velmi stručný. Myslím, že ta hodinová debata ukázala na to, jak hodně parametrů je možno do rozpočtového určení daní promítnout, jak hodně různorodých názorů o tom, jakým způsobem změnit právě rozpočtové určení daní, tady zaznělo. A právě proto byly ambice návrhu Zastupitelstva Libereckého kraje poměrně malé – a to je návrat toho jediného parametru do období před 1. 1. 2012.

Pokud zvážíte svou podporu tomuto návrhu a jeho propuštění do druhého čtení, tak za to předem děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu hejtmanovi. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych ráda konstatovala, že řada vystoupení, která zde byla pronesena, byla pronesena na podporu tohoto návrhu. Během rozpravy padl návrh na zkrácení projednání ve výborech na 30 dnů a padl návrh na přikázání projednání ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování. Odhlašuji vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání předloženého návrhu k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 189, přihlášeno je 117 poslankyň a poslanců, pro 114, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Od paní zpravodajky zaznělo, že by to měl být výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo další návrh? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Navrhuji ještě ústavněprávnímu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ústavně právní výbor. Prosím. Tak.

Budeme hlasovat nejprve o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 190, přihlášeno je 117 poslankyň a poslanců, pro 108, proti 2. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahájil jsem hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 191, přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro 37, proti 41. Návrh nebyl přijat.

Poslední návrh, o kterém budeme hlasovat, je návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů na 30 dnů.

Zahájil jsem o tomto návrhu hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti zkrácení lhůty?

Je to hlasování 192, přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro 55, proti 45. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán rozpočtovému výboru jako garančnímu, dále pak výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji panu navrhovateli i paní zpravodajce a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem, kterému se budeme věnovat, je přerušený bod

14.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 912/ - druhé čtení**

Nacházíme se ve druhém čtení v přerušené obecné rozpravě. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Markéta Adamová, která ale není přítomna. Pak pan poslanec František Laudát má zájem o faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Je přihlášen pan kolega Opálka. Já mu dám přednost a přihlásím se do řádné diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Stanjura. Faktická přihláška neplatí, děkuji. Přejdeme k přihláškám v obecné rozpravě. V obecné rozpravě k tomuto návrhu zákona je přihlášen pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, už jsme vychladli, neb se sem vpasoval jiný návrh zákona. Aspoň to budu mít kratší, protože už jsem zapomněl polovinu toho, na co jsem chtěl reagovat.

Ale přesto, pane předsedo sociálního výboru a zpravodaji prostřednictvím pana řídícího, bych chtěl poznamenat, že jsem v této Sněmovně patnáct let a patnáct let se zabývám mimo jiné důchodovým systémem. V době vlád Špidly, Grosse a Paroubka jsem pracoval v první Bezděkově komisi a musím říci, že tato komise skončila někde v polovině své cesty. Mimo jiné řešila také ten vzpomínaný problém NDC, který předkládala sociální demokracie, a mám za to, že každá jiná komise, která by měla navázat v této oblasti, by se měla podívat na systém práce této komise, a kam došla, protože ona spočítala návrhy, které vyšly z politických hesel jednotlivých politických stran, na exaktních datech je tedy v grafech a v tabulkách zveřejnila a teď šlo jenom o to jít do druhého kola, které by jednak zpřesňovalo představy na exaktních datech a také vytvořilo prostor ke komunikaci mezi politickými stranami, které mají k sobě v čem a jak blízko.

Bohužel druhá komise, která vznikla za dob Topolánkových vlád, první Nečasova komise, ta byla docela jednoznačná, tam jsem byl také členem, ale tam jsme dostávali jenom informace, o čem se rozhodl tehdy pan ministr Nečas s panem předsedou klubu Tlustým, pak už tedy poslancem Tlustým, takže tam jsme nedošli daleko.

V období Nečasovy vlády šlo o druhou Bezděkovu komisi, kterou vlastně vytvořili pro jednotlivé bankovní instituce, a tam nás nepřizvali.

A v tomto volebním období, v době Sobotkovy vlády, jsem byl členem, nebo možná ještě pořád jsem, Potůčkovy komise. Ta zase na rozdíl od těch předchozích ani ty politiky ve svém středu nepotřebovala, ta si akademicky vystačila sama.

Ale každopádně člověk, když se do toho ponoří, je pokornější k těm datům a daleko hůře se mu vyslovují některé jednoduché soudy a hesla, protože právě na exaktních datech vidí jednotlivé souvislosti a složitosti. Ta složitost je třeba i v tom, když se volá po spravedlnosti. Jinak totiž vnímá spravedlnost nízkopříjmový občan, který samozřejmě potřebuje solidaritu, a jinak vysokopříjmový občan, který se nechce až tak moc solidarizovat a chce více ekvivalence. A když se podíváte na tu spravedlnost z jiného úhlu pohledu, tak jaká je spravedlnost mezi platem 12 tisíc, 100 tisíc, 200 tisíc, 250, 500 či více tisíc? Je tolikanásobně ta zodpovědnost, ten výkon, ta zásluha, větší? No, ale z těchto výpočtových základů se potom spočítají ty spravedlivé či nespravedlivé důchody, které je třeba dorovnat sociálním systémem, čili solidaritou, čili určitými stropy. Takže už tady bude složité hledat, co je a co není spravedlivé.

Ze své zkušenosti musím říci, že pokud se ustaví v novém volebním období – a to já už tady nebudu, protože nekandiduji – další důchodová komise, tak bych ji doporučoval, aby se nebavila o parametrech, ale pokusila se napřed hledat konsenzus na sociálním cíli. A až se domluvíte na nějakém cíli, který by byla ochotna respektovat každá relevantní politická síla ve Sněmovně, tak pak můžeme hledat cestou parametrů i k jeho dosažení.

Zatím se šlo vždy naopak, šlo o ty parametry, které samozřejmě se ten systém buď snažily vylepšit, anebo ochudit. Řeknu vám příklad. Byla tu vzpomínána malá důchodová reforma. Co nám přinesla? Tak co nám přinesla na straně příjmů. Na straně příjmů nám přinesla propad, protože se zavedly stropy na odvody a osvobodily se nízké mzdy, nekolidující zaměstnání a další příjmy a zvyšovali jsme vedle krizových dopadů ještě díky těmto parametrům příjem do důchodového účtu a zvedali deficit. Co přinesla pojištěncům? Když se bavíte ještě dneska, protože ty změněné parametry, které měly upravovat prodloužení doby, aby lidé zůstali déle v systému, ale méně ze systému čerpali, tak zjistí řada lidí, že díky tomu, že se jim počítá jenom 50 % doby studia, dlouhodobé nemoci, invalidního důchodu či registrace na úřadu práce, tak zjistí, že nemají splněn počet let pojištění a že ještě i v té statutární věkové hranici musí pokračovat dál. Takže to jsou dopady té malé důchodové reformy. O velké, druhém pilíři, mluvit nebudu.

A nyní k té kritizované současné důchodové komisi pana profesora Potůčka. Víte, když se podíváte na programové prohlášení a statut této komise, programové prohlášení vlády, tak to hovoří pouze o šesti cílech ke změně důchodového systému. Tam se nedočtete nic o důchodové reformě. A já tomu rozumím, protože tato koalice je nesourodá, byla schopna se domluvit, že těchto šest parametrů bude řešeno a vyřešeno a ten celek prostě v té sestavě, jaká je, je asi složité naplnit.

Takže ten první cíl byl nastavení pevného důchodového věku, to je současně projednáváný sněmovní tisk 912, který jsme obdrželi a ke kterému se diskutuje. Já musím říci, že ta komise se ani neshodla na té formě, kterou jsme dostali předloženou. To je věc vlády.

Ten druhý cíl, nastavení důstojnějšího valorizačního vzorce, ten už jsme tady dvakrát projednávali a potřeby je v pozměňovacím návrhu a vyvolal tu hlavní diskusi, která zde probíhá. Čili ani ne tak podstata toho tisku jako ta jedna změna, která ještě nebyla vlastně ani odhlasována.

Třetí cíl bylo ukončení důchodového spoření, nevím proč nadvakrát, skoro i naťikrát a po delší době byl splněn.

Čtvrtý cíl, posílení principu zásluhovosti bez negativních dopadů na chudobu důchodců. No tak to je protimluv, on to tam zdůrazňoval už pan předseda Kalousek. Buď jedno, nebo druhé. Je těžko hledat zvýšení zásluhovosti i snížení dopadu na chudobu, ale necht', je samozřejmě možnost hledání cest i prostřednictvím dalších zdrojů.

Pátý cíl, návrh parametrické změny pro zatraktivnění třetího důchodového pilíře prostřednictvím státní podpory k motivování dlouhodobých úspor na stáří. Tady si myslím, že se pokročilo hodně, protože se schválil pozměňovací návrh pana kolegy Zavadila, ale jak jste slyšeli kolegu Grospiče, tak poklesl počet lidí ve třetím pilíři více než o půl milionu, ale kdybyste se podívali na výdaje státu, tak ty výdaje stouply. Takže vlastně protože do 300 korun, což byla většina těch nízkopříjmových, ten stát už nikomu nic nedává, tak ti samozřejmě z toho systému vystupují, pokud nemají na zvýšení. Odcházejí ti, kteří už jsou v důchodu a nemají na upgrade toho systému, protože ten to také umožňuje – můžete být důchodce a ještě čerpat státní sociální podporu znovu. No a zůstávají tam samozřejmě ti více příjmoví. A vůbec, od tohoto roku vlastně tím, že mají zvýšenou možnost odpočtu z daňového základu, čili snížení daně, tak proč by toho nevyužili? Ale stát samozřejmě na to platí víc pro méně lidí, takže je to výhodné především pro ty výše příjmové skupiny.

No a pak nám tu zbyl šestý úkol, návrh spravedlivé změny transferu mezi občany, rodinami a státem. To je revoluční cíl, protože ten jde daleko za hranice důchodového systému, který já nepovažuji za sociální, to je pořád ještě zatím pojistný systém, i když kvazi, ale tento cíl vyžaduje průřezově jak rozpočtovou sféru, tak státní sociální podporu, tak hmotnou nouzi, tak pomoc rodinám. Prostě toto není úkol jen pro nějakou parametrickou změnu v důchodovém systému a jsou velké úvahy provázání docela tak složité, že v těchto politických podmínkách neprůchodné.

Chtěl jsem tím jenom naznačit, když se bavíme o tom, jestli byla, nebo nebyla splněna úloha důchodové reformy, že vlastně takový cíl ani nastolen nebyl a z té většiny cílů čtyři splněny byly, jeden napůl a jeden ne. Ale Sněmovna rozhodovala podle toho, co jí předložila vláda nebo co jí předložili poslanci. Často se to neshodovalo s tím, co bylo většinově schváleno v této komisi. Ta třeba neprojednávala ani problematiku snížení parametru pro nárok na pozůstalostní důchod nebo ty hornické důchody u hlubinných atd.

Takže já jsem ještě přihlášen do podrobné rozpravy, tam se pokusím zdůvodnit jeden svůj pozměňovací návrh k tomu zákonu, nebo návrhu zákona, který projednáváme. Ale chtěl bych říci, že odborníci varují před tím, abychom nevyužívali strachu k manipulaci s lidmi. Víte, ta záruka státu bude taková, jaká bude garnitura, politické vedení a jak bude podle svých volebních programů zabezpečovat tento důchodový systém i v dalších desetiletích.

Jednoduché srovnání. My se neustále bavíme o tom, jestli máme vysoké, nebo nízké procento odvodů na sociální zabezpečení z nízkých mezd. Ta kumulace nákladů na pracovní sílu v OECD ve srovnání nás řadí na spodní místo. Pokud zvýšíme platy a snížíme sociální pojištění, to důchodové pojištění, tak se ale pak dostaneme do problému, že nezajistíme 40 % poměru průměrná mzda a průměrný důchod, protože mzdy nám sice porostou, ale snižují se odvody. A jestli dneska platí dva pojištěnci 20 % na důchod, který v průměru vypadá 40 % pro toho důchodce, tak to samozřejmě skončí. Takže ta cesta samozřejmě je – musíme se vypořádat se systémem náhradních dob, za které nikdo neplatí, které jsou velké a které tedy dneska plynou ze státního rozpočtu. Já myslím, že to je objektivní situace, která není nenormální a která je běžná i v jiných zemích. Takže bychom neměli strašit lidi, že na to nemáme.

Druhá věc je, že nám neustále roste nově vytvářená hodnota, ale z té nově vytvořené hodnoty čím dál méně zůstává rozdělováno pro ty lidi, kteří se zasloužili také o to, že hodnota majiteli té firmy roste. Takže to je ta diskuse i těch nejbohatších lidí ve světě, o té spravedlnosti, že bychom se měli zamyslet, že zdroje jsou třeba právě tam, v tom daleko spravedlivějším přerozdělování nově vytvářené hodnoty, která není stoprocentní zásluha toho majitele.

Děkuji za pozornost, v podrobné rozpravě budu hovořit dále ke svému návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Myslím, že pan poslanec Opálka prokázal, že tomu rozumí a popsal ty problémy, já bych řekl poměrně objektivně, aspoň ty problémy, které existují. Nicméně bych chtěl zareagovat na úplný závěr jeho vystoupení. A tady se dostáváme do konfliktu dvou principů. Ta dvě slova, která jdou proti sobě, jsou spravedlnost a přerozdělování. A když se nad tím zamyslíte, tak skutečně reálně jdou proti sobě. Protože zapomínáme na slovo zásluhovost. A to není to samé co spravedlnost. To je třeba si říct, že to je jiný pojem. Podle mě ta debata o budoucím nastavení a fungování důchodového systému je a musí zohlednit všechna tato tři slova. Spravedlnost, zásluhovost, já bych řekl solidaritu.

Nástrojem solidarity je mimo jiné i přerozdělování. Samo o sobě to přerozdělování spravedlivé vůbec není. Ale pokud je to ve jménu nebo v duchu solidarity, tak to je věc, kterou mnozí chápou, kterou mnozí podporují, i ti, z jejichž koláče se vlastně přerozděluje. Já teď nechci mluvit, jak jste říkal, nejbohatší lidé světa, o těch mluvit nechci. Ti si s tím nějak poradí a ti mají prostor na to dělat libivá gesta a říct, já se vzdávám 50 procent. Já chci mluvit o těch aktivních, kteří celý život pracují, ať už sami, nebo jakoby podnikatelé, živnostníci anebo jako kvalitní zaměstnanci, kteří odvádějí do toho systému. A pro mnohé z nich je vstup do důchodu opravdu náraz životní úrovně. Já mluvím o střední třídě, já nemluvím o těch nejbohatších. Ti žádný problém nemají, ti si ani nevšimnou, jestli už jsou v důchodovém věku, nebo ne. A tady, když si pak před sebe položíme ten pojem, ke kterému se určitě všichni přihlásíme, to je ta spravedlnost, tak se musíme ptát: Je ten systém spravedlivý? Pro ty, kteří patřili ke střední třídě, to znamená, měli

nadprůměrné příjmy, ale ne ty vysoké. A mnohdy ty nadprůměrné příjmy měli díky nadprůměrnému nasazení. Mohli být zaměstnanci, k tomu ještě podnikat. Nebo někteří mají několik pracovních úvazků, několik prací, a tím zabezpečují příjmy pro svou rodinu a poctivě platí. A pro ně ten stávající systém podle mého názoru spravedlivý není. O tom také byla ta malá důchodová reforma, která s tím něco málo udělala. Ale podle mě ne dostatečně. (V sále je silný hluk.)

Takže podle mě musíme pracovat se všemi těmi pojmy. Nemůžeme říct, co to je spravedlivý. Že budou brát všichni stejně? To přece není spravedlivé, pokud každý odváděl do toho systému jinak. Co je na tom spravedlivého? Současně ale musíme mluvit a možná použít slovo důstojnost. Aby i ti, kteří odváděli málo a nemohli za to, a takoví jsou mnozí, ne, že by odváděli málo, protože nechtěli pracovat nebo něco, ale prostě neměli tolik štěstí, neměli tolik příležitostí, možná měli nějaký hendikep, tak ti mají mít logicky důstojnou penzi. To je spravedlivý princip. Ale má to být na úkor těch, kteří odváděli roky a roky do toho systému nadprůměrné sociální pojištění, když si necháme ten název? Já si myslím, že ne. Takže podle mě to nemůžeme mít v těch absolutních pojmech, říkat všechno přerozdělíme, nebo spravedlnost. Tak to nemusí říkat spravedlnost, zásluhovost, solidarita a nástrojem je nějaké přerozdělování. A o těch parametrech se přeme, každý do vidíme trochu jinak.

Myslím, že pan poslanec Opálka, on to tady říkal, že ten, kdo se tomu seriózně věnuje a přemýšlí a analyzuje ta data, tak zjistí, že to není černobílý problém, který se nedá řešit takhle volebním heslem, lákavou nabídkou: slibujeme vám vyšší důchody. To je docela jednoduché. Komu? A kdo to bude platit? (Poznámka z pléna.) Vy slíbíte, co řekne váš předseda, že? My o tom aspoň debatujeme, to je trochu rozdíl. Ale když už mě takhle vyrušujete. Tak já chápu, že vy za to nemůžete. Vy slíbíte, co slíbí váš předseda. Ale my o tom seriózně debatujeme mezi sebou a ta debata není úplně jednoduchá. Proto mi vadí, mimo jiné, tahle jakoby velká změna v rámci pozměňovacího návrhu bez podrobnější debaty, bez navázání na ten ekonomický (nesrozumitelné). A to bych se musel opakovat.

Já jsem chtěl jenom vyzvat k tomu, abychom všechny ty pojmy brali vážně, abychom věděli, že pokud by zvítězil absolutně jeden z těch principů a ty ostatní jsme zapomněli, tak to bude v zásadě nespravedlivé, nefunkční a nestabilní. Hledejme společně – v tomto volebním období to nenajdeme, to myslím, že je úplně jasné. Je to pro novou Sněmovnu a novou vládu, aby to reálně zkusily řešit, debatovat a najít tu shodu. Věřím, že – jestli bude nová paní ministryně, paní ministryně, to nevím, to fakt nevím. A pokud by náhodou byla, tak bych očekával mnohem aktivnější přístup. Aktivnější v předkládání návrhů, variant, analýz, matematických modelů, demografických křivek a tak dále. Ne tady, když je před volbami, jak říká můj ctěný kolega Roman Sklenák: to je pro občany, tak to není populismus. Ale je to návrh bez diskuse, bez domýšlení nějakých dopadů. Ne v letošním nebo příštím roce, ale dlouhodobých dopadů. A to ať se na mě pan předseda Sklenák nezlobí, to jsem v tom odůvodnění pozměňovacího návrhu opravdu nenašel. Nebo se mylím? Četl jsem to špatně? Prečtěte si ten pozměňovací návrh a sami si odpovězte, zda je relevantně a věrohodně zdůvodněn nebo ne. Odpověď je úplně jednoduchá: není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Chalánková, poté pan poslanec Opálka. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Dovolte, abych zareagovala na slova pana poslance Opálky, kterého si velmi vážím, a vím, že velmi rozumí této problematice. Protože řekl, že s tou malou důchodovou reformou došlo k zastropování odvodů. Ano a to je přesně ten důvod, proč Ústavní soud rozhodl, že máme něco udělat s důchodovým systémem, protože došlo opravdu k potlačení právě té zásluhovosti. A to byl ten důvod, proč vůbec došlo k přepočítání, k zastropování odvodů a k přepočítání důchodů, které byly vyšší nad 10 tisíc určitým způsobem, aby byla alespoň nějak zohledněna zásluhovost. Takže opravdu musí být zohledněny oba principy, jak solidarita, tak zásluhovost.

V tom druhém pilíři už ta zásluhovost byla zohledněna více a také zde byla možnost spravedlivějšího výpočtu důchodu pro živnostníky. Nezapomeňme na to, že tam to odvody skutečně nevyřeší, ale je možné to vyřešit pouze jiným systémem vlastního výpočtu důchodu pro živnostníky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Ne, nechci jít do polemiky, chci jenom říci, že tady vidíte složitost, jak se vůbec dohodnout na tom společném sociálním cíli. Protože zájmy, které hájíme za své voliče, jsou různé a těžko se kolikrát ustupuje.

A k té zásluhovosti. Je tolikanásobně větší zásluha někoho, kdo má půlmilionový příjem, proti tomu, kdo má dvanáctimilionový příjem? A jinak se na to bude každý dívat jinými očima. Jestli je zásluhová mzda v České republice tak nízká, protože jsme tu tak mizerní pracovníci ve srovnání se světem? Jak je možné, že když najednou chybí pracovní síla, tak jsou i ty supermarkety ochotny zvedat mzdy? Čili dělit se z toho zisku více se zaměstnancem. Čili i ta zásluhovost není žádná fixní záležitost, je to vždycky dohoda nějakých partnerů, která tam, kde jsou třeba odbory, tak mají zaměstnanci větší váhu, větší zastoupení a vlastně si tu zásluhovost při vyjednávání jakoby vyjednají větší. Takže to jsou všechno kategorie víceméně politické, proměnlivé a v čase se mění. Tak já bych je nebral nikdy za absolutní. A to vůbec nezpochybňuji tu diskusi, protože jak říkám, každý hájíme své voliče.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan předseda Stanjura, jeho faktická poznámka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jsme v roce 2017 a já jsem slyšel takovou větu z 19. století. Aspoň takhle mě to učili v hluboké totalitě, že to byly odbory, které vyjednávaly podmínky v 19. století v těch fabrikách, a možná je to pravda. Ale já bych chtěl vidět seriózní statistiky a já je neznám. Zda v těch firmách, kde jsou

odbory, jsou vyšší platy než v těch jiných. Já jsem z IT oblasti. Tam ty odbory tedy moc nefungují. Není potřeba. Tam jsou vysoce nadprůměrné platy. Já neříkám, že tam nejsou, ale byly by tam vysoce nadprůměrné platy i bez těch odborů. A nevím, kolik procent programátorů, IT specialistů, správců sítí je organizováno v odborech. Tak bych prosil, abychom tak paušálně neříkali, že díky odborům jsou vyšší platy.

A když pan kolega Opálka říkal příjem půl milionu, nevím, jestli mluvil o ročním, nebo měsíčním. Ale já jsem mluvil o střední třídě, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, a střední třída nebere půl milionu měsíčně, ta bere půl milionu ročně. Tak je třeba si říct, za jaké období, jinak se míváme v těch debatách a v argumentech. A říkal jsem, že nemluvím o těch nejbohatších. Kdo má 500 tisíc měsíčně, tak patří k těm nejbohatším. Toho žádná důchodová reforma nepálí ani dneska, ani za rok, ani za 30 let. Ten s tím ten problém nemá. Já jsem mluvil o střední třídě, která pracuje, tvrdě pracuje, odvádí sociální, zdravotní tak vysoké, jak je. A pak když přijde do penze, tak podle mého názoru nemá spravedlivě vysokou penzi. Nemá.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou paní poslankyně Markéty Pekarové Adamové. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Diskuse k tomuto bodu byla skutečně výživná a dlouhá a mě mrzí jedna věc, že my jsme tady i v rámci faktických poznámek vznesli otázku, kdy tedy představíte svoji reformu, vznesli jsme tady i další dotazy, a prakticky – teď tedy mě neposlouchají – ale prakticky ani paní předkladatelka, paní ministryně, ani pan zpravodaj jako zástupci nejsilnější koaliční strany nám nezodpověděli. Ani ze stran koaličních jsme se mnoho dalších informací nedozvěděli. Tady kolega sice gestikuluje, že s tím asi nemá mnoho společného, ale moc tady tedy ty řady zastoupeny nejsou, jsou velmi prořídle na to, jak je to závažné téma, pro nás všechny určitě velmi důležité. A mně tohle přijde jako základ toho, abychom opravdu... O těch bodech se musí diskutovat, je vidět, že opravdu tady padá i celá řada velmi relevantních argumentů, i ze strany komunistické strany tady zaznívá. Protože prostřednictvím pana Opálky je vidět, že opravdu té problematice se dlouhodobě věnuje. Tak vidíme, že tady opravdu je snaha opozice jak z pravé strany, tak z levé strany, abychom řešili tuto problematiku. Ale ze strany vládní koalice tuto snahu opravdu nevidím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Řádně přihlášený s přednostním právem pan předseda Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, protože paměť je velmi krátká, někdy se u některých poslanců některých z koaličních stran zřejmě sčítá na doslova desítky měsíců, tak bych se vrátil k tomu, k čemu tady vyzýval a co říkal pan kolega Bartošek o stabilitě a nestabilitě systému. Mně to přijde velmi podivné, protože byla to tato koalice, kde aniž někteří věděli, a doložím to, o čem je například druhý pilíř penzí, tak hlasovali pro jeho zrušení. Já bych jenom, škoda, že tady není, ale připomenu mu, že při předvolební debatě v Kongresovém centru pan Babiš radikálně

prohlásil, že zruší, bude prosazovat zrušení druhého pilíře. Pak ale tam prokázal, že neví, co je to druhý pilíř. Pak mu časem někdo řekl, o čem to je, tak zase otočil. Nicméně zřejmě pod tlakem při vyjednávání koaliční dohody ustoupil a druhý pilíř jste zrušili.

Co se týká té dohody, už myslím, že tady pan kolega Opálka o tom tady mluvil, a padal tady termín Bezděkovy komise. Problém je, že zájmy občanů této země, nějaká stabilizace budoucnosti některé strany nezajímají. Já jsem byl někdy od roku 2007 asi dva roky předsedou komise pro penzijní reformu a musím říci, že výstupy z Bezděkovy komise, jak se k nim přihlásila sociální demokracie, aby záhy, a musím říct na férovku, že jediným, kdo říkal, že nechce formování nějakého druhého pilíře, nebo dalšího pilíře penzí a chce průběžný systém, pouze ho nějak parametricky či jinak zdokonalovat, zajišťovat do něj vyšší příjmy, zřejmě zvýšením daní, fěrově říkali od samého začátku a říkají to stále komunisté. Sociální demokracie nikoliv. A najednou z ničeho nic dohody nedohody otočili a už to bylo špatně. Šli na to, co hájila komunistická strana. A to vyvrcholilo také tím, že jste rušili. Jsou doby, kdy se zkracuje, teď pro vás to byla éra rušení. Ale tak jako v řadě dalších oblastí už tedy jste nepromýšleli, že tedy tu nějakou kvalitu, vy jste říkali, že špatnou, nahradíte jinou kvalitou. Vy jste ji nenahradili ničím. A to je jedna z věcí, která vám velmi, velmi jde.

Myslím si, že jenom nerozvážný politik a nerozvážný nový ředitel začne tím, že haní, ruší, ničí to, co dělal jeho předchůdce. Ten slušný a rozumný a uvážlivý se nejdřív podívá, poučí se, poptá se, pak možná si najde lepší řešení. A když to lepší řešení má, tak teprve potom ruší. Vy rušíte a alternativu nenabízíte. Pokud se dneska domníváte – a to všem vám tady říkám, že jsme za vodou, že vlastně deficit, který začal naskakovat na tom pomyslném důchodovém účtu, se dostal do minusu poprvé myslím v roce 2008, pan kolega Kalousek by mě asi opravil nebo doplnil, nebo 2009. Díky obrovské hospodářské krizi, s tím související nárůst nezaměstnanosti, tím pádem nezaměstnaní nepřispívají, neplatí sociální pojištění, platí to za ně stát, tak pak je jasné, ten deficit roste. A vy jste dneska dostali makroekonomicky ekonomiku a celý penzijní systém do velmi hazardní situace, že jste nabrali 32 tisíc státních zaměstnanců, což je také velká darda. Že v případě, že dojde k ochlazení ekonomiky, tak může dojít k velmi tristní situaci. Ono to potom jde velmi rychle. A vy byste měli budovat bezpečnou odolnou společnost, vy posouváte společnost do velmi labilního stavu.

Dneska to funguje. Nevím, kolik je poslední teď deficit na penzijním účtu, 13 miliard mi tady říká kolega Jarda (Zavadil). Býval až téměř 50, myslím, v té špičce. Ale já vás varuji, protože jsem tady byl v době, kdy skutečně nabíhala ta krize. Samozřejmě v rámci uklidňování jsme říkali: Nemusí být tak zle, když praskla hypoteční bublina ve Spojených státech, to sem nedorazí. Evropa se ujišťovala. Ale ono to za tři neděle sem přišlo. A pak doslova padala ekonomika co týden velmi dramaticky.

A já vás varuji. Vy jste tady dělali a děláte v tomto volebním období politiku kasírování dividend za uplynulá období. Možná až to přehnané šetření, vy jste dokázali, že krátkodobě se vyplácí rozdávat, voliči vás za to asi ocení v dalších volbách, to je fakt. Ale oni vás také můžou potom ocenit těmi fackami, až ta ekonomika ochladne a najednou nebude na penze nebo dramaticky poletí dluh státu

nahoru. A jakkoliv jednou peníze slíbíte a rozdáte, už to nelze brát zpátky. Lidé už to berou legitimně celkem jako automatický nárok. A já si myslím, že když nic jiného, ustavili jste si komisi. Koncepční, globální návrh řešení této komise je nula. Je to nějaký souhrn, burza nápadů, která – musím říci, že jsem poslouchal pana předsedu Potůčka, některé nápady bych bral, ale jsou to pořád jenom střípky toho, co chybí v celém konceptu udržitelného systému.

Situace do budoucna je o to horší, že různí Babišové a Sobotkové zjevně neznají, jak funguje moderní ekonomika, tak ač možná to budete bagatelizovat, udělali s touto zemí čelem vzad. Místo tlaku na inovace, a mohl bych možná přidat pana kolegu předsedu Bělobrádka, místo tlaku na inovace, tak házíte malému a střednímu podnikání klacky pod nohy.

Velmi mě tady baví ta diskuse o střední třídě. My už na to upozorňujeme dlouhodobě, že vy tady devastujete střední třídu. Já jsem si teď všiml na těch diskusích v souvislosti s tím, že ekonomický expert pana premiéra Sobotky přišel s progresivním zdaněním, tak vlastně vedlejším produktem diskuse bylo, zda to je, nebo není útok na střední třídu. Četl jsem si velmi komická vyjádření tzv. odborníků ekonomů na to, co je a co není střední třída. Jenom hlupák si může myslet, že střední třída je definována financemi. Je to jedno z mnoha kritérií. Kritérium možná podstatné, ale jenom jedno z nich. Střední třída jsou učitelé. Nedosahují možná ani na tu spodní lajnu, kde začíná ten parametr členů pro jednoho jednotlivého člena střední třídy, 30 tis. korun měsíčně plat nebo mzda. A ta kritéria jsou vzdělanost, schopnost stát na vlastních nohách, starat se o své děti, budovat si nějaké nástupnictví, zodpovědně spravovat majetek. Podcenění, hrubě podcenění, finančně ohodnocení mizerně a trapně např. lidé z oblasti kultury jsou střední třídou, i když mají mrzké platy. Elity, které znají naši historii, pracují za 18 tis. hrubého. A jestli se někomu mělo za ekonomického růstu přidávat a na koho se zapomíná, teď se přidává, ale velmi málo na to, v jaké jsou situaci, tak jsou to právě lidé z kultury. A střední třídu nelze definovat, ani to není těch 500 tis., to je možná zase nějaká spodní hranice příjmů. Ale říkám, příjmy nejsou jedinou skupinou.

Proč jste udělali čelem vzad? Jestliže se vezme multikritériální hodnocení, kdo je a kdo není střední třída, tak oproti sousedním zemím nebo regionům, kde jsme byli ještě před druhou světovou válkou zcela srovnatelní, dokonce jsme byli možná i lepší, tak to je sousední Bavorsko, je to Rakousko a jsou to severní oblasti Itálie. Dneska proti těmto zemím objektivně tím hodnocením do střední třídy patří asi 40 % naší populace, kdežto v těchto zemích a regionech, které jsou stabilní, odolné proti krizi, tam patří podle stejných hodnotících kritérií 80 %. Takže jsme na poloviční hodnotě.

A když už se bavíme o tom, proč naši občané nedosahují na vysoké platy, tak to je způsobeno tím, že tady skutečně není větší podíl práce s vyšší přidanou hodnotou. Já jsem se velmi trpně usmíval – a klobouk dolů před předchozí politikou reprezentací města Brna, která odmítla na Černovických terasách Sobotky, Babiše, Mládky a dalšími protežované vybudování skladu Amazonu. Teď ta jedna část skončila tady na západ od Prahy. Protože to je přesně ten typ firmy, který nám přidanou hodnotu se sociálním potenciálem, který by nás přibližoval k rozvinutým zemím nebo regionům typu Bavorska nebo celého Německa nebo Beneluxu, skandinávských zemí nikdy nepřiblíží.

Tudíž prosím, vy jste neudělali nic pro to, abyste více podpořili tlak na inovace. Vy jste do toho dokonce i za ekonomického růstu investovali a investujete méně než předchozí vláda v době hluboké ekonomické krize. Takže stydět byste se měli. Vy tady ordinujete i současné generaci velmi smutnou budoucnost, byť to v tuhle chvíli ještě tak nevypadá.

Já nevím, zda skončí tento bod. Chtěl bych umožnit, aby pan kolega Opálka mohl vystoupit v podrobné rozpravě a načíst pozměňovací návrh. Nicméně velmi bych vás vyzýval pro toho, kdo tady bude v příštím volebním období, abyste téma penzí odpolitizovali, aby skutečně zodpovědní odborníci předložili nějaký model a politici ho přejali bez toho, že do něj budou nekompetentně populisticky a hloupě zasahovat. Protože jste v oblasti penzí nedokázali nic v tomto období a nedokázete, tak toto by měl být hlavní message, stejně jako hlavní poselství pro další řadu oborů, ať se to týká daní, ať se to týká rozvoje moderní infrastruktury – zítra ráno se tady o tom budeme bavit –, ať se to týká vědy, výzkumu a inovací.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Pakliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Jako první vystoupí pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5958. Nebudu dlouze zdůvodňovat, protože čas už letí, nebudu se už ani vyjadřovat k stratifikační či třídní teorii. Chtěl bych jenom říci, že podrobné zdůvodnění je součástí tohoto pozměňovacího návrhu. Pro náš klub hlasování o tomto zákonu je zásadní, protože přináší ještě revizi z dalších úhlů pohledu, co se týká parametru navyšování dalšího věku odchodu do důchodu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Opálkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pan předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já se tímto hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 5956 a který jsem představil v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sklenákovi. Pakliže se nikdo další nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Neeviduji žádný návrh na vrácení zákona ani nic dalšího, o čem bychom mohli hlasovat. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Protože je 18.58, asi nemá cenu otevírat další bod. Takže ještě přečtu omluvenku – paní poslankyně Matušovská se dnes omlouvala od 18.15 do konce jednacího dne.

Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřejší 9. hodiny ranní, kdy začneme bodem 293 Odpověď na písemné interpelace. Přeji vám dobrou noc.

(Jednání skončilo v 18.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. března 2017
Přítomno: 128 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 55. schůze naší Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Nejdříve přečtu omluvy neúčasti na dnešním jednání: omlouvá se předseda Poslanecké sněmovny, pan poslanec Petr Adam a Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, z pracovních důvodů pan místopředseda Bartošek a Jiří Běhounek, také na celý den všichni. Ondřej Benešík od 13 hodin z pracovních důvodů, na celý den Martina Berdychová z pracovních důvodů, Adolf Beznoska z osobních důvodů, do 12 hodin Jan Birke z pracovních důvodů, Vlasta Bohdalová na celý den ze zdravotních důvodů, Jaroslav Borka na celý den z osobních důvodů, Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, Alexander Černý ze zdravotních důvodů, René Číp ze zdravotních důvodů, Ivana Dobešová je na zahraniční cestě, Radim Fiala z rodinných důvodů, Vlastimil Gabrhel z pracovních důvodů, Radim Holeček ze zdravotních důvodů, Jiří Junek bez udání důvodu, David Kádner ze zdravotních důvodů, Zuzana Kailová ze zdravotních důvodů – ti všichni byli na celý den. Martin Komárek do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Jiří Koskuba je na zahraniční cestě, Roman Kubíček se omlouvá v době od 10.45 do 14 hodin ze zdravotních důvodů, Jana Lorencová ze zdravotních důvodů na celý den, Miroslava Němcová bez udání důvodu na celý den, Igor Nykl ze zdravotních důvodů také na celý den, Markéta Pekarová Adamová do 10.30 z pracovních důvodů, Ivan Pilný do 11.30 z pracovních důvodů, na celý den se dále omlouvají Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, Karel Pražák ze zdravotních důvodů, Roman Procházka z pracovních důvodů, Zdeněk Soukup z pracovních důvodů, Zuzana Šánová z pracovních důvodů, ze zdravotních důvodů Ladislav Šincl, z důvodu zahraniční cesty Pavel Šrámek, z osobních důvodů Karel Tureček, bez udání důvodu Milan Urban, z pracovních důvodů Helena Válková, ze zdravotních důvodů Jan Volný, na zahraniční cestě je místopředseda Radek Vondráček, z osobních důvodů se omlouvá na celý den Josef Vondrášek, z pracovních důvodů Vlastimil Vozka, z rodinných důvodů Rostislav Vyzula, ze zdravotních důvodů Kristýna Želienková a z osobních důvodů Jiří Zemánek.

Prosím, dávejte dobrý pozor. Z členů vlády se omlouvají – to má vliv na dnešní interpelace, jak na ústní, tak na písemné: Bohuslav Sobotka je na zahraniční cestě, Andrej Babiš z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek je na zahraniční cestě, Milan Chovanec z pracovních důvodů na celý den se omlouvá, Marian Jurečka je na zahraniční cestě, na dopolední jednání, tedy bude na ústní interpelace, Miloslav Ludvík, Michaela Marksová je na zahraniční cestě, Martin Stropnický na dopolední jednání z pracovních důvodů, čili na odpolední interpelace bude, Karla Šlechtová je

na zahraniční cestě, Kateřina Valachová do 14.30 z pracovních důvodů se omlouvá, bude tedy na interpelacích, Lubomír Zaorálek se omlouvá na celý den z pracovních důvodů.

To jsou tedy omluvy. Dnešní den bychom měli zahájit bodem 293, což jsou odpovědi členů na písemné interpelace. Nemohu ho zahájit, protože usnesení Poslanecké sněmovny z minulého týdne je, že přerušujeme interpelaci pana poslance Zdeňka Ondráčka do přítomnosti ministra vnitra Milana Chovance, ten důvod tedy stále platí a nemůžeme tedy tento bod projednávat. Z tohoto důvodu mohu dát nyní prostor k vystoupení poslankyň a poslanců na změnu schváleného pořadu 55. schůze, protože jinak bychom to dělali až po bodě 293. Nikoho nevidím, kdo by měl zájem o změnu pořadu schůze. Budeme tedy...

A pardon, vidím paní poslankyni Chalánkovou. Omlouvám se.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já se omlouvám, bylo to poněkud rychlé. Já jsem se chtěla přihlásit ke změně programu schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, můžete, samozřejmě k programu schůze, paní poslankyně. Já požádám sněmovnu o klid, abych vás dobře slyšel.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já bych prosila, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, o zařazení svého bodu, který předkládáme s kolegyněmi poslankyněmi – je to bod č. 173, sněmovní tisk 977, ústavní výchova – dnes po pevně zařazených bodech. Pokud mám správné informace, měly by tam být tři pevně zařazené body. Takže po tom třetím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já tedy přečtu. Pevně zařazenými body na dnešní jednání je zpráva ministra dopravy Dana Ťoka o vysokorychlostních tratích a bod 25, jde o sněmovní tisk 807, to je otázka pozemních komunikací ve druhém čtení. Dále bychom se měli zabývat body z prvních čtení poslaneckých návrhů zákonů. A první by byl přerušený bod 83 o Ústavním soudu. Poté by tedy byl navržený bod paní kolegyně Chalánkové a dalších tak, jak ho navrhla.

Další, kdo se hlásí, je pan poslanec Mihola. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl požádat o pevně zařazení bodu 55, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů, čili zákon o oběhu osiva a sadby, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 816. A také ještě bodu 53, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, tedy sněmovní tisk 862, a to na pátek jako druhý a třetí bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže abych vám dobře rozuměl, pane poslanče: 55 a 56, body ministra zemědělství, na zítřek, protože pan ministr je na dnešek řádně omluven? Čili na pátek, ano. Pátek za pevně zařazené body. Tak. A ty správní poplatky? Také. Dobře.

Ještě někdo? Ano, pan předseda volební komise Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne a omlouvám se, já jsem si pro ten podklad běžel, tak jsem zadýchaný. Já bych poprosil ne za volební komisi... (kašle) pardon... ale jako člen volebního výboru, tedy mediálního výboru, o pevně zařazení bodu č. 267, je to sněmovní tisk 893 a je to bod, který se jmenuje Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu... (Opět kašle.) Já se omlouvám. O hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015. Je to jedna z těch typických mediálních zpráv o činnosti nebo hospodaření jak tedy rozhlasu, tak televize. Tato je za rok 2015 a my už všechny ostatní zprávy projednány máme. Tato je z toho roku jediná, která vlastně zbyla, která se ještě nedoprojednala. Proto bych tedy prosil, abychom se jí dneska věnovali. Je to záležitost zhruba pěti minut. A prosím, aby byla zařazena napevno do toho bloku zpráv po 11. hodině. Třeba za všechny předchozí pevně zařazené body. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jsou tam pevně zařazené body 209, 263 a 269, čili jako čtvrtý bod dnes po 11. hodině.

Pokud nikdo nic dalšího nenavrhuje ke změně – ano, pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl, kolegyně a kolegové, požádat – v úterý jsem zde vystoupil a požádal jsem vás o pevně zařazení sněmovního tisku 238, bodu 19. Požádal jsem o jeho zařazení na úterý po pevně zařazených bodech. Jednání proběhlo, ale zůstali jsme, jak se říká, těsně před branami. Je to krátký tisk. V podstatě očekávám, že nebude široká diskuse, protože ani ve výběrech taková diskuse neprobíhala, takže bych vás požádal o zařazení tohoto tisku na dnes.

Teď od vás asi budu potřebovat pomoc, pane předsedající. Teď v dopolední části ještě před 11. hodinou. Nevím, jestli jsou nějaké pevně zařazené body.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já to zrekapituluji, abychom si všichni rozuměli. Pevně zařazeným bodem do 11 hodin je bod 284, informace ministra dopravy o vysokorychlostních tratích, bod 25, provoz na pozemních komunikacích ve druhém čtení, a poté návrh paní kolegyně Chalánkové, pokud jej odhlasujeme, potom by byl jako čtvrtý bod dnes do 11 hodin, protože od 11 hodin máme napevno zařazenou Pařížskou dohodu ministra životního prostředí, to je bod 209, pak bod 263, což je bod ministra dopravy, to je Státní fond dopravní infrastruktury, a bod 269, zpráva o stavu zemědělství. Ale protože tady ministr zemědělství není, tak pravděpodobně o tom nebudeme moci jednat.

Máme tam návrh pana předsedy Kolovratníka. Ten navrhuje výroční zprávu ČRo jako čtvrtý bod. Toto by tedy byl pátý bod na dnešní jednání, nebo čtvrtý bod do 11 hodin, pokud dojdeme paní kolegyni Chalánkovou.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano. Já bych požádal o zařazení právě před 11. hodinou, kde jsou pevně zařazené body, to znamená po pevně zařazených bodech pana ministra dopravy, a pokud bude hlasován, tak návrh, který předložila paní poslankyně Chalánková, takže buď jako třetí v případě neodsouhlasení návrhu paní Chalánkové, nebo čtvrtý, do 11 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Ještě pan kolega Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl jménem klubu občanských demokratů protestovat proti způsobu řízení této schůze. Teď měly být interpelace a podle našeho názoru nemůžeme teď měnit program schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, pane poslanče, to je sice dobrá námitka. Pokud to berete tak, že nesouhlasíte s postupem předsedajícího, tak to nechám odhlasovat. Ale mimo jiné toto byl v úterý výsledek ranní porady politického grémia, to znamená předsedů poslaneckých klubů a místopředsedů Sněmovny, kteří se jí zúčastnili. Upozorňovali jsme na to, že ve chvíli, kdy nebude písemná interpelace, tak se bude načítat změna programu hned. A ta podmínka, pro kterou jsme odkládali minulý týden interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka na ministra Chovance, je stále platná, já ji nemohu porušit. Čili ten bod se musel zatím nedoprojednat, takže v tomto ohledu – pokud trváte na tom, aby Poslanecká sněmovna hlasovala o mém postupu, tak to samozřejmě dám odhlasovat.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Já nedám návrh na hlasování, ale považoval jsem za nutnost na to upozornit. My s tím prostě nesouhlasíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ano, pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, jenom pro pořádek, byl jsem na té poradě a dosvědčuji, že je to tak, jak předsedající tvrdí. Jenom pro upřesnění, za klub ODS tam – pravda, poněkud později, ale přece jenom – přišla paní kolegyně Černochová a neprojevila nesouhlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ale není tam žádný návrh na hlasování, budeme tedy hlasovat rovnou o jednotlivých návrzích.

První věc, která je k hlasování, je zařazení bodu 173, tisku 977, návrh paní poslankyně Chalánkové a dalších, ústavní výchova, jako třetího pevně zařazeného bodu na dnešní dopoledne do 11 hodin.

Rozhodneme v hlasování číslo 193, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro zařazení ústavní výchovy. Kdo je proti? Děkuji vám. (Připomínka z pléna.) Tam jsou dva pevně zařazené body, protože ten první bod, písemné interpelace, odpadl. (Hlásí se poslankyně Chalánková.) Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já bych to ještě upřesnila. My jsme si to včera říkali. Tam byly dva pevně zařazené body a občanské průkazy jako třetí. Říkal mi to pan předseda Faltýnek. Potom jsem to chtěla nechat zařadit. Pokud jsou tam jenom dva, tak potom jenom dva. Záleží na tom, kolik jich tam pevně zařazených je, ale po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já prohlašuji hlasování číslo 193 za zmatečné, protože jsem nenechal dohlasovat. Ale jsou tam skutečně jenom dva pevně zařazené body, protože ten návrh, který vzpomínáte, nebyl prohlášen a v programu schůze jsou body 284 a 25.

Čili u tohoto bodu 173 bychom hlasovali o pevném zařazení jako třetího bodu dnešního jednání mezi 9. a 11. hodinou.

Zahájil jsem hlasování číslo 194 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 194, z 90 přítomných pro 61, proti 13. Návrh byl zařazen a ústavní výchovu budeme projednávat jako třetí bod.

Dále pan poslanec Míhola navrhl zařazení bodů 55 a 56, správní poplatky, na pátek po pevně zařazených bodech. Ano, pane poslanče? Dobře.

Rozhodneme v hlasování číslo 195, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 195, z 90 přítomných pro 59, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kolovratník navrhuje, abychom v bloku zpráv a dalších smluv zařadili jako čtvrtý bod našeho jednání po 11. hodině tisk 893, bod 267, výroční zprávu Českého rozhlasu o hospodaření.

Rozhodneme v hlasování 196. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 196 z přítomných 92 poslanců pro 67, proti 9. Tento návrh byl také přijat.

Poslední hlasování, které máme, je nyní už jako čtvrtý bod – protože prošel návrh paní poslankyně Chalánkové – návrh na pevně zařazení bodu 19, tisku 238, dnes mezi 9. a 11. hodinou.

Zahájil jsem hlasování číslo 197 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 197, z 92 přítomných pro 28, proti 29. Návrh nebyl přijat.

Jiný návrh nemáme, můžeme tedy postupovat podle schváleného pořadu schůze. Ještě než otevřu první zařazený bod, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, mezi 9. a 13. hodinou se omlouvá pan poslanec David Kasal.

Nyní se budeme zabývat bodem

284.

Informace ministra dopravy Dana Ťoka k problematice vysokorychlostních tratí

K tomuto bodu jsme zároveň obdrželi sněmovní dokument 5269, který obsahuje usnesení hospodářského výboru číslo 339 z jeho 44. schůze ze dne 6. listopadu 2016. Požádám pana ministra dopravy Dana Ťoka, aby zaujal místo u stolu zpravodajů. O totéž žádám pana zpravodaje hospodářského výboru poslance Karla Šidla. A zároveň, pane ministře, si ani nesedejte, hned vám udělím, pokud bude dostatečný klid, slovo k vašemu vystoupení. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v poslední době došlo k zintenzivnění debaty a především i k posunu v rámci problematiky rychlé železniční dopravy v ČR. Jsem rád, že rozsáhlé diskuse na téma rychlé železniční dopravy se vede nejen u odborné, ale mnohdy i u laické veřejnosti. Tyto diskuse dávají vyniknout důležitosti zajištění kvalitní železniční dopravní obslužnosti pro obyvatelstvo ČR.

Ministerstvo dopravy zpracovalo materiál s názvem Program rozvoje rychlých železničních spojení v ČR, který aktuálně prochází vypořádáním připomínek po meziresortním připomínkovém řízení. Po dokončení vypořádání rozsáhlého množství připomínek, z kterých je patrné, jak široké a různorodé představy o aplikaci tohoto systému v podmínkách v ČR existují, bude tento dokument předložen vládě ČR, aby vláda takový materiál mohla schválit a rozhodnout tak o další mimořádné etapě ve vývoji železniční dopravy na našem území.

Při vyhodnocování možnosti dalšího vývoje řešení dopravní obslužnosti ČR byl k dalšímu sledování doporučen rozvoj rychlých spojení spočívající v kombinaci výstavby nových vysokorychlostních tratí a dokončení modernizace konvenční sítě vyšších parametrů v zájmu zajištění kvalitní a konkurenceschopné železniční obsluhy.

Mezi největší problémy, s kterými se bude muset rozvoj nové železniční infrastruktury utkat, lze zařadit především zdlouhavé povolovací procesy pro novostavbu dopravní infrastruktury, které značně znesnadňují a prodlužují přípravné fáze potřebných novostaveb. Dalším zásadním problémem je poměrně vysoká investiční a provozní náročnost plánovaných staveb vysokorychlostních tratí, která dle aktuálních dostupných údajů bude vyžadovat investice ve výši minimálně 500 mld. korun v současné cenové úrovni pro vybudování základního skeletu rychlých spojení.

V tuto chvíli rozhodujeme o investicích, které budou probíhat převážně v době, pro kterou dosud nejsou známy možnosti spolufinancování z prostředků Evropské

unie. Z tohoto důvodu vás tímto, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o vyslovení podpory našemu postupu směrem k dalšímu rozvoji rychlé železniční dopravy i s vědomím její velké investiční náročnosti. Dále vás žádám o podporu při přípravě či novelizaci klíčových zákonů v zájmu ukotvení problematiky rychlých spojení v právním řádu ČR. Právě vaše podpora tak může zásadním způsobem napomoci modernizaci železniční dopravy v ČR a zajištění moderních parametrů dopravní obsluhy území odpovídající 21. století.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy Danu Ťokovi. Než dám slovo zpravodaji, konstatuji došlou omluvu pana poslance Stanislava Berkovce od 12 hodin. Ještě s omluvou vám všem, zapomněl jsem ve svém úvodním slově připomenout, že do 11 hodin můžete podat přihlášky k ústním interpelacím, které v půl dvanácté vylosují. To teď napravuji.

Nyní tedy slovo zpravodaje hospodářského výboru Karla Šidla. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych velice stručně okomentoval zahájení rozpravy k bodu předložení zprávy ministra dopravy k budování a přípravě programu budování vysokorychlostních tratí, pracovně nazvané Rychlá spojení v ČR.

Byť jsem zpravodaj z opoziční strany, dovolím si zahájit to vystoupení trochu netradičně. Musím panu ministrovi poděkovat, protože sami jste se mohli přesvědčit ve sněmovních dokumentech, že usnesení hospodářského výboru bylo výzvou nejen k tomu, aby se začaly činit kroky k naplnění programu budování vysokorychlostních tratí, ale také k tomu, aby byla vytvořena na úrovni ministra dopravy ČR pracovní skupina, která bude mít nejen zástupce jednotlivých členů ministerstev ČR, že bude mít zastoupení odborné veřejnosti, ale bude tam také zastoupena politická vůle subjektů, které jsou v Poslanecké sněmovně, prostřednictvím jejích členů v hospodářském výboru. Je to poprvé za 26 let, kdy ministr vlády ČR vzal zcela vážně výzvu a prosbu hospodářského výboru k tomu, aby začal intenzivně jednat a spolupracovat na téma vysokorychlostní železnice. Ať už ho k tomu vedlo cokoli, myslím si, že je to hodno pozornosti Poslanecké sněmovny, a Poslanecká sněmovna by měla dát dostatečný politický prostor k tomu, aby ty úvodní kroky, které musí být učiněny, učiněny byly.

Dovolím si velice stručně zareagovat na vystoupení pana ministra v tom smyslu, že my, kteří jsme se aktivně podíleli již dlouhá léta na tom, aby tento segment železniční dopravy byl umístěn v ČR, kdy za uplynulých 26 let se ČR dostala mimo síť vysokorychlostních tratí Evropy, a bohužel je to na úkor toho, že máme nižší propustnost na jednotlivých tratích, nedokážeme efektivně pracovat s jednotlivými zátěžovými proudy v osobní a v nákladní dopravě, a samozřejmě to vše se promítá i do komfortu obsluhy dopravního území ČR a samozřejmě služeb, které jsou poskytovány občanům v dopravě, a zejména v železniční dopravě.

Myslím si, že tato cesta je cestou správnou, ale je tady třeba upozornit zhruba na tři oblasti, které je bezpodmínečně nutno vyřešit. My jsme jako kolegové, kteří v hospodářském výboru na toto téma spolupracovali, připravili ve spolupráce s Ministerstvem dopravy určitou formu usnesení, které by mělo být vyústěním dnešní diskuse a dnešní snahy tento problém otevřít veřejně před občany ČR prostřednictvím jednání Poslanecké sněmovny. To usnesení jsme se snažili vystavět v logice, která by měla splnit tři základní cíle.

Prvním cílem je to, aby tento dokument, toto usnesení svým způsobem doporučovalo a zavazovalo vládu ČR k tomu, abychom vytvořili seriózní dokument, který bude přesahovat více volebních období. Nemusím vám asi vysvětlovat, že budování sítě dopravní vysokorychlostní železnice je velmi dlouhodobá záležitost, která má celou řadu peripetií, které musí být naplněny, když již existuje vůle exekutivy, potažmo tedy vlády ČR. Proto je bezpodmínečně nutné, aby tento dokument měl v sobě opatření, která budou přesahovat konec tohoto volebního období, konec mandátu této vlády i pana ministra dopravy.

Druhá věc, s tou se potýkáme nejčastěji a ve Sněmovně byla velice často projednávána, je otázka budování dopravní infrastruktury ve vlastnictví státu, a to je ten problém, že všechna budování této dopravní infrastruktury jsou protahována vlivem dopadů jednotlivých novelizovaných zákonů, které se zabírají stavebnictvím, případně výstavbou jakékoli sítě anebo liniové stavby v ČR. Ta druhá oblast musí obsahovat legislativní kroky z jednotlivých ministerstev vlády ČR, kde budou zavázáni k tomu, aby připravovali legislativu v souladu s programem budování této sítě vysokorychlostních železnic, potažmo všech sítí dopravní infrastruktury v ČR. Je to velmi složitý proces. Při prvním setkání pracovní skupiny, kterou pan ministr ustavil, jsme se setkali s kladnými ohlasy od zástupců jednotlivých ministerstev, ať už se to týká pozemků, ať už se to týká přípravných kroků projektových záměrů, to znamená stavebního povolení, projektové přípravy atd. atd. Nechci to zde vyjmenovávat všechno. Ale ohlas tam byl velmi pozitivní, a byl tam dokonce vysloven souhlas, že ta potřebnost, o které my hovoříme, pro tuto dopravní infrastrukturu je v ČR vysoká.

A abych pokračoval ve svých poznámkách a názorech, dovoluji ještě třetí oblast, která je neméně závažná a ovlivňuje také délku výstavby, délku přípravy a samozřejmě i termín, kdy bude realizován, a to je otázka financování. Bezpodmínečně nutné je v dnešním usnesení promítnout i způsob financování této dopravní infrastruktury, zejména to, aby vláda uchopila jako dlouhodobý svůj cíl, že bude tuto dopravní infrastrukturu financovat v potřebném čase, v potřebných letech, ať už s podporou evropských zdrojů, na které ještě máme šanci dosáhnout, anebo i bez podpory evropských zdrojů. Je to velmi nákladná záležitost, vybudovat tuto síť, a na druhé straně musí být deklarováno, že finance budou dostatečné a budou alokovány ve správné době, a jak by se řeklo, na správná místa realizace tohoto projektu.

Proto mi dovoluji, abych svoji zprávu zpravodaje ukončil. Myslím si, že to, co zde přednesl pan ministr, je dostatečný náboj k tomu, abychom vedli kvalifikovanou diskusi. Já jsem přesvědčen, že jsem ve své zpravodajské zprávě upozornil na další momenty a body, které by měly být jednoznačně součástí dnešního usnesení. Proto

prosím, vyjádřete se k tomu, protože cílem všech členů hospodářského výboru průřezem politického spektra bylo, aby tato iniciativa, tento krok byl dělán v souladu se všemi politickými subjekty v Poslanecké sněmovně, abychom dlouhodobě garantovali to, že tento cíl je pro nás velice důležitý a prioritní.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu a mohu otevřít všeobecnou rozpravu, do které jako první se přihlásil pan poslanec František Laudát. Připraví se pan kolega Martin Kolovratník a další kolegové. Prosím, pane poslanče, máte slovo ve všeobecné rozpravě.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, trochu je mně líto, že tady je tak malá účast poslanců. Hospodářský výbor v minulosti, opakovaně v minulých mnoha letech, vyzýval Ministerstvo dopravy, vládu, aby skutečně udělala konkrétní razantní kroky k přípravě budování vysokorychlostních železničních sítí v České republice. Většina lidí to odkývala a existovala tam shoda napříč politickým spektrem, v minulých i předminulých obdobích. Bohužel ze strany Ministerstva dopravy to nemělo adekvátní odezvu. Úředníci, kteří tam sedí a seděli a sedí, se domnívají, že jsme nějakí snilkové a podobně. Výsledkem této situace je, že Česká republika se z hlediska moderní, kvalitní, bezpečné, ekologické železnice stává černou dírou Evropy.

Proč jsme teď přitlačili na pilu? Protože skutečně chceme, aby to byla vůle celé Sněmovny. A doufám, že i naši nástupci budou v tomto pokračovat. My nesíme, my chceme, aby Česká republika odhodila mindrák, který má, který se zvětšuje, neschopnosti budovat dopravní infrastrukturu. Upozorňuji vás, že krátce po roce 1990 existoval dokument, který říkal, že zhruba někdy do roku 2016 bude dokončena modernizace železničních koridorů. To už nemluvím o dnes již ostudném budování dálniční sítě. A v roce 2017, mám pocit, že měla být zahájena výstavba první vysokorychlostní železniční tratě. Nestalo se tak. Že nejsme snilkové, velikostí České republiky v porovnání s globalizovaným světem fakticky jsme počtem obyvatel a rozlohou městský stát. A my bychom měli sáhnout k tomu, že podle toho bude vypadat dopravní obslužnost. To, že tady mluvíme o vysokorychlostní železnici, tak neznamená, že se nedotýká všech.

Nikdy jsem sem nechodil s cedulemi, ale teď vám něco ukážu a zároveň jako obhajobu toho, proč v některých parametrech typu: nechod'te nám, plánovačům, úředníkům, vládě pod třístakilometrovou rychlost, na podporu toho, protože cílem by měla být primárně kvalitní dopravní obslužnost celé České republiky, nastolení úplně nové kvality v dopravní obslužnosti. To je primárním cílem. A když se budeme držet, nebo vláda, naši nástupci, parametrů, tak vám tady potom ukážu jenom bez návaznosti, bez přebudování regionální sítě, bez uzpůsobení železničních koridorů, co to způsobí v dopravní dostupnosti hlavního města Prahy. To jsme vzali jako referenční bod, není v žádný pragocentrismus. (Poslanec ukazuje plénu panel s barevnou mapou ČR). A tady potom uvidíte vlastně, jak se do hodiny, do dvou do tří hodin dá přicestovat do hlavního města Prahy s použitím železnice. V případě, že

budou promyšlené plány úpravy návazných regionálních železnic, tak myslím, že vláda by se nemusela bát říci: vážení občané, z nejhůře dostupné obce České republiky se do dvou a půl hodiny dostanete do hlavního města Prahy. A to se samozřejmě logicky dramaticky zkrátí i cestování mezi sousedními metropolemi středoevropského prostoru, a tím pádem samozřejmě návazně i po celé Evropě. Takže prosím to není nějaká naše – četl jsem v médiích, protože byly i reakce například na Vizi TOP 09, že sníme, že je to utopie. To není utopie, to jenom svědčí o tom, kam jsme se psychologicky dostali. Česká republika potřebuje vrátit svoji hrdost.

My se nějakým způsobem tady dohadujeme o návrhu usnesení. Já bych vás poprosil, možná vám bude připadat trochu víc podrobné a podobně, ale ono to vychází i z té diskuse, která se odvinula na prvním zasedání pracovní skupiny, kterou ustavil ministr dopravy a kde skutečně zase z těch stávajících lidí, kteří u toho jsou dlouhodobě, tak prostě oni už žijí v takovém tom až příliš úřednickém režimu. A já se domnívám, že rozhodnutí o koridorech parametrů, kde by se ta železnice měla pohybovat, o prioritách a o formě, je především politické rozhodnutí. Teprve v druhé řadě z toho má vyjít jasné zadání, co mají příslušní odborníci, dopravní experti, investoři, Ministerstvo financí, které bude na to zajišťovat finanční prostředky, dělat.

Takže o dopravní dostupnosti jsem hovořil. Pokud se týká priorit, co zatím bylo z mého pohledu vykonáno, podle toho mála nějakých studií, analýz dopravních proudů a podobně vychází, že největší přínos pro Českou republiku bude, že první do provozu, anebo jako jasná priorita bude vybudována vysokorychlostní železnice mezi Prahou a Brnem. Samozřejmě z hlediska zájmů sousedního Německa, z hlediska územního plánování je více připraveno propojení z Prahy směrem na Drážďany. A jestliže se bavíme o této trati, tak je třeba, aby si vláda udělala jasno, protože Němci mají velký zájem právě o propojení Drážďan s Ústím nad Labem. Jejich prioritou s vysokou pravděpodobností, neúčastnil jsem se jednání, je vymístit železniční dopravu z údolí Labe. Ale tam upozorňuji, že je velký zájem na tom, aby na novou vysokorychlostní trať včetně toho dlouhého tunelu pod Krušnými horami byla puštěna i nákladní doprava.

Domnívám se, že prioritním zájmem českých občanů je, aby vysokorychlostní železnice sloužila pro osobní dopravu. Domnívám se, že není třeba otálet a je razantně potřeba rozhodnout o variantách nebo podvariantách jednotlivých větví té vysokorychlostní sítě, aby bylo možno konat, co se týká změn územních plánů, doděláních, vyhlášení stavebních uzávěr. Domnívám se, že bychom měli podporovat úsilí vlády, aby se v příslušných věcech upravila legislativa tak, aby bylo skutečně reálné nejpozději v roce 2025 zahájit fyzickou výstavbu první vysokorychlostní železnice. V žádném případě – a je skandální, jestliže nám zatím někteří odborníci říkají, že první výkop by měl být v roce 2035.

Jenom vás upozorňuji, že ze strany expertů Evropské unie na jedné velmi prestižně obsazené konferenci, která se uskutečnila nedávno v Praze, bylo řečeno, že Evropská unie počítá s tím, že rozvoj vysokorychlostní železnice a dobudování celé sítě na územích Evropské unie by mělo skončit do roku 2050. Takže tady vidíte, v jaké pozici jsme se ocitli. A kdyby to takto bylo skutečně realizováno, znamená to, že se nám můžou začít zavírat zdroje spolufinancování, které určitě nebudou pro vysokorychlostní síť malé.

Priority jsem zmínil. Dopravní dostupnost jsem zmínil. Teď ještě ten charakter.

Už jsem na to upozornil z hlediska zájmů Německa, což by nás mohlo trochu dostat do pozice, že potřebují vybudovat vlečku do České republiky. Samozřejmě budete slyšet při těch dalších následných diskusích o kombinovaném systému. Domnívám se, že my potřebujeme dostat rychlou dopravu, osobní dopravu na vysokorychlostní síť, uvolnit dnes již přetížené, s nedostatečnou kapacitou stávající železniční tratě, ať koridory, tak regionální tratě pro nákladní dopravu, jinak sny o tom, že dostaneme ze silnic nákladní dopravu na železnici, jsou nereálné, směšné, nerealizovatelné, protože tam v současné podobě s modernizací koridorů došlo k tomu, že se střetává rychlá osobní doprava s pomalou nákladní dopravou. Výsledkem je, že se dramaticky snižuje a je nedostatečná kapacita tratí nebo infrastruktury pro nákladní dopravu.

V čem bych však viděl, a to jsem vám říkal, jestliže říkáme, že to má být národní projekt, projekt národní železnice pro všechny občany České republiky, pak je tedy třeba, aby existoval jakýsi smíšený systém, který prováže tu páteřní síť s regionální železnici. Ideální by bylo alespoň připojení některých krajských center tak, že vlak pojedje například z hlavního města nebo i ze světových, evropských, okolních, hlavních center po vysokorychlostní trati, vyjede v příslušném místě a dál bude pokračovat s trochu sníženou rychlostí, ale skutečně ne 80, ale například od 150 do 200 po koridorech nebo dalších regionálních tratích do příslušných regionálních center, a samozřejmě i opačně. Pak můžeme občanům slíbit, že dojde skutečně ke změně, k revoluci v plošné dopravní obslužnosti celého území České republiky.

Pokud se týká těch parametrů, já jsem jednal velmi emotivně na té první pracovní schůzce. Víte, ono není o tom upozornit, že jestliže řekneme: tam, kde to jde, chceme, aby konstrukční rychlosti, návrhové rychlosti byly 350 km/h, tak to neznamená, že takto budou ty vlaky na těch sítích jezdit, protože potom je ještě cestovní rychlost. A abychom dosáhli například to, že doba mezi Prahou a Brnem a v opačném směru bude nějaké minuty, pod jednu hodinu, tak v tom případě skutečně budeme potřebovat v některých úsecích, aby ta souprava jela až rychlostí 350 km/h, protože pak samozřejmě jsou nějaké zastávky v uzlových bodech a někde jsou místa, kde to nebude možné. Není to tedy žádný sen.

A prosím, strašně varuji před hrubými chybami, které se staly na počátku 90. let z mého pohledu, kdy modernizace železničních koridorů byla bez velkorysosti, bez velkých ambicí. A po těch mnoha dneska už stovkách miliard, které do toho byly nainvestovány, tak samozřejmě nabídly sice novou kvalitu, ale tato státní akce nenabídla revolučně novou kvalitu. Novou kapacitu tady poznamenává kolega Karel (Šidlo). Přesně tak.

Takže prosím, my nesníme. My jsme racionálně myslící lidé, kteří chtějí zabránit úředníkům, kteří se dostali do vlastní bubliny, aby nám tady prostě zase budovali trabanta nebo žiguli namísto ferrari nebo porsche. Jsme v centru Evropy. A jestliže chceme Českou republiku zatraktivnit, ono je to nejenom pro průmysl, pro to dostat sem špičkové světové vědce, ale pro rozvinutí turistického ruchu, pro otevření dnes vymírajících regionů.

Za chvíli budu mít s kolegou Paverou tiskovou konferenci a jedno z těch témat je vyhláška, kterou vydal Středočeský kraj a kterou dál může umrtvovat dnes velmi problematická území kolem vodní nádrže Švihov /Želivka/. Mimochodem, také tam je touto vyhláškou ordinováno omezení pro budování nových železnic. A jedna z těch, řekl bych, velmi atraktivních variant vede právě těmi územími kolem Želivky. Ten kraj trpí, vymírá a je přitom v samém srdci České republiky.

Dámy a pánové, právě proto potřebujeme otevřít z hlediska regionální a mezinárodní železnice kombinovaný systém pro dva typy dopravní obsluhy. Proto tam je ta problematika, abychom otevřeli dnes nepřístupné, špatně přístupné regiony nejenom dálniční sítí, ale zejména už ekologickou, rychlou a bezpečnou vysokorychlostní sítí.

Nechci dále zdržovat, mluvil jsem hodně dlouho, ale moc jsem se snažil dlouhou dobu, abychom se z pozice povídaček, přemýšlení, frustrace lidí, kteří to myslí s vysokorychlostní železnici dobře, dostali do skutečné reálné situace tahu na bránu.

Podívejte se, jak ostudná je záležitost propojení centra Prahy s Letištěm Václava Havla v Ruzyni a s kladenskou aglomerací. Dneska už nikdo i přes vážně míněné projekty a kroky k realizaci nevěří tomu, že se po 27 letech od toho, kdy prvně byl ustaven jakýsi PRAK, rychlodráha Praha – Letiště Ruzyně – Kladno, dojde na to, že buštěhradskou dráhu někdo přemění na železnici moderní. A obávám se, že tím otálením, povídačkami bez jasného tahu na bránu se dostaneme i s vysokorychlostní železnici do této situace.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Slovo dostane pan poslanec Martin Kolovratník, připraví se pan kolega Petr Kudela. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré dopoledne. Já jsem se bál, že po Františku Laudátovi s jeho stopáží nebude jednoduché vystoupit a určitě se pokusím být stručnější. Pro mě ta situace je vlastně malinko komplikovaná, protože jsem poslancem koaličním a kolegou z hnutí ANO a určitě bych velmi nerad, aby to vyznělo, že já jsem vymyslel nebo navrhoval něco proti vůli ministerstva nebo pana ministerstva, že tady přicházíme s nějakými nápady, které nejsou vykomunikovány, tak to chci říct hned na úvod, že takhle to není a že to usnesení, které pan zpravodaj pak představí, přiznávám, bylo to tak, jak už je v naší kotlině zvykem, na poslední chvíli, ale že jsme s kolegy z Ministerstva dopravy vykomunikovali, připravili a jsem za něj velmi rád. Protože to vnímám jako ambiciózní názor, ambiciózní a konkrétní návrh, který ale stále je rozumným kompromisem a je to maximální možnou shodou.

Možná i vznik filozofie toho usnesení mohu ilustrovat na jednom příkladu. Můj předřečník František Laudát před chvílí hovořil o tom, že ve chvíli, kdy na ta rychlá spojení, na vysokorychlostní tratě pustíme nákladní dopravu, tak si ji zpomalíme, tak ji zbytečně zahutníme, zahustíme. Možná jste v médiích zaznamenali zprávy o tom slavném Gotthardském tunelu ve Švýcarsku, kde i takové elity, jako jsou Švýcaři, se

vlastně spleť a v plánování tam došlo k určité chybě. Protože když do tunelu pustili nákladní vlaky, tak zjistili, že z provozních důvodů i fyzikálních zákonů se jim najednou celá trať zpozdí. Ale například, tady je to ilustrační moment usnesení nebo bod, kde zavazujeme vládu, aby se tyto tratě, tento systém chystal pouze pro osobní dopravu, tak to jsme prostě vypustili. A vypustili jsme to z toho důvodu, že už konkrétní technické úvahy a zvažování jednotlivých variant by asi opravdu neměly být předmětem tady politické diskuse, politické deklarace na půdě Poslanecké sněmovny, ale mělo by to vzniknout právě při debatě s odborníky přímo na gesčním resortu na Ministerstvu dopravy.

V několika větech obecně na podporu, pokud ještě nejste o těch rychlých spojeních přesvědčeni, opravdu není to o tom, že nějaká parta nadšenců si hraje s vláčky nebo že tady chce stavět nějaké TGV, maglevy nebo japonské šinkanseny, vůbec ne. My, dámy a pánové, chceme postavit vlastně rychlejší konvenční železnici. Představte si, že vlaky, které dnes jezdí po Evropě, může to být německé ICE, vlaky typu AVE anebo i to TGV, které jsem zmínil před malou chvílí, ty mají stejný rozměr železnic, stejný rozchod tratě, jako jsou tady ty naše české národní v současné době. Rozdíl je v typu, v konstrukci vozidel, v trasování, ve směřování trati, tedy v těch obloucích a hlavně v zabezpečení.

To, co vždycky říkáme, nechceme tady za stovky miliard postavit nějakou elitářskou dopravní záležitost pro ty nejbohatší. Chceme postavit dopravní systém, který bude dostupný širokým vrstvám obyvatel. Jen si zkuste představit, že vy, kteří jste poslanci z Moravy, Brňáci, že budete tady v Praze do hodiny. Kolegové, já jsem třeba z východních Čech, z Pardubic, z Hradce Králové, pokud se i tam povede jednou trať, že ty dojezdy budou 20 minut, půl hodiny. Ta republika se nám vlastně dramaticky zkrátí. Nejen nám, ale všem občanům, kteří najednou mohou dojíždět za prací.

A další nejméně důležitý a já říkám, že zásadní moment je ten, že my tu přípravu vnímáme síťově. To znamená, chceme ta rychlá spojení zapojit do současné železniční sítě, a opět na tom asi nejjednodušším ilustračním příkladu mezi Prahou a Brnem ve chvíli, kdy vznikne takováto trať, tak najednou vedle ní vám zůstávají dvě konvenční, které už dnes existují, jedna vede přes Havlíčkův Brod, Vysočinu, jedna přes Českou Třebovou a Pardubice a tu mohou používat nákladní vlaky, osobní regionální doprava a další. To znamená, my uvolníme té stávající síti.

Je také potřeba říci, že investice, finance, které do tohoto systému půjdou, nebudou projedené, ale budou proinvestované, České republice z makroekonomického pohledu se dramaticky vrátí. My jsme si dělali nějaké odhady, propočty, reálné odhady i ze znalosti trhu a já tvrdím, že jsme schopni výstavbu těch tratí zahájit v roce 2025, ty první bagry na první úseky v tomto roce mohou vyjet, protože už například na úseku Praha–Dražďany byla dokončena soutěž na zhotovitele studie proveditelnosti a začne se připravovat, začne se konkrétně plánovat. Jsme schopni podle mého názoru při současných kapacitách postavit 40 až 50 kilometrů takových tratí ročně. Takže do roku 2035, když vše půjde dobře, můžeme mít hotovo.

A nyní k tomu usnesení. Je tam více bodů, já teď nebudu zdržovat, pan zpravodaj je pochopitelně pak přednese. My jsme měli v zásadě ambici být konkrétní. Ten

materiál, který na ministerstvu vznikl, je perfektní. Chci za něj panu ministroví poděkovat a vyseknout velkou poklonu, protože ministerstvo, pane ministře, jestli se nepletu, rok nebo dva zpátky se snažilo i tento materiál vysoutěžít. Chtělo ho vysoutěžít na evropské úrovni. To znamená, oslovit i zahraniční projekční kanceláře nebo profesionály. A prostě ta soutěž, bohužel, budu upřímný, díky kvalitě našeho zákona o veřejných zakázkách nebyla úspěšná. Neúspěšní uchazeči se stále odvolávali, tu soutěž napadali a nebylo možné ani vysoutěžít, připravit ten koncepční materiál o rychlých spojeních v České republice. Ministerstvo se rozhodlo ho připravit vlastními silami a připravilo ho z mého pohledu vlastně v docela rekordní době. Bylo to možná tři čtvrtě roku od loňského roku. A za to se před panem ministrem i kolegy z odboru strategie skláním, protože tohle byl opravdu perfektní výkon.

A dnes tady tedy máme materiál, my jsme v tom usnesení poprosili, abychom se mu mohli ještě věnovat na hospodářském výboru, aby to právě nebylo předmětem takhle širokého pléna, ale té úzké skupiny poslanců, kteří se dopravě věnují. Můj postřeh je takový, že materiál je na skvělé úrovni, co se týče techniky, přípravy, popisu té situace. Ale jedna věc mu chybí. Chybí mu právě návrh nebo nastavení těch politických a konkrétních procesů, co udělat. Jak začít plánovat, organizačně, koho kde vyčlenit, jaké odborníky oslovit, kdy vyčlenit finanční prostředky. A tady ten "nedostatek" nebo ten hendikep, který v materiálu není, právě nahrazujeme naším usnesením, které vám za malou chvíli předložíme, a poprosíme vás o jeho podporu.

V poslední větě, jenom namátkově nebo ilustračně. Dali jsme tam i bod, kde navrhuje, žádáme vládu, aby oslovila ke strategickému partnerství zahraniční odborníky. A já snad mohu být konkrétní, předběžně jsem komunikoval s člověkem, který se jmenuje Andrew McNaughton, je to technický ředitel anglického High Speed Two v rámci světové organizace UIC, je šéfem vysokorychlostního fóra, takže je to na světové úrovni opravdu jeden z nejrespektovanějších odborníků. Byl dva roky strategickým poradcem australské vlády pro výstavbu vysokorychlostních tratí a je to člověk, který by byl ochoten s Českou republikou jednat a nám při té přípravě pomoci. Samozřejmě můžeme nebo nemusíme se pro něj rozhodnout, ale je to zase ilustrační příklad toho, že jednotlivé body našeho usnesení jsou opravdu racionální, konkrétní a té věci pomůžou a posunou výstavbu dramaticky dopředu. Navrhli jsme i to, aby to usnesení, ta deklarace byla přes volební období. To znamená, pokud se shodneme, tak zavážeme vládu, že jednou ročně vždy k 31. 12. předloží Poslanecké sněmovně zprávu o tom, jak v tom předchozím kalendářním roce postoupila, jaké kroky udělala a kam jsme se v té výstavbě posunuli. Pokud toto usnesení bude platit, tak jistě tušíte, víte, že bude platit přes volební období i dále do budoucna.

Takže za mě ještě jednou poděkování panu ministroví za ochotu, že to nebere úkorně, že vláda nebo že Sněmovna tu vymýšlí něco natruc nebo proti ministerstvu. Děkuji za to, že spolupracujeme. Velké poděkování kolegům z koalice a hlavně z opozice. My jsme měli dnes dopoledne společnou tiskovou konferenci, kde jsme stáli před novináři bez politických dresů, bez log jednotlivých stran a deklarovali jsme moment, který podle mě se ještě ve Sněmovně nestal, že opravdu zástupci všech zúčastněných nebo zde přítomných poslaneckých klubů mluví jako jeden muž. A za to vám chci, dámy a pánové, moc poděkovat. Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju panu poslanci Martinu Kolovratníkovi a požádám pana kolegu Kudelu o posečkání. Za prvé přečtu omluvy. Pan poslanec Šarapatka se omlouvá z dnešního jednání do 11.30 a paní poslankyně Golasowská od 14.30 do konce jednacího dne.

A nyní dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Ivan Gabal, poté pan poslanec Antonín Sed'a. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Dámy a pánové, pane ministře, já bych jenom využil této příležitosti k takové drobné odbočce a požádal pana ministra, aby přesvědčil svoji politickou kolegyni pražskou primátorku, aby doprojednali metropolitní plán, protože jinak ty vlaky z 300kilometrové rychlosti budou muset brzdít v Kolíně, aby zastavily v Běchovicích, protože nebudou mít územní rozhodnutí a plán pro Prahu. Myslím si, že při současném tempu by se taky mohlo stát, že ten metropolitní plán nebude doprojeden a pak všechny strategické dokumenty skončí na hranicích Prahy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Gabalovi. A nyní pan poslanec Sed'a také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane ministře, já využiji toho, že byste potom měl ještě reagovat. Mám konkrétní věc, kterou jsem už zmiňoval na výboru pro dopravu.

I to navržené usnesení tak, jak je... Já podporuji vysokorychlostní železnici, nicméně ta je spojením pouze na západ. Není spojení na sever. Konkrétně se mně jedná o trať Břeclav – Ostrava, tzn. napojení Vídeň – Varšava tak, jak je. A za druhé, my tady tím návrhem vlastně nechceme mít spojení s východem, tzn. se sousedním Slovenskem a dále. Myslím si, že se musíme dívat do budoucnosti, protože i budování vysokorychlostních železnic... (Poznámka z pléna.) Ano, ukazuje se tady na Bratislavu. Bratislava, dobře, ale ta je dole, to je spíš na Maďarsko.

Takže chtěl jsem se zeptat konkrétně na usnesení v bodě, kdy Poslanecká sněmovna žádá, aby byla sledována priorita páteřního vysokorychlostního železničního spojení Drážďany – Praha a Praha – Brno – Přerov – Ostrava/Břeclav. Chtěl jsem se zeptat, zda Břeclav je opravdu spojení Břeclav – Přerov – Ostrava. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Ještě pan poslanec Jiří Koubek, který se hlásí s faktickou poznámkou, a pan kolega Kudela je připraven. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Koubek: Dobrý den. Pane místopředsedo, děkuji. Opravdu jenom faktická k předřečníkovi ctěnému panu kolegovi Gabalovi. Já jsem ten poslední, který by tady obhajoval paní primátorku za ANO, paní Krnáčovou v Praze. Ale dovoluji si vás upozornit, že metropolitní plán má na starost od roku 2014 trojkoalice, které je

KDU členem na magistrátu. To si prosím vyřídíte spíše mezi vlastními členy a vlastní frakcí na magistrátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Koubkovi i za dodržení času. A pana poslance Kudelu požádám ještě o posečkání, protože s přednostním právem se přihlásil předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Musím říct, že jsem z této debaty poměrně rozpačitý. Pokud si řekneme jenom ten nadpis, že chceme podporovat vybudování vysokorychlostních tratí, tak se určitě shodneme. A teď mám pocit, že tady budeme chodit na mikrofon a budeme říkat, kdo to podporuje víc. Ale já bych přivítal, pokud přijmeme usnesení mnohem obecnější, protože mám pocit, že v té debatě suplujeme rozhodnutí Ministerstva dopravy či vlády jako celku. Ta usnesení, která jsou navržena, ať už to, které vznikalo na Ministerstvu dopravy, nevím, kdo se k němu přihlásil, nebo to, které předložil pan kolega Kolovratník, jsou podle mě příliš konkrétní. Pro některé uvažované úseky trati příliš fatální, protože umím si představit, jak se s tím nadále bude pracovat. Když Sněmovna něco rozhodne, tak se to bude používat jako argument v odborné debatě.

Já myslím, že začínáme tak trošku od konce. Kromě hesla té podpory, té myšlenky, toho projektu, té ideje, která je dobrá, si přece musíme odpovédět podle mě na dvě základní otázky.

Za prvé. Nevím, proč jsme vymysleli český pojem rychlá spojení. Já nevím, když legislativa říká něco jako evropská, ale budiž. Chceme vysokorychlostní tratě pouze zabudované do evropského kontextu? Anebo v případě, že se nám to nepovede díky neochotě sousedů, jiných představ sousedů, to chceme budovat i vnitrostátně bez navázání na evropskou železnici? To je přece důležitá otázka. To první je určitě lepší než to druhé, ale může se stát, protože to nemáme v rukou sami, že se nám to nepovede.

A druhá věc, která je podle mě ještě podstatnější. Nemáme žádný model financování. Nemáme. Ani té varianty A, ani té varianty B. A jak se máme rozhodovat? Já vím, bude to stát 300, 400, 500 mld. – a já teď neříkám, které číslo je správné. Z čeho vychází to číslo? Jak se to bude provozovat? Zahraniční zkušenosti většinou říkají, že je to investice, která se vrátí. Tohle to velmi často dělá soukromý investor ve spolupráci se státem. Vráť se nám ta investice? Máme nějaký model? Počítal to někdo? Nepočítal. Neberte to jako kritiku. Jsme v nějakém stavu, jsme na začátku roku 2017, a myslím si, že kdyby nebyly volby, tak ten bod tady dneska ani nemáme.

A když se podívám do těch navržených usnesení, Poslanecká sněmovna doporučuje vládě schválit program rozvoje rychlých železničních spojení po vypořádání mezíresortního připomínkového řízení. To je, kolegyně, kolegové, bílko šek. My nevíme, jak dopadne vypořádání mezíresortního připomínkového řízení. Mně stačilo, když jsem slyšel připomínky Hospodářské komory. A já osobně vůbec nechci vstupovat do souboje mezi resorty. Protože jinými slovy, pokud to usnesení

přijmeme, říkáme toto: Bude to podle toho, co si myslí Ministerstvo dopravy. Protože to vypořádává připomínky. A kdo to někdy viděl a zažil, tak vypořádání připomínek může probíhat taky tímto stylem: neakceptováno, neakceptováno, ano, formálně jsme akceptovali, přepsali jsme název, neakceptováno, nesouhlasíme, trváme na svém. A já netvrdím, že je to špatně. Ale jak mám o tom hlasovat, když nevím, co vznikne? Co je vlastně motivem tohoto jednání, které jsme si vlastně vynutili? To není tak, že přišel ministr dopravy s tím, že má skvělý projekt, a myslí si, že pro stabilitu tak velkého projektu je dobré mít širokou politickou shodu, která překlene změnu vlády nebo možná změnu několika vlád, když se budeme bavit o reálném termínu realizace. To je určitě dobrá myšlenka a dobrý postup. Ale máme dostatek podkladů kromě toho, že bychom přijali obecné usnesení, my to všichni chceme? Já si myslím, že ne.

A abych jenom nekritizoval, tak já jsem připravil ve spolupráci s odborníky, kteří se tomu věnují, takové úspornější usnesení, které za prvé říká, že vítáme a podporujeme aktivitu vlády. Není to kritika vlády. A pak vlastně říká, o co žádáme vládu České republiky, aniž bychom předjímalí ta konkrétní řešení. Říkáme, že chceme, aby to vláda intenzivněji připravovala, aby projednala záměr programu rozvoje vysokorychlostní železnice, o přijetí rozpočtových opatření umožňujících rozsah přípravných prací ještě v roce 2017, nebo 2018, jsem viděl připomínku z Ministerstva dopravy, to není tak důležité a tak dále. Ale co je důležité, já navrhuji, aby buď vláda, nejlépe vláda, předložila do Sněmovny nějaký návrh deklarace, ke které se zavázou špičky politických parlamentních stran. A ta by neměla být takhle konkrétní, jestli tenhle úsek zařadíme, nezařadíme a jestli budeme říkat rychlá spojení, nebo vysokorychlostní železnice.

Já to usnesení předám panu zpravodaji. Já teď nechci zdržovat, protože si myslím, že plénium Poslanecké sněmovny není to fórum, kde bychom měli debatovat detaily, které tratě jsou lepší, které jsou horší, jestli budeme propojovat letiště, nebudeme, co směrem Brno, Píseň, ano, ne a jak. To si myslím, že to bychom tady strávili možná celý čas až do parlamentních voleb.

A poprosím vás, když už chceme přijmout usnesení, abychom přijali tohle úsporné, které není konfliktní, není kritické k vládě, není to jakoby opoziční návrh, který vládu za něco cupuje, ale žádáme vládu o konkrétní postup. A to klíčové je – podle mě musí vzniknout nějaká politická deklarace a politická shoda. A já si cením dlouhodobé aktivity hospodářského výboru, ale to není usnesení hospodářského výboru. A myslím si, že je cennější, když to podepíší představitelé politických parlamentních stran, než jakoby momentálně většina v Poslanecké sněmovně. A k tomuto návrhu usnesení směřuje a nechává prostor podrobné, odborné debatě o parametrech, směrech, rychlostech, stanicích, ale současně jasně, pokud to přijmeme, říká, že na tom je velká politická shoda, že tento drahý projekt – to je drahý projekt – má smysl.

A já za nás říkám, my jsme pro, ale podmíněně. My jsme pro, ať se udělají finanční modely, modely financování výstavby a provozování, ať se udělají studie proveditelnosti, a na základě těchto podkladů můžeme přistoupit reálně k uskutečnění takového projektu. Že to budou nějaké náklady v té přípravné fázi, to je jasné, to zadržmo nebude. Budou se muset zpracovat různé analýzy, podklady. Ale pokud se bavíme o projektu v řádech stovek miliard korun, tak je nezodpovědné rozhodovat na

základě dojmů a nadšení. Nadšení je dobře, ale potřebujeme k tomu i další odborné podklady. A já se vracím k tomu finančnímu modelu. Bez toho budeme o tak velkých závazcích rozhodovat naslepo, a v tom okamžiku ne že se musíme splést. Nemusíme. Ale vysoce roste pravděpodobnost, že se rozhodneme špatně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo vystoupení pana poslance Stanjury. Vyvolal dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Laudát, druhý je pan poslanec Pilný. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jsem trochu zklamán tímto vystoupením. Prosím vás, rychlá spojení a vysokorychlostní tratě jsou v tom poměru, že vysokorychlostní tratě jsou podmnožinou rychlých spojení. To je celá množina, že bude kvalitní železniční síť, o které jsem mluvil, že má udělat plošnou obsluhu celého území České republiky, a to je kombinace vrtek, o kterých tady dnes mluvíme, té páteční sítě, i s těmi návrhovými konstrukčními rychlostmi, a pak jsou rychlá spojení, což jsou i některé železnice na koridorech apod. Takže prosím, když někdo o něčem chce mluvit, tak ať si udělá jasno v té odborné rovině.

A pokud se týká toho, proč se tam mají vyskytovat ta čísla 300, 350. Prosím, tím my tlačíme plánovače, úředníky a politiky k tomu, aby se nestalo, že tady bude někdo někde po kouscích pokoutně, tak jak se děje doteď, lepit pod tím, že tam bude vysokorychlostní trať na stávající železniční síti, to je další věc, tak my víme přesně, co děláme tím, že to do toho usnesení dáváme. A mimochodem došlo ještě k modifikaci. Já se domnívám, že návrh toho usnesení by tady měl přednést pan zpravodaj, abychom diskutovali k tomu, co bude na stole.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Laudát, děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A než dám slovo panu poslanci Pilnému, požádám sněmovnu o klid. Pane poslanče, pojd'te. Samozřejmě vám udělím slovo, kdy tady bude dostatečný klid k tomu, abyste mohl svůj projev přednést... Kolegyně, kolegové, prosím...

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych především chtěl poděkovat hospodářskému výboru, zejména jeho členům, kteří si tvrdě odpracovali ty konkrétní věci ve spolupráci s Ministerstvem dopravy. Já bych chtěl říct, že je dobře, že to usnesení je konkrétní, a ono už to tady zaznělo, protože pouhý souhlas a konsenzus politických stran, o kterém se tady mluvilo, nic neudělá.

K těm námitkám, které tady měl pan předseda Stanjura... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně, páni kolegové, prosím o klid. Měříme čas k faktické poznámce, a potom mě nutíte, abych porušoval...

Dobře. Pane poslanče, já vám změřím čas znovu. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji. V tomto usnesení napsáno například to, že žádáme, aby vláda předtím, než schválí nějaký materiál, ho projednávala konkrétně s hospodářským výborem. Jsou tady poznámky, které se týkají legislativy, protože bez změny legislativy nic nepostavíme. To znamená, že změna legislativy, stavební zákon a další věci přijdou do Poslanecké sněmovny a bude po nich konkrétně hlasováno. Je tam také napsáno, že musí být finanční prostředky. My budeme schvalovat rozpočet, to znamená, že i tady Poslanecká sněmovna se k tomu vyjádří.

A k té námitce, že to podporuje evropská spojení. Když si přečtete, která spojení jsou tam konkrétně navržena, tak bych chtěl jenom říct, že tato spojení jsou převážně na území České republiky a budou řešit dopravní problémy České republiky. Je tam spojení na našeho nejdůležitějšího hospodářského partnera Bavorsko. S Bavorskem máme odsouhlaseno, že tyto záležitosti bude podporovat.

To znamená, já jsem velmi rád, že toto usnesení je konkrétní. A je zcela zřejmé, že aby mohlo vstoupit v platnost, Poslanecká sněmovna bude mít do toho co mluvit, jak co se týká celé přípravy, tak i co se týká rozpočtu a legislativy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému. A nyní se vracíme do rozpravy vystoupením pana poslance Petra Kudely, připraví se pan kolega Petrtýl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, je těžké vystupovat po takových předřečnicích, jako jsou pan Stanjura a pan předseda Pilný apod. Nicméně chci se vyjádřit také k záležitosti vysokorychlostních tratí.

Domnívám se, že železniční doprava, osobní železniční doprava se v posledních letech zlepšila. Zlepšila, to ovšem neznamená, že tento stav je cílový a je nejlepší. Vysokorychlostní tratě jsou samozřejmě věcí současnosti a blízké budoucnosti a člověk, jak vyžaduje stále rychlejší spojení, věci musí být hned apod., tak že po tomto typu spojení volá. Možnost dostat se do hlavního města z kterékoliv části naší země během dvou nebo dvou a půl hodiny je skutečně požadavek namísto. K tomu by vysokorychlostní tratě v železniční dopravě měly a mohly přispět.

Navrhované usnesení, které předložil pan poslanec Kolovratník, já jsem si ho mohl prostudovat, je dobré, na můj vkus možná příliš podrobné. Nevím, do jaké míry jsou připraveny konkrétní koridory pro to, aby už mohla být specifikována města, která by měla být vysokorychlostními tratěmi obsloužena.

Možná by to usnesení chtělo doplnit o to, že soukolí pro budované soupravy bude pocházet z Bohumínských železáren a kolejnice z Nové huti. Ale... (Odmilka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid.

Poslanec Petr Kudela: Ale to byl asi velmi drzý požadavek.

Kolega Mihola, předseda poslaneckého klubu lidové strany, se při tiskové konferenci k tomuto usnesení přihlásil, takže budeme toto usnesení podporovat.

Jsem velice rád, že na usnesení hospodářského výboru, který se touto záležitostí začal zabývat v nedávné době, zareagoval také pan předseda vlády a skutečně se toto téma stalo důležitým i na vládní úrovni, i u předsedy vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kudelovi. Ještě faktická poznámka pana poslance Karla Fiedlera. Pan poslanec Petrtyl, řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Já jako Třinečák nemůžu nedoplnit kolegu Kudelu, že by tam v tom případě měly být i kolejnice z Třineckých železáren.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za velmi efektivní vystoupení s faktickou poznámkou, a nyní pan kolega František Petrtyl, který je řádně přihlášený, zatím poslední v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Petrtyl: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, každý vlastně dennodenně jezdíme do práce autem a vidíme zacpané silnice, jsme z toho nervózní. A jedinou možností, protože dále už není možno silnice rozšiřovat, je budování železniční sítě. Ve Středočeském kraji dennodenně dojíždí do práce ze Středočeského kraje do Prahy 130 tisíc cestujících, takže když vezmeme nějaký koeficient 1,2, tak to je téměř 100 tisíc automobilů.

Proč o tom mluvím? Tento pozitivní trend, který vítáme, že lidé se vracejí do prostředků hromadné dopravy, má i negativní stránku věci, a tou je, že kolejový svršek už nemá dostatečnou kapacitu, ti lidé se nám už do vlaků nevejdou. A právě budování vysokorychlostních tratí, protože je předpoklad, že tyto tratě povedou jinou trasou, nežli jsou současné železniční svršky, tak vlastně by nám mohlo uvolnit trasu a koleje tak, aby i lidé z příměstských oblastí Prahy se dostali pohodlně do Prahy. Takže vlastně má to i tento dopad, který si myslím, že by se měl zohlednit. A už někteří z mých předřečníků říkali, což je velice důležité, největší problém liniových staveb je legislativa, takže si myslím, že zákon o liniových stavbách bude ten klíčový tak, abychom železniční síť rozvíjeli co nejrychleji a nejefektivněji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petrtylovi. Ještě někdo do rozpravy? Pokud nikdo, obecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné a ptám se, jestli je návrh na usnesení jiný než od zpravodaje? Ano, nejdříve pan zpravodaj a dám hned slovo dalším přihlášeným. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nemám dneska jednoduchou roli jako zpravodaj u tohoto diskusního bodu a to je to, že během rozpravy upozornil kolega Stanjura na to, že předkládá vlastní formu usnesení, to znamená, že máme jakoby postaveno opoziční usnesení vůči tomu, které bylo připraveno určitou komunikací a spoluprací s Ministerstvem dopravy a členy hospodářského výboru.

Takže já si dovolím vás seznámit nejdříve s usnesením, které připravil hospodářský výbor, nebo členové hospodářského výboru, po konzultaci s Ministerstvem dopravy, a potom si dovolím načíst nebo představit usnesení, které tady zmínil ve svém vystoupení pan poslanec Stanjura.

Takže k původnímu usnesení, které bylo navrženo. Preambule zní: Z důvodu

- a) podpory podnikání, mobility pracovní síly a makroekonomického rozvoje ČR;
- b) dlouhé cestovní doby vlaků mezi hlavními hospodářskými centry ČR;
- c) vyčerpání kapacity železničních tratí včetně již zmodernizovaných koridorů pro osobní i nákladní dopravu, zejména v příměstských aglomeracích

Poslanecká sněmovna vnímá zásadní význam vysokorychlostní železnice pro další ekonomický rozvoj ČR a uvědomuje si nutnost jejího zapojení do rozvíjející se evropské sítě vysokorychlostních tratí v souladu s evropským nařízením od transevropských dopravních sítí TEN-T.

Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR o účinnou spolupráci v oblasti této pro stát klíčové dopravní infrastruktury, zejména mezi jednotlivými rezorty.

Na základě této spolupráce požaduje Poslanecká sněmovna realizaci konkrétních procesů vedoucích k vlastní realizaci systému rychlých spojení v ČR.

Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby před schválením programu rozvoje rychlých spojení vládou ČR obsah materiálu diskutovala i s hospodářským výborem Poslanecké sněmovny.

Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby předkládaný koncepční materiál obsahoval návrh systému rychlých spojení jako provázaného celku s konvenční železniční sítí a tvořil tak páteř veřejné dopravy v ČR.

Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby bezodkladně vyřešila otázku organizačního zabezpečení přípravy a realizace systému rychlých spojení v ČR, a to v rámci organizace Správy železniční dopravní cesty.

Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ČR k zahájení přípravy změn související legislativy (stavebního zákona, zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, zákona o drahách a nového zákona o liniových dopravních stavbách).

Poslanecká sněmovna žádá, aby vláda ČR na proces přípravy a realizace systému rychlých spojení v ČR vyčlenila dostatečné finanční prostředky.

Pro splnění cíle vybudovat rychlá železniční spojení v co nejkratší možné době Poslanecká sněmovna dále požaduje realizaci následujících kroků:

Poslanecká sněmovna žádá, aby byl pro novou vysokorychlostní síť v ČR v maximální možné míře sledován parametr návrhové rychlosti 300 až 350 kilometrů v hodině, pokud to bude z hlediska geografických poměrů a zejména z hlediska investičních a provozních nákladů opodstatněné.

Poslanecká sněmovna žádá, aby byla pro novou vysokorychlostní síť v ČR sledována prioritá páteřního vysokorychlostního železničního spojení Drážďany-Praha a Praha-Brno-Přerov-Ostrava/Břeclav, a následně v případě své odůvodněnosti výstavba druhé hlavní kapacitní osy Vratislav-Praha-Plzeň-Mnichov.

Poslanecká sněmovna žádá, aby vláda ČR zařadila do aktualizace Politiky územního rozvoje úkol zajistit ochranu území pro všechny tratě, které jsou definované v materiálu Ministerstva dopravy Program rozvoje rychlých železničních spojení.

Poslanecká sněmovna žádá, aby vláda ČR každou výslednou variantu vedení rychlých spojení, která vzejde z návrhu Ministerstva dopravy na základě výsledků studie proveditelnosti, potvrdila usnesením vlády, včetně jejích parametrů.

Poslanecká sněmovna žádá, aby vláda ČR neprodleně zapojila do přípravy rychlých spojení zahraniční experty s praktickými zkušenostmi s výstavbou vysokorychlostních tratí z UIC nebo CER na bázi strategického poradce Ministerstva dopravy a členství v pracovní skupině Ministerstva dopravy a příslušně navýšila položku na ostatní osobní výdaje související s odměnou těchto expertů v kapitole Ministerstva dopravy.

A za poslední. Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby pravidelně předkládala Poslanecké sněmovně informační zprávu o postupu přípravy rychlých spojení v ČR jednou ročně k 31. prosinci.

To je původní návrh poslanců hospodářského výboru.

A nyní dovolu, abych tady ještě zmínil ještě návrh, který mi byl předán panem Stanjurou jako alternativní ke konečnému hlasování o tomto bodu, kdy toto usnesení zní:

Poslanecká sněmovna vnímá význam vysokorychlostní železnice pro další rozvoj ČR a uvědomuje si nutnost jejího zapojení do rozvíjející se evropské sítě vysokorychlostních tratí v souladu s evropským nařízením o transevropských dopravních sítích TEN-T. Poslanecká sněmovna proto vítá a podporuje aktivity vlády ČR v oblasti přípravy výstavby vysokorychlostních tratí v ČR.

Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR o:

- zintenzivnění přípravy výstavby a provozu vysokorychlostní železnice v ČR k navýšení mezinárodních závazků vyplývajících z nařízení č. 1315/2013, o transevropské dopravní síti (TEN-T);

- projednání závěru Program rozvoje vysokorychlostní železnice v ČR a přijetí opatření k zajištění přípravných prací jeho budoucí realizace;

- přijetí rozpočtových opatření umožňujících rozšířit rozsah přípravných prací ještě v roce 2018;

– předložení návrhu deklarace Poslanecké sněmovny k Programu rozvoje vysokorychlostní železnice v ČR v průběhu druhého čtvrtletí 2017 vyjadřující závazek signatářů deklarace podporovat v budoucnu realizaci programu, návrhy legislativních změn, které umožní zkrátit dobu přípravy strategických dopravních staveb na obvyklou evropskou úroveň, a rozpočtové záměry a opatření umožňující financování programu.

Tolik, co jsem jako zpravodaj obdržel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji, za přednesené návrhy. Pan kolega Novotný se hlásí do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Tak já jenom aby bylo jisté, že bylo proceduře a jednacímu řádu učiněno zadost, protože pan zpravodaj to usnesení v tuto chvíli pouze přečetl a neřekl, jestli se k němu nějak hlásí nebo podobně. (Se smíchem.) Tak se k němu pro nepřítomnost kolegy Stanjury v tuto chvíli hlásím já.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan ministr dopravy se závěrečným slovem, nebo s návrhem na usnesení, pane ministře? Usnesení, dobře. Tak, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Jenom jednu krátkou poznámku k tomu usnesení pana předsedy Stanjury. S jeho vědomím bych navrhl, že se tam v té třetí odrážce o přijetí rozpočtových opatření umožňujících rozšířit rozsah přípravných prací v roce 2017, tak bych to opravil na 2018, protože rok 2017 je už zajištěný v rozpočtu. Takže s tím pan poslanec Stanjura souhlasil a já bych to prosil doplnit do toho jeho usnesení, když se o něm bude hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je... Ještě někdo v podrobné rozpravě? Pokud nikdo, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Můžeme tedy přistoupit k hlasování. Jak řekl pan zpravodaj, ta navržená usnesení, alternativní – to znamená, že hlasujeme o usnesení, které bylo předloženo.

Prosím, pane zpravodaji, provedete nás usnesením.

Poslanec Karel Šidlo: Dámy a pánové, dovoluji mi, vrátit se k tomu, co jsem říkal v podrobné rozpravě. To je otázka toho, že máme dvě možná usnesení z dnešního jednání. Takže jak bývá zvykem podle jednacího řádu, měli bychom nejdříve hlasovat o protinávrhu, který tady zazněl dneska vlastně už nikoliv z úst pana kolegy Stanjury, ale z úst pana kolegy Novotného. Takže nevím, pane místopředsedo, jestli mám znovu přečíst to usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, není potřeba. Já myslím, že ho...

Poslanec Karel Šidlo: Oni totiž kolegové to nedostali do lavic. Já nechci to nějak zdržovat a komplikovat. To usnesení, o kterém bychom měli nyní hlasovat, je usnesení, které bylo navrženo a přihlásil se k němu pan kolega Novotný. Je to to kratší, které je v obecnější rovině. A když necítíte potřebu ho podrobně zopakovat, nechal bych o něm hlasovat jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. Navrhovatelé nic nenamítají, že se bude hlasovat jako o celku. Takhle. Bylo to navrženo jako alternativní. To znamená, když neprojde to usnesení alternativní, které tady přednášel pan kolega Stanjura, resp. pan kolega Novotný, tak potom hlasujeme o návrhu usnesení hospodářského výboru. Ano. Když projde to usnesení v obecné podobě, potom není možné hlasovat o usnesení hospodářského výboru. Takhle to je dáno. Tak.

Hlasujeme o usnesení, ke kterému se přihlásil pan kolega Novotný a které tady prezentoval zpravodaj.

Zahájil jsem hlasování číslo... Pardon. Odhlásit. Hlasování číslo 198 prohlašuji za zmatečné. Všechny vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami... (Chvilí vyčkává.) Raději to tak uděláme, i když to není u tohoto usnesení, ale per analogiam, kolegové, si požádám o stanoviska pana ministra k alternativnímu a pana zpravodaje.

Pane ministře, vaše stanovisko k alternativnímu návrhu usnesení. (Neutrální.) Pan zpravodaj? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 199 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 199, z přítomných 110, pro 32, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Máme před sebou tedy návrh hospodářského výboru. Rozhodneme v hlasování číslo 200. Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro usnesení hospodářského výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 200, z přítomných 115, pro 105, proti nikdo. Usnesení bylo schváleno.

Děkuji panu ministrovi dopravy, děkuji panu zpravodaji. Končím bod 284 a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Budeme pokračovat dalším bodem, je to

25.

**Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 807/ - druhé čtení**

Předložený návrh za navrhovatele uvede paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes máme před sebou návrh novely zákona o provozu na pozemních komunikacích, sněmovní tisk č. 807. Dovolte mi, abych vás jako zástupkyně předkladatelů seznámila s nejnovějším vývojem.

Projednávání tisku bylo na prosincové schůzi výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj přerušeno. To samé se stalo na prosincové a lednové schůzi hospodářského výboru. Důvod byl jednoduchý. Po dohodě s Ministerstvem dopravy jsme čekali na to, až připraví komplexní pozměňovací návrh, který by reagoval na připomínky tohoto rezortu. Tento komplexní pozměňovací návrh, který vychází z výsledků vyjednávání mezi Ministerstvem dopravy, zástupci Svazu měst a obcí a v neposlední řadě námi jako zástupci předkladatelů byl na konci ledna skutečně předložen. Protože kompromis považuji v zásadě za přijatelný, tento pozměňovací návrh jsem si osvojila. Ten pak byl výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj přijat.

Stejně jako původní předloha má uvedený komplexní pozměňovací návrh jednoduchý cíl – usnadnit žadatelům o řidičský průkaz život. Hlavně těm žadatelům, kteří studují nebo cestují za prací, případně se z jiného důvodu zdržují mimo místo svého trvalého bydliště. Uvedu příklad ze své elektronické pošty, který je myslím výmluvný. Uváděla jsem ho ostatně už v prvním čtení. Před časem mi jeden student z Moravy napsal – cituji: "Trvalé bydliště mám na Znojmsku, avšak z důvodu práce na svém doktorátu dlouhodobě pobývám v Praze. V letošním roce mi vyprší platnost řidičského průkazu vystaveného na Městském úřadu Znojmo. Jeho obnovení však není možné provést prostřednictvím jiného městského úřadu bez změny trvalého bydliště. Stejně tak není možné si hotový řidičský průkaz nechat zaslat na jiný městský úřad na rozdíl od občanského průkazu. Z důvodu výměny řidičského průkazu si tedy musím vzít dva dny dovolené a dvakrát cestovat 200 km tam a zpět s náklady cca 900 korun jen za jízdné, což odpovídá u studenta jako já například týdennímu rozpočtu na jídlo."

Znovu zdůrazňuji, že právě těmto lidem novela podává pomocnou ruku, když jim umožní podat žádost o vydání řidičského průkazu ne na obci s rozšířenou působností v místě trvalého bydliště, jak předpokládá současná úprava, ale na jakékoliv obci s rozšířenou působností. Usnadněno bude také vydávání řidičských průkazů. Kromě toho jako předkladatelé usilujeme o to, aby v případě, kdy úřad už má k dispozici

fotografii žadatele splňující určité parametry, nebyl nucen vyžadovat ji od žadatele znovu. V návrhu se také předpokládá, že bude moci být pořízena fotografie přímo na místě. To je, myslím, velmi vstřícné a rozumné.

Dovolte mi zopakovat své přesvědčení, že právě tak by měla vypadat veřejná správa v 21. století. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní navrhovatelce. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru jako výboru dalšímu. Usnesení těchto výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 807/2–4.

Prosím nyní zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Jana Klána, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo. Tady není nikdo z vlády, takže podle mne nemůžeme pokračovat. Já čekám, až se někdo přiblíží.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, máte pravdu. Já přeruším schůzi podle jednacího řádu – už jeden ministr jde.

Poslanec Jan Klán: Pan ministr životního prostředí, výborně, takže můžeme pokračovat. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením výboru –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pana ministře, prosím, sežeňte si nějakého kolegu, jinak se nesmíte jít ani vyčurat. Omlouvám se. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: – s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ze dne 9. února 2017.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 52. schůzi po odůvodnění Ing. Věrou Kovářovou, poslankyní Parlamentu, po zpravodajské zprávě poslance Mgr. Jana Klána a po rozpravě přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 807 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Já ty pozměňovací návrhy zde nebudu odůvodňovat všechny, pouze řeknu dva zásadní, které nějakým způsobem mění původní návrh, a to je, že v § 129 se doplňuje odstavec 4, který zní: Pro účely vedení v registru řidičů a vyhotovení řidičského průkazu nebo paměťové karty řidiče si obecní úřad obce s rozšířenou působností při podání žádosti o udělení řidičského oprávnění, rozšíření řidičského oprávnění nebo o vydání řidičského průkazu nebo paměťové karty řidiče opatří digitalizovanou fotografii žadatele a digitalizovaný vlastnoruční podpis žadatele. Nelze-li digitalizovanou fotografii žadatele získat z registru řidičů, z evidence občanských průkazů, z evidence cestovních dokladů nebo z agendového informačního systému

cizinců nebo došlo-li k podstatné změně podoby žadatele, pořídí ji obecní úřad obce s rozšířenou působností při podání žádosti. – To je ta takzvaná zásadní změna.

Ještě změna ohledně správních poplatků, kdy se číslo 50 nahrazuje číslem 200. Jedná se tam o změnu poplatků.

Jinak samozřejmě tuto poslaneckou iniciativu tady vítám. Konečně dochází k propojení pomocí elektronizace státní správy, tak abychom se nemuseli fotit na různé průkazy dvakrát třikrát, takže si normálně digitalizovanou podobu stáhnou z jednotlivých registrů.

To je zatím ode mě vše, případně se přihlásím dále do rozpravy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím zpravodajku hospodářského výboru paní poslankyni Květu Matušovskou, aby nás informovala o projednání v tomto výboru a odůvodnila pozměňovací návrhy. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Já jenom doplním, že hospodářský výbor projednával tuto novelu na své 46. schůzi dne 25. ledna. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu po vyslechnutí úvodního slova poslankyně Věry Kovářové, zpravodajské zprávě poslankyně Květy Matušovské a po obecné a podrobné rozpravě přerušil projednávání sněmovního tisku 807 a více už o něm nejednal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jan Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já to vítám. Vítám ten komplexní pozměňovací návrh, protože on obsahuje to, co jsme se s kolegyní Kovářovou dlouho snažili prosadit vládní cestou, a když už jsme ztratili naději, že se to vůbec stihne, tak jsme to předložili poslaneckou cestou.

Ten zákon vypadá, že by mohl přinést elektronizaci a v komfortu i ve snížení nákladů nějaký slušný výsledek. Co mě ale totálně zarazilo, až jsem si to musel přečíst několikrát, abych tomu uvěřil, je, že účinnost je navržena za 25, potažmo 31 měsíců, takže ten zákon sice můžeme dnes poslat do třetího čtení a následně schválit s pocitem, jak jsme pohnuli s elektronizací a s naprosto racionální logickou věcí, u které si každý spíše řekneme jak to, že už to tady dávno není, jak to, že několik set řidičů letos honíme do jejich ORP s nafocenými fotkami, proč už ten zákon tady nebyl loni. Ale my říkáme, že tady nebude ani za dva a půl roku nebo tři roky. To mi přijde neuvěřitelné, nepochopitelné, a tak budu dávat pozměňovací návrh, který tuto lhůtu racionálně zkrátí, ne do nespílitelných limitů, ale do takových limitů, kdy to bude možné implementovat a bude možné to upravit. Přijde mi neskutečné, abychom na to, že nebudeme muset chodit s fotkou z fotolabu a že nebudeme muset chodit

přímo na ORP, čekali dva a půl nebo tři roky. To je přece lhůta, která je v IT úplně neuvěřitelná a neobhajitelná.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já nemám žádné problémy s tímto poslaneckým návrhem. Jde určitě správným směrem, ale jenom bych si tady dovolil vyslovit svoji představu eGovernmentu.

Jestliže už máme legislativu takovou, že dostanete v 18 letech řidičák, a pokud nejste profesionál, tak teprve někdy v 60 nebo kdy stát vůbec prověřuje, jestli můžete řídit, tak podle mě neexistuje žádný důvod k tomu, abychom si prodlužovali řidičáky tak, že chodíme na úřad, a ještě pod penalizací. Když se podíváme, jak fungují bankovní karty – jednou přijdete, bankovní kartu vám vystaví, pak v případě, že vám ta karta propadne, tak dostanete zprávu, pokud s tím souhlasíte, karta vám přijde domů. Vy ji zaktivujete telefonem nebo internetem, a tím je to vyřízeno. Nikam nemusíte chodit.

Můžete vyslovit námitku, že na té kartě není fotka, ale já jsem se pokoušel vymyslet, proč bychom měli na úřad donášet své fotky. Za prvé, je digitální by definition, protože všude vás vyfotí digitálním foťákem, takže není důvod k tomu, aby ji stát znovu digitalizoval. Za druhé, když ji tedy pošlete elektronicky, tak jsem přemýšlel, jak se tento systém dá zneužít. Například mám švagra, kterému sebrali řidičák, a já tam pošlu jeho fotku. Fajn, jeho problém jsem vyřešil, ale já nemám řidičák. Když pošlu fotku Marilyn Monroe místo své fotky, tak asi u silniční kontroly budu mít problémy. Takže neexistuje žádný důvod, proč bychom si měli, a ještě pod penalizací, prodlužovat řidičské průkazy.

Když tohle prosadíme, zmizí fotbalové hřiště, která momentálně je teď třeba v Praze, kde je jedna přepážka za druhou, ke které se musíme dvakrát dostavit. Tento návrh říká, že se můžeme dostavit, kam chceme. To je úplně v pořádku. Já ho určitě podpořím, protože to je krok správným směrem, ale není to řešení eGovernmentu. To je v tom, abychom nedělali zbytečné úkony, které po nás stát vyžaduje úplně zbytečně, a ještě to stojí peníze.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Pan poslanec Petr Bendl jako další přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já budu velmi stručný. Jenom chci avizovat, že v podrobné rozpravě navrhuu pozměňovací návrh, který se týká stávající právní úpravy, která je v praxi poměrně složitá a nevhodná. Je to praxe v oblasti

povolování reklamních zařízení v obcích při jejich výkonu přenesené působnosti. Ten pozměňovací návrh věci zjednodušuje po vzoru Slovenska a Rakouska, kde to takto funguje. Věřím, že by to mohlo fungovat i v České republice. Návrh má podporu Svazu měst a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Přikročíme k rozpravě podrobné, kterou zahajují, a jako první se do ní přihlásil poslanec Jan Farský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval, lhůta dvou- tříletá myslím, že je naprosto zbytečná, a proto navrhuji pozměňovací návrh, který načítám z tohoto místa. Je to pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a článek V. nově zní: Tento zákon nabývá účinnosti 1. července 2018.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče. Po něm pan zpravodaj Jan Klán.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Chtěl bych se formálně přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5981, vloženému do systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Já mám pouze legislativně technický pozměňovací návrh. Tento zákon nabývá účinnosti 1. července 2019 s výjimkou ustanovení čl. 1 bodu 35 a 36 a čl. 3 bodu 1, 2, 4 a 6, který nabývá účinnost 1. ledna 2020. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí po podrobné rozpravě. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. není zájem. Protože neeviduji žádný návrh, o kterém bychom měli hlasovat, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je

173.

Návrh poslanců Heleny Válkové, Jitky Chalánkové, Pavly Golasowské, Miloslavy Rutové, Jany Hnykové, Hany Aulické Jírovcové a Radky Maxové na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s problematikou umíst'ování dětí s nařízenou ústavní výchovou do školských zařízení, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony,

**a zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné
výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči
ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů
/sněmovní tisk 977/ - první čtení**

Bohužel jsme tento návrh přerušili a odročili do přítomnosti ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové, která bohužel není ani dnes přítomna. Přerušuji, omlouvám se, paní zpravodajko, ale přerušuji tento bod. Ještě vám dám slovo a přeruším tento bod.

Poslankyně Jitka Chalánková: Beru na vědomí, snažím se pokaždé, i minule ve čtvrtek, snažila jsem se načíst tento bod v době, kdy měla paní ministryně zde své body. To bohužel nebylo odsouhlaseno. Já bych jenom chtěla upozornit, je to tak, to je usnesení Sněmovny. Chtěla bych ovšem říci, takhle to můžeme odkládat neustále, protože tato agenda se týká Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva školství. Do resortu paní ministryně Marksové nikterak nevstupuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Přerušuji tedy projednávání tohoto bodu dle usnesení Sněmovny do přítomnosti paní ministryně.

Přikročíme dál. Dalším bodem je

83.

**Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka
a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb.,
o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 232/ - první čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali 23. února tohoto roku, kdy jsme projednávání tohoto výboru přerušili v obecné rozpravě. Připomínám, že stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 232/1, a prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele pan poslanec Jan Farský a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Ptám se, kdo se hlásí o slovo. Ptám se, kdo se k tomuto návrhu zákona hlásí o slovo. Pan poslanec Farský. Prosím, pane poslance, máte slovo. Pan zpravodaj je tady, děkujeme.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, pouze bych připomněl, že se jedná o tisk, který ve Sněmovně leží už několik let. Má také podezřele nízké číslo, a to je 232, a týká se tzv. emeritů, a to že bychom se k ústavním soudcům po skončení jejich mandátu chovali jako ke studnici moudrosti a přejímali jsme jejich vědomosti, znalosti, zkušenosti i v rámci toho, že budou pro nás vykonávat funkci emeritů a s návrhem za třetinu platu soudce.

Samozřejmě je to první čtení, zákon ještě, doufám, postoupí do ústavněprávního jako garančního výboru a ta debata bude široce vedena. Ale jsem rád, když tuto debatu budeme moci vést a bude umožněna, takže vás žádám o propuštění do druhého čtení. Děkuji za předkladatele.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Pokud se nikdo další do obecné rozpravy nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Není zájem o závěrečné slovo. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. V souvislosti s novelizací jednacího řádu Poslanecké sněmovny od 1. 3. 2015 navrhuji, abychom přikázali návrh zákona k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo jiný garanční výbor? Není tomu tak.

Já vás všechny odhlašuji a budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 201, přihlášeno je 93 poslankyň a poslanců, pro 86, proti žádný, návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Pan poslanec Kudela. Prosím.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, navrhuji tento návrh přikázat také výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, má ještě někdo jiný návrh na nějaký další výbor, kterému bychom to mohli přikázat? Dívám se doleva, dívám se doprava, nevidím žádný takový návrh. Budeme tedy hlasovat o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Paní poslankyně Fischerová – nehlásí, pardon. Děkuji. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás tedy všechny. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Počkáme, až se počet poslanců ustálí... Zdá se, že se počet poslanců pomalu ustálil.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru k projednání. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 202, přihlášeno je 100 poslankyň a poslanců, pro 27, proti 36, tento návrh nebyl přijat.

Je tady kontrola hlasování. V případě, že není žádný problém s hlasováním, konstatuji, že návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru jako garančnímu a žádnému dalšímu výboru. Děkuji panu zpravodaji i panu navrhovateli a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

A protože na 11. hodinu máme pevně zařazený bod číslo 209 a 11. hodina je právě teď, otevírám bod

209.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - první čtení

Tímto sněmovní tiskem jsme se opětovně zabývali dne 19. ledna na 54. schůzi, když jsme přerušili obecnou rozpravu. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr životního prostředí Richard Brabec, zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Zemek, je tady.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se hlásí s přednostním právem paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je velmi rušno.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Jestli se nepletu –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní poslankyně, kolegové vás dostatečně nevnímají. Poprosím o klid v jednacím sále. (Poslankyně Černochová: Na to jsem zvyklá.) Prosím paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Na minulém jednání při projednávání tohoto bodu byla dohoda, že kromě pana ministra životního prostředí Brabce by měl při projednávání Pařížské dohody být přítomen i pan ministr průmyslu a obchodu. A vzhledem k tomu, že tady není, tak navrhuji připomenout, že jsme přerušovali tento bod do přítomnosti pana ministra průmyslu a obchodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nemáte žádný procedurální návrh? (Poslankyně Černochová nejdříve reaguje mimo mikrofon a pak přechází k řečnickému pultíku.)

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, je to ten stejný případ, jako tady byl ve vazbě na návrh paní poslankyně Chalánkové kvůli nepřítomnosti paní ministryně Marksové. Takže úplně stejná procedura jako u toho bodu dva zpátky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám, ale já bohužel nemám ve svých materiálech nic takového napsáno. Pardon. (Předsedající konzultuje mimo mikrofon.) Tak tady mně legislativa říká, že pan ministr Mládek už dvakrát mezitím vystoupil a Sněmovně to stačilo. Museli bychom o té věci opakovaně hlasovat. Takže v případě, že máte tento návrh, prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: V tom případě dávám znovu tento procedurální návrh. Dokonce bych ani nespecifikovala, že to má být pan ministr průmyslu a obchodu Mládek, protože víme, že byl odvolán panem premiérem. Jeho odvolání potvrdil pan prezident. Takže aby tady alespoň byl přítomný tedy pan premiér, pokud pan premiér je skutečně tou osobou, podle médií je, která řídí Ministerstvo průmyslu a obchodu. (Předsedající: Ano, pan premiér vykonává tuto funkci.) Takže prosím o přerušení do přítomnosti ministra průmyslu a obchodu, tedy pana premiéra.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Odhlašuji vás všechny. O tomto procedurálním návrhu budeme hlasovat bez rozpravy. (Předsedající chvilku vyčkává, až se ustálí počet přítomných.)

V případě, že se ustálí počet poslanců, zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu do přítomnosti ministra průmyslu a obchodu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 203, přihlášeno je 98 poslankyň a poslanců, pro 27, proti 45. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já už jsem tady mnohokrát vystupoval s faktickými poznámkami k tomuto problému Pařížská klimatická dohoda. Nastínil jsem tady takovou svou hypotézu, ona to není jenom moje hypotéza, ale je to hypotéza z knihy (poslanec knihu ukazuje) *This Changes Everything*, kapitalismus proti klimatu od Naomi Kleinové, že za globální oteplování může globální kapitalismus. Já tady tu teorii nyní trošičku rozvedu... (Smích z levé části sálu.) Protože já jsem ji už rozvíjel na semináři, který pořádalo Ministerstvo životního prostředí, kde jsme se bavili na toto téma, respektive jsme tam řešili různé problémy tohoto typu. Dokonce jsme se shodli na tom, že to globální oteplování existuje, což nikdo asi dneska nepopírá, alespoň akademici a vědci to nepopírají. Možná to popírají zastánci třeba uhlíkové lobby a dalších různých korporací, kterým to globální oteplování určitým způsobem překáží. A také jsme se shodli na tom, že i kdyby tady přistáli mimozemšťané, tak nám asi s tím moc nepomůžou, respektive by řekli, že opravdu globální oteplování existuje. Nicméně zde by hrál roli Fermiho paradox, který říká, kde ti mimozemšťané všichni jsou, když jsme je do dneška neobjevili. Takže by byla také škoda, kdybychom si tu naši modrou planetu zničili nějakým způsobem tím globálním oteplováním.

Já vás tady nyní seznámím se svým příspěvkem, který jsem nazval Kapitalismus proti klimatu. Ten článek reagoval právě na Pařížskou klimatickou dohodu, kde se zástupci vlastně světa a veškerých států shodli na tom, že by měli do konce století udržet nárůst teploty kolem 2 °C za to století. Otázkou bude zůstat, zda se nám to skutečně podaří, nebo se to podaří v globálu nějakým způsobem ukočírovat, protože když si vzpomeneme na Kjótský protokol, který už toto nějakým způsobem řešil, tak

od něj odstoupily jednak Spojené státy jako největší znečišťovatel, a samozřejmě také Čína to tenkrát nepodepsala. Dneska je vlastně ten případ podobný, kdy máte nového amerického prezidenta Donalda Trumpa, který říká, že se prorazí k ropě, že nějakým způsobem budou více těžit nerostné suroviny, budou těžit uhlí. Takže to znamená, že asi k té Pařížské klimatické dohodě se nepřipojí tolik. Čína samozřejmě říká, že čeká na Ameriku, co udělá Amerika, podle toho se zachovají oni. Čína je totiž v zajetí toho vysokého rozvoje, kde tam žije nejvíc lidí na světě a vzniká tam nová střední třída, která si bude osvojovat návyky konzumní společnosti západního typu, tedy který máme my. A to hrozí právě velkým nárůstem různých exhalací, protože ta teorie, která se dneska razí ve světě kapitalistické globalizace, je, že ve své podstatě chtějí udelat všichni nekonečný růst na konečné planetě. Ale my víme, že naše planeta je konečná stejně jako naše zdroje.

Takže žijeme na modré planetě, planetě, která kypí životem, zatím nám jediná známá ve vesmíru. Já už jsem tady řekl o tom Fermiho paradoxu, že dodnes nevíme, jestli ve vesmíru máme nějakou další planetu, která by byla podobná naší, a našli jsme tam život nebo nějakým způsobem třeba i vyspělejší, že by nám poradili, co máme dělat s tím naším globálním oteplováním. Lidstvo jako nejvyšší inteligentní uskupení však planetu čím dál rychleji ničí. Za posledních padesát let došlo k dramatickým posunům. Když se tyto posuny začaly projevovat stále více, tak se vynořila kapitalistická globalizace jako nástroj na zmírnění krize 70. let minulého století. Když se podíváme na ta 70. léta, kdy se začíná nějakým způsobem vynořovat kapitalistická globalizace, tak k nám přichází první ropný šok v roce 1973 a potom druhý ropný šok koncem 70. let. Tam už se projevují tyto tendence, kdy OPEC, což je Organizace států vyvážejících ropu, tak nějakým způsobem eliminuje nebo nějakým způsobem zvedá cenu ropy a dalších věcí. Ti právě, kteří zaseli to semě kapitalistické globalizace v těch 70. letech, tak si možná ani neuvědomili, že zaseli vítr a nyní sklízí bouři. Jak jsem tady říkal, tak ta globalizace nastartovala tu myšlenku nekonečného růstu. Nekonečného růstu. A v těch 70. letech se začíná vynořovat takzvaný Římský klub. Mě pobavili zástupci Občanské demokratické strany na tom semináři, když jsem byl nazván, že jsem nějakým způsobem v zajetí právě teoretiků Římského klubu, kteří řeší limity růstu a překročení mezí. Ale to je nesporný fakt, protože data nelžou.

Vědci nyní tedy apelují, aby se snížila emise skleníkových plynů, pořádají se různé konference na toto téma. Poslední takovou byla klimatická konference v Paříži. Na konferenci se dohodlo, že do konce století chtějí země světa udržet globální oteplování výrazně pod 2 °C. Dohoda však začne platit až v roce 2020.

Na tom semináři jsem se rovněž ptal pana ministra, zda máme možnost od té dohody odstoupit, co se stane, když to nedodrží Spojené státy, co se stane, když to nedodrží třeba Indie, což je další stát, kde žije mnoho lidí, kteří si budou osvojovat právě ty konzumní návyky globálního kapitalismu, který je potom s tím globálním oteplováním spojen.

Proč tedy až takhle dlouho? Pravděpodobně to vyhovuje právě mocným tohoto světa, kteří nechtějí za žádných okolností snižovat emise skleníkových plynů. Zde je potřeba zdůraznit, že kapitáni kapitalistické globalizace, což jsou ty nadnárodní

korporace, tak vždycky budou tvrdit, že globální oteplování neexistuje. Stejně to bude říkat uhlíková lobby. Neustále. Protože to je překážka jejich rozmachu a rozvoje.

Na tento problém v roce 2014 poukázala ve své knize Tohle mění vše – This changes everything – kapitalismus proti klimatu novinářka Naomi Kleinová, což je autorka proslulé knihy Bez loga – No logo, anebo Šoková doktrína – The shock doctrine. V této své nejnovější knize jasně říká, že buď budeme mít živou planetu, nebo kapitalismus. Oboje mít nemůžeme. A má pravdu. Ukazuje se, že právě kapitalismu, podotýkám globální kapitalismus, který rozděluje svět na bohatý sever a chudý jih, je zodpovědný za to, že se stále nedodržují podmínky, které byly uzavřeny na různých konferencích. Představitelé velkých podniků, nadnárodních společností říkají, že globální oteplování je jen mýtus, my přeci nemůžeme za to, že se planeta otepluje, a jako další argument říkají no dobře, zavřeme podniky a jsme zvědaví, co budete s propuštěnými lidmi dělat. Drží tak v šachu jak národní státy, to zaprvé, tak i přírodu, které brzy dají podle mě osudový mat, protože jestliže to nějakým způsobem nezačneme regulovat, tak nastane tento problém.

Zde je potřeba říci, že v roce 2009 se objevila teorie planetárních mezí. Ale jak už jsem tady říkal, tak tato teorie planetárních mezí navazuje na teorie překročení mezí a různých mezí růstu. Tu přinesl profesor Johan Rockström ze stockholmského ústavu a přinesl koncepci devíti planetárních mezí.

Jsou to: změna klimatu. Ta je podle mého názoru v současné době nejpalčivější, protože ji všichni vidíme kolem sebe, protože na nás všechny bez rozdílu, ať jsme z kterékoli politické strany nebo z kteréhokoli státu, dopadá změna klimatu, změna počasí. Víte, že počasí je stále více turbulentnější, rychleji se mění, jsou teplotní výkyvy. Jednou je velké teplo, jednou je velká zima. To počasí není stálé, jako kdysi nějakým způsobem bývalo.

Další planetární mez je acidifikace oceánu. Ukazuje se, že oceán je čím dál více kyselější.

Další poškození ozónové vrstvy. Zde se naštěstí podařilo tento problém částečně vyřešit odstraněním freonů na konci 80. let 20. století a jiných látek z různých zařízení, zejména z chladniček, což byl tenkrát poměrně určitý problém v těch 80. letech. A tam se nakonec našla dohoda, takže se z těch ledniček a z různých dalších zařízení freon odstranil.

Další planetární mez – biogeochemické toky fosforu a dusíku. Tento problém souvisí s globálním oteplováním.

Zdroje sladké vody. Stále více máme znečištěny zdroje a dochází jejich kapacita. Také jsem předestřel, že příští konflikty, příští války budou zejména o vodu. Voda, zejména sladká voda, dochází. A to je také nepopiratelný fakt, že sladká voda dochází, takže příští války budou zejména o vodu.

Využití území. Stále více orné půdy je zastavěno budovami, sklady a orná půda pomalu mizí. Tomuto fenoménu říkám zástavbový kapitalismus, kdy se veškerá orná půda zastavuje nesmyslnými halami, sklady, takže tato půda je poté nevyužitá a zůstávají tam pouze skladiště.

Ztráta biologické rozmanitosti. Vymírají živočišné i rostlinné druhy.

Atmosférický aerosol. Známe ho opět všichni. Vyskytuje se v ovzduší jako rakovinotvorné látky, smog atd., což je také poměrně velký fenomén.

A poslední je chemická kontaminace – neustálé vysoké používání pesticidů, vypouštění chemikálií do přírody, vod atd.

Podle této teorie jsme jasně už překročili minimálně tři planetární meze. Jistě si sami odpovíte, které to jsou.

S tímto problémem samozřejmě souvisí, jak už jsem řekl, ty dopady do společnosti. Globální oteplování může mít negativní vliv na migraci lidí, to už jsem tady taky předestřel, když jsme tady řešili nějakým způsobem migrační krizi. Takže globální oteplování samozřejmě může nějakým způsobem dopadnout i na tu migraci.

Ale jak už jsem říkal, tak největší dopady jsou samozřejmě na celou společnost. V nedávné době expert na globalizaci z Británie Leslie Sklair, který navštívil Českou republiku, řekl, že extrémní počasí, sucho, to všechno je tu s námi. Asi 99 % vědců dnes vnímá, že je tu velmi závažná krize pro naši civilizaci. Nemůžeme pořád růst. Tady narážím právě na ten problém nekonečného růstu. Buď se dostaneme do stabilního stavu, nebo je nutné začít přemýšlet nad tím, jakou planetu předáme našim vnukům.

Na tom semináři mě také fascinovalo, když tam bylo řečeno, že se najednou našly nové zdroje ropy, nové zdroje uhlí. Já tedy nevím, kde se našly. Možná je to pravda, ale nicméně jak jsem říkal, žijeme na konečné planetě s konečnými zdroji. Možná budeme těžit příště někde na Měsíci nějaké nerostné suroviny, uhlí atd., ale nevím, kde by se tam vzalo, protože uhlí jsou pozůstatky organických živočichů a rostlin. Nicméně na dalších tělesech sluneční soustavy můžeme těžit nějaké jiné prvky. Takže jsem hodně zvědav, co se bude dít, až nám dojde ropa a až nám dojdou veškeré nerostné suroviny, protože když bude zima, tak čím budeme topit, jestli skácíme všechny stromy a nějakým způsobem... Neumím si to představit.

Ale mě by spíš zajímalo, jak se s tímhle tím vypořádává koncept jaderné energie, protože jestliže chceme přejít na ryze obnovitelné zdroje energie, což je voda, vítr, slunce, geotermální energie, tak jakým způsobem do toho zapadá jaderná energetika, protože jaderná energetika je neobnovitelný zdroj. Už se těším, až najdeme možnost tady udělat termonukleární reakci, jako je na Slunci, kdy se začnou slučovat lehké prvky v těžší. Já vím, že dnes umíme štěpit ty těžké v lehké. Takže jsem hodně zvědav, zda se nám to podaří, protože to by vyřešilo na několik tisíciletí právě tento energetický problém. To si také řekneme, jak do toho zasahuje ta jaderná energetika, ať na poli Evropské unie, protože vím, že Německo začíná odstupovat od jaderné energetiky, a jak je to celkově ve světě.

Vím, že nás třeba straší různé jaderné havárie, naposledy třeba ve Francii, nicméně tam nedošlo k poškození jaderné části. Nebo nás tady straší jaderná havárie v Černobylu z roku 1986, nebo z Fukušimy. Rozumím tomu. Nicméně všechny tyto havárie, tyto největší jaderné havárie, nebo když tam ještě přičtu elektrárnu Three Mile Island z roku 1979, kde došlo také k nehodě, tak to bylo všechno zanedbání údržby reaktorů. Víme, že v Černobylu to byl typ RBMK 1000, který byl grafitem chlazený reaktor, který se nemohl nikde jinde používat, protože byl nestabilní, takže tam to bylo o něčem jiném. Pokud jde o jaderné reaktory v Japonsku ve Fukušimě,

tak to jsou reaktory typu PWR, kde opět japonská společnost TEPCO zanedbala údržbu reaktorů a veškeré další věci. Takže všechno je to potom spojeno s tím, že se to neudrží. A to samé bylo v elektrárně Three Mile Island v Pensylvánii v roce 1979.

Chci se zeptat, jakým způsobem je tam zakomponována jaderná energetika, protože jaderná energetika nevydává žádné exhalace, které by nějakým způsobem ovlivňovaly navyšování teploty planety. Samozřejmě můžeme se bavit o těch negativních účincích radioaktivity a těch dalších věcí, co dělat s vyhořelým palivem a takovéhle věci.

Neumím si totiž představit, že v dohledné době najdeme nějaký zdroj energie, opravdu nějaký, který by nahradil opravdu třeba uhlí. Víte, že spalování uhlí je dneska jakýmsi způsobem na výši ve výrobě elektrické energie, nemyslím třeba zrovna u nás, ale i jinde ve světě. Kde se třeba často i kšeftuje s imisními povolenkami.

To je další problém, který jsem nastiňoval na tom semináři, problém imisních povolenek. Ono se dokáže kšeftovat s nimi a pak vznikají třeba odpadní ráje, kdy si jeden stát nakoupí imisní povolenky a prostě si to nějakým způsobem prohodí. To existuje zejména třeba ve Spojených státech amerických, tento případ. A tomu se pak právě říká odpadní ráje, že nějakým způsobem využívají tohoto a mají to tvrdě zapláceno právě uhlíkovou lobby, která je v tom procesu zapojena.

Pokud jde o mě, tak já samozřejmě nějakým způsobem vítám Pařížskou klimatickou dohodu. Samozřejmě chápu, že je to závazek na mnoho desetiletí dopředu. Hodně, hodně dopředu. Nevíme, co bude za 10 let, my nevíme, co bude za rok. Takže tohle bude alfa a omega, zda dokážeme opravdu udržet globální oteplování výrazně pod 2°C. Musíme tam připočíst také různé erupce vulkánů, sopek, takže ono to může hrát druhou stranu mince i tento proces.

Ale je dnes dokázáno, že lidstvo má opravdu velký vliv na změnu klimatu za těch posledních 200 let, pokud budu vydávat toto časové období od začátku nějakým způsobem velké nebo té průmyslové revoluce, kdy se opravdu začíná spalovat uhlí v tom 18., 19. století. Tak ten nárůst uhlíku je enormní, planeta ho nedokáže úplně absorbovat. Toto nové období za těch 200 let vědci nazývají antropocén, je právě ta změna klimatu, změna přírodních podmínek, takže vymysleli tento pojem antropocén. A když jsme u toho antropocénu, tak samozřejmě my všichni ho ovlivňujeme, ale nejenom my všichni, ale nejvíce ho právě ovlivňují globální hráči. Největší znečišťovatelé. A samozřejmě také lidstvo jako celek, protože globální hráči, kteří nastartovali tu kapitalistickou globalizaci, tak všechno postavili jenom na nekonečném růstu, na nekonečné konzumaci. To nejde do sebe. Tady se musí najít nějaká rovnováha tak, abychom nezačali tu planetu opravdu devastovat, abychom tu planetu předali našim dětem, našim vnukům v nějakém dobrém stavu.

Neumím si představit ten dobrý stav, když už vidím dneska ty proměny světa, které působí na přírodu, na civilizaci jako celek a různé přírodní katastrofy, které jsou nám předkládány dnes a denně. Zde bych mohl použít knihu Ulricha Becka, význačného německého sociologa, a jeho Rizikovou společnost, kde tam poukazuje na globální propojení rizik, že všichni jsme v tom procesu zahrnutí. Kapitalistická

globalizace tomu ještě více nahrává. Abych tady nebyl obviněn, že jsem nějakým způsobem antiglobalista. Nejsem antiglobalista. Já jsem kritik kapitalistické globalizace. Já jsem alterglobalista, hledám různé alternativy vůči kapitalistické globalizaci. Vycházím z různých teorií třeba světového systému Immanuela Wallersteina nebo jiných marxistických teoretiků, to je o mně známo a já se tím netajím a jsem na to hrdý, že tyto myšlenky tady mohu říkat a mohu je i prezentovat a obhajovat si je. Podle mě je opravdu nutné nějakým způsobem udržet tu teplotu výrazně pod 2°C. Věřím tomu, že my samotní samozřejmě tomu nezabráníme, zabrání tomu největší znečišťovatelé v globální ekonomice, což jsou Spojené státy, Čína, Indie a další země, které mají nejvíce obyvatel na zeměkouli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi. Dalším řádně přihlášeným je pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říct, že jsem se do debaty hlásil ještě předtím, než jsme udělali změnu na postu zpravodaje za kolegu Böhnische. Takže je to řádná přihláška.

Chtěl jsem původně navázat na debatu, která tady probíhala před více než asi měsícem a půl. A upřímně jsem teď poněkud trochu zaskočen obsáhlým projevem kolegy Klána, který obsahoval řadu zajímavých a podnětných myšlenek. Provedl nás tady v podstatě veškerými dnešními problémy světa. A já teď nevím, jak to uchopit, ale... (Smích, i u některých dalších poslanců.)

Tak možná spíš se vrátím k tomu, o čem tady budeme jednat, o Pařížské úmluvě. Možná bych trochu shrnul to, o čem se tam jedná, abychom se opět uvedli do problému. A budu se snažit být poměrně stručný a nebudu to tak moc rozvádět.

V podstatě by Pařížská úmluva měla nahradit stávající Kjótský protokol. Týká se omezení emisí skleníkových plynů a vidím tam jeden zásadní rozdíl proti tomu Kjótskému protokolu, že do toho procesu jsou zapojeny i rozvojové státy, na rozdíl od stávajícího stavu. Kromě toho se k tomu přidaly i země typu Číny a Spojených států, byť tam je otázka, jak se k tomu postaví nová administrativa, ale prozatím ta dohoda tam trvá, takže to vidím jako jednoznačné pozitivum.

Co z toho vyplývá pro Českou republiku? Ona ta úmluva v podstatě obecně konstatuje, že je třeba snížit, nebo je tam takový závazek snížit nárůst globální teploty pod 2°C, poměrujeme to ke stavu před průmyslovou revolucí. Pro konkrétní státy se tam vyvíjí, nebo je tam zahrnut závazek, aby si stanovily národní programy nebo národní závazky, jak k tomuto přispět. Takže tady vidím to, co to znamená pro Českou republiku, tzn. my si někdy v budoucnu vytvoříme právě tyto závazky, ale to ta úmluva zatím ještě neobsahuje.

Jak jsem řekl, to největší pozitivum je to, že by se tam mělo zapojit více světových hráčů a i rozvojové země. A to bychom asi měli podpořit.

Jinak zaregistroval jsem tady – neodpustím si tu poznámku – pořád se tady používá termín globální oteplování. Já bych v tomto byl velice opatrný, spíš bych

používal termín globální změna klimatu, protože ona v důsledku ta změna nemusí vést všude k tomu oteplení. Ono tam může dojít například i v některých oblastech k ochlazování, například změnou proudění Golského proudu by to mohlo mít negativní dopady na Evropu. Ale je to otázka dalšího vývoje, dalších modelů, které jsou vytvářeny. Jinak samozřejmě je otázkou, a já to беру jako relevantní otázku, do jaké míry člověk svou činností přispívá k této globální změně klimatu. Dnes asi nikdo na sto procent nemůže říct, do jaké míry, nicméně je tady určitý princip předběžné opatrnosti. A když si uvědomíme, že člověk během několika desítek let své činnosti uvolnil do atmosféry tolik uhlíku, který se ukládal po miliony a miliony let, tak z logiky věci vyplývá, že to pravděpodobně nějaký vliv mít bude.

Samozřejmě, zaznívaly tady od různých kolegů obavy z toho, jaké to může mít dopady na český průmysl. Já ty obavy úplně nesdílím. Musíme si uvědomit, že dnes už české továrny neznamenají to samé co desítky a desítky komínů chrlicích černý kouř a tuny a tuny vyrobené oceli. Když se např. podíváte v Mladé Boleslavi do jednoho z našich nejúspěšnějších podniků, tak jediný zdroj emisí plynů je tam kotelná a jinak ta výroba je poměrně čistá. Takže se neobávám toho, že by nějaký v budoucnu sestavený národní plán, který by měl zahrnout závazky České republiky, znamenal nějaké výrazné omezení českého průmyslu. Nicméně chápu i obavy kolegů, kteří tyto obavy vyjádřili, a rozhodně se o tom můžeme pobavit dál ještě během projednávání ve výboru.

To je v tuto chvíli z mé strany vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři – tři –, vážené dámy, vážení pánové, na jednu stranu se tady část vlády a této Sněmovny tváří, jak strašně důležitou normu projednáváme, a současně ale na ni zásadně představitelé vlády nechodí, a pokud chodí, tak ministři, kteří s tím nemají moc společného, jako pan ministr dopravy. To bych řekl, že je jeden problém, upozorňovala tady na to už paní poslankyně Černochová. Přesto tato Sněmovna nevyhověla přání, aby u toho seděl minimálně průmyslu a obchodu, a to si myslím, že by měli sedět ještě mnozí další. To je poznámka... Pan kolega poslanec Mládek tady sedí, ale to již není ministr průmyslu a obchodu, jakkoli nám to může být třeba líto, ale v tuto chvíli máme jiného ministra průmyslu a obchodu. Poznámka první.

Poznámka druhá ke kolegovi Klánovi prostřednictvím pana předsedajícího. "Za globální oteplování může globální kapitalismus" je krásná teze. Já bych řekl, za globální oteplování může globalizace environmentalistů. Nic takového jsme zatím nezaregistrovali. To je jenom jako jedna velká hysterie mnoha lidí zaměstnaných v těchto oborech. A ukázalo se v minulosti opakovaně, že mnozí z těch lidí šidí a předkládají divná a mnohdy i nepravdivá čísla. Je s velkým otazníkem, jestli vůbec nějaká taková změna probíhá. Teď nám tady říkal pan zpravodaj, že někde to bude oteplování, někde možná ochlazování. Možná že jsou části světa, kde kdyby se oteplilo, taková Sibiř, bylo by mnohem lépe, měli bychom spoustu úrodné půdy a

nemuseli bychom žít na Sahaře nebo v těchto částech Afriky, kde se nežije úplně dobře. Takže ono je to takové všechno velmi sporné.

Já prostě těmhle partám světových alarmistů, kteří začínali přibližně v 60. letech v tzv. Římském klubu, a tzv. tezi o tom, jak dochází ke geometrickému nárůstu obyvatelstva na Zemi, ale současně dochází jenom k aritmetickému nárůstu schopnosti vyrobit potraviny, a že do deseti let bude hladomor a lidé je příliš moc... No, ukazuje se do dneška, že je to přesně obráceně. Schopnost vyrábět potraviny stoupala mnohem rychleji než počet obyvatelstva.

O deset let později začali chodit s ropnými krizemi. A už jsme se o tom také přeli na nějakém semináři s panem ministrem Brabcem. Už tak čtyřicet let slyšíme o tom, jak katastrofálně dochází ropa a nejpozději do pěti následujících let budou její zásoby takové, že se o ni začne válčit. Přesto překvapivě vždycky na konci těch pěti let zjistíme, že ty zásoby jsou těžitelné, že jsou mnohem větší, než byly před těmi pěti lety, a že tedy zřejmě asi se hned tak válčit nezačne.

Posledním nápadem těchto celosvětových alarmistů je právě globální oteplování a snaha za každou cenu zasahovat do systému průmyslu, systému topení, systému spotřebovávání energie. Výsledky jsou takové, že se k tomu zatím hlásí jenom převážně mírně poblázněná a pomatená Evropa, která stále má tendenci omezovat původní zdroje a začít je nahrazovat nějakými jinými zdroji, a to ještě s tou hysterií, že to nesmí být jádro, nebo alespoň ve většině evropských zemí nesmí být jádro, že odmítáme brát jádro jako obnovitelný zdroj energie. A vede to k tomu, že se začíná evropský trh s energiemi minimálně problematizovat, být stále více závislý na dovozu plynu ze zemí bývalého Sovětského svazu, staví se nové a nové plynovody, a případně na tom, jestli fouká vítr nebo svítí slunce.

Už jsme v této republice zažili celý problém se soláry, který přinesli přesně stejní alarmisté, kteří nosí tuto Pařížskou úmluvu. Tehdy to byl Kjótský protokol. Musíme za každou cenu zastavit spalování uhlí, spalování ropy, začneme to něčím nahrazovat. Tak jsme krajinu poseli krásnými větrníky, a to jich tady máme ještě mnohem méně než v některých krajích na západ i na východ od nás, případně jsme začali úrodná pole osazovat soláry. Jestli někdo z vás má pocit, že je to něco rozumného, něco, co stojí za to, jestli máme fakt dojem, že místo toho, kde rostly na polích potraviny, tak tam najednou dneska tzv. vyrábíme energii v těch solárních příšerách, které to opravdu hyzdí, a že to je nějaké vítězství, tak já tedy myslím, že je to přesně obráceně, že je to velikánská prohra, na kterou jsme přistoupili. Já jsem prostě hlubokým vnitřním odpůrcem toho, abychom se pokoušeli tímto způsobem deformovat trh s energiemi a poškozovat, jinak to slovo neumím říct, poškozovat evropskou ekonomiku, českou ekonomiku tím, že se znevýhodňujeme na světových trzích proti ostatním hráčům. Ostatní smí vyrábět, jak se jim zachce. Ukazuje se dnes a denně, že se tak děje.

Dneska se mluví o tom, jestli odstoupí Spojené státy. Pokládám za velmi pravděpodobné, že Trumpova administrativa poté, co zastavila některé další projekty tzv. ochrany životního prostředí z dílny svých demokratických předchůdců, tak že zastaví pravděpodobně i ratifikaci Pařížské úmluvy, resp. její dodržování. Nepochybně na to zareagují další světoví hráči a bude to zase jenom Evropa, která se

tady bude mučit a týrat v tom, že tady potřebujeme nutně nasázet další stovky větrníků a další hektary a hektary solárních panelů.

A pan ministr ví, že stáhl zatím svůj návrh tzv. antifosilního zákona. Ale stáhl ho proto, protože kdybychom ho dneska předložili do jednání této Sněmovny, resp. veřejnosti, tak se z toho všichni zblázníme, protože prostě není možné, aby to takhle nadále fungovalo. Znamenalo by to takový útlum jak průmyslu, tak zvyklostí spotřeby domácností, že by to nikdo nebyl schopen obhájit. A proto se ten návrh stáhl. Ne že se odloží o tři roky. Já myslím, že za tři roky připravenost společnosti bude stejná a že se to opět odloží. Protože ten nárůst alternativních zdrojů, který byl v antifosilním zákonu navrhován, by znamenal, že bychom tady opravdu pak nepěstovali vůbec žádné obilí a nic podobného a už bychom jenom na všech polích měli solární elektrárny, které kromě toho, že ještě blokují tu krajinu, tak já je pokládám opravdu i při cestě krajinou za hnusné a ošklivé.

Takže tolik snad k tomu obecnějšímu problému, jestli se vůbec k tomu máme hlásit.

Já bych k tomu chtěl ještě říct jednu věc, kterou pokládám za ústavně důležitou a pro kterou budu chtít, abychom přikázali návrh zákona i do ústavněprávního výboru. Byl jsem na semináři, který svolal předseda výboru pro životní prostředí, na kterém byl pan ministr, byla snaha tam mnohé věci osvětlit. Ale na tu základní klíčovou otázku mi odpovězeno nebylo, protože se domnívám, že ani experti Ministerstva životního prostředí schopni odpovědět nejsou.

Tady se předkládá pořád takový dvojitý obraz. Ta smlouva nemá žádné bezprostřední účinky. Vlastně jí nejsme vázáni, je to takové jako dobrovolné, můžeme se přihlásit, k čemu chceme, a k ničemu nás to nezavazuje. Kromě toho transferu 100 mld. dolarů od vyvinutých zemí k těm rozvojovým. Ale i to se bude někdy posléze dohadovat v nějakých dohadovacích komisích a k tomu jsme se ještě nezavázali. Ale současně je to strašně důležitá úmluva, protože přece způsobí na celém světě, že dojde k poklesu skleníkových plynů, a tím pádem nedojde k takovému navýšení obecné teploty a budeme se držet nějak mnohem lépe, než jsme na tom byli před průmyslovou revolucí.

Mně se tenhle přístup zdá nemožný. Tak buď nás to k něčemu zavazuje a zavazuje to ty ostatní státy, které to podepsaly, pak to má smysl. A pak má smysl se bavit o tom, k čemu nás to zavazuje. Nebo to nikoho k ničemu nezavazuje, tak jak je to občas vykládáno a předkládáno, ale pak nemá smysl žádnou takovou smlouvu předjímat, ať si každý stát příp. uskupení států stanoví nějaká svá vnitřní pravidla, ve kterých se rozhodne, jestli půjde cestou jaderné energie, půjde cestou jiných zdrojů, nebo půjde cestou dosavadních fosilních paliv, která zase žádný tak zásadní problém nevytváří. Ale ta představa toho, že to je tak strašně důležité, protože to všem pomůže, ale současně je to nezávazné, mně připadá ze strany Ministerstva životního prostředí a vlády jako celku neuvěřitelně nepoctivá, protože jedno z toho musí platit. Nemůže platit současně to, že je to nezávazné, a současně to, že to nepochybně pomůže celému světu, protože všichni budou zavázáni. A pokud je to závazné, a já se trochu obávám, že to závazné ve skutečnosti je minimálně v tom, že tlak, který pak na

nás bude vyvíjen, bude velmi zásadní, pak musí být odpovězena ona ústavní otázka a to je, kdo a k čemu se zavazuje.

Základní problém je, že tato smlouva říká: státy se zavážou k nějakému omezení emise skleníkových plynů, je jedno, jestli je to 20 %, 30 % nebo 50 %, případně se mohou k tomu zavázat i uskupení států, pravděpodobně, předpokládám, že je to tak, že uskupení států se může zavázat k nějakému minimálnímu omezení, a jednotlivé státy by se mohly zavázat nad rámec tohoto minimálního poklesu ještě k nějakému vyššímu. Ale pak se ptám, kdo ty státy bude zavazovat. A to je otázka, která není zodpovězena ani v té smlouvě, ale fatálně není zodpovězena ani v důvodové zprávě, kterou nám ministerstvo a vláda k tomu předkládají. Protože důvodová zpráva se vlastně tváří tak, že právní zajištění Pařížské dohody bude v rámci Evropské komise – já to pro jistotu přečtu.

"Implementace Pařížské dohody si však vyžádá dílčí úpravy práva EU v dané oblasti. K tomuto účelu Evropská komise dne 20. července 2016 zveřejnila tyto legislativní návrhy:

1. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu č. 2016/0230..." Nebudu číst tyto kódy.

"2. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021 až 2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu č. 2016/0231.

S ohledem na právní charakter nařízení budou uvedené předpisy po jejich přijetí přímo účinné také v České republice.

Pokud jde o společný, vnitrostátně stanovený redukční příspěvek, k němuž se Česká republika jako člen EU také přihlásila, vychází ze společného cíle Evropské unie a jejích členských států, který byl již přijat Evropskou radou jako součást závěrů Evropské rady k Rámci politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030, schválených dne 24. října 2014."

Čímž se nám fakticky říká, zjednodušeně řečeno, nás se to netýká, všechno to za nás schválí Evropská komise a Evropský parlament a český parlament a česká vláda do toho nemají co mluvit.

To je samozřejmě jedna část pravdy, já i s touto částí pravdy souhlasím jen velmi částečně, protože si myslím, že to jsou věci, které nemají být regulovány z úrovně Evropského parlamentu a Evropské rady, ale chápu, že dneska takový stav je.

Současně ovšem nepochybně ta smlouva ale připouští, abychom přijali nějaké další závazky nad rámec evropských závazků. A já se ptám, kdo by takové závazky jménem České republiky přijal, jakým způsobem by je uložil a jakým způsobem by

bylo zajištěno, že o takových závazcích rozhoduje tento parlament, a ne rozhodnutí ať už nějakého subalterního úředníka na Ministerstvu životního prostředí, nebo možná i vlády jako celku. Už jsme tady zažili vlády, a dokonce jsem byl jejich podporovatelem, ve kterých seděli zelení a které nám tady zanechaly velké, skoro bych řekl nedozírné škody v některých oblastech průmyslu nebo celkově společenského fungování. Představme si, že v nějaké příští vládě...

Vidím, že to nemá příliš velký zájem tohoto sálu. A docela mě to mrzí, protože myslím, že to je jedna z nejdůležitějších věcí, které tady projednáváme. Ve srovnání s věcmi, které se děly dopoledne, nebo s různými legráckami, které tady běžně probíráme, jako kde se smí nebo nesmí vydávat řidičské průkazy nebo jaký bude plat nebo nebude plat emeritních ústavních soudců, bych řekl, že tohle je věc, která má naprosto jiné a naprosto zásadnější dopady. Ale evidentně (nesrozumitelně) se řekne přemýšlíme ne na příští týden, ale na 5, nebo 10, nebo 15 let dopředu, tak ten zájem Sněmovny je velmi malý a mají všichni pocit "nás se to netýká, to si odskáče někdo až za námi".

Myslím, že musí být vyřešena v průběhu projednávání otázka toho, kdo v rámci takovýchto dohod má právo zavazovat Českou republiku. Zda je to vláda, nebo zda je to parlament. To je podle mě naprosto kardinální otázka. Je to takový ten obvyklý trik, které ho se nám dostává dneska někdy v těch mezinárodních smlouvách. Dříve mívaly mezinárodní smlouvy charakter toho, že jsme řekli "ano, máme taková a taková práva, máme takové a takové povinnosti", posléze byly poměrně složitým ústavním způsobem, včetně toho, že např. Senát byl neobejitelný, musel se zavázat k ratifikaci, prezident republiky byl neobejitelný, musel podepsat, posléze byly nějakým způsobem aplikovány do právních řádů jednotlivých zemí a do právního řádu České republiky. Nyní se přijímají takovéhle prapodivné smlouvy, které – k něčemu se zavázete, ale neříkají, kdo se zaváže, ale potom, když už se zavázete, tak najednou to, k čemu jste se zavázali, bude mezinárodně vymahatelné, nebo alespoň mezinárodně sankcionovatelné. A tady si myslím, že musíme si stanovit pravidlo, kdo může Českou republiku v rámci mezinárodních smluv tohoto charakteru – které mají nepochybně pak dopad do celé ekonomiky, mají dopad do zákonodárství, fakticky znamenají, že některé věci musí být provedeny – kdo může tedy Českou republiku zavazovat. To je přece klíčový problém, který vznikl kolem prohlubování integrace Evropské unie, že najednou začaly vlády – a proto je tak vysoká míra nespokojenosti jak v parlamentech, tak v jednotlivých členských zemích a v tom obyvatelstvu – , že najednou začaly vlády, začali úředníci zavazovat v rámci Evropské unie své země k tomu, že něco provedou. Sice to jakoby dnes už formálně schvaluje Evropský parlament, ale dostávali jsme se mnohokrát do situace, a vidíme ji dneska znovu třeba v té zbraňové legislativě, že mnohé země dají žlutou kartu, řeknou je to problém, ale pokud je to schváleno na evropské úrovni, fakticky rozhodováním exekutiv a potvrzeno tím odtrženým Evropským parlamentem, pak náhle do toho nemají ty jednotlivé národní legislativy co mluvit.

A já bych strašně nerad, abychom po tom, co jsme tento problém spustili ve vztahu k Evropskému společenství a posléze k Evropské unii, který opravdu vede k těm hlubokým krizím důvěry, ve kterých dneska Evropa je, tak abychom tento problém spustili ještě k dalším mezinárodním společenstvím, jako je právě Pařížská

dohoda, kde se vláda může v nějakou chvíli zpovýkat, říct: Tak my budeme ti nejmodernější na celém světě, my tady přijímáme závazek, že snížení emisí skleníkových plynů o 50 % nebude do roku 2030 nebo do roku 2050, jak nám stanovuje Evropská unie, ale bude do roku 2022". V příštím volebním období to každý náš nástupce musí provést. Toto nechá uložit jako náš závazek. Nepochybně jménem státu navenek jedná vláda. Nepochybně jménem státu navenek jedná vláda, nejedná parlament, ale je to opravdu závazek, který může zavázat evropskou republiku na 5, 10, 30 let dopředu? Nebo to musí být závazek, který musí projít parlamentem, musí projít tím schvalováním, jakým musí projít tato smlouva?

V tom vidím klíčové ústavní nebezpečí tohoto materiálu, který říká: Bude to pro vás závazné, zavazujete se, ale ten, kdo zavazuje, není vyjasněn. A opravdu v důvodové zprávě k tomu není ani slovo. Není vůbec řečeno: máme takovou a takovou představu. Mrzí mě tedy, že odešel už pan ministr Chvojka, kterého bych jinak jako předsedu Legislativní rady vlády vyzýval k tomu, aby nám i Legislativní rada vlády objasnila, jak se má otázka s tím, kdo může v oblastech, které nepochybně budou posléze vyžadovat legislativní úkony, zavazovat Českou republiku a nakolik tyto závazky mohou být pro nás definitivní.

Zatím děkuji za pozornost. Uvidím v následující rozpravě, jestli se ještě přihlásím, nebo ne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Mám tu dvě faktické poznámky. Za prvé pan zpravodaj Václav Zemek s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Asi se se svým kolegou panem Markem Bendou, kterého si nesmírně vážím, určitě neshodneme v pohledu na budoucnost české energetiky, českého průmyslu. Já zastávám ten názor, že stoletím páry a uhlí bylo 19. století a žijeme v 21. století, ale o tom jsem mluvit nechtěl. Na co ovšem musím reagovat, je to, že tam padlo zpochybnění vědeckých výzkumů ohledně globální změny klimatu. To prostě musím odmítnout. Dneska široká platforma vědců, klimatologů zastává jednotný názor, že ke globální změně klimatu dochází. Samozřejmě diskutabilní je vliv člověka, ale ta změna tady prostě je a my si s ní musíme nějakým způsobem poradit. A ačkoliv je tady pár odmítačů typu našeho jednoho z bývalých prezidentů, tak opakují, široká platforma vědců, jsou to prokazatelná statistická fakta, je prokázáno, že tady změna klimatu existuje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Ivan Adamec a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, já tedy patřím také k těm odmítačům a nechci to tady rozebírat, protože bych mluvil asi hodinu, a myslím si, že změna klimatu jako takového lokálně se děla vždy. Když se podíváme do historie našeho státu, tak vidíme, jak se tady

měnilo počasí. Není to nic neobvyklého, je to normální. Také vzpomínám na 70. léta, kdy nám řekli, že nafta skončí s přelomem tisíciletí, není to pravda.

A rozhodně bych reagoval na kolegu Bendu a samozřejmě jenom bych ho spíš doplnil. Já si také myslím, že ta ratifikace, resp. celá ta smlouva není nic beztržného. Já si myslím, že nám z toho povinnosti pak do budoucna nějaké vyplynou, a na rozdíl od kolegy Bendy neznám ty mechanismy, neumím si je představit, ale rozhodně si myslím, že budou.

Ale chtěl jsem ho doplnit k obnovitelným zdrojům. Století páry je pryč. No, já nevím. Víte, ono nám to deformovalo trh. Všichni to víme, všichni teď řešíme ty problémy – solární baroni, větrné elektrárny, ale zapomínáme ještě na jeden další problém, který je s tím spojen, a na ten bych chtěl upozornit. Vlastně my jsme centrální výrobu energie, elektrického proudu, začali měnit na lokální výrobu. Ono to vypadá velmi jednoduše, že se nic neděje, ale ono se děje. A my už jsme na to narazili nedávno na hospodářském výboru, kde přišel pan ministr Mládek a ředitelka ERÚ tehdy s tím, že je potřeba změnit systém a platby za používání rozvodných sítí, protože je potřeba obrovské množství peněz na změnu těchto sítí na inteligentní sítě, aby uměly komunikovat s místními zdroji. To vůbec není zanedbatelná otázka, a deformace trhu, která přijde po této změně, bude ještě daleko větší.

Takže říkejme to na rovinu. To tak prostě je! Změnili jsme centrální výrobu za lokální a problémy, které přicházejí a přijdou, a už tu i náznaky byly, vzpomínám si na blackouty, které přišly z Německa před několika lety (upozornění na čas), ty tady budou.

A na kolegu Klána, poslední větu, omlouvám se, pane předsedající, termojadernou reakci samozřejmě umíme. Je to vodíková bomba, akorát ji neumíme řídit a hrozně bych si přál, abychom věnovali peníze na výzkum v této oblasti, protože tady vidím jedinou rozumnou cestu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan ministr Richard Brabec. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem si to chtěl nechat na nějaké své krátké závěrečné slovo, ale protože na to už nelze reagovat, tak neodolám a v této chvíli, aby na to reagovat šlo. Já jsem geolog původem, což možná víte, kolega zpravodaj také, takže určitě se shodneme na tom, že v historii na této planetě, a dokonce i v tomto státě, i když to tenkrát ještě nebyla Česká republika, ba dokonce ani Rakousko-Uhersko, tak bylo daleko tepleji, než je teď. Určitě. Akorát že samozřejmě u toho byly jiné živočišné druhy, než jsme my, a také na to některé vyhynuly. A pravděpodobně se to může stát i nám. Ale to, co nemůže popřít ani Václav Klaus starší, a ani mladší, protože minimálně tedy Václav Klaus starší byl vždycky jako kofr na ta čísla, je fakt, že posledních 15 let každý rok překonává teplotní rekord toho minulého a jsou suverénně nejteplejší léta v historii měření teploty na Zemi. Já si myslím, že tohle jsou prostě fakta, která nelze nějakým způsobem popřít. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Marek Benda, po něm pan poslanec Ivan Adamec. Všechno faktické poznámky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, nechci se tu zapojovat do debaty o existenci, příčinách a podobách globální změny klimatu, spíše chci říct poznámku, že to klíčové je, jestli jakýkoliv takový potenciální problém je lidstvo schopno lépe vyřešit prostřednictvím mechanismů a systémů, které jsou založeny na inovaci, technologické změně, lidském poznání a vědě aplikované v ekonomice, anebo jestli tím systémem řízení je regulace, nějaké centrální plánování, předpovídání vývoju a vymyšlení regulací na desítky let dopředu. Tak zkušenost nám ukazuje, že takové projekce většinou nefungují. Předpoklady, na kterých jsou založeny, vyplývají z momentálního stavu poznání a většinou realita se vyvíjí úplně jinak.

K debatě, kterou tady nastolil pan poslanec Klán, o vině globálního kapitalismu na klimatických změnách. Je prostě pěkné si zavzpomínat, jakou schopnost reakce na problémy v oblasti životního prostředí vykazoval právě onen centrálně řízený, centrálně plánovaný a centrálně regulovaný systém v podobě komunistického režimu. Nepochybně schopnost se přizpůsobovat vývoji byla neskonale horší a menší než u toho zlého, tehdy ještě neglobálního kapitalismu, který inovaci přinášel spoustu a metod a způsobů, jak přistupovat třeba k ekologické problematice, přinesl mnohem víc než ten centrálně plánovaný režim. Já proto sdílím pohled pana kolegy Adamce (upozornění na čas), který řekl jeden konkrétní příklad, že on nakonec kapitalismus pro ekologii bude důležitější a podnětnější než ty antikapitalistické snahy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Benda a jeho faktická poznámka, po něm pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, mě překvapila teze o tom, že dinosauři nebo i jiní následovníci můžou za to, že si oteplili zemi a díky tomu vymřeli. Ta mi připadala trošku odvážná. Já ji pokládám za velmi odvážnou i ve vztahu k člověku, ale k těm ubohým zvířátkům už ji pokládám za opravdu trochu přehnanou.

Druhá věta k tomu, co zaznělo. Ano, možná že posledních 15 let máme o zlomečky stupňů občas tepleji, než jsme měli 15 let předtím, ale že by někdo byl schopen opravdu natvrdo říct může za to člověk a vypouštění množství kyslíčnicku uhlíčitého do vzduchu, to si tedy opravdu nejsem jist. A ti, co to malují, říkají, asi tam nějaká vazba je, ale pořádně nevíme, jestli se blíží doba ledová, nebo globální oteplování, a jednou za pár let nám vždycky začnou říkat, ono to bude obráceně.

A pak jenom, nezapomínejme vždycky na ty jako nedomyšlené následky. My jsme se tady pokusili začít zavádět nějaké geniální spalování, nikoliv ropy, ale věci, které se vyrábějí na poli. Váš šéf je z toho docela slušně živý, protože většinu zpracovatelských závodů, které řepku a další mění na olej, má on. Nic proti tomu. Je to jeho naprosté právo. Ale nevšimli jsme si náhodou, že na to konto se začaly

vypalovat pralesy po půlce Indonésie, aby se těžil palmový olej, protože jsme právě my olej začali spalovat v nádržích?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Pan poslanec Ivan Adamec a jeho faktická poznámka. Zdvořile prosím o dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji, pane předsedající. A budu se snažit, pane ministře, kolegyně a kolegové. Jsem rád, že pan ministr vystoupil v rozpravě. To skutečně nemáme rádi pak ta závěrečná vystoupení, na která nemůžeme reagovat. Cením si toho.

No, ta zvířata, vypouštění plynu. Já bych to nekomentoval. Ale chci říct jiné případy, které jsou podstatně mladší a jsou z doby, kdy prostě teplota se neměřila, protože de facto nebylo čím. Ale přece víte, že první morové rány v Evropě přišly s obrovským oteplením ve 14. století. To je jedna věc. Druhá věc. Když se podíváte na Alpy, dneska na alpské ledovce, které nám ubývají, tak zjistíte, že pod nimi se nacházejí ostatky, nebo pozůstatky římských osad. Chce snad někdo říct, že Římané stavěli osady na ledu? Já si to nemyslím. Na druhé straně už se neříká, že na Novém Zélandu třeba ledovce rostou. Takže je opravdu otázka do diskuse. A skutečně změna lokálního počasí, teď mám na mysli třeba v Evropě, ve střední Evropě, ta byla vždycky. Ta byla vždycky. A co máme historické údaje z doby, dejme tomu těch posledních tisíc let, tak se to vystopovat samozřejmě dá. Ale měření přesná z té doby neexistují, nemohla existovat, protože tehdy nebyly teploměry. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dobré poledne, dámy a pánové. Budeme ještě pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Janulíka a potom pan kolega Karamazov řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji, pane předsedající. Já tedy vašim prostřednictvím na Marka Bendu jako echt Moravák, musím říct, že na poli se nevyrábí. Na poli se pěstuje. Možná tady v Praze, ale my na Moravě pěstujeme na poli. My tam nic nevyrábíme. (Se smíchem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za upřesnění. Ještě nám chyběly agrotechnické lhůty.

Můžeme pokračovat. Nyní pan poslanec Karamazov. Připraví se pan poslanec Ivan Gabal. (Hluk v sále.) Prosím o klid, pokud máte ještě diskusi nad jiným tématem, prosím v předsáli a zachovat důstojné prostředí pro pana kolegu Karamazova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, slyšeli jsme již mnoho argumentů jak zastánců, tak odpůrců ratifikace Pařížské dohody. Musím se

jednoznačně připojit k těm, kteří celý dokument odmítají, a rád bych svůj názor vysvětlil.

Několikrát zde bylo řečeno, že dohoda prakticky neobsahuje nic, co by Česká republika již nyní nesplňovala. Mohl bych tedy říci, že je zcela zbytečné se takovou dohodou vůbec zabývat. Nicméně se touto dohodou zabývat musíme, tak mně dovoluňte krátké pozastavení nad jejím obsahem, či spíše nad jeho absencí.

Celý text dohody je zjevně výsledkem mnoha kompromisů a především politických dohod a má značně povrchní charakter. Na jednu stranu je jistě v pořádku, že dohoda takového typu a rozsahu dává významnou autonomii jednotlivým státům ve volbě, jak chtějí cílů dosáhnout. Pokud jste si však Pařížskou dohodu přečetli pozorně, víte, že nestanovuje prakticky žádná konkrétní opatření. A dokonce se z ní nedozvíme ani to, jaké by měla dopady na náš život. To je neklamný znak, že s dohodou není něco v pořádku.

Logickou úvahou můžeme odvodit, že dopady na naše životy budou, a budou zcela jistě značné. Konkrétnější představu bychom pravděpodobně získali, pokud bychom si přečetli návrh připravovaného tzv. antifosilního zákona. Ten, ačkoliv má být jedním z hlavních předpisů s dohodou úzce souvisejících, nebyl doposud Poslanecké sněmovně, a dokonce ani vládě předložen. Z dostupných zdrojů navíc vyplývá, že ani tento návrh nepřináší příliš konkrétních čísel. Musím se tedy ptát podobně jako někteří mí předřečníci – neměla by debata ve Sněmovně směřovat nejprve tímto směrem?

Dle Pařížské dohody je třeba zastavit globální oteplování, za kterým stojí emise skleníkových plynů. Opravdu je to takto jednoduché? Pokud se jen trochu kriticky zamyslíme a uvážíme skutečnost, že popis vývoje klimatu je natolik složitý problém, se kterým si ani současná věda zatím úplně neporadí, musíte dojít k závěru, že zkratkovitá úvaha "více skleníkových plynů rovná se globální oteplování" je minimálně podezřelá.

Vtírají se ale další otázky. I kdyby nakrásně za globálním oteplováním byly opravdu jen skleníkové plyny, způsobuje člověk skutečně natolik zásadní podíl celkových emisí skleníkových plynů, aby jeho činnost ovlivnila globální teplotu?

A tím se dostáváme k nejzásadnější otázce. Existuje vůbec globální oteplování? A pokud opravdu pozorujeme v posledních letech zvyšování globální teploty, je to něco neobvyklého, nebo je to něco, co tady v historii Země bylo už milionkrát, bez existence lidstva i s ním, a pravděpodobně se bude periodicky opakovat dál, ať se nám to líbí, nebo ne?

Pohled, který je v současné době rádobí ekology nejhlasitěji propagován, se dá popsat velmi jednoduše: Globální oteplování je ve všech ohledech špatné a je třeba mu zabránit. Hlavními viníky jsou sami lidé, kteří svou činností vypouštějí do ovzduší takové množství škodlivých látek, zejména pak oxidu uhličitého, které je neslučitelné s udržením globální teploty. Tomu je třeba zabránit všemi prostředky. Mnohdy i velmi radikálními. Zkrátka, zeměkouli si rozvracet nedáme, a kdo nesouhlasí, s tím zatočíme.

Zaměříme se nejprve na samotný fakt globálního oteplování, zejména na ta poslední dvě století, která jsou nejvíce zmiňována. V případě, že se chceme dozvědět, zda byl nárůst teploty v tomto období po průmyslové revoluci skutečně tak radikální, prakticky není možné neseznámit se s hodně citovaným profesorem Mannem, resp. jeho týmem. Ten do debaty přispěl hypotézou v současnosti nazývanou Mannova hokejka. Teorie, na kterou se ve svých oficiálních materiálech hojně všichni odkazují, sleduje vývoj globální teploty od 14. století až do současnosti. Název dostal graf podle podobnosti se zmiňovaným sportovním náčiním. Tento tvar vyjadřuje strmý nárůst globální teploty zejména v posledních dvou stoletích, zatímco před průmyslovou revolucí byla teplota konstantní.

Autoři dávají jev do přímé souvislosti s nárůstem množství oxidu uhličitého v ovzduší a úplně ignorují fakt, že v historických, i geologicky historických dobách množství oxidu uhličitého kolísalo ve významně větších intervalech v obou směrech a často, a to zdůrazňuji, v protichůdných tendencích. Tito ekologičtí vědátři vydávají pouhou hypotézu za vědecky ověřený fakt. Úplně ignorují, že shodná rostoucí tendence teploty a obsahu CO₂ sledovaná jen ve velmi krátkém období – dvě století, co to je – je zřejmě náhodná. Je totiž dostatek důkazů, že v minulosti tomu bylo často i naopak. Rostl obsah CO₂ a klesala teplota.

Vraťme se ale ještě k samotné globální teplotě. Podstatnou skutečností je, že přesná měření teploty a veškeré pro to potřebné technologické postupy máme k dispozici až od konce 19. století. Údaje z předešlých let byly proto získávány nepřímými, tzv. proxy metodami. Mezi tyto metody řadíme např. proměřování letokruhů stromů, pylové analýzy či izotopové rozborů mořských korálů. Všechny tyto metody jsou jistě seriózní vědecké postupy, bylo tedy zcela namístě je použít. Jak se později ukázalo, metody byly skutečně vhodně zvolené, horší to již bylo s interpretací výsledků. Ačkoliv autoři sami výzkum zakončili prezentací a následným prosazováním oné zmíněné hokejky, stále více vědeckých argumentů poukazuje na to, že ve výsledcích jejich práce jsou závažné nedostatky. Dá se říci, že tato teorie, na kterou se však dodnes obhájeci zelené doktríny odkazují, byla přesvědčivě a zcela vyvrácena.

Uvedu zde příklad z roku 2003. Tehdy provedli dva kanadští vědci, konkrétně Steve McIntyre a Ross McKittrick, totožnou studii, jako před nimi vypracoval právě profesor Mann. Rozdíl byl pouze ve využití dat. Autoři studie totiž zjistili, že v původním textu nejsou využita všechna dostupná data, nýbrž pouze ta, která se hodí do pravděpodobně předem očekávaného výsledku. Například pro analýzu letokruhů bylo zkoumáno pouze několik stromů z jedné jediné oblasti. Pokud budu doslovně citovat příspěvek McKittricka a McIntyrea pod názvem The Facts, zasláný do sborníku Climate Change vydaného v roce 2014, jednalo se o několik borovic kdesi v horách na jihozápadě USA. Při použití všech dostupných dat se nakonec ukázalo, že současné mírné zvyšování teploty není historicky ničím výjimečným ani znepokojujícím. Postupem času se objevily mnohé další studie s totožným výsledkem.

Tento příklad zde zmiňuji především proto, že nám velice dobře odhaluje, jakým způsobem jsou v celosvětové klimatické debatě získávána a interpretována data sloužící k následnému sepisování smluv. Jedním slovem – podvod.

To bylo k samotnému globálnímu oteplování. Jak ale vzniklo přesvědčení, že zdrojem většiny problémů jsou právě emise CO₂? Existují nějaká reálná čísla, vědecky podložená, která tuto tezi potvrzují, případně vyvracejí? A není to nakonec tak, že oxid uhličitý není ani zdaleka tak škodlivý, jak je nám neustále předkládáno?

Už jsem naznačil, že za přesvědčením, že za růst teploty je zodpovědný oxid uhličitý, je zřejmě náhodná shoda v krátkém časovém intervalu, náhodná shoda někým velmi dobře a manipulativně využitá.

Jaké jsou tedy faktory, které mohou ovlivňovat globální teplotu? Je to opravdu jen oxid uhličitý, nebo existují i jiné faktory? Samozřejmě že existují. A oprávněně se musíme ptát, zda je možné tyto další faktory, které působí na naše klima, zcela eliminovat.

Můžu zde citovat například Miroslava Kutílka, dlouholetého vysokoškolského pedagoga zabývajícího se hydrogeologií. Profesor Kutílek ve své práci o klimatických změnách popisuje mimo jiné osm hlavních faktorů, které jsou historicky i v současnosti zodpovědné za klimatické změny. Těmi faktory jsou: rozdílné cykly sluneční aktivity, změny magnetického pole Země, kontinentální drift, astronomické faktory, změna směru a síly mořských proudů, dopad asteroidů na Zemi, existence a četnost vegetace, skleníkové plyny. Nutno dodat, že mezi skleníkové plyny počítáme mnoho různých plynů, nikoliv jen a pouze CO₂, ale třeba i metan, oxidy dusíku, vodní páru a jiné. Tyto faktory tedy ovlivňovaly a nadále ovlivňují klima, ve kterém žijeme.

Existují i různé další studie, které dokonce předkládají faktorů mnohem více, zmínil jsem však alespoň ty zásadní. Změny teplot, a to teď ani nemluvím o tom, že ne vždy směrem nahoru, jsou tedy způsobeny řadou faktorů. Profesor Kutílek v této souvislosti poukazuje zejména na to, že byt' nemůžeme všech osm faktorů vinit ze změn právě v této době, je hrubou chybou činit opak, tedy vybrat si pouze jeden jediný faktor a na jeho základě odvážně určit průměrnou globální teplotu. To je ovšem přesně to, co se nyní děje.

Jak sami vidíte, existuje mnoho směrů, kterými se můžeme ve studiu tohoto problému vydat. Předložil jsem vám zde některé z argumentů a samozřejmě by bylo možné v tomto duchu pokračovat. Domnívám se však, že již není nutné dlouze hovořit o tom, proč stále více nabývám přesvědčení, že v celé věci jde primárně o politické a jiné zájmy nejrůznějších aktérů. Že se zde nezabýváme ničím jiným než ideologicky laděným materiálem, který nekriticky přijímá pouze fakta, která se někomu hodí do jeho byznys plánu.

Vraťme se nakonec ještě jednou zpět k textu Pařížské dohody. Zmínil jsem zde obtíže, s nimiž se můžeme setkat, pokud se pokusíme některé její části interpretovat. Dílčí pochybnosti a námitky k jednoznačnosti předkládaného textu již zde byly vzneseny. To ovšem neznamená, že by téma bylo vyčerpáno. Naopak, text dohody je na taková překvapení více než bohatý.

Delegáti pařížské konference za jeden z hlavních důvodů, proč je Pařížskou dohodu nutné přijmout, považují nutnost větší aktivní participace všech zemí, tedy že na rozdíl od situace, kterou přineslo odsouhlasení Kjótského protokolu, se na snižování nárůstu globální teploty budou podílet také takzvané rozvojové země. Co

však vidíme v konečné podobě textu, je přesný opak. Budu citovat přímo z Pařížské dohody. Odstavec 1 článku 4 zní: "Pro dosažení dlouhodobého teplotního cíle stanoveného v článku 2 budou smluvní strany usilovat o dosažení vrcholu globálních emisí skleníkových plynů co nejdříve s tím, že smluvním stranám rozvojových zemí bude dosažení tohoto cíle trochu trvat déle, a poté budou podle nejlepších dostupných vědeckých poznatků emise urychleně snižovat, aby bylo dosaženo rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a snížením skleníkových plynů pomocí propadů v druhé polovině tohoto století, na základě rovnosti a v návaznosti na udržitelný rozvoj a úsilí o vymýcení chudoby."

Dalo by se tedy říci, že ta nová smlouva nejenže nezvyšuje odpovědnost států, jako jsou Čína a Indie, ale dokonce ji marginalizuje. Tyto dvě země dohromady vyprodukují přibližně čtvrtinu z celkového podílu emisí. Pokud však tyto země budou nejprve zvyšovat svoji životní úroveň a až poté začnou řešit problémy, které způsobují, je to další důkaz toho, že smlouva nemá příliš smysl, naopak může být v jistém ohledu až škodlivá.

V situaci, kdy navíc není jasné, zda Spojené státy, které jsou jedním z klíčových signatářů této dohody, od ní neodstoupí, se mi jeví případné přijetí zcela absurdní a přinejmenším předčasné. Je pozoruhodné, že v době, kdy naše Sněmovna projednává tento návrh, USA pod nově úřadujícím prezidentem směřují k dostavbě dvou nových ropovodů. Jedno z jeho dalších rozhodnutí pak cílí na podporu amerického průmyslu, a to včetně automobilového. Poslední informace dokonce hovoří o podpoře fosilních paliv a zvýšení emisních limitů oxidu uhličitého.

Ačkoliv jsem zatím nezaznamenal, že by Donald Trump učinil definitivní rozhodnutí ohledně Pařížské dohody, dá se z jeho kroků leccos usuzovat. Zamýšlet se nad možností odstoupení dalších signatářů, třeba právě na základě inspirace v USA, pravděpodobně zatím není namístě. I kdyby ale došlo pouze k odchodu Spojených států navzdory odlišnému postoji dalších zemí, legitimita dohody by byla významným způsobem narušena.

Závěrem mi dovoluje shrnout základní fakta.

Za prvé, máme před sebou v mnohých bodech nejasný a velmi nekonkrétní text, skrývající v sobě nejedno nepříjemné překvapení.

Za druhé, Pařížská dohoda neobsahuje ani ty cíle, které zastánci smlouvy tak hlasitě deklarují.

Za třetí, jeden z hlavních světových znečišťovatelů, Spojené státy, se pravděpodobně chystá od smlouvy odstoupit, a pro další dva, Čínu a Indii, smlouva dokonce ani de facto nebude platná. Nevidím proto mnoho důvodů, proč bychom se právě my jakožto země patřící mezi ty rozvinuté měli zavazovat k údajně nutnému vymýcení něčeho, na čemž máme jako malá země zcela zanedbatelný podíl. Pro konkrétní představu, jsou to přibližně tři desetiny procenta.

A nakonec za čtvrté, směr, kterým nás dohoda vede, je prezentován jako jediný správný, založený na vědecky ověřených faktech a potvrzené hypotéze. Opak je však pravdou. Vědecky ověřené není vůbec nic a to je u takto zásadního materiálu naprosto nepřijatelné.

Nepřipadá i vám, že tyto praktiky si v ničem nezadají s nejradiálnějsími směry různých náboženství? Poté, co nám jsou předloženy argumenty a hypotézy, měli bychom je přece automaticky podrobit kritické analýze na opravdu vědeckém základě. V případě globálního oteplování je to však právě naopak. Vypadá to, že máme jedinou společensky přijatelnou možnost – argumentům bezmezně věřit či je v konečné fázi nekriticky přijmout za své. Ti, kteří se na věc snaží podívat vlastníma očima, za použití vlastního rozumu a především se zájmem o všechny dostupné informace, jsou považováni za konspirační teoretiky či nezodpovědné hlupáky, kteří si neváží našeho společného životního prostředí.

I přes tato úskalí bych velice rád apeloval na to, abychom se alespoň zde v Poslanecké sněmovně této demagogie nezalekli a nahlédli na problém se znalostí veškerých relevantních údajů a souvislostí. Moje stanovisko k předložené Pařížské dohodě je zcela jasné. Tento dokument je třeba kategoricky odmítnout. Jednoduše proto, že jejím cílem je podpora všeho možného, určitě však ne lepšího životního prostředí.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Simeonu Karamazovovi, a než budeme pokračovat v ohlášené rozpravě, konstatuji, že s náhradní kartou číslo 75 dnes hlasuje pan poslanec Michal Kučera, který se zároveň hlásí k faktické poznámce. Ještě než mu udělím slovo, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 10.45 do 11.30 z pracovních důvodů Karel Fiedler, dále na celý den místo do 12.00 hodin se omlouvá pan kolega Birke a také od 14.30 pan poslanec Josef Novotný.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Musím trochu zareagovat na slova svého předřečníka, který nám na několika stranách předčítal poměrně lehce demagogický projev, aby nás v posledních dvou větách vyzval k tomu, abychom nepodlehli demagogii. To mě celkem zaujalo.

Mně to trochu připadá, že tady chceme zůstat v nějakém století páry, že chceme těžit uhlí, topit v kotli a vyrábět páru a že tohle bude i naše budoucnost. Já to musím odmítnout a samozřejmě se mnou to odmítá celá TOP 09.

Chci říct, a už jsem o tom mluvil několikrát, že právě klimatické změny, na které reaguje Pařížská konference, přinášejí i příležitosti. A pokud vám je lhostejné životní prostředí, mnohým tedy, tak se na to podívejte alespoň z pohledu byznysu. Ty příležitosti jsou byznysové v případě, že přikročíme k tomu, abychom zvýšili energetickou účinnost, abychom se věnovali energetickým úsporám, a to jsou kroky, které jednoznačně přispívají ke zmenšení klimatických změn, nebo k boji proti klimatickým změnám, tak tento byznys je byznysem s vysokou přidanou hodnotou. A pokud se do něj rozhodneme nějakým způsobem investovat, pokud se rozhodneme ho podporovat, pokud mu dáme podporu legislativní, pokud tu podporu mu dáme ze strany státu, tak to může být skutečně motorem naší ekonomiky. A já bych skutečně energetické úspory, energetickou účinnost nepodceňoval. A ta Pařížská dohoda je

jedním z impulsů pro to, abychom onen byznys, který je s vysokou přidanou hodnotou, týká se právě energetické účinnosti, energetických úspor, nastartovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, děkuji. Máme ještě dvě faktické poznámky, a to paní poslankyně Černochové a pana poslance Zahradníka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěla bych pana kolegu vašim prostřednictvím poprosit, aby tady nikoho neurážel. Demagogie tady nejvíc slyšíme od něj. Myslím si, že tato Sněmovna by se demagogickými výroky pana poslance Kučery mohla vytapetovat. Každý z nás tady má názor, který může veřejně říct, a skutečně považuji to, co tady teď kolega Kučera předvedl, že už je hodně za hranou. To, že se neshodneme stran Pařížské dohody, víme od samého začátku, takže nám laskavě dovozte, abychom si svůj názor ponechali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zahradník také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, je to typická reakce těch, kteří mají utkvělou představu, kterou následují, ať už je daná představa politická, nebo názorově vědecká. Pan profesor Karamazov tady přednesl několik poměrně velmi dobře uvedených a dokladovaných názorů, které zpochybňují dogma, které se snažíme přijmout, o tom, že zde dochází ke globálnímu oteplení, které zavinili svou činností lidé. To je samozřejmě věc, která nevoní představitelům ekologické ideologie a klimatického alarmismu, který říká opak. Jsou zde také důkazy o tom, že některé výzkumy, které patří mezi základní vybavení těch, kteří hlásají existenci klimatické změny a globální oteplování, byly zfalšovány. Někde bylo něco zatajeno, někde bylo něco přidáno.

Samozřejmě že tuto ideologii přebírají některé politické strany, ideologii ekologickou, ekologickou, kterou tady dosud zastávala Strana zelených, no tak teď ji přijímá TOP 09, u které jsme svědky jejího významného zelenání. To, co řekl pan Kučera, že TOP 09 podporuje, je důkazem nebo indikátorem toho, že TOP 09 významně zelená.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi za dodržení času. Pan kolega Kučera se ještě jednou hlásí k faktické poznámce. Pan kolega Gabal je na čekačce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Velice mě mrzí vystoupení mé předřečnice paní poslankyně Černochové, zejména proto, že právě ze strany její strany zaznívají slova o ekologických teroristech, ekologických džihádístech, o demagozích. Pouze jsem reagoval na projev pana poslance Karamazova, který

právě o té demagogii mluvil, který hovořil o tom, že bychom neměli podlehnout demagogii jedné strany a že bychom měli vyslechnout stranu jeho. Mé vystoupení byla pouze reakce na závěr projevu, kde vyloženě tu demagogii přisoudil právě jedné straně. V žádném případě jsem se nechtěl osobně nikoho dotknout. Pokud jsem takto učinil, tak se mu tímto omlouvám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vyčerpali jsme faktické poznámky. Pan poslanec Ivan Gabal je řádně přihlášený do rozpravy, má slovo. Připraví se pan kolega Grospič. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, pane ministře, budu se snažit být velmi stručný a spíš bych vám rád dal několik věcí k úvaze. První, co je, každý, kdo se připojí, může se podívat na Thomson Reuters News. Včera v Antarktidě dosáhla měřená teplota 17,5 stupně. Při 90 % zamrzlé sladké vody, pokud to tam rozmrzne, budou nám stoupat hladiny asi o 60 metrů. Je to tam poměrně dost podrobně argumentováno a je docela zajímavé si představit, co by se pak dělo, nebo co se bude tít. Ale to jen na okraj. Je to opravdu výrazný teplotní rekord.

Pokud jde o... Já tady samozřejmě nemůžu vašim prostřednictvím ctihodně profesory zkoušet ze statistiky, jestli umějí, nebo neumějí vysvětlenou varianci a používat vysvětlenou varianci, ale ty modely jsou o tom, že jsou různé faktory, které způsobují varianci pohybu teploty, a ten model v posledních letech úplně systematicky ukazuje signifikantní statisticky významný příspěvek z lidské činnosti. Jestli to dělá 2 %, 3 % nebo 1 %, se můžeme bavit. Ale je tam statisticky významný příspěvek lidské činnosti.

Já tu profesuru nemám, statistiku jsem měl pár semestrů, dělal jsem to jenom trochu let a ty modely vlastně ani neumím číst. Poprosím když tak Bedřicha Moldana, aby vám to poslal, a můžete se na to podívat. Je to docela zajímavá matematická záležitost, dost rutinní. Je to první zkouška ze statistiky.

Pokud jde o další věc, která je důležitá, od statistiky přejdeme na práva. Článek 7 naší Ústavy říká: Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství. Já nevím, jestli ta pitná voda je, nebo není přírodní bohatství, jestli ta Ústava platí, nebo neplatí, jestli se to učí v Plzni na právech, nebo neučí. Ale vezměte v úvahu, že to máme v Ústavě. To znamená, my se bavíme o ústavním parametru v této věci.

No a pak poslední. Jako někdo, kdo jednou nohou žije v Africe, si mohu říkat Afričan. Takže jestli dovolíte, my Afričané se trochu divíme vám Evropanům, jak berete ty klimatické změny a to oteplování na lehkou váhu. Protože tam jsou opravdu miliony a miliony lidí, kterým to vysychá pod rukama, chcípá dobytek, schnou pole a kteří se prostě hnou na sever, nejspíš do Evropy. Tak i kdyby to byla jenom pravděpodobnost, i kdybychom měli jenom malou šanci takovouto smlouvou a následnými aktivitami, o nichž se tady vašim prostřednictvím zmiňoval kolega Kučera – chceme to riskovat? Letadlem letíte přes Saharu pět hodin, muži i ženy to přejdou. Oni nepotřebují letadla k tomu, aby se sem dostali. Tak chceme to riskovat? Kdo by nevěřil, tak doporučuji a zvu vás do Namibie, tam je spousta laboratoří Max

Planck a NASA, která měří dopady klimatických změn na lokální věci, na půdu, na ovzduší, na pohyb aerosolových mraků, na všechno tohle, co míří jak na jih do té Antarktidy, tak na sever, tam, kde vysychají ta pole. Podívejte se na demografickou situaci těch zemí, kterých se to týká. Teď v jedné části Afriky prší tak jak nikdy a v druhé El Niño změnilo a posunulo sezóny a neprší tam vůbec a jsou tam desítky milionů lidí o hladu, v humanitární krizi už teď. Budeme to brát v úvahu, nebo nebudeme to brát v úvahu? Samozřejmě ti lidé, ty miliony – je to demagogie, je to ideologie, alarmisti. My jsme si loni a předloni jenom trochu ochutnali krizovou migraci. Tohle by bylo – bude daleko masivnější. (V sále je trvalý hluk.)

Já osobně si myslím, že samozřejmě ať už v rozvojových prostředcích investovaných do těch zemí, do jejich lokálního hospodaření s vodou, s půdou, do záchrany a podobně – samozřejmě to není stoprocentně úspěšné, samozřejmě se toho spousta ztratí, rozkrade apod. Ale máme se o to snažit, nebo nemáme se o to snažit? Dokážeme si zahustit populaci v Evropě? Bude nás málo, no tak dobrý, tak těch čtyřicet, padesát milionů lidí přijmeme, ne?

Samozřejmě se možná pravděpodobně pletu. Ale co když se nepletu? Neměli bychom být opatrnější? Když tady budeme pouštět takovéhle řeči? Ta klimatická smlouva je vyjednaná Evropou. Pro mě argument o tom, že Spojené státy od ní možná uvažují odstoupit, je silným argumentem pro to ji podpořit, a ne ji opustit. Ne proto, jestli si máme, nebo nemáme nechat říkat od Američanů, co máme dělat, nebo ne. Ale Evropa je ústředím, které má zájem na tom, aby zejména Afrika zase měla vodu, pole a udržela a uživila svoje obyvatele a abychom v tom pomohli. Ve srovnání s těmi zeměmi, kde se můžete pohybovat, i v té bezpečné jižní části, v subsaharské části, jsme nesmírně bohatí. Jestli si chceme zabezpečit to bohatství, tak musíme investovat a dělat to, co říká evropská bezpečnostní strategie. Teprve tehdy, kdy oni budou stabilní a budou se mít relativně na své poměry dobře, budeme my bezpeční.

A poslední věc. Tak jak jsem byl na pár přednáškách po různých jihoafrických univerzitách, ne že bych přednášel, poslouchal jsem to tam, abych se seznámil, řadě vystoupení mých předřečníků by se afričtí studenti dneska smáli. (Ojedinělý potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Gabalovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Zahradník a pan kolega Grospič je řádně přihlášen, až odezní faktická poznámka pana poslance Jana Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pan poslanec Gabal tady před chvílí upozornil na § 7 Ústavy a na to, že podle něj je třeba šetřit přírodní zdroje, a také nás emotivně vyzýval k velké míře předběžné opatrnosti. Měl na mysli opatrnost samozřejmě v tom globálním měřítku. Přitom tady včera v této Sněmovně byla schválena novela zákona o ochraně přírody a krajiny, také i hlasy jeho a jeho politické strany KDU-ČSL, která ze zákona zavádí divočinu na většinovém území národních parků, tedy i Šumavy. Šumava donedávna byla zelenou střechou střední Evropy, významnou zásobárnou vody. Nyní po podobném postupu

v roce 2007 Šumava vysychá a ta její vodní akumulační schopnost se ztrácí. Bude-li nadpoloviční bezzásahovost, může být také celá Šumava uschlá. A teď může říct pan Gabal, že to je můj jakýsi šumavský alarmismus, a říct: to nenastane, to není možné, to není pravda. Ale i já vyzývám k opatrnosti. Vyzýval jsem tak po celou dobu projednávání toho zákona marně. Vládní koalice dodala k té stojedničce včera 78 hlasů, další strany včetně komunistů dalších pár, čili 94, zbytek dodala TOP 09. Takže ten zákon o Šumavě prošel tedy hlasy TOP 09, bohužel. (Předsedající: Pane poslanče, přihlásil jste se k faktické poznámce.) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě jedna faktická poznámka, pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem včera velmi pozorně poslouchal tu debatu o zákonu o ochraně přírody a krajiny a myslím si, že kolega Junek k tomu, co zde zmiňoval pan kolega Zahradník, vystoupil zcela jasně. Řekl, že je třeba se také podívat na mapy Hydrometeorologického ústavu a jeho záznamy o zásobách vody, mimo jiné i na Šumavě. A jestliže tedy se bavíme o tom, že na Šumavě také klesly hladiny spodních vod, tak to zcela určitě není jenom zásluha nebo dopad toho, že je na Šumavě kůrovcová kalamita, ale je to důvodem toho, že prostě bylo sucho a ta hladina spodních vod klesla na celém území, tedy i na Šumavě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanislav Grospič, řádně přihlášený do rozpravy a připraví se pan kolega Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády zde přítomní, já bych chtěl vás příliš nezdržovat, ale vedla mě k tomu úvaha, která tady zazněla z úst mého předřečníka kolegy Bendy s tím, že by tato smlouva a její projednávání měla také směřovat do roviny ústavněprávního výboru. Svým způsobem se k té myšlence kloním, protože když se dívám na způsob právního provádění Pařížské dohody, tak si myslím, že se určitě shodneme v potřebnosti takové dohody ve všech těch ohroženích, potřeby snižování skleníkových plynů, zadržování vody v krajině a podobně a jiných ostatních věcech. Nicméně si myslím, že z hlediska mechanismu je ta dohoda velice vágní, a to bez ohledu na to, jestli se k ní připojily většinově všechny státy, či některé státy jako Spojené státy americké zvažují, že nakonec tu smlouvu neratifikují a odstoupí od ní. Tak zde je určitá úloha, která nás bude vázat ve vztahu k Evropské unii a promítne se do našeho právního řádu.

Z tohoto pohledu mě docela mrzí, že důvodová zpráva v tisku, který nám byl předložen do Poslanecké sněmovny, je poněkud odlišná než důvodová zpráva v tisku, který byl předložen do Senátu Parlamentu České republiky. Docela by mě zajímalo, co vládu vedlo k těmto důvodům, jestli má na to nějaký jiný, rozpolcený názor, který

znamená, že je něco jiného a jiným způsobem bude obhajována ratifikace a vnitřní mechanismus provádění Pařížské dohody, pokud tedy vyslovíme souhlas s její ratifikací v České republice, ve vztahu k druhé komoře Parlamentu České republiky, k Senátu, a jestli jiný výklad nastane ve vztahu k Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Já ten problém považuji za velice vážný a nechci ho bagatelizovat, protože v určitý moment by to znamenalo, že my bychom sice tuto dohodu ratifikovali, ale v daný moment by potom ta věc plně přešla do moci exekutivy, to znamená moci výkonné, potažmo Evropské komise, a Česká republika by ztratila jeden z dalších momentů vyjadřovat se plnoprávně jako suverénní stát k těmto celosvětovým velice závažným problémům, které koneckonců, i jak můj předřečník zmínil, se týkají území České republiky a například již zmiňované Šumavy a šumavského národního parku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi. Máme před sebou ještě dvě faktické poznámky před vystoupením pana kolegy Bendla, a to faktickou poznámku pana poslance Františka Laudáta a Pavla Antonína. Nyní tedy pan poslanec František Laudát s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, sleduji tady tu debatu, je mi z ní trochu smutno. Už tady máme politiky, jejichž zřejmě doživotním tématem bude podoba Národního parku Šumava. Už mi to trochu začíná připomínat ony slavné pasáže z knížky Jak jsem vyhrál válku, kdy dotyčný generál, ať se jednalo o cokoli a měl cvičení na cokoli, vždy se vrátil ke svým milovaným Afgháncům.

Ted' ale zcela vážně. Prosím, to, že klesají zásoby podzemní vody na území České republiky, je fakt. Je to dáno nejenom tím, že se mění charakter krajiny vyvolaný nevhodným způsobem hospodaření, ale tak jak se zvyšují průměrné roční teploty, dochází k většímu odparu vody do atmosféry. O tomto fenoménu se příliš nemluví. Pan prezident nám tady povídal věci, které jsou velmi mimo mísu v téhle záležitosti. Česká republika má dostatek podzemních vod pouze v oblastech české křídové pánve a několika málo lokalitách, jinak všude jinde je to vlastně podpovrchová voda pocházející z dešťových srážek, která potom v případě snížení dešťových srážek je hlavním donátorem říčních systémů na území republiky při odtoku z našeho území. A Šumava patří bohužel i do této kategorie.

Jestli tam řádil kůrovec, nebo neřádil, to je sekundární, protože to nemá až takový vliv, a v jaké podobě se tam zachovává, nebo nezachovává potom lesní porost, protože primární důvody jsou právě někde jinde. Ale bylo by dobré, kdyby nejenom pan prezident, ale i další lidé si trochu buď koupili odbornou literaturu od naší špičkové instituce, což je Česká geologická služba, bylo to mimochodem pod Ministerstvem průmyslu a obchodu, jeho institut organizace pak došel před lety k přearování pod Ministerstvo životního prostředí. Prosím, zkuste se tam na tu problematiku dotázat, abychom neklamali veřejnost.

A k postojí některých stran. Víte, když dostáváme nálepku, jak je topka zelená, já osobně vyznávám politiku Margaret Thatcherové. To byla první dáma, která řekla a použila termín, jestli se nemýlím, globální oteplování. A hlásím se k předreaganovským konzervativním politikům ve Spojených státech. Většinově to byli jejich prezidenti, kteří začali vlastně prosazovat a vyhlašovat chráněná území, přírodní rezervace, národní parky. Takže prosím, srovnejte si hodnoty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, přihlásil jste se k faktické poznámce. Pokoušíte mou trpělivost. Pan poslanec Pavel Antonín také s faktickou poznámkou. Nevidím ho. Přihláška propadá. Pan poslanec Jan Zahradník s faktickou poznámkou a po něm pan poslanec Marek Benda také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, chci se vyjádřit k tomu, co říkal pan kolega Laudát o té vodní bilanci na začátku svého vystoupení. Mluvil výhradně jenom o hladině spodní vody. Já mám k dispozici záznamy o stavech hladin a průtocích šumavských řek od roku 1859. Z nich je vidět, že vždycky když dochází ke změnám v zalesnění Šumavy, když buďto dochází k nějakému pasivnímu odlesnění, anebo když dochází právě, jako toho jsme svědky nyní, k postupnému usychání stále většího a většího šumavského území, že dochází k poklesu hladin šumavských řek, dochází k poklesu průtoku, a naopak ale dochází ke zvýšení intenzity a frekvence mimořádných jevů, tedy povodňových stavů na těchto šumavských řekách. To bylo zaznamenáno v druhé polovině 19. století, po té kúrovcové kalamitě klostermannovské, vlastně po odlesnění Šumavy. A to je také zaznamenáváno i v poslední dekádě, když tedy 20 tisíc hektarů Šumavy uschlo a je možné, že i další stovky a tisíce hektarů budou nadále usychat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Bendy. Prosím, pane slovo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, chtěl jsem trochu zareagovat na pana kolegu Gabala, kterého... jsem říkal, že všechny tyhleto nápady jsou jenom nápady různých strašilů. Představa toho, že tato smlouva, tato úmluva, která řeší, jestli se za 30 let zvýší teplota o 1,5 stupně, nebo o 1,7 stupně, což je diskuse, kterou tady vedeme a kterou si někteří z nás nejsou jisti, jestli je vůbec legitimní a jestli dává vůbec nějaký smysl, ale to je ta diskuse, která se vede. Jestli máme pocit, že toto vyřeší současné problémy Afriky, migrační vlny v Africe nebo něčeho podobného, tak já tedy fakt nerozumím vůbec, o čem se bavíme. To pokládám za typický projev toho alarmismu.

Já nepochybuju, že jsou v Africe státy, ve kterých jsou problémy. Mnohem častěji jsou to státy, které jsou rozpadlé vnitřní správou, různými nesmyslnými socialistickými a jinými pokusy, které vedou k tomu, že tam neexistuje žádná vnitřní správa. Ale opravdu jestli si myslíme, že situace za 30 let, a jestli se zvedne teplota

o 1,5 nebo 1,7, vyřeší současnou migrační krizi a migrační vlnu, tak mám dojem, že si ze sebe navzájem děláme legraci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní pan poslanec Petr Bendl řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Pane ministře, kolegyně, kolegové, nevím, kdo z vás opravdu si přečetl celou Pařížskou úmluvu a detailní k ní. Ti z vás, kteří ji četli, vědí, že je plná slov jako mitigace, adaptace, globální hodnocení, realizace, ale nic konkrétního, v podobě jaké vlastně adaptace, jaká konkrétní opatření se nás budou týkat, v té úmluvě není. Myslím si, a to jak pro ty z vás, kteří tleskají Pařížské úmluvě, tak kteří jsou případně skeptičtí, by mohla být daleko relevantnější informace, která by měla být doplněna k téhle smlouvě, a to je, jak tedy konkrétně budeme aplikovat Pařížskou úmluvu do české legislativy a do hospodářského prostředí jako celku, protože zcela nepochybně se zavazujeme k jistému omezování v oblasti hospodaření lesů, jistému omezování hospodaření v zemědělství, ale samozřejmě i v českém průmyslu. A myslím si, že bychom měli mít právo vědět, co konkrétního tedy přetaveno do legislativy na nás ministerstvo... (Nepokračuje, poslanci trvale hlučně narušují jeho projev.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím, pane poslanče, pokusím se vás zjednat klid. Slibuji všem, že ve 13 hodin vyhlásím polední přestávku. Prosím tedy, abyste nechali pana kolegu Petra Bendla v klidu a v důstojném prostředí přednést jeho poznámky k Pařížské dohodě. Jestli chcete diskutovat něco jiného, prosím v předsáli, ať už jde o kolegy z vašeho klubu, nebo z jiných poslaneckých klubů. Děkuji.

Můžete pokračovat.

Poslanec Petr Bendl: Myslím si, že máme právo vědět, jaká konkrétní opatření přetavena z Pařížské úmluvy se tedy budou týkat českého legislativního prostředí a jak se budou týkat hospodaření s lesy, co to v praxi bude znamenat pro vlastníky lesů, co to v praxi bude znamenat pro hospodáře v zemědělství. Myslím si, že by bylo velmi nefér, kdyby nic takového už neexistovalo, pokud se Česká republika zaváže, aby takovou úmluvu schválila, abychom už neměli legislativně jasno, co vlastně to bude znamenat. Myslím si, že Ministerstvo životního prostředí i Ministerstvo zemědělství musí mít představu o tom, jakým způsobem začne omezovat hospodaření v těchto oblastech. A bylo by fěr, kdybychom měli na stole návrh legislativních opatření, která budou vyvolána Pařížskou dohodou. Protože pokud žádná legislativní opatření nebudou, pak se tady vlastně i o tom celém bavíme zbytečně, protože to je jenom plácnutí do vzduchu a nemá to vlastně žádný význam a žádný dopad. A to, co je fěr říci, čím vlastně máme pomáhat a že to nejsou jenom finanční prostředky, ke kterým se Česká republika zavazuje z této dohody, které bude posílat na financování úřadu, který bude hodnotit, kontrolovat, případně navrhopvat asi sankce jednotlivým

zemím, které případně nebudou splňovat podmínky Pařížské dohody jako celku. A pak samozřejmě jsou tam finanční prostředky, které bychom měli posílat zemím, které nespádají do rozvinutých, ale patří k nejméně rozvinutým zemím na světě.

Nechci vypadat jako člověk, který by nechtěl pomáhat potřebným. Ale daleko více bych preferoval, ať tedy ve státním rozpočtu vznikne nějaký objem peněz, kterým konkrétně budeme pomáhat i do oblastí, o kterých tady mluvil pan poslanec Gabal. Protože nevěřím tomu systému přerozdělování, že Česká republika pošle někam nějaké finanční prostředky a ten někdo další je pošle ještě někomu a ten někdo další je bude instalovat, investovat v méně rozvinutých zemích. Nevěřím na efekt v tomto ohledu a jsem spíše příznivcem toho, aby finančními prostředky, kterými máme pomáhat, ať jimi pomáhá stát, a ne na úkor omezování hospodaření v oblastech, o kterých jsem mluvil, ať už se to týká lesů, nebo oblasti hospodaření zemědělství, ale i samozřejmě významně našich ostatních firem v oblasti strojírenství či jiných druhů průmyslu, neboť na ně toto bude dopadat a oni to budou platit. My jim teď budeme jenom říkat, že je do budoucna budeme omezovat, a já bych si přál, aby Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství mělo tu odvalu a řeklo nám, v čem tedy. Co bude chtít po české ekonomice a po firmách v České republice, aby omezily. Jaká ta adaptační opatření v praxi vlastně budou? A jak se jim budeme bránit? Protože v té úmluvě, pokud ji čtete pozorně, tak se i říká, že je potom potřeba těm, kteří se budou podílet na naplňování té Pařížské dohody, tak pravděpodobně asi vytvoříme nějaké dotační tituly ať už na úrovni Evropy, nebo na úrovni povinně třeba i České republiky, a budeme vytvářet další a další dotační systémy, kterými budeme řešit ztráty, protože o tom se tam také v té dohodě mluví. Ztráty, které způsobuje globální oteplování na hospodaření a podobně.

Tohle mi přijde tak strašně nekonkrétní v tuhle chvíli a spíše zavádějící do pocitu jakési salámové metody. Dneska přijmeme úmluvu, ve které je složité se orientovat, aniž bychom znali konkrétní opatření, které vláda, když tuto úmluvu doporučuje... na stole nemáme. A pak najednou zjistíme, že nám budou předkládána legislativní opatření a argumentováno tím: No vždyť jste to schválili! My jsme se k tomu zavázali v Pařížské úmluvě, takže to schválit musíte, ať se vám to líbí, anebo nelíbí.

A já chci vědět, o čem to tedy je, a chci to vědět dopředu a nechci, aby se budoucí parlament, který bude v nějaké podobě už za pár měsíců tady fungovat, dostal do situace: No, to ti před námi už tu úmluvu schválili a vy jste teď povinni, protože jsme se k ní přece jako Česká republika zavázali, povinni ta legislativní opatření, která vám vláda předkládá, schválit. Jako se nám to často děje v bruselské agendě. Brusel něco odsouhlasí a my tady musíme tu agendu přijmout. Teď nejsme v takové situaci. Máme dost času na to, abychom znali legislativní opatření. A já bych moc prosil pana ministra životního prostředí, projde-li tento návrh v prvním čtení, aby připravil, nebo aspoň zveřejnil, jestli vůbec něco mají, ale protože má platit Pařížská úmluva, anebo máme se k ní přihlásit a má být funkční od roku 2020, tuším, a jsme v jedné čtvrtině roku 2017, pak by bylo asi namístě, abychom takovou představu měli a abychom věděli, čím vlastně bude Česká republika jako celek přispívat na řešení globálního oteplování a omezování plynů. (Trvalý hluk v sále.)

Pan kolega Gabal tady mluvil o možné migraci z Afriky. A já musím říct, že když jsme byli několikrát s výborem na služební cestě v různých zemích, tak potvrzuji, že

se o tom velmi mluví a je to věc, která Evropu pravděpodobně nemine bez ohledu na pařížskou nebo nepařížskou dohodu.

Proto bych spíše – a je to směrem k poslancům vládní koalice – podpořil, jsou-li konkrétní projekty, pojďme radši na to přispět ze státního rozpočtu, kde ušetříme, a pojďme podpořit konkrétní věci, než abychom posílali finanční prostředky někam a vlastně nemohli už rozhodovat o tom, jak s nimi bude nebo nebude do budoucna naloženo, protože to považuji za nekonkrétní a vlastně trošku z pohledu našich daňových poplatníků, těch, kteří se podílejí na naplňování státního rozpočtu, jako nefér. Tím neříkám, že nejsme připraveni pro takovouto pomoc. Jsme na ni nachystáni, a pokud s tím přijdete, tak věřte, že ji podpoříme, pokud to budou konkrétní projekty. Takto se nám to zdá příliš neuchopitelné a těžko se za to dá bojovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi a přerušuji bod číslo 209 v obecné rozpravě před vystoupením pana poslance Jana Zahradníka.

Vyhlašuji přestávku do 14.30, kdy se budeme zabývat ústními interpelacemi, které byly vylosovány. Pořadí interpelací máte na svých stolcích.

Takže dobrou chuť a těším se odpoledne na shledanou.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, je 14.30 hodin a my budeme pokračovat v této schůzi Sněmovny bodem

294.

Ústní interpelace

Nejprve na pana premiéra. Než je započneme, tak pan poslanec Farský se omlouvá z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Komárek se omlouvá dnes od 14.30 z osobních důvodů, paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá od 14.30 z rezortních důvodů a paní poslankyně Věra Kovářová se omlouvá od 14.30 z osobních důvodů. Dále pan poslanec Josef Nekl stahuje svou interpelaci na pana ministra Hermana.

Začneme první interpelací. Pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat nepřítomného pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci kvality potravin. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: (Není zapnutý mikrofon.) Jsem slyšet? Už ano, děkuji za zapnutí mikrofonu. Vážený pane premiére, respektuji fakt, že nejste dnes na jednání na interpelacích, neboť vím, že jste v Bruselu právě v záležitosti, na kterou se vás chci zeptat, neboť médií letí informace o tom, jak se jdete bít za kvalitu potravin

prodáváných na českém trhu. My oba víme, že to není o kvalitě či nekvalitě, neboť nekvalitní potraviny na českém trhu nemají co dělat a máme na to Státní zemědělskou potravinářskou inspekci a další orgány, které mají hlídat kvalitu, ale že spíš jde o jiné parametry potravin, které splňují všechny normy a jsou pod stejným názvem prodávány v jiných zemích a přitom mají jiné vnitřní parametry.

Mě by zajímalo, neboť nechci tuto informaci zprostředkovaně přes média, co konkrétního jste dojednali, co budete aplikovat, kdy, jaká opatření případně přijmete a jak se to celé dotkne českého trhu s potravinami. Děkuji vám za vaše informace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, panu poslanci bude odpovězeno písemně. Pan poslanec Marek Černoch bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci rozdílné kvality potravin v České republice a v západní Evropě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Pane premiére, mám podobný dotaz jako pan kolega Bendl. O rozdílném složení potravin mezi tím, jak se prodávají v České republice a v Německu nebo v Rakousku, se mluví dlouhou dobu, není to otázka pár dnů nebo týdnů. Já sám jsem na to upozorňoval už před rokem, a to několikrát, protože si nemyslím, že Česká republika by měla být nějaké smetiště nebo odpad Evropy. Naopak si myslím, že naši občané si zaslouží stejnou kvalitu a stejné složení potravin, a nejenom potravin, tak jako je to na západ od našich hranic.

Proto se chci zeptat, z jakého důvodu to řešíte, pane premiére, až teď před volbami, proč se to neřešilo už dávno. Neobstojí argument, že potraviny, které se prodávají v Německu, jsou dražší. Nejsou dražší, někdy jsou naopak levnější. Proto ještě jedna otázka. Co budete, pane premiére dělat pro to, aby se tato situace změnila a naši občané dostávali stejnou kvalitu a stejné složení potravin, tak jako je to např. v Německu nebo v Rakousku? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S třetí interpelací přijde pan poslanec Karel Fiedler, který bude pana premiéra interpelovat ve věci bezvýznamnosti kárných postihů exekutorů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám dotaz na pana premiéra, který už jsem tady na interpelacích říkal několikrát i na ministra Pelikána. Setkávám se s tím, že postihy, které jsou ukládány exekutorům za nedodržování exekučního řádu, častokrát skončí na hranici výtek nebo napomenutí. Již jsem tady hovořil o tom, že návrh postihu, který byl na jistý exekuční úřad ve výši 500 000 korun, nakonec Nejvyšší správní soud ukončil písemným napomenutím. Nyní tady máme další kauzu, která se týká dokonce předsedkyně Exekutorské komory Fučíkové. Došlo k nějakým pochybnostem u dražby, resp. k prodeji dražené nemovitosti své vlastní firmě, kterou většinou, z 96 %, vlastní paní exekutorka, což mimochodem je v rozporu s exekučním řádem, protože exekutoři mají zakázáno jakkoli podnikat a provozovat jakoukoli další výdělečnou činnost. Tady navíc v úzce svázané věci. Pan ministr Robert Pelikán rozhodl o postihu dotyčné exekutorky

důraznou výtkou, přestože v textu, který mám k dispozici, je uvedeno, že se jednalo o závažný nedostatek mající znaky kárného deliktu. Zdůvodnění, že došlo údajně k tomu, že paní exekutorka se sama snažila tuto věc napravit, tak o tom mám velké pochybnosti, protože k této události, domnívám se, došlo až na základě toho, že se touto kauzou začal zabývat redaktor České televize, a tedy hrozilo, což jsme také viděli včera (upozornění na čas), odvysílání této kauzy v televizi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Antonín Sed'a bude ve čtvrté interpelaci interpelovat pana premiéra ve věci trestního oznámení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, obracím se na vás s problémem, na který mi nikdo doposud nedokázal odpovědět. Obrátil se na mne advokát obce Lochenice, který podal trestní oznámení ve věci výcviku vojáků Afghánské islámské republiky, a to na letišti Hradec Králové. Podle získaných informací od jara 2016 jsou občané této obce i sousedních obcí vystaveni intenzivnímu provozu vrtulníků. Občané jsou vedle hlukového zatížení zatíženi pocitem ohrožení života, zdraví a majetku, a to z titulu výcviku cizích státních příslušníků, zřejmě afghánské národní armády či afghánské národní policie nebo afghánských vzdušných sil.

Vážený pane premiére, podle získaných informací tento výcvik neprovádí státní instituce, armáda či bezpečnostní složky České republiky, ale soukromé společnosti DSA a Heli Czech s.r.o. Z tohoto důvodu prosím o zaslání konkrétních informací k tomuto výcviku včetně právních vztahů a podmínek výcviku, abych mohl občanům obce Lochenice odpovědět, protože je nutno poskytovat veřejnosti pravdivé údaje, které zklidní situaci i oprávněně obavy občanů. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Pan poslanec Tomio Okamura bude interpelovat pana premiéra ve věci islámu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, naše zákony by měly zcela přednostně chránit lidská práva. I proto máme mimo jiné zákony, které staví mimo zákon propagaci fašismu. A já se vás ptám naprosto otevřeně a rovnou – proč se bráníte postavit propagaci islámu mimo zákon, tak jako každou stejnou ideologii, která potírá lidská práva? Muslimové páchají stejná zvěrstva, jako to dělali fašisté, včetně genocidy celých národů, jako jsou Kurdové, Arméni nebo náboženské menšiny. Islám je fašismus 21. století. A nebyl to jen náš prezident Zeman, kdo řekl, že umírněný muslim je stejný protimluv jako umírněný nacist. Stejně tak to konstatoval i prezident v uvozovkách spřátelené a spojenecké země v NATO a současně muslim a prezident Turecka Erdogan, který řekl, že neexistuje umírněný muslim, protože islám je vždy jen jeden. Opravdu nechápu, proč vaše vláda odmítá postavit propagaci islámu mimo zákon, jelikož když bychom čistě teoreticky přijali teorii o umírněných nacistech a muslimech, tak těch umírněných fašistů, kteří osobně

nevražili, bylo násobně víc než těch, kteří páchali zločiny, stejně jako je menší procento těch muslimů, kteří vyvolávají a vedou války, vraždí a mučí. Ovšem ta menšina vraždí díky ideologii a podpoře té tzv. mlčící či umírněné většiny. Takže i zde vidíme rovnítko mezi fašismem a islámem. Na rozdíl od drtivé většiny náboženství není islám pouhé náboženství, ale je to v prvé řadě politická mocenská ideologie, která hlásí muslimskou nadřazenost. Neuznává individuální práva člověka a obecně jak jejich ideologie, tak státy, které muslimové ovládají, jsou zcela otevření nepřátelé humanity.

A jak víte, podali jsme za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, návrh změny trestního zákona, který by zakazoval propagaci jakékoli ideologie, která potlačuje práva a svobody nebo hlásí nenávist. V současnosti totiž zákon zakazuje pouze propagaci takového hnutí, nikoli ideologie. Vaše vláda ale náš návrh letos odmítla. A já se vás ptám – co je na zákazu propagace potírání lidských práv a nenávisti špatné? Nejsem rasista, a proto je pro mě fašismus stejný jako islám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Pan poslanec Ludvík Hovorka bude interpelovat pana premiéra ve věci zákona o univerzitních nemocnicích. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, šestého nebo osmého března by měla vláda projednat zákon o univerzitních nemocnicích, tedy zákon, ke kterému dosud není kladné stanovisko Legislativní rady vlády, pokud jsem byl dobře informován. Chtěl bych se vás zeptat, proč je tento proces přijímání zákona tak rychlý, neprůhledný, bez řádné diskuse a bez podložení analýzami. Proč se místo zákona o síti neziskových zdravotnických zařízení předkládá zákon o deseti největších zdravotnických zařízeních v České republice, proč zákon o univerzitních nemocnicích neřeší ty největší problémy těchto nemocnic, jakými jsou problémová spolupráce lékařských fakult a samotných fakultních nemocnic, tedy dvojkolejnost, kdy jsou lékaři na jedné straně placeni nemocnicí, na jedné straně fakultou. Není hlavním důvodem umožnit ministru zdravotnictví přesunovat majetek bez kontroly Poslanecké sněmovny? Kdo je autorem § 44 nebo § 41 v nové verzi, který se univerzitních nemocnic netýká, ale umožňuje všechny zbylé nemocnice a ústavy sloučit nebo zrušit?

Důvodová zpráva k zákonu není pravdivá. Není pravdou, že zákon nebude mít finanční dopad. Stát přijde o více jak 60 miliard korun majetku, který má být převeden na univerzitní nemocnice. Finanční bilanci hospodaření má zajišťovat stát prostřednictvím státního rozpočtu, tedy Ministerstvo financí. Ovšem zákon nemá sankční ustanovení vůči manažerům ani členům rady univerzitní nemocnice za případné špatné hospodaření kromě proklamačního prohlášení o tom, že člen univerzitní nemocnice a ředitel je povinen jednat pečlivě, s potřebnými znalostmi a tak dál. Domnívám se, že bilanční nerovnováhu, tedy schodek v hospodaření, musí finančně zajistit Ministerstvo financí. V radě univerzitní nemocnice má však Ministerstvo financí jenom jednoho zástupce a jeho odvolání je ještě v kompetenci ministra zdravotnictví.

Tento zákon výrazně připomíná problémové zákony z roku 2008 a domnívám se, že tady je naprostá nerovnováha státu v kompetencích. Takže chtěl bych vysvětlení, jestli takovýto zákon vůbec může projít vládou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Paní poslankyně Jana Fischerová bude ve své sedmé interpelaci interpelovat pana premiéra ve věci vysokorychlostního internetu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážený pane premiére, po odvolání pana ministra Mládka jste vlastně od včerejšího dne, tedy od 1. 3. 2017, také převzal řízení Ministerstva průmyslu a obchodu. Já považuji za velmi důležitou prioritu tohoto ministerstva zrychlení internetu, takzvaný vysokorychlostní internet. Vidím zde mladé lidi, je to určitě bude zajímat. České republice přislíbila Evropská komise již před čtyřmi lety na zrychlení jeho sítě 14 milionů (?) korun. Už nyní ovšem je jasné, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, jež má tyto internetové miliardy na starosti, nestihne včas tuto částku rozdělit. Tyto peníze by měly plynout zejména do venkovských oblastí. Víím, že dva roky jsou vlastně už za námi, kdy došlo k přetahování mezi Ministerstvem vnitra, Ministerstvem obchodu a průmyslu, a nyní se čeká na to, kdy bude výzva vypsaná.

Jak jsem se dočetla právě aktuálně v médiích, tak v letošním roce by měla Česká republika rozdělit mezi poskytovatele internetu pouze 2,5 miliardy korun a Ministerstvo průmyslu by tak nemuselo vůbec stihnout vyčerpat celých 14 miliard korun. Proto se vás ptám, pane premiére – nezůstane většina těchto peněz v Bruselu? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Snad ne. Paní poslankyně Anna Putnová ve své osmé interpelaci bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci Aliance pro Společnost 4.0. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane premiére. Víím, že máte důležitou zahraniční schůzku ohledně V 4, přesto si dovoluji v této situaci vznést dotaz, který podle mého soudu je poměrně spěšný. Byla ustavena Aliance pro Společnost 4.0, která vychází z fenoménu Industry 4.0. A když pominu fakt, že tato aliance byla ustavena s několikaměsíčním zpožděním, domnívám se, že je nejvyšší čas, abychom pokračovali ve struktuře jednotlivých podvýborů a koordinačních skupin, které budou v této oblasti konat.

Můj dotaz tedy zní: Jaký je harmonogram pro ustavení výboru Průmysl 4.0, akademického poradního sboru a výborů pro ostatní agendy 4.0. Prosila bych tedy o odpověď na tuto otázku a prosila bych o přesný harmonogram tak, jak chcete naplňovat jednotlivé výbory. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Paní poslankyně Olga Havlová bude dále interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci OKD. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, je pro mne zarážející vaše odvaha vést dočasně vládu i Ministerstvo průmyslu a obchodu. Moje dnešní interpelace zní Budoucnost OKD. Úplně ztichla a zanikla debata o útlumu Paskova a následně dalších dolů. Vzhledem k tomu, že se ke mně donesla informace, že o OKD má zájem několik podnikatelů, tak musí být každému jasné, že než neziskovost bylo ve hře zřejmě přelít peníze ze státního rozpočtu do soukromé firmy.

Pane premiére, budete se podílet na dalším prodeji jako zastupující ministr obchodu a průmyslu? Protože jak se má privatizovat, jste už předvedl ve funkci ministra financí. Kdyby byly doly neziskové, jak bylo prezentováno, nebudou mít o ně zájem další podnikatelé. Proto se ptám, jaká je současná situace přípravy dalšího prodeje OKD a jestli uvažujete, aby doly koupil stát nazpět. A jestli mají horníci v nejbližší době očekávat propouštění nebo obnovení těžby. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. V desáté interpelaci pan poslanec Martin Novotný má interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci problému mytného systému. Pan poslanec ale není přítomen, tudíž jeho interpelace propadá. Dostáváme se k 11. interpelaci, kdy opět pan poslanec Tomio Okamura bude interpelovat pana premiéra, tentokrát ve věci ministra Mládk. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, je mi líto, že se po čase musím opět vrátit ke starému tématu, ale prosím vás o jasnou odpověď na vaše vztahy s lobbistou a vaším kamarádem a spolužákem panem Radkem Pokorným.

Jedním z důvodů odvolání pana ministra průmyslu Mládk, o kterém se hovoří, byla jeho nechota naslouchat vašemu příteli Radku Pokornému, a to například při obsazování pozic v některých institucích spřízněnými lidmi. Jak víme, pan Pokorný už mnohokrát zcela zásadně zasáhl státní kasu. Nejznámější kauzou je notoricky známá privatizace OKD, na které jste oba dva spolu spolupracovali. Pan Pokorný dnes sedí ve vedení Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře a zároveň zastupuje firmy ve sporech proti státu. Například nedávné rozhodnutí tohoto arbitrážního soudu uložilo státním Českým drahám zaplatit přes miliardu korun firmě ŠKODA TRANSPORTATION ve sporu o opožděnou dodávku lokomotiv. Řada lidí považuje tento nálezh arbitrážního soudu pana Pokorného za skandální. Kauz, kdy váš kolega a kamarád Radek Pokorný zastupuje firmy proti českému státu, je vícero a nemá smysl je všechny vyjmenovávat. Z těch nejznámějších připomenu firmy Eurovia, STRABAG či SKANSKA, které se soudí například s Ředitelstvím silnic a dálnic kvůli skandálně špatné práci na veřejných stavbách.

A moje otázka zní: Jak často, pane premiére, komunikujete a konzultujete s panem Pokorným? Kdyby to byl pouze váš spolužák, se kterým vzpomínáte na staré časy, byla by to vaše věc. Ale tady jde o to, že podle dostupných zpráv jste stále nejen v kontaktu, ale také pod vlivem člověka, který lobbuje proti zájmu našeho státu. To je u placeného advokáta v rámci jeho práce v pořádku. Ale jakákoliv spolupráce s takovým člověkem je absolutně nepřipustná u předsedy vlády, který má zastupovat

zájmy přesně opačné. Takže se znovu ptám: Jak často, pane premiére, komunikujete s lobbistou Radkem Pokorným ať přímo, nebo přes prostředníky?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan poslanec Ludvík Hovorka bude ve své interpelaci interpelovat pana premiéra ve věci stavu prací forenzního auditu na dálnici D8. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, Poslanecká sněmovna přijala v lednu usnesení, které se týká dálnice D8 a příčin sesuvu na dálnici D8. Toto usnesení jednak mluví o zveřejnění všech analýz příčin sesuvu a další část se týká nezávislého forenzního auditu stavby dálnice, který bude zahrnovat jednak přípravu stavby, projektování atd. A potom také příčiny sesuvů a sanaci sesuvů atd. atd. Chtěl bych se jenom zeptat. Termín byl stanoven červen 2017. Chci vědět, jestli tedy vláda, nebo Ministerstvo dopravy již zadalo příslušný audit a jestli termín bude dodržen. Prosím o poskytnutí těchto informací. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Karel Fiedler bude ve své další interpelaci interpelovat pana premiéra ve věci kontroly prováděných exekucí a postihů za chyby. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že téma exekucí opravdu trápí velké množství občanů, které se blíží milionovému počtu a počet prováděných exekucí nebo evidovaných exekucí v tuto chvíli v České republice je 4,7 miliony, pokládám toto téma za velmi aktuální, obzvláště když Exekutorská komora a její kontrolní komise se nachází ve stavu, kdy bývalému předsedovi byl pozastaven výkon exekuční činnosti, protože došlo k jeho obvinění a případ, pokud vím, řeší policie. A jak jsem zjistil, tak Exekutorská komora tento případ řešila tím, že jej přesunula z pozice předsedy kontrolní komise na pozici člena této komise.

Já se pozastavuji nad tím, jak člověk, který sám porušuje exekuční řád, pravidla, která má dodržovat, může vykonávat kontrolu nad ostatními. Pokládám to za absolutně nedostatečné a nevyhovující stav. Myslím si, že tato Poslanecká sněmovna by se měla velmi vážně zabývat tím, že sama dohlédne, nebo začne se zabývat tím, jak je prováděna kontrola prováděných exekucí. Těch kauz, o kterých slyšíme, že tam došlo k pochybení, k porušení zákona ze strany exekutorů – já se tady v žádném případě nechci zastávat těch dlužníků, dluhy, které vyrobili, za ty jsou odpovědní a mají platit. Je ovšem otázka, jestli všechny ty exekuce jsou dnes vedeny oprávněně. Já mám velmi vážné pochybnosti a mám i statistické údaje o tom, že řada těch exekucí je prováděna na základě rozhodčí doložky, což také odporuje platné legislativě.

Můj dotaz je, zda Poslanecká sněmovna přistoupí k tomu, aby se začala zabývat touto problematikou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Olga Havlová bude interpelovat pana premiéra ve věci soukromé bezpečnostní služby. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji opět za slovo. Vážený pane předsedo vlády, obrátili se na mne zástupci soukromých bezpečnostních agentur, že ústřední orgán státní správy, kterého jste předsedou, tedy vláda ČR, převzal 8. listopadu loňského roku, tedy v roce 2016, žádost o určení ústředního orgánu státní správy jmenovaného v § 1 zákona č. 2/1969 Sb., v platném znění, podle kterého jste povinen projednat podání a stanovit minimální ceny služeb poskytovaných v rámci koncesovaných živností zahrnující ostrahu majetku a osob. Do dnešního dne jste v souladu s ustanovením § 42 správního řádu neodpověděli do 30 dnů, zda jste vůbec zahájili řízení nebo neshledali důvody k jeho zahájení.

Musíte si být vědom situace, že soukromé bezpečnostní agentury zaměstnávají nezanedbatelné množství pracovníků, a proto se ptám, kdo je za tento stav přímo odpovědný, jak se k této věci stavíte a kdy bude učiněna náprava. Věřím, že když budu dostávat písemnou odpověď, již bude náprava učiněna a budu to mít v jeho odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Bude paní poslankyni odpovězeno písemně. A jsme u poslední interpelace na pana premiéra. Pan poslanec Karel Fiedler bude pro změnu interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci ignorace trvalého porušování exekučního řádu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já dokončím dnes tohle téma, protože ho pokládám za velmi palčivé. Už jsem to tu zmiňoval v té své první interpelaci.

Případ z roku, tuším, 2013, Exekuční úřad Praha-východ, kde soudní exekutor prodal nemovitost své vlastní firmě, kde byl jednatelem jeho bratr. Tady je ta věc, kdy exekutor porušuje pravidla v tom, že podniká, což je nepřipustné. Já se pozastavuji nad tím, jak to, že tento případ může existovat dále a že došlo možná ke kárnému postihu za to, že k tomuto došlo. Avšak je to zjevný rozpor, který přetrvává. Další případ, už jsem ho zmínil také v předešlé interpelaci, týká se Exekučního úřadu Ostrava. Dokonce prezidentka Exekutorské komory. Ta samá věc. Prodává nemovitost své firmě, tedy ne své vlastní, ale má tam 96% podíl, což je de facto to stejné. Čili občané postižovaní exekucemi jsou povinni dodržovat všechno, zaplatit vše, ale exekutoři trvale nejsou povinni respektovat to, co říká exekuční řád. Ptám se, kdy Poslanecká sněmovna připustí projednávání těchto problémů v Poslanecké sněmovně? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak a to byla poslední interpelace na pana premiéra. A my volně přejdeme na interpelace na členy vlády. První interpelace na pana ministra vnitra Milana Chovance přednese paní poslankyně Jitka Chalánková, která se bude ptát na věci doručování Českou poštou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, většina právních úkonů je platná doručením. K doručení ve velké většině případů dochází prostřednictvím České pošty. Je v zájmu odesílatele mít doklad o tom, kdy k doručení došlo, a proto bývají důležité písemnosti posílány s dodejkou. Až sem je to v pořádku. Mít doklad o doručení je však často v zájmu nejen odesílatele, ale i adresáta. I on může mít zájem prokázat třetím osobám, kdy skončil určitý právní vztah nebo začala běžet či skončila určitá lhůta a v důsledku toho nastal určitý právní následek.

Má otázka zní, jak to má adresát udělat, jestliže mu odesílatel odmítne součinnost a Česká pošta podle svých interních předpisů nesmí ani na výslovnou žádost adresáta adresátovi potvrdit den doručení. Přijde vám taková praxe České pošty normální? Připravíte změnu zákona v tom smyslu, aby adresát automaticky měl právo na vydání potvrzení, kterého dne došlo k doručení písemnosti doručované doporučeně, popř. do vlastních rukou či na dodejku? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni, které bude odpovězeno písemně. Dostáváme se k druhé interpelaci. Pan poslanec Ludvík Hovorka bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka ve věci úskalí zákona o univerzitních nemocnicích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, na úvod chci podotknout, že si cením toho, že jste dorazil na interpelace, i když jste byl na ošetření u zubaře. Váš předchůdce si takové násilí většinou nedělal.

Ale nyní tedy k zákonu o univerzitních nemocnicích. Chci se zeptat, proč je takový spěch a takový tlak na to, aby ten zákon tak rychle prošel projednáváním ve vládě a v Poslanecké sněmovně, když údajně se k tomu negativně vyjádřila i Legislativní rada vlády. Proč se o tom řádně nediskutuje a proč nejsou k tomu doloženy nějaké analýzy? Proč se místo zákona o síti neziskových nemocnic, který byl obsažen ve vládním programovém prohlášení, najednou přijímá zákon o deseti největších zdravotnických zařízeních? Proč tento zákon neřeší ty největší problémy fakultních nemocnic, kterými je problémová spolupráce mezi fakultami a mezi nemocnicemi samotnými a kdy jsou problémy s rozdílným placením lékařů na jedné straně z fakulty, na druhé straně z nemocnice? Není hlavním důvodem, aby bylo možno tedy bez vlivu Poslanecké sněmovny rozhodnout o příslušných změnách v těchto nemocnicích nebo o zbytkových nemocnicích, který tento zákon neobsahuje?

A nyní tedy k té otázce, proč má finanční bilanci zajišťovat stát a proč v tom návrhu není sankční ustanovení vůči manažerům ani členům těch univerzitních nemocnic, a případně špatné hospodaření. Domnívám se, že to je docela zásadní věc, která se týká 60 mld. korun státního majetku, a že by v této záležitosti měla být řádná diskuse a že by tento zákon skutečně neměl projít bez toho, aniž by k tomu existovalo kladné vyjádření Legislativní rady vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miroslav Ludvík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tady padlo několik otázek. A já se přiznám, že jsem si pořád ještě nezvykl na to, že když se dělá nějaký zákon, tak je první podezírání, že jsou tam nějaké nečisté pohnutky, že se bude manipulovat s majetkem nebo s něčím takovým. Faktem je, že dneska ty fakultní nemocnice, a jsou to giganty, které hospodaří někde v rozmezí od 2 mld. dole až po 8 mld. v největší v Motole za rok, a ta se přiblíží do dvou let k obratu 10 mld. korun, tak opravu jedou podle zákona, který byl určen původně pro okresní knihovny a oblastní divadla. Státní příspěvková organizace byla k tomuto zřízena. Čím dál tím víc se ukazuje, že tyto velké organizace, tyto mamuti už jsou podle toho neřiditelné, a ono se to ukazuje velmi hezky, kauzu máme v Brně, kdy jedna ze dvou fakultních nemocnic dostala před třemi lety 500 mil., před dvěma lety 200 mil., a je tam zase zpátky, zase ve stejných problémech. A ani druhá fakultka v Brně na tom není dobře. Podobný problém je v Praze.

Ukazuje se, že je tam systémový problém. Tohle je snaha řešit systémový problém. Navíc tato úprava, tak jak je, je vlastně část zákona o veřejných neziskových zdravotnických zařízeních. To tam takhle bylo připraveno, ale protože politika je nějaká realita a politická realita říká, že zákon o veřejných neziskových nemocnicích neprojde, tak jsme tohle vzali jako část, abychom upravili alespoň to, co je opravdu dneska velký problém, protože tyto mamuti opravdu začínají stát docela zatěžovat. My jsme hledali nějaké řešení, které by to vyřešilo.

Tam je několik otázek. Jestli kolem tohoto byla vedena dlouhá, nebo krátká diskuse. Víte, kolem tohoto se diskutuje od roku 2006 a to byl tenkrát zákon o akciových společnostech, který moc realistický nebyl. Ale zhruba od roku 2009 na Ministerstvu zdravotnictví sedí xxx komisi, které opravdu řeší, jakým způsobem vyřešit univerzitní nemocnice. Když jsem přišel na ministerstvo, říkal jsem prima, tohle je neprůchodné, zkusme aspoň tu část.

To, co jste říkal vy, tak dvojkolejnost, to je samozřejmě fatální problém, kdy pana profesora řídí děkan a zároveň ředitel, a teď kdo má na to větší vliv apod. Je to problém. Ale do jisté míry se tady právě řeší tím, že významné pravomoci tam má správní rada, která je složena ze zástupců univerzity a zástupců státu.

Musím se trochu omluvit, ale v tom zákoně se pořád ještě dějí nějaké změny, takže vy asi nemáte tu úplně poslední verzi. My jsme tam provedli úpravu tu, že ředitel nebude v pracovněprávním poměru, ale že to bude na typicky manažerskou smlouvu a bude tam zodpovědnost celým majetkem. Zodpovědnost managementu i správní rady tam bude. Samozřejmě bude možno se proti tomu pojistit, to je samozřejmě. Ale nicméně posílili jsme tam ty kompetence.

To, že se vyvede majetek ze státu, tak úplně pravda není, protože o majetku budou pořád rozhodovat zástupci ministerstev zdravotnictví a financí a je tam blokační paragraf, aby nemohlo dojít k přesunu, a dokonce jsme tam teď ještě posílili to, že jakýkoli přesun nemovitého majetku musí posvětit obě dvě ministerstva, která tam jsou. Myslím si, že se váhy posílily.

To, že ten zákon je trochu v kalupu, je pravdou, ale já jsem ministrem od 1. prosince a řekl jsem, že tohle je jedna z priorit, protože se opravdu domnívám, že do roka dvou při tom ručení, které tam je, tak stát do toho zabředne každoročně několika

miliardami. Protože systém řízení je takový, že v této chvíli si ty nemocnice samy moc – no některé, některé možná ano, ale některé ne, si moc pomoci neumějí. Naše snaha je spíš taková, ušetřit státní prostředky, s tím že více zainteressujeme vedení nemocnic, a zároveň tím, že jim dovolíme se lépe pohybovat, prostě managementu rozsvázeme ruce, dneska je má neuvěřitelně svázané. Motivace je tam takováto.

Musím se přiznat, že mou snahou je dostat to na půdu Poslanecké sněmovny. Protože si myslím, že je nejlepší, když to budou probírat, předpokládám, že určitě to bude zdravotní výbor parlamentu, možná i rozpočtový, to nevím, nebo hospodářský. Nicméně je mou snahou to dostat na tuto půdu, aby proběhla diskuse. To je jedna ze zásadních věcí, kterou chci.

Paragraf 44 – máte do jisté míry pravdu, protože když máte jednu špičkově finančně vybavenou instituci a druhou méně špičkově, nebo spíš vysloveně průšvihovou, a obě dvě sídlí v jednom areálu...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec vypadá spokojeně, ale má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za odpověď. Děkuji za poslední narážku. Asi jsem pochopil, o co se jedná. Ale přesto si vzpomínám velmi dobře na diskusi o univerzitních akciových společnostech z roku 2006–2008. Vzpomínám si taky na podobný kvap, a i přesto, že vlastně nebyly vypořádány připomínky, stejně se tlačilo, a že se to všechno spraví ve druhém čtení a na výboru apod. Myslím si, že to je docela zásadní věc, která by měla být připravena tak, aby diskuse se potom nezadrhla na největších problémech, a pokud k tomu už samotní legislativci dávají připomínky a naráží to v Legislativní radě vlády, pak je reálný předpoklad, že bude problém i při projednávání ve výboru.

Přimlouval bych se, aby největší problémy byly odstraněny. Už se nechali slyšet rektori z Brna, nebo pan rektor Bek (upozornění na čas), že není možné bez oddlužení přistoupit k tomuto apod. Přimlouvám se za to, aby ty problémy byly odstraněny předem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Musím se omluvit, protože jste nedostal poslední vypořádací tabulku. My jsme je vypořádali. V tuto chvíli už tam není žádná zásadní připomínka. Zpracovali jsme několik věcí. Dokonce to, o čem mluvíme, máme právě dohodu s Ministerstvem financí, že oni jsou ochotni udělat tzv. cash pooling v rámci státní pokladny, tzn., že jsou ochotni je oddlužit, ale chtějí záruky, že už se to nebude opakovat. Protože typicky ta nemocnice, o které oba dva mluvíme, v Brně, říkám, 500 mil. před třemi lety, 200 mil. před rokem. To není normální. Tyto vaše připomínky, já je beru jako opravdu dobré, podnětné, ale my už to chceme poslat do toho parlamentu tak, aby tam nebyly zásadní připomínky legislativců, a už tam nejsou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dostáváme se ke třetí interpelaci. Pan poslanec Antonín Sed'a bude interpelovat přítomného pana ministra Dana Ťoka ve věci vlakové dopravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci nového jízdního řádu 2016–2017, který zhoršil dopravní spojení regionu Bojkovska, Uherskobrodská a Uherskohradištska. Rozumím tomu, že se problém netýká pouze Ministerstva dopravy, ale i Zlínského kraje. Chci připomenout, že mikroregion Bojkovsko podal sedm konkrétních připomínek týkajících se nevhodných jízdních řádů, zbytečných přestupů či nedostatečného stavu přestupů. To zkomplikovalo cestu do zaměstnání tisícům obyvatel tohoto regionu. Nicméně to není všechno. Současný jízdní řád sice zlepšil spojení mezi Luhačovicemi a Prahou, ale to se týká pouze dvou vlakových spojů tam a zpět a nikoli spojení našeho regionu s Prahou. Tady dochází k prodloužení přepravního času, což je např. případ expresu Moravan. Druhým problémem je i scházející návaznost některých spojů, a to nehodnotím nevyhovující vozový park.

Vážený pane ministře, vím, že jízdní řád se mění dvakrát ročně, a proto chci požádat o dvě věci. Tou první je přihlédnout k potřebám občanů na dopravní obslužnost daného regionu a zapojení jejich zástupců, tj. obcí či mikroregionů, do procesu tvorby generelu veřejné dopravy Zlínského kraje, včetně tvorby jízdního řádu železnice. A druhou věcí je návrat k vlakovým spojům podle dřívějšího jízdního řádu 2015–2016. Rozumím tomu, že Ministerstvo dopravy upřednostňuje dálkové spoje, problém ovšem je, že tohle není úplně pravda v případě Zlínského kraje, a zejména našeho regionu. A je zřejmá politika nejen vašeho Ministerstva dopravy, že čím dále od Prahy, tím více se kašle na problémy a připomínky občanů a jejich zástupců.

Děkuji za pochopení a za pomoc.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zajištění dopravní obslužnosti Zlínského kraje, a to jak regionální, tak dálkovou dopravou, je důležitou otázkou, která nabývá na významu, neboť podle dostupných statistických dat ze Zlínského kraje pouze do hlavního města Praha použilo železniční dopravu v roce 2010 pouhých 178 tisíc osob, zatímco v roce 2015 to již bylo 256 tisíc osob, což představuje čistý nárůst přepravního objemu 43,8 %. To je nepochybně velký úspěch dálkové železniční dopravy. Z toho důvodu má Ministerstvo dopravy velký zájem objednávat a financovat linku rychlíku označovanou R18 z Luhačovic do Olomouce, Pardubic a Prahy a pokládá ji za důležitou složku celostátního dopravního systému.

Tato linka nezajišťuje jen dálkové vztahy, ale i regionální. Zastavuje v Hulíně, Otrokovicích, Starém Městě, Uherském Hradišti, Uherském Brodě a nově od prosince roku 2016 s ohledem na připoje právě do Bojkovic i v Újezdci u Luhačovic. Linka jezdí v pravidelném intervalu 120 minut po celý občanský den. Její minutové polohy

nemohou být v průběhu let trvale totožné. S postupnou modernizací infrastruktury a vozidlového parku se daří zkrátit jízdní doby. Zatímco v jízdním řádu pro období 2007 až 2008 vyjížděl z Prahy rychlík do Luhačovic v 6.38 a na místě byl v 11.39, jízdní doba tedy pět hodin a jedna minuta, nyní obdobný rychlík opouští Prahu v 6.53 a na místě je v 11.23, jízdní doba čtyři hodiny 30 minut. Úspora je tedy 31 minut. Mohli bychom sjednat i rychlejší trasu, ale přizpůsobujeme se regionální dopravě, kdy vyčkáváme v několika případech na připoje Staré Město či zadáváme zastavení ve stanicích s ohledem na návaznost regionálních vlaků Újezdec u Luhačovic, ačkoliv bychom mohli zadat trasu přímo bez zastavení a bez čekání. K tomu je třeba připočítat obtížnost tvorby jízdního řádu na velmi vytížené trati Praha – Olomouc, kde nalezení trasy je každoročně nesnadným úkolem. Zajištění dopravní obslužnosti je zásadní otázka. Tato otázka však není postavena tak, zda infrastrukturu budou používat vlaky Luhačovice – Praha, nebo vlaky regionální, ale jde o optimální spojení obou přepravních segmentů do fungujícího systému. Právě o to jde i Ministerstvu dopravy. Vlaky a autobusy by měly tvořit jeden provázaný systém s dobrými návaznostmi.

A ještě k vašemu dotazu. Víte, Ministerstvo dopravy objednává pouze dálkové linky a my jsme tvůrcem jízdního řádu. Pokud jsou nějaké připomínky obcí a měst nebo regionů k jízdnímu řádu, tak dneska jsme to zrovna probírali na poradě. Pokud máte něco do příštího jízdního řádu, tak s tím přijďte hned, ať to můžeme začít projednávat. My už tam některé připomínky máme, dokonce i z této trati. Takže jsme na to připraveni. Druhá věc, kterou bych chtěl zdůraznit, je, že je tedy samozřejmě i úloha kraje, který objednává regionální linky a je potřeba se obrátit i na kraj v této záležitosti.

Takže tolik za mě všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pane poslanče, máte doplňující otázku? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane ministře, za vaši odpověď. Sám jste říkal a potvrdil, a je to dobře, že se využívá železniční doprava čím dál více. Nicméně jízdní řád, tedy ten se oproti tomu původnímu moc nepovedl. Ale chápu, že objednavatel veřejné služby je Zlínský kraj. Takže ale tam musí být spolupráce. A také vím, že je značná konkurence Českých drah právě ze Starého Města soukromými přepravci, což je pro České dráhy jako státní podnik také problém.

Já bych ještě chtěl říct jednu věc. Ono se uvažuje vlastně o elektrifikaci teď Otrokovice – Vizovice, ale chtěl jsem se zeptat, zda se uvažuje v nějakém horizontu i o elektrifikaci Staré Město – Luhačovice, protože to by zase zkrátilo tu dobu minimálně o 15 až 20 minut.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte zájem o doplňující odpověď?

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já jenom k té elektrifikaci: určitě ano, ale ty konkrétní časy, bych vám sdělil písemně nebo jiným způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ve čtvrté interpelaci pan poslanec Jiří Zlatuška bude interpelovat paní ministryni školství, mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou ve věci praxe plagiátů a rektora Univerzity v Pardubicích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní ministryně, obracím se s touhle věcí na vás už poněkolikáté. Minulá interpelace týkající se tolerance plagiátů akademických pracovníků dvou děkanů, v té době jednoho, který ještě letos stále působí na Univerzitě v Pardubicích. Tu poslední interpelaci jsem měl 12. ledna tohoto roku. Týkala se toho, že rektor Univerzity v Pardubicích sdělil, že šetření etické komise bylo uzavřeno. Případ je specifický, ojedinělý, ale neslučitelný s prací akademického pracovníka. Poté rektor, na konci ledna letošního roku ještě byl novým, prohlásil, že věc je prošetřená a uzavřená. Toho 12. ledna jste mi zde sdělila, že se zúčastníte v únoru jednání České konference rektorů a učiníte to předmětem projednání na tomto orgánu včetně osobního jednání s rektorem Univerzity Pardubice, aby vás osobně informoval o situaci na univerzitě, a tedy možných dopadech do postavení daných akademických pracovníků s tím, že z hlediska konečného závěru tak učiníte v únoru. Je 2. března, takže se znovu s touhle kauzou hlásím a ptám se, jak to dopadlo a jaký postih vůči nekonajícímu rektoru Univerzity Pardubice byl vyvozen.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, co se týká vývoje této věci, tak jsem se opravdu sešla na základě tedy toho předchozího avíza a slibu s panem rektorem 16. února při příležitosti pléna České konference rektorů v Olomouci. Na tomto jednání jsme detailně s rektorem probrali zápis z jednání etické komise včetně vysvětlení a zdůvodnění doposud jím přijatých opatření. Na základě tohoto jednání jsem s panem rektorem uzavřela záležitost tak, že by měl znovu předložit danou věc etické komisi, aby byla plně projednána a etickou komisí osvětlena otázka podílu plagiátorství děkana Fakulty elektrotechniky a informatiky Zdeňka Němce.

Jde o to, že ze zápisu etické komise, se kterým jsem se osobně seznámila, vyplývalo obecné sdělení, že míra podílu odpovědnosti ve smyslu plagiátorství byla směřem k těm jednotlivým osobám různá, a nebylo přesně specifikováno z pohledu právního, jaký ten podíl je ze strany děkana Fakulty elektrotechniky a informatiky Zdeňka Němce. Pro laiky zjednodušeně řečeno, daná publikace byla vlastně vydána v režimu spoluautorství, žádný z těch autorů nebyl uveden za hlavního autora a etická komise se při svém projednávání v zápisu výslovně vyjádřila z hlediska podílu plagiátorství, tedy vůči jiným osobám než vůči panu docentu Němci. Nicméně on tedy současně byl uveden jako jeden z těch, kteří byli spoluautory daného díla, respektive tedy díla, ve kterém se dopustili autoři plagiátorství.

Takže výstup je takový, že etická komise znovu projedná, zpřesní tu svou pozici směrem ke Zdeňkovi Němci a na základě tady toho rektor zaujme další kroky, buď tedy bych řekla ty důslednější, podobně jak tak učinil vůči těm předchozím osobám, jejichž odpovědnost byla přesně popsána etickou komisí, anebo se tedy vyjasní naopak to, že pan děkan v této věci podíl té odpovědnosti takový nemá.

Co se týká dosavadního postupu rektora, jenom chci znovu zopakovat, že jsem znovu věc prověřila a z hlediska jeho postupu včetně akceptování těch kroků, které jsem popsala, jsem neshledala taková pochybení, která by měla znamenat, tedy alespoň doposud, krácení jeho odměny. Tady bych chtěla jenom říct, že pokud bych shledala takový postup za vhodný, tak bych tak mohla poprvé učinit v rámci pololetí roku 2017 při projednávání návrhu odměn rektorů, jak jsou tu pravidelně přiznávány. A co se týká dosavadního odměňování, tak odměna pana rektora nijak nevybočovala z obvyklého odměňování rektorů na ostatních univerzitách v předchozích letech. Takže tolik.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Jiří Zlatuška: Děkuji za tu odpověď. Nejednalo se mi jenom o krácení odměn, předpokládal jsem, že mu bude krácena mzda. Vycházím ze sdělení rektora Ludwiga, že se jednalo o případ neslučitelný s prací akademického pracovníka, tedy to, že příslušní pracovníci vůbec nesplňují předpoklady pro to, aby jako akademičtí pracovníci působili.

Co se týká toho autorství nebo spoluautorství, není to problémem jenom těch, kdo jsou tam napsáni. Je to problém samozřejmě rektora univerzity, protože se jedná o zaměstnanecké dílo. Podle zákona č. 130 o financování výzkumu a vývoje vysoké školy vykazují díla těchto institucí, čili nikoli vlastní autorská díla těch pracovníků, a jedná se o zaměstnanecké dílo. Čili je odpovědností šéfa té instituce, v tomhle případě rektora univerzity, kdo je na takovém díle napsán. Vůbec věc, že se děkan Němec jen tak jako omylem přepíše na cizí publikaci, mi připadá zcela mimo jakékoli mantinely rozumného chování na vysokoškolských institucích.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, paní ministryně, vaše doplňující odpověď.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Souhlasím s tím, že se jedná o zaměstnanecké dílo, ale současně chci upozornit, že samozřejmě odpovědnost rektora za případné pochybení v rámci publikace zaměstnaneckých děl nelze definovat jako objektivní. To znamená, že já jsem skutečně na tom jednání detailně osobně, protože jsem právník, prošla tady tu danou dokumentací. A podstata té věci je, že rektor univerzity vyvodil vůči všem, kteří byli uvedeni při daném skutku plagiátorství, na základě závěru etické komise důsledky. Ti daní pracovníci již na univerzitě nepracují. Nicméně pochybná byla pozice Zdeňka Němce v tom smyslu, že u něho závěr etické komise nebyl jednoznačný, a při

detaillnější diskusi s rektorem při jednání 16. února mi bylo na mé otázky rozvedeno, že co se týká podílu pana děkana Němce, tak nebyl etickou komisí zpochybňován ve smyslu přidání hodnoty. Jinými slovy v daném článku prokazatelně byla odborná část v zásadě, zase dovolím si zjednodušit, výpočetní nebo početní, která bezpochyby byla přípustelná z hlediska autorství právě děkanu Němci.

Nicméně důležité je říct, že z mého pohledu rektor následné kroky má opravdu činit na základě jednání etické komise, zvláště pokud jde tedy o takto složitou věc, a domnívám se, že stávající postup, aby etická komise věc projednala, zpřesnila a rektor dokončil své kroky na základě tohoto zpřesnění, že to je legitimní postup. Samozřejmě o něm budu informovat pana poslance Zlatušku. Bezpochyby budu ráda, pokud ho budu moci informovat, při vši úctě k právu interpelačnímu, samozřejmě i mimo interpelační dny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To už jste byla trochu, paní ministryně, mimo interpelační dobu. Ale děkuji za vaši odpověď.

Přejdeme k další interpelaci. Pan poslanec Jaroslav Holík bude interpelovat pana ministra Lubomíra Zaorálka, který ale není přítomen, ve věci informace o vraždě české dívky v Anglii. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení hosté a vážený nepřítomný pane ministře, mám svoji kancelář v Uherském Brodě. Při setkání s mladými lidmi v neděli se na mě obrátili s dotazem ohledně jejich kolegyně Markéty Slavíkové. Uvedená pracovala v Anglii pro firmu KICKmobiles. Vzhledem k tomu, že se už delší dobu neozývá, mají obavu a obava se zvětšila ještě o to, že přicházejí z Anglie zprávy, že dne 31. 12. tam byla zavražděna.

Vážený pane ministře, prosím vás, využijte svůj vliv, zjistíte osud této dívky a dejte zprávu, protože kromě jejích přátel na tu zprávu čeká také její matka a dva bratři. Opakuji, jmenovaná se jmenovala Markéta Slavíková, bydlela v Uherském Brodě č. 301 a pracovala v Anglii pro firmu KICKmobiles.

Vážený pane ministře, jeden z největších zločinů, které můžeme udělat na našich voličích, je, že jim tajíme informace nebo dáváme informace polovičatě. Já vám věřím. A odstraňte tento problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Nina Nováková v šesté interpelaci bude interpelovat paní ministryni školství, mládeže a tělovýchovy ve věci školských obvodů mateřských škol.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená paní ministryně, prosím, chápejte moji interpelaci spíše jako upozornění a výzvu, jak by se v praxi dala zjednodušit situace malých obcí, resp. starostů malých obcí, opravdu je to pár stovek lidí, kteří nepochybili nějak v tom, že vědí, že pokud jsou tam děti, pokud tam mají rodiny s dětmi, musí pro ně zabezpečit v nejbližší základní škole vzdělávání. V okamžiku, kdy jsme ovšem díky školskému zákonu zavedli jako

povinný také poslední ročník předškolního vzdělávání, jsou tito starostové postaveni před problémem a já ho hned teď popíši. Oni se o své děti, o skupinku dětí, postarají, a to tak, že ty děti jsou spolu neformálně vzdělávány, ale vlastně tyto děti jsou v modelu, nebo budou v modelu individuálního vzdělávání. A teď nastává problém. Mateřské školy v příslušné nejbližší největší obci by je sice klidně přezkoušely a vedly jako děti, které jsou individuálně vzdělávány, ale odmítají si je zařadit do svého seznamu, protože potom jim vyčítají rodiče z daného města, že jim vlastně zabírají místo. Víím to od dvou starostů. Domnívám se, že to může být starostů více. Takže v zásadě ta pomoc by byla, kdyby ty mateřské školy mohly přezkoušovat, ale nemusely vlastně pro tyto děti držet místo. Děkuji, paní ministryně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nině Novákové. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za tuto interpelaci. Jako vždy je pravdivá, odpovídá tomu, co terén řeší. Nicméně co se týká vlastně této situace, komunikujeme jak s Asociací předškolního vzdělávání, tak se Svazem měst a Sdružením místních samospráv a v řádech několika dnů bychom měli vydat přesné doporučení, kde budou vědět všichni, jak mají postupovat. Podotýkám, netýká se to jenom této jedné otázky, ale vzniká tam řada dalších otázek v předškolním vzdělávání, takže chystáme takový balíček, aby si všichni byli jisti.

Zjednodušeně řečeno se dá říct, že v těchto situacích budou naváděni všichni zúčastnění tak, a také to bude zafinancováno ze strany ministerstva, že ty dané děti, které zvolí individuální vzdělávání, nebudou započteny do kapacity ve smyslu financování a plně budou zafinancovány ty děti, které budou přijaty na místa těch, co využili individuální vzdělávání. Nebudu to teď dále rozvíjet, je tam samozřejmě několik ekonomických a právních otázek, které jsme museli rozlousknout, nicméně v tuto chvíli to máme připraveno, takže věřím, že nevznikne žádná panika, a tam, kde se dá říct, že můžeme povolat zdravý selský rozum, tak ho samozřejmě v plném rozsahu využijeme.

Na závěr bych chtěla říct, že tyto situace se zejména na základě mých statistických detailních zjištění týkají zejména Prahy a Středočeského kraje, takže jenom chci říct, že v případě Středočeského kraje a Prahy provádíme také detailnější lokální zjišťování kapacit a máme zájem na tom, aby všechno proběhlo hladce a všichni byli spokojeni.

Na závěr bych chtěla říct, že co se týká tzv. přezkoušování dětí v mateřské škole, opravdu chceme zajistit podporu a také financování pro mateřské školy tak, aby se jednalo o návštěvu, je to vlastně takový předzápis, a pomoci jak dětem, tak rodičům. V žádném případě to nebude nějaké opravdu pronásledování dětí nebo rodičů nějakou administrativní zátěží. Má jim to pomoci a děti samozřejmě spíše z toho mají mít pěkný zážitek, než že by se něčeho takového bály. Tak to jenom chci na závěr říct, že opravdu se snažíme, aby to bylo pečlivě zpracováno.

Samozřejmě si dovolím, vážený pane předsedající, vašim prostřednictvím přislíbit paní poslankyni zaslání tohoto detailního doporučení, aby měla pro občany ve svém obvodu detailnější informace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Paní kolegyně Nováková má doplňující otázku, prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji. Mně nezbyvá než poděkovat. Je to dobrá zpráva pro starosty malých obcí, kteří jsou opravdu starostové a starají se o své děti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. V tom případě bych měl asi uzavřít tuto interpelaci. Budeme pokračovat interpelací paní poslankyně Gabriely Peckové na ministra zdravotnictví, který je už v sále. Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane ministře, pane předsedající, dámy a pánové. Pane ministře, když jste nastupoval do funkce, mluvil jste velmi vstřícně směrem k paliativní medicíně, dlouhodobé péči i hospicové péči. Dokonce jste to označil jako prioritu. Fakt je, že tato oblast sociálně-zdravotního pomezí je dlouhodobě legislativně neukotvená, a já se tedy ptám, kdy se pacienti a poskytovatelé dočkají. Ona každou chvíli ve společnosti vzplane debata o eutanazii, ale před takovou debatou je třeba zajistit pacientům kvalitní paliativní medicínu, kvalitní a dostupnou, odbornou a důstojnou dlouhodobou péči a těm šťastnějším se širokou a ochotnou rodinou i domácí hospicovou péčí. Takže pane ministře, můžete mi nastínit nějakou časovou osu nebo harmonogram k zajištění této problematiky? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Peckové. Pan ministr je připraven odpovědět. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, vážená paní poslankyně, faktem je, že nositelem tohoto úkolu je Ministerstvo práce a sociálních věcí, takže my jsme vlastně ti, kteří se k němu připojují. Jsme v úzké součinnosti. Pokud je mi známo, tak by měl být, ale teď mě nechtejte na slovo, protože neznám program vlády, ale měl by být projednán na vládě 8. března. Takže předpokládám, že 8. března bude projednán na vládě. My tam máme dokonce domluveno, že tam načteme tu část, která se týká těch hospiců tak, aby to prošlo včas. A tady už je to opravdu o tom, že realita toho zákona se teď bude řídit tím zbývajícím cyklem, který zbývá do konce voleb. Takže teď jde o to, aby se tady v Poslanecké sněmovně – já tedy pro to budu velmi velmi plédovat – našla dostatečná vůle tento velmi potřebný zákon, do kterého se právě jako do jedné části včleňuje definice hospiců, nebo hospice jako takového, tak aby byl projednán. V souvislosti s tím potom už nastoupí všechny ty ostatní akty, které jsou na straně Ministerstva zdravotnictví, což je návrh personální a věcné vyhlášky, kterou máme

přípravenu. A zároveň už se pracuje i na tom, aby byly kódy případně zařazeny do úhradové vyhlášky příští rok. Čili teď je pro nás klíčové, aby to prošlo, to je ta stoosmička, aby prošla, a předpokládám, že ve středu bude na vládě, a pak aby se to tedy nezadrhlo tady v parlamentu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Paní kolegyně Pecková má doplňující otázku. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Nemám doplňující otázku, jenom doufám, že to, co bylo označeno jako priorita a skutečně mnoho let po tom všichni voláme, nakonec nespadne pod stůl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr už nechce nic dodat. Nyní tedy přejdeme k interpelaci vylosované jako číslo 8 pana poslance Zdeňka Ondráčka na pana ministra spravedlnosti. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, pokud vzpomínáte, v loňském roce jsme zde projednávali sněmovní tisk 588, kterým jsme změnili výkon trestu odnětí svobody ze čtyř typů věznic, a to dosud ještě platného dohledu, dozoru, ostrahy a zvýšené ostrahy, na pouze dva typy věznic, na ostrahu a zvýšenou ostrahu, přičemž v ostraze budeme mít nízký, střední a vysoký stupeň zabezpečení.

Tato novela zákona vejde v účinnost k 1. 10. 2017 a již dnes existuje přehled 30 základních otázek a odpovědí na téma redukce typů věznic. Ta však neřeší pro mě to nejdůležitější, a to příslušníci Vězeňské služby samotné. Dnes mají příslušníci Vězeňské služby tzv. rizikový příspěvek nastaven podle toho, v jakém typu věznice pracují, a to tedy dozor, dohled, ostraha a zvýšená ostraha. Já jsem od kolegů z Vězeňské služby měl několik dotazů, jaký rizikový příplatek mohou dozorcí očekávat. Logicky zejména ti z ostrahy se obávají, aby jim nebyl snížen. Já jsem na to odpovědět neuměl, a proto se vás, vážený pane ministře, ptám, jak bude řešena výše rizikových příplatků u Vězeňské služby ČR po sjednocení dohledu, dozoru a ostrahy do jedné skupiny a poté zvýšené ostrahy do skupiny druhé. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr je připraven k odpovědi. Máte slovo, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, odpověď je velmi jednoduchá. On to tedy, jak jsem informován, tak se to nejmenuje rizikový příplatek, možná se tomu tak někde říká, jmenuje se to oficiálně zvláštní příplatek a je určován podle míry neuropsychické zátěže. A logicky vzhledem k tomu, že nahrazením vnější diferenciaci za vnitřní se míra neuropsychické zátěže na těch jednotlivých odděleních nijak nezmění, tak se nijak nezmění ani ten příplatek. Jinak řečeno, to, že jsme zrušili vnější diferenciaci věznic, neznamená, že jsme zrušili diferenciaci vůbec, je jenom

nahrazena vnitřním dělením. A ty příplatky budou dál diferencovány přesně tak, jak byly doted'.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Ondráček se hlásí k dodatečné otázce. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Určitě, samozřejmě rizikový příplatek je termín používaný ve všech bezpečnostních sborech, takže nemusíme se o tom přít, oba víme, o kterém příplatku mluvíme. Chápu to tedy dostatečně tak i ve vztahu k tomu, co můžu sdělit příslušníkům Vězeňské služby – nikdo z nich nebude po nabytí účinnosti zákona po 1. 10. krácen na svém rizikovém příplatku?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, pan ministr odpoví. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Advokát ve mně má chuť vám říci, že na svém rizikovém příplatku rozhodně ne. Jednoduše proto, že neexistuje. Nebude. Ale abych to tedy upřesnil, aby nedošlo k nějaké mýlce, jediný moment, kdy by mohlo dojít k tomu, že se někomu změní ten příplatek, ať už mu budeme říkat jakkoliv, by byl, kdybychom měnili nějaké oddělení na jiný stupeň zabezpečení. Což se může stát, tak jak postupně budeme ty vězně posuzovat a případně přezazovat. Ale bude určitě platit, že to, co fakticky dnes byla třeba ostraha, tak odpovídající oddělení v tom novém systému bude vždy doprovázeno stejným příplatkem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Interpelace končí. Posuneme se dále k interpelaci pana poslance Petra Bendla na nepřítomného pana ministra Jurečku. Pan kolega Bendl není přítomen, pan ministr Jurečka je omluven. Interpelace končí. Pan kolega Nekl stáhl svoji interpelaci na ministra Hermana. A jsme tedy u interpelace pana poslance Karla Raisa na místopředsedu vlády Pavla Bělobrádka, který je nepřítomen, ale pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, pane předsedo. Dobrý den všem. Já mám problém, který se týká vyúčtování vědeckovýzkumných výsledků univerzit za rok 2015.

K dnešnímu dni na univerzity byla poslána pouze záloha za finanční příspěvek univerzitám a konkrétním pracovníkům za tzv. RIV body, tj. za výsledky ve vědě a výzkumu pracovníků univerzit, a to za rok 2015, čili v podstatě je to relativně staré období. Podle informací z univerzit, které mám od kvestorů, tento stav výrazně narušuje přípravu rozpočtu na letošní rok. Vysoké školy jsou touto situací značně znepokojeny a ukázal to také nedávno proběhlý sněm Rady vysokých škol.

Můj dotaz zní. Pane místopředsedo, mohl byste říci, kdy bude provedeno vyúčtování výsledků ve vědě a výzkumu za rok 2015? Pokud není provedeno závěrečné vyúčtování, nelze ani rozdělit odměny za získané RIV body na jednotlivé pracovníky za jejich vědecko-výzkumné výzkumy a narušuje to tvorbu rozpočtu 2015.

Já jsem se díval do stenozáznamu. Tam například 20. října 2016, čili před půl rokem, jste mi odpověděl: Mělo by to být v několika týdnech dostupné, protože vlastně hodnocení 2015 by mělo být hotové do konce roku plus minus několik dnů, týdnů. Nelze vyloučit, že to bude třeba v lednu, ale chtěli bychom to mít do konce roku... Realita je odlišná, proto bych prosil odpověď. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi. Odpověď podle zákona o jednacím řádu bude doručena písemně do třiceti dnů, nebudeme muset tedy příště argumentovat stenozáznamem.

Nyní se přesuneme k další interpelaci pana poslance Fiedlera na ministra spravedlnosti. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. To nám ty interpelace dneska krásně odsýpají.

Vážený pane ministře, zajímal by mě váš názor nebo posouzení dvou případů, které zmíním. Já jsem o tom tady mluvil na plénu Poslanecké sněmovny, nicméně bohužel dle předpokladu se tímto bodem Poslanecká sněmovna odmítla zabývat. Je to rozdílnost posuzování jednotlivých případů.

Já jsem zmínil případ Albánce Skendera Bojka, který 10. prosince 2013 postřelil policistu, když se zásahová jednotka snažila tuším vniknout do jeho obydlí. Došlo ke zranění policisty. Krajský soud mu vyměřil trest odnětí svobody ve výši pět let, vrchní soud to opravil na čtyři roky, Nejvyšší čtyři roky potvrdil a Ústavní soud vrátil věc na začátek a poté byl dotýčný zproštěn obžaloby. Podotýkám, že celou dobu přitom byl ve výkonu trestu. A tragická událost z minulého týdne, kdy Jaroslav Janota v podobné věci podle mého názoru spáchal podobný delikt, ovšem nedošlo ke zranění zasahujících osob, a podle toho, co jsme zjistili z vyjádření dnes už zesnulého pana Janoty, nevěděl, kdo se snaží dostat do jeho bytu, byl odsouzen na dvanáct let nepodmíněně. Já vidím poměrně dost velký rozdíl mezi těmito dvěma rozsudky. Četli jsme v médiích o tom, že snad mělo jít o exemplární trest, což doufám, tak nebylo. Ale zajímal by mě váš názor, vaše okomentování a ohodnocení podle mého názoru těchto dvou výrazných rozdílností na velmi podobné kauze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Váš čas byl přesně vymezen. Nyní tedy je čas na odpověď pana ministra spravedlnosti. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za ten dotaz. Ale musím tedy předeslat, že oba ty případy znám tak asi jako vy jenom z médií, byť jsem se snažil v těch médiích si o tom najít co nejvíce. Ale neznám ty dva spisy a to je docela důležité. Ono to svádí sice k porovnání, ale tam jsou důležité detaily, které podle mého názoru, nebo tak jak i vyplývá z těch popisů, jsou rozdílné. Já prostě vycházím z toho, že u soudu bylo v tom druhém případě prokázáno, že on věděl, že se jedná o exekutora, proto tam byla ta sazba, která tam byla. A ten trest odpovídá obecnému nastavení trestní politiky za

vraždy a pokusy o vraždu v naší zemi. Ten druhý vámi zmiňovaný případ neznám tak podrobně, abych mohl říci, proč na začátku tam ta sazba byla mírnější. Každopádně důvod, proč to Ústavní soud zrušil, byl právě ten, že dospěl k závěru, že se ten člověk mohl vzhledem k velmi specifickým okolnostem toho konkrétního případu typu, že mu bylo předtím vyhrožováno atd., domnívat, že se skutečně jedná o nějaké zločince, a tedy mohl jednat v legitimní obraně. Víte, ten případ pana Janoty je samozřejmě tragédie, protože každá smrt je vždycky tragédie. Ale chtěl bych varovat předtím, abychom vycházeli z něčeho tak jednostranného, jako je jeho popis těch událostí, navíc evidentně v pohnuté psychické situaci, ve které byl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Pelikánovi. Je čas na doplňující otázku. Kolega Fiedler se k ní chystá. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Já chápu nuanci těch případů, která tam může být, a proto se sám neopovazuji pustit se do nějakých zásadních a jednoznačných tvrzení. Zajímá mě váš názor. Děkuji za odpověď.

A nyní k té druhé části mé interpelace – kárné postihy. Vy jste, pane ministře, sám, ještě když jste byl náměstkem, velmi důrazně vystupoval proti tomu tehdy podle vašeho názoru mírnému kárnému postihu exekutora z úřadu Praha-východ, kde byla dokonce pokuta 75 tisíc. A nyní jste prezidentce Exekutorské komory udělil pouze kárné napomenutí. Já podotýkám, že mám velmi vážné pochybnosti o tom, že snaha o nápravu té věci z její strany byla dobrovolná. Já si nejsem teď jist, kdy k tomu došlo, jestli to náhodou – spíše si myslím, že ano – nebylo až poté, kdy byla odvysílána reportáž České televize, a samozřejmě ona byla i dříve natočena, takže já si myslím, že to bylo až na základě těchto podnětů. (Předsedající chce upozornit na čas.) Jestli tady vidíte stejnou věc. (Předsedající znovu chce upozornit na čas, ale poslanec Fiedler pokračuje ve své řeči.) A proč v tom druhém případě jste přistoupil pouze k napomenutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Napínáte mou trpělivost. (S úsměvem.) Pan ministr má dvě minutky na doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Tak my jsme se tou věcí velice podrobně zabývali samozřejmě a shledali jsme, že tam bylo pochybení. Proto také důrazné napomenutí s tím, že kdyby se to nedej bože někdy opakovalo, tak již to určitě skončí kárnou žalobou. Ale přece jen jsme museli přihlídnout k polehčujícím okolnostem. Zejména – to je rozdíl proti tomu, co jste tady říkal podle stenoáznamu – tam nedošlo k žádné manipulaci s cenou, naopak. Doopravdy přezkoumáním té elektronické dražby se ukázalo, že vydražitel učinil nejvyšší příhoz, a to z několika vydražitelů, kteří dražili. To znamená, že na tom tedy ten dlužník vydělal. A skutečně tam pak došlo k té náhradě nemajetkové újmy, tzn. k nějaké peněžité satisfakci pro toho poškozeného. A to je obecně něco, co my, musím říci, preferujeme právě i vzhledem k nejistým výsledkům, které máme v kárných senátech. To znamená tam, kde exekutor je připraven odčinit nejenom materiální škodu, ale dokonce ještě něco

navíc poskytnout poškozeným, tak my to bereme jako pozitivní a snažíme se v takovém případě to zohlednit v našem postupu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Pelikánovi, tato interpelace končí. Postoupíme dále k interpelaci pana poslance Jiřího Zlatušky na nepřítomného místopředsedu vlády Pavla Bělobrádka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, rád bych přednesl interpelaci na nepřítomného pana vicepremiéra Bělobrádka, která svým způsobem navazuje na interpelaci, kterou zde měl kolega Rais.

Problémem je to, že jsou fatální nedostatky v hodnocení za rok 2015, a díky tomu také nejsou přiřazovány příslušné finance. Všechno ukazuje na to, že buď nefunguje příslušný informační systém a dělají se v něm za pochodu neustálé opravy, tak aby byl konformní s metodikou, nebo dochází k úmyslným změnám – tedy z hlediska toho, že jsou to údaje, které jsou podstatné pro rozdělování financí ze státního rozpočtu, tak bych řekl, že to falšování dat –, anebo, a to je poslední možnost, co nemohu vyloučit, že došlo k nějakému kyberútoku a všechny zmatky, které se v datech kolem hodnocení 2015 objevují, jsou výsledkem hackerů probíhajících bez toho, aby na to měl úřad vicepremiéra vliv.

Ve výsledcích je velké množství nejrůznějších chyb ve všech fázích postupu předepsaného metodikou, včetně chyb se závažným dopadem a podstatným dopadem na výsledek. O velké části bodů piliře jedna, a tedy potenciálně peněz na odhadované úrovni stamilionů až miliard, rozhodovala z pohledu výzkumných organizací v podstatě náhoda, v jednom případě dokonce obtížně vysvětlitelná jako neúmyslná chyba či zanedbání. Ještě vážnějším problémem než jednotlivé chyby je zjevná absence jakýchkoliv kontrolních mechanismů, jimiž by si autoři ověřovali, že neprodukují nesmysly.

Mohl bych komentovat zcela konkrétně, ale na to už by pravděpodobně nestačil čas ani do konce interpelací.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, ještě budete mít minutu, pane poslanče. (Posl. Zlatuška: Můžu?) No, já myslím, že raději počkáme na to, jak odpoví pan vicepremiér Bělobrádek, protože to je doplňující otázka. Nemohu tady přeskočit jednací řád, i když bych si to také rád vyslechl. Odpověď dostanete do 30 dnů a uvidíme, jak se to zlepší.

Nyní přejdeme k další interpelaci, a to interpelaci pana Ludvíka Hovorky na ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka. Pan ministr je přítomen a poslouchá vás. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vláda v prosinci schválila 7,5 miliardy korun na tzv. strategické investice do přímo řízených nemocnic s rezervou jedné miliardy korun. Čili 7,5 miliardy plus rezerva jedna miliarda korun. Chci se zeptat, jestli si nemyslíte, že

dochází dále k rozevírání nůzek mezi regionálními nemocnicemi a přímo řízenými nemocnicemi, protože žádný podobný program na podporu regionálních nemocnic nevidím, spíše ty programy jsou takové, že se přispívá něco velmi málo, a nový program na podporu regionálního zdravotnictví v podstatě na letošní rok ani nebyl vypsán. A poslední velká nemocnice, která se postavila ze státních peněz v regionu, byla Nemocnice ve Znojmě a tam šlo přes 300 milionů ze státního rozpočtu.

Chtěl bych se zeptat, jestli skutečně nevidíte problém v tom, že se velmi výrazně investuje do státních nemocnic, a na druhé straně jsou tady regionální nemocnice, které budou trpět tím, že budou podfinancovány a že pacienti budou mít spíše zájem k hospitalizaci (upozornění na čas) ve velkých fakultních nebo obecně přímo řízených nemocnicích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, netrapte mě. Tady bude jedna minuta na doplňující otázku, pan ministr ale už je připraven odpovědět na váš dotaz. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové. Vážený pane poslanče, máte do jisté míry pravdu. Je třeba říci, podfinancovanost kompletně celého českého zdravotnictví je průšvihová. Mimochodem ono to není 8,5 miliardy, to, co jste zmínil, ty strategické investice, tam se právě ještě musí počítat s prodejem majetku, takže ono to tam vyleze někde na 10 až 11 miliard korun. Je třeba říci, že existuje – já jsem na ministerstvu našel podprogram na financování regionálních nemocnic, ale je fakt, že investiční kapitola Ministerstva zdravotnictví pro rok 2017 byla neuvěřitelně, pro mě až nepochopitelně snižena, takže tam opravdu žádné masivní peníze nejsou.

A pokud se týká investic, já jsem rád, že váš dotaz nesměruje na vaši oblíbenou debatu na téma základní sazby a nezákladní sazby DRG. Ale když mluvíme o investicích, tak třeba říci, že tohle se musí opravdu řešit systémově. Problém je, že do českého zdravotnictví nejdou investiční peníze na opravy budov, protože vlastně ve veřejném zdravotním pojištění na ně nebylo myšleno. Když se v roce 1992 to pojištění tvořilo, tak se řeklo, všechny nemocnice jsou státní, takže dotace na jejich opravu a rozvoj půjdou ze státního rozpočtu. Pak nám v roce 2003 najednou spousta nemocnic přešla na kraje, na soukromé subjekty, na církve atd. atd., dneska máme docela pestrou škálu zřizovatelů, a upřímně řečeno, opravdu není z čeho to dotovat. To je fakt. Takže kraje to dělají tak, že svým zařízením posílají peníze, stát posílá svým zařízením peníze, armáda posílá svým zařízením peníze. Je to nesystémové, je to blbě.

Takže z tohoto pohledu já tedy připravuji do vlády koncepční materiál, bohužel, ten už opravdu legislativně neprotlačíme, protože to bude opravdu velké politikum, ale připravuji koncepční materiál, který bude řešit – chceme změnit RUD, nebo tedy chceme změnit to, že část výnosů z daně spotřební z alkoholu a z tabáku by podle našeho názoru měla jít skutečně na to, na co je určena, čili na to, kde primárně řeší problémy, které vznikly z užívání tabáku nebo alkoholu, a to je do nemocnic. Takže my bychom rádi, a já se zavazuji, že v květnu tento koncepční materiál do vlády dám,

který by předpokládal, že při Ministerstvu zdravotnictví nebude to žádný specifický fond. Je to vlastně investiční kapitola, která by měla řešit, že z peněz, které v ní budou, budou rekonstruovány všechny české nemocnice, které jsou zařazeny do sítě. Čili měl by to být určitý nárokový proces, ze kterého by měly čerpat všechny nemocnice bez ohledu na formu zřizovatele, a ten by byl dotován přidělem z daně z tabáku a alkoholu.

Já bych to docela rád udělal takovým způsobem, aby někdy v horizontu roku 2030 kompletní investiční dluh, který české zdravotnictví za sebou táhne dobrých 25 let, byl zlikvidován. Ale je samozřejmě otázkou budoucí politické reprezentace, protože je mi celkem jasné, že ve chvíli, kdy se otevře otázka RUD, tak kolem toho budou planout obrovské vášně a bude kolem toho spousta nápadů, tak jestli to projde, nebo neprojde. Jinak tedy opravdu nevidím jiný zdroj. A my už teď mluvíme o dluhu v řádu minimálně desítek miliard, možná ještě vyšším.

Takže moje tendence skutečně bude připravit koncepční materiál, najít pro něj na vládě nějakou politickou shodu a pak doufat, že v budoucím funkčním období nové Sněmovny tento materiál bude vyřešen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrowi za odpověď. Pan kolega Hovorka se chystá k doplňující otázce. Prosim, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Pane ministře, děkuji za ten systémový návrh, ale přesto si dovolím upozornit, že existují minimálně tři úrovně nerovnováhy – jedna úroveň je investiční a rekonstrukční mezi regionálními a státními nemocnicemi, druhá úroveň je úroveň, řekněme, vzdělávání, přípravy lékařů, kdy samozřejmě větší motivace a i podle nově schváleného zákona je větší šance pro fakultní nemocnice při vzdělávání lékařů, a třetí úroveň je oblast úhrad ze zdravotního pojištění, kdy velké státní nemocnice mají přece jenom malinko lepší úhrady. Čili jestli toto všechno dáme dohromady, tak nám z toho vychází, že regionální nemocnice jsou na tom výrazně hůř, a může se stát, že pacienti z regionálních nemocnic budou chtít být ošetřováni ve velkých fakultních nemocnicích, a to bude mít za následek, že budou zase zaostávat regionální nemocnice, protože jim klesnou úhrady od zdravotních pojišťoven.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr má dvě minutky na doplňující odpověď, je na něm, jestli je využije.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji. Došlo na mé oblíbené úhrady. To je opravdu debata. Víte, my se stejně tady budeme muset časem bavit o tom, jestli české zdravotnictví má být centralizované, nebo decentralizované, jestli se určí úroveň, jak bude postupně pacient putovat úrovněmi těch nemocnic, jakým způsobem se to má řešit. Myslím si, že za to úplně nemůžou úhrady, protože znám regionální... Zrovna Uherské Hradiště, výborně vedená nemocnice, fakt skvělý ředitel a musím říci, že nemocnice zcela bez problémů. Proti tomu Bařova nemocnice ve

Zlíně. A jsou to špitály vedle sebe. Takže oba asi víme, že to nebude tak úplně v těch úhradách.

Nicméně já si opravdu myslím, že co by mělo být cílem Ministerstva zdravotnictví, a k tomu se opravdu hlásím, je, aby pacient za tou odpovídající péčí neputoval tak daleko, ale měl ji pokud možno v místě. A já si fakt ale zase myslím, že ta pětadevadesátka pomůže k tomu, aby mladí lékaři zůstávali i v těch regionech. Fakt jsem o tom přesvědčen. Ale jinak budeme určitě ještě debatovat o úhradách.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi, tato interpelace končí. Nyní je na řadě interpelace na pana poslance Petra Bendla na ministra zemědělství. Pan kolega Bendl není přítomen, pan ministr je omluven, čili tato interpelace taky skončila. A máme před sebou interpelaci pana poslance Antonína Sedla na ministra dopravy Dana Ťoka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, opakovaně se na mě obrátili zastupitelé a občané města Otrokovice kvůli zpoplatnění severovýchodního obchvatu města. Jistě o dané záležitosti víte, nicméně chci tento problém připomenout. Město Otrokovice leží na křižovatce silnic první třídy I/55 a I/49, teď označovaných jako D55. Když byla vybudovaná etapa severovýchodního obchvatu Otrokovice a tato etapa byla spojena s dálnicí D1 u města Hulína, byla tato komunikace zpoplatněna. Obchvat, resp. zpoplatněný úsek dálnice, končí na křižovatce, která zatěžuje spojení mezi Otrokovicemi a Zlínem.

Vážený pane ministře, existuje dopravní průzkum, který potvrzuje, že velký objem dopravy mezi Zlínem a Otrokovicemi by mohl být omezen využíváním obchvatu za předpokladu, že by ten nebyl zpoplatněn. Nejen obyvatelé těchto dvou měst, ale i občané okolních obcí by snížili dopravní zatížení, snížila by se nehodovost a zrychlila by se doprava. Ještě připomínám, že dosavadní situace je evidentně v rozporu s platným státním plánem zlepšování kvality ovzduší střední Moravy.

Z výše uvedeného vás žádám, abyste osvobodil od dálničního poplatku i předmětný úsek D55 – severovýchodní obchvat města Otrokovice. Děkuji za vaše vyjádření i za vaši podporu iniciativy města Otrokovice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Sedlovi a panu ministru je připraven k odpovědi. Pojedu tedy v sobotu, tak uvidím. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Tak já doufám, pane místopředsedo, že vy máte dálniční známku, takže vám to nebude vadit.

Ale k té otázce. Víte, my jsme v minulém roce osvobodili od poplatků ty části dálnic, které by mohly být používány jako přirozený obchvat měst. Ve sporných případech jsme se přikláněli k tomu, jaké nám byly zaslány žádosti, které jsme posoudili. Z této oblasti, to znamená od Otrokovice – a já přesně vím, kde to je,

protože z toho kraje pocházím – nám žádná žádost bohužel nepřišla, kraj se k té věci nevyjádřil ani takovou záležitost nepodpořil. Takže my jsme takovou žádost z města Otrokovic dostali koncem roku 2016 poté, co bylo známo, jak to je, od té doby ji evidujeme a počítáme s tím, že někdy v polovině tohoto roku tu vyhlášku znova otevřeme a tu žádost určitě budeme procesovat. Já předpokládám, že nebude důvod ji nevyhovět. Jinými slovy tam, kde můžeme využít dálnici pro to, pro co je určena, pro tranzit, tak aby nebyla zatížena centra měst, tak to rádi uděláme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi dopravy za odpověď. Pan kolega Sed'a nemá doplňující otázku, interpelace končí a postoupíme k interpelaci číslo 17 paní poslankyně Chalánkové na ministra spravedlnosti Roberta Pelikána. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, většina právních úkonů je platná doručením. K doručení ve velké většině případů dochází prostřednictvím České pošty. Je v zájmu odesílatele mít doklad o tom, kdy k doručení došlo. Proto bývají důležité písemnosti posílány s dodejkou. Až sem je to v pořádku. Mít doklad o doručení je však často v zájmu nejen odesílatele, ale i adresáta, i on může mít zájem prokázat třetím osobám, kdy skončil určitý právní vztah nebo začala běžet či skončila určitá lhůta a v důsledku toho nastal určitý právní následek.

Má otázka zní: Jak to má adresát udělat, jestliže mu odesílatel odmítne součinnost a Česká pošta podle svých interních předpisů nesmí ani na výslovnou žádost adresáta adresátovi potvrdit den doručení? Přijde vám taková praxe České pošty normální? Připravíte změnu zákona v tom smyslu, aby adresát automaticky měl právo na vydání potvrzení, kterého dne došlo k doručení písemnosti doručované doporučeně, popř. do vlastních rukou či na dodejku?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr spravedlnosti je připraven k odpovědi, i když myslím, že pošta patří pod vnitro. Tak, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, ano, pošta patří pod vnitro, tím bych chtěl začít. Zároveň musím říci, že na rozdíl od vás se přiznám, že moc nevím, v jaké situaci by mohl mít adresát nějaký legitimní právní zájem na tom, prokazovat přesný okamžik nebo přesné datum doručení písemnosti, a musím říci, že za celou svou advokátní praxi jsem se s takovou situací nesetkal a ani jako někdo, kdo léta i přednášel občanský zákoník, tak mě nikdy nikdo neoslovil s takovým problémem. Takže možná nechápu podstatu problému.

S touto výhradou tedy jenom stručně odpovím, že § 576 občanského zákoníku dnes obsahuje domněnku doby dojití, která říká, že se má za to, že zásilka došla třetí pracovní den po odeslání, což je něco, co by podle mě mělo stačit těm adresátům. Jak říkám, když tak uveďte nějaký konkrétní příklad, mě žádný nenapadá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za odpověď panu ministrovi. Paní kolegyně Chalánková dá doplňující otázku.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já spíš jenom doplnění. Já tomu rozumím, měla jsem úplně stejnou interpelaci i na pana ministra Chovance. Ale chtěla jsem říci, že toto je zcela konkrétní případ, zcela konkrétní případ. Proto se ptám. A chtěla bych k tomu říci, že pošta je poskytovatel služeb a řídí se zadáním, takže možná tam bude potřebná interakce. Počkáme, jak pan ministr Chovanec odpoví na interpelaci, kterou jsem úplně stejnou podala i jemu, a uvidíme, jakým způsobem by se tato věc dala dál řešit. Ale je pravda, že to je konkrétní případ.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Jestli pan ministr ještě chce něco dodat, má na to dvě minuty. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Já jenom, aby to bylo v záznamu. Myslím, že se pobavíme nad tím konkrétním případem a nebudeme tím zdržovat Sněmovnu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Interpelace končí a máme před sebou interpelaci číslo 18, je to interpelace pana poslance Antonína Sedi na ministra Hermana, který tady není přítomen. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedlák: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem se dohodl s panem ministrem Hermanem, že mi odpověď zašle písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže vyřízeno, můžeme pokračovat a je na řadě pan poslanec Petr Bendl, který má interpelaci na nepřítomného pana ministra financí a místopředsedu vlády Andreje Babiše. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Vážený pane vicepremiére, já mám jednu jedinou otázku a ta zní – jak vypadá čerpání evropských fondů v České republice v tuto chvíli. Ptal jsem se vás na to i v závěru loňského roku někdy v říjnu a tehdy jste mi velmi korektně odpověděl, za což děkuji, a prosím tedy o informace, jak vypadá čerpání evropských fondů na období 2014 až 2020 v tuto chvíli. Děkuji vám za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi za jeho konkrétní otázku, na kterou dostane odpověď do 30 dnů, a to písemně, protože pan místopředseda vlády je nepřítomen a řádně omluven.

Než dám slovo panu poslanci Zlatuškoví, ještě přečtu omluvu. Z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Vladislav Vilímeček.

Nyní tedy interpelace číslo 20 pana poslance Zlatušky na ministryni školství, mládeže a tělovýchovy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní ministryně, v tisku tento týden proběhly zprávy o tom, že jsou velké potíže se zařazováním nově vznikajících soukromých nebo církevních škol do rejstříku škol, tedy povolování vzniku nových základních škol ze strany Ministerstva školství. Jako důvody, které se objevují, se objevují argumenty, které na mě působí dojmem účelovosti, protože jsou to odkazy na plány rozvoje krajů, ve kterých ovšem krajsí zastupitelé specificky o těch základních školách nerozhodují. To je jeden problém, protože tyhle součásti tam byly zařazeny kvůli středním školám, které mají jako zřizovatele.

Co mě na tom stavu znepokojuje, je tendence pod vizí toho, že se někdy v budoucnu stát postará o zkvalitnění základního školství, což je samozřejmě aktivita, ke které vy osobně i tady tato vláda výrazným způsobem přispíváte, a myslím si, že posun tímto směrem je zde patrný, tak je to příslib do budoucnosti. A problémy, které zde máme dnes, i respektující volbu rodičů škol pro své děti, tak tady toto ztěžování vytváření malého segmentu, který v tom celku by se víceméně ztratil, ztěžování tohoto postupu neprospívá školskému systému jako celku a spíš prospívá jenom zavedeným líným kaprům, takřkajíc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Paní ministryně je připravena k odpovědi. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych odpověděla na interpelaci. Dříve než samozřejmě velmi zdvořile odpovím, tak opravdu před závorku vás prosím, zda by bylo možné opustit ten předsudek, že veřejné školy jsou nekvalitní a jsou to líní kapři, zatímco soukromé školy jsou kvalitní a jsou to kvalitní dravé štiky. Pravda, jak už to tak v životě bývá, je někde uprostřed. Zkrátka máme školy kvalitní a nekvalitní bez ohledu na to, kdo je zřizovatelem.

Tedy k tomu, co se děje nebo neděje ve školském rejstříku. Především, a už jsem několikrát toto velmi razantně řekla v médiích, popírám a označuji za lež spekulace, že by snad došlo k nějaké změně státní politiky ve smyslu zápisu do školského rejstříku ve smyslu stopka soukromým školám. Je to lež!

K čemu samozřejmě dochází, a dochází kontinuálně, a já jsem se tím nikdy netajila po celou dobu, co jsem ve funkci, že školský rejstřík v minulosti nebyl dobře veden, nebyl dobře spravován, myslím byrokraticky spravován. Z pohledu správního řízení, z pohledu odůvodňování neodůvodňování zápisu nezápisu, z pohledu zohledňování zákona, ústavního pořádku, strategie vzdělávací politiky, dlouhodobého záměru státu, na ten se poněkud zapomíná ve věci vzdělávací politiky, tak dlouhodobých záměrů krajů. Tomu ostatně také napovídají některá rozhodnutí soudů, která v tomto ohledu vyčínila státu a Ministerstvu školství, že svá rozhodnutí v minulosti neodůvodňoval.

Proto jediné, co je změna, je to, že pokud v první instanci ministerstvo vydává rozhodnutí o zápisu nebo nezápisu, musí respektovat všechna pravidla, týká se to jak veřejných, tak soukromých škol, a musí svá rozhodnutí odůvodňovat. To je všechno. Zároveň nebudu nikterak detailně rozvíjet další úvahy na toto téma, protože bych chtěla zdůraznit, že jako ministryně školství rozhoduji až o rozkladu, a to na základě doporučení rozkladové komise. A musím říct, že se chystám některé své kolegyně a kolegy z nevládních organizací upozornit na fakt, že některé jejich jednání by mohlo být považováno za ovlivňování neveřejného správního řízení. A to myslím smrtelně vážně.

A na závěr chci říct, proč jsem tak rozezlena, proč se mě to tak dotýká. Je to proto, že jsem to já jako sociální demokratka, která za poslední dva školní roky zcela narovнала postavení soukromých škol vůči veřejným, odstranila nerovnosti ve financování. A jenom v letošním roce získaly soukromé školy na základě návaznosti na normativní financování 10 % financí navíc. Takhle vypadá někdo, kdo likviduje soukromé školství? Chci ale, aby pravidla platila pro všechny, pro veřejné a soukromé školy. A na závěr bych chtěla říct, že neustoupím z této své pozice průchodu práva, jako právnicka. A myslím, že jste se měli možnost o tom přesvědčit u mnoha jiných kauz. Je to moje občanská pozice. Nenechám se zastrašit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni školství. Ptám se, jestli je zájem o doplňující otázku? Je tomu tak. Pan kolega Zlatuška má minutku na doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych chtěl doplnit to, co jsem říkal, v tom smyslu, jednak tedy... Já samozřejmě nezastrašuji, aby bylo jasné. To poslední, doufám, nesměřovalo ke mně. Ale v okamžiku, kdy jsem se zmínil o těch líných kaprech, kteří to mají jednodušší, tak samozřejmě v těch proporcích škol, když si vezmu počet státních škol a rozsah státního školství, čistě statisticky tam musí být výskyt takových setrvačně působících větší než v těch nově vznikajících, z přirozeného důvodu mrštnějších.

A to, oč se mi jedná, je to, co mám v názvu interpelace, že mám starost o potlačování diverzity škol, byť to může být prostřednictvím ustanovení v tom příslušném správním řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně má dvě minuty na doplnění odpovědi. Prosím, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Budu velmi stručná. V žádném případě nechci potlačovat diverzitu škol, tomu neodpovídá žádným způsobem moje jednání. Koneckonců také řada soukromých škol je povolována. Je tam povolován zápis do školského rejstříku, takže o potlačování diverzity nemůže být ani řeči. Jak říkám, s ohledem na to, že budu rozhodovat případně v druhé instanci, zdržím se detailnějších komentářů, které by mě případně

napadaly. A mohu jenom říct, že nepotlačuji diverzitu, nechci ji potlačovat, chci, aby pravidla byla platná pro každého. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tato interpelace končí, ale pan poslanec Zlatuška je vylosován i pro další interpelaci číslo 21 a to je úspěšnost maturit. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní ministryně. Jeden z problémů, který vzbudil teď v uplynulé době velký rozruch, je povinná maturita z matematiky, respektive specificky samozřejmě neúspěšnost maturantů, kterou tady toto přinese. Ve veřejných debatách se maturita často vnímá jako jakási elitní zkouška, dává se tomu velmi vysoké hodnocení, ale já bych rád upozornil na to, že maturita je dobře definována z hlediska množství lidí, kteří na ni mají mít svými schopnostmi, a je definována v usnesení číslo 113 ze 7. února 2001. Tedy je to usnesení, které je starší než dnešní studenti, kteří vstupují na střední školy nebo jdou k maturitám. Usnesení z doby, kdy předsedou vlády byl tehdy Miloš Zeman, ministrem školství byl Eduard Zeman z ČSSD. Vláda to přijala jednomyslně, šestnácti přítomnými členy vlády, a usnesla se na tom, že maturanti mají být ze 75 % populačního ročníku. Jinými slovy, když to převedu na stupnici IQ, tak to odpovídá IQ 90 a vyššímu.

Jaká opatření jsou učiněna, aby náročnost maturit administrovaných Cermatem splňovala tento jednoduchý předpoklad, že na to všichni s IQ 90 a vyšším mají a že není vyřazován přemířšenou náročností větší počet neúspěšných?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k otázce. A paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová je připravena k odpovědi. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Co se týká maturity a neúspěšnosti studentů u maturit, rozhodně jde o trend, který je zhoršující. Dlužno také dodat, že se to, žel bohu, netýká pouze matematických dovedností a matematiky, ale také cizího jazyka a našeho mateřského jazyka, českého jazyka. Před závorku bych zase chtěla říct, že naše české školství je kupodivu v mnohem lepší kondici, než bychom si zasloužili vzhledem k tomu, jak jsme se k němu chovali. Je jasné, že i moje pozice je v podstatě pozici krizového managementu.

Co se týká matematiky jako povinné, jde jenom o triádu vyváženosti kompetencí do budoucna našich dětí. Mateřský jazyk, cizí jazyk, přírodovědný jazyk. Víme, že všechny tyto tři kompetence do budoucna v životě naše děti potřebovat budou. Samozřejmě, a jste mi svědky vy, vážení poslanci a vážené poslankyně, já jsem nikdy netvrdila, že pokud uděláme něco povinným, že to snad bude znamenat, že se svět stane lepším. Samozřejmě že ne. Je to však uzlový bod. Jde o vyváženost kompetencí. A já činím řadu kroků pro to, abychom změnili vzdělávací postupy v matematice, a podala jsem otevřenou zveřejněnou zprávu formou informace vládě. Takže toto samozřejmě postoupím. Postoupím ji tedy nejenom předsedovi školského výboru, ale

všem poslancům a poslankyním školského výboru, kde jsou reprezentativně zastoupeny všechny parlamentní strany.

Co se týká konkrétních věcí, tak určitě kromě změny ve vzdělávání matematice je nutno dodat, že naše maturitní zkouška je takřka jíc nivelizována. To znamená, že i ten, kdo je úspěšný např. v matematice, vlastně neosvědčuje, co se naučil na střední škole, a to je samozřejmě špatně. Ale asi mi dáte za pravdu, že to nemůžeme změnit zítra, dokonce ani ne za měsíc. Já bych chtěla, abychom právě od roku 2020, 2021, podotýkám postupně, ne ten rok, začali také zvyšovat úroveň maturitní zkoušky, aby také něco znamenala. Zejména aby znamenala to, co se velmi často hovoří ve vysokoškolských kruzích, že to je vstupenka k terciárnímu vzdělávání. Tuto ambici bychom měli mít, protože pokud to nezvládneme, tak nebudeme úspěšní jako Česká republika z hlediska konkurenceschopnosti nejenom v Evropě, ale i ve světě.

Co se týká odborného vzdělávání, tady bych chtěla říct, že vláda nespí na vavřínech. Za poslední tři roky udělala řadu konkrétních opatření. A chtěla bych říct, že z hlediska úspěšnosti vzdělávacích cest zejména v případě učňovských zařízení nebo středních odborných škol se v debatě o povinné matematice zapomíná na fakt, že tady máme cestu: po třech letech výuční list, po dalších dvou letech maturita. Máme pilotně ověřen model 4.0. To znamená, že po maturitním oboru čtyřletém, učňovském či středodborném školském, po třech letech si může zvolit student podle toho, jak se vyvíjí ta jeho cesta, výuční list, anebo zda tedy pokračovat dál. Je to možnost.

Také se zapomíná na mistrovskou zkoušku. Zvolili jsme to jako jednu cestu, specializační odbornou. Mistrovská zkouška je připravována tak, aby byla zavedena do našeho právního řádu na jaře příštího roku. Mělo by se jednat o mistra díla a potom mistra odborného výcviku. Podotýkám, mistr odborného výcviku je pozice, kterou si tedy vydobyly konkrétně zemědělské školy. Já jsem jim vyšla vstříc. Respektovala jsem to. A tato mistrovská zkouška by se do budoucna měla stát alternativní vstupenkou do živnostenského oprávnění, protože dnes je tam jakási zeď a u většiny řemesel máme povinovanou maturitní zkoušku a to samozřejmě znamená zase zastavení kariérní cesty.

Říkám to jenom takto stručně. Nechci být příliš dlouhá, aby se dostalo na ostatní interpelované a na vaše interpelace. Ale zapomínáme na to, když debatujeme o maturitě, že také tady máme odborné školství a že tady pracujeme na spoustu cest k úspěchu jak ve škole, tak v životě pro ty, co se budou specializačně odborně vzdělávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Už to ani dál nejde, paní ministryně. Ledaže kolega Zlatuška využije doplňující otázku a využijete si dvě minuty. Prosím, pane poslanče, máte slovo k doplňující otázce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych přesto poukázal na to zmíněné usnesení z roku 2001, které definovalo maturitu tak, že ji má dostat 75 % mladých z příslušného populačního ročníku. A dále tam bylo další ustanovení o umožnění přístupu k terciárnímu vzdělávání pro 50 % příslušného populačního ročníku. Toto

zpochybňuje tezi o maturitě jako vstupence na vysokou školu, protože to znamená, že jedna třetina maturantů nemusí mít vůbec schopnosti takové, aby pokračovali studiem na vysoké škole.

Tady se dělá výrazný posun náročnosti maturitních zkoušek. A bral bych to usnesení jako svým způsobem z té doby – fakticky definici toho, co máme maturitou rozumět, a připomněl bych (upozornění na čas), že doba, ve které bylo přijímáno, byla doba opoziční smlouvy. Čili široké politické shody...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vy mě týráte... Prosím, paní ministryně, máte dvě minuty na odpověď.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Rozhodně souhlasím s tím a rozumím tomu, co chce pan poslanec říct onou vzpomínkou na rok 2001. Ale troufám si říct, že ani široká shoda politická skrze opoziční smlouvu zleva doprava a zprava doleva 2001 nemohla ani ve svých snech vzpomenout, že úroveň matematiky, např. té maturity, bude na úrovni devátého ročníku základní školy. To asi tak nikdo nezamýšlel. Jak jsem řekla, my jsme v situaci, v jaké jsme. Měli bychom také pracovat s fakty, ne se sny v roce 2001. A já nemohu popřít, jaký ten stav je dnes. Mohu být s ním nespokojena, ale slovy klasika, to je tak asi všechno, co s tím mohu dělat v tento okamžik. A samozřejmě mohu činit kroky pro to, aby se stav zlepšil.

Dovolím si z hlediska stručnosti odkázat na písemné vyhotovení všech kroků, které činíme, aby to bylo fěr ve školách a ve vzdělávání pro všechny, a předložení písemné zprávy školskému výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Valachové. Tato interpelace končí. Pokročíme dál k interpelaci pana poslance Petra Bendla na ministra dopravy. Pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane ministře. Ministerstvo dopravy organizovalo výběrová řízení na opravy a údržby komunikací I. třídy. Mezitím Poslanecká sněmovna rozhodla z mého pohledu naprosto nesmyslně, a budí ke cti hnutí ANO, že podpořilo stejný názor jako občanští demokraté, že ten zákon dobrý není. Nicméně prošel hlasy lidovců, sociálních demokratů a komunistů. A ten zákon říká, že se převedou silnice I. třídy pod kraje a kraje už nebudou muset vypisovat výběrová řízení, což bude v praxi znamenat obrovské finanční, až stamilionové ztráty, které je možné doložit.

Ale já se chci zeptat, co to v praxi bude znamenat. Ta výběrová řízení, která proběhla, jak to s nimi nakonec bude. Jestli dáte krajům peníze, které by chtěly, bez výběrových řízení, nebo jestli to bude nějakou roli hrát, či co se vlastně v praxi s tímto stane. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Pan ministr je právě připraven na odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážný pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych zareagoval. Za prvé bych chtěl říct, že novela zákona o pozemních komunikacích, která umožňuje převod silnic a údržby na kraje, tak ta prošla třetím čtením. V našem memorandu je usnesení, nebo my tam máme dohodu, že pokud ten zákon bude přijat, nebo pokud bude zveřejněn ve Sbírce zákonů do konce března, je možno uskutečnit tento převod. Je to tam uděláno, že buď to bude všechno tak, nebo se to vysoutěží. My dále soutěžíme, vyhodnocujeme a uvidíme, jaký bude výsledek.

Já bych ale chtěl dodat jednu věc, která v tom memorandu není, ale ta dohoda byla učiněna mimo. Ta úprava, která je v zákoně, s velkou pravděpodobností může být v rozporu s evropskou směrnicí. A já budu tedy chtít, a to jsme říkali, když se to vyjednávalo s kraji v minulém roce, budu chtít, aby mi kraje potvrdily, že pokud k tomuto převodu dojde a pokud by byla náhodou ta směrnice napadena, nebo ta novela napadena a zrušena, tak ztráty nebo penále, které bychom mohli případně dostat od Evropské komise pro tento případ, tak se o ně podělíme. Kraje v tomto zatím jsou zdrženlivé a nic takového dohodnout nechťejí.

Takže na vaši otázku, my tu soutěž vyhodnocujeme, výsledky jsou poměrně slibné, protože tam vidíme, že dochází k velkým úsporám, a s těmi úsporami potenciálními budeme pracovat, a já spíše myslím, že tu soutěž dokončíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pan kolega Bendl se hlásí k doplňující otázce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: To je sice hezké, že ji dokončíte, ale v případě, že ten zákon bude platit, tak ty komunikace převedete pod kraje? Nepřevedete. Ani finanční prostředky nedáte. To výběrové řízení bude platit, když už správcem komunikace bude někdo jiný? To je to, co mě zajímá. Jak to s těmi financemi nakonec bude. Protože to bylo obrovské martyrium, které jste absolvovali, mnohokrát jste to zrušili, pak zase vypisovali atd. Protože ta údržba nebyla zajištěna. Konečně se vám to podařilo, což prokázalo, že když se soutěží, tak ty náklady jsou zkrátka nižší. Tento návrh zákona, který bohužel prošel Poslaneckou sněmovnou, říká, že soutěžit se nemusí, že ty kraje mohou a nemusí, a já se jenom ptám: Bude se na ně vztahovat výběrové řízení, které vy jste organizovali, anebo to celé bylo vlastně zbytečné, protože v okamžiku, kdy ten zákon bude platit, bude se už o ty silnice starat někdo jiný?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr se chystá k doplňující odpovědi. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já jenom velmi krátce, nechci zdržovat. Tak především my nepřevedeme silnice. Když tak, tak by se veřejnoprávní smlouvou

převedla správa těch silnic. To je první věc. A druhá věc, ta správa silnic není dohodnuta, za jakou cenu. To znamená, ta soutěž tam ukázala, kdyby už ne nic jiného, tak nám ukázala tržní cenu, o které se budeme bavit. To je druhá věc. A třetí věc, tak jak jsem říkal, ten, kdo bude chtít takovouto veřejnoprávní smlouvu, bude muset dát bílko šek, že se bude podílet na sankcích, a to musí schválit zastupitelstvo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Interpelace končí. A jsme u poslední interpelace pana poslance Antonína Sedí na nepřítomného omluveného místopředsedu vlády ministra financí Andreje Babiše ve věci Roberta Šlachty. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedlák: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane první místopředsedo vlády, dnes je zřejmé, že jste vy a vaše politické hnutí zneužili reorganizaci policie k politickému ataku vůči sociální demokracii. O tom svědčí nejen Závěrečná zpráva vyšetřovací komise k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie ČR, a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu a Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality k l. 8. 2016, ale i skutečnost, že jste dřívější vyšetřovatele ÚOOZ Roberta Šlachtu a Jiřího Komárka zaměstnal na Celní správě.

Vážený pane ministře, podle informací ze sdělovacích prostředků má dnes Robert Šlachta k dispozici celé sledovací oddělení, odposlechy a také mobilní odposlouchávací zařízení známé pod jménem Agáta. Jeho tým, složený z bývalých spolupracovníků včetně Jiřího Komárka, který byl před nedávnem obviněn Generální inspekcí bezpečnostních sborů za zneužití pravomocí, sbírá informace z terénu.

Osobně nevěřím na náhodu, tak jak jsem na ni nevěřil v případě první Kubiceho zprávy těsně před parlamentními volbami v roce 2010. Proto se obávám, že i obsazení náměstka generálního ředitele celního úřadu náhodou není. Tak jako mám obavy ze zneužití k politickým účelům váš finančně analytický útvar.

Můj dotaz, pane ministře, je jednoduchý. Ptám se, jaké máte jako ministr financí nastaveny kontrolní mechanismy pro kontrolu činnosti Celní správy. Můžete potvrdit či vyvrátit zveřejněné informace o prostředcích sledovacího oddělení Roberta Šlachty? Děkuji za vaše konkrétní odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Sedlákovi. Protože je pan ministr řádně omluven, odpověď dostanete do 30 dnů v písemné formě, a tím mohu konstatovat, že všechny ústní interpelace byly vyčerpány, a můžeme tedy ukončit tento bod 294.

Tím také končím dnešní odpolední jednání. Setkáme se zítra ráno, když budeme pokračovat třetími čteními, která jsou k hlasování, a po ukončení třetích čtení, pokud nedojde ke změně mezi 9.00 a 9.30, se budeme zabývat zákony ve druhém, resp. v prvním čtení, a to body 22 – občanské průkazy, 58 – občanský soudní řád, 78 – o znalcích, 119 – také znalci a tlumočníci, 79 – to je třetí, a 80 – také znalci a

tlumočníky, všechny tyto body jsou za sebe zařazené, abychom je mohli projednat v jednom bloku, a potom máme další body, 167, 55, 56, případně jiné body z bloku prvních čtení.

Tolik na zítřek. Hezké odpoledne, hezký večer a těším se s vámi zítra na shledanou.

(Jednání skončilo v 16.38 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
3. března 2017
Přítomno: 163 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, zahajuji další jednací den 55. schůze Poslanecké sněmovny a vítám vás tady.

Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Petr Adam ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Bendl z pracovních důvodů, paní poslankyně Martina Berdychová z pracovních důvodů, pan poslanec Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, pan poslanec Marek Černoch do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Alexander Černý ze zdravotních důvodů, pan poslanec René Číp ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jaroslav Faltýnek z rodinných důvodů, pan poslanec Radim Fiala z rodinných důvodů, pan poslanec Radim Holeček ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Holík od 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec David Kádner ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Zuzana Kailová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Koskuba z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Josef Novotný z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Novotný z pracovních důvodů, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Pražák ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Anna Putnová z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Soukup ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Zuzana Šánová z pracovních důvodů, pan poslanec Ladislav Šincl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jeroným Tejc do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Tureček z osobních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Radek Vondráček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Josef Vondrášek z osobních důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula z rodinných důvodů a paní poslankyně Kristýna Zelienková ze zdravotních důvodů.

Dále o omluvu požádali tito členové vlády: pan ministr Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Pavel Bělobrádek z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Marian Jurečka do 12 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Milošlav Ludvík z pracovních důvodů, paní ministryně Michaela Marksová z důvodu zahraniční cesty a paní ministryně Kateřina Valachová z pracovních důvodů.

Dále se omlouvají tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Karel Andrlé Augustin Sylor mezi 9.00 a 10.15 z důvodu návštěvy lékaře, pan poslanec Jiří Koubek mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Kláška do 9.15, pan poslanec Milan Urban po celou dobu dnešního jednacího dne. (V sále je veliký hluk!)

To byly omluvy. Dnešní jednání bychom měli zahájit bodem 225 z bloku třetích čtení, u něhož byla splněna zákonná lhůta, sněmovní tisk 994, o zahraniční službě. Dále bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům 22, 50, 78, 119, 79, 80, 167, 55 a 56. V případě vyčerpání programu bychom se věnovali bodům z bloku prvních čtení dle schváleného pořadu schůze.

K pořadu schůze se hlásí pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Dovolte mi navrhnout změnu pořadu schůze ve variabilním týdnu, tedy s dostatečným předstihem. Konkrétně navrhuji pevně zařadit tři body na úterý 14. března, je to ve variabilním týdnu, a to po všech pevně zařazených bodech: 1. vládní návrh zákona o statusu veřejné prospěšnosti, což je sněmovní tisk 1005, 2. bod 48, živnostenský zákon, tisk 1014, 3. vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti, tisk 984, druhé čtení, což by byl nový bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí k pořadu schůze. Jestliže nikdo takový není, budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Sklenáka. Pane předsedo, přejete si hlasovat en bloc o těch třech bodech, nebo jednotlivě? Je tady žádost, aby se hlasovalo po jednom. Dobře, budeme tedy hlasovat jednotlivě.

Pan předseda si přeje v úterý 14. 3. po pevně zařazených bodech zařadit bod návrh zákona o veřejné prospěšnosti, sněmovní tisk 1005.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 204, přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 8. Návrh byl přijat.

Dále si pan předseda přeje zařadit bod 48, sněmovní tisk 1014, návrh živnostenského zákona, také po pevně zařazených bodech, tedy i po před chvíli zařazeném bodu o veřejné prospěšnosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 205, přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro 75, proti 7. I tento návrh byl přijat.

A pak bez zařazení, pouze návrh do pořadu schůze... (Poslanec Sklenák chce návrh doplnit.) Pardon, pane předsedo?

Poslanec Roman Sklenák: Já to upřesním. My jsme v prvním čtení zkrátili lhůtu, čili lhůta je již naplněna a je možné zákon o kybernetické bezpečnosti projednávat ve druhém čtení, nicméně ten bod není na pořadu schůze, tedy měla by to být dvě hlasování. Nejprve zařadit do pořadu schůze druhé čtení tohoto zákona, a pokud by to

prošlo, tak bych současně navrhl zařadit ten bod pevně po všech již pevně zařazených na úterý 14. března.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za upřesnění. Takže nejprve budeme hlasovat o zařazení nového bodu do pořadu schůze, zákon o kybernetické bezpečnosti, sněmovní tisk 984, druhé čtení.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 206, přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Druhé hlasování bude tedy u tohoto bodu zařadit tento bod na 14. března po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 207, přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro 95, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze a můžeme přikročit k prvnímu bodu dnešního jednání. Je to bod

225.

Vládní návrh zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) /sněmovní tisk 994/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek a také zpravodaj garančního zahraničního výboru pan poslanec Robin Böhnisch. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 994/4, který vám byl doručen 23. února tohoto roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 994/5.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, kolegové, vážený pane předsedající, přeji vám dobré ráno. Tak se ocitáme ve třetím čtení vládního návrhu zákona o zahraniční službě. Nemusím vám asi říkat, že pevně doufám v jeho úspěšné schválení dnes v této fázi, protože jsem stále přesvědčen, i po rozpravě, kterou jsme tady provedli, že ten zákon je velmi potřebný pro efektivní fungování české zahraniční služby.

V rámci projednávání návrhů ve druhém čtení jsme se seznámili s pozměňovacími návrhy. Ty projednal garanční výbor, za což bych mu docela poděkoval, jak to tam proběhlo. Já musím říci, tedy bohužel, že většinu návrhů, které byly předloženy, je nutné z mé strany odmítnout. Například § 34 je v návrhu

koncipován tak, že by nebylo ani možné, jak jsme zjistili, to profesní grémium, které se tam navrhuje místo personální rady, sestavit, protože žádný zaměstnanec nesplňuje ta kritéria, která jsou tam předepsaná. Upozorňuji, když se na to podíváte, zjistíte, že to opravdu nikdo dneska na ministerstvu nesplní, takže by problém nastal velice rychle při navrhování osob na místa velvyslanců.

To rozhodnutí garančního výboru je podle mě také dobrým vodítkem pro dnešní hlasování a já si k rozhodnutí garančního zahraničního výboru dovolím jenom dvě poznámky. Za prvé jediný návrh, který zůstal po jednání garančního výboru bez stanoviska, se týká § 12. Ten návrh věcně ustanovení nemění, z pohledu legislativní čistoty je odkaz na zásady obsažené ale v § 3 podle nás nadbytečný a matoucí. Takže z toho důvodu já preferuji pořad tu původní verzi, tak jak jsem ji původně sem přinesl.

A druhá věc. Garanční výbor přijal souhlasné stanovisko k jednomu ze dvou pozměňovacích návrhů poslance Zbyňka Stanjury, kterým se má umožnit obsazení služebního místa osobou v pracovním poměru v situaci dlouhodobého služebního volna. Já věcně s návrhem pana poslance Stanjury souhlasím, jenom tady musím připomenout, že minulý týden jsme ve třetím čtení přijali senátní návrh novely zákona o státní službě a ten tu uvedenou situaci pokrývá, takže v případě přijetí pozměňovacího návrhu Zbyňka Stanjury by mohlo dojít ke kolizi schválené novely a toho návrhu. Oba návrhy totiž tu situaci řeší jiným způsobem. Ne stejným, ale jiným způsobem. Já bych proto chtěl doporučit pozměňovací návrh pana Stanjury pokládat za překonaný a nehlasovat pro jeho přijetí. Opakuji, není to proto, že bych s ním věcně nesouhlasil, ale protože si myslím, že je to v této chvíli pokryto tou novelou zákona o státní službě, kterou tady už projednáváme.

Takže já věřím, že hlasováním o pozměňovacích návrzích dnes tady úspěšně proplujeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho úvodní slovo. Otevírám rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vás ještě jednou zkusila požádat o podporu pro svůj pozměňovací návrh, který máte v systému pod číslem 5838. Skládá se ze dvou částí.

První, v § 1 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní: "Poskytování diplomatické ochrany upravuje zvláštní zákon."

K tomuto bych chtěla říci, že samozřejmě mám k dispozici také stanovisko Ministerstva zahraničních věcí, které bylo projednáváno na garančním výboru, nicméně je pravda, že je mi jasné, že nechci žádným způsobem narušit hladké přijetí tohoto zákona o zahraniční službě. Chtěla bych říci, že určitě nemám zájem, aby tento zákon spadl pod stůl. Nemám také zájem chystat nebo připravovat nějaké rozsáhlé přepracování tohoto návrhu, to už ani možné není. Protože představitelům Ministerstva zahraničních věcí i zaměstnancům Ministerstva zahraničních věcí na

urychleném přijetí zákona o zahraniční službě mimořádně záleží, navrhuji pouze doplnit v § 1 zákona navrženým způsobem tak, aby byla diplomatická ochrana v zákoně alespoň zmíněna jako součást zahraniční služby. Zmínka o zákonu o diplomatické ochraně tak fakticky nejen zaváže vládu, aby zákon o diplomatické ochraně v krátké době připravila a předložila parlamentu k projednání, ale především se stane dočasně jedinou zákonnou oporou pro poskytování diplomatické ochrany v českém právním řádu. Četla jsem stanovisko garančního výboru, nicméně přesto, zvláště v dnešní době, kdy se řeší únosy českých občanů v zahraničí, by bylo podle mě vhodné mít jasně potvrzená práva a povinnosti českých občanů v zahraničí vůči státu. Je mi jasné, že takovýto odkaz, pokud v zákoně bude, tak přece jenom alespoň ukáže na vypracování potřebného zákona o diplomatické ochraně, o tom, jak skutečně vypadat má. Na druhou stranu ministerstvo může vypracovat takový zákon i bez tohoto odkazu, nicméně bylo by vhodné, aby tam tento odkaz byl. Tento odkaz v žádném případě nenarušuje hladké přijetí zákona o zahraniční službě, který samozřejmě pro fungování zahraniční služby je potřebný a dobře připravený.

Jako část další, v § 4 odstavec 3: "Zastupitelské úřady zřizuje a ruší na návrh ministra zahraničních věcí České republiky (dále jen ministr) vláda České republiky (dále jen vláda). Před zřízením nebo zrušením zastupitelského úřadu podle odst. 2 písm. a), b) a e) informuje vláda zahraniční výbory obou komor Parlamentu České republiky."

Podle vládního návrhu má být zřizování a rušení zastupitelských úřadů plně v kompetenci ministra zahraničních věcí, který by měl pouze povinnost informovat o tom předem vládu. Rušení a zřizování velvyslanectví není jen administrativní, resp. finanční rozhodnutí, ale do značné míry i otázka politická. Návrh směřuje k tomu, aby o zřizování a rušení zastupitelských úřadů nerozhodoval jedinec, ale vláda jako kolektivní orgán výkonné moci. Současně návrh zavazuje vládu, aby o zřízení nebo o zrušení zahraničního úřadu předem informovala zahraniční výbory Poslanecké sněmovny a Senátu.

Ještě jednou se vracím k té diplomatické ochraně. Diplomatická ochrana občanů v zahraničí je, anebo by měla být nedílnou součástí zahraniční služby a diplomatická ochrana je klasickým institutem mezinárodního práva, dosud se opírající výhradně o mezinárodní obyčej. Zde bych skutečně polemizovala se stanoviskem Ministerstva zahraničních věcí, že lze tuto věc řešit pouze smlouvou.

Dámy a pánové, dovoluji, abych vás ještě jednou požádala o zvážení podpory mého pozměňovacího návrhu, který máte k dispozici pod číslem 5838. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Ještě omluva – pan poslanec Jiří Štětina prosí o omluvu z jednání Sněmovny dnes od 13 hodin z osobních důvodů.

Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, já tady nebudu obhajovat žádný pozměňovací návrh, ale dovolím si říci určité stanovisko, které mě k tomu vede a které jsem tady už tlumočil při projednávání tohoto návrhu zákona, když se dostal na pořad dne do Poslanecké sněmovny v prvním čtení. Tehdy jsem vyjádřil určité pochybnosti a zároveň jsem se tady zavázal, že nebudu stát v cestě přijetí služebního zákona o zahraniční službě a že vítám, že byl předložen do Poslanecké sněmovny po tak dlouhé době a rovněž že vyjádřím své přesvědčení, že měl možná z praktického pohledu předcházet služební zákon jako takový. Protože když si vezmu celou tuto anabázi, tak nejprve se upravovaly služební vztahy k zaměstnancům územně samosprávných celků, pak se neustále odkládal služební zákon jako takový a posouvala se doba jeho účinnosti, až se z toho nakonec stala podmínka jmenování této vlády ze strany pana prezidenta.

Tady bych chtěl podotknout, že tento zákon o služebním vztahu zaměstnanců se výrazně nepovedl. Prošel řadou pozměňovacích návrhů, řada pozměňovacích návrhů čeká a vláda také v této souvislosti nešetří sliby, jak připraví komplexní úpravu, která narovná všechny tyto dílčí i možná zásadní nedostatky tohoto návrhu. Čili se ukazuje, jak špatné je přijímat určité zákony pod tlakem, zejména politickým, když je to spojeno třeba s podmínkou, že pokud takový zákon nebude, a nebude připraven vládou, ale musí být připraven skupinou poslanců, což u služebního zákona je samo o sobě paradoxem, tak potom ta vláda nebude jmenována. Sklízíme hořké ovoce toho, co jsme tehdy, nebo co tehdy Poslanecká sněmovna, alespoň ti, kteří pro to hlasovali, způsobili ve vztahu k služebnímu zákonu.

Jsem rád, že u služebního zákona, který se týká zahraniční služby, tomu tak není. Mrzí mě z hlediska člověka, který se často pohybuje i na té odborové půdě, že dnes v České republice máme už několik specifických úprav, to znamená zákon o služebním poměru zaměstnanců územně samosprávných celků, máme dnes zákon o služebním vztahu jako takovém státních zaměstnanců, budeme tady mít zákon o zahraniční službě a stále se zužuje o ten okruh zaměstnanců, kteří potom spadají pod zákoník práce. A sami víte, možná ti z vás, kteří se aktivněji účastní jednání výboru pro sociální věci, byt' nedošlo včera na projednávání zákoníku práce, jakým způsobem nabývá a nabobtnává ta Pandořina skříňka, která byla vytvořena zákoníkem práce. To znamená, že to nepřispěje nijak ke stabilizaci sociálního smíru v České republice, nepřispěje to nijak k ochraně zaměstnanců a nepřispěje to ani k stabilizaci profesionalizace a odbornosti výkonu veřejné správy, a já se bohužel domnívám v této souvislosti, i zahraniční služby. Chtěl bych se mýlit, chtěl bych být přesvědčen v budoucnu, že tomu tak nebude, že tomu bude jinak, že to naopak tento zákon zdokonalí, že přispěje ke stabilizaci a dobrému renomé České republiky v zahraniční službě, ale také říkám, že to není odvislé jenom od tohoto zákona. Je to odvislé od činnosti vlády České republiky, od jejích zámyslů, od zahraniční politiky a od toho, kam tato politika směřuje své priority. My jsme tady mnohokrát slyšeli v různých diskusích například, že máme v určitých destinacích málo, anebo velký nedostatek vhodných pracovníků, kteří se příliš nehrnou na tato diplomatická místa a zastoupení, a přitom jde o místa, která nejsou nijak z hlediska bezpečnostního

exponovaná nebo napjatá, nebo by tam hrozila nějaká vážná újma na zdraví, ale prostě nevidí je z tohoto pohledu jako lukrativní.

Chtěl bych tedy vyjádřit přesvědčení, že zákonem o zahraniční službě dojde k narovnání těchto nerovností, že dojde k celkovému zlepšení profesionality zahraniční služby, ale konečkonců že to neovlivní vládní politiku v tom smyslu, že nakonec to budou zaměstnanci, kteří budou spadat pod tento zákon, kdo budou určovat, jakým směrem se bude ubírat zahraniční politika České republiky. Mám trochu trvalý pocit, že služební zákon, tak jak byl tvořen, tak jak byl přijat, způsobil pravý opak. Z lidí, kteří spadají pod služební zákon, zejména z lidí vysoce postavených, kteří odpovídají v praxi za jeho provádění, včetně náměstka, se stávají osoby, které ve skutečnosti určují tvář a výkon pravomocí vládní moci v této zemi, a to rozhodně není správná cesta a před tímto bych chtěl důrazně varovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Grospičovi. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jana Fischerová. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové, já jsem k návrhu tohoto vládního zákona víceméně mluvila hlavně už v prvním čtení a pak jsem ještě velmi ráda o tom diskutovala, když byl teď naposled poslední garanční výbor, zahraniční výbor, kde jsme diskutovali o jednotlivých pozměňovacích návrzích k tomuto vládnímu zákonu. Stalo se mezitím to, co už zde pan ministr ve své úvodní řeči dnes řekl, že mezitím proběhlo třetí čtení, bylo to 22. února, senátního návrhu o státní službě. A tam mezitím, jak probíhaly i jednotlivé pozměňovací návrhy z naší strany, řeknu, byl zde také už jmenován pozměňovací návrh pana poslance Zbyňka Stanjury, tak došlo k tomu, že sice v jiné verzi, ale v podobné, věcné, byl načten, jak jste říkal, pane ministře, pozměňovací návrh na téma, jak postupovat, když potřebujeme v době kratší obsadit místo, kde je nutně toto potřeba. Konkrétně bych mohla říci třeba, nám se to poslední dobou ukázalo na Ukrajině, kde bylo potřeba rychleji nabírat víza a podobně, doplnit pracovníky. Tam směřoval ten věcný návrh a vstřícný návrh ze strany pana Zbyňka Stanjury.

Mluvili jste o tom, že by to mohlo být komplikované, ale přesto to není úplně identické, tam jak jsou ty doby, termíny, jak dlouho ta doba může být, jestli šest měsíců, nebo osmnáct. A proto zde řeknu, jsou to pozměňovací návrhy pod písm. D1, D2, D3. Tak to ponecháme prohlasovat, i když chápeme, že věcně je to téměř identické, ale ne zcela. To bylo k tomu.

Jinak tak jak jezdívám, mám možnost se setkávat s diplomaty, kteří nás zastupují ve světě. Jsme rádi, že nás zastupují, a diskutujeme při svých služebních cestách s nimi o tom, tak podporu si nachází tento zákon o zahraniční službě, neboť kdo nás prezentuje, reprezentuje v zahraničí, tak si toho vážíme, a mají to být lidi, opravdu ti nej, a ty podmínky, které k tomu mají mít, tak si zaslouží i v rámci sladění rodinného života, jak vlastně tento zákon napomáhá nově, tak toto podporujeme.

Jenom chci říci, že v tomto případě trváme na tom prohlasování těchto pozměňovacích návrhů, řeknu, z úst Zbyňka Stanjury. A tím, že jsme už jedni z mála zemí v rámci Evropy, kromě Irska, Malty, Švédska, tak tu podporu vyjadřujeme, ale chceme, aby to opravdu bylo co nejkvalitnější.

Služební zákon, ještě řeknu, historicky se vrátím, když probíhal zde ve Sněmovně, tak byl prohlasován tak, že samozřejmě úplně nepokrýval všechno to, co jsme si přáli, ale byl odsouhlasen, ale nyní je potřeba toto doplňovat, zejména pro ty zahraniční služby. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, páni ministři, vážené kolegyně a kolegové, hned úvodem bych chtěla poděkovat všem, kteří se na tvorbě tohoto zákona podíleli, protože Česká republika je jedna z mála zemí, která podobný zákon nemá. Možná jenom pár argumentů na jeho podporu.

Zákon o zahraniční službě je speciálním k zákonu o státní službě, který neřeší specifika zahraniční služby. Do tohoto zákona se promítá unijní směrnice, která byla přijata, o konzulární pomoci zemím nezastoupených státní, která říká, že v případě, kdy některý stát Evropské unie nemá v nějaké zemi zastoupení, může využít konzulárních služeb jiného unijního státu. Vymezuje také základní pojmy, zásady výkonu zahraniční služby, definuje v několika paragrafech zastupitelský úřad, definuje výkon zahraniční služby a například také diplomatické a konzulární hodnosti. Řeší odškodnění za následky vzniklé při výkonu zahraniční služby a velmi důležitou problematiku zdravotního a sociálního pojištění.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost i za podporu tohoto zákona, důležitého pro všechny ty, kteří Českou republiku zastupují, reprezentují a hájí její dobré jméno ve světě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Váhalové. S přednostním právem – Nevadí. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pan zpravodaj až po vás.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl v krátkosti představit pozici poslaneckého klubu TOP 09 k tomuto návrhu. Chtěl bych vás poprosit o podporu pozměňovacích návrhů pana předsedy zahraničního výboru Karla Schwarzenberga a potom také svých návrhů, které zde krátce ještě zmíním.

Pan předseda zahraničního výboru navrhuje skutečně doplnit mezi zásady zahraniční služby zásadu nedělitelnosti výkonu zahraniční služby. Je to tak obvyklé i v jiných zemích a bylo by dobré tuto stěžejní zásadu při uplatňování zahraniční

služby, tedy zásadu nedělitelnosti výkonu zahraniční služby, doplnit do tohoto návrhu.

Dále navrhujeme zpřesnit v § 12 vzájemnou součinnost ministerstva a ostatních státních orgánů a právnických osob tak, aby skutečně výkon zahraniční služby podléhal spolupráci a součinnosti dotčených subjektů.

Skutečně navrhujeme také personální radu nahradit specializovanými profesními grémii. Není to nic neobvyklého a pokládáme to z hlediska specializace výkonu zahraniční služby také za vhodnější úpravu, než je v samotném vládním návrhu.

Stejně tak navrhujeme možnost upravit odvolání vedoucího zastupitelského úřadu bez uvedení důvodu pouze, pokud bude v pracovním poměru, aby to v jiných případech nebylo tak jednoduché a nějakým způsobem někdy zneužitelné.

Dále také řešíme otázku použití pracovního poměru tak, aby to lépe odpovídalo i zákoníku práce, pokud se tedy nepoužije tento zákon o zahraniční službě.

Pokud jde o můj pozměňovací návrh, ten je spíše zpřesňující, ale zároveň mezi zásadami a povinnostmi diplomatického, administrativního nebo technického pracovníka navrhuji lepší uvedení jeho povinností. Navrhuji, aby tam bylo uvedeno, že má povinnost dělat čest dobrému jménu České republiky v zahraničí, dodržovat Ústavu České republiky a její zákony. To si myslím, že je přesnější definice, než která je uvedena v návrhu zákona. Pokud se o tomto bude hlasovat samostatně, tak bych vás poprosil o podporu této definice, protože vychází i z jiných povinností jiných státních zaměstnanců či představitelů státu, aby tam bylo zmíněno i dodržování Ústavy a zákonů České republiky.

Ostatní návrhy mají samozřejmě zpřesňující legislativně technickou povahu a prosím vás také o jejich podporu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobré ráno, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, ještě před vlastním hlasováním bych si dovilil načíst legislativně technické opravy. Jde totiž o to, jak už tu zmiňoval pan ministr, že jsme přednedávnem schválili senátní novelu zákona o státní službě, sněmovní tisk 798, a je potřeba na tyto přijaté změny nějakým způsobem reagovat. Jde zejména o přečíslování odstavců a změnu písmen. Nejde tedy o zásadní změny, jde opravdu o legislativně technické opravy.

1. V části druhé body 15 a 18 zrušit, následující body přečíslovat. Vysvětlím. Požadavek bodu 15, tedy zrušení druhé věty v § 109 byl už realizován ve schváleném sněmovním tisku 798. V případě bodu 18, který se týká § 178 odst. 1 je úprava vtělena do schváleného tisku 798 v obecnější a vhodnější podobě.

2. V části druhé bodu 17 číslo 3 nahradit číslem 4.

3. V části druhé bodu 19 slova "se odstavce 2 a 3" nahradit slovy "se odstavce 3 a 4". Slova "4 a 5" nahradit slovy "5 a 6". A slova "jako odstavce 2 a 3" nahradit slovy "jako odstavce 3 a 4".

4. V části druhé bodu 20 slova "4 a 5" nahradit slovy "3 a 4" a slova "odstavci 1" nahradit slovy "odstavcích 1 a 2".

5. V části druhé bodu 21 text "písmena o" nahradit textem "písmena s".

Tolik návrh legislativně technických úprav před konečným hlasováním. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pardon, nyní tu mám dvě faktické poznámky, po nich pan předseda Schwarzenberg. Nejprve pan poslanec Plzák. Pardon, pane předsedo, máte přednost, pan poslanec vám... (Domluva o pořadí řečníků.) Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Pan předseda byl blíže, takže jsem myslel, že mu dám přednost. Já jsem se chtěl vyjádřit a hlásil jsem se k faktické poznámce k mému předřečníkovi panu kolegovi Plíškovi, který mezi těmi pozměňujícími návrhy, které přednesl, přednesl také jeden, který my budeme podporovat. Je to pozměňovací návrh, který upravuje § 3 tohoto zákona ve smyslu, že mezi zásady výkonu zahraniční služby vkládá jednu zásadu, a to je zásada nedělitelnosti. K tomuto pozměňujícímu návrhu se negativně vyjádřila Legislativní rada vlády, ale já bych zde chtěl uvést, že praktickým vyjádřením této zásady je § 12, který říká, že stát, Česká republika je subjektem mezinárodního práva a měla by vystupovat navenek jednotně a její jednotlivé orgány by měly poskytovat si navzájem součinnost. Takže my budeme tento pozměňovací návrh podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Schwarzenberg. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážení poslankyně, vážení poslanci, jak jsem již naposled říkal, zásadně vítám tento zákon o zahraniční službě. Nicméně se obávám, že tady promeškáme jednu jedinečnou možnost, a sice že by se za tímto zákonem mohla nejenom vládní koalice podepsat, nýbrž také opozice, aby to byl společný zákon, což obzvláště u zahraniční služby by bylo opravdu výhodné, aby tento zákon také vydržel několik legislativních period.

Upozorňuji snad ještě nakonec, kolega Plíšek už tady řekl závažné věci. Dle mé zkušenosti jako ministra zahraničí největší chyba nového zákona je, že se prakticky likviduje personální rada. Po dvacet let každé nové obsazení velvyslaneckého úřadu bylo předmětem porady všech seniorních úředníků Ministerstva zahraničí a ministr zahraničí dělal dobře v tom je poslouchat a s nimi o těchto otázkách diskutovat. Nebyl tím přímo vázán, ale v devadesáti procentech také vzal na vědomí a řídil se tím, co mu jeho štáb dodal. Vzhledem k tomu, že je to více než třicet postů, které obyčejně se zadávají, tak nemůže jeden člověk ani jeden kabinet úplně ovládat všechny vlastnosti dotyčných kandidátů. Všele bych doporučil, aby pan ministr personální radu oživil, aby více spolupracoval s úředníky a seniorními diplomaty Černínského paláce, abychom měli opravdu odborný a vynikající výběr nejlepších lidí na velvyslanecké posty. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl zareagovat na vystoupení pana zpravodaje. Nic proti tomu obsahu, ale jsme v takové zvláštní situaci. My říkáme, už jsme schválili senátní zákon. To je pravda, ale zatím ho schválila pouze Poslanecká sněmovna. Kolegové v Senátu to teprve budou projednávat. Takže já nemám nic proti těm legislativně technickým. My je podpoříme, ale může se ukázat, že nakonec nebyly dobře, protože neznáme finální verzi toho zákona. Já jsem ani nezjišťoval, jestli je nějaká vůle v Senátu to vracet či opravovat, to skutečně nevím. Jenom na to chci upozornit, že se to může stát. Nicméně ten dnešní návrh je logický, protože jinak bychom museli zhruba měsíc počkat a to nenavrhují. Nenavrhují, abychom zkracovali lhůty. Je tam jisté riziko, že kdyby nám to Senát vrátil s nějakými úpravami, tak bude zase problém a Senát nám zase vrátí tenhle, že číslo 12 má být číslo 11, nebo naopak. Jenom upozornění. Já myslím, že pan zpravodaj to ví. Jinak si myslím, a my vždycky hlasujeme pro legislativně technické bez ohledu na to, co je obsahem těch pozměňovacích návrhů, že legislativně čistě to být musí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, pane premiére, páni ministři, dámy a pánové, máme před sebou zákon, který je určité novum. Ono to tady mnohokrát zaznělo. Již při projednávání zákona o státní službě jsme upozorňovali na určité problémy s tím spojené, ty diskuse tady nebudu opakovat, proběhly a byly dostatečně medializovány.

Tento zákon reaguje na specifika zahraniční služby. Všichni se je uvědomujeme, byť při projednávání služebního zákona jsme na ně nedbali. Dopředu říkám, že tento zákon vnímám jako velice potřebný zákon, protože specifika spojená se zahraniční službou jsou velice velká.

Diskuse se samozřejmě v této věci rozvíjí nad pravomocemi, které z tohoto zákona vyplývají ať už ministři, který momentálně vede zahraniční oblast, popřípadě prezidentu republiky. Chci zde zmínit, že naše Ústava zcela jasně dává určité pravomoci v oblasti zahraniční služby prezidentu republiky. Je zde dle mého názoru v návrzích na změny v tomto zákoně určitá snaha zkusit se trochu s panem prezidentem a českou Ústavou popřetahovat o sílu možností v rámci jmenování diplomatů v diplomatické službě. Chtěl bych se toho vyvarovat. Říkám na rovinu, nechtěl bych, abychom tady zaváděli tento určitý souboj. A to třeba pramení z toho slova nedělitelnost, které tady zaznělo. Přiznám se, ten zákon musí reflektovat Ústavu. A ta Ústava, pokud ji nechceme změnit, je nějak napsaná a on dle možností ji reflektuje, byť řekněme aspoň pro mě někdy se skřípěním zubů, ale je to tam a v tom to je dobré.

Já tady chci ocenit, že výhrady, které jsem k tomuto zákonu měl, byly se mnou velice podrobně prodiskutovány z řad tvůrců a většina z nich byla, nechci říct odpovězena určitě, vyvrácena možná. Ale každopádně chci tady vás, ctěné kolegyně a kolegové upozornit na to ... (Řečník se odmlčel kvůli velkému hluku v sále.) Děkuji. Chtěl bych vás, ctěné kolegyně a kolegové upozornit na to, že tím, že tento zákon je nový, je to kompilát více zákonů doposud platných, který je řekněme spojen do jednoho právního předpisu, umožňuje zahraniční službě, potažmo diplomatům v zahraničních misích se lépe orientovat, lépe své pozice obhajovat a lépe se na tuto službu připravit.

Zazněly tady debaty k personální radě, zda rada, nebo grémium. I já jsem upozorňoval na určité problémy, které s tím bude mít tady spíše státní tajemník, protože on je hlava toho úřadu, než ministr jako takový. Vysvětloval jsem svůj filozofický pohled na tu věc v rámci jeho zodpovědnosti vůči svým podřízeným, že by si měl nechat možnost odstupu, aby i ten oponentní vůči tomu rozhodování i ten odvolací orgán, aby byla zvolena určitá varianta. Teprve čas ukáže, která z těch variant bude v praxi lepší.

Chci se zde ještě jednou vrátit k tomu zákonu, k návrhu, který tady v pozměňovacích návrzích zmíněn nebyl, a to je podstatné zvýšení sociálních jistot zaměstnanců. Je to věc, která doposud zmiňována nebyla, ale v tomto zákoně je to velice podstatná část a velice ji kvituji a vítám. Ano, je v tom zákoně upozorněno, že bude vyžadovat zvýšené finanční náklady, ale myslím si, že tyto náklady nejsou enormní a jistě přispějí k zvýšení sociálního standardu zaměstnanců. Chci říci nejenom diplomatů, jak vnímáme zahraniční službu, ale opravdu řadových zaměstnanců zastupitelských úřadů v různých pozicích. Z tohoto titulu tento návrh podpoříme a budeme hlasovat pro.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Luzarovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, jenom opravdu s faktickou poznámkou. Služební zákon, zákon o zahraniční službě počítá s věkem 70 let a chci podotknout, že vlastně v tomto duchu už jsme tu výjimku schvalovali i ve stávajícím platném znění služebního zákona o státních úřednících. Čili tady by bylo možná dobré, kdyby někdo z vlády na toto zareagoval a odpověděl, jak bude tento rozpor těchto dvou zákonů vlastně v praxi řešen. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se vyjádřil do třetice asi všeho nejlepšího k zahraniční službě.

Já jsem tady ve svém minulém vystoupení řešil problém dvou velvyslankyň, paní Klausové a paní Filipi. My jsme tady před rokem schvalovali pro ně výjimku z věku sedmdesáti let, jak říká služební zákon. Protože zahraniční služba je služba státu, z logiky věci tedy spadá pod služební zákon a tam je napsaný věk, že je to sedmdesát let. Takže kdo dovrší věk sedmdesáti let, bude muset odejít ze státní služby. Tím pádem i ze zahraniční služby. Osud těchto dvou velvyslankyň mě tedy nějak, nevím, ne že by netrápil, ale trochu mě to zajímá. Zajímá mě, jak dlouho ještě budou na těch svých postech. To znamená paní Klausová na Slovensku, paní Filipi v Sýrii. Jak dlouho tam ještě budou? Budou tam do doby, než začne platit zákon o zahraniční službě, který tady nyní projednáváme? Anebo ne? Nebo se na ně bude vztahovat ten starý, kde jsme jim udělali tu výjimku, že tam budou moci být třeba, já nevím, do osmdesát let nebo do devadesáti? Nemám ponětí. Protože služební zákon říká, že ten věk je sedmdesát let, aby to ohraničil. Já bych se ani nedivil tomu, kdyby ten limit byl zrušen úplně i u toho služebního zákona, protože se mi zdá, že on je překážkou, se mi zdá. Já už jsem tady o tom mluvil. Já si třeba vážím některých velvyslankyň a velvyslanců, kteří jsou v tomto pokročilém věku a stále mají co říct a stále jsou fundovaní. Já tomu rozumím. Ale zákon je přece obecně platná norma, kterou musí dodržovat naprosto všichni. Bez výjimky. Jenže my přijdeme, nebo někdo přijde, jako přišel tenkrát pan ministr, který tady v té době nebyl, ona tuto výjimku tady tehdy předkládala paní ministryně školství Valachová, která se podílela na přípravě zákona o státní službě a tu výjimku tady obhajovala. Já jsem říkal, že to je špatně, že zase tvoříme výjimku z výjimky pro další výjimku a to je špatně.

Já zde připomenu ještě kompetenční zákon, který jasně vyděluje jednotlivá ministerstva a vyděluje další ústřední orgány státní správy. Tak mi přijde, že tímto zákonem o zahraniční službě Ministerstvo zahraničních věcí nechce patřit do kompetenčního zákona, protože si vytvořilo svůj vlastní zákon o zahraniční službě. V tom případě už to vidím tak, že příští volební období přijde nějaké jiné ministerstvo, které si vytvoří svůj vlastní zákon. Bude to třeba zákon o Ministerstvu pro místní rozvoj nebo zákon o Ministerstvu vnitra. V tom případě pak můžeme kompetenční zákon zahodit a úplně zrušit a v tom případě si všechna ministerstva vytvoří své zákony. A potom je nám úplně jedno, že ten kompetenční zákon bude existovat. V tom případě ho můžeme zrušit.

A k té zahraniční službě. Já jsem se tady pana ministra ptal, které státy nemají zákon o zahraniční službě. On mi říkal, že Maďarsko, Švédsko. Tak já jako nevidím důvod, proč bychom ho nutně museli mít taky my, protože když už jsme v tom rozporu se služebním zákonem, který zde bude oscilovat pořád, pořád, když budeme dělat výjimku ve služebním zákoně, tak se chtít nechtět stejně dostaneme zase do té zahraniční služby, nebo obráceně. Vždycky se k tomu dostaneme. A dostaneme se k tomu věku.

Já se tedy jasně ptám, jak to tedy bude se dvěma velvyslankyněmi, paní Klausovou a paní Filipi. Bude se na ně zákon vztahovat, anebo nebude? Moje logika věci praví, že se na ně vztahovat nebude, protože to bude schváleno až někdy, nevíme kdy, jestli to stihneme, ale snad to stihneme do konce tohoto volebního období. Takže mě opravdu zajímá, jak to s nimi bude a co bude dál.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Pan ministr s přednostním právem. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, musím zareagovat tady na to poslední, na ty dotazy, které tady padly, protože tady byla položena otázka, jak to bude s těmi dvěma případy velvyslanek, které jako by se dostaly přes ten limit stanovený zákonem o státní službě. Především odpověď je taková, že i tyto velvyslanek budou ve svých funkcích do té doby, než nebudou odvolány vládou, prezidentem. A na tom nezmění nic žádný zákon, protože tohle je postup daný Ústavou. I role prezidenta v tom je dána Ústavou.

A upozorňuji ještě jednou, ta věková úprava, na kterou se tady naráží, je předmětem zákona o státní službě. To není předmětem zákona o zahraniční službě. Nicméně v tomto případě se prostě postupovalo tak, že tohle je kompetence vlády společně s prezidentem, a tak to bude i nadále. Na tom tento zákon o zahraniční službě nic nezmění, protože tady jsme ve věci Ústavy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Grospič a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Velice děkuji, pane předsedající, a vašim prostřednictvím i panu ministrovi zahraničních věcí. Ale pak prostě se na to dívám naprosto asi selským rozumem a říkám, jsou tady dvě normy, zákon o státní službě a zákon o zahraniční službě, a ty jsou v hlubokém rozporu. A není možné, aby pracovníci zahraniční služby a diplomaté byli účelově jmenováni jednou podle toho a jednou podle jiného zákona a aby tato pravomoc přecházela jednou z Ministerstva zahraničí jednou na prezidenta, musí do toho být přece vneseno nějaké jasno a nějaký pořádek, protože jinak potom Česká republika nebude ani na zahraniční sféře důvěryhodným partnerem. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Nejsem ústavní právník. Chtěl bych upozornit ze své pozice na to, že to, co tady diskutujeme, se netýká předkládaného zákona o zahraniční službě. To, co vy říkáte, jak já tomu rozumím, vy vidíte rozpor, já nevím, jestli to je rozpor. Tady je určitý nesoulad mezi lex specialis a ústavním postupem. Tak tomu já rozumím. Ale tohle není dnes věc toho zákona, který my projednáváme. Takovou debatu můžeme někde vést. Někdo může tvrdit, že to je něco, co by se mělo uvést do souladu. Já si tím teď zdaleka tak jist nejsem. Myslím si, že jmenování velvyslanců je speciální věc, je na to určitý postup, jak se to schvaluje vládou ve spolupráci s prezidentem. A jiná věc je prostě zákon o státní službě. Mně nepřípadá, že to je rozpor, když tam je nějaký postup, který není v absolutním souladu. A to je na nějakou důkladnou právní debatu. Ale upozorňuji, netýká se to toho zákona, který tady nyní schvalujeme. Ten tuto věkovou hranici

neupravuje. Ten to neřeší, protože to není ani Ústava ani to není ten zákon, který upravuje státní službu obecně. Takže debata to může být zajímavá, ale já tvrdím, že se netýká tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Jan Klán a jeho faktická poznámka.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dovoluji, abych zareagoval na pana ministra. Mě by zajímalo, jaký je rozdíl mezi rozporem a nesouladem. To je takové zajímavé sousloví. Jednou říká rozpor, pak říká nesoulad. Podle mě je to to samé. Ale já bych rád od něj slyšel, jaký v tom je rozdíl, protože jestliže tady jednou byla utvořena výjimka, i když se třeba netýká tady předloženého zákona o zahraniční službě, ale týkalo se to před rokem právě dvou velvyslankyň, které budou spadat teď pod zákon o zahraniční službě, tak není možné, abychom to jednou řídili podle zákona o státní službě, jak tady říkal pan kolega Grospič, a jednou potom, nebo posléze někdy v budoucnu podle zahraniční služby. Já tomu trochu nerozumím. Takže by mě zajímal ten rozpor a nesoulad, jaký je v tom rozdíl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pánů zpravodajů. Není zájem. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru pana poslance Robina Böhnische, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko výboru před hlasováním. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ještě než začneme s procedurou, tak v krátkosti musím zareagovat na pana předsedu Stanjuru. On má samozřejmě pravdu. V tomhle případě se musíme do určité míry spolehnout na to, že Senát setrvá na svém zákonu, který sem původně poslal, tedy na sněmovním tisku 798, protože my v souvislosti s ním už načítáme legislativně technické poznámky. Pak se tu samozřejmě objevuje problematika jeho pozměňovacího návrhu načeného paní kolegyní Fischerovou, ale k tomu se podrobně dostanu až při samotné proceduře, abychom si ujasnili, co a jak.

Dámy a pánové, chtěl bych velmi poprosit o vlídné zacházení. V tomto případě je to poprvé, kdy zahraniční výbor je garančním výborem pro nějaký zákon, a je to po mnoha letech, kdy se zahraniční výbor vůbec zabývá zákonem. Debata v prostorách výboru byla velmi zajímavá, bohatá. Myslím, že vedla k rozumným závěrům. Přesto bych si dovilil poprosit jednotlivé garanty v jednotlivých klubech, jednotlivé klubové zpravodaje, aby se mnou proceduru hlasování sledovali a abychom se dobrali nějakého rozumného závěru.

Pokud dovolíte, pane místopředsedo, navrhl bych tedy proceduru tak, jak jsme ji schválili v garančním zahraničním výboru. Nejprve bychom hlasovali načené legislativně technické změny. Potom bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A,

což je pozměňovací návrh ústavněprávního výboru. Potom výbor navrhuje hlasovat v celku pozměňovací návrh B1 pana poslance Plíška. Dále hlasovat pozměňovací návrhy B2 načené za pana poslance Schwarzenberga tím způsobem, že B2/1 samostatně, B2/2 opět samostatně a potom B2/3 až B2/5 už en bloc. Dále by byl pozměňovací návrh paní poslankyně Chalánkové pod písmenem C1, dále samostatným hlasováním návrh paní poslankyně Chalánkové C2. Potom návrh D1 pana poslance Stanjury načený paní poslankyní Fischerovou a potom související spolu návrhy D2 a D3 en bloc, jde opět o pozměňovací návrh pana předsedy Stanjury načený paní poslankyní Fischerovou.

Víte, že pan ministr už sdělil v souvislosti se senátním návrhem, že legislativa Ministerstva zahraničních věcí považuje pozměňovací návrhy pana poslance Stanjury načené paní poslankyní Fischerovou za uspokojené či vypořádané. Paní poslankyně s tím úplně nesouhlasila a ráda by nechala o těchto návrzích stejně hlasovat. Tedy tady se v případě, že projdou, musíme opět spolehnout na Senát. V případě, že neprojdou, což bude pan ministr a já také navrhopat, věc by byla tím pádem vyřešena. Tolik tedy návrh procedury.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, jestli má někdo něco k návrhu procedury. Není tomu tak. Já vás tedy všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu procedury tak, jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajují o tomto návrhu hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? Je to hlasování 208, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 144, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Robin Böhnsch: Děkuji. Můžeme tedy přistoupit k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Tím prvním by byl pozměňovací návrh pod písmenem A, což je návrh ústavněprávního výboru. Stanovisko výboru zahraničního je souhlasné. (Stanovisko ministra Zaorálka: Souhlasné.)

Děkuji. Ano, dobrá poznámka (z pléna). První bychom hlasovali o načených legislativně pozměňovacích, potom až po návrhu ÚPV.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže vracíme se k legislativně technickým úpravám, je to tak?

Takže budeme hlasovat nejprve o legislativně technickým úpravách. (Stanovisko zpravodaje: Souhlas. Ministr: Samozřejmě souhlas.)

Zahajují hlasování o legislativně technickým úpravách. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 209, přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 150. Návrh byl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji panu kolegovi Schwarzovi za připomínku. Je vidět, že výzva, aby další zpravodajové v klubech dávali pozor, se neminula účinkem.

Tak teď už bychom hlasovali o návrhu ústavněprávního výboru pod písmenem A. Návrh je souhlasný. (Ministr: Souhlasný.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem A. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 210, přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 150, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Další hlasování by bylo o návrhu pana poslance Pliška pod písmenem B1 en bloc. Jde tam o celou sérii zpřesňujících formulací, přičemž ale Ministerstvo zahraničí i výbor mají za to, že jde o úpravy nadbytečné. Stanovisko je tedy nesouhlasné. (Ministr: Také nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem B1 pana poslance Pliška. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 211, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Přistoupíme k hlasování o návrhu pana poslance Karla Schwarzenberga, který načetl pan poslanec Plíšek. Najdete ho pod bodem B2/1. Jde o doplnění zásady nedělitelnosti do zahraniční služby. Zahraniční výbor doporučuje. (Ministr: Souhlasím.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu B2/1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 212, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 144, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Pokročíme k dalšímu návrhu pana poslance Karla Schwarzenberga. To je návrh B2/2, tedy vzájemná součinnost ministerstva, ostatních státních orgánů a právnických osob. Zde zahraniční výbor nezaujal stanovisko. (Ministr: Nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu B2/2. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 213, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Další bude hlasování en bloc o pozměňovacích návrzích pana Karla Schwarzenberga B2/3 až 5, tedy specializovaná profesní grémia, použití pracovního poměru. Stanovisko zahraničního výboru je nesouhlasné. (Ministr: Nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahájuji hlasování o návrhu B2/3 až 5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 214, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 29, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu C1 paní poslankyně Chalánkové. Protože se věcně liší od jejího dalšího pozměňovacího návrhu, budeme tedy hlasovat o jejích pozměňovacích návrzích zvlášť. Nejprve tedy C1, diplomatická ochrana. Výbor zahraniční nesouhlasí. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahájil jsem hlasování o návrhu C1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 215, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 18, proti 120. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Druhý pozměňovací návrh paní poslankyně Chalánkové se týká zřizování a rušení zastupitelských úřadů. Ještě to tady před chvílí opakovala. Nicméně zahraniční výbor zaujal nesouhlasné stanovisko. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahájil jsem hlasování o návrhu C2 paní poslankyně Chalánkové. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 216, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 43, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Dostáváme se k pozměňujícím návrhům pod písmenem D pana předsedy Stanjury načteným paní poslankyní Fischerovou. Hlasovali bychom tak, že D1 samostatně a potom D2 a D3 už dohromady. Tady si tedy dovoluji upozornit, že v případě D1 zahraniční výbor tento pozměňující návrh doporučil, nicméně já jsem vás seznámil s námitkami legislativy Ministerstva vnitra a Ministerstva zahraničních věcí, a jelikož jsem u mikrofonu, využiji toho, že jako klubový garant ČSSD tentokrát nedoporučuji tento pozměňující návrh. (Mírný nesouhlas v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane zpravodaji, vy máte přednášet stanovisko garančního výboru, nikoli...

Poslanec Robin Böhnisch: Já vás seznamuji s garančním výborem, který doporučuje, dovoluji si jako zpravodaj... (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu D1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 217, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 74, proti 41. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. A jak jsem říkal, návrhy D2 a D3 spolu souvisí, tzn. garanční zahraniční výbor doporučuje hlasovat je dohromady a zaujal nesouhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tady žádost o odhlášení vás všech. Takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Slyšeli jsme stanovisko garančního výboru. Stanovisko pana ministra k D2 a D3? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu D2 a D3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 218, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se podle mého vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a měli bychom hlasovat o návrhu zákona jako celku. Je to tak prosím?

Poslanec Robin Böhnisch: Přesně tak. Podle mých poznámek jsme se také vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Čeká nás tedy hlasování o celém návrhu zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě), sněmovní tisk 994, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko garančního výboru?

Poslanec Robin Böhnisch: V tomto případě nemohu mluvit za výbor, ten schválil souhlasné stanovisko pro případ, že samozřejmě projdou pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 219, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 130, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

S přednostním právem se hlásí pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Milé kolegyně, kolegové, já jsem se v této Sněmovně řadu let pokoušel o leccos, ale o přijetí zákona poprvé. Tak mi dovolte, abych řekl, že je to pro mě významný okamžik. Velice si cením té spolupráce i souhlasu Sněmovny. A děkuji za hlasování. (Potlesk poslanců zejména z řad ANO a sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S přednostním právem pan místopředseda poslaneckého klubu ANO Bronislav Schwarz. Prosím, pane místopředsedo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den, pane místopředsedo. Pane premiére, vládo, já bych jménem poslaneckého klubu ANO požádal o patnáctiminutovou přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A my budeme pokračovat v 10.26 hodin. Přerušuji jednání Sněmovny do 10.26 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.27 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, čas určený na přestávku vypršel. Přeji vám pěkné dopoledne. Budeme pokračovat v jednání. Nejprve přečtu omluvu. Dnes od 10.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Lorencová.

A já otevírám další bod dnešního jednání a tím je

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/- druhé čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslankyně Věra Kovářová. Souhlasili jsme s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Je to usnesení Poslanecké sněmovny číslo 1552 ze dne 3. 2. 2017 z 54. schůze Poslanecké sněmovny.

Nyní se táži navrhovatele ministra vnitra Milana Chovance, zda chce vystoupit v úvodu tohoto druhého čtení. Nechce. Dále se tedy táži, zda se chce ujmout slova

zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslankyně Věra Kovářová. Chce se ujmout slova. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom bych zopakovala, že třetí čtení proběhlo 3. února 2017 a návrh zákona byl vrácen k opakování druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které evidují tři přihlášky. Jako první vystoupí pan poslanec Klán, připraví se pan poslanec Pilný.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na galerii pro hosty se dostavil náměstek ministra spravedlnosti Spolkové republiky Německo pan Christian Lange s delegací. Prosím o jeho přivítání. (Všichni povstávají a tleskají.)

A nyní, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, pane ministře, kolegyně, kolegové. Máme tady opět bod elektronické občanské průkazy. Já jsem se na tento bod těšil, ani jsem nemohl dospát už, protože jsem očekával, že dotyčný poslanec, který to tady rozboural, to třetí, přijde s nějakým nápadem a návrhem, jakým způsobem občanské průkazy v elektronické formě zlepšit. On se tady honosil, že je potřeba udělat bezkontaktní čip a všechno možné a spojení s iPhony a smartphony a já nevím čím ještě. Třeba i ufony, jak říká pan ministr. To se můžeme také spojit klidně, třeba to půjde někdy, třeba navážeme kontakt s mimozemskou civilizací. O tom jsem tady mluvil včera, když se projednávalo globální oteplování –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vstupuji do vašeho projevu, ale požádám ctěnou sněmovnu o ztišení.

Poslanec Jan Klán: Já chápu, že je to legrační možná, když jsem říkal ty ufony, ale to bylo myšleno samozřejmě s nadsázkou, ale přece jenom ten smartphone se takhle čte, takže by mě zajímalo, to bude teď vaším prostřednictvím na pana poslance Pilného, protože mám takový problém. Já mám dva mobilní telefony a jeden z nich je tedy smartphone, nějakým způsobem chytrý telefon, a druhý není. To je taková ještě rarita, takový veterán ještě někdy z roku 2009, Nokia, abych tady nedělal moc velkou reklamu, tak právě Nokia přijde v polovině letošního roku s mobilním telefonem retro, s Nokii 3310, která byla poměrně populární na začátku tisíciletí, já jsem ji měl také, tak by mě zajímalo, jakým způsobem budu skrz tento mobilní telefon komunikovat s těmi úřady, když tedy není chytrý, nemá tam právě tu technologii, tak by mě to zajímalo, protože abych ta data posílal třeba vaším prostřednictvím panu poslanci Pilnému domů třeba na jeho počítač nebo na jeho smartphone, to se mi rozhodně nechce, to by vypadalo jednak špatně, pak by ta moje data mohl někdo zašantročit nebo by je mohl předat soukromým korporacím a to bych nerad, protože pak by mně mohly posílat otravné sms, otravné emaily, nebo mi ještě volat třeba

v noci, jestli nechci změnu nějakého tarifu, možná, takže by mě hrozně zajímalo, jakým způsobem se bude komunikovat skrz ty iPhony, prostě jakým způsobem to bude tady řešeno. Já bych to potřeboval vysvětlit. Já nejsem tak technicky zbláhý, i když jsem studoval před mnoha a mnoha lety elektrotechniku, ale ta technika se vyvíjí poměrně rychle. Já jsem tady říkal ve svém minulém vystoupení o tom Moorově zákonu, kdy každých 18 měsíců se zdokonalují čipy a ten vývoj jde kupředu, tak jakákoliv technologie, kterou my tady teď zavedeme, bude za 18 stejně stará, takže to bude stejně jedno.

Takže já se tady kloním k zavádění těch elektronických občanských průkazů, jak je předloženo, tedy pomocí čtečky elektronických občanských průkazů. On tady pan poslanec Pilný zcela jistě vysvětlil vašim prostřednictvím, já se furt nebudu na pana místopředsedu obracet, to už jsem tady jednou řekl, tak aby to vyznělo, že budu mluvit právě k panu poslanci Pilnému – aby nám to všem tady vysvětlil. Jednak vysvětlil tu snahu rozbourání třetího čtení, což bylo úplně nádherné, kdy se ta taškařice tady vedla pěkně přestřelka, nějaký naschvály se tady děly, tak mě opravdu zajímá ta technologie. Opravdu mě zajímá, aby nám to tady bylo vysvětleno, a zajímá mě, zda připravil ten pozměňovací návrh. Pan ministr mu tady řekl, že propůjčí legislativu, právní odbor a já nevím co ještě, aby to dali dohromady tak, aby to tady dneska bylo. Já tedy jsem nic nedostal, protože jsem klubový garant tohoto návrhu zákona, tak abych si to pečlivě prostudoval. Já jsem se na to těšil, nemohl jsem tedy dospat, ale bohužel jsem nic nedostal ani do dneška, takže bohužel, těším se na tu diskusi, protože opravdu mi není jasné, proč to tady bourat, když jsme v takovéhle fázi, a už jsme byli těsně před tím hlasováním, protože je opravdu nutné někam s tím pohnout. Opravdu jsme pozadu.

Když už jsme u toho, tak by mě od pana poslance Pilného zajímalo, jak jsou na tom v jiných státech Evropy. To mi může možná říci i pan ministr, jak je na tom například Německo, Rakousko, Slovensko, kde jsme byli mnohokrát s výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a jsou už v nějaké fázi té elektronizace i těch elektronických občanských průkazů, my jsme to tam řešili s nimi, když jsme tam byli, takže by mě zajímal i tento stav, jakým způsobem je to upraveno v legislativě v okolních státech.

Nyní se dostanu k problému kontrolované společnosti. Já už jsem tady mnohokrát říkal, že elektronické občanské průkazy v jakékoli podobě, ať v podobě právě těchto čteček, nebo nějakým způsobem přes ty smartphony, dojde k nárůstu kontrolované společnosti. Nepochybně. Vaše data se budou pohybovat po síti. To nikdo nepopře, to nikdo nerozporuje, to nebude rozporovat určitě ani pan poslanec Pilný, že tady hrozí únik dat. Tomu nezabráníme, kór dnes v síťovém propojení toho globálního kapitalismu a dalších věcí. Tomu zcela jistě nelze zabránit.

Já jsem tady popisoval jednu aféru, a to byla aféra Obamacare, což byly úniky dat, kde se prováděla nějakým způsobem elektronizace zdravotnictví, řekněme elektronických zdravotních knížek, ve Spojených státech amerických a ta data unikla. Unikla v té době, také ta aféra se dodnes řeší, a ta data dostaly do rukou soukromé korporace. A ty soukromé korporace si je poté začaly předávat a daným lidem posílat různé návrhy na reklamu, nápady, aby si něco kupovali, takže to tady skutečně hrozí. To je reálný a nepopíratelný fakt, nárůst kontrolované společnosti v jakékoli podobě.

Já jsem tady zmiňoval i dva romány dvou autorů, jednak George Orwella a jeho román 1984, ten fenomén velkého bratra, který všude sleduje a všechny vidí a na všechny dohlíží. Ten velký bratr může být nějakým způsobem transformován v americké NSA, což je skutečně Národní bezpečnostní agentura Spojených států amerických, kde oni data skutečně koncentrují a často i dobrovolně si Američané data tam posílají, protože se bojí terorismu, proto to NSA tímto způsobem dělá. Druhý román je Aldoux Huxley a jeho kniha Konec civilizace, která říká, že budeme žít v takové změti různých informací a budeme v tom mít takový zmatek, že nebudeme vědět, co je pravda a co ne. A to souvisí s těmi hoaxy a faky, že je takové množství dat, že nevíme, které je pravdivé.

Takže elektronické občanské průkazy mají spojitost s kontrolovanou společností, protože někdo někde bude o mně mít další dodatečnou kontrolu, což je ve své podstatě omezení soukromí. To také samozřejmě hraje velkou roli, že je to zásah do soukromí individua, pokud budu mluvit filozoficky, ryze filozoficky.

Ale abychom se tady nebavili pouze o té filozofické stránce a dopadech elektronických občanských průkazů na společnost, tak to má své výhody, samozřejmě. Ta elektronizace státní správy má výhody, protože můžu dělat řadu úkonů z pohodlí domova, nemusím běhat na úřady. To právě je alfa a omegou elektronických občanských průkazů, abychom zrychlili komunikaci občanů s úřady. To znamená, tak když přijdu na úřad, tak abych tam nemusel chodit a sedět tam třeba dvě hodiny, tak to v klidu z pohodlí domova, z tepla, pěkně vyřídím přes internet. I s tím vědomím, že samozřejmě ta data budou se pohybovat po síti.

Tam jde o to zabezpečení a to bych poprosil pana poslance Pilného, aby vysvětlil to zabezpečení toho bezkontaktního čipu, protože ne všichni jsme nějakým způsobem znalci této technologie, tak abychom tady potom neříkali nějaké teorie, které tady samozřejmě říkám i já, ale to jsou ryze filozofické úvahy, takže abychom to z technického hlediska měli, myslím, všichni zmáknuto, takže by mě to opravdu zajímalo, protože ta technologie je prý úplně stejná jako u bezkontaktních platebních karet. To je prý pravda, tam to zabezpečení.

Já tomu tolik nerozumím, ale pan poslanec nám to určitě vysvětlí, jakým způsobem by to bylo, že kdyby někdo šel okolo nás a my jsme měli tu občanku danou v kapse a někdo měl tu tzv. žehličku – nemyslím teď na prádlo, ale normálně takovou čtečku – a ta data z čipu dostane, pokud tam nebudu mít nějaký bezpečnostní kód. Já když chodím platit, tak třeba u částky do 500 korun nemusím zadávat autorizační potvrzovací kód, takže já jen přiložím na čtečku a ono se mi to z účtu strhne. Ale podotýkám, já nemám chytrý telefon. To bude problém. Když zavedete elektronický občanský průkaz s bezkontaktním čipem a já budu bez chytrého telefonu, tak jsem asi namydlený. Možná to tak je. Prostě budu z toho vedle, protože se nebudu mít jak spojit s těmi úřady, já pak budu asi jenom tak smutně koukat do toho telefonu a na tu elektronickou občanku a nevím, co s tím budu dělat. Bude mi to zase k ničemu a budu moc na ty úřady zase běhat a strávit tam několik hodin a další hodiny.

Víte, v té elektronizaci jsme opravdu pozadu oproti jiným státům, ale já se nechci dostat do takové fáze, jaká je např. v Estonsku, kde opravdu existuje ten velký bratr, tam to opravdu mají natolik elektronizováno, že je to podle mě až přespříliš. Až

přespříliš, což je také ke škodě. Já jsem zastánce tzv. konzervativních teorií, kdy opravdu ta čtečka je nejlepší řešení. On o tom tady mluvil už pan ministr minule, o tom, že někdo má dům a všechno tam má na čidla a na otisky prstů a takovéhle věci. Tohohle se já opravdu obávám. Když všechno budeme mít bezkontaktně – ono to je hezké, vždycky někam přijdu, přiložím tam prst, nedej bože, kdyby mi ten prst někdo uřízl, tak to já nevím, jak se tam pak dostanu nebo jak budu pak komunikovat s dalšími věcmi, kde budu mít otisk prstu. Ona je to samozřejmě hudba budoucnosti, což je možné.

Ten elektronický občanský průkaz, tak jak je tady předkládán, má ale návaznost i na další zákony. Já jsem tady na to taky upozorňoval, když se projednával tzv. protikuřácký zákon. Tam bylo ustanovení, že se bude přes internet prodávat nějakým způsobem alkohol nebo alkoholické nápoje. Problém byl s identifikací dané osoby, že jí je více než 18 let. Protože já když se na ty formuláře dneska podívám, tak si tam můžu napsat jakékoli datum narození a podle toho mi tolik let bude. Takže by mě zajímalo, jak to v tom zákoně bude potom ošetřeno, protože ten paragraf počítá právě se zavedením elektronických občanských průkazů, protože pokud je budu mít k dispozici, tak potom samozřejmě můžu tvrdit, že mi je více než 18 let, ale jenom za předpokladu, že existují elektronické občanské průkazy. (Několik poslanců se při hlasitém hovoru směje.)

Já nevím, co je tady momentálně k smíchu, možná je to někomu k smíchu, ale je to závažná věc, která bude ovlivňovat řadu lidí do budoucna. Zde narážím právě na problematiku výměny občanských průkazů, že se budou postupně vyměňovat elektronické občanské průkazy. Narážím zde na problém životnosti toho občanského průkazu – pět, deset a pětatřicet let – a životnost toho čipu. Proto by mě zajímalo i u toho bezkontaktního čipu, jaká bude délka čipu ve vztahu k platnosti elektronického občanského průkazu. Mě tohle opravdu zajímá, protože tohle tady musíme vyřešit, pokud jsme to nebyli schopni vyřešit ve druhém čtení ani na různých iniciativách dvacet dvacet dvacet, abych tady nepřidal ještě nějakou dvacku navíc. Takže tam jsme to také řešili.

Problémem je elektronická identita, to je také nesporný fakt, která by se měla projednávat. A ke mně se doneslo, že ministerstvo připravuje zákon o elektronické identitě. Připravuje – pořád někdo něco připravuje, to tady budeme připravovat pořád v tomhle případě, ale prý se to blíží a příští týden by to mělo být ve vládě a nějakým způsobem bychom to mohli začít projednávat a řešit a dostat se do nějaké fáze, která by byla přijatelná, protože to moje ID souvisí s elektronickými občanskými průkazy. Já se budu muset v té komunikaci nějakým způsobem identifikovat. A nyní mě zajímá, co na tom čipu ještě bude? Já když si třeba jako uživatel, kdy to bude můj občanský průkaz a já jako uživatel si na něj nahraji cokoli, např. certifikát elektronického bankovníctví pro komunikaci s mojí bankou, tedy v tom případě já dávám všanc svoje data soukromým korporacím i s vědomím, že s nimi oni budou nějakým způsobem neobchodovat, ale nějakým způsobem si je budou předávat dál. Nastává tam problém, o kterém jsem tady mluvil, že ta data budou na síti. Jakým způsobem je to zabezpečeno? To je otázka i na ministra, jakým způsobem jsou data zabezpečena na té síti, aby nedošlo k nějakým únikům a někam se nám neztratila. Protože říkám, když nebudu mít chytrý telefon, tak jsem opravdu ztracen, já budu

opravdu ztracen v té síti digitalizace, já bude vyloučen, já se budu cítit jakoby trošku diskriminován, když mi stát bude ještě nařizovat: kup si smartphone nebo chytrý telefon, abys mohl komunikovat s úřady. I když oni tvrdí – musíte si koupit čtečku elektronických občanských průkazů, abyste mohl komunikovat se mnou jako se státní správou. To tam také je. Takže stát to nařizuje, ale kup si to sám za své. Samozřejmě druhá strana může argumentovat – chceš-li mít výhody elektronizace státní správy, tak si to zakup a normálně to používej, bude to stát 300 korun, jestli se nepletu. Nějakým způsobem je to vyřešeno.

No, já jsem se tady chtěl ještě rozmluvit do dalších úvah, ale spíš počkám na pana poslance Pilného, který byl strůjcem rozbourání toho třetího čtení. Budu na něj určitě reagovat, takže bychom se mohli pustit do té rozpravy, abych tady tolik úplně nezdržovat. Takže se těším na diskusi a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Zlatuška. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, já se snažím tady k těmto věcem nevystupovat, protože takové věci učím, takže se to snažím nemíchat do politiky. Občas rostu z toho, když slyším ty výhrady, třeba k tomu Estonsku, míchání s velkými bratry a podobně. Ale ten vhled pana poslance Klána, tu historickou perspektivu, kterou dával, bych ještě doplnil tím, že v dobách, kdy jsme budovali světlé zítky a mohli jsme čekat v pořadnících na telefony, byly mobilní telefony dokonce s otočnou volbou a byly řešeny tím způsobem, že tam byla dlouhá šňůra a mohli jsme procházet s tím telefonem po bytě. Bylo nebezpečí, že o to člověk zakopne nebo se o to mohl uškrtit. I takováto jsou rizika tohoto přístupu k telekomunikacím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Pilný. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych se nejdřív prostřednictvím pana předsedajícího chtěl omluvit panu poslanci Klánovi, že jsem ho připravil o spánek. Zároveň bych chtěl konstatovat, že pokud bych někomu chtěl vstupovat do snů, tak to určitě nebude pan poslanec Klán, ani za účelem zvyšování IQ. Ale zároveň mu také děkuji, že byl tak trpělivý a že tedy počkal, až se budu moci vyjádřit, že svůj jistě velmi cenný expertní příspěvek, který tady přinesl, zbytečně neprodlužoval.

Já tady nebudu provádět ani inventuru těch přístrojů, které vlastním, na rozdíl od pana poslance Klána. A pokud se týká jeho technické expertizy, zvláště ty poznámky o tom, že když budu mít někdo s bezkontaktním čipem, tak k tomu potřebuji v kapse chytrý telefon, ani nebudu komentovat délku bezkontaktního čipu – o těchhle věcech říkávala moje babička "prázdný sud nejvíce duní". A dunělo to tady dost, vážené kolegyně a kolegové! (Pobavení v sále.)

Ted' se vrátím k esenci té věci. Především bych chtěl poděkovat panu ministru Chovancovi za to, že se postavil velmi vstřícně nejen k tomu přerušení projednávání tohoto bodu, ale zároveň umožnil, abych se setkal s panem náměstkem Strouhalem a dalšími lidmi z Ministerstva vnitra a probral s nimi možnou korekci této novely. Ta schůzka se uskutečnila. Konstatovali jsme, že to, co jsem tady mírně signalizoval jako mírné zlepšení toho zákona, to znamená vybavit občanský průkaz bezkontaktním čipem, by tu občanku prodražilo, ty úpravy by byly skutečně kosmetické, i když si dovedu představit aplikace, kde by se to hodilo, a navíc jako ministerstvo jasně vyjádřilo negativní stanovisko i z těchto důvodů. (Velký hluk v sále.)

Jediný pozměňovací návrh, který by přicházel v úvahu, je nemít na té občance žádný čip. Tento pozměňovací návrh samozřejmě ministerstvo podporovat nemůže, protože by došlo k likvidaci toho zákona. Takže žádný pozměňovací návrh nebyl přijat, ale přesto využívám druhého čtení k tomu, abych ozřejmil ještě nějaké další argumenty, protože došlo tady k poměrně široké diskusi k této tematice a zapojuje se do ní stále více lidí.

Takže já začnu otázkou bezpečnosti. Minule jsme tady vyslechli takovou docela hezkou historku o tom, jak nějaký pán si udělal všechno na otisky prstů a pak vylezl z vířivky a nemohl se dostat domů. Chtěl bych jenom upozornit, že součástí cestovního dokladu, povinnou součástí jako biometrického údaje, jsou právě otisky prstů. Nepředpokládám, že ty zákony budeme měnit proto, že když vylezeme z vířivky, z vany nebo z bazény, tak máme rozpraskané prsty. Biometrické údaje, tedy otisky prstů, jsou nepovinné i na německém občanském průkazu s čipem. Takže tolik snad k té bezpečnosti.

Jeden argument, který zazněl v příspěvcích, které jsem dostal, bylo to, proč protestují proti občanskému průkazu, když přidává nový bezpečnostní prvek, tzv. token k tomu celému procesu. Token, kteří to nevědí, je něco, když jsme měli internetové bankovníctví, kde jste se přihlásili, a pak jste měli takovou krabičku, která dělala jakýsi generátor náhodných čísel, vy jste se tam přihlásili a vygenerovalo to nějaké číslo, kterým jste zabezpečili tu seanci s bankou. Banky ovšem přišly na to, že to je celkem zbytečné, protože místo toho vám mohou poslat SMS, kterou to zabezpečíte úplně stejně.

Pokud se týká občanského průkazu a jeho token, tak ta seance, která je zabezpečena tou SMS, je bezpečná proto, že příště ta SMS bude zcela jiná. Občanský průkaz, který vložíte do toho přístroje nebo do počítače, ten je pořád stejný. Na něm se nic nemění. To znamená, jestliže k němu bude mít přístup nějaká aplikace, i když bude zabezpečena pinem, který bude centrálně skladován, tak příště už tu občanku, když si to někdo přečte, nepotřebuje, protože má všechno, co potřebuje. Na rozdíl od toho systému třeba těch SMS má všechno. Takže já to za nějaké velké zvýšení bezpečnosti nepovažuji.

Dále jsem požádal, a ministerstvo mi dodalo další argumenty, proč by ten čip na občance měl být. Protože v současné době, když přijmeme zákon v této podobě, tak musím konstatovat, a je to celkem logické, že neexistuje žádná aplikace, která by využívala občanský průkaz s čipem. Žádná. To znamená, že my za několik set milionů vlastně budujeme bazén bez vody a očekáváme, že někdo v podobě aplikace

tam přinese jakýsi kyblíček a tu vodu tam nalije. Když jsem se podíval na to, co je tam navrhováno, tak ty aplikace, které jsou tam navrhovány, by dávaly smysl jenom tehdy, kdyby občanský průkaz byl jedinou alternativou, jak můžete vstoupit. Ale to není možné už jenom proto, že ne každý bude mít občanku s čipem. Anebo by to muselo být jednodušší a bezpečnější. Ale o tom už jsem tady předtím mluvil. To také nepřichází v úvahu. To znamená, že počet těch aplikací, které tam mohou být, je relativně omezený. Z toho seznamu, který mně dodalo Ministerstvo vnitra, těch možných aplikací, protože žádné neexistují, jsou některé aplikace, které jsou zbytečné, do jiných už je teď přístup zajištěn jiným způsobem.

Další argumentace, která tam byla, se týkala elektronického podpisu, který je možné do toho čipu dát. Když vyřadíme z této kategorie ty lidi, kteří mají povinně datové schránky, jejichž okruh se snažím rozšířit i pozměňovacím návrhem, tak si představte, jak vy jako občané, v jaké situaci ten elektronický podpis na občance použijete. Mně se nepodařilo nic zvláštního vymyslet. Protože teď, když po vás někdo chce, abyste se podepsali, tak mu to pošlete poštou, nebo to naskenujete, ta občanka by to možná nějakým způsobem mohla zjednodušit, ale těch situací, ve kterých občan využije elektronický podpis, je pramálo, pokud jsou vůbec nějaké. Rozhodně to neospravedlňuje náklady na to, aby něco takového bylo zřizováno. Ty elektronické podpisy jsou dobrovolnou součástí některých občanských průkazů v jiných státech.

Teď se vrátím k Německu, které zavedlo občanské průkazy v roce 2011. První věc, kterou musím konstatovat, je to, že ono nejde o obyčejnou čtečku, protože tam musí být zajištění tím pinem. Jak to bude v praxi provedeno, to ten zákon samozřejmě nespecifikuje, ale pokud by to mělo být tou čtečkou, tak jenom upozorňuji, že v roce 2011 čtečky od té primitivní verze až do té komfortní stály 60 až 160 eur. Nikoliv 200 korun. Občance, a o tom tady mluvil pan poslanec Kán, v té německé občance byl také nepovinně jakýsi čip, který se jmenuje RFID, a je to rádiové spojení, které může navazovat kontakty s nějakou osobou, s klienty, úřady a podobně. Tehdy nebyla ta technologie NFC. To je velmi nebezpečná záležitost a většina německých občanů, která tímto způsobem si zajistila spojení a také i možnost toho, že by stát o nich zbíral data, vkládala občanské průkazy do mikrovlnky a likvidovala to. (Trvalý hluk v sále!)

Teď ta nejdůležitější věc. Ve vládě v současné době a příští týden se bude projednávat zákon o elektronické identitě. Já jsem s tím zákonem byl včera seznámen a rád bych z něj zacitoval dvě věci, které s tím souvisí. První. Tento zákon je velice důležitý a bude určitě dobře, když ho Sněmovna přijme ještě v tomto období. Účinnost tohoto zákona se předpokládá 1. 1. 2018. A teď zacituji jeden z těch paragrafů, které tam jsou. Elektronickou identifikací se návrhem zákona rozumí možnost prokázání totožnosti na dálku, tedy bez nutnosti osobní přítomnosti na úřadě. Na dálku bude totožnost prokazována elektronicky s využitím prostředků pro elektronickou identifikaci. Jako prostředek pro elektronickou identifikaci si můžeme představit například certifikát, který bude uložen v paměťovém zařízení, k elektronické identifikaci bude sloužit například i občanský průkaz s čipem, ve kterém bude nahrán identifikační certifikát. To znamená, tento zákon už připouští, a těch možností je víc včetně toho smartphonu, připouští možnosti identifikace různým způsobem a je to správně. To znamená, že já bych považoval za korektní, aby tento

zákon byl projednáván minimálně paralelně se zákonem o občanských průkazech, protože bude mít velký vliv na to, jakým způsobem bude elektronická identita prokazována.

Já jsem včera zaslechl argument, že do těch občanek s čipem nás nutí Evropská unie. Není to pravda. Já jsem zpravodajem několika dokumentů ve výboru pro evropské záležitosti, které se týkají této věci, a je to dáno zcela na vůli legislativě těch příslušných národních států. Tady žádný tlak nebo nějaký infringement nebo něco takového, spor s Evropskou unií vůbec nehrozí. To znamená, že já bych teď dal apel na pana ministra vnitra, aby třetí čtení tohoto zákona zařadil do doby, kdy Sněmovna alespoň v prvním čtení bude projednávat zákon o elektronické identitě, protože s tím prostě souvisí. Pokud tento můj návrh nebude přijat, tak já bohužel, bude-li projednáván ten občanský průkaz dříve s tím čipem, tak budu muset hlasovat proti tomuto zákonu. Je samozřejmě na každém poslanci Poslanecké sněmovny, aby se k tomu vyjádřil.

A teď se tedy bohužel musím vrátit k politice, protože já jsem v minulém druhém čtení podal návrh na zamítnutí tohoto zákona. Já chápu, že to může být vykládáno jako porušení koaliční smlouvy, a bych byl rád, aby tato vláda dovládla, aby přijala pro Českou republiku mnohem užitečnější zákony, než je zbytečný zákon o občankách s čipem. To znamená, že z těchto důvodů nebudu v tomto druhém čtení dávat znovu návrh na zamítnutí toho zákona. Ale znovu apeluji na pana ministra vnitra, aby ten zákon v třetím čtení předložil, až bude projednán v prvním čtení zákon o elektronické identitě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Pilnému. S přednostním právem se hlásí pan místopředseda Sněmovny Jan Bartošek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Pouze krátce. Já si myslím, že je dobře, že je zákon předložen, protože vzhledem k tomu, že od 28. září 2018 nabude účinnost část nařízení eIDAS upravující vzájemné uznávání elektronických identit v rámci členských států Evropské unie, pokládám za vhodné navrhované řešení této novely a použití občanského průkazu jako důvěryhodného prostředku pro elektronickou identifikaci. Občanský průkaz vlastní většina občanů České republiky a žádný jiný takový průkaz prostě není. To je potřeba si uvědomit. Elektronický občanský průkaz bude po schválení tohoto návrhu zákona rovněž bezpečným prostředkem pro vytváření elektronických podpisů podle nařízení eIDAS. Již současný občanský průkaz s kontaktním čipem umožňuje ukládání certifikátů pro elektronický podpis, ale stávající kontaktní čipy nesplňují podmínky pro certifikaci dle nařízení eIDAS. Každý občan pak bude mít k dispozici státem garantovaný bezpečný prostředek pro vytváření kvalifikovaných podpisů s největším možným stupněm důvěry. Chápu, že způsob řešení se může lišit, ale prosím vás, posuňme to dopředu i technologicky, protože je spousta států, které nás již předbíhají, a myslím si, že to není dobrá vizitka České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu místopředsedovi. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážené členové vlády, doufám, že vás příliš nezdržím. V souvislosti s tímto zákonem se chci zabývat tou otázkou, kterou jsem tady nastínil už při minulém projednávání, když jsme vraceli tento zákon zpátky do druhého čtení, a to sice upozornit na dvě skutečnosti.

Tou prvou skutečností je, že z pera Komunistické strany Čech a Moravy pod sněmovním tiskem číslo 234 byl předložen návrh zákona o občanských průkazech, který dnes vzhledem asi k vývoji i přesto, že je v druhém čtení a je stále rozjednáán, obsahuje řadu věcí, které by si vyžadovaly už asi hlubší novelu. Nicméně chci říci, že tehdy a tehdejší zákon, a takto to bylo zdůvodňováno i v důvodové zprávě, jsme předkládali s tím, že zákon byl tehdy, v době, kdy tedy jsme předkládali ten náš návrh, novelizován s platností od 1. ledna 2012 a zásadní změny se týkaly právě údajů zapisovaných do občanského průkazu. Novela tehdy vycházela z toho, že občanský průkaz má obsahovat základní údaje o občanovi, a zákon tedy po novele stanovuje rozsah údajů, které jsou zapisovány do občanského průkazu, a to jak povinných, tak i nepovinných s tím, že prokazování skutečnosti sloužící k identifikaci občana bezprostředně souvisí se základními právy a svobodami občana. Na základě této koncepce tak došlo k tomu, že již nadále nebude v občanském průkazu uváděn údaj o omezení nebo zbavení svéprávnosti občana rozhodnutím soudu ani údaj o zákazu pobytu jako trestu uloženého rozhodnutím soudu. Přitom se z toho našeho pohledu jednalo o zásadní údaj, který se týkal nejen konkrétního občana, ale měl také zásadní vliv a má stále zásadní vliv na případný zásah do práv a svobod ostatních subjektů práva, tedy ostatních občanů, zejména pak v oblasti soukromoprávních vztahů. Fakticky tedy může dojít k uzavírání pracovních smluv a dohod o hmotné odpovědnosti například, o uzavření smluv o občanskoprávních nebo obchodněprávních vztazích s občanem, který k tomu není právně způsobilý, s fatálními důsledky pro obě strany a může docházet zcela záměrně k zasahování takových osob ve funkci statutárních orgánů obchodních společností. A mohl bych dále pokračovat výčtem té důvodové zprávy, která nás vedla k tomu, že jsme tento návrh zákona předložili. Nicméně nedošlo k jeho dalšímu doprojednávání a usnulo to v rámci tedy druhého čtení.

Dnes zde máme nový návrh zákona o občanských průkazech. Návrh zákona, který je svým určitým způsobem polovičatý. A já bych tady chtěl vyjádřit obavu, kterou vlastně svým způsobem řekl i můj předřečník, že by v současné době asi bylo velice správné, aby projednávání tohoto návrhu zákona bylo nějakým způsobem přerušeno a spojeno s připravovaným návrhem zákona o elektronických komunikacích, který by umožnil, aby tyto dvě věci byly sladěny, byly projednávány současně, protože v současné době se vláda zabývá návrhem tohoto návrhu zákona a tento návrh zákona, který zcela logicky doputuje do Poslanecké sněmovny, si vyžádá novelizaci již schváleného a přijatého zákona o občanských průkazech a my budeme dále občany této republiky vystavovat nejistotě vlastně a budeme vynakládat zbytečně

náklady i na veřejnou správu z hlediska toho, abychom sladili oba ty systémy dohromady.

Pak bych tady chtěl upozornit na jednu věc, kterou se zákon nezabývá, a samozřejmě není to ani jeho úplnou povinností. Nicméně myslím, že by rovněž stálo za hlubokou úvahu, aby se Ministerstvo vnitra v souvislosti právě s návrhem zákona o občanských průkazech vedle těch důvodů, o kterých jsem tady hovořil, také hlouběji zamýšlelo nad tím, jak se vypořádat s problematikou trvalého pobytu a takzvaného institutu, který kdysi byl vyňat z našeho právního řádu, přechodného pobytu a hlášení osob, které z nějakých nejrůznějších důvodů prostě hlásí jako svůj trvalý pobyt ohlašovny obecních úřadů nebo jsou evidovány na ohlašovnách obecních úřadů. Je to problém, který velice tyto ohlašovny zatěžuje. Zákon o občanských průkazech v podstatě na toto nějakým způsobem ani nemůže reagovat, musí akceptovat tento daný stav. Ale ta situace je velice vážná. Neustále stoupá počet občanů, a to nejenom občanů, kteří se potýkají na hranici chudoby nebo sociální nouze nebo jsou nějak vyloučeni ze společnosti, ale i občanů, kteří žijí a patří – a mohli bychom je přiřadit třeba i ke střední třídě, kteří prostě využívají a zneužívají ten institut a jsou přihlášení z nějakých důvodů na svých ohlašovnách. Takže to je další věc, která si myslím, že by měla sloužit k hlubokému zamyšlení ve spojitosti s projednáváním zákona. Proto bych se klonil i k tomu, aby tato věc nebyla nijak uspěchána a byl dán větší časový prostor – a znovu se tedy vracím – zejména tedy v tom zákoně o elektronických komunikacích.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Chalupy a poté se připraví pan poslanec Leo Luzar. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Děkuji za slovo. Já nebudu opakovat to, co tady řekl předřečník, ale souhlasím s ním a jenom k tomu přidávám to, abychom v rámci diskusí o občanských průkazech se možná zamysleli i nad tím, jestli by občanský průkaz neměl být vydáván zároveň tedy s okamžikem narození. Protože pokud se tady bavíme o elektronické identitě, tak identita občana České republiky vzniká jeho narozením. My potom máme rodné listy, samozřejmě, rodiče si mohou požádat o pas nebo o občanský průkaz, nicméně ten občan už existuje a nemá, nemá doklad. A jde o to, že pokud se bude řešit nastavení různé užitkové hodnoty, tak je to jenom o nastavení pro tyto řekněme nesvéprávné, aby to prostě bylo ošetřeno v rámci té diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Leo Luzar, který je řádně přihlášen. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení pane ministře, páni ministři, dámy a pánové, zákon o občanských průkazech se dostává do této Sněmovny docela často, na můj vkus až příliš často. Když jsem před třemi lety

přišel do této Sněmovny jako poslanecký elév, tak to byl jeden z prvních zákonů, na který jsem se podíval podrobněji. Měl jsem určitou ambici ten zákon pochopit a navrhnout třeba případné praktické změny. Byl jsem vyveden z omylu, že takhle Sněmovna vlastně nepracuje. Poslanecké, byť dobře míněné nápady jsou brány většinou přes hrubé síto názorů ministerstva a autoři původních předloh vycházejí z filozofie: my sice asi tušíme, že máte pravdu, že to není dobré, my to ale nepřiznáme a my věříme, že novelizace to spraví. Tato filozofie, která je tady všeobecně v této státní správě bohužel zakořeněná, nesvědčí příliš o dobré práci Legislativní rady vlády. To je totiž myslím orgán, který by měl tyto záležitosti řešit a měl by je koordinovat.

Občanský průkaz je doklad, dle mého názoru, jeden z nejdůležitějších, který dneska vlastně nahrazuje pasy a další doklady, které známe.

Mí předřečníci zde zmínili historii telefonů. Možná že začali od Grahama Bella, ale skončili u mobilních aparátů. Všechny tyto etapy, ať tady kolega Rais hovořil o aparátu s drátem, jestli se nepletu, ale to se přiznám, jsem přeslechl, až po aparáty vytáčené, popřípadě mobilní s různými aplikacemi. Hovořím o tom proto, že všechny tyto historické etapy měly jedno společné. Ten telefon telefonoval, proto se jmenuje telefon.

Občanský průkaz ve své historii sloužil jako průkaz občana, to znamená, občan se jím prokazoval vůči orgánům. Protože vznikl v době, kdy o elektronizaci ještě vůbec nebylo ani vidu, ani slechu a údaje v něm byly evidovány v kartotékách, rozsáhlých kartotékách a zákonodárce řešil formu, jak z té kartotéky ty údaje předat občanovi, aby se mohl okamžitě prokázat. Proto občanský průkaz měl formu knížečky. Historický vývoj pokračoval a v té knížečce se objevovaly různé údaje od pracoviště, zaměstnání, trestání, zdravotní způsobilosti. Objevovaly se tam údaje o očkování, popřípadě údaje o zdravotním stavu, které vyžadují lékaři, když takového pacienta přeberou a on není schopen sám sdělit svoji diagnózu, která by mohla být kontraindikací léčby, která by mu byla nasazena. Toto všechno občanské průkazy měly.

Přišla ale doba elektronizace a v této elektronizaci některou moudrou hlavu s vlasama, jak říká moje babička, napadlo, že většina těchto údajů je zbytečná. I jal se měnit občanský průkaz a udělal z něho zpátky klasickou kartičku s těmi nejzákladnějšími údaji. A začal budovat rozsáhlé registry. Registry státní správy, tu na to, tu na ono, nebudu je zde vyjmenovávat. Nyní jsme dospěli do situace, kdy opět ta kartička bobtná a hledá se cesta, jak tyto jednotlivé registry, které už samy o sobě jsou obrovským organizačním a datovým molochem a ztrácí přehlednost, nějak spojit v nějakou funkční aplikaci, která by mohla podávat informace pro občana důležité.

Trávil jsem pár hodin debatami s kolegou Koskubou ohledně problému zdravotnictví a prokazování chorob. Obrovsky apeloval na to, aby pacienti měli možnost v nějaké formě dokladu, který mají trvale při sobě, mít záznam o svém zdravotním stavu. Obrovsky by to ulehčilo lékařům práci a mnohdy možná i zachránilo život. O očkování nebo o věcech spojených třeba s vlastnictvím. Uvedu příklad třeba psa nebo kočky a jeho očkování proti vzteklině. Kdo z majitelů psů nosí

s sebou na procházky očkovací průkaz psa? A kolikrát se stalo, že ten pes někoho pokousal. Mě třeba pes pokousal a byla to docela velká patálie, než majitel prokázal, že pes je očkovaný. On to byl bohužel bezdomovec, čili o to to bylo komplikovanější a musela zasahovat městská policie. O co jednodušší by to bylo, kdyby mohl lékař, zvěrolékař, zaznamenat do dokladu občana vlastního tohoto psa takovýto údaj. Toto všechno jsou data, která by takovýto občanský průkaz ne mohl, ale měl obsahovat.

Chápal jsem dobu, kdy miniaturizace pokročila a občanské průkazy se neustále zmenšovaly do velikosti malinkých karet, a že velikost písma má také své nějaké limity, také používám brýle a je problém někdy to přečíst. Tak jsem to chápal. Tím, že na těchto průkazech ale vznikl elektronický čip, se otvírá úplně nový prostor využití toho čipu. Když jsem na začátku své poslanecké kariéry navrhoval, aby do tohoto čipu měly přístup aplikace, navrhoval jsem změny v tom zákoně, doslova aplikace, tak to bylo odmítnuto, byť v zákulisí mi odborníci dávali za pravdu, že by to mohlo otevřít vývoj těchto aplikací umístěných na občanský průkaz. Dneska jsem tu zaslechl, že to je přesně ta chyba, proč by ten čip na té občance být neměl, protože žádná aplikace není. Čili co bylo dřív? Vejce, nebo slepice? Z tohoto pohledu si myslím, že by bylo chybou rušit elektronický čip, když už na těch občanských průkazech je a začíná se docela masivně rozšiřovat. Spíše bych dal k zamýšlení právě jeho rozšíření.

Padly tady debaty ohledně bezpečnosti. Nechci se příliš k tomu vyjadřovat. Je tady tolik zmiňovaná bezpečnost aplikací nebo dvoufázového ověřování pomocí SMS zprávy, která přichází v rámci bankovního sektoru. Je vcelku docela lehce nabouratelná, ať již přímým podvodem – vydávající se za někoho, kdo omylem zaslal esemesku, a žádající sdělení kódu. Popřípadě existuje tak zvané klonování SIM karet, které je vcelku pregnantně schopno kopírovat, a než si všimnete, že existuje váš dvojník používající stejnou SIM kartu, může provádět docela zajímavé věci. Dneska se o identifikaci uvažuje dokonce přes oční pozadí, kdy jeho obraz v 3D projevu umístěný, natištěný na ten občanský průkaz je asi momentálně nejdokonalejší formou identifikace pomocí oční sítnice. To vše ale je vývoj do budoucna.

Já se chci zaměřit v tomto zákoně na jednu věc, na to, o čem jsem hovořil ze začátku. Jak vznikl tento zákon. Co bylo důvodem, aby vznikl. Dneska jsme ve stavu, kdy veřejná správa obhospodařuje desítky registrů, podobných registrů, ne-li dokonce stejných registrů. I tady v tomto zákoně se hovoří o dvou registrech, které jsou v pravomoci přímo pana ministra. Máme tady základní registr, máme tady evidenci občanských průkazů. A když se podíváte, o obou se hovoří tady v tomto zákoně. Já se ptám, a ta otázka asi bude nevyslyšena, protože jak už jsem tady zmínil, státní správa pracuje salámovou metodou – proč se tyto registry nesjednotí? Jaký je titul udržovat dva tyto registry? Ano, vznikly nezávisle, protože vycházely z papírového systému kartoték navazující (?) na elektronické systémy. Ale proč se tyto systémy nesjednotí? Proč neustále v zákoně držíme tyto dva systémy a pouze poukazujeme, že z jednoho se vytahují tato data, z druhého tady tato data? Je to otázka, zda vůbec byl dán úředníkům úkol od těch, kteří by měli koncepci státní správy řešit, aby na takovýto úkolech pracovali a takovýto návrh připravili.

To je i má otázka na pana ministra, byť už do voleb je kousek, zda by nestálo za to začít zodpovědně pracovníky ministerstva na vybudování centrální jednotné

databáze, ve které by pouze zákon řešil, kdo ke kterým datům má přístup, a nemít dva tyto systémy, které mnohdy navzájem v komunikaci působí problémy.

Chci se ještě vrátit k jedné věci, kterou absolutně postrádám, a to že občan potřebuje některé údaje, aby mohl s tím druhým občanem komunikovat ať již v obchodním, nebo osobním styku. A ten občan mu je úmyslně nebo neúmyslně nemůže poskytnout, nebo nechce poskytnout. Hovořím o evidenci omezení svéprávnosti, která je dle mého názoru docela důležitou v obchodním styku, a není tu žádná povinnost nebo možnost, jak prokázat tady tohleto, a ty následky potom mnohdy končí u soudu. Paradoxně státní správa tuto možnost nahlédnout do registru a zjistit si to má, ale v obchodním, v soukromém vztahu, v soukromoprávním vztahu tato možnost vůbec neexistuje. A již jednou zde zmiňované problémy spojené s prokazováním stavu, myslím teď manželského stavu, kdy to jsou údaje, které jsou dobrovolně evidovány. Ale jakou má možnost občan, který tento občanský průkaz má, požádat si o výpis, popřípadě o získání těchto dat a prokazovat se s nimi v rámci elektronizace? Toto jsou všechno otázky, a nečekám asi, jak už v prvním projednávání před těmi třemi lety podobného zákona, vlastně žádné odpovědi, protože žádné odpovědi za ty tři roky nedošly.

Chci upozornit ještě na jednu věc, o které se tady hovořilo. V tom zákoně jsou doplněny údaje komunikace úřadu s občanem. To znamená, je tady doplněna komunikace prostřednictvím SMS, je tady komunikace pomocí e-mailu. Chtěl bych, aby se tady objevila v rámci možná legislativně technické, jestli je to možné, také komunikace datovou schránkou. Stále více fyzických osob má datovou schránku, zřizují si ji dobrovolně. Jinými slovy, mám-li datovou schránku jako občan, tak by mi orgán státní moci tím, že mi vystaví občanský průkaz, mohl dát i přes tu datovou schránku vědět, že už ho mám, a nemusel po mně žádat mobilní číslo, popř. e-mail, aby mi to napsal, když už mám datovou schránku. Toto v tom zákoně v těch navrhovaných změnách je opomenuto, není to zde uvedeno. Čili bych apeloval, aby se tady tohleto do tohoto zákona dalo.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám jeden dotaz na pana ministra a pak mám jeden procedurální návrh.

Chci se zeptat pana ministra, pokud bychom tento návrh zákona schválili a poté schválili připravený zákon o elektronické identitě, budeme, či nebudeme muset novelizovat to, co máme schvalovat? Poprosil bych ho o jednoznačnou odpověď ano, nebo ne.

Když jsem viděl podkladové materiály v eKLEPu toho, co vy chystáte, tak jsem si jist, že budeme muset novelizovat to, co jsme ještě doposud neschválili. A myslím si, že je mnohem logičtější postup nejprve schválit zákon o elektronické identitě, a poté se vrátit k zákonu o občanských průkazech.

Dávám procedurální návrh, ale nevím, jestli mám hned, protože bych rád nejprve slyšel tu odpověď a nechci, aby se o tom hlasovalo hned, abychom přerušili projednávání tohoto návrhu zákona ve druhém čtení do druhého čtení zákona o elektronické identitě. Myslím, že to má jasnou logiku, jasnou logickou návaznost. Protože jinak když použijeme silový přístup a schválíme to, tak ještě v tomto volebním období vznikne potřeba tento zákon opět a znova novelizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Abych postupoval v souladu s jednacím řádem, nejprve se zeptám pana ministra, zda bude chtít odpovědět. V případě, že tomu tak nebude, požádám vás o zopakování procedurálního návrhu, o kterém dám hlasovat. (Ministr telefonuje a nevnímá.) Pane ministře, chci se zeptat – budete reagovat, nebo mám dát hlasovat o procedurálním návrhu? Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, váženě kolegyně, vážení kolegové, debata byla velmi zajímavá. Pouze bych rád připomněl, proč jsme to minule přerušili a vrátili do druhého čtení. Vrátili jsme to z důvodu, že pan kolega Pilný, prostřednictvím pana předsedajícího, argumentoval, že připraví pozměňovací návrh. Minule jste mi říkali, že pan kolega Pilný není předseda výboru. Krátkodobě jsem si neuvědomil, že je předseda hospodářského výboru, který má k dispozici technický aparát, má možnosti, jak bezesporu pozměňovací návrh připravit. Přes to všechno jsem navrhl a slíbil technickou podporu Ministerstva vnitra. Pan kolega Pilný se sešel s našimi úředníky, vysvětlovali si tu situaci. Musím říct, že asi posledně v průběhu té debaty na konci bylo stanovisko pana předsedy Pilného, že žádný návrh dávat nebude. Jenom jsem chtěl tedy připomenout, jakým způsobem se tady minule vedla ta debata a proč jsme to vraceli do druhého čtení.

Vedle toho, jak jsem se bavil s lidmi z Ministerstva vnitra, potřebujeme tento zákon jako první, abychom měli nosič elektronické identifikace, který bude v současné době možné řešit, zpracovávat, zprocesovávat. A hlavně ten proces výroby vlastních občanských průkazů je potřeba zahájit dříve, než dořešíme zákon, o kterém tady hovoříte. Je velmi pravděpodobné, že v tom zákoně, o kterém mluvil pan předseda Stanjura, bude muset dojít k technické novele. To asi pravda je. To přiznávám, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího. Přes to všechno si myslíme, že ty dva zákony, jak jsou schvalovány v tomto pořadí, že to je v pořádku.

Nevím, jestli tady mám řešit celou tu debatu, odpovídat na otázky, na které jsme odpověděli v minulosti a na výborech. Moc jsem nepochopil, jak když člověk, který se koupe ve své vířivce, má potom ty prsty neidentifikovatelné přes tu čtečku, jestli si má nosit do vířivky s sebou pas, to jsem moc nepochopil, aby se identifikoval pasem, ale je to možné. Ale nechci prosím pěkně do těchto absurdit zacházet.

Jsme přesvědčeni o tom, že norma, jak je v současné době navrhována, je v pořádku. Pokud bude šance, vystoupí pan poslanec Petrů a načte tam ještě pozměňovací návrhy, které bohužel vypadly při předchozím druhém čtení, které umožňují například nad 70 let vydávat občanský průkaz na delší dobu, což znamená,

že ti lidé nebudou muset každých pět deset let si pro občanku znovu chodit. Umožňuje to tedy ještě technické upřesnění. Uvidíme, jestli Sněmovna dá šanci, aby tento návrh zazněl.

Za nás tedy říkám, že si myslíme, že takto, jak je to schvalováno, v tomto pořadí je to v pořádku a že to umožní bezproblémový náběh nových občanských průkazů s čipem.

Vedle toho bych chtěl ještě říci, že jsme se díky práci Sněmovny, práci Ministerstva vnitra posunuli o čtyři místa v rámci systému eGovernment. Jsme z 26. na 22. místě. Pokud se máme dál v eGovernmentu, v tomto projektu, v tomto systému posouvat, potřebujeme nástroj elektronické identifikace, ke kterému směřuje tento návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chci poděkovat panu ministrovi, že řekl pravdu, že se nevyhýbal odpovědi. Slyšeli jste jasně. Pokud to schválíme, nebo schválíte, protože já v této chvíli nejsem připraven právě z důvodu špatného načasování pro to hlasovat, tak to budeme technicky novelizovat. A to ještě v tomto volebním období. Problém je, my už to chceme začít vyrábět, jak říkal pan ministr, už to chceme začít vyrábět, ale ještě nevíme, jak dopadne zákon o elektronické identitě. A co když to bude nakonec jinak? Co když bude potřeba to, co se vyrábí a vyrobí, zase měnit? Nemyslím, že je důležité, že chceme vyrábět občanku s čipem, možná i s Dalem, a přitom nemáme zákon o elektronické identitě, který je mnohem důležitější. A podle toho návrhu zákona to má být pouze jedna z možností, jak prokazovat v tom kybernetickém prostoru svou identitu, občanský průkaz. A je to správné, že to má být pouze jedna z možností.

Ale moc nerozumím tomu prestižnímu souboji, že tohle musí být dřív. Protože to nedává logiku. Skutečně ne. A pokud to schválíte ve třetím čtení a zase přijde technická novela a budeme tady slyšet, jak je potřeba to schválit, tak myslíme na ty uživatele, myslíme na naše občany. Zase je budeme někam hnát něco měnit, protože jsme provedli technickou novelu a na něco jsme zapomněli? Anebo jsme nezapomněli na úrovni ministerstva a vlády, ale obě komory Parlamentu budou mít jiný názor na ten zákon. To nemusí být ani vědomá chyba nebo opomenutí. Prostě bude jiný názor na to, jak to má vypadat. Ale už budeme vyrábět. A to je důležité. Začít vyrábět s čipem a s Dalem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji i za dodržení času. Nyní vystoupí pan poslanec Klán. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, nebojte se, já tady nebudu mluvit dlouze, ale spíš mám takové technické poznámky. První bude na pana poslance Stanjuru. Když ten zákon o elektronické identitě sem přijde... (Předsedající: Mým prostřednictvím.) Vždyť já jsem říkal, vaším

prostřednictvím. Když sem přijde někdy v dubnu, pokud to tak bude načasováno, stihneme ho projednat do konce volebního období? Jenom se ptám. Jde o to, aby se to nezablokovalo. Když už tady budeme tohleto řešit, tu elektronickou identitu, zkracovat lhůty a další věci, zda to někdo nerozbourá, protože to tady reálně hrozí, abychom nějakým způsobem dotáhli ty elektronické občanské průkazy i tu elektronickou identitu. Já s vámi souhlasím, že je to nutné, tu elektronickou identitu samozřejmě udělat, protože je to důležitý identifikátor právě v tom kyberprostoru. To je nepochybné. Ale spíš jde o to, jestli skutečně se to dodrží, když to tady ve své podstatě nyní pošleme do třetího čtení, tak pak není problém o tom, co tady říkal pan poslanec Pilný, vašim prostřednictvím, aby se to načasovalo k sobě, někam.

Zároveň děkuji za technickou stránku věci, což mi tady bylo vysvětleno, jakým způsobem to celé funguje. Abych byl trošičku, jak se říká, v obraze. Takže spíš jde o to, zda to stihneme do konce volebního období, protože předpokládám, že schůze bude červen, červenec, poté už toho tady zřejmě moc neuděláme. A máme tady Senát a ještě prezidenta. Tak abychom to stihli celé nastartovat a nespadlo to pod stůl, jako se to často stává tady ke konci volebních období. To tady hrozí. Na druhou stránku, pan ministr říká, že tohle bude nosič a poté budeme postupně dostavovat další stavební kameny. Je to další z možností. Ale opravdu by bylo asi nejčistší řešení, když to bude třetí čtení, tak aby tady byl zákon o elektronické identitě předložen a abychom o tom mohli diskutovat, jakým způsobem se budou identifikovat občané v tom kyberprostoru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Faktická poznámka pana poslance Běhouneka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, členové vlády, dámy a pánové, já jsem tady trochu vysmíván, že se pletu do věcí, do kterých mi z hlediska profesního moc není. Ale jestli tomu dobře rozumím, tak ta občanka se nezačne vyrábět okamžitě. Ta se začne vyrábět 12 měsíců poté, co ten zákon vstoupí v platnost. Jestli logicky tady hovořil místopředseda Sněmovny o tom, že 28. října 2018 máme mít naplněný eIDAS, to znamená, že když schválíme v legislativním procesu tak, jak nám to jde jak psovi pastva, tyhle zákony, tak elektronickou občanku budeme moci začít vyrábět řádově od června 2018. Nezbyývá nám mnoho času k tomu, abychom to dokázali naplnit.

Další věcí, na kterou je třeba upozornit, je, že ty dva zákony spolu sice zásadně souvisí, ale zákon o elektronické identitě rozšiřuje možnosti současného občanského průkazu, nebo zákona o občanském průkazu. Takže si myslím, že si přiděláváme velmi významné problémy úplně zbytečně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych reagovat na vystoupení svého předřečníka. Ano, pokud ten zákon schválíme, ta si přiděláme problémy úplně zbytečně. Je to možná časově hraniční, zda se ten zákon o elektronické identitě schválí, nebo ne, ale když se neschválí, tak tento návrh zákona je úplně k ničemu. To tak prostě je! Budu mít čip, ale nemůžu s ním prokazovat elektronickou identitu. Tak to je. Tak k čemu nám ten návrh bude? Kromě těch, kteří budou už vyrábět. Těm to pomůže, tomu já rozumím.

Takže pokud chceme problémy, pokud chceme chaos, pokud chceme zmatek, tak to schvalme dneska, předčasně a zbytečně. To máte pravdu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Běhounek ještě jednou s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Tak ještě jednou, pane předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové. Je mi líto, že se dostávám do sporu v této oblasti s kolegou Stanjurou. Ale jsem velmi překvapen, že si je jist, že už se začne zítra vyrábět. My ten zákon máme ve druhém čtení, jestli rozumím. Nikde nikdo neřekl, kdy ho zařadíme do třetího čtení. Mezi tím je velká vůle a teď je na vás, přátelé, jestli skutečně to myslíme tak, jak tady deklarujeme ve svých vystoupeních, že zákon o elektronické identitě sem zařadíme poté, co ho schválí vláda a v rychlém čtení třeba ve zkráceném termínu pro jednání ve výborech se ho budeme snažit projednat, a potom klidně může přijít třetí čtení, protože to záleží, pokud je mi známo z jednání Sněmovny, na rozhodnutí při přípravě programu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Grospič, poté pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Dobrý den, děkuji, pane místopředsedo. No tak pokud vláda tady deklarovala, že zákon o elektrické identitě bude hotov někdy v dubnu a doputuje sem do Poslanecké sněmovny, pak nebrání nic tomu, aby zákon o občanských průkazech byl přerušen v projednávání a pokračovalo se poté, až tento zákon sem doputuje, a mohly oba zákony být projednávány současně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ten postup, který navrhuje pan kolega Běhounek, je sice možný, ale slyšeli jsme z úst pana ministra, že díky zákonu o elektronické identitě musíme změnit tento zákon. A když bude ve třetím čtení, tak už nic nezměníme! Proto navrhuji, abychom počkali a přerušili druhé čtení, aby ty případné změny se ještě načetly v rámci druhého čtení a nemuseli jsme novelizovat nový zákon v řádu měsíců poté, co ho schválíme. To má přece logiku! Proto jsem ten dotaz položil, zda kvůli tomu zákonu o elektronické identitě bude potřeba novelizovat to, co máme před sebou dneska. A odpověď pana ministra byla ano. Tak pokud to chceme

udělat rychle, tak si nechme otevřené druhé čtení. Až se ukáže, jaké změny technického charakteru sem můžeme promítnout, tak to jsme schopni načíst v rámci druhého čtení tohoto návrhu, tohoto sněmovního tisku. Ale nemusíme pouštět do oběhu další tisk, který bude novelizovat to, co se chystáme schválit ve třetím čtení. Jestli si rozumíme.

I kdybychom počkali na to první čtení a pak jsme schválili, tak už tam nezpracujeme potřebné technické změny. To není žádný obstrukční postup, to je jenom logické v okamžiku, kdy se ukazuje, že díky elektronické identitě musíme tohle ještě změnit. Pan ministr říká technicky, já si myslím, že to je pravda, že to není nic politického, ale tak proč, kam tak spěcháme? Fakt budeme dělat novelu? A ta novela se stihne do voleb, když ještě není? A budeme čekat, až dopadne zákon o elektronické identitě, Sněmovna, Senát, prezident, a pak napíšeme novelu, která bude měnit zákon o občanských průkazech? Ten můj navržený postup říká, že to jsme schopni udělat najednou a v tomto volebním období.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pro pořádek se chci zeptat, pane poslanče – říkáte, že navrhuje, je to tedy procedurální návrh? Mám to tak vnímat? Protože je-li to procedurální návrh, musím o něm dát hlasovat bez rozpravy. Říkáte proto navrhuji, tak bych rád, abyste to zopakoval.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano, já to zopakuji. Návrh je procedurálně přerušit projednávání tohoto tisku ve druhém čtení do okamžiku zahájení druhého čtení zákona o elektronických komunikacích.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, zavolám kolegyně a kolegy z předsálí a dám hlasovat. Není možné vystoupit, je to procedurální návrh, omlouvám se (k poslanci Stanjurovi). Nejprve vás všechny odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení do systému.

Není to rozprava, je to pouze upřesnění procedurálního návrhu?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Upřesnění. Já jsem se přeřekl. Řekl jsem do zahájení druhého čtení zákona o elektronických komunikacích, samozřejmě jsem myslel do zahájení druhého čtení zákona o elektronické identitě. To je jenom upřesnění toho návrhu, protože jsem se spletl a použil jsem jedno špatné slovo ve svém návrhu. To není rozprava.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, je to upřesnění procedurálního návrhu. Odhlášení proběhlo.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přerušení tohoto čtení, tak jak bylo řečeno, zmáčknete tlačítko a zvednete ruku. Kdo je proti tomuto procedurálnímu návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 220, přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro návrh 58, proti 43. Tento procedurální návrh nebyl přijat a my pokračujeme v projednávání.

Eviduji řádnou přihlášku pana poslance Klána. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Ono ve své podstatě se nic nestalo, že jsme to nepřerušili, protože pak ještě existuje možnost, která se tady odehrála minule. Vrátit to ze třetího do druhého, ještě. Variantně. Ještě to existuje stále. Takže holt potom to vrátíme zpátky v tom případě do druhého čtení, pokud se ukáže, že jsou nějaké problémy u té elektronické identity. Je to jedno z řešení jedině v tomto případě, když už jsme to nepřerušili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já to plně respektuji. To řešení, o kterém mluvil můj předchůdce, je samozřejmě možné, je poměrně kostrbaté. Ale chtěl bych ke kolegům, kteří byli proti přerušení, říct, že oni způsobí chaos v legislativě. Vědomě. Byli jste na to upozorněni. Chcete schválit zákon, o kterém dneska víte, že se má novelizovat. A řekl vám to váš ministr, neřekl to opoziční politik, že bude. Takže takhle chcete přistupovat k tvorbě zákonů? Pokolikáté je to ve Sněmovně, že když něco hlasujeme, tak už víme dopředu, že to budeme novelizovat. A tento zákon se týká všech občanů! A vám je to úplně jedno!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr s přednostním právem. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tak ještě jednou. Je pravděpodobné, že bude-li schválen zákon o elektronické identitě, bude potřebná technická novela v určitém rozsahu. Je také pravda, že občanský průkaz s čipem může fungovat a už dnes funguje bez zákona o elektronické identitě. Vedle toho jsem tu také avizoval velmi důležitý návrh pana kolegy Petru, který se ještě bohužel nedostal ke slovu, který např. vrací jako povinný údaj do občanského průkazu trvalé bydliště. Pokud to neschválíme v této podobě, tak ten údaj prostě vypadne.

Takže prostřednictvím pana předsedajícího bych rád panu kolegu Stanjurovi řekl, že snaha o to vyvolat chaos např. v občanských průkazech není z naší dílny, ale bohužel, pane předsedo, teď z vaší. My usilujeme jednoznačně toto vrátit – říkali jsme to ve druhém čtení, několikrát jsme to říkali. Bohužel v tom druhém předchozím čtení pan kolega Okleštěk nenačetl pozměňovací návrh, který bylo potřeba podat.

To znamená, já jenom prosím Sněmovnu, abychom přihlédl i k těmto aspektům, mezi kterými je např. návrat povinného údaje trvalého bydliště do občanského průkazu, a nechali načíst pozměňovací návrh pana poslance Petru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pořád se učím. Ministr za sociální demokracii vyčítá poslanci za ANO, že nenačetl pozměňovací návrh k jeho zákonu. To jste si mohl zařídit ve svém klubu, pane ministře, bezesporu ano. Máte tam těch členů hodně.

Ale jednoduchá otázka. Ten údaj o trvalém bydlišti – budeme tisknout, nebo dávat na čip? A když ho vytiskneme, tak k čemu pak máme čip? A když ho dáme na čip, kdo si to přečte z toho čipu, když nebude mít elektronickou identitu? V bance vám to postačí, že máte údaj na čipu? A pokud odpovíte, že to bude i vytištěné, tak k čemu je tam ten čip? Takhle jednoduché to je. Kdo tam vyrábí ten chaos? No já určitě ne. Tak mi odpovězte. Jak ten údaj tam bude na novém občanském průkazu? Vytištěný, nebo na čipu? A když bude vytištěný, k čemu je čip, a když bude na čipu, kdo si ho z toho čipu přečte? To jsou přece jednoduché otázky a já bych očekával jednoduché a jednoznačné odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než udělím slovo, přečtu omluvy. Dnes od 12 do 14 hodin z důvodu pracovní cesty se omlouvá pan poslanec Leoš Heger a dále dnes od 12 hodin do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Roman Váňa. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Klán. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Narážíme tady na problém trvalého pobytu a rodného čísla. Tento chaos sem zanesla tehdejší vláda Petra Nečase. Přišel sem tehdejší ministr vnitra Radek John za Věci veřejné a říkal – z občanského průkazu musí zmizet nejprve rodinný stav, potom údaj o trvalém bydlišti a posléze rodné číslo. Tak by mě teď zajímalo, v jaké fázi je to rodné číslo. Podle toho návrhu, co si pamatuji, má také zmizet v roce 2020 a být nahrazeno bezvýznamovým identifikátorem. Tak to tehdy tady bylo předloženo a schváleno.

Jak tady říkal pan poslanec Stanjura vašim prostřednictvím, tak jak to tedy bude? To rodné číslo bude taky na čipu, nebo tam bude vytištěno? To je stejný případ jako s tím trvalým pobytem. Ono to bude asi oboje – bude to jak fyzicky, tak to bude na čipu, abychom neřekli, kdo neumí číst čip, tak se podívá fyzicky na to, co je na občanském průkazu napsáno. Jenomže to jde proti té ideji ochrany soukromí, kdy se tady tímhle argumentovalo minulé volební období. To jde proti té ideji. Takže opravdu netuším, abychom potom příští volební období, ať tady bude kdokoli, zase neřešili rodné číslo, když teď řešíme trvalý pobyt. Možná by bylo logičtější to rovnou vyřešit teď hned tímhle pozměňovacím návrhem, kdy se řeší trvalý pobyt. Vyřešit i rodné číslo, protože v roce 2020 podle toho původního návrhu z občanky má zmizet. Takže to je další problém, který se zde vyskytuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že to je důležitý aspekt – ochrana soukromých údajů. A shodujeme se mnozí, že nejcitlivější je rodné číslo. A já myslím, že jeho nahrazení jiným identifikátorem je správné. A pak je nějaká teorie a pak je realita. Tak kdo má to štěstí, nebo smůlu, že je zapsán v obchodním rejstříku,

tak je tam skoro všechno. Skoro všechno. Tam ta ochrana těch, kteří podnikají nebo jsou ve statutárních orgánech, v zásadě neexistuje.

A pak je ještě horší případ. Zažívám ho sám osobně. Přijdete do hotelu v České republice na recepci a máte dvě možnosti – buď si necháte okopírovat občanku, anebo tam nesmíte. V mnohých hotelích to takhle je. Stát to ví, tváří se, že to neexistuje. Ale potom šikanuje třeba obecní úřady, že na záznamu jednání ze zastupitelstva se nesmí tohle publikovat, tohle publikovat... Takže na jedné straně to úplně přeháníme a na druhé straně to necháváme úplně bez kontroly a úplně veřejné. A místo abychom vedli debatu o takto závažných otázkách, jak to koncepčně vyřešit, a následně k tomu hledali technické řešení, tak to máme zase otočeno. Mluvíme – moderní čip, jsme v 21. století, technologie, ale tyhle základní koncepční přístupy, za prvé aby to nebyl veřejný údaj – a to ten čip splňuje v okamžiku, kdy to tak je, a pak můžeme vést debatu o rozsahu těch údajů. K čemu pak budeme potřebovat např. kartu pojištěnce, když můžeme i tohle uvádět? K čemu budeme potřebovat zbytečně řidičský průkaz, když to můžeme napsat na čip? A tak dále. Ale abych to z toho čipu mohl číst, no tak to musí fungovat na té druhé straně. Ne že ten čip vyrobím a nikdo si ho nepřečte. A pan ministr to nechápe a říká, že to je ten správný postup, že ten, kdo poukazuje na ty problémy, vytváří chaos. Opak je pravdou. (Předsedající upozorňuje na čas.) Vy musíte novelizovat zákon, který jste předložil. Ne my!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Schwarz, po něm pan poslanec Fiedler a další.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane místopředsedo, já doufám, že nerozpoutám nějaké povídání o občanských průkazech. Ale já jsem si vás všechny řádně poslechl, poslechl jsem si kolegy tady zprava. Pan ministr nepotřebuje zastání, ale přesto bych chtěl k tomu něco říci. Vím, o čem mluví kolega Pilný, vím také, o čem mluví pan kolega Stanjura. Protože každý na tom má své pravdy trochu. Ale já vám řeknu, jak to vidím já, v čem je to jednoduché.

V současné době máme občanské průkazy, v kterých by měla vymizet identifikační věc neboli trvalé bydliště, které tam je natištěné. Prosím vás, nechte kolegu Petru, ať načte pozměňovák, ať to trvalé bydliště tam zůstane. Je to důležité pro určité složky, které působí v naší republice, třeba pro policii je lepší, když dostanu do ruky občanku a vidím, kde ten člověk bydlí. Mně občanka s jménem – promiňte, když nefungují elektronické evidence – nic moc neříká. Tak to je jedna věc.

Samozřejmě je špatně, že dneska už víme, že když projde nový zákon o identifikaci osob, o kterém mluvíme, za měsíc, za dva, za tři nebo také za půl roku nebo příští volební období, když projde, tak budeme muset udělat novelu tohoto zákona. Je mi to líto, ale tak to prostě je. Je to třeba říct, že se ta novela bude muset asi udělat. Ale pokud budeme čekat dneska s tím, co tady rozhodujeme, s tím pozměňovacím návrhem kolegy Petru, tak nám ta občanka s trvalým bydlištěm zmizí a taková občanka bez trvalého bydliště nám je k ničemu, já to řeknu slušně. Takže to je celé. Prosím vás, je to celé. Já vás žádám, nehádejme se. Pojdme trochu dál. Takových novel se udělalo, ale tohle to je účinná novela. Takhle to vidím já. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Karla Fiedlera, připraví se pan poslanec Grospič a další. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Rozpoutala se nám tady trochu debata o rodných číslech. Tak já přispěji trochu do mlýna.

Rodná čísla. Kolegové, daňové identifikační číslo, jak se tvoří. Právnícké osoby – dá se CZ a dopíše se identifikační číslo právnické osoby. Jak se tvoří daňové číslo fyzických osob? Daňové číslo fyzických osob je přece rodné číslo daného podnikatele, daného živnostníka, které dává na faktury, které dává na účtenky a povinně je dává na EET! (Velmi hlasitě, důrazně:) My tady jak blbci budeme řešit rodné číslo na občanských průkazech a řada z nás, těch, kterých se týká EET, musí povinně své rodné číslo dávat všem k dispozici na účtenkách EET! Prosím vás, jsme se opravdu zbláznili!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Grospič, připraví se pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem chtěl zareagovat přesně tak jako můj předřečník, že se trochu mýjí účel a smysl tím, co tady zaznívá.

A pak jsem se chtěl vaším prostřednictvím zeptat svého kolegy Schwarze, proč tedy, když si je vědom toho, že to mělo být v tomto zákoně zapracováno, tak už neučinila vláda a učinil ten zářný objev až nyní a tady teď najednou, když už máme vlastně opakované druhé čtení. Už jednou jsme to vrátili do druhého čtení, teď se to vrací zpátky a najednou zaznívá, že ta věc tam měla být zapracována. A vůbec bych se nebránil ani otázce rodných čísel. Myslím si, že historie ukázala, že mají svou funkčnost a není potřeba vymýšlet další identifikátory. Takže to je tato věc.

A potom znovu připomínám, nezapomenout na omezení svéprávnosti, protože to si myslím, že je velice podstatný moment.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan předseda Stanjura, připraví se pan poslanec Klán. Všechno jsou to faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že je mnohem jednodušší debatovat o tom detailu a dohadovat se, ale ta debata pak není fakt dobrá, místo abychom se bavili o tom systému.

Ví stát, komu vydal občanský průkaz? Ví stát u pana poslance Schwarze, když předloží občanský průkaz, umí stát ve svých databázích najít, kdy jste se narodil, jestli máte řidičák, v jaké jste pojišťovně, kde bydlíte, jestli platíte daně? Ví! Ví to! Stát ví úplně všechno. A chce to po nás podruhé, potřetí, počtvrté, popáté! Pořád dokola. A pořád slyším: To se stává, tak budeme novelizovat. Tak jednou už musíme říct dost! Ať si stát ta data předává. Všechno ví! Úplně všechno stát má k dispozici. To, že si to jeden rezort neřekne druhému, co je občanovi po tom? Není možné, aby

stát nevěděl, komu vydal pas a komu vydal občanský průkaz, komu vydal řidičský průkaz. Všechno to už ví dneska. Jenže to chce každý zvlášť, svoji databázi, ještě jednu, ještě jednu a pořád dokola! A pořád slyším: My to potřebujeme vědět. Ale stát už to ví. A jestli si data neumí předat, tak je to chyba státu a hledejme mechanismy, jak si to stát předá mezi sebou.

A když ta změna projde, zase budeme hnát všechny na výměnu občanských průkazů? A zase bude: Pozor, pozor, poslední dva roky. Pozor, pozor, poslední rok, poslední dva měsíce. Náš úřad mimořádně 28. prosince slouží až do devatenácti. Kolikrát jsme měnili občanku v posledních letech a řidičák? Vzpomeňte si kolikrát! Někdo říká nikdy. To nevím, jak to dělá. To je asi anonymní občan. Kolikrát to dělají vaši příbuzní. A stát všechno ví a nemá dost. Otesánek! Chce další a další data.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další omluva. Dnes od 11.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan místopředseda Petr Gazdík.

Další faktickou poznámku má pan poslanec Klán, připraví se pan poslanec Jakubčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Já si tady vzpomenu na jednu paralelu, kdy se tady projednávaly občanské průkazy, když jsme prodlužovali dobu platnosti. Je to nedávno. Já jsem tam poukazoval na problém s trvalým bydlištěm. Proč už tenkrát se to nezměnilo? Teď to tady řešíme narychlo. Najednou se zjistilo, že je to tam potřeba nechat.

Ale já tady musím opravit pana poslance Schwarze vašim prostřednictvím. To místo trvalého pobytu je povinně volitelný údaj. Ten dotyčný, kdo tam přijde a řekne chci si to tam nechat, tak to tam mít prostě bude napsáno. Stát neříká nesmí to tam být uvedeno. Stát říká je na vás, jestli tam to místo trvalého pobytu, stejně i potom i rodné číslo nebo rodinný stav, chcete mít uvedeno. Je to na vaši libovůli. A já jsem si potom zodpovědný za to, že to tam je napsáno. Třeba mi občanský průkaz někdo ukradne, tak si ponesu za to odpovědnost. Stát mi nabídl ochranu soukromí dat. To mi nabídl s tím, že si můžu vybrat. Takže tady bych prosil se přesně vyjadřovat, že se jedná o povinně volitelný údaj. To je zásadní rozdíl oproti povinnému údaji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se teď podíval, že mám ve své občance čip od 29. května 2012. Čip. Nebudu zkoumat a už ani nevím, co na tom čipu mám, ale to znamená od té doby, už tehdy bylo možné ten čip získat individuální volbou. Mně se zdá, že debata se dostává do fáze, kdy Sněmovna jakoby řešila koncepčně elektronickou identitu, co má být k dispozici na občance a co má být dobrovolné. To podle mého názoru tady nevydiskutujeme.

Takže bych prosil pana ministra, ať dá nějaký koncepční návrh, jak tohle řešit a jestli založit pracovní skupinu, nebo něco jiného, ale prostě debata o tom, jestli mám,

nebo nemám mít na občanském průkazu trvalé bydliště, je podle mého názoru buď individuální volba, anebo budou vážné důvody k tomu, aby to tam bylo. Ostatní data, která by pro mě mohla být, já nevím, individuálně nebezpečná nebo rád bych je utajil, necháme na čipu. Ale někdo by toto koncepčně měl rozhodnout a pak bychom to měli hlasovat. To, co tady slyším, už jsou opravdu debaty o tom, co na čip a co natisknout, a to si myslím, že tady nevyhlasujeme, i kdybychom se zbláznili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Člověk, ale i Sněmovna se má poučit z chyb. Pan poslanec Gabal říká, že už má takřka pět let na svém občanském průkazu čip. A k čemu vám to je? Ale to není vaše chyba, to je chyba státu. Rozumíme si? To nekritizují vás. Dneska se chystáme udělat něco podobného a už máme zkušenost, že to tam sice máme, ale k ničemu nám to není. To byl obsah mého procedurálního návrhu, ať zbytečně nespěcháme, ať nevyrábíme věci, které se budou dělat, budou zavádět, ale reálně k ničemu nejsou. Z mého pohledu ten čip, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy, tam máte zbytečně, ale není to vaše chyba. Je to chyba státu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Fiedlera. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Přemýšlím o té debatě, o tom, co tady zaznívá, a snažím se vžít do role poštovního úředníka, který sedí na přepážce na nějakém sídlišti, kde jméno Novák, příjmení Novák je poměrně běžné. Dneska se dává hodně křestní jméno Lukáš. A přijde si tam Lukáš Novák vyzvednout doporučenou poštu nebo s doručenkou, nebude tam mít rodné číslo, nebude tam mít trvalé bydliště – a jak ten poštovní úředník pozná, že to dává tomu správnému Lukášovi Novákovi, když na tom sídlišti můžou bydlet třeba zrovna tři a nemusí je znát? Jak udělá jednoznačnou identifikaci? Bude se tam uvádět tedy rodné číslo na zásilkách, nebo jak? Kam se to dostáváme? Jen tak hypoteticky. Umí mi na to odpovědět třeba někdo z navrhovatelů? Děkuji. (Komentáře z pléna.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás poprosím, nepokřikujte po sobě, páni poslanci, řádně diskutujte na mikrofon.

Poslanec Karel Fiedler: Jasně, fotka. Víme, jak to je se vzhledem lidí, jak to dělají ty automaty. Nemyslím si, že to je úplně ten správný... Je to jeden z argumentů, ale myslím si, že trvalé bydliště, protože ono je to napsáno na té adrese, je hodně jistící údaj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že úloha, o které mluvil pan poslanec Fiedler, je jednoduše řešitelná. Musíte mít ale čtečky těch čipů na poště. A o tom se vůbec nebavíme. Pak má ten čip smysl. Pak ano. Proto o tom mluvím, že to je k ničemu, když údajně z toho čipu nejste schopni nikde využívat. V okamžiku, kdy tam přijdete, dáte k čtečce a člověk vás identifikuje docela jednoduše. A o tom se vůbec nebavíme. A to je ten problém.

A neříkejte, že vás to zdržuje. Možná vás to nezajímá. To je možné, ale ta debata fakt není takhle jednoduchá. Co příště? Neměli bychom tam mít vytištěnou velikost bot, že nám to prověří? Fotka není průkazná, tohle není průkazné, číslo občanky není průkazné, číslo pasu není průkazné. K čemu je trvalý pobyt? Pan ministr to bude vědět z hlavy, já to nevím, kolik lidí máme s trvalým pobytem na radnicích, na ohlašovnách. Co když tam jsou dva ze stejného města se stejným jménem na stejné ohlašovně? Kde bydlíte? Na radnici. No, tady je jiný Lukáš Novák. Ten bydlí kde? Také na radnici. A ještě mám syna, po mně je Lukáš a také bydlí na radnici.

Neměli bychom se spíše zabývat problémem, že lidi, kteří bydlí papírově na radnici, máme příliš moc? A jaký je důvod, že tam mají ta čísla? Ale budeme to mít vytištěné, Horní náměstí 47 v Opavě, že jo, a hned víme, že to je radnice, a tam máme plno občanů. Já myslím, že je jich mnohem více než jeden tisíc v šedesátitisícovém městě. A pan ministr bezesporu zná to číslo za republiku, kolik občanů má trvalý pobyt, tak důležitý klíčový údaj, a má tam napsáno sídlo radnice.

Každý z vás, kdo byl v komunální politice, ví, o čem mluvím. Každý. Je to problém republikový. Všude. Ale musíme to mít vytištěné – radnice. Možná by tam mohla být i fotka té radnice.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče. Děkuji. Přečtu ještě dvě omluvy. Dnes od 12.15 do konce jednání dne z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Karel Fiedler. Dnes od 12 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr obrany Martin Stropnický.

Předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Pokud se nikdo nehlásí do obecné rozpravy – pan ministr ještě do obecné rozpravy, nebo se závěrečným slovem? V obecné. Tak v obecné rozpravě, pan ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych se rád vrátil k meritu projednávaného návrhu.

V minulosti stát vymyslel občanský průkaz s čipem a nechal občany České republiky si tento občanský průkaz za 500 korun koupit. Ten průkaz za 500 korun nebyl vůbec k ničemu. Těch 500 korun, které nevymyslela tato vláda, ale vlády

předchozí, byly peníze hozené do koše. Na ten čip nebylo co nahrát. Přidaná hodnota tohoto občanského průkazu za 500 korun byla nula. Pouze jste vytáhli, vážený pane předsedo Stanjuro, občanům z kapsy 500 korun za nic.

My dneska chceme vytvořit nosič. Základní identifikace na tom nosiči je daná evropskou směrnicí eIDAS, která říká minimum toho, co má sloužit k elektronické identifikaci dotčené osoby, a my k tomu navíc přidáváme ještě elektronický podpis, který umožní dotčenému občanovi, aby se identifikoval ve vztahu k úřadům. Vedle toho na tom čipu bude vznikat ještě takzvaná komerční zóna, kde si může občan nahrát další údaje, které on sám uzná za vhodné směrem k bankám a dalším institucím, jak bude umožňovat zákon, o kterém se jedná.

Nám jde jen o to, abychom dnes schválili tento návrh k posunu do třetího čtení, abychom tedy odhlasovali návrat povinného údaje vytištěného na občanském průkazu, trvalého bydliště, a zároveň tato informace bude na čipu. Například když půjdete do banky, tak oni si stáhnou informace z čipu a urychlí se tak komunikace. Přes to všechno ta adresa trvalého pobytu bude vytištěna na občanském průkazu a duplicitně bude na čipu například pro komunikaci s bankou. Proč také ne? Nic víc, nic méně.

Debatu o dalším zákoně, který tady bude v Poslanecké sněmovně pravděpodobně v dubnu nebo v květnu – a je velkou otázkou, jestli se podaří schválit v tomto volebním období, budeme dělat všechno pro to, aby ano – tak účinnost těch dvou zákonů je od sebe tak vzdálená, že ve své podstatě i ta technická novela, která se sem bude muset vrátit, by neměla v ničem omezovat občany. V ničem. Je to pouze technické zpřesnění. Takto mi to řekli specialisté Ministerstva vnitra a já nemám důvod jim nevěřit.

Vést debatu o tom, jakým způsobem budou fungovat čtečky, jak se vyvíjí technologie, jestli má občanský průkaz mít každý od svého narození – já nevím, já třeba nevím, jaká by tam třeba byla fotografie, ale budiž, pojďme tu debatu vést do budoucna.

Tento návrh, který tu dnes je, vrací do hry trvalý pobyt jako povinný údaj. Já si myslím, že ve vztahu k orgánům státu je tam ten údaj správně. V minulosti tady došlo k tomu, že bývalá Poslanecká sněmovna, bývalá vláda nabyly dojmu, že tento údaj tam povinný není. Já se obávám, že by to lidem komplikovalo život více, než je zdrávo. To znamená vrátit tento povinný údaj, umožnit lidem nad 70 let, aby si nemuseli občanský průkaz měnit dříve než, tuším, za 25 let, což ve většině případů už nebude potřeba, a vedle toho implementovat směrnici eIDAS, která nám říká, jaké jsou minimální údaje pro povinnou identifikaci, a umožnit občanům České republiky, aby získali občanský průkaz s čipem – přátelé, ne za 500 korun, ale zadarmo. Zadarmo. To jsou základní kontury tohoto návrhu.

Debatu byla košatá. Z větší části nevím, jestli měla souvislost s projednávaným tématem. Já za ni přesto děkuji. Poprosím vás, abychom posunuli tento návrh do třetího čtení, ale samozřejmě je tady ještě pan kolega Petrů se svým návrhem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra za jeho vystoupení ve všeobecné rozpravě. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí. Nikoho

nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní zpravodajka? Pan ministr? Není tomu tak.

Mohu tedy zahájit podrobnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Jiří Petrů. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já tedy nahrazuji dnes pana kolegu Oklešťka, který dal do elektronického systému svůj pozměňující návrh. Protože je omluven z pracovních důvodů, tak si ho dovoluji zastoupit.

Přihlašuji se k pozměňujícímu návrhu číslo 5374. Ten pozměňující návrh navrhuje, aby se správní poplatek ve výši 200 korun nevybíral také v případech, kdy stávající občanský průkaz má dobu platnosti delší než deset let. Zachování stávajícího stavu, jak je dnes, by bylo nevýhodné pro občany starší 70 let, jimž se vydávají občanské průkazy s platností 35 let, a pro občany narozené před datem 1. ledna 1936. Tyto osoby by novela v předloženém znění vyloučila z možnosti získat v rozumném časovém horizontu bezúplatně nový občanský průkaz s elektronickým kontaktním čipem.

To je prosím vše a děkuji vám za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Petrů. Kdo dále v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Během podrobné rozpravy nepadl žádný návrh, který by byl k hlasování. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě mohu ukončit druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi vnitra, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 22.

Dalším bodem našeho jednání je bod

50.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 987/ - první čtení**

Pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán je na místě. Požádám pana kolegu Pletichu, aby také zaujal místo u stolu zpravodajů.

Než dám panu ministrovi slovo, požádám kolegy a kolegyně o klid v jednací síle! Já chápu, že situace je poněkud nervózní po projednání už druhého bodu dnešního jednání dne. Chystáme se na třetí, jde nám to dobře. Tak prosím debaty, které se netýkají občanského soudního řádu, přenést do předsálí.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, pokusím se stručností přednesu přispět k dnešní konstruktivní atmosféře a jejímu pokračování.

Předkládaný návrh změn občanského soudního řádu a dalších procesních předpisů, zejména zákona o zvláštních řízeních soudních, představuje povětšinou, troufnu si říci, technické zásady do procesního práva tam, kde se současný stav ukázal jako nevyhovující, nemám-li v některých případech říci jako neudržitelný.

Jedná se, velmi stručně, o takoveto změny. Velmi drobná úprava podmínek dovolání, nebo tedy možností, okruhů otázek, ve kterých lze podat dovolání v civilních věcech k Nejvyššímu soudu, kdy se např. vypouští možnost podat dovolání jako mimořádný opravný prostředek u rozhodování o nákladech řízení, což je věc, která nesmyslně Nejvyšší soud zatěžuje, a on se pak nemůže soustředit na to, co dělat opravdu má, to znamená rozhodování ve složitých otázkách. Úprava některých nedostatků zákona o zvláštních řízeních soudních, implementace rozsudků Evropského soudu pro lidská práva tam, kde je to třeba. Drobná změna zákona o soudních poplatcích, kde se lépe balancuje ten systém, některé poplatky se snižují, aby nevytvářely nespravedlivou bariéru, jiné se zase naopak nepatrně zvyšují, aby plnily svou regulační roli.

Dále, to je asi nejvýznamnější změna, úprava pravidel tzv. rozvrhů práce, tedy přidělování soudců a zejména zavedení tzv. generátoru náhodného přidělení věci příslušnému soudci, tak aby nemohlo docházet k nějakým manipulacím.

A naposledy zrušení zvláštní příslušnosti Obvodního soudu pro Prahu 2 pro trestné činy způsobené v dopravě. To je něco, co se nám neosvědčilo. Jak možná víte z novin, máme tam nějaké trestní stíhání pro korupci v téhle oblasti a ukázalo se při vyhodnocení, že prostě soustředěním všech dopravních deliktů na jeden soud vzniká příliš velký korupční tlak a může to mít i následky, které to mělo, takže to chceme zrušit.

Tak to je v úvodu všechno, případně pak budu reagovat v diskusi a prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi spravedlnosti Robertu Pelikánovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já v podstatě nemám moc co doplnit, protože ty hlavní body řekl pan ministr. Musím potvrdit, že je to skutečně technická novela, která reaguje na některé nesoulady, které se v praxi objevují. Jako předseda podvýboru pro rozsudky Evropského soudu pro lidská práva velice vítám, že tato novela se zabývá i touto záležitostí, která se dosud příliš neřešila v našem právním řádu. Také vítám, že je tam otevřena otázka předběžných opatření a záležitostí, které s tím souvisí, nicméně si myslím, že tam jsou poznatky z praxe, které si možná zaslouží ještě nějakou debatu, ale to ve standardních lhůtách a ve standardním prostoru, který je mezi prvním, druhým a třetím čtením.

Takže já za sebe doporučuji, aby tento tisk byl propuštěn do prvního čtení. Pardon, do výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku paní poslankyně Heleny Válkové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já si trochu dovolím nesouhlasit s tvrzením, že jde o technickou novelu občanského soudního řádu, ale určitě mám stejný názor jako pan ministr a zpravodaj, že jde o novelu, která je významná a zlepší současnou situaci v mnoha úsecích civilního soudního procesu.

Jak víte, původně jsme měli plán, a bylo to také v našem programu a myslím si, že jsme s tím počítali všichni, že schválíme, nebo že významně bude v legislativním procesu již projednáván návrh nového občanského soudního řádu. Současný občanský soudní řád totiž byl již více než 150krát novelizován a i pro samotné právníky se stává nepřehledným právním předpisem, natožpak pro laiky. Je to procesní nástroj, není nutné, aby mu veřejnost rozuměla, ale je nutné, aby fungoval tak, jak má – rychle, spolehlivě, nestranně, spravedlivě. Tomu tak vždycky není, dokonce některá ustanovení jdou proti sobě a některá chybí.

Tato novela nedostatky, takové ty opravdu křiklavé nedostatky v některých oblastech odstraňuje. A já si myslím, že není dobré se o nich nezmínit alespoň heslovitě, protože jako poslanci byste měli vědět, že schvalujete návrh novely, která významným způsobem může usnadnit a urychlit občanské civilní řízení, tedy občanský proces jako takový, a tím pádem civilní řízení ve věcech, které se většiny z nás týkají. Jde o oblast věcné příslušnosti, kde by napříště krajské soudy měly projednávat a rozhodovat ve věcech přeměny právnických osob, které nejsou obchodními korporacemi. To činí v současné době problémy. Zavedení poplatku jistoty v případě opakovaného podání návrhu na předběžné opatření. Připuštění posuzování místní příslušnosti u žalovaných fyzických osob subsidiárně dle místa jejich trvalého pobytu. Vytvoření opravného prostředku proti předběžným opatřením, která pozbyla účinku nebo byla zrušena.

Tak vidíte, že to jenom úplně technické změny nejsou, a to jsem ještě nepřešla k tomu, co si myslím, že se může dotknout řady lidí, kteří mají v současné době problémy s výkonem rozhodnutí vyklizením bytu. Chybí úprava, jak provést výkon rozhodnutí v případě, že náhradní bydlení bylo soudním rozhodnutím přiznáno, je zajištěno a povinný se odmítá vystěhovat. To právě návrh novely občanského soudního řádu řeší a myslím, že to řeší rozumným způsobem. Samozřejmě Nejvyšší soud a všichni, kteří využívají institutu dovolání, asi přivítají konkretizaci a zpřesnění i institutu dovolání, tak jak je navržen v předloženém tisku.

To jsem mluvila jenom o OSŘ, ale ona je oblast zákona o zvláštním řízení soudním, kde je také řada změn. A pokud vy budete číst ten tisk, tak se obávám, že řadě z nich nebudete rozumět, protože jde o čistě procesní techniky, které nicméně v praxi, třeba v těch opatrovnických řízeních, vedou k tomu, že tato řízení trvají déle.

Novela tohoto zákona o zvláštním řízení soudním se snaží alespoň, když už nejde o nový občanský soudní řád, napravit ty nejkřiklavější nedostatky.

Pak je to oblast zákona o soudních poplatcích. Zjednodušuje se postup soudu v případech, kdy není vůbec zaplacen soudní poplatek. Snižuje se bariéra pro navrhovatele, který žádá o přiznání osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce. Zamezuje se zneužívání dobrodini zákona ve formě osvobození od soudních poplatků těm, kteří opravdu chtějí zneužívat, a mohou za stávající platné právní úpravy.

Protože jsem slíbila i panu ministrovi, že omezím svůj projev na minimum právě s ohledem na to, že aniž bych vás podceňovala, tak tyto procesní předpisy jsou komplikované i pro samotné právníky, tak upozorním jenom na jeden problematický bod a velice bych nerada, abychom kvůli němu ohrozili přijetí všech těch, o kterých jsem právě hovořila, které jsou velmi užitečné, a to je zmiňovaná novela zákona o soudech a soudcích, kde se rozhodně připojuji k tomu velmi užitečnému a už dlouho myslím žádanému zrušení zvláštní věcné působnosti Obvodního soudu pro Prahu 2 v trestních věcech proti pachatelům trestných činů páchaných v tom nejširším smyslu slova v oblasti dopravy.

Na druhé straně si myslím, že zavedení toho automatického generátoru přidělování soudních spisů generelně u všech soudních agend je spojeno s jistými riziky, a proto jsme se dohodli na ústavněprávním výboru a na podvýboru pro justici a soudní samosprávu, že ještě svoláme k tomuto bodu diskusi, v rámci které by se mělo dobře prodebatovat pro i proti zavedení tohoto mechanismu a případně i zvážit kompromis, aby se nezavedl celoplošně, čili u všech specializací příslušných okresních soudů, ale nejdříve aby se vyzkoušel na jedné soudní agendě v insolvenčních věcech, která je taková nejpálčivější, nejvíce vidět, a samozřejmě kolem ní kolují různé pověsti o tom, že ne vždy se tam daří přidělovat ve smyslu toho principu nestranně, nezávisle, spravedlivě. A že tato agenda si opravdu zaslouží automatický generátor především. Pak budeme zvažovat na výboru a v přítomnosti pozvaných i předsedů krajských soudů pro a proti tomuto řešení.

Čili z uvedeného, co jsem zde řekla, je myslím dostatečně zřejmé, že ten návrh podporuji. Že to sice není nový občanský soudní řád, dovoluji mi to povzdechnutí, ale že aspoň toto a že doufám, že byť na sklonku tohoto našeho volebního období se nám podaří tyto veskrze užitečné změny, nebo já jsem přesvědčena, že jsou užitečné, schválit ještě včas, a proto také se připojuji k tomu, abychom podpořili tento návrh a poslali do tzv. do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Dalším přihlášeným je pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, poté co paní profesorka Válková v podstatě shrnula, o co tady jde, už se omezím pouze na jedno konstatování. A teď nevím, jestli jsem paní kolegyni dostatečně pochopil, ale já z těch bodů, kterých je tady poměrně hodně, se zarážím

nad jedním z těch, kterým je zrušení zvláštní příslušnosti u Obvodního soudu pro Prahu 2, a byl bych rád, pokud byste se zamysleli nad odůvodněním, které pan ministr spravedlnosti k tomuto kroku říká. Protože on říká: Měli jsme, možná máme, na Obvodním soudu pro Prahu 2, který se dlouhodobě, po dobu desítek let, zabývá specializací na trestné činnosti v dopravě, korupční problémy, a tak je rozprášíme. Tak místo toho, aby Ministerstvo spravedlnosti nad těmito soudci a nad tímto soudem vykonávalo větší dozor a dohled a zamezilo tomu, aby trestná činnost korupčního charakteru byla na tomto soudě páchána, tak radši řekne, že specializaci rozpustíme na obvodní soudy pro Prahu 1 až 10 a budeme v podstatě dělat, že to nevidíme. Takže to není podle mne cesta správným směrem.

A pokud vzpomenete, a teď prostřednictvím pana předsedajícího k paní profesorce Válkové, tak my na mnoha jednáních mluvíme o tom, že je potřeba dělat specializace. Specializace na mládež, specializace na vybrané druhy trestných činností, protože pouze specializací docílíme toho, že budeme mít při rozhodování odborníky. A věřte tomu, že dopravní problematika je jednou ze specializací, a řada soudů v podstatě záviděla Praze, že tuto možnost má a že problematika trestných činů v dopravě se řeší právě na jednom specializovaném místě. U většiny okresních státních zastupitelství, popřípadě obvodních státních zastupitelství fungují státní zástupci, kteří mají specializaci právě na dopravní nehody a trestnou činnost související s dopravou. A je to určitá výhoda, protože vždy vědí, o čem je řeč, a jsou určitě většími odborníky, než když to připadne na základě nějakého automatického generátoru někomu, kdo o té dopravě vůbec nic neví.

Takže já bych se spíš přimlouval za to, pokud víte o tom, že tam máte takový problém, a víme, že takový problém tam byl, jestli tam dál přetrvává, já nevím, to musíte vědět vy na spravedlnosti, abyste ten problém řešili. Řešili ve vztahu svých pravomocí, které máte, ale rozhodně ne tím, že tu problematiku rozhodíte mezi ostatní soudy a budete se tvářit, že případná korupce s touto kriminalitou prostě neexistuje.

Byl zde zmíněn také automatický generátor přidělovaných věcí soudním oddělením. Určitě bych se také přimlouval za to, aby tato činnost byla nejprve odzkoušena pilotně buď k dané problematice tak, jak navrhla paní kolegyně profesorka Válková, nebo na nějakém vybraném soudu, aby to nebylo zaváděno plošně s těmi náklady, které předpokládáte, protože pokud bychom pilotně zjistili, že to nefunguje, tak by to byly další vyhozené peníze, které by mohl rezort Ministerstva spravedlnosti vynaložit účelněji.

Bylo zmíněno, že odborná veřejnost má k části navrhovaných změn své výhrady, a já očekávám, že odborná veřejnost tyto své výhrady vznese buď na jednání ústavněprávního výboru, nebo na podvýboru pro justici a soudní samosprávu a budeme moci o těchto výhradách dále mluvit. Nemyslím si, že vše, co je v této novele občanského soudního řádu, musí zákonitě dojít až do stadia třetího čtení a bude schváleno, ale od toho jsou výbory, abychom o těchto věcech diskutovali. Já jsem vznesl jednu konkrétní věc, zrušení zvláštní příslušnosti, protože naopak já se domnívám, že bychom měli jít cestou specializací, aby rozhodovali lidé, kteří dané problematice rozumějí. A vezměte si, že mnoho rozhodnutí soudů tomu neodpovídá.

Takže se připojuji k tomu, abychom mohli o věci jednat v ústavněprávním výboru popřípadě dál, a na takovou diskusi jsem připraven. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Nyní je přihlášený pan poslanec Marek Benda, připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážení další páni ministři, dámy a pánové, jsme necelý půlrok před koncem volebního období a Ministerstvo spravedlnosti, které se na začátku zavazovalo, že připraví nové trestní řízení, připraví nové občanské soudní řízení, nám tady přináší opravdu velmi dílčí a v těch věcech kde nejdílčí, tak velmi spornou novelu občanského soudního řízení. Já to pokládám za velikánský problém a velikánskou chybu, protože místo toho, aby se nějakým způsobem aspoň v částech, které vypadaly, že v těch rekodifikačních komisích směřují k nějaké dohodě a k tomu, že by mohlo dojít k nějaké úpravě komplexnější, doručování a další věci, které jsme si říkali – tam se nestává vůbec nic. A tady tak náhodně vybereme pár věcí, a to tedy jakoby neuvěřitelně náhodně. Snížení poplatku za antidiskriminační žalobu. No, větší hloupost, kterou bychom mohli navrhnout, už jsem dlouho neslyšel. Věci, které by se vůbec neměly žalovat, kde by bylo nejlépe, aby celý ten zákon byl zrušen, tak ve snaze vyhovět pár aktivistům pobíhajícím kolem Úřadu vlády za působení pana ministra Dienstbiera, případně kolem úřadu ombudsmanky za působení paní Šabatové, tak kvůli nim budeme snižovat poplatek za diskriminační žalobu. Naprosto nezajímavá, nepodstatná věc a nese se nám to sem jako zásadní novela.

Trestné činy v dopravě už tady částečně zmiňovala paní poslankyně Válková i pan poslanec Ondráček. A já taky nevím, jestli je úplně nejšťastnější nápad v Praze, kde to dlouhou dobu fungovalo, že to je opravdu na tom Obvodním soudu pro Prahu 2 – teď je řečeno, ano, je tam možná nějaký korupční potenciál a proběhlo nějaké trestní stíhání. Já tedy nevím, jestli trestní stíhání bylo zakončeno pravomocným rozsudkem, pokud je mi známo, tak zatím nebylo, tak samotná skutečnost trestního stíhání, bych řekl, že je méně než nic. Pokud nemám pravomocný rozsudek, tak při tom, kam se nám tady rozjely orgány činné v trestním řízení a státní zastupitelství, tak samotná skutečnost trestního stíhání mně připadá, že je naprosto bezvýznamná, a dokud nebudu mít pravomocný rozsudek – ano, tady na Obvodním soudu pro Prahu 2 se něco opravdu stalo a opravdu došlo k tomu, že někdo byl korumpován – tak mě to nezajímá. Tak mě to opravdu nezajímá a rozhodně mě to nesmí zajímat ve vztahu k systému toho, jak mají být spravovány soudy a jestli nějaká agenda má být tam, či onde.

Myslím si, že ta skutečnost, že na Praze 2 byly všechny ty dopravní agendy týkající se alkoholu, byla rozumná, že vedla opravdu k tomu, že šlo spíše o sjednocování té judikatury, zjednodušeně řečeno, už v těch prvních kolech, že se rozhodovalo podobně. A teď to jako úplně zbytečně rozprášíme zase na všechny obvody bez toho, aby k tomu byl nějaký racionální důvod kromě toho, že možná někde vzniklo nějaké podezření. Kvůli selhání jednotlivce se nikdy nemá měnit systém. Vždycky o tom tady mluvím, vždycky prosím, nedělejme změny systému na

případu konkrétních chyb konkrétních lidí nebo konkrétního selhání jednotlivce. Vždycky to pokládám za velíkánskou chybu.

O automatickém generátoru mluvila paní profesorka Válková. Já myslím, že to je věc, o které se bude – a upřímně řečeno tedy ve výsledku je to to jediné podstatné v tom návrhu, všechno ostatní jsou opravdu téměř zbytečné banality. A jestli tento návrh budeme chtít přijmout, nebo nebudeme, o tom si myslím, že se ještě bude velmi zásadně mluvit. Víím, že i z řad soudců jsou o tom velké pochybnosti, a já tedy nevím, jestli nám to něco zásadního přinese. Všechny automatické generátory, které jsme zatím zkoušeli v justici, vedly spíše k zvýšení problémů než k snížení problémů.

Stejně tak spory o místní příslušnost v případech osob, u kterých se obtížně určuje jejich bydliště, respektive kde je to spojeno s velkými náklady. Ono to vypadá, že to něco vyřeší, že si jakoby někdy dřív na začátku dokážu říct, který je to soud, a možná mi to zjednoduší to rozhodování soudu prvního, druhého stupně. Ve výsledku ale přece mi to nezjednoduší vůbec nic, protože ty osoby jsou obtížně dohledatelné, tím pádem se jim obtížně doručuje, tím pádem mám nějaké fikce doručení, kde si tady vlastně mnoho nepomůžu. A pokud se někdo z nich bude odvolávat, a to se možná někteří odvolávat budou, tak ten spor se nebude řešit na začátku soudní soustavy, že ho musejí najít a musejí mu být fakticky schopni předat v tom občanském soudním řízení nějakým způsobem – zjistit nějakého zmocněnce, najít, jestli má advokáta, případně najít přímo tu osobu a nějakým způsobem mu předat. Oni budou mít krásné rozsudky proti osobě, která nikde, nikde není, nikde není k zastížení. A když se ta osoba náhodou začne hádat, tak se to bude řešit v odvolacích, případně dovolacích instancích a možná ještě někde výše, takže mi to ty spory vlastně jenom zkomplikuje. Takže je to takové to snadné, nemám spory o místní příslušnost, umím honem rychle to rozdělit mezi soudní soustavu. Ale ve výsledku problematičnosti těch sporů si myslím, že je to možná ještě více zkomplikuje, než aby je to zjednodušilo.

A poslední moje poznámka se týká slavných dovolání, u kterých já víím, že tady zase je nějaká snaha z toho některé věci vyloučit, nejsou to ty úplně zásadní. Nešlo se úplně radikální cestou. Ale nám všem, kteří to sledujeme delší dobu, sledujeme diskuse o dovoláních, jenom vždycky doporučuji: zajed'te si pak na Ústavní soud, protože tam vám řeknou, co není v institutu přezkumu, ať už dovolacího, nebo dalších, tak nakonec vždycky končí jenom tím, že dopadne, pokud došlo k porušení základních práv a svobod, a to se v mnoha případech stát může, protože náš katalog základních práv a svobod je poměrně široký, že to nakonec vždycky skončí u Ústavního soudu. A vždycky když se pokusíme zúžit to hrdlo před tím Nejvyšším soudem, před těmi dovolacími soudy, a říct tak tady vám nějak pomůžeme, odbřemeníme vás, řekneme, některé věci se nepřezkoumávají, tak výsledek je ten, že to břemeno přepadne na Ústavní soud. Já nevím, jestli je to úplně spravedlivé. Upřímně řečeno na Nejvyšším soudu je soudců mnohem více než na Ústavním soudu, asistentů a dalšího pomocného personálu mnohem více než na Ústavním soudu, takže zase je to taková hezká myšlenka, která říká, tady nějakým způsobem pomůžeme. Ale v naší soudní soustavě, tak jak je nastavena, tak se to úzké místo tady zúží a zase přejde na ten soud, teď nechci říct vůbec nadřazený, protože Ústavní soud samozřejmě z hlediska našeho ústavního pořádku není nadřazený, ale ten, který ještě může přezkoumat taková rozhodnutí.

Já mám prostě pochybnosti o tom, jestli celý ten návrh zákona má smysl. Myslím, že to je typický návrh z dílny tohoto Ministerstva spravedlnosti, které žádné koncepční věci neřeší a nosí nahodilé nápady. Nebudu navrhovat jeho vrácení navrhovateli k přepracování, protože si myslím, že reálně je to ještě asi stihnutelné na ústavněprávním výboru, ale myslím si, že většinu těch věcí vyhodíme, a bude to tak jenom o tom, že pan ministr si někdy v červenci, možná v září bude moci připnout jednu frčku, že se mu podařilo v tomto roce prosadit jeden drobný zákon, který vůbec nic na fungování občanského soudního řízení nezlepší.

Tolik můj postoj k této novele OSŘ. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní pan poslanec Stanislav Grospič v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych s dovolením navázal, vážené kolegyně, kolegové, na své předřečníky, protože zastávám názor, že ta novela, byť se tedy tváří jako novela vysoce potřebná a technická, což samozřejmě nezpochybňuji, tak jde svým obsahem daleko nad rámec toho, jak je prezentována v důvodové zprávě, a teď nastavuje více polemik do budoucna než vlastně faktických problémů, které se vyskytují v tom současném občanském soudním řádu, který, připouštím, byl nesčetněkrát novelizován a zasloužil by si, po vzoru tedy, když už máme se skřípěním zubů z mé strany nový občanský zákoník, abychom také měli nový občanský soudní řád jako kodex, a nikoliv šli změnami jeho neustálých dílčích doplňování nebo novelizací.

Cíle návrhu zákona já považuji za vysoce ambiciózní, nicméně myslím, že trošku míjí určitou realitu. A například to rozdělení, které tady bylo zmiňováno i ve vztahu k Praze, nepovažuji za příliš, příliš šťastné. V této souvislosti také cítím trošku určitý dluh v celé soudní soustavě a zejména Nejvyššího soudu, který neplní tu úlohu sjednocování a ujednocoování judikatury, což je také velice závažný problém, který se potom promítá v praxi do rozhodování obecných soudů a bohužel tedy i do toho občanského soudního řízení. Takže to je i z toho mého pohledu příspěvek do této diskuse.

Ty cíle návrhu jsou jmenovány v důvodové zprávě, jsou velice ambiciózní, o odstranění nedostatků občanského soudního řádu, které se vyskytly v praxi, odměřené odvolání od dovolacího soudu, posílení regulační funkce soudních poplatků, odstranění nedostatků a zvláštních řízení soudních, které se vyskytly v praxi, implementace rozsudků Evropského soudu pro lidská práva a rozsudků Ústavního soudu, realizace úkolů, které byly uloženy Ministerstvu spravedlnosti ve Strategii evropské integrace do roku 2020, zrušení zvláštní příslušnosti Obvodního soudu pro Prahu 2, umožnění přístupu soudů do informačního systému Ministerstva financí, zavedení automatického generátoru přidělování věcem soudním mimo soudcům a senátorům, upravitelné dopady návrhu zákona, dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty a nové nároky na státní rozpočet, popřípadě ostatní veřejné rozpočty v souvislosti s předpokládaným návrhem, které předpokládají zejména se

souvislosti se zavedením automatického generátoru přidělování věci a na druhou stranu, jak uvádí Doudova zpráva, je třeba zdůraznit, že dílčí změny v zákoně o soudních poplatcích potenciálně povedou k posílení příjmové stránky státního rozpočtu. Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost České republiky se tvrdí, že nebude žádná. Myslím si, že opak bude pravdou. Dopady na podnikatelské prostředí – ano, s tím bych souhlasil, ty budou. Je otázka samozřejmě, jak se toho zhostí soudy obecné a samozřejmě i právě Nejvyšší soud ve svých judikátech. Ve vztahu k podnikatelským subjektům se celkově očekávají potom spíše pozitivní dopady, zejména se změnou věcné příslušnosti soudů. Já bych takto mohl pokračovat dále z hlediska té důvodové zprávy.

Byl bych velice nerad, aby osud toho zákona potkal tentýž osud jako osud návrhu zákona o státních zastupitelstvích. To znamená, bude předložen, bude nějakou dobu projednáván, bude se horentně blížit konec volebního období a zákon zapadne do zapomnění, ale pouze si tedy uděláme čárku, že vládní koalice splnila svůj cíl a návrh byl předložen. Tak tomu bych byl dalek. Nicméně si myslím, že tato novela tak, jak byla předložena, k tomu všemu ale směřuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospiči za jeho vystoupení a ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já budu velice stručný. Řada z těch věcí, které tady zazněly v rozpravě, jsou určitě relevantní argumenty k jednotlivým bodům té novely. A i z tohoto důvodu jsem nechtěl, aby byla zkracována lhůta pro projednání věci ve výborech. Myslím, že při standardní lhůtě tam budeme mít dost času, abychom se nad těmi věcmi ještě pobavili a vysvětlili si je a popřípadě ty věci ještě drobně upravili.

Pokud jde o specializaci na dopravu, tak tam je potřeba říci – jednak faktická věc, že dotyčný hříšník už má za sebou pravomocné odsouzení, pro pana poslance Bendu. A pokud jde o to, že si máme lépe hlídat soudce... No, víte, žijeme v demokratickém státě, kde ministerstvo nemůže hlídat soudce, soudci jsou nezávislí, ministerstvo nemá k dispozici operativní techniku, zaplat' pánbůh za to. Doufám, že se to nikdy nezmění. To může jenom policie v rámci nějakého konkrétního podezření. A je vám jasné, že to je velmi složité v oblasti justice. Takže i z tohoto důvodu, pozorujeme-li nějaký systemický korupční potenciál, který se někde kumuluje, tak je lepší, abychom ten korupční potenciál odstranili, to je dobrá praxe všeobecně. Nemyslím si, nebo jsem přesvědčen o tom, že tím nedojde k nějakému narušení možné specializace, protože koneckonců ve všech ostatních okresech mimo Prahu, na každém okrese se soudí tyhle trestné činy, aniž by to vedlo k nějakému problému z hlediska specializace. Zda tam budou na to specializovaní soudci, nebo ne, to už je pak věc konkrétního předsedy. Takže myslím, že tenhle návrh je prospěšný.

Pak už jenom poslední poznámka. Jak říkám, myslím, že valnou většinu z těch věcí, koneckonců vystupovali tady téměř výhradně členové ústavněprávního výboru, takže myslím, že v té debatě prostě budeme pokračovat v ústavněprávním výboru.

A jenom obecná poznámka k tomu, co říkal pan poslanec Benda. Víte, my se prostě snažíme, abychom naše návrhy zákonné úpravy prováděli zodpovědně a v respektu k právní stabilitě. To znamená ne nějaké spektakulární velkohubé změny všeho, hlavně aby se to změnilo, ale raději drobnější změny tam, kde je to potřeba, a zachovávání stability všude, kde to jde. Já si myslím, že to tak je dobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj se závěrečným slovem? Nemá zájem. Myslím, že v rozpravě nepadl žádný návrh, který bychom měli hlasovat na zamítnutí nebo na vrácení. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme k přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak. Než budeme hlasovat, všechny vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já jsem zatím zagongoval, když jsem předtím diskutující mimo téma odeslal do předsálí, takže chvíli počkám, než se kolegové a kolegyně vrátí.

Rozhodneme v hlasování číslo 221 o přikázání tisku 987 výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 221, z přítomných 88 pro 88. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak. Můžeme tedy konstatovat, že tento návrh nebyl přikázán dalšímu výboru. Návrhy ke zkrácení lhůty nebyly. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 50.

Dále budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze bodem

78.

Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 1025/- prvé čtení

Pan ministr zůstal u stolku zpravodajů, paní poslankyně Helena Válková také zaujala místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajkou pro prvé čtení. A já požádám pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaný návrh, respektive balík návrhů, protože k němu patří ještě ty dva body, které budou následovat po bodu, který se mezi to vmezeřil, což je poslanecký návrh na novelu o znalcích a tlumočnících, tak tyto tři zákony představují, myslím si, dlouho očekávanou a dlouho již chybějící legislativní změnu a náhradu dnes zcela nevyhovující úpravy z roku 1967 v oblasti znalců a tlumočníků.

Základní změny, ke kterým by mělo předkládanou úpravou dojít, spočívají v tom, že nově by mělo být zcela jasné, jaká jsou pravidla pro vstup do oboru znalectví. Zároveň by na to měl být také právní nárok, to znamená, měla by skončit dnešní situace, kdy je do značné míry na správním uvážení předsedy krajského soudu, popřípadě ministra spravedlnosti, zda někomu bude, nebo nebude přiznáno znalecké oprávnění.

Zároveň by měl být narovnan dnešní stav, kdy pokud někdo chce vykonávat komerčně znaleckou činnost prostřednictvím právnické osoby, tak je to tak nějak směřováno, takhle to vzniklo na začátku 90 let, vlastně s vědeckými ústavy, když to tak řeknu. Čili dochází dnes k matoucímu rozdělení takzvaných znaleckých ústavů do prvního a druhého oddílu. Tomu veřejnost vůbec nerozumí a má pocit, že výkon znalecké činnosti v právnické osobě je pak cosi víc, cosi lepšího, ačkoliv je to prostě pořád stejná práce stejných znalců. Takže z tohoto důvodu má být tento stav narovnan a mají být vytvořeny ze zákona takzvané znalecké kanceláře, podobně jako máme advokátní kanceláře, tak aby to bylo veřejnosti jasné.

A co je možná nejdůležitější, má být zavedena pravidelná kontrola kvality znaleckých posudků v tom směru, že nejméně jednou za pět let budou u každého znalce vybrány namátkově tři jeho posudky a takzvaný poradní sbor, tedy sbor všeobecně uznávaných odborníků v daném oboru, zkontroluje, že tyto posudky odpovídají pravidlům řemesla, jsou lege artis, nedochází tam k nějakým manipulacím nebo hrubým odborným chybám. Pokud by k něčemu takovému docházelo, bude udělena příslušná sankce, popřípadě dokonce zbaveno znalecké oprávnění.

To jsou v kostce asi nejdůležitější změny, které by předkládaný návrh přinesl. Jsem přesvědčen, že jsou to změny, které nezbytně potřebujeme. Musím vás ujistit, že dnešní stav znalecké činnosti je skutečně bolavou patou naší justice, kdy mnoho řízení se nám protahuje donekonečna předkládáním zcela protichůdných posudků z různých stran. Soudce, který nemá odborné znalosti, právě proto si jmenuje znalce, potom vlastně je odkázán na to, aby někde na konci si hodil kostkou, protože tam má čtyři posudky a pět názorů v nich a vůbec netuší, jak rozhodnout. Podle mého názoru je nezbytné vrátit tomu kulatému razítku se státním znakem jeho potřebnou váhu. A to tenhle zákon dělá.

Samozřejmě stále jsou tam nějaké body k diskusi. Zase myslím, že v ústavněprávním výboru, popřípadě v dalších výborech bude na to ještě dost prostoru ty věci dořešit. Prosím tedy, aby byl tento zákon propuštěn dále do legislativního procesu. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi spravedlnosti Robertu Pelikánovi, a ještě než udělím slovo paní zpravodajce, konstatuji omluvu pana poslance Petra Kořenka od 13 hodin do konce jednacího dne, která byla doručena předsedovi Poslanecké sněmovny.

Nyní tedy žádám zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Helenu Válkovou, aby přednesla zpravodajskou zprávu.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, bylo tady řečeno to podstatné. Dovolím si jenom to doplnit ve vztahu k tomu prvnímu z projednávaného balíku zákonů, které se týkají výrazného zlepšení a změny ve výkonu znalecké činnosti, tlumočnické činnosti, dokonce u toho druhého zákona, ještě doplním informaci pana ministra, se podařilo i definovat a zpřesnit a rozdělit tlumočníky a překladatele. Takže to jenom na takovém příkladě je zřejmé, že tento zákon má ambici položit kvalitnější základy těchto odborných činností, které nejsou zastupitelné v některých kauzách jak civilních, tak trestních u soudů, nebo pro spravedlivé, nestranné a objektivní posouzení případů, které soudy řeší.

Na co chci upozornit, protože to jistě otevrou v diskusi ostatní kolegové, na tu genezi zákona, že nebyla cesta k tomuto návrhu vůbec lehká. Ministerstvo spravedlnosti dostalo, protože jsme to neformálně projednávali na seminářích, jednáních podvýboru, dostalo vlastně od nás různá doporučení, která respektovalo a zřídilo i a pokračovalo v činnosti, kterou jsem zahájila já ještě jako ministryně, že konzultovalo pravidelně s odbornými týmy vytvořenými znalci z různých oblastí, protože u tohoto zákona to čertovo kopýtko tkví zejména v tom, že těch znalců a specializací je velmi mnoho a ne všechny se dají dost dobře formulovat tak, aby pro ně mohly platit jednotné podmínky výkonu znalecké činnosti a oni s tím mohli takzvaně žít. Berte to teď s nadsázkou, měli jsme tu vzpouru forenzních znalců, měli jsme tady znalce oceňování majetku. Takže si troufnu říci, že kdybych byla v pozici ministryně spravedlnosti, tak se potýkám s úplně stejnými problémy jako můj nástupce a byla bych asi dneska šťastná, že tady konečně leží návrh nového zákona, který kompromisně vyřešil tuto situaci a samozřejmě nikoli úplně na jedničku, řekněme na dvojku. Ale to posoudíte v konečném známkování vy, až pro to budete hlasovat, v což doufám, nebo nebudete, což věřím, že se tak nestane.

Co se nám zatím nepodařilo úplně odstranit a to, co je samozřejmě podstatné z hlediska předsedů krajských soudů, je administrativní zátěž, která logicky plyne z toho, jak zde bylo řečeno, že ten znalec, když splní podmínky stanovené zákonem, bude mít nárok na to být zapsán. Ty podmínky ale nejsou stanovené benevolentně, takže si myslím, že ne všichni noví zájemci budou úspěšní. A s tím souvisí obava, kterou jste už možná slyšeli i v médiích, že budou soudy zavaleny žádostmi a teď budou muset kontrolovat, tam je ten mechanismus také už kompromisně stanovený, že kvalita se bude vždycky u každého toho znalce kontrolovat tak, že se za pět roků vyberou tři náhodné posudky, které předseda krajského soudu posoudí, a bude z toho vyvozovat určité závěry. Tam bylo několik variant. Tahle varianta mi připadá už schůdná pro obě strany, nebo pro všechny strany – pro znalce, předsedu krajského soudu a potažmo ministra nebo Ministerstvo spravedlnosti, ale i pro účastníky, kteří potom v případě, že se bude konstatovat, že ta znalecká činnost není kvalitní, tak se

už na takového znalce neobráťí. A pochopitelně protože už nebude znalcem v tom krajním případě, a tím nebude docházet k tomu, čeho jsme nyní svědkem a proč je ten zákon tak důležitý i pro běžného občana, protože jistě nechceme už mít ty případy, kdy jdou znalecké posudky proti sobě, a je to někdy i v těch takzvaných kapitálních kauzách, viz Kramný, Nečesaný, zdravotní sestra z Rumburku, nebo teď nevím, jestli přesně z Rumburku, ale v každém případě tam ty znalecké posudky šly proti sobě a výsledky jsme měli možnost sledovat v přímém přenosu.

Takže toto je jediná oblast, nebo není jediná, ale viditelně jedna z těch hlavních oblastí, kdy ještě není úplně poslední slovo řečeno. V návrhu zákona tedy zůstává, že rozdělení dohledové a kontrolní činnosti mezi Ministerstvem spravedlnosti a předsedy krajských soudů, přičemž krajské soudy se ozývají a říkají, my tuto rozsáhlejší agendu ještě navíc v kombinaci s přestupkovým řízením, které bychom měly vést, nechceme, protože z nás děláte více správní orgán než soudní, a ať to dělá Ministerstvo v rámci jednotného dohledu a kontroly. Já osobně jsem v těchto případech a jako zpravodajka po slyšení všech možných zástupců jak znalců, tak úředníků z Ministerstva spravedlnosti, pana ministra, svých zkušeností samozřejmě pro jednotnější dozor, kontrolu.

Bylo by optimální, kdyby Ministerstvo spravedlnosti mohlo tu kontrolu a dohled vykonávat samo. Ale protože si nedělám iluze, že se krajské soudy vzdají svých tabulkových míst, která mají přidělená, ve prospěch Ministerstva spravedlnosti, aby tam mohl vzniknout dostatečně početné a kvalitně vybavený aparát, který by zvládl tuhle agendu, protože když řeknu A, tak musím říct i B, to znamená ano, já to nechci dělat, ale jsou tady tabulková místa, která potom musím odevzdat resortu spravedlnosti, tak si myslím, že pokud budeme rozumně hledat určitý kompromis, tak ho najdeme a rozdělení mezi Ministerstvem spravedlnosti a krajskými soudy může zůstat. To už je spíše potom na podrobnou debatu v ústavněprávním výboru. Nemyslím si, že tak jak se předkládá teď ten návrh zákona, zůstane beze změny.

Další takovou kontroverzní tematikou je jistě ten nový institut znalecké kanceláře. Budou se ozývat velké znalecké ústavy velkých firem, které samozřejmě nebudou mít zájem na tom takzvaně spadnout do znaleckých kanceláří, budou chtít být v těch prestižních a i takto veřejností vnímaných znaleckých ústavách a bude záležet na tom, do jaké míry se jejich argumenty necháme, či nenecháme ovlivnit. Logiku by to mělo. Znalec – fyzická osoba, znalecká kancelář – právnická osoba. Znalecké ústavy, ty, které mají největší punc garantnosti, nestrannosti, spravedlnosti. Ale fakt je, že v některých oblastech ty fakulty, polikliniky, univerzity nebudou mít bezesbytku pro tyto obory činnosti své znalce. Takže to je další oblast, kterou je třeba ještě diskutovat.

Ani jedna z těch dvou oblastí nicméně není takovou, abychom nezvedli hlas a nepustili do druhého čtení celý tento balík. A tím končím svůj úvod, protože se dá shrnout jednou větou. Je to položení základů kvalitnějšího výkonu znalecké činnosti v České republice. Je to určitá kontrola znalců na jedné straně, na druhé straně i fěrovější podmínky, vytvoření lepších podmínek včetně odměňování znalců, transparentnější přístup, nárok na to být zapsán do seznamu znalců, když splní podmínky, čili se odpoutáváme od zákona, který vznikl ve druhé polovině 60. let minulého století, k modernějšímu, transparentnějšímu a spravedlivějšímu řízení ve

věcech znalců, tlumočnicků, překladatelů. A samozřejmě je tam i ten zákon potom souvisejících předpisů, protože aby to fungovalo v praxi, tak se musí udělat novely příslušných zejména procesních předpisů. O tom budeme mluvit, doufám, dneska dále.

Čili doporučuji jako zpravodajka jednoznačně pro něj zvednout ruku, pustit ho do druhého čtení, ale být si vědom toho, že ještě některé debaty v rámci druhého čtení se odehrají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její vystoupení a otevírám obecnou rozpravu, do které mám nejdříve přihlášku pana poslance Plíška. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Pilného, ale to až v rozpravě, v reakci na zahájenou rozpravu, takže vám potom dám slovo. Prosím.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, na úvod mohu konstatovat, že z priority vlády, kterou měla podle svého již dřívějšího a pak už několikrát aktualizovaného programového prohlášení předložit novou právní úpravu zákona o znalcích, tak první termín byl prosinec 2014. Takže máme březen 2017 a projednáváme v prvním čtení nový zákon o znalcích. Je pravda, že stávající úprava je přesně 50 let stará a že je nutné v této oblasti učinit nějaké změny. Já jsem proto loni v lednu předložil vlastní novelu zákona, která je zařazena jako další, navazující bod dnešního jednání. Ta novela obsahuje zavedení vstupní zkoušky pro znalce, možnost přezkoušet znalosti znalce v průběhu znalecké činnosti, případně pozastavit jeho činnost v případě porušení zákona. A také povinnost celoživotního vzdělávání.

Na začátku budu pozitivní, protože Ministerstvo spravedlnosti převzalo některé prvky a ty věci, které jsou v mojí novele, i do tohoto vlastního návrhu. Nicméně samozřejmě bych velmi stál o to, aby jak nový zákon, tak moje novela potom byly propuštěny do druhého čtení, protože dnes těžko dokážeme odhadnout, jestli se nám v tom čase, který zbývá do voleb, podaří skutečně schválit zcela nový zákon. To se uvidí potom při té diskusi a z hlediska množství pozměňovacích návrhů.

Tedy bych se omezil na spíše některé dotazy na pana ministra, protože skutečně se tady zavádí nová kategorie znaleckých kanceláří, která je ovšem postavena na nižší úroveň, než jsou znalecké ústavy, ale zároveň jsou na ty znalecké kanceláře kladeny vyšší nároky než na znalecké ústavy. Takže já tam vidím určitou asymetrii a nerovnost a myslím si, že se tomu budeme věnovat i na ústavněprávním výboru. Protože to nerovnoprávné postavení znaleckých kanceláří může vést k vytlačení a útlumu znaleckých kanceláří zejména v ekonomických oborech se všemi možnými negativními důsledky, jako je pokles kvality, prodlužování lhůt, zpracování posudků apod.

Dále mám výhradu v tom, že znalecké ústavy nebudou schopny odborně a zejména kapacitně pokrýt širokou škálu možných potřeb soudů, insolvenčních správců a hospodářské sféry. To je skutečně i o tom personálním zajištění a o tom, co tento zákon může přinést i z hlediska nedostatku znalců v některých oborech. To je skutečně také otázka, abychom řešili i ty doprovodné věci, nejenom to, co je

v samotném návrhu zákona. A také se chci zeptat na to, zda skutečně tedy budou moci znalecké ústavy na rozdíl od znaleckých kanceláří plnit úkoly, které mají, řekněme, mezinárodní rozměr, při oceňování např. v praxi velké bankovní skupiny.

Riziko tohoto návrhu vidím také v té personální rovině, to znamená, může dojít k zahlcení soudů, které budou mít v souvislosti se znaleckou činností mnoho nových povinností. Před poradními sbory při krajských soudech se bude skládat zvláštní odborná část zkoušky. Soud vykonává dohled nad znalci, nad znaleckými kancelářemi, ústavy, vykonává potom dohled Ministerstvo spravedlnosti, a nejméně jednou za pět let přezkoumá tři vybrané posudky každého znalce. To kromě možného zahlcení personálního soudu spojeného s otázkou, zda vůbec mohou posudky věcně bez znalostí podkladů dostatečně přezkoumávat. Protože pokud nebude kdo mít tyto posudky přezkoumávat, pak tato pravomoc nemá nějaký zásadní efekt. A jak už jsem zmínil, úprava neřeší palčivý problém, a to je nedostatek soudních znalců v určitých oborech.

Je dobře, že ten návrh otevírá možnost navýšit odměny znalce, protože současná odměna znalce podle již poměrně staré vyhlášky se pohybuje mezi 150 a 300 korunami za hodinu, což skutečně má pak negativní efekt na to, kdo a v jaké kvalitě znalecké posudky zpracovává a provádí.

Samozřejmě jde o nový zákon, je potřeba ho podrobně probrat na ústavněprávním výboru. Já tady avizuji, že nejsem zastáncem zkracování lhůt a že bychom se mu měli věnovat s velkou pečlivostí. A jak už jsem zmínil, byl bych velmi rád, kdyby se do dalšího čtení posunula i moje novela, abychom se přece jenom ještě pokusili ty změny tam udělat, byť já to vidím z hlediska šancí, že to stihneme projednat, tak 50 na 50. Uvidíme, jak to půjde, protože nejsem příznivcem toho, abychom pod časovým tlakem voleb schvalovali zcela revoluční nové zákony. Ale to se skutečně uvidí až při jednání ve výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Plíškovi a pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Zdeňka Ondráčka. Připraví se pan poslanec Marek Benda. Proším, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, času do konce jednacího dne nezbývá mnoho, tak se budu snažit být co nejvíce stručný, i když jsem byl původně připraven o této věci diskutovat v řádech desítek minut.

Pan kolega předřečník už zmínil problematiku znaleckých kanceláří a také zmínil už určitou výhradu, která nám, členům ústavněprávního výboru, přišla včera právě od znalců, kteří by asi byli ve znaleckých kancelářích v oboru ekonomika. Dostali jsme to podle rozpisu všichni členové ústavněprávního výboru včetně předsedů klubů jednotlivých politických stran. Takže o znaleckých kancelářích já více hovořit nebudu. Určitě to bude téma, o kterém hovořit budeme v ústavněprávním výboru. Nevím, jestli to je to správné řešení, ale zkusím přejít ke konkrétním věcem, které jsou.

Pokud se podívám do části druhé návrhu zákona, což je výkon znaleckých činností, tak v § 5, 6 a 7, což jsou podmínky pro výkon znaleckých činností buď znalce, znalecké kanceláře, nebo znaleckého ústavu, je jednou z podmínek bezúhonnost. V obecné rovině samozřejmě s tím plně souhlasím, akorát pokud jsem zkombinoval tento zákon, tento návrh se zákonem, který je starý už 50 let, tak jestli bychom bezúhonnost u těch znalců neměli vyžadovat pouze pro úmyslné trestné činy nebo pro trestné činy nedbalostní povahy, kterých se dopustil, nebo dopustila taková osoba, a teď je to jedno, jestli to bude osoba fyzická, či právnická, v souvislosti s výkonem činnosti znalce. Pokud to máme takto napsáno, tak je to i obyčejná dopravní nehoda. A my všichni jsme řidiči a víme, že toto se nám může kdykoliv stát. Takže bych se přimlouval za to, aby v § 5, 6 i 7 v té bezúhonnosti bylo doplněno, že se jedná, nebo že minime trestné činy úmyslné povahy, popř. nedbalostní trestné činy. To někde tam máme. Budiž, jdeme dál.

Pokud jsme mluvili o výkonu dohledu, i zde vidím trochu problém v tom, že dohled nad výkonem znalecké činnosti vykonává předseda krajského soudu a v případě výkonu dohledu znalecké činnosti, znaleckých kanceláří a znaleckého ústavu potom ministerstvo. A v odstavci druhém se píše, že orgán dohledu je oprávněn posuzovat věcnou stránku znaleckého posudku. No, o to mám trochu obavu, protože věcná stránka znaleckého posudku... Nevím, jestli předseda krajského soudu, popř. ministerstvo bude schopno tuto věc zhodnotit. A mám trochu obavy, aby některé kontroly nesklouzávaly spíš k formálnosti, že budou prováděny nikoliv z té věcné správnosti posudků, protože zde je uvedeno: při posuzování věcné správnosti orgán dohledu kontroluje – a pak už je zejména, zda zpracovatel posudku postupoval s odbornou péčí včetně toho, zda je posudek v souladu s obecně uznávanými postupy, standardy atd. Tak ono to bude spíš, jestli je znalecký posudek napsán ve formátu takovém, jakém byl, jestli součet je podtržen dvakrát a já nevím co ještě jiného.

Zároveň je uvedeno, že kontrolu provádět – a už jsme o tom zde hovořili – nejméně každých pět let u tří náhodných posudků. Předpokládám, že tam, kde je činnost znalce, kde těch posudků není tolik, a jsou takové specializované činnosti, že třeba znalec zpracovává jeden posudek za dva roky, že se tím myslí odst. 4, že neexistují-li důvody zvláštního zřetele, tak že ten zvláštní zřetel je právě to, že ta četnost znaleckých posudků pro danou problematiku není taková. Protože pokud by to nebyly důvody zvláštního zřetele, byl by to důvod pro zánik oprávnění vykonávat znaleckou činnost, jak je uvedeno v odst. 4.

A zeptám se ještě. V § 36 odst. 2 je napsáno: Orgán činný v trestním řízení neprodleně vyrozumí orgán dohledu o vydání usnesení o zahájení trestního stíhání nebo vzetí znalce do vazby. Není mi z toho zřejmé, jestli orgán činný v trestním řízení v případě, když bude vést trestní řízení proti někomu, bude u takové osoby zjišťovat, zda je to osoba, která je napsaná na seznamu znalců, zda to bude další z povinností, která vznikne orgánu činnému v trestním řízení, anebo zda má zákonodárce, předkladatel, v tomto bodě na mysli to, že bude orgán činný v trestním řízení tuto informaci nebo toto vyrozumění dávat v případě, že se bude jednat o trestnou činnost v souvislosti se znaleckou činností. Protože pokud by to mělo být o jakékoli trestné činnosti, tak by to mohla být třeba i stodevadesátšestka, myslím, neplacení výživného. A nejsem si zcela jistý, že orgán činný v trestním řízení při

takovémto v uvozovkách bagatelním trestném činu bude zjišťovat, zda osobou, proti níž trestní řízení vede, není náhodou osoba, která je zapsaná na seznamu znalců a tlumočnicků např. pro nějaký obor, nebudu konkrétní.

Já mám k zákonu některé výhrady, ale vzhledem k tomu, že jsme hodně tlačili na Ministerstvo spravedlnosti, jestli chce tento zákon ještě probrat, resp. docílit jeho projednání v tomto volebním období, aby jej předložilo, trochu mě mrzí, že to je až teď na začátku měsíce března, a tak jako můj předřečník pan kolega poslanec Martin Plíšek vznáším určitou obavu, zda to stihneme v rámci toho legislativního procesu ještě projednat, protože i kolegové v Senátu určité o projednání tohoto zákona budou mít zájem. Tak jak bylo zmíněno panem předkladatelem, je to zákon, nebo soubor zákonů, který nahrazuje normu starou padesát let. Takže je to vlastně částečně revoluce ve znalcích a tlumočnících. Byl bych rád, abychom ji projednávali se vši odpovědností a neušili zde něco velmi horkou jehlou, protože si to ani znalci ani tlumočníci nezaslouží. A už dnes vím o některých nedostatecích, které jsou např. právě v tom bodu 79, který budeme teprve projednávat, který se týká tlumočnicků. Jsem připraven o této věci jednat a na takovou diskusi už se velmi těším. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Nyní vystoupí pan poslanec Marek Benda v rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, jestli si chce někdo dojít na kafe, slibuju, že budu poněkud delší. Uvidím, jak moc delší.

Já pokládám předložení tohoto návrhu zákona ministerstvem v tuto chvíli za fakt jako neuvěřitelný podfuk na tuhle Sněmovnu. Ten návrh byl slibován do roku 2014. Opakovaně se o něm jednalo na půdě ústavněprávního výboru. Opakovaně nám slibovalo ministerstvo – za tři měsíce bude hotový. Asi dva roky nám říká – za tři měsíce bude hotový. A pak čtyři měsíce před volbami nám ho sem vrhne se všemi problémy, které tam byly od počátku, ani jeden z nich není reálně vyřešen, a čeká se, že Sněmovna něco – a já teda teď nevím úplně co – udělá. Spíš se podle mého názoru čeká, že to tady Sněmovna zaparkuje, řekne toto nejsme schopni udělat, a ministr spravedlnosti bude chodit po veřejnosti a říkat no, já jsem to tam předložil, já jsem všechny ty problémy těch strašidelnejch znalců chtěl vyřešit, kdyby bylo po mém, tak bylo dávno všechno vyřešeno. Ale to víte, ta zlá Poslanecká sněmovna, ten hrozný orgán, jehož samotný velký šéf by ho nejraději zůžil asi na sto osob, nebo možná úplně rozpustil, ta za to může, že otázka znalců, znaleckých kanceláří a znaleckých ústavů není řešena... Mně tohle opravdu připadá, pokud jdu do takzvaně koncepčního řešení – a to říkám takzvaně koncepčního řešení – takové otázky, jako je problematika soudních znalců a soudních tlumočnicků, která se fakt diskutuje, kdo tady sleduje ty diskuse dlouho, tak minimálně deset let, minimálně deset let, velmi složitě, nemá to triviální řešení, tak to dát prostě v posledním půlroce volebního období mně připadá, že je fakt jenom jako pokus shodit ze sebe odpovědnost a říct může za to Poslanecká sněmovna.

Mě tohle to neuvěřitelně zlobí. Myslím si, že pokud jsme to měli dělat, tak jsme to tady měli mít před rokem a půl. Měli jsme tu diskusi, která se takzvaně vedla na ministerstvu a takzvaně vedla v komisích Legislativní rady vlády a dalších uskupeních, vést tady a měli jsme se z toho snažit najít nějaké rozumné východisko. Jsme přece v situaci, kdy celé skupiny odborné veřejnosti říkají: takhle to být nemá, touto cestou dál nepokračujeme. Jsou to jak předsedové soudů – a opakovaně nám to říkali na jednáních podvýboru pro justici a soudní samosprávu. Opakovaně tam bylo řečeno: tohle je problém. A myslím, že ten problém, který byl dodnes, kdy dodnes to bylo relativně problematické, protože něco ustanovovalo ministerstvo, něco ustanovovali předsedové soudů, tak ten problém se dneska jenom tímto návrhem prohloubí.

Já přečtu pro jistotu kusy z původního návrhu stanoviska Legislativní rady vlády k návrhu zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. Z původního návrhu. Já souhlasím – a snad věřím tomu, že materiály zpracované na vládě jsou materiály, které má mít i opozice k dispozici. Myslím si, že to tak je zcela legitimní. A že jste pak Legislativní radu vlády obešli, že došlo k situaci, kdy se to raději vyřešilo stanoviskem předsedy Legislativní rady vlády, protože jste věděli, že Legislativní rada vlády by k tomuhle pravděpodobně v této podobě souhlas nedala, tak to je další věc.

Ale abychom se dostali k těm předsedům soudů. Pracovní komise Legislativní rady vlády pro správní právo má zásadní výhradu k ústavnosti navrhované právní úpravy. Podle této komise řízení o zápisu do seznamu znalců, řízení o výmazu a vyškrtnutí ze seznamu znalců, jakož i pozastavení znaleckého oprávnění jsou výkonem státní správy, k němuž jsou povolány správní úřady, nikoliv soudy, resp. předsedové soudů. Předsedové krajských soudů sice podle zákona o soudech a soudcích vykonávají státní správu, avšak toliko státní správu krajského soudu a státní správu okresních soudů, které patří do jejich obvodu v rozsahu stanoveném zákonem. Státní správu na jiném úseku nevykonávají.

Je třeba pamatovat i na fakt, že stávající blíže procesně neupravené jmenování znalců se mění v řízení o žádosti podle části druhé správního řádu, které v návaznosti na podmínky, jejichž splnění se požaduje pro zápis do seznamu znalců, může být poměrně organizačně, administrativně a procesně náročné.

Podle této komise by jmenování znalců mělo být svěřeno Ministerstvu spravedlnosti, přičemž by bylo vedeno správní řízení o žádosti se všemi důsledky, včetně správní žaloby, jak je obvyklé.

V této souvislosti tato komise dále uvádí, že v případě Ministerstva spravedlnosti jde o posuzování podmínek pro výkon znalecké činnosti, vedení s tím spojeného správního řízení, kontrola atd., o službu ve smyslu služebního zákona. To však zcela zásadně není možné u předsedů soudů, kteří jsou i v případě výkonu státní správy soudů stále soudci, a požadavky na jejich odbornost a podobně jsou dány zákonem o soudech a soudcích a v dalších s tím souvisejících zákonech, nikoli v zákoně o státní službě. Nedůvodné rozdíly v navrhované právní úpravě z tohoto pohledu též nemohou obstát.

Rovněž pracovní komise pro trestní právo považuje za koncepčně nesprávné, aby krajské soudy nesly hlavní administrativní břemeno navrhované úpravy a aby ve znalecké agendě působily jako správní orgány. Podle této komise by veškeré správní činnosti ve znalecké agendě měly být soustředěny na Ministerstvo spravedlnosti.

V souvislosti s otázkou ústavnosti právní úpravy vyslovili někteří členové pracovní komise pro soukromé právo zásadní nesouhlas s navrhovanou úpravou dohledu nad výkonem znalecké činnosti, kteří soudí, že navrhovaný model je in merito protiústavní, neboť krajský soud nemůže vzhledem k principu nezávislosti soudní moci na moci výkonné a zákonodárné a jejich vzájemném oddělení, kontrole a vyvažování vykonávat státní dozor nad činností znalce, neboť nejde a nikdy ani jít nemůže o orgán státní správy. Pokládají za nepřipustnou i skutečnost, že by krajský soud procesně rozhodoval o těchto otázkách v prvním stupni jako správní orgán postupem podle správního řádu, přičemž opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí by posuzovalo Ministerstvo spravedlnosti, což je jednak věcně nevhodné, jednak protiústavní smíšení funkcí moci výkonné a soudní. Za abnormální a nevyhovující pokládají i zvláštní úpravu místní příslušnosti soudu podle § 43 odst. 1 navrhovaného zákona.

Tak to je k té celkové koncepci, kterou opravdu já pokládám za mimořádně spornou. Skutečnost, že v paragrafu... (hledá v podkladu) ... pardon, že je stanoveno, že ministerstvo je správním orgánem v nadřízenosti předsedům soudů, se mi zdá prostě jako neuvěřitelný problém, který nevím, jak máme vyřešit. A byl to problém od začátku. Věděli jsme od začátku, že máme najít nějaké řešení, ale je to přesně věc, která se nějak obešla. Řeklo se – ono to tak nějak dopadne. Ale dokážeme si vůbec představit, že ministerstvo přezkoumává ve správním řízení rozhodnutí předsedy soudu? Já věřím tomu, že si to možná tento ministr představit dokáže, koncepčně a ústavně si to představit fakticky nedokážu a bojím se, že s tím musíme v každé situaci narazit.

To je první poznámka k tomu celkovému řazení struktury.

Druhá část je, a zase už tady o tom částečně mluvil pan poslanec Ondráček, že včera přišlo stanovisko velké čtyřky znaleckých ústavů, všech těch velkých auditorských firem, které zase s dovolením já odcituji. Je mi líto, že dneska používám tolik citací, ale když se snažím poukázat na to, že to není zdaleka jenom můj problém, který s tímto návrhem zákona mám, a s tím, že byl předložen takhle pozdě, tak chci ukázat na to, že ty problémy pocházejí právě i zvenku a z odborné veřejnosti a že jsou nevyřešitelné podle mého názoru v těch třech měsících, které máme. Proto budu na závěr navrhopvat, abychom návrh vrátili vládě k přepracování a zabývali se jenom návrhem pana poslance Plíška, který podle mě může dílčím způsobem vyřešit dnešní situaci, ale současně nezavede řadu problémů do budoucna.

Stanovisko čtyři auditorských firem, těch největších, myslím, že bychom je měli brát vážně, kde nám píší: "Vážené dámy a pánové, dovoluujeme si na vás obrátit v souvislosti s navrhovaným zákonem o znalcích. Vyrozuměli jsme, že vláda České republiky přijala na svém zasedání dne 25. ledna 2017 usnesení číslo 52, kterým schválila návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech s úpravami podle připomínek obsažených ve stanovisku předsedy Legislativní rady

vlády a kterým pověřila předsedu vlády České republiky předložit předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky tento návrh k dalšímu projednání.

Jsme si vědomi potřeby nahradit stávající zákon č. 36/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonnou normou odpovídající dnešní době.

Mezi hlavními cíli navrhované normy byly Ministerstvem spravedlnosti deklarovány potřeba stabilizace a zkvalitnění znalecké činnosti. Plně souhlasíme s potřebou zkvalitnění znalecké činnosti a velice podporujeme aktualizaci tohoto zákona. Zároveň vítáme zpřísnění dohledu s cílem zvýšit kvalitu posudků. Na druhé straně podle našich informací například německá jurisdikce řeší tuto problematiku podstatně volněji.

Rádi bychom vás v této souvislosti upozornili na některé problematické aspekty navrhované normy.

Posudky v oboru ekonomiky. Ve znalectví existuje celá řada znaleckých oborů, od bezpečnosti přes dopravu, ekonomiku, písmoznalectví a další obory až po zdravotnictví. Zdaleka nejvíce znalců a také největší potřeba posudků a znalců je v oboru ekonomiky. Zatímco ve většině ostatních oborů jsou zpracovávány ročně jen stovky, případně tisíce posudků, v oboru ekonomika se jich každý rok vypracují statisíce. Ty se týkají například ocenění podniků či nemovitostí a jsou vypracovávány například pro účely rozvodových řízení, dědictví, strukturálních změn společností nebo náhrad škod, tedy oblastí, které mají potenciál zásadně ovlivnit život jednotlivce či chod firmy.

Nerovnoprávné postavení znaleckých kanceláří. Znalci se v současnosti dělí na jednotlivé znalce a znalecké ústavy. Znalecké ústavy jsou v navrhovaném zákoně nově zúženy pouze na státní sféru a vzdělávací či výzkumné instituce včetně soukromých. Zákon pak výslovně stanoví, že znalecký ústav je určen především ke zpracování znaleckých posudků ve zvláště obtížných případech vyžadujících zvláštního posouzení. Nově vzniklá kategorie znalecká kancelář, která je postavena na předpokladu sdružování znalců – fyzických osob, je postavena na nižší úroveň než znalecké ústavy a zároveň jsou na ni kladeny vyšší nároky než na znalecké ústavy."

Všechna ta srovnání jsou v tabulce, kterou tady samozřejmě nebudu číst celou, ale ukazuje se v ní zcela zřetelně, že kancelář a ústav jsou ve velmi nerovnoprávném postavení.

"Nerovnoprávné postavení může vést mimo jiné k tomu, že v oboru ekonomika dojde k vytlačení a útlumu subjektů, které spadají do kategorie znaleckých kanceláří se všemi negativními dopady (pokles kvality, prodloužení lhůt zpracování atd.).

Hrozící pokles kvality posudků v oboru ekonomika. Komerční znalecké ústavy jsou v současnosti základním garantem kvality a stability v oboru ekonomika. I když se jedná o komerční subjekty, vyvíjejí velké komerční znalecké ústavy významnou vědeckovýzkumnou činnost v oblasti oceňování. Navíc disponují kromě požadovaných znalců zaměstnanců takovými rozsáhlými odbornými a lidskými kapacitami a materiálním zázemím, kterého znalci jednotlivci nemohou objektivně dosahovat. Jde např. o počet odborníků, kteří jsou i celosvětově těmto znaleckým ústavům k dispozici, jejich specifické odvětvové a technické znalosti, možnost

diskutovat obtížné metodologické problémy, rozsáhlý přístup k informacím včetně zpoplatňovaných. Navíc jsou zaměstnanci pravidelně proškolení a udržují si tak znalost aktuálních přístupů, díky čemuž jsou schopni vypracovat posudky v nejvyšší kvalitě. Tento systematický přístup ke vzdělávání u znalců působících samostatně chybí. Ani vzdělávací instituce, zejména v oboru ekonomika, které zůstanou znaleckými ústavy, nebudou pravděpodobně schopny odborně a zejména kapacitně pokrýt širokou škálu možných potřeb soudů, insolvenčních správců a hospodářské sféry.

Internacionalizace ekonomiky vyžaduje odborné pokrytí vztahující se nejen na Českou republiku, ale také v nadnárodním měřítku. To jde zcela nepochybně nad rámec těch kategorií znalců, se kterými návrh zákona nově prioritně počítá. Lze proto očekávat, že zejména v oboru ekonomika by byly některé znalecké úkony mající mezinárodní rozměr pro znalce nesplnitelné. Je obtížné si představit, že např. ocenění velké bankovní skupiny, které může být potřeba pro různé účely, bude provedeno jedním člověkem nebo výzkumnou institucí, která nemá k dispozici velký tým a zkušenosti se skutečnými transakcemi v České republice i v zahraničí. Vazby a sdílení zkušeností s odborníky na daňovou či účetní problematiku je pro provádění znalecké činnosti rovněž nutné.

Vytlačení komerčních znaleckých ústavů by se výrazně snížila celková kvalita a možnosti znalecké činnosti. Fyzické i právnické osoby tak budou vystaveny riziku neodborně zpracovaných posudků. Bylo by smutné, pokud by např. osoba, která byla poškozena a domáhá se nápravy u soudu, neuspěla jen proto, že posudek bude vypracovávat nekompetentní znalec. Jak již uvádíme výše, posudky v oboru ekonomika se týkají statisíců lidí ročně. Věříme, že vzhledem k politické neutralitě této problematiky neexistují v této oblasti překážky k hledání dobrých a v praxi dobře fungujících řešení a že diskriminace části subjektů nemůže vést k naplnění deklarovaných cílů. Jsme proto přesvědčeni, že některé pasáže návrhu zákona zasluhují úpravu a chceme vás ujistit, že jsme připraveni se podílet na zpracování pozměňovacích návrhů. Vznikne-li proto jakákoli potřeba prodiskutovat či vysvětlit jakýkoli aspekt tohoto dopisu, jsme flexibilně připraveni ke konzultaci a spolupráci." A tak dál, nyní jsou podepsáni představitelé té velké čtyřky znaleckých ústavů, resp. auditorských firem.

Já to pokládám za velmi zásadní. Nakonec se vždycky všichni na to odvoláváme, necháme si udělat posudek auditora, a jestli jsme dneska v situaci, kdy velké auditorské firmy říkají jsme proti tomuto pojetí návrhu zákona, tak je velmi nešťastné, jestli se to má řešit mezi prvním a druhým čtením na půdě ústavněprávního výboru.

A nyní bych ještě prošel některé výhrady, které mám k návrhu zákona jako takovému, snad jenom ty nejvýznamnější bych vzal. Ale pokud se podíváme právě na znalecké kanceláře a znalecké ústavy, tak znalecké kanceláře – jsme v situaci, že mají přísnější podmínky, mají méně možností toho, co mohou reálně vykonávat, ale přesto tvrdíme, že většinu hlasovacích práv v této kanceláři musí mít znalci. Už asi úplně neříkáme, jací znalci, jestli ti certifikovaní, nebo necertifikovaní, ale zřejmě certifikovaní. Dobře, že se ještě říká, že většina členů statutárního orgánu jsou znalci, to bych ještě snad pochopil, ale že mají mít většinu hlasovacích práv, se mi zdá

minimálně zvláštní a úplně to nechápu, proč by to nemohly být kanceláře, které mají jiné vlastnictví. Nebo řekněme, že je to jenom souručenství znalců, ale připouštíme, že to je souručenství a že většinu hlasovacích práv musí mít znalci. Současně ale u znaleckého ústavu najednou připouštíme, že znalecký ústav je vysokou školou nebo její součástí. Ale vysoké školy máme veřejné a soukromé, soukromé vysoké školy mohou být vlastněny kýmkoli, to už vůbec nemusí být znalec, ale budeme se tvářit, že protože to má statut vysoké školy, tak to má odlišný režim od znalecké kanceláře, resp. režim – vlastnit to může kdokoli, ale jenom proto, že to je vysoká škola a má to statut vysoké školy, tak se může stát znaleckým ústavem. Mně celé tohle dělení na ty ústavy a kanceláře připadá velmi sporné. A obzvlášť sporné mi připadá, že u těch tzv. ústavů, což se předpokládá, že jsou některé ty dosavadní existující a možná mnohé další vysoké školy, se vlastně vůbec nepředpokládá, že by posudky za ně vypracovávané museli vypracovávat znalci a nesli za ně odpovědnost znalci. V realitě života je to přece v mnoha případech tak, že tam to dělají nějací odborní asistenti, dělají nějací pomvědové a další osoby, které by normálně na znalecké razítko v žádném případě nedosáhly, ale protože jsou jakoby pod hlavičkou vysoké školy nebo toho znaleckého ústavu, tak najednou je to razítko té vysoké školy a znaleckého ústavu a není potřeba, aby to dělala osoba skutečně kompetentní a skutečně se zkušeností a splňující podmínky, které byly předtím.

Tak to je první poznámka k rozdílu mezi znaleckými kancelářemi a znaleckými ústavy.

Druhá věc, na kterou budu upozorňovat v průběhu toho, jak budu procházet. Množství vyhlášek, které si tam zase ministerstvo dalo. Mně připadá, že už jsme se tady v té normotvorbě opravdu tak trochu zbláznili. K provedení každého paragrafu je potřeba vyhláška. Tam je snad osm věcí, ve kterých je potřeba vyhláška, kdy některé pokládám za úplně zbytečné a některé pokládám za sporné, jestli jsou ústavní nebo jestli je vůbec možné, aby je ministerstvo stanovilo. My na jednu stranu uděláme výčet všech oborů v zákoně, resp. v příloze zákona a ve vyhlášce, ale současně pak řekneme, že ministerstvo stanoví v § 8 bodu 7, pro které je nutné doložit získání jiného osvědčení o odborné způsobilosti nebo absolvovat specializační studium podle odst. 1 písm. c), včetně toho, o jaké osvědčení nebo specializační studium se jedná. Fakticky ministerstvo bude rozhodovat, kde stačí vysoká škola, kde nestačí vysoká škola a případně jaký typ vysoké školy stačí a postačuje. To já vidím jako velkánský problém. Dobře, že je ministerstvo ještě rozdělí, to snad chápu, ale tam, kde postačuje a nepostačuje vysoká škola vyhláškou ministerstva, zejména za situace, kdy víme, jak velké problémy někdy je možné s vyhláškami ministerstev vyrobit, mně se to zdá zvláštní.

Stejně tak § 10, vstupní zkouška znalce. Jestli říkáme, že existuje obecná část vstupní zkoušky, kterou zajišťuje a organizuje Justiční akademie, a pak najednou řekneme, že zase způsob vykonání zkoušky, její obsah, formu a průběh stanoví ministerstvo vyhláškou – na co potřebujeme mít další vyhlášku? Na co každou věc v lidském životě potřebujeme mít regulovanou vyhláškovým režimem? Já to pokládám za úplně zbytečné. Kromě toho mám velkou pochybnost o tom, jestli když říkáme, že je obecná část zkoušky a speciální část zkoušky, jestli je vůbec někde v tom zákoně reálně vymezeno, kde a před kým se koná ta speciální část zkoušky.

Další – § 12, znovu zkoušky, rozdílové, jejich formu, obsah a průběh stanoví ministerstvo vyhláškou. Pro všechno budeme mít vyhlášky, všechno bude nezbytné.

Další věci snad vezmu už jenom ve zkratce, protože mi připadají jakoby nepodstatné, ale spíš strukturálně vysoce pochybené. Údaje vedené v seznamu znaleců. Musíme mít veřejný seznam znaleců, ve kterém musí být kontakty, ve kterém musí být telefonní číslo na daného znalce, ve veřejném seznamu musí být telefonní číslo s tím, že v okamžiku, kdy se jakýkoliv z těch údajů změní, tak to musím do deseti dnů nahlásit, kdybych náhodou byl znalcem, pod velmi nemalou pokutou. Takže když náhodou vyměním telefon a nenahlásil bych to dostatečně včas ministerstvu, tak dojde k situaci, že dostanu tučnou pokutu. Ale současně všechny tyto údaje, které já musím hlásit, kdybych byl náhodou znalcem, a které jsou pod tučnou pokutou, ještě si může ministerstvo ověřovat z údajů v informačních systémech veřejné správy, stejně jako předseda krajského soudu. Tak buď jsou ty údaje uvedené v informačních systémech veřejné správy, pak dává smysl, aby tam byly, a pak ať si je kopírují z toho, nebo nejsou uvedené, pak nedává smysl, aby je ministerstvo kontrolovalo.

A teď bych ještě přešel k jednomu problému, který zase se obávám, že je poměrně zásadního a koncepčního charakteru, na který – (Od stolku zpravodajů bez mikrofonu jsou vznášeny námitky.) Že já skončím před druhou? Neskončím. Buďte si jisti.

Já říkám, že pokládám předložení tohoto návrhu zákona v tuto chvíli opravdu za snahu přehodit odpovědnost na parlament. Já tu zodpovědnost nechci. Budu navrhopvat jeho vrácení, a jestli náhodou dneska dojde k situaci, že to nestihneme do dvou hodin projednat, já se opravdu nezlobím a nevádí mi to.

Jenom aby bylo jasné, proč vystupuji. Já si myslím, že se to snažíte hodit na nás, a já si myslím, že tu zodpovědnost nemáme mít, nemá být na Poslanecké sněmovně.

Je tady jeden zásadní problém, který vznikl a na který upozorňují zejména advokáti, a to je ona povinnost mlčenlivosti, která doposud byla prolomitelná jenom vůči orgánu, který si příslušný posudek, resp. informace k němu vedoucí vyžádal. Nově se v § 20 prolomuje mlčenlivost. Povinnosti mlčenlivosti se nelze dovolat ani vůči orgánu vykonávajícímu dohled nad znaleckou činností. To tedy pokládám za mimořádně sporné a složité ustanovení, ve kterém já si opravdu nejsem jist, jestli v případě, že bychom toto drželi, ale ono to zase v podstatě – (Ministr spravedlnosti Pelikán od stolku zpravodajů bez mikrofonu má námitku.)

Paragraf 20, povinnost mlčenlivosti. To je to, na co upozorňují advokáti opakovaně. Ono je to o tom vkládání, ono je to o tom, že jednou za čas někdo nadřazený kontroluje posudky, ať už je to předseda soudu, nebo ministerstvo jako takové, bez ohledu na to, jak budeme koncipovat onu zprávu, kdo bude případně dávat sankce nebo kdo nebude dávat sankce. Ale v okamžiku, kdy řeknu, že existuje státní orgán, který má možnost si vyžádat konkrétní posudek a vůči tomuto státnímu orgánu jakoby při výkonu dohledu je prolomena povinnost mlčenlivosti, tak dostávám případně advokáty, kteří si vyžádají kontraposudek v dané věci, do nesmírně komplikované situace, protože – (Ministr Pelikán bez mikrofonu má námitku.)

Já nemám starou verzi, já mám verzi, kterou nám předložil... 1025, § 20 – povinnosti mlčenlivosti se nelze dovolat ani vůči orgánu vykonávajícímu dohled nad znaleckou činností. Odstavec třetí. (Ministr Pelikán bez mikrofonu opět něco namítá.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Požádám sněmovnu o klid, abychom se tady nemuseli překřikovat, případně dohadovat.

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám, jestli mi někdo vytiskl špatnou verzi, pak je problém v systému, ale ne ve mně. Dneska jsem si ji nechal dát.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To mi ani neříkejte, že je jiný tisk a jiný obsah.

Poslanec Marek Benda: Já jsem překvapen. Já špatně nevidím. Takto je to tam uvedeno. Jestli náhodou zjistíme, že máme různé varianty, se kterými pracuje ministerstvo a se kterou pracuji já, pak jsme opravdu v komplikované situaci, pak se omlouvám, ale je to – § 20, mlčenlivost, odstavec třetí. Povinnosti mlčenlivosti se nelze dovolat vůči orgánu veřejné moci, před kterým probíhá řízení, v němž má být znalecký posudek použit. Povinnosti mlčenlivosti se nelze dovolat ani vůči orgánu vykonávajícímu dohled nad znaleckou činností. Je to tam, nebo to tam není?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, aby se pan poslanec s panem ministrem nedohadovali mimo rozpravu. Pane poslanče, já vás na chvílku přeruším a požádám sněmovnu o klid. Prosím, nedohadujte se mi tady mezi přednášejícím svůj příspěvek a stolkem zpravodajů. Ostatní kolegy a kolegyně žádám o klid, abych já slyšel, protože nebýt toho, že to pan kolega Benda zdůraznil, tak jsem nevěděl, že navrhuje vrácení k přepracování. V tomto ohledu tedy bych rád, abychom si dobře rozuměli, že kdo požádá o slovo, tomu ho udělím, ale zároveň musí respektovat, že mluví jenom jeden kromě oprávnění předsedajícího. V tomto ohledu opět očekávám disciplínu v projednávání a opakují, že jediný autentický text je vždycky sněmovní tisk.

Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Marek Benda: Ano, děkuji. Pane místopředsedo, už jsme si s panem ministrem porozuměli, že namítá proti jiné části, než proti které já jsem v tuto chvíli hovořil, kde jsem jenom podpůrně, a tam uznávám, že má pravdu. Přesto toto prolomení povinnosti mlčenlivosti vůči dohledovému orgánu tady zůstává a je s velkým otazníkem, jestli toto prolomení vůči dohledovému orgánu nemůže znamenat ve své fakticitě prolomení advokátní mlčenlivosti, což znamená neobyčejné znevýhodnění, zejména pokud dohledovým orgánem je i předseda krajského soudu, neobyčejné znevýhodnění jedné z procesní stran případného sporu.

Budeme pokračovat už jenom drobnostmi. Jenom zase upozorním. Další vyhláška. Minimální limit pojistného plnění z pojištění znalce pro jednotlivé obory a

odvětví stanoví ministerstvo vyhláškou. Ona to zase není tak úplně legrace, protože to samozřejmě může výrazně zdražovat výkon té znalecké činnosti. A na rozdíl od jiných vyhlášek, které jsou předloženy, tak v tomto případě návrh této vyhlášky k mému překvapení předložen není. Takže kolik to bude ty chudáky znalce v jednotlivých oborech stát, před sebou předloženo nemáme.

Co už mi přišlo úplně zvláštní, je v § 27 zmocnění ministerstva – způsob provedení znaleckého úkonu a náležitosti znaleckého úkonu, užívání znalecké pečeti a znalecké doložky stanoví ministerstvo vyhláškou. To si myslím, že je věc, která vůbec způsob provedení znaleckého úkonu, co tam budeme chtít posuzovat a regulovat vyhláškou? Buď máme nějaké úkony, které máme upravené v jednotlivých předpisech, ať už v občanském soudním řízení, nebo v trestním řádu, ale nemůžeme jít vyhláškou nad tento režim a pokládám to za úplně zbytečné. Totéž postup při zpracování znaleckého posudku a jeho náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou. Dobře. Náležitosti bych ještě pochopil, ale s tou drobnou výhradou, že § 28 už nyní říká, že znalecký posudek musí obsahovat tyto náležitosti.

A říká: A, B až J, některé jsou tam možné sporné, možná nejsou sporné, ale potom v písmenu 9 najednou řekneme: postup zpracování znaleckého posudku a jeho náležitosti stanoví Ministerstvo vyhláškou. Tak co? Náležitosti toho postupu, nebo náležitosti toho znaleckého posudku, když náležitosti znaleckého posudku jsou upraveny přímo v zákoně? Tak buď jsou upraveny v zákoně, pak platí zákon, nebo nejsou upraveny v zákoně, a pak nemá smysl, abychom stanovovali něco podzákonným předpisem.

Evidence znaleckých posudků. Byla to ta věc, o které jsme se tady s ministrem malinko přeli, jestli je, nebo není v pořádku a jestli jsou tam uváděny všechny přestupky a může být na ně posléze odvoláváno při kontrole. Ale očekávám tam zase jeden problém, na který upozorňuji. V odstavci pátém – některé údaje jsou veřejné, některé jsou neveřejné. Přístup k neveřejným údajům má Ministerstvo a krajské soudy. To bych snad ještě pochopil. Jedná se o dozorové orgány. Ale na základě odůvodněné žádosti udělí správce evidence posudků přístup v nezbytném rozsahu do neveřejné části rovněž jinému orgánu veřejné moci. Jakému jinému orgánu veřejné moci udělí správce evidence posudků přístup v nezbytném rozsahu? Jaké jiné orgány myslíme? Myslíme všechny? Co bude ta odůvodněná žádost? Kdo má právo žádat? Já jsem na tohle strašně opatrný celoživotně, abychom pokračovali cestou, že v nějakých případech má státní moc nějaké údaje, je řečeno, kdo ty údaje smí zpracovávat a kdo s nimi smí nakládat, a pak najednou dáme takovéhle všeobecné zmocnění, jakémukoliv orgánu veřejné moci může být povolen přístup do těchto neveřejných databází. Nevím, co si kdo pod tím představuje, ale pokládám to za zase velmi problematické. (Hluk a neklid v sále.)

Tak, já už se snad asi pomalu chýlím ke konci, snad s jedinou, se dvěma ještě drobnými poznámkami. K § 41. (Hlasy z pléna žádají poslance, aby vystoupení ukončil.) No, já ještě čas mám, já si tak dvě tři minuty případně nechám na další projednávání. Jsem připraven tady, pane kolego, být klidně i do čtyř, jestli na mě chcete takhle volat.

K § 41, společná ustanovení k přestupkům. Nedávno jsme tady projednávali přestupkový zákon. Nedávno jsme stanovovali obecné lhůty pro přestupky. Ministerstvo spravedlnosti, které by snad mělo být jako fakt jedním z garantů toho, z garantů toho, že se budeme pokoušet ten stát sjednocovat, jeho jako vnitřní logiku právního řádu dávat do jednoho smyslu, abychom věděli, že u přestupku je promlčecí lhůta roční, nebo dvouletá, nebo tříletá, subjektivní a pětiletá, objektivní, nebo něco podobného, nebo řekněte, že to má být jinak. Je to vlastně asi úplně jedno. Ale proč zrovna Ministerstvo spravedlnosti přijde s tím, že ono bude mít jiné lhůty, než jsou v obecném právním předpisu. Proč promlčecí doba činí pět let ode dne, kdy byl přestupek spáchán, byla-li přerušena odpovědnost, zaniká nejpozději do sedmi let od jeho spáchání. Já tomu fakt nerozumím, proč musíme i v takovéhle věci jít cestou, že hledáme zvláštní ustanovení pro přestupkové řízení a pro jeho promlčitelnost.

Poslední poznámka se týká onoho § 42, který jsem původně na začátku nemohl najít, jak to postupně listuji, kde už jsem předtím jednoznačně říkal, že vidím jako velký problém, pokud nadřízeným správním orgánem předsedy krajského soudu je ministerstvo. Představa toho, že ve správním řízení předseda krajského soudu něco rozhoduje – kdyby to byl aspoň osobně ministr, tak to snad ještě pochopím, že se jedná o nějakou snahu vybočit zvláštním způsobem z běžného správního řízení, a řeknu, když to tedy udělal předseda krajského soudu, tak ministr nebo státní tajemník může toto rozhodnutí nějakým způsobem zrevidovat. Ale představa toho, že nadřízeným správním orgánem předsedy krajského soudu je ministerstvo, kde subalterní úředník přezkoumává rozhodnutí předsedy soudu? To pak z předsedy soudu opravdu děláme správní orgán, který v nějaké části je tak nezávislý, jak jsme se dozvěděli v posledních dnech, že se nesmí dneska už reálně ani sejít s žádným advokátem, ani s někým podobným, ale v nějaké části nad ním sedí libovolný úředník tady na pražském ministerstvu a může jeho rozhodnutí přezkoumat, případně zrušit. Vidím to jako velikánský problém.

Děkuji vám za pozornost, kterou jste zatím věnovali mému vystoupení, a v tuto chvíli se loučím s návrhem na to, aby tento návrh zákona, a posléze navrhu samozřejmě i ty všechny ostatní, byl vrácen navrhovateli k přepracování, protože se domnívám, že trápit se se znalci a znaleckými kanceláři a znaleckými ústavy v posledních čtyřech měsících Sněmovny při všech problémech, které jsem se pokoušel pojmenovat, je pro nás opravdu nerentabilní. Děkuji za pozornost. (Hluk a neklid v sále přetrvává, ojedinělý potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Konstatuji došlou omluvu pana poslance Pilného od 13 hodin do konce jednacího dne a faktickou poznámku, ještě pustím pana poslance Zdeňka Ondráčka a poté přeruším bod číslo 78. Ale nyní máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Já jsem rád, že ještě na mě před 14. hodinou přišla řada. Kolega Benda dokázal v těch pár minutách shrnout tento sněmovní tisk. Já bych chtěl pouze přiznat, že jsem neřekl úplně pravdu, pokud mě pan ministr bude poslouchat, aby to věděl. (Poslanec se dívá ke stolku zpravodajů a vidí, že ministr ho nevnímá.) Oba jsou nepřítomni myšlenkově.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, prosím, udržme si pozornost. Tak, pokračujte.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já jsem mluvil k vám, pane ministře, takže jenom abyste věděl, koukl jsem se ještě znovu do návrhu. Máte pravdu, ta bezúhonnost je lépe dopracovaná v § 9, takže se omlouvám, že jsem to přehlédl. Děkuji a těším se na další projednávání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Fakticky mohu pustit i paní zpravodajku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Já mám procedurální návrh, abychom dneska jednali i po 14. hodině, alespoň k doprojednání tohoto aktuálního bodu, čili sněmovního tisku 1025, návrhu nového zákona o znalcích. (Hluk a neklid v sále.) Vím, že by řada z vás, protože už má svůj další program, ráda opustila sál, ale apeluji na vás, abychom aspoň tenhle jeden bod jako určitý výraz toho, že víme, že je třeba zkvalitnit znaleckou činnost v České republice, doprojednali. Myslím si, že už jsme v závěru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já samozřejmě nechám o vašem procedurálním návrhu hlasovat. Jenom upozorňuji na to, že 14. hodina byla předmětem jednání kolegia, už politického grémia v úterý, i se to potvrdilo ve středu. Nezapomeňte, že i řízení schůze svým způsobem je dáno jenom do 14 hodin, protože to byl předpoklad dohodnutý s předsedy poslaneckých klubů.

Ale o tom hlasování, o tom návrhu dám rozhodnout v hlasování číslo 222. Nejdřív vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, a jakmile se ustálí počet přihlášených, zahájím hlasování o procedurálním návrhu paní poslankyně Heleny Válkové projednávat tento bod i po 14. hodině.

Zahájil jsem hlasování číslo 222 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 222, z přítomných 84 pro 34, proti 24. Návrh nebyl přijat.

V tom případě už nebudu dále pokračovat. Přihlášen je pan kolega Víťa Kaňkovský, který bude prvním vystupujícím po znovutevření bodu číslo 78.

Přerušuji bod číslo 78 a také přeruším jednání Poslanecké sněmovny, a to do 14. 3. do 14.00 hodin. Příští týden je výborový, takže abychom mohli projednávat další záležitosti, je potřeba, aby se výbory sešly. A 14. 3. budeme začínat blokem pana ministra financí, a to body 5., 42, 43, 44 a potom dalšími body, které s tím souvisejí. To znamená bodem číslo 34, 45 a dalšími. Potom by už před bodem 52 zase byl blok pana ministra spravedlnosti. Jistě se dohodneme na tom, kdy budeme pokračovat v pořadu schůze bodem 78.

Přeji vám hezké odpoledne a přerušuji schůzi do 14. března.

(Jednání skončilo ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
14. března 2017
Přítomno: 159 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 55. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a členové vlády: paní poslankyně Balaščíková – zdravotní důvody, pan poslanec Benešik do 15.30 – pracovní důvody, pan poslanec Birke – pracovní důvody, pan poslanec Böhnisch – zahraniční cesta, pan poslanec Brázdil – zdravotní důvody, paní poslankyně Černochová – zahraniční cesta, pan poslanec Číp – zdravotní důvody, pan poslanec Farský – zahraniční cesta, pan poslanec Gabal – rodinné důvody, pan poslanec Gabrhel – pracovní důvody, pan místopředseda Gazdík – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – zdravotní důvody, paní poslankyně Chalánková – osobní důvody, pan poslanec Chalupa – zahraniční cesta, pan poslanec Jakubčík od 14.45 do 16 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Kádner – zahraniční cesta, pan poslanec Klučka – zahraniční cesta, pan poslanec Kučera – osobní důvody, paní poslankyně Matušovská – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, paní poslankyně Nytrová – osobní důvody, pan poslanec Pfléger – rodinné důvody, pan poslanec Pražák – zdravotní důvody, paní poslankyně Putnová – osobní důvody, pan poslanec Rykala – osobní důvody, pan poslanec Šnopek – zdravotní důvody, pan poslanec Šincl bez udání důvodu, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, pan poslanec Vondráček – zdravotní důvody a pan poslanec Zemánek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády bez udání důvodu, pan ministr Brabec – zahraniční cesta, pan ministr Chovanec – zahraniční cesta, pan ministr Chvojka – zahraniční cesta, pan ministr Ludvík – osobní důvody, pan ministr Pelikán – rodinné důvody, paní ministryně Valachová – rodinné důvody a pan ministr Zaorálek – pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Slib poslance

Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych vás informovat, že dnes, to znamená 14. března 2017, zanikl poslanecký mandát panu poslanci Adolfu Beznoskovi. Proto je nutno učinit některé ústavní kroky. Jedním z nich je slib nového poslance.

Já bych požádal paní předsedkyni mandátového a imunitního výboru paní poslankyni Miroslavu Němcovou, aby nás seznámila s kroky, které tento výbor učinil,

a poté přečetla Ústavou předepsaný slib, který pan poslanec složí do mých rukou. (Hluk v sále.)

Ještě, než dám slovo paní předsedkyni, tak vás poprosím o klid! Prosím, usad'te se na svá místa. A současně žádám někoho z místopředsedů Poslanecké sněmovny, který se nachází v předsálí, aby se dostavil do jednacího sálu a nahradil mě v řízení schůze. Děkuji. Pan místopředseda Bartošek.

Prosím, paní předsedkyně mandátového a imunitního výboru.

Poslankyně Miroslava Němcová: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci a vážení členové vlády, dovoluji vám, abych vás informovala, že dnes 14. března 2017 pan poslanec za Středočeský kraj za ODS Adolf Beznoska složil do rukou předsedy Poslanecké sněmovny slib člena Nejvyššího kontrolního úřadu a ujal se funkce člena úřadu. V souladu s ustanovením § 7 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny dnešního dne pan Adolf Beznoska také písemně oznámil předsedovi Poslanecké sněmovny, že dnem složení slibu člena úřadu začal vykonávat funkci, která je podle ustanovení § 12 odst. 7 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, neslučitelná s funkcí poslance. Pro neslučitelnost funkce člena úřadu s funkcí poslance dnešního dne mandát pana poslance Adolfa Beznosky zanikl.

V souladu se zákonem náhradník nabývá mandát poslance, za nějž nastupuje okamžikem zániku mandátu tohoto poslance. Na uvolněný mandát poslance nastupuje náhradník z kandidátní listiny téže politické strany uvedený na kandidátní listině pro volbu ve volebním kraji, v němž byl kandidován poslanec, jehož mandát se uprázdnil, a to v pořadí podle výsledků voleb.

Podle výsledků voleb do Poslanecké sněmovny konaných ve dnech 25. a 26. října 2013 byl prvním náhradníkem ODS za kraj Středočeský pan Mgr. Martin Kupka. Dne 3. března 2017 doručil pan Martin Kupka předsedovi Poslanecké sněmovny prohlášení učiněné formou notářského zápisu o vzdání se postavení náhradníka. Usnesením č. 180 ze dne 8. března 2017 vzal mandátový a imunitní výbor jednohlasně na vědomí toto prohlášení pana Martina Kupky a současně konstatoval, že dne 3. března 2017 panu Martinu Kupkovi zaniklo postavení prvního náhradníka Občanské demokratické strany za kraj Středočeský, a to podle ustanovení § 3 věta druhá zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Toto konstatování bylo zaznamenáno v zápisu státní volební komise o výsledku voleb konaných do Poslanecké sněmovny ve dnech 25. a 26. října 2013 a bylo doručeno předsedovi Poslanecké sněmovny.

Druhým náhradníkem Občanské demokratické strany za kraj Středočeský je podle výsledků voleb do Poslanecké sněmovny konaných v roce 2013 pan Ing. Jan Skopec, který tak dnešního dne nabyl mandát poslance. Mandátový a imunitní výbor na své 46. schůzi konané dnes přijal usnesení č. 185, ve kterém konstatoval, že – za prvé – dne 14. března 2017 složil do rukou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky poslanec Ing. Adolf Beznoska slib člena Nejvyššího kontrolního úřadu a ujal se výkonu funkce, za druhé – dne 14. března 2017 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Ing. Adolfu

Beznoskovi, narozenému dne 25. prosince 1961, a to způsobem podle ustanovení § 6 písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů.

Za třetí –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové o ztišení. Bude se za chvíli skládat slib nového poslance. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane místopředsedo. Už jsme v závěru, kolegové. Jenom dočtu dva odstavce.

Dne 14. března 2017 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Ing. Janu Skopečkoví, narozenému dne 21. října 1980. V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí nyní pan poslanec Jan Skopeček Ústavou daný slib.

Prosím nyní pana poslance, aby předstoupil před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby přijal slib nového poslance. Vás, dámy a pánové prosím, abyste povstali, a já přečtu slib. (Všichni v sále vstávají.)

Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. (Poslanec Skopeček skládá slib do rukou předsedy Sněmovny. Potlesk.)

Blahopřeji vám, pane poslanče, a přeji vám mnoho úspěchů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dovolte, abych i já mezi námi uvítal pana poslance Jana Skopečka a popřál mu v poslanecké práci hodně úspěchů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Semelová hlasuje s kartou číslo 61.

Po slibu nového poslance pokročíme k změnám pořadu schůze. Nejprve mi dovolu, abych vás informoval o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium, a to do programu schůze zařadit dva nové volební body – bod Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu a bod Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. To jsou ty dva nové body do schůze.

A dneska, to znamená v úterý 14. března, navrhujeme projednávat pevně zařazené body s tím, že bod 45, což je tisk 1009, o ČNB, bychom zařadili za bod 5. Takže pouze předřazujeme jeden bod, ostatní pořadí se nemění.

Ve středu 15. března bychom projednávali body v následujícím pořadí: bod 55 – oběh osiva, bod 56 – rostlinolékařská péče, bod 71 – Ústava České republiky, bod 72 – NKÚ, bod 285 – privatizace OKD, bod 7 – památkový fond, bod 53 – vnitrozemská plavba a bod 67 – nemocenské pojištění.

Dále navrhujeme pevně zařadit blok volební, a to tak, že ve 12.50 hodin ve středu 15. 3. bychom projednali bod 260, což je volba členů Dozorčí rady Vinařského fondu ve druhém kole, a nově zařazený bod Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu. A v 16 hodin, rovněž ve středu 15. 3. bychom projednali nově zařazený bod a tím je Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Tolik tedy závěry dnešního grémia.

Mám zde několik přihlášek k pořadu schůze. První s přednostním právem a také první přihlášený vystoupí pan předseda Kalousek, po něm, pokud si přeje pan předseda Sklenák uplatnit přednostní právo, tak vystoupí on. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové.

Dovolte, abych navrhl nový bod, jehož název by byl daňové podvody ministra financí. 10. března tohoto roku pan ministr financí zveřejnil materiál, který nazval auditem, byť samotní auditoři upozorňovali veřejnost, že to zase až takový audit není. Nicméně ten materiál je relevantní do té míry, že ho pan ministr financí zveřejnil sám, že se k němu hlásí a že pravděpodobně tedy ty informace, které nám i veřejnosti poskytl, pokládá za správné. Ty informace jsou do značné míry alarmující. Ony nám totiž říkají, že pan ministr financí dvě firmy, které pořídil z poměrně neznámých prostředků, prodal za velmi příjemnou cenou 748 milionů své vlastní firmě, díky tomu ta firma za tuto akvizici mohla o těch 748 milionů snížit daňový základ v odpisech a dávat o to méně státnímu rozpočtu, a těchto 748 milionů ze svých zdrojů vyplatila svému vlastníku, dnes ministru financí, proto, aby měl dost peněz na to, aby si od té firmy koupil dluhopisy za neuvěřitelně vysoký a netržní úrok 6 %, tím nemusel platit daně, ale ten šestiprocentní úrok opět si jeho vlastní firma uplatňuje do daňového základu a dává o to méně státnímu rozpočtu.

Já jsem zažil v praxi mnoho, ale opravdu jsem ještě nezažil – počkám, až mě pan předseda Faltýnek přestane rušit. Děkuji. Já jsem zažil ve své praxi mnoho, ale opravdu jsem ještě nikdy nezažil, aby kterýkoliv delikvent vydal veřejný dokument a řekl komukoliv, kdo se v této problematice vyzná: zde deklaruji a přiznávám své vlastní protiprávní jednání a své daňové úniky. To je skutečně obsah materiálu, který pan ministr Babiš zveřejnil 10. 3.

Může na rozpočtovém výboru pan generální ředitel Janeček odpovídat jakkoliv drze předsedovi našeho rozpočtového výboru, jeho náměstkyně odpovědná paní Schillerová může být jakkoliv drzá na místopředsedu výboru pana poslance Stanjuru, nic to nemění na tom, že před veřejností leží na stole jednoznačný, prokazatelný, právně definovatelný a několikanásobný daňový podvod současného ministra financí, a to v takovém objemu, že i kdyby pan ministr se všemi koaličními poslanci dělal, co mohl, tak to z těch živnostníků nevyždímá. Nikdy nevyždímá to, o co on sám vzájemnými obchody mezi sebou jako fyzickou osobou a Agrofertem jako právnickou osobou okradl státní rozpočet na daních.

Patříme, já doufám, že k většině, ale možná i k menšině, patříme k těm poslancům, hovořím teď za klub TOP 09, kteří se domnívají, že není možné, aby ministr financí důvěryhodné vlády byl člověk, který sám deklaruje a demonstruje své

vlastní daňové podvody. Patříme k těm, kteří se domnívají, že vláda, která říká, že boj proti daňovým únikům je její prioritou, nemůže mít ministra financí, který sám je přeborníkem v této oblasti, a dokonce se k tomu hlásí.

Rozpočtový výbor se tomu minulou středu věnoval. Jsem přesvědčen, že je ústavní povinností Poslanecké sněmovny jako kontrolního orgánu, kterému se vláda České republiky zodpovídá, aby se této, domnívám se, naprosto neuvěřitelné a v Evropě bezprecedentní situaci věnoval. S veškerou autoritou bývalého dlouholetého předsedy rozpočtového výboru, s veškerou autoritou bývalého mnohaletého ministra financí si vám dovoluji říct, že není pochyb o daňových podvodech současného ministra financí – zvláště proto, že se k nim sám hlásí. Možná si ani neuvědomuje, že to je protiprávní jednání a že to jsou podvody. Pokládám za vyloučené, aby se tomu Poslanecká sněmovna nevěnovala, a proto si návrh toho bodu, který jsem avizoval, tedy daňové podvody ministra financí, dovoluji navrhnout jako pevně zařazený bod na středu za již pevně zařazené body. Tuším, že je to pátý bod.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců napravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Dovoluji si navrhnout změnu pořadu schůze, a to abychom zítra po pevně zařazených bodech zařadili dva zákony ve druhém čtení z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí, a to konkrétně návrh zákona, kterým se mění zákon o pojistném na sociální zabezpečení, sněmovní tisk 926, a zákoník práce, sněmovní tisk 903. (Předsedající: Pane předsedo, ještě čísla bodů?)

Zákoník práce je číslo 12 a ten první bod, tisk 926, je bod 15.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže bod 15 a bod 12 za bod 67, v tomto pořadí. Děkuji.

Nyní má slovo pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jako obvykle si dovolím vládní koalici připomenout její programové prohlášení a již tři roky starý závazek občanům, že schválí zákon o referendu. Vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL ovšem podvádí občany a slib odmítá dodržet. Víím, že se vláda řídí dlouhodobě úslovím, že slib nezarmoutí, a také víím, že plnění slibů je to, co většina velkých a tradičních stran v programu rozhodně nemá. Ale je před volbami, a tak se třeba v někom z vládních stran hne svědomí. A já žádám vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, abychom konečně zařadili pevně na program jednání Sněmovny návrh zákona o referendu, sněmovní tisk 559, a to na zítra po již pevně zařazených bodech.

Premiér Bohuslav Sobotka obviňuje ostatní, když se mu to hodí, že prý nemají rádi demokracii. Pan premiér by tedy měl konečně v praxi ukázat, že on o demokracii stojí a demokracii podpoří a že to není jen plácání do vody. Země, v níž nevládnou

občané, ale stranická oligarchie, není demokracie. To ví každý student politologie už v prvním ročníku. A v současné České republice to není nic jiného než vláda stranické oligarchie. Masaryk říkal: "Tož demokracii máme a teď ještě by to chtělo nějaké demokraty." Dnes bohužel platí – nemáme ani skutečnou demokracii a ani dostatek demokratů, kteří by byli ochotni ji podpořit.

Za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD říkám jasně a na rovinu: my budeme vždy bojovat za demokracii a spravedlnost pro všechny občany bez rozdílu a znovu a znovu se budeme snažit prosadit zákony o referendu, o odvolatelnosti politiků a také o jejich přímé hmotné odpovědnosti. Všechny tyto návrhy zákonů jsem tady ve Sněmovně již navrhl, ale Sobotkova, Babišova a Bělobrádkova vláda nám je zamítla. Ano, zamítlo nám je ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL. Přesto vás znovu a znovu žádám o pevné zařazení zákona o referendu, sněmovní tisk 559, na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Grospiče a připraví se paní poslankyně Nováková.

Poslanec Stanislav Grospič: Dobrý den, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, dovoluji, abych pod tlakem toho, co se děje teď ve veřejnosti a sdělovacích médiích, navrhl zařazení nového bodu, který by zněl Informace ministra obrany o zařazení a vysvětlení velení nad 4. brigádou české armády. (Velký hluk v sále.)

Není to tak dlouho, co pan ministr obrany zveřejnil smlouvu, údajně smlouvu s Bundeswehrem, na důkaz toho, že česká brigáda nespadá již pod německé velení, jenže celé toto se ukazuje, že je ještě jinak a mnohem horší –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane poslanče. Prosím kolegy o klid. Prosím, abyste se usadili na svá místa a poslouchali.

Poslanec Stanislav Grospič: Jde o skutečnost, že česká 4. brigáda ze Žatce prý má zůstat pod českým velením, nicméně na základě dopisu by měla být začleněna do obrněné divize, německé 10. divize, a tato celá věc by potom měla být vyhodnocena v roce 2019, zda se to naplňuje, či nenaplňuje. Já bych v této souvislosti chtěl poukázat na to, že by bylo velice dobré, kdyby zde na půdě Poslanecké sněmovny zazněla informace o tom, nakolik Česká republika je suverénním státem, nakolik je vázána dohodou v rámci Severoatlantické aliance, či bude podléhat jednomu z členských států Severoatlantické aliance, konkrétně Německé spolkové republice, a nakolik se zakládají tyto informace, které byly uveřejněny ve sdělovacích prostředcích, o osudu české 4. divize na pravdě, to znamená, zda se skutečně počítá s tím, že přejde pod velení německého Bundeswehru či se bude podílet na jeho součinnosti a nakolik zůstane součástí české armády a česká armáda zůstane samostatnou součástí českého státu i pod velením české armády jako takové.

Ještě jsem asi opomněl, že navrhuji zařadit tento bod na zítřek po pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já si jenom upřesním ten název bodu – Informace o zařazení a velení nad 4. brigádou rychlého nasazení Armády České republiky. (Poslanec Grospič: Ano, ano.) Ano. Prosím paní poslankyni Ninu Novákovou.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Vážení ministři, dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je myslím právě zase nejvyšší čas, abychom napravili to, co se stalo při schvalování školského zákona, novely školského zákona, v Senátu. Senátoři, ačkoli by měli být starší a moudřejší, tak podlehl rétorice, tlakům – musíme honem, honem, ta novela se nesmí vracet zpátky do Sněmovny, vše by se zdrželo atd. A zřejmě pod tímto tlakem vážení senátoři přehlédli jednu z příležitostí, kterou tady opakovaně nabízíme, a to je, aby se naše školství – je opravdu nejvyšší čas – přihlásilo k té kultuře, ke které patří země Koruny české i Republika československá i současná Republika česká. To je evropská kultura, která stojí na pilířích humanismu, antiky a židokřesťanském duchovním odkazu. A stejně tak v tomto návrhu, který bych prosila zařadit, hned řeknu na kdy, je, že žáci mají být vedeni k tomu, že nejen práva jsou tím, s čím by se měli seznamovat, ale že mají také povinnosti a že mají plnit své občanské povinnosti, ale i společenské role. Tyto dva obsahy mají změnit obecné vzdělávací cíle v úvodu školského zákona. Navrhovali jsme to již potřetí. Díky Senátu, který podlehl tomu spěchu, se to nepodařilo vrátit do Poslanecké sněmovny. A já teď, dámy a pánové, nemluví ani za malou skupinu poslanců TOP 09, ti samozřejmě s tím souhlasí všichni, ale mluvím za 73 poslanců, kteří, když bylo hlasování o pozměňovacích návrzích v Poslanecké sněmovně, tak tento pozměňovací návrh podpořili. Tehdy prostá většina přítomných poslanců tento pozměňovací návrh podpořila a chybělo nám devět hlasů do kvora. Protože jsme tušili, že je možné, že to neprojde v rámci schvalování celého zákona, připravili jsme už v létě, zase napříč poslaneckým spektrem, celý klub TOP 09, konkrétní poslanci z ODS, z KDU-ČSL, z Úsvitu, z ANO, dokonce jeden poslanec z klubu sociální demokracie, připravili jsme novelu, která chce totéž. Není to žádná averze vůči cizím, jiným, odlišným kulturám. Je to záměr ochránit náš systém, aby bylo jasné, k čemu jsou naše děti vedeny.

Proto prosím, aby bod číslo 149 schváleného pořadu schůze byl přeřazen jako druhý bod na středeční dopolední jednání. Je to tisk číslo 858. Písemně jsem to tam panu předsedovi dala. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, mám ten materiál písemně. Ještě prosím pana poslance Ondráčka.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Hezký den, vážené kolegyně, vážení kolegové. V minulých týdnech, když jsme jednali zde v Poslanecké sněmovně, jsem před vás již dvakrát předstoupil a požádal jsem vás o pevné zařazení bodu číslo 19, sněmovní tisk 238, do druhého čtení. Vždycky jste mi to schválili, ale bohužel vzhledem k programu, který byl, na to nedošlo.

Jedná se o novelu exekučního řádu ve vztahu k zadržování řidičských průkazů u zletilých dětí ve věku od 18 do 26 let, kteří se soustavným studiem připravují na své

budoucí povolání. Chtěl bych podotknout, že tento materiál je v Poslanecké sněmovně od 25. 6. 2014. Máme rok 2017 a ve výboru byl projednán 18. 3. 2016. Vidíte, že moje trpělivost je bezbřehá. Rok čekám na to, kdy po projednání ve výboru dojde na to, aby tento bod byl zařazen do druhého čtení na jednání Poslanecké sněmovny.

Takže vážené kolegyně a kolegové, já vás potřetí žádám, abyste tento bod schválili a pevně zařadili na zítřek, 15. března, jako třetí, pevně zařazený bod. Děkuji i potřetí za vaši podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Pokud tomu tak není, tak budeme hlasovat.

Nejprve bychom rozhodli o návrzích, tak jak se na nich shodlo dnešní grémium. A předpokládám, že můžeme jedním hlasováním. Nejsou námitky? Nejsou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhy z grémia. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 223. Přihlášeno je 148, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní jednotlivé návrhy z pléna. Nejprve pan předseda Kalousek. Já jenom prosím ještě o chvilku strpení, protože... Pan předseda Kalousek navrhuje nový bod, který by zněl Daňové podvody ministra financí. Já jen teď prosím pana předsedu Kalouska o vysvětlení. V písemné přihlášce je napsáno jako pátý pevně zařazený bod, což by bylo po bodu OKD, nebo to můžeme zařadit, jak jste říkal na mikrofon, až po pevně zařazených bodech, ale to by bylo jako devátý bod. Je na vás, jakou alternativu si vyberete.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se strašně omlouvám, že jsem měl pozdní informace. Například jsem netušil, že nebude blok třetích čteních. Takže mohu-li se přidržet toho návrhu, tak pátý pevně zařazený bod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Takže budeme hlasovat o tom, že nový bod s názvem Daňové podvody ministra financí bude zařazen jako pátý bod zítra, to znamená po bodu 285.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 224, přihlášeno je 147, pro 84, proti 38. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Sklenák navrhuje, aby na zítřek, to znamená 15. 3., po pevně zařazených bodech, to znamená po bodu 67, byly zařazeny ještě body 15 a 12. Teď jsem se chtěl zeptat, zda trváte na odděleném hlasování. Ano.

V tom případě se zeptám, kdo souhlasí, aby po bodu 67 byl zařazen bod 15.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 225, přihlášeno je 153, pro 95, proti 16. Návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali, aby po bodu 15 byl zařazen bod 12. Je zde žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím, prosím o novou registraci.

Budeme tedy hlasovat o pevném zařazení bodu 12 za bod 15 na zítra.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 226, přihlášeno je 151, pro 66, proti 62. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Okamura si přeje tisk 559, což je zákon o všeobecném referendu, zařadit na zítra po pevně zařazených bodech, což by v této fázi znamenalo za bod 15.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 227, přihlášeno je 152, pro 48, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Grospič si přeje zařadit nový bod a to je Informace o zařazení a vysvětlení velení nad 4. brigádou rychlého nasazení Armády České republiky. Je to tak správně, pane poslanče? Ano. Je to opět na zítřek po pevně zařazených bodech, to znamená po bodu 15.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 228, přihlášeno je 152, pro 38, proti 94. Tento návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Nováková si přeje bod 149, což je tisk 858, zařadit na zítra jako druhý bod, což by bylo po bodu 55.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 229, přihlášeno je 152, pro 49, proti 49. Tento návrh přijat nebyl.

Poslední návrh je od pana poslance Ondráčka a to je, aby bod 29, tisk 238, byl zařazen na 15. 3. jako třetí bod, to znamená po bodu 56.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 230, přihlášeno je 152, pro 54, proti 29. Tento návrh nebyl přijat.

Já mám za to, kolegyně a kolegové, že jsme hlasovali o všech přednesených návrzích na změnu pořadu. Nevidím žádnou námitku, v tom případě můžeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Ale ještě než otevřu bod číslo 5, tak prosím pana předsedu volební komise. Předpokládám, že nás bude chtít seznámit s nějakými informacemi, které se týkají lhůt na nominace, protože jsme zařadili bod voleb. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za mimořádný prostor. Dobré odpoledne kolegyně, kolegové. Protože jsme udělali a odhlasovali několik změn ve volebních bodech, tak jsem prosil o tento minutový prostor, abych vám dal všem rekapitulaci, jak ty změny vypadají. Zítra tedy ve 12.50 hodin jsme odhlasovali a pevně zařadili dvě volby, které budou tajné. Je to druhé kolo Vinařského fondu a první kolo NKÚ u dvou navržených kandidátek do NKÚ, bude to ve 12.50 hodin standardně ve Státních aktech. A poté zítra v 16 hodin tady hlasováním proběhnou změny v orgánech Poslanecké sněmovny.

Ted' se tedy obracím především na kolegy z klubu ODS, kterých se to týká po personální změně v jejich klubu. Lhůta pro podání návrhů na změny je dnes do 15.30, aby uběhla zákonná 24hodinová doba mezi projednáním ve volební komisi a samotnou volbou.

Chci tady připomenout, že pan poslanec Beznoska byl předsedou Stálé komise pro kontrolu činnosti FAÚ. V souladu s jednacím a volebním řádem nemůžeme předsedu volit hned zítra. Předseda se volí tajně ze členů komise, to znamená, že tyto kroky musí být logicky za sebou, nejdříve, pokud tedy odhlasujeme nového člena, vyhlásím další lhůtu na tajnou volbu. Předpokládám, že by to bylo v prvním dubnovém týdnu, tedy na začátku další schůze.

Jinak připomenu, že paralelně s tím běží dlouhodobě vyhlášená lhůta na změny v orgánech Poslanecké sněmovny, to je pro vás, ostatní kluby, pokud byste ji chtěli využít, tak buď můžete dnes do 15.30, anebo druhá je do 3. dubna do 13 hodin odpoledne.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byly informace pana předsedy volební komise.

Nic nám nebrání otevřít bod

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vám představil předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon o podnikání na kapitálovém trhu a další související zákony.

Návrh zákona implementuje několik evropských právních předpisů v oblasti kapitálového trhu, zejména směrnici o trzích finančních nástrojů, směrnici o trestních sankcích za zneužívání trhu, nařízení o trzích finančních nástrojů a nařízení o zneužívání trhu. Vzhledem k tomu, že pravidla podle nařízení o zneužívání trhu se mají uplatnit dříve než pravidla plynoucí ze směrnice o trzích finančních nástrojů, má předkládaný návrh zákona dělenou účinnost. Tato novela dále pokračuje ve sjednocování regulace distribuce na finančním trhu, přičemž navrhovaná úprava je obdobná jako v nedávno přijatém zákoně o spotřebitelském úvěru. Považujeme za důležité, aby obdobné otázky byly v zákonech upravujících jednotlivé sektory finančního trhu upraveny pokud možno stejně. Jedná se zejména o otázky týkající se

kvalifikačních, ekonomických a jiných požadavků pro poskytování investičních služeb.

Předkládaný návrh zákona se týká zejména zákona o podnikání na kapitálovém trhu, novelizuje však i související předpisy, zejména zákon o dohledu v oblasti kapitálového trhu, zákon o správních poplatcích, zákon o bankách, trestní zákoník a trestní řád.

Návrh zákona byl průběžně konzultován s odbornou veřejností ze soukromé i akademické sféry a se zástupci České národní banky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení tohoto výboru vám bylo doručeno jako tisk 869/1. Prosim pana zpravodaje příslušného výboru, kterým je pan poslanec Roman Kubíček, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Dámy a pánové, rozpočtový výbor přijal usnesení ze 49. schůze ze dne 16. listopadu 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, vedeno jako sněmovní tisk 869. Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Lenky Dupákové a zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 869, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů - pozměňovací návrhy jsou obsahem tisku 869/1, za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Dále jako zpravodaj uvádím, že v systému budou ještě uvedeny dva pozměňovací návrhy legislativně technické povahy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní zatím jednu přihlášku, je to pan poslanec Klaška. Pardon, vy jste přihlášen do podrobné rozpravy. To se omlouvám. Myslel jsem, že je to přihláška do obecné rozpravy. Pokud nejsou přihlášky do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Předpokládám, že není zájem. Návrh na vrácení návrhu zákona nepadl.

Otevírám podrobnou rozpravu. Nyní má slovo pan poslanec Klaška.

Poslanec Jaroslav Klaška: Pane předsedo, děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému jako sněmovní dokument č. 5581 a řeší dosavadní

zákaz změny investiční strategie fondu kolektivního investování, aby případnou změnou investiční strategie nebyla dotčena povinnost obhospodařovatele jednat v nejlepším zájmu investorů s odbornou péčí, ale aby byla možná.

Dále jsou tam nějaké drobné legislativně právní úpravy. Celý pozměňovací návrh byl konzultován s Ministerstvem financí, s Českou národní bankou a Asociací pro kapitálový trh. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Stanjura stále v podrobné rozpravě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Pane ministře, kolegyně, kolegové, chci se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému veden jako sněmovní dokument č. 6043. Je to podrobně zdůvodněno v materiálu. Obecně mohu říct, že se jedná o doplnění transpozice v oblasti plynárenství. Pozměňovací návrh byl konzultován s Ministerstvem financí. Jedná se v zásadě o technické doplnění navrženého znění zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem. Žádný hlasovatelný návrh nepadl, v tom případě končím i projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem

45.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb.,
o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí
a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance,
ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 1009/ - první čtení**

Mám informace o tom, že projednávání tohoto bodu by se chtěl účastnit pan guvernér České národní banky, což je něco, o čem budeme muset rozhodnout hlasováním.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přítomností pana guvernéra České národní banky Jiřího Rusnoka. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 231. Přihlášeno je 151, pro 95, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Vítám mezi námi pana guvernéra České národní banky. Dobrý den, pane guvernére. Z pověření vlády předložený návrh uvede pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o České národní bance a zákon o oběhu bankovek a mincí.

Jedná se z velké části o technickou novelu, která přináší několik dílčích věcných změn a legislativně technické korekce směřující ke snazšímu a především jednotnému výkladu tohoto zákona. V rámci věcných změn jde především o rozšíření okruhu nástrojů měnové politiky a okruhu subjektů, se kterými může Česká národní banka uzavírat obchody na volném trhu, což je v souladu s mezinárodní praxí i přístupem Evropské centrální banky.

Další věcnou změnou je doplnění oprávnění pro Českou národní banku stanovit horní hranici vybraných úvěrových ukazatelů týkající se spotřebitelských úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí. Jedná se o důležitý nástroj tzv. makroobezřetnostní politiky, který Česká národní banka umožňuje plnit jeden z jejích cílů, tedy pečovat o finanční stabilitu.

Návrh dále staví najisto možnost České národní banky založit k podpoře plnění svých úkolů právnickou osobu nebo v ní nabýt účast. Rád bych zdůraznil, že nejde o delegaci úkolů, a tedy Česká národní banka zůstala za jejich plnění plně odpovědná.

V neposlední řadě se pak do části týkající se bankovek a mincí doplňuje oprávnění České národní banky vydávat pamětní bankovky a obchodní mince, s čímž souvisí předložený návrh novely zákona o oběhu bankovek a mincí.

Závěrem bych rád uvedl, že považuji za potřebné, aby Česká národní banka disponovala novými nástroji spojenými s plněním cíle péče o finanční stabilitu co nejdříve. Z tohoto důvodu navrhuji zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů.

Vzhledem k tomu, že předkládaný návrh zákona byl připraven ve společné kompetenci Ministerstva financí a České národní banky, si vás dovoluji požádat o souhlas s vystoupením guvernéra České národní banky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: S vystoupením pana guvernéra už jsme souhlasili. Jen poprosím, pane ministře, pokud navrhuje zkrácení na 30 dní, tak ten návrh musí zaznít v rozpravě, kterou jsme ještě neotevřeli, tak jenom kdybyste se ještě přihlásil se svým návrhem do rozpravy, nebo někdo z vystupujících, samozřejmě, si ten návrh může osvojit.

Nyní prosím pana zpravodaje pro první čtení, což je pan poslanec Jaroslav Kláška.

Poslanec Jaroslav Kláška: Ještě jednou dobré odpoledne. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, dovoluji mi jen velmi stručně zrekapitulovat, že materiál reaguje na řadu změn v provádění měnové politiky v celosvětovém měřítku, zejména pak v Evropské unii, v eurozóně, k nimž došlo od vypuknutí ekonomické krize. Do budoucna je tedy vhodné nastavit pravidla pro používání nástrojů, které se osvědčily. Z tohoto pohledu je stávající právní úprava příliš restriktivní, např. omezuje splatnost

operací České národní banky s bankami na tři měsíce. Navrhovaná novela má tedy za cíl tento stav odstranit a okruh možných operací centrální banky přiblížit statutu evropského systému centrálních bank tak, aby ČNB byla v budoucnosti schopna pružně reagovat na nepředvídatelné události vyžadující změny v nastavení měnové politiky.

Další změnou je důraz na prevenci rizik spojených se vznikem spirály mezi cenami nemovitostí a úvěry na jejich pořízení a nadměrné zadlužování domácností. V této souvislosti bude mít novela zásadní dopad na trh s hypotečními úvěry. A další změny jsou pak už čistě technického charakteru.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. V této fázi otevírám obecnou rozpravu. Zaznamenal jsem žádost pana guvernéra o vystoupení, a já mu tedy uděluji slovo a prosím ho, aby se dostavil k řečníšti. Prosím, pane guvernére.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, děkuji vám za možnost zde vystoupit při příležitosti návrhu novely zákona o České národní bance a zákona o oběhu bankovek a mincí. Navážu jenom na to, o čem hovořili pan místopředseda vlády a pan zpravodaj, a dovoluji si doplnit některé další skutečnosti, které by měly odůvodnit tento potřebný návrh.

Bylo zmíněno, že jedna část změn se týká širšího spektra nástrojů k provádění měnové politiky pro Českou národní banku. Tak jak už říkal pan zpravodaj, jde o to v podstatě rozšířit tento okruh tak, abychom měli více možností v případě potřeby reagovat v rámci obchodních operací s našimi protistranami, tzn. komerčními bankami, případně centrálními bankami jiných států nebo mezinárodními finančními institucemi.

Další podstatná část, také již zmíněná, a které bych se maličko více věnoval, se týká nových nástrojů, které by měly ČNB poskytnout možnost lépe řídit systémová rizika spojená se spotřebitelskými úvěry zajištěnými rezidenčními nemovitostmi, čili to jsou převážně hypoteční úvěry. Novela vytváří předpoklady k účelnějšímu naplňování jednoho z našich základních zákonných mandátů a to je zajišťování tzv. finanční stability. Finanční stabilita znamená fungování našeho finančního systému spolehlivým způsobem i v dobách komplikovaných, dobách, které se vyznačují nějakými externími či interními šoky, víceméně nepředvídanými událostmi. Pro naplňování takového úkolu máme již zmíněné makrobezpečnostní nástroje, ale dnes všeobecně uznávané a mezinárodně doporučované nástroje, některé z nich nám chybí a týkají se právě té oblasti hypotečních úvěrů. Patří k nim ukazatele typu poměr výše úvěrů k hodnotě zajištěné nemovitosti, poměr výše celkového zadlužení a disponibilních příjmů žadatele o úvěr a poměr výše výdajů vyplývajících z celkového zadlužení žadatele o úvěr k jeho příjmům. Tyto nástroje v podobě těchto indikátorů a možnost jejich stanovení pro banky předkládá vláda za naší spolupráce v této novele. Umožňuje nám to, pokud to bude schváleno, schválit, stanovit, řekněme, horní hranici

jednoho nebo i více z těchto ukazatelů, a tím řídit do jisté míry nebo významně řídit rizika spojená s těmito úvěry.

Dovolte mi, abych v této souvislosti upozornil na to, že právě oblast (předsedající žádá o klid) financování bydlení úvěry byla v posledním období jednou z nejvýznamnějších oblastí podnikání našich bank, neboť, jenom pro vaši informaci, objem úvěrů domácnostem na bydlení dosahoval ke konci minulého roku zhruba 1,2 bilionu korun. V souvislosti s vývojem těchto úvěrů dochází podle našich analýz k nárůstu možných potenciálních rizik pro finanční sektor i pro domácnosti. Podrobně se tomu věnují námi připravované a zveřejňované zprávy o finanční stabilitě vždy na přelomu roku 2014/2015, 2015/2016 a teď budeme mít další zprávu 2016/2017.

Doposud jsme na růst těchto rizik reagovali formou doporučení, která připravujeme a zveřejňujeme a doručujeme bankám a pobočkám zahraničních bank a družstevním záložnám, nicméně doporučení nejsou samozřejmě právně závazná a v případě silného konkurenčního tlaku může být někdy obtížně zajistitelné jejich dodržování, a proto také žádáme a navrhujeme v této novele, abychom tento nástroj mohli použít i jako nástroj mandatorní, povinný, který by při neplnění bylo možno případně i sankcionovat.

Chtěl bych zdůraznit, že jde o nástroj makroobezřetnostní, čili nástroj, který není nástrojem primárně ochrany spotřebitele, byť samozřejmě tyto sekundární důsledky také může mít, a proto ho začleňujeme do zákona o České národní bance, také proto, aby platil pro všechny úvěrové typy institucí, které máme, čili nejenom banky, ale i družstevní záložny, a nezačleňujeme ho právě proto do předpisů, které se primárně zabývají ochranou spotřebitele. Samozřejmě, je to regulatorní nástroj a my předpokládáme, a zákon to také předpokládá, že se zde zavádí určitá tolerovaná objemová odchylka. Není to nástroj, který by se plnil s nějakou lékárnickou přesností, čili poskytovatelé úvěrů mohou stanovené hranice v odůvodněných případech překročit, typicky např. vzhledem ke specifické situaci žadatele o úvěr, jehož návratnost je spolehlivě zajištěna jinými faktory.

Za třetí z těch dalších věcí bylo opět zmíněno, že zákon zavádí možnost vedle vydávání příležitostných mincí, pamětních mincí také možnost vydávat pamětní bankovky.

Dovolte mi tedy závěrem, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, vyjádřit přesvědčení, že návrh bude Poslaneckou sněmovnou přijat kladně a následně i Senátem schválen. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane guvernére. (Zpravodaj se hlásí.) Zeptám se pana zpravodaje, jestli to znamená přednostní právo. (Ano.) Tak v tom případě máte slovo a připraví se pan poslanec Skopeček.

Poslanec Jaroslav Kláška: S dovolením ještě jednou bych chtěl Sněmovnu informovat o tom, že minulý týden ve středu se ve věci sešel také podvýbor rozpočtového výboru pro bankovníctví, pojišťovníctví a finanční trhy. Celou záležitost projednal a dovolte, abych vás informoval o přijatém usnesení podvýboru.

Podvýbor rozpočtového výboru pro bankovníctví, pojišťovnictví a finanční trhy po úvodním slově zástupců Ministerstva financí, zástupce České národní banky, po zpravodajské zprávě poslance Klašky a po rozpravě bere na vědomí Informaci o vládním návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, zmocňuje místopředsedu poslance Jaroslava Klašku, aby s tímto usnesením seznámil rozpočtový výbor, a souhlasil s uveřejněním na internetových stránkách Poslanecké sněmovny.

Tak tolik informace o jednání našeho podvýboru. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Skopečka.

Poslanec Jan Skopeček: Dobrý den. Děkuji za slovo. Zcela náhodou je jeden z prvních materiálů, který se mi tu dostal do ruky, návrh zákona o České národní bance. Vážení kolegové, chtěl bych upřít vaši pozornost na tento zákon, protože podle mého názoru to, co přináší, je mnohem významnější, než se na první pohled zdá. Ten význam bych rozdělil do dvou rovin. V první rovině ten zákon rozšiřuje potenciál České národní banky používat nestandardní nástroje měnové politiky tak, jak je známe u Evropské centrální banky a Fedu. Nemyslím si, že něco takového Česká národní banka v tuto chvíli potřebuje, zvláště když i dnes využívá nestandardní nástroj v podobě oslabování české měny, a to i v okamžiku, kdy se inflace vrátila už v posledních měsících na svůj cíl. To, co realizují centrální banky po světě, je jistým experimentem, na který nemá odpověď ani ekonomická věda, ani praxe či historie. Nikdy v minulosti takový objem peněz, který pumpují centrální banky do jednotlivých ekonomik, nenastal a já nemám pocit, že bychom tuto pravomoc měli svěřovat České národní bance, protože mám pocit, že to není třeba.

Další věc, kterou považuji za významnou, je regulatorní část, kdy Česká národní banka chce mít větší vliv na regulaci zejména hypotečních úvěrů. Tady bych připomněl, že jde přesně proti tomu, co v rámci měnové politiky dělá, a sice kdy posílá další a další peníze na trh, který je likviditou přesycen. Banky samozřejmě velice složitě hledají způsoby a cesty, jak tyto peníze svým klientům půjčit a jak na tom nějakým způsobem vydělat. A to, co v první fázi Česká národní banka dělá, tak v druhé fázi chce regulovat a omezovat v tom smyslu, že bude české banky regulovat v tom, komu smí a komu nesmí půjčit na hypotéku. Chce regulovat hypoteční bublinu, kterou podle mého názoru svou politikou sama vytváří.

Čili to jsou dva nejdůležitější body toho zákona. Bezesporu tam je spousta technických záležitostí, ale prosím, věnujte tomuto pozornost. Jde opravdu o výrazné rozšíření pravomocí a možností naší centrální banky ovlivňovat ekonomiku prostřednictvím kvantitativního uvolňování. A jak říkám, je to experiment, na který ještě ve světě nikdo nenalezl odpověď, a nikdo neví, jak ve finále dopadne.

Děkuji pěkně za pozornost. (Potlesk několika poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Sed'a.

Poslanec Antonín Sedlá: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, vážený pane guvernére, já využiji toho, že jste tady. Mám na vás takovou prosbu, resp. dotaz. Česká národní banka vydává v emisích české stříbrné pamětní mince v nominální hodnotě většinou 200 nebo 500 korun. Bývalo zvykem, že na lícní straně, nebo na rubu býval velký znak České republiky. V současné době se pamětní mince na základě vyhlášené soutěže tvoří spíše umělecky. To znamená, teď je to tak, že na lícní straně je nápis Česká republika, uvedena nominální hodnota 200 korun českých, Kč, ale již tam není velký státní znak. Chtěl jsem se zeptat, protože bývalo zvykem, a myslím si, že je to i dnes, že tyto stříbrné pamětní mince jsou platidlem České republiky, takže bych předpokládal, aby v nějaké formě ten český znak byl zachován, jestli mi to můžete zodpovědět. Děkuji. (Hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zeptám se, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. Ještě přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Šarapatka z důvodu zahraniční cesty na celý den. Omlouvá se pan poslanec Mihola z důvodu dovolené na celý den. Omlouvá se pan poslanec Plíšek z pracovních důvodů dnes mezi 16. a 19. hodinou. Omlouvá se paní poslankyně Adamová mezi 16. hodinou a půlnocí z pracovních důvodů. Pan poslanec Okamura a pan poslanec Radim Fiala se omlouvají do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím a zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. (Rozruch v sále. Guvernér chtěl reagovat na dotaz ohledně mincí. Ministr chtěl zkrátit lhůtu projednávání.) Dobrá. Aha. Tak v tom případě budeme muset rozpravu otevřít, protože to nikdo, pokud se nepletu, v obecné rozpravě nenačetl a musí to být asi někdo jiný než pan ministr, který to předkládá. Ano. Pan místopředseda Bělobrádek. Prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, přeji pěkný den. Myslím, že bychom to měli znova ještě projednat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vracíme se do obecné rozpravy. Prosím pana ministra.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za otevření rozpravy. Já jsem se hlásil, ale asi jsem nebyl vidět. Navrhují zkrácení lhůty pro projednání ve výborech ze 60 na 30 dnů. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zkrácení lhůty na 30 dní. A ještě než ukončím rozpravu, dám slovo panu guvernérovi.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji vám. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, rád bych reagoval na dotaz pana poslance. Nebude to odpověď úplná. Samozřejmě jsem připraven mu poskytnout odbornou, případně písemnou odpověď. Ano. Vydáváme pamětní mince. Ty pamětní mince mají nějaký nominál, většinou

200, 500 korun, stříbrné, to je jakási jednak tradice a jednak je to výraz toho, že to je skutečně platidlo. Teoreticky tím lze v tomto nominálu platit v trafice nebo samoobsluze, ale to se samozřejmě asi neděje kromě nějakých extrémních případů, protože skutečná hodnota té mince prodejní i tržní je samozřejmě mnohem vyšší, mimo jiné proto, že je to jakýsi umělecký artefakt.

Podle schválených pravidel... Chci zdůraznit, že každá ta mince je vydávána zvláštní vyhláškou, kterou vydává Česká národní banka, která prochází legislativním procesem včetně příslušných komisí Legislativní rady vlády. A přiznám se, že jsem se zatím s touto výtkou, že tam není velký státní znak, nesetkal. Čili asi to problém právní nebude. A proč to tak je, odborně nechám zpracovat odpověď. Určitě naši specialisté numismatici a vůbec odborníci na platidla vám doufám uspokojivě odpovědí. Určitě to není žádné opomenutí.

A jestli dovolíte, ještě bych zareagoval na pana poslance Skopečka. Tady ale dochází k určitému nedorozumění. My za prvé nepožadujeme nic zvláštního v těch rozšířených pravomocích, pokud jde o měnovou politiku. Požadujeme v podstatě mít větší možnosti obchodních operací v rámci měnověpolitických operací, např. pracovat s delší durací a s některými dalšími záležitostmi tak, jak to standardně mají všechny významné centrální banky na světě. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Směšovat rozšiřování nástrojů, které mají sloužit specificky k makrobezpečnostním cílům regulatorních nástrojů, s nastavením měnové politiky je poněkud metodicky špatně. Protože my nemůžeme přece reagovat hrubým nástrojem, jakým jsou úrokové sazby, nebo nějakým jiným celkovým nástrojem měnové politiky, jako je třeba kurz, na to, když se nám vyvíjí situace specificky třeba více rizikově v jednom sektoru, byť důležitém, jako jsou hypoteční úvěry. Je hloupost zaříznout měnovou politikou tvorbu peněz, myslím též úvěrových peněz v bankách, když nám vůbec nedělá problém úvěrování podniků. Naopak je to dobře, že v té situaci, kdy je poptávka, se podniky mohou slušně úvěrovat bez nějakých překážek, tak není důvod to zaříznout nějakým paušálním rozhodnutím o extrémně přísné měnové politice. Čili právě proto potřebujeme tyto specifické jemnější nástroje, abychom mohli reagovat na jednotlivé dílčí segmenty toho úvěrového trhu.

A o tom, že děláme nějaký experiment – tak pak ho dělá celý svět. Zatím celý svět uznal, že akce centrálních bank na záchranu v podstatě likvidity a určité plynulosti, na určitou resuscitaci finančních trhů byly úspěšné počínaje americkým Fedem a konče Evropskou centrální bankou, japonskou, britskou atd., tak nezdá se mi, že bychom my v Čechách byli chytřejší než oni všichni a měli to dělat nějak zásadně úplně jinak. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji, pane guvernére. A ještě pan poslanec Skopeček s faktickou poznámkou. Prosím.

Pan poslanec Šenfeld se omlouvá na dnešek od 15.15 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuju pěkně. Chtěl bych reagovat na slova pana guvernéra. Samozřejmě že to je návrh, který se blíží k tomu, co centrální banky

využívají ve světě. A to není jenom malá změna v tom smyslu, jaký nástroj budete moci využívat, ale je to docela dramatické umožnění toho, že budete moci nakupovat cenné papíry i s daleko delší splatností, než můžete dneska. A to prostě je výrazný zásah a významná změna, pokud by k tomu nakonec Česká národní banka přistoupila.

A co se týče té metodicky poznámky, tak já s vámi nesouhlasím. Myslím si, že to, co se děje na hypotečním trhu, právě souvisí do značné míry s tím, do jaké míry uvolněná měnová politika přináší na trh přebytkovou likviditu. To se samozřejmě projevuje v tom, že banky chtějí více a více půjčovat, a vy přicházíte s nástrojem opačným, který bude reagovat na situaci, kterou jste tou měnovou politikou vyvolali. Čili nemyslím si, že je metodicky chybné tyto dvě věci spojovat. Naopak.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Novotný? Stahuje. V tom případě, pokud se nikdo další nehlásí, tak končím obecnou rozpravu. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem. Budeme tedy hlasovat o přikázání jednotlivým výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Výbor organizační navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému jako výboru garančnímu. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. (Nikdo se nehlásil.)

Pokud ne, zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby garančním výborem byl výbor rozpočtový. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 232, přihlášeno je 155, pro 114, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Žádné další návrhy na přikázání výborům k projednání nepadly. Zeptám se, zda má ještě někdo nějaký návrh na přikázání. Není tomu tak.

V tom případě budeme ještě hlasovat o návrhu, který padl v rozpravě, a to je na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů.

Zahajují hlasování, ptám se kdo, je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 233, přihlášeno je 155, pro 93, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu a děkuji panu guvernérovi.

Budeme pokračovat bodem číslo

42.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 999/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo schválení již v prvním čtení podle § 90 odst. 2. Z pověření vlády předložený návrh uvede rovněž místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych stručně uvedl novelu zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní.

V rámci mezivládní spolupráce je na poli Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, OECD, naplňován projekt předcházení erozi základu daně a přesouvání zisku, tzv. projekt BEPS. Cílem projektu je efektivně předcházet agresivnímu daňovému plánování a umělému daňově motivovanému přesouvání zisků. Úspěchem projektu BEPS je vytvoření nástroje, který ukládá nadnárodním skupinám podniků s konsolidovanými ročními výnosy vyššími než 750 mil. eur povinnost sestavovat zprávy podle zemí, tzv. Country-by-Country-Reports. V těchto zprávách mimo jiné vykážou své výnosy a daňové povinnosti v jednotlivých daňových jurisdikcích. Tyto zprávy se budou automaticky vyměňovat mezi státy, ve kterých skupina působí. Česká republika se k výměně zpráv podle zemí přihlásila v lednu 2016 podpisem mnohostranné dohody příslušných orgánů o výměně zpráv podle zemí. Na projekt OECD navázala Evropská unie, která tuto jeho část předala do směrnice o správní spolupráci v oblasti daní. Tato směrnice je návrhem zákona transponována. Předložený návrh zákona nejde nad rámec požadavků stanovených směrnicí a uvedených v dohodě z ledna 2016.

Navržená právní úprava posílí mechanismy výměny informací a napomůže k nezbytnému zvýšení transparentnosti v oblasti správy daní. Daňové správy potřebují komplexní a relevantní informace o skupinách nadnárodních podniků, pokud jde o jejich strukturu, politiku stanovovaných převodních cen a jejich interní transakce. V České republice se samotná povinnost sestavovat zprávu podle odhadu dotkne cca čtyř až jedenácti nejvyšších mateřských entit nadnárodních skupin podniků.

Účinnost zákona se s ohledem na stanovenou transpoziční lhůtu navrhuje od 5. června 2017. S ohledem na délku legislativního procesu proto vláda předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona s návrhem na vyslovení souhlasu se zákonem v prvním čtení. Pro případ, že by s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas v prvním čtení, bude třeba zkrátit lhůtu pro projednání tohoto návrhu zákona ve výborech o více než 30 dnů, aby bylo možné dodržet transpoziční lhůtu.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku pro prvé čtení, kterou je paní poslankyně Miloslava Vostrá.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já mám velmi jednoduchou úlohu, protože pan ministr tady v úvodním slově řekl podstatu této novely a myslím, že je zbytečné, abych to tady znovu opakovala.

Osobně tento tisk podporuji a podporuji i jeho schválení podle § 90. Myslím si, že získané informace umožní národním daňovým úřadům reagovat na škodlivé daňové praktiky odpovídajícím posouzením rizik a správně zacílenými daňovými audity. Tuto problematiku i agresivní daňové plánování jsme podrobněji probírali, pokud si

vzpomínáte, v tisku 868, neboli směrnice DAC III, která předcházela DAC IV. A už jako zpravodajka jsem tehdy upozorňovala na to, že toto prochází legislativou a že nás čeká další novela.

Takže, jak říkám, z mého pohledu zpravodajky mi dovoluje, abych doporučila schválit tuto novelu zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první se hlásí pan předseda klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, vetovat projednávání podle § 90 odst. 2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já registruji vaši námitku. Znamená to, že nebudeme moci pokračovat podle § 90 odst. 2.

Ptám se, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. (Zpravodajka Vostrá mimo mikrofon k předsedajícímu.) Pokud chcete navrhnout zkrácení lhůty, tak je potřeba tak učinit teď. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych navrhla zkrácení lhůty k projednávání na třicet dnů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. O tom budeme hlasovat. Pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr? Paní zpravodajka? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že byla podána námitka, budeme se zabývat návrhem na přikázání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Já jsem svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Zeptám se, zda je tady jiný návrh na garanční výbor. Pokud ne, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, aby garančním výborem byl výbor rozpočtový. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 234, přihlášeno je 154, pro 101, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Žádné další návrhy na přikázání nepadly. Zeptám se, zda někdo navrhuje ještě nějaký další výbor. Pokud ne, tak už to jediné, co nám zbývá k hlasování, je návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na třicet dnů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 235, přihlášeno je 154, pro 82, proti 11. Tento návrh byl přijat a já končím projednávání bodu číslo 42.

Otevírám bod

**Vládní návrh zákona o řízení a kontrole veřejných financí
/sněmovní tisk 1001/ - první čtení**

Znovu prosím pana ministra financí Andreje Babiše, aby nám tento tisk uvedl, a prosím i pana zpravodaje Konička, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, k projednání vám předkládám návrh zákona o řízení a kontrole veřejných financí a s ním související návrh změnového zákona.

Návrh zákona nahrazuje dosud platný zákon o finanční kontrole. Současná právní úprava kontrol hospodaření byla vytvořena v rámci přípravy České republiky na vstup do Evropské unie a je bez významnějších změn účinná patnáct let. Praxe ukázala, že platný zákon je v mnohém nevyhovující. Návrh zákona je předkládán proto, že ve stávajícím zákoně o finanční kontrole není jasně stanovena osobní odpovědnost, není jasně stanovena povinnost chovat se hospodárně a není jasně vymezena role interního auditu v kontrolním systému. Z toho vyplývají neustálé potíže při řízení, kdy není jasné, kdo je za co odpovědný. Následné kontroly jsou vykonávány duplicitně a liší se ve svých závěrech.

Návrh zákona se aplikuje na finanční kontroly ve čtrnácti různých typech organizací, kterých je více než 18 tisíc, od ministerstva až po malou obec. Návrh zákona představuje již několikátý pokus o reformu systému kontroly veřejných financí.

V rámci komplikovaného připomínkového řízení se ukázalo, že prostá novelizace zákona o finanční kontrole není možná. Výsledkem jednání s připomínkovými místy bylo dosažení široké shody na tomto textu zákona, a to po více než deseti letech pokusů o novelizaci zákona o finanční kontrole. Předložená verze je tedy konsenzuální a zároveň je naplněním zákona, kterým je jasně definovaná odpovědnost za hospodaření v organizacích veřejné správy. Když úředník či politik podepíše rozhodnutí, tak za něj odpovídá.

Přestože je návrh zákona spojován s návrhem na rozšíření působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, jde o dvě samostatné oblasti. Návrh zákona upravuje manažerskou kontrolu a interní audit. Jen okrajově se dotýká kontroly u příjemců dotací, kde nezavádí žádné podstatné změny. Nejvyšší kontrolní úřad je naproti tomu součástí systému externí kontroly, kontroly veřejnosti a parlamentu. Tyto kontroly mají různý předmět, způsob provedení i to, pro koho je kontrola určena. Je tedy nezbytné tyto dvě kontroly od sebe oddělovat.

Vláda návrh zákona schválila dne 19. prosince 2016. Dovoluji si vás požádat o schválení tohoto materiálu a jeho předložení Senátu České republiky k dalšímu projednání. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, a prosím zpravodaje pana poslance Konička.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, předkládaný návrh zákona je velmi ambiciózní a chce komplexně nahradit dosud platný zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě. Je to tak, jak říkal pan ministr, už několikátý pokus, ale musím říct, že už poněkolkáté se s takovou rozsáhlou změnou přichází těsně před koncem volebního období, aby se pak mohlo říct: my jsme se snažili, ale nepodařilo se to doprojednat. Domnívám se, že i tomuto návrhu podobný osud hrozí. Návrhu před předložením do Sněmovny předcházela rozsáhlá diskuse v rámci připomínkového řízení a výsledkem je opravdu kompromis, o kterém se určitě povede rozsáhlá debata ve výboru.

Doporučuji propustit prvním čtením přikázat kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu. Mám zatím dvě přihlášky. Prosím pana poslance Vilímce a připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, nevím, jak dlouho se připravuje tento zákon. Pan ministr financí mluvil o deseti letech – to nevím – pokusů o změnu stávajícího zákona o finanční kontrole. Když se podívám na to stávající volební období, tak minimálně dva roky se o zákoně mluví. Ten zákon se připravuje, několikrát, nebo minimálně jednou zákon vrátila Legislativní rada vlády a dlouho se Ministerstvu financí nedařilo zákon připravit tak, aby jej schválila vláda a mohl být předložen Poslanecké sněmovně. Konečně je ale tady, a proto bych čekal, že to bude jednak norma kvalitní, prospěšná a že to také bude norma, která udělá trochu pořádek v současné džungli kontrol, odstraní ony duplicity a umožní kvalifikovanější debatu třeba o případném rozšíření pravomocí kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu.

Pan ministr ve svém úvodním vystoupení poznamenal, že tento zákon byl hodně diskutován ve spojení s rozšířením pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu kontrolovat obce a kraje, ale věcně s ním úplně nesouvisí. Já s tím docela i souhlasím, ale je zajímavé, že v souvislosti s tímto zákonem se zítra opět projednává dvojice zákonů spojená s Nejvyšším kontrolním úřadem. V zásadě pokud si vybavíte tu debatu ve spojení s rozšířením či nerozšířením pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, tak mnozí ministři, koneckonců i úředníci právě poukazovali na tento zákon, který takzvaně by měl odstranit ony duplicity, protože senátoři, aspoň tak jsem tomu porozuměl, odmítli rozšíření pravomocí NKÚ právě s poukazem na to, že se obávají dalších kontrol a dalších duplicit a multiplicít. Pokud tedy tento zákon měl ambici odstranit duplicity, tak je pro mě předložený návrh tedy návrhem nedostatečným, protože jak sám pan ministr uvedl, vcelku nějaké výrazné změny v kontrole poskytování dotací nepřináší.

Já se nechci na ten zákon dívat z pohledu vrchního auditu, z pohledu, řekněme, celého systému řízení a kontrol všech veřejných subjektů, podívám se na to z pohledu

jednoho nebo dvou segmentů, a to z pohledu finančního řízení obcí a krajů, tedy územních samosprávních celků. Měl jsem obecně možnost sledovat vnější připomínkové řízení z pohledu jednoho připomínkového místa – Svazu měst a obcí. Víím, že to nebylo jednoduché, že se to různě vracelo, že tam byla snaha skutečně Ministerstva financí i vyjít vstříc některým, nebo mnohým požadavkům, ne všechny připomínky svazu byly však zpracovány. To je také třeba si uvědomit.

Především se v tomto zákoně mění kompletně stávající terminologie. Řekněme například příkazce operace, správce rozpočtu se nahrazuje novými termíny jako schvalující orgán, schvalující osoba, pověřená schvalující osoba, hodnotitel, ověřovatel a schvalovatel. Tato změna samozřejmě bude vyžadovat také třeba změnu příslušných formulářů, a tedy i určité náklady. Malé obce většinou skutečně výkon kontrolních institutů neprovádějí elektronickým způsobem.

Schvalující osoba, nechci to tak detailně rozebírat, by měla písemně pověřit schvalovatele, který původně měl být pouze zaměstnancem příslušného správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu. Na připomínku krajů a obcí, která tedy byla akceptována, to dále může být také zastupitel, protože v té první verzi zákona vlastně zastupitelé včetně i tzv. uvolněných zastupitelů vypadávali z úlohy odpovědné osoby, schvalující osoby.

Nakonec došlo k nějakému kompromisu i ohledně tzv. povinnosti mít vnitřní audit, protože původně koncepce zákona vycházela z toho, že i menší města a obce musí mít povinně útvar interního auditu. Ten kompromis je asi akceptovatelný, to zde nechci úplně rozebírat.

A kdybych ten návrh shrnul, tak co tedy přesně vyplývá z tohoto nového zákona? Na úrovni jednotlivých veřejných subjektů určitě zpřísnění systému vnitřní kontroly, to nepochybně, a prosazení principu kontroly čtyř obcí. Obcím a krajům, ale také, a to také musím doplnit, přinese nové povinnosti. Duplicity kontrol zákon neodstraňuje. Ty zřejmě zůstanou, protože vedení tzv. evidence kontrol, kterou bude spravovat Ministerstvo financí, samo o sobě duplicitám nezabrání.

Ten zákon skutečně, a v tomto souhlasím i s panem ministrem financí, není zákonem o odstranění duplicit. Je to především zákon skutečně o vnitřním finančním řízení a kontrole jednotlivých subjektů. Jen asi těžko mohl mít ambici odstranit ony duplicity, zabránit duplicitám, pouze se to nemělo vzkazovat před tím rokem, že to je zákon, který zabráni duplicitám, odstraní duplicity, a byl to takový Yetti, který ještě nebyl připraven, ale všichni o něm mluvili.

Zda tento zákon bude lepší než dosavadní zákon o finanční kontrole, to ukáže čas. Možná ano, ale myslím, že to prověří čas. Jen se bojím skutečně, že mnoho konkrétních pravidel v zákoně se bude naplňovat například v případě malých obcí nebo malých veřejných subjektů obecně velmi komplikovaně a nakonec to povede pouze k formálnímu naplňování tohoto zákona.

Na základě rozhodnutí organizačního výboru se garančním výborem stává výbor kontrolní. Já jsem možná očekával, že by to možná spíše mohl být výbor rozpočtový, ale vzhledem k tomu, že se tady jedná o kontrolu, přesto navrhuji, protože i ten návrh zákona zní: zákon, nebo návrh zákona o finanční kontrole a veřejných financích, tak navrhuji, aby rozpočtový výbor – víím, že toho má hodně – ale také navrhuji, aby to

minimálně jako další výbor projednal. Myslím si, že ta změna je tak podstatná a tak významná, přináší prostě mnohé dopady, že rozpočtový výbor by měl být dalším výborem, který tento zákon projedná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já vám děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvu. Dnes prodlužuje svoji omluvu pan poslanec Benešik do 16 hodin.

Jako další v rozpravě vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych říct, že tento zákon se na jedné straně jeví jako potřebný, ale na druhé straně vznikají značné pochybnosti o jeho dopadu na obce a malé organizace. Obecně když se tento zákon uvede do praxe a zpřesní se tak zákon o finanční kontrole ve veřejné správě, nebude už možné kontrolu dělat jenom formálně. Pokud to někdo zkusí, pak je jednoznačně dohledatelná osobní odpovědnost za propad rozpočtu apod., za případný podvod atd. Není kam se schovat a nebudou možné formální výmluvy na všeobecně používaný běžný systém vedení agend.

Úředník má za povinnost odmítnout provést operaci, která je mimo hranice zákona, a pokud trvá příkaz nadřízeného, je povinen si vyžádat tento příkaz písemně. Nahrazuje to částečně kontrolní řád a současně je to napsáno tak, že si každý může podle svých odborných schopností a vlastních potřeb nastavit interní audit podle sebe. Bude možné stejně jako u účetních auditorů si objednat a zaplatit externího metodika na zavedení systému kontroly a na kontrolu funkčnosti zavedených a pravidelně prováděných postupů. Když to bude fungovat, měl by se snížit počet kontrol, zavede se jakýsi přehled, nový informační systém, nová agenda registru kontrol u ministra financí o kontrolách. Zavádí se podobný mechanismus jako v případě závažného podvojného účetnictví. Každá účetní ví, jak její účetnictví má vypadat. V tomto případě to bude podobné. Metodik kontroly bude mít závazné postupy a nebude se moci vymlouvat na účetní osnovu, procesní detaily prováděných kontrol si nastaví podle složitosti kontrolované organizace a bude podroben kontrole, zda co nastavil, je skutečně účinný mechanismus. Stejně jako na účetní dojde i na kontrolora auditora a vydá výrok o věrohodnosti účetního obrazu a funkčnosti zavedených kontrolních postupů. Je to podle pravidel z velkých firem a pro velké firmy je to napsáno dobře. Větší organizace si metodiky nechají stejně udělat externě od dodavatelů a další budou to mít ze zákona jako povinnost zřídit si vlastní samostatné nezávislé oddělení s plnými pracovními úvazky. Ovšem problém v tomto systému jsou malé a střední obce, příspěvkové organizace zřízené krajem nebo obcí a také dobrovolné svazky obcí.

Návrh zákona není v této věci výkladově jasný. Hranice mezi malým, středním a velkým není zákonem přesně určena. Zákonodárce dává možnost sestavit si vlastní systém kontrol. Dalo by se říci, že pro malé stačí udělat vzory k metodickým

postupům kontrol a ty pak dodržovat v aplikační praxi. Ovšem vyhláška, která je přílohou k tomuto zákonu, je nedostatečnou oporou pro vlastní sestavení uznatelné metodiky kontroly. Obsahuje hlavně výkazy a hlášení. Kontrolní systém bez odstupňovaných metodik podle velikosti je pro obce velmi problematický.

Pro snadnou orientaci je v důvodové zprávě velmi málo podrobně popsanych příkladů. Organizační uspořádání, nastavení řízení a kontroly veřejných financí u územních samosprávných celků je sice popsáno v přílohách č. 1 a 2, a jsou doložena schémata řízení kontroly, ale kontrolní postupy nejsou podrobně popsány. Požadovaná auditní stopa, tedy § 14, při provádění řídicí ekonomické kontroly musí být pořízeny a uchovávány dokumenty a záznamy související s rozhodnutím o příjmové nebo výdajové operaci, včetně účetních záznamů, ze kterých lze rekonstruovat posloupnost při uskutečňování operace a operaci ověřit, tzv. auditní stopa. Tato auditní stopa by měla poskytnout informace o všech etapách rozhodovacího procesu a je zákonnou podmínkou u každé operace pro doložení legality a správnosti i zpětně. Auditní stopa je termín, který se používá souhrnně pro všechny typy dokladů, které prokazují provedení jakékoliv činnosti v systému vnitřního řízení a kontroly.

Je správné a nutné nastavit závazná pravidla kontrol, ale jenom taková, která jsou v praxi možná. Nejasné vymezení vyvolává jen obavy z nesmyslných komplikací u běžně používaných postupů. Samotný zákon i vyhlášky, které jsou přílohou k zákonu, jsou nedostatečnou oporou pro vlastní sestavení uznatelné metodiky kontroly především pro malé a střední obce, příspěvkové organizace zřízené krajem nebo obcí a také dobrovolné svazky obcí. Obsah tabulky údajů o výkonech interního auditu a vyhláška o vykazování v řízení a kontrole veřejných financí nedává ani v nejmenším představu o přiměřených kontrolních postupech pro uznatelnou metodiku kontroly. Obce nemohou být nuceny najímat si auditorské firmy pro sestavování kontrolních metodik tak, aby je následně i tyto firmy samy zkontrolovaly jako účinné. Zákon by měl být doplněn samostatnou vyhláškou s odstupňovanou metodikou kontrol podle velikosti především pro malé a střední obce, příspěvkové organizace zřízené krajem nebo obcí a také pro dobrovolné svazky obcí.

Domnívám se, že toto je skutečně problém, a dokud toto nebude vyjasněno, myslím si, že ten zákon není způsobilý ke schválení. Proto se přimlouvám, aby ta požadovaná vyhláška byla předložena, protože jinak si nedovedu představit, že tento zákon s plnou vážností dopadne na obce a obce se nebudou schopny s tím vyrovnat jednak pro značně velkou byrokracii, jednak pro nákladnost a také proto, že vlastně neustále se komplikují procesy, které na obce dopadají.

Domnívám se, že to, co je v tom zákoně napsáno, že např. pro vysoké školy nebo pro obce se tento zákon použije přiměřeně, je naprosto nedostatečné a není možné v takovémto případě zákon schválit, aniž by byl jasný dopad právě na ty menší organizace a obce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí řádně přihlášený pan poslanec Jan Klán. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, kolegyně, kolegové. Dovolte, abych řekl několik slov k tomuto návrhu zákona. Nebojte, nebudu tady obšírně dlouhý. Nějakých několik desítek minut. Já se tady také pozastavím nad tím, proč takto důležitý zákon a skutečně protikorupční zákon, přichází až takhle pozdě.

Já už jsem tady o tom mnohokrát mluvil, když jsme tady měli zákon o zadávání veřejných zakázek, že nám zároveň chybí zákon o řízení a kontrole veřejných financí. To je právě ta kontrola ex ante. Tedy na začátku daného procesu. Ta nám skutečně chybí. Pořád, stále. První byl zákon o zadávání veřejných zakázek, který jsme tady po nějaké dlouhé peripetii stihli schválit. A nyní tady máme předložený další skutečně protikorupční zákon. Jsou dva, jak jsem říkal. Zákon o zadávání veřejných zakázek a zákon o řízení a kontrole veřejných financí. Já jsem hodně zvědav, jak dokážeme, a rychle dokážeme, projednat tento skutečně důležitý zákon. To si uvědomme. On tento zákon se furt dával do souvislosti např. s právě už mnou zmiňovaným zákonem o zadávání veřejných zakázek a zároveň se dával do souvislosti s registrem smluv, kdy se tady někteří bili do prsou, že je to protikorupční zákon. A on není. Je to tento zákon a zákon o zadávání veřejných zakázek. Jelikož se tady hovořilo mnohokrát a mí předfečníci tady zmiňovali obce, jakým způsobem to na ně dopadne nebo se to na ně použije, na vysoké školy atd. Tady vidíme ty provázanosti s těmi dalšími zákony.

A abych to nějakým způsobem nezdržoval – já si připravím samozřejmě i poznámky i do druhého čtení –, tak navrhuji, aby se tímto návrhem zákona zabýval také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Ještě pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou. Nebo je to řádná přihláška, pane poslanče? Faktická. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, no, já nevím, jestli je to protikorupční zákon. Ale po tom, co jsem tady vyslechl, jsem si naprosto jistý, že je to další byrokracie navíc. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Ještě jednou se táži, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koniček: Já bych chtěl jenom zopakovat, že byly předloženy tři návrhy na přikázání. Garanční výbor kontrolní a dále rozpočtový a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání

garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu. A jestli jsem dobře pochopil – v rozpravě zazněl protinávrh. Ne. Takže to jsou další výbory k přikázání. Dobrá tedy. Táhá se, zda někdo další navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nevidím. Než dám hlasovat, tak vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Zopakují hlasování. Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu.

Já zahajuji hlasování a táhží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 236. Přihlášeno je 110 poslankyň a poslanců, pro návrh 109, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Nyní se tedy táhží pana zpravodaje. Jsou zde dvě přikázání – rozpočtovému výboru a výboru pro regionální rozvoj.

Nejprve tedy budeme hlasovat – zahajuji hlasování – kdo souhlasí s tím, aby tento tisk byl přikázán k projednání také rozpočtovému výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 237. Přihlášeno je 113 poslankyň a poslanců, pro návrh 85, proti 4. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále zahajuji hlasování a táhží se, kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán také k projednání výboru pro regionální rozvoj, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 238. Přihlášeno je 116 poslankyň a poslanců, pro návrh 109, proti 1. Konstatuji tedy, že tento návrh byl dále přikázán k projednání rozpočtovému výboru a výboru pro regionální rozvoj.

Návrh na zkrácení lhůt nezazněl. To znamená, děkuji vám a končím prvé čtení tohoto tisku.

Otevíráám další bod dnešního jednání a tím je

44.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o řízení a kontrole veřejných financí /sněmovní tisk 1002/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Proším, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, k projednání vám předkládám návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o řízení a kontrole veřejných

financí. Návrh změnového zákona obsahuje zejména legislativně technické úpravy související s nahrazením zákona o finanční kontrole zákonem o řízení a kontrole veřejných financí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Vladimír Koníček. Máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, ano, tento změnový zákon v patnácti částech mění jiné zákony a jeho výsledná podoba bude velmi záležet na výsledné podobě předcházejícího tisku. Takže doporučuji propuštění prvním čtením a přikázat kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Zatím nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu. Táži se, zda si chce pan navrhovatel a zpravodaj vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 239. Přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 104, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táži se, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru, případně výborům k projednání. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Protože jde o zákon související s tiskem 1001, navrhuji přikázání výboru rozpočtovému a pro veřejnou správu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda je ještě jiný návrh na přikázání výborům. Nevidím. V tom případě dám hlasovat.

Nejprve zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání tohoto tisku rozpočtovému výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 240. Přihlášeno je 121 poslankyň a poslanců, pro návrh 103, proti 1. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro přikázání tohoto tisku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.

Je to hlasování s pořadovým číslem 241. Přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro návrh 103, proti 1. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl dále přikázán k projednání rozpočtovému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Žádné další návrhy nezazněly. Já vám děkuji a končím prvé čtení tohoto tisku.

Otevírám další bod a tím je

34.

**Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 848/ - druhé čtení**

Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele poslankyně Věra Kovářová. Je přítomna. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám představila novelu zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, která se týká dobrovolných dárců krve, kostní dřeně a krvetvorných buněk.

Podle platné právní úpravy se hodnota jednoho odběru krve a jejích složek dárce, kterému nebyla poskytnuta finanční úhrada výdajů spojených s odběrem krve nebo jejích složek podle zákona upravujícího specifické zdravotní služby, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem, oceňuje částkou 2 tisíce korun. To v současných podmínkách není dostatečné. Daňové zvýhodnění ve výši 2 tisíce korun bylo stanoveno v roce 1996, tedy před 20 lety. Tehdy byla průměrná hrubá mzda kolem 10 tisíc korun. Je zřejmé, že v současné ekonomické situaci už výše této částky nemůže působit motivačně, a tak tedy navrhuje její zvýšení na 3 000 korun. Upozorňuji, že dobrovolní dárce krve muži mohou dát krev pětkrát, ženy čtyřikrát za rok.

V této souvislosti bych ráda upozornila na to, a to všichni znáte z televize a z médií, že počet dobrovolných dárců krve není dostatečný a činí cca 270 tisíc. Doporučený počet dobrovolných dárců v populaci se pohybuje mezi čtyřmi a pěti procenty.

Nejde o jedinou změnu, kterou navrhuje. Novela zavádí pro odběr krvetvorných buněk a pro dárce možnost odečíst si z daňového základu částku 20 tisíc korun. Součástí naší novely je rovněž návrh, aby se do zákona vložilo ustanovení, které daňově zvýhodňuje osoby zapsané v Českém národním registru dárců kostní dřeně a v Českém registru dárců krvetvorných buněk, tedy potenciální

dárce. V tomto případě jsme reagovali na relativně nízký počet potenciálních dárců, kdy například v Německu je jeden potenciální dárců přibližně na 16 obyvatel, v České republice tento poměr činí 1:110, což je poměr nedostatečný. I když v celosvětovém srovnání Česká republika má velmi slušné umístění, v každém případě současných 90 tisíc osob zapsaných ve výše uvedených registrech není ideální. V této souvislosti bych chtěla podotknout, že v České republice se najde zhruba čtvrtina dárců, zbytek v zahraničí. Odběr v zahraničí přitom znamená vyšší výdaje, cca 50 tisíc korun v každém případě.

Výtky, které vyjádřila vláda a které v prvním čtení sumarizoval kolega Rais, byly odstraněny komplexním pozměňovacím návrhem, který jsme spolu s kolegy Hegerem a Farským předložili. Součástí tohoto kompromisního komplexního pozměňovacího návrhu není z obav z administrativní náročnosti daňové zvýhodnění osob zapsaných v Českém národním registru dárců kostní dřeně a v Českém registru dárců krvetvorných buněk. Po dohodě s ministerstvy budeme pro zvýšení počtu dárců kostní dřeně a krvetvorných buněk hledat jiné, schůdnější cesty.

Součástí komplexního pozměňovacího návrhu naopak je zvýšení odpočtu ze dvou na tři tisíce korun a jednoznačné a výslovné stanovení částky odpočtu za odběr krvetvorných buněk ve výši 20 tisíc korun. Chtěla bych jen potvrdit slova kolegů Váni a Votavy, kteří v prvním čtení správně upozornili na to, že jde o odpočet od základu daně, nikoli od daně samotné. A souhlasit mohu s kolegou Váňou, který uvedl, že jde o částku sice symbolickou, která ale dobrovolným dárcům krve ukazuje, že si jejich aktivity společnost cení, a to považuji za velmi důležité.

Abych své vystoupení shrnula, cílem našeho návrhu bylo pomoci lidem, kteří druhým darují to nejceněnější, krev či kostní dřeň, a tím darují i život. Jde o naprosto neideologický, nadstranický návrh. Po vypořádání připomínek ze strany Ministerstva financí jsem věřila, že jde už také o návrh naprosto nekontroverzní, a na jeho prosazení mi pochopitelně stále velmi záleží. Právě proto, že jde o návrh, který nemá žádné politické pozadí, návrh, který byl důkladně diskutován se všemi relevantními odbornými aktéry, tedy Českým národním registrem dárců kostní dřeně, Českým registrem dárců krvetvorných buněk a třeba také s Českým červeným křížem, se však nemohu smířit s tím, aby se pomoc dárcům krve a kostní dřeně stala rukojmím politického boje. Tím, že pan ministr Andrej Babiš se rozhodl do naší novely přidat narychlo sepsané zdanění korunových dluhopisů, udělal z tohoto zákona vrcholné politikum a předmět zásadního střetu, kdy podstata této novely, tedy podpora dárců krve a krvetvorných buněk, se vytrácí. To zásadně odmítám. Ano, odmítám spojovat otázky základní lidské humanity a solidarity s problémem obcházení daní. Zdanění korunových dluhopisů lze jistě řešit jinak, třeba vládním návrhem zákona, na jehož přípravu mělo Ministerstvo financí spoustu času. O problému koneckonců věděl pan ministr velmi dobře už dávno. Rozhodně ale není fér zatěžovat tím zákon o dárcích krve a kostní dřeně.

Nepochybují, že kvůli pozměňovacímu návrhu pana ministra Babiše by se kolem mě novely strhla velice ošklivá politická mela. Nasvědčuje tomu už to, že jsme se k projednání tohoto návrhu ve druhém čtení dostali až na třetí nebo čtvrtý pokus. Ta mela by byla plná faulů a emotivních osobních útoků, původní smysl zákona by v ní zcela zanikl a to opravdu nechci dopustit. Proto jsem se s těžkým srdcem rozhodla

naši novelu stáhnout z projednávání podle § 86 odst. 6 a navrhnout ji znova, přičemž požádám tuto ctěnou Sněmovnu, aby ji projednala ve zkráceném řízení dle § 90 jednacího řádu, tedy abychom ji stihli ve zrychlené proceduře přijmout ještě v tomto roce, ještě v tomto volebním období, a aby zároveň nebylo možné zneužít pomoc dárčům krve a kostní dřeně k řešení osobních problémů s placením či neplacením daní.

Dámy a pánové, doufám, že mé jednání pochopíte a podpoře dárců krve a krvetvorných buněk dáte ve zrychleném projednávání zelenou. Příslušný návrh bude do systému vložen ještě dnes, mám ho zde před sebou. Děkuji za pozornost a případné pochopení mého postupu. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Pouze zopakuji jednací řád, který jste citovala, že navrhovatel může vzít návrh zákona zpět až do zahájení rozpravy ve třetím čtení návrhu zákona. To znamená, registruji váš návrh a končím projednávání tohoto bodu. Děkuji.

Nyní s přednostním právem se hlásí pan ministr financí Andrej Babiš. Upozorňuji, že není otevřena rozprava a mohou vystupovat pouze poslanci a ministři s přednostním právem. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, mně je strašně líto, že paní poslankyně to stáhla. Ono to skutečně vypadá, že ty daňové úniky, které připravil váš předseda, že to nechcete změnit, že to nechcete opravit. Já určitě podporuji ten návrh na daňové zvýhodnění dárců krve a ten pozměňovací návrh byla možnost napravit to, co váš pan předseda pokazil v roce 2012. Ono to fakt vypadá, že vy nechcete, aby ti držitelé dluhopisy danili. Fakt tomu nerozumím.

Já jsem tady chtěl navrhnout to, co vlastně sám pan bývalý ministr financí přiznal, že pokazil v roce 2012, vlastně 2011, a potom si to uvědomil, a tady vlastně v březnu 2012 jste o tom přece hlasovali. A já se ptám, proč nikdo nenavrhoval zdanění těch dluhopisů emitovaných do 1. ledna 2013? Proč pan Kalousek se zdržel a další, kteří to dneska kritizují. Fakt tomu nerozumím. Vždyť jste to mohli napravit, všechny ty dluhopisy se mohly zdaňovat a bylo by po problémech a nebyla by nějaká permanentní kampaň za to, že někdo pokazil zákon a ještě se tím chlubil. A teď byla možnost, že to napravíte. To byla vlastně velice rychlá možnost, aby se to zdaňovalo od 1. ledna 2018.

Takže je to škoda a samozřejmě já to budu navrhnout znova, protože si myslím, že je to správné, a hlavně proto, aby se vidělo, kdo jak bude zase hlasovat. Protože ti pokrytci, kteří to dneska kritizují, tak hlasovali proti zdanění. Dneska pan Kalousek, prostřednictvím pana předsedajícího, říká, že jsou nějaké daňové podvody. Já nevím, ten bod, co navrhl, k tomu se ještě dostanu. Teď byla příležitost, paní kolegyně. Mohli jsme to odhlasovat, nemá to nic společného s tím vaším... vaším... Nic by to neohrozilo. To dojímavé vystoupení, že je to neetické a nevím co. Vždyť to nemá nic společného, mohli jsme to odhlasovat a mohli jsme ty dluhopisy, které všichni

kritizují, přece zdanit. Vždyť to chceme, všichni to říkají, tak nechápu, proč ta změna.

Já bych se ještě vyjádřil k tomu vystoupení pana Kalouska. Já teď vlastně nevím, co to je za bod zítra. Jestli jsou to daňové podvody kterého ministra financí? Pana Kalouska? Nebo kterého? Pan Kalousek, který je státní úředník od roku 1990? Z čeho žije pan bývalý ministr? Jeden novinář mi říkal, že vůbec ani nepoužíval platební kartu. Když ho na to upozornil, tak... Já chápu, že ty tuny cashů, já nevím, kde to skladuje, jestli v Rakousku nebo ve Švýcarsku, ale pokud někdo je 27 let státní úředník a žije z daní daňových poplatníků a mě kritizuje – (důrazně:) mě, který jsem zaplatil 350 milionů daní za posledních dvacet let a byl jsem první politik v této zemi, který ukázal daňové přiznání za posledních dvacet let, tak když to budete zítra projednávat, tak potom ukažte všichni, co tady budete diskutovat, ukažte daňové přiznání a ukažte, kolik jste zaplatili daní! (Hlas z pléna: Ach jo.) A moje firmy zaplatily za posledních deset let –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, ale požádám vás, poslanci a poslankyně, abyste nepokřikovali.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: – zaplatily za posledních deset let 23 miliard daní a odvodů. Tak nechť nám pan poslanec Kalousek ukáže svoje daňové přiznání. Kde vzal peníze na byt. Kde vlastně bydlí? Bere ještě náhrady? Nebo jak to vlastně má? Jaké má majetky? Já jsem to ukázal jako jediný (pobavení v sále), jako jediný politik od revoluce jsem to ukázal. Nevím, co se směje. Možná soláry, pane kolego Urbane, byste mohl ukázat. Nevím, jestli to máte na Kypru nebo kde. Takže zkuste taky ukázat vaše daňové přiznání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze mým prostřednictvím oslovujte prosím poslance.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Nejen když nastupujete sem a tváříte se, že ten systém... Díky lex Babiš jedna konečně noví poslanci budou ukazovat majetek. Když jsme sem nastupovali, 2014, tak všichni říkáte, že máte daňové přiznání, ale jaké? Jen za to období, co jsme tady. Ale předtím lidi nevědí, co máte.

Takže mně je strašně zábavné, když úředník pan Kalousek, úředník 27 let, říká, že já dělám daňové podvody. Já jsem odvedl daně 350 milionů. Moje firmy 23 miliard. A nechť tedy ukáže i pan Kalousek, jaký má majetek. Já nevím, kam nosili ty provize za gripeny, casy a kde Háva mu to skladuje, jestli v Rakousku nebo ve Švýcarsku. Kde to všechno má, co tady nakradl za ta léta. To by bylo zajímavé vědět. Proto by bylo dobré, kdyby –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, pane vicepremiéře, říkat o někom, že něco nakradl, bez toho, že by byl odsouzen, a za předpokladu, že zde ten poslanec není...

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Pan Kalousek o mně říká, že dělám daňové podvody, pane předsedo. Já žádné daňové podvody nedělám. Tak jste ho měl upozornit, necht' neříká, že já mám daňové podvody. Měřte každému stejně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze pro pořádek říkám, že pan poslanec není v sále, ale jinak pokračujte.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: To je jedno. Tak necht' přijde.

Takže já jenom říkám, že to bude další šaškárna. Já tomu rozumím. Pan Kalousek udělal špatný zákon a všichni jste ho mohli opravit. Tady máte tu sjetinu, kdo jak hlasoval v březnu 2012. Že jste to neudělali? Ted' byla další možnost, ale paní poslankyně Kovářová nechce, aby ti emitenti. Já nenavrhují zdanění korunových dluhopisů. Já navrhuji zdanění dluhopisů, které emitovaly firmy, s kterými jsou fyzické osoby propojeny. Nevím, co je na tom špatného. Nebo ti další, kteří mají ty dluhopisy, vám to nedovolí, aby se to zdanilo? Fakt tomu nerozumím. Každému by se mělo měřit stejně, pokud váš šéf tady někoho obviňuje. Takže je to škoda, mohli jsme to udělat a je mi to strašně líto. Když budete zítra pojednávat ten bod, tak já budu strašně rád, když se další politici přidají a ukážou občanům za posledních dvacet let svoje daňové přiznání a majetky, tak jak jsem to udělal já. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S přednostním právem se hlásí pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Já jsem teď moc nepochopil to vystoupení. Pan ministr Babiš měl zřejmě připravený proslov do bodu paní kolegyně Kovářové, a protože jej stáhla, tak to musel uplatnit. Je to docela smutné, když ministr financí, který se chlubí tím... (Řečníka ruší poslanec Urban, který hovoří k ministru Babišovi u vládní lavice.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče. V případě, že máte potřebu řešit některé věci, řešte je v předsálí, ať není rušen ten, kdo mluví. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Nevím, jestli je to smutné, nebo zábavné, když člen vlády, který se chlubí tím, že předkládá nejvíce zákonů ve Sněmovně, tady pláče, že jeden poslanecký návrh byl stažen a on kvůli tomu nemůže zdanit výnosy z dluhopisů. Já si myslím, pane ministře, že kdybyste to chtěl udělat, tak jste na to měl spoustu příležitostí.

Ale já jsem se přihlásil kvůli jiné věci. Já vás tady, pane ministře, důrazně, se vši vážností žádám, abyste se přestal navážet do poslanců, a zejména tedy do poslanců sociální demokracie. Útok na kolegu Urbana už byl opakovaný. A jestli tedy máte

nějaké důkazy o spojení Urban–soláry–Kypr, tak s tím běžte někam na policii, anebo nás tady fakt takhle nenapadejte! Není to možné! Vy jste tady několikrát označil několik lidí, že tady sedí zloději! Když jsme vás žádali, abyste byl konkrétní, tak to odmítáte říct! Není možné tady bez důkazů na každého plivat a přitom se bránit tím, že jsou to útoky na vás! Vás tady nikdo neobviňuje, a jestli tady někdo na někoho blíje, tak jste to vy! (Potlesk ze strany poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, mně je to velice líto, protože dlouhou dobu tady byl ten návrh změny zákona načten bez Babišova pozměňováku, paní kolegyně Kovářová se nemůže bránit. Asi Kalousek nepočítal s tím, že tady bude tento proslov, tudíž tady není. Také se nemůže bránit. Já si myslím, že zítra ten bod, byť nějak nazvaný, tady bude projednáván, tak dejme na stůl fakta do zítřka. Je to jasné. Ono je to sice vedeno tady v těch databázích pod označením pozměňovací návrh, který to řešil v únoru 2012 pod hospodářským výborem, ale když půjdete do archivu hospodářského výboru, tak tam najdete pozměňovací návrhy předané Ministerstvu průmyslu a obchodu ke dni 15. 2. 2012, a na rozdíl od médií vlastněných tady panem vicepremiérem, které se zarazily u pozměňovacích návrhů Čechlovský, tak bych doporučoval, abyste v této věci dospěli v tom poměrně vícestránkovém materiálu na stranu (hledá v materiálu) 12. Tam najdete pozměňovací návrh František Laudát a Jan Husák a tam to bylo nějak řešeno. A bylo to na základě toho, že od roku 1993 poprvé začaly být korunové dluhopisy bezprecedentně zneužívány. Takže bylo zareagováno. Dneska se to provalilo, tak najednou tady bude návěs na pozměňovací návrh kolegyně Kovářové, na kterém byla všeobecná politická shoda, tak roubována věc, která je velkým politikem.

Já se té hádky tady moc neúčastním, ale prosím, pane vicepremiére, vy tím ničíte to, co tady kolegyně Kovářová pracně dohadovala půl roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Žádnou přihlášku s přednostním právem nevidím. V tom případě budeme pokračovat podle schváleného programu. Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

265.

Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 800/

V předsálí by měl být přítomen prezident Nejvyššího kontrolního úřadu Miroslava Kala, je-li tomu tak. Není tomu tak. V tom případě budeme pokračovat. Stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu bylo doručeno jako sněmovní tisk 800/2. Prosím, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a předložený návrh uvedl. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 byl zpracován podle zákona rozpočtových pravidel číslo 218/2000 Sb., jehož ustanoveními se řídilo rozpočtové hospodaření v průběhu roku 2015. Podle tohoto zákona také vláda předložila návrh státního závěrečného účtu k projednání v Poslanecké sněmovně. Jeho součástí je rovněž návrh na úhradu schodku státního rozpočtu za rok 2015. Návrh státního závěrečného účtu projednala vláda České republiky dne 27. dubna 2016 a schválila jej usnesením číslo 356 téhož dne.

Rozsáhlý materiál, který vám byl předložen v elektronické podobě, se v úvodní části zabývá ekonomickým vývojem České republiky. Komentovány jsou základní makroekonomické ukazatele za rok 2015 a souhrnné údaje o výsledcích hospodaření veřejných rozpočtů. V dalších částech je pak podrobněji rozvedeno zejména hospodaření státního rozpočtu.

V souladu s rozpočtovými pravidly jsou v samostatných pasážích uvedeny souhrnné informace o výsledcích rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti, informace o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů, zpráva o státních finančních aktivech, pasivech a státních zárukách, zpráva o řízení státního dluhu a přehled o stavech fondů organizačních složek státu. Materiál obsahuje rovněž výsledky hospodaření zdravotních pojišťoven, vyhodnocení souhrnných rozpočtových vztahů k rozpočtu Evropské unie a další údaje. Zařazena je též informace o postupu privatizace a stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2015.

Dovolte mi, abych z pověření vlády návrh státního závěrečného účtu uvedl. Státní rozpočet za rok 2015 byl schválen zákonem č. 345/2014 Sb. jako schodkový s deficitem 100 mld. Celkové příjmy byly rozpočtovány ve výši 1 118,5 mld. a výdaje v objemu 1 218,5 mld. Schválený rozpočet celkových příjmů i výdajů byl v průběhu roku 43 rozpočtovými opatřeními souvztažně navýšen o 13 kapitol, celkem o 94,4 mld., a to na základě zmocnění Ministerstva financí podle § 24 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech. Týká se financování projektů v rámci operačních programů spolufinancovaných z rozpočtu EU. Rozpočet celkových příjmů po změnách tak dosáhl 1 212,9 mld. korun, celkových výdajů 1 312,9 mld. korun a rozpočtováný schodek zůstal nezměněn ve výši 100 mld.

Výsledný schodek státního rozpočtu za rok 2015 ve výši 62,8 mld. byl o 37,2 mld. korun nižší oproti rozpočtem předpokládanému objemu a o 15 mld. nižší než schodek vykázaný v roce 2014. Podíl vykázaného schodku státního rozpočtu na HDP v roce 2015 představoval 1,4 % a byl o 0,4 procentního bodu nižší než v roce 2014. Pozitivně na schodek působily jak úspory běžných výdajů rozpočtu, tak i překročení daňových příjmů včetně pojistného na sociální zabezpečení. Překročení kapitálových výdajů bylo pokryto, nároky pak příznivě ovlivnilo růst ekonomiky a zaměstnanost.(?)

Předložený státní závěrečný účet České republiky za rok 2015 vykazuje příjmy státního rozpočtu ve výši 1 234,5 mld., výdaje státního rozpočtu ve výši 1 297,3 mld. a celkový schodek státního rozpočtu ve výši 62,8 mld. a navrhuje vypořádání schodku

státního rozpočtu České republiky za rok 2015 financujícími položkami takto: vydanými státními dluhopisy ve výši 64,9 mld. a změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, jejich zvýšením ve výši minus 2,1 mld. Vypořádání schodku státního rozpočtu vyplynulo ze zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 a skutečné struktury a výše jednotlivých zdrojů krytí výsledného schodku.

Tolik hospodaření státního rozpočtu v roce 2015. Doufám, že tímto vystoupením se podařilo přiblížit vám předložený vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky na rok 2015. Dovolte mi na závěr vyslovit přesvědčení, že s přihlédnutím k podmínkám, za nichž státní rozpočet hospodařil, se vláda se svými úkoly na tomto úseku v roce 2015 vyrovnala. Proto vás jménem vlády žádám, abyste předložený návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 vzali na vědomí a zároveň odsouhlasili vypořádání schodku státního rozpočtu za rok 2015, jak je uvedeno v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Rozpočtový výbor projednal za účasti zpravodajů usnesení výborů k tomuto materiálu. Usnesení rozpočtového výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 800/1. Stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu projednal kontrolní výbor a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 800/3. Prosim, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Václav Votava, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosim.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, rád bych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru č. 491 ze dne 22. června 2016 k návrhu státního závěrečného účtu České republiky na rok 2015.

Saroganci sobě vlastní si ale dovolím řečnickou otázku. Je v pořádku, že projednáváme státní závěrečný účet za rok 2015 v březnu 2017? Já myslím, že ne.

A nyní k vlastnímu usnesení rozpočtového výboru ze dne 22. června 2016.

Po úvodním výkladu náměstka ministra financí, po vyslechnutí zpravodajských zpráv zpravodajů výborů a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. projednal na společné schůzi se zpravodaji výborů usnesení výborů k Státnímu závěrečnému účtu České republiky za rok 2015 (dále státní závěrečný účet) a konstatuje, že

a) všechny výbory doporučily Poslanecké sněmovně schválit nebo vzít na vědomí kapitoly, okruhy a finanční vztahy státního rozpočtu ke státním fondům podle příkázání z usnesení Poslanecké sněmovny č. 1176 z 14. dubna 2016,

b) výbor pro zdravotnictví nad to žádá Ministerstvo zdravotnictví o úpravu a zjednodušení podmínek pro čerpání prostředků na specializační vzdělávání lékařů a nelékařů tak, aby prostředky každoročně vyčleněné na rezidenční místa mohly být

efektivně vyčerpány s termínem umožňujícím čerpání podle nových pravidel již na rok 2017,

c) po změně zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, lze projednávat stanovisko NKÚ ke státnímu závěrečnému účtu až po 31. srpnu běžného roku,

dále po projednání všech kapitol a vládního návrhu státního závěrečného účtu jako celku (sněmovní tisk 800) včetně vládního návrhu usnesení Poslanecké sněmovny k státnímu závěrečnému účtu doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení:

A. Poslanecká sněmovna bere na vědomí státní závěrečný účet – finančně je v usnesení uvedeno, aby vzala na vědomí výsledky rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti, aby vzala na vědomí stav státních finančních aktiv České republiky k 31. prosinci 2015, aby vzala na vědomí informaci o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů České republiky za rok 2015, informaci o stavu a vývoji státních záruk uvedenou v sešitu D návrhu státního závěrečného účtu, informaci o stavech fondů organizačních složek státu uvedenou v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu a informaci o postupu privatizace a stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2015 podle zákona č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku, uvedenou v sešitu I návrhu státního závěrečného účtu, souhlasí s vypořádáním schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2015 vydanými státními dluhopisy, změnou stavů na účtech státních finančních aktiv – zvýšením,

B. projednala státní závěrečný účet současně se stanoviskem Nejvyššího kontrolního úřadu k němu ve společné rozpravě, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Ještě jednou se omlouvám, že jsem neuváděl jednotlivá čísla. Jsou uvedena samozřejmě v usnesení rozpočtového výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní prosím, aby nás o jednání kontrolního výboru informoval zpravodaj poslanec Vladimír Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, kontrolní výbor se stanoviskem Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 zabýval na své 38. schůzi dne 7. září 2016 a přijal usnesení, ve kterém vzal na vědomí toto stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu a požádal ministra financí, aby do 14. 10. 2016 předložil kontrolnímu výboru přijatá a připravovaná nápravná opatření ke stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015.

Na kontrolní výbor přišlo šestnáct stran vyjádření Ministerstva financí. Ocituji vám jenom jedno z hutných nápravných opatření, které ministerstvo přijalo.

Takže NKÚ doporučuje, aby se organizační složky státu disponující dostatečným stavem nároků z nespotřebovaných, neprofilujících výdajů přednostně snažily čerpat nároky z nespotřebovaných výdajů před použitím prostředků z vládní rozpočtové rezervy. NKÚ doporučuje, aby se vláda, Poslanecká sněmovna a Ministerstvo financí intenzivněji zabývaly tím, zda je účel prostředků uvolňovaných z vládní rozpočtové rezervy v souladu s účelem, který vymezují rozpočtová pravidla. – Nápravné opatření Ministerstva financí: souhlas s názorem NKÚ. Toť vše.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já si neodpustím ještě několik poznámek k projednávání stanoviska v kontrolním výboru, protože Nejvyšší kontrolní úřad ve stanovisku uvedl, že řada zákonů, předpisů a podmínek a pravidel je nastavena tak přísně, že současné naplnění všech požadavků není možné. Očekával jsem, že se tím vláda bude zabývat, tuto vládu takové konstatování ale nechává v klidu.

NKÚ konstatoval, že vládě se v roce 2015 nepodařilo naplnit cíl v podobě snížení výdajů na konsultační, právní a poradenské služby. Ty se naopak meziročně zvýšily, ty výdaje.

Ve stanovisku je zmíněno, že v návrhu státního závěrečného účtu je uvedeno, že u první stovky poplatníků s největším objemem inkasa daně z příjmů právnických osob z přiznání došlo k meziročnímu poklesu tohoto inkasa o 2,7 miliardy korun. Návrh státního závěrečného účtu následně doplňuje, že došlo ke snížení jejich poměru vůči celkovému inkasu daně z příjmů právnických osob ze 42,9 na 36,6 %. Podle mého názoru ti největší poplatníci velmi dobře optimalizují své odvody.

NKÚ ve stanovisku také konstatuje, že s přihlédnutím ke skutečnosti, že se česká ekonomie v roce 2015 dařilo a dosažené makroekonomické ukazatele vysoce předstihly prognózy, ze kterých se vycházelo při sestavování státního rozpočtu, je zřejmé, že vysoký meziroční růst příjmů z DPH byl způsoben spíše silným růstem výdajů na konečnou spotřebu v ekonomice než efektivnějším výběrem DPH. Přitom ministr financí ve svých vystoupeních uvádí, že je to způsobeno právě efektivnějším výběrem.

Tolik několik poznámek k projednávání na kontrolním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda se někdo další hlásí ještě do všeobecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu a táži se, zda si pan ministr chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní tedy přistoupíme k rozpravě podrobné a táži se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Přečetl jsem již návrh usnesení, pouze budeme brát na vědomí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Je to úprava, protože výbor říká: schválit nebo vzít na vědomí, takže budeme brát na vědomí. V tomto textu bude znít návrh usnesení. Táží se, zda někdo další se hlásí o slovo v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a táží se na závěrečné slovo pana ministra před závěrečným hlasováním. Není tomu tak.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak zde zaznělo z úst pana předsedy Votavy.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 242. Přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen, a končím projednávání tohoto bodu.

Přečtu omluvy. Dnes od 18.00 hodin do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Martin Komárek a dále se od 16.30 do 19.00 hodin z důvodu pracovní cesty omlouvá pan poslanec Marek Ženíšek.

Otevřu další bod dnešního jednání, je to

52.

Vládní návrh zákona o statusu veřejné prospěšnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o statusu veřejné prospěšnosti) /sněmovní tisk 1005/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede v zastoupení pan ministr Dan Ťok. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. Máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych v zastoupení za pana ministra Pelikána představil návrh zákona o statusu veřejné prospěšnosti.

Návrh zákona je předkládán v návaznosti na zákon číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník, jehož § 147 předpokládá, že jiný právní předpis podrobněji upraví podmínky, které musí veřejně prospěšná právnická osoba splnit, aby získala právo na zápis statusu veřejné prospěšnosti do veřejného rejstříku. Předkládaný návrh zákona především zakotvuje podrobné podmínky, za nichž má právnická osoba právo na zápis statusu veřejné prospěšnosti, zejména ohledně jejího předmětu činnosti, obsahu jejího zakladatelského jednání a způsobu nakládání se ziskem. Současně stanoví povinnosti zaručující transparentnost hospodaření, jež musí právnická osoba se statusem veřejné prospěšnosti plnit, nemá-li jí být status odňat. Návrh zákona upravuje i některé další otázky související se statusem veřejné prospěšnosti, zejména s jeho odnětím.

Dřívější návrh zákona byl projednán v legislativním procesu během roku 2013, byl schválen vládou i Poslaneckou sněmovnou. Senát ale návrh zákona nakonec zamítl, protože většina senátorů se přiklonila k názoru, že navrhovaná právní úprava bude znamenat výrazné zatížení soudů, které by měly o právu na zápis statusu veřejné prospěšnosti rozhodovat. S přihlédnutím k výsledkům projednání s orgány státní správy, odbornou veřejností i zástupci praxe byl připraven návrh zákona, který má zavést soukromoprávnímu institutu statusu veřejné prospěšnosti (?) a sám o sobě nepředpokládá návaznost na žádný veřejnoprávní benefit. Tato návaznost však není do budoucna vyloučena. Status by měl být zejména jakousi známkou kvality, stvrzením veřejné prospěšné právnické osoby pro potřeby soukromoprávního styku. Získání statusu je postaveno na principu dobrovolnosti ze strany jeho potenciálních nositelů. (V sále je velký hluk.)

Význam statusu by se měl projevit především v těchto ohledech: bližší vymezení veřejné prospěšnosti s potenciální relevancí pro celý právní řád, zvýšení transparentnosti a důvěryhodnosti neziskového sektoru, podpora veřejně prospěšných aktivit ze soukromých zdrojů, zjednodušení pohledu na český –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám ctěnou sněmovnu o ztišení a v případě, že máte něco důležitého, co potřebujete diskutovat, abyste šli do předsálí. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ůok: Zjednodušení pohledu na český neziskový sektor z hlediska zahraničních dárců a jiných podporovatelů.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám požádat o podporu tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Markéta Wernerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Wernerová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si vám představit vládní návrh zákona o statusu veřejné prospěšnosti a o změně souvisejících zákonů, tedy zákon o veřejné prospěšnosti, sněmovní tisk číslo 1005. Pan ministr za předkladatele přednesl velice podrobné představení tohoto zákona, proto si dovolím doplnit jen několik málo souvislostí.

Jak již bylo řečeno, vládní návrh zákona naplňuje zmocnění § 147 občanského zákoníku, na jehož základě se veřejně prospěšné osoby mohou ucházet o zápis do statusu veřejné prospěšnosti a uplatnit tak právo, které umožňuje občanský zákoník již tři roky. Na druhé straně je však třeba zmínit, že k tomuto tisku vyslovila nedoporučující stanovisko Legislativní rada vlády, která toto podrobuje, status veřejné prospěšnosti, aby byly připojeny konkrétní výhody, zejména v daňové oblasti. Ale vzhledem ke skutečnosti, že existuje společenská objednávka pro status veřejné prospěšnosti a jeho určení již po velkou dobu, dovolím si doporučit tento tisk k dalšímu projednání ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Požádám vás, abyste zaujala místo u stolu zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Prosim, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Borka: Vážené kolegyně, kolegové, milí zástupci vlády, pane předsedající, dovoluji, abych se vyjádřil k vládnímu návrhu zákona a okomentoval některé sporné věci, které jsou v něm uvedeny.

Vládní návrh zákona stanoví podmínky, při jejichž splnění má veřejně prospěšná osoba ve smyslu ustanovení § 146 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, právo na zápis statusu veřejné prospěšnosti. Návrh má naplnit ustanovení § 147 občanského zákoníku, které jeho existenci předvídá. Zákon by měl přispět k možnostem zlepšení vnímání a zvýšení důvěry k neziskovému sektoru. Zvolené řešení počítá s tím, že soudní soustava je schopná zajistit provedené navrhované úpravy již za současného stavu. Zvýšení atraktivity české právní úpravy a českých právních forem právnických osob k realizaci veřejně prospěšných aktivit. Návrh umožní zjednodušit pohled na český neziskový sektor i z hlediska zahraničních soukromoprávních a veřejnoprávních dárců a jiných podporovatelů. Status veřejné prospěšnosti v tomto ohledu může sehrát úlohu průkazu, že je určitá právnická osoba skutečně veřejně prospěšná. Tolik tedy k záměru předkladatele.

Při podrobnějším prostudování předmětného návrhu však vyvstává řada otázek a zároveň i pochybností. Zdá se, že cílem zákona je pravděpodobně očistit či zlegalizovat i problematické společnosti nebo jejich části, případně zlegalizovat jejich příjmy. Sporné je i zaměření některých případných veřejně prospěšných společností.

Podle mého názoru je třeba vyřešit několik zásadních věcí.

Za prvé, v § 3 hovoříme o odnětí statusu, resp. o opětovném udělení statusu veřejné prospěšnosti, pokud byl odňat. Zákon však neřeší důvody, proč byl odňat. Například pokud budou prány peníze přes veřejnou společnost, proč jí znovu udělit status. Je tady důvod? V návrhu zákona je sice napsáno, že může být udělen, ale mělo by to být rovnou vyloučeno, stejně tak u fyzické osoby, která figurovala jako statutární orgán.

Dalším sporným okamžikem je § 5, který hovoří o přechínech proti obecnému blahu. Jistě v diskusi, která bude probíhat ve výborech, by se slušelo, aby předkladatel toto pregnantně vysvětlil, o jaké přečiny se v tomto případě jedná.

Návrh zákona uvádí v § 4 bod Ochrana duševního vlastnictví. Domnívám se, že není důvod takové veřejně prospěšné společnosti zakládat. Máme jich poměrně dost a díky nim a autorskému zákonu kvete nelegální stahování prakticky čehokoli.

Také otázka přípravy občanů k obraně vlasti či péče o veterány si zaslouží podrobnější rozbor. Domnívám se, že není třeba vytvářet systém domobrany, který tento návrh jaksi předjímá, neboť z historie víme, že některé věci týkající se právě tohoto problému zapříčinily mnoho špatného. Od toho tu máme Armádu České republiky nebo aktivní zálohy a podobné instituce. Co se týká péče o veterány, domnívám se, že by mělo být pregnantně řečeno, že se jedná o veterány, kteří bojovali ve službách Armády České republiky. Veteránů je mnoho a samozřejmě by

se mohlo dostat i na některé, kteří slouží například v různých nepovolených zahraničních institucích. Navíc se domnívám, že se nepočítá s veterány policisty a také hasiči.

Další nejasnosti vyplývají z definice bezúhonných společností a prokazování bezúhonnosti. Společnost předloží výpis z rejstříku trestů, ale bez takzvaných výmazových záznamů. To znamená prakticky to, že tato společnost bude očištěna, ač spáchala buď přestupek, anebo dokonce i trestný čin.

Pokud se týká ještě pozice organizace, která je cizí naší republice, této organizaci se nevydá opis z rejstříku trestů či obdobný doklad o bezúhonnosti a postačí notářsky ověřené prohlášení. V tomto případě pokud se tedy později zjistí, že toto čestné prohlášení se nezakládá na pravdě a taková společnost například čerpala granty či dotace z veřejných peněz, co budeme dělat posléze? Budeme je vracet? Jaký bude postih pro takovou fyzickou či právnickou osobu?

Z návrhu také není jasné, jakým způsobem budou společnosti financovány, budou žádat o dotace, budou mít úlevy na daních a podobně.

Ještě jednu otázku bych zmínil, je to prokazování poctivosti zdrojů. Zde předkladatel počítá s tím, že bude vycházet zejména z účetní závěrky a zprávy auditora. Chtěl bych říci, že mají můj obdiv, protože například policii nebo státnímu zastupitelství to trvá mnohdy někdy i roky, než prokáže skutečnou poctivost těchto příjmů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, také otázka zatížení soudů, pokud by to bylo svěřeno soudům, je stále aktuální, protože se domnívám, pokud by soudy řešily i tyto problémy, tak to bude pro ně znamenat velké zatížení. Pokud by tomu tak nebylo, tak to bude vyžadovat vytvoření zcela nového typu správního řízení.

Na závěr mi dovolu, abych tedy vyslovil domněnku, že nevím, jestli bude stačit projednání ve výborech. Tento návrh zákona má některá slabá místa a podle mého názoru by možná více slušelo vrátit tento návrh zpět předkladateli a projednat ho později. Děkuji. (Potlesk několika poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, jenom si chci upřesnit, je to váš návrh? Ono nelze hlasovat, že by návrhu slušelo vrátit ho k přepracování. Lze pouze hlasovat o tom, že podáte návrh na přepracování. Takže jak zní... Jedná se o regulérně myšlený návrh k přepracování tohoto zákona?

Poslanec Jaroslav Borka: Ano, vrátit návrh k přepracování předkladateli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, nechám o něm hlasovat. Děkuji. Faktickou poznámku má přihlášenou pan poslanec Jan Zahradník. Prosim.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, ten návrh zákona v sobě skrývá určitě celou řadu různých záležitostí, které tam při pozorném čtení můžeme najít. A já jenom tady v tom čase vyměřeném k faktické poznámce položím jednu takovou otázku, zdali statut veřejné prospěšnosti

zaslouží taková právnická osoba například, která setrvale brání realizaci významné stavby, která je ve veřejném zájmu. Když si tuhle otázku zodpovíme, budeme schopni také o tomto zákonu rozhodovat. Dokud si tuto odpověď nebudeme schopni dát, myslím, že bychom měli zákon vrátit k přepracování a dále se jím nezabývat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já se na rozdíl od svých předřečníků nedomnívám, že by zákon měl být vrácen k přepracování. Naopak si myslím, že je potřeba ho projednat a přijmout. A navrhuji zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Petr Kudela. Prosím.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, páni ministři, paní ministryně, návrh statutu veřejné prospěšnosti je očekáván i v neziskové oblasti. Nicméně padly tady připomínky, ke kterým si myslím, že by bylo velmi dobře, aby se vyjádřil pan předkladatel, ministr spravedlnosti. Proto navrhuji přerušit jednání tohoto bodu do jeho přítomnosti, aby nám na tyto připomínky mohl odpovědět, a my bychom potom mohli relevantně hlasovat o tom, zda vrátit zpět předkladateli, anebo ten zákon je v té fázi, v tomhle stavu, že ho můžeme projednat a ve druhém čtení případně opravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jedná se o procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. Padl zde procedurální návrh, abychom přerušili... Eviduji žádost na vaše odhlášení, já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami.

Padl zde procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do přítomnosti ministra spravedlnosti Roberta Pelikána.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 243, přihlášeno je 109 poslankyň a poslanců, pro návrh 40, proti 50. Tento návrh byl zamítnut a my budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu.

Táži se, zda ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím. Jestli je tomu tak, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan navrhovatel nebo paní zpravodajka si chtějí vzít závěrečné slovo. Jsou v cíle diskusí. Ještě jednou se táži: Nechcete si vzít závěrečné slovo? Dobrá.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu, který padl, a to je návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 244, přihlášeno je 111 poslankyň a poslanců, pro návrh 30, proti 56. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání a nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádnou přihlášku nevidím, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajují hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 245, přihlášeno je 113 poslankyň a poslanců, pro návrh 110, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se táži, zda má někdo návrhy na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Neeviduji žádnou přihlášku.

V tom případě budeme hlasovat o posledním návrhu, který padl v rozpravě, a to je návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 246, přihlášeno je 113 poslankyň a poslanců, pro návrh 67, proti 18. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Přečtu omluvy. Dnes od 17.30 ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam. A dále dne 14. 3. se od 17.10 do 18.30 z osobních důvodů omlouvá pan ministr Daniel Herman.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

48.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb.,
o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 1014/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní ministryně Marksová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, tato novela byla zpracována s cílem pokračovat ve snižování administrativní zátěže podnikatelů a zkvalitňování podnikatelského prostředí v České republice. Administrativní zátěž podnikatelů se snižuje odstraněním povinnosti podnikatelů oznamovat živnostenskému úřadu identifikační údaje členů statutárního orgánu právnické osoby a vedoucího odštěpného závodu zahraniční osoby zapisovaného do obchodního nebo jiného veřejného rejstříku. Novela dále upravuje překážky provozování živnosti, které vznikají rozhodnutím živnostenského úřadu o sankčním zrušení živnostenského oprávnění. Zároveň novela vychází vstříc požadavkům podnikatelské i nepodnikatelské veřejnosti a zavádí poskytování informací ze živnostenského rejstříku formou hromadných souborů neboli sestav s aktuálními veřejně dostupnými údaji podnikatelů. Také chce zkvalitnit právní úpravu živnostenského zákona v návaznosti na aplikační praxi např. úpravou zmocnění pro vydávání tržních řádů, zajištěním řádného fungování centrálních registračních míst, definováním některých pojmů v návaznosti na znění jiných právních předpisů atd.

Takže si vás dovoluji požádat o podporu tohoto návrhu a jeho propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Martin Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, sice se říká latinsky, že repetitio mater studiorum, že opakování je matka moudrosti, ale já se tedy teď nepustím do toho, abych zopakoval po paní ministryni ty části zákona, které tato novela předkládá. Spíše bych se pokusil už v prvním čtení mírně polemizovat, jestli skutečně ten zásadní přínos těchto technicistních detailů, které jsou navrhovány, je opravdu tím, co nás v těch dlouhodobých nelichotivých žebříčcích rychlosti administrativní a byrokratické zátěže vzniku živnostenského podnikání v České republice dlouhodobě udržuje na velmi nelichotivých místech ve srovnání jak evropském, tak srovnání světovém. V tomto smyslu tuto novelu považuji za příliš parciální a rozhodně se nedomnívám, že jí dojde k nějaké zásadní akceleraci např. oním odstraněním různých překážek k zahájení živnosti. Přestože to jsou kroky racionální, nedomnívám se, že ten akcelerační prvek, který taďy paní ministryně zastupující skutečné předkladatele ve svém úvodním slově tak zdůraznila, bude tak výrazný.

Diskusi detailů bych nechal potom na projednání ve výborech. Paní ministryně v zásadě řekla, o čem ta novela je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Žádnou přihlášku neeviduji. Je-li tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se, zda paní ministryně nebo pan zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím. V tom případě dám hlasovat.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 247, přihlášeno je 116 poslankyň a poslanců, pro návrh 98, proti nikdo. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se tážím, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Žádnou přihlášku nevidím. V tom případě, protože žádný další návrh nepadl, končím prvé čtení tohoto bodu. Děkuji.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

296.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb.,
o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů
(zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. .../2017 Sb.,
a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 984/- druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh i v tomto případě uvede paní ministryně Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, tuto novelu vypracovali odborníci z Národního bezpečnostního úřadu ve spolupráci s odbornou veřejností i věcně příslušnými ministerstvy. Tato novela se předkládá kvůli tomu, aby se zajistila transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii. Směrnice má za cíl zvýšit a sjednotit standard bezpečnosti sítí a informačních systémů v evropských zemích, na nichž je dnes do značné míry závislé fungování naší společnosti a hospodářství. Zároveň předložený návrh zákona reflektuje připomínky z praktické aplikace dnes účinného zákona o kybernetické bezpečnosti. Tyto připomínky formulovali zástupci odborné veřejnosti, se kterými NBÚ novelu projednával.

Součástí návrhu zákona je i změna zákona o svobodném přístupu k informacím, ze kterého se vypouští výjimka z poskytování informací v oblasti kybernetické bezpečnosti a přesouvá se do zákona o kybernetické bezpečnosti.

Zmíněná evropská směrnice musí být v souladu s právem EU zapracována do českého právního řádu ve stanovené transpoziční lhůtě. Česká republika potřebuje tato opatření zavést do 9. května 2018, účinnost zákona navrhuje proto od prvního dne druhého kalendářního měsíce po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výboru pro obranu a hospodářskému výboru jako výborům dalším. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 984/1 až 5.

Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pro bezpečnost poslanec Roman Váňa, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, výbor pro bezpečnost projednal návrh tohoto zákona na své 37. schůzi a přijal k němu usnesení č. 149. Po úvodním vystoupení náměstka ministra Marka Ondrouška a ředitele Národního bezpečnostního úřadu pana Dušana Navrátila, po zpravodajské zprávě předsedy výboru Romana Váni a po obecné a podrobné rozpravě výbor pro bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit návrh předloženého zákona ve znění pozměňovacího návrhu výboru pro bezpečnost, který je pod sněmovním tiskem 984/4 včetně odůvodnění, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní prosím, aby se slova postupně ujali zpravodajové dalších výborů. Nejprve tedy výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Josef Zahradníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji, pane předsedající. Děkuji za krátkou prodlevu. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal uvedený tisk dne 24. ledna na své 51 schůzi a doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 984 projednat a schválit v předloženém znění. To bylo za první. Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu. A za třetí pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní výbor pro obranu. Usnesení přednese pan poslanec Václav Klučka. (Není přítomný.) V tom případě jiný člen výbor pro obranu. Pan poslanec Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Usnesení číslo 203 výboru pro obranu z 38. schůze ze dne 26. ledna 2017 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona, a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 984. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení náměstka ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu Marka Ondrouška, zpravodajské zprávě poslance Ing. Václava Klučky a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona schválila, za druhé pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, a za třetí ukládá předsedovi výboru, aby předložil usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Tolik usnesení číslo 203.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. A ještě pan poslanec František Laudát za hospodářský výbor.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já to zkrátím. Usnesení hospodářského výboru jste dostali jako sněmovní tisk 984/5 a vynechám formální náležitosti. Hospodářský výbor to doporučuje ve znění, jak to bylo předloženo, bez pozměňovacích návrhů, a připouští případné legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Prosím, pan poslanec Novotný. Máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, slibuji, že budu stručný, jenom v obecné rozpravě velmi stručně popíšu pozměňovací návrh, ke kterému se poté přihlásím v rozpravě podrobně.

Konkrétně se pozměňovací návrh několika formulačními úpravami týká jedné z konkrétních oblastí, ve kterých jde o kybernetickou bezpečnost, a to konkrétně oblasti poskytování služeb cloud computingu, to znamená, česky řečeno, když služby jsou poskytovány prostřednictvím serverů dostupných prostřednictvím internetu vzdáleným přístupem. Můj pozměňovací návrh přesněji upravuje v tom vzájemném vztahu orgánů veřejné moci, který tu službu zajišťuje prostřednictvím nějakého poskytovatele pod dohledem úřadu, jaké jsou vzájemné povinnosti těchto jednotlivých tří subjektů. Orgány veřejné moci jsou zavázány, aby bezpečnostní pravidla pro poskytování služeb cloud computingu zajistili smluvně. Jakýsi základní rámec bezpečnostních pravidel pak má dát prováděcí právní předpis, který stanoví obsah a rozsah těchto bezpečnostních pravidel. A poslední změna se týká oprávnění úřadu k vydání příslušné vyhlášky upravující obsah a rozsah bezpečnostních pravidel pro orgány veřejné moci využívající služby poskytovatelů cloud computingu.

Tolik tedy obecné zdůvodnění. Ona ani ta úprava není o moc konkrétnější, ale popisuje tyhle tři základní parametry. Já se potom přihlásím k příslušnému sněmovnímu dokumentu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se na závěrečná slova paní ministryně. (Nepřeje si.) Pan zpravodaj? Ne. V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nejprve tedy pan poslanec Novotný. Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Takže teď už, kolegyně, kolegové, pouze jednou rozvitější větou se tu chci přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 6051, jehož obsah a zdůvodnění jsem už provedl v rozpravě obecné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Roman Váňa: Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 5797, a k pozměňovacímu návrhu 5799. V obou případech se jedná o legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím. Jestli je tomu tak, podrobnou rozpravu končím. I zde se táži na závěrečná slova paní ministryně a pana zpravodaje. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že žádné další návrhy nepadly, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat v dalším bodě v rámci programu, který je schválen, a budeme projednávat

40.

Vládní návrh zákona o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže a o změně zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže) /sněmovní tisk 991/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede i v tomto případě paní ministryně Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Poslankyně a poslanci, cílem této novely je opět implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 214/104 ze dne 26. listopadu 2014, o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva

v případě porušení právních předpisů členských států a EU o hospodářské soutěži. Návrh novely zpracoval Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti.

Cílem novely je především jednotně stanovit pravidla nezbytná k zajištění toho, aby subjekty, kterým byla způsobena škoda v důsledku porušení soutěžních pravidel, mohly účinněji než dosud uplatňovat své soukromoprávní škodní nároky žalobami v občanském soudním řízení.

Chtěla bych také dodat, že nejsou navrhovány žádné změny nad rámec směrnice. A jak už tady bylo řečeno, navrhujeme, aby podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, Poslanecká sněmovna s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Důvodem pro tento postup je co nejrychlejší provedení transpozice příslušné směrnice, jejíž transpoziční lhůta již uplynula. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jménem dvou poslaneckých klubů TOP 09 a ODS dávám veto na projednávání tohoto bodu v režimu § 90 jednacího řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Michal Kučera. (Není přítomen.) Pan poslanec Michal Kučera se omlouvá, v tom případě budeme muset odhlasovat nového zpravodaje pro prvé čtení. Požádám vás o chvíli strpení. (Po chvíli.) Navrhují změnu zpravodaje pro prvé čtení a navrhuji, aby se jím stal pan poslanec Urban. Vzhledem k tomu, že se jedná o změnu zpravodaje v rámci prvého čtení, musíme tuto změnu odhlasovat. Já přivolám kolegy a kolegyně z předsálí.

Zahajují hlasování a táži se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje pro prvé čtení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 248, přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 91, proti nikdo. Konstatuji, že jsme vyslovili souhlas se změnou zpravodaje pro prvé čtení.

Požádám pana poslance Urbana, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Já myslím, že paní předkladatelka tady uvedla vládní návrh zákona, tak jak je třeba, i v podrobné rovině, a diskusi na různá témata bych nechal na garanční výbor. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Řádně přihlášený pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Paní ministryně, páni ministři, pane předsedající, v podstatě je dobře, že se tento materiál dostane dál do projednávání. Teď se bohužel musím zaměřit na formální stránku této materie a při studování zákona jsem narazil na několiké gramatické chyby, takže jsem rád, že se tento materiál bude dál projednávat. Nicméně chápu jeho potřebu k projednání. Takže doporučuji posunout do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já na rozdíl od pana poslance Kudely dávám procedurální návrh, abychom přerušili tento bod do příští schůze.

Důvod: My jsme tady říkali, že to má významné zahraničněpolitické konsekvence. Ministr zahraničí tady není přítomen. Za další, je to materiál, který předkládá ministr průmyslu a obchodu. Ministr průmyslu a obchodu není a zastupující v současné době ministr průmyslu a obchodu Bohuslav Sobotka je prostě nepřítomen. Takže dávám procedurální návrh, aby se to přerušilo do dubnové schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že jste přednesl procedurální návrh, tak o něm dám hlasovat bez rozpravy. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Zopakuji návrh, který zde zazněl. Jedná se o procedurální návrh, aby tento bod byl přerušen do příští schůze jednání Poslanecké sněmovny.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 249. Přihlášeno je 105 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 56. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Já se táži, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Vzhledem k tomu... Pan poslanec Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Paní ministryně zde sdělila důvody, které vedly vládu, že navrhla projednávání podle § 90. Bylo vzneseno veto. Takže já v reakci na tento krok navrhuji, abychom zkrátili lhůtu na dvacet dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Na dvacet dnů je možné pouze se souhlasem předkládajícího. Takže já se táži paní ministryně, zda souhlasí. Souhlasí. Dobře.

Faktická poznámka pana poslance Adamce. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Mně to tady fakt připadá dneska jak ve špatném filmu. Máme tady tři ministry. Bereme tady odborné návrhy zákonů. Prakticky se nedovíme nic, co jim ti kolegové

napsali. To znamená, oni o tom vědí stejně tolik jako většina z nás. A já opravdu nevím, jestli takhle má ta práce ve Sněmovně vypadat.

Já tedy protestuji a myslím si, že kdybych mohl, tak bych dal nějaký procedurální návrh, a neudělám to. Ale opravdu zvažme, jestli takhle chceme pracovat a dělat tady takovou komedii před našimi občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pilný. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Opravdu musím říct, že prostě neměli jsme tady zpravodaje a nemáme tady tři ministry. Já nevím, když se podíváte na to zkrácení na dvacet dnů, jak by to hospodářský výbor vůbec stihl seriózně projednat. Ten to asi dostane jako garanční výbor. Já pro zkrácení až na dvacet dnů bych tedy nehoroval, protože podle mého názoru se to seriózně stihnout nedá. Já chápu urgentnost té věci, ale přeci jenom je to zákon o něčem a má dopad i do zahraničí. To projednávání bychom neměli opravdu nějakým způsobem brát takovým kvapíkem. Takže mně se úplně ten návrh na to zkrácení až na dvacet dnů nelíbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já jsem evidoval dvě přednostní práva. Nejprve pan zpravodaj, poté pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Tak. Abychom si ujasnili některé věci. To je návrh transpozice evropské směrnice, kterou zpracoval Úřad na ochranu hospodářské soutěže, a ten návrh posiluje – posiluje – možnosti privátních subjektů soukromoprávních uplatňovat náhradu škody, pokud ta škoda byla způsobena českým státem, na základě pravidel EU, která jsou popsány v té směrnici. Tak nevím, proč tady z nějakým procedurálních důvodů chcete poškodit soukromoprávní subjekty v České republice. To opravdu nevím. Je to v jejich spěchu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já tedy nevím, ale je to první čtení. My vždycky čekáme, s čím přijdete. Tady vůbec nebylo vysvětleno, o čem vlastně ten předklad je. A nezlobte se na mě... Pak chci vědět od paní předkladatelky, jak dlouho prostě máme transponovat tu záležitost. Jak dlouho o tom vláda ví. A já si dokážu představit zkrácení na třicet dnů.

Vždyť to přeci do léta ještě projednáme. Proč najednou ten spěch? Vaše ministerstva nefungují. Vaše ministerstva nefungují a pak my tady máme něco honit v naprostém chaosu, spěchu. Nezlobte se na mě. Nemluvě o tom, že my vždycky se musíme dívat, nebo měli bychom se dívat – protože teď nevládní řada ministrů, teď vládnou úředníci v tomto období. A podle toho to také vypadá. Vy nejste schopni jim

dát ani politické zadání a věcné zadání, co mají ti úředníci dělat. Podívejte se, v jakém stavu jsou telekomunikace.

To znamená, že já nemám námitek proti tomu, aby se to zkrátilo na třicet dnů. Ale pokud se týká dvaceti dnů, jestli na tom budete trvat, tak zvážím společně s klubem ODS veto na těch dvacet dnů v souladu s jednacími řádem. Ale než to udělám, tak bych skutečně chtěl, abyste dali na stůl fakta, data, jak dlouho o tom vláda věděla. Tak v případě, že ne, pojďte se domluvit bez toho kraválu na třiceti dnech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. To znamená, škrtnám si zkrácení lhůty na dvacet dnů z důvodu veta.

Všechny vás eviduji, ale postupně. Nejprve faktická poznámka pana poslance Pilného. Poté faktická poznámka pana poslance Sklenáka, to je přednostní právo pana zpravodaje. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. My jsme teď s panem předsedou poslaneckého klubu zkontrolovali kalendář a myslím, že návrh na třicet dnů je rozumný, a určitě se k němu připojuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Sklenák s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, je to tak, potvrzuji. A jenom abychom tedy dodrželi formálně správný postup. On pan kolega Laudát řekl, že možná zváží veto. Myslím si, že takhle se nedá říct, že bylo podáno. Takže já stahuji svůj návrh na dvacet dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Poté pan poslanec Laudát v pořadí, tak jak jste se přihlásili. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Já myslím, že je rozumné přihlásit se k těm třiceti dnům. Takže to navrhuji místo těch dvaceti. A bude příležitost prodiskutovat ty detaily případně na výboru. Předpokládám, že to nebude nic složitého. Opravdu jde o to sladit české právo s evropským podle té směrnice v případě žaloby soukromoprávních subjektů, pokud mají pocit, že jim vznikla škoda díky rozhodování úřadu v České republice. Čili z tohoto pohledu myslím, je to správné.

Snad znovu zopakují, že ten návrh transpozice té směrnice připravil Úřad na ochranu hospodářské soutěže ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji váš návrh na zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů.

Nyní s přednostním právem pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, já už jsem do toho materiálu koukal. Víte, kdy byla limitní lhůta pro povinnou transpozici v téhle záležitosti? 27. prosince 2016. Já se vás ptám, co jste ty roky předtím dělali. A takhle to je se vším. Mě by zajímalo – on tady bohužel pan premiér není – víte, kolik transpozic lítá? Sami se zamyslete, je to věc koalice, nikoliv opozice. Já jsem dokonce byl pro to, aby se všemožně Ministerstvu dopravy pomohlo. Vzpomeňte si na zákon o civilním letectví, jaký tělocvik tady probíráte. Nedej bože, aby v téhle zemi se stala dopravní nehoda. Byť lítáme podle IATA nebo mezinárodních předpisů, tak už před více než rokem byl limit pro povinnou transpozici. Nezlobte se na mě, vy děláte z evropského a českého práva trhací kalendář.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu. Táží se paní ministryně a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím.

V tom případě zahajují hlasování a táží se, kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 250. Přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro návrh 108, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táží se, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru případně výborům. Žádný návrh nevidím. V tom případě dám ještě hlasovat o zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů.

Zahajují hlasování a táží se, kdo souhlasí s tím, aby lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 251. Přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro návrh 92, proti 2. Konstatuji, že lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu. Předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Budeme pokračovat. Ještě předtím, než zahájím další bod, hlásí se pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, já bych tady požádal ne uložit, ne, ale požádal výbor pro evropské záležitosti, aby požádal a zabýval se tím, aby někdo zjistil, kolik už je propadlých transpozic po limitní lhůtě pro transpozici

evropských směrnic a v kterých oblastech. Myslím si, že to o těch ministerstvech a o tom, jak tam příslušné odbory, ti úředníci fungují – protože často ministři možná ani nedohlédnou, co všechno se na ně valí. Docela by bylo zajímavé to zjistit, pro které resorty jaké to je.

A nezlobte se na mě, vy musíte ta ministerstva už začít řídit. Jste tam skoro více než tři roky, už byste se to mohli naučit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ale pane poslanče, jestli chcete jako bod, tak asi zítra ráno, že bychom zařadili speciální bod v této věci a nechali si to vysvětlit. Teď procedurálně nevím, co jiného bych s tou vaší výzvou dělal.

Budeme pokračovat bodem

41.

Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 836/ - první čtení

Je tady k dispozici usnesení vlády z 8. března, kdy tento bod má za nepřítomného ministra průmyslu a obchodu uvést ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová Tominová. Jenom připomínám, že jde o vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr podle sněmovního tisku 836 v prvním čtení. Zabývali jsme se jím 1. února na 54. schůzi, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu a přerušili jsme ji při vystoupení paní poslankyně Jany Černochové.

Námítka dvou poslaneckých klubů zazněla, to znamená, nebudeme projednávat podle § 90 odst. 2. V tom případě se ptám paní ministryně, jestli chce uvést další projednávání. Pan kolega Vozka je přítomen u stolku zpravodajů a můžeme pokračovat v rozpravě, do které momentálně nemám žádnou přihlášku. Ale požádám pana místopředsedu Bartoška, jestli by mě chvíli zastoupil, a já bych se přihlásil do rozpravy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Já se tedy ujmu řízení schůze a předávám vám slovo. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nebudu zdržovat dlouho Poslaneckou sněmovnu. Víte, že jsme to tady projednávali jak v prvním, ve druhém i ve třetím čtení podle jiného návrhu zákona. Tento návrh zákona je z vládní dílny. Dovolím si ocitovat – v češtině samozřejmě – vyjádření redaktorů amerických časopisů Power Engineering a Renewable Energy World, kteří vybírají nejlepší energetické projekty.

Projektem roku 2014 v jaderné energetice byl vyhlášen první blok jaderné elektrárny Búšehr. Druhé místo zaujal první blok jaderné elektrárny Kudankulam. Oba bloky fungují. A v tomto roce byly projekty hodnoceny podle šetrnosti

k životnímu prostředí, účinnosti výroby energie a použití nejnovějších technologií. Redaktoři vybírali výjimečné energetické projekty v kategoriích uhelné elektrárny, plynové elektrárny, jaderné elektrárny a obnovitelné zdroje energie. Na prvních místech se objevily například sluneční tepelné elektrárny, které pomocí zrcadel ohřívají vodu v centrální nádrži, nebo uhelné a plynové elektrárny se systémy na zachytávání a podzemní ukládání oxidu uhličitého tak, aby nebyl vypuštěn do atmosféry.

Do hodnocení byly zahrnuty elektrárny spuštěné mezi srpnem 2013 a červencem 2014. Porota přihlížela především k instalovanému výkonu, použitým technologiím, významu projektu pro energetický průmysl a dopad na okolní obyvatelstvo. Oba americké časopisy, když zařazovaly jadernou elektrárnu v Búšehu, konstatovaly, že umístění na prvním místě si Búšehr zaslouží zejména proto, že od září 2013, kdy je provozována tato elektrárna, jde o speciální verzi reaktoru VVER-1000. Na základě rusko-iránské dohody ze srpna 1992 bylo při této výstavbě v maximální možné míře využito stávající zařízení, které v Búšehu zůstalo po německých společnostech. Mimo jiné ty německé společnosti měly uzavřenou smlouvu právě se ZVVZ Milevsko, které přišly v roce 1999 o tu ohromnou zakázku na elektrárnu VVER-1000, protože my jsme dodavatelem kompatibilním pro tento typ elektrárny.

Místo původního reaktoru byl použit reaktor VVER-1000/446, to je ta modernizovaná verze, která je ještě dál než náš Temelín. Veškeré stavební práce i provoz jaderné elektrárny probíhaly pod dohledem Mezinárodní agentury pro atomovou energii. Jaderná elektrárna odpovídá mezinárodním bezpečnostním standardům. Provoz bloku Búšehr 1 ušetří Íránu ročně 11 milionů barelů ropy nebo ekvivalentně 1,8 milionu kubických metrů zemního plynu, které samozřejmě mohou být buď nevytěženy, nebo exportovány.

V tomto ohledu chci jen připomenout, že pokud se nerozhodneme tento zákon zrušit tím návrhem vládního návrhu zákona, přijdeme o možnost dál se podílet na případném rozšíření této elektrárny, která zase bude hodnocena jako nejlepší v současné době na světě. Považuji výhrady, které tady byly proti návrhu zákona, který jsme předložili my, i proti tomu návrhu zákona, který předkládá vláda, které byly v prvním čtení přerušeném použity, za neadekvátní, dokonce za zcela irelevantní.

Považuji za potřebné, abychom tento návrh zákona pustili do druhého čtení s tím, že samozřejmě navrhuji, aby lhůta byla zkrácena mezi prvním a druhým čtením na 30 dnů, protože nebudu riskovat debatu o tom, kdyby se zkracovala na dobu kratší, a ani to není v tuto chvíli podle harmonogramu naší práce potřebné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táhne se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Soukup. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedající, dámy a pánové, já se snad musím štípnout. V době, kdy my tady zcela vážně diskutujeme o tom, že zrušíme sankce, kdy zrušíme sankce, kdy je v podstatě ohrožena bezpečnost, kdy – já se nerozpakuji přiznat panu předsedajícímu, že ta elektrárna může mít dobré parametry, ale bohužel

tam vzniká odpad, který je velice zneužitelný, řekl bych, pro vojenské účely a především v rukách teroristů se může stát hroznou zbraní.

Já se vrátím k tomu, proč mě to tak udivilo a proč budu hlasovat proti. V době, kdy my tady hlasujeme zcela vážně, že ty sankce zrušíme, tak náš spojenec Spojené státy americké naopak na Írán pro jejich v uvozovkách důvěryhodnost nové sankce zavádí. Jedná se o balistické zkoušky, ta poslední byla někdy před týdnem nebo před čtrnácti dny. Michael Flynn, národní bezpečnostní poradce Spojených států amerických, označil tyto zkoušky za provokaci a porušení dohod, porušení usnesení Rady bezpečnosti a dalších institucí.

Já se ještě vrátím k těm argumentům, které tady padly. Tady, když jsme o tom diskutovali, tak poslanec kolega Chalupa, který tady dnes není, argumentoval, že jsme jednali s izraelskou stranou a tam nám řekli, že jim to nevadí. Já jsem u těch jednání byl. Oni řekli, že je to poškodí, nicméně zaujali takové pragmatické stanovisko. Říkají – když jim to nedodáte vy, tak jim to dodá někdo jiný. Já jsem tady pronesl takovou větu, říkal jsem, že pro nás, jsme-li přáteli Izraele, tak to se prostě dobrým přátelům nedělá, jakkoli jsou velkorysí. Slyšeli jsme tady také svědectví pana ministra Hermana, které je mi v podstatě bližší, a více mu věřím, že on při jednání s izraelskými politiky si naopak vyslechl, že to izraelskou stranu velice poškodí a že to skutečně Izrael ohrozí. Já bych tady chtěl říci, že ta balistická střela, kterou oni vyzkoušeli teď o víkendu, byl to poslední nebo předposlední víkend, tak ta má dolet tisíc kilometrů. Tak si spočítejte, koho může ohrozit v jejich okolí.

Pro všechno to, co jsem tady říkal, možná přednesu kontroverzní návrh, nicméně přesto navrhuji, abychom zamítlí tento návrh zákona už v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci, pan zpravodaj si to jistě poznamenal. A nyní tedy pokračujeme v diskusi vystoupením pana poslance Františka Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Anžto jsem byl s dnes už exministrem Mládkem na služební cestě v Íránu, tak jsem koukal, jak to tam vypadá, tak jsem měl a chvílemi mám i trochu výčitky svědomí, jestli skutečně tohle pustit, nepustit. Faktem je, že bylo dosaženo nějaké dohody. Teď se okopávají obě strany, zda je, nebo není dodržována. Když tady slyším vystoupení pana místopředsedy, já nevím, jestli se tady máme lámat. Už jsme tady strávili dost času při jeho návrhu, který je shodou okolností totožný s tím vládním návrhem, ten spadl pod stůl. A proč tak úporně na jedné straně se snažíte možná otevřít nějaké české firmě přístupy na velmi nejisté trhy. Navíc si myslím, že tam jsou stejně ty zakázky rozdané, protože si nejsem jist – jednou jsem dokonce pana Babiše ponoukl, abychom tady jednu dohodu s Íránem, myslím, že o zabránění dvojího zdanění nebo ochraně investic, teď nevím, co to bylo, schválili. Na druhou stranu vy tady blokuje CETA, dohodu Evropské unie s Kanadou, což je prostě šance na otevření přístupu na jeden z nejsofistikovanějších trhů na světě, protože Kanada v tom celkovém hodnocení asi dvanácti kritérií – politická stabilita, homogennost státu, politická kultura atd. atd., těch kritérií je dvanáct – tak je výše než třeba Spojené státy. A těch zemí – já vám

sem někdy tu mapku přinesu nebo si ji najdete na internetu – tak jenom upozorňuji, že tam to blokuje a s tímhle chodíte úporně. Mně to přijde jako politika pana prezidenta Zemana. Tak kde jsou ty jeho miliardy z Číny, za které tam ohýbal hřbet, a nejenom tam, dokonce i v Praze?

Já si myslím, že se bychom měli především snažit, abychom na sofistikovaných nám blízkých trzích měli otevřené ty přístupy, kde je garance vymáhání těch peněz. Podívejte se, jak některá investiční dobrodružství této vlády a možná i některých lidí předtím, jak jsem byl panem ministrem Zaorálkem tady upozorněn v jednom případě, jak to potom končí. Někdy je to prostě... Takže možná, že by to bylo na zcela zásadní prostě... Vy ohýbáte hřbet, co se týká zahraniční politiky, směrem k polototalitám, totalitám, pofidérním režimům, na druhé straně tady blokuje v podstatě to, co by bylo pro nás velmi výhodné a kde jsou dopočítané přínosy pro české firmy, byť u té CETA vím, že i když to neschválíte – a budeme možná za chvíli rarita v Evropě, možná, že už jsme v tuhle chvíli, že to nemáme ještě schváleno –, tak přesto většina těch trhů, které už jsou právně sladěny v těch věcech, tak bude stejně fungovat, nicméně nedáte si pokoj. Takže já bych docela přivítal, aby když už chcete Búšehr, tak aby byla taky CETA.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh ještě k jednání. Pan kolega Milan Urban se hlásí do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Já jsem rád za ten závěr, že když už Búšehr, tak CETA. Já samozřejmě podporuji obě ty smlouvy, protože my jsme otevřenou ekonomikou, jejíž výkonnost a úspěch závisí na průmyslu, který exportuje. A zaplat' pánbůh se možná začínáme vracet do doby, kdy jsme patřili mezi deset technologicky nejvyspělejších zemí světa. Tedy máme co nabídnout a máme co vyvážet. A tohle, tahle překážka neumožňuje mnoha českým firmám dodat technologie, které se týkají špičkové výstavby elektrárny. Když získáte v nějaké zemi důvěru, že můžete dodávat tak sofistikované věci do výstavby nové elektrárny, jaderné nebo jiné, tak samozřejmě získáte důvěru na tom trhu i pro jiné výrobky, pro jiné firmy. A ten iránský trh přece není malý. Čili tohle není komunistický projekt, tohle je v zájmu, v národním zájmu České republiky. Prostě je to trh, na kterém je příležitost uplatnit výborné české výrobky. Kdybychom to řešili politicky a byli jedini, kteří chceme zrušit zákaz dodávek, tak by možná ta debata dávala nějaký smysl. Jenže všichni vyspěli už dávno to zrušení dodávek udělali. Pak nechápu, proč bychom se my tady měli na tom nějakým zásadním způsobem tříštit. To znamená, nemá cenu to politizovat, má cenu se na to dívat opravdu pragmaticky, hospodářsky, ekonomicky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milanu Urbanovi. Nyní faktické poznámky pana poslance Grospiče a poté pana poslance Laudáta. Nyní má tedy slovo pan poslanec Stanislav Grospič k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já navážu na slova svého předřečníka. Já si myslím, že bychom také dodávky do elektrárny Búšehr měli vnímat vysoce pragmaticky, protože jde o to, aby si Česká republika udržela svůj technologický nástup, ale také samozřejmě i své možnosti coby dobrého obchodního partnera ve světě. A jestliže ostatní státy se dovedou velice pragmaticky tomu přizpůsobovat, i mimo jiné členské země Evropské unie, tak nevidím sebemenší důvod k tomu, aby Česká republika před nimi musela sklánět hlavu a respektovat možná přání některých tzv. velmocí, které dávají tvář politice Evropské unie, protože prostě mají většinu a rozhodují o tom, která země kam co smí dodávat. Čili v tomto smyslu si myslím, že je to vysoce oprávněné.

Ta druhá poznámka směřuje k tomu, že bych to vůbec nespojoval se smlouvou CETA. To je o něčem jiném. To si myslím, že si zaslouží samostatnou diskusi a debatu a že ta může mít mnohem horší dopady na český trh a především na české zaměstnance. Ale to sem nepatří. To si myslím, že bychom měli v této souvislosti oddělit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi a nyní faktická poznámka Františka Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jednak se vůbec neztotožňuji s panem kolegou Urbanem v tom, že konečně jsme se dali kamsi na pochod a máme tady sofistikovaný průmysl. Pokud tady v některých směrech některé malé firmy začínají vlastně fungovat na světové špičce, tak to není díky této vládě, ale navzdory této vládě. Děláte všechno pro to, abyste konkurenci, svobodu jejich podnikání, jejich pokusu inovací zničili. Udělali jste v tomto období pro to všechno. To za prvé. A můžu tady předložit až depresivní, kdo ví, co se ve světě děje, v ekonomice, digitalizaci, robotizaci, automatizaci a dalších a dalších věcech, které můžeme sesypat do nějaké množiny, Průmysl 4.0, tak byste byli zděšení, jaké vy děláte čelem vzad. To za prvé.

Za druhé. Já nevím, ale zrovna tady například Izrael, který je obklopen velmi nepřátelským světem a má k nám velmi blízko, tak bych si hodně vybíral, jestli chceme mít nestandardní, nebo spíš nadstandardní přístup k jejich nejšpičkovější technologii, ke spolupráci s nimi, anebo s Íránem. Já si myslím, že bychom nemuseli a neměli bychom nechávat ani stín pochybností. My máme sice jako TOP 09 volné hlasování v této záležitosti, ale budu dneska ukazovat podporu pro návrh kolegy Soukupa.

Jako vždycky je to o politice. Já si myslím, že děláme nešťastnou politiku. Já nevím, ale docela by tedy, za chvíli bude končit toto funkční období, tak dejte na jednu hromadu prostě to, v čem jste České republice pomohli svým zahraničněpolitickým investičním dobrodružstvím po světě, a kolik pochybností jste vzbudili na sofistikovaných trzích zemí, které k nám mají blízko, s kterými sdílíme obranu atd. atd.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nemám žádnou jinou přihlášku do rozpravy. Hlásí se pan zpravodaj do rozpravy? Ne. Tak pan kolega Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem si udělal to, že jsem si vytiskl a podíval jsem se opět, protože už jsme to tu projednávali, do důvodové zprávy. Já si myslím, že všichni ti, kteří tady přede mnou hovořili, mají kus své pravdy. Jak kolega Soukup, tak kolega Laudát, tak i jiní. Já bych to v každém případě nespojoval ale s CETA. Já vám, kolegové, přečtu něco z důvodové zprávy, protože vím, že toho máme hodně a že ne každý ty důvodové zprávy čte.

Bod 1.1 důvodové zprávy říká. V návaznosti na tuto rezoluci dne 18. října 2015 rozhodla rada Evropské unie o ukončení uplatňování veškerých hospodářských a finančních sankcí Unie vůči Íránu souvisejících s jadernými otázkami. Současně byla přijata nařízení Rady – já čísla nečtu – kterými se mění nařízení a provádění nařízení Rady – říkám, čísla nečtu. Obě nařízení jsou použitelná od 16. ledna 2016, kdy bylo publikováno rozhodnutí o dni použitelnosti. Co to říká. Že všechny státy Evropské unie se mohou řídit tímto nařízením. Pokud to budou dodržovat všechny, návrh, který dal kolega Soukup, tak tomu rozumím. Rozumím i těm bezpečnostním rizikům. Ale co dosáhneme tím, že my zase budeme papežštější než papež a ostatní se nám budou smát. Já si myslím, že už jsme tady jednou v minulosti zažili, že jsme utlumili zbrojní výrobu a různé věci a jiné světové zbrojařské koncerny velmi rychle a rády obsadily námi vyklizené pozice. Navíc tady, jak pročítám tu důvodovou zprávu, už tam dneska všechno je. Co tam budeme vlastně řešit. Jde o další obchodní aktivity, které jdou do budoucna.

Ještě přečtu z bodu 3.2 důvodové zprávy. Nařízením Rady Evropské unie 2015/1861 byl zrušen obecný zákaz vývozu zboží dvojího použití uvedeného v příloze 1 Rady číslo 428/2009 s tím, že vývoz položek včetně zboží, technologií a softwaru uvedených na seznamu režim kontroly raketových technologií je i nadále zakázán. Materiál je vzhledem k výše uvedenému v plném souladu s právem Evropské unie.

Znovu to zopakuji. Můžeme se rozhodnout každý, jak chceme. Ale já, pokud nemám jistotu, že se stejně zachovají další vyspělé státy, které jistě mají své obecné zájmy, a vím, jak to dopadlo s námi jinde, tak je to velmi diskutabilní. Rozumím těm bezpečnostním otázkám, ale má to jedno velké ale. Jsme jeden stát ještě pořád z osmadvacítky. Británie teprve začíná s vystoupením. Jak se zachovají ti ostatní?

Měli jsme tento bod už tady na programu Sněmovny před nedávnem. Já jsem tenkrát říkal, že nemám problém s tím, kdo ho předkládá. Důvodové zprávy jsou trochu jiné. To byl také důvod, proč nakonec strany vládní koalice nepropustily ten tisk, který šel předtím, ale nyní, ale tohle rozhodnutí stavět na tom, že my budeme zase papežštější než papež a ostatní se nám budou smát, je na zvážení. Už jsme to mockrát zažili. Kolega Soukup kroutí hlavou negativně, jako že ne. Kde máme tu jistotu, nebo kde víme, jak se zachovají ti ostatní? Já to nevím. Jak se chová Evropská unie, to víme, jak se k nám chovali v případě dotací. Zemědělci v Německu je mají jiné, vyšší, my je máme nižší. Zachovají se stejně jako my.

Uvažte, kolegové. Také ještě sám budu hodně uvažovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Fiedlerovi. Nyní je faktická poznámka pana poslance Benešika. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, padla tady otázka srovnání smlouvy CETA s Kanadou a této smlouvy ohledně zrušení možností dodávek jaderných technologií. Ano, v těch smlouvách je naprosto zásadní rozdíl. Smlouva CETA je smlouva mezi Evropskou unií, resp. státy Evropské unie, a demokratickou zemí, která má velmi vysoké sociální a environmentální standardy v mnoha ohledech vyšší, než má Evropská unie, o odstraňování obchodních bariér a posílení vzájemného obchodu. Tato smlouva, o které jednáme teď, o Búšehru, je o tom, že budeme dodávat jaderné technologie teokratickému, islámskému, diktátorskému režimu. Já v tom opravdu vidím opravdu velký rozdíl. A myslím si, že to morální dilemma nemám jenom já, ale i další kolegyně a kolegové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Jestli se nikdo nehlásí, tak – pan zpravodaj ještě v rozpravě, nebo po ukončení rozpravy? Po ukončení rozpravy. Tak rozpravu končím a budeme se zabývat závěrečnými slovy. Paní ministryně má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Pan zpravodaj ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vlastimil Vozka: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, projednáváme první čtení sněmovního tisku 836 na třetí pokus. V průběhu vystoupení jednotlivých poslanců vlastně jsme byli svědky širokého spektra názorů na poměrně jednoduchou vládní konstrukci, při které vláda navrhuje Poslanecké sněmovně zrušit zákon o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Myslím si, že jsme tedy pokročili, a jenom rekapituluji z hlediska zpravodaje, že bylo vetováno pokračování podle § 90 odst. 2, přes to jsme se přenesli. Padl tady návrh na zkrácení lhůty pro jednání na 30 dnů, s čímž tedy souhlasím. Rovněž padl návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení.

Prosím, pane místopředsedo, abyste dále postupoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě, nejdřív dám hlasovat o návrhu na zamítnutí. Zagongoval jsem, abyste se dostavili do sálu.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předmětného vládního návrhu zákona, a to v hlasování pořadové číslo 252, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 252 ze 117 přítomných 23 pro, proti 74, návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh

k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 253, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro hospodářský výbor jako výbor garanční. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 253 z přítomných 117 pro 106, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrlh přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo jiný návrh? Pan kolega Bartošek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jaderná energetika se jistě týká životního prostředí. Navrhuji přikázat výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan kolega Soukup se hlásí. (V sále je hluk a neklid.) Klid prosím! Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Navrhuji zařadit výboru pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Výbor pro bezpečnost. Pan kolega Fiedler a pan kolega Marek Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Myslím, že by se měl touto otázkou zabývat i zahraniční výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Výbor zahraniční. Pan kolega Černoch má další návrh. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Navrhuji tento tisk projednat ve výboru pro obranu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Výbor pro obranu. Máme návrhy na výbor pro životní prostředí, výbor pro bezpečnost, výbor zahraniční a výbor pro obranu.

Budeme postupně hlasovat jednotlivé návrhy, a to poprvé výbor pro životní prostředí v hlasování pořadové číslo 254, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 254 z přítomných 117 pro 27, proti 70. Návrh nebyl přijat.

V hlasování pořadové číslo 255, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro výbor pro bezpečnost. Kdo je pro přikázání výboru pro bezpečnost? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 255 z přítomných 118 pro 35, proti 55. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 256, které jsem zahájil. Kdo je pro, aby to bylo přikázáno výboru zahraničnímu? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 256 z přítomných 119 pro 40, proti 56. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o posledním návrhu, a to je výbor pro obranu.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 257. Ptám se, kdo je pro projednání ve výboru pro obranu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 257 z přítomných 119 pro 37, proti 60. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 258, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 258 z přítomných 119 pro 79, proti 26. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému jako výboru garančnímu, jinému výboru přikázán nebyl a lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 41.

Pokračovat budeme bodem

46.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 1. února na 54. schůzi, když jsme souhlasili s návrhem paní poslankyně Jany Černochové, aby projednávání tohoto bodu bylo přerušeno do doby přítomnosti ministra vnitra Milana Chovance. Poznámka – k projednání tohoto bodu mělo dojít, pokud bude ministr Chovanec v sále, on potom přišel, pamatujeme si na tuto záležitost, potom byla schůze přerušena.

Připomínám, že obecná rozprava byla dne 20. ledna na 54. schůzi ukončena, se závěrečným slovem vystoupil pan ministr obrany Martin Stropnický, čili už je po závěrečném slově.

Prosím, aby v tuto chvíli pan ministr Stropnický zaujal místo u stolku zpravodajů, o totéž požádám pana poslance Klučku, který je zpravodajem. Ten je omluven. Pan kolega Sed'a se nabízí. Protože jsme v prvním čtení, budeme muset změnu zpravodaje odhlasovat, protože zpravodaj by měl svým způsobem shrnout návrhy.

Ještě před hlasováním o změně zpravodaje s přednostním právem místopředseda klubu ODS. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, je mi líto, ale chtěl bych vás požádat jménem poslaneckého klubu ODS o přestávku na konání klubu v délce 52 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Škoda, mohli jsme ještě něco projednat. Pan kolega Stropnický zaujal místo u stolku zpravodajů, pan ministr Ťok je také přítomen. Samozřejmě ale vyhovím přání klubu ODS.

Vyhlašuji přestávku nikoliv pouze do 19 hodin. Přerušuji schůzi do zítřka do 9 hodin ráno s tím, že zítra ráno se budeme podle změněného pořadu schůze zabývat nejdříve body 55, oběh osiva a sadby, 56, rostlinolékařská péče, potom bodem 71, Ústava České republiky, a bodem 72, zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu. Potom budou další body, ale myslím si, že tyto body byly odsouhlaseny, takže před ně už nebude zařazeno nic, dovolím si předpokládat, že takhle to zítra ráno bude.

Přeji vám hezký večer a těším se s vámi zítra na shledanou.

(Jednání skončilo v 18.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. března 2017
Přítomno: 164 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 55. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Dnes o vydání náhradní karty zatím požádal pan poslanec Antonín s kartou číslo 61.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Balaštíková Margita ze zdravotních důvodů, Běhounek Jiří od 12.30 do 15 hodin z pracovních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Robin Böhnisch z dopoledního jednání z důvodu zahraniční cesty, Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, Marek Černoch do 9.30 z pracovních důvodů, Jana Černochová z důvodu zahraniční cesty, René Číp ze zdravotních důvodů, Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, Ivan Gabal z rodinných důvodů, Vlastimil Gabrhel z pracovních důvodů, Jana Hnyková do 11.30 z pracovních důvodů, Václav Horáček od 13 do 19.15 z pracovních důvodů, Bohuslav Chalupa z důvodu zahraniční cesty, David Kádner z důvodu zahraniční cesty, Václav Klučka z důvodu zahraniční cesty, Michal Kučera z osobních důvodů, Martin Lank do 13 hodin z pracovních důvodů, Květa Matušovská ze zdravotních důvodů, Jiří Mihola z osobních důvodů, Igor Nykl ze zdravotních důvodů, Pavlína Nytrová z osobních důvodů, Jana Pastuchová do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Stanislav Pfléger z rodinných důvodů, Karel Pražák ze zdravotních důvodů, Anna Putnová z osobních důvodů, Václav Snopek ze zdravotních důvodů, Milan Šarapatka z důvodu zahraniční cesty, Ladislav Šinel bez udání důvodu, Helena Válková do 10 hodin ze zdravotních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Radek Vondráček z důvodu zahraniční cesty, Jiří Zlatuška z osobních důvodů a dále se omlouvá od 9 do 11.30 z osobních důvodů pan poslanec František Laudát.

Z členů vlády se dnes omlouvá pan premiér Bohuslav Sobotka bez udání důvodu, pan vicepremiér Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Richard Brabec z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Milan Chovanec z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Jan Chvojka z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Miloslav Ludvík z osobních důvodů, pan ministr Robert Pelikán z rodinných důvodů, paní ministryně Kateřina Valachová z rodinných důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek z pracovních důvodů.

S náhradní kartou číslo 22 bude dnes hlasovat pan poslanec Skopeček.

A dále se 15. března od 12 do 17 hodin omlouvá paní poslankyně Dana Váhalová z důvodu zasedání Komise pro postavení žen v OSN v New Yorku (?).

Než přistoupíme k případným změnám pořadu schůze, chtěl bych vám sdělit, že při včerejším hlasování u bodu 299 došlo k nedorozumění. Tento bod měl být bodem

pátým pevně zařazeným, to znamená, že bude předřazen před bod 285. Pořadí ostatních bodů bude nezměněno.

Měli bychom se tedy věnovat pevně zařazeným bodům v pořadí: 55, 56, 71, 72, 299. Připomínám, že ve 12.50 hodin máme pevně zařazené body 260 a 297 a v 16 hodin volební bod 298. V případě vyčerpání daného pořadu bychom případně pokračovali body z bloku prvního čtení – zákony dle schváleného pořadu schůze.

S procedurálním návrhem se hlásí pan ministr Herman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já jsem chtěl navrhnout, abychom dnešní zasedání vzhledem k tomu, že je 15. března, začali minutou ticha, kterou bychom uctili oběti nacistické okupace. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Je to procedurální návrh. Nezbyvá, než dát... Mám dát o něm hlasovat? Ne.

V tom případě vás požádám o povstání a o minutu ticha tak, jak přednesl ministr kultury. (Poslanci povstali a drželi minutu ticha.) Já vám děkuji.

Jako další se hlásí pan poslanec Zavadil k programu schůze. Prosím. (V sále je hlučno.)

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezké dobré ráno, kolegyně a kolegové, vážený pane místopředsedo. Dovolte mi, abych navrhl změnu programu, a to bod číslo –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám. Já vás požádám, kolegyně a kolegové o ztišení. Potřebuji rozumět, o čem budeme hlasovat. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já navrhuji, abychom bod číslo 12 zařadili na dnešní odpoledne po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se domnívám, že o tomto návrhu jsme už hlasovali a že nemůžeme opakovat to samé hlasování. Už jsme o této věci jednou rozhodli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tomto ohledu máte pravdu. Ten návrh se musí modifikovat. Není možné hlasovat o jedné věci, která již byla přednesena. Pan poslanec Zavadil. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Tak já se pokusím modifikovat. Dovolil bych si ho navrhnout jako předposlední bod dnešního jednání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jako předposlední bod dnešního jednání v rámci pevně zařazených bodů, ano. Nikdo další se k pořadu schůze nehlásí. Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám alternativní protinávrh. Já navrhuji bod 12 zařadit ve čtvrtek 13. dubna na 12 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: 13. dubna... Děkuji. Hlásí se někdo další k pořadu schůze? Nikoho takového nevidím, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Nejprve budeme hlasovat o protinávru, to znamená o tom, aby bod číslo 12 byl zařazen na čtvrtek 13. dubna ve 12 hodin.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 259, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro návrh 42, proti 49. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Zavadila s tím, že bod číslo 12 bude dnes zařazen jako předposlední bod mezi pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 260. Přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro návrhu 64, proti 54. Návrh byl zamítnut.

(Krátké odmlčení. Několik poslanců se domlouvá s předsedou Poslanecké sněmovny před lavicemi.)

Vzhledem k tomu, že o všech přednesených návrzích jsme hlasovali, budeme pokračovat v průběhu dnešního jednání.

Otevírá

55.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 816/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Požádám, opět požádám sněmovnu o ztišení. Jestli máte potřebu diskutovat, jděte diskutovat do předsálí, ať je zde dobře rozumět. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh

zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhuje se zavedení procesu registrace odrůd s úředně uznaným popisem, který představuje jednodušší proces, než je standardní registrace odrůd podle platného zákona o oběhu osiva a sadby. Změna souvisí s implementací směrnice Rady 2008/90/ES ze dne 29. září 2008, o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce. Tento způsob registrace je méně náročný pro žadatele o registraci těchto odrůd jak z hlediska splnění podmínek registrace, tak z hlediska finanční náročnosti. Dochází k zavedení společného certifikačního schématu s jednotným přístupem k udržování a testování rozmnožovacího materiálu ovocných rodů a druhů.

Nedílnou součástí transpozice jsou též nová ustanovení, která se týkají označování a náležitostí průvodních dokladů, uzavírání obalů, rozmnožovacího materiálu a ovocných výpěstků.

Dále předkládaný návrh reaguje na neuspokojivou situaci na trhu při uvádění do oběhu sadby česneku. Ze strany prodejců dochází k nežádoucí záměně sadby česneku podléhající režimu zákona o oběhu osiva a sadby za česnek konzumní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, ale opakovaně vás požádám o klid. Prosím, pokračujte.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Nastavuji se jednoznačně pravidla uvádění sadby česneku do oběhu tak, aby kontrolní a dozorový orgán, kterým je Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, mohl účinně tento proces kontrolovat a v případě jeho porušení ukládat sankce.

Navrhované nabytí účinnosti je vázáno na závazky vyplývající pro členské státy z provádění směrnic Komise 2014/96/EU, 2014/97/EU a 2014/98/EU.

S ohledem na uvedené bych chtěl současně požádat o možnost zkrácení projednávání ve výborech na 30 dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Josef Kott. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Ve stručnosti doplním, nebo ještě zopakuji to, co si myslím, že je v tomto důležité.

Předložený návrh zákona je transpoziční novelou zákona, kterou se zavádí jednodušší proces registrace ovocných odrůd s úředně uznávaným popisem. Cílem návrhu je zejména transponovat prováděcí směrnice Komise 2014/96/EU, 2014/97/EU a 2014/98/EU, které shodně obsahují pro členské státy transpoziční lhůtu, která byla stanovena 31. 12. 2016. Dochází k zavedení procesu registrace odrůd s úředně uznávaným popisem, který představuje jednodušší proces, než je standardní

současná registrace odrůd podle platného zákona č. 219/2003 Sb. Tento způsob registrace je méně náročný pro žadatele o registraci těchto odrůd jak z hlediska splnění podmínek registrace, tak z hlediska finanční náročnosti, kdy se navrhuje stanovení správního poplatku pro tyto odrůdy v nižší výši, než je u klasické standardní registrace odrůd s úředním popisem.

Dochází dále k zavedení společného certifikačního schématu s jednotným přístupem k udržování a testování rozmnožovacího materiálu ovocných rodů a druhů. Nově již nebude možné uvádět do oběhu komfortní (správně konformní) rozmnožovací materiál odrůd s popisem uloženým u dodavatele. Povinností je registrace odrůd s úředním nebo úředně uznávaným popisem. Nedílnou součástí transpozice jsou též nová ustanovení, která se týkají označování a náležitostí průvodních dokladů rozmnožovacího materiálu u ovocných výpěstků.

Jak již řekl pan ministr, novela rovněž nastavuje jednoznačná pravidla pro uvádění česnekové sadby do oběhu. Sadby česneku má být možné uvádět do oběhu pouze jakožto uznané nebo standardní osivo. Jejich dodavatelé budou muset být registrováni a budou muset informovat Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský o případném výskytu škůdců.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než otevřu rozpravu, s náhradní kartou číslo 71 bude hlasovat pan poslanec Radim Fiala.

Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Prosím, pan ministr.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Chtěl bych jenom procedurálně správně, tak jak jsem avizoval ve svém úvodním slově, načíst a požádat o to, abychom zkrátili lhůtu na projednání ve výborech Poslanecké sněmovny na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji váš návrh.

Táži se, zda někdo další se táže do obecné rozpravy. Nikdo se nehlásí, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se, zda pan ministr a pan zpravodaj si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 261. Přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 118, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se táží, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru, případně výborům. Žádný návrh nevidím.

V tom případě budeme hlasovat o zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů, tak jak přednesl pan ministr.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh na zkrácení lhůty, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 262. Přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro návrh 111, proti 1. Konstatuji, že s návrhem jsme vyslovili souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

56.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 862/ - první čtení

I v tomto případě z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Ještě jednou, vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Návrh se týká přípravků na ochranu rostlin.

Užívání přípravků na ochranu rostlin je zcela zásadním faktorem ovlivňujícím jak kvalitu, tak i kvantitu rostlinné produkce. Palčivým problémem trhu s přípravky na ochranu rostlin je uvádění nelegálních, to jest padělaných či neschválených, přípravků na trh. Hlavním cílem návrhu je snížit výskyt nelegálních přípravků na ochranu rostlin na domácím trhu, a tím přispět ke zvýšení ochrany životního prostředí a potravinového řetězce. Tento cíl je realizován zejména těmito opatřeními: posílení kontroly nad distribučním řetězcem přípravků a pomocných prostředků na ochranu rostlin, a to prostřednictvím povinné registrace distributorů přípravků pro profesionální použití, nebo omezení přebalování přípravků, dále zpřesnění úpravy aplikace prostředků na ochranu rostlin a navýšení sankcí za nejzávažnější přestupky na úseku rostlinolékařské péče.

Další velký okruh navrhovaných změn je spojen s problematikou udržitelného používání pesticidů. V návaznosti na závěry národního akčního plánu ke snížení používání pesticidů byly do návrhu zapracovány změny směřující ke snížení spotřeby pesticidů, které se týkají zpřesnění regulace letecké aplikace; odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky na ochranu rostlin; omezení pro používání přípravků v určitých oblastech; právní úpravy integrované ochrany rostlin a snížení rizik spojených s používáním pesticidů pro zdraví lidí, zvířat, rostlin a životního prostředí.

V návaznosti na úpravu některých ukládaných povinností a zejména s ohledem na dosavadní průběh legislativního procesu bych chtěl také požádat o zkrácení lhůty na projednání ve výboru o 30 dnů, což načtu v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Josef Kott. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, i zde se pokusím vypíchnout podle mého názoru nejdůležitější záležitosti týkající se tohoto zákona.

Předložený návrh zákona má za cíl posílení kontroly nad používáním přípravků na ochranu rostlin a snížení potřeby pesticidů. Problémy, na které návrh zákona reaguje, se dají rozdělit v podstatě do následujících relativně samostatných skupin: za prvé integrovaná ochrana rostlin, za druhé pronikání padělaných přípravků na ochranu rostlin na trh v České republice, dále proces povolování přípravků na ochranu rostlin, další – pravidla pro trvale udržitelné používání přípravků na ochranu rostlin, která byla definována pracovní skupinou v rámci národního akčního plánu, doba trvání povolení sušáren dřeva a v poslední řadě právní úprava evidence sadů.

Cíl návrhu je realizován zejména těmito opatřeními: Je to posílení kontroly nad distribučním řetězcem přípravků (a) pomocných prostředků na ochranu rostlin, jako je registrace distributorů a omezení přebalování chemických přípravků, dále zpřesnění úpravy aplikace prostředků na ochranu rostlin a v neposlední řadě sladění sankcí se sankcemi podle obdobných úprav, například jako je chemický zákon.

Velký okruh navrhovaných změn je spojen s problematikou udržitelného používání pesticidů v České republice v návaznosti na implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů.

Do návrhu jsou závěry národního akčního plánu zapracovány a směřují ke snížení spotřeby pesticidů, které se týkají, jak zde šíře řekl pan ministr, takže se pokusím jenom ve zkratce. Je to zpřesnění regulace letecké aplikace, za druhé odborná způsobilost pro nakládání s přípravky, za třetí omezení pro používání přípravků v určitých oblastech, za čtvrté integrovaná ochrana rostlin a za páté snížení rizik spojených s používáním pesticidů pro zdraví lidí, zvířat, rostlin s dopadem na životní prostředí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Otevírám rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku. Prosím, paní poslankyně Havlová, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pokusím se být velmi stručná, ale důvody, proč přijmout tento zákon, jsou zcela jasné. Týká se to nás všech, protože se to týká nejen zdravých rostlin, ale hlavně dopadů na naše zdraví. Novela zákona o rostlinolékařské péči je správným krokem k posílení možnosti identifikace nelegálních přípravků na ochranu rostlin uváděných na náš trh. Lze očekávat pozitivní dopady v oblasti kontroly a zrychlení objasnění původu takových přípravků.

Trh s nelegálními přípravky na ochranu rostlin je celosvětově jednou z nejvýnosnějších kriminálních aktivit a jeho podíl se každoročně zvyšuje. Je proto nezbytné, abychom urychleně zareagovali a posílili možnosti kontrolních úřadů k identifikaci takových nelegálních produktů.

Obchod s nelegálními pesticidy je jednou z aktivit, na které se dlouhodobě soustřeďuje i Europol, který v listopadu 2015 uskutečnil dvanáctidenní akci pod názvem Stříbrná sekera, během níž probíhala kontrola hlavních evropských přístavů a letišť v sedmi zemích – v Belgii, Francii, Německu, Itálii, Slovinsku a Nizozemsku. Během této ojedinělé akce Europol zachytil kolem 190 tun nelegálních či padělaných pesticidů.

V únoru 2017 publikoval Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví studii, která došla k závěru, že prodej nelegálních přípravků na ochranu rostlin představuje v Evropské unii téměř 14 % z jejich celkového prodeje. Trochu ironie: Česká republika se v prodeji nelegálních pesticidů se svými 17,9 % zařadila na pěkné bronzové místo hned za Itálií a Řeckem. Ztráty pro průmysl jsou tak v České republice odhadovány na 36 mil. eur ročně, což je téměř jedna miliarda. Autoři studie také naprosto správně varují před možnostmi zdravotními a environmentálními důsledky použití nelegálních pesticidů, které nebyly podrobeny rozsáhlému a přísnému posuzování bezpečnosti, tak jak je to požadováno pro řádně registrované přípravky na ochranu rostlin, na něž klademe stále vyšší bezpečnostní nároky.

Uvědomme si všichni, že přípravky na ochranu rostlin následně ovlivňují zdraví člověka. Důvody, které jsem tady uvedla, jsou pádným argumentem, proč pustit tento zákon do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Hlásí se pan ministr. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já bych chtěl tedy požádat o podporu návrhu na zkrácení projednání ve výborech na 30 dnů i u tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nechci zdržovat, jenom jsem chtěl poprosit, až budeme projednávat tento materiál v zemědělském výboru, zdali bychom nemohli dostat do rukou statistiku, jakým způsobem byly využívány sankce, které ve stávajícím zákoně jsou. Kolik jich bylo uloženo, v jaké míře a tak dál, protože se tady ty sankce poměrně radikálně zvedají. A není to tak, že by se to týkalo zločinců nadnárodních a podobně, ale týká se to například i obyčejných včelařů. A já bych chtěl vědět, jakým způsobem byly ty sankce uplatňovány, v jaké výši, kolik jsme jich použili, abychom také měli přehled o tom, co se v této oblasti v České republice děje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda někdo další se ještě hlásí do rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu. Táží se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda chcete závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím.

V tom případě zahajují hlasování a táží se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 263. Přihlášeno je 141 poslankyň a poslanců, pro návrh 120, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táží se, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru, případně výborům. Žádný návrh nevidím. V tom případě dám hlasovat o posledním návrhu, který zazněl v rozpravě, a to je zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů.

Zahajují hlasování a táží se, kdo souhlasí s tím, aby lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 264, přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro návrh 97, proti 3. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Otevíráme další bod dnešního jednání a tím je

**Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb.,
Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 947/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně paní Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, tento návrh zákona je předkládán v souladu s programovým prohlášením vlády. Návrh zákona reaguje na dosavadní průběh přijímání legislativních návrhů, které měly za cíl uvedené posílení působnosti NKÚ realizovat, ale nedošlo k jejich přijetí.

V tomto volebním období byly projednávány dva samostatně předkládané návrhy zákonů. Jednak poslanecký návrh novely Ústavy ČR, sněmovní tisk číslo 43, a na něj navazující vládní návrh novely zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, to byl sněmovní tisk číslo 610, který navrhovanou změnu Ústavy prováděl. Tyto návrhy ale nakonec nebyly přijaty, neboť návrh novely Ústavy nebyl Senátem schválen.

Nově navrhovaná změna Ústavy navazuje na zmíněný předchozí poslanecký návrh a je předkládána současně s návrhem zákona, kterým se mění zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu a další související zákony. Oba návrhy zároveň reflektují dosavadní průběh legislativního procesu a proběhlou diskusi nad zmíněnými sněmovními tisky.

Takže myslím, že to na úvod stačí. Závěrem bych vás chtěla poprosit, abyste přikázali tento zákon do výboru a propustili ho do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Vladimír Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, návrh zákona je opravdu velmi krátký. Jen v jednom článku mění jeden odstavec Ústavy ČR, a to že Nejvyšší kontrolní úřad je nezávislý orgán, který vykonává kontrolu hospodaření a) s veřejnými prostředky a s prostředky poskytnutými z veřejných rozpočtů a b) s majetkem právnických osob s majetkovou účastí státu nebo územního samosprávného celku. Přesně toto znění jsme v této Sněmovně schválili už 14. května 2014, to byl sněmovní tisk číslo 43, a je tam oproti tomuto tisku pouze změna v účinnosti, kdy tehdy jsme dali legisvakanci lhůtu 3 měsíce a nyní se žádá legisvakanci lhůta 5 měsíců. Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Plíšek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, krátce se vyjádřím za poslanecký klub TOP 09 k této novele Ústavy.

Předně si nemyslíme, že změny Ústavy, ať už jakékoli, se mají schvalovat v závěru volebního období, byť u tohoto tisku dodávám, že to byli poslanci TOP 09, kteří již na začátku tohoto volebního období v roce 2014 předložili tuto novelu Ústavy. Potom se dlouho čekalo na to, až vláda předloží prováděcí zákon, a víme, jak to dopadlo v Senátu. Vláda zkrátka nepřesvědčila senátory o tom, aby tento návrh podpořili.

My jsme souběžně v rozpravě, která se vedla již u předchozí novely Ústavy, kritizovali to, že není sjednocen výkon státní a veřejné kontroly, že skutečně na obce či kraje chodí za sebou celá řada kontrolních institucí bez jakékoli koordinace, a proto jsme také požadovali, aby se kontroly sjednotily, protože skutečně obce či kraje zatěžují.

Nebudeme navrhopvat ať už zamítnutí, nebo vrácení. Myslím si, že o tom tisku ke změně Ústavy i k prováděcímu zákonu lze diskutovat v rámci výborů. Ale já bych tady od předkladatelky chtěl také slyšet, zda skutečně probíhá současně diskuse i se senátory. Protože pakli tady dospějeme k nějakému závěru, tak to ještě neznámá, že ta změna Ústavy projde, protože tady je nutný souhlas obou komor Parlamentu. To znamená, mělo by být už zřejmé, zda v současném Senátu je vůbec vůle tuto novelu Ústavy schvalovat, protože my tady s ní ztratíme určitý čas a je otázka, jestli ten legislativní proces dojde do svého závěru. Budeme zároveň projednávat zákon o finanční kontrole ve veřejné správě, který je tady také v rámci prvního čtení. Takže možná bude namísto toto projednávání v příslušných výborech provázat, protože je potřeba se skutečně podívat na to, jestli tento zákon, který předložilo Ministerstvo financí, skutečně sjednocuje výkon kontroly ve veřejné správě a jestli snižuje určitou náročnost administrativní či jinou na obce.

Takže s touto podmínkou jsme připraveni propustit tento návrh do dalšího čtení. Samozřejmě uvidíme, jak ten legislativní proces dopadne. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Eviduji další dvě přihlášky. Nejprve pan poslanec Vilímc, připraví se pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, navážu na pana poslance Plíška. Ale předně mě udivuje, že pokud tento bod byl zařazen jako pevný bod, že to vlastně není úplně asi osoba, která by tento zákon měla uvést, pan ministr Chvojka. To mě tedy fakt jakoby docela udivuje.

Oba dva zákony, byť s jistým časovým posunem, jsou vlastně podobné zákonům, které jsme tady asi před rokem projednávali. Především se to týká novely zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Dobře víme, jak to v Senátu dopadlo. Senát neschválil změnu Ústavy a zamítl ten zákon, novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Senátoři k tomu měli určité důvody. Ty důvody byly zjevné. Především upozorňovali na to, že pokud je tady snaha nastavit kontrolu NKÚ ve vztahu k samosprávám,

k obcím a krajům, tak by se měla nejprve vyřešit otázka duplicity těch kontrol, které mají za následek skutečně nadměrné zatížení kontrolovaných subjektů, mezi nimi především územních samosprávných celků, tedy krajů a obcí.

Byl jsem účasten celostátní finanční konference pořádané Svazem měst a obcí někdy v listopadu 2016, kdy senátoři, a byli to senátoři z řad vládní koalice, jasně uvedli, že nepodpoří rozšíření pravomoci NKÚ směrem k obcím a krajům, pokud se celkově nezjednoduší kontrolní systém. To tam zaznělo, a zaznělo to tam několikrát.

Včera jsme projednávali onen také zmiňovaný zákon o kontrole a řízení veřejných financí. Již v tom prvním čtení se ukázalo, že to není zákon, který by měl odstraňovat ty duplicity. Takže já se ptám, co se vlastně po těch deseti měsících, kdy ta Ústava nebyla schválena v Senátu a kdy byl obdobný návrh zákona, který se předkládá v bodě 72, zamítnut, co se vlastně událo. Jestli se odstranily duplicity, jestli se udělal alespoň nějaký půlkrok k tomu, aby senátoři změnili názor. Když se podíváme na nedávné projednávání zákona o rozpočtové odpovědnosti a rozhodnutí 60 senátorů podat ústavní stížnost v té věci právě v souvislosti s nepřiměřeným a nadměrným zásahem do garantovaných práv na samosprávu, tak jsem přesvědčen, že to tady nemůže dopadnout jinak. Proto souhlasím s tím, že tento čas bychom možná měli věnovat jiným zákonům, než se znovu pokoušet na konci volebního období tyto zákony nějak prosadit.

Nechci úplně mluvit o tom dalším bodě, o tom bodě 72, ale ono je to provázané. V zásadě musím říci, že když jsem si ten bod přečetl, tak mě udivilo, že v poslední době je taková móda kastovat, především ve vztahu k obcím, kastovat ty obce podle jejich velikosti. Nevidím rozdíl mezi obcí, která má 9 000 obyvatel, a obcí, která má 11 000 obyvatel. Přitom město nebo obec, které mají méně než 10 000 obyvatel, nebudou, alespoň zatím, zatěžovány kontrolami Nejvyššího kontrolního úřadu, a obec, která má 10 001 obyvatel, zatěžována bude. To se mi také zdá velmi podivné. Myslím, že to je vedeno účelově, protože samozřejmě obcí je 6 250, a přesvědčit 6 250 obcí, aby Nejvyšší kontrolní úřad mohl kontrolovat hospodaření s veřejnými prostředky obcí, to je velmi obtížné, takže ono se to vždycky účelově sníží na těch 140 a těch 140 obcí se lépe prosazuje než 6 250 obcí.

Nechci o tom dlouho mluvit, protože jsem přesvědčen, že pokud se tato novela Ústavy i zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, nebo novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu dostane do výborů, tak stejně narazí v Senátu. A je to taková snaha, která, myslím, nebude mít nějaký odpovídající výsledek.

Takže my se také nebráníme tomu, aby to přešlo do výborů. Apeloval bych na kolegy ve výborech, aby skutečně vážili rizika a všechny náklady spojené s rozšířením kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu. Četl jsem asi minulý týden jakousi analýzu kontrol územních samosprávných celků. Tu analýzu předložilo Ministerstvo financí do vnějších připomínek 2. února. Už z té analýzy, která je velmi obšírná, a nechci ji nijak kritizovat, se ukázalo, kolik těch duplicit v kontrolách existuje. Takže skutečně pokud se situace nezmění – a ten včerejší zákon, který jsme projednávali, tu situaci nemění – pokud se ta situace nezmění, tak považuji za absurdní, abychom teď rozšiřovali pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu ve vztahu k obcím a krajům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Pan poslanec Sklenák má faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Chtěl bych reagovat na poznámku pana kolegy Vilímce v tom smyslu, že byť tento bod je pevně zařazen, tak zde není gesční ministr Chvojka. Já jsem z tohoto místa, když padl návrh na pevně zařazení, upozorňoval, že v tomto týdnu má ministr Chvojka dlouhodobě plánovanou zahraniční cestu, a Sněmovna tedy stála před rozhodnutím, zda počkáme na pana ministra a budeme projednávat tento bod v dubnu, nebo se spokojíme s pověřením jiného člena vlády a budeme jej projednávat dnes. Zvítězil názor, že vzhledem k blížícímu se konci funkčního období bude lépe projednávat tento bod dnes, takže prosím, abyste nekritizovali nepřítomnost ministra Chvojky, když tato Sněmovna rozhodla při vědomí toho, že tady dnes nebude.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další řádně přihlášený je pan poslanec Marek Benda, připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, nejprve krátce zareaguji na slova předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie pana kolegy Sklenáka. Očekával bych, že ministr vlády, který předkládá návrh ústavního zákona, který se Sněmovna rozhodne v nějakém čase projednávat, si na to udělá čas. A holt v nejhorším případě zruší zahraniční cestu. Ale chápu, že tato informace tady zazněla.

Současně si ovšem myslím – podívejte se na tu (vládní) lavici za mnou. Opravdu v takovém stavu máme projednávat novely Ústavy? Jak to, že tady není ministr financí? Jak to, že tady není předseda vlády? Jak to, že tady není ministr vnitra? Kde jsou tyto osoby, které jsou zodpovědné za veřejnou správu, za kontrolu veřejné správy? Těm je to úplně jedno? Nebo mají taky všichni dovolenou? No jestli mají všichni dovolenou, pak navrhuji to rozpustit a pomalu se odebrat domů, protože nemá cenu, abychom tady seděli my, když tady ministři sedět nemusí, protože mají všichni po sjezdech. Já to chápu, chtějí si odpočinout, dokonce jsou někde i prázdniny. Představte si, u mě na Praze 4 jsou také prázdniny a taky tady sedím. No nedá se nic dělat, ale zdá se mi opravdu naprosto absurdní, abychom se zabývali novelou Ústavy za přítomnosti relativně v posledních dnech už univerzální ministryně, paní ministryně Marksové, Tominové, pardon, která už tady předkládá úplně všechno, jak jsme včera viděli, a zjevně se stala vládní odbornicí – a já jí to přeju – na všechny otázky, které tato vláda projednává. Ale pak se tedy ptám, proč my se tady máme trápit.

Na závěr svého vystoupení navrhu, abychom to přerušili do okamžiku, než tady bude přítomna alespoň polovina členů vlády, abychom to projednávali v nějakém důstojném prostředí.

Nevím, kdo si pamatuje projednávání novely Ústavy a novely zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu tady minule. Já jsem, když jste chtěli nadšeně

schvalovat novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, stál tady ještě tehdejší ministr pro legislativu a lidská práva Jiří Dienstbier, říkal: Nedělejte to. Nevíme, jak to dopadne v Senátu. Ocitneme se v absurdní situaci, že Senát má na jednu stranu novelu Ústavy, kterou může neschválit, a v tu chvíli Sněmovna jej přehlasovat nemůže, ale současně mu posíláme novelu zákona, který bude provádět tuto Ústavu, a my se dostaneme do situace, že se nám zpátky vrátí novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, která bude v tu chvíli neschvalitelná, neboť nebude mít ústavní základ, a my budeme muset hlasovat sami proti sobě. Pan ministr Dienstbier se mi tady tehdy vysmál a řekl, že v tom Senátu to mají samozřejmě všechno ošetřené a že to bude bez problémů, a jakmile tam donesou prováděcí zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, tak samozřejmě novela Ústavy projde. No, jak to dopadlo, kdo měl pravdu? Já, nebo pan ministr Dienstbier? Měl jsem ji překvapivě já.

Stalo se, že Senát novelu Ústavy neschválil, jak se dalo očekávat. Řekl k tomu poměrně jasné stanovisko: Jsme připraveni rozšířit kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu i na obce a další veřejnoprávní subjekty za situace, kdy se vyjasní, a na tom se také tato Sněmovna vícekrát za sebou usnesla, kdy se vyjasní kontrolní pravomoci ostatních orgánů veřejné moci, zejména tedy vlády a jejich ministerstev, vůči obcím a krajům, a budeme připraveni pak hlasovat pro novelu Ústavy, která rozšíří pravomoci NKÚ, pokud bude jasné, že je to právě jenom Nejvyšší kontrolní úřad, který chodí kontrolovat obce v této dané oblasti. A ne že tam těch kontrol přijde pět a každá řekne jiný výsledek. Kontrola z finančního úřadu řekne něco úplně jiného, než řekla z krajského úřadu a než řekla kontrola z Ministerstva vnitra, a po dalších třech letech dorazí Nejvyšší kontrolní úřad a řekne no ono to vlastně všechno bylo úplně špatně. A ti chudáci starostové a zastupitelstva vůbec nevědí, jak si s tím mají poradit.

Toto byla podmínka, kterou si stanovila tato Sněmovna, která samozřejmě splněna nebyla, přesto se Sněmovna rozhodla hlasovat pro to, aby novelu Ústavy podpořila, posléze podpořila i novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Senát překvapivě tomuto tlaku nepodleh a řekl to samé. Vláda, aniž by udělala jediný další krok k vyjasnění kontroly ve veřejné správě, a to skutečnému vyjasnění, ne k tomu zákonu, který jsme tady probírali včera, tak nám pošle nemlich tu samou novelu Ústavy, která pouze zvyšuje dobu legisvakance ze tří měsíců na pět měsíců, což je říkám velkorysé gesto od vlády, ale myslím, že neřeší vůbec situaci.

Na straně 5 důvodové zprávy napíše nádherné věty, s dovolením si je dovolím ocitovat: "Nově předkládaný návrh zákona reaguje na dosavadní průběh přijímání legislativních návrhů, které měly za cíl výše uvedené posílení působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, ale nedošlo k jejich přijetí. V tomto volebním období byly projednávány dva samostatně předkládané návrhy zákonů – jednak poslanecký návrh zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, sněmovní tisk č. 43, a na něj navazující vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk č. 610, který navrhovanou změnu Ústavy prováděl. Uvedené návrhy zákonů nakonec nebyly přijaty. Jak již výše zmíněno, nově navrhovaná změna Ústavy je předkládána současně s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších

předpisů, a oba tyto návrhy zároveň reflektují průběh legislativního procesu a proběhlou diskuzi v rámci Parlamentu České republiky nad výše uvedenými sněmovními tisky."

Takže moje otázka, která teď bude směřovat na paní ministryni práce a sociálních věcí a jinak tedy zástupkyni vlády předkládající, jak reflektují diskusi, co se odehrálo, co ministři zodpovědní za tvorbu legislativy změnili mezi prvním a druhým kolem předložení novely Ústavy a novely zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, kromě doby legisvakance. Já si myslím, že nezměnili vůbec nic a že samozřejmě žádné vyjasnění kontroly ve veřejné správě se nestalo. Prostě se jenom do důvodové zprávy napíše věta, že reflektuje průběh legislativního procesu a proběhlou diskuzi. To zřejmě reflektuje v představách pana ministra Dienstbiera, kterému to kladu celé za vinu. Myslím, že pan ministr Chvojka k tomu přišel už jenom jako slepý k houslím, který to převzal, a tak mu to tak jako spadlo do klína.

Prostě pokládám za velmi nešťastné, abychom pět nebo šest měsíců před koncem volebního období otvírali Ústavu, otvírali Ústavu i ve věci, ve které tady panuje většinový souhlas, a víte dobře, že ODS opakovaně řekla, že je připravena takový návrh zákona podpořit, pokud bude jasné, jak probíhají ostatní kontrolní mechanismy ve veřejné správě, a pokud bude jasné, že nejezdí Nejvyšší kontrolní úřad na obce, aby tam nějaký úředník z Prahy posuzoval, jestli v Horní Dolní měli zrovna opravit divadlo, nebo kino. To myslím, že byly dvě podmínky, které jsme říkali jako jednoznačné. Prostě bohužel ti místní zastupitelé vědí, co je tam potřeba, a nemá to vědět státní úředník. A představitelé Nejvyššího kontrolního úřadu nejsou nic jiného než státní úředníci, i když jinak označení. Takže nebude kontrola účelnosti a budou jasné ostatní kontrolní mechanismy ve veřejné správě.

Navrhuji, abychom v tuto chvíli, resp. klidně až po vystoupení pana poslance Hovorky a případně dalších, kteří jsou přihlášení do rozpravy, přerušili projednávání tohoto bodu do přítomnosti alespoň nadpoloviční většiny ministrů, tím se s tím tiše vypořádali, protože se mi zdá, že trápit se s tím jako ještě v létě tohoto roku těsně před volbami není úplně praktické a není důstojné této Sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že jste navrhl procedurální návrh, ten není možné odkládat, dám o něm hlasovat bez rozpravy a bezprostředně, případně ho načtete později, chcete-li procedurální návrh.

Poslanec Marek Benda: Prosím, můj procedurální návrh směřoval k tomu, abychom před ukončením rozpravy hlasovali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Před ukončením rozpravy. Dobře, to je upravený procedurální návrh. Dobře.

Nejprve přečtu, že pan poslanec Kolovratník bude dnes hlasovat s náhradní kartou číslo 72.

S přednostním právem se hlásí paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Chtěla jsem jenom reagovat na ten předchozí dotaz. Jsou tam nové věci, které jsou ale v tom tisku 72. Za prvé je tam nově navrženo, aby kontrole NKÚ nepodléhaly obce s počtem obyvatel do 10 tisíc. A za druhé je tam, že ty první kontroly NKÚ u obcí nově je navrženo zahájit až v roce 2019, takže o dva roky později, než bylo navrženo původně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Paní ministryně, pane ministře, kolegyně, kolegové, no to mě teda uklidnilo tohleto, opravdu jo! To jsou teda zásadní změny, které naopak ve mně vzbuzují velkou nedůvěru. Jaký je rozdíl mezi hospodařením obce do 10 tisíc a obce třeba do 50 tisíc obyvatel? No jaký? No žádný!

A musím ještě reagovat na kolegu Vilímce. On říkal, že vlastně se nic nestalo z toho posledního projednávání návrhu tohoto zákona. No stalo se! Podmínky se zhoršily! A zhoršují se nadále! Vždyť se podívejte, co jsme tady posílali včera do druhého čtení – zákon o finanční kontrole. Prosím vás, co si tu nalháváme? Vždyť je to pořád stejné. Já nemám nic proti tomu, aby NKÚ, samozřejmě s podmínkou upřesnění účelovosti, kontroloval obce. On to už dneska dělá, pokud to nevíte, v některých oblastech, on na ty obce chodí. Ale řekněme si na rovinu, prostě pořád se tu zvyšuje byrokracie, nátlak na obce. A to mi chcete říct, že v obci 30 tisíc, jako je moje obec, nebo obec, kterou zastupuji, abych nebyl zas tak majetnický (pobavení v sále, potlesk několika poslanců z různých stran), že ti úředníci se opravdu nudí a že budu muset prostě vyřizovat jednu kontrolu za druhou na stejné věci? Já jsem to zažil. Měl jsem kontrolu na jednu věc třikrát a výsledky každé kontroly byly jiné. A nakonec se to stejně vyřešilo tak, že se nic nestalo.

Tak prosím vás, uvažujme chladným selským rozumem. A navrhuji podpořit Markův, Bendův návrh, protože takhle to nejde. (Řečník mluvil celou dobu velice emotivně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S faktickou poznámkou, prosím pane poslanče.

Poslanec Václav Horáček: Děkuju, pane místopředsedo. Chtěl bych jenom upozornit, že minimálně tři roky výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj žádá o přehled systému kontrol a kontrolních hlášení, které se týkají obcí. Dodneška jsme nic takového neobdrželi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych poprosit, abychom říkali věci tak, jak jsou. Víme všichni, že tento zákon a zákon následující, zákon o NKÚ, jsou spojené nádoby. A velmi dobře si vzpomínám na průběh té rozpravy i na průběh hlasování, který tady byl k těmto zákonům v roce 2014 a později, a také na výhrady Senátu. Nejdříve si Senát stěžoval, že nemůže projednat tento zákon, protože nemá ten prováděcí zákon o NKÚ. A trvalo to velmi dlouhou dobu, než ten zákon doputoval do Senátu. A potom stejně senátoři oba dva zákony zamítli. Takže víme všichni, o co jde, a v podstatě návrh na vrácení, nebo na přerušení, návrh na přerušení je v podstatě odsouzením tohoto zákona, aby se nestihl již v tomto volebním období projednat.

Víte, že v tom dalším tisku je vyjmutí obcí s počtem obyvatel do 10 tisíc. A já si velmi dobře vzpomínám, že i prezident NKÚ, pokud byl na kontrolním úřadu, řekl jasně, že NKÚ nemá zájem kontrolovat obce, malé obce, že jde o to především kontrolovat příspěvkové organizace obcí a krajů. Vzpomínám si velmi dobře na kauzu Opencard a další problémové kauzy, ke kterým v podstatě NKÚ neměl kompetenci. A tento zákon v podstatě říká, že NKÚ bude mít kompetenci k veřejným prostředkům. Myslím si, že to je podstatné, a to bychom si měli uvědomit. A chtěl bych poprosit všechny, aby si vzpomněli, co slibovali voličům předtím, než vstupovali do Poslanecké sněmovny. Je to jeden z klíčových zákonů a já prosím o jeho podporu stejně jako podporu toho zákona o NKÚ.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě dám hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Marka Bendy. Já ho pro pořádek zopakuji. Jedná se o procedurální návrh, abychom přerušili tento bod do přítomnosti alespoň poloviny členů vlády na jeho projednávání.

Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro tento... Omlouvám se, eviduji žádost o vaše odhlášení, prohlašuji tedy toto hlasování za zmatečné. Nejprve vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami. Počkám, až se počet poslankyň a poslanců ustálí.

Zopakuji návrh procedurálního návrhu a ten zní, že přerušíme projednávání tohoto bodu do přítomnosti alespoň poloviny členů vlády.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro tento procedurální návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 266, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 86. Tento návrh byl zamítnut.

Vzhledem k tomu, že nikdo další není přihlášen do rozpravy, končím obecnou rozpravu. A nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu.

Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Žádný návrh nevidím, přistoupíme k hlasování.

Zahajují hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 267, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 131, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru a návrh byl přijat.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru a já se táži, zda někdo další má návrh na přikázání dalšímu výboru. Pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Protože už to bylo častokrát předmětem debaty výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, navrhuji, aby byla tato materie navržena také k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, eviduji váš návrh. Táži se, zda někdo další máte návrh na přikázání výboru. Nevidím, v tom případě dám hlasovat.

Zahajují hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 268, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro návrh 129, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

A dále zahajují hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento tisk byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 269, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 107, proti nikdo. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

72.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb.,
o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 948/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede i v tomto případě paní ministryně Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, tento návrh zákona je tedy předkládán vlastně jako prováděcí právní předpis k tomu souběžně předloženému návrhu novely Ústavy České republiky. A asi není potřeba říkat, že to tedy navazuje na tuto novelu –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, že vstupuji do vašeho projevu, ale požádám ctěnou sněmovnu o ztišení, aby bylo dobře rozumět, co říkáte. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Takže není potřeba zopakovat, že to navazuje na novelu uvedenou výše. A tento předložený návrh zákona tedy obsahuje vymezení pojmů, které návrh novely Ústavy v souvislosti s rozšířením kontrolní působnosti NKÚ do Ústavy zavádí, a to konkrétně pojmu veřejné prostředky, pojmu prostředky poskytnuté z veřejných rozpočtů či pojem právnická osoba s majetkovou účastí státu nebo územního samosprávného celku. Zároveň obsahuje stanovení obsahu kontroly prováděné u územních samosprávných celků a jimi založených nebo zřízených právnických osob, jakož i u dalších právnických osob, které kromě veřejných prostředků hospodaří rovněž se svými vlastními finančními zdroji.

A teď jsem ještě chtěla uvést to, co do nyní předloženého návrhu novely zákona o NKÚ bylo vloženo nad rámec původního vládního návrhu zákona, a to jsou změny, o kterých jsem mluvila v předchozí diskusi. Jedná se o obce s počtem do 10 tisíc obyvatel, aby kontrole NKÚ nepodléhaly, a zároveň aby první kontroly byly zahájeny až v roce 2019.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní ministryně. A prosím, aby i v tomto případě se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, ano, tento tisk konkretizuje pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu, které mu případně budou uděleny předcházejícím tiskem. Je téměř totožný s tiskem 610, který už prošel touto Sněmovnou a byl odeslán do Senátu v nějakém znění. Bohužel Senát tisk 610 zamítl. A jak říkala paní ministryně, nejvýraznější změna, která tam je, že se opravdu vypouštějí z kontroly obce do 10 tisíc obyvatel. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám rozpravu, do které evidují jednu přihlášku. Žádám tedy, aby vystoupil pan poslanec Martin Plíšek... Dobře, pan poslanec Plíšek stahuje svoji přihlášku. Pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, pane ministře, kolegyně, kolegové, já už nebudu dlouho zdržovat. Víím, potřebujete si odškrtnout kolonku ve vládním prohlášení a ty Rekonstrukce státu jsou taky protivný, takže je jasné, že následující průběh tomu bude odpovídat. Ale přesto mi dovozte, abych se tady zeptal předkladatele, jaké jsou opravdové důvody změny de facto vynětí obcí do 10 tisíc. Není to náhodou to, že si úředníci spočítali, že NKÚ nebude mít sílu na 6 250 obcí? Není to ten důvod? Nebo je? Pak vůbec nerozumím, proč to takto děláme. A znovu opakuji, že radši bych měl... A chápu to odložení. Protože ono to turbulence na politické scéně samozřejmě vyvolá. Tak bych rád také se bavil o té účelnosti. Znovu opakuji, nemám nic proti tomu, aby NKÚ chodil na obce. Už jsem říkal, že tam chodí. Nemám problém, když se změní systém. Ale za těch podmínek, které tady už padly. Ale na tuhle otázku bych chtěl slyšet odpověď. Já víím, že vás to nezajímá. Ale mě ano! (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další řádně přihlášený je pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Já navážu na svého předřečníka. Mě také zajímá, proč jsou vyjmuty obce do 10 tisíc. To nedává logiku samo o sobě. Buď tam budou spadat všichni, anebo nikdo. To opravdu je trošičku diskriminační. Protože jednu část obcí zvýhodním a druhou znevýhodním. Je to nesmysl. Z logiky věci je to blbost. Musíme si to říct na rovinu. Takže mně se tohle opravdu taky nelíbí.

A my jsme tady teď konzultovali s některými lidmi z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, že nám opravdu chybí ten systém kontrol. My nevíme vůbec, jestli jsou duplicitní, triplicitní. Ať se vytvoří když tak eventuálně nějaký manuál. My na to čekáme od roku 2014. A furt se nic nestalo, furt se nic neděje. My tady furt omíláme zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, pak se tady řeší finanční kontrola, pak tady řešíme slavný registr smluv. My tady furt něco takového řešíme, jakým způsobem co někde kontrolovat. Pořád. My se ukontrolujeme k smrti. Opravdu. Mně to tak přijde, když použiji tu parafrázi Neila Postmana Ubavit se k smrti, což je jedna kniha z osmdesátých let, tak my se ukontrolujeme k smrti. My budeme furt někoho kontrolovat! My sami sebe budeme kontrolovat, pak druzí budou kontrolovat ty druhý... Mně to opravdu přijde trošičku trapné.

A když jsme u těch kontrol, navrhuji i tento zákon výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji váš návrh.

Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Benda. A opět požádám kolegy zvlášť v levé části sálu, jestli chcete diskutovat, jděte do předsálí, ať je rozumět. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom reagovat na pana kolegu Klána, který říkal, že to logiku nemá. No má to tu logiku. Logiku to má právě

v tom, že bylo potřeba upustit ten Papinův hrnec. Teď se tady objeví někteří starostové, kteří řeknou: nám je to jedno, nám to vlastně nevadí, protože my tam nespadáme. Vyřeší to tu problematiku NKÚ, protože ten nemá šanci na to, aby kontrolovat všech 6 tisíc obcí. Ale v každém případě platí, a to já věřím, že se prokáže na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, že není oblast ve veřejné správě, která by nebyla pod kontrolou nějaké instituce, teď řeknu, která přímo nezřizuje, ať už je to příspěvková organizace či cokoli. Není taková oblast. Jsou tady mraky institucí, které mají právo kontrolovat. A všude ten stát je. My tady vymýšlíme jen další a další a další a další...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Benda s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane zpravodaji, vážená paní ministryně, dámy a pánové, já jsem nechtěl reagovat v té minulé rozpravě k návrhu ústavního zákona, kde mi paní ministryně šla říct, co se v ústavním zákoně změnilo, a říkala mi věci, které se změnily v tom prováděcím zákoně. Já samozřejmě chápu, že jí tohle to úředníci poslali jako podklad. Jenom upozorňuji lehoulinka na to, že v okamžiku, kdy změna Ústavy projde tak, jak prošla, tak tu záruku, jestli 10 tisíc, nebo libovolný počet, máme jenom v běžném zákoně o Nejvyšším kontrolním úřadu, nikoliv v Ústavě, a může být kdykoli prostou většinou, resp. při případném vetu Senátu nadpoloviční většinou v této Sněmovně změněna. To je poznámka první.

Poznámka druhá. Opravdu to kritérium 10 tisíc obyvatel je úplně nesmyslné. Kdyby to bylo kritérium možná ještě nějakého rozpočtu, množství majetku, že to jako pro ten stát a jeho kontrolní orgány je zajímavé, tak bych to snad ještě chápal víc než zrovna kritérium počtu obyvatel. A přiznám se, že asi se zlomyslností sobě vlastní navrhu v průběhu projednávání, abychom toto kritérium stanovili na milion. Tím se vypořádáme s celou touhle zbytečnou diskusí o kontrole obcí. Praha je kraj, stejně jako kraj by kontrolována byla. A pak bude nejjednodušší, když si tam přidáme dvě nuly, a máme z toho obce vcelku venku a nemusíme se s tímto kontrolním mechanismem trápit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Přečtu omluvy. Dnes od 10.30 do 13 hodin z důvodu jednání mimo Sněmovnu se omlouvá pan poslanec Zdeněk Ondráček, dnes do 11.30 z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Junek a dále dnes do 11 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Helena Válková.

Nyní řádně přihlášený pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, já bych chtěl znovu připomenout rozpravu, která probíhala k těmto dvěma bodům před dvěma lety. Já si velmi dobře

vzpomínám, že požadavek na určitou výjimku pro malé obce zazněl často v diskusích i v diskusích Senátu a byly to časté připomínky Svazu měst a obcí, které se obávaly dopadu na menší obce. Z toho potom vyplynula ta číslovka 10 tisíc. Ale v zásadě je jedno, jestli to bude podobným způsobem, nebo jestli to bude řešeno podobně jako v registru smluv. Myslím, že tehdy předkládal pozměňovací návrh pan kolega Stanjura. Já si myslím, že je třeba znovu připomenout, že jde o kontrolu především příspěvkových organizací krajů a obcí. To bylo hlavním záměrem a hlavním smyslem předkládaných novel jak Ústavy, tak zákona o NKÚ. Takže prosím vás, berme to takto. To, že se potom předkladatel rozhodl pro tu číslovku 10 tisíc, je na základě diskuse, která probíhala v tom období, kdy se projednávaly tyto zákony předtím, než je Senát zamítl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já musím reagovat na pana kolegu Hovorku, protože pokud si vzpomínám, tak to Svaz měst a obcí v této podobě rozhodně nepodporoval. A to je výrazně jiný názor, než prezentoval pan kolega Hovorka. Ale můžeme si to na výboru případně, pokud se to tam dostane, určitě prokázat, že něco takového je.

A potom, když on tady říká, že jde vlastně o ty obce, které mají příspěvkové organizace. No, v zákoně je napsáno 10 tisíc obyvatel. A nic o příspěvkových organizacích tam není. Takže to také není pravda. Pane kolego, prosím, čtěme aspoň ty zákony tak, jak jsou předloženy, nebo je citujeme, protože nic z toho, co jste tady řekl, tam není.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Faktická poznámka pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já si skutečně vzpomínám na debatu, výhrady a dopisy ze Svazu měst a obcí. Byly tam zejména výhrady, že to dopadne na malé obce, které nemají takový aparát, a podobně. Proto zřejmě předkladatel zvolil číslovku 10 tisíc. Pokud je mi známo a pokud jsem si přečetl oba zákony, tak si myslím, že to vyplývá i z toho, že se rozšiřuje působnost NKÚ v podstatě na kontrolu veřejných prostředků. Pokud se rozšiřuje působnost na kontrolu veřejných prostředků, tak samozřejmě v oblasti NKÚ musí být zařazeny i obce, aby bylo možné kontrolovat i příspěvkové organizace obcí.

Toto si myslím, že je odpověď na předchozí výtku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Pavera.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne, milé kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, vážení členové vlády.

Rád bych řekl něco ze zkušeností starostů. Mně někdy, když tady probíráme zákony, které mají kontrolovat samosprávy, připadá, že ani mnozí z vás neznají, že existuje nějaký zákon o obcích, který udává určitá pravidla o kontrolách fungování obce a podobně.

Ze své zkušenosti mohu říci, že na dotační tituly chodí kontroly od poskytovatelů dotace. Když vám někdo dá dotaci, poskytovatel dotace k vám přijde, zkontroluje, zda jste všechno splnili, jak jste měli podmínky ve smlouvě o poskytnutí dotace. Pokud je to v pořádku, tak vám samozřejmě peníze ještě doplatí a zároveň vám řeknou, že musíte udržet pět let udržitelnost projektu. Nechápu, proč by měl ještě chodit někdo další na kontrolu, možná finanční úřad, možná kontrolní úřad a další, když už je jednou něco zkontrolováno a je to v pořádku. Každý člověk může najít samozřejmě nějakou jinou, další závadu. Hospodaření obcí je kontrolováno vždycky i kontrolním výborem a finančním výborem. Finanční výbor je ten, který se vlastně stará o rozpočty obce, jak obce v jednotlivých kapitolách využívají svých prostředků, a zároveň také i kontrolní výbor. Pokud by k něčemu došlo, tak by samozřejmě členové kontrolního i finančního výboru určitě přišli na to, že je něco v nepořádku, a upozornili by na to jak vedení obce, tak třeba i orgány činné v trestním řízení.

Co se týká dalších kontrol, každoročně hospodaření obce kontroluje z drtivé většiny krajský auditní orgán, který přijde dvakrát ročně a kontroluje fungování obce, zkontroluje účetnictví, výběrová řízení, smlouvy. Jsou i obce, které si to dělají jenom prostřednictvím krajského úřadu, jsou i obce, jako jsme třeba my, obec Bolatice, jednou za čtyři roky požádáme ještě auditní firmu, která nám ještě navíc zkontroluje celé naše hospodaření, celé naše fungování. A myslím si, že není nutné, aby ještě někdo další chodil na kontroly do obcí a měst. Kontrol je více než dost a myslím si, že úředníci ať už malých, nebo velkých obcí mají dost své práce na to, aby se věnovali tomu, čemu mají, to znamená fungování obce a zlepšování kvality života v obcích a městech.

Kdyby bylo po mém, tak bych samozřejmě vůbec nedával pravomoci NKÚ, aby chodili do obcí a měst, ale záleží samozřejmě na vůli Poslanecké sněmovny, jak se rozhodne pokračovat při projednávání tohoto bodu. Chtěl jsem vám jenom říct, že ten, kdo nemá zkušenost s řízením obcí a s tím, jak to funguje, potom samozřejmě může vymýšlet i takovéto zákony, jako je například tento. Děkuji. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Stupčuk, po něm pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, při logice toho, co říkal můj předřečník, by NKÚ vůbec nemusel být, protože i uvnitř státní správy existuje vnitřní výkon kontroly, takzvaný třístupňový, podle zákona o veřejné finanční kontrole. Tento zákon však říká, že nově má NKÚ podléhat kontrola veřejných prostředků. To je ta změna oproti současnému

stavu, který vymezuje kontrolu pouze na prostředky, jimiž hospodaří stát a státní organizace. Opravdu v praxi není rozdíl mezi státními penězi a penězi, se kterými hospodaří kraje či se kterými hospodaří statutární města. Všechno to jsou veřejné finanční prostředky, jak jsou definovány v zákoně o veřejné finanční kontrole.

Pro pochopení toho, proč tady má vznikat nová působnost NKÚ a další jakoby systém, schéma kontroly, je to přece dáno tím, že charakter kontroly, kterou vykonává NKÚ, je unikátní už jenom proto, že kontrola je vykonávána podle úplně jiných účetních standardů, podle standardů EUROSAI, INTOSAI, ale hlavně především proto, že NKÚ je nezávislý. Všechny ostatní kontrolní subjekty, které jsou nadány pravomocí a působností, nejsou nezávislé, jsou většinou monokraticky řízené, ať už to jsou finanční úřady či jiné auditorské útvary jednotlivých organizačních složek státu. A je to právě NKÚ, který je nezávislý. Ta nezávislost je spatřována v tom, jak je konstituován, jakým způsobem je schvalován plán kontrolní činnosti. To znamená, plán kontrolní činnosti vždycky na začátku daného období, kdy je prováděna kontrola, stanovuje kolegium úřadu, které je také nezávisle konstituováno, a v tom je přece největší hodnota a přínos NKÚ, kontroly, kterou může vykonávat.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan poslanec Sklenák stáhl svoji faktickou poznámku. Já se táži, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže žádnou přihlášku nevidím, je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se paní ministryně a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru kontrolnímu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 270. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 127, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a tento materiál byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako výboru dalšímu. V obecné rozpravě padl návrh přikázat tento materiál výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Já se táži, zda má někdo ještě další návrh na přikázání výborům. Není tomu tak, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento materiál byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 271. Přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro návrh 129, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále zahajují hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento materiál byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ať zmačkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 272. Přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro návrh 126, proti 1. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas.

Já tedy konstatuji, že tento návrh byl dále přikázán ústavněprávnímu výboru a dále výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. Předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Naším dalším bodem jednání je bod číslo

299.

Daňové podvody ministra financí

Prosím nyní, aby se za navrhovatele ujal slova pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, promiňte, dovoluji mi, abych dříve, než předložím svoji předkladatelskou zprávu, začal nezbytnou procedurou.

Za prvé prosím o pochopení, požádal jsem aparát Poslanecké sněmovny, aby každý z vás dostal na lavici usnesení rozpočtového výboru 574 ze dne 8. 3. 2017, protože se na toto usnesení budu odvolávat ve svém návrhu usnesení.

Za druhé mám informaci z kuloárů, že padne procedurální návrh na odložení nebo přerušení tohoto bodu z důvodu nepřítomnosti ministra financí. Vzhledem k tomu, že si dokážu představit dojemný příběh o pracovním vytížení pana ministra, a vzhledem k tomu, že se procedurální návrh hlasuje bez rozpravy, tak mi dovoluji, abych nejprve řekl důvod, proč tady teď pan ministr není. Pan ministr financí tady není, protože se účastní slavnostního otevření úseku dálnice D3 Borek–Ševětín. Představte si, dámy a pánové, každý z vás, že jste ministr vlády ČR a že Poslanecká sněmovna zařadí bod, kde chce jako kontrolní orgán, kterému se vláda zodpovídá, projednávat důvodné podezření na vaše vlastní protiprávní jednání. Bod tohoto programu vám koliduje s termínem, který se nedá nazvat jinak než osobní prezentace a volební akce. Které z těchto akcí dáte přednost? Z které se omluvíte a na kterou se dostavíte? Pokud dáte přednost své osobní prezentaci, která vám koneckonců ani nepřísluší do portfolia vašeho rezortu, a omluvíte se, v uvozovkách, Poslanecké sněmovně, neděláte nic jiného, než že vyjadřujete pohrdání Poslaneckou sněmovnou, pohrdání parlamentní demokracií.

Tohle jsem pokládal za nezbytné říct dřív, než možná tento návrh zazní. Teď chci dát prostor tomu, aby tento návrh, který pokládám za neslušný, zazněl. Ať už zazní, nebo ne, a až o něm budeme hlasovat, jsem připraven dál pokračovat ve své zpravodajské zprávě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Ano, kolega Kalousek má pravdu, měl správnou informaci z kuloárů. Já jsem chtěl dát procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do přítomnosti ministra financí, který by rád byl u této debaty a dokázal odpovědět na konkrétní dotazy, a to konkrétně do 17 hodin dnešního dne samozřejmě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Přivolám naše kolegy z předsálí. Je tady žádost o odhlášení, odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana předsedy Faltýnka o přerušení tohoto bodu do dnešní 17. hodiny.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 273, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 43, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Pardon, s přednostním právem pan předseda...

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil vzít přestávku na jednání našeho poslaneckého klubu v době trvání dvou hodin. Děkuji. (Pokřik a potlesk zejména poslanců TOP 09, ODS a ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já na základě tohoto návrhu přerušuji jednání Sněmovny do 12.35 hodin, kdy se tady sejdem po přestávce poslaneckého klubu ANO.

(Jednání přerušeno v 10.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.37 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, čas určený na přestávku vypršel. Budeme pokračovat v našem jednání. Nejprve přečtu omluvy. Dnes od 16.30 do 18 hodin se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Kolovratník, dále od 14 hodin z pracovních důvodů se dnes omlouvá pan poslanec Matěj Fichtner a dále dnes od 12.35 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Havíř.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Pro pořádek říkám, že jsme otevřeli všeobecnou rozpravu. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano, děkuji. Otevřeli jsme všeobecnou rozpravu. Já k tomu očekávám jednak vystoupení navrhovatele a pak debatu těch, kteří chtějí k tomuto bodu vystoupit, a protože máme na 12.50 pevně zařazené volby, tak, pane místopředsedo, navrhuji, abych to ulehčil Sněmovně, že bych si vzal přestávku v délce 13 minut na jednání našeho poslaneckého klubu. Pak by ve 12.50 podle schváleného programu mohly proběhnout volby.

A navrhuji, že by polední pauza tím, že teď jsme měli dvě hodiny volno, skončila ve 14 hodin a ve 14 hodin bychom mohli pokračovat v této rozpravě k tomuto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Pouze zopakuji to, co jste říkal. To znamená, do 13.50 hodin bude přestávka, poté proběhnou volební body... 12.50, omlouvám se, 12.50. Poté budou volební body, hodina na oběd a jednání poté bude pokračovat ve 14 hodin. To znamená, sejdem se zde ve 12.50 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.50 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas určený na přestávku vypršel a budeme projednávat další body. Na 12.50 hodin jsme zařadili dva volební body. Požádám předsedu volební komise, aby se ujal slova. Prosím, pane předsedo.

260.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

První bod, který bychom měli projednávat, je návrh na volbu členů dozorčí rady. Otevírám tento bod a prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne.

Tak jak jsme se rozhodli, napevno teď ve 12.50 hodin jsme zařadili dva volební body. Oba proběhnou tajnou volbou standardně pomocí hlasování ve Státních aktech. Společně s panem předsedajícím vás rychle provedu nezbytným informačním minimem. První je tedy bod číslo 260 Návrh na volbu dozorčí rady Vinařského fondu. Před týdnem jsme v prvním kole volby již zvolili dva členy, obsazujeme čtyři místa. Před týdnem byl zvolen pan Pavel Kováčik 111 hlasy a Jiří Petrů 106 hlasy.

Jak jistě víte, do druhého kola vždy postupuje dvojnásobek kandidátů, dvojnásobek počtu neobsazených míst. V tomto případě tedy budeme vybírat ze čtyř kandidátů s nejvyšším počtem hlasů a budeme obsazovat dvě místa. Na volebním lístku budete mít následující jména: Michal Hašek – ten před týdnem obdržel 55 hlasů, Jan Husák 74 hlasů, Miloslav Janulík 49 hlasů a Bohdan Trojak 28 hlasů. Ještě jednou opakují, z těchto čtyř kandidátů vybíráme dva, volíme dva.

Nyní prosím, pane předsedo, abyste přerušil projednávání tohoto bodu a zahájil bod další.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přesně tak. Rozprava se nevede, protože byla ukončena. Přerušuji jednání tohoto bodu.

Otevírám druhý bod dnešní volby a tím je

297.

Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Na lavice vám bylo doručeno usnesení volební komise číslo 160 ze dne 1. března t. r. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: V tomto bodu je to trochu složitější a rozsáhlejší. Už jsme ve třetí volbě současného obsazování uvolněných míst v NKÚ. Už loni 5. června skončilo funkční období panu Antonínu Macháčkovi. Pan Miloslav Kala dvakrát navrhl na toto místo zvolit kandidáta pana Ing. Jana Kinšta. Ten dvakrát nebyl Sněmovnou zvolen. Nyní pan prezident NKÚ navrhuje nově paní Ing. Helenu Vorbovou. V případě druhého místa 19. července skončilo období panu Karlu Sehořovi. Byl navrhován Stanislav Koucký. Ani ten už dvakrát tady ve Sněmovně nebyl úspěšný a nově pan prezident nominuje paní Janu Schenkovou.

Nominace komise projednala 1. března. Máte je k dispozici v usnesení číslo 160. My jsme se, kolegyně a kolegové, nakonec rozhodli, aby to bylo jednodušší pro vás i pro nás při sčítání, každou jednu kandidátku napsat na jeden lístek, takže budete mít k dispozici dva hlasovací lístky. U tohoto způsobu volby, protože je to návrh, který jsme obdrželi od pana prezidenta a my ho v uvozovkách posvěcujeme naší volbou, tak volební komise vždy konzistentně navrhuje volbu tajnou jednokolovou. Pokud tedy jedna kandidátka nebo obě kandidátky získají nadpoloviční počet hlasů, tak se ujmou funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny.

V tuto chvíli vás prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu jak k návrhu volební komise na tajnou volbu, tak případně k navrženým kandidátkám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Otevírám tedy rozpravu a eviduji přihlášku pana poslance Konička. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedající, já jsem dostal jenom úkol od kontrolního výboru, abych informoval Poslaneckou sněmovnu, že kontrolní výbor se návrhy zabýval na své 43. schůzi dne 9. března a vzal na vědomí informaci prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu o návrzích na nové členy Nejvyššího kontrolního úřadu Helenu Vorbovou a Janu Schenkovou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Prosím, pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte, že zdržuji. Jenom takový lehký povzdech pamětníka. Bývalo dobrým zvykem za pana prezidenta Voleníka, za pana prezidenta Dohnala, ba dokonce i za pana prezidenta Kaly v počátcích jeho mandátu, že když byli navrhováni noví členové kolegia, tak prezident NKÚ požádal o slyšení na jednotlivých poslaneckých klubech, aby vysvětlil relevanci svých návrhů. Přiznám se, že mi to vždycky vyhovovalo, protože jsem pak měl jistotu, že skutečně prezident si za svými návrhy stojí – za prvé. A za druhé jsem slyšel argumenty, proč je mám volit. Teď se to neděje. Samozřejmě žádný předpis to nepředepisuje, nicméně nechť se pan prezident nevíti, když já mám pocit, že nemám koho volit, když on o tom se mnou ani nechtěl mluvit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě rozpravu končím. Táži se pana předsedy, zda chce závěrečné slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Nechci, děkuji. Teď poprosím, abychom hlasovali o návrhu na to, že volba bude tajná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za tento návrh a já o něm dám hlasovat. Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem, že volba kandidátů do NKÚ proběhne tajně, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 274. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro návrh 119, proti 1. S tímto návrhem byl vysloven souhlas a volba proběhne tajnou volbou. Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Rozhodli jsme o tajné volbě. Pane předsedající, nyní poprosím o přerušení i tohoto bodu, abychom mohli vydávat hlasovací lístky. Na vydávání stanovím 15 minut, resp. od této chvíle 18 minut, takže volební místnost bude otevřena do 13.15 hodin. Poprosím pak o krátký prostor na začátku odpolední části schůze, že bych vás seznámil s výsledky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a učiním tak, jak jste řekl. To znamená, přerušuji tento bod s tím, že poté, co proběhne volba, tak přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 14.00 hodin. Budete-li mít výsledky, tak na začátku jednání dostanete prostor, pane předsedo. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji pěkné odpoledne. Zahajuji odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Nejprve přečtu omluvy. Od 14 do

16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Jana Fischerová, dále od 13 do 18 hodin z důvodu návštěvy lékaře se omlouvá pan poslanec Jiří Holeček. Dále dne 15. 3. 2017 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Ladislav Okleštěk, od 15.30 hodin se omlouvám já z jednání. Dále od 14.30 do 19 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Skalický, dále se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne pan poslanec Petr Fiala a dále od 16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Marian Jurečka.

Než přistoupíme k projednávání dalších pevně zařazených bodů, poprosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledkem voleb. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo a přeji vám dobré odpoledne. Kolegyně, kolegové, jménem volební komise bohužel musím konstatovat, že jsme nebyli úspěšní a ani v jednom z těch volebních bodů jsme nikoho nezvolili. Pro stenozáznam tedy konkrétní výsledky. Bylo vydáno i odevzdáno 137 hlasovacích lístků. Korum nutné pro zvolení kandidátů bylo 69.

260.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Co se týká Vinařského fondu, dozorčí rady Vinařského fondu, Michal Hašek obdržel 63 hlasy, Jan Husák 61 hlas, Miloslav Janulík 64 hlasy a Bogdan Trojak 17 hlasů. Jak jsem řekl, korum nutné pro zvolení bylo 69, takže nikdo z navržených kandidátů nebyl zvolen. Bylo to druhé kolo volby, takže ta volba tímto končí a je uzavřena.

A já tedy jedním dechem okamžitě vyhlašuji novou lhůtu pro podání nominací a dávám ji na pondělí 3. dubna 2017 do 12 hodin. Je to tak, abychom ty nominace mohli probrat na volební komisi a hned v prvním dubnovém týdnu volbu zopakovat, udělat druhou volbu. Jenom znovu připomenu, budeme obsazovat dvě neobsazená místa.

297.

Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Co se týká dvou míst v NKÚ, členů Nejvyššího kontrolního úřadu, tak ani tady, jak jsem řekl, jsme nebyli úspěšní. I zde bylo odevzdáno 137 hlasů. Helena Vorbová jich získala 28 a Jana Schenková také 28. Ani jednu kandidátku tedy Poslanecká sněmovna nezvolila. Protože tato volba byla tajná jednokolová, tak tímto končí a ze Sněmovny jde opět vzkaz panu prezidentovi Kalovi s žádostí o to, aby Sněmovně podal nové dva návrhy na tato místa.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane předsedo. Nyní přistoupíme k pevně zařazenému bodu

299.

Daňové podvody ministra financí

Budeme pokračovat v projednávání bodu 299, pokračujeme ve všeobecné rozpravě, která byla přerušena. Eviduji přednostní právo pana předsedy Kalouska s žádostí o vystoupení v rozpravě. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, hezký den. Dovolte, prosím, abych teď zdůvodnil, proč jsem Sněmovnu požádal o zařazení tohoto bodu s poměrně výstižným názvem Daňové podvody ministra financí. Nevím, kolik jich je doopravdy. To možná ví jenom pan ministr sám. Ale z otevřených zdrojů jsou dohledatelné čtyři. Týkají se dvou obchodních operací, které jsou veřejně známé, a jednotlivá čísla jsou veřejně známá. A dovolte mi, abych je nyní chronologicky a pokud možno přehledně popsal.

Ještě předtím, než se 8. 3. 2017 rozpočtový výbor zabýval otázkou nákupu korunových dluhopisů Andrejem Babišem od své vlastní firmy Agrofert, čelil pan ministr financí jak veřejným výzvám, tak výzvám předsedy vlády, aby objasnil, zda na nákup těchto dluhopisů ve výši 1,5 mld. měl dostatek prostředků. Pan ministr financí zveřejnil svá daňová přiznání, z kterých vyplynulo, že pokud by se to týkalo pouze těchto zdaněných peněz, tak neměl dostatek legálních prostředků. Na tuto námitku reagoval pan ministr financí tím, že vedle zdaněných příjmů měl také ještě nezdaněné příjmy z prodeje akcií, které po uplynutí časového testu skutečně jsou nezdaněným příjmem, a slíbil, že s tím seznámí veřejnost auditem, který si zadá u renomované společnosti. Tento dokument zveřejnil pan ministr financí 10. 3. 2017, řekl mu audit. Poté, co jsme si všichni přečetli, že auditoři upozorňují, že to zase takový audit není, nás včera pan ministr financí také upozornil, že ten audit vlastně auditem není. Ale to není až tak podstatné, je to veřejná informace, kterou poskytl, a čísla, která tam uvádí, předpokládám tedy, že jsou pravdivá a že si za nimi pan ministr stojí.

Ta čísla jsou do značné míry alarmující. Z nich totiž vyplývá, že pan ministr financí v roce 2010 získal z prodeje akcií nezdaněné příjmy ve výši 748 mil. korun, a získal je prodejem akcií tří firem, a sice firmy PROFROST a firmy AHEED Česká republika (Poslanec Faltýnek z pléna napovídá AFEED.) ... AFEED, moc se omlouvám, děkuji panu předsedovi představenstva Agrofertu. (Poslanec Faltýnek s úsměvem dodává: Bývalému.) Bývalému.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, poslanci, abyste po sobě nepokřikovali. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já skutečně děkuji za opravu, týká se firem AFEED a AFEED Česká republika. Příjmy z těchto akcií jsou legálně nezdaněny za předpokladu, že to proběhne standardním způsobem. Nicméně není překvapivá informace, že všechny tyto akcie prodala fyzická osoba Andrej Babiš právnické osobě Agrofertu, a s., za neuvěřitelně nevýhodných podmínek pro Agrofert, to znamená za neuvěřitelně vysokou cenu.

Příklad si můžeme uvést na tom největším zisku, na společnosti PROFROST, jejíž akcie prodal pan ministr financí za 527,5 mil. korun. Jedná se o společnost, která měla v té době základní kapitál menší než 2 mil. korun a její úvěrové závazky byly v podstatě totožné s jejich aktivy. Totálně zadlužená, řekl bych až předlužená společnost se základním kapitálem 1,8 mil. korun. Ovšem co je půvabné, že k datu kupní smlouvy, kdy pan ministr financí prodával Agrofertu tuto společnost, prodával už jenom 20 % těchto akcií, neboť 80 % akcií již držel Agrofert, a s.

Ze způsobu navyšování jmění předtím, než došlo k této kupní smlouvě, se snadno dobereme k výsledku, že těch 80 % si supermajoritní akcionář Agrofert, a.s., pořídil za 80 milionů korun. Těch zbývajících 20 % si koupil od minoritního akcionáře Andreje Babiše za 527 milionů korun. Naprosto nesmyslný obchod. Neexistuje supermajoritní akcionář, který by 20 % firmy s takovýmto základním majetkem a s takovými závazky koupil za tak ohromující nesmyslnou cenu. To dává logiku jenom v jednom jediném případě, kdy si to ta společnost kupuje od svého vlastníka a dochází během této operace... (Řečníkovi byla přinesena sklenice vody.) Děkuji. A dochází během této operace mezi fyzickou osobou Andrejem Babišem a Agrofertem, právnickou osobou, ke dvěma hezkým daňovým únikům. Tím prvním daňovým únikem je skutečnost, že ten příjem 527 milionů je skutečně nezdaněn, protože akcie po časovém testu se prodávají s nezdaněným příjmem. Ovšem za předpokladu, že ten příjem odpovídá tržní ceně, neboť se jedná o daňový únik a fyzická osoba si tak navyšuje své nezdaněné příjmy neoprávněně, má být dodatečně zdaněna a předána orgánům činným v trestním řízení.

Druhý daňový podvod při této operaci páchá Agrofert jako právnická osoba, protože vyplácí svému majiteli nesmyslně vysokou částku. Za 20 %, tedy v podstatě za bezcenný majetek, vyplácí půl miliardy korun a tuto půlmiliardu korun uplatňuje do daňového základu a šidí o to státní rozpočet. Dojde tedy k operaci, kdy obrovským způsobem vydělává fyzická osoba, prodejce akcií, vlastník společnosti, prodělává jeho společnost a zejména prodělává státní rozpočet, protože státní rozpočet v tu chvíli šidí oba, jak ta fyzická osoba, tak právnická osoba.

Tak tohle jsou ty dva daňové podvody v první operaci. Prodej bezcenného majetku vlastní firmě za 748 milionů korun. Řekl jsem bezcenného, měl bych se opravit, měl bych říct téměř bezcenného, protože u firem AFEED a AFEED CZ se sice o nějakou hodnotu jednalo, ale nákupní cena, opět je to ověřitelné z otevřených zdrojů, byla několikanásobně předražena a navyšena.

V tomto okamžiku již samozřejmě fyzická osoba Andrej Babiš má dostatek prostředků na nákup korunových dluhopisů. A co s nimi dělá? Co s těmi prostředky dělá? No půjčuje je své firmě. Ona logicky asi má problémy s cashem, protože předtím musela udělat nesmyslně vysoké výdaje za nákup téměř bezcenného majetku.

To znamená, půjčuje si od svého majitele jeden a půl miliardy korun a vydává mu na to korunové dluhopisy s úrokem 6 %, no a opět s nesmyslně vysokým úrokem v okamžiku, kdy úrokové sazby se pohybují kolem 2 %. Pro vaši informaci, Agrofert si v té době půjčuje peníze za průměrný úrok někde kolem 1,8 až 1,9 %, s tou výjimkou, že její vlastní šéf jí půjčuje za 6 %. Není bez zajímavosti, že i mnohem menší Čapí hnízdo, v té době vlastněné potomky Andreje Babiše, si dokázalo půjčit výrazně levněji, zhruba za 4 %, než si půjčoval Agrofert od svého majitele.

Touto operací už se zabýval rozpočtový výbor a vyjádřil velké podezření, že tato operace sama o sobě není nákupem korunových dluhopisů, ale že je skrytým vyplacením dividendy, protože proběhla na konci roku 2012, kdy opravdu korunové dluhopisy byly nezdaněny. Ovšem každá operace podle judikátu Nejvyššího soudu i podle Ústavního soudu i podle Evropského soudního dvora musí být posuzována podle své skutečné podstaty, a je-li jejím jediným důvodem neplacení daní, tak je protiprávní, i když proběhne formálně přesně podle paragrafů.

Téměř všichni jsme na rozpočtovém výboru byli přesvědčeni, a myslím si, že je o tom přesvědčen každý, kdo se na tu operaci podívá chladnými očima, že opravdu pravou podstatou této operace není nákup korunových dluhopisů, ale skrytá výplata dividendy, tak aby dividendy byla nezdaněna, protože za normálních okolností je zdaněna. Stačí na to jednoduchá otázka: Proč Agrofert emitoval dluhopisy v nominální hodnotě jedné koruny? Neexistuje jiná odpověď, než že jejich kupec nechtěl zaplatit daň. Jak je možné, že si je koupil jenom on? Agrofert si samozřejmě ohlídal, aby tento neskutecně vysoký a netržní úrok, který kupci přináší naprosto nebyvalou výhodu, měl pouze jeho vlastník a nikdo jiný.

Opět dochází ke dvěma daňovým únikům během jedné operace, kterou fyzická osoba Andrej Babiš s právnickou osobou Agrofert učinil. Fyzická osoba Andrej Babiš získává neuvěřitelně vysokou výhodu za netržní úrok 6 % a nemusí danit, právnická osoba vyplácí svému majiteli 6% úrok z dluhopisů a uplatňuje tento úrok do základu daně a šidí o to státní rozpočet. Státní rozpočet šidí jak fyzická osoba, která nechtěla platit 15% daň z dividendy, tak právnická osoba, která nesmyslně vysoký 6% úrok vkládá do daňového základu.

Zejména ten první případ, prodej téměř bezcenného majetku své vlastní firmě, je prosím pěkně jeden z nejstarších a přímo učebnicových příkladů daňových podvodů. To se učí daňoví kontrolori první týden daňového kurzu ve Smilovicích. A vždy se jim zdůrazňuje: Vždycky když na něco takového narazíte, počítejte s tím, že vám bude předložen jeden, možná dokonce dva znalecké posudky s kulatými razítky, že ta cena odpovídala, tak na to nic nedejte. Ty znalecké posudky nic neznamenají. Vy jste povinni zkoumat skutečnou tržní cenu majetku, která byla prodána, a pokud to neodpovídá, pokud byl téměř bezcenný majetek prodán za vysokou cenu, jste povinni doměřit daň a podat oznámení orgánům činným v trestním řízení.

Co se týče skryté výplaty dividendy v kauze korunových dluhopisů, to je skutečně případ jenom hitu roku 2012, který byl k 1. 1. 2013 včasným legislativním návrhem zaražen. A nikdo z nás v roce 2012 nepochyboval a nikdo na tehdejší daňové správě nepochyboval o tom, že v roce 2014, což bude první rozhodný rok, protože v té chvíli poprvé vznikla teoretická daňová povinnost za dluhopisy vydané v roce 2012, že

v roce 2014 budou všechny tyto operace prověřeny a tam, kde svou podstatou nepůjde o nákup dluhopisů, ale svou podstatou půjde o nákup dividendy, bude daň doměřena, popřípadě bude učiněno příslušné oznámení.

Nikdo z nás samozřejmě nemohl tušit, že v tom roce 2014 už se do toho daňová správa opravdu nepohrne, protože jeden z těch, kteří se dopustili této optimalizace, je současný ministr financí a jejich šéf. A my jsme na rozpočtovém výboru viděli onen tanec, který předváděl pan generální ředitel Janeček i náměstkyně ministra paní Ing. Schillerová, kdy nám pořád vysvětlovali, že vlastně nevědí, podle jakých právních instrumentů by něco takového měli šetřit. A ty právní instrumenty existují. Především je to daňový řád, který nařizuje zkoumat skutečnou podstatu operace, ne tu formálně deklarovanou. A jsou to judikáty Nejvyššího správního soudu a je to judikát Ústavního soudu, který opakuje, že pokud jediným účelem operace bylo krácení daní, pak je ta operace protiprávní, i když proběhla formálně čistě podle zákona. Proč daňová Kobra v tomto případě se stala daňovým slepým, to asi není těžké uhadnout. Skutečností je, že jsme v přímém přenosu viděli, jak pan generální ředitel Janeček a jak paní náměstkyně Schillerová se skutečně kroutili jako slepýši a kobry nepřipomínali ani omylem.

Problém je samozřejmě, že ten delikt, protože ty dluhopisy jsou desetileté, tak ten delikt se bude opakovat každý rok. Od roku 2014 až do roku 2023. A to je, jsem hluboce přesvědčen, pravý důvod předložení návrhu pana poslance Babiše, který se snažil implementovat do návrhu týkajícího se dárců krve, aby to zákonem ukončil. Protože když to zákonem ukončí, tak to proběhne naposledy v roce 2018. Pak už se to neobjeví v bilanci Agrofertu ani v jeho vlastním daňovém přiznání a nikdo se nebude ptát. Do té doby snad své Janečky ve funkci udrží. Ale do roku 2023 je udrží těžko. A já se domnívám, ale tohle je moje spekulace a nemusíte se mnou souhlasit, já se domnívám, že ten návrh není nic jiného než snaha vyvinout se z odpovědnosti, pravděpodobně i trestní odpovědnosti, že se tohoto činu dopustil, a ukončit to legislativním návrhem. Protože ta legislativa je úplně zbytečná. Na to skutečně stačí profesionální výkon exekutivy, aby tam, kde je potřeba daň doměřit, bylo doměřeno. Na to není potřeba schvalovat jakoukoliv legislativní změnu.

Shrnuto, potvrzeno. Poctivý podnikatel, pokud chce ze své firmy získat poctivě vydělané peníze, buď si vyplatí manažerskou odměnu a tu zdaní, anebo si nechá vyplatit dividendu a tu zdaní. Podvodník prodá své firmě téměř bezcenný nadhodnocený majetek v akciích po časovém testu a tento příjem danit nemusí. A samozřejmě na tom vydělává svým způsobem i ta firma, nebo nevydělává, ale druhého daňového úniku se dopouští ta firma, protože ten nadhodnocený majetek uplatňuje do základu daně. Popřípadě onen podvodník si nevyplatí dividendu, ale tváří se, že nákup korunových dluhopisů je skutečně nákupem korunových dluhopisů, a nikoliv skrytou výplatou dividendy.

Já připouštím, že takových týpků v podnikatelském světě v České republice bude více. A zejména ten první případ, ten prodej bezcenného majetku za nesmyslně vysokou cenu, se skutečně několikrát opakoval, Finanční správa odhalila a trestala. A je určitě i mnoho neodhalených a nepotrestaných případů. To se pravděpodobně lze domnívat. Ale nikdo z těch lidí se nestal ministrem financí, který si vetknul do štítu boj s daňovými úniky. Nikdo z těch lidí neříká, že všetci kradnú, a nechce ždímat

živnostníka o poslední korunu, a přitom se jim směje do očí a říká: vy všichni kradnete, jenom já legálně optimalizuji a čerpám.

Myslím si, že to není možné, že s tímto podezřením nemůže věrohodně vláda České republiky vést boj s daňovými úniky. Proto si dovoluji přednést usnesení k tomuto bodu. Je tříbodové, je poměrně krátké.

Poslanecká sněmovna

1. souhlasí s usnesením rozpočtového výboru č. 574 ze dne 8. 3. 2017;

2. konstatuje, že ministr financí věrohodně nevysvětlil ani své osobní legální příjmy na nákup dluhopisů společnosti Agrofert, ani vážná podezření z daňových úniků, které vznikly vzájemnými obchody mezi Agrofert, a.s., a Andrejem Babišem jako fyzickou osobou;

3. žádá ministra financí, aby věrohodná vysvětlení poskytl nejpozději do 30. 4. 2017, nebo aby k tomuto datu vyvodil osobní politickou odpovědnost.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pouze pro pořádek – je důležité, aby návrh usnesení zazněl i v rozpravě podrobné, kterou po obecné rozpravě otevřu.

S přednostním právem se hlásí pan poslanec Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, dámy a pánové. Já jsem rád, že se tady konečně řeší bod, který se jmenuje Podvody ministra financí. Je to bod, na který jsme tady asi posledních pětadvacet let všichni čekali. Já mám tady s sebou, ne složku, knížku... (Smích, pobavení v sále.) Tady tuto modrou knížku, kterou vydal protikorupční fond...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Opět vás požádám, poslankyně a poslanci, abyste po sobě nepokřikovali a respektovali jednací řád, byť rozumím, že to vyvolává úsměv na vašich tvářích.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: A tato knížka – děkuji, pane předsedající. A tato knížka popisuje, jak to říct slušně, různé činy jednoho z nejhorších ministrů České republiky pana Kalouska. Doporučuji si bedlivě tuto knihu přečíst, přátelé, protože pan Kalousek a jeho fungování ve státní správě je ukázkovým příkladem netransparentnosti, nevýhodných prodejů, a musím to říct, prostě i korupce.

Tady se můžete podívat, v této knize, celkem detailně na jeho aktivity v politice za pětadvacet let. (Ukazuje knihu.) Dočtete se, jak výhodně prodával migy-29, jak prodával stovky tanků T-72 do Alžírsko, o gripenech, o hazardu, o ekologických superzakázkách, o prodeji kasáren na náměstí Republiky, o nákupu letadel Casa, o nákupů padáků, na kterých nikdy nikdo neumřel, a o přístupu pana Kalouska k hazardu. Ale ten je pořád stejný, což je dobře, a někteří lidé si ho za to váží. Prostě

tady najdete úplně všechno. Takže jestli by se tady mělo něco řešit a vyšetřovat, tak polistopadové fungování jednoho z nejhorších ministrů financí České republiky.

To, co tady předvádí opozice, bohužel s našimi koaličními partnery sociální demokracií a KDU, já považuji za určité pokrytectví a je to další vymyšlená pseudokauza, která má samozřejmě odradit a odstranit pokud možno pana Babiše z české politiky. Možná by bylo fajn, kdybychom tady všichni třeba do konce ještě volebního období ukázali svá daňová přiznání za posledních dvacet let, tak jak to udělal pan Babiš. (Poznámky z poslaneckých lavic.)

Ještě mi dovoluňte použít pár citací z této knihy, tak jak si kolega Kalousek představuje demokracii. (Poslanec stále drží v ruce modrou knihu.) Jsou to citace, které nás všechny pobaví: Je léto roku 2011. Podle nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu odpustilo Ministerstvo financí z období let 2006 až 2009 na sankcích za neoprávněné čerpání dotací 31 z 34 miliard korun. Novináři znají konkrétní případy, kdy Kalouskovo ministerstvo odpustilo sankce, i když za dotaci padly pravomocné tresty pro úvěrový podvod a úplatkářství. Miroslav Kalousek na to reaguje těmito slovy – dvojtečka: Jedna malá zrůdička jménem Kala – kolegové ze sociální demokracie, hovořím o vašem bývalém členovi. Čili ještě jednou, kolega Kalousek cituje: Jedna malá zrůdička jménem Kala se rozhodla z toho asi před 14 dny udělat mediální kauzu, jak ten zločinný Kalousek odpustil 31 miliard. To, co dělá mimořádně bolševický exposlanec ČSSD Kala, považuji za nehoráznost. Asi mu kolegové z ČSSD poradili, aby to vynesl do médií a znemožnil vládu.

Takže v této souvislosti mě celkem překvapuje to vzácné spojení při prosazení tohoto bodu na jednání Sněmovny. Nicméně mám tady ještě dvě věci, kdy také tady zaznělo v tom našem politickém éteru na adresu pana prezidenta policejního Lessyho, ať jde šlapat chodník na Ostravsko. A to souviselo samozřejmě s telefonáty našeho vzácného kolegy Kalouska vyšetřujícímu policistovi i policejnímu prezidentovi, a ti z vás, co jste tady seděli tehdy v tom roce 2012 v červenci, si určitě pamatujete tu debatu na toto téma a i ten vzácný citát. Já bych oživil paměť některým kolegům, kteří tady seděli: Je to bezprecedentní manipulace s trestním řízením. Já jako křesťan nemohu doporučit vyšetřovateli ani dozorovému státnímu zástupci, aby se zastřelili, ale upřímně řečeno, když se nezastřelí, tak rezignace je jediná možná varianta.

Ale ta kniha je dlouhá a já nechci zdržovat. Mám tady poslední věc a ta se týká komentáře tehdy redaktora týdeníku Respekt Jana Macháčka z roku 2011, kdy mimo jiné říká: A nakonec vezmeme si nedávný případ, kdy ministr financí zavolal na Finanční úřad Praha 9, aby poslal do Sazky kontrolu, a úředníci tam za deset minut naběhli. Uvědomujeme si vůbec, že tato efektivní privatizace moci, kdy ministr úkoluje napřímo daňový úřad, se může kdykoliv obrátit proti komukoliv z nás?

Tolik jenom velmi stručně k tomu bodu daňové podvody ministra financí Kalouska. Protože bohužel se nepodařilo ten bod posunout na 17. hodinu, jak jsem prosil Poslaneckou sněmovnu, tak bych přečetl písemné stanovisko k těm konkrétním věcem, které tady zazněly ze strany pana kolegy Kalouska, když navrhoval vlastně včera tento bod na program. Čili je to stanovisko pana ministra Babiše, které bych já tady s dovolením přečetl, když tady v tuto chvíli nemůže být.

Za první. Bývalý mnoholetý ministr financí včera uvedl, že jsem prodal svoje společnosti své vlastní firmě a – cituji – díky tomu ta firma za tuto akvizici mohla o těch 748 milionů snížit daňový základ v odpisech a dávat o to méně státnímu rozpočtu. To je citace z toho všerejšího vystoupení. No ale to je naprostý nesmysl, že by si firma mohla snížit daňový základ o hodnotu nakoupené společnosti. Nevím, co je horší – za první, že to bývalý mnoholetý ministr financí neví, anebo že úmyslně lže. Pokud by vás zajímalo, proč si není možné o cenu nakoupených akcií snížit základ daně, stačí se podívat do zákona o daních z příjmů do § 25.

Za druhé. Firmy jsem nepořídil z neznámých prostředků. Jako jediný politik v České republice jsem zveřejnil daňová přiznání za posledních dvacet let. Já skutečně nemám co skrývat. Pořád čekám, až se ke mně někdo z kolegů předsedu parlamentních stran přidá.

Za třetí. Firmy jsem prodal za cenu, kterou určil soudem jmenovaný znalec.

Za čtvrté. Prodej firem v letech 2009 až 2011 nemohl mít s dluhopisy naprosto nic společného. Je to další lež.

Za páté. Dluhopisy byly vydány v roce 2012 po úspěšné propagační akci Ministerstva financí pod vedením mnohaletého ministra financí. V tento rok byly vydány stovky emisí v celkové hodnotě stovek miliard korun. Každý se může podívat do registru těchto dluhopisů, kde byly úrokové sazby i 18 %.

Za šesté. Možná by mnoholetý ministr financí mohl vysvětlit, proč když držím sto dluhopisů v nominále jedna koruna a jeden dluhopis v nominále sto korun, platím jinou daň. Tímto nesmyslným pravidlem a jeho autorem bychom se konečně měli začít zabývat. Pokud zákon takové pravidlo obsahuje, emitenti dluhopisů ho samozřejmě využijí. Ostatně jim to veřejně radil tehdejší náměstek ministra financí pan Minčíč.

Za sedmé. V roce 2012 nebyl u desetiletých korporátních dluhopisů úrok ve výši 6 % neuvěřitelně vysoký a netržní. To pochopí každý – no, každý ne, ale ten, kdo o financích něco ví. Měl by to pochopit i bývalý ministr financí.

Za osmé. Tržní výše úroků byla navíc ověřena znalcem.

Za deváté. Agrofert jsem roky vlastnil transparentně jako fyzická osoba. Žádný Kypr, Holandsko, různé ostrovy jako kamarádi mnoholetého ministra financí. Nyní vlastní Agrofert Český svěřenecký fond. Nikdy jsem se neskrýval za nepřehledné zahraniční struktury, nemám k tomu žádný důvod.

Za desáté a úplně na závěr. Transakce mezi mnou a Agrofertem si každý může vyhledat ve výroční zprávě na internetu. Všechno je veřejné a transparentní. Nezveřejněné prodeje akcií osvobozené od daně se však v minulosti využívaly k pochybným transakcím. První věc, kterou jsem proto jako ministr financí zavedl, bylo právě hlášení příjmů osvobozených od daně správci daně, pokud přesahují pět milionů korun. Možná proto se dneska někteří potrefení ozývají.

Já jenom k tomu ještě poslední poznámku na závěr. Už to tady padlo z úst pana ministra financí. On jako fyzická osoba za roky 1996 až 2015 zaplatil na dani z příjmů a odvodech zhruba 350 milionů korun, Agrofert za posledních deset let zhruba 23 miliard včetně daně a odvodů do státního rozpočtu. Zeptal bych se

prostřednictvím pana předsedajícího, kolik za toto období zaplatil náš vzácný pan kolega Kalousek.

Tolik stanovisko pana ministra financí, které jsem zde přednesl. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat v otevřené rozpravě. S faktickou poznámkou pan poslanec Leoš Heger a s přednostním právem se hlásí pan místopředseda Jan Bartošek. Prosím, pane poslance, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leoš Heger: Dobré odpoledne. Já bych si dovilil stručný komentář ke zprávě, kterou tady přednesl pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek.

Nebudu hodnotit tu druhou, menší polovinu jeho projevu, tady je jistě finančních odborníků celá řada, nechám to na nich, ale chtěl bych jenom říct, že podle jednacího řádu rozprava má být k věci a v té první polovině ta rozprava byla v podstatě součet urážek, které tady citoval pan předseda Faltýnek. Citoval je z knihy pod dojmem, že co je v novinách nebo co je v knize, je správné a musí to být pravda. My jsme tady tu knihu v rukou kolegů ANO viděli mnohokrát, neviděli jsme podobnou knihu, která je napsána o panu předsedovi Babišovi, ale já se nebudu snižovat k tomu, abych tady z ní citoval. Jen jsem chtěl připomenout, že ta modrá publikace byla stvořena organizací, která byla sponzorována z peněz Agrofertu, tak jak se obecně ví, takže ohánět se tady s ní je přinejmenším velmi šalebné.

Na závěr bych řekl, že existuje klasické právnické rčení, že tam, kde nejsou argumenty k věci, jsou argumenty k osobě. To je starý známý řečnický trik a myslím si, že trochu pan předseda Faltýnek uráží toto auditorium. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leoši Hegrovi i za dodržení času k faktické poznámce a budeme pokračovat přednostním vystoupením pana místopředsedy Jana Bartoška. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Skoro by se mi chtělo říct s klasikem nechte toho kočkování, džentlmeni – kdyby situace nebyla tak vážná. Je to velice složité, a teď mi dovolu, abych odhlédl od stranické příslušnosti. Opakovaně už 3,5 roku tady slyším od zástupců hnutí ANO, kdo různě kradl nebo krade, ať už jsou to útoky na poslance Kalouska, ať už jsou to útoky na poslance Urbana nebo na kohokoli jiného. Jestliže takto zásadní obvinění zde zaznívají, tak buď necht' je doprovází trestní oznámení a potrestání viníků, a pak to bude projevem síly, dostatku argumentů a rozhodnosti, a jestliže to pouze tři roky slyšíme, tak je to pouze rétorické cvičení a je to spíš projevem slabosti než rozhodnosti. Kdybyste ty argumenty měli, předpokládám, že trestní oznámení byste podali. A bylo by to správné! Jestliže někdo porušil zákon, konejte. Opravdu konejte.

Poslanecká sněmovna vždycky je a bude suverénem. A ať už v této vládě bude sedět kdokoli, vždycky se bude zodpovídat Poslanecké sněmovně. Předpokládal jsem, že kolega Faltýnek vystoupí, vašim prostřednictvím, a – (Poslanec Faltýnek vykřikuje z místa: A omluví se.) Ne omluví se, že zazní nějaký relevantní argument. Jde pouze o to, abychom se dozvěděli, jak to bylo s příjmy vicepremiéra. Vždyť o nic jiného nejde. To není filozofie, to není nějaká úvaha, to jsou pouze čísla. A jestliže bude doloženo to, o čem se vede polemika, pojďme dál. Na druhou stranu – pane kolego (Faltýnku) prostřednictvím předsedajícího, nepokřikujte po mně, vždyť víte, že vždycky napomínám ke kázni a respektu k jednacímu řádu. Určitě na mě budete mít možnost reagovat.

Zde se nevede debata ideologická z mého pohledu, zde se vede debata faktická. To je to, po čem volám. To je to, co si myslím, že vrátí do určité míry důvěryhodnost této Poslanecké sněmovně, že se budeme schopni bavit na úrovni reálných faktů.

Děkuji vám, že jste mě vyslechli. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Janu Bartoškoví. Nyní další faktická poznámka, pana poslance Bronislava Schwarze. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den, pane předsedající, kolegyně a kolegové, jsem strašně rád, že pan místopředseda Sněmovny vystoupil, ale jednu věc bych se ho zeptal, protože jsem na něj nechtěl pokřikovat. Když teď tedy mluvil k panu Kalouskovi, jak jsem tak pochopil, a vysvětloval mu, že když má tedy podezření, že pan Babiš něco udělal, proč nedal trestní oznámení, to je jedna věc, jestli to náhodou neví. Pak bych se ještě zeptal pana Bartoška, proč tedy schválil program schůze, když tady radí, že když tedy vím o trestné činnosti, že bych měl jít na policii, a ne tady dělat vyšetřujícího soudce. To je všechno, na nic jiného se ptát nechci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Nekl s faktickou poznámkou. Pan kolega Fiedler je stále řádně přihlášen. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych zareagovat na pana Faltýnka. Pane Faltýnku, prosím vás, vy tady vyzýváte a pan Babiš stále vyzývá, ať všichni, nejenom předsedové poslaneckých klubů a stran, ale všichni politici ať předloží daňová přiznání. Má daňová přiznání jsou od roku 1992 všechna uložena na Finanční správě v Přerově, neměl jsem nikdy žádný problém, vždy jsou v pořádku zkontrolována. A já si myslím, že kdo je čistý, tak prostě tady nemusí nic předkládat, protože pan ministr Babiš si to přes svoje finanční úřady může zkontrolovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní faktická poznámka kolegy Jana Bartoška. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Krátce vašim prostřednictvím zareaguji na pana poslance Schwarze. Předpokládám, že jste mě pozorně poslouchal. Z mých úst jste určitě neslyšel, že bych řekl, že váš předseda krade. Neřekl jsem to. Neřekl. Jediné, co jsem řekl, nechť se doloží relevantní argumenty. To je mé vyjádření. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Karel Fiedler. Aha, s faktickou, pane předsedo, nebo s přednostním? Tak s přednostním právem. Kolega Fiedler... Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Omlouvám se kolegovi Fiedlerovi, ale je škoda, že se neposloucháme. Já jsem v té první části hovořil o daňových podvodech ministra financí Kalouska a v té druhé části jsem vysvětlil, resp. přečetl stanovisko pana Babiše k těm konkrétním dotazům, které tady zazněly, když se ten bod předkládal. A pokud se týká toho, k čemu vyzývá pan místopředseda Sněmovny Bartošek, aby pan Babiš doložil své příjmy, tak já předpokládám, že si nechal udělat posouzení svých příjmů, já bych to nenazýval auditem, ale posouzení svých příjmů dvěma auditorskými firmami, které řekly, že to je v pořádku. Tak co tedy konkrétně ještě se chce na doložení příjmů?

A to, co tady říkal kolega Nekl, je samozřejmě nesmysl, aby vyzýval ministra financí, kteréhokoli, aby si zkontroloval přes Finanční správu daňová přiznání politiků. To snad ani nemůžete myslet vážně, pane kolego.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Pekarové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, chápu, že jste nervózní. Vy jste sám byl předsedou představenstva Agrofertu, takže v té situaci samozřejmě jste, nebo členem, omlouvám se, ale to vás samozřejmě zodpovědnosti také vůbec nezabavuje.

Nicméně bavme se tady opravdu k věci. Chápu, že když musíte zastupovat nepřítomného pana ministra, který doslova sračky dnes na toto jednání nepřišel, protože... (poslanec Faltýnek pokřikuje) nebudeme takto asi komunikovat. Máte možnost reagovat standardním způsobem podle jednacího řádu, tak to prosím dodržujeme. Tak samozřejmě věděl, že ten bod bude zařazen, a místo toho dneska přednáší na nějaké soukromé univerzitě v Českých Budějovicích, pořádá svoji kampaň, není tady, kde by měl být, protože zasedání Sněmovny samozřejmě je jedna ze základních povinností i pro ministry.

Tak prosím, držme se toho tématu. A to téma jsou daňové podvody ministra financí současného. Takže ještě jednou, v tomhle tom případě nebudeme prosím v tomto takto zbabělí, nebuďte vy takto zbabělí, prostřednictvím předsedajícího, a držte se toho tématu. (Tleská poslankyně Zelenková.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové za dodržení času k faktické poznámce. A mám další dvě faktické poznámky – pana poslance Martina Komárka nejdříve a potom pana kolegy Schwarze. (Stoupá hladina hluku v sále.) Tak nyní pan poslanec Martin Komárek. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Martin Komárek: Já jenom krátce. Ono je to trošku legrace, že my si myslíme, že v téhle místnosti – tedy já si to nemyslím, ale kolegové napravo si to myslí – že v této místnosti se dá udělat volební kampaň. Nedá se, přátelé. Budete si to muset stejně odpracovat. (Potlesk některých poslanců hnutí ANO. Poslanec Jandák vykřikuje: Bravo!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Komárkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Bronislav Schwarz také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, tak já už vůbec nechci dělat volební kampaň. Chtěl bych jenom připomenout fakta paní kolegyni, prostřednictvím vás.

Na to, kolik je vám let, paní kolegyně, byste si mohla možná pamatovat a vnímat trošičku víc. Tady jasně padl návrh. Tato Sněmovna... Počkejte na Babiše. Schvalme přerušení do jeho příjezdu. On byl ochotný přijet sem. Osobně to vím. Chtěl sem přijet. Vy, taky vy jste neměla zájem to slyšet, aby tady mohl říct to, co pan Faltýnek přečetl. On by vám to tady řekl. Vy jste to nechtěli. Tak prosím vás neříkejte tady, že srabácky tady není a že je někde jinde. Já jsem u toho byl. On by sem přijel. Takže prosím, nedělejte to. Vy jste to neodsouhlasili. Takže jste neměli zájem ho slyšet, aby tady mluvil. No tak se to koná, tak jak se to koná. Proč by sem jezdil, když Sněmovna není na něj zvědavá? Prosím, takhle to bylo. (Náhlý velký povyk především v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Budeme pokračovat. Nyní s přednostním právem pan poslanec Zbyněk Stanjura jako předseda poslaneckého klubu a po Karlu Fiedlerovi mám ještě přihlášku pana poslance Václava Votavy. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já spojím faktickou s reakcí na své předřečníky potom s tím vystoupením. Asi bych musel být člen poslaneckého klubu ANO, abych byl vděčný, že pan ministr je (důrazně:) ochoten přijet do Poslanecké sněmovny. On je taky poslanec, ne jenom ministr. A možná když navrhuje, že chce snížit počet poslanců na 100, nebo 101, tak byste taky mohli navrhnout, že parlament zasedá, když má Andrej Babiš čas a chuť a je ochoten přijet. (Velký potlesk všech poslanců kromě hnutí ANO.)

Ale kvůli tomu jsem se nepřihlásil.

Chci mluvit o dvou věcech a to je postoj Finanční správy a potom obecný problém korunových dluhopisů. Na minulé schůzi jsem tady interpeloval premiéra a upozorňoval jsem na likvidační pokuty, které Finanční správa uděluje malým a drobným podnikatelům za pouhé administrativní pochybení či opožděné zaslání potvrzení toho, že co už jednou Finanční správa dostala, že platí. Chci říct, že tito daňoví poplatníci nedlužili a nedluží státu ani jednu korunu. Vzpomínám si na ty chlácholivé věty jak ministra financí, jeho týmu, šéfa Finanční správy, kdy říká: nebojte se podnikatelé, v prvních měsících to bude spíš taková metodická pomoc, nebudeme přistupovat k drakonickým trestům a pokutám. To byla pravda, ale jenom do konce loňského roku. Takže podnikatelé, kteří nic nedlužili, jenom do pěti dnů neodeslali potvrzení toho, že už jednou to, co poslali státu, že to platí, po devíti či desíti měsících dostali pokuty například 30 tisíc korun. Už jsem to říkal minule. Srovnajte: pět dnů má podnikatel a ti malí mají třeba externí účetní a podobně, a Finanční správa za deset měsíců udělí 30 tisíc korun.

Tomu, že jsem měl pravdu, nasvědčovalo to, že minulý týden v pondělí byla tisková konference pana ministra financí, jeho náměstkyně a šéfa Finanční správy, kde cituji slova ministra financí, ne opozičního politika: Finanční správa se chová nelidsky a ztratila zdravý selský rozum, a proto jsme upravili metodiku a nyní mají možnost podnikatelé znovu požádat o odpuštění a dvě taková administrativní pochybení za rok 2016 a jedno za rok 2017 budou odpuštěna. To je správný krok, chci říct. Ale je to takové to staré klišé, je to ten pyroman, který založí požár, aby pak jako hrdina jako člen hasičského sboru přijel ten požár hasit a říká to je dobře, vidíte, jak jsem to uhasil.

Ale přesto jenom tady chci dokumentovat postoj Finanční správy. Pamatuji si na první vystoupení nového šéfa Finanční správy v rozpočtovém výboru, a kolegyně, kolegové mi to potvrdí, mně bylo jasné, proč byl vybrán. Protože on vlastně říkal všemci kradnú. Když jsme říkali, ať nejsou tak přísní na ty malé, ať jsou shovívaví, pokud se jedná o nějaké drobné zpoždění ve smyslu pozdního podání o den, o dva, o tři, tak říkal, všichni jsou podezřelí, všichni se pokoušejí okrást stát. Na druhé straně mu říkám: Troufnete si na ty velké, ty, které mají armády auditorů, poradců, právníků. Já vím, že je to složitější, ale je to mnohem obtížnější, než takhle sedět a říct, a tady tenhle podnikatel to poslal až sedmý den místo pátého, 30 tisíc.

Ano, můžete požádat o prominutí. Jestlipak všichni víte, že ale musíte dát tisícikorunový kolek? (Reakce v sále.) Já jsem popisoval ten konkrétní případ. Pan premiér chtěl, já jsem mu se souhlasem daňového poplatníka poskytl všechny doklady. Tak to máte 30 tisíc za toto zpoždění, potom žádost tisíc korun o prominutí, zamítnuta, přestože v žádosti bylo konstatováno, že první předpoklad prominutí pokuty je, že doposud byl řádný daňový poplatník. To ten finanční úřad potvrdil, ale neshledal žádné důležité argumenty, proč by odpustil. Ten podnikatel, protože pro něj je to likvidační, není schopen zaplatit najednou, požádal alespoň o splátkový kalendář. Hle, znovu poplatek 400 korun. Neudělal nic, státu nedlužil ani korunu, a už zaplatil 31 400. Teď předpokládám, že využije tu možnost, ale pravděpodobně bude muset za dalších tisíc korun opět poslat žádost o prominutí.

Na tiskové konferenci to bylo prezentováno, že to bude automaticky. Já jsem pak večer mluvil s panem generálním ředitelem v diskusním pořadu v televizi a on tam

vlastně říkal, že to nebude tak automatické. Tak uvidíme. Já bych to tedy přivítal, aby tam, kde nedošlo k nezaplacení daně, pouze k tomu zpoždění, byl stát byl shovívavý, aby byl předvídatelný a aby se tak arogantně nechoval k těm drobným plátcům daní, kteří bezesporu platí.

Říkám to proto, že mám za sebou, a zase kolegové, kolegyně z rozpočtového výboru, minulý týden devadesátiminutovou debatu na téma korunových dluhopisů v rozpočtovém výboru a všem, kteří mají čas a chuť, doporučuji, ať si přečtou stenozáznam nebo si pustí celé projednávání. A zjistíte, když budu hodně shovívavý, že jsem z toho byl nešťastný. Pak některý z kolegů, dokonce z vládních kolegů, charakterizoval tu debatu: my o koze a on o voze. V zásadě nám pan generální ředitel říkal, že vlastně neví, jak by to měl šetřit, ať mu tedy poradíme atd. Pořád odváděl pozornost k jiným a k jiným případům, které se týkaly zneužití práva. Za chvíli o tom promluví, jak je charakterizováno a jak je popsáno zneužití práva. To znamená, neměl odvahu říct: My to prošetříme.

Já samozřejmě nejsem oprávněn ani nejsem ochoten říkat, že někdo udělal třeba v té operaci korunových dluhopisů nějaký daňový přestupek. Od toho přece máme Finanční správu. To není věc, kterou má rozhodovat rozpočtový výbor nebo Poslanecká sněmovna. A nikdo z nás to ani nenavrhoval. Požádali jsme, aby pan generální ředitel vypracoval metodiku, na základě které Finanční správa prověří všechny případy vydání korunových dluhopisů v roce 2012. Podotýkám slovo všechny, ne vybrané.

Sám pan ředitel říkal, že když se díval do statistiky, tak v roce 2012 byl neobvyklý a pouze jednorozhodčí enormní nárůst vydání těchto dluhopisů, a pak vzniká oprávněná pochybnost, zda ve skutečnosti nešlo o skryté vyplácení dividend, kde, jak jistě víte, dividendy se daní 15 %. A já chci připomenout náš dlouhodobý program a věc, pro kterou jsme zatím nezískali podporu, my si myslíme, že to má charakter dvojího zdanění a že mnohem čistší řešení je osvobodit od daně daň z dividend, od té srážkové daně ve výši 15 %. Pak by možná, pokud by to už v té době platilo, nebyla motivace vydávat korunové dluhopisy. Protože já jsem přesvědčen, že majitel, který vyprodukuje zisk, má právo vyplatit si podíl na zisku, už to jsou zdaněné peníze a není důvod, proč by to znovu danil. To je správný a systémový přístup k dividendám. Ne nějaké jednorázové návrhy, pozměňovací návrhy po třech letech ve funkci, které navrhuje pan ministr financí.

Zkusím vám říct pár vět k tomu, co se nazývá koncept zneužití práva, je to věc, která se standardně používá jak v judikatuře Soudního dvora Evropské unie, tak taky v legislativní a soudní praxi České republiky. Ještě k té metodice zpátky. My jsme požádali, aby pan generální ředitel vypracoval metodiku. Odpověděl nám, já to trochu shrnu, možná parafrázuji: "Po tom vám nic není, to není věc výboru a poslanců, to je věc Finanční správy." Proto jsem mluvil o té tiskové konferenci, kde pan ministr financí a poslanec říká: "My jsme tady změnili metodiku. A budeme odpouštět ty pokuty." Říkám, to je správně. Ale jednou to jde změnit metodiku na pokyn poslance a současně ministra financí, a podruhé to nejde a pan šéf Finanční správy nám říká, že jsme překročili jednací řád Sněmovny, že nám to nepřísluší. Tak já říkám, aniž bych chtěl rozsoudit ten spor, buď to platí vždycky, nebo nikdy. A ne když je to vládní poslanec, nebo poslanec, který je současně ministr financí, to jde a ještě máme

tiskovou konferenci, kde to slavnostně ohlašujeme – pusťte si tu tiskovou konferenci, pokud jste ji neviděli minulé pondělí, nebo toto pondělí, teď nevím, myslím, že to bylo minulé pondělí, a pak si přečtete odpověď ředitele Finanční správy, který říká, že to vlastně nejde, že nám po tom nic není. Tak ať si vybere. Buď nikdy, nebo vždy. To je přece úplně jednoduché.

Zpět k tomu konceptu zneužití práva. V zásadě se říká, když to zjednoduším, že ke zneužití práva může dojít v okamžiku, kdy formálně splníte všechny náležitosti zákona či zákonů, ale ukáže se, že jediným skutečným důvodem bylo získání daňového zvýhodnění. Takové případy byly i v praxi. Já použiji úplně jiný, abych nebyl obviňován, že je to směřováno pouze jedním směrem, ale bylo to, v odborné veřejnosti je to velmi známý případ, kdy podnikatelé odváděli v rámci zákona, kdy máte možnost věnovat dary neziskovým organizacím, např. sportovním nebo vzdělávacím, a odečíst si to od základu daně za zákonem stanovených podmínek. Tak to u dělali, neporušili zákon. Poslali to vybrané organizaci, která měla charakter neziskové organizace, takže ta to přijala podle zákona. Tato organizace zorganizovala léčebný vzdělávací rehabilitační pobyt u moře nebo u oceánu. Taky hezké. A účastníky byli majitelé té firmy, kteří stáli na začátku. Všechno podle zákona. Nikdo neporušil zákon. Ale bylo konstatováno, a správně, že byl využit koncept zneužití práva a že jediným účelem těch všech transakcí bylo zaplatit si dovolenou. A to se asi shodneme, že to nejsou daňově uznatelné náklady. Mluvíme o daňově uznatelných nákladech, nemluvíme o nákladech obecně.

Takže tento princip mnozí daňoví vykuřkové používají, bojují s ním všechny západní země, judikatura existuje jak na úrovni Evropského soudního dvora, tak u nás.

A teď debata o korunových dluhopisech a o tom, aby – a to byla jediná a podle mě správná žádost rozpočtového výboru – aby Finanční správa prověřila, zda v případě, kdy emitoval majitel a nakupoval pouze majitel, nedošlo k naplnění zneužití práva. Já na tom nevidím nic špatného, žádný osobní útok, žádný politický útok. My přece nevíme, jak taková prověrka dopadne. My bychom chtěli, aby se to zkontrolovalo u všech 500 subjektů, které tyto dluhopisy vydaly. A Finanční správa by je mohla rozdělit třeba na dvě skupiny. Na skupinu, kdy ty dluhopisy nenakupovali majitelé, a skupinu, kdy nakupovali. Nikdy jsem netvrdil ani netvrdím, že došlo k porušení zákona buď vydáním či emisí korunových dluhopisů, či prodejem, nebo na druhé straně nákupem. Ale to, že by ten koncept tady mohl fungovat, tak to je přece jasné. Někdo to má prověřit a stát má k tomu Finanční správu.

Pan generální ředitel vymyslel úžasný argument, proč to nebude šetřit. Protože říká: "Ano, existuje koncept zneužití práva, my s tím bojujeme, máme s tím zkušenosti. Ale to musí být opravdu velmi sofistikovaný a promyšlený systém." A z těch slovy vyplynulo, že když to někdo udělal takhle jednoduše, že to napadne i členy rozpočtového výboru, tak to prostě není sofistikovaný systém. A když to není sofistikované, tak je to průhledné. A když je to průhledné, tak to nemohlo být zneužití práva, protože co kdyby, jak by někdo mohl napadnout tak jednoduchá věc, když to není tak sofistikované, zakryté, přemaskované. To je všechno.

V odpovědi, kterou jsme dostali včera, nám pan generální ředitel říká, to je docela hezké, že k tomu, aby mohli zahájit kontrolu, by potřebovali nějaké důkazy. A že členové rozpočtového výboru žádné důkazy nepřednesli, ale pokud je mají, ať je přinesou na daňovou správu. Takže pokud bychom se zase obecně drželi tohoto principu, že Finanční správa jde kontrolovat pouze tam, kde má nějaký důkaz, že došlo k pochybení, tak mi řekněte, jak budou zahajovat běžné kontroly u běžných podnikatelů např. na DPH. Dobře, tam ještě můžou říct: máte neočekávanou vratku DPH, je jiná než obvykle. Ale například u daně z příjmu. A kdybych se držel té logiky a přišel za managementem té firmy a řekl: Dobrý den, tady je Finanční správa, my bychom chtěli provést kontrolu za poslední tři roky například daně z příjmu právnických osob. A ten management řekne: A máte důkazy? Nemáme. Tak až je budete mít, tak přijďte, protože u dluhopisů říkáte, že bez důkazů to nebudete vyšetřovat, tak jaký je to rozdíl? Proč mě ano a někoho jiného ne? Sami asi cítíme, že to není správný koncept. Že takhle by kontrolní činnost ze strany Finanční správy nemohla fungovat.

A podle mě – a já jsem ty otázky přednesl na rozpočtovém výboru a požádal jsem o písemnou odpověď a očekávám, co nám všem odpoví, protože jsem požádal, aby tu odpověď dostali všichni členové rozpočtového výboru. Položil jsem některé otázky, které by podle mého názoru měla zkoumat Finanční správa a pak dojít k závěru, zda došlo, nebo nedošlo ke zneužití práva. A ty otázky vám přednesu, abyste sami mohli posoudit, zda jsou, či nejsou relevantní a zda vedou, nebo nevedou, nebo zda vzbuzují pochybnosti, že mohlo dojít ke zneužití práva.

První otázka: Byl emitent dluhopisů v situaci, kdy potřeboval externí financování svých investičních aktivit v tomto rozsahu? Byl nebo, nebyl? To se dá přece zjistit.

Druhá otázka: Jednal v uvedené době emitent i s jinými subjekty o možnosti externího financování svých investičních potřeb? To se dá přece taky jednoduše doložit, zda jednal, nebo nejednal, zda byl ochoten někdo jiný, nebo nebyl, banka byla, nebyla, horší podmínky, lepší podmínky. Bylo financování prostřednictvím dluhopisů s úrokovým výnosem např. 6 % ročně výhodnější pro emitenta než standardní financování bankovním úvěrem? Každý se může podívat, kolik byl PRIBOR, 1M PRIBOR, 3M PRIBOR v té době, jaké byly průměrné marže bank a zjistit, zda ta částka je obvyklá, nebo je vyšší než obvyklá. Jestli tady dneska někdo mluvil, že někdo emitoval s 18 procenty, tak je naprosto evidentní, že ta částka je vysoce nestandardní, a Finanční správa dávno měla konat. Možná konala.

My jsme taky požádali, aby nám dali souhrnnou informaci. Když se pan generální ředitel pochválil – já jsem rozdál 102 mil. pokut za kontrolní hlášení, tak taky mohl říct – zkontrolovali jsme sto firem, z toho u šesti jsme zjistili pochybení a doměřili jsme dohromady, nevím kolik, 10 mil., 100 mil., miliardu. Pan Faltýnek říkal 1,5 mld. včera v televizi. Nám řekl pan generální ředitel – a mohu pak citovat jeho vyjádření, autentické, v živém přenosu, kdy říkal: Zatím jsem nezaznamenal, že by v souvislosti s tímto tématem korunových dluhopisů u některého daňového subjektu k tomuto problému došlo. A současně týden poté tvrdí předseda poslaneckého klubu hnutí ANO, že ví, že k tomu došlo a že doměrky jsou 1,5 mld. Asi by nás mělo zajímat, kdo má pravdu, jestli pan předseda Faltýnek, nebo pan generální ředitel Finanční správy.

To je přece jasný rozpor. A částka 1,5 mld. byla vyčtena. A nevím z čeho. Nebo má pan předseda Faltýnek nějaký nadstandardní přístup do informací Finanční správy?

Další otázka, kterou bychom si měli klást, resp. Finanční správa: Z jakého důvodu u těch emitentů, kteří nabídli prodej těch dluhopisů, byla zvolena možnost, že je může nakoupit pouze majitel a nikdo jiný? To přece muselo mít nějaký důvod. Protože pokud by to byly atraktivní dluhopisy s dobrou úrokovou mírou, tak by se možná přihlásili i jiní než majitel.

Další otázka, která je úplně legitimní a možná klíčová v té debatě: Z jakého důvodu byly dluhopisy vydány v nominální hodnotě jedna koruna? Přijmeme za pravdivou tezi, že některý podnik, některý emitent potřeboval zdroje pro své budoucí investice, to se může stát a to se taky stává, a proto se rozhodl, že vydá např. 3 miliardy dluhopisů a pokusí se získat na své budoucí investice 3 miliardy. Ale mohl vydat milionové dluhopisy, stomilionové, desetitisícové, tisícové, stokorunové. Vybral si tu nejtěžší cestu, největší množství – 3 miliardy dluhopisů po jedné koruně. A legitimní otázka Finanční správy je: Proč jste vybral ty korunové? Zkuste si sami odpovědět na tu otázku. Já myslím, že ta odpověď není tak složitá. Proč mít v evidenci 3 miliardy, navíc když je může mít jenom jeden kupec, když je určitě mnohem složitější mít v evidenci třeba 30 tisíc papírů. To je přece logické, že je jednodušší evidence dělat 3 miliardy než 30 tisíc, ne? To přece každého napadne. Nebo možná jinou, stejně pravděpodobnou odpověď naleznete. Ale opět říkám, tyto otázky by měla klást Finanční správa a ne my.

A pak když vezmu konkrétní dotazy k těm diskutovaným korunovým dluhopisům firmy pana ministra, tak jsou přece ještě dva dotazy, které vycházejí z veřejných zdrojů. Za prvé, z jakého důvodu z těch 3 miliard bylo prodáno pouze 1 482 270 tisíc? To pouze berte v uvozovkách. Méně než 50 %. To je nějaké divné, ne? Když někdo emituje 3 miliardy, může si to koupit jenom sám a koupí ani ne polovinu. Protože ony se dají koupit ještě dodatečně, to je třeba říct. Není důležité pro budoucí nákup a dejme tomu budoucí výnos okamžik nákupu toho dluhopisu, ale okamžik emise toho dluhopisu.

A poslední otázka, která je zase legitimní, a každý z nás může dát odpověď: Z jakého důvodu došlo k vydání těchto konkrétních dluhopisů tři dny před změnou zákona? O tři dny později už by to nešlo. Opravdu ta firma potřebovala do tří dnů ty peníze? Musela zaplatit fakturu ještě 29. prosince? Anebo důvod byl jiný?

To jsou přece legitimní otázky a odpovědi má hledat Finanční správa. Ani rozpočtový výbor Sněmovny, ani Poslanecká sněmovna jako celek. Ale v okamžiku, kdy je evidentní z veřejných vystoupení šéfa Finanční správy, z veřejného vystoupení toho samého člověka na rozpočtovém výboru, že to šetřit prostě nechtějí, a říkají, že nevědí jak, tak pak je jasné, že rozpočtový výbor musel přijmout nějaké usnesení, upozornit na tento problém a požádat Finanční správu, aby konala, aby vytvořila metodiku a aby to měl speciální finanční úřad, který má na starosti velké firmy – já myslím, že většina těch emitentů byly velké firmy, aby postupoval stejně ve všech případech. To usnesení není k tomu, aby se prověřila jedna emise jednoho emitenta, ale všem. Ale pan generální ředitel napsal, že pokud mu nepředložíme důkazy, tak vlastně nemá na základě čeho zahájit šetření a kontrolu.

A k těm poměrně nepřiléhavým přirovnáním, jako například, že příště by mohla Poslanecká sněmovna říkat soudům, jak mají rozhodovat, bych chtěl všem, kteří to říkají, připomenout, že v Ústavě máme tři moci: výkonnou, zákonodárnou a soudní. Do které patří Finanční správa, kolegyně a kolegové? Do výkonné moci. Za výkonnou moc odpovídá kdo, kolegyně, kolegové? Vláda. Nejvíce premiér, to souhlasím – chci říct kolegům z hnutí ANO, kteří mi tak napovídají a říkají my nic, to premiér. Já jsem důvěru této vládě nedal! Ani jeden z mých kolegů z poslaneckého klubu důvěru této vládě nedal. Vy ano. To je váš premiér. Tvařte se, že není, ale je to váš premiér. A každý si tu sjetinu hlasování o důvěře vládě může vyjet. Takže to takhle nepřehazujte, neříkejte to není náš premiér, to je ten z ČSSD. Vy jste hlasovali v rámci ústavní role parlamentu pro vyslovení důvěry této vládě, my ne. A kam patří soudy? Jednoduchá otázka. Do moci soudní. Takže to přirovnání, že pokud my v rámci své kontrolní činnosti chceme po vládě, po orgánech, které patří vládě výlučně – připomínám tu tiskovou konferenci – ministr, náměstkyně ministra, šéf Finanční správy, my jsme změnili metodiku. Najednou to nejde. A to je celé. To je opravdu celé. A já se pak dozvídám od svých kolegů z hnutí ANO, že to je osobní, politické, staré. Tak to ale vůbec není.

Nevím, v čem vidíte problém. Já vidím problém v tom, že Finanční správa si troufá a dovoluje na malé, ty dnes a denně pronásleduje, jednoduše rozdává pokuty za drobné a nesmyslné pochybení a těch velkých se bojí. A to je celé. A my všichni bychom tady měli být od toho, abychom pomáhali malým a ty velké hlídali.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Kováčka. Ne? Dobře. Řádně přihlášený pan poslanec Karel Fiedler, připraví se pan poslanec Votava, potom pan poslanec Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji, pane předsedající. Dodržujeme tradici – než se dostane na řadu řádně přihlášený poslanec, je to minimálně hodina, než uběhnou všechny faktické a přednostní práva.

Já se budu snažit trochu to téma odpolitizovat. Nepatřím do žádného poslaneckého klubu, nepatřím do žádné politické strany nebo hnutí, takže si myslím, že můj pohled bude takový trochu nezávislý a budu to vidět trochu jinýma očima. Dělal jsem si během předchozích vystoupení poznámky.

K vystoupení pana předsedy Faltýnka – nikde ho tu nevidím. Pan předseda Faltýnek říkal, že tlumočí to, co by tady přednesl pan ministr Babiš. No, jestli mělo tím vysvětlením toho, proč došlo u těch korunových dluhopisů v případě pana ministra, být to, že tady bylo opět slyšet jenom Kalousek a Kalousek a co dělaly minulé vlády nebo minulí ministři nebo co se tady dělo dříve, tak to já nepokládám za vysvětlení. To ať se na mě nezlobí ani pan předseda Faltýnek, ani pan nepřítomný ministr Babiš, pokud měl prezentovat to stejné. A vzhledem k tomu, že znám jeho vystoupení, tak se obávám, že asi nějak v tomto duchu by se to bohužel odehrávalo.

Hnutí ANO vzniklo jako protestní hnutí. Říkali, že do politiky jdou proto, aby politiku dělali jinak, poctivě, spravedlivě, aby tady byl nový svěží vítr. A vysvětlení podivností okolo těchto korunových dluhopisů není to, co jsem říkal před chvilkou, že ten Kalousek před námi dělal tady tohle a tohle. Je to totiž, kolegové, systémová chyba. Jak máme nastaven náš politický systém, znamená, že nemůže vzniknout žádné hnutí nebo strana, která bude jiná. Ona časem velmi rychle spadne do stejného režimu, do stejných kolejí. A teď se to kolegům z ANO nebude líbit – ale vy jste toho zářným příkladem. Vy jste se stali už tou standardní politickou stranou, která vlastní chyby omlouvá tím, že poukazuje na to, co dělali jiní, tak se nedivte, že to děláme také. To je velmi smutná realita. Ale je to důsledek toho, jak je nastaven náš politický systém, že bez mnoha peněz nový politický systém, který uspěje a dostane se do Sněmovny, vzniknout nemůže.

Zaznělo tady několikrát prohlášení o podvodech, i dnes od pana předsedy Kalouska, i dříve od jiných. Už to tady říkal pan místopředseda Sněmovny Bartošek: Tak konejte, jestliže máte takové zásadní prohlášení. Opravdu konejte, podejte trestní oznámení. Myslím si, že je načase, aby se něco začalo konečně řešit. Nedělejme z toho pouze kauzu Babiš nebo lex Babiš 2, nebo jak to nazveme, už to tu také zaznělo. Díval jsem se do důvodové zprávy u pozměňovacího návrhu, který včera nemohl být načen, a ty důvody teď nebudu komentovat, a dočetl jsem se, že emitentů bylo 525. Mě nezajímá jenom pan Babiš, mě zajímají i ti ostatní emitenti a budu velmi zvědavý, pokud se dozvíme od Finanční správy jako rozpočtový výbor, jehož jsem místopředsedou, jaké tam byly případy a kdy si to vlastníci kupovali sami.

Předpokládám, že to asi nebude jen pan ministr Babiš, že se to bude týkat i jiných, takže to pojměme jako obecně velký problém a nedělejme z toho pouze kauzu Babiš, byť pana vicepremiéra se to podle mě určitě také týká, hovořil jsem o tom na rozpočtovém výboru, a to z toho důvodu, že věc má dvě roviny, jednak rovinu zákonnou a jednak rovinu morální. Zákonná rovina, už to tady zaznělo několikrát a velmi podrobně se o tom mluvilo na rozpočtovém výboru, musím přiznat, že poměrně konkrétně o tom hovořil v úvodním slovu poslanec Kalousek. Ale morální rovina. Jestliže přijde nový politik a říká: budu dělat všechno poctivě, daně se platit musí, nepodvádějte, nedělejte kličky, já vám na ty figle přijdu a zarazím vám je – pak tady ale vidíme, že se snaží minimálně velmi chytře využít nedokonalosti v daňových zákonech, legislativě. Vzhledem k tomu, co tady zaznělo, mám opravdu pocit, že tady došlo k porušení zákona. Ostatně pan kolega z rozpočtového výboru, poslanec za hnutí ANO pan profesor Rais, to na rozpočtovém výboru řekl sám jasně: vždyť to přece byla daňová optimalizace, je to normální, to se dělá. Jestliže je to odborník, který se touto tematikou zabývá, tak věřím tomu, že ví, co říká. Říká to sám poslanec hnutí ANO.

Já to také tak vidím. Já to také tak vidím, že jestliže šlapeme po karuselech, což je velmi správné a velmi s tím souhlasím a velmi fandím v této záležitosti panu ministru Babišovi, aby těch karuselů Kobra odhalila co nejvíce, tak se obávám, že tady byl také takový kolotoč mezi subjekty, ve kterých vždycky figuroval pan Babiš. Taký takový možná malý karusel. Říkám možná, nikoho neobviňuji, nedávám žádné zásadní obvinění. Myslím si, že to, co požadoval rozpočtový výbor, jehož jsem členem, je požadováno správně, aby byla vysvětlena celá záležitost. Nic víc. Ale

vysvětlení jsem se tady zatím nedočkal, dočkal jsem se jen vzájemných urážek jednoho, druhého, přítomného, nepřítomného, to podle mě vůbec nikam nevede.

Opět tady zaznělo, dnes od pana předsedy Faltýnka a častokrát dříve od pana ministra Babiše, o zaplacených daních. Kolik jeho firmy zaplatily daní, jak vydělává. Mám na to trochu jiný pohled. Myslím si, že by se měla dát dohromady dvě čísla, která mají vazbu ke státnímu rozpočtu a k veřejným rozpočtům, a to jsou jednak zaplacené daně, čím více, tím lépe, a čerpané dotace, čím méně, tím lépe. Pro celkové saldo státního rozpočtu to je nějaký ukazatel. Měli-li bychom být důslední, tak by se mělo vzít i v potaz, kolik bylo zaplaceno sociálního pojištění, zdravotního pojištění, které by jinak platil stát za nezaměstnané, a tak dál, a tak dále. Je to spíše v rovině teorie. Ale pokud se používá zjednodušené prohlášení, kolik se zaplatilo daní, dovolím si používat zjednodušený pohled na věc: Udělejte z toho součet – kolik jsem do rozpočtu zaplatil na daních a kolik jsem z něho získal dotací. A potom mi možná vyjde, že řada malých firem, živnostníků, je pro rozpočet větším přínosem než některé velké holdingy. Tak bych to také viděl. Dá se na to takto dívat.

K tomu, co tady předvádí koalice, jsem se už vyjadřoval dříve. Já se vám, kolegové z koalice, dívím, že po třech letech teprve nacházíte tyto zásadní rozpory a že se takhle nyní kritizujete navzájem. Tři roky vám to krásně fungovalo, blíží se volby, tak po sobě začínáte pálit. Ke dvěma zbylým koaličním stranám: myslím, že byste si měli uvědomit, co všechno jste tady způsobili tím, že jste tuto vládu takto drželi a že se prohlašovaly zákony, které se prohlašovat mohly.

Kolegyně Pekarová už tady mluvila o přítomnosti poslanců a ministrů. Velmi správně to řekla kolegyně Pekarová. Souhlasím. Pan ministr Babiš je poslanec. Jako poslanec a jako ministr má tuplovaný důvod být na zasedání Sněmovny a nemá si v době zasedání Sněmovny plánovat nějaké věci, nevím, jaké to jsou, snad možná i nějaká přednáška, nevím, jestli ministerská, nebo soukromá na nějaké soukromé akci, to nevím, takže to nechci moc rozvádět. Když se podívám do vládních lavic, je tady paní ministryně (Marksová). Dneska zaskakuje pana ministra pro přítomnost Hermana, který vždycky dělá přítomnost. To o tom také něco vypovídá.

Občané sledují, co se děje v Poslanecké sněmovně. A je dobře, že to začínají občané sledovat. Díval jsem se na Facebook, píšou mi známí, kteří když už nevidí tento přenos v České televizi, sledují ho on-line. Což je škoda, že řada občanů neví, že si mohou kdykoliv pustit přenos ze Sněmovny on-line přes internet a mohou se dívat, co se tady děje. Já jsem tam zaregistroval dvě věci. Když se řešil nějaký milion bývalého premiéra Grosse, tak to byla kauza, kterou přenášela Česká televize on-line. Když se tady řeší mnohem více milionů, řádově stamiliony, jedná se o miliardové částky, tak se to nevysílá, což je trochu divné.

Měl bych i dotaz na pana kolegu Kalouska. Je tady. Já neznám tyhle věci a jako bývalý ministr možná mi k tomu podáte vysvětlení. A měl bych dotaz i na pana Babiše, ten tu není, ale i na vás.

Tak první dotaz. Kdy vlastně vznikla možnost vydávat korunové dluhopisy? Dotaz konkrétně na vás prostřednictvím pana předsedajícího, pane kolego Kalousku, proč vy jste za vaší vlády již nepřistoupil k nějakým opatřením, která by toto řešila. Vy jste to vysvětloval ve svém projevu, že to není věc legislativy. Pan ministr Babiš

to evidentně ve věci legislativy vidí, proto měl na včerejšek připraven pozměňovací návrh, ale já se ptám ještě – vidím, že pan Kolega Kalousek chce reagovat –, kdy vznikla ta možnost vydávat korunové dluhopisy. Tam se jedná o roky 2011, 2012. Ty jsou směřodonné. Rok 2013 to skončilo. A už tady bylo velmi správně řečeno, že k vydání korunových dluhopisů, které potom se týkají pana Babiše, došlo tři dny před koncem této možnosti. To mě osobně jen utvrzuje v tom, že kolega Rais měl pravdu. Byla to účelová daňová optimalizace.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Miroslav Kalousek, tak mu udělím slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte, abych odpověděl na dotaz pana poslance Fiedlera a pak vysvětlil ještě jednu technickou věc k zákonu o dani z příjmů.

Možnost vydávat korunové dluhopisy upravil zákon o dani z příjmů z roku 1993. Ta možnost tady byla. Ono se říká, že z korunových dluhopisů se neplatí daň. Přesná definice je, že výnosy do jedné koruny se zaokrouhlí směrem dolů. Když jsme se na základě dlouhodobého doporučení Národní ekonomické rady rozhodli vydávat korunové dluhopisy pro domácnosti – to znamená, každý, kdo chce, si je mohl koupit –, tak jsme přikročili k nominální hodnotě dluhopisů jedné koruny z jednoho jediného a prostého důvodu, protože jsme nabízeli reinvestiční dluhopisy. Pokud jsem měl panu Karlu Fiedlerovi nebo panu Faltýnkovi připsat 321 korun v dluhopisech, tak to prostě jinak než korunovou nominální hodnotou nebylo možné a zákon to umožňoval.

Samozřejmě tomu odpovídala i úroková míra. Úroková míra, kterou jsme nabízeli pro pětileté dluhopisy, tuším asi 3,2 %, počítala s tím, že ty dluhopisy nebudou zdaněny, že z nich nebude platit daň. Není to tak, že byly korunové dluhopisy proto, aby to bylo atraktivní. To nebyl problém. Kdyby byly daně, tak byla o patnáct setin vyšší úroková míra. Úroková míra byla stanovena pevně Ministerstvem financí. Také není pravda, že jsme je vydávali proto, že jsme jinak nebyli schopni sehnat peníze na trhu. Peněz na trhu byla spousta. Byly normální úrokové míry a nebyl jediný důvod, proč na dluhové službě státu by měli vydělávat pouze finanční instituce, proč by to nemohl být slušný spořicí produkt pro střední třídu, která si koupí za sto, dvě stě tisíc korun dluhopisy. Také jsem rád, že medián dluhopisů byl, opravdu průměrná hodnota prodané emise byla tak asi sto tisíc korun, co si kupovala jedna domácnost. Tolik byl důvod státu.

Pochopitelně že dluhopisy, které vydávaly firmy zvlášť pro své vlastníky, to je úplně jiný vesmír. Ty mají s dluhopisy pro domácnosti společné jenom to, že se to jmenuje dluhopisy a že byly vydávány v nominální hodnotě jedné koruny ne proto, že bylo potřeba dělat reinvestice v korunách, ale proto, že jejich vlastníci nechtěli platit daň, a byla to skrytá výplata dividendy. My jsme vydali první emisi korunových dluhopisů pro domácnosti 11. 11. 2011. To si pamatuji dodnes, to bylo na den smíření.

Je pravda, že během prosince a ledna zachytila Finanční správa informace, že se z toho stane zřejmě optimalizační hit, že se toho chytne spousta šizuňků a začne dělat přesně to, co udělal Agrofert vůči svému majiteli. Víím, že daňoví poradci to radili i řadě jiných, kteří to nepoužili s tím, že to není etické, ať něco takového neudělají. My jsme zareagovali okamžitě. Okamžitě jsme zareagovali, dokonce jsme k tomu použili cestu poslanecké novely. Vzpomínám si, že hned v lednu 2012 jsem jako ministr financí prosil své kolegy z klubu TOP 09, ať předloží poslaneckou novelu. Týkalo se to poslanců Laudáta a Husáka a předložili okamžitě poslaneckou novelu, že i dluhopisy s výnosem do jedné koruny budou daněny sazbou 15 %. Poslanecká novela také byla předložena a ten zákon začal platit. Ale jak známo, zákon o dani z příjmů platí vždycky od 1. 1. následujícího roku, to znamená rok 2012 byl skutečně rokem mimořádného počtu emisí korunových dluhopisů, a nikdo z nás, opakují, na Ministerstvu financí, nikdo z nás ani v tehdejším vedení Finanční správy nepochyboval, že ve všech těchto případech začátkem roku 2014 musí začít docházet k podrobnému prověřování případ od případu, protože v některých případech skutečně mohlo jít o zcela legální postup a skutečně se jednalo o vydání korunových dluhopisů, a v řadě jiných případů, to určitě nebyl jenom případ Agrofertu, se jednalo o skrytou výplatu dividendy, svou podstatou to tedy byla výplata dividendy a bude to dodaněno jako výplata dividendy.

Pochopitelně že takovýto zásah Finanční správy mívá velmi často dohru u správních soudů. Poplatník se brání. Jinými slovy, aby těch případů bylo co nejméně, aby soudních řízení bylo co nejméně, uplatnili jsme hned legislativní změnu. Ale o podrobných kontrolách a o tom, že v řadě případů dojde k dodanění, v některých případech možná i k předání orgánům činným v trestním řízení, o tom nikdo nepochyboval. Jenže v roce 2014 jeden z těchto emitentů v tehdejší podobě předsedy představenstva a kupce v jedné osobě stal se ministrem financí, takže k tomu nedošlo. To je celé, co na to mohu odpovědět. Tam nedošlo k žádné prodlevě, tam skutečně ty kroky šly ráz na ráz a daňová správa si teď hraje na slepýše.

Nevím, zda je má odpověď vyčerpávající, když tak ji doplním.

Dovolte mi ještě jednu technickou připomínku. V písemném stanovisku pana ministra financí, které nám zaslal ze své veselice v jižních Čechách, které se účastní místo toho, aby zasedal v Poslanecké sněmovně, když Sněmovna zasedá, je také napsáno, že nemám pravdu vzhledem k tomu, že při nákupu akcií si nemůže snížit Agrofert daňový základ. A já mám zkušenost, rád bych to tedy vysvětlil, za poslední dva měsíce, že kdykoliv komunikujeme otázku daňových dluhopisů, zneužití práva v daňové legislativě a jednotlivých paragrafů daňového řádu, tak že to je pro velkou část veřejnosti nesmírně sofistikované téma a že je strašně složité to vysvětlit – nejenom veřejnosti, ale dokonce i novinářům, kteří se tomu věnují, takže se dopouštím zkratk. Pochopitelně za některou zkratku mě můžete chytit a říct takhle to není, je to jinak. Je to samozřejmě tak, že když si jako právnická osoba pořídíte akcie a pořídíte si je jako majetek, v tu chvíli, kdy si je pořizujete, si nemůžete snížit daňový základ, ale v okamžiku, kdy ten majetek prodáváte zase zpátky, Agrofert to zase kdykoliv zpátky může prodat svému vlastníkov, v okamžiku, kdy ten majetek prodáváte, tak si do nákladů dáváte tu pořizovací cenu. A protože pořizovací cena byla nesmyslně vysoká, tak samozřejmě na té časové ose k tomu druhému daňovému

úniku u právnické osoby dochází. Pokud se tady chceme navzájem trénovat ze zákona o dani z příjmů, já jsem samozřejmě připraven, můžeme na to udělat čtyřhodinový seminář.

To ale nic nemění na tom, že v té operaci prodeje akcií tří firem fyzickou osobou Agrofertu došlo k dvojímu daňovému podvodu, dokonce učebnicovému a primitivnímu. Mě hlavně šokovalo, jak primitivní podvod to byl, protože dnes se to dělá mnohem sofistikovaněji a hůře se to odhaluje. (Potlesk poslanců TOP 09, ODS a ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Faktická poznámka pana poslance Fiedlera a potom pan kolega Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Čili ještě ke kolegovi Kalouskovi, k tomu vysvětlení. Děkuji za něj. Čili ta možnost, jak je ostatně uvedeno i v důvodové zprávě toho pozměňovacího návrhu pana ministra Babiše, ta možnost vydávání korunových dluhopisů vznikla v roce 1993 a byla poprvé využita až v roce 2011? Je to tak? A vy jste jako tehdejší Finanční správa, říkáte 11. 11., ke konci roku měli tyto signály, při legislativním procesu jste to nestihli, aby to platilo od 1. 1. 2012, čili proto od 1. 1. 2013. A nebylo to. Jestli bych ještě mohl poprosit vysvětlit toto období, jak to bylo. A jestliže tedy od té doby ještě, po tom roce 2013, už ty korunové dluhopisy státem nebyly vydávány, jedná se pouze o komerční sféru. V tom případě se ale domnívám, že by asi bylo vhodné to legislativně ošetřit, aby se už tohle nemohlo nikdy opakovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi i za dodržení času. Ještě pan kolega Kalousek, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ne, na to mi stačí faktická, takže faktická. 11. 11. jsme vydali korunové dluhopisy. Mohu se omluvit za to, že nedisponujeme zločineckým mozkem, že nás opravdu nenapadlo, že někdo toho práva zneužije.

V okamžiku, kdy Finanční správa začala v lednu mít signály, že to právo začíná být pravděpodobně zneužíváno, okamžitě jsme navrhli legislativní změnu, dokonce cestou poslanecké novely. Nicméně zákon o dani z příjmů se dává vždycky k 1. 1. 2013. Takže ten rok 2012 dával teoreticky prostor ke zneužití práva těm, pro které je eticky přijatelné právo v daňové oblasti zneužít. Od 1. 1. 2013 jsou korunové dluhopisy zdaněny a Ministerstvo financí za pana ministra... Pak se ještě prodávaly pro domácnosti se zdaněnými korunovými dluhopisy a o to byl vyšší úrok samozřejmě. A v okamžiku, kdy začala intervenovat Evropská centrální banka a Česká centrální banka a úroky se propadly do nestandardních minusových čísel, tak samozřejmě dluhopisy pro domácnosti za pana ministra Babiše byly zastaveny. To je správné rozhodnutí, že v tuhle chvíli nemají žádný efekt. Nicméně až se vrátíme do normálních úrokových sazeb, to věřím, že bude poměrně brzy, nebo si myslím, že to

bude poměrně brzy, tak věřím, že jakékoliv ministerstvo se opět k emisím pro domácnosti vrátí, protože je dobře, když část státního dluhu drží domácnosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní ohlášený pan poslanec Václav Votava, připraví se pan kolega Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se vrátil zpátky k rozpočtovému výboru, který proběhl 8. dubna. A musím říci a trvám na usnesení, které rozpočtový výbor stran Generálního finančního ředitelství přijal. Věřím, že na tom usnesení trvá i 12 kolegů z rozpočtového výboru, kteří pro ně zvedli ruku. Myslím si, že hlasovali podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A byli to poslanci bez rozdílu stranických triček, to je třeba říci, byli to poslanci jak sociální demokracie, tak poslanci KSČM, tak poslanci ODS, tak poslanci TOP 09, nezařazený poslanec. Nevím, jestli jsem někoho nevynechal. Vynechal jsem ANO, protože poslanci ANO se zdrželi. Já jim to nezazlívám, je to jejich majitel.

Na možné obcházení zákona v souvislosti s takzvanými korunovými dluhopisy emitovanými firmou a kupovanými pouze vlastníky té firmy upozornila média. A je samozřejmé, že to rezonuje ve společnosti, lidé se na to ptají, ptají se na to poslanci. A já jsem se rozhodl to také zařadit na pořad rozpočtového výboru, a to jako informaci Generálního finančního ředitelství o postoji daňových orgánů k problematice zdanění výnosů korunových dluhopisů. To, že je to spojováno s majitelem, bývalým majitelem Agrofertu, současným ministrem financí, za to nemůže nikdo z nás. Prostě pan ministr se toho jako podnikatel účastnil a pan ministr samozřejmě je také mediálně frekventovaná osoba.

Nevím, proč zařazení tohoto bodu by mělo být zneužitím rozpočtového výboru v nějakém politickém boji nebo proti panu ministru Babišovi. To jsem z jeho úst slyšel. A chci jenom říci, že v minulosti se rozpočtový výbor, a také mu to přísluší, zabýval řadou různých věcí, ať to bylo informacemi, které jsme vyžadovali od Generálního finančního ředitelství ve věci rušení pracovišť finančních úřadů, ať to byly informace o personálním stavu na Celní správě, kde v podstatě skoro celé vedení odešlo, a my jsme se o to zajímali, jak vůbec chod Finanční správa je zajištěn, ať se jednalo o problematiku zdanění lodníků pracujících v Holandsku. A jinak předesílám, že na dalším rozpočtovém výboru budu opět zařazovat tento bod, jak se k tomu Finanční správa postavila a zdali je nějaká možnost a vstřícnost Finanční správy vůči právě těmto, a musím říci, nešťastným lidem. Takže nevidím nic špatného, nic nepatřičného, když byl zařazen bod, který jsem také jmenoval a který se týkal poměrně závažných podezření týkající se korunových dluhopisů, které emitovaly firmy a kupovali si pouze jejich vlastníci. Nehovořili jsme o korunových dluhopisech, které si kupovaly domácnosti, to byly ty korunové dluhopisy státní.

Je třeba říci, že rozpočtový výbor má v gesci Ministerstvo financí, potažmo tedy Generální finanční ředitelství, má jistou kontrolní roli. A v žádném případě jsme nezasahovali do nějakých vlastních šetření daňové správy. Nepožadovali jsme nic, co

by prolamovalo daňová tajemství a bylo porušováním mlčenlivosti. A myslím, že můžeme žádat ty informace, které jsme žádali, a můžeme i doporučovat různý postup. To je v podstatě vyjádřeno v tom usnesení, se kterým souhlasilo, a znovu to zdůrazňují, 13 (?) ze 16 členů rozpočtového výboru bez ohledu na stranická trička mimo kolegů z ANO.

Také rozpočtový výbor nic nevyšetřuje. Slyšel jsem od pana ministra, že jsme vyšetřovali pana generálního ředitele Janečka, že jsme ho dehonestovali na tom výboru. Musím se jasně ohradit proti těmto slovům. Pan ministr Babiš napsal panu premiérovi dopis plný invektiv vůči mně a vůči některým dalším kolegům. Myslím, že to ani nemá cenu komentovat. Ti, co tam byli, viděli... Možná že všichni neviděli celý záznam z toho jednání, tak by si z toho určitě udělali obrázek.

Pan generální ředitel Janeček, a bylo to tady již zmiňováno, mi poslal dopis, já vám budu jenom citovat: "V bodě jedna usnesení rozpočtový výbor konstatuje, že existují doložitelná podezření, že při emisi takzvaných korunových dluhopisů v roce 2012 mohlo ze strany některých emitentů a jejich vlastníků docházet ke zneužití nebo obcházení zákonů v oblasti daní. Na jednání jsem byl přítomen, ale žádná konkrétní podezření a s nimi související důkazy nebyly diskutovány, přičemž závěry formulované v usnesení by měly vycházet z průběhu jednání. Z konstatování v bodě jedna usnesení zároveň vůbec nevyplyvá, o jaká konkrétní podezření se jedná a jakým způsobem je rozpočtový výbor dokládá."

Dámy a pánové, já nevím, jestli jsem byl na tom rozpočtovém výboru, kde byl pan generální ředitel Janeček. Asi to vypadá, že jsme byli oba na nějakém jiném jednání, protože tam právě byla nejenom mnou ale i kolegy zmiňována řada, řada vážných podezření, proč opravdu docházelo k obcházení zákona a zneužívání práva.

Já si nesmírně vážím řadových pracovníků, nejenom těch řadových, ale i vedoucích pracovníků Finanční správy, kteří určitě i za peníze, jaké mají, a nejsou to žádné horentní peníze, často musí slyšet od poplatníků nehezká slova, za jaké peníze pracují. Já se tady ale musím ohradit vůči jejich šéfovi. To, co napsal v dopise, není pravda.

Já jenom řeknu zhruba podezření, která se frekventovala na tom rozpočtovém výboru.

Dluhopisy mohli koupit pouze vlastníci firem, které dluhopisy emitovaly. Není už toto podezření? Nezakládá to určité pochybnosti? Proč si to nemohli koupit i jiní? Proč to bylo jenom pro ty vlastníky? Zda měli sami vlastníci dostatek prostředků na nákup dluhopisů, či si nejednalo pouze o fiktivní obchod mezi vlastníkem a jeho firmou? I to zaznělo na rozpočtovém výboru. Proč ta krátká doba tří dnů? A to se zrovna týká bohužel pana ministra Babiše a jeho firmy Agrofert. Tři dny předtím, než byl konec možnosti vydávat, emitovat dluhopisy, tak proč Agrofert emitoval, vydával ty dluhopisy? Tři dny. Také o tom tady byla řeč.

Výše úrokové sazby nápadně odlišná od obvyklé úrokové sazby. Tam jsou dluhopisy s 18 % úrokové sazby. Dámy a pánové, 18 %! Agrofert má šest, to je pravda. Průměrné korunové dluhopisy se pohybovaly v rozmezí 2,05 až 3,28 %.

Doba splatnosti dluhopisů. Je pravda, že Agrofert má 10 let, ale dámy a pánové, jsou tam také dluhopisy, které mají splatnost do roku 2062! Umíte si to představit? To už my starší tady asi nebudeme, takže bychom z toho asi žádný užitek neměli. Na padesát let! Na padesát let. A zda byly ekonomické důvody firm pro vydání takovýchto dluhopisů, za které se platily, firmy za které platily a vyplácely ty úroky.

Já bych se možná jenom pro ozřejmení ještě trochu podrobněji vrátil, nebo rozvinul některé věci. Ano, je možné, že v některých případech ve skutečnosti šlo o simulované transakce. Jinými slovy, společnost sice korunové dluhopisy emitovala, ale společník při jejich vydání, to znamená nákupu, buď nezaplatil společnosti příslušnou cenu, nebo ty peníze vzal ze společnosti a převedl jí je zpátky, nebo něco podobného účelového. To je podezření. A zdroj právě těchto prostředků a okolnosti jejich převodu, pokud vůbec tedy nastaly při vydání dluhopisů společníkům, by tedy měla Finanční správa prověřovat.

Pokud nešlo o simulované transakce a společníci skutečně svým společností převedli při nákupu dluhopisů peníze, pak samozřejmě lze prověřovat, zda společnosti takto získané finanční prostředky také využily. Jinými slovy, zda měly nějaký reálný ekonomický důvod pro vydání dluhopisů, samozřejmě hrazení úroků z nich plynoucích. A tím důvodem mohly být například plánované investice, rozšiřování firmy, nákup jiných firem, dceřiných a podobně. Jednoduše řečeno, Finanční správa by měla právě prověřit, co s těmi penězi z prodaných dluhopisů společnosti udělaly a jestli byly schopné prokázat ekonomické důvody pro vydání dluhopisů, respektive pro načerpání takového objemu finančních prostředků, za které platily úroky.

Dále pokud by společnosti ekonomické důvody, to je potřebnost finanční injekce, neprokázaly, lze aplikovat koncept zneužití práva zmíněný v úvodu. V důsledku by došlo k doměření daně z příjmu právnických osob, neuznání úroků na straně společností, a pokud by společníci vyplacené úroky nevrátili, pak i daně z příjmů fyzických osob společníků částky vyplacených úroků. I to by samozřejmě měl zkoumat finanční úřad.

Zákon o daních z příjmů obsahuje ustanovení § 23 odst. 7, podle kterého se základ daně upraví o rozdíl, o který je cena sjednaná mezi spojenými osobami odlišná od takzvané ceny obvyklé, tedy ceny, která by byla za obdobných podmínek sjednaná mezi nezávislými stranami. Pokud není rozdíl uspokojivě doložen, cena, tedy úroková sazba, samozřejmě závisí na konkrétních podmínkách, ale podle veřejně dostupného přehledu emise byla v některých případech velmi vysoká, říkal jsem kolem 18,5 %. I to by měla tedy Finanční správa, daňová správa zkoumat. Pokud tedy byly emitované dluhopisy nakoupeny spřízněnou osobou, společníkem, Finanční správa by měla takové úrokové sazby také prověřovat. Mluvil jsem tady i o době, nebo splatnosti, na kterou byly dluhopisy vydávány – 2062, 50 let.

Takže dámy a pánové, jednání rozpočtového výboru bylo zaměřeno na všechny, na všechny emitenty a jejich vlastníky. Nebylo omezeno pouze na současného ministra pana Babiše. Já si myslím, že je v jeho zájmu – a on dneska není řadový poplatník. On není řadový poplatník, on je ministr financí. A je ministrem financí, který si dal do vinku, a je to správné, boj s daňovými úniky, s naplňováním státní

kasy, tak by ale k tomu také tak měl přistupovat. Pan ministr Babiš jakoukoliv kritiku obrací hned na druhé. A měl by to vysvětlit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Votavovi. A ještě než přeruším projednávání tohoto bodu na pevně zařazený bod v 16 hodin, oznámím další postup. Nyní ještě máme dvě minuty na faktickou poznámku pana poslance Karla Fiedlera a potom jsou přihlášení pan poslanec Kořenek jako první přihlášený, potom pan poslanec František Laudát a pan poslanec Klačka. V tomto pořadí budeme potom pokračovat po bodu, který máme napevno zařazený na 16 hodin, kdy musím přerušit tento bod.

Pan poslanec Fiedler má slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Navážu na pana předřečníka, předsedu výboru Votavu. Děkuji kolegovi Holečkovi, že mě upozornil na některá data, která je možno veřejně dohledat. Já jsem na to nakoukl. To je přehled emitovaných dluhopisů za rok 2012. Nešlo mi to vytisknout, ale je to dlouhá sjetina, má jich být 525. A gros těch korunových dluhopisů je samozřejmě listopad a prosinec. Během roku jich moc vydáváno nebylo. Logicky když se blížil termín, kdy je možno tohle uplatnit, tak se to rychle vydávalo. Nejedná se pouze o agroholding, který tam je vidět 28. 12. Je tam řada jiných firem, nebudu jmenovat, určitě se v rozpočtovém výboru tímto budeme zabývat, nebo bude nás to zajímat, proč je tam takových dluhopisů v tak velkých částkách, některé jsou i vyšší, a bude zajímavé se ptát potom, kdo byl kupcem, jestli sama emitující firma, nebo osoby s ní spojené, nebo někdo jiný. Vřele vám to kolegové doporučuji, podívejte se na to a určitě v rozpočtovém výboru se tím budeme jistě dále zabývat. Není to kauza Babiš, je to kauza obecná, do které pan ministr Babiš spadá.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi za dodržení času k faktické poznámce. Přerušuji bod, který máme – 299. A než zahájím bod změny v orgánech, ve složení Poslanecké sněmovny, ještě přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se z osobních důvodů pan poslanec Josef Vondrášek, dále se omlouvá pan poslanec Josef Kott od 17.30 do 19.30 a od 16 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Josef Šenfeld.

Nyní zahajuji bod

298.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Požádám pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedo, děkuji za slovo. Vám se, kolegyně a kolegové, omlouvám za přerušení této výživné debaty, aniž bych nějak snižoval její důležitost pro vás, ale víte, že tak jsme se dohodli na návrh grémia, že dnes provedeme ještě jeden volební bod právě teď v 16 hodin, a je to volební bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny, poté co včera pan poslanec Adolf Beznoska ukončil svůj mandát a kolegové z klubu ODS požádali o doplnění za jeho jméno do dalších, resp. do těchto dotčených orgánů a výborů.

My jsme včera tedy operativně vyhlásili lhůtu, kterou volební komise projednala ve svém usnesení č. 162 těsně před 16. hodinou, takže zákonná 24hodinová lhůta je dodržena. Usnesení jste obdrželi, ale prosím o trpělivost, pro stenozáznam musím jeho obsah přečíst.

Nominace jsou navrženy takto: do hospodářského výboru navrhuje sociální demokracie pana poslance Jana Mládku – tam mohu konstatovat, že je to v souladu s tím tabulkovým rozdělením podle poměrného zastoupení. Kolegům z ČSSD tam jedno místo bylo k dispozici a nebylo doposavad obsazené. A ty ostatní změny se už tedy týkají, jak jsem avizoval, ODS. Jan Skopeček navržen do rozpočtového výboru, zároveň do výboru pro sociální politiku. A dále do Stálé komise pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu ODS navrhuje pana poslance Vladislava Vilímce a do Stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO Martina Novotného.

U tohoto typu volby volební komise standardně navrhuje hlasování veřejné provedené hlasovacím zařízením. Pokud budete souhlasit, tak navrhuji, abychom se s tím vypořádali najednou, jedním hlasováním.

Teď prosím, pane předsedo, abyste k tomuto bodu otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Otvírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. V případě, že se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Prosím vaše závěrečné slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Omlouvám se, pane předsedající, abych byl přesný. O návrhu na veřejné hlasování se nehlasuje v tomto případě, takže můžeme k němu přistoupit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže přikročíme k hlasování o nominacích, tak jak je přednesl pan předseda. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

O nominacích budeme hlasovat dle návrhu pana předsedy en bloc, to jest jedním hlasováním.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 275. Přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro 111, proti 1. Návrh byl přijat.

Děkuji panu předsedovi volební komise. Ještě jednu větu.

Poslanec Martin Kolovratník: Prosím ještě jednu větu pro doplnění. Stálá komise pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu v tuto chvíli tedy nemá předsedu, protože jím byl právě Adolf Beznoska a předseda komisí se volí tajným způsobem ze členů té komise. Teprve v tuto chvíli tedy můžeme k té volbě přistoupit.

Takže já v tuto chvíli vyhlašuji lhůtu pro podání návrhu na předsedu této komise. A bude to stejné teď jako u všech těch ostatních voleb v těchto dnech – do pondělí 3. dubna do 12 hodin, tak abychom tu věc mohli projednat na volební komisi a potom hlasovat, provést volbu na té dubnové schůzi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi a končím projednávání tohoto bodu. My budeme dále pokračovat v otevřeném bodu 299... Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jenom poznámku, protože jestli jsem dobře pochopil, možná ne. Tak se bude volit předseda té komise pro FAÚ. Nebude, nebude. Ne, ale obecně. Bude se volit. Ale já myslím, že předseda komise tak jako předseda výboru se volí na výboru nebo na komisi a pouze ho schvaluje potom Poslanecká sněmovna. Takže to by nebyla volba přímo tady všemi poslanci, ale pouze schválený potom všemi poslanci, nebo poslanci prostě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji. Prosím, abyste si to ujasnil s panem předsedou volební komise. Nicméně teď byla vyhlášena lhůta. O další proceduře budete informován.

A my pokročíme v bodě, který máme rozjednaný, a to je bod

299.

Daňové podvody ministra financí

Řádně přihlášený je nejprve pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám za svou zdravotní indispozici, takže budu se snažit být stručný. Já se obávám, že většina obyvatel této země vůbec neví, o čem tady jednáme, a nerozumí tomu. A po pravdě řečeno, já si to také trochu potřebuji zopakovat.

Rozhodně nemám nic, aby to tak nevyznělo, proti lidem, kteří jsou úspěšní, a je mi úplně jedno, jestli je to podnikatel, který má fabriky, anebo člověk, který se živí třeba tím, že stříhá lidi nebo prodává někde v malém obchodě. Důležité je, že není odkázán na činnost tohoto státu. V čem ale je to zásadní, tak je, že běžní občané ze

svých vydělaných peněz platí daně, zatímco současný ministr financí, který předložil zákon o kontrolním hlášení EET – a my jsme pro něj hlasovali, protože jsem přesvědčen, že v podstatě mají být pro všechny stejné podmínky, a já jsem pro něj hlasoval také – ze svých korunových dluhopisů v celkové sumě 1,5 mld. neplatí nic. A já si to potřebuji ujasnit.

Je to v podstatě úplně stejné, jako když při dotacích na Čapí hnízdo, při kterých druhý nejbohatší člověk v České republice se přestrojí za drobného podnikatele. Výnos z korunového dluhopisu je 6 %. To je šest haléřů. A protože je to bagatelní částka, žádná daň se neplatí. I když takových dluhopisů máte 1,5 mld. Korunový dluhopis je totiž stejný příběh, jako když přijдете k benzinové pumpě a zeptáte se, kolik stojí kapka benzínu. Nic, odpoví vám obsluha. Tak prosím nakapat plnou nádrž. A takhle my si tu v té české kotlině žijeme. Bohužel, i s ministrem, který ostatní dusí, ale sám čerpá a nechává si nakapat.

Tak si to prosím ještě jednou zrekapitulujme, abychom to pochopili i my všichni, kterým koblíha v krku zastavila mozkovou činnost.

Vydávání korunových dluhopisů, z jejichž výnosů se neplatí žádná daň, bylo po určitou dobu legální. Smyslem zákona, který to umožnil, bylo, aby všechny potřebné firmy – potřebné firmy – získaly jednoduchý přístup ke svému financování, resp. úvěrování. Byla firma Agrofert takovou potřebnou firmou? Já to nevím. Myslím si ale, že žádnou investici ve výši 1,5 miliardy nepotřebovala. Kdyby ano, tak je mi divné, proč si nepůjčila na finančních trzích, kde by půjčku pořídila klidně za jednoprocentní úrok a nemusela by platit 6 % úroku, jako když si je vypůjčila od soukromé osoby, to jest ministra financí.

Smysl téhle finanční operace podle mne byl úplně jiný. 1,5 miliardy v korunových dluhopisech s úrokem 6 % vytváří ministrovi financí osobní zisk 90 milionů ročně. Firma Agrofert těch 90 milionů ročně pošle svému majiteli, zároveň si Agrofert o 90 milionů sníží daňový základ. Majitel 90 milionů zkasíruje, avšak z 90 milionů osobního zisku neplatí žádnou daň. Taková malá domů. Za deset let si tak majitel přijde na nezdaněnou miliardu korun. Myslím si, že pro představu většiny lidí je to něco nepředstavitelného. Miliarda je totiž tisíc milionů.

A teď se ptám, když jsem osočován, a já jsem tu byl a cítím se osočen, že všetečnickradou, a můžu vám garantovat, že jsem nikdy nic neukradl, tak se ptám, jak to mám vysvětlit těm drobným živnostníkům, kteří bojují dneska s EET, a já nejsem proti EET, ale za zády mají nekompromisní Finanční správu. On totiž ten problém není v těch korunových dluhopisech. Takových dluhopisů je celá řada a mají je i ostatní podnikatelé. Problém je v tom, že tady se jedná o ministra financí. Děkuji. (Potlesk části poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, kolega Fiedler tady zkoušel exministra Kalouska několikrát, tak když jsem

narazil na to, že z Babišova média se poptávají po hospodářském výboru, a přiznám se, že jsem si skutečně nepamatoval, a přestali náhle pátrat, tak jsem začal pátrat já, resp. můj poradce, a našel na hospodářském výboru materiál Způsob vypořádání s pozměňovacími návrhy a bylo to 17. února 2012. Jestliže tady kolega Kalousek mluvil, pan předseda, o tom, že někdy v listopadu začínaly být vážné indicie na Ministerstvu financí, že korunové dluhopisy jsou zřejmě zneužívány, tak už někdy v lednu, a bylo to přidáno k zákonu o investičních pobídkách. Proto se to ocitlo na hospodářském výboru. Pak samozřejmě moje jméno a kolegy Husáka jakožto osvojovatelů toho velmi složitého pozměňovacího návrhu zmizelo a sem to šlo jako hospodářský výbor.

To, co se odehrávalo na rozpočtovém výboru minulý týden, nebylo nic jiného, že tam bylo panu generálnímu řediteli Janečkovi odcitováno z této novely, a to konkrétně v článku (listuje podkladem), v části druhé, Změna zákona o daních, článek 3, a tam je v bodě 6: V § 35b odst. 5 se za slovo "vynaložení" vkládá slovo "způsobilým". Jestliže někde jsou posuzovány způsobilé náklady, resp. tam je, tak Finanční správa má automaticky právo, či dokonce povinnost toto kontrolovat, zda ty náklady byly způsobilé. A tam se potom k tomu dodává vysvětlení, protože se to týká – a ty korunové dluhopisy měly jít po nabytí této novely do praxe – investičních akcí, buď jako zavedení nebo rozšíření výroby v oborech zpracovatelského průmyslu, vybudování nebo rozšíření technologického centra, nebo zahájení nebo rozšíření činnosti centra strategických služeb.

My jsme nechťeli na rozpočtovém výboru nic jiného – a není to problém Agrofertu, bylo sděleno, že korunové dluhopisy vyemitovalo v té době 500 firem –, než aby pan generální Janeček řekl ano, protože jsou vážné indicie, tak necháme prověřit způsobilost nákladů těch 500 firem plus případně další okolnosti.

Myslím si, že bychom měli dneska odhlasovat usnesení, které tady navrhl předseda Kalousek. Ovšem politický problém tady je jeden. Přiznám se, že jsem tady poslední jedenáctý rok a nezažil jsem tady, že by zodpovědný příslušný úřad státní správy na rozpočtovém či jiném výboru zcela otevřeně řekl: Já nemám důvod něco prověřovat, já to neudělám.

My jsme nechťeli, aby zveřejňoval, koho budou prověřovat. Ale předpokládám, že kolegové potvrdí, že jsme odcházeli s tím, že se prostě prověrka konat nebude. A tady v plné nahotě vylézá střet zájmů. Myslím si, že k tomuhle se bude muset v blízké budoucnosti postavit pan premiér Sobotka. Prostě je to tak, že úřad státní správy odmítá konat. A já skutečně směrem k ministřům, k politikům – jestli tohle projde, tak v téhle zemi končí svoboda a demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jaroslav Klačka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klačka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dnes tady jednáme o bodu Daňové podvody ministra financí. Tato kauza obchodů či investic skupiny Agrofert a jejího někdejšího vlastníka

stejně jako obchody nebo investice jiných firem a jejich vlastníků, zejména tedy v oblasti korunových dluhopisů, už nějakou dobu rezonuje veřejným prostorem. Vzniká řada otázek a různých spekulací a podobně. Projednávali jsme to v rozpočtovém výboru. V podstatě obraz o jednání rozpočtového výboru už máte z vystoupení mých předřečníků, kolegů z rozpočtového výboru, i pana předsedy rozpočtového výboru, kde jsme se snažili doptat daňové správy na její postup, na její stanovisko ve věci. Odpověď už vám byla také naznačena.

Tak bych vám chtěl tímto avizovat, že v podrobné rozpravě načtu jménem klubu KDU-ČSL protinávrh na usnesení, které také požaduje řádné vysvětlení okolností těchto obchodů nebo investic. Přitom jsme se snažili vystříhat zbytečně konfrontačního tónu. Takže tolik jenom moje krátké avízo na to, že v podrobné rozpravě načtu protinávrh na usnesení kolegy Kalouska.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klaškovi. To byl zatím poslední přihlášený do všeobecné rozpravy. Pardon, pan poslanec Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Já budu velmi krátký. Já jsem stále čekal, že pan ministr Babiš přijde se obhájit, a ono nic. Takže pouze dvě poznámky.

Ta první se týká často opakovaného, a už to tady zaznělo, výraziva všichni kradnů, jenom já ne, a abychom zveřejnili majetková přiznání. Já si dávám majetková přiznání sám už delší dobu, nikdy jsem žádný problém neměl. Ale na rozdíl od pana Babiše mám prověrku na přísně tajné. Já bych požádal pana ministra, ať si požádá o prověrku na přísně tajné, a vsadím se, že ji nedostane.

Za druhé. Víte, projednáváme bod Daňové podvody ministra financí a já opravdu sám nevím po té diskusi tady, zda pan ministr financí Andrej Babiš něco provedl. Od toho máme orgány činné v trestním řízení a daňovou správu. Ale víte, mě jako sociálního demokrata tady mrzí jiná věc. Rozhodně se pan Babiš nechoval morálně a sociálně, a to nejenom vůči státu, vůči těm, kteří platí daně, ale taky se nechoval morálně vůči svým zaměstnancům firmy Agrofert.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestli nikdo takový není, všeobecnou rozpravu končím.

Ptám se na závěrečné slovo pana navrhovatele, je-li zájem, než přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Chci poděkovat za diskusi s výjimkou vystoupení pana předsedy poslaneckého klubu ANO, pokládám ji za věcnou a korektní a jsem

samozřejmě připraven v podrobné rozpravě se přihlásit k usnesení, které jsem přednesl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A přistoupíme k rozpravě podrobné, do které se hlásí pan navrhovatel. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já si dovoluji přihlásit tedy k návrhu usnesení, které jsem přednesl již v úvodu svého vystoupení. Není dlouhé, já ho pro jistotu ještě jednou přečtu:

Poslanecká sněmovna

I. souhlasí s usnesením rozpočtového výboru číslo 574 ze dne 8. 3. 2017;

II. konstatuje, že ministr financí věrohodně nevysvětlil ani své osobní legální příjmy na nákup dluhopisů společnosti Agrofert, a.s., ani vážná podezření z daňových úniků, které vznikly vzájemnými obchody mezi Agrofert, a.s., a Andrejem Babišem jako fyzickou osobou;

III. žádá ministra financí, aby věrohodná vysvětlení poskytl nejpozději do 30. 4. 2017, nebo aby k tomuto datu vyvodil osobní politickou odpovědnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, to je návrh usnesení. Další pan poslanec Klaška do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych přednesl pozměňovací návrh k usnesení kolegy Kalouska, které zní takto:

Poslanecká sněmovna

I. souhlasí s usnesením rozpočtového výboru číslo 574 ze dne 8. 3. 2017;

II. žádá, aby ministr financí věrohodně vysvětlil své příjmy použité na nákup dluhopisů společnosti Agrofert, a.s., a zároveň vyvrátil vážná podezření z daňových úniků, která vznikla vzájemnými obchody mezi společností Agrofert, a.s., a Andrejem Babišem jako fyzickou osobou, nejpozději do 30. 4. 2017;

III. žádá předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku, aby v případě nesplnění bodu II tohoto usnesení vyvodil důsledky vůči ministru financí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane poslanče, jestli byste panu navrhovateli... (Poslanec Klaška předává usnesení poslanci Kalouskovi.) Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom dovoluji, abych se vyjádřil k pozměňovacímu návrhu pana místopředsedy rozpočtového výboru Klašky. Body I jsou totožné a v bodech II a III změny, které přednesl pan poslanec Klaška, mně

připadají procesně i formulačně přesnější, než je můj návrh, takže já jeho pozměňovací návrh rád podpořím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Klaška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Já se ještě omlouvám za přerušnutí. To usnesení rozpočtového výboru nemá číslo 574, ale 579. Myslím, že si rozumíme, a myslím, že jste ho v průběhu dne dokonce dostali na své stoly, takže je na mysli přesně to usnesení rozpočtového výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, děkuji. Prosím i v návrzích, protože to tady zaznělo několikrát nepřesně, nejedná se o usnesení 579, ale o usnesení rozpočtového výboru číslo 579, což jsou dvě rozdílné věci. Jenom pro informaci.

Ptám se, jestli se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže tomu tak není, tak končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo? Není zájem. Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení. Nejprve vás všechny odhlašuji, přivolám naše kolegy z předsálí, prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Předpokládám, že o usnesení chcete hlasovat po jednotlivých bodech, je tady tento návrh.

Přednesu návrh pana kolegy Klašky, první bod, o kterém dám hlasovat: "I. Poslanecká sněmovna souhlasí s usnesením rozpočtového výboru číslo 579 ze dne 8. 3. 2017."

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 276. Přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců, pro 96, proti 25. Návrh byl přijat.

Druhá část návrhu usnesení zní: "Poslanecká sněmovna žádá, aby ministr financí věrohodně vysvětlil své příjmy použité na nákup dluhopisů společnosti Agrofert, a.s., a zároveň vyvrátil vážná podezření z daňových úniků, která vznikla vzájemnými obchody mezi společností Agrofert, a.s., a Andrejem Babišem jako fyzickou osobou, nejpozději do 30. dubna roku 2017."

Zahajují hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 277. Přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 95, proti 27. Návrh byl přijat.

Poslední návrh usnesení pana poslance Klašky: "Poslanecká sněmovna žádá předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku, aby v případě nesplnění bodu II tohoto usnesení vyvodil důsledky vůči ministru financí."

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 278. Přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 92, proti 27. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že se všemi třemi částmi usnesení jsme vyjádřili souhlas, a končím projednávání tohoto bodu. (Potlesk.)

Přikročíme k dalšímu bodu jednání. Je to bod

285.

Informace vlády o postupu ve věci nevyhodné privatizace OKD

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 19. ledna na 54. schůzi Poslanecké sněmovny, všeobecná rozprava byla přerušena. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal člen vlády a zpravodaj tohoto bodu pan poslanec Marek Černoch. Budeme tedy pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě. Své vystoupení dne 19. 1. nedokončila paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová, kterou prosím, aby se případně ujala slova. Paní poslankyně ale nemá zájem. Dále se přihlásila paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je rušno.)

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, k OKD tady toho zaznělo už mnoho, ať už se to týkalo odhadů a prodeje, a ani ne za desetinou částku se to prodalo, že byl pěkný bonus k prodeji v podobě bytů, rekreačních středisek a polikliniky. A proto bych se ještě zastavila k bytům, jejichž privatizace poškodila mnoho obyvatel v našem kraji.

Dnes a denně se na mě obracejí naši občané a uvedu několik otázek, které se stále opakují a dají se rozdělit na dotazy pro jednotlivé ministry. Tak například na pana ministra spravedlnosti. Kolik bylo soudů v Moravskoslezském kraji typu nájemník versus RPG na okresní a krajské úrovni a jaké je konečné skóre v jednotlivých okresech a krajích? Vyhrál na kraji vůbec nějaký nájemník? Existuje u nás nezávislá a spravedlivá justice?

Na paní ministryni práce a sociálních věcí. Jakou celkovou částkou jsou dotovány byty RPG sociálními dávkami na bydlení?

Na pana ministra financí. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže oficiálně uvádí, že monopolní postavení na trhu je, když subjekt vlastní 40 %. V Havířově má RPG dle údajů z materiálu RPG 55 % trhu s byty. Jak je možné, že kontrola Finanční správy, která skončila zhruba v květnu 2015, toto nevyhodnotila jako monopolní postavení na trhu s byty?

A dotaz, který bych směřovala na pana premiéra i celou vládu: Jak je možné, že se nic neděje, když podle privatizační smlouvy OKD měli mít nájemníci předkupní právo na byty a tyto byly prodány třetí straně bez toho, aby byly přednostně nabídnuty nájemníkům?

Nechci tu zabíhat do dalších podrobností a dalších otázek. Ale faktem je, že tyto nejsou jen k zamyšlení. Tato fakta je třeba prověřit a řešit. Stále slyším, že se jedná pouze o Moravskoslezský kraj. Ano, ale jen co se týká zaměstnaností. O peníze za

prodej státního podniku přišel stát, a tím všichni občané. Mnohem horší však je, že zřejmě není politická vůle hrábnout do vosího hnízda. Dnešní bod programu je tak snad poslední šancí pro podvedené občany a poslední nadějí na spravedlnost. Tak vás žádám, abyste to zvážili, než zvednete ruku k hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nyní ke kontrole hlasování. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, mně se tedy podařilo, nevím, jak je to možné, já jsem hlasovala ne, ale docílit výsledku u hlasování pořadové číslo 276, velmi ostře sledovaném, že se na sjetině objevilo, na což jsem byla upozorněna jedním svým kolegou poslancem za hnutí ANO. Takže bych chtěla říct, že jsem opravdu stiskla i u toho pořadového hlasování číslo 276 ne. A poprvé se mi to tedy technicky stalo za celou moji kariéru vůbec poslankyně, tak bych byla ráda, kdyby to mohlo být takto poznamenáno s tím, že tím nechci zpochybnit výsledek hlasování.

Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni, pro stenozáznam její upozornění. Ještě než dám slovo paní poslankyni Lorencové, tak pan poslanec Štětina se omlouvá od 19 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Petr Adam od 16.30 do 19 z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek od 16.15 z osobních důvodů a pan poslanec Vojtěch Adam se omlouvá od 17 hodin ze zdravotních důvodů. Děkuji.

A nyní má slovo paní poslankyně Jana Lorencová. Prosím, paní poslankyně. (Výkřiky z levé části sálu: Není tu nikdo z vlády, nemůžeme pokračovat, nějakého ministra potřebujeme. Rozruch v sále.) Tak ale chybí nám tady jakýkoliv člen vlády. (Z pléna: Vláda padla.) Ne vláda nepadla, jenom tady není. (Do sálu přichází Pavel Bělobrádek.) A, jeden vládní činitel už je tady. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, kdykoli v poslední době, kdy se mám vyjádřit na téma privatizace Ostravskokarvinských dolů, bývalého státního podniku, tak se dostávám do takového zvláštního rozpoložení, kdy jsem přesvědčena o tom, že na toto téma už bylo řečeno úplně, úplně všechno, ba dokonce možná pro některé z vás to už musí být svým způsobem nuda. Na druhé straně si ale říkám, že právě tím, kolik už na to téma zaznělo argumentů, je divné, že do této chvíle nebyla ustavena vyšetřovací komise, parlamentní vyšetřovací komise, právě proto, aby bylo důsledně a důkladně vyšetřeno, jak došlo k privatizaci celého OKD.

Úplně na začátku totiž byla jako zástava do banky vložena jedna šachta, jeden důl a peníze získané takto byly použity na privatizaci celého OKD. V souladu s takzvaným privatizačním zákonem se to tak mohlo stát. Prostě tak to bylo. Část horníků přišla o práci, jejich rodiny mnohdy o obživu na nějakou dobu. Došlo samozřejmě k tomu, že si našli práci, většinou si našli práci další. Já jsem viděla na vlastní oči poslední vozíky vyvezené z ostravských šachet, které byly postupně

zavřeny. Viděla jsem havíře, kterým tekly opravdu slzy po tvářích. To přitom ještě zdaleka netušili, co bude následovat. Na Ostravsku se objevili takzvaní poradci pro privatizaci a doporučili některé šachty ne zaslepit nebo zakonzervovat, ale doporučili je uzavřít definitivně, a tak v hloubce mnoha set metrů skončily těžní věže, skončily tam těžní vozíky, koleje a spousta dalších věcí, které by jinak bývaly sloužily mnohá léta ještě k tomu, aby se v těch šachtách dál těžilo. Tam totiž bylo zjištěno, že v nich zůstaly zásoby na několik desetiletí. Ale nikdy už se tam v nich těžít nebude – nebo nikdy. Pokud používám slovo nikdy, tak to berte tak, že řádově v desítkách, možná stovkách let už se v nich těžít nebude. Na rozdíl od jiných zemí, v nichž došlo k postupnému zakonzervování dolů, tedy jejich doly, jako Německo, Belgie a další země je mohou kdykoli otevřít a pokračovat tam, kde před časem byly ty doly zakonzervovány.

Privatizační projekt v souladu s tehdy platnými zákony počítal se záměrem těžit uhlí, takže mělo být privatizováno jen to, co bezprostředně souvisí s těžbou uhlí. Z bývalého státního podniku OKD se stala akciová společnost, v té době s majoritní účastí státu. A mnohokrát už byl popsán způsob, jak stát o rozhodující část tohoto majetku přišel, jak tu rozhodující část svého majetku pozbyl. Popsány byly i důsledky, které to mělo.

Nikoho ještě nenapadlo, že tak jakoby jenom darem, jen tak mimochodem, přihodil stát novým takzvaným vlastníkům řadu firem, jako bylo třeba VOKD, nejméně 5 tisíc hektarů pozemků, více než 2 tisíce nebytových prostor, všechna rekreační a rehabilitační zařízení, která OKD vlastnilo, a mnoho dalšího majetku. Ono to zní opravdu neuvěřitelně, ale tento majetek nikdy nebyl oceněn. A já osobně jsem hluboce přesvědčena, že teprve dodatečně došlo k ocenění bytů OKD, že ani ty nebyly nikdy skutečně oceněny, že byly dodatečně... ta cena za ně, těch 40 proklamovaných tisíc za jeden byt, že ani to nebyla pravda, že teprve dodatečně byly implantovány do té celkové sumy, kterou stát za OKD získal. Když spočítáme dohromady to, co jsem teď vyjmenovala, to, co už tady jednou podrobněji rozebíral kolega Josef Hájek, když to dáme dohromady, tak možná jenom tento majetek má takovou cenu jako částka, kterou stát vlastně za celé OKD získal.

Je toho hodně na toto téma, o čem by se dalo hovořit. Šlo v případě těch 44 tisíc, původně 48 tisíc bytů, šlo o státní byty, k nimž měl státní podnik OKD právo hospodaření. Bylo tomu stejně jako u NHKG, stejně jako u Vítkovic a některých dalších státních podniků. Takže ty firmy, které se s tím uměly vypořádat tak, že je nabídky přednostně svým lidem, kteří v nich bydleli, se s tím dokázaly slušným způsobem vyrovnat. OKD nikoliv. Je to strašně pro ty lidi ponižující, je to pro ně vlastně 25 let života v nejistotě.

Někdy před deseti lety, možná více, mě navštívila skupina lidí, kteří v těch bytech bydlí a kteří byli zvoleni tisíci jejich obyvatel, aby je reprezentovali. Já jsem se tenkrát dozvěděla, jak noví vlastníci – tzv. vlastníci, já je dodnes za skutečné majitele nepovažuji – s nimi umějí zacházet. S těmi lidmi, kteří tam bydlí, jak s nimi nakládají, jak s nimi zacházejí. Když jeden z páru zemřel, okamžitě ho navštívil zástupce nástupnické firmy, ať už se jmenovala jakkoliv, RPG, nebo to je jedno jak, a tomu pozůstalému předložil k podpisu novou nájemní smlouvu. I přesto, že tam ten manželský pár nebo celá rodina bydlela řadu let, tak dostal nájemní smlouvu, ten, kdo

tam zůstal bydlet, na jeden rok. To je jednom malá část toho, čím si ti lidé tam procházeli. Dneska je tam pět až deset tisíc bytů už volných, protože lidé z těch bytů utíkají. Utíkají i z toho důvodu, že jim je zvedáno nekřesťanským způsobem nájemné. Jsou tam byty, kde bydlí třeba jeden nebo dva lidé a nájem tam platí sedm osm tisíc běžně, což je skutečně neúnosné pro důchodce. Většinou jsou to lidé v důchodovém věku.

Chtěla bych ještě upozornit na takovou věc. Po privatizaci OKD zůstali nejen nepotrestaní viníci toho stavu, ve kterém se OKD dnes nachází, ale dokonce ani nepojmenovaní. Od začátku 90. let se jako na sněhovou kouli nabalují obrovské problémy, a to jenom z toho důvodu, že jsme nikdy nepojmenovali základ toho, co se vlastně odehrálo. Nikdy nebylo pojmenováno to, že v případě konkrétně těch bytů OKD došlo k podvodu, čitelnému, jednoznačnému, neoddiskutovatelnému. Ty byty, 99 % lidí na ně mělo státní dekrety. Od různých možná jiných podniků, jiní je měli jako družstevní byty vyměněné. A tady došlo k tomu, že ty byty byly prostě přejmenovány na byty služební.

Služební byt má pravidla. Když přijdete pracovat do nějaké firmy, tak vám dají klíče, a když končíte po dvou letech, po pěti, tak ty klíče vrátíte. To říkám samozřejmě zjednodušeně. Ale všichni víme, jak to funguje u tzv. služebních bytů. V privatizačním projektu nenajdete 44 tisíc státních bytů. Tam najdete 44 tisíc bytů služebních!

Apeluji na vás, kolegyně a kolegové, říkám znovu, zaznělo toho tady už hodně a myslím, že každý z nás už měl možnost se, pokud měl zájem, seznámit do hloubky s tou problematikou. A ta je opravdu hodně bolavá. A já na vás apeluji, abyste odsouhlasili návrh usnesení, který přednese kolega Josef Hájek.

Vím, že moje představa vynětí alespoň toho bytového fondu z majetku akciové společnosti patří asi do říše snů, že toho se asi těžko dočkáme. Nicméně prosím, nevzdávejme to a pokusme se najít v rámci možností cestu alespoň k částečné nápravě stavu, ve kterém jsme se s touto nešťastnou privatizací, kterou skutečně mohu nazvat s čistým svědomím za bílého dne zlodějnou, abychom alespoň částečně napravili tu situaci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Janě Lorencové. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, dámy a pánové, já si své faktické poznámky k průběhu diskuse nechám jako komentář k podrobné rozpravě a v obecné se zaměřím na návrh usnesení, který vám chci přednést. Dovolte mi ale jednu citaci: "V roce 2004 převzal OKD nový vlastník. Z OKD se stala moderní a kvalifikovaně řízená firma." Toto je citace z dnešního webu OKD. Tento výsměch všem, který je dodnes na webovských stránkách OKD, to je do nebe volající výsměch nám všem. Prostě tady v této zemi si nikdo nepřipouští, co se vlastně stalo s firmou OKD od roku 2004. A to je memento za celým projednáváním této záležitosti. Ať u těchto mikrofonů řekneme, co chceme, někdo si

stále myslí, že firma OKD je efektivní a moderně řízenou firmou. Akorát má trošku smůlu. Tu smůlu možná způsobilo to, že je na ni více vidět, že je velká. Anebo že zaměstnanci jsou vcelku konsolidováni a jsou svázáni nějakou hornickou ctí a bojují za své zájmy. Nevím. Ale byla to asi taková drobná smůla, která OKD provázela. Čili nedělám si velké iluze, že se podaří něco výrazně změnit. Tak snad pouze věci otevřít, abychom si řekli: udělali jsme vše pro to, aby nám naši budoucí následovníci nemuseli předkládat otázky, proč jste nezadali to a to, proč jste nehledali odpovědi na otázky, které už tehdy, to znamená dnes, byly jasné.

Stávající stav OKD je takzvané, dovolím, si říci dvouhlavé řízení. Z jedné strany klasické představenstvo společnosti, které vyvíjí ekonomickou činnost, z druhé správce plus věřitelský výbor, kteří z této společnosti chtějí vytáhnout prostředky, aby zacpali díru, nevím, ten výraz asi není vhodný, ale aby pokryli ztráty, které tato společnost za své působení od roku 2004 způsobila.

Současný stav je takový, že společnost eviduje dva zájemce na vstup do OKD. Bohužel, oba tito zájemci obcházejí tuto společnost s pocitem možná lehce nabytého majetku. Nechci jim křivdit. Nechci jim křivdit, ale když jako byznysmen někdo vstupuje do podniku, který je v likvidaci, očekává, že na něm vydělá. Nedělá to z nějakých dobročinných nebo charitativních účelů, zvláště když se jedná o miliardy korun, které by do toho podniku musel vložit. Nedělá to ani z dlouhodobého vývoje, očekává, protože jsme tady neustále přesvědčováni, že uhlí v té podobě dobývání, jak je tady představováno, je neperspektivní. Dělá to proto, že očekává výdělek. A tady je namísto otázka, na kom ten výdělek očekává. Na tom uhlí? Ceny uhlí nejsou perspektivní v tom výhledu. Na práci horníků? To si myslím, že se shodneme, že na nich se už vydělat více nedá. Na tom majetku, který tam je? Těžko. Možná na budoucích zásobách, které jsou doposud neodkryté a jsou v řádech miliard. Ale to vyžaduje zase pohyb na trhu ceny uhlí. Takže zbývá jediný, a to stát, na kterém je možný investor schopný se nakrmit, použijí-li tento výraz. A obě dvě společnosti, již z veřejných zdrojů je známo, vyjádřily ochotu pomoci OKD, pomoci s velkými uvozovkami, ale pouze za přispění státu. To znamená, že likvidaci tohoto podniku vezme na svá záda stát.

Nyní se vracím k současnému stavu státu ve věci OKD, k čemuž míří informace vlády. Tuto informaci nám vlastně nemá kdo podat. Zodpovědný ministr již zodpovědný není, předseda vlády, asi uznáme, že nemá potřebné informace a znalosti, aby tak rychle získal tyto informace. Minimálně toto bude tvrdit, to si musíme říci, že minimálně bude říkat, že tyto informace nemohl získat a musí se spolehnout na úředníky ministerstva. Tady se samozřejmě musíme ptát, jak zodpovědní úředníci ministerstva pracují na problému OKD, když již z veřejných zdrojů víme, že hlavním úkol pro možného nového ministra bude řešení OKD. Bojím se, že za vládnutí současné vládní koalice se nedobereme řádného řešení a bude to téma možná pro novou vládu vzešlou z voleb.

Přesto ale je zde v běhu několik věcí najednou. První jsou kroky nového vedení společnosti, podávající napravo a nalevo trestní oznámení, tu na mateřskou firmu NWR, která je notabene také v likvidaci, čili zahojení se finanční bude velice těžké, tu na bývalé předchůdce, tzn. představenstvo a další, kteří vypláceli dividendy v řádu

stovek milionů, aniž by měli prostředky, a zadlužovali vlastní společnost a prováděli operace hodné operací – nechci použít výraz diskutovaný v předešlém bodě.

Tato neradostná situace nás, členy poslaneckého klubu KSČM, přinutila navrhnout usnesení, které bychom velice rádi této Sněmovně předložili, a velice rádi vás požádali o jeho schválení. Víím, že je zde usnesení, které přednese kolega Hájek jakožto usnesení, jelikož je to vládní poslanec, předpokládám, vládní většiny v tomto parlamentu. Ale k jeho usnesení se vrátím v rámci podrobné rozpravy a dám mu příležitost, aby ho přednesl nekomentovaně.

My v našem usnesení navrhuje tři věci. První je možná preambule, možná konstatování, které si tady rychle odcitují: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje, že se Česká republika dostala díky politickým rozhodnutím, která byla v rozporu s názory široké odborné veřejnosti a akademické obce v oblasti surovin a energetiky, a absenci jasné dlouhodobé surovinové a energetické koncepce do řady problémů, které umocnila problematická privatizace práva dobývat a obchodovat s naším národním bohatstvím, surovinami včetně černého a hnědého uhlí. Tato konstatace je pouze to, co přivedlo v letech 1990 až 2000 tyto podniky k té situaci, v jaké jsou dnes. A není to jen OKD, na to chci upozornit. Toto se týká desítek a stovek podniků po celé republice. Někde jsou menší, někde jsou větší tyto podniky, ale všechny mají stejné problémy spojené s dobou divoké privatizace.

Co je pro nás důležité, a ten komentář k této věci nebudu protahovat, je bod dva navrženého usnesení, a to že požadujeme po vládě České republiky, aby zabezpečila... Upozorňuji, že neukládáme. Není to úkol vlády. Požadujeme. Protože vláda má tu výkonnou pravomoc a může uložit. My bychom pouze rádi, aby vláda tak činila, a pouze jí nabízíme otázky, které bychom chtěli, aby zvážila, popř. řešila. Některé z těch otázek, které vám tady v rychlosti přečtu, již vláda dokonce splnila, čili již pomyslně odškrtnutí tady toho bodu má hotovo, protože i sama vnímá potřebu některých bodů, a nechci říkat, že by prostě nechtěla nebo úmyslně nečinila v této věci. Činí tak. Proto v celé části dvě, která má body a) až i), chceme, aby vláda myslela na budoucnost tohoto odvětví.

a) Požadujeme po vládě, aby zabezpečila možnost těžby všech druhů uhlí jakožto nenahraditelného nerostného bohatství České republiky dnes i v budoucnu. Věřím, že vláda tak učiní a že to není vůbec žádný problém.

b) Zabezpečila ochranu ložisek vyhrazeného nerostu České republiky před jejich nenapravitelným znehodnocením v případě jakýchkoli změn vlastnických vztahů nebo ukončení podnikání. Tento bod míří právě na ty snahy vstupu strategického partnera do OKD a možného přísátí se na státní rozpočet v rámci řešení problémů OKD.

c) Zákonost a naplnění všech závazků sjednaných při privatizaci a vyplývajících ze zákonů a předpisů ve vztahu k ochraně zdraví, přírody, rekultivace krajiny i zaměstnanosti. Zde tolik zmiňované privatizační smlouvy, které stály na počátku tohoto problému, obsahují i náležitosti, které podnik měl plnit. Byla tady zodpovědná ministerstva, která měla kontrolovat a vyžadovat plnění těchto privatizačních slibů. Toto je věc vlády, která by se měla podívat na to, kteří úředníci plnili, popř. zanedbali

tyto záležitosti. Není to nic proti ničemu a věřím, že zodpovědná vláda tohle již dávno má vypracováno.

d) Efektivní využití vlastnictví státu a těžebního práva na dosud nevytěžené nebo připravované lokality těžby, kde se nachází strategické zásoby nerostných surovin, kterými lze řešit nejen zaměstnanost, ale zejména naši energetickou nezávislost v řádu desetiletí. To je to, o čem jsem hovořil. Jsou desítky miliard korun uhlí (?), které dneska spadají do práva dobývání OKD. Ještě jsou tato ložiska neotevřená. Zůstávají jako strategické zásoby a jsou to možná ty věci, o kterých se jedná těm privatizátorům, kteří chtějí vstoupit do OKD. Tady by vláda jasně měla říci, jak s těmito ložisky bude nakládat, zda umožní těžbu, nebo neumožní, zda si je podrží jako strategické suroviny. A myslím si, že tady také v tomto bodě vláda své rozhodnutí již vcelku má jisté, a nevěřím, že by již o tom neuvažovala.

e) Budoucnost pracujících v povoláních exploatujících zdraví v míře bránící jejich možnému dalšímu pracovnímu uplatnění cestou urychlené novely důchodového zákona tak, aby byl umožněn dřívější odchod do penze u všech dotčených zaměstnanců v souladu s mezinárodními standardy definujícími těžkou práci. Zde se již také vlamuji do připravovaných zákonů paní ministryně, které se týkají tohoto problému. Samozřejmě je to připravovaná věc. Ale věřím, že i tady mě, kolegyně a kolegové, podpoříte, protože si myslím, že horníci si za svou práci tohle zaslouží. A nejedná se jenom o horníky, ale o všechny těžce pracující, kteří – a řekněme si po pravdě – těžko dožijí 65 let v pracovním poměru v profesi, kterou činí. To je vcelku imaginární hodnota, 65 let.

f) Bezodkladná a účinná opatření, která povedou k dlouhodobému časově diferencovanému rozložení útlumu těžby v OKD pod vedením a kontrolou státu tak, aby nedocházelo k nadměrnému stávajících zásob černého uhlí, nevratné likvidaci nevytěžených důlních děl. Již to tady zaznělo a myslím si, že i tato vláda může považovat částečně za splněné svou účastí přes své orgány v rámci likvidace společnosti OKD, svým vlivem v rámci ministerstev. Jde pouze o to, aby to jasně deklarovala jako zájem a pohlídala si tyto záležitosti, na které upozorňujeme, že je třeba, aby tak činila.

g) Využití prostředků z dražby emisních povolenek na řešení problematiky české energetiky. Je to obecný bod. Já si myslím, že i v tomto bodě najdu podporu vás zde přítomných, protože je to jeden z cílů právě toho, proč byly emisní povolenky vydávány.

V bodě h) a i) se jedná o přehodnocení usnesení vlády, ať číslo 828, nebo 405 z roku 2015 či 2016. Usnesení 828 vláda již přehodnotila, toto usnesení je již nulitní. V bodě i) se stále jedná, hledá se souhra mezi partnery, vládou, kraje, a tato problematika je, řekněme, trochu složitější. Přesto vláda již tyto kroky činí, a proto také nevidím důvod, proč by neměl být tento text v tomto usnesení vámi schválen.

Co se týká bodu 3 v našem navrhovaném usnesení, ten může být trochu kontroverznější, protože v tomto bodě se chceme ponořit do hledání odpovědnosti za to, co se stalo. V bodě 3 žádáme vládu České republiky, aby úkolovala příslušné výkonné orgány k objasnění činností, které vedly k majetkovým ztrátám českého státu při privatizaci OKD, a dle zjištění těchto orgánů podala trestní oznámení. To je

to, po čem většina z nás volá, kde vidíme problém, že to zůstává jako určitá pachuť na patře, že se něco stalo. My všichni tušíme, že to nebylo všechno košer, ale udělat tlustou čáru a říci zapomeňte je trochu problém pro nás všechny. Aspoň si to myslím.

K tomu je nutno některé věci objasnit. Tyto body máme tady v bodech A až E.

A. Kdo rozhodl a úkoloval zástupce státu v orgánech podniků, aby hlasovali o snížení základního jmění v OKD v neprospěch Fondu národního majetku, který ve svém důsledku znamenal ztrátu vlivu státu ve společnosti. Tento údaj se nám nepodařilo dohledat. Ani pan premiér ve svém obsáhlém úvodním slovu k tomuto bodu neřekl, jak k tomu došlo. On to pouze zmínil. Ale za vším je třeba hledat konkrétní lidi, a co je k tomu vedlo, že tak hlasovali a vlastně způsobili to, co potom vláda Bohuslava Sobotky následně realizovala. Nás by opravdu zajímalo, kdo úkoloval a kdo rozhodoval.

B. Kdo rozhodl a následně realizoval převod akciových podílů v podniku OKD na obce, aby se po čase opětovně tyto akcie snažil získat, a to prostřednictvím firmy v podezření, že jednala proti zájmům státu. Zde je ten klíčový bod, kdy stát ztratil majoritu. Někdo, a veřejné zdroje se tady zmiňují v náznacích, kdo za tím stál, pověřil firmu, která skupovala akcie pro pana Bakalu, byť to bylo tehdy skrytě pod jinými firmami, až následně se to ukazovalo, od obcí pod záštitou toho, že to skupuje zpátky pro stát, a kupovala to pro tohoto soukromého investora a získala tuto majoritu. Tady to někdo za stát udělal. A jméno tohoto člověka by bylo velice zajímavé zjistit. Dle mého názoru se dá zjistit, ale zase bohužel ze zdrojů, kterými disponujeme, toto není možno dohledat, protože to jsou uzavřená jednání, jednání vlády, která o tom rozhodovala, někdo to tam přinesl, dal na stůl jméno konkrétního člověka. Toto jsou věci, které by šlo dohledat, a proto bychom rádi, aby vláda k tomuto přistoupila.

C. Kdo zodpovídal za nevyšetřování podezření z nelegálních finančních operací při privatizaci OKD.

D. Kdo zapříčinil časové prodlevy a nečinnost státu, když na nelegální finanční operace upozornily zahraniční vyšetřovací orgány a banky. Toto je jedna z věcí, která se táhne dalšími vládami, které následovaly po privatizaci. Když už ze zahraničí přišlo upozornění na to, že se v této situaci děje něco špatného při finančních tocích, ať už to jde přes švýcarská a další konta, přesto naše vyšetřující orgány tyto věci neřešily. Zůstávalo to někde odloženo. Právní pomoc nebyla dohledána, nebyla dožadována. Přiznám se, že jsou to věci, které míří zase za Ministerstvem spravedlnosti a jeho činností v rámci kontroly těchto toků. Jedná se o velký kapitál, o stamiliony, které cestovaly mezi bankami, až to bankéře do očí bijící upozornilo a dotazovali se naší strany, jestli o tom víme, jestli to není nějaký nelegální obchod. A naše orgány, které by to měly zajišťovat, ať již bankovní dozor, možná i Česká národní banka, ať již instituce pověřené činností dozoru, prostě nečinily. A ptáme se proč. A možná i vláda, kdyby měla tyto odpovědi, by dneska mohla říci: stalo se tak proto, že tito lidé nesplnili svoji povinnost. Možná to již dneska není trestné, možná je to už promlčeno. Ano, můžeme se ptát, za čích vlád to bylo promlčeno, ale byla by to jasná odpověď na tyto otázky, které klademe.

E. Kdo zapříčinil neplnění oprávněných očekávání nájemníků týkajících se bytového fondu OKD. Tady neustále a zcela oprávněně slyšíme, že byty OKD byla

velká zlodějna. Když si přečtete privatizační projekt nebo privatizační smlouvu, tak tam jsou určité sliby pro nájemníky. Někde v určitých krocích, které nastaly, někdo neudělal to, co udělat měl. Nechceme, aby ten člověk, pokud to byl jeden konkrétní člověk, byl za to trestán. Byl to možná nějaký subalterní úředník, který třeba něco udělal nebo neudělal, ale jde nám o to, co se stalo. Proč? Proč stát v tomto případě tolika tisíc nájemníků v bytech prostě nečinil? Ač to bylo písemně dáno, ač činit měl. A možná že to bude odpověď na jednu větu: nepodařilo se nám to dohledat. Ale i to je odpověď, že vláda činila kroky a snažila se tento problém řešit a hledá opatření. Ale to už je druhá věc, kterou, předpokládám, bude zmiňovat i kolega Hájek.

V bodě 4, posledním bodě našeho usnesení, možná zabrousíme naše ostří trošku nejvíc z tohoto usnesení. Bod 4 zní: Požadujeme po vládě České republiky zabezpečit zmapování finančních toků na účtech zainteresovaných osob, příbuzných těchto osob a firem spojených s těmito osobami, které se podílely přímo nebo nepřímo na privatizaci OKD. Tento bod je zdánlivě těžce splnitelný, ale vychází z logiky věci, že pokud máme podezření, že tak bylo činěno s úmyslem obohatit se, tak se to obohacení někde muselo objevit. Někde ve finančních účtech, někde ve finančních zprávách, daňových prohlášeních, někde se prostě muselo objevit. A stát disponuje orgány a úředníky, kteří mají oprávnění a moc kontrolovat tyto záležitosti. Dneska dokonce i pomocí informačních systémů a technologií jsou schopni spárovat údaje, jsou schopni dát dohromady tyto záležitosti a jsou schopni na tuto otázku odpovědět. Pokud tuto odpověď nejsou schopni technicky dát, i to bude uspokojovat tuto otázku. Vláda prostě řekne: vyčerpali jsme veškeré možnosti získat tyto údaje, pověřili jsme tyto orgány a ony nedisponují materiály, technickými prostředky, popřípadě údaji, které by mohly toto objasnit. Ale aspoň toto udělá tečku za tím, že nezůstane podezření, že někdo z těchto peněz někde žije, užívá si jich a směje se nám tak, jak se nám směje pan Bakala a jak se nám směje web OKD, který říká: V roce 2004 převzal OKD nový vlastník. Z OKD se stala moderní a kvalifikovaně řízená firma. Toto je opravdu výsměch.

Z tohoto titulu si vás, kolegyně a kolegové, dovoluji požádat, abyste podpořili naše usnesení, jak je. Není tam kontroverzní bod, jsou to věci, které by vláda mohla seriózně a jasně odpovědět. Odpovědi nám umožní možná pochopit, co se dělo v devadesátých letech a začátkem roku 2000, jak k tomu vůbec mohlo dojít, a možná se i poučit, abychom tyto chyby neopakovali. Dlužíme to nejenom zaměstnancům OKD, dlužíme to všem těm, kteří v celé republice tyto problémy při divoké privatizaci zažívali a kterým dodnes je líto toho, o co tato země přišla.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO a KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, přednedávnm se mi dostal do rukou článek redaktora Tomáše Plhoně, redaktora Lidových novin. Novin, které vlastní Andrej

Babiš. Je to článek z roku 2015 popisující kauzu bytů OKD, kde mimo jiné citoval: "Je to podnikatelské selhání," hlásil premiér Bohuslav Sobotka. Není to jako od Andyho Kafumana? Jak už stačil připomenout každý druhý komentátor na sociálních sítích, byl to Sobotka, kdo řídil v roce 2004 Ministerstvo financí. Právě tam se upekla privatizační smlouva, která uhlobaronovi přihrála největší bytový fond v ČR takřka zadarmo. Říká autor článku. Ale tentýž autor článku vzápětí pokračuje: Práva nájemníků tehdy Sobotkův úřad ošetřil dnes už slavným článkem 7.6 (d), který hlásí: Nájemníci bytů mají v případě prodeje předkupní právo k bytu za cenově zvýhodněných podmínek.

Od někoho, kdo napsal tento článek a kdo byl schopen se dostat k té doprivatizační smlouvě, bych s naprostou jistotou očekával, že – za prvé – ví, že Sobotka podepisoval doprivatizační smlouvu na menšinový podíl v OKD.

Za druhé, že ví, že byty už dávno ovládal a rozhodoval o nich tehdejší většinový vlastník OKD, a to nejméně od roku 1997, kdy společnost ovládl místní podnikatel Pros díky neschopnosti státu a tehdejšího Fondu národního majetku.

Za třetí. Očekával bych, že tehdy doprivatizační smlouva nemohla byty přihrát uhlobaronovi, jak se píše, a už vůbec ne skoro zadarmo. Stát tehdy za menšinový podíl OKD dostal 4,1 mld. korun. A ačkoliv je to směšně málo, tak pan Pros svůj nadpoloviční podíl dal dohromady za ještě menší cenu – celkem za 3,9 mld. korun. Za tuhle sumu ji totiž prodal Koláčkově a Otavovi z Karbon Investu. Takže ne Bakalovi, ale panu Koláčkově a Otavovi z Karbon Investu! Včetně svého nemalého vejvaru na celé transakci! A ten se odhaduje asi na 1,4 mld., které putovaly do jakési kyperské firmy.

Za čtvrté. Stát neprodával, jak jsem říkal, nic Bakalovi, ale stále ještě Karbon Investu, chcete-li, tehdejšímu šéfovi OKD Koláčkově. Karbon Invest už v té době dělal Bakalovi ovšem bílého koně, protože hned po doprivatizaci Bakala celé OKD od Koláčka s Otavou odkoupil během pár dnů. A já se chci zeptat: Nebyli to ti samí horníci a odbory z OKD, kteří tehdy podporovali odprodej menšinového podílu OKD právě panu Koláčkově, svému šéfovi? Podle tehdejších informací z tehdejších médií tomu tak bylo. Tak se chci zeptat kolegy Hájka, který po mně bude vystupovat a může odpovědět, co on v té době dělal, zda on podporoval, či nepodporoval prodej menšinového podílu v OKD svému šéfovi Koláčkově, protože tehdejší odboroví bossové v OKD velmi tlačili na vládu, aby ten prodej menšinového státního balíku realizovali.

Práva nájemníků tehdy Sobotkův úřad ošetřil dnes už slavným článkem 7.6 (d), a znovu zopakují, který hlásí: Nájemníci bytů mají v případě prodeje předkupní právo k bytu za cenově zvýhodněných podmínek. Ano, dnes se mnozí pošklebují, že tento článek není vymahatelný. Podle mě je to ovšem od těchto lidí velmi ubohé a falešné. Je třeba si uvědomit, že stát tehdy uzavřel nejspíš tisíce privatizačních a doprivatizačních smluv. Nejméně desítky, ne-li stovky z nich se týkaly i práv k bytovým fondům a ani v jedné z nich nejsou ošetřena práva nájemníků onoho bytového fondu, až na tuto výjimku – smlouvu o odkupu menšinového podílu OKD. Dnes mi připadá, že po bitvě je každý generál.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, závěrem chci říci, že privatizace OKD ukazuje, jakým hrůzným způsobem se v 90. letech v naší zemi privatizovalo, tunelovalo a kradlo. A je mi líto, že náš stát dodneška nepostihl pravé viníky této zpackané privatizace. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. S přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Černochoch: Děkuji za slovo. Já se nestačím divit. Vaším prostřednictvím budu reagovat na slova pana kolegy Sedi. Vy si dovolíte říct, jak je možné, že nikdo nevyšetřil dodnes privatizaci OKD. Vy jste tady první den, pane kolego? První den sedíte ve Sněmovně? Proč jste to neudělali za ty roky? Jak si dovolíte říct, že je podepsána krásná smlouva s nájemníky bytů? Ti lidé zavolají a řeknou: Je nám vyhrožováno. Když se snažíme si říci o svá práva, je nám vyhrožováno. Jestliže budeme mluvit, jestliže se budeme o cokoliv snažit, tak lidově řečeno si nás nepřejte, uvidíte, co s vámi bude. To jsou lidé, kteří přímo zavolají nebo kteří přímo přijdou i sem do kanceláře a říkají: Já se bojím říct své jméno, protože víte, jak by to mohlo dopadnout?

Tohle se vám zdá, že je v pořádku? To není v pořádku, pane kolego! To není v pořádku. Celá privatizace není v pořádku. Už se mohla dávno prošetřit, ale dodnes se nic neudělalo!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vaším prostřednictvím ke kolegovi. Nevím, proč mně vkládáte do úst něco, co jsem neřekl.

Za prvé, pokud vím a pokud si pamatuji, tak orgány činné v trestním řízení dvakrát šetřily tuto kauzu a dvakrát ji zastavily. Takže nic jiného jsem neříkal, než že mi je líto, že stát nebyl schopen postihnout pravé viníky.

Za další. Ano, já jsem jasně řekl, že privatizace, tunelování v 90. letech, byla hrůzná. To jsem řekl. Takže nevím, koho bych měl obhajovat. To opravdu nevím. Takže prosím, opravdu poslouchejme se, co tady říkáme, a nekládejte mi do úst něco, co jsem neřekl!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A nyní řádně přihlášený pan poslanec Josef Hájek. Pardon, pane poslanče, ještě paní poslankyně Lorencová a její faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se jenom chci zeptat vaším prostřednictvím kolegy Sedi. Takže je to vlastně úplně v pořádku? V té smlouvě mezi státem a nabyvatelem bylo napsáno, že přednostní právo má občan, který v tom bytě bydlí. Takže vlastně, co tady řešíme? Proč řešíme byty OKD

v tom případě? Nebo co je výsledkem toho, že to tam bylo napsáno? Dostali ty byty k odkoupení? Nedostali! Dodnes je nemají! Nikdo z nich je nemá!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Sed'a a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče. Po něm pan poslanec Petrů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vaším prostřednictvím k paní Lorencové. Já jsem tady říkal, že byly podepsány tisíce smluv, možná stovky, které se týkaly bytových fondů, a pouze tato zaručovala stávajícím nájemníkům předkupní právo. A nebyl to stát, kdo nedodržel tuto smlouvu. A opravdu kritizujeme tehdejší vládu, ale víte, já vám řeknu jeden problém. V tomto státě největší problém je vymahatelnost práva. Tady vymahatelnost práva neexistuje!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Petrů a jeho faktická poznámka, po něm s faktickou poznámkou pan zpravodaj.

Poslanec Jiří Petrů: Vážené kolegyně, kolegové, musím pro paní kolegyni vysvětlit, cestou tedy pana předsedajícího, že v 90. letech bylo nakládáno s byty v ČR tímto způsobem: Státní byty byly převedeny na obce, podnikové byty musely být součástí privatizačních projektů a pak byla skupina družstevních, které samozřejmě zůstaly tak, jak byly. Takže je potřeba si uvědomit, že podnikové byty musely být součástí privatizačních projektů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan zpravodaj a jeho faktická poznámka. Po něm paní poslankyně Lorencová s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Černoch: Vaším prostřednictvím, pane předsedající, k panu kolegovi Sed'ovi. Vymahatelnost práva. Máte naprostou pravdu. Abychom vymohli právo, tak je tedy potřeba prošetřit. A já se vás ptám a požádám vás o odpověď, jestli tedy budete hlasovat pro zřízení parlamentní vyšetřovací komise, která to prošetří, protože ta může říct, k čemu došlo. Jestli došlo k pochybení, jestli došlo k porušení zákona. K tomu parlamentní vyšetřovací komise je. A budu velmi rád, pokud budete hlasovat pro. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Lorencová s faktickou poznámkou. Poté pan poslanec Sed'a s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Lorencová: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, jediná věta k panu poslanci, ke kolegovi Sed'ovi. Znovu se ptám: Takže je vlastně všechno vyřešeno, protože jestliže tam bylo garantováno právo k odkoupení bytů, dokonce to bylo za tu výhodnou cenu, to mělo být prodáno, takže vlastně ti lidé si ty byty koupili? Nebo kdo jim je nabídl? Jak jste zajistili, nebo ten, kdo tu smlouvu uzavíral, jak jste zajistili její plnění?

Vždyť k ničemu nedošlo. Výsledek celé této záležitosti spočívá v jediném vítězství a to je to, že současný ministr zahraničí beztržestně pojmenovat Bakalu gaunerem. Takže všichni víme, ano, Bakala je gauner. Ale před ním tam musí být ještě někdo, kdo mu to všechno hezky přihráł a kdo to všechno posvětil. To není jenom o Bakalovi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Sed'a a jeho faktická poznámka. Po něm paní poslankyně Havlová s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím. Já s vámi souhlasím. Není nic v pořádku. Proto jsme tady. Proto projednáváme bod informace vlády o postupu nevýhodné privatizace. Já jsem to tady řekl. A smlouvu někdo nedodržel. Tak se ptejme, kdo tu smlouvu nedodržel.

A ke kolegovi: Ano, budu hlasovat jak pro návrh usnesení, tak také pro zřízení vyšetřovací komise.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Havlová a její dvě minuty. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Já nemůžu mlčet a musím se vyjádřit k vymahatelnosti toho práva. Za mnou chodí lidi, kteří v těch bytech bydlí, kteří se soudili. Prosoudili spoustu peněz a nikdo z nich nevyhrál. Já už jsem tady o tom mluvila. Tak kde je ta vymahatelnost práva, když ve smlouvě je předkupní právo?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní do obecné rozpravy řádně přihlášený pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: (Přichází oděn v hornické uniformě.) Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Úvodem jenom takové malé zamyšlení, takový můj pocit toho pokrytectví. Podívejte se na ty lavice tady. Před půl hodinou, když se řešil Babiš, tak tady byly plné lavice, plno diskutujících zprava. Teď, když se diskutuje o osudech desettisíců horníků a sto tisících nájemníků, tak je máte totálně v paži. Totálně v paži! Kde je pan předseda klubu Kalousek? Kde je pan Fiala? Kde je silný hlas našeho regionu v Praze? Ten billboard na Rudné tam byl rok, kolegy Stanjury. Kde jsou kolegové lidovci, kteří máte křesťanskou lásku? Kde jste? V zákulisí. No dva je málo. To by ani mši pro vás nesloužili, kdybyste byli dva v kostele.

Jsme tady počtvrté. Počtvrté projednáváme bod nevýhodná privatizace. Podruhé tady není premiér. Kolegové z KSČM mi garantovali, že s ním diskutovali, že tady bude. Má nás v paži. Teda v paži. Já jsem to chtěl říct jinak, protože pan premiér už používá výrazy mně velmi sympatické, protože hornictví, náš jazyk byl tvrdý. Můj hornický jazyk je totálně jiný. Já si to tady musím v té hlavě vždycky

přetransformovat do té poslanecké řeči. Kdybych mohl spustit, jak to v sobě cítím, tak by to tady pípalo, to bych dostal asi 50 tisíc od tady paní – (Předsedající Gazdík vstupuje do řeči: To bych vás vypnul, pane poslanče.) Vypnul byste mě. Takže já se to snažím nějakým způsobem skutečně tlumočit do té vaší srozumitelné řeči. Každopádně ten bod je nevýhodná privatizace OKD.

Kolega pan poslanec Sed'a se ptal, co jsem dělal v roce 2004. Kopal jsem uhlí, pane poslanče. Kopal jsem uhlí, byl jsem vedoucí. Prostřednictvím pana předsedajícího jsem kopal uhlí, pane Sed'o. (Smích a potlesk v sále.) Byl jsem vedoucí provozu. Vedoucí provozu rubání, měl jsem na starosti asi tisíc lidí a denně jsem byl 20 hodin v práci. Já jsem neměl čas na kokotiny, řešit, kdo to kupuje. (Pobavení v sále.) Já jsem musel –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Prosím, abyste se vyjadřoval slušně. Děkuji.

Poslanec Josef Hájek: Já jsem musel plnit plán a na nic jiného mi nezbyl čas. My jsme skutečně neměli mnohdy čas ani se najíst. Ale to sem nepatří. Vrátním se skutečně k tomu tématu nevýhodné privatizace. (Hovoří velmi hlasitě.)

To máslo na hlavě tady má celá pravá strana, tedy kromě lidovců. Já jsem tady vzpomínal tenkrát místopřisežné prohlášení kolegy Kalouska, který prostřednictvím pana předsedajícího tenkrát řekl, že místopřisežně prohlašuje, že si nikdy v životě od Bakaly, ani jeho strana, nevezme peníze. Půl roku nato si vzal 7,5 mil. ODS dostala 15 mil., 15 mil. v roce 2011. To je asi ten důvod, proč tady dneska nejsou a proč nediskutují. Tak mi to ti horníci řeknou. Proč tady nejsou? Proč nediskutují? Proč nám neřeknou svůj názor? V roce 2004 byl kolega Kalousek, prostřednictvím pana předsedajícího, předsedou rozpočtového výboru. Kristova noho, tak proč nezasahoval? Myslíte, že Kalousek nevěděl, jak se to tam peče s tím OKD? No naprosto věděl, to dám ruku do ohně. A kdybych mohl být tím farářem, ke kterému chodí na zpověď, tak bych se to asi dozvěděl. Ale takhle až potom budeme spolu někde v tom očištění, tak tam se to možná dovíme.

Já jsem panu premiérovi ve svém vystoupení vyčetl tři věci. První věc byla nízká cena. Skutečně nízká cena. Já jsem tady pomocí kupeckých počtů dokázal, že skutečně nepotřeboval žádné odhadce, jenom svůj selský rozum. Ta cena byla jednoznačně nevýhodná. Za druhé jsem vyčetl panu premiérovi, že smluvně nedostatečně ošetřil garanci bytů. To skutečně smluvně neošetřil. Kdyby to bylo smluvně napsáno lépe, tak si myslím... Smlouva je vždycky deal mezi dvěma subjekty. A v té smlouvě to z mého pohledu mohlo být napsáno lépe. A třetí věc, kterou jsem panu premiérovi vytýkal, že smlouva neřešila otázku financování technické likvidace dolů a řešení sociálního programu. Kdyby stát těch 46 % neprodal, tak těch 100 mld, které si Bakala vyvedl, tak by 46 % musel dát státu, takže stát by měl 46 mld. ze 100.

Dneska se mě horníci ptají: Tož Jožine, co to tam děláte v té Sněmovně? Bakala zadluží OKD 17 miliardami, za korunu je prodá, nebo dá je zdarma té firmě, už jsem zapomněl, jak se jmenují ti Britové, ten fond, ale byty si nechal. 44 tisíc bytů si

nechal a 5 700 ha pozemků. Je to normální, prosím vás? Je toto normální? Jak to mám těm voličům vysvětlit? Oni mi řekli: Josefe, řekni panu premiérovi, ať k nám jde kandidovat na severní Moravu. Včera jsem to říkal na tiskové konferenci, já mu garantuji skutečně plná náměstí. Samozřejmě to ještě záleží na panu Rykalovi, jestli on to dá na kandidátku, protože on to tam řídí v Moravskoslezském kraji. Ale já si myslím, že se předseda domluví. A skutečně bude mít možnost vysvětlit lidem výhodnost té privatizace. Já jsem ji skutečně jako výhodnou nezaznamenal, nepoznal a pro mě je absolutně nevýhodná.

Pořád si myslím, že existuje naděje. Tady na prsou, to je zlatý záchranářský kříž. Já jsem byl 30 let důlním záchranářem. Zažil jsem asi 500 důlních zásahů. Zažil jsem opravdu složité situace, ale vždycky když jsme šli do toho dolu, tak jsme šli s nějakou nadějí. Šli jsme s nadějí, že někoho zachráníme, že pomůžeme těm třeba zasypaným horníkům. Skutečně to tady nechci rozpitvávat. A já si myslím, že ta naděje tady pořád ještě existuje.

Dneska ta smlouva, i když je napsaná z pohledu bytů podle mě nedobře, tak má jednu klauzuli, která říká, že pokud podá Česká republika stížnost Evropské komisi o nedovolené podpoře a prokáže skutečně, že k té nedovolené podpoře došlo, tak se smlouva ruší. Smlouva se ruší, to znamená, tím pádem můžeme dostat byty. Je to ale otázka toho, abychom skutečně Evropské komisi dali relevantní podklady, ne aby ty podklady dělal Pokorný. Jestli ten Pokorný připraví takové podklady, že se nedokáže, že Česká republika prezentuje, že k nedovolené podpoře došlo, tak nemáme co dělat. Takže teď je to o tom, aby skutečně vláda připravila takové relevantní podklady, abychom dokázali, že skutečně k té nedovolené podpoře došlo.

Samozřejmě může říct Franta Laudát prostřednictvím pana předsedajícího, že to mohl už dělat ministr financí. Samozřejmě mohl. Ale kdyby tohle udělal, tak kolegové tady zleva vyskočí, že panu premiérovi okopává kotníky. Takže já chci, aby to bylo v usnesení, aby skutečně Poslanecká sněmovna iniciovala, pověřila vládu, aby tyto kroky učinila a aby tyto kroky inicioval pan premiér. Takže já to potom ještě v podrobné rozpravě přečtu. Ten návrh, to usnesení má tři body.

A určitě ještě na závěr podpořím i usnesení kolegy – ježíšmarjá, teď mi to vypadlo, Černocha, promiňte, ve kterém bude žádat zřízení vyšetřovací komise. Určitě si myslím, že bude dobré si zavolat tady Kolářka, zeptat se ho, jak to bylo s těmi okovy, proč mu ta železka dali. To jsou témata, která nás budou zajímat, a určitě nějakým způsobem dojdeme k nějaké cestě. Omlouvám se, už mi vyschlo v ústech. Díky. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Nyní faktické poznámky pan předseda Kalousek, pan předseda Kováčik, paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, pane předsedo, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Byl jsem v projevu pana kolegy Hájka několikrát zmíněn, tak dovoluji tři body, stručně odpovědi.

Za prvé jsem přesvědčen, že i na naše pracoviště se vztahují hygienické normy hluku. A já vás tady prosím, abyste při projevech pana poslance Hájka přes 90 decibelů zakročil, protože tady jde o naše zdraví.

Za druhé pan poslanec Hájek tvrdil, že jako předseda rozpočtového výboru v roce 2004 jsem samozřejmě věděl, co vláda privatizuje. Podle dodnes platných zákonů, i tenkrát, privatizační rozhodnutí činí vláda, nikoliv Poslanecká sněmovna. Já jsem to tudíž samozřejmě nevěděl a vědět nemohl. Mohli to vědět ministři, tehdejší ministři za KDU-ČSL, kteří ve vládě seděli a to rozhodnutí dělali. Pokud vím, jsou členy KDU-ČSL dodnes, tak se jich prosím pěkně musíte zeptat. Já dneska člen KDU-ČSL nejsem, když jste tak říkal, že lidovci jsou jako mimo, jinak mají všichni máslo na hlavě. Pro vaši informaci TOP 09 tenkrát neexistovala.

Za třetí. Říkal jste: "Kde jste? Když se tady mluvilo o Babišovi, byli jste tu všichni. Teď se mluví o deseti tisících horníků, nejste tady." Ujišťuji vás, pane poslanče Hájku prostřednictvím pana předsedajícího, že jsem vás v kuloárech bedlivě poslouchal. Jenom jsem chránil své zdraví před tím řevem. Nicméně při vší úctě k těm desetitisícům horníků, jejichž osud mi věru leží na srdci, když jsme mluvili o vašem panu předsedovi, mluvili jsme o deseti milionech okrádaných daňových poplatníků, které váš pan předseda okrádá. To je přece jenom o něco více lidí. Tím nepochybněji tíživou situaci těch desetitisíců horníků.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Kováčík a jeho faktická poznámka.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, jsem rád, že se po dlouhých týdnech a měsících dostal tento bod, se kterým jsme i my přišli jako s návrhem, do závěru, že už se budou přednášet návrhy usnesení a že snad konečně z toho dlouhého, předlouhého projednávání něco plodného vyjde. Ne plodného proto, že je před volbami, ale plodného pro ty lidi, o které jde. Chci sdílet naději pana kolegy Hájka, který mě mimochodem také zmínil ve svém projevu, ale ne v souvislosti s tou nadějí, že přece jenom to světélko pro ten region, ale nejen pro ten region, jsou tady i jiné regiony, které mají podobné problémy, to znamená pro těžce hospodářsky, sociálně postižené regiony, vejde. Chci jenom říct, že vše, co bylo podstatné z pohledu, který máme jako komunisté na tu problematiku, sdělil pan kolega Luzar.

Jen pro pořádek, prostřednictvím pana předsedajícího, chci sdílet panu kolegovi Hájkovi, který řekl, že jsme garantovali přítomnost pana premiéra, že zatím ještě skutečně něco takového garantovat nemůžeme. Přítomnost pana premiéra garantuje někdo jiný, po volbách snad bude jinak. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčíkovi. Paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Ono už to tady víceméně zaznělo. Ale já bych, prostřednictvím pana předsedajícího, pana Hájka chtěla poprosit, aby příště, i když chápu jeho rozčilení, mimochodem, můj dědeček byl také horník, tak aby nás příště buďto varoval, nebo obdaroval nějakými špunty do uší, protože to opravdu bylo až příliš. Tak jenom kvůli tomu zvuku. My tady opravdu pak trpíme doslova, i když sedíme velice daleko od vás.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Havlová s faktickou poznámkou, po ní pan poslanec Josef Hájek, po něm pan poslanec Laudát. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Já bych tady jenom připomněla to, co už zaznělo v mém projevu, že se nejedná pouze o Moravskoslezský kraj, ale tak jak tu řekl pan poslanec Kalousek, že se tady projednával pan Babiš a jednalo se o deset milionů lidí, tak zrovna tak se jedná o deset milionů lidí, co se týká OKD, protože tady byl okraden stát minimálně o 45 miliard.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Josef Hájek a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, omlouvám se za to, že jsem mluvil nahlas. Ale víte, paní Adamová prostřednictvím pana předsedajícího – vaše nové jméno jsem opomněl. Pardon. (Nápověda ze sálu). Pekarová. Víte, já jsem musel 33 roků mluvit s horníky, často v dolech, ventilátory, stroje. Máte 150 horníků, tam nemáte mikrofony, tam musíte použít svůj hlas. Je to moje chyba, já to uznávám, určitě se pokusím to nějak změnit, ale je to ve mně a já prostě když se nabudím a mluvím o té věci – protože jsem tam prožil celý život. Chápejte, celý život. Já jsem byl 36 roků v hornictví, to jsou tisíce směn, 30 let záchranář. To jsou zážitky. Když si někdy sedneme s kolegy – s vámi ne, protože věkově byste seděla jako s dědečkem –, ale prostě jsou to zážitky mnohdy smutné a opravdu to ve vás zanechá emoce a ty emoce někdy přijdou a dneska na mě přišly, tak se za to omlouvám. Ale kdo mně chtěl porozumět, porozuměl a možná tu kuličku toho zátěžového hluku nějak vstřebal. Takže ještě jednou se omlouvám a skutečně si myslím, že jsem chtěl říci to, co cítím, a to co cítí skutečně tisíce horníků, protože já jsem jeden ze dvou set, jediný tady, který je schopen reprezentovat, schopen za ně bojovat a je schopen jim tu naději dát. A já jim tu naději skutečně chci dát. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Hájkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Františka Laudáta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nezlobte se na mě, vy, co tady vystupujete, už toho je trochu dost. Jestli si tady opravdu třepete nějaké předvolební peří... Ale ti lidé potřebují pomoc. Co dneska ještě zmůže vyšetřovací komise? Já jsem u toho nebyl, nic s tím nemám společného,

co se tam dělo, tak si to vyřizujte mezi sebou. Slepili jste koalici, předvedli jste za skoro čtyři roky, co jste předvedli. Prostě ti lidé potřebují teď pomoc. Ten kraj potřebuje, ten region, řešit konkrétní problémy. Ale podívejte se, kam jste se posunuli za celou tu dobu. My jsme před časem pozvali pana už dneska exministra Mládku. On měl nějaké návrhy, co chce udělat v Moravskoslezském kraji. My jsme řikali, no zhruba je to málo, ale lepší něco než to. Pak se dovídáme, že na vládě se to potýká, dojdou tahanice, jestli tamta firma či ona, státní, tak prostě to převezme, případně to nějak začne řešit, kdo tam bude sanovat.

Takže jestli vy tady chcete dávat usnesení, tak já dávám alternativní.

Za prvé, že Poslanecká sněmovna

I. konstatuje

- 1, že vláda postupuje pomalu při řešení problémů společnosti OKD,
2. že neřeší rozvoj postižených regionů Moravskoslezského kraje a nápravu ekologických zátěží.

II. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby situaci začala urychleně napravit konkrétními kroky.

A opravdu už toho nechte být. Ti lidé potřebují pomoc, a ne tady ty vaše žvásty. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09 a Starostové.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec František Laudát. Ale já se omlouvám, potřebuji si ověřit u zpravodaje, jestli už byla otevřena podrobná rozprava. Nebyla? Jestli jsem správně pochopil, tak my jsme sice vyčerpali rozpravu obecnou, takže to mohu ukončit, protože ta faktická poznámka byla ještě v obecné rozpravě. A jestli se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, tak ji opravdu uzavřu.

Ještě v obecné rozpravě kolega Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Dámy a pánové, nebojte se, nebudu křičet, byť toho mám také hodně na srdci. Ale to, co tu zaznělo, mi připomnělo jednu situaci Moravskoslezského kraje, kterou jsme tady zažili. Vyšetřovací komise D47 – chcu-li něco zabít a nevyšetřit, udělám vyšetřovací komisi. Shodou okolností stejní iniciátoři té vyšetřovací komise D47 dneska iniciují vyšetřovací komisi OKD. Ze čtyřicetsedmičky potom vycouvali, nechali ji ve vzluchu, a jako že těžko se tam něco dořeší, ale hrdě se bijeme v srdce, založili jsme vyšetřovací komisi na D47, protože je zvládnutá, a ty projevy jsme tady slyšeli všichni. Dneska to ti členové komise horko těžko se snaží zjistit, protože najednou všichni trpí strašnou ztrátou paměti. A jestli si myslíte, že vyšetřovací komise k OKD nebude trpět ztrátou paměti kohokoliv a slova – pozveme si Kolářka a tomu to tam, a on nám... On vám řekne, že na všechno zapomněl, protože už bylo dávno.

(Hovoří velmi důrazně.) Ty úkoly, které tady jsou a jsou před námi, jsou jasné pro orgány, které mají možnosti, ať to je Finanční analytický útvar, ať je to vyšetřovatel, ať jsou to soudy. V mnoha věcech už soudy dokonce rozhodly. Čili máme precedenty. Prověřovaly některé věci. Máme tady rozsudky. Je to prostě na vládě, aby

to dala jako ucelený materiál dohromady. A honit si tady triko populisticky a slibovat těm lidem, kterým už tady dvacet let někdo něco sliboval, tak jim zase slíbíme, aby nám teď ve volbách dali hlas, ale opačné straně! Ale zase zůstanou ve vzduchu! To bych považoval za zradu na druhou. Protože už jednou uvěřili, že ta privatizace bude k něčemu a že jim tu lopatu nikdo nevezme. A najednou jim tu lopatu někdo vzal.

Čili vraťme se k realu. Vláda má v ruce všechny možnosti a materii, jak vyřešit tuto situaci, má hlavně zodpovědnost ji řešit. Tak nechme vládu, ať ji řeší, a chtějme po vládě, aby ty otázky, které jí teď odhlasujeme, a pevně věřím, že jí odhlasujeme tyto otázky a požadavky na vládu, tak že je po ní budeme vyžadovat, aby nám na ně odpověděli, ať se s nimi seznámí, pověří příslušné orgány, a že ty výsledky nás povedou trochu dále. Děkuji. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Ještě stále v obecné rozpravě paní poslankyně Jana Lorencová. Stačí vám ty dvě minuty, jste přihlášená k faktické poznámce. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Jsem vždycky stručná, pane předsedající. Já budu i teď. Já jsem přesvědčená o tom, že občané této země si zaslouží, aby byl alespoň pojmenován viník i za cenu, že to nedopadne úplně nejlépe, že to nedopadne všechno podle jejich očekávání. Ale právě vyšetřovací komise, tato vyšetřovací komise, má podle mého názoru daleko největší význam z těch, které tady zatím byly, s výjimkou jedné nebo dvou. Ale tato komise má opravdu logiku a já se velmi přimlouvám za to, abychom pro ni hlasovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě. Ještě faktická poznámka. Děkuji za dodržení času. A nyní s přihláškou pan kolega Igor Jakubčík. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážený pane místopředsedo, kolegové, horuje se tady za nějakou komisi, ale uvědomte si vy, členové hnutí ANO, komise byla a vy jste z ní utekli. Vy jste ji iniciovali. Už to tady zaznělo. Vy jste z ní utekli, na D47. Iniciujete další komisi. Máme tady precedens, je reálný předpoklad, že z ní utečete taky. Proč bychom tu komisi dělali? Podle mě to je naprosto zbytečná nesmyslná věc. A naprosto souhlasím s kolegou Luzarem. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. A ptám se, kdo dál v obecné rozpravě. Ještě pan kolega Milan Urban s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji. Já jsem připraven nakonec podpořit tu vyšetřovací komisi, protože pro mě představa, jak Josef Hájek vyšetřuje Viktora – to je dost zábavné. Snad se budu ucházet i o to, abych mohl být členem té komise.

Totíž to, co tady řekl Antonín Sed'a, tak on řekl absolutní pravdu. Vláda to neprodávala žádnému Bakalovi, jak se tady pořád snaží někdo říct. Vláda to prodala

Viktoru Kolářkovi, který byl velmi oblíbeným šéfem OKD. Chtěli to tehdy všichni, tak ať se teď všichni také drbou. Vláda nevěděla, že Kolářek s Otavou to prodají Bakalovi za půl roku. Takže dobrý.

Myslím si, že to bude fajn, Pepo, sledovat, jak si to tam s Viktorem budete říkat. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Urbanovi i za dodržení času k faktické poznámce. A ptám se, jestli ještě někdo v obecné rozpravě. Pokud nikdo, obecnou rozpravu končím. Překročíme k rozpravě podrobné. První je přihlášen pan kolega Josef Hájek. A prosím sněmovnu o klid, budeme jednat o návrhu na usnesení, tak abychom všichni vnímali jednotlivé návrhy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Já jenom krátce zareaguji na předešlé vystoupení kolegy Urbana. Tak ono to určitě úsměvné nebylo. Úsměvné to nebylo, tady skutečně řešíme závažný problém. Můžeme diskutovat, jestli ta komise ano, nebo ne. Určitě není to jednoduché, ale pokud se skutečně schválí ta komise, tak jsem připraven tam fungovat. Myslím si, že mám dostatečné zkušenosti, ne sice právní, ale občanské, že si myslím, že jsem schopen v týmové práci pracovat. Takže prosím vás, teď konkrétně už k tomu usnesení. Je vloženo do systému pod č. 6048. Já si dovolím to usnesení přečíst.

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR

1. konstatuje, že privatizace společnosti OKD byla pro občany ČR nevýhodná v oblasti ekonomické i v oblasti sociální.

2. V souvislosti s těmito zjištěními Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR ukládá vládě ČR, aby

A) učinila veškeré kroky k zajištění movitého a nemovitého majetku a finančních prostředků, které by mohly být výnosem z trestné činnosti spáchané v souvislosti s privatizací 46 % podílu v OKD, a.s., privatizovaného v roce 2004, pro případ, že soud k případu, který je v současné době projednáván, rozhodne, že při stanovení odhadní ceny došlo k trestnému činu;

B) neprodleně podala k Evropské komisi stížnost na nedovolenou veřejnou podporu v případě privatizace 46% podílu OKD, a.s., v roce 2004 s tím, že vláda ČR má na základě nových zjištění všechny důvody se domnívat, že při této privatizaci k nedovolené veřejné podpoře došlo;

C) se Česká republika připojila k podanému trestnímu oznámení ve věci podezření na neoprávněnou výplatu dividend ze společnosti OKD, a.s., a připojila se jako poškozená s návrhem na náhradu škody a s návrhem na zajištění majetku dle trestního řádu, protože státu vzniká škoda průběžně s tím, že stát musí finančně sanovat ztráty OKD, zejména řešit výplaty horníků namísto zadlužené firmy, kterou majitel přivedl do insolvence.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Hájkovi. Nyní pan poslanec Leo Luzar přihlášený do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já teď opravdu jen krátce. Náš návrh za KSČM, který je sněmovním dokumentem č. 4663, jsem již docela podrobně vysvětlil. V bodech 3 a 4 odpovídá na všechny ty otázky, které tady zazněly v rámci té historie a zjišťování, jak to bylo, kdo to byl, a aby ta konkrétní jména z tohoto materiálu byla známa a byla zveřejněna.

Co se týče ostatních návrhů, které tady zazněly a které si dovolím jenom velice krátce říci – podpoříme vše, co bude k smyslu toho, aby se vyšetřila tato situace. Chci ale upozornit, že některé návrhy, které tady již zazněly, jsou kontraproduktivní, popřípadě docela problematické. Ale ano, jelikož to není zákon, nejsou to body paragrafů, které by byly platné, ale je to pouze žádost, prosba, doporučení, aby vláda s tím něco dělala, proto i odpověď vlády v těch konkrétních nelogických věcech může být: "Váš návrh, který jste předložili, nemá smysl, nemá hlavu ani patu, zabránil by tomu, udělal by to, a proto na něj nemůžeme reagovat." Ale je to věcí toho, kdo ho podával ten návrh, že podal nelogický návrh, který může způsobit ještě větší škodu horníkům, než zamýšlel ve svém důsledku. Ale to už bude věcí toho úředníka a té vlády, která dostane za úkol, na tyto věci odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Nyní pan poslanec Marek Černocho. A jestli chce pan kolega Laudát, tak se připraví kolega Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji. My jsme se bavili o bodech, které by byly dublovány, proto některé ty body, které byly zde řečeny, podpoříme s tím, že za Úsvit navrhujeme jeden jediný bod, a to je, že Poslanecká sněmovna souhlasí se zřízením vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k nevýhodné privatizaci OKD. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. Nyní pan poslanec František Laudát v podrobné rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Vzhledem k tomu, že si myslím, že od vyšetřování jsou orgány činné v trestním řízení, různí auditoři, policie, finanční úřady atd. atd., tak dávám za TOP 09 buď alternativní, nebo doplňující návrh. Myslím si, že je těm lidem potřeba pomoci konkrétně teď a zítra, nikoliv se nejenom hrabat v minulosti, to je vaší věcí.

Takže ještě jednou – návrh toho usnesení bude, a vůbec se to nevylučuje s tím, můžeme o tom hlasovat po bodech.

Poslanecká sněmovna Parlamentu

I. konstatuje, že

1. vláda postupuje pomalu při řešení problémů společnosti OKD,

2. neřeší rozvoj postižených regionů Moravskoslezského kraje a nápravu starých ekologických zátěží;

II. vyzývá vládu, aby situaci začala urychleně napravovat konkrétními opatřeními a

III. žádá vládu o předložení informace Sněmovně – termín 31. května 2017.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ptám se, jestli pan zpravodaj má návrh toho usnesení od kolegy Laudáta, abychom to mohli potom – už vidím, že ho odevzdává.

Ještě někdo v podrobné rozpravě? Není tomu tak. Mohu i podrobnou rozpravu skončit.

Budeme se zabývat návrhy na usnesení přednesenými v rozpravě a požádám – pan kolega Klačka se hlásí ještě, v zastoupení předsedy klubu předpokládám. (Domluva poslance s předsedajícím.) Chtěl jsem dát hlasovat, ale to jsem ještě nepožádal. Máte slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klačka: Děkuji za slovo. Chtěl bych po závěrečných slovech jménem poslaneckého klubu si vzít pauzu na deset minut, protože usnesení se teď rozmnožila jako houby po dešti. My si to musíme trochu srovnat, tak žádám o desetiminutovou pauzu pro jednání klubu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, vyhovím vám. Ptám se tedy pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo. Má. Prosím, pane zpravodaji, vaše závěrečné slovo.

Poslanec Marek Černoš: Dámy a pánové, děkuji za možnost doprojednat tento bod, který jsme otevřeli 30. 6. loňského roku. Je to tedy téměř rok, kdy se projednával tento bod, kdy pan premiér, který vystoupil zhruba dvakrát za celou tu dobu projednávání, tak většinu z těchto dnů odešel.

Vystoupilo dvacet poslanců, teď tedy se to číslo ještě navýšilo. Vystoupilo dvacet poslanců a já k tomu musím říct jediné. Souhlasím s tím, co zde řekl pan kolega Luzar, stejně jako pan kolega Laudát, stejně tak jako pan kolega Hájek i další ostatní. Ano, je potřeba pomoci kraji. Je potřeba pomoci horníkům. Je potřeba tu věc řešit. Ale zároveň, a to si dovoluji nesouhlasit s panem kolegou Laudátem vaším prostřednictvím, je potřeba ukázat lidem, že funguje právní stát, že vymahatelnost práva a zákony, které Poslanecká sněmovna schvaluje a které chceme, aby lidé dodržovali, tak aby platily pro všechny. Víím, že už asi spoustu věcí se nedozvíme. Spoustu věcí někteří lidé zapomněli, ať už chtěli zapomenout, nebo je to tak dávno, že zapomněli. Ale myslím, že alespoň říci, že privatizace byla špatná, že došlo k pochybením, že zde byla určitá odpovědnost, tak je to sice malý, ale rozhodně důležitý krok k tomu, aby politici, poslanci, senátoři, Sněmovna, Senát a další nakročili k té důvěře, která dnes mezi občany není. Protože nejvíce asi věť, které jsem slyšel v rámci OKD, bylo: "Nemá to smysl. Neřešte to, stejně se nic nevyřeší." To, že by se vyřešilo, tak si myslím, že by bylo prvním, ale velmi důležitým krokem k tomu,

aby byla důvěra v Poslaneckou sněmovnu a v orgány a v právo v zákony v České republice navrácena zpět.

Nebudu už opakovat to, co tady bylo opakováno několikrát. K privatizaci došlo v roce 2004 za ministrování dnešního pana premiéra Sobotky. Proto jsme se ho ptali. Já jsem se ho sám ptal v jedné z interpelací, jestli bude hlasovat, stejně tak jako jsem se ptal pana kolegy Sedi, jestli bude pan premiér hlasovat pro zřízení vyšetřovací komise – neodpověděl mi. Pokud je vše v pořádku a vše proběhlo v pořádku, tak se ptám, proč neodpověděl, a pokud by hlasoval proti nebo se zdržel, proč, z jakého důvodu.

Proto bych vás rád požádal, abychom podpořili usnesení, která zde budou nebo byla načtena a budou hlasována, protože si myslím, že lidé si to zaslouží. Že si to zaslouží horníci, že si to zaslouží deset milionů občanů České republiky, protože na všechny to nějakým způsobem dopadne. A musím říct, že mě velmi mrzí, že tak jak před dvěma hodinami, teď už dvěma hodinami, tady byla plná galerie novinářů, proč tady není dneska nebo v této chvíli žádný novinář. Nezajímá je to? Je to škoda. A já si myslím, že je úplně jedno, v jakém je kdo dressu. Jde o to, abychom dali jasně najevo, že chceme, aby právo v tomto směru zvítězilo, padni komu padni.

Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi.

Na základě žádosti klubu KDU-ČSL vyhlašuji přestávku do 18.07 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.07 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní a pánové, budeme pokračovat. Hledám nějakého člena vlády, jestli tady je přítomen. Požádám vás, abyste zaujali místa podle zasedacího pořádku. Byla doručena omluva pana předsedy klubu ANO Faltýnka od 18.20 do konce jednacího dne, takže s námi si jistě zahlasuje pro OKD, než odejde.

Nyní tedy můžeme pokračovat, jakmile se Sněmovna ztiší. Zatím konstatuji ještě další omluvy, a to pan poslanec Herbert Pavera od 18.15 do konce jednacího dne a stejně tak Kristýna Zelienková také od 18.15 do konce jednacího dne.

Myslím, pane zpravodaji, že už je dostatečný klid, a můžeme tedy začít. Ohlase prosím způsob přijímání usnesení, protože máme usnesení čtyři, a jestli je tam nějaká kolize, tak bychom se jí měli vyvarovat a říci postup přijímání usnesení, který bychom schválili. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Černoch: Vážené poslankyně, vážení poslanci, pane předsedající, ta usnesení jsou opravdu čtyři. S tím, že jsme se dohodli s předkladateli, že bychom hlasovali po bodech, tedy bych přednesl, kdo usnesení předkládá, a pak předčítal body z tohoto usnesení s tím, že o každém zvlášť bychom hlasovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Má někdo výhradu nebo nemyslí si, že to je kompatibilní? Nikdo výhradu nemá.

Tento postup hlasování schválíme v hlasování číslo 279, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 279. Z přítomných 131 pro 110, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Můžeme tedy postupovat po jednotlivých bodech. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Černochoch: První usnesení je usnesení, které předložil pan kolega Leo Luzar, a zní:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky:

I. konstatuje, že se Česká republika dostala díky politickým rozhodnutím, která byla v rozporu s názory široké odborné veřejnosti a akademické obce v oblasti surovin a energetiky a absenci jasně dlouhodobé surovinové a energetické koncepce, do řady problémů, které umocnila problematická privatizace práva dobývat a obchodovat s naším národním bohatstvím, surovinami, včetně černého a hnědého uhlí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, všichni slyšeli. Já vás ještě pro jistotu odhlásím na požadavek z pléna, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Tento návrh, první, konstatální, rozhodneme v hlasování číslo 280, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 280. Z přítomných 115 pro 59, proti 3. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Černochoch: Druhý bod požaduje po vládě České republiky, aby zabezpečila:

a) možnosti těžby všech druhů uhlí jakožto nenahraditelného nerostného bohatství České republiky dnes i v budoucnu,

b) ochranu ložisek vyhrazeného nerostu České republiky před jejich nenapravitelným znehodnocením v případě jakýchkoli změn vlastnických vztahů nebo ukončení podnikání,

c) zákonost a naplnění všech závazků sjednaných při privatizaci a vyplývajících ze zákonů a předpisů ve vztahu k ochraně zdraví, přírody, rekultivace krajiny i zaměstnanosti,

d) efektivní využití vlastnictví státu a těžební práva na dosud netěžené nebo připravované lokality těžby, kde se nachází strategické zásoby nerostných surovin, kterými lze řešit nejen zaměstnanost, ale zejména naši energetickou nezávislost na řadu desetiletí,

e) budoucnost pracujících v povoláních exploatujících zdraví v míře bránící jejich možnému dalšímu pracovnímu uplatnění cestou urychlené novely důchodového zákona tak, aby byl umožněn dřívější odchod do penze u všech dotčených zaměstnanců v souladu s mezinárodními standardy definujícími těžkou práci,

f) bezodkladná a účinná opatření, která povedou k dlouhodobému časově definovanému rozložení útlumu těžby v OKD pod vedením a kontrolou státu tak, aby nedocházelo k nedotěžení stávajících zásob černého uhlí, nevratné likvidaci nevytěžených důlních děl,

g) využití prostředků z dražby emisních povolenek na řešení problematiky české energetiky,

h) přehodnocení usnesení vlády č. 827 z 19. října roku 2015,

i) přehodnocení usnesení vlády č. 405 z 11. května roku 2016 a přijala nové nařízení vlády, které by vedlo ke zmírnění sociálních dopadů a kompenzovalo ztráty pracovních míst v souvislosti s možným ukončením těžby na dole ČSA v návaznosti na usnesení vlády č. 827 z 19. října roku 2015.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byla celá dvojka. Ještě pan předseda Roman Sklenák k této věci. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já bych požádal, pokud by to Sněmovna akceptovala, abychom hlasovali o bodech a) až f) zvlášť a body g), h), i) zvlášť.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: My jsme schválili způsob hlasování, takže jde o změnu našeho usnesení. Nebudeme tedy hlasovat o revokaci, ale jenom o tom, že v rámci toho bodu se ještě oddělí 2a) až f), a 2g), h), i) že bude druhým hlasováním. Můžeme to jedním hlasováním? Nikdo nenamítá proti postupu předsedajícího?

Pokud ne, rozhodneme nejdříve o tom, že můžeme hlasovat nadvakrát, v hlasování 281, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh kolegy Sklenáka. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 281, z přítomných 116 pro 110 (proti nikdo), budeme tedy hlasovat bod 2 nadvakrát.

Nejprve 2a) až f), návrh usnesení nemusíme opakovat, zpravodaj ho přečetl. Rozhodneme v hlasování 282, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 282, z přítomných 115 pro 60, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o 2g), h), i). Rozhodneme v hlasování 283, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 283, z přítomných 116 pro 42, proti 15. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat bodem 3.

Poslanec Marek Černochoch: Bod 3. Žádá vládu České republiky, aby úkolovala příslušné výkonné orgány k objasnění činnosti, které vedly k majetkovým ztrátám českého státu při privatizaci OKD, a dle zjištění podala trestní oznámení. K tomu nutno objasnit:

a) kdo rozhodl a úkoloval zástupce státu v orgánech podniku, aby hlasovali o snížení základního jmění OKD v neprospěch Fondu národního majetku, který ve svém důsledku znamenal ztrátu vlivu státu na společnost,

b) kdo rozhodl a následně realizoval převod akciových podílů v podniku OKD na obce, aby se po čase opětovně tyto akcie snažil získat, a to prostřednictvím firmy v podezření, že jednala proti zájmům státu,

c) kdo zodpovídal za nevyšetřování podezření z nelegálních finančních operací při privatizaci OKD,

d) kdo zapříčinil časové prodlevy a nečinnost státu, když na nelegální finanční operace upozornily zahraniční vyšetřující a bankovní orgány,

e) kdo zapříčinil neplnění oprávněných očekávání nájemníků týkajících se bytového fondu OKD.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování číslo 284 o bodu 3. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 284, z přítomných 115 pro 65, proti 15. Tento návrh byl také přijat.

Bod 4.

Poslanec Marek Černochoch: Bod 4. Požaduje po vládě České republiky zabezpečit zmapování finančních toků na účtech zainteresovaných osob, příbuzných těchto osob a firem spojených s těmito osobami, které se podílely přímo nebo nepřímo na privatizaci OKD.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 285, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 285, z přítomných 117 pro 61, proti 12. Návrh byl přijat.

Můžeme pokračovat dalším návrhem na usnesení.

Poslanec Marek Černochoch: Toto byl návrh pana kolegy Luzara. Následuje návrh, který podal pan kolega Hájek. "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky I. konstatuje, že privatizace společnosti OKD byla pro občany České republiky nevýhodná v oblasti ekonomické i v oblasti sociální."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, samostatně. Rozhodneme v hlasování číslo 286, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 286, z přítomných 118 pro 63, proti 3. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Marek Černocho: Bod 2, který je rozdělen na tři části.

V souvislosti s těmito zjištěními Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ukládá vládě České republiky, aby

a) učinila všechny kroky k zajištění movitého a nemovitého majetku a finančních prostředků, které by mohly být výnosem z trestné činnosti spáchané v souvislosti s privatizací 46% podílu v OKD, a.s., privatizovaného v roce 2004, pro případ, že soud v případě, který je v současné době projednáván, rozhodne, že při stanovení odhadní ceny došlo k trestnému činu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hlasovat samostatně, ano, body a), b), c).

Čili 2a) rozhodneme v hlasování číslo 287, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 287, z přítomných 116 pro 33, proti 5. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Marek Černocho: Bod 2b) neprodleně podala k Evropské komisi stížnost na nedovolenou veřejnou podporu v případě privatizace 46% podílu v OKD, a.s., v roce 2004 s tím, že vláda České republiky má na základě nových zjištění všechny důvody domnívat se, že při této privatizaci k nedovolené veřejné podpoře došlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 288, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 288, z přítomných 117 pro 37, proti 2. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Marek Černocho: Bod 2c) se Česká republika připojila k podanému trestnímu oznámení ve věci podezření na neoprávněnou výplatu dividend ze společnosti OKD, a.s., a připojila se jako poškozená s návrhem na náhradu škody a s návrhem na zajištění majetku dle trestního řádu, protože státu vzniká škoda průběžně tím, že stát musí finančně sanovat ztráty OKD, zejména řešit výplaty horníků namísto zadlužené firmy, kterou majitel přivedl do insolvence.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 289, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 289, z přítomných 118 pro 70, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme přejít k dalšímu návrhu na usnesení.

Poslanec Marek Černoch: Dalším návrhem na usnesení je návrh pana kolegy Laudáta.

Bod I. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje,

1. že vláda postupuje pomalu při řešení problémů společnosti OKD. – Zeptám se pana kolegy, jestli to chce po bodech, nebo jestli můžu dva body dát dohromady. (Odpověď mimo mikrofon.)

2. Že neřeší rozvoj postižených regionů Moravskoslezského kraje a nápravu ekologických zátěží.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili to je první návrh od kolegy Laudáta. Zahájil jsem hlasování číslo 290 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 290, z přítomných 118 pro 26, proti 27. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Marek Černoch: Další návrh je bod II. Poslanecká sněmovna Parlamentu vyzývá vládu, aby situaci začala urychleně napravovat konkrétními opatřeními.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 291. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 291, z přítomných 119 pro 41, proti 11. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Černoch: A poslední bod 3 a zde si dovolím doplnit, protože nevím úplně přesně tu větu. Poslanecká sněmovna Parlamentu žádá vládu o předložení informace o postupu nápravy, zdali to chápu správně. (Poslanec Laudát napovídá z pléna.) Dobře. Žádá vládu o předložení informace k situaci OKD a termín je 31. 5. 2017.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili podat informaci pro Poslaneckou sněmovnu.

Zahájil jsem hlasování číslo 292. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 292, z přítomných 119 pro 86, proti 1. Návrh byl přijat. A teď poslední návrh?

Poslanec Marek Černoch: Poslední návrh je: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky souhlasí se zřízením vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k nevýhodné privatizaci OKD.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 293, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 293 z přítomných 118 pro 38, proti 18. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Marek Černoch: Ano, vyčerpali jsme a odhlasovali všechny návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, děkuji kolegům a kolegyním za jejich příspěvky do tohoto dlouhého bodu po celou dobu projednávání a končím bod číslo 285.

S přednostním právem se hlásí předseda klubu TOP 09 František Laudát. Prosím, pane předsedo. (Poslanci se hlučně baví mezi sebou.)

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid!

Poslanec František Laudát: Děkuji za vaše hlasování. Nebudu tady nadávat, že poslanci vládního hnutí ani nevědí, pro co jejich ministři hlasují, co se týká strategické politiky vlády v některých oblastech. Fajn. Ale teď jste schválili jednu z částí mého usnesení, takže připravte Babiše a já ho tady budu na červnové schůzi zkoušet z toho, jestli už podal trestní oznámení, jestli FAÚ koná, protože to se samozřejmě týká celého usnesení. Děkuji vám za hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan František Laudát jako předseda klubu.

K hlasování jenom, samozřejmě, protože nejsme mimo rozpravu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Chtěla bych jenom pro stenozáznam k hlasování číslo 277: na sjetině mám zdržela se, a hlasovala jsem pro. Tak jenom pro stenozáznam. Nechci opakovat hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji, bude poznamenáno ve stenozáznamu a budeme pokračovat, a to bodem číslo

**Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu
a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích,
ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu)
/sněmovní tisk 666/ - druhé čtení**

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, prosím o klid! Rozumím tomu, že když... Pan místopředseda, úřadující předseda klubu KDU-ČSL. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klačka: Ještě jednou hezký podvečer, dámy a pánové. Chtěl bych navrhnout jménem dvou klubů, KDU-ČSL a hnutí ANO, aby Sněmovna jednala i po 19. hodině do projednání tohoto bodu 7 a následného 53. Procedurálně i meritorně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumím tomuto návrhu, a protože jde o procedurální návrh, bez rozpravy ho dám hlasovat. A to tak, že vás nejdřív odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu poslaneckých klubů KDU-ČSL a hnutí ANO rozhodneme, že budeme tento bod a bod 53 projednávat i po 19. hodině.

Zahájil jsem hlasování číslo 294 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 294, ze 107 přítomných pro 32, proti 39. Návrh nebyl přijat. Takže můžeme pokračovat.

Děkuji panu ministru kultury Danielu Hermanovi a zpravodaji výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Romanu Procházce, který je zpravodajem garančního výboru, že jsou u stolku zpravodajů.

Dovolte mi poznamenat, že jsme přerušili vystoupení paní poslankyně Chalánkové. Ta nechce už dokončit své původní vystoupení. Budeme tedy pokračovat dalšími přihlášenými v rozpravě, a to tak, že... Ted' jsem odmazal paní kolegyni Strnadlovou a ptám se... Ne, dobře. V tom případě pokračujeme vystoupením paní poslankyně Niny Novákové, která ale není přítomna, takže propadá na konec přihlášených. A před námi je vystoupení v obecné rozpravě paní poslankyně Jany Lorencové, připraví se paní kolegyně Věra Kovářová. (Velký hluk v sále.) Já ještě počkám, paní poslankyně, než vám dám slovo, abych uklidnil sněmovnu. Tak. Ještě, vážené paní kolegyně, páni kolegové, prosím o klid.

Máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, delší dobu sleduji snahu vlastníků kulturních památek odkazy našich předků zachraňovat a rekonstruovat a přitom vyhovět požadavkům památkové péče. Velmi často ale dochází ke kolizi mezi představami, či spíše požadavky památkářů a zájmy

vlastníků, kteří sice v barokním domě bydlet chtějí, ale rozhodně ne ve stavu, v jakém byl barokní dům vybudován, tedy ve stavu ze 17. století. Všichni známe případy, kdy památková péče i stavební úřad povolí uprostřed historické zástavby supermoderní budovu, investor zaplatí v dobré víře statisíce za projekty, a když je zahájeno stavební řízení, objeví se aktivisté či jiní účastníci řízení, kteří proti stavbě začnou protestovat. V rámci různých odvolání pak skončí po několika letech projekt u ledu a investor může odečítat miliony, které pak požaduje po státu. Často se také stává, že odborní památkáři pracující v Národním památkovém ústavu vydají v rámci správního řízení odborné stanovisko, avšak výkonný úředník na odboru památkové péče místního úřadu, který však není památkář, na tato odborná stanoviska nebere vůbec zřetel a vydá rozhodnutí v naprostém rozporu se stanoviskem odborníků.

Očekávala jsem, že vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu, který je shodou okolností, náhod, veden jako sněmovní tisk se symbolickým číslem 666, tyto a mnohé další problémy odstraní, anebo se o jejich odstranění alespoň pokusí. Úředníci Ministerstva kultury připravují v různých intervalech památkový zákon téměř dvacet let. Předkládanou verzi zákona začali připravovat již za Nečasovy vlády. Myslím, že takto velký časový úsek by měl být pro státního úředníka dostatečný natolik, aby návrh zákona byl moderní právní úpravou.

Česká komora architektů byla jednou z profesních organizací, které byly součástí vnějšího připomínkového řízení. Komora však v lednu minulého roku vydala prohlášení, ve kterém uvedla, že namísto definování hodnot a racionálního a efektivního způsobu jejich ochrany je návrh zákona značně obsáhlou a nepřehlednou normou soustřeďující se na detailní popis dílčích činností a obsáhlou regulaci některých profesí, že architektonická tvorba či projektování nejsou v návrhu zákona dostatečně formulovány, že zde chybí citlivá interpretace památek v souvislosti s nepotlačitelným vývojem současné civilizace a kultury, že se návrh zákona soustředí pouze na údržbu a konzervaci památkově chráněných objektů a opomíjí skutečnost, že nemovité kulturní památky jsou lidmi užívány a z tohoto hlediska jsou na ně kladeny nároky na jejich reálnou funkčnost. Tato profesní organizace navíc uvedla – a dovoluji mi prosím doslova odcitovat z jejich prohlášení: Vůči návrhu zákona o ochraně památkového fondu jsme uplatnili připomínky v rámci připomínkového řízení. Jejich vypořádání však probíhalo vzhledem k významu zákona dle našeho názoru překotně a pod časovým tlakem. ČKA nakonec ve vnějším připomínkovém řízení podporu zákona stáhla.

Další z odborných organizací, které dlouhodobě kritizují průběh přípravy i samotný vládní návrh zákona, je Asociace pro ochranu a rozvoj kulturního dědictví České republiky. Krom přibližně 80 připomínek, které dle mých informací, možná není to číslo přesné, asociace předala Ministerstvu kultury s dostatečným předstihem ještě před jednáním Legislativní rady vlády, a poté dokonce i vedoucímu premiérových poradců Vladimíru Špidlovi, upozorňuje, že v návrhu zákona je opomíjen zcela památkový urbanismus, na což upozorňuje už zmíněná Česká komora architektů. Zákon totiž chrání pouze jednotlivé památky, jejich fyzickou podstatu, kvalitu jejich rekonstrukce zajišťuje stavebně historický průzkum. Nechrání ale jejich prostředí, jejich urbanistické postavení a kontakt s okolím. Návrh zákona opomíjí průzkum urbanistických hodnot území, bez kterého nelze zajistit plošnou ochranu

města, postavení jeho dominant ani hodnotu jednotlivých památek. Výsledky urbanistického průzkumu jsou předpokladem pro funkční spojení památkového a stavebního zákona, zákona o územním zpracování, jsou podkladem pro regulační plán. Propojení obou zákonů by umožnilo podstatné zkrácení projednávání projektové dokumentace. V případě zpracování regulačních plánů, které by vycházely i z analýzy urbanistických hodnot, by odpadla podstatná část projednávání územního i stavebního řízení. Neúměrně dlouhé projednávání projektové dokumentace je důsledkem nedostatečné územněplánovací dokumentace. Regulační plány by poskytly jasné investiční podmínky pro investiční záměry a omezily by podstatně i případnou korupci.

Návrh zákona nově nabízí dotace na údržbu i majitelům nechráněných objektů v památkovém území. Myšlenka v zásadě dobrá, může mít ale negativní dopady. Protože zákon neumí rozlišit kulturní hodnotu těchto domů, a ta je závislá na jejich působení v kompozici města, dojde tak k zakonzervování objektů, které městu škodí. Návrh památkového zákona nabízí plány ochrany, neupřesňuje ale jejich obsah. Protože nepožaduje zpracování plánů ochrany pro celé území, rozsah ponechává místní samosprávě, nemohou být plány ochrany součástí dokumentace podle stavebního zákona.

Jak upozorňuje další odborná organizace, Sdružení pro stavebně historický průzkum, návrh zákona počítá s neúměrným navýšením počtu řízení uvedených na Ministerstvu kultury v prvním stupni z dosavadních osmi na devatenáct. Diskriminační je i úprava tzv. regulovaných činností, přičemž zejména na zpracovatele stavebně historických průzkumů jsou kladeny nesmyslně velké nároky a hrozí jim drakonické sankce. Naproti tomu návrh vůbec nebere v úvahu mimořádně závažnou problematiku rabování archeologického dědictví takzvanými detektoráři, jehož negativní důsledky jsou známy už řadu let a ve většině evropských zemí vyvolaly důraznou regulaci.

Zákon o ochraně památkového fondu tedy nepřináší zlepšení ochrany kulturního dědictví, nepřináší ale ani posílení právních jistot vlastníků. Do systému památkové péče vnáší zmatek a znemožňuje racionální ochranu a obnovu památek. Obsáhlý, složitý a byrokraticky zbytnělý zákon dnešní situaci spíše zhoršuje a komplikuje. Zvyšuje také náklady vlastníků i společností. Nákladný je například plán ochrany, § 32 až 34, území s vyloučenými archeologickými nálezy, § 38 až 40, povinné zpracování stavebně historického průzkumu kulturních památek za všech okolností, § 48. Zákon snižuje právní jistotu vlastníků. Již řádně schválené úpravy památek může stát odstranit, pokud se mu to zlíbí, podle § 63 odst. 1 písm. e) a f). Orgány veřejné správy například v souladu se zákonem povolily půdní vestavbu s vikýři. Pokud si to však rozmyslí, mohou ji nařídít odstranit. Na čí náklady? Zákon také špatně popisuje různé odborné činnosti a dokumentace, které se při obnově památek vykonávají, takže tyto dokumentace nebude možné z velké části vůbec provádět, například podle § 47, 49 a 73. Přitom je bude správním řízením ale vyžadovat. Vznikne tak zmatek a chaos a prodlouží se i správním lhůty. To bude mít negativní vliv na všechny zúčastněné vlastníky, odborníky i úřední aparát a ztíží to obnovu památkového fondu. Opak by měl být cílem zákona.

Zákon je diskriminační vůči odborným profesím. Některé reguluje, jiné nikoliv. K těm regulovaným patří například restaurátoři, stavební historici a archeologové. K těm se chová přímo šikanózně.

Ministerstvo kultury se pokouší před Poslaneckou sněmovnou tvrdit, že zákon byl řádně připomínkovan a projednán se zainteresovanými osobami. Není to pravda. Připomínky byly odyté, s restaurátory, zpracovateli stavebně historických průzkumů ani s profesionálními pracovníky památkové péče například nikdo nejednal.

Vážené kolegyně a kolegové, nyní se však dostávám z mého pohledu k nejproblematictější části návrhu tohoto zákona. Ač většina z nás nejsme památkáři, jistě se shodneme, že pojem kulturní památka je základním kamenem památkové péče a jeho jednoznačná výkladovost musí být nezpochybnitelná.

Podle znění zákona o kulturních památkách č. 22/1958 Sb. nebyly kulturními památkami pouze jednotlivé objekty, ale i památkové rezervace. Z tohoto pojetí kulturní památky vychází i současná Listina základních práv a svobod, dále jenom Listina, která v článku 35 říká, že při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat kulturní památky nad míru stanovenou zákonem. Tedy v historickém pojetí nikdo nesmí poškozovat nejen jednotlivé objekty, ale ani celek, tedy památkové zóny a památkové rezervace. Celé historické území je tak podle Listiny chráněno. Podle § 2 odst. 4 návrhu zákona je památkovou rezervací území jako celek s mimořádným soustředěním vzájemně prostorově provázaných kulturních památek. Z toho vyplývá, že návrh zákona vnímá kulturní památky jako jednotlivé objekty, či soubory objektů, jako příklad uvádím, že když se jedná o statek, souborem je hlavní budova, špejchar a chlévy. Území, jako jsou například historická jádra měst vládou prohlášená památkovou rezervací, kulturní památkou tak nebudou. Vymezení kulturní památky základního pojmu oboru státní památkové péče je teď v návrhu zákona v rozporu s pojetím Listiny a je v rozporu i s jejím tradičním pojetím redukováno, nezahrnuje historická jádra města, jež byla vládou České republiky považována za památkové rezervace, nezahrnuje ani takzvané památkové zóny vyhlášené Ministerstvem kultury České republiky. (V sále je obrovský hluk a neklid.)

Znovu opakuji, podle současného výkladu jsou kulturními památkami zóny i rezervace, ale podle návrhu zákona památkové rezervace a zóny kulturními památkami už nebudou. Dokládám své tvrzení dalším ustanovením, které v § 19 odst. 1 návrhu zákona říká, že řízení o prohlášení za kulturní památku vede ministerstvo. Z toho vyplývá, že to, co dnes vyhláší vláda, jako jsou již zmíněné památkové rezervace, kulturní památky nejsou.

Je nepřijatelné, aby nebyla sjednocena terminologie v tak základním pojmu, jako je pojem kulturní památka. Je nezbytné, aby terminologie návrhu zákona byla totožná s terminologií Listiny. Podle mého názoru, a v tomto případě by mě zajímal názor předsedy ústavněprávního výboru, terminologie návrhu zákona a terminologie Listiny by měly být shodné, neměly by se v ničem odlišovat. Jsem přesvědčena, a jistě se shodneme, že není možné zužovat pojem kulturní památka, který je pro památkovou péči naprosto klíčovým pojmem. Akceptujeme-li, že památkové rezervace a památkové zóny nejsou podle návrhu zákona kulturními památkami, pak v souvislosti s Listinou sice nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat kulturní památky, ovšem každý

může ohrožovat a poškozovat památkové rezervace a památkové zóny. Toto ustanovení bude příčinou mnoha soudních sporů mezi investory a státem. Terminologie návrhu zákona o ochraně památkového fondu je proto v rozporu s Listinou základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky.

Vím, že nás tlačí čas, a tak se pokusím svoje vystoupení zkrátit.

Podle mého názoru bude schůdnější vrácení zákona k přepracování.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, právě jsem vám přednesla jen poměrně malý výčet nedostatků, které vládní návrh zákona má. Jsem si vědoma toho, že přijetí zákona je úkol daný vládou a předkládá jej náš koaliční partner. Jsem ale přesvědčena, že nemůžeme obětovat kulturní dědictví naší země jen proto, že máme nějaké koaliční dohody. Pan ministr by si měl uvědomit, že my, poslankyně a poslanci, nejsme státní úředníci a nemůžeme za jeho podřízené dávat návrh zákona do pořádku, do podoby, v jaké by měl být. My máme jen v rámci pozměňovacích návrhů zpracovat dílčí věci. Abychom tedy ze 140 paragrafů přeformulovali 80, je asi příliš velký výkon. Pokud bude stávající zákon z roku 1987 ještě další čtyři roky platný, určitě se památková péče nezhroutí. Navíc si myslím, že je lepší, aby i za cenu toho, že současná Sněmovna zákon do třetího čtení nepošle, dostal ministr Daniel Herman a jeho úředníci úkol zákon přepracovat tak, aby byl zákonem moderním, aby šlo o právní moderní úpravu, a to bez vad.

Po seznámení s připomínkami odborných organizací konstatuji, že délka přípravy návrhu zákona neodpovídá jeho kvalitě. Vím, že nejsem jediný koaliční poslanec, který má s předkládaným návrhem zákona problém. Proto sděluji, že návrh zákona o ochraně památkového fondu nepodpořím, a doporučuji jej buď vrátit jako celek předkladateli k přepracování, nebo jej vrátit výboru pro kulturu a výboru pro regionální rozvoj k dopracování.

Děkuji za trpělivost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Lorencové. Další přihlášenou v rozpravě je paní poslankyně Věra Kovářová. A upozorňuji, že po jejím vystoupení bod přeruším a vypořádáme se procedurálně s tím, co se může na této schůzi ještě odehrát. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vám představila svůj pozměňovací návrh, jehož smyslem je, aby se do návrhu zákona zanesl pojem "archeologický nález tvořený materiálem vojenské povahy". Tyto specifické hmotné nálezy jsou po dlouhá léta předmětem kořistění amatérských hledačů, mnohdy velmi cenné historické předměty jsou shromažďovány v soukromých sbírkách bez znalosti či evidence. Stávají se rovněž předmětem obchodu. Mezi tyto nálezy náleží také zbraně, nebezpečné střelivo a munice dokládající především válečné události let 1939 až 1945 na našem území. Držení takovýchto předmětů může rovněž způsobit újmu bezpečnosti státu. Z téměř třicetileté zkušenosti vyplývá, že soukromé sbírky často končí po ukončení činnosti

svých majitelů neznámo kde. Naše společnost tím přichází o doklady novodobých dějin, které poznamenávají naši společnost dodnes.

Archeologické nálezy tvořené materiálem vojenské povahy vyrobeným po roce 1890 a jsou:

- a) zbraně střelné, bez ohledu na ráži, a to včetně střeliva, munice a příslušenství,
- b) zbraně chladné, včetně příslušenství,
- c) pozemní vozidla a tanky, včetně jejich součástí a vybavení, obrněná či neobrněná, ozbrojená či neozbrojená, vybavená či nevybavená k odpalování střeliva a munice,
- d) plavidla (hladinová i podhladinová), včetně příslušenství a vybavení, speciální výstroj a výzbroj,
- e) letadla, včetně leteckých motorů, výstroje, výzbroje, příslušenství a vybavení,
- f) zbraňové systémy, včetně příslušenství a vybavení,
- g) pancéřové nebo ochranné vybavení,
- h) výstroj, výstrojní součástky a věci každodenního použití příslušníků armády či ozbrojených sborů,
- i) zařízení sloužící k řízení palby, poplašná či varovná zařízení, směrovací zařízení a prostředky, zařízení pro protipatření, a to včetně příslušenství,
- j) spojovací materiál a technika, včetně příslušenství a vybavení,
- k) navigační zařízení, včetně příslušenství a vybavení,
- l) zobrazovací, detekční a sledovací zařízení, včetně příslušenství a vybavení.

Výběr hraničního roku 1890 pro definici materiálu vojenské povahy vychází z ustanovení přílohy zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu, část první – Druhy zbraní, bod 22, Historická zbraň. Za historickou zbraň je považována zbraň vyrobená před 31. 12. 1890, a to včetně všech hlavních částí zbraní.

Vnitřní organizační složkou Ministerstva obrany zřízenou pro uchování sbírky muzejní povahy je Vojenský historický ústav Praha. Soustavně a cílevědomě se zabývá shromažďováním písemných a hmotných památek k dějinám českého a československého vojenství, odborně o tyto fondy a sbírky pečuje, vědecky je zkoumá, zpracovává a zpřístupňuje veřejnosti. Vojenský historický ústav prezentuje výsledky práce v muzejní a výstavní činnosti, v knižních a časopiseckých publikacích, na vědeckých konferencích a seminářích, poskytuje historický servis vojenským útvarům, ústavům a zařízením ve službách veřejnosti. Vojenský historický ústav je jako vnitřní organizační složka Ministerstva obrany tou institucí, která se z podstaty věci archeologickým materiálem vojenské povahy zabývá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. A ptám se pana kolegy Uhlíka, jestli jeho vystoupení je kratší než pět minut, protože potřebujeme něco vypořádat. Pokud ne, tak mu slovo neudělím. Omlouvám se, Junka, moje chyba. (Poslanec Junek se blíží k řečnicku.) Tak dobře. Pokud je to – pane

poslanče, já vás nechci potom přerušit, ale v 19 hodin to budu muset přerušit, tak jako tak. Takže jestli to máte delší... (Poslanec Junek se gestem vzdává vystoupení.)

Tak dobře. V tom případě paní kolegyně Kovářová byla poslední vystupující k tomuto bodu. Já přeruším bod 7, projednávání vládního návrhu zákona o ochraně památkového fondu, tisk 666. Poděkuji panu zpravodaji, poděkuji panu ministrovi a přerušuji tento bod v obecné rozpravě.

Na základě našeho hlasování, že nebudeme jednat o zákonech po 19. hodině, které proběhlo před malou chvílí, se musíme vypořádat s programem naší schůze. Na základě návrhu poslaneckých klubů je tady procedurální návrh na vyřazení všech neprojednaných bodů z této schůze. Dobře. Já vás odhlásím a požádám vás o novou registraci... A už máme potřebné kvorum pro rozhodování o tomto procedurálním návrhu.

Na základě tohoto návrhu poslaneckých klubů dám hlasovat v hlasování číslo 295 o vyřazení všech neprojednaných bodů této schůze.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 295 z přítomných 77, pro 58, proti 12. Návrh byl přijat.

V tom případě mohu ukončit tuto schůzi a sdělit vám, že se sejdeme na základě rozhodnutí organizačního výboru, který se sejde až 23. března. Dostanete pozvánku na další schůzi Poslanecké sněmovny. Přeji vám hezký večer, hezké následující dny a těším se s vámi na shledanou.

(Schůze skončila v 18.58 hodin.)